

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Arch. Clarend.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΝΑΒΑΣΣ ΚΥΡΟΥ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ
ΑΝΑΒΑΣΙΣ ΚΥΡΟΥ.

XENOPHONTIS

DE

CYRI EXPEDITIONE
COMMENTARII.

RECENSUIT

JO. GOTTLOB SCHNEIDER, SAXO.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCCXIII.

Clar. Press

57 N. 1012

EPISTOLA EDITORIS

AD

PHILIPPUM BUTTMANNUM,

GYMNASII REGII JOACHIMICI PROFESSOREM, ET BIBLIOTHECÆ
REGIÆ BEROLINENSI PRÆFECTUM.

QUEM Tu communi cura, Vir amicissime, non solum emendatiorem sed politiore[m] etiam reddere mecum conatus es, redit is nunc ad Te liber Xenophontis egregius; in quo perlegendo si passim τὰ κατὰ ἀνὰ facta animadverteris, utinam simul orationem Xenophonti suam redditam ingeniumque scriptoris facetum et elegans a librariorum erroribus vindicatum et purgatum agnoscere possis. Sunt tamen loca adhuc bene multa, in quibus facile quidem fuit vitia latentia odorari, sed consilium emendandi et conatum omnem destituit scriptura Codicum optimorum Parisiensium, quæ etiam si fuerit a Larchero aliisque cum omni orationis texto olim comparata, tamen nisi in locis singulis excerpta nondum fuit ad communem Editorum usum prodita. Merito igitur a Tua ceterorumque lectorum æquitate petere mihi posse videor, ut iudicium omne de hac nova recensione libri dirigatur ad ea loca, in quibus tractandis Editori materia et copia eligendi fuit parata.

Copiis alienis, id est priorum Editorum, ea cum fide usus sum, ut suum cuique redderetur, et rata meritorum laus et gratia apud lectores Xenophontis constare posset. Editiones quidem antiquas, Aldinam, Juntinam et Basileenses ipse hoc quidem in libro non comparavi, non ma-

gis quam Brodæi annotationes. Larcheri et antiquiorem Galli, Equitis de la Luzerne, interpretationem ipse olim inspexeram et excerpseram, antequam editionem Anabaeos aggressus eram. Utriusque magna sed diversa est ad interpretandum et intelligendum Xenophontem utilitas; hic enim dictionem græcam historiamque omnem complexus est annotatione, ille vero præcipue disciplinam et nomenclaturam militarem persecutus est. Larcherus consuluit tres libros scriptos Bibliothecæ olim Regiæ nunc Imperatoriæ Parisiensis, quorum primus anno 1447 scriptus, in Catalogo numero 1635 a Larchero litera A designatus, præter Herodotum Cyri disciplinam et Anabasin sed lacunis hinc inde interruptam continet. Altera litera B. in Catalogo numero 1641 designatus, et ab Apostolio in insula Creta nitide et diligenter scriptus integram Cyri disciplinam et Anabasin continet. Tertius litera C. in Catalogo numero 1540 designatus, seculo quarto et decimo minus eleganter scriptus, perbonus habetur. Sed optandum est, ut integra horum librorum varietas diligenter excerpta cum lectoribus Xenophontis communicetur. Jam antea Hutchinsonus, Britannus, præter Codicis Etonensis lectionem a viro quodam docto excerptam, adhibuerat varietatem Codicis tum Regii Parisiensis, numero 2535 in Catalogo designati, excerptam et communicatam a Fr. Bern. Montfaucon. Sed quid dico Hutchinsonum adhibuisse lectiones libri Parisiensis? retulit potius eas sero allatas in Editionem suam, nec iis uti potuit ad verba scriptoris vitiosa emendanda. Cum eæ magnopere et sæpissime conveniant cum varietate in margine Editionis Stephanianæ annotata, suspicatus est Zeune Stephanum Codicem illum in Bibliotheca Parisiensi olim usurpasse; eundemque esse conjicit, quem Larcherus litera B. designavit. Hunc quidem Larcherianum librum B. plane eundem esse cum eo, quem in usum Hutchinsoni comparaverat Gallus Montfaucon, affirmat doctissimus Porson in Præfatione p. xlii. ad Editionem Cantabrigiensem anni 1785, quæ repetiit Hutchinsonianam minorem, auctam tamen varietate lectionis ex libro Etonensi excerpta et ad-

notationibus brevibus quidem et paucis sed egregiis Porsoni^a. Hic idem vir doctus queritur Hutchinsonum tam raro copiis paratis ad emendandum librum Xenophontis usum esse; quod fecit etiam Zeune, dum eodem tempore Editionem Lipsiensem publicabat; hic quidem minore cum jure. Nam et ipse non solum optimas Codicis Etonensis et Parisiensium scripturas sæpenumero contempsit, sed multas etiam plane omisit. Quam hominis negligentiam in Codice Guelferbytano etiam denuo comparando convincere potuissim, nisi tempus animusque defuisset.

Præter Mureti et Hutchinsoni annotationes consului etiam utramque nuperam versionem vernaculam a Beckero, alteram ab Halbkarto, proditam; et si quid ibi, quod ad Xenophontis narrationem illustrandam vel ad verba emendanda facere videretur, repereram, fideliter apposui. Doleo in manus meas tum, cum commentarios meos conscriberem, nondum pervenisse librum bonæ frugis plenum, uti affirmant Ephemeridum litterarium scriptores, quem sub initium anni 1805. ex bibliopolio Megapolitano prodidit I. C. L. Haken hoc titulo: *Xenophon und die 10,000 Griechen. Ein historischer Versuch.*

Suidæ loca e Xenophontis Anabasi excerpta, cum insigni interdum scripturæ varietate, plurima investigaverat Hutchinsoni diligentia; alia Zeunii, Toupii et Porsoni sagacitas indagavit; itaque pauca mihi exquirenda relicta fuerunt, quæ deinceps apponam, ubi singula Anabaseos loca curis secundis repetam. Ad illustrandam vero Xenophontis narrationem et rationem dicendi inprimis utilis fuit lectio et comparatio Anabaseos Arrianæ, Polyæni Strategematum et historiæ Diodori Siculi. Arrianum, sedulum Xenophontæ dictionis imitatore, jam olim multis in locis Hutchinson comparaverat, rebus tamen ipsis quam verbis intentior. Polyænum in Zeunii annotatione raro nominatum reperi; quanquam ille loca plurima ex hoc libro non satis ubique fideliter excerpta posuit; quæ-

^a Porsoni Annotationes integræ ad calcem adjectæ sunt.

dam etiam aliunde duxisse videtur. Diodorus autem Siculus præter Xenophontem habuit et nominavit etiam alios auctores, quos in narranda Cyri et Græcorum expeditione sequeretur. Ephorum quidem semel antestatus est. Sophænetum Stymphalium sequi, ubi diversus a Xenophonte abit, suspicatus est Wesseling in annotatione ad librum xiv. p. 664. Sophæneti Ἀνάβασις Κύρου nominavit Stephanus Byzantinus sub v. Καρδούχοι et Τάοχοι. Suspiciantur viri docti eundem esse Sophænetum, quem expeditionis participem Xenophonteā Anabasis Arcadem, sæpius Stymphalium, semel etiam sine nota patriæ nominat. Ctesię auctoritatem plerumque sequitur Plutarchus in Artaxerxe; aliquot etiam loca Ctesię ad expeditionem hanc pertinentia excerptit Photius.

Themistogenem, Syracusium, Anabaseos Cyri auctorem nominavit ipse Xenophon Hellenicorum iii. 1, 2. ubi lectorem ad eum librum ablegat, si de rebus Cyri et Græcorum reditu cognoscere velit. Unde colligitur post historiam græcam demum, certe post istam ejus partem, Anabasin fuisse scriptam. Sed ex eodem illo Xenophontis testimonio orta est virorum doctorum dubitatio de auctore operis, quod nunc Xenophontis nomen præscriptum habet; nec defuerunt, qui alienum a Xenophonteō ingenio scriptorem in eo agnoscere sibi viderentur; quorum argumenta subtiliter collecta examinavit doctissimus historię gręcę interpres Morus; quędam ipse monui de eare in annotatione ad iii. 1, 2. Disputationem eandem repetiit nuper Weiske, et addidit quędam a p. xvi. inde, quibus Xenophonti Anabasin hanc asserere conatur; ubi miror omissam a viro docto dubitationem illam, quam ex ejus annotatione repetitam posui ad ii. 1, 12. Sed eadem vana et nulla plane est, si mecum in eo Anabaseos loco nomen Theopompi pro Xenophonteō auctoribus Codicibus optimis reposueris. Themistogenem Syracusium scriptorem Anabaseos a nullo veterum scriptorum vel Grammaticorum commemoratum ita reperimus, ut certa inde rerum ab eo traditarum notitia duci possit; a Xenophonte vero ipso in Anabasi nè nominatum quidem legimus.

Equidem fidem iudicio peritorum lectorum et ingenium notandis variorum scriptorum dicendi et narrandi generibus moribusque tritum habentium, quam veterum scriptorum auctoritati maiorem habendam censeo, nec vereor, ut quisquam in tam multis Anabaseos locis, inprimis in illo longe pulcherrimo de Scilluntio agro, Xenophonti a Lacedæmoniis condonato, alium auctorem quam ipsum Xenophontem, ibi tum commoratum, agnoscere possit.

De Weiskio hoc addo, eum hoc etiam in libro scriptorum Codicum auxilia nimis vel neglexisse vel contempsisse; multa tamen orationis vel narrationis vitia felici ingenii sagacitate indagavit. Profuit illi interdum varietas librorum scriptorum, quam ex margine Editionis vetustæ excerptam submiserat Villoisonus, addito subinde Codicum numero, unde vir doctus nescio quis eam duxerat. Argumenta capitum a Weiskio elaborata pleraque omnia servata exemplo editionis Weiskianæ operis traditæ repetiit; quod moneo, ne, si quid forte vitii inde in nostram immigraverit me nolente, lectores fontem erroris ignorent. Descriptionem postremorum librorum aliter institui, quam vulgo fit. Sexti enim capita duo priora, admonente ipso auctoris proœmio libri sexti, libro quinto attribui; quod fieri voluit jam olim Muretus. Indices Zeunianos addidi; sed emendatiores et auctiores: nolim tamen omnia vitia ex iis sublata præstare, nec dubito fore, qui novos errores a me invecos querantur, quibus ut, quantum in me est, satisfacere, omnem operam dedi, nec omisi quædam antea in annotationibus male tradita, in Indice Græcitatibus corrigere. Superfunt tamen loca bene multa, in quorum tractatione sero errorem agnovi. Omnia hæc ad incudem aut tornum revocare nec vacat nec lubet; longiore enim opus esset disputatione. Sed humanitatem tuam et amicitiam obtestor, Buttmanne, ut de quibusdam saltem locis *δευτέρας* *ὑποκρίδας* meas, etiam si non *σεκατέρας*, certe *ἀκριβεστερας* accipere et ratiunculas meas explicantem audire digneris. Alia desiderabunt et in mea non minus quam ceterorum Philologorum opera Xe-

nophontis Anabasi impensa culpabunt peritiores rei et disciplinae militaris. Multa enim Xenophon artificia ordinum militarium disponendorum et explicandorum verbis propriis artis usus narravit, quæ lectoribus ab usu disciplinae militaris alienis negotii multum facere possunt et jam olim fecisse videntur. Quare fuerunt, qui vocabula artis interpretari conarentur. Unum nunc Ælium Harpocratonem recorder, quem *επεὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων* scripsisse Suidas annotavit^b.

Hucusque de Anabasi. Sed nondum te, Buttmanne, dimitto, sed patientiæ Tuxæ usuram peto adhuc ad recognoscenda loca aliquot in Opusculis Xenophonteis, quæ superiore anno cum annotatione mea prodierunt. In his non pauca desideravit, pluraque conjectura tentavit nescio quis, qui censuram Editionis suscepit in Ephemeridibus literariis Lipsiensibus anni 1805. mensis Novembris p. 2381. seqq. Unde repetam Tibique et lectoribus Xenophontis apponam, quæ neglecta aut omissa quis forte conqueri possit, qui pretium isti censuræ auctorisque ingenio aliud statuerit, quam equidem possum.

In Œconomico iii. 4. legitur scriptum: *Τί οὖν, ἦν σοι καὶ οἰκέτας αὐτῷ ἐπιδικνύω ἔνθα μὲν πάντας, ὡς εἰπεῖν, δεδεμένους καὶ τούτους θαμινὰ ἀποδιδράσκοντας, ἔνθα δὲ κελυμένους καὶ ἐτάλοντάς τε ἐργάζεσθαι καὶ παραμένειν.* Sed censor Lipsiensis scribendum censuit *πάντα—δεδεμένους*. Scilicet compedibus tantum vinctos, neque omnibus membris constrictos atque impeditos servos ad opus rusticum minus idoneos esse homo facetus putavit.

Ibidem cap. iv. sect. 8. est de rege Persarum provinciarum præfectos inspiciente: *καὶ οὓς μὲν ἂν αἰσθάνηται τῶν ἀρχόντων συντοικουμένην γὰρ τὴν χώραν παρεχομένους, καὶ ἐνεργὸν οὖσαν τὴν γῆν καὶ πλῆρη δένδρων τε ἂν ἐκάστη φέρει καὶ καρπῶν, τούτοις μὲν χώραν τὴν ἄλλην προστίθῃσι καὶ δώροις κοσμεῖ καὶ—γαράρει· οἱς δ' αὖ ἂν ἔργα ἀργὸν τε τὴν χώραν οὖσαν καὶ ἐλιγάνθρων—τούτους δὲ κολάζων καὶ καιῶσαν τῆς ἀρχῆς ἀρχοντας ἄλλους*

^b N. B. Animadversiones, quæ ad Cyri Expeditionem pertinent, nunc commodius priore annotationum serie intertextæ leguntur.

καθίσταται. Hic idem Cenfor omisso articulo χάραν ἄλλαν scribendum censuit. Equidem τὴν ἄλλαν intelligebam terram vel agrum negligentibus præfectis ademptum, quæ statim commemoraturus erat Xenophon.

Cap. iv. 24. verba ἀλλ' οὐ γέ τι φιλοτιμούμενος, quæ in Codicibus varie scripta extant, Cenfor omnino delenda censuit, tanquam addita ab aliquo in margine, qui Cyri ingenium declarare vellet, his verbis ἀλλ' γέ τι φιλοτιμούμενος.

Cap. v. 4. in laudibus curæ rerum rusticarum ponit Ischomachus hæc : τοὺς δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ γινομένους (i. e. qui rem rusticam per villicum administrant et inspiciunt ipsi) ἀσφίξαι πρῶτα τι ἐγείρουσα καὶ πορεύεσθαι σφοδρῶς ἀπεγυῖζουσα. Καὶ γὰρ ἐν τῷ χώρῳ καὶ ἐν τῷ ἄστει ἀλλ' ἐν ᾧ αἱ ἐπιμεληριότητες πρῶξις εἰσὶν. Hic equidem verba καὶ ἐν τῷ ἄστει aut abundare aut in ὥστε καὶ ἐν τῷ ἄστει mutanda censueram. Verum Cenfor Lipf. monet accuratius locum inspicienti conjecturam hanc vanam et inutilem esse apparere. Sententiam enim istam καὶ γὰρ—εἰσὶν continere causam, cur mature surgendum et properandum sit; negotia enim tam rustica quam urbana iusto suoque omnia tempore esse curanda. Ischomachum etiam cap. xi. 14. commemorare negotia urbana, quæ curare solet, antequam rus abeat.

Cap. ix. sect. 2. ὥστε αὐτὰ ἐκάλει τὰ πρέποντα εἶναι ἐκάστοις. Ne conjecturæ vel emendationis necessitatem admittat, Cenfor verbum εἶναι cum altero ἐκάλει copulat, et locum ita interpretatur : *ipsa collarum ratio postulabat, ut quæ cuique apta essent, ei assignarentur vel in ea repositarentur.* Equidem nunc comparare malim locum cap. viii. 10. χάραν τε δοκιμασώμεθα τὴν προσήκουσαν ἐκάστοις ἔχειν ut enim hic verbum ἔχειν abundare videtur, ita εἶναι altero loco. Loca vero congesta a Vigero et ejus Commentatoribus p. 238. et 737. similia huic non sunt. Formulis collectis addo κατὰ δύναμιν εἶναι ex Isæo de Meneclis hereditate sect. 10.

Cap. x. 8. de conjugibus fūco formæ remedium quaerentibus est : ἡ γὰρ ἐξ εὐνῆς ἀλίσκονται ἐξανιστάμενοι πρὶν παρὰ σκευάσασθαι, ἡ ὑπὸ ἰδρωτός ἐλέγχονται ἢ ὑπὸ δακρύων βασανί-

ζονται, ἡ ὑπὸ λουτροῦ ἀληθινῶς κατωπτέυθησαν. Ut defendat vocabulum ἀληθινῶς, totum locum ita interpretandum censet cum Sturzio, auctore Lexici Xenophontei : *adspice-
Etu cognosci solent, ut sunt natura.*

In capituli xi. sect. i. subito adhæsit Cenfor ad verba illa : τὰ μὲν δὲ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς ἔργων ἱκανῶς μοι δοκῶ ἀκοινοῦναι τὴν πρῶτην καὶ ἀξιά γε πᾶν ἐπαινοῦ ἀμφοτέρων ὑμῶν. Narraverat Ischomachus Socrati, quomodo uxorem a falsa faciei cura et nimio corporis ornatu revocaverit ; huic Socrates his verbis respondet ita, ut utrique, marito et uxori, mariti monitis parenti, meritam laudem tribuat. Verum facetus Cenfor ὑμῶν in ἡμῶν mutandum, et præpositionem παρὰ vel πρὸς subaudiendam censet. Quæ quidem emendandi ratio orationem Socratis non solum du-
riorem facit, sed plane etiam absurdam.

Cap. xii. 17. καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τῶν παιδευομένων εἰς τὴν ἐπιμέλειαν δήλωσόν [περὶ τοῦ παιδεύ-
σθαι] εἰ οἴοντε ἐστίν, ἀμελῇ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς. Hic Cenfor confurgit et omnibus ingenii viribus con-
niti-
tur, ut locum mutilatum, ut ait, sarciat. Scribendum igitur censet : καὶ τότε μοι παρατρεπόμενος τοῦ λόγου περὶ τοῦ τὸν πεπαιδευμένον εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἄλλους εἰς αὐτὴν παιδεύ-
σαι, δήλωσον, εἰ οἴοντε &c. Ita scilicet orationem putat non solum antithesi ἀμελῇ αὐτὸν ὄντα ἄλλους ποιεῖν ἐπιμελεῖς, sed etiam sectioni 4. εἴπερ γὰρ ἱκανὸς—ἐπίσταμαι responsuram esse. Video, quid sibi voluerit homo facetus ; sed ita male respondebit ὁ πεπαιδευμένος illi, qui ipse ἀμελὲς alios reddere vult ἐπιμελεῖς. Neque enim cognitio rei rusticæ sufficit ad ἐπιμελῇ aliquem efficiendum. Deinde post πε-
παιδευμένον inferendum fuisset pronomen αὐτόν. Sed facile Cenfori suæ Græcitatæ usuram sine omni invidiæ suspi-
cione mecum relinques, si singula in ista oratione verba comparaveris.

Cap. xv. sect. 11. ὃ τι δὲ ἔροιο τῶν καλῶς πεποιημένων, οὐδὲν ὃ τι ἂν σε ἀποκρύψαιτο, ὅπως ἐποίησεν. Conjecturam proposuit Cenfor hanc : οὐδὲν οἶδ' ὃ τι ἂν σε χρ. ὅπ. ἐπ. addit ad οὐ-
δὲν intelligendum κατὰ esse. Credo eum repetito ὃ τι offensum, causam offensionis inserto οἶδα tollere voluisse.

Cap. xix. sect. 16. in verbis καὶ περὶ αὐλητῶν μὴ δυναίμεν ἀκαπεῖσαι, ὡς ἐπίστασαι αὐλεῖν; vitium hæfisse recte admonuit, et laudo monentem. Scribendum erat δυναίμεν ἀκαπεῖσαι, quod voluisse videtur etiam Cenfor restitui.

Cap. xx. 16. 'Ραδίως γὰρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει τῷ ἐν ᾧ ἐργάζεσθαι, καὶ ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρει τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Verba posteriora, καὶ ἄλλος γε—ἀπιέναι, nisi sint a glossatore addita, vitiosa esse etiam censet vir doctus. De vitio orationis nunc plane sentio cum Camerario, Leonclavio et Weiskio; minime vero totum membrum tanquam alienum refecandum censeo. Ita enim sententia mutilabitur, quæ segnium operarum inutilitatem definit tardo adventu ad opus rusticum et maturo abitu. Igitur cum de operarum earundem socordia sit sermo, censeo verba ἄλλος γε ἀνὴρ διαφέρει orta esse ex varietate scripturæ apposita in margine ad verba ἀνὴρ εἰς—διαφέρει, quæ deinde recepta fuit a posteriore scriba aliquo. His igitur omiſſis sententia recte ita procedit: 'Ραδίως γὰρ ἀνὴρ εἰς παρὰ τοὺς δέκα διαφέρει τῷ ἐν ᾧ ἐργάζεσθαι καὶ τῷ πρὸ τῆς ὥρας ἀπιέναι. Negligentiam in ipso opere rustico faciendo postea Ischomachus tangit. ἐν ᾧ δικάζοντα cum vocabulo πρὸ jungit Aristoph. Vesp. 689. solum posuit 242. ἐν ᾧ ἤκειν Eccles. 395.

Cap. xx. sect. 29. ἐγὼ δέ γε σοὶ ἐπομόσας λέγω, ἢ μὴν πιστεύειν σοι, φύσει νομίζειν φιλεῖν ταῦτα πάντας, ἀφ' ὧν ἂν ὠφελεῖσθαι νομίζουσιν. Difficultatem omnem tolli cenſet, verba si ita struas cum eo: πάντας νομίζειν, φύσει φιλεῖν ταῦτα, ἀφ' ὧν &c. quasi in structura verborum, non in significatione verbi νομίζειν difficultas sit sita!

Cap. xxi. sect. 10. ὃν ἂν ἰδόντες κινήσωσι, καὶ μένος ἐκάστω ἐμπέσῃ τῶν ἐργατῶν καὶ φιλονεικία πρὸς ἀλλήλους καὶ φιλοτιμία κρατίστη οὕσα ἐκάστω, τοῦτον ἐγὼ φαίην ἂν ἔχειν τι ἥδους βασιλικῷ. Verborum inutilium κρατίστη οὕσα ἐκάστω tutelam suscepit Cenſor, quæ tamen ita corrigenda putat: κρατιστεῦσαι παρ' αὐτῷ. Intelligit δεισπότη, et ita verba interpretatur: *primas apud eum tenendi*. Equidem puto ita debuisse esse φιλοτιμία τοῦ κρατιστεῦσαι addito articulo; deinde aliena notio et structura assignatur verbo κρατιστεύειν.

Postremum acuminis specimen dedit Confor in cap. vii. sect. 6. verbis : οὐ γὰρ ἀγαπητὸν σοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μόνον ἔλδαν ἐπισταμένη—καὶ κοραυῖα, ὡς ἔργα ταλάσια θεραπεύειαι; ubi signum interrogandi tollendum et cum puncto permutandum censuit.

Nisi te jam, quod admodum vereor, Buttmanne, satietas hujus novæ sapientiæ cepit, patere adhuc, ut quædam ipse addam a me sero animadversa in Xenophonteo Convivio. Primum igitur in Notitia personarum p. 143. additum velim de Lycone Autolyçi patre, quod didici ex Scholiis ad Aristophanis *Lyfistratam* versu 270, ubi nominatam cum impudicis aliis feminis πρώτην τὴν Λύκωνος, uxorem Lyconis, auctor scholii interpretatur *uxorem Lyconis, matrem Autolyçi, nomine Rhodiam, quam ob impudicitiam ab Eupolide etiam in fabula Πόλεις inscripta publice irrisam fuisse memorat hoc versu : ἄσπερ ἐπὶ τὴν Λύκωνος συνέβηι ὡς ἀνὴρ*. Bifeti stuporem mecum ridebis, si annotationem ejus ad hunc locum inspicere velis.—Ceterum non solum Autolycum, sed ipsum etiam Calliam amantem publice irrisum fuisse ab Eupolide in fabula Autolyçi nomine inscripta, colligere licet ex annotatione Grammatici veteris ad Aristophanis *Vespas* vers. 1020.

Statim ab initio verba : Ἄλλ' ἔμοργε δοκεῖ τῶν καλῶν κηγάδων ἀνδρῶν ἔργα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα, ἀξιωμακόμενα εἶναι, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς σκαιδαῖς. H. Stephanus jam olim viderat minime ita concinnata videri ab ipso Xenophonte, sed deesse in extremo membro λεγόμενα vel simile aliquod verbum. Suspicionem firmat locus Philostrati *Vit. Sophist. i. p. 540. ἀνδρῶν ἐλλογίμων ἀξιωμακόμενα οὐ μόνον τὰ μετὰ σπουδῆς λεχθέντα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν σκαιδαῖς*. Hunc eundem locum respexit Eunapius p. 9. εἰ μὴ Ξενοφῶν καὶ τὰ πάρεργά φησι δεῖν τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν ἀναγράφειν. Utrumque locum annotaverat Wytttenbach *Epist. crit. p. 258. ed. Lips.*

Cap. i. sect. 15. Πρόσθεν μὲν γὰρ τούτου ἕνεκα ἐκαλούμενη ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἵνα εὐφραίνοντο οἱ συνόντες δι' ἐμὰ γελῶντες· νῦν δὲ τίνος ἕνεκα καὶ καλεῖ μέ τις ; In his nihil variant libri scripti. Sed ecce Fischer ad Platonis *Apolog. sect. 28. p. 148.*

postrema verba ita scribenda et interpungenda censuit: τῷ δὲ τίνος ἔνεκα γὰρ καὶ καλεῖ μέ τις; comparavit etiam similia duo Platonis loca. Fateor equidem, si vel leve istius scripturæ vestigium in Codicibus adesset, me facile emendationem istam approbaturum fuisse, ita tamen, ut τίνος γὰρ ἔνεκα καὶ καλεῖ μέ τις; scriberem.

Cap. ii. sect. 8. Locum Artemidori i. cap. 68. adscripti, quem huc referunt viri docti: τροχοπαικτεῖν ἢ μαχαίρας περιδινεῖσθαι ἢ ἐκκυβιστᾶν. Varie tentarunt hæc verba viri docti, cum vitium eorum sit manifestum; sed nullus eorum bene conjiciendo evenit. Reiske μαχαίρας scribi voluit; nuperus Editor Lipsiensis περιδινεῖσθαι et ἐκκυβιστᾶν simul ad μαχαίρας retulit, intellecto κατὰ; quod qui fieri possit, equidem perspicere non possum. Mihi grammaticus aliquis verbum τροχοπαικτεῖν videtur interpretari voluisse adscripto: ὡς τροχὸν περιδινεῖσθαι; igitur ejecto verbo περιδινεῖσθαι scribendum censeo τροχοπαικτεῖν ἢ εἰς μαχαίρας ἐκκυβιστᾶν.

In ejusdem cap. ii. sect. 9. verbis de muliebri sexu: ῥώμης ἢ καὶ ἰσχύος δέεται· facile nunc concedo in sententiam virorum doctorum, qui ῥώμης vulgato γνώμης præferunt. Præter Langium enim nuper etiam Heufde in Specim. Platonico p. 18. ita censuit et locum Platonis de Legibus ix. p. 863. C. apposuit, ubi similiter ῥώμη καὶ ἰσχύς junguntur. Idem exempla plura utriusque vocabuli a librariis temere permutati enumeravit.

Cap. ii. sect. 24. ὥσπερ ὁ μανδαγόρας τοῖς ἀνδράπους. In Artemidori loco a me appposito nuperus Editor ἀνδράπους ex Xenophonte reposuit. Heufde in Specim. Platon. p. 90. memorat Wyttenbachii conjecturam ἀδρανᾶς, quam equidem non intelligo.

Cap. iii. sect. 2. οὐκ εἰσχεῖν &c. In loco Platonico gemino, quem apposui in annotatione, manifesta simultatis, quæ inter Platonem et Xenophontem intercesserit, vestigia reperisse sibi visus est Heufde in Specim. Platon. p. 73.

Cap. iv. sect. 7. προμῖαν ὄζαν ἐπιδυμᾶν—φιλεῖσαι αὐτόν. Huc pertinet locus Grammatici in Etymol. M. τροπηλὲς ἢ

τῶν σκληρῶν δέσμη—ἐν δὲ τοῖς καιροῖς τῆς δόξης ἡσθιον σκόροδα, ἵνα κα τοῦ ἀπέχουσιν ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύραν ὠνόειεν. Sed magis etiam Aristophanis Lysistr. versus 798. ubi seni dicenti : βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι, vetula respondet : κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει ;

Cap. iv. sect. 12. ἄχθομαι δὲ καὶ νυκτὶ καὶ ὕπνῳ—ἀναφαίνουσιν. Locum affectum amoris egregie pingentem imitatur Julianus Orat. viii. p. 246. δι' ὃν ἡχθόμεν μὲν τῇ νυκτὶ, ὅτι μοι τὸν φίλον οὐκ ἐδείκνυε, ἡμέρᾳ δὲ καὶ ἡλίῳ χάριν ἡπιστάμεν, ὅτι μοι παρῆρχεν ὄραν οὐ μάλιστα ἦραν. Monuit de imitatione Wyttenbach in Epist. Critica p. 243. ed. Lips.

Idem Cap. iv. sect. 28. verba : πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομῆσης imitatus est in Misopog. p. 351. A. πρὶν μᾶλλον κομῆσαι τῆς κεφαλῆς τὸ γένειον, ut monuit idem Wyttenbach ibidem p. 252.

Cap. iv. sect. 62. τὸ μνημονικὸν de arte memoriae posuit etiam Aristoteles in Topicorum libri viii. c. 12. καθάπερ ἐν τῷ μνημονικῷ μόνον οἱ τόποι τεθέντες εὐδὺς ποιοῦσιν αὐτὰ μνημονεύειν.

Cap. viii. sect. 1. ἐξελεῖσθαι συνεκροῦτο. De apparatu salutationis mimicae a Syracusio mox introducendae interpretatus sum. Nunc addo locum Demosthenis in Midiana cap. 8. εἰ μὴ Τηλεφάνης ὁ αὐλητὴς—συνεκροῦσιν καὶ διδάσκουσιν φετο δεῖν χορόν. Est componere et instruere chororum. H. Stephanus ex Plutarcho posuit ὥσπερ χορὸς εἰς ἀμοιβαία συνεκροτημένος.

Ad Praefationem de Simonide poeta p. 223. addo: Mortuum in Sicilia et sepulcrum ejus a Phoenice Agrigentiorum duce effractum et destructum testatur Callimachus Aeliani apud Suidam sub v. Σιμωνίδης.

In Agefilai encomio cap. ii. sect. 14. pugnae descriptio laudatur excerpta non solum ab Eustathio l. c. sed etiam in Scholiis Venetis et Victorianis, quorum posteriorum usuram nobis concessit egregius Heyne. Haec igitur locum ita posuerunt : ἐπεὶ δ' ἔληξεν ἡ μάχη, παρῆν ἡδὺ δαΐσασθαι—τὴν μὲν γῆν αἵματι πεφυραμένην—ἀσπίδας δὲ πεπερισμένας, δόρατα παρατετραυσμένα, ἐγχειρίδια γυμνά κολεῶν, τὰ μὲν χαμαί, τὰ δὲ ἐν τοῖς σώμασιν ἐμπεπηγότα. In postremis ἐμπε-

πρότα habet etiam Eustathius additum; quod verbum si recipias, tum vero ad verba τὰ μὲν χαμᾶι addendum erit κείμενα, deinde ad illa τὰ δ' ἐν μετὰ χεῖρας, desideratur concinnitatis gratia simile participium verbi.

Tandem defino, Teque, Buttmanne, rogo obtestorque, ut munusculum cum sincera animi grati testatione missum æqui bonique consulas, meque amare pergas. Scribebam Francofurti ad Viadrum die xvii. Februarii 1806.

CAPITUM ARGUMENTA.

LIBER I.

CAPUT I.

CYRUS minor, ab Artaxerxe fratre per calumniam pæne supplicio affectus, in satrapiam redux bellum clam adversus eum parat, et per amicos multas, Græcorum maxime, copias, tanquam ad aliam expeditionem, cogit. P. 1—7.

CAPUT II.

Cyri profecti enarratur iter per varias regiones, per Lydiam, Phrygiam majorem &c. Tissaphernes interim ad regem contendit, ut eum de Cyri rebus certiore faciat. Epyaxa, regis Cilicum uxor, ad Cyrum venit. Illius rogatu exercitus lustratur: in quo Græcorum ludicra incursione et regina et omnes barbari præsentés vehementer terrentur. Cyrus cum Tarsum venisset, ipsum regem Cilicum Syennefin ad se vocavit, qui Epyaxæ precibus tandem se Cyro committit, et eum pecunia juvat. P. 7—19.

CAPUT III.

Tarsi dies viginti morari Cyrum coëgit Græcorum seditio, qui, suspicati expeditionem esse adversus regem, Clearchum progredi cogentem lapidibus fere obruerunt. Sed hic maxima calliditate illos motus sedat. Mittunt igitur, qui de consilio hujus expeditionis interrogent Cyrum. Hic cum respondisset, se contra Abrocomam quendam ducere, et ampliora stipendia promississet, ulterius cum eo progredi decreverunt. P. 19—27.

CAPUT IV.

Ubi venerunt Issos, extremam Ciliciæ urbem, eodem classis Cyri appellit. Superatis inde portis, qua transitus e Cilicia in Sy-

riam datur, per Syriam procedit, ubi cum duo focii, Xenias et Pasio, clam ab eo discessissent, et ipse prorsus humaniter de illis loqueretur, reliqui Græci ejus æquitate commoti eo lubentius cum eo progrediuntur. Ubi ventum est Thapsacum ad Euphratem sitam, ibi Græcis tandem aperuit, iter susceptum esse adversus regem. Quod etsi indignabantur, tamen novis promissis excitati vado Euphratem transferunt; in quo Menonis callidum factum, qui exemplo præierat, notatur. P. 27—34.

CAPUT V.

Tum juxta Euphratem Cyrus iter fecit, et passim quidem non sine magna viæ difficultate et jumentorum strage ob pabuli inopiam, donec venerunt in regionem exadversum Charmandam sitam, unde flumine utribus trajecto commeatus comportarunt. Periculosa seditio inter Græcos oritur, qui in eo sunt, ut se ipsos mutuis vulneribus conficiant: sed gravissima Cyri oratio motus animorum sedat.

P. 34—42.

CAPUT VI.

Orontes, Persarum nobilissimus, qui jam bis cum Cyro in gratiam redierat, tertium deficere ad regem conatur: sed infidiis proditis comprehenditur, et sceleris convictus de sententia Clearchi et aliorum capitis damnatus e medio tollitur.

P. 42—46.

CAPUT VII.

Cyrus per Babyloniam aliquantum progressus cum regem postridie affore suspicaretur, media nocte copias lustrat et instruit, et Græcis præmia promittit magnifica. Inde acie instructa progressus superat fossam a rege ductam, et opinans, regem pugnandi consilium abjecisse, iter facit negligentius. P. 46—53.

CAPUT VIII.

Tandem præter opinionem Artaxerxes cum exercitu egregie instructo appropinquat. Cyrus igitur et Græci trepidant, et, ne imparati opprimantur, celeriter arma expediunt aciemque instruunt. Græci, qui dexterum obtinent cornu juxta Euphratem, statim primo impetu facile barbaros sibi oppositos in fu-

gam compellunt. Cyrus paucis stipatus amicis præter ceteros fidelibus dum cupidius pugnat, regemque ipsum petit, interficitur.

P. 53—61.

CAPUT IX.

Cyri laudes.

P. 61—68.

CAPUT X.

Ariæum fugientem dum persequitur Artaxerxes, potitur Cyri castris et ea diripit: unde, collectis copiis dispersis, redit contra Græcos in suo cornu victores. Sed Græci eum rursus in fugam vertunt, ac deinde in castra sua, recuperatis rebus amissis, redeunt.

P. 68—75.

LIBER II.

CAPUT I.

Græci certiores fiunt de morte Cyri et de Ariæi consilio revertendi in Ioniam. Eum Clearchus revocare studet, eique promittit imperium Persarum. Artaxerxes jubet Græcos primo arma tradere, deinde, si loco maneant, iis offert inducias; sin abierint, bellum minatur. Græci legatos cum responso forti dimitunt.

P. 77—85.

CAPUT II.

Ad Ariæum arcescentem, qui oblatum Persarum imperium renue- rat, Græci abeunt, et fœdere rite inito consultant de reditu. Luce orta profecti sub vesperam vicis Babylonix appropinquant, et certis indiciis intelligunt, castra regia in propinquo esse. Clearchus prudenter ita ducit exercitum, ut certamen neque cupere videatur neque timere. Sole occidente in vicos a rege directos perveniunt: ubi cum pernoctarent non bene compositi, Panicus terror invasit milites, qui callido Clearchi consilio sedatur.

P. 85—90.

CAPUT III.

Rex Græcorum inopino adventu perterritus mittit legatos de fœdere. Græci et ingenue et fortiter respondent, prælio potius

opus esse, quia non habeant, unde prandeant. Regis ergo jussu, dum foedus faciant, ducuntur in vicos ad commeatum copiosos. Triduo post mittitur a rege Tissaphernes, qui ex illis quærat, cur arma tulerint adversus regem. Clearchus candide et ex vero respondet. Tissaphernes cum responsum ad regem detulisset, triduo post his conditionibus foedus fecit, ut Persæ sine dolo malo Græcos in patriam deducant commeatumque suppeditent; Græci sine vi commeatum vel emant, vel sine agrorum vastatione ipsi sumant.

P. 91—98.

CAPUT IV.

Dum Græci Tissaphernem, qui de rebus suis ad regem profectus erat, expectant, Ariæus illis fit suspectus. Quamobrem cum ipse Tissaphernes, dux itineris, cum copiis suis venisset, quem non magis fidum esse suspicarentur, Græci seorsim et iter facere et castra metari cœperunt. Describitur iter inde a Mediæ muro non procul a Babylone: in quo Persarum ignavia et fictæ insidiæ notantur, et fratri regis ipsa specie multitudinis Græcorum injicitur terror.

P. 98—106.

CAPUT V.

Cum exercitus triduum ad Zabatum amnem constitisset, atque etiamnum Persarum fides Græcis esset suspecta, Clearchus in colloquio cum Tissapherne egregia oratione operam dedit, ut eum rebus Græcorum conciliaret. Huic Tissaphernes humaniter respondit, ita ut Clearchus ejus oratione permotus cum quatuor aliis prætoribus et viginti lochagis ad eum se conferret eo consilio, ut in eos animadverterent, qui falsis criminibus inter eos odium excitare studerent. Græcorum prætoribus comprehensis et lochagis reliquisque, qui cum iis venerant, trucidatis, Ariæus cum aliis ad castra Græcorum venit, et verbis regis poscit, ut arma tradant: cui Cleanor justa indignatione commotus ferociter respondet.

P. 107—116.

CAPUT VI.

Prætorum quinque interemtorum describitur ingenium; et pluribus quidem Clearchus ut belli tam peritus quam studiosus; Proxenus, ut imperator nimis lenis et facilis; Meno autem, ut homo scelerate perfidus et pessimæ mentis, qui lucri captandi

studio turpissima quæque et committeret et pateretur. Reliqui
duo Agias et Socrates minus insignes. P. 116—126.

LIBER III.

CAPUT I.

Cum Græci rebus suis diffidentes in summo mœrore torperent, Xenophon Proxeni lochagos ad virtutem excitare cœpit. Apollonides turpi stupore Xenophontis orationi repugnat, ob eamque rem loco motus abigitur. Ceteri duces superstites omnes conveniunt: quos Xenophon mascula oratione hortatur, ut ipsi sint bono animo, et militum animos confirment, atque novis ducibus constitutis nihil prætermittant, quod ad hostium vim et injuriam propulsandam pertineat. Ejus sententia ab omnibus probata novi statim duces creantur. P. 127—139.

CAPUT II.

Concione militum advocata Chirifophus et Cleanor breviter, multis autem verbis Xenophon ad fortiter pugnandum eos hortatur, ostenditque primo, qua spe freti victoriam expectare possint: deinde refutat, quæ cujuscpiam animum sollicitum habere possint: tum, quid primum faciendum sit, ostendit, maximeque duces ad diligentiam, milites ad modestiam excitat. Ejus oratione comprobata monstrat rationem agminis ducendi et duces singulis agminis partibus assignat. P. 139—150.

CAPUT III.

Ad Græcos jam jam profecturos advenit Mithridates quasi amicus; qui tamen Græcis sit suspectus: ex quo cum sæpe essent decepti, decernunt, nunquam, quamdiu sint in hostico, pacem aut inducias cum rege inire. Cum Zabatum amnem trajecissent, idem Mithridates eos ita vexat, ut inde Xenophon intelligeret, funditoribus et equitibus opus esse: qui ejus consilio statim instituuntur. P. 150—155.

CAPUT IV.

Postridie Mithridates Græcos rursus insecutus facile repellitur. Inde ad Tigrim amnem perveniunt. Tum a Larissa profecti

Mespila tuto castra ponunt. Hinc Tissaphernes ipse cum in gentibus copiis eos adoritur, sed frustra. Græci quo tutius procederent, hostibus insequentibus rationem agminis mutant. Hac ratione per quatuor dies itinere facto, quinto, cum per colles via duceret, graviter urgentur ab hostibus, donec vicos quosdam occuparent. Inde quarto die profecti mox ob hostium impetum in alium se conjiciunt vicum: ex quo post hostium discessum sub vesperam profecti tantum itineris conficiunt, ut hostes quarto demum die ipsos assequantur: qui cum collem per angustias transeundum cepissent, a Xenophonte inde dejiciuntur.

P. 155—168.

CAPUT V.

Græci ut in campum descenderunt, rursus apparent barbari, et quosdam Græcorum prædas agentes occidunt et vicos incipiunt incendere. Tigride et montibus Carduchorum clausi consultant de itinere. Consilio Rhodii cujusdam de ponte ex utribus faciendo repudiato, postridie itinere paullulum retro facto, et ex captivis diligenter regionum circumjectarum natura explorata, decernunt per Carduchorum montes facere iter.

P. 168—173.

LIBER IV.

CAPUT I.

Paullo ante lucem fines Carduchorum ingressi Græci primo et altero die ab hostibus, tertio a tempestate simul gravi vexantur: quo die cum sub vesperam ad locum arduum venissent a barbaris penitus obfessum, e duobus captivis, qui regiones nosse deberent, quærunt de alia via, eorumque unum inspectante altero trucidant, quo territus is, qui relictus erat, per anfractum eos commodo itinere se ducturum promittit.

P. 175—182.

CAPUT II.

Illo itineris duce sub noctem duo millia selectorum ad jugum occupandum mittuntur. Hi barbaros mane oppressos fugant et adscendendi copiam faciunt ceteris cum Chirisopho Græcis. Xenophon cum impedimentis per illum anfractum sequitur:

non tamen sine clade se inde emergit. Postridie etiam cum iter per montes magno labore fecissent, hostibus graviter urgentibus tandem (capite iii. sect. 1, 2.) in vicos campestres ad Centritem amnem perveniunt, et post septem dierum molestias dulci fruuntur quiete.

P. 182—191.

CAPUT III. SECT. 3. et seqq.

Novæ difficultates et sollicitudines. Nam transitum fluminis tria impedire videbantur; ipsa vis et altitudo alvei, barbarorum multitudo in ripa ulteriori, et tela Carduchorum a tergo. Sed e Xenophontis somnio quasi vinculis solutus exercitus vado transit: in quo callida Xenophontis ratio in primis valuit.

P. 191—199.

CAPUT IV.

Inde Armeniam ingressi, superatis Tigris fontibus perveniunt ad Teleboam amnem, in Armeniam occidentalem. Ibi cum Teribazo regionis satrapa, uti petierat ipse, inducias faciunt. Sed nihilo minus homo statim sequitur cum multis copiis et insidias struit.

P. 199—205.

CAPUT V.

Quare vicis relictis coguntur sub dio pernoctare et nivis ingentis incommoda tolerare. Tum per aliquot dies summum salutis discrimen adeunt ob vim frigoris, nivis altitudinem, ac necessitatem inediae, hostibus insequentibus. Tandem in vicos omnibus copiis refertos perveniunt, ubi per dies septem laute vivunt et corpora egregie curant.

P. 205—215.

CAPUT VI.

Inde profectos dux vis triduo post deserit, idque culpa Chirisophi. Ergo sine duce oberrantes septimo tandem die perveniunt ad Phasin amnem. Unde bidui itinere confecto appropinquant montibus, quos Chalybes, Taochi et Phasiani obsident.

P. 215—221.

CAPUT VII.

Per Tauchos profecti castellum expugnant et magna pecorum multitudine potiuntur, quibus solis aluntur, dum per agrum Chalybum, populi fortissimi ac ferocissimi, procedunt. Har-

paso amne superato per Scythinos iter faciunt, et inde a quinto die com meatum comportant. Lætior Græcis fors arridet. Nam cum e Scythinis profecti Gymniam, urbem magnam et copiosam, venissent, præfectus illius agri, hostis finitimi populi, per quem via ducebat, sponte illis ducem itineris mittit, qui, ut promiserat, quinto die illos in Techem montem perducit, e quo summa omnium lætitia et magnis clamoribus mare prospectant. Ibi magnum lapidum tumulum, quasi tropæum, congerunt et ducem luculentis muneribus ornatum remittunt.

P. 222—229.

CAPUT VIII.

Agro Maerænum, quibuscum fœdus faciunt, intra sex dies peragrato, ad Colchorum montes adveniunt, ubi barbaros instructos offendunt. His acie victis et fugatis in vicos copiosos descendunt. Inde biduo post tandem ad mare et Trapezuntem urbem Græcorum descendunt. Hic intra triginta dierum spatium ex Colchorum agro prædas agunt, sacris faciundis vota olim nuncupata diis solvunt, et ludos gymnicos celebrant.

P. 229—238.

LIBER V.

CAPUT I.

Cum constituissent maritimo itinere uti, Chirifophus ad naves conquirendas mittitur. Reliquis rebus prudenter prospicit Xenophon, curatque, ut et sat navium habeant et vias munitas, si terrestre iter esset continuandum. Hinc ad navigia deducenda mittitur Dexippus Lacedæmonius, sed cum nave aufugit: contra Polycrates Athenienfis fidem præstat.

P. 239—244.

CAPUT. II.

Interea ad com meatum comparandum Trapezuntiis ducentibus pars dimidia copiarum exit adversus Drilas, gentem bellicosissimam. Hi se receperant ad urbem valde munitam: ad quam progressi Græci, etsi maximis cum difficultatibus, tamen rem feliciter gerunt, et postero die salvi in castra redeunt.

P. 244—251.

CAPUT III.

Cum autem Chirisophi reditum ob frumenti penuriam diutius expectare non possent, imbellem turbam cursu maritimo devehunt, ipsi pedestri itinere perveniunt Cerasuntem. Ibi recensent exercitum. Græci pecuniam e captivis venditis redactam inter se partiuntur: decimam autem partem, quam Apollini et Dianæ voverant, inter se distribuunt prætores: quorum Xenophon postero tempore Dianam egregiis muneribus affecit, ut ipse pluribus ostendit.

P. 252—257.

CAPUT IV.

Cum ventum esset ad fines Mosynæcorum, qui locis munitis freti Græcos a transitu prohibere audent, cum alia Mosynæcorum gente adversus communes hostes initur societas. Hi socii, quibuscum Græci nonnulli imprudenter, prædandi causa, se conjunxerant, primum clade affecti repelluntur. Postridie autem Xenophon ipse, cum animos militum confirmasset, suos et barbaros scite instructos ducit contra hostes, eosque vincit et fugat. Quo facto castella duo una cum hominibus comburuntur, urbs, caput regni, diripitur, et alia nonnulla loca aut vi expugnantur, aut in fidem recipiuntur. Sub finem sectionis mores plane barbari Mosynæcorum describuntur.

P. 257—266.

CAPUT V.

Hinc agrum Chalybum transgressi veniunt in fines Tibarenorum, quibuscum foedus faciunt, et biduo post ad Cotyora urbem adveniunt: ubi per dies quinque et quadraginta commorati commeatum partim ex finitima Paphlagonia, partim ex ipsorum Cotyorensium agris prædando sibi acquirunt. Sinopensium legato de injuria Cotyorensibus illata temere querenti et Græcis stulte minitanti Xenophon graviter et audacter respondet, et adeo legatos ad meliorem mentem revocat.

P. 266—271.

CAPUT VI.

De sententia Hecatonymi, Sinopensium legati, decernitur iter maritimum, sed hac conditione, ut Sinopenses sat navium mittant, quibus universus Græcorum exercitus simul iter ingredi possit. Consilium Xenophontis de urbe in Ponto condenda im-

peditur Silani vatis calumnia. Iterum alii per centuriones exercitui persuadere volunt de sedibus in Ponto figendis.

P. 271—282.

CAPUT VII.

Cujus consilii auctor cum Xenophon diceretur, hic egregia oratione se defendit. In eadem concione de crudeli et nefario Græcorum quorundam facto luculenta narratione exponit: de quo quaerendum et in auctores animadvertendum esse, de communi consilio statuunt.

P. 282—292.

CAPUT VIII.

Cum ex decreto etiam prætores imperii gesti rationem redderent, Xenophontem quoque accusarunt nonnulli de vi et injuria verberibus sibi illata. Concedit ille, se interdum verberibus usum, sed sine vi et injuria; cujus criminationis nomen egregie a se amolitur.

P. 292—299.

CAP. IX. (VULGO LIB. VI. CAP. I.)

Paphlagonum legatos de pace missos Græci convivio excipiunt, eosque saltationibus armatis in summam sui admirationem adducunt. Postero die pace cum iis facta Cotyoris tandem universi solvunt, et prospero vento usi ad Harmenem Sinopes portum appellunt; ubi dies quinque morati in unum Xenophontem totius exercitus imperium deferunt: sed, illo prudenter recusante, summæ rerum præficitur Chirifophus modo redux.

P. 300—309.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

Univerſus exercitus Heracleam navigat. Ibi seditione orta exercitus trifariam dividitur. Pars una, eaque maxima fuit Arcadum et Achæorum, qui sibi decem prætores creant; altera Chirifophi; Xenophontis tertia.

P. 309—313.

LIBER VI.

CAPUT I. (VULGO III.)

Arcades prædæ cupiditate primi proficiſcuntur, et in portum Calpes cum veniſſent, inde egreſſi Bithynos opprimunt et præ-

das agunt. Sed mox ab iisdem in colle quodam obfessi de salute periclitantur. Quod cum audisset Xenophon, callide barbaros terruit nocturnis ignibus ita, ut obsidione sublata discederent. Postridie salvus cum Arcadibus venit ad Calpes portum, quo jam Chirifophus cum suis salvus advenerat. P. 315—321.

CAP. II. (VULGO IV.)

Descriptio portus Calpes. In hoc loco natura tam munito milites nolebant castra ponere, ne forte urbe condita ibi retinerentur, et ad littus tranfegerunt noctem. Post tertium diem decernunt, ut capitale foret, si quis posthac de copiis distrahendis referre auderet. Ad commeatum, quo jam laborabant, comparandum egredi cupientibus exta non addicunt. Veruntamen Neo duo millia hominum prædatum educit. Sed Pharnabazi equitatus quingentos cædit: ceteros, qui in montem confugerant, tandem in castra reducit Xenophon. P. 321—330.

CAP. III. (VULGO V.)

Periculo moniti tandem milites castra in loco munito poni muni-rique patiuntur. Cum litasset Xenophon, præsidio castris relicto, copias instructas educit: quæ, mortuis in via sepultis et præda in vicis capta, barbaros instructos in colle quodam conspiciunt. Hinc acie instructa pergunt adversus hostes, et, cum vallis impeditior obfaret, Xenophontis eloquentia et fortitudo inprimis effecit, ut ea superata barbaros vincerent et in fugam verterent. P. 330—337.

CAP. IV. (VULGO VI.)

Jam Græci undique ex Bithynorum agris prædas agunt. Interim advenit Cleander Spartanus harmosta, simulque apparet undecunque Dexippus, cujus improbitate Cleander a rebus Græcorum alienior factus Xenophontis maxime opera reconciliatur. Idem Cleander delatum ad se summum exercitus imperium religione sacrorum impeditus non suscipit. Ergo exercitus sub prioribus ducibus, per Bithynos itinere facto, cum præda multa Chryfopolin Chalcedoniæ pervenit. P. 337—346.

LIBER VII.

CAPUT I.

Anaxibius, classis Spartanæ præfectus, Pharnabazi promissis adductus Græcos falsa spe stipendiorum movet, ut Byzantium trajiciant. Mox eadem spe deceptos ex urbe elicit. Sed cum portis clausis nihil præstaret, milites vi irrumpunt: quos tamen placatos Xenophon movet, ut iterum Byzantio exeant. Coerdates quidam Græcis se ducem offert: sed paucis post diebus homo vanus se ipse imperio abdicat. P. 347—357.

CAPUT II.

Inde cum duces de itinere dissident, multi de exercitu dilabuntur milites: ad trecentos eorum vendit Aristarchus, Byzantii harmonista. Qui cum Xenophonti quoque insidiaretur, hic cum selectis proficiscitur ad Seuthen, ut conditionem, qua is Græcos apud sese stipendia merere vellet, cognosceret. P. 357—367.

CAPUT III.

Græci, præter Neonem Laconem cum suis, conditionibus Seuthæ comprobatis ad illum tendunt; atque fœdere contracto, duces convivio more Thracum excipiuntur. Seuthes cum Græcis de expeditione suscipienda consilia init: inde sub noctem mediam contra hostes proficiscuntur, quos postridie imparatos et imprudentes opprimunt, et magnam mancipiorum pecorumque prædam faciunt. P. 367—382.

CAPUT IV.

Vicos hostium Seuthes comburit. Græci summo frigore in campo vexati in domos vicorum concedunt. Qui in montes confugerant barbari se fœdus inituros esse simulant: sed nocte ad domos notas descendunt, et repente invadunt Græcos, a quibus in fugam compulsi tandem fidei Seuthæ se suaque committunt. P. 382—388.

CAPITA V. VI.

Græcis non plenum stipendium solvitur: sed tamen exorati a Seutha alios barbaros in ejus potestatem redigunt. Inde cum nihilo magis stipendium perfolveretur, Xenophonti ea de re

faccensent milites. Cum interim Lacedæmonii Græcos ad bellum contra Tissaphernem gerendum invitassent, Arcas quidam Xenophontem de stipendio accusat, eumque supplicio afficiendum esse censet. Xenophon commoda et disertâ oratione se defendit. Defenditur idem Xenophon a legatis Spartanorum, nec non a Polycrate Atheniensi. Mox rogatur a Seutha, ut cum mille militibus apud se remaneat. Xenophon vero sacris factis discedere cum exercitu statuit.

P. 388—404.

CAPUT VII.

Hinc profecti cum e vicis copiosioribus res necessarias petere cepissent, Medosades, cui attributa erant illa loca, omni modo egit, ut inde discederent, persesitque, ut X. rursus de stipendio Seuthen adiret. Xenophon copiosa oratione Seuthen docet, et honestum et utile esse, ut Græcis, quod reliquum est stipendii, persolvat. Xenophon acceptum stipendium Spartanis tradit in milites distribuendum.

P. 404—418.

CAPUT VIII.

Exercitu trajecto Lampſacum Xenophonti auctor est Euclides haruspex, ut Jovi Milichio sacra faciat. Facit hoc Xenophon insequenti die, a quo per varia loca tandem Pergamum veniunt. Hellas Gongyli et Gorgionis mater suadet Xenophonti, ut Afidatem opprimat. Obsequitur Xenophon, et primo quidem ab infelici oppugnatione cum magno incommodo se recipit, sed insequenti tamen die rem feliciter gerit. Inde Pergamum redux cum de præda volentibus omnibus bonam cepisset partem, exercitum tradit Thimbroni.

P. 418—427.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α'.

CAPUT I.

ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο·
πρεσβύτερος μὲν Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κύρος. Ἐπεὶ
δὲ ἤσθεναι Δαρείος, καὶ ὑπώπτεται τελευτὴν τοῦ βίου,
ἐβούλετό οἱ τὸν παῖδα ἀμφοτέρω παρῖναι. Ὁ μὲν οὖν²
πρεσβύτερος παρὼν ἐτύγχανε· Κύρον δὲ μεταπέμπεται
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν σατράπην ἐποίησε, καὶ στρατη-

[**Ξενοφώντος**] De auctoritate libro-
rum separatim fuit disputatum a me.
[**βιβλίον πρῶτον**] Codex Paris. λίγος
πρῶτος habet.

Cap. I. Diogenes in Vita Xeno-
phonis sect. 13. συνέγραψε—εἴη τι
ἀνάβασις, ἥς κατὰ βιβλίον μὲν ἐκείνου
προοίμιον, ἴσως δὲ οὐ. Ineptè is vocat
prooemia formulas, quibus Xenophon
superiorum librorum summas brevi-
ter complectitur, quod recte monuit
Weiske. Idem e latinis scriptoribus
Columella multique alii fecerunt.
Ceterum exordium ipsum commen-
dant Lucianus de Conscribenda hi-
storia et Aristides tom. ii. p. 517. ed.
Jebbiana.

1. Ἀρταξέρξης] Stephanus in Codicibus nonnullis Ἀρταξέρξης scriptum
reperit nomen, uti editum legitur in
Ctesiae fragmentis et Plutarcho.

Ἐπεὶ δὲ] Aristides ἰσχυρὰ δὲ hinc
excepit. Ex eodem sequens pro-
positum ei retulit Zeune vulgo

omissum.

2. μεταπέμπεται.] Hoc tempus ex
margine Steph. Villosif. Paris. Eton.
et Aristide p. 529. vulgato μεταπέμ-
πειν praetulit Zeune:

[**σατράπην**] Plenius infra cap. 9.
sect. 7. ἰσχυρὰ δὲ κατεπέμψθη ὑπὸ τοῦ
πατρὸς σατράπης Λυδίας, τι καὶ Φρυ-
γίας εἰς μεγάλης καὶ Κατασπονίας
στρατηγός· ἡ καὶ πάντων ἀσιδιχθῆς
ἡς καθύπευθε εἰς Κασσωλὸν πύθων ἀφρο-
ζισθῶν. Historia graeca i. 4, 1. habet
primum Cyrum ἀφροντα πάντων τῶν
ἐν τῇ βασιλείᾳ, et epistolam regis alla-
tam τοῖς πάντων πᾶσι (i. e. τοῖς ἐν
βασιλείᾳ πᾶσι), in qua praeter alia
inerant verba: Καταπέμψω Κύρον κά-
ρην τῶν ἐν Κασσωλὶ ἀφροζισθῶν.
Quod vocabulum κάρην ipse in
Anabasi bis στρατηγὸν interpretatus
est. Plutarchus c. 2. Κύρος δὲ Λυδίας
σατράπης καὶ τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ στρα-
τηγός. Diodoro 14, 19. ὁ τῶν ἐν
βασιλείᾳ στρατηγῶν ἀφροζισθῶν
ἦν

γὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς Καστωλῷ πεδίων

Cyrus. Male! quod tamen ille dixisse videtur ex loco Hellenicorum, ubi Cyrus πάντων τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἀρχῶν dicitur advenisse. Sed diversos esse τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ ab iis, qui Phrygiam et Cappadociam incolunt, statim apparet. Non omnes tamen eos, qui ἐπὶ θαλάττῃ habitabant, imperio Cyri subiectos fuisse, patet ex eo, quod Anabasis i. 1, 6. monet: καὶ γὰρ ἦσαν αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρνης τὸ ἀρχαῖον, ἐν βασιλείᾳ διδομένη. Harum demum imperium impetrat Cyrus a rege fratre sect. 8. Igitur accuratius definiri videntur αἱ ἐπὶ θαλάττῃ verbis illis: οἱ καθήκει εἰς Καστωλῷ πεδίων ἀρριζισθῆναι. Accedit, quod Stephanus Byzantinus Dorienfes a Lydis Castolos vocatos tradit, et Castolum Lydiæ urbem fuisse affirmat idem, auctore nescio quo. Itaque suspicari licet, Cyro imperium urbium Doricarum, et copiarum, quas illæ exercitui Persarum regis suppeditabant congregandas et receniendas in campo prope Castolum, Lydiæ urbem, datum fuisse a fratre tum, cum primum ei Lydiæ satrapia traderetur. Nam proprie pertinebat Ionia ad Lydiam satrapiam. Itaque in Cyropædia viii. 6, 7. Chrysantas satrapa mittitur εἰς Ἀνδριαν καὶ Ἰωνίαν. Arriano i. 12. Spithridates dicitur εἰς Ἀνδρίας καὶ Ἰωνίας στρατῶν. Atque ita statim apparet causa discordiæ inter Cyrum et Tissaphernem, cui Artaxerxes imperium Ionie tribuerat, quæ ad satrapiam Lydiæ pertinebat. Suspensus eram antea, τοὺς ἐπὶ θαλάττῃ posse intelligi incolas maritimos Phrygiæ ad Hellespontum, Mysiæ deinde vocatæ; sed comparatis locis Hellenic. iii. 1, 3. ubi Tissaphernes dicitur accepisse Cyri satrapias, et iii. 1, 10. et iii. 2, 1. ubi Æolis cum Phrygia (minore ad Hellespontum sita) ad satrapiam Pharnabazum refertur, intellexi errorem meum. Supereft, ut quæramus, cur satrapæ nomini alterum στρατηγῷ adjungatur, et quid satrapæ nomen significet Xenophonti. Locus est clarissimus in Œconomico iv. 9. ubi ἀρχοντες διατριγμῖνοι ἐφ' ἑκάτερον distinguuntur ita: οἱ μὲν ἀρχοντες τῶν κατακυβιόντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν, καὶ θαρμῆς ἐν τούτοις ἐκλήγον-

σε οἱ δὲ ἀρχοντες τῶν ἀπαισιμῶν φρουρῶν. Accedit tertius archon σατράπης, de quo sequitur sect. 11. ὅπου δὲ ἂν σατράπης καθίσταται, οὗτος ἀμφοτέρων τούτων ἱταμιλῖται. De iisdem Cyrop. viii. 6, 3. εἰναις ἀρχοντες τῶν νοικαύτων καὶ τῶν θαρμῶν λαμβάνοντες τοῖς τε φρουραῖς δόσανσι μισθὸν καὶ ἕλλο τιλίσουσιν δ, τι ἂν δῖη. Antecedit ibidem sect. 2. τοὺς ἐν ταῖς ἀκραις φρουρῶν καὶ τοὺς χιλιάρχους τῶν κατὰ τὴν χώραν φυλάκων solius regis imperio fuisse subiectos, et cupiditati satraparum oppositos. Verba igitur in Œconomico iv. 11. ubi satrapa dicitur ἀμφοτέρων τούτων ἱταμιλῖσθαι, ita sunt interpretanda, satrapæ curam fuisse eam demandatam, ut φρουράρχοι et οἱ ἀρχοντες τῶν κατακυβιόντων τε καὶ τῶν ἐργατῶν officiis suis recteungerentur; quod nisi fecissent, satrapa negligentem apud regem accusabat. Sed interdum rex satrapæ simul imperium copiarum in provincia excubantium committebat; quod extra ordinem cum fiebat, addunt scriptores, ut facit Xenophon, satrapam simul imperatorem (στρατηγόν) fuisse designatum. Cf. Heeren, *Ideen* tom. ii. p. 360. 382. 460. Exemplum regum Persarum Alexander imitatus esse videtur. Arrianus enim Anab. iii. 16. narrat Babylonie satrapam Mazæum, στρατηγὸν τῶν μετὰ Μαζαίου ὑπολειπομένων στρατιωτῶν Apollodorum factum, Asclepiodorum vero iussu τοὺς φρούς ἐκλήγει; item Sufianæ satrapam Abuliten, φρουράρχον Mazaron, στρατηγὸν Archelaum narrat.

καὶ στρατηγὸν δὲ Σαξπίφη hoc formula utitur Xenophon continuandæ narrationis. Weiske h. l. intelligit, quasi dictum esset καὶ ἡ ἀρχὴ στρατηγὸν &c. Rectius monet Zeune, ἰσχυροῖς—ἀπιδίειχεν vendenda esse fecerat—constituerat. Cf. infra cap. ix. 7. ubi est στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπιδίειχεν.

Καστωλῷ] Margo Steph. Καστάλου, Villosi. Κασταλῷ. Stephanus Byz. Καστωλῷ πεδίον Δωριέων, ὅς ἐστι νῆφιν ἐκλήθη δὲ, ὅτι Καστωλοὺς τοὺς Δωριεῖς οἱ Ἀνδοί φασιν ἦν διὰ πόλιν ἐν Ἀνδρία Καστωλός. Vide annotata ad Hellenica i. 4. p. 26. Quod posuit ad h. l. Weiske, collectum ex com-

ἀθροίζονται. Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κύρος, λαβὼν Τισσαφέρνην ὡς Φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὅπλιντας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν Ξενίαν Παρράσιον.

Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν Ἀρταξέρξης, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κύρον πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὡς ἐπιβουλεύει αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεται τε καὶ συλλαμβάνει Κύρον, ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ, ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ, ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ αἵμα-σθεῖς, βουλεύεται, ὅπως μήποτε ἐτι ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ', ἣν δύνηται, βασιλεύσει αὐτ' ἐκείνου. Παρύστατις μὲν δὴ ἡ μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, Φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξη. Ὅστις δὲ ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ βασιλείῳ πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεῖς ἀπεπέμπετο, ὥσθ' εἰ αὐτῷ μᾶλλον Φίλους εἶναι ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν παρ' εἰ αὐτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν, καὶ εὐνοϊκῶς

paratione locorum infra cap. li. 11, ix. 7. Histon. Gr. i. 4, 3. Cyrop. ii. 1, 5. vi. 2, 11. constituta fuisse singulis Persarum provinciis certa loca campestria, ubi bello instante copiarum militares convenirent, ut commodius explicatae recenserentur, reperio jam antea positum a Celeb. Heeren, *Ideen* tom. ii. p. 486.

Τισσαφέρνην ὡς φίλον] Brevitatem in dictione, quæ falsitatem hominis arguit, miratur Aristides. Apud Plutarchum Τισσαφέρνης homo vocatur.

3. κατέστη] Reluctante tamen Darii uxore Parysatide, uti docet Plutarchus c. 2. et Anonymus Suidæ in verbo *παραινεῖσθαι*. Tissaphernis columnias copiosius enarrat Plutarchus.

ἀποπέμπει] Anonymus Suidæ l. c. ὁ δὲ ἀναίρειν μίλλων αὐτὸν ἀφ' ἑκῆς Παρυσάτιδος παρακλησάμενός αὐτὸν καὶ τὴν στρατείαν αὐτῷ φυλαξάμενός.

4. ἐπὶ τῇ] Liber Eton. ἐπὶ τῇ habet. Deinceps *δυσίεται* Edd. vicit.

habent, *δυσίεται* rectius Guelf. *δύνηται* cum Steph. margo Villois. habet. ἡ μήτηρ] Articulum ex Codd. Brodæi, Paris. Eton. Guelf. margine Villois. restituit Zeune.

ὑπῆρχε] Zeunianus Index interpretatur *præsto esse, non desse, favere*, h. l. et ii. 2, 11. v. 6, 23. vii. 1, 27. Sed hujus loci est plane diversa ratio a reliquis. Significat enim verbum h. l. *partibus et consiliis ejus favebat*. Cf. Wytenb. ad Eclogas historicas p. 382.

5. τῶν παρὰ βασιλείῳ] Inprimis *ἰσθδους* intelligi qui dicuntur Cyrop. viii. 6, 16. comparato Econ. iv. 6, monet Zeune.

ἀπεικίμαστο] Ita margo Steph. et Villois. cum Codice Paris. Vulgo omnes *ἀνικίμαστο* habent ineptum.

ἴκαν] Aristides tom. ii. p. 521. ex h. l. posuit *ἴην*, quam formam, quamvis magis Atticam, tamen Xenophonteam non esse, cum Ruhnkensio ad Memorab. i. 4, 19. *πισοει*

οἰχοῖεν αὐτῷ. Τὴν δὲ Ἑλληνικὴν δυνάμιν ἤθροίζεν, ὡς
 μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος, ὅπως ὅτι ἀπαρᾶσκει-
 αστότατον λάβοι βασιλεία. Ὡς οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλ-
 λογὴν ὅσας εἶχε φυλακὰς ἐν ταῖς πόλεσι, παρήγ-
 γειλε τοῖς φρουράρχοις ἐκάστοις, λαμβάνειν ἄνδρας
 Πελοποννησίους ὅτι πλείστους καὶ βελτίστους, ὡς ἐπι-
 βουλευόντος Τισσαφέρους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν
 αἱ Ἰωνικαὶ πόλεις Τισσαφέρους τὸ ἀρχαῖον, ἐκ βασι-
 λείως δεδομέναι· τότε δὲ ἀπέστησαν πρὸς Κύρον πᾶσαι,
 7 πλὴν Μιλήτου. Ἐν Μιλήτῳ δὲ ὁ Τισσαφέρης, πρῶαι-
 σθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, [ἀποστήνας
 πρὸς Κύρον,] τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξέβαλεν. Ὁ
 δὲ Κύρος, ὑπολαβὼν τοὺς Φεύγοντας, συλλέξας στρατεύ-
 μα, ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν, καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας.
 Αὕτη οὖν ἄλλη πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ ἀθροίζειν στρα-
 8 τευμα. Πρὸς δὲ βασιλεία πέμπων, ἤξιον, ἀδελφὸς οὖν

Porson. Scilicet Grammaticus San-
 germanensis a Ruhnkenio inspectus
 habet *ἦσαν ἀντὶ τοῦ εἶναι* *Ἐισφῶν*
Ἀσμενημονιμάων α'. Vulgaris for-
 ma est etiam in Symposio v. 5. et
 ἡμῶν pro Attico ἢ Cyrop. vi. p. 149.
 E. Hæc Ruhnkenius l. c. Attici
 εἶναι frequentant in transitione ad aliam
 orationis partem.

6. *ἐπαρᾶσκειαστότατον*] Margo
 Steph. Villoif. et liber Paris. *ἀπαρ-
 σκειαστότατον* dant, quæ forma est in
 Memorab. iii. 4, 17. Cyrop. vii. 5,
 25. Tamen *ἀπαρᾶσκειαστότατον* est in
 Cyrop. ii. 4, 15. In loco Memorab.
 eandem formam dat Paris. 3. .

Ὡς οὖν] Cum Larchero ex libro
 Paris. vulgato *ἔτι* prætulit Zeune, ut
 sequens *ὅσας φυλακὰς* ex Eton. pro
 vulgato *ἐκείνας*—*ρύλακας* dedit.

Πελοποννησίους] Lacedæmonii tum
 principatum Græciæ tenebant, iisque
 civitates Ionicæ plurimæ tum fave-
 bant.

ὡς [ἐπιβουλεύοντας] Simulationem et

priertextum significat *ἔτι*.

αἱ Ἰωνικαὶ] Articulus ex libro Pa-
 risf. et Eton. restitutus a Zeunio est.
 Deinceps *ἀφιστάσαναι* dat margo
 Steph. Villoif. cum Parisf.

7. [ἀποστήνας πρὸς Κύρον] Apertam
 grammatici interpretationem seclusi
 monente Wolfio ad Leptineam p.
 323. et Wyttenbachio ad Eclogas hi-
 stor. Post τοὺς μὲν margo Villoif. αὐ-
 τῶν inserit cum Parisf. et Eton. li-
 bro.

[Verba quædam exscripsit Suidas
 in voc. ὑπολαβὼν, ubi verba Xeno-
 phontis hæc refert *ὑπολίσκειν τὴν Μί-
 λητον* auctiore articulo *τὴν*, quem ad-
 ditum velim. Ex *Epistola*.]

κατάγειν] Suidas sub hoc verbo lo-
 cum laudavit.

Αὕτη οὖν ἄλλη] Parisf. Eton. αὕτη
 αἷ. Ita et margo Villoif. sed ibidem
 ex alio libro annotatur καὶ αὕτη οὖν.
 Deinde *συλλέγειν* dat Eton. pro *ἀθροί-
 ζειν*.

αὐτῶν, δεδῆναί αὖ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῶ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς τῆς μὲν πρὸς αὐτὸν ἐπιβουλῆς αἰετὴς θάνατο, Τισσαφέρνην δὲ ἐνόμιζε πολεμῶντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γηγνημένους δασμοὺς βασιλεῖ ἐκ τῶν πόλεων, ὧν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

Ἄλλο δὲ στράτευμα συνέλεγτο αὐτῶ ἐν Χερρόνησῳ τῇ⁹ καταντιπέρᾳ Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρέπον. Κλέαρχος ἦν Ἀκαδαιμόνιος, Φυγᾶς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, ἐγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῶ μυρίουσ δαριεαίους. Ὁ δὲ λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χερρόνησου ὁρμώμενος, ταῖς Θραξὶ ταῖς ὑπὲρ Ἑλλήσποντον οἰκαῦσι, καὶ ἀφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῶ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ Ἑλλησποντικάι πόλεις ἐκῶσαι. Ταῦτο δὲ αὐτῷ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῶ τὸ στράτευμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς¹⁰ ἐτύγχανε ξένος ὧν αὐτῶ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν αἰκαιαντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ αἰτεῖ αὐτὸν

8. τῆς μὲν] Ex libro Paris. Eton. margine Villois. μὲν addidit Zeune.

Τισσαφέρνη] Margo Villois. ex libro 2. Τισσαφέρνη] annotavit. πολεμῶντι deinceps Edd. vett. cum Guelf. excerpta Castalionis.

ἐτύγχανεν] Zeune pro plusquamperfecto positum censebat, sed Xenophon significare voluit, Cyrum jam tum tributum ex civitatibus collectum misisse ad regem, quæ propriæ erant datæ Tissapherni.

9. τῇ καταντιπέρᾳ] Ita vulgatum τῇ correxit Wyttenbach. τῆς ἀντιπέρᾳ] Ἠπύρου est in Hellenicis vi. 2,

9. Excidit verbum in Junt. et

Guelf. De causa exilii compara ii. 6, 4.

Ἑλλησποντικά] Margo Villois. Ἑλλησποντικά] dat.

10. Ἀρίστιππος] Plato initio Menonis: οὗ δὲ οἱ Θετταλὸι καὶ ἰσθμὸς θαλάσσης, καὶ οὐχ ἥμισυ αἱ τοῦ σὺ ἰσθμοῦ Ἀρίστιππου πολίται τοῦ Ἀριστομένη· τούτου δὲ ἡμῖν αἰτίας ἵσθμι Γαργίας ἀφαιρέσεις γὰρ εἰς τὴν πόλιν ἱεστιάς ἵσθμι σοφία ἐληφεν Ἀλκιονίδης τῶν πρῶτον, ὅν οἱ οἱ ἱεστιάς ἵσθμι Ἀρίστιππος, καὶ τὸν ἄλλον Θετταλόν. Ceterum post Θετταλὸς vir doctus ipse Aetis Erudit. Lipsiens. anni 1749. p. 416. inferi voluit δὲ. male!

αὐτῶν] Margo Steph. Paris. Eton.

εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθόν, ὥς οὕτως περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κύρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἐξ μηνῶν μισθόν· καὶ δεῖται αὐτοῦ, μὴ πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλευέσθαι. Οὕτως δὲ αὐτὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στρατεύ-
 11 μα. Πρόξενον δὲ τὸν Βοιωτίον, ξένον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὥς ἐπὶ Πεισίδας βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὥς πράγματα παρεχόντων Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνεται δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιοῦ, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας εἰλθεῖν ὅτι πλεί-

αὐτοῦ dant, quod improbens Zeune oblitus erat loci i. 3, 14. Κύρος αὐτῷ πλείους. cf. ibid. sect. 16. ἰμὶ πολλοὶ αὐτὸν αὐτοῦς est in Cyrop. viii. 3, 41. αὐτῶν παρὰ τοῖς est infra i. 3, 16. et ii. 3, 18. Cyrop. i. 6, 5. διδοῖντινα sequente infinitivo infra vi. 6, 31. At in Cyrop. v. 2, 13. est ἵνα σὺ εὐχόμενος τὰ αἰσθῆσαι καὶ μοι γινώσθαι. ubi tamen durum et insolens mihi videtur pronomen σὺ additum, quod abesse malim. Etiam Thucydides αὐτῶντινα sequente infinitivo frequentat. Tamen Aristophanes Pluti versu 240. αὐτῶν λαβὼν τι κρυπτόν ἀργυρίδιον dixit. Equidem hic propter similitudinem locorum in hoc libro scripturam Codd. recepi.

περιγενόμενος ἂν] Leonclavii conjecturam περιγενόμενος ἂν sprexit etiam Hutchinson.

πρόσθεν] Edd. vett. cum Guelf. πρόσθεν; margo Villois. πρόσθεν et πρόσθεν annotavit.

καταλῦσαι] Intellige τὸν πόλεμον. Idem cap. 2, 1. est συναλλάττεσθαι. In Hellenicis vi. 3, 15. est πόλεμον καταλύονται, in Herodoto viii. 140. ἀλλὰ καταλύσασθαι. Polybius iii. 8. καταλύσασθαι τὸν πόλεμον. Ceterum spectant hæc ad Theffalorum diffidia, quæ obiter tangit Noster in Hellenicis ii. 3, 36. ubi Theramenem facit hæc ad Critiam loquentem :

ὅτι γὰρ ταῦτα ἦν (Olympiadis 937) οὐ παρὸν ἱστέον, ἀλλ' ἐν Θετταλίᾳ μετὰ Προμηθεῖος δημοκρασίαν κατὰ σκυλασίαν, καὶ τοὺς πλείους ὑπὸ τοῦς δισπότας. Jamdudum antea Athenienses immiscuerant se his diffidiis Theffalorum, uti cognoscimus ex Aristophanis Vespis versu 1263. ad quem locum conferenda sunt scholia græca et ad Nubes versu 691.

11. φίλον ὄντα] Margc Steph. Villois. liber Brodæi, Paris. Eton. ξένον dederunt, quod glossēma videbatur esse Zeunio; sed infra iii. 1, 4. est : ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετιστάμενος οἰκιστὴν ξένος ἂν ἀρχαῖος. Iterum v. 3, 5. Ξενοφῶν donarium Apollini dedicat Delphis καὶ ἱεῖρα φέρει, σὺ, σὺ ἐαυτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Πρόξενον, — ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Diodoro Πρόξενος Θεβαῖος dicitur.

ἐπὶ Πεισίδας] Is habet margo Villois. Πεισίδας ubique scriptum habet Paris. cum Eton. βουλόμενος deinde Eton.

Σοφαίνεται] Is esse videtur, cujus Ἀνάβασις Κύρου laudavit Stephanus Byzantinus sub vocabulis Καρδῶχαι et Τάσχα. Idem sentit Wesseling. ad Diodorum xiv. p. 664. Sophænetus si diversus in multis abiit a Xenophonte, causam forte reperies in iis, quæ de eo tradidit noster v. 8, 1.

στους, ὡς πολέμησων Τισσαφέρνει. σὺν τοῖς Φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐπαύουν οὕτως οὗται.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἰδόνκει αὐτῷ ἤδη πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς Πεισίδαε βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τὸ τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν ἑνταῦθα στρατεύμα· καὶ παραγγέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ, λαβόντι ἦκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στρατεύμα· καὶ τῷ Ἀριστίππῳ, συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν, ὃ εἶχε στρατεύμα· καὶ Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι ξενικοῦ, ἦκειν παρήγγειλε, λαβόντα τὰς ἀνδρας, πλὴν ὅποσοι ἱκανοὶ ἦσαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. χ' Ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς Μί-²λητον πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς Φυγάδας ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι, ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς καταπράττειεν, ἐφ' ᾧ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγει οἰκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπέιθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα,

Τισσαφέρν] Hanc formam pro Τισσαφίρην ex Castal. editione et Guelf. libro revocavit Zeune.

1. ἦδ' De tempore susceptæ expeditionis vide annotata ad finem extremi libri septimi.

ἑνταῦθα] *Illuc, in illum locum, ubi sunt Pisidae*, interpretatur Zeune, quod erat *ἱκύναι*. *Illic, in sua ditione* Weiske, qui addi hoc ait subtilitatis causa: neque enim omnes omnino barbaros et Græcos, qui ubique sunt, Cyrum collegisse. Sed ita scriptum esse ἑνταῦθα oportebat. Nisi vocabulum est alienum, significare videtur *ibi*.

παραγγίλλει] Ita liber Paris. et Eton. quod probavi cum Porfona... propter bonitatem eorum librorum.

Difficile enim erat definire ex ipsa oratione, quousque Xenophonti placuerit tempus præsens, quod statim variatur.

ἀποπέμψαι] Aristippus ipse non venit, sed Menonem misit.

ἐν ταῖς πόλεσι] Redi ad cap. i. sect. 6.

ἦσαν] Ex iisdem libris vulgatum *ἦσαν* correxi.

2. ἐκίλισαι] Edd. vett. Guelf. *ἐκίλισαι*.

ὑποσχόμενος] Cf. infra cap. 9, 7. seqq. Deinde *πράττειν* dat Eton. postea *παρελαβόντες τὰ ὅπλα* margo Steph.

παύεσθαι] Ne *παύεσθαι* scribendum censeas, compara Zeune locum simillimum ii. 3, 20.

3 παρῆσαν εἰς Σάρδεις. Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πό-
λεων λαβὼν παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὀπλίτας εἰς τετρα-
κισχιλίους. Πρόξενος δὲ παρῆν, ἔχων ὀπλίτας μὲν εἰς
πεντακοσίους καὶ χιλίους, γυμνήτας δὲ πεντακοσίους.
Σοφραίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος, ὀπλίτας ἔχων χιλίους. x
Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιοὺς, ὀπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους.
Πασίων δὲ ὁ Μεγαρεὺς εἰς τριακοσίους μὲν ὀπλίτας, τρια-
κοσίους δὲ πελταστας ἔχων παρεγένετο. ἦν δὲ καὶ οὗτος
4 καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων. Οὗ-
τοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῶν ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ,
κατανοήσας ταῦτα, καὶ μείζονα ἡγησάμενος εἶναι ἢ ὡς
ἐπὶ Πεισίδας τὴν παρασκευὴν, πορεύεται ὡς βασιλεὺς, ἣ
5 εἰδύνατο τάχιστα, ἱππείας ἔχων ὡς πεντακοσίας. Καὶ
βασιλεὺς μὲν δὴ, ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνηος τὸν
Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο.

Κῦρος δὲ, ἔχων, οὓς εἶπον, ὠρμάτο ἀπὸ Σάρδεων καὶ
ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας
εἴκοσι καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμὸν. Ταύτου τὸ
εὖρος δύο πλέθρα· γέφυρα δὲ ἐπὶν ἐξευγμένη πλοίοις
6 εἰπτά. Ταῦτον διαβάς ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμὸν
ἓνα, παρασάγγας ὀκτὼ, εἰς Κολοσσάς, πόλιν οἰκουμένην,

παρῆσαν εἰς Σάρδεις] Ita Cod. Pa-
rif. et Eton. Vulgatum *προσῆσαν* hu-
jus ex interpretatione ortum videtur
etiam Valckenario ad Herodot. p.
10.

3. εἰς τετρακοσίους—χιλιούς] Ita
cum margine Steph. Villoif. libro
Parif. et Eton. scripti, ubi vulgaba-
tur *εἰς πεντακοσίους ἔχων ἑκάστος*. Sed
Xenophon in reliquis ducibus genus
et numerum militum distinguit.

4. εἰς Σάρδεις] Margo Villoif. *εἰς*.
dat.

Τισσαφέρνης] Diodorus xiv. 11. ex
Ephori libro xvii. narrat, Alcibiadem
primum Cyri consilium intellectum
prodidisse Pharnabazo, ideo ab hoc

interfectum. Quod ex fide Ephori
repetierunt Plutarchus et Cornelius
Nepos in Alcibiadis Vita.

5. *ὡς εἶπον*] Ita cum margine
Steph. et Amasæi versione Welfius
Hutchinson et Zeune. Vulgo erat
ὡς εἶπον. Margo Villoif. cum libro
Eton. *ὡς εἶπον* dat.

ἑξευγμένη—ἑπτά] Margo Villoif.
ἑξευγμένη ex libro 2, *ἑπτά* ex li-
bro 1. et 3. annotavit.

6. Κολοσσάς] Vulgo erat ante Zen-
nium *Κολοσσάς*, Guelf. *Κολοσσάς*.
Brodæus malebat *Κολοσσάς*, quod ex
libro 2. annotavit margo Villoif.
Veram scripturam habet liber Parif.
et Eton. probatam jam olim a Wel-

εὐδαίμονα καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἔμειπεν ἡμέρας
ἑπτὰ καὶ ἤκει Μένων ὁ Θασταλὸς, ἔχων ὀπλίτας χι-
λίους, καὶ πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Δι-
νῆας καὶ Ὀλυνθίους. καὶ Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς 7
τρῆς παρασάγγας εἰκοσιν εἰς Κελαινὰς, τῆς Φρυγίας
πάλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα
Κύρῳ βασιλεία ἦν καὶ παράδεισος μέγας, ἀγρίων θη-
ρίων πλήρης, ἃ ἐκείνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου, ὅποτε γυμ-
νάσαι βούλετο αὐτόν τε καὶ τοὺς ἵππους. Διὰ μέσου
δὲ τοῦ παραδείσου ρεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πη-
γαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων· ρεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς
Κελαινῶν πόλεως. Ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως
βασιλεία ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνὰ, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ
Μαρσίου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ρεῖ δὲ καὶ οὗτος
διὰ τῆς πόλεως, καὶ ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον· τοῦ
δὲ Μαρσίου τὸ εὖρος εἰκοσι καὶ πέντε ποδῶν. Ἐνταῦθα
λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικῆσας ἐρίζοντά
οἱ περὶ σοφίας, καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ,
ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ δὲ ταῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρ-

selingio et Valckenario ad Herodoti
viii. 30. Ceterum Paris. καὶ εὐδαί-
μονα habet. Sic statim Guelf. scilicet.

7. habet εὐδαίμονα καὶ μεγάλην.
καὶ ἤκει] Eton. καὶ ἤκει dat. Diodo-
ro Μένων ὁ Θασταλὸς est.

7. μεγάλην] Guelf. εὐδαίμονα καὶ
μεγάλην dat, quem ordinem habes
scilicet. 6.

Ἰσχύει] Cf. Oeconomici iv. 24.
πηγαί] Livius xxviii. 13. *Marsus
dicitur ex arce summa Celænarum ortus,
media urbe decurrens.* Dio Orat. 35.
p. 68. ed Reisk. ὅτι Μαρσύας οὗτος διὰ
ρίους τῆς πόλεως ὕμῳν ῥέει, ὅτι Ὀργας
(Ὀργας editur), ὅτι Μαίανδρος &c.

8. ἐμβάλλει] Aristides ii. p. 526. ex
h. l. ἐμβάλλει habet.

ἄρῃ] Stephanus addidit ἄρῃ, ad-
dito tamen asterisco. Idem verbum
ex libro 2. annotavit margo Villois.

καί τις ἐρίζοντα] Aristides ἐρίζοντα

habet: καί τις omittit Anonymus
Galei rhetor editus post Demetrium
p. 196. edit. Fischerianæ.

σοφίας] De arte musica, καὶ εἰς τῆς
Diodorus iii. 59. καὶ εἰς μουσικῆς Apol-
lodoros i. 4, 2. *Σοφία* Pindaro et an-
tiquissimis poetis ars omnis dicitur,
et σοφιστῶν artifices, poetæ, musici
&c.

καὶ δὲ] Anonymus l. c. δὲ omisit.
Nomen fluvii Herodotus vii. 26. *Κε-
ταφάρης* habet. De fontibus Mar-
sij et Mæandri locum Maximi Ty-
rii Dissert. viii. addidit Weiske. Post
Alexandri M. ætatem Celænarum
celebritas et magnitudo imminuit
est, incolæ in novam urbem haud
procul conditam traducent. Cf. Cur-
tius iii. 1. Plinius v. 29. Arriani A-
nab. i. 29, 2.

καλεῖται] Liber Paris. Eton. cum
margine Villois. λέγεται habent.

9. ούας. + Ἐνταῦθα Πέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἦτηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέγεται οἰκοδομῆσαι ταῦτά τε τὰ βασίλεια, καὶ τὴν Κελαινῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα ἔμεινε Κύρος ἡμέρας τριάκοντα· καὶ ἦκε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος, Φυγὰς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς Θράκας ὀκτακοσίους, καὶ τοξότας Κρήτας διακοσίους. Ἀμα δὲ καὶ Σωσίας παρῆν ὁ Συρακούσιος, ἔχων ὀπλίτας χιλίους, καὶ Σοφαίνετος ὁ Ἀρκάς, ἔχων ὀπλίτας χιλίους. + Ἐνταῦθα Κύρος ἐξέτασεν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὀπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

9. ἔμεινε Κύρος] Guelf. ἔμεινε ὁ Κύρος dat.

Σωσίας—χιλίους] Margo Steph. et Villois. Συκράτης habent. Sed relictus P. Burmann ad Syllogem Inscript. post Dorvillii Sicula p. 504. et 553. nomen Siculis frequentatum, ut apparet ex numis, inscriptionibus et Livio xxiv. 21. 25. xxv. 25. xxvi. 21. Σῶσις Xenophonti restitutum voluit. Ceterum numerum τριάκοντας ex margine Steph. et Villois. recepit Zeune in locum vulgati χιλίους, quem ipsa Xenophontis supputatio damnat, ut ait Zeune. In quo tamen eum falli, postea docebo. In libro Eton. verba hæc καὶ τοξότας K. d. &c. usque ad locum καὶ Σοφαίνετος defunt.

Ἐνταῦθα Κύρος] Margo Villois. καὶ ἔνταῦθα et ex libro 2. ἔνταῦθα annotavit. Etiam Eton. καὶ ἔνταῦθα habet.

οἱ σύμπαντες] Margo Villois. pro his Ἕλλησι annotavit, οἱ Ἕλλησι est in Eton. et potest referri ad ἀφίλους Xenophontis repetitum vocabulum.

μύριοι καὶ χίλιοι] Rationes sic supputo ex scit. 3. et h. l. Advenerunt cum Xenia ὀπλῖται - 4000
Proxeno - 1500
Sophæneto Stymphalio 1000
Socrate - 500
Pafione Ἄνδρις (non ὀπλῖται) 700
Clearcho - 1000

Sofia - 300
Sophæneto Arcade - 1000

Qui efficiunt summam 10,000
ὀπλῖται. Igitur defunt mille ὀπλῖται summæ Xenophontæ.

Contra si rationem inæσαι-
ταστῶν Clearchi - 800

γυμ-
νήτων Proxeni - 500

τάξ-
τῶν Cretum - 200

Efficitur summa horum omnium - 1500

A qua summa abest quarta pars, quominus efficiatur summa duorum millium, quam posuit Xenophon πελταστῶν, nempe ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους, in qua viri docti putant peltastis annumerari sagittatores et γυμνήτας.

Contra si cum libris optimis Pafionis copiis omnibus, quas ὀπλῖται in numero habuerunt viri docti, eum ἄνδρις insolito vocabulo in hac re dicantur vulgo, detraxeris quadringentos, et trecentos ὀπλῖται posueris, contra ex Sofiæ trecentis ὀπλῖται cum iisdem libris mille feceris, efficitur summa ὀπλῖται 10,300.

Similiter si summæ πελταστῶν cum optimis libris trecentos Pafionis peltastas addideris, efficitur summa πελταστῶν 1800. quæ multo propius abest a summa Xenophontæ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο, παρασάγγας 10 δέκα, εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς ἐν αἷς Ξενίας ὁ Ἀρκὰς τὰ Λύκαια ἔδυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἄθλα ἦσαν στλεγγίδες χρυσαῖ· ἐθεώρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κύρος. + Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας δώδεκα εἰς Κεραμῶν

Libri scripti iique optimi in sequentibus mire variant scripturam et numeros. Stephanus post μύριοι καὶ χίλιοι in Codice vetere reperit scriptum, quod Larcherus in Regiis duobus, et est in Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. marginis Villois. *πιπτασται* δὲ *πρωταπόσιος*, *γυμνήτης* δὲ (Villois. margo δὲ omittit) *πρωταπόσιος*, *Κρήτης* δὲ *διαπόσιος*, *Θρᾷκας* *ἐκταπόσιος*, (Θρᾷκας δὲ margo Villois.) *σύμπαντες* *ἀριδμὸς* (margo Villois. *ἀριδμὸς*) *μύριοι* *τρισεχίλιοι*· οἱ *σύμπαντες* *ἐπλῖται* μὲν, *μύριοι* *χίλιοι*, *πιπτασται* δὲ *ἀμφὶ* τοὺς *δισχιλίους*. In qua scriptura manifestum est postrema verba οἱ *σύμπαντες*—*δισχιλίους* a librario fuisse ex aliis libris in margine annotata, deinde vero ipsi orationis texto male fuisse illata. Deinde numerus Græcorum universus ponitur 13,000, qui in vulgari lectione est tantum 11,500, in nostra 12,100. Desunt igitur noningenti ad summam hujus lectionis 13,000. Sed animadvertet attentus lector in hac librorum optimorum scriptura primum *πιπτασται* numerari *πρωταπόσιος*, deinde *Θρᾷκας* *ἐκταπόσιος* separatim, cum in vulgari scriptura Clearchus dicatur adduxisse καὶ *πιπτασται* *Θρᾷκας* *ἐκταπόσιος*. Nemo autem præter eum peltastas adduxisse dicitur, nisi quod optimi libri Pasionis milites 700. ita dividunt et minuunt, ut inde 300. *ἐπλῖτας*, et totidem *πιπτασται* efficiant. Itaque eo ducimur conjectura facile, ut putemus, librarium optimorum Codicum, aut ejus, unde ceteri sunt ducti, in loco de Clearchi copiis legisse scriptum καὶ *πιπτασται* *διαπόσιος* καὶ *Θρᾷκας* *ἐκταπόσιος*. Ita efficiuntur peltastæ 500. et Thraces separatim 800. Ita summa omnium *πιπτα-*

σται, si *γυμνήτας* et *τοξότας* eodem vocabulo comprehenderis, efficitur omnis 2000; totius vero exercitus græci 12,300. Miror equidem Interpreteres, qui sedere ad rationes noluerint. Nam Zeune, ubi scet 9. lectionem Codd. *χιλίους* pro *τριαπόσιους* rejicit, causam hanc posuit, quod ea recepta numerus exercitus græci fuerit septingentis major eo, quem ipse Xenophon posuerit. Deinde ait, peltastas proprie sic dictos fuisse tantum mille et trecentos, cum Xenophon ipse scet. 9. octingentos tantum *πιπτασται* Thraces nominet. Nam trecentos illos, quos Codices optimi Pasioni attribunt, eos non numeravit nec agnovit omnino Zeune. Infra cap. vii, 10. *ἐπλῖτας* Xenophon numerat 10,400, peltastas 2400. Plutarchus c. 6. *μισθοφόρους* Ἑλλήνας ὀλίγη *τρισεχίλιοι* καὶ *μυρίων* ἀποδόντας.

10. Πίλτας] Strabo libro xii. Plinius v. 27. Ptolemæus v. 2. et Stephanus Byz. Phrygiæ assignant. Cf. Mannert Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. iii. p. 103.

Λύκαια] Lycæi Jovis sacra memorat Pausanias viii. cap. 38. Certamina gymnica in iis habita memorat Pindarus Olymp. ix. 145. xiii. 153. Nem. x. 89. Quorum præmium *χαλκὸν* nominat Nem. x. 84. quem Scholia λίσσεται et *ἀσπίδα* *χαλκῇ* interpretantur.

* *στλεγγίδες*] Liber Paris. cum margine Villois. *στλεγγίδες* habet. Eandem scripturam in aliis scriptorum locis etiam licet reperire. *Strigiles* vulgo h. l. interpretantur. Minor sumtus fiet, si genus tæniæ intellexeris, quo inaurato mulieres et *Διωροὶ* caput cingebant. Dixi de ea notatione in Lexico Gr. sub v. *στλεγγίς*.

- ἀγορὰν, πόλιν οἰκουμένην, ἐσχάτην πρὸς τῇ Μυσίᾳ χεῖρα.
- 11 Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρασάγγας τριάκοντα εἰς Καῦστρου πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας πέντε· καὶ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθὸς πλεον ἢ τριῶν μηνῶν· καὶ πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπήτουν. Ὁ δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε, καὶ δηλὸς ἦν ἀνιώμενος· οὐ γὰρ ἦν πρὸς τοῦ Κύρου τρύπου, ἔχοντα μὴ ἀποδιδόναι.
- 12 Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα, ἡ Συενέσιος γυνή, τοῦ Κιλίκων βασιλέως, παρὰ Κῦρον· καὶ ἐλόγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. Τῇ οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. Εἶχε δὲ ἡ Κίλισσα καὶ Φύλακας περὶ αὐτὴν Κίλικας καὶ Ἀσπενδίους· ἐλόγετο
- 13 δὲ καὶ συγγενέσθαι Κῦρον τῇ Κιλίσσῃ. Ἐνταῦθεν ἐξε-

περὶ τῇ Μυσίᾳ] Ita libri Paris. Eton. et 1. 2. in margine Villoif. Vulgo erat in τῇ M. Cum Mysiæ fines Zeunio non videantur pertinuisse duodecim parasangas orientem versus ultra Celsenas et Peltas, is coniecit Xenophontem dedisse Λυδίᾳ. Hutchinson Κεραμῶν ἀγορὰν eandem censet esse urbem, quam Plinius in Phrygia post Celsenas, Colossas, Carinam et Cotyaion nominat Cerasanas v. sect. 41. ubi Codd. Regii Cerasdani, Harduinus Ceresdapa intelligi putabat.

11. Καῦστρου πεδίον] Suspectum jam olim Palmerio Exercit. p. 59. quoniam urbs dicatur campus, non alia Mæandri fontes, sed ante situs. Igitur Καυστῶν πεδίον corrigebat, et nomen aliquod urbis latere suspicabatur. Καῦστρου πεδίον Cyri Disciplina ii. 1, 5. in Phrygia minore juxta Hellepontum collocat, Diodorus xiv. 80. in Ionia, Stephanus Byz. Καῦστρου πεδίον τῆς Ἐφισίας ait. Manuert in Geogr. Gr. et Lat. vol. vi. p. ii. p. 175. Κίεστρου πεδίον coniecit, de Sagalassō, urbe Pisidiæ ad Cestrum sita, interpretatus.

διῆγε] Weiske cum Zeunio τὸν χεῖρον intelligit. Contra Arnaud in Animadvers. p. 171. fallēbat interpretatur, quod est ab ingenio Cyri alienum. Larcher vertit: il tâchoit de tirer le tems en longueur. Amasæus spe alebat, Leonclavius spe proposita consolabatur. Equidem vernaculum hinhaltē optime convenire puto. ἀποδιδόναι.] Liber Eton. ἀποδοῦναι habet.

12. Ἐπύαξα] Amasæi versio Εργαπαρα habet. Syennesis (Συνίσιος est in Eton.) nomen pluribus regulis Cilicum commune fuit, monente Wesselingio ad Diodori xiv. 20.

Τῇ οὖν] Guelf. τῇ γ' οὖν. Sic etiam liber i. 3. in margine Villoif. Sed malim scriptum τῇ γ' οὖν. Deinceps Juntina cum Guelf. ἡ Κίλισσα habet bis, sed sect. 16. habent omnes libri formam legitimam. Κίλισσα est in margine Villoif.

καὶ φύλακας] In margine Villoif. post Κιλίσσῃ annotatur καὶ φύλακῃ, quam varietatem hujus loci scripturæ puto esse. Pro αὐτῇ Stephani secunda αὐτῇ dedit.

Κῦρον] Castalio Κῦρος edidit. Se-

λάμβει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς Θύμβριον,
πάλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη ἣ
Μίδαυ καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως· ἐφ' ἣ λέγεται
Μίδαυ τὸ Σάτυρον θηρεῦσαι, ὡς κεράσας αὐτήν. 14
ταῦθ' ἐξελάμβει σταθμούς δύο παρασάγγας δέκα εἰς
Τυριαίον, πάλιν οἰκουμένην· ἐνταῦθα ἔμειπεν ἡμέρας τρίτης.

quens συγγινῆσαι vulgato συγγίν-
εθαι ex Junt. et margine Steph. sub-
ditur Zeune. Paris, liber et Eton.
habent καὶ συγγινῆσαι ἔθου τῇ K.
Vulgabatur antea ἢ Kῆρι καὶ συγγι-
νῆσαι τῇ K.

13. Θύμβριον] Hutchinsonson suspica-
tur eandem urbem, quæ in Cyrop.
vi. 2, 11. vii. 1, 44. Θύμβρα voca-
tur. In priorē loco est Θυμβρὰ in
Goelf. margo Leoncl. ibidem Θύμ-
βριον refert.

Μίδαυ] Midæ fontem diversum,
fons dictum, medium inter Mædones
et Pæonas memorat Bion Athenæi
p. 45. Hortos Midæ in Macedonia
Herodotus viii. 138. in quibus Mæ-
cedones narrabant Silenum captum
fuisse. Apud Ælianum V. H. iii. 18.
narratur colloquium Μίδα τοῦ Φρυγῆς
καὶ Σιληνοῦ ex Theopompo Chio.
Locum ex libro Θουκυδίδου excer-
ptum esse apparet ex annotatione
Servii ad Virgilii Eclogam vi. vers.
13. qui hoc Sileni colloquium cum
Midæ æmulatus est. Ita vero Ser-
vius de Theopompo: *Is enim apprehen-
sum Silenum a Midæ regis pastoribus
dicit crapula madentem et ex ea so-
poratum; illos dolo aggressos dormien-
tem vinxisse, postea vinculis sponte la-
tentibus, liberatum de rebus naturalibus
et antiquis Midæ interroganti respon-
disse.* Dionysius Halicarnassensis in
Epistola ad Pompeium p. 787. ed.
Reiskii ad vitia scriptorum Theo-
pompi refert fabulas, veluti καὶ περὶ
Σιληνοῦ τοῦ φανέντος ἐν Μακεδονίᾳ.
Eadem habet in Censura Scriptorum
p. 173. Præclarus est locus Aristot-
elis in Eudemo apud Plutarchum
Consol. ad Apollonium p. 353. ubi
refert, Silenum captum Midæ (καὶ τὸν
τῷ Μίδα) ἀπελευθερωθέντα καὶ πυνθανομένου,
ὅτι ποτὶ ἵσται τὸ βίβλειον τοῖς ἀνθρώποις,
καὶ τί τὸ πάντων αἰσιμάτων, τὸ μὴ
τρεῖται οὐδὲν ἐξ ἑλίου ἐπ' αὐτοῦ, ἀλλὰ σι-
-

πειν ἀφ' ἑαυτοῦ· ταυτὶ δὲ ποτὶ μάλιστα πᾶ-
σαι μηχανὴν μηχανώμενος προστηγάνου
φθίγγεσθαι· τι πρὸς αὐτὸν, οὗτος ἀπαγ-
καζόμενος εἰσὶν δαίμονες ἰστανόου καὶ
τύχης χαλίστης ἰσήμερον παίεμα, τί μὲ
βιάζεσθαι λίγην, ἃ ὅμην ἔρουν μὴ γινώ-
ναι; μὴ ἀγνοίας γὰρ τῶν σιπείων κα-
πῶν ἀναττάτος ὁ βίος. et quæ se-
quuntur. In quo loco vestigia ap-
parent fabulæ a Pindaro translatæ
ad Silenum cum Olympo, Marlyæ
Phrygiæ alumno, colloquentem, ex
qua Scholla ad Aristophanem Nub.
vers. 223. locum hunc excerpserunt:
ὡ τάλας ἰσήμερον ἦσται, βάζεις μοι χρέ-
ματα διακομίσαν. Fabula igitur de
Sileno capto ad antiquissima pertinet
tempora, ut ex Pindari loco arguit
etiam Heyne ad Eclogam Virgilii vi.

Midas rex Brigum fuit in Thracia
juxta Macedoniam, unde cum gente
migravit in Asiam et regionem Phry-
giam occupavit, narrante Herodoto
i. c. et Conone Photii in Narratione
i. Silenus παρὰ τὸ Βίεμιον ἔρος ἐν
Thracia regnante Midæ visus et cap-
tus ad regem deductus esse dicitur.
A senioribus scriptoribus fabula ad
Phrygiam fuit translata, cujus muta-
tionis primum hoc forte vestigium
apparet in Xenophonte. Midas Or-
phei discipulus mysteriisque ejusdem
initiatu Phrygiæ religionibus im-
plevisse dicitur a Justino xi. 7. Cf.
etiam Polyænus vii. 5. Ovidius Me-
tam. xi. 90. et Perizonius ad Ælianum
i. c. Fontem Midæ prope Ancyram
vidit Pausanias i. 4, 5.

Θηρεῖσαι—αὐτὴν] Aristides p. 525.
et Anonymus Galei p. 196. Θηρεῖσαι
habent. Sequens αὐτὴν pro vulgato
αὐτὸν, quod est etiam in Anonymo i.
c. ex Aristide, versione Amasæi et
margine Steph. restituit Zeune.

14. Τυριαίον] Castalio Πυριαῖον edi-
dit, margo Villois. Τύριον habet,
Eton. Τυραῖον, ut Histocles p. 672.

- Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου, ἐπιδείξαι τὸ
στράτευμα αὐτῇ· βουλόμενος οὖν ἐπιδείξαι, ἐξέτασιν
ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων.
15 Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἑλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην,
οὕτω ταχθῆναι καὶ στῆναι, συντάξαι δὲ ἕκαστον τοὺς
ἑαυτῷ. Ἐτάχθησαν οὖν ἐπὶ τεττάρων· εἶχε δὲ τὸ μὲν
δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δὲ εὐώνυμον, Κλέαρ-
χος καὶ οἱ ἐκείνου· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι στρατηγοί.
16 Ἐθεώρει οὖν ὁ Κύρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ
παρήλανον τεταγμένοι κατ' ἴλας καὶ κατὰ τάξεις)
εἶτα δὲ τοὺς Ἑλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἄρματος, καὶ ἡ
Κίλισσα ἐφ' ἄρμαμάξης. Εἶχον δὲ πάντες κράνη χαλ-
κᾶ, καὶ χιτῶνας φοινικοὺς, καὶ κνημίδας, καὶ τὰς ἀσπί-
17 δας ἐκκεκαθαρμένας. Ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε,

Strabo xiv. p. 456. *Τυριάριον*, sed alii libri ibi habent *Τυρίκιον*, *Τυρικίον* et *Τυριάιον*. Idem vocat urbem confinem Phrygiæ et Lycaonizæ. Esse quæ hodie dicitur *Akshehr* id est oppidum album, docere conatur *Manpert Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 199.*

αὐτῇ] Hoc vulgato *ἑαυτῇ* ex Paris. Eton. et Villoisf. 2. prætulit.

15. *ὡς νόμος αὐτοῖς εἰς μάχην, οὕτω*] Post *μάχην* intellige *ταχθῆναι*. Igitur comma, vulgo post *αὐτοῖς* positum, retrahi et post *μάχην* collocavi, quod fieri voluit et monuit in Adendis Weiske.

ἐπὶ τεττάρων] Alibi est *εἰς τέτταρας*, ut altitudo effert, quaternorum.

καὶ οἱ ἐκείνου] Liber Paris. cum 1, 2, 3. in margine Villoisf. *οἱ ἔξ ἐκείνου*.

16. *κατ' ἴλας*] *Turmatim*, de equitibus, κατὰ τάξεις, *centuriatim*, de pedibus. Juntina κατ' ἴλας, Aldina κατ' ἴλας, verum *ἴλας* habet margo Villoisf.

φοινικοὺς] Eton. liber *φοινικίους* dat. Cyrop. i. 1, 2. *χιτῶσι φοινικίς*. Herodotus ix. 22. *κατ' ἑστῶτι τοῦ θώρηκος πεδῶνα φοινίκιον*. De Laced. republ. xi. 3. *στολὴν φοινικίδα* vocat. Stephanus

nus et Welfiana *φοινικίους* habent.

ἐκκεκαθαρμένας] Margo Steph. Villoisf. cum libro Eton. dat *ἐκκεκαλυμμένας*, quod de tegumentis clypeorum intelligere oportet, quæ Græci *σάγματα*, ἴλτρα dicunt. Cf. Scholia ad Aristoph. Acharn. versu 574. In loco Plutarchi, Luculli cap. 27. *οὔτε θυροῖς ἐκκεκαθαρμένοις χερσίνται, καὶ κράσι γυμνοῖς*—τὰ σκῆπτρα τῶν βασιλέων σκαπτάματα περιττάσαντες, est quidem verbum, ut videtur, eadem notione positum, quæ *ἐκκεκαλυμμένοις*, sed in Xenophonte est inepetum cogitare de illa significatione in recensione copiarum facta ad ostentationem. Merito igitur præfertur notio, qua verbum dicitur pro *λαμπρόναι*, quod cum eo copulavit Polux i. 149. Sed ecce Weiske suspicatur, Xenophontem scripsisse *τὰς κνημίδας ἐκκεκαλυμμένας* aut *τὰς ἀσπίδας ἐκκεκαλυμμένας*. Potuisse enim *κνημίδας* ex itinere fieri fordidas, clypeos vero tectos splendorem servasse. Præterea singula nomina aliquid habere adjunctum, *κράνη* vocabulum *χαλκᾶ*, *ἀσπίδας* aut *ἐκκεκαλυμμένας*, aut *ἐκκεκαθαρμένας*, folas *κνημίδας* nude nominari, cum tamen earum

στῆσας τὸ ἄρμα πρὸ τῆς Φάλαγγος, πέμψας Πύρρην
τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἐκέ-
λευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν
Φάλαγγα. Οἱ δὲ ταῦτα προεῖπον τοῖς στρατιώταις
καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγγε, προβαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπήρσαν.
Ἐκ δὲ τούτου θᾶπτον προϊόντων σὺν κραυγῇ, ἀπὸ τοῦ αὐ-
τομάτου δρόμος ἐγένετο τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς.
Τῶν δὲ βαρβάρων φόβος πολὺς καὶ ἄλλοις, καὶ ἡ τε 18
Κίλισσα ἔφυγεν ἐκ τῆς ἀρμαμάξης, καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγο-
ρᾶς, καταλιπόντες τὰ ὄνια, ἔφυγον· οἱ δὲ Ἕλληνες σὺν
γέλῳ ἐπὶ τὰς σκηνάς ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλισσα, ἰδοῦσα
τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν τοῦ στρατεύματος, ἐθαύ-
μαζε. Κύρος δὲ ᾔσθη, τὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς
βαρβάρους φόβον ἰδών.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμούς τρεῖς παρασάγγας εἰ- 19
κοσιν εἰς Ἰκόνιον, τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Ἐνταῦ-

us Græcis a temporibus inde Ho-
mericis solennis fuerit. Acumen viri
docti admirror, et fere assentior.

17. *φάλαγγος*] Stephanus et cum
eo Weiske *ρίσος* addidit, quod ex li-
bro 1. 2. annotavit margo Villois.
sed *ρίσος* in *σάσος* mutatum voluit
Hutchinson.

Πύρρην] Guelf. a prima manu *Τί-
γρητα* scriptum habet.

ἐπιχωρῆσαι] Est pro *ἰσῆσαι*, ad ru-
gatas *procedere*, alibi non frequenta-
tum a Xenophonte verbum.

ἐσάλπιγγε] Intellige *τις* vel *ὁ σάλ-
πιγξῆς*. Scenæ sunt Persarum, ad
quas Græci pergunt.

18. *πολλοὶς τις καὶ ἄλλοις*] Deest
verbum *ἰσῆσαι* vel simile. In mar-
gine Steph. et libro Paris. est *πολλοὶς
καὶ ἄλλοις*, quam scripturam ex libro
1, 2, 3. annotavit etiam margo Vil-
lois. Zeune vulgatam exquisitiorem
pronunciat; sed ita interpositum *τις*
abundat insolenter. Quare cum
Weiskio scripturam librorum proba-
vi.

In *τῇ ἀρμαμάξει*] Zeune interpre-
tatur dictum pro *ἐν τῇ ἀρμ.* *fugit in
harmataxa*. Addit Weiske, ita sig-
nificari magnum incitantis equos ni-
sum. Comparat etiam Zeune se-
quens *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, quod interpre-
tatur dictum pro *οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὄντες*.
Sed hæc formula non est similis. Ita
enim dicendum erat *καὶ ἡ τις Κίλισσα
ἐκ τῆς ἀρμαμάξης ἔφυγεν*.

ὄνια, ἔφυγον] Ita Paris. pro *ἔφυγον*.
Weiske vulgatum imperfectum ita
defendit: *Quæ cito facta sunt, per
aoristos hic indicantur, ἔφυγιν et κα-
ταλιπόντες; quod autem fugere cœpe-
runt homines e foro, id commode per
imperfectum ita significatur, ut intelli-
gas, alium post alium fugam cepisse, et
diutius durasse illos discurrentium mo-
tus*.

ἰθαύμαζε] Paris. *ἰθαύμασι* dat.
Verba *τὴν λαμπρότητα καὶ* omittit
margo Villois.

φύγον] Edd. vett. cum Guelf. post
Ἕλλήνων collocant, minus numero-
se.

Θα ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας. Ἐντεῦθεν διαλαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας σταθμούς πέντε παρασάγγας τριάκοντα. Ταύτην τὴν χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν, 20 ὡς πολεμίαν εὔσαν. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς Κιλικίαν ἀποπέμπτει τὴν ταχίστην ὁδὸν καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν. [Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Κῦρος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξελαύνει διὰ Καππαδοκίας σταθμούς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε πρὸς Δάναν, πόλιν οἰκουμένην, 30 μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν ᾧ Κῦρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, Φοινικιστὴν βασίλειον, καὶ ἕτερόν τινα τῶν ὑπάρχων

19. διαλαύνει] Aldinæ et Stephani ἔξιστον revocavit Weiske, nostrum est etiam in Guelf. et Eton.

τριάκοντα] Juntina cum Guelf. et libro Eton. τρεῖς habet, Brodæus ἑκατοῖ malebat, Aldinum τριάκοντα, quod prætulit Stephanus, habet etiam margo Villoif.

20. εἰς Κιλικίαν] Margo Villoif. ἐν ante Κιλικίαν inserit. Ceterum verba ἐπὶ ταχίστην ὁδὸν significant, Cyrum via longiore per Cappadociam duxisse copias.

[Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.] Hæc omissa sunt in libro Paris. Eton. et in libris 1, 2, 3. deesse annotavit margo Villoif. Atque mihi etiam aliena videntur ab hoc loco, olim in margine apposita a librario. Si nunc primum nominaretur Menon, poterat addi patria; sed supra sect. 6. primum nominatur Μένων ὁ Θεσσαλός. Deinde, si patriam iterum addere voluisset Xenophon, videtur ea statim adjungi debuisse priori membro ita: οὓς Μένων ὁ Θεσσαλός εἶχε. Ita non licebit additamentum inutile excusatione vel prætextu simplicitatis venustæ, quæ verba multa repetere solet, defendere. Denique in exercitu Græco præter Thessalum nemo alius Meno fuisse memoratur. Quare verba seclusi.

τέτταρας] Hoc ex libro Paris. præ

τίσσεως dedit Zeune.

Δάναν] Hutchinson "Adana scribendum vel intelligendum censebat. Danville suspicabatur Τάνα scribendum, ducta conjectura ex loco Strabonis xii. p. 371. ubi est καὶ τῷ Κορίνθου (corrigit Zeune Κύρου) τὸ στρατόπεδον διὰ Τυάνων παρὰ μέσση διὰ τὴν ἰδὴ αὐτὰν τὰ Τύανα. Sed locum hunc nihil huc facere et Δάνα Xenophontis esse idem oppidum, quod Ptolemæus Ταύδαρα, seniores vero scriptores Καύσιν appellarint, operose docere conatus est Mannert Geogr. Gr. et Rom. vi. p. ii. p. 240, seqq. et p. 263. Ceterum h. l. speciat narratio Arriani Anab. ii. 4, 3. προῖεν ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Κιλικίας καὶ ἀφικόμενοι ἐπὶ τὸ Κίρον ἐπὶ τῷ Μενωνῶντι στρατοπέδῳ ὡς κατεχόμενος τὰς πόλεις φύλαξιν ἰσχυραῖς ἰδοὺ et seqq. Cf. Curtii iii. cap. 4. Alexandri ingressum per Cilicias portas definit Mannert vi. p. ii. p. 236. Quod vero idem Cataoniam ex Xenophontis h. l. memorat p. 222. nescio quod errore factum sit. Xenophon enim Cataoniam ignorat, describit Plutarchus Demetrii c. 48.

ἐν ᾧ] Intellige χροίον. Ita cum margine Steph. Villoif. libro Paris. et Eton. Weiske scripsit pro vulgato ἐν αἷς.

Φοινικιστὴν] Interpretantur παρπαρ-

δυναστέην, αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ. Ἐνταῦθα 21
ἐπιρῶντο ἐσβάλλειν εἰς τὴν Κιλικίαν· ἡ δὲ εἰσβολὴ ἦν
ὁδὸς ἀμαξίτος, ὁρθία ἰσχυρῶς, καὶ ἀμήχανος εἰσελθεῖν
στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλυεν. καὶ Ἐλέγετο δὲ καὶ Σύνενεσιν
εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, Φυλάττοντά τὴν εἰσβολήν· δι' ὃ
ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. Τῇ δὲ ὑστεραία ἦκαν ἄγ-
γελος λέγων, ὅτι λελοιπῶς εἴη Σύνενεσις τὰ ἄκρα, ἐπεὶ
ἤσθετο τό τε Μένωνος στρατεύμα, ὅτι ἤδη ἐν Κιλικίᾳ εἴη
εἰς τῶν ὁρέων, καὶ ὅτι τριήρεις ἤκουε περιπλεύσας ἀπὸ
Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν, Ταμῶν ἔχοντα τὰς Λακεδαιμονίων
καὶ αὐτοῦ Κύρου. καὶ Κῦρος δ' οὖν ἀνέβη ἐπὶ τὰ ὄρη, οὐδε- 22
νὸς κωλύοντος, καὶ εἴλε τὰς σκηνάς, οὗ ἐφύλαττον οἱ

iam, alii cum Vossio *purpurea tincto-*
rum, Larcherus *vexillarium*, *Porte-E-*
standart, quia vexillum, quo sublato
duces Græcorum sunt comprehensi a
Tissapherne, dicatur *φινκίς* Diodoro
xiv. 26. Hefychius vocabulum sine
interpretatione posuit. In margine
Villois. annotat *τινὲς δὲ ἀρίστους*
χρηματιστῶν cuius scripturæ aucto-
ritatem ignoramus.

21. ἀμήχανος] Margo Villois. ex
libro 2. ἀμήχανος, deinde ex libro 1.
φωλάτων annotat. Ita Σύνενεσις; feri-
rum fuisse in eodem libro videtur.
In libro Paris. est ἀμαξίτος. Pro ἰσχυ-
ρῇ Suidas in ἀμαξίτην habet ἰσχυρά.
Margo Steph. cum Eton. et Paris.
Σύνενεσις—φωλάτων habent. Diodo-
rus locum accuratius definit xiv. 20.
παριγινάθῃ πρὸς τοὺς ὄρους τῆς Κιλι-
κίας, καὶ τὴν πρὸς ταύτῃ Κιλικίαν πύ-
λαις εἰσβολήν. Αὕτη δ' ἐστὶ στήν καὶ
παράκρημνος, ἰσὶ σταδίου μὲν ὕψους
(alii *σταδίων τεσσάρων*) *σφαταίνουσα· πλε-*
ονες δ' αὐτῆς ἰσθμὸν ἰξ ἀμφότερων καδ'
ὕψιστον ὄρη μεγάλαν καὶ δυσπρόσιτον·
ἀπὸ δὲ τῶν ὁρῶν ἰξ ἰσθμοῦ μέρους τείχη
κατατείνυ μίχρη τῆς ὁδοῦ, καδ' ἢ ἰσθ-
μοῦ τεσσάρων πύλαι.

Τῇ δ' ἰστορίᾳ] Leonclavium cum
aliis de omittisse monet Hutchinson.

ὅτι ἦδη] Margo Villois. ex libro 1.
3. memorat ἦδη—ἦ. Margo Steph.
cum Paris. et Eton. ὅτι τὸ Μένωνος
στρατεύμα ἐν Κ.ῶ, dant. Equidem ἦδη

addidi.

Ταμῶν] Ita vulgatum Τάμων ex
scd. 2. cap. 4. scripsit cum Steph.
sec. et Hutchinsono Zeune, et sic
margo Villois. ex libro 1. 2. Cete-
rum verba Ταμῶν—Κύρου ex inter-
pretatione orta suspicatur Weiske,
quamvis ea jam olim Demetrius
Phalereus scd. 198. (104. mea edi-
tionis) scripta in suo libro legerit.
Causam suspicionis videtur habuisse,
quod infra demum cap. 4. Xeno-
phon memorat classem a Tamo ad-
ductam. Præterea duritiam orationis
nescio quam Xenophonti obtrudere
ait eos, qui post ἔχοντα demum po-
nunt incisum, ut accusativus *τετρίης*
regatur ab ἔχοντα. Ipse igitur post
Κιλικίαν posuit; quo facto mollius
multo *περιπλεύσας* jungi cum ἦκουε,
et participio ἔχοντα attribui accusati-
vum τὰς Λ. κ. α. Κ. Hæc ratio satis
bene procedit, si cum Weiskio verba
Ταμῶν—Κύρου abjeceris; multo vero
durior est vulgata, si retinenda cen-
sueris. In utraque vero, durities ora-
tionis facile apparet, quam assert
omissum verbum participio ἔχοντα
jungendum. Hanc igitur præcipue
ob causam verba Ταμῶν—Κύρου ab-
esse malim.

22. Κῦρος δ' οὖν] Ita cum Brodæo
et libro Paris. Eton. scripsit Zeune.
Vulgo enim erat Κῦρος δέ.

ἵλε τὰς σκηνάς] Mureti V. Leæ. xv.

Κίλικες. Ἐνταῦθα δὲ κατέβαινον εἰς πεδίον μέγα, καλὸν καὶ ἐπίρρυτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν ἔμπλεον καὶ ἀμπέλων· πολὺ δὲ καὶ σῆσαμεν καὶ μελίην καὶ κέγχρον καὶ πυρρὺς καὶ κριθὰς φέροι. Ὅρος δ' αὐτὸ περιεχει ὄχυρόν καὶ ὑψηλὸν πάντη ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

- 23 Καταβὰς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας παρασάγγας πέντε καὶ εἰκοσιν εἰς Ταρσοὺς, πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. + Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Συεννέσιος βασιλεία, τοῦ Κιλικίων βασιλέως· διὰ μέσης δὲ τῆς πόλεως ρεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, 24 ἔσρος δύο πλεῖθρων. Ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικῶντες, μετὰ Συεννέσιος, εἰς χωρίον ὄχυρόν ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ 25 τὴν θάλατταν οἰκῶντες ἐν Σόλοις καὶ ἐν Ἰσσοῖς. Ἐπύαξα δὲ, ἡ Συεννέσιος γυνή, προτέρα Κύρου πέντε ἡμέρας εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὀρέων, τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο λόχοι τοῦ Μένανος στρατεύματος ἀπώ-

10. emendationem vulgato idē recte substituit Weiske, qui tamen sequens ἰφύλαττον pro plusquamperfecto cum quibusdā aliis Interpretibus dictum censet, cum ἰφύλαττον sit de actione continua; non tum, sed semper eo in loco pro terra sua Cilices excubabant.

καλόν] Guelf. et liber 3. in margine Villois. καὶ καλὸν habet. Eton. contra καλὸν omittit.

ἐπίρρυτον] Curtius iii. 4. *Campestris eadem (Cilicia), qua vergit ad mare, planitiem ejus crebris distinguuntibus rivis. Pyramus et Cydnus incoliti amnes fluent.* Idem locus descriptionem reliquam illustrat Xenophontis.

ἱερὰτων] Castalio ἱερὰτων edidit. Margo Steph. Villois. ex libro 1. Paris. et Eton. habent ἱερὰτων.

πολὺν—μελίην] Harpocraton ex h. 1. πολὺν—μέλιον posuit. Edd. vett. eam Guelf. εἰσαμειν habent.

23. Ταρσοὺς] Margo Steph. Villois. ex libro 1. et Eton. habent Ταρσόν, quo numero urbem memorant Strabo, Arrianus aliique, plurali contra cum Hesychio Philostratus in vita Apollonii i. 7. vi. 34. monente Hutchinsono.

διὰ μέσης] Male liber Paris. διὰ μέσου habet. Paulo antea margo Villois. ex libro 1. οὐα δ', ex libro 3. οὐα δ' annotat pro ἰνταῦθα ἦσαν.

24. ἐξέλιπον—εἰς χωρίον] Intellige ἱλαδόντες. Herodotus vi. 100. ἱλαδόντων τὴν πόλιν εἰς τὰ ἄκρα. Plura dabit Abresch Dilucidat. Thucyd. p. 492. seqq.

ἐν Ἰσσοῖς] Guelf. ἐν omittit.

25. ἱερὰτων, τῶν εἰς τὸ πεδίον] Intellige καθηκόντων. Vulgatum ἱερὰν correxit Zeune ex regula apud Suidam in ἱερὰτων, qui βελών, ἱερών, ἱερώνων et plura ejusmodi vocabula διαιρεῖται ait Xenophontem.

λοπο' οἱ μὲν ἔφασαν, ἀρπάζοντάς τι κατακοπῆναι ὑπὸ
 τῶν Κιλικίων, εἰ δὲ, ὑπολειφθέντας καὶ οὐ δυναμένους
 εἶρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα οὐδὲ τὰς ὁδοὺς εἴτα πλανω-
 μένους ἀπολέσθαι· ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὀπλίται. + Οἱ 26
 δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἦκον, τὴν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρ-
 πασαν, διὰ τὸν ὁλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι,
 καὶ τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ εἰσῆλασεν
 εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο Σύννεσιν πρὸς ἑαυτόν· ὁ δὲ
 αὐτὲ πρότερον οὐδενὶ πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἔλθειν
 ἔφη, οὔτε τότε Κύρῳ ἰέναι ἤθελε, πρὶν ἢ γυνὴ αὐτὸν ἔπει-
 σε, καὶ πίστις ἐλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεὶ συνεγέ- 27
 νητο ἀλλήλοις, Σύννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα
 πολλὰ εἰς τὴν στρατιάν, Κῦρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομί-
 ζεται παρὰ βασιλεῖ τίμια, ἵππον χρυσοχάλινον καὶ
 στρεπτόν χρυσῶν καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσῶν καὶ
 στολὴν Περσικὴν, καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἀρπάζεσθαι·
 τὰ δὲ ἡρπασμένα ἀνδράποδα, ἣν περ ἐντυγχάνωσιν, ἀπο-
 λαμβάνειν.

CAP. III.

ΕΝΤΑΤΘ' ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκο-

ἦσαν δὲ οὗτοι] Margo Villoif. ex li-
 bro 2. item Paris. Eton. habent ἦσαν
 δ' οὗτοι.

26. Σύννεσιν] Margo Villoif. ex li-
 bro 2. articulum τὸν addit. Idem
 deinceps γυνὴ αὐτοῦ ex libro iii. 1.
 annotat. De Syennefi aliter Diodo-
 rus xiv. 20. μεταπισπάρειν δὲ αὐτὸν
 Κύρου καὶ τὰ πιστὰ δόντας, ἱστορεῖται
 πρὶν αὐτὸν καὶ τὴν ἐλθέειν τοῦ πολέ-
 μου συθέμιον, ἀμολόγησι συμμαχῆσιν
 ἐπὶ τοῖς Ἀρταξέρξει, καὶ τὸν ἕνα τῶν
 οὐκ τῷ Κύρῳ συμμαχίαν, δὲ αὐτῷ
 τῶν Κιλικίων τοὺς ἱκανοὺς στρατιωτικοί-
 νους. παρὰ γὰρ ἐν τῶν φύσιν καὶ
 πρὶν τὸ τῆς τύχης ἀπὸ τοῦ ἀρπάζεσθαι,

τὸν ἵππον τῶν οὐκ ἐξιστάμεν πρὶν τὸ
 βασίλειά λαβεῖν, δηλώσονται καὶ τὰς δι-
 τάμεις ἐπ' ἱππῶν ἀρπάζεσθαι &c.

27. παρὰ βασιλεῖ] Ita cum Paris.
 et Eton. scripsi pro βασιλεῖν. Cf. Cy-
 rop. viii. 2, 8. Verba καὶ ψέλλια
 καὶ ἀκινάκην χρυσῶν ex aliquot libra-
 rum veterum consensu recepit Ste-
 phanus, et sunt in libro Paris. ubi ta-
 men ψέλλια est scriptum. Margo
 Villoif. eadem ex libro 1. 2. 3. ap-
 posuit, in tertio tamen ψέλλια esse
 monens. Omittunt Edd. vett. Guelf.
 Eton. et Demetrius f. 139.

ἀρπάζεσθαι] Liber Paris. et Eton.
 ἀρπάζεσθαι habent.

- σιν· οἱ γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω·
 ὑπώπτευν γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι· μισθωθῆναι δὲ
 οὐκ ἐπὶ τούτῳ ἔφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς αὐ-
 τοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ αὐτὸν τε ἔβαλλον,
 καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο προΐεναι.
- 2 Κλέαρχος δὲ τότε μὲν μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ μὴ καταπε-
 τραθῆναι· ὕστερον δὲ, ἐπεὶ ἔγνω, ὅτι οὐ δυνήσεται βιά-
 σασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν·
 καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἐστώς· (οἱ δὲ ὁρῶν-
 τες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε·
- 3 “ Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς
 φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κύρος ξένος
 ἐγένετο, καὶ με, φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα
 ἐτίμησε, καὶ μυρίους ἔδωκε δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβὼν,
 οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοὶ, ἀλλ’ οὐδὲ καθηδυπά-
 4 θησα, ἀλλ’ εἰς ὑμᾶς ἑδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν πρὸς
 τοὺς Θράκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμω-
 ρούμεην μεθ’ ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρόνησου αὐτοὺς ἐξελαύνων,

1. ἰέναι τοῦ πρόσω] Locum vitiosum esse puto. Unde enim genitivus τοῦ pendet? Forte fuit αὐτοῦ aut τοῦ πρόσω. Sed ecce Anabasis Arriani ii. 6, 7. ἔγνω μνηστὶς Ἀλιζάνδρον ἰδίαν προΐεναι τοῦ πρόσω. Idem tamen vii. 20, 12. μέχρι μὲν τῆς νόσου ἐλθόν, τὸ πρόσω δὲ οὐκ εἴτι περὶ αὐτὸν ἐβόλμησε, et [c. 14. οὐ μὴν ἐβόλμησε γὰρ τὸ πρόσω ἐλθόν. Quare in utroque loco, et Xenophontis et Arriani, potius τὸ πρόσω scribendum, nunc cenfeo. Si quis forte locum Arriani v. 24, 12. obmoverit, ubi est: αἱ δ’ ἀπίγναι δύνανται τοῦ πρόσω τοὺς φεύγοντας, is sciat, ibi scribendum esse ἀπίγναι τοῦ δύνανται πρόσω. iii. 24, 4. est προειχωρηκότα ἐς τὸ πρόσω.—Sed et libri vi. 7, 1. ἦν τοῦ πρόσω. v. 28, 3. αὐτοὺς μὲν ἰέναι τῇ τοῦ πρόσω. v. 25, 6. ἔγνω τοῦ πρόσω. Et ecce in ipso nostro libro infra v. 4, 30. Edd. vett. cum Guelf.

habebant ἰσχυρότατο τοῦ πρόσω, ubi Stephanus ἐς τὸ πρόσω edidit primus. Aliud exemplum in Arriani de Venatione libro repertum nunc non succurrit memoriae.—Turbas militum græcorum narrat etiam Diodorus l. c.

[ἔβαλλον] λίθους, ut sequens καταπετραθῆναι docet.

2. τίςτις μὲν] Junt. Guelf. et margo Villois. omittunt μὲν. In Eton. deinde est τοῦ καταπετραθῆναι, omissa negatione μή.

3. στρατιῶται] Ad genus orationum λοχηματιζόμενοι refert hanc Clearchi orationem auctor Artis sub nomine Dionysii Halic. editæ p. 302. ed. Reiskii.

4. πρὸς τοὺς] Margo Villois. ex libro i. 2. 3. ἐπὶ annotavit. Eton. ἐπὶ Θράκην habet.

βουλομένους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικαῦντας Ἑλληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κῦρος ἐκάλει, λαβὼν ὑμᾶς ἐπορευόμεν, ἵνα, εἴ τι θεοῖτο, ὠφελοῖην αὐτὸν, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. καὶ Ἐπὶ δὲ ὑμεῖς οὐ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, ἀνάγκη δὴ μοι, ἡ ὑμᾶς προδόντα τῇ Κύρου Φιλίᾳ χρῆσθαι, ἡ πρὸς ἐκεῖνον ψευδόμενον μεθ' ὑμῶν ἵέναι. Εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ οἶδα· αἰρήσομαι δὲ σὺν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ τι ἂν δῆ, πείσομαι. Καὶ οὐποτ' ἐρεῖ αὐδεῖς, ὡς ἐγὼ Ἑλληνας ἀγαγὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδούς τοὺς Ἑλληνας, τὴν τῶν βαρβάρων Φιλίαν εἰλόμην. Ἀλλὰ ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ οὐκ ἐθέτετε πείθεσθαι, οὐδὲ ἔπεισθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν ἔψομαι, καὶ ὅ τι ἂν δῆ, πείσομαι. καὶ Νομίζω γάρ, ὑμᾶς ἐμοὶ εἶναι καὶ πατρίδα καὶ φίλους καὶ συμμαχούς, καὶ σὺν ὑμῖν μὲν ἂν εἶναι τίμιος, ὅπου ἂν ᾧ ὑμῶν δὲ ἐρημαθεῖς, οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὗτ' ἂν Φίλον ὠφελήσαι, οὗτ' ἂν ἐχθρὸν ἀλέξασθαι. Ὡς ἐμοῦ σὺν ἰόντος, ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε." Ταῦτα εἶπεν· οἱ δὲ στρα-

5. ἀνάγκη δὴ] Ita ex Guelf. et Villoisf. 1. 3. correxit vulgatum δὴ Zeune.

μεθ' ὑμῶν ἵεναι] Vulgatum εἶναι cum Porfiono correxi.

6. οὐκ ἔθελον] Brodæus in libro aliquo οὐ θέλοντι scriptum reperit; verba οὐκ ἔθελον omittit Parisf. et Eton.

καὶ πατρίδα] Copulam ex Parisf. adieci. Sequens ἵεναι ἂν ex Parisf. et Eton. recepit Zeune, probante Porfiono, pro vulgato ἵεναι ἵέναι.

ἐρημαθεῖς] Margo Steph. Villoisf. Parisf. Eton. ἱερμῆς ἔν. Idem Eton. habet: ὑμῖν οἶμαι εἶναι τίμιος—ἱερμῆς ἔν οὐκ ἱκανὸς οἶμαι εἶναι.

ἀλέξασθαι] Castalio ἀλέξασθαι edidit, quæ forma est in Cyrop. i. 5, 13. Memorab. iv. 3, 11. Sic infra vii. 7, 3. ἀλεξομένης liber Brodæi, Parisf. et Eton. mutant in ἀλεξομένη. vii. 3, 44. ἵππος—ἀλίηνει.

Iterum v. 5, 21. est ἀλέξασθαι. Infra i. 9, 11. ἵππῳ νικῶν καὶ τοῖς—παῖσι ποιούσας ἀλεξόμενος. Denique iii. 4, 33. ἀλέξασθαι est. Thucydides v. 77. ἀλεξόμενος Laconicum dat pro ἀλίξινθαι. Pindarus Olymp. xiii. 12. ἀλεξῶν ὕβριν dixit pro reprimere superbiam, ubi tamen Paulus Stephanus rectius ἀλίξιν dedit. A forma ἀλίξιν derivata ἀλίξινθῃς et ἀλεξήτην habet ipse Xenophon; ἀλεξήσουσιν, ἀλεξόμενος βοηθούμενος et ἀλίξινθῃς dat Hefychius. Homerus ἀλεξόμενος, ἀλέξασθαι, ἀλεξόμεθα frequentat, semel ἀλεξήσουσιν et alibi ἀλεξήσουσιν habet. Quare non dubitavi formam Homericam, quam etiam reliquis in locis frequentavit Xenophon, restituere.

καὶ ὑμῖν] Copulam omissam in Edd. vet. et Guelf. addit etiam margo Villoisf. ex libro ii. 1. Genitivi usum post particulam ὅς illustrant

τιῶνται, οἱ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι, ταῦτα ἀκούσαντες, ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι, ἐπήνεσαν· παρὰ δὲ Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους, ἡ δισχίλιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ Κλεάρχῳ. Ὑῆρος δὲ, τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμπετο τὸν Κλεάρχον· ὁ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ τῶν στρατιωτῶν πᾶμπαν αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θάρρειν, ὡς κατασθησομένων τούτων εἰς τὸ δέον μεταπέμπεσθαι δ' ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι. Μετὰ δὲ ταῦτα συναγαγὼν τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ στρατιώτας καὶ τοὺς προσελθόντας αὐτῷ καὶ τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε·

“ Ἄνδρες στρατιῶται, τὰ μὲν δὴ Κύρου δῆλον ὅτι οὕτως ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ ἡμέτερα πρὸς ἐκείνῳ· οὔτε γὰρ ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐπεὶ γε οὐ συνεπό-
10 μεθα αὐτῷ) οὔτε ἐκείνος ἡμῖν ἔτι μισθοδότης. † Ὅτι μέντοι ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ, μεταπεμπομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον, αἰσχυρόμενος, ὅτι· σύννοϊδα ἑμαυτῷ πάντα ἐφεισμένος αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιώς, μὴ, λαβὼν με, δίκην
11 ἐπιθῇ, ὣν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἡδικῆσθαι. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν, οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν,

viri docti ex nostri Cyrop. i. 6, 11. viii. 4, 27. viii. 7, 10. Addo locum Platonis Reip. x. c. 12. p. 369. ed. Ast. λίγαις δὲ ἴσθι, ὡς οὐ πολλὰ, ἀλλὰ ὅτι ἀκούοντι. ubi Codex Regius ἀκούοντι exhibet, quod in ἀκούοντες mutandum censeo.

7. Ξενίου] Margo Villois. ex libro 3: 1. laudat Ξενίῳ. Pro παρὰ Κλ. Guelf. dat ἰπὶ Κλ.

8. τούτοις ἀπορῶν] Miror Weiskium Zeunio obsecutum vulgatam scripturam mutasse in τούτοις ex Edd. vett. et Guelf. Cum Stephano facit etiam margo Villois. Quod ἀπορῶν cum dativo jungi negat Zeune, re-

darguit ipse statim Xenophon i. 5, 14. ἀπορῶντες τῇ πράγματι, ubi tamen verba τῇ πρ. omittunt Edd. vett. Guelf. Eton. At habet liber Brodæi, margo Villois. et liber Paris. Thucydides v. 40. ἀπορῶντες οὖν ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι, qui locus vereor ne vitiosus sit, quanquam Herodotus iv. 179. ἀπορῶντες τῇ ἐξαγωγῇ dixerit.

9. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ] Ita Paris. Eton. Vulgo est τοὺς αὐτοῦ vel αὐτοῦ. Pro τῶν ἄλλων male Guelf. τὸν ἄλλον.

10. μέγιστον—ἔτι] Juntina cum Guelf. et Eton. ἔτι τὸ μὲν μέγιστον dant. deinde ἰψισμῶντος αὐτῷ Eton.

11. Ἐμοὶ—ἡμῖν] Geminatus dativ.

ἀλλὰ βουλεύεσθαι, ὃ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ
 εἴτε μένομεν αὐτῷ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι, ὅπως
 ἀσφαλέστατα μενεῖμεν· εἴτε δὴ δοκεῖ ἀπιέναι, ὅπως ὡς
 ἀσφαλέστατα ἀπιμεν, καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἔχομεν.
 αὐτοῦ γὰρ τούτων οὔτε στρατηγῷ οὔτε ἰδιώτῃ ὄφελος οὐ-
 δέν. Ὁ δὲ ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ὃ ἂν φίλος 12
 ἢ χαλεπώτατος δὲ ἐχθρὸς, ὃ ἂν πολέμιος ἦ. Ἐτι δὲ
 δύναμιν ἔχει καὶ πειρὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικὴν, ἣν
 πάντες ὁμοίως ὀρεῶμεν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ
 οὐδὲ πόρρω δοκαῦμέν μοι αὐτῷ καθέζεσθαι· ὥστε ὡς
 λέγειν, ὃ τι τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι.” Ταῦτ’ εἰπὼν,
 ἐπαύσατο. *

Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτομάτου, 13
 λέγοντες, ἃ ἐγίγνωσκον· οἱ δὲ καὶ ὑπ’ ἐκείνου ἐγκάλου-
 σται, ἐπιδεικνύντες, εἴα εἴη ἡ ἀπορία, αὐτοῦ τῆς Κύρου
 γνώμης καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι. Εἰς δὲ δὴ εἶπε, προσ- 14
 ποιούμενος σπύρδειν ὡς τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλ-
 λάδα, στρατηγοὺς μὲν εἰσεσθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ
 μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν· τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἀγο-
 ράζεσθαι, (ἡ δὲ ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ βαρβαρικῷ στρατεύ-

vus dari aliquid habere mihi vide-
 batur, nec vim ullam addere ora-
 tioni.

εἴτε μένομεν] Margo Steph. Villoif.
 Cod. Paris. et Eton. *ἴως γι* dant. Se-
 quens ὡς post ὅπως ex Guelf. inferuit
 Zeune, omisit iterum Weiske. Sta-
 tim μενεῖμεν admonente Buttman-
 no posui pro μένομεν.

εἴτε δὴ] Codex Brodæi, Paris. Eton.
 Margo Steph. et Villoif. *εἴτε ἴδη*,
 Guelf. *εἴτε ἴδ* dant.

εἴπιμεν] Hoc vulgato ἀπίομεν ex
 Eton. libro substitui. Futurum ita
 formant Attici scriptores.

12. πολλῶν] Eton. πολλῶν. Deinde
 ἀρῶμεθα Paris. Eton. cum libro
 1. 3. marginis Villoif. contra 2. ha-
 bet καθίσταται.

13. ἐγκαλίσσεται] *Clam comparabit et*

invenit interpretatur Weiske, com-
 parans ex Cyrop. v. 5, 39. ubi est *et*
μὴ αὐτῷ καθ’ ἑαυτοῦ, οἱ δὲ πλείονα
ὅπῃ Κύρου ἐγκαλίσσεται. Præterea ἐγ-
 καλίσσεται *ταῖς νουί, incitare capere,*
 comparans, ait id non fieri magno
 clamore, sed submissa voce et quasi
 clam, ne aper exaudiat. Vereor, ne
 nimis subtiliter hæc disputentur.

ἡ ἀπορία] Ex libro 2. marginis Vil-
 loif. adjeci articulum *ἡ*. Infinitivum
καθίσταται cum verbo ἀπαρῶν junxit
 Xenophon Œconom. viii. 10. *labo-
 rare in usu vel de usu.*

14. ἰσίδου] Intellige *εἴτε δὴν* hic
 et in sequentibus. Oratio ipsa est
 ironica, et orator agit Clearchi ipsius
 partes.

ἡ ὁ ἀγορὰ] Compara cap. v. *ἐστὶ*
 6.

ματι) καὶ συσκευάζεσθαι· ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν
 πλοῖα, ὡς ἀποπλέοιεν· εἰ δὲ μὴ δίδῳ ταῦτα, ἡγεμόνα
 αἰτεῖν Κῦρον, ὅστις [ὡς] διὰ Φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει.
 εἰ δὲ μὴδὲ ἡγεμόνα δίδῳ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην
 πᾶν δὲ καὶ προκαταληφμένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ
 φθάσωσι μήτε ὁ Κῦρος, μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες,
 ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἡρπακότες.
 Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τούτων Κλέαρχος
 15 εἶπε τοσούτον. “Ὡς μὲν στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν
 στρατηγίαν, μὴδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ,
 δι’ ἃ ἐμοὶ ταῦτο οὐ ποιητέον) ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν ἔλη-
 σθε, πείσομαι ἢ δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ
 ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι, ὡς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀν-
 16 θρώπων.” Μετὰ δὲ τούτων ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν
 τὴν εἰρήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πά-
 λιν τὸν στόλον Κύρου μὴ ποιουμένου· ἐπιδεικνὺς δὲ, ὡς

ἐλθόντας] Liber Paris. ἐλθόντας ha-
 bet.

ὅστις [ὡς] διὰ φιλίας] Cum Paris.
 Codex ὡς omiserit, secludendam cen-
 suri particulam inutilem. Deinceps
 ἀπὸ τοῦ δαντ' margo Steph. Villoif.
 Paris. Eton. Postea προκαταλ. male
 est in Guelf.

φθάσωσι] Ita Steph. cum libro
 Brodæi, Paris. et libris 2. 1. in mar-
 gine Villoif. βλάψωσι dant Edd. vett.
 Guelf. Eton.

ἡρπακότες] Liber Paris. Eton. et 1.
 2. 3. in margine Villoif. dant com-
 positum ἡρπακότες.

15. ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ] Margo Villoif.
 ex libro 2. habet ὡς δὲ γὰρ τῷ ἀνδρὶ.

πιστεύωμαι] Mureti conjectura πισ-
 τῶμαι omnium maxime mihi placet
 propter concinnitatem orationis. Vul-
 gata enim scriptura duram habet
 juncturam verborum. Quanquam
 similis locus erat olim in Cyrop. vi.
 1, 40. ὡς πιστεύωμαι οὖν, ἴφθι, ἢ δὴ νυνί
 καὶ γὰρ ἴφθι (tres Codd. ἴφθι habent)
 οὕτως ἢ τῶν πιστῶν ἴφθι. ubi Zeune
 scripsit: ὡς πιστευόμενός οὖν—τούτο

ἴφθι, ipse dedi: ὡς πιστευόμενός οὖν,
 ἴφθι, ἢ δὴ νυνί, ἴφθι καὶ γὰρ τούτοις ἴφθι
 &c. Sed etiam absque sequenti ἴφθι
 et retento Codicum ἴφθι defendi lo-
 cus ille poterat exemplo Platonis in
 Phædro p. 156. ed. Heindorfianæ.
 Hoc vero in loco intellige et repete
 ex antecedentibus λίγιστοι.—Pro ἴφθι
 male Paris. liber ἰλίφθι habet.

16. πάλιν τὸν στόλον] Articulum
 ex libro 1. 2. 3. marginis Villoif. ad-
 jeci. Deinde πιστευόμενός edidit Ca-
 stalio, quod ipsum conjecerat Mure-
 tus. Zeune statuit πιστευόμενός futu-
 rum Atticum esse, et locum ita in-
 terpretatur: quasi Cyrus posthac non
 esset expeditionem susceperurus. Saltem
 navalem addidisset! Weiske ita: quasi
 Cyrus non retro iter per mare facturus
 esset. Scilicet putabat vir doctus,
 eos, qui navibus vecti advenerant, in
 iisdem redituros fuisse in patriam.
 Equidem priorem rationem præfero,
 quoniam infra cap. 4. sect. 5. est:
 ταύτης οὖν ἵνα τῆς περὶ τοὺς Κῦρος τὰς
 καὶς μεταπείσῃται, ἵνα τῆς ἰσχυρῆς ἀπο-
 βιβάζουσι αὐτὸν καὶ ἴφθι τῶν πλοίων.

“ αἷδες εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ τούτου, ὃ λυμαινόμεθα
τὴν πρᾶξιν. † Εἰ δὲ τι καὶ τῷ ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ὃ ἂν
Κῦρος δῶ, τί κωλύει, καὶ τὰ ἄκρα ὑμῖν κελεύειν Κῦρον
προκαταλαμβάνειν; Ἐγὼ γὰρ ὀκνοῖν μὲν ἂν εἰς τὰ 17
πλοῖα ἐμβαίνειν, ἀ ἡμῖν δοίη, μὴ ἡμᾶς αὐταῖς ταῖς
τρίηρεσι καταδύσῃ. Φοβοίμην δὲ ἂν τῷ ἡγεμόνι, ὃ ἂν
δοίη, ἔπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται
ἐξελθεῖν· βουλοίμην δὲ ἂν, ἄκοντος ἀπὼν Κύρου, λα-
θεῖν αὐτὸν ἀπελθόν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν. † Ἄλλ’ ἔγωγε 18
φημὶ, ταῦτα μὲν Φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας
ἐλθόντας πρὸς Κῦρον, οἵτινες ἐπιτήδαιοι, σὺν Κλεάρχῳ,
ἑρωτᾶν ἐκείνον, τί βούλεται ἡμῖν χρῆσθαι· καὶ ἐὰν μὲν ἡ
πρᾶξις ἢ παραπλησία, οἷα περ καὶ πρότερον ἐχρήτο τοῖς
ξένοις, ἔπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν
πρόσθεν τούτῳ συναναβάντων· ἐὰν δὲ μείζων ἢ πρᾶξις 19
τῆς πρόσθεν φαίνεται, καὶ ἐπιπονώτερα, καὶ ἐπικινδύνο-

Paulo aliter Diodorus xiv. 21. ὁ δὲ
Κῦρος, ἰσχυρὸς ἀπὸ τῆς Κιλικίας καὶ
παρὰ τὴν πρᾶξιν ἰσχυρὸς, ἰσχυρὸς δὲ
λατρεῖ μὲν αἰμῶνι, λεχθέντι δ’ οὐσαν
τῇ Κιλικίας, καταστάντας εἰς αὐτὴν,
πρὸς τὸν αὐτὸν καὶ ὁ στόλος ὁ τῶν
λακεδαιμονίων ἐξίσθην, quasi navibus
vectus Cyrus ad urbem Iffum perve-
nerit, quem ipsum sensum versio la-
tina expressit. Sed locus vitiosa di-
stinctione laborat. Scribendum enim
est: Κιλικίας, καταστάντας εἰς αὐτὴν
πρὸς τὸν αὐτὸν &c. ut classis Lacedæ-
moniorum pervenisse Iffum dicatur,
eo ipso tempore, quo Cyrus ibi mo-
rabitur. Eisdem naves Cyrum ad
Syriam usque sequi iussisse idem Dio-
dorus his tradit: καὶ τοὺς ναυάρχους
ἐκείνους συναρπάσαι ἀπὸ τῶν ταῖς
ναυῶν. Superatis denique portis Sy-
riæ ὁ Κῦρος τὸν μὲν λατρεῖν στόλον ἀπὸ
σταλῶν ἀναστάντας εἰς Ἐφίσον.

ισχυρὸς δὲ] Stephanus ισχυρὸς
edidit, opinatus, credo, antecedens
ισχυρὸς μὲν et concinnitatem hoc
postulare.

Εἰ δὲ τ.] Eton. τ. omittit, et dein-

ceps cum Paris. et 1. 2. 3. in mar-
gine Villoif. dat ἀπὸ.

17. Ἐγὼ γὰρ] Edd. vett. cum
Guelf. ἰγὼ μὲν γὰρ ὀκνοῖν δὲ.

οἷόν τε ἔσται] Liber 1. 2. 3. in mar-
gine Villoif. ἰσχυρὸς dat.

λαθεῖν—ἀπελθόν] Ita cum libro
Brodæi, Paris. Eton. Guelf. Zeune,
repudiata scriptura Edd. vett. λαθεῖν
ἀπελθόν ἀπελθόν, ut Stephaniana λα-
θεῖν—ἀπελθόν. Margo Villoif. ex
libro 1. 2. annotavit ἰσχυρὸς.

18. χρῆσθαι] Ita margo Steph. cum
Paris. Eton. et libro 1. 2. in margine
Villoif. Vulgo erat χρῆσθαι. De-
inceps vulgo καταστάντας legebatur:
καὶ μὲν ἢ ἢ πρᾶξις. Ego scripturam
Eton. a Zeunio omiffam adfeci.

σπέρματα] Idem libri cum 1. in
margine Villoif. dant σπέρματα. Cum
Cyro Græci trecenti profecti erant
duce Xenia. Cf. i. 1, 2.

19. ἰσχυρὸς δὲ] Ita cum Edd.
vett. libro Paris. et Guelf. Zeune et
Weiske. ἰσχυρὸς δὲ primus induxit
Stephanus, improbane etiam Por-
fano. Cf. ad i. 9, 6. dicenda.

τέρᾳ, ἀξίᾳ, ἢ πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντα πρὸς Φιλίαν ἀφιεναί· οὕτω γὰρ καὶ ἐπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῶ καὶ πρόθυμοι ἐποίμεθα, καὶ ἀπίοντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅ τι δι' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι."

- 20 Ἐδόξε ταῦτα, καὶ ἄνδρας ἐλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἱ ἡρώτων Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο, ὅτι ἀκούει Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς ταῦτον εὖν ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· καὶ μὲν ἢ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη χρῆζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἢ δὲ Φούγῃ,
- 21 ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἐκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἰρετοὶ, ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν, ὅτι ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἔπεσθαι. Προσαυτοῖσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχεῖται ἡμιόλιον πᾶσι δώσειν, οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεῖ· κοῦ τρία ἡμιδαρεϊκὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δ' ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, οὐδ' ἐνταῦθα ἤκουεν οὐδεὶς ἐν γε τῷ φανερῷ.

πείσαντα—πεισθέντα] Edd. vett. Guelf. Eton. dant πείσαντας—πεισθέντας, sed Stephanus ex libris veteribus dedit, quod manus secunda inter versus Guelf. addidit et habet liber 1. marginis Villoisf. Ipse tamen Stephanus malebat μὴ πεισθέντας, quod ipsum vertisse videtur Amalæus: aut si nobis id persuadere non potuerit.

πρὸς φίλιαν] Ineptè cum Brodæo Zeune et Weiske pro φιλικῆς dictum interpretantur, quod ipsum inest in verbo πεισθέντα, quod opponitur inquit. Recte igitur alii vertunt in terram pacatam, pejus alii in patriam. Supra scilicet. 14. est ἵσται διὰ φίλης τῆς χώρας ἀπάξω. —Deinde ἀπίοναι dat Eton. et liber 1. in margine Villoisf. καὶ ἰσόμενοι] Eton. liber καὶ et sequens ἀπὸ omisit.

Ἐδόξε ταῦτα, καὶ] Vulgatum ἔδοξε

διὰ ταῦτα καὶ ex Eton. correxi, qui δὲ omisit. Sic est sine copula ejusmodi iv. 4. 6. et 19. et sæpius alibi.

20. Ἀβροκόμαν] Margo Steph. et liber 1. in margine Villoisf. dat cum Isocrate in Panegyri. 39. Ἀβροκόμαν. Vulgatum habet Harpocration.

21. ἀναγγέλλουσι] Simplex verbum habet Eton. et deinceps ἄγει.

μισθὸν ὁ Κῦρος] Aldina cum libro Parisf. habet ὁ δὲ Κῦρος. Ita oratio per duo cola divisa incedet. Προσαυτοῖσι δὲ μισθὸν ὁ Κῦρος ὑπισχέ· et reliqua. Deinde ἡμιόλιον dat liber Parisf.

Ἐν γε τῷ φανερῷ] Margo Steph. et liber 1. 2. in margine Villoisf. cum Parisf. et Eton. dant ἐν τῷ τότε φανερῷ, quas esse interpretationes vulgari inveniunt et ἐν τῷ φανερῷ censuit Zeune. Deinde ἤκουεν habet liber Parisf.

CAP. IV.

ΕΝΤΕΥΘΕΝ ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας
 ἑκα ἐπὶ τὸν Σάρον ποταμὸν, οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλέθρα.
 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε
 ἐπὶ τὸν Πύραμον ποταμὸν, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Ἐντεῦ-
 θεν ἐξελαύνει σταθμούς δύο παρασάγγας πεντεκαίδεκα
 εἰς Ἴσσοις, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν ἐπὶ τῇ θαλάττῃ
 οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. + Ἐνταῦθα ἔμεινεν 2
 ἡμέρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ παρήσαν αἱ ἐκ Πελοποννήσου
 νῆες, τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ ἐπ' αὐταῖς ναύαρχος Πυ-
 σταγόρας Λακεδαιμόνιος. Ἠγεῖτο δ' αὐτῶν Ταμῶς Αἰ-
 γύπτιος ἐξ Ἐφέσου, ἔχων ναῦς [ἐτέρας] Κύρου πέντε καὶ
 ἑκοσιν· αἷς ἐπολιόρκει Μίλητον, ὅτε Τισσαφέρην Φίλη
 ἦν, καὶ συνεπολέμει Κύρῳ πρὸς αὐτόν. Παρῇν δὲ καὶ 3
 Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τῶν νεῶν, μετ' ἀπεμπτος
 ὑπὸ Κύρου, ἑπτακοσίους ἔχων ὀπλίτας, ὧν ἐστρατήγει
 παρὰ Κύρῳ. Αἱ δὲ νῆες ὥρμουν κατὰ τὴν Κύρου σκηνήν.

1. Σάρον] Ex consensu Strabonis, Plinii, Ptolemæi, Stephani et Procopii primus Hutchinson scripturam vulgarem Φάρον correxit. Φάρον dant liber 1. 2. in margine Villois. Ψάρον margo Steph. Paris. Eton. Ecce Suidas: Φάρος ποταμὸς Κιλικίας, οὗ τὸ εὖρος πλῆθρον τριῶν. καὶ Πύραμος, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος στάδιον, καὶ Κάλλας, ποταμὸς, οὗ τὸ εὖρος πλῆθρον, σλίτης ἰχθύων μεγάλων καὶ πρῶτων. Ukima pertinent ad scd. 9. Pronuntiatio diversa Sarum in Pfarum mutavit, ut fittacum in psittacum, oppidum Σαρτάκη in Ψαρτάκη. Nomen hodiernum fluvii *Seckan* ex Abulfeda annotavit Mannert vol. vi. p. ii. p. 64. numerorum veterum scripturam Σάρως annotavit p. 100.

Ἰσσοῖς] Diodoro Ἰσσοί. item Arriano, Xenophontis æmulo.

2. ἔμεινεν] Paris. et Eton. ἔμεινας. Deinde συνεῖσαν αἱ addito articulo ex

Paris. scripti, postea ἰσ' αὐταῖς pro ἰσ' αὐταῖς ex eodem et Etonensi.

Πυσταγόρας] Hellenic iii. 1, 1. αἱ 5 ἴφροι Σαρὶν τῇ τῆς ναυάρχου ἰστίωνται ὁπληστῶν Κύρῳ, εἰ τι δύνανται ἀφαινεῖς—ἔχων τὸ ἰαντὸν ναυτικὸν σὺν τῇ Κύρῳ περιήλυσεν ἐς Κιλικίαν, καὶ ἰστίωνται σὺν τῇ Κιλικίας ἄρχοντα συνίσταναι μὴ δύνασθαι παρὰ τῇ ἰαντισσῶσαι Κύρῳ. ad quem locum vide annotata.

ναῦς [ἰστίωνται] Eton. ἰστίωνται omitit; igitur seclusi.

ἔτι Τισσαφέρην] Ita pro ἔτι Codex Paris. Ita mihi oratio minus difficilis procedere videbatur. ἔτι pertinet etiam ad sequens καὶ συνεῖσαν τῇ re-
 pendendus erat Ταμῶς.

3. ἑπτακοσίους] Diodorus xiv. 19. et 21. ἑπτακοσίους nominat. Deinde male Edd. vett. ὥρμουν dabant, ut infra scd. 6.

κατὰ τὴν Κύρου] Ita Edd. vett. Pa-

Ἐπαύθῃ καὶ οἱ παρ' Ἀβρακόμα μισθοφόροι Ἕλληνες ἀποστάντες ἦλθον παρὰ Κυρὸν, τετρακόσιοι ὅπλιται, καὶ συνεστρατεύοντο ἐπὶ βασιλέα.

- 4 Ἐπεὺθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας πέντε ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη· καὶ τὸ μὲν ἔσθωθεν πρὸς τῆς Κιλικίας Συέννης εἶχε καὶ Κιλικὴν φυλακὴν· τὸ δ' ἔξω τὸ πρὸς τῆς Συρίας βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τούτων ρεῖ ποταμὸς, Κέρσος ὄνομα, εὖρος πλέθρου. Ἄπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς· καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βία· ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, καὶ τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα, ὑπερ-

nif. Guelf. παρὰ cum Stephano dedit Zeune. κατὰ est adversus, e regione. Margo Villoif. ex libro 1. παρὰ annotavit.

παρὰ Κυρὸν] Eton. παρὰ Κέρη et mox συνεστρατεύσαντες dat.

4. πύλας—Συρίας] *Inferiores maritimaeque, a superioribus sive Asiaticis diversas recte interpretatur Hutchinson: contra Zeune πύλας τὰς Ἀμασσίας ex Arriano ii. 8. comparat, eademque a Diodoro xiv. 20. describi ait. Pessime! Cicero ad Div. xv. 4. duo sunt aditus in Ciliciam ex Syria, quorum uterque parvis praefidiis propter angustias intercludi potest. Plura volenti dabit Mannert vol. vi. parte i.*

Ἦσαν δὲ ταῦτα] Weiskio scribendum videbatur ἦσαν δ' Ἰπαύθῃ. Nam non ipsa castrum πύλας fuisse dicta, sed aditus angustos inter binos montes, ut in aliis regionibus. Deinde auctorem addere ἵα δὲ τοῖς τείχεσιν ἰσοστάσεις πύλας. Cui germanicus Interpres Halbkart ita respondit, ut appareat, eum τείχη intellexisse castris. In quo falsum eum esse docent verba καὶ τὰ τείχη εἰς τὴν θάλατταν καθήκοντα. Sunt igitur muri ad mare deducti et pertingentes. Atque ita apparet, conjecturam Weiskii esse vero admodum similem.

Κέρη] Cum margine Steph. libro

1. 2. in margine Villoif. Paris. et Eton. et Danvillio cive suo scripturam Κέρης praeferebat Larcherus.

εὖρος πλέθρου] Edd. vet. Guelf. Steph. πλίθρου. Cum Welfio et Hutchinsono πλίθρου scripsit Zeune. εὖρος ἦν πλίθρου Eton. habet cum margine Villoif. in quo veræ lectionis vestigia latere videntur. Sic enim supra scđ. 1. bis est οὗ τὸ εὖρος τρεῖς πλίθρα—οὗ τὸ εὖρος στάδιον.—Postea ἰσοστάσεις dat Guelf. σίτρου est in libro 1. marginis Villoif. Diodorus xiv. 20. locum ita describit: ἵσται δὲ ἡ φύσις τοῦ τόπου στενὴ καὶ παρακρημνός, ὅσα δὲ ἰλίγων ῥαβδίων παραφυλάττειν. ὅρη γὰρ πολλοὶν ἀλλήλων κίται, τὸ μὲν τραχὺ καὶ κρημνὸς ἔχει ἀξιολόγου· ἵα' αὐτῆς δ' ἀρχεται τῆς ἰσθμῆς, (μία δ' ἵσται τῶν περὶ τοὺς τόπους ἰσθμῶν,) καὶ καλεῖται μὲν Λίβανος, παρατίειν δὲ παρὰ τὴν Φονίαν, ἡ δὲ ἀπὸ μίτου τόπος τῶν ἰσθμῶν, ὑπάρχων ὡς τῶν σταδίων, πεισιτύλως τετυχημένος καὶ πύλας ἔχων εἰς στενὴν συγκλινομένης. In quibus errorem in nomine Libani commissum indicavit Wesseling. Vestigia portarum reliqua descripsit Pococke Itiner. tom. ii. p. 253. Cf. Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 486. p. ii. p. 49. ubi fluvium Cersum hodie a castello vicino *Merkis* vocari refert.

Θεν δὲ ἦσαν πύτραι ἡλίβατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἀμφοτέρους ἐφεισθήκεσαν πύλαι. Ταύτης οὖν ἕνεκα τῆς 3 παρόδου Κύρος τὰς ναῦς μετεπέμψατο, ὅπως ὀπλίτας ἀποβιβάσειεν εἰς αὐτὰς καὶ ἔξω τῶν πύλων, καὶ βιασάμενοι τοὺς πολεμίους παρέλθοιεν, εἰ φυλάττοιεν ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις· ὅπερ ὥστε ποιήσκειν τὸν Ἀβροκόμαν ὁ Κύρος, ἔχοντα πολὺ στρατεύμα. Ἀβροκόμας δὲ οὐ ταῦτα ἐποίησεν, ἀλλ' ἐπεὶ ἤκουε Κύρον ἐν Κιλικίᾳ ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης παρὰ βασιλείᾳ ἀπῆλauen, ἔχων, ὡς εἰλεγτο, τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἕνα παρα-6 σάγγας πέντε εἰς Μυριάνδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινίκων ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· ἐμπόριον δὲ ἦν τὸ χωρίον, καὶ ὤρμουν αὐτόθι ὀλκάδες πολλαί. + Ἐνταῦθ' ἔμειναν ἡμέ-7 ρας ἑπτὰ· καὶ Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθήμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες, ὅτι τοὺς στρατιώτας αὐτῶν, παρὰ Κλέ-

5. Ταύτης δὲ ἵσταται] Juntina et Guelf. οὐ ἱσθῆς τῆς παρ. Aldina οὐκ ἵσταται τῆς παρ. Stephanus ταύτης ἵσταται τῆς παρ. edidit, ut est in margine Villoif. quem sequitur Weiske.

ἰσω καὶ ἔξω τῶν πύλων] Recte Weiske ἰσω intra Ciliciam, ἔξω in Syriam interpretatur, et taxat eos, qui in vallem, intra castella (debebant muros) interpretati sunt. Ita enim ipse Xenophon interpretari jubet, qui paulo antea dixerat: τὸ μὲν ἰσωθῆναι πρὸς τῆς Κιλικίας—τὸ δ' ἔξω τὸ πρὸς τῆς Συρίας. Vulgarem tamen rationem præstulit Halbkart. Sed idem recte vidit et monuit, Weiskium in eo loco plane aberrasse a vero, ubi verbum βιασάμενοι interpretatur invito altero aliquid facere, et παραλθῆναι πρᾶτερνθῆ παύσις, cum vulgo recte βιασάμενοι παραλθῆναι interpretentur vi perfringere aditus et intrare. Navium et militum navibus impositorum prætervechio ad rem minime

pertinebat.

βιασάμενοι] Liber 2. in margine Villoif. βιασάμενοι habet. et deinceps παραλθῆναι, εἰ φυλάττοιεν Eton.

ἵσταται] Ita Eton. Paris. et margo Villoif. Ante Zeunium erat ἱσταται. Deinde ἵσταται dat Guelf. Paris. Eton. ἵσταται et ἵσταται ex libro 1. 3. annotat margo Villoif.

6. ἐπὶ τῇ θαλάττῃ] Ita Paris. Eton. et liber 1. 2. 3. in margine Villoif. idque præferebat Brodæus vulgato in. Arrianus ii. 6, 3. de Alexandro ex iisdem portis Syriis egresso: διουραῖος δὲ διαβὰς τὰς πύλας ἱστρατοσθῆναι πρὸς Μυριάδην πόλιν. Scylax p. 40. Μυριάνδρον Φοινίκων.

7. ἰδῆσαι] Ita Aldina cum Steph. ἰδῆσαι Junt. Guelf. Paris. Eton. Deinceps Muretus φίλους συμποσίνης scriptum malebat, inani conjectura.

παρὰ Κλίερχον] Eton. Κλίερχον Paris. τοὺς παρὰ Κλίερχον.

αρχὴν ἀπελθόντας, ὡς ἀπίοντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν, καὶ οὐ πρὸς βασιλέα, εἰα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ δ' οὖν ἦσαν ἀφανεῖς, διήλθε λόγος, ὅτι διώκοι αὐτοὺς Κῦρος τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὗχοντο, ὡς δολίους ὄντας αὐτοὺς ληφθῆναι· οἱ δ' ὄκτειρον, εἰ ἀλώσειντο.

- 8 Κῦρος δὲ συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς, εἶπεν· “Ἀπολεοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ' εὖ γε μέντοι ἐπιστάσθωσαν, ὅτι οὔτε ἀποδεδράκασιν· οἶδα γὰρ, ὅπῃ αἴχονται· οὔτε ἀποπεφύγασιν· ἔχω γὰρ τριήρεις, ὥστε εἰλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ, μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν ἂν παρῇ τις, χρᾶμαι· ἐπειδὴν δὲ ἀπιέναι βούληται, συλλαβὸν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀποσυλῶ. ἤ Ἀλλὰ ἰόντων [ἂν], εἰδότες, ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καίτοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας, ἐν Τράλλεσι Φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ τούτων στερήσονται· ἀλλ' ἀπολήφονται, τῆς 9 πρὸς θεὸν ἕνεκα περὶ ἐμὲ ἀρετῆς.” Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ἑλληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνά-

Ἐπει δ' αὖ] Eton. cum libro 1. 3. marginis Villois. omittit οὖν. Deinceps διήλθε λόγος scripsi ex Eton. pro δ' λόγος.

διώκοι] Eton. διώκει dat. Sequens δολίους Parif. et liber 1. in margine Villois. cum margine Steph. et Guelf. a prima manu mutant in δόλους.

8. εὖ γ] Edd. vett. cum Guelf. omittunt γ]. Sequens prius οὔτε ex Edd. vett. Guelf. Eton. et Ammonio p. 20. (in quo Larcherus pro εὐθελος corrigit εὐθελος) revocavit Zeune. οὐδὲ dedit Stephanus.

αὐτοὺς] Refertur ad τις, quod de pluribus intelligendum est.

ἰόντων δ'] Stephanus reperit etiam scriptum ἰόντων; ipse δ' abesse malebat. Parif. liber ἰόντων solum dat, liber 1. 2. 3. in margine Villois. ἰόντων δ'. Particulam δ', nuspam im-

perativo junctam, damnat etiam cum Porfiono Zeune; hic igitur in οὖν mutandam censuit, aut prorsus delendam. Weiskium δ' non offendit, sed is potius alicubi scriptum legisse sibi videbatur hæc verba: ἀλλὰ περὶ τούτου μὲν λεγίτω δ', ὅτι τις 194. λυ. Duo loca allata vidi, ubi δ' videtur jungi cum imperativo. Aristophanis locum Acharn. 1200. φιλέσας μὲν μετὰ θεῶν τὸ πειρασμένον καὶ σιμωδῶν δ' posuit Zeune ad Vigerum p. 486. alterum Sophoclis in Œd. Tyr. 1438. Πρὸς δ', εἰ τοῦτο 109 δ', εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρῶτον ἔχον 109 δ', τί τραχύνει, posuit G. Hermannus ibidem p. 782. Neuter tamen nostro plane similis esse videtur; et potius ex varietate scripturæ supra ἰόντων apposita, ita ut σαι vel solum αἱ appingeretur, ortum suspicor ἰόντων δ'. Quare δ' seclusi.

βασι, ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο.

Μετὰ δὲ ταῦτα Κύρος ἐξελαύνει σταθμούςς τιττάρως παρασάγγας ἕκκοσιν ἐπὶ τὸν Χάλδον ποταμὸν, ὅντα τὸ εὖρος πλεῖθρον, πλῆρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πρᾶϊων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἶον, οὐδὲ τὰς περισσότεράς. καὶ αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυστίδος ἦσαν, εἰς ζώνην δεδομένοι. Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει 10 σταθμούςς πάντες παρασάγγας τριάκοντα ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαρράδακος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλεῖθρον. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Βελύσιος βασιλεία, τοῦ Συρίας ἀρχαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα ὥραι φύουσι. Κύρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν.

Ἐνταῦθεν ἐξελαύνει σταθμούςς τρεῖς παρασάγγας 11 πεντεκαίδεκά ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὅντα τὸ εὖρος

9. ἀκούσαντες] Edd. vett. Guelf. Eton. ἀκούοντες dant. Ceterum εἰδυμένος est h. l. pro ἀπέρδωμος positum. Inapte Index Zeunianus interpretabatur: *gravius tulerat expeditionem.*

Μετὰ δὲ ταῦτα] Eton. καὶ μετὰ ταῦτα dat. Sequens τίττάρως ex Paris. dedit Zeune. τίττάρως revocavit Weiske.

ὅντα τὸ εὖρος] Suidas in v. Φάρος et Χάλος dat αὐτὸ τὸ εὖρος πλεῖθρον. De piscibus sanctis apud Syros et columbis compara Diodorum ii. 4. et 20. Lucianum de Dea Syria. Fluvium Chalam esse eundem, qui Berceam urbem, *Chalep* Syris, Aleppo Francis dicam, permeat, apud Abulfedam *Kowak* vocatum, affirmat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 516.

πρᾶϊων] Male hic et infra i. 5. 14. *πρᾶϊον* et *πρᾶϊος* scriptum exstabat, quamvis jam Fischerus ad Wellerum ii. p. 84. solum comparativum *πρᾶϊον*, quippe ex *πρᾶϊον* contractum, recte scribi cum iota monuit.

εἰς ζώνην] Vulgatum *ζώνη* correxit Jungermann ad Pollucem vii.

67. Brodæus et Muretus ad h. l. comparatis locis Herodoti ii. 98. Platonis Alcibiade i. p. 44. Ciceronis Verrin. iii. 33. Nepotis Themistocle extremo, Athenæo i. c. 23.

10. Δαρράδακος] Margo Steph. Villoif. Eton. Δάρδατος, Brodæi liber et Paris. Δάρδατος. Locum fluvio in provincia Chalybonitide Ptolemæi assignat Mannert Geogr. vol. vi. p. i. p. 522.

αὐτὸ τὸ εὖρος] Ita cum Stephano margo Villoif. αὐτὸς ἴδρος Edd. vett. Guelf. ὅντος libri Brodæi dant.

Βελύσιος] Guelf. Paris. Βελύσιος dant. Infra vii. 8. 25. fine varietate est *Συρίας* καὶ *Λευσρίας* Βελύσιος. Sed in Diodoro ii. 24. et 25. ex optimis libris Wesfelingius Βελύσιον scripsit. Nominatur in Βαβυλωνίῳ στρατηγὸς, et *Ιερὸν Καλλδαῖον* ἱστορητότατος.

11. Εὐφράτην] Diodorus xiv. 21. *διωπαρήτας δ' ἡμέρας ἴπποι, παριγνήθη πρὸς Θάψακον πόλιν, ἥ καὶ τὰ παρὰ τῇ ποταμῷ Εὐφράτην ἱσταῖον δὲ αὐτῷ ἡμέρας διατρέψας καὶ τὴν δύναμιν ἐξιδιωκεσάμενος ταῖς τε τῶν ἱσσηδίων ἀφ-*

- τεττάρων σταδίων· καὶ πόλις αὐτόθι ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. † Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κύρος, μεταπεμφάμενος τοὺς στρατηγούς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ ὁδὸς ἔστοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν
- 12 ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπείθειν ἔπειθαι. Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν, αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότες κρύπτειν· καὶ οὐκ ἔφασαν ἶέναι, ἂν μὴ τις αὐτοῖς χρήματα δίδῃ, ὥσπερ καὶ τοῖς πρότερον μετὰ Κύρου ἀναβάσι παρὰ τὸν πατέρα τοῦ Κύρου· καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην ἰῶσιν, ἀλλὰ καλῶντος
- 13 τοῦ πατρὸς Κύρου. Ψ Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ Κύρῳ ἀπήγγελλον· ὁ δὲ ὑπέσχετο, ἀνδρὶ ἐκάστῳ δώσειν πέντε ἀργυρίου μνᾶς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἤκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῇ, μέχρις ἂν καταστήσῃ τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν. Τὸ μὲν δὴ πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπέσθη. Μένων δὲ, πρὶν δῆλον εἶναι, τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον ἔψονται Κύρῳ, ἢ οὐ, συνέλεξε τὸ αὐτοῦ στρατεύμα χωρὶς τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·
- 14 “ Ἄνδρες, εἰάν ἐμοὶ πεισθῆτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε

ῥημαίαι καὶ ταῖς ἐν τῶν προνομῶν ἀφελίαις, συνήγαγον ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἀνάστασιν τῆς στρατίας ἰδέσθαι.

[Ἱμναις] Guelf. Ἱμναις vulgata superscripta, quam sequens καὶ Κύρος postulat, quamquam hucusque Xenophon in simili transitu Ἱμναις frequentavit.

[Ἰωνίαν] Eton. omisit verbum.

12. ταῖς πρότερον] Vulgatur προτίραι, margo Villoif. προτίραι habet. Sed supra iii. 18. est de eadem re πρότερον et πρόσθιν. Copulam post πρόσθιν Eton. omisit.

[ἰσῶν] Vulgatum ἰσῶν ex Eton. correxi. Contra vulgati schollon luculentum esse scripturam Etonensem

conferbat Zeune. Deinde τὸν Κύρον dat margo Villoif. Credo in libro fuisse τὸν Κύρον.

13. ταῦτα—ἀπήγγελλον] Defunt hæc in Edd. vet. et Guelf. adfunt in Steph. Eton. et Paris. sed hi libri cum margine Villoif. additum habent Κύρῳ, quod adscivi.

ἀνδρὶ ἐκάστῳ] Diodorus: ἰδίῳ πάντων μὴ καταλειπὸν ἑαυτῷ, ἰσαγγελλόμενος ἄλλας τι μεγάλας δωρεάς, καὶ ὅτι παραγινόμενος αὐτὸς ἐς Βαβυλῶνα κατ' ἐνδρα ἵνασεν δώσειν πέντε μνᾶς ἀργυρίου.

τὸ αὐτοῦ—καὶ ἱλιξ.] Hæc omissa sunt in Juntina, in margine Guelf. manus secunda adjecit.

πώσαντες, τῶν ἄλλων πλεον προσιμήσοθε στρατιω-
 τῶν ὑπὸ Κύρου. Ἄτί οὖν καλεῖω ποιῆσαι; Νῦν δεῖται
 Κύρος ἔπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλείᾳ· ἐγὼ οὖν
 φημί, ὑμᾶς χεῖραι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν,
 πρὶν δῆλον εἶναι, ὅτι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινῶνται
 Κύρῳ. Ἦν μὲν γὰρ ψηφίσωνται ἔπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε 15
 αἴτιοι εἶναι, ἀρξάντες τοῦ διαβαίνειν καὶ ὡς πρᾶθυμο-
 τάτοις ὑμῶν οὔσι χάριν εἴσεται Κύρος καὶ ἀποδώσει
 (ἐπίσταται δὲ εἴ τις καὶ ἄλλος) ἣν δ' ἀποψηφίσανται
 οἱ ἄλλοι, ἄπιμεν μὲν πάντες εἰς ταῦμπαλιν· ὑμῶν δ', ὡς
 μόνους πειθομένους, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς φρά-
 ρια καὶ εἰς λοχαγίας καὶ ἄλλου οὔτινος ἂν δέησθαι
 αἶδα, ὅτι ὡς φίλοι τεύξεσθε Κύρου. Ἄκουσαντες ταῦτα 16
 ἐπείθοντο καὶ διέβησαν, πρὶν τοὺς ἄλλους ἀποκρίνασθαι.
 Κύρος δ' ἐπεὶ ἦσθετο διαβεβηκότας, ἦσθη τε, καὶ τῷ
 στρατεύματι πέμψας Γλοῦν, εἶπεν· “ Ἐγὼ μὲν, ὡ ἄν-
 δρες, ὑμᾶς ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμῶς ἐμὲ ἐπαινέσητε,
 ἐμοὶ μελήσει· ἢ μηκέτι με Κύρον νομίζετε.” Οἱ μὲν δὲ 17
 στρατιῶται, ἐν ἐλπίσι μεγάλας ὄντες, εὖχοντο αὐτὸν εὐ-
 τυχεῖν· Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι μεγαλο-

14. ὑμᾶς χεῖραι] Ita Junt. Guelf. Paris. ἡμᾶς Aldina et Steph.

15. εἴ τις καὶ] Guelf. copulam omittit. Ceterum ea quæ sequuntur a verbis inde ὑμῶν δ', ὡς μόνους, τῶνδε Κύρου vix suum locum obtinere puto. Potius antecessisse crediderim, et his demum subiecta fuisse illa: ἣν δ' ἀποψηφίσανται—ταῦμπαλιν quibus rectius oratio conclusa fuisse videtur.

λοχαγίας] Ita cum Steph. margo Villosi. λοχαγωνίας Edd. vett. et Guelf.

ὡς φίλοι] Ita liber Paris. φίλοι Eton. Valgatum φίλου defendit Zeune exemplo Euripidis, ubi est τιεύμαι τὰντα σίθιο, altero Xenophontis infra vi. 6, 32. τὰντα ἢ τὸν τυχόντι. Sed

desidero exemplum geminati genitivi casus.

16. ἀποκρίνασθαι] Male Guelf. ἀποκρίνσθαι dat. Deinceps διαβάντας Eton.

Γλοῦν] Eton. nomen omisit. Tami filius fuit, apud Polyanum vii. 20. Diodorum xiv. 35. xv. 3. Γλῶς vel Γάως vocatus.

ἄνδρες, ὑμᾶς] Vulgo interfectum ἦδη auctore libro Eton. ut inutile omisi.

ἐπαινέσητε] Zeune malebat ἐπαινεσι scriptum, quod et ipse probat. Deinceps μελήσει est in Paris.

17. μεγαλοπρεπῶς] Ita cum Aldina Steph. μεγαλοπρεπῶς Junt. Guelf. margo Steph. Paris. Eton.

- πρεπή. Ταῦτα δὲ ποιήσας διάβαινε· συνέπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρατεύμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν μασθῶν ὑπὸ 18 τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πῶποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς διαβατὸς γένοιτο περὶ, εἰ μὴ τότε, ἀλλὰ πλοίοις· ἃ τότε Ἀβροκόμας προῖον κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κύρος διαβῇ. Ἐδόκει δὲ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ, ὥς βασιλεύσονται.
- 19 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας σταθμοὺς ἐννέα παρασάγγας πενήκοντα καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην ποταμὸν. Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαί, μεστάι σίτου καὶ οἴνου. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο.

+ CAP. V.

ENTEΤΘΕΝ ἐξελαύνει διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε παρασάγγας τριάκοντα καὶ πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ πεδίον ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πληρὲς· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα ἦσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώματα· δένδρον

ἅπαν] Margo Villoif. ἅπαντι annotavit. Deinceps μαθῶν Juntina, μαζῶν Brodæus, Edd. Halenses et Castal. nostrum est in Aldina, Steph. Guelf.

18. οὗτος ὁ ποταμὸς] Offendit Weiskium additum οὗτος, qui οὗτω scriptum malebat, quod ipsum Amasæum reddidisse censebat scribentem: neminem ante tam facile potuisse eum amnem pedibus transmittere.

γίνωσκω] Eton. γίγνως habet. Deinceps Paris. πλοίοις. Ceterum idem in transeundo fluvio hoc contigisse Lucullo ex Plutarchi Vita cap. 24. annotat Zeune.

Ἐδόκει δὲ] Malim ἰδοὺ δέ.

1. Ἀραβίας] Mesopotamiæ partem

ad meridiem versam, quam Arabes Scenitæ incolebant, teste Strabone i. p. 28. et xvi. p. 514. Idem postea Saraceni vocati, auctore Ammiano Marcell. xxiii. 6. Cf. Mannert Geogr. v. p. 313.

ἀψινθίου] Ammianus xxv. 8. de hac ipsa regione: *cognito per porro. Etiam plantarum in regionibus aridis nos aquam inveniri posse præter salsam et fetidam, nec ad usum aliquid, nisi abrotanum et absinthium et draconium* (sunt tres ejusdem generis plantæ) *aliaque herbarum genera tristissima.*—*Et via sex dierum emensa, cum ne gramina quidem invenirentur &c.*

καλάμου] Herba geniculos gerens, geniculatim nascens, ut frumentis-

δ' οὐδὲν εἶην. Θηρία δὲ παντοῖα, πλείστοι μὲν ὄνοι²
 ἄγριοι, οὐκ ἐλάγαι δὲ στρουθοὶ αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν δὲ
 καὶ ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἰκπεῖς
 ἐδίωκον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεὶ τις διώκοι, προ-
 δραμόντες ἀν εἰστήκεσαν (πολὺ γὰρ τοῦ ἵκπου θάπτεον

num genera. Arrianus Anab. vii. 20, 4. de Arabia: τῆς τε χώρας ἡ ὑπερμαχία ὑπεκίπυ αὐτὸν &c. Sed ille de Arabia felice potius intelligendus est.

διδρῶν] Castalio διδρῶν edidit.

2. Θηρία δὲ παντοῖα—μὲν ὄνοι ἄγριοι] Ita locum correxī ex libris scriptis. Liber enim Brodæi, margo Steph. Villoif. Paris. Eton. παντοῖα addunt; deinde margo Steph. Paris. Eton. πλείστοι μὲν ὄνοι ἄγριοι dant. Margo Villoif. παντοῖα, ὄνοι ἄγριοι πολλοὶ δὲ. Ibidem annotatur a libris abesse πλείστοι et deinceps ἐλάγαι. Vulgo erat θηρία δὲ, πλείστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι. De onagris istius regionis confer Ammianum xxiv. 8. δορκάδας vocat cervos xxiv. 1. Has easdem δορκάδας intelligere videtur auctor Anonymus Augustanus MS. ab amicissimo Matthei exscriptus et mecum communicatus cap. 17. "Οτι ἰὰν διακρίνομεν ὄρεας μικρὰν σὴν καὶ οὐκὴν, πολλὸν σίχην καὶ διαφύγην. "Οτι οἱ ὄρεοι καὶ οἱ πεδῖδες ἀλλήλων φίλοι εἰσὶν· ὅταν ἴσ' ἀλλήλων διὰ τὴν θηριότην ἄγριονται. "Οτι ἴσων ἀν ἰα σὴν ἀγίλης εἰς ἀνυστάσην, ἰαὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀγρὺ λείπονται διὰ μετὰ τὴν ἰνάγρην. Sed diversa genera hic permutata esse suspicor.

αἱ μεγάλαι] Articulum omittit margo Villoif. Paulo antea Edd. vet. ἐλάγαι habent, quod vitium repetitum a Stephano et Leonclavio primus correxīt Welfius. Aristoteli de Part. Anim. iv. 14. στρουθὶς ὁ λιβυῖος audit; Æliano de N. A. ii. 27. στρουθὸς ὁ μέγας, ubi locum Aristotelis παραφράζει. Item iv. 37. viii. 10. ix. 58. xiv. 7 sed xiv. 13. ex alio scriptore vocat χερσαῖας στρουθούς. Vulgarem vero passerem idem μικρὸν vocat, cum Libyco nempe comparatum.

αἱ ἐνστήκεσαν] Aldinam scripturam unice probandam esse recte monuit Porson. In margine Steph. Codice

Paris. et Eton. est ἴστασαν, quod item cum ἀν εἰστήκεσαν habet margo Villoif. Stephanus aut ἴστασαν aut ἴστασαν scribingendum et cum Amaseo resistabant interpretandum censebat. Hutchinsoni ἰριστήκεσαν poterat probari propter locum de Venat. v. 7. et 19. Sed Aldina scriptura significat resistare solebant.

τῶν ἴκπων] Ita margo Steph. Villoif. Paris. Eton. Deinde vulgatam πλεσιάζει ὁ ἴκπος, ταῦτ' αἰσίου· ὅταν οὐκ ἦν λαβὴν. iidem libri mutant in πλεσιάζουσι οἱ ἴκποι, ταῦτόν· καὶ οὐκ ἦν λ. nisi quod in margine Villoif. est ὡς καὶ οὐκ ἦν λ. Ibidem ταῦτόν et ταῦτ' annotatur. Quominus optimorum librorum auctoritatem ubique sequeretur, impedit locus Arriani de Venatione cap. 24. ubi de equis Libycis est: ἀλλὰ καὶ τοὺς ὄνους τοὺς ἄγριους, οἱ δὲ οὐκ ὀύνηται διαφίρεταις εἰσι, καὶ σὴ ἰαὶ μάλιστα ἀντίχων θίνους. "Οσίντι γοῦν ἰπὶ μάχην βασιλία ἤλασσον οἱ ἴμα Κύρη σὴ Δαρίου "Ελληνες, ὡς καὶ Πινωφῶν συνιστράτῃσι, λίγην Πινωφῶν, οὗ τὰ πείδια τὰ Ἀραβίων ἐξήκον, ἀγίλας παραφαίνεσθαι τῶν δυνάων τὸν ἀγρίων· καὶ ὑπὲρ ἰνὸς μὲν ἰσπίους μήποτε ἀλῶναι ὄνοι ἄγριοι, διισταμένους δὲ ἀλλοὺς ἰσ' ἄλλοις ἰλαύνειν· τοὺς δὲ πολλοὺς (vulgatur πολλοὺς) ἀντίσχεοντας τελευτῶντας ἤδη ἀπαγορεύειν ὑπὸ καμάτου. Quæ sequuntur ex communi aliquo scriptore tradit etiam Ælianus de N. A. xiv. 10. de Maurusiis afinis; quos eisdem forte intelligi voluit xii. 16. ubi est τοὺς τῶν λιβύων ὄνους μεγίστους ὄντας, ex quibus cum equabus coentibus progeneri mulos. Contra in extremo capite 10. libri 14. hæc subjungit Ælianus: ὅτι δὲ μικροὶ μὲν ἰδίῃ εἰσὶν οἱ λιβυκοὶ ἴκποι καὶ ὄνοι, δραμὴν δ' ὀκισσοῖ, ἀνωτέρω ἴκπον. At de afinis Libycis locus a me positus contrarium habet; nec alius in eo volumine extat. Contra de equis Libycis testatur libri iii. cap. 2. sed ibi ἴκποι, non

ἔτρεχον) καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταὐτὸν ἐποίουν καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἵππεῖς θηρῶεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἀλι- σκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἀπαλώτερα 3 δέ. Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἵππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ ἀπεσπᾶτο φεύγουσα,

μικρὰ dicuntur. Breviter ut dicam, verba καὶ οὗτοι in Æliano ab aliena manu inserta et delenda censeo. Redeo ad Arrianum, quem vides verba Xenophontis ἰσὺι τις δῶκει ita interpretari, quasi scriptum esset ἰσὺι οὐ τις, unus aliquis. Itaque etiam deinceps scriptura librorum πλησιάζω ὁ ἵππος tucuda erat. Partem loci laudavit Demetrius cap. 93.

Supereſt, ut de ipso onagro videamus. Ita enim vocabulo composito vocant ceteri scriptores. Plinius viii. cap. 44. *Onagri in Phrygia et Lycaonia præcipui. Pullis eorum ceu præstantibus sapore Africa gloriatur, quos Lalafiones appellant.* Is igitur onagrum Phrygiæ et Lycaoniæ eundem esse censebat cum Africano, quod vides etiam visum fuisse Arriano. Oppianus Cynege. iii. 183. seqq. onagrum satis accurate describens, patriam non nominat. Ad eum locum quod scripseram olim, onagrum Oppiani esse animal Africanum, quod hodie Zebra vocamus, in eo erravi, erroremque coarguit Gallicus Oppiani Interpres. Quem enim Oppianus, Xenophon, Ælianus et Arrianus nominant asinum silvestrem, is est, quem in campis desertis Asiæ gregatim et libere incedentem, multoque hoc nostro domestico asino maiorem pulcrioremque descripsit et pinxit egregius Pallas. Contra pulcher onager Martialis xiii. epigr. 101. esse videtur is, quem ex Africa ultima allatum Constantinopolin vidit et accurate descripsit Philostorgius h. eccles. iii. 11. ita ut appareat, fuisse eum onagrum animal asino cognatum, quod Zebra vocabulo peregrino vocamus.

Suidas: Καυδὸν, νῆσος πλεονείας Κρήτης, ἴνθα μίγνυνται ὄναγροι γίνονται. Hæc est insula *Gaudos* Melæ ii. 7.

quam Plinius iv. 12. cum Chrysa contra Hierapyrinam sitam ait. Utanique recte agnovit Gallus Tournefort in Itinerar. tom ii. p. 53. qui hodie Γαδαρόνησος, *insulas asinorum*, vocari tradit. Hæc est Γαυδὸς Callimachi apud Strabonem i. p. 119. et vii. p. 358. five in Fragmentis p. 429. ubi tacent Interpretes, nec in Strabone constant sibi Interpretes.

λαφίσιος] Ad locum Plinii viii. sect. 68. et 69. laudat Harduinus Theophrastum, qui narrat, Choroen Hormisdæ patri inter delicias ciborum misisse οὐνὸν ἀγρίου τῶν μελῶν τὰ ἰσίσματα.

3. ἀπισσᾶτο φεύγουσα] Vulgatum ἀπίστω, tanquam solæcum, damnat cum Junta Guelf. ἀπίστω exhibentes; præterea liber Paris. et Eton. φεύγουσα dant. Scripturam ἀπίστω repudiavit Zeune et Weiske, contra probavit Wytttenbach in Bibl. Critic. Amstelod. vol. iii. p. 104. Sed verbo activo recentiores tantum scriptores ita usos esse monuit Hemsterhuis ad Lucianum i. p. 256. vetus exemplum præter hoc nostrum non attulit Wytttenbach. Cum vero infra ii. 2, 12. fit: ἵνα ὡς πλείστοι ἀπισσάσωμεν τοῦ βασιλικῆς στρατιώματος, recte conjecit amicissimus Buttmann, etiam hoc in loco Xenophonti ἀπισσᾶτο restituendum esse, quo ducit scriptura Paris. et Eton. φεύγουσα, non ἀποφύγουσα exhibentium. Scilicet ἀπὸ ortum duxit ex syllaba extrema verbi ἀπισσᾶτο. Quod vero infra vii. 2, 11. est Νίον μὲν ἀπισσάσας, ἰσραήλ τοι δίδουσατο χωρὶς ἵχυν ὡς ἐκτακτοῦς ἀνθρώπους, ibi intelligendum et repetendum censeo ἀπισσάσας τοὺς ἐκτ. ἀνθρώπους. Ceterum mira est ad h. l. annotatio Weiskii, qui præter alia ἄμα pro ἀμα scriptum malebat.

ταῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ πτέρυξιν, ἄρᾶσα, ὥσπερ
ιστίῳ χρωμένῃ. Τὰς δὲ ὠτίδας, ἂν τις ταχὺ ἀνιστῇ,
ἔστι λαμβάνειν· πέτονται γὰρ βραχὺ, ὥσπερ πέρδικες,
καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα
ἦν.

Πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται ἐπὶ 4
τὸν Μασκαῖν ποταμὸν, τὸ εὖρος πλατρυαῖον. Ἐνταῦθα
ἦν πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτὴ περιε-
ῤῥετο δὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ Μασκαῖ κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμει-
ναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν ἐξελαύ- 5
νει σταθμούς ἐρήμους τρισκαίδεκα παρασάγγας ἐννεή-
κοντα τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖ-
ται ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν
ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος,
οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπανσα ἡ χώρα·
οἱ δὲ ἐνοικαῶντες ὄρους ἀλάτας περὶ τὸν ποταμὸν ὀρύττον-

[ἀρᾶσα] Ælianus cum Aristotele in
locis antea laudatis ἀρᾶσαν dixit,
et eadem comparatione usus est. Li-
ber Parif. αἰρουσα habet. Rationem
struthiocameli capiendæ docet Æ-
lianus xiv. 7. ubi scribendum cenfeo:
καὶ ἐλάττονι (κύκλῳ, vulgo est ἐλα-
τον) περιέοντες ἀπικνεύσαν τῇ δρόμῳ
ἀγχινοῦσι αὐτὴν χρεῖον.

[ἀνιστῇ] Ita vulgatum antea ἀνίστη
correxerit Stephanus. si quid eas celeri-
ter innotat, vertit Amasæus.

[πέτονται] Parif. Eton. πύττανται,
margo Villoif. πύττανται. Athenæus
ix. p. 390. laudat ex h. l. πύττανται τε
γὰρ βραχὺ ἀπασιν οἱ π.—ἥδιστα ἔστιν.

4. Μασκαῖ] Codex Parif. Μάσκαι
et deinde Μάσκαι dat. Nomen oppidi
deserti in libro 1. Κορσωτὴ, in libro 2.
marginis Villoif. Κορσωτὴ. Mascan
esse Ptolemæi Saocorum cum aliis
statuit Mannert Geogr. v. p. 323.

[ἐπεσιτίσαντο] Ita Parif. cum Eton.
Vulgo est ἐπεσιτίσαντο τὸ στεγνόνταμα.

5. Πύλας] Babylonias intelligi se-
quens narratio docet, et locus So-
phænæti excerptus a Stephano Byz.

sub v. Χαρμάνῃ, ubi est: 'Ἐπὶ δὲ ταῖς
Βαβυλωνίαις πύλαις, πέραν τοῦ Εὐφρά-
του, πόλις ὤκιστο ὄνομα Χαρμάνῃ. Mo-
nuit Hutchinsof.

[ὑπὸ τοῦ λιμοῦ] Eton. articulum
omisit; recte, puto.

[ἄλλο δένδρον οὐδὲν] Insolentiam ad-
diti ἄλλο comparavit Hutchinsof
cum loco Cyrop. iii. 3, 43. ubi τῶς
ἄλλοις ἰσοτιμίαις ait esse præterea pro-
ceribus. Zeune, qui addit locum vii.
3, 7. ἄλλα πρὸς βατα ex cæteris reco-
ribus sotes interpretatur. Rectius
Weiske confert Hesiodum ex Ope-
ribus versu 342. εἰ γὰρ τοὶ καὶ χερσὶ
ἰχθύριον ἄλλο γίνονται. Minus con-
venit in Cyrop. iii. 2, 18. εἰ ἄλλοι
Ἀρμένιοι, quod apposuit vir doctus,
qui comparat Franco-Gallorum for-
mulas: nous autres, vous autres, sans
autre forme de procès.

[ὄρους ἀλάτας] In Codice Eton. et iis
libris, quos inspexerat Stephanus,
scholion legebatur inter verba ipsa
scriptoris hoc post εἰναι: οὐς ἡμῖς μύ-
λους, οἱ δὲ Ἀττινοὶ μύλας. Idem in
duobus libris annotat margo Villoi-

τες καὶ ποιῶντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπάλουν, καὶ
 ὁ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος
 ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδία ἀγο-
 ρᾷ, ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, τὴν καπίθην ἀλεύρων ἢ
 ἀλφίτων τεττάρων σίγλων. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἐπτά
 ὀβολοὺς καὶ ἡμοβολίον Ἀττικῶς· ἢ δὲ καπίθη δύο
 χροίνικας Ἀττικῶς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθιόντες οἱ στρα-
 τῶνται διεγίγνοντο. Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς
 πάνυ μακροὺς ἤλαυνεν, ὅποτε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο δια-
 τελέσαι ἢ πρὸς χιλόν. Καὶ δὴ ποτε στενοχωρίας καὶ
 πηλοῦ φανέντος ταῖς ἀμάξαις δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ
 Κύρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις,
 καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, λαβόντας τοῦ βαρβαρι-
 σκῶ στρατοῦ συνεκβιβάζειν τὰς ἀμάξας. Ἐπεὶ δὲ ἐδό-
 κουν αὐτῷ σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς

soni. Hesychio ὅστις est ὁ ἀνώτερος λί-
 θος τοῦ μύλου. Sic etiam Suidas sub
 v. Μύλη et Photius in Lexico MSto.
 Contra Helladius in Chrestomathia
 apud Photium inferiorem lapidem,
 quem Romani *metam* dixere, inter-
 pretatur, recte; ut jam olim ad Sui-
 dam admonuit Küster. ὅπου λῖθον
 ἐλαύνοντες meminit Aristoteles Pro-
 blem. xxxv. 3.

ποιῶντες] *Apparantes, formantes.*
 Ceterum παρὰ τοῖς ποταμῶν est in E-
 ton. libris Stephani, duobus, quos
 margo Villois. annotavit, et in
 Guelf.

6. Λυδίῃ ἀγορᾷ] Larcherus admo-
 net ex Herodoto i. 155. 157. Lydos
 inde a Cyri majoris temporibus, qui
 eos usu armorum privatos reddiderat
 imbelles, mercaturam exercuisse et
 cauponarium.

ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων] Muretus Var.
 Lect. xv. 16. deleri voluit verba ἀλφί-
 των ἢ, quæ nata esse putat e dubita-
 tione librarii, utro modo in veteri li-
 bro scriptum esset. Cum Mureto
 sentit Weiske, qui generis utriusque
 pretium idem fuisse credibile esse ne-

gat, quod æstimat ita, ut modius
 mensuræ Berolinensis thaleris 30
 moduli conventionis constiterit.

σίγλος] Paris. Codex σίγλος dat.
 Vulgarem scripturam ex h. l. retulit
 Hesychius, sed varie interpolatus.

καπίθη] Hesychius capitham facit
 duarum cotylarum: ad quem multa
 disputant Interpretes. Contra Poly-
 ænus iv. 3, 32. ἢ δὲ καπίτης ἑστὶ χροίνη
 Ἀττικῇ.

7. Ἦν δὲ—οὓς] In hoc verbo solo
 poetæ et prosaici scriptores, sed hi
 quidem multo rarius, singularem nu-
 merum plurali substantivi numero
 jungabant. Nota sunt ἔστιν οἱ, aliqui,
 sunt qui. Ita h. l. ἦ—οὓς. Hut-
 chinson posuit loca Sophoclis Tra-
 chin. 529. Aristoph. Lystr. 1262.
 Porson. addidit Eurip. Ionem 1165.
 Confer Valcken. ad Herodoti v. 12.

ταῖς ἀμάξαις] Edd. vett. Guelf. et
 margo Steph. ταῖς ἀμάξαις. Ceterum
 in Guelf. vocabulum ubique spiritum
 lenem adscriptum habet.

8. σχολαίως] Ita cum Steph. mar-
 go Villois. ante erat σχολαίως, quod
 habet etiam Guelf.

περὶ αὐτὰν Πέρσας τοὺς κρατίστους, συνεπισπεῦσαι τὰς ἀμάξας. Ἐνθα δὴ μέρος τι τῆς εὐταξίας ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ τοὺς πορφυροῦς κάλυδus, ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἐσθηκῶς, ἴεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ ἱκῆς, καὶ μάλα κατὰ πρᾶνοῦς γηλόφου, ἔχοντες ταύτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς περὶ τοῖς τραχήλοις, καὶ ψέλλια περὶ ταῖς χερσίν· εὐθὺς δὲ σὺν ταῦτοις εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πῆλόν, θᾶπτον ἢ ὥς τις ἂν ὤτετο, μετεώρουσ ἐξεκόμισαν τὰς ἀμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, ὅλος ἦν ὁ Κύρος σπεύδων· πᾶσαν τὴν ὁδὸν, καὶ οὐ διατρέβων, ὅπου μὴ ἐπιστισμῷ ἕνεκα ἢ τινὸς ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσω μὲν ἂν θᾶπτον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρσκειαστοτέρῳ βασιλεῖ μάχεσθαι, ὅσω δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ συναγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ συνιδεῖν δὲ ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἢ βασιλέως ἀρχῇ, πλῆθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὔσα, τοῖς δὲ μήκεσι τῶν ὁδῶν καὶ τῷ δισπάσθαι τὰς δυνάμεις ἀσθενῆς, εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον ποιοίτο.

Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου ποταμοῦ κατὰ τοὺς ἐρήμους 10

συνεπισπεῦσαι] Parif. Eton. συνεπισπέναι—πορφυροῦς.

ταῖς] Notas illas purpureas tunicas, Compara Cyrop. i. 3, 2. vi. 4, 2.

ταῖς τραχήλοις—περὶ ταῖς χερσίν] Ita margo Steph. Villoif. Parif. Eton. habent; vulgo est τῶ τραχήλῳ—καὶ τῶν χερσίν. In Cyrop. l. c. est περὶ ταῖς χερσίν et περὶ τοῖς καπνοῖς τοῖς χερσίν. Ceterum in Edd. vett. præter Castal. Guelf. Parif. est ψέλλια.

9. σπεύδων] Cod. Parif. Eton. et margo Villoif. addunt εἰς ante σπεύδων, deinceps ἰαμίζων αἶ, ὅση μὲν θᾶπτον ἔλθω, —μάχεσθαι cum Dawesio in Miscell. Critic. p. 79. seqq. scribendam censuit Porson. Vulgarum quidem μαχῶνται debetur Step-

no; Edd. enim veteres cum Guelf. μάχεσθαι dant, liber Eton. cum margine Villoif. συμμαχῶνται. Sed particulam εἰ Xenophon numeti causa transposuisset, ut sæpius alibi, videtur. Subjecit amicissimus Buttmann exemplum Demosthenis in Midiana cap. 15. ὦν δὲ μοι δεῦρ' ἀδὲ ἀεὶβαν εἰ καταγγιγνόμενα τε, τὰ πρῶτα οὐκ αὐτῶν. ubi recta oratio posu-
labat hunc ordinem καὶ εἰ τε ἀεὶβαν καταγγιγνόμενα, τὰ πρ. εἰ αὐτῶν.

ταῖς δὲ μέλαις] Ita margo Steph. Villoif. Parif. Eton. pro τῶ δὲ μέλαι. Deinceps ἰαμίζων est in Parif. libro.

10. ποταμοῦ] Addidi ex libro Brodmi, margine Steph. Villoif. Parif. Eton. Nomen urbis Καρμένου scriptum edit Stephanus. Vulgarem nomen

σταθμούς ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ Χαρμάνδη· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια, σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· Διφθέρας, αἷς εἶχον σκεπάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου καύφου, εἴτα συνήγουν καὶ συνέσπων, ὥς μὴ ἄπτεσθαι τῆς κάρφης τὸ ὕδωρ ἐπὶ τούτων διεβαίνον. καὶ ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, οἶνον τε ἐκ τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ τοῦ Φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τούτο γὰρ ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλείστον.

11. Ἀμφιλεζάντων δὲ τι ἐνταῦθα τῶν τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν καὶ τῶν τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλεάρχος, κρίνας ἀδίκειν τὸν τοῦ Μένωνος, πληγὰς ἐπέβαλεν· ὁ δὲ ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δὲ οἱ

scripturam præter Edd. vett. habent Guelf. et duo Regii Paris. in quorum tamen altero est Χαρμάνδη. Locum Sophæneti apposui supra ad sec. 5. Urbi successisse seculis posterioribus *Diakira* suspicatur Mannert Geogr. v. p. 329.

στιγάσματα] Suidas sub voc. κάρφῃ ita laudat h. l. διφθέρας εἶχον σκεπάσματα ἐπίμπλασαν &c. Quæ varietas non est spernenda. Plato enim in Politico cap. 22. σκεπάσματα et στιγάσματα ita distinguit, ut dicat: καὶ τοῖνυν τὴν τῶν ἐλαχίστων ἐπισκομάτων διακρίαν διαματευγικὴν, καὶ τὰς τῶν στιγασμάτων, ὅσαι τε ἐν οἰκδομικῇ καὶ ἑλκτικτικῇ καὶ ἐν ἀλλαις τέχναις βυμάται ὑπεκτικαὶ γίνονται, συμπάσαις ἀφίλοιμαι. Videtur Xenophon *segestra* dicere voluisse, de quibus Casaubonus ad Suetonii Octav. cap. 83. Hanc meam opinionem confirmare videtur locus Arriani iii. 29, 8. ubi est ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται, atque iterum i. 3, 7. καὶ τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν, τῆς κάρφης πληρώσας. Igitur non dubitavi σκεπάσματα recipere.

συνέσπων] Suidas l. c. addit τὰς διφθέρας. Arrianus Anab. v. 9, 5. καὶ αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐπισπλάμναι. item cap. 12, 4. ἐνταῦθα ἰσκηρῶντο· τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς κάρφης—καὶ καταπλάμνουντο εἰς ἀκρίβειαν. Sed lo-

cus Arriani iii. 29, 8. manifestam habet imitationem Xenophontis: *Ἐνταυθα τὰς διφθέρας, ὑφ' αἷς ἰσκήνουν οἱ στρατιῶται, φερντοῦ ἐμπλάσσαι ἐκίλινον ὡς χερσάτου, καὶ καταδῆσαι τε καὶ ξυπλάσαι ἀκρίβως, τοῦ μὴ ἰσκηρῶναι ἐς αὐτὰς τοῦ ὕδατος· ἐμπληροῦσαι δὲ καὶ ξυπληροῦσαι ἰκανὰ ἵγνιστον διαβιβασαὶ τὸν στρατόν.* Quod est καταπλάμναι Arriano, *συνεπῆν* dixit Xenophon. Ceterum in margine Steph. Villois. et libro Paris. est *κερυφῆς* pro κάρφης. De ipsa re compara Casaub. ad Suetonii Cæs. c. 57.

ἰπὶ τούτων] Edd. vett. Guelf. ἰπὶ νούτῃ habent. Cum Stephani Editione facit margo Villois.

τοῦ φοίνικος] Male Paris. τῆς φοίνικος. De vino palmeo Dioscorides v. 40. qui modum conficiendi docet, et Plinius xliii. c. 4.

οἶνον μελίνης] Harpocration καὶ οἶνον καὶ μελίνης laudat ex h. l. Melinophagi igitur erant populi hujus regionis.

11. τῶν τοῦ Κλεάρχου] Ita Brodæus cum libro Paris. scribi voluit. Ante Zeonium aberat τῶν, quod est in Guelf. sed ibi τῶν omittitur.

τὸν τοῦ Μένωνος] Cum Aldina et margine Steph. τὸν dat Codex Paris. Utramque scripturam annotavit margo Villois. Deinceps Guelf. ἰσβαλλειν dat.

στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἰσχυρῶς τῷ Κλεάρχῳ. Τῇ δὲ αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλεάρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκευάμενος τὴν ἀγορὰν, ἀφίππευε ἐπὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν διὰ τοῦ Μένωνος στρατεύματος σὺν ὀλίγοις τοῖς περὶ αὐτόν· (Κῦρος δ' αὖτω ἦκεν, ἀλλ' ἔτι προσηλαυνε) τῶν δὲ Μένωνος στρατιωτῶν ζύλα σχίζων τις, ὥς εἶδε τὸν Κλεάρχον διαλαύνοντα, ἴησι τῇ ἀξίῃ. καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἤμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ καὶ ἄλλος, εἴτα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἐαυτοῦ στρατεύμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα· καὶ τοὺς μὲν ὅπλιτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μῆναι, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θρᾷκας καὶ τοὺς ἰππέας, οἱ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους ἢ τετταράκοντα, (τούτων δ' οἱ πλείστοι Θρᾷκες) ἤλαυνεν ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπλήχθαι καὶ αὐτὸν Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ ἕστασαν ἀπορῶντες τῷ πράγματι. Ὁ δὲ Προξένος (ἔτυχε γὰρ ὕστερος προσίων, καὶ τάξιν αὐτῷ ἐπομένη τῶν ὀπλιτῶν) εὐθὺς σὺν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, ἔθρετο τὰ ὅπλα, καὶ ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινε, ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι,

12. τὴν αὐτῷ—αὐτόν] Ita Edd. vett. cum Guelf. αὐτοῦ—αὐτὸν dedit cum Stephano Zeune et Weiske. αὐτοῦ priore loco dat Paris.

διαλαύνοντα] Suidas in verbo ἴησι habet ex h. l. σπρωίνοντα.

13. εἰς τὰ ὅπλα] Suidas in παραγγέλλοντες ex h. l. αὐτοῦ laudavit. Infra cap. 8. scilicet 3. est de eodem: τοῖς τι ἄλλοις πᾶσι παραγγέλλειν ἐκπλῆξθαι καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν ἵκαστοι.

ἵκαστοι] Margo Villoif. ἵκαστοι annotat. Deinde τιτασσεμένους Guelf. Postea Juntina habet δὲ Θρᾷκας. In

Guelf. οἱ πλείστοι additum est a manu secunda. Vulgatum habet etiam margo Villoif.

ἵκαστοι] Guelf. ἵκαστοι, quod in formam legitimam ἵστησαι, quæ alibi, v. c. v. 4. 12. est, mutari voluit Zeune.

14. ὕστερος] Ita cum Eton. Guelf. sed hic a secunda manu. Vulgo est ὕστερος. Deinceps in Eton. est πᾶν τῶν ὀπλιτῶν.

ἔθρετο τὰ ὅπλα] i. e. cum armis in acie confitebat. Sic iterum est vi.

4. ὅτι, αὐτοῦ ὀλίγου] In Edd. vett. αὐ-

πρώως λέγει το αὐτοῦ πάθος· ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ
 15 μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, ἐπεὶ ἦκε Κῦρος καὶ
 ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔλαβε τὰ παλὰ εἰς τὰς
 χεῖρας, καὶ σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πιστῶν ἦκεν ἐλαύνων
 16 εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει ὥς· “ Κλέαρχε καὶ Προχρε, καὶ
 οἱ ἄλλοι οἱ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε, ὅ τι ποιεῖτε.
 Εἰ γὰρ τινα ἀλλήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε, ἐν τῇδε
 τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ
 ἔμῳ ὕστερον· κακῶς γὰρ τῶν ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες
 οὔτοι, οὓς ὁρᾶτε, βάρβαροι πολεμιώτεροι ἡμῖν ἔσονται τῶν
 17 παρὰ βασιλεῖ ὄντων.” Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἐν
 ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφοτέρω, κατὰ χώραν
 ἔθεντο τὰ ὅπλα.

+ CAP. VI.

ENTETΘEN προϊόντων, ἐφαίνετο ἵχνια ἵππων καὶ

αὐτὸν deest, in Guelf. a manu secunda additum. Margo Villois. annotat αὐτοῦ ὅτι ἔλιγν.

τὰ αὐτοῦ] Male Steph. secunda αὐτοῦ dedit. Deinde ἐκάλεισε Parif.

15. ἰσὺ ἦκε] Parif. et Eton. ἰσῆμι καὶ Κῦρος habent.

τὰ παλὰ] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. Vulgo est ἔπλα, cuius vocabuli interpretamentum τὰ παλὰ esse censebat Zeune. Sed oblitus erat vir doctus, græce ὄπλον quid sit, unde ἐπλῆται dicuntur, *scutum* videlicet. Contra Persæ equites duo jacula gestabant, narrante nostro in Cyrop. i. 2, 6. iv. 3, 9. In hoc ipso libro infra cap. 8, 3. est de Cyro: ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον τὰ παλὰ εἰς χεῖρας ἔλαβ. ubi recte Codd. εἰς τὰς χεῖρας habent.

σὺν πιστῶν] Ita liber Parif. et duo Regii a Larchero inspecti. Idem ex scriptura Eton. *πιστῶν* effecit Abrelich in Aucario Dilucid. p. 363. Vulgatum *πλείων* ita corrigebat Muretus, ut scribendum censeret *σὺν τοῖς*

πλείωνσι τῶν παρόντων. Verum dedit Hutchinson. Cf. infra cap. 8, 1. Deinde pro αὐτῶ in Parif. est ταῦ.

16. ἡμιτίκον] Castalio *ἡμισίον* dedit. Sequens *πολεμιώτεροι* in Juntina omissum, in Guelf. addidit manus secunda. Weiske *hostes magis periculosi* interpretatur.

ἡμῖν ἔσονται] Aldina ὁμῶν, margo Villois. ἡμῶν.

κατὰ χώραν ἔθεντο] Cum Hutchinsono male interpretatur Zeune κατὰ τὴν οἰκίαν ταῖς. Sic item Weiske. Contra Valckenaer ad Herodoti iv. 135. ubi est *πύργῳ κατὰ χώραν ἔστησαν τοὺς Πέρσας ὕπαι*, i. e. *esse vel manere adhuc eodem in loco*, et Kuster ad Aristoph. Plut. 367. formulam bene sunt interpretati. *Σίεθαι τὰ ὄπλα* est h. l. *deponere arma*.

1. ἵχνια] Ita Codex Parif. cum Eton. pro ἵχνη. Eton. præterea *καλῶν ἵππων*. Margo Villois. ἵχνη anno-
 tat. Vulgatum ἵχνη numerum orationis vitiat, quod pronuntiando *scat-
 tics*.

κόπρος· εικάζεται δὲ εἶναι ὁ στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλὸν καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. Ὀρόντης δὲ, Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμήσας. Καταλλαγεῖς δὲ οὗτος Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δόιη ἵππείας 2 χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἵππείας ἢ κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας πολλοὺς αὐτῶν ἔλοι, καὶ κωλύσει τῷ καίειν ἐπίοντας, καὶ ποιήσκειν, ὥστε μήποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου στράτευμα, βασιλεῖ διαγγεῖλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβάνειν μέρος παρ' ἐκάστου τῶν ἡγεμόνων.

Ὁ δὲ Ὀρόντης, νομίσας, εἰοίμους αὐτῷ εἶναι τοὺς ἵπ-3 πείας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα, ὅτι ἤξοι ἔχων ἵππείας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· ἀλλὰ φράσαι τοῖς ἑαυτοῦ ἵππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐπὶ δ' ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν Φιλίας ὑπομνήματα καὶ πίστεως. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ 4 ἀνδρὶ, ὡς ᾤετο· ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ δείκνυσιν. Ἀναγνούς 4 δὲ αὐτὴν ὁ Κύρος, συλλαμβάνει Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ

ὁ στίβος] Brodæus in libro vetere στίφος reperit scriptum, quod Amasæus glossas verit. At ita Xenophonem potius στίφος τις scripturum fuisse, censebat Zeune. Præterea στίφης genere neutro tantum frequentatum reperi. ὁ στίβος aperte sunt vestigia illa equorum. στίβου πλάτων sunt in Æschyli Choeph. 203. ut adeo scriptura Eton. non sit spernenda.

Ὀρόντης] Aldina cum Steph. h. l. et scilicet 3. dat Ὀρόντας. Nostrium est in Junt. Guelf. Paris. Eton.

πολεμικὰ] Est Stephani et Mureti correctio vulgaris συλλήμα, quod item infra iii. 1, 43. est in Edd. vet. et Guelf.

2. κατακαίνοι δ.] Junt. et Guelf. κατακαίω, Ald. margo Villoif. κατακαίνω, Castal. κατακαί.

3. αὐτῷ—ἤξω] Stephanus αὐτῷ—ἤξει edidit.

ἀλλὰ φράσαι] Igitur vel tamen interpretatur Hutchinson comparans Aristophanis Nub. 367. ἴππους δ' ἐκείνους αὐτὸν ἀλλὰ μυθήσθην λαβόντα τῶν &c.

δείκνυσιν] Margo Steph. Villoif. Paris. Eton. δίδωσιν.

4. ὁ Κύρος] Articulum ex Guelf. adjecit Zeune. Deinceps αὐτῷ—αὐτὸν cum Steph. dedit Zeune. Nostrium est in Edd. vet. Guelf. Paris.

εἰς τὴν αὐτοῦ σκηνὴν Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν, ἑπτὰ· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων στρατηγούς ἐκέλευεν ὀπλί-
τας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ
σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγαγόντες ὡς τρισχι-
λίους ὀπλίτας. Κλέαρχον δὲ καὶ εἰσω παρεκάλεσε
σύμβουλον, ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδοκεῖ προ-
τιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐξήλθεν,
ἐξηγγεῖλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο·
οὐ γὰρ ἀπόρητον ἦν. Ἐφη δὲ, Κύρον ἀρχειν τοῦ λόγου
ᾧδε·

6 “Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν βου-
λευόμενος, ὅ τι δίκαιόν ἐστι καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀν-
θρώπων, ταῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου τουτοῦ. Τούτων
γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι.
Ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ
εὗτος ἐπολέμησεν ἐμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν,
καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ,
τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, καὶ δεξιὰν ἔλαβον
7 καὶ ἔδωκα. Μετὰ ταῦτα,” ἔφη, “ὦ Ὀρόντα, ἔστιν, ὅ τι
σε ἠδίκησα;” Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐ. Πάλιν ὁ Κύρος
ἠρώτα· “Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, οὐδὲν
ὑπ' ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστάς εἰς Μυσσοὺς, κακῶς
ἐποίησιν τὴν ἐμὴν χώραν, ὅ τι ἐδύνα;” Ἐφη ὁ Ὀρόντης.
“Οὐκ ἔν,” ἔφη ὁ Κύρος, “ὅπότε αὖ ἐγὼνως τὴν σεαυτῆς δύνα-

ἐκίλειον] Edd. vett. ἐκίλειον, recte Castal.

5. εἰ γε] Ita cum Aldina Stephanus; ὡς Juntinae, Guelf. Amasæi revocavit Zeune. Deinceps ἐξηγγεῖλε dat Eton. Postea Ὀρόντα Guelf. a manu secunda scriptum habet.

6. Παρεκάλεσα] Junt. Guelf. παρακαλίσω. Sequens δίκαιός ἐστι ex margine Steph. Villois. Parif. Eton. dedi pro δικαιότατον. Etiam βουλέμενος dat margo Villois.

ταχθεὶς] Larcheri παλινορθῶς merito repudiat Zeune comparato iv. 6, 22. v. 4, 16.

εὗτος] Juntina et Guelf. a sec. manu εὗτος habet.

7. οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ] Larcheri conjecturam in locum vulgati οὐδὲν reoepi cum Weiskio.

ἀδ ἴγνως] Brodæus vitium loci agnoscens ἀγίγως scribi voluit; equidem ἀγίγως verum puto.

μιν, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρτέμιδος βωμὸν, μεταμίλαιν τῇ
 σοι ἔφησθα, καὶ πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι;
 καὶ ἔλαβες παρ' ἐμοῦ; Καὶ ταῦθ' ὁμολόγει ὁ Ὀρόντης.
 "Τί οὖν," ἔφη ὁ Κύρος, "ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν τὸ τρίτον β
 ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας;" Εἰπόντος δὲ τοῦ
 Ὀρόντου, ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κύρος αὐτόν·
 "Ὁμολογεῖς ὅν, περὶ ἐμὲ ἄδικος εἶναι;" Ἡ γὰρ ἀνάγκη,
 ἔφη ὁ Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κύρος, "ὅτι
 οὖν ἂν γένοιο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φί-
 λος καὶ πιστός;" Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι, οὐδ', εἰ γενοί-
 μην, ὦ Κύρῃ, σοὶ γ' ἂν ἔτι ποτὲ δοξάμην.

Πρὸς ταῦτα ὁ Κύρος εἶπε τοῖς παροῦσιν· "Ὁ μὲν ἀνὴρ θ
 τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ
 πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, ἀπόφηναι γνώμην, ὃ τί σοι δοκεῖ."
 Κλέαρχος δὲ εἶπε τάδε· "Συμβουλεύω ἐγὼ, τὸν ἄνδρα
 ταῦτον ἐκποδὼν ποιῆσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι δεῖ
 ταῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ σχολὴ εἴη ἡμῖν, τὸ κατὰ
 ταῦτον εἶναι, τοὺς ἐθελοντὰς φίλους τούτους εὖ ποιεῖν."
 Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. 10
 Μετὰ ταῦτα, κελεύοντος Κύρου, ἐλάβοντο τῆς ζώνης τὸν

Ἀρτέμιδος] *Ephesianam* interpretan-
 tur praecunte Hutchinsono.

μεταμίλαιν τῇ σοι] Ita Paris. Eton.
 Regius B. Ante Zeunium erat: *με-
 ταμίλαινκαί σοι*; Castalio *μεταμιμί-
 ληνκαί σοι* dedit, *μεταμιμιλῆσθαί σοι*
 rectius scribi voluerunt Stephanus,
 Muretus, Leoncl. quam scripturam
 postremam recepit Hutchinson.

παρ' ἐμοῦ] Guelf. *παρ' ἐμοῦ* habet.

8. εἰπας εἶπαι] Margo Steph. Vil-
 lois. Paris. Eton. *γινώσκεισθαι*.

9. ἀπόφηναι] Male Edd. vett. *ἀπό-
 φη* habent.

ἡμῶν] Guelf. *ταῦτον δέοι*, Steph.
 conjiciebat *δεῖσθαι* aut *δεῖν*. Sequens
 ὅν conjecturae Stephani debetur,
 quam confirmari scriptura Eton. ubi
 scriptum *ἔστι*, cum Hutchinsono
 censebat Zeune. Vulgo enim dec-

rat verbum. Buttannus lectionem
 Eton. ex ἥ ortam putabat, atque
 hinc etiam *δεῖν* scribendum censebat;
 sed ita oratio fieret magis etiam *κατέ-
 φηκας*, quod pronunciendo *κατὰ* ἥ
 ἡμῖν facile senties. Cum Buttanno
 tamen sentientem reperi God. Her-
 mannus in *Observ. Critic. ad Aes-
 chyl. et Eurip.* p. 21.

τὸ κατὰ σῶτον εἶναι] Sic infra iii.
 2, 32. τὸ νῦν εἶναι. Thucyd. iv. 48.
 τὸ ἐπ' ἐμοῦ εἶναι.

ἐθελοντὰς] Vulgatum *ἐθελοντας*,
 ad quod εἶναι intelligebat Leonclau-
 dius, ita mutavit Stephanus Mure-
 tusque praecunte Amaseo. Sequens
τούτους margo Villos. in *ταῦτον* mutat
 10. *Μετὰ ταῦτα*] Margo Villos. *ἐπὶ*
 adjungit.

ἐλάβοντο] Paris. et Regius *ἔλαβον*,

Ὁρόντην ἐπὶ θανάτῳ, ἅπαντες ἀναστάντες καὶ αἱ συγγενεῖς· εἴτα [δὲ] ἐξήγον αὐτὸν, οἷς προσετάχθη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, ὅπερ πρόσθεν προσεκύουσαν, καὶ τότε προσε-
 11 κύνησαν, καί περ εἰδότες, ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο. Ἐπεὶ
 δὲ εἰς τὴν Ἀρταπάτα σκηπὴν εἰσῆλθον, τοῦ πιστοτάτου
 τῶν Κύρου σκηπτούχων, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὁρόντην,
 οὔτε τεθνεῶτα. οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν
 οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἰκαζον δὲ ἄλλοι ἄλλως· τάφος δὲ
 οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

†. CAP. VII.

ENTEΘΕΝ ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθ-
 μους τρεῖς παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 σταθμῷ Κύρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
 βαρβάρων ἐν τῷ πεδίῳ περὶ μέσας νύκτας· (ἐδόκει γὰρ,
 εἰς τὴν ἐπιούσαν ἑὼ ἤξει βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι
 μαχομένον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιῷ κέρως
 ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς
 2 δὲ τοὺς ἑαυτοῦ διέταπτε. Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν ἅμα τῇ
 ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἦκον-
 τες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλείας στρατιᾶς.

margo Villoif. Ἰλαγον. Vulgatum so-
 locum censebat Porson, sed recte
 Zeune comparat Diodori xvii. 30. ὁ
 μὲν Δαρεῖος ἰσχυρότατος τῆς τοῦ Κα-
 ρδίου ζῆτος κατὰ τὸν τὸν Περσῶν νό-
 μον, παρέδωκε τῷ ὑψηλῆται καὶ προεί-
 σαζεν ἀπακτεῖναι. ad quem locum
 Wesseling laudat verba Nicolai Da-
 masconi ex Excerptis Valesianis hæc:
 εἰ μὴ παραδὼ Νάναρος τὸν Παρσάντην,
 λαβόμενος τῆς ζήτησι, ἄγειν αὐτὸν ἐπὶ
 θανάτῳ.

εἴτα δὲ]] Seclufi δὲ, quod margo
 Villoif. omittit. Deinde εἴ pro εἰ
 est in Edd. vett. Guelf. Verum est in
 Castal. Steph. margine Guelf. et Vil-
 loif.

ἐπὶ θανάτῳ]] Margo Steph. Villoif.

Parif. Eton. ἐπὶ θανάτῳ: ibidem de-
 incept est Ἀρταπάτου—εἰσῆλθον. In
 Eton. est Ἀρμαπάτου. Ἀρμαπάτου
 Persam nominat Cyrop. viii. 3, 18.
 viii. 6, 7. Postea τιθέντα margo
 Villoif.

11. ὅπως ἐπιθανε]] Brodæus ex
 Herodoti loco vii. 114. Περιεὶν δὲ τὸ
 ζῶντας καταρτίσιν suspicatur vivum
 terra obrutum fuisse in ipso tento-
 rio.

1. ἐν τῷ πεδίῳ]] Diodorus xiv. 22.
 de Artaxerxe: ὅς δ' εἰς τὸ Βαβυλωνίον
 ἦκε πεδίον, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατο-
 πεδίαν ἐβάλετο, διαπορεύμενος ἐν ταύτῃ
 κατακτείνῃ τὴν ἀσσομένην.

δίεταπτε]] Parif. et margo Villoif.
 διέταξε.

Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λαχαγούς·
 τῶν Ἑλλήνων, συνεβουλευτό τε, πῶς ἂν τὴν μάχην ποι-
 οῦτο, καὶ αὐτὸς παρήναι θάρρυνων τοιάδε· “ὦ ἄνδρες
 Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων συμμάχους
 ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων, ἀμείνονας καὶ κρείττους πολ-
 λῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσέλαβον.
 Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, ἧς κέκτη-
 σθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω. Εὖ γὰρ ἴστε,
 ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν, ἀντὶ ὧν ἔχω πάντων καὶ
 ἄλλων πολλαπλασίον. Ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε, εἰς οἷον ἄ-
 ἔρχεσθε ἀγῶνα, ἐγὼ ὑμᾶς εἰδῶς διδάζω. Τὸ μὲν γὰρ
 πλεῖστος πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ ἐπιάσιν· ἂν δὲ ταῦτα
 ἀνάσχησθε, τᾶλλα καὶ αἰσχύνεσθαι μοι δοκῶ οἷους
 ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας ἀνθρώπους.
 Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γενομένων, [ἐγὼ
 ὑμῶν] τὸν μὲν οἰκαδὲ βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἰκοὶ ζη-
 λῶτον παύσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δὲ οἶμαι ποιήσειν τὰ
 παρ’ ἐμοὶ ἐλέσθαι ἀντὶ τῶν οἰκοῦ.”

2. συνεβουλευτό τε] Ita vulgatum
 συνεβούλευε τότε ex Guelf. Paris. Eton.
 et Regio A. et libro 3. 1. in margine
 Villosif. correxit Zeune.

αὐτὸς παρήναι] Ita Junt. margo
 Steph. Guelf. Eton. Paris. αὐτοῦς Al-
 dina, Stephani prior et Leoncl. quod
 iterum probavit Weiske. ἂν παρήναι
 Stephani sec. Paulo antea ποιῶτο ha-
 bet Guelf.

3. εὐδαιμονίζω] Infra ix. 29. Cyrus
 dicitur servus regis. Antecedens ὑπὲρ
 omittit margo Villosif. ut sequens ἰγὼ
 Guelf.

πολλαπλασίον] Ita Steph. et Guelf.
 cum margine Villosif. παραπλασίον
 Edd. vett. et Eton.

4. Ὅπως δὲ καὶ—ὑμᾶς εἰδῶς] Ex
 libro Paris. et Eton. adjuncti καὶ et
 εἰδῶς. Posterius habet etiam margo
 Steph. et Villosif.

Τὸ μὲν γὰρ] Aldina et Steph. γὰρ
 omittunt, quod ex Junt. Guelf. Paris.

revocavit Zeune. Deinceps ἰσιῶσι
 Edd. vett. Guelf. Postea οἷους ἡμῶν dat
 Paris. liber.

ἀνθρώπους] Sequens ἀνδρῶν opponi
 cum significatione virtutis virilis re-
 cte admonet Hutchinson comparans
 Philostrati V. A. i. 16. οὐκ ἀνθρώπους
 ἑαυτῷ διῶν, ἀλλ’ ἀνδρῶν. Ceterum ὄ-
 ντων cum sequenti γενομένων non bene
 coire censens Weiske mutari voluit
 in ὄντας. Acute!

ἰγὼ ὑμῶν] Orationem scabram et
 hiulcam lævigandam censeo ἦτα, ut
 præeunte libro Eton. verba hæc de-
 leamus, quæ interim seclusi. Varietatem
 hanc cum multis aliis omise-
 rat annotare Zeune.

ἰλίεσθαι] Ita cum margine Steph.
 Villosif. Paris. Eton. solæcum ἀιρή-
 σισθαι correxi, quod miror tam diu
 tolerasse Interpretes. Infra v. 7, 27.
 est παύσασθαι ὑμᾶς σὺν λόγων μὴ ἀκού-
 σαι.

5 Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρὰν, Φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ
 Κύρῳ, εἶπε· “Καὶ μὴν, ὦ Κύρε, λέγουσί τινες, ὅτι πολλὰ
 ὑπισχῇ νῦν, διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου προσίον-
 τος· ἂν δ’ εὖ γένηται τι, οὐ μεμνησθαι σε” ἔνοι δέ, “οὐδ’
 εἰ μεμνῶ τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι, ὅσα
 οὐπισχῇ.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κύρος· “Ἄλλ’ ἔστι
 μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἡ ἀρχὴ ἢ πατρίδα, πρὸς μὲν μεσημ-
 βρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ δύναται οἰκεῖν οἱ ἄν-
 θρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις ὅτου διὰ χειμῶνα· τὰ
 δ’ ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ
 τὰδελεφῶ φίλοι. Ἦν δ’ ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς
 ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. Ὡστε οὐ
 ταῦτο δεδοικα, μὴ οὐκ ἔχω, ὅ τι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων,
 ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἱκανούς, οἷς δῶ. Ὑμῶν
 δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσὸν δώσω.”
 8 Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες αὐτοὶ τε ἦσαν πολὺ προθυμότε-
 ροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήγγελλον. Εἰσῆσαν δὲ παρ’
 αὐτὸν [οἱ τε στρατηγοὶ] καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινες,

5. Γαυλίτης] Thucydides viii. 85.
 Mindaro Spartano Tissaphernes ξυνί-
 τιμιψι περιβιυστήν τῶν παρ’ ἑαυτοῦ
 Γαυλίστην ὄνομα, Κάρα δίγλωσσον. Is
 postea in Cyri partes transiisse vide-
 tur.

τοῦ κινδύνου προσίοντος] Vulgatum
 τοῦ κ. τοῦ προσίοντος ex Cod. Paris.
 correxi. Articulus enim ferri hic
 non poterat. Hæc scilicet verba
 non copulanda sunt cum illis in ται-
 ούτῳ, sed ibi καὶ εὖ intelligendum.

οὐ μεμνησθαι σε] Repete λίγαναι.
 Non est igitur opus post σε cum MS.
 Paris. Eton. et margine Villoif. φασιν
 addere. Ex Eton. μεμνησθαι οἱ φασιν
 annotavit Hutchinson.

μεμνῶ] Vulgatum μίμνῳ corri-
 gendum putavi ex usu Xenophonteo,
 de quo dictum ab Cyrop. i. 6, 3. p.
 58. In Platonis Rep. i. p. 134. est
 adhuc μεμνῆ· ἂν. Deinceps ἰνδοῦναι
 πρό ἀποδοῦναι habet margo Villoif.

6. ἡ παντοφῶ] Juntina articulum ἡ

omisit: deinceps Stephanus πρὸς μὲν
 τὴν μεσημβρίαν edidit, quem sequitur
 Weiske; sed articulum τὴν omittunt
 Edd. vett. cum Guelf. et sequitur
 πρὸς δὲ ἄρκτον.

μέχρις οὗ] Sentio cum Buttmann-
 no ἔπου scribendum esse.

7. ἡμᾶς δῶ] Ita cum Steph. sec.
 Edd. vett. Amasæo et Guelf. Zeune;
 reliquæ ante Zeunianam ὑμᾶς δι᾿ ἡ-
 bebant, quod in Guelf. manus se-
 cunda adscripsit.

ἐκάστῳ] Edd. vett. cum Guelf.
 omittunt, hinc ὑμῖν edidit Castalio.
 Ἑλλήνων ἐκάστῳ καὶ στίφ. dat margo
 Villoif.

8. [οἱ τε στρατηγοὶ] Vitium loci
 intellexit Weiske, medelam non ré-
 perit. Gallicus interpres Ablancourt
 s’allerent trouver en particulier vertit,
 sed additum in oratione græca tale
 nihil reperitur. Igitur hæc verba
 delenda cenfeo; interim seclusi.

ἀγωνίῃς εἰδέναι, τί σφισιν ἔσται, εἰαν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ ἐμπιπλὰς ἀπάντων τὴν γνώμην ἀπέπεμπε. Παρε-9
κελεύοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοι περ διελέγοντο, μὴ μάχε-
σθαι, ἀλλ' ὅπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ
καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ᾧδ' ὡς ἦρτο Κῦρον· Οἶε γάρ
σοι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; Νῆ Δί', ἔφη ὁ
Κῦρος, εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος ἐστὶ παῖς, καὶ
ἐμὸς δὲ ἀδελφός, οὐκ ἀμαχεῖ ταῦτα ἐγὼ λήψομαι.

Ἐταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν 10
'Ελλήνων ἄσπις μυρία καὶ τετρακοσία· πελτασταὶ δὲ
διοχίλιοι καὶ τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων
ἑκα μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἰ- 11
κοσι. Τῶν δὲ πελεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴ- 11
κοσι μυριάδες, καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα διακόσια.
'Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν Ἀρταγέρσης ἦρ-
χε· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύς τεταγμένοι ἦσαν.
Τῷ δὲ βασιλεύς στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες καὶ στρα- 12
τηγοὶ καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἑκα-
στος, Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, Γαβρύας, Ἀρβάκης.
Τούτων δὲ παρεγένοντο ἐν τῇ μάχῃ ἐννεήκοντα μυριάδες,

[ἐμπιπλὰς] Guelf. ἐμπιπλὰς, Sui-
das ἐμπιπλὰς in h. v. dat. Noster
Hellenic. vi. 1, 4. p. 339. ἐμπιπλᾶν
ταῖς γνώμῃς αὐτῶν. ubi Brodæus ἐμ-
πλᾶν malebat ex hoc loco scrip-
tum. Ibidem Demofthenis locum
adscripti.

9. μὴ μάχεσθαι] Cyri responsum
habet Plutarchus Artax. 8. Τί λίγυι,
ὦ Κλέαρχε; εὐ κελεύεις με, τὸν βασι-
λέα ἐμάχεσθαι, ἀδελφὸν εἶναι βασιλείας;
Clearchi rationes exposuit Polyænus
ii. 2, 3.

καὶ ἐμὸς δὲ] Ex margine Steph.
Villoif. et Parif. δὲ adscivi. Sequas
ἐγὼ omittit Eton.

10. μυρία καὶ τετρακοσία] Cum
major numerus positus sit supra i. 2,
9. cum Zeunio statuit Weiske, eos,
qui ad impedimenta fuerint relicti

cap. 10, 3. hic non numerari. Sed
numerus ille superior vale dubius est
propter librorum scriptorum diver-
sitatem; atque hoc in ipso loco mar-
go Steph. Villoif. et Parif. πεντακίσιον
dant pro τετρακίσιον.

11. ἑκατὸν καὶ εἴκοσι] Cum Ctesia
στρατάρχοντα μυριάδας numerat Plu-
tarchus, et. cum Ephoro Diodorus
xiv. 22.

Ἀρταγέρσης] Ita etiam margo Vil-
loif. cum Plutarcho nominat. Ἀρτα-
γέρσης Juntina, Guelf. Ἀρταγέρσης
margo Steph. et Parif.

αὐτοῦ βασιλέως] Weiske αὐτοῦ τῷ
β. malebat.

12. καὶ στρατηγοὶ καὶ ἡγεῖνται] Hæc a glossatore accessisse non dissi-
milis veri est conjectura Weiskii.

Ἀβροκόμας] Margo Steph. Ἀβροκό-
μας

καὶ ἄρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν καὶ πενήκοντα· Ἀβροῦ-
 κόμας γὰρ ὑπέρησεν τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, ἐκ Φοι-
 13 κης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἡγγελλον πρὸς Κύρον αἱ αὐτο-
 μολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλέως
 πρὸ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην, οἱ ὑστερον ἐλή-
 14 φθησαν τῶν παλεμίων, ταῦτα ἡγγελλον. Ἐντεῦθεν δὲ
 Κύρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἓνα παρασάγγας τρεῖς συντε-
 ταγμένῳ τῷ στρατεύματι παντὶ καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ
 τῷ βαρβαρικῷ· ὥτετο γὰρ, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι
 βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν ταῦτον τάφρος
 ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, τὸ μὲν εὖρος ὀργυαὶ πέντε, τὸ δὲ
 15 βάθος ὀργυαὶ τρεῖς. Παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ
 τοῦ πεδίου ἐπὶ δώδεκα παρασάγγας μέχρι τοῦ Μηδίας
 τείχους. Ἐνθα δὲ εἰσὶν αἱ διώρυχες, ἀπὸ τοῦ Τίγρητος
 ποταμοῦ ρέουσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλε-
 θριαῖαι, βαθεῖαι δὲ ἰσχυρῶς, καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς
 σιταγωγὰ· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, διαλεί-
 πουςι δὲ ἐκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν. Ἦν

μας, Γεβύας, deinde cum margine
 Villoif. Ἀρβάβης. Infra vii. 8, 25.
 Μηδίας Ἀρβάβης ἄρχων dicitur. Ano-
 nymus Suidæ in voc. Κοροσουλλό-
 λος Sardanapali ducem Ἀρβάβης
 nominat: ἡ δὲ Ἀρβάβης οὗτος καὶ τὴν
 βασιλείαν μετέθηκεν εἰς Μηδούς. Plura
 de eo Arbace narrat Diodorus ii. 24.
 seqq.

[δωτέρως] At supra iv. 5. dicitur e
 Phoenicia abiisse ad regem, et sect.
 18. Cyri exercitum antecessisse. Cui
 discrepantie qui medeamur, nulla est
 excogitata adhuc ratio.

14. συντεταγμένῳ] Ita cum Steph-
 phano liber 2. in margine Villoif.
 συντεταγμένῳ Iuntini, συντεταγμένῳ
 Aldina, Castal. liber 1. 3. in margine
 Villoif.

βαθεῖα] De altitudine et latitudine
 diffensum Plutarchi, Diodori et Xe-
 nophonitis quis hodie componat? et
 quid operæ pretium?

15. Παρετέτατο] Castal. παρετίτατο.

το dedit, deinde Μηδίας; sed Edd.
 vett. reliquæ Μηδίας cum Guelf. De
 eodem muro est infra ii. 4, 12.

Τίγρητος] Ita cum Guelf. Leoncl.
 Welfiana, Hutchinsoniana. Ceteræ
 Edd. cum Eton. et margine. Villoif.
 Τίγρητος dant. Hæc eadem libro-
 rum scripturæ varietas est in hoc no-
 mine apud Herodotum et Arrianum,
 eamque jam olim in Codicibus re-
 pertam annotavit Eustathius ad Dio-
 nyssum, moxente Weiskio. Cete-
 rum canales non ex Tigride in Eu-
 phratem, sed contra, derivatos esse,
 præter multos alios testes, significat
 Arriani Anabasis vii. 7. ubi compara
 Interpretes.

ἰσχυρῶς—πλεῖ] Cum Edd. vett.
 πλεῖν haberent, Castalio ἰσχυρῶς in
 ὄρει et πλεῖ in πλεῖν mutavit. Mu-
 retus ἰσχυρῶς ὡς—πλεῖν conjecit.
 Stephani scripturam firmat margo
 Villoif. Guelf. Eton. Deinceps παρα-
 λίσσουσι pejus Eton. habet.

δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πέραδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. Ταύτην δὴ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ πυνθάνεται Κύρον προσελαύνοντα. Ταύτην 16 δὲ τὴν πέραδον Κύρος τε καὶ ἡ στρατιὰ παρήλθε, καὶ ἐγένοντο εἰς τὴν τάφρον. Ταύτη μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ 17 ἐμαχέσατο βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων Φανερά ἦσαν καὶ ἵππων καὶ ἀνδράπων ἵχνη πολλά. Ἐνταῦθα Κυ- 18

16. Ταύτην δὲ] Hutchinfontiana et Zeuniana Editio dī habent; prior etiam cum Weiskiana paulo post habet ταύτην δὲ τὴν πέραδον. ubi Zeune monet id esse operarum vitium in Hutchinfontiana. Altero tamen loco Weiskium sequi placuit. Ceterum de usu bellico Persarum ita Cyropæd. iii. 3, 26. οἱ μὲν οὖν Ἀσσύριοι καὶ οἱ οὖν αὐτοῖς, ἰσχυρὰ ἰγγυὶ ἀλλήλων τὰ στρατήματα ἰγγύοντο, τάφροι περιβάλλοντες ὅσας καὶ νῦν ἰοὶ ποιοῦν οἱ βάρβαροι βασιλεῖς· ὁσέων στρατοπεδίουνται, τάφροι περιβάλλονται ὡς αὐτοῖς διὰ τὴν πολυμίαν. Tum rationes ejus rei exponit, addens: τοῦτον δὲ ἵνα πᾶν τὸν καὶ οἱ ἄλλοι καὶ ἑαυτοὶ τὰ ἱμάτια περιβάλλονται. καὶ ἅμα αὐτοῖς δοκῇ τὸ ἐν ἱερῇ ἵναι καὶ ἰσοστασίαν παρέχον, ὅταν βοῶνται, μὴ μάχισθαι. De fossa ab Artaxerxe castris circumdata Plutarchus c. 7. καὶ γὰρ τάφρον ἴσος ἰσχυρῶν δίκα καὶ βάθος ἴσον ἐστὶ σταδίου διὰ τοῦ πιδίου τετραποδίου ἰσὶ βασι. καὶ ταύτης τι περιεῖθι τὸν Κύρον ἰσὺς παρελθόντα καὶ βαβυλωνίους αὐτοῦ οὐ μακρὰν γυνήσαν. Aliter Diodorus xiv. 22. ὡς δ' εἰς τὸ βαβυλωνίον ἦκε πιδίου, παρὰ τὸν Εὐφράτην στρατοπεδίου ἰσὶ βασι, διακοσμίους ἐν ταύτῃ καταλιπὼν τὸν ἀποσκευῆν.—ἰσχυρὰς οὖν τάφροι ἐν πλάτῃ ποδῶν ἔχοντα, εἰ δὲ μὴ πᾶσι δίκα, περιεῖθις κύβητ' αὐτοῖς στρατοπεδίου ἀεμμάζας καὶ σταυροῖς τῶν καταλιπὼν δ' ἐν τῇ περιεῖθι ἰσὺς ἀποσκευῆν καὶ τὸν ἀχρεῖον ὄχλον, ἐπὶ μὲν ταύτης ἰσὴν φυλακὴν παρέσκειν αὐτοῖς δὲ τὴν δύναμιν ὡς αὐτοὺς παραγωγὴν ἀπὸ τῆς τοῖς πολυμίας. Quæ partim laconofa, alia vitiosa esse viderunt Interpretes. Conciliare numerorum diverfitatem hodie etiam libris melioribus adhibitis vix licebit.

Ex his patet, τάφρον hanc ἰσχυρὰν pro tempore fuisse effossam ab Artaxerxe ad castra munienda: patet etiam enormis error Mannerti in Geographia v. p. 330. ubi locum Ammiani comparat xxiv. 2. Is enim τάφρον hanc pro canali habuit ducto ex Euphrate, quos διέρχας vocare solet. Verba ejus sunt hæc: Xenophon sahe diesen Kanal noch im vollkommenen Zustande; die Tiefe des Grabens hatte 5 orgyia, die Breite 3; nach seiner Erzählung hatte er 12 Parasangen in die Länge, floss erst östlich an die Medische Mauer, und war von dem Euphrat durch einen 20 Fufs breiten breeseigten Strich Landes getrennt. Diese Enge nennt er Pylæ, den Pafs, und versteht gewiss nicht, wie es Danville annimmt, eine viel weiter nordwestlich am Euphrat gelegene Stadt. Postrema orationis pars de Pylis supra v. 5. nominatis plane est ab hoc situ aliena. De muro Medico dicitur ad ii. 4, 12. Errorum repetit Mannert p. 380. unde apparet, cum verba Xenophontis ταύτην τὴν τάφρον βασιλεὺς ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος pessime interpretatum dixisset: Zwischen ihm (dem Kanal, τάφρος) und dem Euphrat befand sich ein Zwischenraum von 20 Fufs, der den Eingang erlaubte, aber zur Befestigung des Landes diente, weil hier ein Feind leicht abzuhalten war. Eben deswegen heisst Xenophon diesen Pafs weiter oben Pylæ. Errorum repetitum cummulavit suspitionibus variis, quas refellere operæ non est, cum error primarius pateat.

17. Ταύτη μὲν οὖν] Eton. ταύτη μὲν δὲ dat.

ρος, Σιλανὸν καλέσας, τὸν Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδω-
 κεν αὐτῷ δαρείκους τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἐνδεκάτῃ ἀπ' ἐκεί-
 νης τῆς ἡμέρας πρότερον θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασι-
 λεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν· Κύρος δ' εἶπεν, Οὐκ
 ἄρα ἔτι μαχεῖται, εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖ-
 ται· εἰ δ' ἀληθείης, ὑπισχνῶμαί σοι δέκα τάλαντα.
 Ταῦτο τὸ χρυσίον τότε ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρῆλθον αἱ δέκα
 19 ἡμέραι. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς
 τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς
 ἄλλοις ἀπεγνωκέναι τοῦ μάχεσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ
 20 Κύρος ἐπορεύετο ἡμελημένος μάλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπέ-
 τε τοῦ ἄρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλί-
 γους ἐν τάξει ἔχων πρὸ αὐτοῦ· τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ ἀνατε-
 ταραγμένον ἐπορεύετο, καὶ τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις
 πολλὰ ἐπὶ ἀμαξῶν καὶ ὑποζυγίων ἦγετο.

18. Ἀμβρακιώτην] Ita cum Steph.
 margo Villoif. Ἀβρακιώτην Edd. vett.
 τρισχιλίους] MS. Paris. διςχιλίους.
 Sequens θυόμενος ex conjectura Le-
 onclavii, quam firmat alter locus in-
 fra v. 6, 18. ubi est de eadem re:
 ὅτι τὰς δέκα ἡμέρας θυόμενος Κύρῳ.
 recepit cum Hutchinsono Zeune.
 πυθόμενος enim est in Edd. Guelf.
 Eton. πυθόμενος conjecerat Muretus.
 εἰ μὴ] Liber Paris. Eton. εἰ ἐν ταύ-
 ταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις. Margo
 Villoif. εἰ οὐ ἐν ταύταις μαχεῖται ἡμέ-
 ραις.

δέκα τάλαντα] Hanc igitur sum-
 mam efficiunt tria millia daricorum.

19. τοῦ μάχεσθαι] Vulgatum μα-
 χῶσθαι correxi. Xenophon Helle-
 nicorum vii. 5, 7. τὸ κατὰ γῆς πο-
 ρεύομαι ἀπαιγνῶκειναι habet, sed τοῦ
 ἱκρίβendum videtur. Thucydides iii.
 85. ὥπως ἀπὸ γῆς ἢ τοῦ ἁλλοῦ τι ἢ πε-
 ρεῖν τοῦ γῆς dixit pro eo, quod vulga-
 tius diceretur ὥπως ἀπογινώσκουσι τοῦ.
 Dionysius ἀπογινῶν ἀπάσης ἱλπίδος
 habet. Arrianus Anab. v. 24, 12.
 ὥς δ' ἀπὸ γῆς διώκειν τοῦ περὶ τὸν τοῦ

φύγοντας. ubi facillimum erat corri-
 gere τοῦ διώκειν, nisi nuperus Editor
 Codicis optimi opem expectasset.
 Idem tamen Arrianus iii. 20, 4.
 Ἀλκιβιάδης δ' ὡς ἀπὸ γῆς κατὰ πῶδος
 αἰσθῆναι Δαρῖον habet, quod ad de-
 fendendam vulgatam scripturam h. l.
 non valet; est enim desperare, con-
 tra in Xenophonte est consilium adhi-
 cere alicujus rei. Est etiam locus i.
 5, 14. Ἀλκιβιάδης τὴν μὲν πόλιν ἀπὸ
 γῆς ἱλπίς ἔν, qui futuri significatio-
 nem habet eandem cum notione de-
 sperandi.

ἡμελημένος] Stephanus ἡμελημένος
 edidit, quem sequitur Weiske. Plu-
 tarchus Artax. 7. καὶ τὸ μὲν πρῶτον
 ἱκρίβης καταφανῆς—τοὺς πολέμους
 ἀντιτάκτους καὶ ἀνέπλους διὰ τὸ θαλά-
 ρειν καὶ καταφρονεῖν ἰδιωτοῦντας ἱκρί-
 βης καὶ συντάραξιν, ὥστε ἐν θαλάρῳ
 καὶ βοῇ πολλῇ μάλιστα εἰς τάχιν καθίστα-
 σθαι τὸν Κύρον.

20. ἐν τάχιν] Ita Castalio et margo
 Villoif. τάχιν Juntina, deinceps ἀνα-
 ταραγμένον habet margo Steph. Vil-
 loif. Paris.

+ CAP. VIII.

ΚΑΙ ἦδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πωλῆθουσιν, καὶ πλησίον ἦν ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε καταλύσειν, ἥνικα Παταγίας, ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν, προφαίνεται ἐλαύνων ἀνὰ κράτος ἰδρῶντι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς ἐνετύγχανεν, ἐβία καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βασιλεὺς σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὥς εἰς μιάχην παρσκευασμένος. Ἐνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγένετο· αὐτίκα γὰρ ἔδοκουν οἱ Ἕλληνες καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. Καὶ 3 Κῦρός τε καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος τὸν θώρακα ἐνέδν, καὶ ἀναβάς ἐπὶ τὸν ἵππον, τὰ πάλτὰ εἰς τὰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλεν ἐξοπλίσσασθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν αὐτοῦ τάξιν ἕκαστον. Ἐνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέ- 4 αρχος μὲν τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ ἐχόμενος· οἱ δ' ἄλλοι μετὰ τούτων. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα] τὸ εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ

1. καταλύειν] Margo Villoif. cum Paris. καταλύειν habet.

Παταγίας] Paris. Πατηγίας, Eton. Πατηγίας, Junt. Guelf. Παγίας, margo Villoif. Παταγίας et Πατάνης habet.

πιστῶν] Margo Steph. et Villoif. cum Paris. dat πιστός. Deinceps ἀνὰ κράτος cum margine Steph. Villoif. Paris. Eton. et Suida in ἀνακράτος et ἀγκράτος edidit Zeune pro vulgato antea κατὰ κράτος, quod tamen est infra fecit. 19.

σὺν στρατεύματι] Praepositionem omittunt Edd. vett. Guelf. addit cum Stephano margo Villoif. ubi est etiam παρασκευασμένος, quod in locum vulgati παρασκευασμένος, recepit Stephanus.

2. καὶ πάντες δὲ] Atque omnes omnino, etiam Persae. Comparavit

Hutchinson similem locum Cyrop. i. 1, 2.

3. Καὶ Κῦρός τε—ἐν] Paris. καὶ Κῦρος καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἄρματος. Eton. Κῦρός τι habet. deinceps ἰδὼντο Eton. Equidem ἀπὸ recepi in locum vulgati ἐν.

τὸν ἵππον] Edd. vett. Guelf. a prima manu et Suidas in v. πάλτὰ dant τὸν ἵππον, margo Villoif. τοῦ ἵππου.

εἰς τὰς χεῖρας] Articulum ex Paris. et Eton. addidi. Suidas in v. πάλτὰ habet ἐπὶ τὰς χεῖρας. Cf. cap. v. fecit. 15.

παρήγγελλεν] Aldina, Guelf. παρήγγιλλεν.

4. Μένων δὲ [καὶ τὸ στράτευμα]] Edd. vett. et Guelf. omittunt καὶ, quod addidit Stephanus et habet margo Villoif. Arnaldus Animadv.

- δ' Ἑλληνικοῦ. Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ ἱππεῖς μὲν Παφλα-
γόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον ἔστασαν ἐν τῷ δεξιῷ,
καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωμένῳ Ἀρι-
δαῖός τε ὁ Κύρου ὑπαρχος καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. Κυ-
ρος δὲ καὶ ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι (κατὰ τὸ μέσον,)
ὥπλισμένοι θώραξι μὲν αὐτοὶ καὶ παραμηριδίοις καὶ
κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρου. Κύρος δὲ, ψιλὴν ἔχων
τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. [Λέγεται δὲ
καὶ τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ
7 πολέμῳ διακινδυνεύειν.] Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ
Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον
δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἱππεῖς Ἑλληνικὰς.
- 8 Καὶ ἦδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὐκ ἔτι καταφανεῖς

Critic. p. 173. corrigebat Μίτων δι τὸ στρατεύματος εὐώνυμον κίρας ἔχει τοῦ Ἑλλ. In libro Paris. est ἔρχ. Wei-
ske conjecit scribendum Μίτωνος δι τὸ
στράτευμα τὸ εὐόν. Equidem cum
Wytttenbachio verba seclusi, quæ ex
interpretatione orta esse censebat vir
doctus.

5. ἔστασαν] Guelf. ἔστασαν, ut su-
pra cap. v. 13. ἔστησαν Paris. Dein-
ceps Eton. Ἀριδαῖος dat. Diodorus
Ἀριδαῖος habet. Diodorus: *εὐωνοῦ-
ζοντο δ' αὐτῷ τῶν ἰσχυρίων οἱ συναχθέντες
ἀπὸ Παφλαγονίας, ὅστις ὑπὲρ τοὺς χι-
λίους.* Postea *πелтаστικὸν* ex libro 2.
annotat margo Villoif.

6. καὶ ἱππεῖς μετ' αὐτοῦ] Guelf. καὶ
omisit, deinde *ἱππεῖς τούτου ἔσσαν* Pa-
ris. Eton. *αὐτοῦ ἔσσαν* Codex 2. margi-
nis Villoif. Diodorus: *προηγώντο δ'
αὐτῷ τῶν ἰσχυρίων οἱ πάλλισσα διανο-
ασμένοι χίλιοι, θώρακας ἔχοντες καὶ
μαχαίρας Ἑλληνικὰς.*

κατὰ τὸ μέσον] Intellige ἦσαν. Sed
hæc ipsa verba ex conjectura Leon-
clavii suppleta defunt in libris scrip-
tis et editis omnibus; expressit ta-
men versio Galli Pyrami de Candole
ab Hutchinsono comparata. Ama-
sæus in principiis posuit. Sensum
supplementi confirmat Diodori nar-
ratio et mos regum Persarum, de
quo infra scilicet. 22.

· μὲν αὐτοῖ] Ita cum Paris. et libro

2. in margine Villoif. scripsi pro *μα-
χάκας*. Sed in libro 1. verba hæc
deesse monet margo Villoif.

ψιλὴν] *Caput tiara vel pileo te-
ctum*, non *galea*, interpretatur Hut-
chinson. Persis enim in pugna *κρυ-
βασιὰς* ἢ *ἐπὶ τοῦ κεφαλῆς* tribuit Hero-
dotus v. 49. et Plutarchus Artaxerxis
c. 11. narrat Cyro de capite tiaram
desulxisse.

λίγισται—διακινδυνεύειν] Ne hæc
pugnent cum superioribus, ubi equi-
tes Cyri (Persæ scilicet) galeis armati
dicuntur, per ἄλλους Zeune intelli-
gendos censet vel pedites, vel potius
equites eos, qui non pertinerent ad
cohortem prætorianam Cyri. Simi-
liter enim in Cyrop. vii. 1, 2. equites
stipatores Cyri majoris dici gestasse
galeas aureas. Contra Wytttenbach
aut totum hoc membrum institutum
esse censet, aut vitium residere in
ἄλλων. Weiske totum locum tan-
quam e scholio ortum seclussit. A-
lieno enim loco referri, et esse per se
ineptum; repugnare enim ei, quod
modo dictum est; deinde cur dubi-
tante Xenophon per *λίγισται* id refe-
rat, quod ipse oculis suis viderat?
Non constanter autem Persas pileos
in pugna gestasse pro galea, verosi-
mile esse ex Cyrop. vi. 4, 1. Con-
ferri etiam jubet Herodotum vii.
84.

ἦσαν αἱ πολέμιοι· ἥνικα δὲ δέιλη ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτός, ὥσπερ νεφέλη λευκή, χρόνῳ δὲ οὐ συχνῶ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ ἐπιπαλύ. Ὅτε δὲ ἐγγύτερον ἐγίνοντο, τάχα δὴ καὶ χαλκός τις ἥστραπτε, καὶ αἱ λόγχαι καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίνοντο. Καὶ ἦσαν 9 ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πολεμίων (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχειν) ἐχόμενοι δὲ τούτων, γερροφόροι· ἐχόμενοι δὲ ὀπλῖται σὺν ποδῆρεσι ξυλίναις ἀσπίσιν· (Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι) ἄλλοι δ' ἱππεῖς, ἄλλοι τοξόται. Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη, ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον τὸ ἔθνος ἐπορεύετο. Πρὸ δ' αὐτῶν ἄρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλήλων, 10 τὰ δρεπανηφόρα καλούμενα· εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον ἀποτεταμένα, καὶ ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὥς διακόπτειν, ὅτῳ ἐντύχοιεν. Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὥς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλόντων καὶ

8. ἱγίπτε] Paris. ἱγίπτε. Negationem ante συχνῶ ex conjectura Loonclavii addidit primus Hutchinson firmante Amasæi et veteri Gallica versione.

9. ἱχίμενοι] Suidas in voc. γίρρον habet ex h. l. καὶ γίρροφροι ἐσλῖται· ἱχίμενοι τούτων σὺν ποδῆρεσι καὶ ξυλίναις ἀσπίσιν· Αἰγ. &c. Ægyptiis eadem arma tribuuntur Cyrop. vi. 2, 10. Hos vero Ægyptios Zeune opinatur esse posteros eorum, qui a Cyro in fidem recepti dicuntur in Cyrop. vii. 1, 45. Ceterum particulam ἢ post Αἰγύπτιον omittunt Edd. vett. cum Guelf. ut paulo post πάντες; utroque loco habet margo Villoif.

ἱσόντοι τῷ] Articulum ex Paris. cum Zeunio inferui. Herodotus vii. 60. de Xerxe copias recensente: ἀριθμώμεναι ἢ κατὰ Ἱσθμὸν διτάσσουσι et cap. 100. Χερξες διεξέλαυνον ἰσ' ἀρματα παρ' Ἱσθμὸς ἢ ἱσόντοι ἱσυνδάνου.

10. συχνόν] Suidas ex h. l. πολλὸν interpretatur. De curribus falcatis eadem tradunt Diodorus et Plutar-

chus.

καλούμενα] Ita cum Suida in v. δρεπανηφόροις Paris. et margo Villoif. Vulgo est λεγόμενα.

ἄξιον] Junt. Eton. et a prima manu Guelf. ἄξιον habent; deinde Aldina ἀποστειλαγμένα.

ὑπὸ τοῖς δίφροις] In Cyrop. vi. 1, 30. est προσέδουαι δὲ καὶ δρέπανα εὐνῆσιν ὡς διατήχια πρὸς τοὺς ἄξιους ἰσθμὸν καὶ ἰσθμὸν τῶν τροχῶν, καὶ ἄλλα πάντα ὑπὸ τῷ ἄξιῳ εἰς γῆν βλέποντα, ὡς ἱμβαλύνουσι εἰς τοὺς ἰσταντοὺς τοὺς ἄρματα· ubi minus distinge dixit ὑπὸ τῷ ἄξιῳ, quod hic est ὑπὸ τοῖς δίφροις. Cogitandum enim est, currus esse birotos, quorum axi incumbit δίφρος, cui ipsi infixit παραβάτης, et ante cum ἀνίσχουσι.

ἰστύχων] Suidas ἰστυγγάνων, margo Villoif. cum Paris. ἰστυγγάνων, Eton. διαπύσσων ἢ ἰστυγγάνων. Ad vocabulum γνώμη intellige τῶν ἀρμάτων. Thucydides viii. 90. ἦν δὲ τοῦ τοίχους ἡ γνώμη αὐτῶν.

ἱλόντων] Edd. vett. Guelf. ἱλόντων, Castl. ἱλόντων. Paris. cum libro 1,

- 11 διαποφόντων. Ὁ μέντοι Κύρος εἶπεν, ὅτε καλέσας παρ' ἐκελεύετο τοῖς Ἕλλησι, τὴν κραυγὴν τῶν βαρβάρων ἀνέχεσθαι, ἐφύσθη ταῦτο· οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ συγῇ ὡς
- 12 ἀνυστὸν, καὶ ἡσυχῇ ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσήσαν. Καὶ ἐν τούτῳ Κύρος, παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πίγρητι τῷ ἑρμηνεῖ καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ τέτταρσι, τῷ Κλέαρχῳ ἐβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· καὶν ταῦτο, ἔφη, νικῶμεν, πάνθ' ἡμῖν
- 13 πεποιήται. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον στίφος, καὶ ἀκούων Κύρου, ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ εὐωνύμου βασιλέα, (τοσούτῳ γὰρ πλῆθει περιῆν βασιλεὺς, ὥστε μέσον τὸ ἑαυτοῦ ἔχων τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν) ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ᾔθελεν ἀποσπᾶσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος, μὴ κυκλωθεῖν ἐκατέρωθεν τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.
- 14 Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα

2. 3. in margine Villoif. ἰαθόντα καὶ διαπόφοντα. Sequens διαποφόντων habet etiam Castalionis editio, ceteræ antiquæ διαποφόντων. Demetrius fest. 104. h. l. interpretatur: δινοῦντο ἰάσασθαι καὶ διαπόφαι. Plutarchus: εἰ δὲ καὶ κατὰ τοὺς Ἕλληνας ἱσταὶ τῶν δριπανθέρων τὰ ῥωμαϊώτατα πρὸς τῆς αὐτοῦ φάλαγγος, ὡς, πρὶν ἐν χειρὶ γινέσθαι, διαπόφοντα τὰς τάξεις βίαι τῆς εἰσιέλευσιν. De usu currum falcatorum dixi ad Cyrop. vi. 1, 30. Similiter in exercitu Græcorum antiquo more ante aciem pugnabant παραβάσαι curribus infidentes. Cf. Eurip. Suppl. 675. Diodorus xii. 79. xx. 4f.

11. ἀνίχυσθαι.] Ita pro ἀνασχίσθαι dedi ex MS. Parif. et Eton. Rem narrat supra vii. 4.

ὡς ἀνυστὸν.] Edd. vett. Guelf. ὡς ἐν ἰσθέν. Castalio, ὡς ἐν ἰσθέν τι, Eton. ὡς ἐν ἰσθέν, margo Villoif. ὡς ἐν ἰσθέν, verum conjectura affecutus est cum Mureto Stephanus, firmante Parif. et Regio B. Noster in Republ. Laced. i.

3. ὡς ἀνυστὸν μετριώτατη κρίθην. Plutarchus Lycurgi c. 29. ἰσθύνουσι, ὡς ἀνυστὸν ἐξ ἀνδροπνίης προπνίης, ἀθάνατον τὴν νομοθεσίαν ἀσπλῆν. Arrianus i. 16, 10. ἴνα αὐτὸς ὡς ἀνυστὸν τῇ φάλαγγι προσμῖξῃ αὐτοῖς.

ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως.] Plutarchus cap. vii. συγῇ καὶ σχῇ (ἵνα ἰσάγῃ). Ad vocabulum ἴσῳ intellige βήματι. Cyrop. vii. 1, 4. παρασηγῇσι δὲ—ἐν ἴσῳ ἱσταέσθαι.

12. τίτταρσι.] Parif. τίττασι. Deinceps κἄν τούτ', ἔφη margo Villoif. dat, male κἄν τούτῳ Edd. vett. cum Guelf.

13. εὐωνύμου.] Male edd. vett. εὐώνυμος ἔξω ἦν. Parif. σσεῦται, deinde Parif. Eton. μέσον τῶν αὐτοῦ.

ὁμοῖ.] Plutarchus c. viii. οὐχ ἴσταν ἡμαρτεν, εἰ καὶ μὴ μάλλιν, Κλέαρχος ἀντιτάξαι κατὰ τὴν βασιλίαν μὴ θιλάσας τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ προσμῖξας τῷ ποταμῷ τὸ δεξιόν, ὡς μὴ κυκλωθεῖν. et quæ sequuntur graviter dicta contra Clearchi consilium.

μέλοι.] Parif. μέλου habet.

ὁμαλῶς πρὸς ἑῖ· τὸ δ' Ἑλληνικόν, ἥτις ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἑῖ προσιόντων. Καὶ ὁ Κύρος παραλαύων οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατεδίωτο ἐκατέρους [ἀποθεν], τοὺς τε πολεμίους ἀποβλέπων τοὺς τε φίλους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν 15 Ἀθηναῖος, ὑπελάσας ὡς συναντήσας, ἤρετο, εἴ τι παραγγέλλοι· ὁ δ' ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πάν- σιν, ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ 16 λέγων, Θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο, τίς ὁ Θορύβος εἴη. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὅς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο, ὅ τι καὶ εἴη τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ ΚΑΙ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ 17 Κύρος ἀκούσας, ἀλλὰ δέχομαι τε, ἔφη, καὶ ταῦτο ἔστω. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ

14. ἴτι ἐν τῷ αὐτῷ] Vulgo ante positum ἴτι cum libris Brodæi, Paris. Eton. Regio B. recte omisit Weiske. Muretus in vulgata scriptura μῖνον mutabat in ἴμινον; Stephani conjecturam ἴτ' recepit Hutchinson. Deinceps male margo Steph. Villoif. Paris. Eton. περιόττων habent scriptum. denique margo Steph. cum Paris. ἀπὸ λαύων dant.

ἱσαίρους] Margo Steph. cum Paris. Eton. ἱσαίρους ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους. Etiam Juntina cum Gueif. φίλους habet. Margo Villoif. ἀπὸ λαύων ἱσαίρους ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ φίλους τοὺς φίλους habet. Quæ diversitas vitium vulgatæ latens alicubi satis arguit. Mihi quidem παραδίωκεσθαι ἔσθαι cum sequenti ἀποβλέπων junctum pleonasmum inepitum continere videntur; quare ἔσθαι seclusi. Weiske ἔσθαι edidit scriptum; at idem in Cypor. v. 1, 16. τοὺς ἀπὸθεν διωμήνους posuit.

15. ταῖς] Margo Villoif. ταῖς. Eton. σῶν omittit.

τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια] Paris. liber ἴτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια

καλὰ. ταῦτα &c. Leonclavius discrimen inter ἱερὰ et σφάγια hoc esse putavit, ut ἱερὰ εκία, σφάγια hostias significarent. Locus Virgilii Æneid. xi. 739. diversus est, quem Hutchinson comparavit. Admonet Weiske, iterum infra vi. 3, 21. distingui ἱερὰ a Xenophonte facta (sect. 2.) a σφάγιας, quæ Alexion haruspex fecerat. Discriminis rationem ignorare ipse non diffidit.

16. Θορύβος εἴη] Ex libris Stephani, Paris. et margine Villoif. adjuncti εἴη. in Eton. est ἦ.

ὁ δὲ Ξενοφῶν] Κλίμαχος in libris aliis scriptum reperit Stephanus, idque nomen est in margine Villoif. et Paris. Credo rectius, nam Xenophon longiuscule aberat ab ordinibus.

ὁ τι καὶ εἴη] Junt. Gueif. Paris. Eton. καὶ omittunt, sed habet cum Steph. margo Villoif. Idem de sequenti τι post δέχομαι dictum volo, quod item Aldina cum iisdem libris omisit, sed habet margo Villoif.

17. δέχομαι] Intellige τὸν εἰδόν, accipio optem, non τὸ σύνθημα, ut cum Brodæo quidam accipiunt, recte memento Weiskio.

οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια ἀπειχέτην τὰ φάλαγγες
 ἀπ' ἀλλήλων, ἥνικα ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες, καὶ ἤρ-
 18 χοντο ἀντίοι ἵνα τοῖς πολεμίοις. Ὡς δὲ πορευομένων
 ἐξεκύμαινέ τι τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο
 δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα ἐφθέγγαντο πάντες, οἷον περ τῷ
 Ἐνυαλίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεον. Λέγουσι δὲ
 τινες, ὡς καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδόυπησαν,
 19 φόβον ποιῶντες τοῖς ἵπποις. Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖ-
 σθαι, ἐκκλίνουσιν οἱ βάρβαροι τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι.
 Καὶ ἐνταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες,
 ἀβίων δὲ ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἔπε-
 20 σθαι. Τὰ δὲ ἄρματα ἐφέρετο τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν

ἀτυχίστην] Margo Steph. Villoif. Paris. Eton. διυχίστην. deinceps προ-
 ἤχοντο male Paris. Eton.

18. ἐξικύμαιν] Demetrius sect. 84. laudat ἰαὺ δι—ἐξικύμην. In Codd. Brodæi fuit ἐξικυμαίνετο τῆς φ. Verbum et sententiam loci interpretatur Arrianus Anab. ii. 10. 4. ὁ δὲ ἦγειν ἐν τάξει ἵτι τὰ μὲν πρῶτα βάδην, τοῦ μὲν διασπασθῆναι τι ἐν τῇ ἐντονωτέρῃ πορείᾳ κυμῆται τῆς φάλαγγος.—Deinceps Ἐνυαλίῳ Guelf. a prima manu habet.

δρόμῳ θεῖν] Diodorus xiv. 23. ὡς δ' ἱστὸς βέλους ἦσαν, ἱδίων κατὰ πολλὴν σπουδῇ παρεγγιγμένους δ' αὐτοῖς Κλί-
 αρχους ἦν τοῦτο πρῶτον. Causam de-
 inde addit, et plura in sequentibus variat. Idem tradit Polyænus ii. 2, 3. τὴν δὲ φάλαγγα τῶν Ἑλλήνων κατ' ἀρχὰς μὲν βάδην ἦγει τῇ ὑπαρχῇ τοῦ βασιλέως ἱσπλήττων ὡς δὲ βέλους ἱστὸς ἡμιλλαν εἶναι, δρόμῳ χρῆσθαι παρεγγιγμένους, ὅπως μηδὲν ὑπὸ τῶν βέλων βλάστανται.

ἐλελίζουσι] Plutarchus Thesei c. 22. ἰσχυροῦν δὲ ἐν ταῖς σπονδαῖς ἱλιεύ, ἰού, ἰού, τοὺς παρόντας, ὧν τὸ μὲν σπινθόνοισι ἀναφωνοῦν καὶ παιονίζοντες ἰού-
 θασι, τὸ δὲ ἱσχυρίζεσθαι καὶ ταρσεῖν ἱστῶν. Suidas: ἱλιεύ, ἱσχυρίζεσθαι, καὶ γὰρ οἱ προσιόντες εἰς πό-
 λιν τὸ ἱλιεύ ἱσχυρίζεσθαι μετα' τινος ἱμ-
 μολοῦς κατέστιναι. Affert Achæi locum

in Philoctete, ubi Agamemnon ex-
 erciturum alloquitur: ὦρα ταχύνοι, ἱλιεύ. Demetrius de Elocutione cap. 98. Πτοφῶν δὲ ἡλίλξει φησὶν ὁ στρατηγός, τὴν τοῦ ἱλιεύ ἀναβήσιν, ἢ ἀνβία στρατηγὸς συνοχῶς, παραποιήσας ὀνόματι. ubi tamen Codex Dresdenfis et alter Guelferbytanus habet ἡλλα-
 ξιν. Infra v. 2, 14. ἅμα τι τῇ Ἐνυα-
 λίῳ ἡλάλαξαν καὶ ἱδίων δρόμῳ est, sed liber Eton. dat ἡλίλαξαν, quod for-
 tasse scriptum ibi legerat Demetrius.

ταῖς ἀσπίσι] Arrianus Anab. i. 6, 7. ὁ δὲ καὶ ἱσχυρίζεσθαι ἱκίλιναι τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς δόρασι δυνάμει πρὸς τὰς ἀσπίδας. ubi nuperus Editor male cum Codice Florentino πρὸς omisit.

19. ἐξικνεῖσθαι] Codd. Brodæi, Paris. Eton. ἀφικνεῖσθαι habent. Verba frequentia τοῖς Ἰσπαις abfunt a Paris. Eton. et libro 1. 3. 4. 6. marginis Villoif.

20. ἰφίετο] Eton. ἰφίετο. Deinceps διὰ τῶν Ἑλλήνων libri Paris. quam ipsam scripturam conjectura Muretus affecutus erat, recepit Hutchinson. Vulgatam tamen retulit Demetrius sect. 103. τὰ μὲν δὲ αὐτῶν τῶν φίλων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν σελιμίων, et in repetito αὐτῶν vim aliquam et speciem magnitudinis qua-
 sivit. Cum Mureto sentit Weiske.

πυλεμίων, τὰ δὲ καὶ δι' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἡνίο-
χων. Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, δίσταντο· ἔστι δ' ὅστις καὶ
κατελήφθη, ὥσπερ ἐν ἵπποδρόμῳ, ἐκπλαγεῖς· καὶ οὐδὲν
μέτοι οὐδὲ ταῦτον παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν
Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς οὐδέν, πλὴν
ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοῦ θυγατρὸς αἰσίου.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἕλληνας νικῶντας τὸ καθ' αὐ-21
τοὺς καὶ διώκοντας, ἡδόμενος καὶ προσκυνούμενος ἤδη ὡς
βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' αὐτὸν, οὐδ' ὡς ἐξήχηθ' αὐτῷ
ἀλλὰ συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν αὐτῷ ἑξακοσίαν
ἱππέων τάξιν, ἐπεμελεῖτο, ὅ τι ποιήσει βασιλεὺς. Καὶ
γὰρ ἤδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύμα-
τος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες, μέσον 22
ἔχοντες τὸ αὐτῶν ἡγῶντο, νομίζοντες, οὕτως καὶ ἐν ἀσφα-
λεστάτῳ εἶναι, ἣν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἐκατέρωθεν ἦ, καὶ, εἰ τι
παραγγεῖλαι χρήζοιεν, ἡμίσει ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ
στράτευμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε, μέσον ἔχων τῆς 23
αὐτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνύμου
κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου,
οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἐμπροσθεν, ἐπέκαμπεν, ὡς
εἰς κύκλωσιν. Ἐνθα δὴ Κῦρος δέισας, μὴ ὀπισθεν γε-24

λίοντες] Hoc vulgato ἴσταντες me-
rito prætulit cum Larchero Zeune ex
margine Steph. Villois. Paris. Eton.
Regio B. laxatis ordinibus impetum oc-
currentium currum falcatorum exce-
perunt, Curtius iv. 13, 33.

κατελήφθη] Weiskio κατελήφθη
scribendum videbatur. Sed is se-
quens ἐκπλαγεῖς excussus e. curru in-
terpretatur, nempe inopinato appul-
su et successu alius currus subsecuti
et celeriter præterveñturi. Sed a
sensu loci plane aberravit vir doctus.
Persæ enim curribus falcatis insi-
scentes pugnabant, Græci eos vita-
bant laxatis ordinibus; pauci im-
prudenter correpti a curribus et de-

jecti fuerunt.

καὶ οὐδὲ] Edd. vett. Guelf. καὶ οὐδὲ
habent.

21. ὡς βασιλεὺς] Hæc omisit Eton.
qui deinde habet μέσον ἔχον.

22. τὸ αὐτῶν] Edd. vett. Guelf.
αὐτῶν. Morem Persarum firmat ad
h. l. respiciens Arrianus Anab. ii. 8.

οὕτως καὶ] Ex Eton. καὶ addidi;
idem liber ἡμίσει ἐν χρόνῳ habet. Pa-
ris. 7. ἢ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν. ἱκανοῦσθαι αὐτῶν. Vi-
detur etiam hic liber ἡμίσει ἐν dare
voluisse.

23. οὐδὲ τοῖς] Ita cum Ald. Steph.
margo Villois. 1. 2. καὶ Junt. Guelf.
deinceps ἱκανοῦσθαι edidit Castalio.

ρόμενος κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικόν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν σὺν τοῖς ἑξακοσίοις, νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε τοὺς ἑξακισχιλίους· καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ Ἀρταγέρσην, τὸν ἄρχοντα αὐτῶν.

- 25 Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξακοσίοι, εἰς τὸ διώκειν ὀρμήσαντες· πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἄμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι κα-
26 λούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὦν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἄμφ' ἐκείνον στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰ-
πὼν, Ὁρῶ τὸν ἄνδρα, ἵετο ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον, καὶ τιτρώσκει διὰ τῷ θώρακος, ὥς Φησὶ Κτη-
27 σίας ὁ ἰατρός, καὶ ἰᾶσθαι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. Παί-
οντα δ' αὐτὸν ἀκοντίζει τις παλτῶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦ-
ρος, καὶ οἱ ἄμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ ἑκατέρου, ὅποσοι μὲν τῶν ἄμφι βασιλέα ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· (παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν) Κῦρος δὲ αὐτὸς τε ἀπέθανε, καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι
28 τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ' αὐτῷ. Ἀρταπάτης δὲ ὁ πι-
στότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεράπων λέγεται, ἐπειδὴ

24. κατακόψῃ] Edd. vett. κατακόψι. quod ipsum, aut κατακόψιμ probandum puto.

πρὸ βασιλέως] Ita cum Stephano margo Villois. πρὸς βασιλέα Edd. vett. Guelf. Nomen ducis Junt. margo Steph. Guelf. Ἀρταγέρσην, Parif. Ἀρταγέρσην scribit. Cf. ad vii. 11. Cyropædia vi. 3, 31. Ἀρταγέρσην, Codex Altorf. Ἀρταγέρσην, sine varietate vii. 1, 22. et 27. nominat. Casum ejus narrat etiam Plutarchus cap. 9.

26. Ὁρῶ τὸν ἄνδρα] Margo Villois. τὸν ἄνδρα ἱεῖν habet, idem ἵετο deinceps, ubi ante Stephanum erat in Edd. vett. et Guelf. ἵσπετο.

Κτησίας] Ctesiae narrationem habet Plutarchus, eamque sequitur Diodorus xiv. 23. diversam Dinonis rela-

tionem posuit idem Plutarchus.

ἰατρός, καὶ] Facillior procedet oratio, si cum Buttmanno ἰατρός, ὅς καὶ scripseris.

27. καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι] Pro genitivis μαχόμενοι καὶ βασιλέως καὶ Κύρου καὶ τῶν positos esse nominativos, recte censuit cum Hutchinsono Weiske. Deinceps ἰατρός habet Eton. et margo Villois.

ἀπέθανον] Eton. et margo Villois. ἀπέθανον dant.

οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν] Ælianus de nat. anim. vi. 25. λίγων (de Xenophonte ait) μόνους οἱ τοὺς ὁμοτραπίλους ἐκτὼ συμπαρεμῖναι καὶ συναπολίσθαι, καὶ τὸν ἐνὸνχον, ὅς ἦν οἱ σκηπτούχος ἐπὶ τιμῇ, δῖμα δὲ Ἀρταπάτης, ἰατρός ἰσαστατοῦμαι τῇ κερῇ.

αὐτὸ πεπτωκότα Κύρον, κατασπῆδας ἀπὸ τοῦ ἵππου
 περιπεσεῖν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν Φασι, βασιλέα κελῦσαι²⁹
 τινα ἐπισφάζαι αὐτὸν Κύρου· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάζαι,
 σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσὸν καὶ στρο-
 πτὸν δὲ ἐφόρει καὶ ψέλλια καὶ τὰ ἄλλα, ὥσπερ οἱ ἄρι-
 στοὶ τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου δι' εὐνοίαν τε
 καὶ πιστότητα.

+ CAP. IX.

ΚΥΡΟΣ μὲν οὖν οὕτως ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ ὢν Περσῶν
 τῶν μετὰ Κύρον τὸν ἀρχαῖον γενομένων βασιλικώτατός τε
 καὶ ἀρχεὶν ἀξιώτατος, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τῶν
 Κύρου δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ α
 παῖς ἔτι ὢν, ὅτε ἐπαιδεύετο καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ σὺν
 τοῖς ἄλλοις παισὶ, πάντων πάντα κρᾶτιστος ἐνομίζετο.
 Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς βα-
 σιλέως θύραις παιδευόνται· ἔνθα πολλὴν μὲν σωφροσύνην
 καταμάθοι ἂν τις, αἰσχρὸν δ' οὐδὲν αὐτὲ ἀκούσαι, αὐτ'
 ἰδεῖν ἔστι. Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους α
 ὑπὸ βασιλέως καὶ ἀκούουσι, καὶ ἄλλους ἀτιμαζομένους·
 ὥστ' εὐθὺς παῖδες ὄντες μανθάνουσιν ἀρχεῖν τε καὶ ἄρ-
 χεσθαι. Ἐνθα Κύρος αἰδημονέστατος μὲν πρῶτον τῶν 5

28. σπασάμενον] Eton. κατασπῆδιν.

29. ψέλλια] Guelf. Paris. ψέλλια.
 De ornatu principum Persarum com-
 para supra cap. 2. extremum.

1. ἐν ἀρχαῖον] Eton. τῶν ἀρχαίων.

2. παῖς ἔτι ὢν] Ita cum Steph.
 margo Villois. ὅν ἔτι παῖς Edd. vett.
 Guelf. Deinceps Paris. σὺν ταῖς ἄλ-
 λαις π. Eton. σὺν ταῖς λαοαῖς π. unde
 ὁν alterum inferui.

3. ἐν ταῖς] Ita margo Steph. Vil-
 lois. Paris. Eton. Vulgatum ἐν ταῖς
 θ. tanquam exquisitius prætulit
 Zeune, etiam in Cyrop. i. 3, 2. ubi
 ἐν ταῖς θύραις solus Guelf. liber dat.
 In reliquis locis Xenophontis con-

stanter ἐν ταῖς θύραις scriptum legi-
 tur, quæ dabit Index. Ipsam dictio-
 nem ex Persico idiomate conversam
 significare aulam regiam et conve-
 nire cum ea, quam hodieque Turcæ
 frequentant, *portam* appellantes au-
 lam regis sui, monuit jam olim Rei-
 ske et repetiit Heeren, *Ideen* tom. ii.
 p. 447.

5. αἰδημονέστατος] Vulgato *ἐμπαθί-
 στατος*, quod ex vitiosa scriptura *δα-
 μονέστατος* ortum habere monuit
 Ruhnken. ad Memor. iii. 9, 6. recte
 hanc lectionem marginis Steph. Vil-
 lois. Paris. Eton. prætulit Zeune.
 Cf. Cyrop. i. 5, 1.

ἡλικίῳ ἔδοκει εἶναι, τοῖς τε πρεσβυτέροις καὶ τῶν αὐτῶν
 ὑποδεεστέρων μᾶλλον πείθεσθαι· ἔπειτα δὲ φιλικό-
 τatos, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα χρῆσθαι. Ἐκρίνον δ' αὖ-
 τὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε καὶ ἀκοντί-
 σσεως, φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον. Ἐπεὶ
 δὲ τῇ ἡλικίᾳ ἔπρεπε, καὶ φιλοθηρότατος ἦν, καὶ πρὸς τὰ
 θηρία μέντοι φιλοκινδυνότατος. Καὶ ἄρκτον πωτὲ ἐπι-
 φερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπᾶσθαι
 ἀπὸ τοῦ ἵππου· καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς
 φανερὰς εἶχε, τέλος δὲ κατέκτανε· καὶ τὸν πρῶτον μὲν-
 τοι βοηθήσαντα πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησεν.

7 Ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυ-
 δίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης καὶ Καππαδοκίας,
 στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς

[ἡλικίῳ] Margo. Steph. Villoif. Pa-
 rif. Eton. Brodæi liber ἡλικιωτῶν ha-
 bent. Sequens καὶ τῶν αὐτῶν ex
 scriptura Steph. firmat margo Villoif.
 cum versione Amasæi. In τῶν αὐτοῦ
 Edd. vett. Guelf. Brodæi rationem
 καὶ In τῶν l. probabat Weiske, ut tol-
 leretur ambiguitas in verbis, quam
 equidem non intelligo.

[χρῆσθαι] Repete ἰδίαι; ad φιλι-
 κότητα Zeune ὡς intelligendum cen-
 set.

6. τῇ ἡλικίᾳ] Ephēbi scilicet, Cy-
 rop. i. 2, 9.

[φιλοκινδυνότατος] Hanc Edd. vett.
 et Guelf. scripturam vulgato φιλοκιν-
 δυνότατος prætulit Porson. Licen-
 tiam poeticam syllabæ quantitatem
 imminuendi in profaico scriptore
 non esse tolerandam. Ita supra ἰσι-
 πυνδυνότα ex Juntina et libro Paris.
 restituit, quod fecit etiam Zeune, qui
 enira tamen oscitantia hunc locum
 intactum reliquit. Eadem est culpa
 Weiskii. Nulla cum varietate ἀκιν-
 δυνότατος legitur infra vi. 5, 29. In
 Thucyd. iv. 62. ἀκινδυνότατος ex scri-
 ptis libris, ut in Platonis Gorgia p.
 477. In Stobæo Serm. 41. ἀναρότα-
 τος restituit, in Strabone ii. p. 152.
 xv. p. 713. ἐκινδυνότατος et ἰσχυρότα-
 τος, in Mœride ἀναρότατος ex Pol-
 luce vi. 24. in Athenæo iii. p. 80.
 ἐκχυλότατος, vii. p. 313. ἐκχυλότατος,
 p. 314. ἀκχυλότατος, p. 320. ἐκχυλότα-
 τος, p. 321. ἐκχυλότατος. In Plutar-
 cho tom. ii. p. 114. βαρυλυνότατος, p.
 119. et 121. ἀναρότατος, in Photio
 Cod. 172. p. 393. ἀνρότατος corrigi-
 τ. ἀπὸ τοῦ ἴσπου] Suidas in κατίκται
 habet ὑπὲρ τ. ἴσπου. Idem pro θαν-
 ρῆς habet ἴσπ. Equidem utrumque
 h. l. scriptum malim.

καὶ τὰ μὲν] Inepte Zeune pro ταῦν
 τα vel ταῦτα dictum interpretatur.
 Scilicet ille expectabat in ἀπρόδου ut
 sequeretur τὰ δὲ, ut nunc est τίλος δὲ.
 Idem vero recte κατίκται vulgato
 κατίκται prætulit ex Suida et mar-
 gine Villoif.

[πολλοῖς μακαριστότατον ἐποίησεν] Ita
 Eton. nisi quod is μακαριστότατον ha-
 bet. Vulgo erat πολλοῖς μακαριστὸν
 εἶναι ἰσίοις. Castalio πολὺν dedit. In
 Memorab. ii. 1, 33. est μακαριστότα-
 τὴν ὑδαίμοιαν, in Cyrop. vii. 2, 27.
 μακαριστότατην βιοτήν Codex Altorf. in
 μακαριστότατην mutat. Supra i. 7,
 4. est τὸν ὁπασὶ βουλόμην ἀπὶ τοῖς
 οἰκίαις ζηλωτὸν πείσσειν ἀπὶ τοῖς.

7. καὶ πάντων] Guelf. καὶ omisit.
 Deinde ἀπιδίξιν habet Eton.

Καστωλαῦ πεδῖον ἀθροΐσθαι, πρῶτον μὲν ἐπέδειξαν αὐτὸν, ὅτι περὶ πλείστου ποιῶντο, εἴ τω σπείσαιοτο, καὶ εἴ τω συνθῶντο, καὶ εἴ τω ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδανθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτροπόμεναι, ὁ ἐπίστευον δ' οἱ ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπεισαμένου Κύρου, ἐπίστευε, μηδὲν ἂν παρὰ τὰς σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαρῶν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἐκᾶσαι Κύρον εἵλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πληὴ Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς Φεύγοντας προΐσθαι, ἐφοβῶντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυτο, καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἂν ποτε προῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς Φίλος ἐγένετο, οὐδ' εἴ ἐτι μὲν μείους γένοιτο, ἐτι δὲ καὶ κάκιον πράξειαν. Φανερὸς δ' ἦν, καὶ εἴ τις τι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειςιν αὐτόν, νικᾶν πειρώμενος· καὶ εὐχὴν δὲ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὐχοίτο, τοσαῦτον χρόνον ζῆν, ὅσῳ νικᾷ καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποιῶντας ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλείστοι δὴ αὐτῷ, ἐνὶ γε ἀνδρὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα καὶ πόλεις καὶ τὰ ἐαυτῶν σώματα προσέσθαι.

Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ ταῦτ' ἂν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους 13

συνθῶντο] Ita cum Edd. vett. Guelf. Eton. συνθῶντο Stephanus edidit.

9. προΐσθαι] Compara i. 1, 7. i. 2, 1.

10. ἐπεδείκνυτο] Pro vulgato ἐπεδείκνυτο recepit Zeune ex margine Steph. Villois. Paris. Eton. comparato loco Memorab. iv. 4, 1. ἀλλὰ καὶ ἰσχυρῶς ἐπεδείκνυτο. sed id ex margine Steph. est a Zeunio receptum in locum vulgati ἐπεδείκνυτο. Ibidem sect. 18. erat ἰσχυρῶς ἐπὶ αὐτῷ ἐπεδείκνυτο ἡμῶν τι καὶ δίκαιον εἶναι. scripsi ἐπεδείκνυμαι, et de usu utriusque verbi quaedam annotavi.

σπεινῶν] Stephanus σπεινῶν dedit, ut συνθῶντο sect. 7. Sequens εἰ Junctina cum Guelf. καὶ ante κάκιον Guelf. καὶ margo Villois. omittit.

φῶς ἰσχυρῶς] Intellige τις, quod

quum plures significet, hinc sequitur numerus pluralis ἰσχυρῶν—πράξειαν.

11. εἴ τις τι ἀγαθόν] Ex Guelf. Paris. Eton. et duobus Regiis τι adscivit Zeune; margo Villois. habet εἴ τις ἢ ἀγαθόν.

αὐτόν] Edd. vett. Guelf. αὐτῷ, margo Villois. αὐτόν.

χρόνον ζῆν] Suidas in verbo ἀλεξόμενος habet τοσαῦτον ὅπερ ζῆν, ἵνα νικᾷ τοὺς εὖ καὶ &c. quam scripturam probat Porfion. Ceterum pro ἵνα, quod induxit Stephanus et habet margo Villois. cum Suida, εἴτι est in Edd. vett. unde Castalio εἴτι, Brodæus εἴτις si effecit.

12. πλείστοι—αὐτῷ] Lectionem hanc Stephani firmat versio Amasæi. Edd. vett. cum Guelf. αὐτῶν.

- καὶ ἀδίκους εἰς καταγελαῖν, ἀλλ' ἀφειδέστατα πάντων
 ἐτιμαρῆτο. Παλλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στιβομένας
 ὁδοὺς καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους
 ἀνθρώπους· ὥστε ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο καὶ Ἑλ-
 ληνι καὶ βαρβάρῳ, μηδὲν ἀδικούντι ἀδεῶς πορεύεσθαι,
 14 ὅποι τις ἤθελεν, ἔχοντι ὅ τι προχωροῖη. Τοὺς μὲντοι γε
 ἀγαθούς εἰς πόλεμον ἀμαλόγητο διαφερόντως τιμᾶν.
 Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς Πιστίδας καὶ
 Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς
 χώρας, οὓς εἰς εἰρήνην ἐφέλοντας κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρ-
 χοντας ἐποίει, ἧς κατεστρέφετο χώρας, ἔπειτα δὲ καὶ
 15 ἄλλοις δάροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγα-
 θούς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους ταύτων
 ἐξισῶσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλὴ ἦν ἀφθονία τῶν
 ἐφελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἶοιτο Κύρον αἰσθῆσε-
 σθαι.
- 16 Εἰς γεμὴν δικαιοσύνην εἴ τις αὐτῷ Φανερός γένοιτο

13. καταγελαῖν] Intellige τῶν νόμων.
 Deinceps in τῇ Κύρου est in Junt.
 Eton. et Guelf.

καὶ πᾶσι—στερουμένοις] De sup-
 pliciiis maleficorum intelligunt Inter-
 pretes plerique omnes, comparato
 Curtio v. 5. et Diodoro Sic. xvii. 69.
 Mira est Wytttenbachii interpretatio,
 qui hæc ad innocentes cæcos muti-
 losve refert, qui in bene gubernata
 Cyri provincia ita tuto in publicis
 viis degerent. Hanc rationem ait
 cum verbis, constructione et totius
 loci nexu congruere sibi videri.

ἢ τι προχωροῖη] Eton. προχωροῖη.
 Si secum portabat, quod commodum
 esset, interpretatur Zeune. Weiske:
 cum secum haberet, quidquid commodum
 esset. Addit: nam a latronibus tu-
 tus erat. Hæc equidem non intel-
 ligo magis quam græca. Mihi Xe-
 nophon de iusta itineris causa et ho-
 nesto protectionis prætextu loqui vi-
 detur. Similis fere locus est Arriani
 de Venatione xxi. 1. ὥστε ἰσθῆναι τῶν
 ποσσίν, ὥστε δὲ τι προχωροῖη. In Cy-

rop. i. 2, 4. est ἡνίκ' ἐν ἰσότητι προ-
 χωροῖ. viii. 2, 6. ὥς δὲ ἡ ἰσότης προχω-
 ρῇ, οὕτως ἔχουν. iii. 2, 29. ἢ αὐτῷ
 σίμψης, ἰσότης εἰς προχωροῖ.

14. ἰσθῆναι] Ita cum Castlione
 Zeune; reliquæ cum Steph. et Guelf.
 habent ἰσθῆναι.

ἰσθῆναι δὲ καὶ] Verba duo priora ex
 Paris. et Eton. adunxi; margo Vil-
 loisf. dat ἰσθῆναι καὶ ἄλλῃ.

15. ἐξισῶσθαι] Brodæus ἐξισῶν con-
 jiciebat scribendum, quod est in mar-
 gine Steph. αὐτῷ ἐξισῶν est in mar-
 gine Villoisf.

ἀφθονία τῶν] Ex libro Brodæi,
 Guelf. Eton. αὐτῷ interfuerit Zeune,
 quod præunte Aldina cum Step-
 hano omisit Weiske. In Juntina est οὐ
 τῷ, unde Castlione οὐτῷ effecit. Re-
 ctè monet Weiske αὐτῷ locum non
 habere. Dicendum enim fuisse ἀφ-
 θονία Κύρου τῶν—οἷοιτο αὐτὸν αἰσθῆ-
 σθῆναι rectè præunte Amasæo et fir-
 mante margine Villoisf, correxit Ste-
 phanus.

ἐπιδίδυσθαι βουλάμενος, περὶ πάντες ἐποιεῖτο ταύτους
 πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου Φιλαπερδούντων.
 Καὶ γὰρ οὐν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως αὐτῷ διεχειρίζετο, 17
 καὶ στρατεύματι ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατη-
 γοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἔνεκα πρὸς ἐκείνον ἐπλευ-
 σαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι, Κύρῳ καλῶς
 πεῖθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὲν εἰ τις 18
 γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσκειν, οὐδενὶ πώ-
 πτε ἀχάριστον εἶασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαρὺν κρέ-
 ατιστοι δὴ ὑπηρεταὶ πάντες ἔργου Κύρῳ ἐλέχθησαν γενέ-
 σθαι. Εἰ δέ τινα ὀρώη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δι- 19
 καίου, καὶ κατασκευάζοντά τε, ἧς ἄρχει χώρας, καὶ
 προσόδους ποιῶντα, οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο, ἀλλὰ
 καὶ πλείω προσεδίδου ὥστε καὶ ἡδέως ἐπόνουν, καὶ θαρ-
 ραλέως ἐκτῶντο, καὶ ἂ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κύρῳ
 ἐκρυπτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανεροῦς πλατυῶσιν ἐφαί-
 νετο, ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν ὑποκρυπτομένων
 χρήμασι. Φίλους γεμῆν ὅσους ποιήσαστο, καὶ εὖνους 20
 γυνῆς ὄντας, καὶ ἱκανοὺς κρίνεις συνεργοὺς εἶναι, ὅ τι
 τυγχάνει βουλόμενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς
 πάντων κρείτιστος δὴ γενέσθαι θεραπεύειν. Καὶ γὰρ 21

16. ἐπιδίδυσθαι] Intellige δικαιο-
 σύνην. Locum hunc negligentem ex-
 scripsit Suidas in v. σιρί πάντος.

17. Κύρῳ καλῶς] Nomen Κύρῳ
 Junt. et Guelf. omittit, post κερδα-
 λεώτερον collocat margo Villosif.

18. εἰ τις γέ τι] Vulgatum εἰ τις γέ
 τι ex Guelf. et Eton. correxit Hut-
 chinson.

κράτιστοι δὴ] Mihi oratio hiulca
 videtur esse et vitii aliquid latere,
 quanquam κράτιστος δὴ statim fact.
 20. reperitur.

19. κατασκευάζοντά τι] Suspiciamus
 fuit id vel καλῶς addendum esse ad
 (Econom. iv. 14. p. 25. quanquam
 in loco ejusdem capituli fact. 16. sit :
 κατασκευάζον γὰρ ἀρετὴς εἶναι ἔφη

χώραν καὶ ἀρτήν τῶς κατισυνασμένους.

ἀφείλετο] Hanc formam vulgato
 ἀφείλετο prætulit Hutchinson ex
 conjectura Mureti firmata a libro
 Guelf. (a manu secunda) Regio apud
 Dorvillium ad Charitonem p. 334.
 et Paris. Alteram familiarem LXX.
 Interpretibus damnat Phrynichus p.
 30.

ἀλλὰ καὶ] Eton. ἀλλὰ καὶ ἀνὴρ ha-
 bet, margo Villosif. ἀλλ' ἀνὴρ.
 ἂ πείπατο] Junt. Guelf. πείπατο,
 Paris. ἂ πείπατο, margo Villosif. καὶ
 τὰ ἂ πείπατο dant.

ὑποκρυπτομένων] Margo Steph. Villo-
 loif. Paris. Eton. ἀποκρ. quod dam-
 nat Dorville ad Charit. p. 183.

20. κρίνεις] Eton. κρίνεις habet,

αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾔετο δεῖσθαι, ὡς συνεργοὺς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειράτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κρᾶτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμῶντα.

- 22 Δῶρα δὲ πλεῖστα μὲν, οἶμαι, εἰς γε ἀνὴρ ὢν, ἐλάβανε διὰ πολλά· ταῦτα δὲ πάντων δὴ μάλιστα τοῖς φίλοις διεδίδου, πρὸς τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ
23 ὅτου μάλιστα ὀράῃ ἕκαστον δεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πᾶνποι τις ἢ ὡς εἰς πόλεμον ἢ ὡς εἰς καλλωπισμὸν, καὶ περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο ταύτοις πᾶσι κοσμηῆσαι, φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους μέγιστον
24 κόσμον ἀνδρὶ νομίζει. Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾷν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, οὐδὲν θαυμαστόν, ἐπειδὴ γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ ἐπιμελείᾳ περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ τῷ προθυμῆσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε
25 γε δοκεῖ ἀγαστὰ εἶναι. Κύρος γὰρ ἔπεμπε βίκους αἶνον ἡμιδεεῖς πολλάκις, ὁπότε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων, ὅτι οὐπω δὴ πολλοῦ χρόνου τούτου ἡδίωνι οἶνω ἐπιτύχοι· ταῦτον οὖν σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖταί σου, ταῦτον ἐκπιεῖν τήμε-

21. *ἔτου*] Margo Villoif. *ἔτι* annotavit.

22. *ταῦτα δὲ πάντων δὴ*] Ita margo Steph. Villoif. Paris. Eton. Vulgo *ταῦτα δὲ δὴ πάντα* erat.

διδίδου] Ita ex conjectura Mureti firmata a libro Paris. vulgatum *ἰδίδου* correxit Zeune. Deinde *τοὺς κρότους* habent margo Steph. Villoif. Paris. Eton.

23. *πρὶ τούτων*] Edd. vett. et Guelf. a prima manu *εἰς τούτων*, rectum habet Castalio.

κοσμηῆσαι] Ita cum Eton. scripsit Zeune. Vulgatum *κοσμηθῆναι* damnavit jam olim Stephanus, revocavit tamen Weiske. Deinde *νομίζει* habet Eton. liber.

24. *οὐδὲν θαυμαστόν*] Sententiam

eandem iisdem fere verbis posuit in Cyrop. viii. 2, 13.—Eton. liber *θαυμάσιον* habet.

περιεῖναι] Junt. Guelf. *περιεῖναι*. male. Deinde *τὸ πρᾶγμα*. Edd. vett. Guelf.

25. *βίκους αἶνον*] Eton. *αἶνον*. Sed vulgatam habet etiam Suidas in v. *βίκους*.

ἡδίων οἶνω] Edd. vett. Guelf. *ἡδίων ἔγωγε* *εἰ*, Halensis et Castal. *ἡδίων ἔγωγε* *εἰ*. Verum est in margine Guelf. Villoif.

τούτων οὖν] Ita pro *τούτων* ex Guelf. Paris. Eton, duobusque Regiis scripsit Zeune, contra *τούτων* conjectit Wytttenbach in Bibl. Critic. Amstelod.

ρον, σὺν οἷς μάλιστα Φιλεῖς. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμι-26
 βρώτους ἐπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα,
 ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα. Τούτοις ἦσθι Κύρος
 βούλεται σὺν, καὶ σὲ τούτων γεύσασθαι. Ὅπου δὲ27
 χιλὸς σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δὲ ἐδύνατο παρασκευά-
 σασθαι διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπι-
 μέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους, τοῖς τὰ ἐαυτῶν
 σώματα ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τούτον τὸν χιλὸν, ὥς
 μὴ πεινῶντες τοὺς ἐαυτοῦ φίλους ἄγουσιν. Εἰ δὲ δὴ ποτε28
 πορεύετο, καὶ πλεῖστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλῶν
 τοὺς φίλους ἐσπουδαίολογεῖτο, ὥς δηλοίῃ, οὐς τιμᾷ. ὥστε
 ἔγωγε, ἐξ ὧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλειόνων πεφιλη-
 σθαι οὔτε Ἑλλήνων, οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ29
 τούτου καὶ τόδε· παρὰ μὲν Κύρου, δούλου ὄντος, οὐδεὶς
 ἀπῆι πρὸς βασιλέα· πλὴν Ὀρόντας ἐπεχείρησε· καὶ
 οὗτος δὲ, ὃν ᾤετο πιστόν οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρῳ
 φιλαίτερον, ἢ ἐαυτῷ, παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς
 Κύρον ἀπῆλθον, ἐπεὶ πολέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο, καὶ
 οὔτοι μέντοι οἱ μάλιστα ὑπ' αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομί-
 ζοντες, παρὰ Κύρῳ ὄντες ἀγαθοὶ ἀξιοτέρας ἂν τιμῆς

27. σπάνιος πάνυ] Junt. Guelf. Eton. σπάνιος δυνατός, nostrum habet Aldina, liber Brodæi, Steph. inargo Villoif. et a manu secunda Guelf.

ἵπποις] Zeune δύναιτο malebat, contra Weiske δυνάτοος scribingendum censibat, quocum ego sentio. Ira enim simul apparet, unde ortum sit δυνατός, quod alieno loco Codices optimi positum habent, quodque in δυνατός mutatum voluit Arnaldus Animadvers. p. 173.

τὰ ἐαυτῶν] Margo Villoif. τὰ ἐαυτῶ. deinde Junt. Paris. et a prima manu Guelf. ἐαυτῶν φίλους.

28. ἐσπουδαίολογεῖται] Hunc locum laudat Suidas sub hoc verbo. Ceterum compara Cyrop. viii. 3, 20.

ἔγωγε, ἐξ ὧν] Margo Villoif. habet ἐγὼ αὖτις γι ἐξ ὧν.

29. δούλου ὄντος] Ipse Cyrus supra in oratione ad Græcos cap. vii. sect. 3. δούλον se regis profitetur. Quare scripturam φίλου ὄντος nescio unde aliam recte damnavit Larcherus. Cf. Cyrop. iv. 6, 2. Euripides Helenæ 283. Ceterum rem eandem narrat Œconomicus iv. 18.

Ὀρόντας] Guelf. Ορωντας, Castal. Ὀρωντας habet.

καὶ οὗτος] De Oronta recte interpretatur Larcherus, alii de rege Persarum.

ἐν ᾧ] Juntina ἐν ᾧ. Guelf. cum Aldina facit, ut Stephanus et margo Villoif. Deinde φιλαίτερον habent Edd. vet. Historiam Orontæ perfidiæ habes supra cap. vi. sect. 3.

ἐν πολέμῳ] Paris. liber ἐν πολέμῳ habet.

30 τυγχάνειν ἢ παρὰ βασιλεῖ. Μίγα δὲ τεκμήριον καὶ τὸ
 ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον, ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν
 ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὁρθῶς ἐδύνατο τοὺς πιστοὺς καὶ
 31 εὖους καὶ βεβαίους. Ἀπαθήσκοντος γὰρ αὐτοῦ, πάντες
 οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον
 ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· αὗτος δὲ τεταγμένος
 ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, τοῦ ἱππικῆς ἀρχῶν· ὥς δὲ
 ἤσθαιτο Κύρον πεπτωκότα, ἔφυγεν, ἔχων καὶ τὸ στρατεύμα
 πᾶν, οὗ ἡγήτο.

† CAP. X.

ΕΝΤΑΤΘΑ δὴ Κύρου ἀποτέμενται ἡ κεφαλὴ καὶ
 χεὶρ ἡ δεξιὰ. Βασιλεὺς δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διώκων εἰσ-
 πίπτει εἰς τὸ Κυρῆϊον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀρι-
 αίου οὐκέτι ἴστανται, ἀλλὰ φεύγουσι διὰ τοῦ αὐτῶν στρα-
 τοπέδου εἰς τὸν σταθμὸν, ἔθιν ἄρμηγγο· τέτταρες δὲ

30. Μίγα δι] Margo Steph. et Villoif. μίγα γάρ. Sed copulatur oratio cum seq. 29. initio.

31. οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι] Suspicio scriptum olim fuisse οἱ παρ' αὐτὸν φ. In OEcon. est: ἡμεῖς οἱ φίλοι ἀποθανόντες συναπιδαντο πάντες περὶ τὸν νεκρὸν μαχόμενοι. πλὴν γὰρ Ἀριαίου. Ἀριαίος δ' ἔτυχεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ κίρατι τιταγμένος. quæ postrema viris doctis merito suspecta sunt, tanquam a grammatico ex h. l. in alienum transducta.

πιστωκέντα] Margo Villoif. τιτηκέντα habet.

1. ἀποτέμενται] Plutarchus 13. κατὰ δὴ τίνα νόμον Περσῶν ἡ δεξιὰ χεὶρ καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος ἀποκόπη— καὶ τῆς κήρης δραχμῆς (Artaxerxes) οὕτως βαθείας καὶ λαΐας ἐκιδίκευτο τοῖς ἀμφιδοξοῦσι ἐπὶ καὶ φεύγουσι. Idem 17. ὁ τὴν κεφαλὴν ἀποτιμὼν καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Κύρου Μισαβάτης. ubi Florentina cum Codice Sanægerm. Μισαβάτη nominat. in Ctesie fragmentis p. 64. est Βαγασάτης, ubi additur: καὶ αἰνισμὸς τοῦ σώματος Κύρου ὑπὸ τοῦ

ἀδελφοῦ Ἀρταξέρξεω· τὴν τι γὰρ κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα, μεθ' ἧς τὸν Ἀρταξέρξην ἵβαλει, αὐτὸς ἀπώμετο καὶ ἰδρι-ἀμβροτον.

οὐκίσι ἴστανται] Diodorus xiv. 24. Ἀριαίος ὁ Κύρου συναράτης, τιταγμένος ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας, τὸ μὲν πρῶτον ἐκείνῳ ἰδίετο τοὺς ἐκείνους βαρβάρους· μετὰ δὲ ταῦτα τῆς φάλαγγος ἐπὶ πολλὰ παρεκτινύσας συλλέγει καὶ τὸν Κύρου τελευτῇ συδόμενος, ἔφυγε μετὰ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν πρὸς τινὰ τῶν ἰδίων σταθμῶν ἔχοντα καταφυγὴν οὐκ ἀντι-τῆναι.

διὰ τοῦ αὐτῶν] Ita Edd. vett. et Guelf. αὐτῶν cum Stephano recentiores.

Ἰδρι] Hanc Stephani conjecturam vulgato ἰ, ᾧ prætulit cum Hutchinsono Zeune. Ἰδρι est in margine Steph. Villoif. Paris. Eton. Infra ii. 1, 3. est Ἰδρι, ὁρμήντο, Histor. Gr. vi. 4, 14. Ἰδρι, ὁρμηγγο. Arrianus Anab. iii. 20, 5. παρὶν εἰς τὸ στρατοῖσιν, Ἰδρι ἀρμηγγοῖ, ἐπὶ τῷ Βαγισάτης. ubi Editor Halensis ex Florentino libro Ἰδρι ὁρμήντο dedit. Sed iii. 24, 7.

ἐλθῶτο παρασάγγαι τῆς οδοῦ εἶναι. Βασιλεὺς δὲ καὶ 2
οἱ σὺν αὐτῷ τά τε ἄλλα πολλὰ διαρπάζουσι, καὶ τὴν
Φωκαίδα τὴν Κύρου παλλακίδα, τὴν σοφὴν καὶ καλὴν
λεγομένην εἶναι, λαμβάνει. Ἡ δὲ Μιλησία, ἡ νεωτέρα, 3
ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀμφὶ βασιλέα, ἐκφεύγει γυμνὴ
πρὸς τῶν Ἑλλήνων, οἱ ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα

ισακιδὸν ἐς τὸ στρατόπεδον, ἴδων ἀρ-
μάου ἐς τῶν Μαρδὼν τὴν γῆν dedit ex
eodem Florentino, ubi vulgabatur
ἴδα πρὸς ἀρμήδην. Sed utrobique ἴδων
ἀρματοῦ ex Xenophonte rescribendum
erat. Aliud enim ἰδμῆν, aliud ἰδμῶ-
δου est Xenophonti et Arriano. In
eius libro vi. 12, 1. sine varietate le-
gitur: ἐς τὸ στρατόπεδον, ἴδων πρὸς ἀρ-
μήδην. vi. 4, 6. ἴδων δὲ ἀρμήδην τὸ δι-
εστ. v. 19, 6. καὶ ἴδων ἀρμήδην. i. 2,
4. ἴδων πρὸς τῇ προτορίᾳ ἀρμήδην. i.
7, 7. ἴδων δὲ ἀρμήδην. Denique in
Hisor. Gr. vi. 1, 4. p. 339. est vitiose:
ἴπαι ἀφίστανται, ἴπῳ δ' ἀρματοῦς ἦ. Scri-
bendum erat ἀρματοῦς ἦν, quod ha-
bet margo Leoncl.

2. τὴν Φωκαίδα] Plutarchus Artax.
26. Ἀσπασίας τὴν μάλιστα σπουδασθῆ-
σαι ὑπὸ Κύρου, τότε δὲ βασιλεὺς παλλα-
κιμήνην ἦν δὲ Φωκαίς τὸ γένος ἀσ-
πασίας, ἰλιεθίρην γούσην, καὶ τιθεα-
μένη κοσμίως. — Κύρος δὲ προσέειπεν αὐτῇ
καὶ μάλιστα σπασὶν ἰστίει καὶ σοφὴν
προσγέγονιν· ἰάλω δὲ Κύρου πεισόντος
ἐν τῇ μάχῃ καὶ διαρπαζομένου τοῦ στρα-
τοπέδου. Ex eodem fonte multo plura
derivavit Aelianus V. H. xii. 1. ex
quibus huc pertinent hæc tantum:
οἱ δὲ ἀνηρέθον Κύρος — καὶ ἰάλω τὸ
στρατόπεδον τοῦ Κύρου, μετὰ καὶ τῶν
ἄλλων λαβόντων καὶ αὐτὴ ἰάλω, οὐκ εἰσῆ
καὶ οἱ ἔτυχον ἱκανοῦσα ἐς τοὺς πολε-
μίους, ἄλλ' ἀνιέστησαν αὐτὴν ἐν πολλῇ
τῇ φρονίδι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης· ἦν
γὰρ αὐτὴς τὸ πλῆρες καὶ τὴν ἀρετὴν. Ἐπεὶ
δὲ αὐτὴν ἤγαγον διδμήν, ἡγαγόντες,
καὶ τοὺς μὲν τῶντο δρᾶσαντας ἐς διαμω-
τήριον ἐνέβαλε, προσέταξε δὲ αὐτῇ δεδῆ-
ναι κόσμον πολυτελεῖ.

3. ἡ νεωτέρα] Paris. ἦν νεωτέρα, ἡ
λεφθεῖσα habet. Zeunio Milefia dici
videtur hæc minor pars, quoniam
Aspasia illa Periclis pellex quoque
Milefia fuerit. Quasi de Aspasiae no-
mine conflet! Videtur igitur potius

cum Phocaide (Aspasia) comparari
et dici νεωτέρα. Sed præcipue dignus
est, qui comparetur, locus Athenæi
libri 13. p. 576. Κύρος δὲ ὁ ἐπὶ τὸν
ἀδελφὸν ἱπποστράτην, οὐχ' ἰταίραν εἶ-
σαν τὴν Φωκαίδα τὴν σοφωτάτην καὶ
καλλίστην γυναικὴν εἶχε συστρατιωμέ-
νην, ἣν Ξενοφάνης φησὶ πρότερον Μιλτὸν
καλουμένην Ἀσπασίαν μετονομασθῆναι.
Συμπροσέειπε δὲ αὐτῇ καὶ ἡ Μιλησία
πολλὰς. Quæ verba ex hoc Xe-
nophontis loco translata et nomen
Xenophanis errore librarii substitu-
tum fuisse suspicatur nuperus Athe-
næi Editor. Sed nimis multa discre-
pant in narratione, quam ut e Xen-
ophonte locum ductum suspicari li-
ceat. Xenophanes igitur ille, ali-
unde ignotus, diligentius inquirendus
erit. De Milefia num idem ille tra-
diderit, an aliunde Athenæus noti-
tiam duxerit, verborum brevitatis du-
bium relinquit. Clearchus Athenæi
13. p. 589. narrat, Periclem Græciam
perturbasse Aspasiae causa, οὐχ ἴσμεν
Ἀσπασίας τῆς νεωτέρας, ἀλλὰ τῆς Σω-
κράτει τῇ σοφῇ συγγενείας. ubi quæ
νεωτέρα dicitur Aspasia, distinguitur
ab ea, quæ cum Socrate fuit versata.
Tres igitur eodem nomine feminæ
illustres, quarum duas posteriores
ætate æquales, τὰς νεωτέρας dici vi-
des, sed alteram cognomen Milefiæ,
alteram Phocaidis separat.

πρὸς τῶν Ἑλλήνων] Brodæus corri-
git: πρὸς τὸ τῶν Ἑλ. intelligens στρα-
τοπέδον, Muretum τὸ τῶν Ἑλ. intel-
lecto σταθμῶν, πρὸς τὸν Ἑλ. Step-
hanus, item intelligens σταθμῶν. Cum
Larchero Zeune nihil mutans πρὸς
τῶν Ἑλλ. interpretatur par le moyen
des Grecs. Sed locus Odyssææ Z. 207.
πρὸς Διὸς ἐὼν ἔσαντες ἔπειτα ἐν σπασί
ἐν huc non pertinet. Poterat com-
modius comparare ἀποδιδόναι, κατὰ
ἀπορίαν ὑπὸ τινος, πρὸς τινος. Sed ma-

ἔχοντες, καὶ ἀντιταχθέντες, πολλοὺς μὲν τῶν ἀρπα-
ζόντων ἀπέκτειναν, οἱ δὲ καὶ αὐτῶν ἀπέθανον· οὐ μὴν
ἔφυγον γε, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἔσωσαν καὶ τάλλα, ὅσα
ἐντὸς αὐτῶν καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι ἐγένοντο, πάντα
4 ἔσωσαν. Ἐνταῦθα διέσχον ἀλλήλων βασιλεὺς τε καὶ
οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στάδια, οἱ μὲν διώκοντες τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς, ὡς πάντας νικῶντες· οἱ δὲ ἀρπάζοντες,
5 ὡς ἤδη πάντας νικῶντες. Ὡς δὲ ἦσθοντο οἱ μὲν Ἕλ-
ληνες, ὅτι βασιλεὺς σὺν τῷ στρατεύματι ἐν ταῖς σκευοφό-
ροις εἶη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρους, ὅτι οἱ
Ἕλληνες νικῶν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἰς τὸ πρόσθεν
οἰχοῖντο διώκοντες, ἐνταῦθα δὴ βασιλεὺς μὲν ἀθροίζει
τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συντάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβου-
λεύετο, Πρόξενον καλέσας, (πλησιαίτατος γὰρ ἦν) εἰ

lim cum Weiskio πρὸς τὸ τῶν Ἑλλή-
νων στρατεύσιν scribere. Nam ut illa
interpretatio posset adhiberi, scriptum
oportebat non ἐκφυγόντες, sed ἀποφύγοντες;
illud enim *aufugere*, hoc est *effu-
gere*.

τῶν ἀρπάζοντων] Ita cum Paris.
Eton. vulgatum διαρρ. correxi.

ἀπέθανον—ἀλλὰ] Eton. Codex
ἀποφύγοντες ἀλλὰ habet reliquis o-
missis. Idem deinceps καὶ ἄλλως ἰ-
πέσα ἰντὲς habet, ἰπέσα etiam Edd.
vett. cum Guelf.

ἰντὲς αὐτῶν] In ipsum castris cum
Zeunio Weiske interpretatur, contra
αὐτῶν Hutchinson referbat ad ἴσα,
ad ἰντὲς intelligebat τῷ στρατεύσιν.

4. οἱ Ἕλληνες] Guelf. articulum
omisit. Sequens οἱ μὲν pertinet ad
Græcos, οἱ δὲ ad regem cum suis, βα-
σιλεὺς καὶ τοὺς ἀμφὶ αὐτὸν, quanquam
solus rex fuerit nominatus.

ἤδη πάντας νικῶντες] Vulgatum
πάντας, ita Brodæus emendavit; Ste-
phani conjecturam πάντα recepit
Zeune; idem Amasæus reddidisse ei
videbatur: quasi ex omni parte vicif-
sent. Præterea orationis seriem et
locum j. 1, 1. comprobare ait Ste-
phani rationem. Sed locus iste: ὡς

ἐπὶ τὸ στρατεύσιν ἰδόντες οἱ Ἕλληνες
ἐκοιμήθησαν εἰμένοι πάντα νικῶν, vel,
ut est in Paris. τὰ πάντα νικῶν, non
potest commodum cum hoc compa-
rari; Persæ enim ibi non opponuntur
Græcia. Omnis autem difficultas et
vitii suspicio residet in verbis alterius
membris ὡς ἤδη πάντας νικῶντες. Con-
tra Stephanus in priore membro
πάντα νικῶντες scribi voluit. Quare
assentior Weiskio emendanti ὡς ἤδη
πάντας νικηκότας. Res ipsa, nume-
rorum ratio et τὸ ἤδη hoc videtur po-
stulare, ut ait vir doctus.

ὡς δὲ] Margo Steph. Villoif. Paris.
ἰντὶ δὲ, Eton. ἰντὶ δὲ ὡς. Sequens σὺν
τῷ ex Paris. Eton. margine Villoif.
dedit Zeune; articulum cum reliquis
libris neglexit Weiske.

τὸ καθ' ἑαυτοὺς] Intellige μέρος vel
στράτευμα. Stephanus tamen τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς etiam hic scriptum ma-
lebat.

ἔχοντες] Ita cum Stephano margo
Villoif. ἔχοντες Edd. vett. Guelf. Eton.
deinceps iidem libri σίμους habent,
verum margo etiam Villoif.

ἀθροίζει] Eton. addit εἰχονταί τι,
quod ad præcedentia pertinere vi-
detur.

πέμποιεν τινες, ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήζοντες.

Ἐν τούτῳ βασιλεὺς πάλιν δῆλος ἦν προσίων, ὡς ἐδό-6
κει, ὅπισθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες συστραφέντες πα-
ρασκευάζονται, ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξόμενοι· ὁ δὲ
βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ἣ δὲ παρῆλθεν ἔξω τοῦ
εὐκνήμου κέρατος, ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ
τοὺς ἐν τῇ μάχῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας αὐτομαλῆσαντας,
καὶ Τισσαφέρνην, καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσα-7
φέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ ἔφυγεν, ἀλλὰ διήλασε
παρὰ τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς Ἕλληνας πελταστὰς·
διελαύνων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδένα, διαστάντες δὲ οἱ Ἕλ-
ληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον αὐτούς· Ἐπισθένης δὲ Ἀμ-
φιπολίτης ἤρχε τῶν πελταστῶν, καὶ ἐλέγετο Φρόνιμος

6. Ἐν τούτῳ] Eton. cum margine Villoif. Ἐν τούτῳ καὶ habet.

συστραφέντες] *Conversis*, vel *conversa* acie cum Leonclavio, Larchero et Zeunio Weiske interpretatur. Et in libro de Laced. republ. xiii. 6. est ἔγυ συστρίψας ἐπὶ δέρον, ubi Morus tamen *στρίψας* malebat; ἀναστρίψαι est in eadem conversione Hellenic. vi. 5, 18. Anab. iv. 3, 29. Sed dubitare nos non patitur liber Paris. et Eton. qui *συστραφέντες* scriptum habent, quod recepi.

ταύτῃ προσιόντες] Ex Regio A. *συνιόντες* cum Larchero probavit Wyttenbach et Zeune, qui vulgatum *προσιόντες*, quod etiam Weiske retinuit, sine sensu esse ait. Sed futurum *προσιόντες* si interpreteris de occurso, bene convenit cum sequenti *δεξόμενοι*. Scriptura contra *προσιόντες* difficilem facit sensum omisso *αὐτῷ*, et duram orationem; quæ multo facilius erat, si Xenophon dixisset *ὡς ταύτῃ προσιόντα δεξόμενοι*.

παρῆλθεν] Redi ad Cap. 8, 23. Deinde κατὰ τοὺς Ἕλληνας male est in Paris. Eton. et margine Villoif. Ego vero ex Eton. μετα τοὺς Ἕλλ. annotatum reperi in Edit. Cantabr.

1785.

7. διήλασε παρὰ] Interfertur vulgo καὶ omisi cum Edd. vet. Guelf. Eton. ubi tamen est ἤλασε, et cum Paris. Contra Weiske malebat ἀλλὰ διήλασε· καὶ παρὰ τὸν ποτ.—πιλταστὰς διελάνων κατέκταν. quæ mutatio longe abit ab indole orationis Xenophonticæ.

κατέκταν] Hoc dedit margo Villoif. pro κατέκταν, ut supra Cap. 9, 6. Infra iii. 1, 2. est κατακταίνω. In Arriani Anab. v. 18, 11. vulgatum κατέκταν Editor Halensis ex libro Florent. et Basil. in κατίκταν mutavit.

αὐτούς] Intellige Τισσαφέρνην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ.

Ἀμφιπολίτης] Margo Leoncl. ex versione Amalæi Μεγαλοπολίτης annotavit. Infra iv. 6, 1. et 3. liber Paris. cum Eton. Episthenem mutat in Clisthenem vel Plisthenem.

Φρόνιμος γινώσκει] i. e. φρονίμως ποιεῖσαι, prudenter fecisse. Weiskio verba fringere videbantur, quoniam non dicatur, quare Episthenes prudentiam suam demonstraverit. Igitur φράσις vel simile vocabulum scriptum malebat.

- 8 γενέσθαι. Ὁ δὲ οὖν Τισσαφέρης ὡς μῖον ἔχων ἀπ-
 ηλλάγη, πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει, εἰς δὲ τὸ στρα-
 τόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖ συντυγχάνει
 βασιλεῖ, καὶ ὁμοῦ δὴ πάλιν συνταξάμενοι ἐπορεύοντο.
 9 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων κέρας,
 ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες, μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας, καὶ
 περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς κατακόψειαν· καὶ
 ἐδόκει αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρας, καὶ ποιήσασθαι
 10 ὅπισθεν τὸν ποταμόν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, καὶ
 δὴ βασιλεὺς παραμειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα κατέ-
 στησεν ἐναντίαν τὴν Φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον μα-
 χούμενος συνήει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ἐγγὺς τε
 ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὖθις καιαίναντες ἐπῆ-
 11 σαν πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ τὸ πρόσθεν. Οἱ δὲ αὖ
 βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος ἢ τὸ πρόσθεν

8. Ὁ δ' οὖν] Ex margine Villoif. et
 Paris. à receipt Zeune.

πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει] Hæc ver-
 ba ex margine Steph. Villoif. Paris.
 Eton. et Regiis A. B. adscivi, ut sen-
 tentiam explerem, cujus defectum
 non senserunt Interpretes, cum verba
 ὡς μῖον ἔχων ut inferior discessit ver-
 tere, cum deberent: cum inferior dis-
 cesserit. Noster infra iii. 4, 18. ἀπῆλ-
 θον οἱ βάρβαροι μῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότῃ
 ἀπρεβολίῳ. Imitatus etiam hoc est
 Arrianus Anab. iii. 23, 10. καὶ μῖον
 ἔχοντες τῷ ἀπρεβολίῳ ἀπηλλάγησαν.
 Ceterum margo Villoif. inter τῶν Ἑλ-
 λήνων inserit articulum ἐ, quem in τῷ
 mutatum probaverim. De re ipsa
 compara lii. 3, 19.

9. διακόψειαν] Paris. et Eton. κατα-
 κόψειαν dederunt, quod Hutchinson
 loco huic convenire recte statuit,
 quod contra ac debuit accepit Zeune.
 Similis est locus supra cap. 8, 24.
 Verbum περιπτύσσειν sic est, ut h. l.,
 in Cyrop. vii. 1, 26. οἱ δὲ περὶ αὐτῶν
 συνταγμένοι κατὰ ἰσχύοντες καὶ περι-
 πτύσσοντες ἴδον καὶ ἴδον, ὥστε πολὺ

ἰσχυρίσασθαι. ubi Codex Altorf. περι-
 πτύσσοντες habet.

ἀναπτύσσειν τὸ κέρας] Dicitur ut
 ἀναπτύσσειν τὴν φάλαγγα Cyrop. vii.
 5, 3. explicare phalangem.

10. καὶ δὴ] Mureti conjecturam
 ἥδη corrigentis recte improbavit Hut-
 chinson; vulgatum enim sensum
 habet eundem apud Atticos scrip-
 tores.

παραμειψάμενος] Male cum Hut-
 chinsono conjungit Zeune vestram
 hoc cum vocabulo φάλαγγα. Nam
 παραμειψάμενος est h. l. idem quod
 cap. viii. sect. 13. τῷ ἐκτόνῳ τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἔξω ὄν. Contra vocabulum
 τὸν φάλαγγα pertinet ad solum ver-
 bum κατέστησεν εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα.
 Itaque comma post σχῆμα tollendum
 erat, quod feci. Falsa distinctio fe-
 cit, ut etiam Leonclavius a sensu loci
 aberraret; nam is καὶ μαχόμενος
 συνῆμν scribi voluit. Ceterum αντίαν
 habet Guelf. Paris. Eton.

11. ἐκ πλείονος] Ex longiore inter-
 vallo vel spatio, quam cap. 8, 9. Sic
 est ἐκ πολλοῦ Cyrop. vii. 1, 27. quod

ἔφυγον· οἱ δὲ ἐπεδίωκον μέχρι κόμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ γὰρ τῆς κόμης γήλοφος 12 ἦν, ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν οἱ ἀμφὶ βασιλέα, πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι, τῶν δὲ ἰππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη, ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν. Καὶ τὸ βασίλειον σημῖον ὁρᾶν ἔφασαν, αὐτὸν τινα χρυσῶν ἐπὶ πέλτης ἀνατεταμένον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλληνες, λείπουσι 13 δὴ καὶ τὸν λόφον οἱ ἰππεῖς· οὐ μέντοι ἔτι ἀδρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλωθεν ἐφίλαυτο δὲ ὁ λόφος τῶν ἰππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ 14 ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα, πέμπει Λύκιον τὸν Συρακούσιον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ κελεύει, κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λό-

Zonaras πώριον interpretatus est. Addit Weiske locum Arriani Anab. i. 10, 11. Pro ἱφυγον Eton. habet ἔχτην.

12. ἐπὶ] Margo Villois. ὅτι habet.

ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν — πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι] Vulgo hæc inepte distinguunt ita, ut post βασιλία colon ponant, ad verba πεζοὶ μὲν οὐκ ἔτι repetant verbum ἀνестράφησαν. Sed repetito verbo non est opus, si colon in comma mecum transmutaveris et comma post ἔτι posueris. Multo pejus verba ἐφ' οὗ ἀνестράφησαν interpretantur in quo se convertébant, vel, ut Weiske, in quo conversi steterunt. Est potius ad quem collecti conversi in fugam profecti sunt, qui regem comitabantur.

γιγνώσκειν] Intellige τοὺς Ἕλληνας. [ἐπὶ πέλτης] Edd. vett. addunt ἐπὶ ξύλου, Gueff. cum Stephano ἐπὶ ξύλου, quod Hutchinison mutavit in ἐπὶ ξυστῶ. Contra Leonclavius verbum πέλτης mutari voluit in παλτοῦ, cuius vocabuli interpretationem censebat esse verba ἐπὶ ξύλου. In Paris. et Regis B. C. quos Larcherus comparavit, est ὁρᾶν δῆλον, ὅτι οἱ μὲν αὐτοὶ ἐπὶ πέλτης ἰσχυρίζονται, ἡ πέλτη δὲ ξυ-

λότη ἰσχύειτο. ἴφασαν etc. Eadem est glossa in Eton. nisi quod ibi est ἐπὶ πέλτη et ξύλῳ τι. Margo Villois. ex libro 2. 1. 3. πέλτη, ex 2. ξυλότη pro ξύλῳ τι, ut in 6, in quo ista in textum irreperint, annotavit. In Cyrop. vii. 1, 4. est: ἢ δὲ τῇ Κύρῳ τὸ σημῖον αὐτοῦ χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος. Est igitur πέλτη h. l. quod δόρυ in Cyropædia; et Suidas cum Hesychio πέλτην interpreta- tur etiam λόγχην et ἀκόντιον. Quare verba ἐπὶ ξύλου tanquam scholion delenda esse recte censuerunt Dorville ad Charitonem p. 690. Tourp. ad Suidam iii. p. 335. et Larcher ad h. l. Locus Arriani positus a Suida in v. ξυστὴν ita habet: τὰ σημῖα τῆς ἰσχυρίτου στρατιῆς αὐτοῦ, εἰκόνης βασιλείου, στίμματα, πάντα χρυσῶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἡρυνυμίων.

13. ἐφίλαυτο—ἰσχύειν] Quanquam Xenophontis ἀφίλουαν et nativam orationis simplicitatem bene novisse mihi video, tamen hoc membrum ex eo genere mihi esse non videtur, sed orationis seriem turbare et ταυτολογία inane efficere.

14. κατιδόντας] Eton. liber κατιδόντα habet.

- 15 Φου, τί ἐστίν, ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε καὶ
 ἰδὼν ἀπαγγέλλει, ὅτι Φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. Σχεδὸν
 16 δι' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. Ἐνταῦθα δι' ἑστη-
 σαν οἱ Ἕλληνες, καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο· καὶ
 ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμῶς Κύρος φαίνοιτο, οὐδ'
 ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρσίη· οὐ γὰρ ἤδεσαν αὐτὸν
 τεθνηκότα, ἀλλ' εἰκάζον, ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ κατα-
 17 ληψόμενόν τι προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ
 αὐτοῦ μέιναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα ἄγοιτο, ἢ ἀπίοιεν
 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐδόξεν οὖν αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ
 18 ἀφικνοῦνται ἀμφὶ δόρυπιστον ἐπὶ τὰς σκηνάς. Ταύτης
 μὲν οὖν τῆς ἡμέρας ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμ-
 βάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρ-
 πασμένα, καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν· καὶ τὰς ἀμάξας

15. ἤλασε καὶ] Parif. ἤλασέ τι καί.
 Ex verbo ἤλασε apparet, Lycium fu-
 isse equitem.

16. ὃ ἵστησαν] Margo Villoif. ὃ αὖ
 ἵστησαν habet.

Ἰμῖνοι—ἀνεπαύοντο] *sub armis con-*
quiescebant vertit Hutchinson; con-
 tra Weiske arma non deposita qui-
 dem, sed recondita tamen fuisse cen-
 sebat.

ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ παρσίη] Vitium
 arguit non solum tempus incommo-
 dum junctum praesenti φαίνοιτο, sed
 etiam locus geminus infra ii. 1, 2.
 ἰθαύμαζον, ὅτι Κύρος οὐτε ἄλλον πῖμπαι
 σηματοῦντα ὃ, τι χρὴ παύειν, οὐτ' αὐτὸς
 φαίνοιτο. Quare παρσίη scribendum
 censui.

καταληψόμενοι] Male Edd. vett.
καταληψόμενοι habent; deinceps
προεληλακέναι vulgatum ex con-
 jectura Stephani, Mureti, Leoncla-
 vii, firmata a Parif. libro, correxit
 Zeune.

17. ἄγοιτο] Ita margo Steph. Vil-
 loif. Parif. pro vulgato ἀγάγοιτο.

αὐτοῖς ἀπιέναι] Vulgatam cum Al-
 dina, margine Villoif. et Weiskio
 praetuli scripturae Junt. et Guelf. αὐ-

τοῖς receptae a Zeunio, quae facit
 orationem duriolem. Contra Zeune
 αὐτοῖς eleganter putabat opponi τοῖς
 σκευοφόροις.

δόρυπιστον] Laudat ex h. l. Pollux
 vi. 102. *δόρυπον* interpretatus, Hefy-
 chius cum Suida et Etymol. M. δό-
 ρου vel δόρυπον ὄρεον. Sed margo
 Steph. δόρυπιστον, Parif. δόρυπτον, Eton.
 δόρυπτον habet. Diodorus xiv. 24.
 αἱ δὲ περὶ Κλίμαχον πολλοὺς τῶν βαρβάρων
 ἀνιόντες, ὡς ἦδη νύξ ἦν, ἀναχωρή-
 σαντες τρόπαιον ἵστησαν καὶ περὶ διωσί-
 ραν σχιδὴν φυλακὴν ἰφθασαν εἰς τὴν
 παριμβολήν.

18. Ταύτης μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν
 adjunxi cum Zeunio.

καὶ τὰς ἀμάξας μιστάς] Equidem
 ex more Xenophonteo scriptum mal-
 lim: καὶ τὰς ἀμάξας δὲ μιστάς. De-
 inceps ἀλείρου habet margo Villoif.
 In Cyrop. v. 2, 5. est *οἶον*, ἄλφου,
 ἄλφου. Sed in Arriani Anabaf. vi.
 29, 11. ἀλείρου τι καὶ οἶον ταναγρίαια
 ex Florentino libro pro ἀλείρου posuit
 nuperus Editor Halensis. Postea
 σφάρα est in Edd. vett. σφάρα τὸ
 σφάρισμα λάβοιτο ἰδία Eton. De-
 nique διαδοῖη Guelf. habet.

μετὰς ἀλεύρων καὶ αἶνου, ἃς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα, εἴ ποτε σφοδρὰ λάβοι τὸ στρατόπεδον ἔνδεια, διαδοῇ τοῖς Ἑλλησιν, (ἦσαν δ' αὐται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσαι ἁμαῖαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν. Ὡστε ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· 19 ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στρατευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα οὕτω διεγένοντο.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β'.

+ CAPUT I.

Ως μὲν οὖν ἤθροίσθη Κύρῳ τὸ Ἑλληνικόν, ὅπότε ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἐστρατεύετο, καὶ ὅσα ἐν τῇ ἀπόδῳ ἐπράχθη, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὡς Κύρος ἐτελεύτησε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες αἱ Ἑλλήνες ἐκοιμήθησαν, οἰόμενοι τὰ πάντα νικᾶν, καὶ Κύρον ζῆν, ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἀμα δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ συνελθόντες οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κύρος αὐτὲς ἄλλον πέμποι σημαίνοντα, ὃ τι χρὴ ποιεῖν, οὐτ' αὐτὸς φαίνοιτο. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς, συσκευασαμένοις, ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις, προΐεναι εἰς τὸ πρόσθεν, ὥς Κύρῳ συμμίζεσαν. Ἦδη δὲ ἐν ὁρμῇ ὄντων, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἦλθε Προκλῆς, ὁ Τευθρανίας ἄρχων, γεγονὼς

1. Ὡς μὲν οὖν] Omissum in Edd. vet. et Guelf. ὅν infernit Stephanus ad stipulante margine Villois. In Eton. est ὡς μὲν ὅπότε ἠθροίσθη.

τὰ πάντα] Ex Parif. articulum τὰ adscivi. Cf. ad i. cap. 10, 4.

2. πῶς — φαίνεται] Gregorius Lecapenus in Grammatica ex h. l. retulit πῶς — φαίνεται, monente Zenio. Eiam Parif. πῶς habet. Sed compara i. 10, 16.

τοὺς Κύρους] Ita Parif. et Eton. Vul-

gabatur ὡς, quod conjunctivum habere solet adjunctum.

3. Τευθρανίας ἄρχων] Parif. Eton. Τευθρανίας. Hellenic. iii. 1, 6. καὶ σβλ. Πίργαμον, — καὶ Τευθρανίαν καὶ Ἀλυσάριον ὡς Εὐρυσθένης ἐστὶ καὶ Προκλῆς ἄρχων οἱ ἀπὸ Δημαρέτου τοῦ Λακιδαιμονίου. ubi compara reliqua et Herodotum vi. 63; et 70. Ceterum h. l. Juntina Δημαρέτου, Guelf. Δημαρέτου, margo Villois. Δημαρέτου habet.

ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ Λάκωνος, καὶ Γλαῦς ὁ Ταμῷ. Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κύρος μὲν τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφυγὼς ἐν τῷ σταθμῷ εἷη μετὰ τῶν ἄλλων βαρβάρων, ὅθεν τῇ προτεραίᾳ ὠρμῶντο· καὶ λόγοι, ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν περιμένειεν ἂν αὐτοὺς, εἰ μέλλοιεν ἥκειν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθεν περ ἦλθε.

- 4 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ αἱ ἄλλοι Ἕλληνες βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν· ἄλλ' ὥφελε μὲν Κύρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλλετε Ἀριαίῳ, ὅτι ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, καὶ, ὡς ὁρᾶτε, οὐδεὶς ἡμῖν ἔτι μάχεται· καὶ εἰ μὴ ὑμεῖς ἦλθετε, ἐπορευόμεθα ἂν ἐπὶ βασιλέα. Ἐπαγγελόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, εἰ ἐνθάδε ἔλθῃ, εἰς τὸν θρόνον τὸν βασιλείου αὐτὸν καθιεῖν· τῶν γὰρ τὴν μάχην νικῶντων καὶ τὸ ἄρ-
5 χεῖν ἔστί. Ταῦτ' εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους, καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα, καὶ Μένωνα τὸν Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ
6 φίλος καὶ ξένος Ἀριαίου. Οἱ μὲν ὥχοντο, Κλέαρχος δὲ

δ Ταμῷ] Vulgatum Ταμῶν ita praecunte Stephano correxit Hutchinson.

εἷη προτεραίᾳ] Ita cum Brodæo et Parif. libro scripsit Weiske. Vulgatum προτέρᾳ reprobant Ammonius et Thomas M.

ὠρμῶντο] Equidem propter sequens ὅθεν περ ἦλθε et locum similem i. 10, 1. ὠρμῶντο scribendum cenfeo.

λίγῳ] Male Parif. liber λίγῳ; nam sequitur φαίη. Deinde περιμένειαν Edd. vett. περιμένειαν Parif. cum Steph. facit Guelf.

4. ἀκούσαντες] Ita margo Steph. Villoif. Parif. Eton. Vulgatum ἀκούοντες in πυνθανόμενοι æque solocum mutavit Leonclaviana; quod tamen ipsum post Ἕλληνας insertum habet margo Steph. Villoif. Parif. Eton. Sed margo Steph. et Villoif. annotat,

in aliis libris solum verbum πυνθανόμενοι post Ἕλληνας scriptum legi. Verum dedit Hutchinson, ἀκούοντες Zeune et Weiske.

ἔφειλε] Edd. vett. Guelf. ἔφειλε. Deinceps ἡμῖς νικῶμεν τι βασιλία dant Eton. et margo Villoif. Postea εἰς βασιλία Eton. denique ἀπαγγελλόμεθα male Parif.

ἔλθῃ—αὐτὸν καθιεῖν] Guelf. ἔλθῃ, deinde καθιεῖν αὐτὸν Parif. Eton. margo Villoif.

τῶν γὰρ τὴν μάχην] Ita margo Villoif. τῶν γὰρ μάχῃ Eton. Vulgo articulus τὴν deest.

5. αὐτὸς ὁ Μένων] Articulum δ ο-misit Eton.

6. Οἱ μὲν ὥχοντο] Muretus καὶ αἱ μὲν ὥχοντο scriptum malebat; recte, puto, ut firmiter jungatur oratio antecedentibus.

περιμένειν. Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο σῆτον, ὅπως ἐδύ-
κατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, κόπτοντες τοὺς βοῦς καὶ ὄνους·
ξύλοις δὲ ἐχρῶντο, μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τῆς Φάλαγγος,
οὗ ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἰστοῖς, πολλοῖς οὔσιν, (οὗς
ἠγάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλλειν τοὺς αὐτομαλῶντας
παρὰ βασιλείως) καὶ τοῖς γέρροις, καὶ ταῖς ξυλίναις
ἀσπίσι ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλὰ δὲ καὶ πέλται, καὶ
ἄμαξαι ἦσαν [Φέρεσθαι] ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι,
κρέα ἔψοντες ἥσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Καὶ ἤδη τε ἦν περὶ πλήθουςαν ἀγορὰν, καὶ ἔρχονται 7
παρὰ βασιλείως καὶ Τισσαφέρνηους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλ-
λοι, βάρβαροι· ἦν δὲ αὐτῶν Φαλύνος εἰς Ἕλληνα, ὃς
ἐπύχχανε παρὰ Τισσαφέρνηι ὦν, καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ
γὰρ προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν περὶ τὰς τάξεις τε

περιμένειν] Ita Eton. liber. Vulga-
tum περιμένει non bene coit cum se-
quenti ἐπορίζετο.

σῆτον] Quod in libris quibusdam
Brodæus additum reperit καὶ πῶτον,
est etiam in Etonensi, sed rectius καὶ
τῶτον habet, adjunctum margo Vil-
loif. Deinde τὰς βοῦς est a prima
manu scriptum in Guelf. idem est in
margine Steph. et Villoif.

ἐκβάλλειν] Intellige ἐκ τῶν χειρῶν,
abjicere. Male cum Leonclavio Ste-
phanus *evellere* interpretatur. Trans-
fugas enim receperat jam antea rex,
ut est supra i. 10, 6. Ceterum ἠγά-
γκαζον—αὐτομαλῶντας dictum est pro
ἠγάγκασαν—αὐτομαλῶντας.

Αἰγυπτίαις] Cf. i. 8, 9. Sequens
καὶ ante πέλται omisit Guelf.

[Φέρεσθαι] ἔρημοι] Muretus verbum
delendum censuit, quod defendens
Hutchinson nihil expediit. Zeune
item defendit, *ἄσπερι* intelligens et ita
vertens: *et erant plausfra, quæ cum
jumentis carerent, vehi non poterant.*
Ineptissime! quasi plausfra a jumentis
ferri debent, græce dicantur. Weiske ad
φερεσθαι refert non solum ἄμαξαι, sed
etiam πέλται, atque ita interpretatur:
*ut afferri seu comportari ad ignem alen-
dum possent.* Equidem neutram ra-

tionem probans verbum seclufi.

7. Φαλύνος] Ita hic et in seqq.
Edd. vett. Guelf. Φαλύνος dedit Ste-
phanus. In Plutarcho Artax. 13.
est Φαῦλλος, in Cod. Vulcobii Φά-
λλνος, in Diodoro xiv. 25. Φάλλνος,
in Codice Coisl. reg. Φάλλνος, in alio
Φαλίνος.

περὶ τὰς τάξεις] Margo Steph. Vil-
loif. i. 3. 2. Paris. Eton. ἀμφὶ δαντ,
Junt. Eton. margo Villoif. i. 3. 2.
πράξεις. Intelliguntur ἐπιομάχαι, de
quibus in Republ. Laced. xi. 8. ἐπιο-
μάχαι δὲ καὶ λαίμα Λακεδαιμόνιοι
ποιοῦσι τὰ τοῖς ἐπιομάχαις τάνυ δεκόντα
χαλίστὰ εἶναι. Xenophon Memorab.
iii. 1. memorat Dionysodorum ἐπιο-
μαχίῳ στρατηγὸν διδάξαι, qui
tamen, ut est ibid. sect. 5. ἐκ τοῦ αὐ-
τοῦ ἤρξατο, εἰς ὅτι καὶ ἐπιλύττα· τὰ
γὰρ ταυτίκα ἐμὶ γι καὶ ἄλλο οὐδὲν ἐπιο-
μαχίῳ. De eodem est in Platonis Eu-
thydemo p. 8. τὰ γὰρ περὶ πόλεμον
πάντα ἐπίστασθαι (Dionysodorus cum
fratre Euthydemo), ὅσα δὲ τὸν μάλ-
λοντα ἀγαθὸν στρατηγὸν εἶναι, τὰς
σε τάξεις καὶ τὰς ἡγεμονίας τῶν στρα-
τῶν, καὶ ὅσα ἐν ὅλοις μάχεσθαι δι-
δακτίον. Plato in Lachete p. 170,
ubi Stilaeus ἐπιομάχαις memoratur:
τοὺς ἐν ὅλοις μαχημένους τοὺτους ἰθὺ

- 8 καὶ ὀπλομαχίαν. Οὗτοι δὲ προσελθόντες τε, καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας, λόγουσιν, ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει, καὶ Κύρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας, εὐρίσκεισθαι ἢν τι δύνωνται ἀγαθόν.
- 9 Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὅμως δὲ Κλέαρχος τοσαῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικῶντων εἴη τὰ ὅπλα παραδίδόναι· ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μὲν, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀπεκρίνασθε, ὅ τι κάλλιστόν τε καὶ ἀριστόν ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤζω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως
- 10 ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θνόμενος. Ἐνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἀρκάς, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρῶτον ἂν ἀποθάνοιεν, ἢ τὰ ὅπλα παραδοῖεν· Πρῶξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, ἀλλ' ἐγὼ, ἔφη, ὦ Φαλύνης, θαυμάζω, πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ ὅπλα, ἢ ὡς διὰ Φιλίαν δῶρα. Εἰ μὲν γὰρ ὡς κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, καὶ οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ δὲ πείσας βούλεται λα-

ἱερῶ—κόπῃ περιόντας τὴν Λακεδαιμόνιαν καὶ πᾶσι μάλλον ἰσχυρομένους etc.

8. τι, καὶ καλίσαντες] Ex Eton. te cum Zeunio adscivi. Deinde milibus ex Guelf. dedit Zeune.

τυγχάνει] Edd. vett. et a sec. manu Guelf. τυγχάνει. deinceps ἀπίκτονι Guelf. Diodorus Phalynum dicentem inducit: Ἀγίαι ὁ βασιλεὺς Ἀρταξέρξης, ἰσχυρὴν νίκησιν Κύρον ἀπεκρίνας, παραδόντες τὰ ὅπλα, καὶ πρὸς τὰς θύρας αὐτοῦ βαδίσαντες ζητούσι, πῶς αὐτὸν ἐκτραπέσαντες ἀγαθὸν τινος μεταλάβητι.

εὐρίσκεισθαι] Ita iterum infra vii. 1, 31. Arrianus Anab. iii. 17, 11. χαλίσως ὑφ' ὧν διόμνη παρ' αὐτοῦ τὴν χώραν τὴν ἐφ' ἣν ἔχοντες φόρους ἀποφίεον, ubi pessimam Florentini libri lectionem ὑφ' ὧν dedit Editor Halensis. Idem Arrianus iii. 21, 8. παραδόναι Δαρῶν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ εἴη τι ἀγα-

θὸν εὐρίσκεισθαι. iii. 30, 8. ὡς συντήριον σφίσι εὐρίσκεισθαι παρ' Ἀλεξάνδρου. ii. 25, 5. ἐκλείπτει αὐτὸν ἡμῖν, εἴ τι εὐρίσκεισθαι ἰδίῳι φιλόφρονος παρ' αὐτοῦ. Denique i. 7, 16. καὶ εὐρίσκεισθαι συγγνώμην τῷ πλάθῃ—τῆς ἀποστάσεως.

9. ἱερὰ ἐξηρημένα] Exta exemta. Conjecturam ἐξηρημένα a Larchero commemoratam recte reprobatur Zeune.

10. Ἐνθα δὲ] Ex Guelf. pro vulgato δὲ dedit Zeune. Deinceps margo Steph. et Villoif. πρεσβύτερος habet. Postea Parif. Eton. ἀποθάνου—παραδοίησαν. Etiam margo Villoif. παραδοίησαν habet.

Φαλύνη] Margo Villoif. Φαλίνος dat.

Φιλίαν δῶρα] Vulgo interfectum καὶ cum Junt. Amaseo, Guelf. Parif. omisit Zeune.

καὶ οὐ λαβεῖν] Ita Parif. Eton. Vulgo erat ἀλλ' οὐ λαβὼν. Ceterum Dio-

ταῦτα ὁ Φαλύνος ἐγέλασε, καὶ εἶπεν· Ἀλλὰ φιλοσόφῳ
 μὲν εἰκάς, ὧ νεανίσκῃ, καὶ λέγεις οὐκ ἀχάριστα· ἴσθι
 μέντοι ἀνάντης ὢν, εἰ οἶεῖ ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγε-
 14 νέσθαι τῆς βασιλείας δυνάμεως. Ἄλλους δέ τινας ἔφα-
 σαν λέγειν ὑπομαλαχιζομένους, ὥς καὶ Κύρῳ πιστοὶ
 ἐγένοντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένοιτο, εἰ
 βούλοιο φίλος γενέσθαι· καὶ εἴτε ἄλλό τι θέλοι χρή-
 σθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαντ'
 15 ἂν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἦκε, καὶ ἠρώτησεν,
 εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλύνος δ' ὑπολαβὼν εἶπεν·
 Οὔτοι μὲν, ὧ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει· σὺ δ' ἡμῖν
 16 βεβήκῃ, τί λέγεις. Ὁ δ' εἶπεν· Ἐγὼ σε, ὧ Φαλύνε,
 ἄσμενος εἰράκα, οἶμαι δὲ καὶ εἰ ἄλλοι πάντες οὕτοι· σύ
 τε γὰρ Ἕλλην εἶ, καὶ ἡμεῖς, τοσούτοι ὄντες, ὅσους σὺ
 ὁρᾷς· ἐν τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι συμβουλευόμεθα
 17 σοι, τί χρὴ ποιεῖν, περὶ ὧν λέγεις. Σὺ οὖν, πρὸς Θεῶν,
 συμβούλευσον ἡμῖν, ὅ τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον
 εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσῃ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ἂν λεγό-

*liquis bonis versio Amasæi habet. ἡμι-
 τρεων erat in Ekd. vett. unde ἡμιστί-
 ρων συμμάχων efficiebat Muretus. ἀγα-
 θῶν καίων ex h. l. retulisse videtur
 Diodorus.*

13. ὧ νεανίσκῃ] Ex hoc ætatis indi-
 cio comparato cum loco altero infra
 iii. 1, 25. annos ætatis Xenophontis
 colligere conatus est Zeune. cujus
 tamen rationes non bene procedunt,
 uti docui in Præfatione ad Helleni-
 ca. Nunc vero Xenophonti Theo-
 pompus successit, et tota illa argu-
 mentatio concidit.

ἀχάριστα] Paris. Eton. ἀχρηστα.
 inepte.

14. ἴσθιντο—γίνονται] Ita vulga-
 tum γίνονται—γίνονται ex Paris. et
 Eton. correxit Weiske, probante
 Porfano. Aliorum orationes retulit
 Diodorus ex alieno fonte.

ἄλλό τι θίλοι] Ita cum libro Paris.
 et Eton. margo Villoif. pro ἄλλο τι

ἄλλο βούλομαι scriptum habent. De
 Ægyptiorum defectu compara Dio-
 dori xi. 71. et infra ii. 5, 13.

16. πάντες οὕτοι] Paris. liber ὁσων
 omisit.

τοσούτοι ὄντες] Liber Eton. τοσούτοι
 τε ὄντες dat, unde τοσούτοι γὰρ conjicit
 scribendum Porfano. Deinceps in τού-
 ται Guelf.

17. ἀναγιγνόμενον] Budæus ait di-
 ctum pro ἀναγινωσκόμενον et venit
 olim quum legetur. Leunclavius: re-
 petitum commemoratione. Cum Moro
 πάντα λεγόμενον probat Zeune. In
 nostram lectionem incidit etiam
 Weiske, qui tamen malebat ἀνὰ σὺν
 Ἑλλάδα λεγόμενον. Futurum tem-
 pus ὑπαδεικνύει additum ἂν significat.
 ἀναγιγνέσθαι pro legere Callimachus
 usurpavit, monente Hemsterhusio ad
 Luciani tom. ii. p. 362. ed. Bipont.

[καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσῃ εἰς τὸν ἔπειτα
 χρόνον ἂν λεγόμενον.] Quo sæpius lo-

μασιν, ὅτι Φαλόντος κατὰ περὶ Φθίους παρὰ βασιλέως, κελεύσαντος τούτους Ἕλληνας τὰ ὅπλα παραδόναι, συμβουλευόμεναις συμβούλοις αὐτοῖς τάδε. Οἶσθα δέ, ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὃ ἐν συμβουλευέσει. Ὁ δὲ 18 Κλέαρχος ταῦτα ὑπήγατο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως πρὸςβέοντα συμβουλευέσθαι, μὴ παραδόναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον οἱ Ἕλληνες εἴεν. Φαλόντος δὲ ὑποστρέψας, παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἶπεν ὡςδε·

Ἐγὼ, εἰ μὲν τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστί, 19

cum hunc consideravi, eo magis sensi animum inclinatam meum ad approbandam conjecturam Mori: *eis ἐν ἰσχυρᾷ χρεῖν ἔσσαντα ληγέμενοι.* Futuri enim ὑποθητικῷ illius, quod addita particula *ἐν* existere videtur, nulla hic ratio haberi posse videtur. Idem est iudicium meum de loco simillimo infra vi. 2, 7. *eis δὲ τὸ πᾶν λαομα δὲ γινόμενοι οὐκ ἰβούλοντο στρατοπολεῖσθαι.* Diversa plane ratio est loci Demosthenici contra Midiam cap. xi. p. 20. ed. Spald. *εἰς γὰρ οὐκ αἶναι ὑμῶν, τοῦ μὲν πολλοῦ τὰ τοιαῦτα γίγνεσθαι, τὸ μὴ πολεῖσθαι τοὺς ἑξαμεσσηνόντας αἰτίαι ἐν, τοῦ δὲ μηδὲνα ἰβρίζον τὸ λοιπὸν, ὃ δὲ δίκην τὸν αἰὶ λαφύοντα ἢν προσήκει δίδναι, μόνον αἰτίαι δὲ γινόμενοι;* Hæc enim verba facile ita compones et strues, ut propria futuri indefiniti virtus appareat. Scribe enim: *τοῦ δὲ μηδὲνα—λοιπὸν, ἢ δίκην ἢ αἰὶ λαφύοις,—προσῆκει, δίδναι, μόνον αἰτίαι δὲ γίνονται.* Quod idem in duobus Xenophontis locis expertus fieri posse mecum negabis. In priore enim orationem si dissolvas, minime *οἰσι ἐν ἰσχυρᾷ χρεῖν* ἐν λέγων dici poterit, sed potius dicendum *ἐὰν λέγηται*. Sed hæc ratio in altero loco plane non succedet, nec omnino ibi potest adhiberi. Par est ratio loci Platonici in Cratilo sect. 56. p. 86. editionis Heindorfianæ: *ἵσται τοῖσιν παρὰδῆλον γινόμενοι ἐν μᾶλλον, εἰ τῷ Δωρικῷ τις ὑμέωντι χρεῖν.* quod facile potest aliter scribi, ita quidem: *παρὰδῆλον ταῖς μᾶλ-*

λον δὲ γίνονται, ὅς ἔστιν, εἰ &c. Ex *Epistola.*

παραδόναι. Edd. vet. et Steph. *παραδόναι.* Veram scripturam ex Paris. Eton. et Guelf. dedit Hutchinson.

συμβουλευόμεναις Ita cum Guelf. scripsit Zeune. Junt. Eton. *συμβασιλεύόμεναις*, liber i. 3, 4. in margine Villois. *συμβασιλεύόμεναις, εἰς in officio regis erat versio Amalæi, συμβουλευόμεναις* Ald. Steph.

18. *ταῦτα ὑπήγατο*] Suidas in verbo ὑπήγει habet *ταῦτ' ὑπήγει*, interpretatus *ὑποτίθεται*. Herodotus ix. 94. *ταῦτα δὲ ὑπάρχοντες ἐρώσιον* habet eadem notione fallaciæ.

αὐτὸν τὸν παρὰ βασιλέως] Suidas αὐτὸν τὸν βασιλέα *πρὸςβέοντα—παραδόναι.* Etiam Paris. et Eton. *παραδόναι* habent; unde vulgatum *παραδόναι* mutavi. Præterea Eton. *συμβουλεύσασθαι* habet.

ὑποστρέψας] Leonclavius malebat *μεινωσὺς καὶ ὑποστρέψας*. Contra Hutchinson comparat Latinum *strepas*, et ex Polluce annotat verbum *στρέφεισθαι, ὑποστρέφεισθαι* synonymum *τῷ ἐπατῆν, ut στραφῆν* et *ὑποστρέφῆν* in comparat cum *ἐπάτην*. Zeune notionem eludendi derivat ex propria, quam esse putabat a *fuga adversus hostem converti*. Anonymus interpres Gallicus vertit: *Phalinius Geluda par ses détours*. Larcherus: *mais Phalinius ditoutna adroitement le coup.*—Liber Eton. sequens *ὡς* omittit.

σωθῆναι πολεμαῖντας βασιλεῖ, συμβουλευσά, μὴ παρα-
 δίδοναι τὰ ὅπλα· εἰ δὲ τοι μηδεμία σπηδείας ἐστὶν ἐλ-
 πὶς ἀκοντος βασιλέως, συμβουλεύω σώζεσθαι ὑμῶν ὅπη
 20 δυνατόν. Κλέαρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν· Ἀλλὰ ταῦτα
 μὲν δὴ σὺ λέγεις· παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε ταῦτα, ὅτι
 ἡμεῖς οἴομεθα, εἰ μὲν θεοὶ βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλεί-
 ονος ἂν ἄξιοι εἶναι φίλοι, ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ παραδόντες
 ἄλλω· εἰ δὲ θεοὶ πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν, ἔχοντες
 21 τὰ ὅπλα, ἢ ἄλλω παραδόντες. Ὁ δὲ Φαλύνος εἶπε·
 Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγγελαῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέ-
 λευσεν εἰπεῖν βασιλεὺς, ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ σπεν-
 δαὶ εἴσταν, προῖοῦσι δὲ καὶ ἀπιῶσι πόλεμος. Εἶπατε
 οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα μνηῖτε καὶ σπονδαὶ εἰσιν, ἢ
 22 ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν ἀπαγγελαῖ. Κλέαρχος δὲ
 ἔλεξεν· Ἀπάγγελλε τῶν καὶ περὶ ταύτων, ὅτι καὶ
 ἡμῖν ταῦτα δοκεῖ, ἅπερ καὶ βασιλεῖ. Τί οὖν ταῦτ'
 ἐστίν; ἔφη ὁ Φαλύνος. Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος· Ἦν
 μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπιῶσι δὲ καὶ προῖοῦσι, πόλε-
 23 μος. Ὁ δὲ πάλιν ἡρώτησε· Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγ-
 γελαῖ; Κλέαρχος δὲ ταῦτα πάλιν ἀπεκρίνατο· Σπονδαὶ
 μὲν μένουσιν, ἀπιῶσι δὲ ἢ προῖοῦσι πόλεμος. Ὅ τι δὲ
 ποιήσοι, οὐ διεσήμενε.

19. εἰ δὲ τι] Ita cum Paris. scripti.
 εἰ δὲ τι Eton. εἰ μὲντι vulgatur.
 Sequens *μαθήμης* in locum vulgati
μαθήμης praenunte Mureto restituit
 Hutchinon, consentiente versione
 Amatei.

ἄκοντος] Codices quidam a Brodeto
 comparati *ἐκόντος* habebant, quod
 cum sequentibus verbis copulari vo-
 luit librariorum.

σώζεσθαι ὑμῶν] Ex margine Steph.
 Villeif. Paris. Eton. *ὑμῶν* accessit.

20. ἀπάγγελλε] Paris. Eton. ἀπάγ-
 γελλας *οὐκ* habent. Diodorus *ἔτι*,

idem olim responsum regi Persarum
 a Leonida duce apud Thermopylas:
 διότι κηρύττει, ἢ φίλοι γυνώμεθα σὺ
 Πέρση, μὲν τὸν ἑσπέρην ὄντος, ἀμύνουσι
 ἡμεῖς αὐτοὺς σύμμαχοι· ἢ πολεμεῖν πρὸς
 αὐτοὺς ἀναγκασθόμεν, μέλλομε μὲν τὸν
 σπένει ἀγωνισθόμεν.

22. περὶ ταύτων] Eton. *περὶ ταύτων*.
 Sequens *ἐκόντος* pro *ἐκόντος* ex Steph.
 et Hutchin. deinde *καὶ* ex Eton. li-
 bro recepit Zeune.

Ἀπεκρίνατο] Paris. Eton. *ἀπεκρίνατο*
 ἢ Κλέαρχος habent.

23. διεσήμενε] Paris. *διεσήμενε*.

CAP. II.

ΦΑΛΤΝΟΣ μὲν δὴ ᾤχετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἦγον, Προκλῆς καὶ Χειρίσαφος· (Μένων δὲ αὐτοῦ ἔμενε παρὰ Ἀριαίῳ) οὗτοι δὲ ἔλογον, ὅτι παλλοὺς Φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας, ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχεῖσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· ἀλλ' εἰ βούλοιντο συναπιῆναι, ἤκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸς πρῶτ' ἀπιῆναι Φησίν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν· Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ μὲν ἤκωμεν, ὥσπερ λέγεται· εἰ δὲ μὴ, πράττετε, ὅποιον ἂν τι ὑμῖν αἴσθῃ μάλιστα συμφέρειν. Ὁ τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοις εἶπε. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἥδη ἡλίου δύοντος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς, ἔλεξε τοιάδε· Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, θυομένων ἵσθαι ἐπὶ βασιλείᾳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ ἐγίγνετο. Ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ βασιλείᾳς ὁ Τίγρης ποταμός· ἵσθι ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν θναίμεθα ἄνθ' αὐτοῦ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ ἔστιν ἔχειν ἵσθαι· δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους, πάνυ καλὰ ἡμῖν τὰ ἱερά ἵν'. Ὡς οὖν χρὴ ποιεῖν· ἀπιόντας δειπνεῖν, ὃ τι τις ἔχει· ἐπειδὴν δὲ σημήνῃ τῷ κέρατι, ὥς ἀναπαύεσθαι, συσπυάζεσθαι· ἐπειδὴν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατίθεσθαι ἐπὶ

1. αὐτοῦ ἱμεν] Ita pro ἱμεν Parif. habet.

2. ἰδὼ μὲν] Ita cum libro Eton. scripta. Vulgo erat εἰ μὲν.

3. ἀπὸ] Solæcum ἀπὸ] ex Guelf. correxi. ἀπὸ] habet Eton. æque bonum.

3. θυομένων ἵσθαι] Insolentiam diæionis explicat Hutchinson intellexit Isid. Zenonii ratio absurda est. Statim redit ἵσθαι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους. Herodotus vi. 76. ὡς γὰρ

ἡμεῖς διαβαίμεν μοι. Cf. infra vi. 4. 36.

μίσθ' ἡμῶν] Parif. ἡμῶν. Deinceps οὐκ ἵσθαι ἔχον ex margine Steph. Villois. Parif. Eton. dedi. Vulgo ἔχον abest. Postea καλὰ ἡμῖν Parif. et Eton. habent.

4. ὥς ἀναπαύεσθαι] Cum Amasæo quum eodem modo, quo quiescendi tempore significatur, cornu signum datum fuerit, interpretantur Zeune et Weiske.

τὰ ὑποζύγια· ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἔπειθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ ὅπλα 5 ἔξω. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐποίουν οὕτω· καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἤρχεν, οἱ δὲ ἔπειθοντο, αὐχ' ἐλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει, οἷα δὲ τὸν ἄρχοντα, οἱ δὲ ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. 6 Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐννεήκοντα, παρα- σάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακῶσιοι, στάδιοι πενήκοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι· ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλόγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, στάδιοι ἑξήκοντα καὶ τριακῶσιοι.

7 Ἐνταῦθεν δὴ, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, Μιλτοκύθης μὲν ὁ

τῷ τρίτῳ] Intellige σήμερον. Ceterum verba ἀνατίθενται ἐπὶ τὰ ὑποζύγια similia sunt his Polybii vi. 38. de eadem re tradentis. ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατίθῃσι τὰ παρασάγγα τοῦ ποταμοῦ.

πρὸς τοῦ ποταμοῦ] Ita cum Eton. et margine Villois. vulgatum πρὸς cor- rex. Sic utitur iterum noster infra iv. 3, 26.

τὰ δὲ ὅπλα] i. e. ὁπλίταις, armatos pedites. In Guelf. δὲ excidit. Ceterum ad hanc partem narrationis Xenophontis referendum censeo locum Polyani ii. 2, 2. ex alio tamen auctore ductum. Κλίερχοι, Κύρου φίλος, ἀναχωρῶν μετὰ τοῦ Ἑλλήνων ἱστρατοπόδιστον ἐν κρήνῃ τρεφὴν ἄφρονος. Τισσαφέρνης πρίστους σίμφας ἔχον μίμιν αὐτῷ τοῖς Ἑλλήνας παραδόντας αὐτὸν τὰ ὅπλα. Κλίερχος ὅπαιετο προσεῖναι τοὺς λόγους, ὅπως Τισσαφέρνης ἰππὶν συνοδῶν εἰς τὴν πόλιν διασπίνῃσι τοὺς πολλοὺς τῶν Περσῶν. Ὁ μὲν δὲ περὶ τὸν ἑλπίαν, δίδουσι τὴν δόξαν· ὁ δὲ ὅπαιε τοὺς Ἑλλήνας ἔξαγαγὼν τὴν πόλιν ἀπὸ λαβὴν ἡμέραν ἔπει καὶ νύκτα, τοῦ Τισσαφέρνηος βασιλεὺς τοὺς διαλυθῆναι συνεπαγόντες.

5. ἰλόμενοι] Suidas sub h. v. male interpretatur βουλέμενοι.

οἱ δὲ] Intellige φρονῶν. Libri ta-

men Eton. Ita probat Porson.

6. μέχρι τῆς μάχης] Usque ad locum pugnae, Cynaxa vocatur, testis Plutarcho. Sic iterum est ἀπὸ τῆς μάχης, a loco pugnae.

παρασάγγαι π. κ. τριάκοντα] Edd. vet. cum Guelf. omittunt haec verba; in margine Villois. παρασάγγαι vocabulum tantum desit, annotatur. Ceterum annotat Zeune, in libro superiore Xenophontem enumerassio tantum σταθμούς 84 et parasangas 517, qui efficiant summam stadiorum 15,510. Putat igitur, σταθμούς 9 cum parasangis 18, qui numero defuncti posito hic, tribuendos esse itineri ab Epheso ad Sardes facto, ant latere in descriptione itineris a Sardibus.

τριακῶσιοι] Ita cum Paris. Eton. Regio B. et margine Villois. vulgatum numerum τετρακῶσιοι correxit Zeune, qui minime conciliatur cum Plutarcho, qui Cunaxorum a Babylonis distantiam facit 500 stadiorum. Igitur non opus est emendatione Capelli εἰς Σεῦσα scribentis, nec excusatione vani barbarorum sermonis, qui Græcos detertere voluerint.

7. Μιλτοκύθης] Liber Eton. Μιλοκύθης habet, et sequens μισ' omittit. Demosthenes in Oracionibus p. 655. 658. 676. et 1207. memora-

Θραῖξ, ἔχων τοὺς τε ἰππέας τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τεσσάρ-
 μακοντα, καὶ τῶν πεζῶν Θρακῶν ὡς τριακοσίους, ἡτο-
 μάσθη πρὸς βασιλεία. Κλεάρχος δὲ ταῖς ἄλλαις ἡγεΐτο
 κατὰ τὰ παρηγγελμένα, αἱ δ' εἶποντο· καὶ ἀφικνεῖσθαι
 εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρὰ Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου
 στρατίαν, ἀμφὶ μέσας νύκτας· καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ
 ὅπλα, συνηλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλή-
 νων παρὰ Ἀριαῖον καὶ ὤμωσαν οἱ τε Ἕλληνες καὶ ὁ
 Ἀριαῖος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ οἱ κρείτιστοι, μήτε προδώ-
 σιν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε εἶσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι
 προσώμωσαν, καὶ ἡγήσασθαι ἀδύλως. Ταῦτα δ' ὤμο-
 σαν, σφάξαντες κάπρον, καὶ ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ
 κριόν, εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν Ἕλληνες ξίφος, οἱ
 δὲ βάρβαροι λόγχην. Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν
 ὁ Κλεάρχος· Ἄγε δὴ, ὦ Ἀριαῖε, ἐπείπερ ὁ αὐτὸς ἡμῖν

Thraciae regulum Μιλεσίωθεν, qui a
 Cotye defecit et ab Atheniensibus
 desertus fuit.

8. πρῶτον σταθμῷ] De quo est i.
 10, 1. Diodorus: πρὸς τὸν σταθμὸν,
 ὅπου τὸ δουλοπρεπὲς στρατιώτην ἦν
 ἀποκαχομένης.

Ἱ Ἀριαῖος] Articulum ex Eton. ad-
 fecit Zeune. Deinceps τῶν σὺν αὐ-
 τῷ habet Paris. et margo Villois.

μέγα] Suidas sub v. συνθήκη ex h.
 I. simplex μὴ posuit; idem sequens
 προσώμωσαν fervavit, quod in προσώ-
 μωσαν mutant Junt. et Guelf. Ve-
 rum habet Ald. Steph. et margo Vil-
 lois.

9. κάπρον—κριόν] Suidas cum Guelf.
 ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριόν.
 Gallicus Interpres Ablancourt verris
 et lupi mentione offensus negat in-
 telligi posse, unde ferre istæ. Sed
 κάπρον quidem simpliciter verres est,
 non ferus; sed lupi mentio me pari-
 ter offendit. Locus Demosthenis p.
 642. a Zenio comparatus in foedere
 solenni memorat tantum κάπρον,
 κριόν, ταῦρον. Hæc sunt *suovitautilia*
 Romana, de quibus disputavi ad Ca-
 tonem de R. R. 141. Varronem ii.

1, 10. et in Indice Script. R. R. p.
 353.

εἰς ἀσπίδα βάπτοντες] Æschylus
 Sept. c. Thebas versu 43. ταυροσφα-
 γούντες ἐς μελάνθινον σάκος Καὶ διγγά-
 νοντες χερσὶ ταυρίῳ φόνου Ἄρην, ἔνυδον
 καὶ φιλαίμανον Φέβον ἀρκαμένεσαν.
 Quo respiciens Aristophanes *Lyfistr.*
 187. τίς ἔστιν ἡρώδης ποῦδ' ἡμῶς;—
 εἰς ἀσπίδ', ὄστρε, φασί, λίσχυλος
 ποτὶ, μηλοσφαγόντας; Scythorum
 morem narrat Herodotus iv. 70. ἔρ-
 νια συνῶνται ἀπὸ Σκύθων—ἐς κύλινδρον
 μεγάλην αἶνον ἰσχυάντες αἶμα συμμεί-
 γουσι· τῶν τὰ ἔρνια ταυρομένων,—καὶ
 ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλινδρον ἀν-
 κάμα καὶ ἴστρον καὶ σάγαρον καὶ ἑλάν-
 τισιν ἰσάδιν δὲ ταῦτα ποήσουσι, πατιό-
 χουσι πολλὰ, καὶ ἔπειτα ἀποσπῶντες
 αὐτοὶ τι αἰ τὸ ἔρνος συνῶμεναι καὶ τῶν
 ἰσχυμένων αἰ πλεῖστον ἄρην. Quem lo-
 cum expresseit Mela ii. 1. et Luciani
Toxaris. Diversum jurisjurandi so-
 lemne morem describit auctor Argo-
 nauticorum sub Orpheï nomine edi-
 torum versu 319. 320. Ceterum
 Zeune scribi malebat καὶ βάπτοντες.

10. ἡμῶς—ἡμῖν]. Contra Paris. ἡμῶς
 —ἡμῖν habet.

- στάλος ἐστὶ καὶ ὑμῖν, εἰπὲ, τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας; ὥστερον ἄπιμεν, ἢ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινα;
11. ἐννενηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἦν μὲν ἤλθομεν, ἀπίοντες πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ πῦν ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων. Ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν εἶχομεν λαμβάνειν· ἐνθα δὲ εἴ τι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. Νῦν δὲ ἐπινουῦμεν πορεύεσθαι μακροτέρην μὲν, τῶν δὲ ἐπιτη-
12. δέων οὐκ ἀπορήσομεν. Πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρῶτους σταθμοὺς ὡς ἂν δυνάμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλεῖστον ἀποσπασθῶμεν τοῦ βασιλικῷ στρατεύματι· ἦν γὰρ ἅπαξ δοῦν ἢ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκ ἔτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγω μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων στόλον, οὐ δύνησεται ταχὺ πορεύεσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. Ταύτην, εἶφη, γνώμην ἔχω ἔγωγε.
13. Ἦν δ' αὕτη ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη, ἢ ἀποδράναι ἢ ἀποφυγεῖν· ἢ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἔχειν ἅμα ἡλίῳ δύναναι εἰς

11. πάντες ἂν ὄντ] Paris. Eton. et margo Steph. παντὶ ὄντ dant. Deinde πῦν ἡμῖν Etd. vett. Guelf. verum habet Castalio.

Ἰθα δ' εἰ τι ἦν] Venit aliquando mihi in mentem Ἰθα δ' εἰ τι ἦν, ubique vero supererat aliquid.

ἐπινουῦμεν] Zeunii correctionem ἰσχυρῶς μὲν catenus probo, ut ἰσχυρῶς servem, μὲν abjiciam. Diodorus: γνώμης δ' ἐστὶ Παφλαγονίας ἀναζωγνύειν, ὅσῳ μὲν δεῦρον ἐστὶ Παφλαγονίας μετὰ τῆς δυνάμει, παντὶ σχολῇ διασπείνεται, ὡς ἂν ἅμα τὰς τροφὰς σπείρειν.

ἀπορήσομεν] Weiske ἀπορησομένην scribendum censabat, ut antecedenti μακροτέρην responderet. Sed varia-

vit orationem Xenophon, et ἀναζῶν de personis tantum dici videtur.

12. δοῦν] Paris. Eton. δῶ habent, deinceps ἀπὸσχόμεν Etd. Guelf.

οὐκ ἔτι μὴ δύνηται] Amaseus recte vertit: non erit quod videretur, ut nos assequi possit. Zeune φοβῶμαι ante μὴ intelligit. Pessime Weiske mutari voluit in δύνησεται. Cf. infra ad iv. 8, 13.

ταχὺ] Paris. Eton. margo Villois. ταχίως.

ἔγωγε] Addidit Zeune ex libro Brodæi, margine Steph. Villois. Paris. Eton.

13. ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον] Versus septentrionem igitur.

κώμας τῆς Βαβυλωνίας χώρας· καὶ ταῦτο μὲν οὐκ ἐφάνθησαν. Ἐτι δὲ ἀμφὶ δαίλην ἔδοξαν πολεμίους¹⁴ ὄραν ἱππέας· καὶ τῶν τε Ἑλλήνων οἱ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὅπως, εἰς τὰς τάξεις ἔθειον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἀμάξης περιυόμενος, διότι ἐπείρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Ἐν ᾧ δὲ ἀπλί-¹⁵ ζωτο, ἦκον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοπῶι, ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἰσιν, ἀλλὰ ὑποζύγια νέμονται. Καὶ αὐτὸς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγὺς που ἰσχυροπεδύετο βασιλεὺς· καὶ γὰρ καὶ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμας οὐ πρόσω. Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ ἦγεν (ἦδει¹⁶ γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας, καὶ ἀσίτους ὄντας· ἦδη δὲ καὶ ἐφ' ἧ) αὐ μέντοι αὐδ' ἀπέκλινα, φυλαττόμενος, μὴ δοκῶν φεύγειν· ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ θυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτας κώμας ταῖς πρώτους ἔχων κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασιλικῷ στρατεύματος καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα. Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ ἰσχυροπε-¹⁷ δύνοντο, οἱ δ' ὕστεροι σκοταῖσι προσιόντες, ὡς ἐτύγχανον ἱκαστοί, ἠυλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλαῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε αἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν

15. εἰση—ήμω] Zennius suspicatur εἰση scribendum esse. ήμωτο habet Paris. et Eton.

καὶ γὰρ καὶ] Porfarius καὶ omittit Eton. et Guelf.

16. ἦδει] Ita Steph. liber Brodsei, Guelf. et margo Villoif. ἦδαι est in Junt. Ald. Eton. ἔλασιν dedit Castalio, quem sequitur D'Arnaud Animadv. p. 173.

εὐθύωρον] Margo Steph. cum Paris. εὐθυμένον, margo Villoif. εὐθυμένον dat. Vulgatum ex h. l. Harpocratio et Suidas interpretantur κατ' εὐθύαν.

τοὶ πρώτοι ἔχον] Margo Steph. Villoif. cum Paris. dat τοὺς ἀρχηγούς

ἄγων. Comparat Zeune locum Hel- lenic. iv. 2, 14. σάλο σπηκαὶ εἰς τὸ στρατόειλον.

ἀνὰ τὰ] Edd. vett. cum Guelf. ἀνὰ omittunt.

17. ὁμοίῳ τρόπῳ τιν] Margo Steph. et Villoif. ἴσως habet, deinde cum Paris. et Eton. ἰσχυροπεδύνοντο.

σκοταῖσι] Suidas editus ex h. l. habet σκοταῖσι, sed Codex Oxoniensis a Porfiono inspectus σκοταῖσι praefert. Sequens στρατιώταις cum Suida habet Steph. et margo Villoif. στρατιώταις Edd. vett. et Guelf.

ἐγγύτατα] Supra sect. 16. est εἰς τὰς ἐγγυτάτας κώμας. Infra v. 4, 13.

- 18 σκηνομάταιων. Δῆλον δὲ τούτο τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη, οὔτε στρατόπεδον, οὔτε καπνὸς οὐδαμῶς πλησίον. Ἐξεπλάγη δὲ, ὡς εἰπε, καὶ βασιλεὺς τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος· ἐδήλωσε δὲ ταῦτα 19 οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔπραττε. Προϊούσης μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἕλλησι φόβος ἐρπίπτει, καὶ θάραξος καὶ δαῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς φόβου ἐμπασόντος γέγενεσθαι.
- 20 Κλέαρχος δὲ Τολμίδην Ἡλείην, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ κήρυκα ἀριστὸν τῶν τότε, ταῦτον ἀναγκάων ἐκέλευσε, σιγῇ κατακρηρίζωντα, ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὅς ἂν τὸν ἀφόντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα μὴνύσῃ, ὅτι λήψεται 21 μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται, ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη, καὶ οἱ ἄρχοντες σῶσι. Ἀμα δὲ ὄρθρῳ παρήγγειλε Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὄπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἥπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

πρόβουλον ἰγγυτάτω τιαρευῶ. ubi Parif. et Eton. ἰγγυτάτω dant; minus recte, ut affirmat Zeune, ablegans lectorem ad annotationes in Cyrop. iv. 1, 3. Ibi igitur ait, ἰγγυτάτω apud Xenophontem genitivum habere adjunctum, ἰγγυτάτω contra absolute poni. Verum id est in loco Cyrop. iv. 1, 3. τὸν ἰμὸν ἰγγυτάτω ἐκείαρχον sed ibi Edd. vett. habent ἰγγυτάτω. item vi. 1, 43. et vi. 3, 28. Contra in ταῖς ἰγγυτάτω νότοις est Hellenic. v. 4, 66. αἱ ἰγγυτάτω ἡδοναί Memor. iv. 5, 10. Sed in hoc nostro loco genitivus τῶν πολέμιων non pendet ab ἰγγυτάτω, sed pertinet ad αἱ μὲν. Vana igitur est hominis observatio. Thucydidis auctoritatem non addo, in cujus libris similiter Codices inter ἰγγυτάτω et ἰγγυτάτω variant scripturam.

σηκηνομάταιων] Margo Villois. σημηνομάταιων habet.

19. μίντω τῇ] Ita cum Steph. margo Villois. γὰρ τῆς Edd. vett.

Guelf. Deinceps γίνεσθαι pro γίγνεσθαι dat Parif.

20. ὅτι προαγορεύουσιν] Steph. addidit ἐν, quod est etiam in margine Villois.

τὸν ὄνον] Leonclavius φόβον, Larcherus ἄλιον substituit voluit, asino contra locum asseruit in strategemate Clearchi Toup. in Suidam ii. p. 289. ed. Lips. qui comparat similem narrationem Polyeni iii. 9, 4. de Iphicrate, qui per praekonem edixit: ἐν τῇ μανύσῃ τὸν ἀφόντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὄπλα. Idem comparavit Aeneam Tacticum c. 27. et Artemidorum Onirocr. v. 12. qui locum Xenophontis respexerint. Ceterum ex Polyeni loco apparet, recte me vulgatum ἀφόντα correxisse. μανύσῃ pro καταμανύσῃ dedit Parif. cum margine Villois.

21. Κλέαρχος] Margo Villois. ἰ. Κλ. ibidem est ἦπερ, quod Stephanus edidit pro vulgato antea ἦν, quod est etiam in Eton. et Guelf.

+ CAP. III.

Ὁ ΔΕ δὲ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ
τῇδε, δῆλον ἦν τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ πέμπων τὰ
ἄλλα παραδιδόναι ἐκέλευε, τότε δὲ ἅμα ἡλίῳ ἀνατέλ-
λοπι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον²
πρὸς τοὺς προφύλακας, εἰήτουν τὰς ἀρχαίας. Ἐπεὶ
δ' ἀπήγγειλαν οἱ προφύλακες, Κλέαρχος, τυχὼν τότε
τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν, εἶπε τῷ προφύλαξι, κελεύειν
τοὺς κήρυκας περιμένειν, ἄχρις ἂν σχολάσῃ. Ἐπεὶ δὲ³
κατέστησε τὸ στράτευμα, ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι
πάντη Φάλαγγα πυκνῇ, τῶν δὲ ἀάκλων μηδεὶα κατα-
φαῖν εἶναι, ἐκάλεσε τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτὸς τε προῆλ-
θε, τοὺς τε εὐσπλατάτους ἔχων καὶ εὐειδεστάτους τῶν
αὐτοῦ στρατιωτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ταῦτα
ἔφρασεν. Ἐπεὶ δὲ ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις, ἀπηρώτα, τί⁴
βούλουτο. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι περὶ σπονδῶν ἤκουον ἄν-
δρες, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται, τὰ τε παρὰ βασιλέως τοῖς
Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν Ἑλλήνων βα-
σιλεῖ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο Ἀπαγγέλλετε τοῖνυν αὐτῷ,⁵
εἰ μάχης δεῖ πρῶτον ἄριστον γὰρ αὖκ' ἔστιν, οὐδὲ ὁ
ταλμῆσων περὶ σπονδῶν λεγεῖν τοῖς Ἕλλησι, μὴ πορίσας
ἄριστον. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι ἀπήλαινον, καὶ⁶

1. ἰσὺ δ' ἀπήγγειλαν] Margo Vil-
loif. ἰσὺ δ'. deinde ἀπήγγειλλον Pa-
rif.

ἔχει δ.] Ita cum Stephano mar-
go Villoif. ἔχει Edd. vett. Guelf.

3. τῶν δὲ ἀάκλων] Margo Villoif.
cum Paris. Is τῶν ἰσίων δ.

ἰκέλει] Eton. ἰκέλεισι dat. quod
probandum Weiske intelligit προσελθὼν ο
ἰσχυρῶς membro.

τῶν αὐτῶν] Ita Edd. vett. Guelf.
αὐτῶν reliquae habent. Sequens ταύ-
τῃ pro ταύτῃ conject Zeune, proba-
vit Weiske : idem facere iussit.

4. ἰσὺ δὲ δὴ πρὸς—ἀπηρώτα] Ita
margo Steph. Villoif. Paris. Eton.
Antea erat ἰσὺ δὴ πρὸς τ. ἀγγέλους
ἦσαν, ἰσὺτα. Ex Eton. praeterea an-
notatum reperi in editione Hut-
chinf. εἰ βούλουτο σπῶντα.

5. ἀπαγγέλλετε τοῖνυν αὐτῷ] Hæc
Eton. omittit.

λίγην τοῖς Ἕλλησι] Hunc ordinem
verborum habet margo Villoif. Vul-
go erat τ. Ἕλ. λίγην. Solertissi-
mum Clearchi inventum dignum
ingenio Spartano admirabitur le-
ctor.

ἦκον ταχύ· (ὥ καὶ δῆλον ἦν, ὅτι ἐγγύς που ἦν βασιλεὺς ἢ ἄλλος τις, ὃ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν) ἔλεγον δὲ, ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ, καὶ ἦκοιεν ἡγεμόνας ἔχοντες, οἱ αὐτοὺς, εἰαν αἱ σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν, ἐν-
 7 θεν ἔξουσιν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ ἡρώτα, εἰ αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι σπένδοιτο ἰούσι καὶ ἀπιαῦσιν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσονται σπονδαί. Οἱ δὲ, πᾶσιν, ἔφασαν, μέχρις ἂν
 8 βασιλεῖ τὰ παρ' ὑμῶν διαγγελθῇ. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μεταστησάμενος αὐτοὺς ὁ Κλέαρχος, ἐβουλεύετο καὶ ἰδοὺ τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ ταχὺ καὶ καθ'
 9 ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια καὶ λαβεῖν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε· Δοκεῖ μὲν καὶ ἐμοὶ ταῦτα· οὐ μέντοι ταχὺ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ διατρίψω, ἔστ' ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι, ἔφη, καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρίσσεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἰδοὺς καιρὸς εἶναι, ἀπήγγελλεν, ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθὺς ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια.

- 10 Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο, τὰς μὲν σπονδὰς ποιησόμενος, τὸ δὲ στρατεύμα ἔχων ἐν τάξει· καὶ αὐτὸς δὲ ὠπισθοφυλάκει. Καὶ ἐντύγχανον τάφροις καὶ αὐλῶσι πλήρεις ὕδατος, ὥς μὴ δύνασθαι

6. ἢ καὶ] Edd. vett. Guelf. ἰ καὶ. deinde ἰ βασιλεὺς ἢ Eton. habet.

ἰδὲν αἱ σπονδαί] Articulum αἱ ex Eton. inferui. Sunt σπονδαί jam ante illas oblatæ.

7. εἰ αὐτοῖς] Solis intellige. Sequens ἴσονται ex Parif. et Eton. recepit Zeune pro vulgato ἴσονται. Postea αἱ σπονδαί malim.

8. καὶ ταχὺ καὶ καθ' ἡσυχίαν] Hunc ordinem verborum dedi ex Parif. Vulgo erat ἰδοὺ ταχὺ τὰς σπονδὰς ποιῆσθαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν.

9. καὶ ἰδοὺ ταῦτα] Pessime ταῦτά scripsit Zeune; ita enim debebat

esse ἰδοὺ ἰδοὺ ταῦτά, omissa copula καί.

ἀπήγγελλεν, ἴτι] Guelf. ἀπήγγελλεν habet.

10. μὲν ἡγοῦντο, Κλέαρχος μίττω] Vulgo post ἡγοῦντο semicolon ponunt, Weiske punctum adhibuit, neutrum bene; antecedenti enim μίττω respondet nunc μίττω, ut sæpius alibi, pro ἴ. Igitur pot verba ἰν τάξῃ semicolon ponendum erat, et deinceps scribendum καὶ αὐτοῖς ἢ ὠπισθοφυλάκει, recepto ἢ ex libro Eton.

καὶ αὐλῶσι] Vallis vertit Hutchin-

διαβαίνειν ἄνω γασφρῶν· ἀλλ' ἐποιῶντο διαβάσεις ἐκ τῶν Φαίικων, αἱ ἦσαν ἐκπεπτωκότες, τοὺς δὲ καὶ ἐξέκοπτον. Καὶ ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἱερωτάται, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τὸ δορυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκoίη τῶν πρὸς ταῦτο παραγμάτων βλαβεύειν, ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήθειον ἔπαιεν αὐτὸν, καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανεν, εἰς τὸν πηλὸν ἐμβαίπων ὥστε πᾶσιν αἰσχύνῃν εἶναι, μὴ αὐτὸν συσπυδάζειν.

Ion, alveos, canales Zeune. Cum montium colliumve mentio non antecessit, vallium notio ab hoc loco aliena est. Contra canales a Tigride ad Euphraten ductos δῶρυχοι vocare solet Xenophon, ex iisque derivatas τάρχους μεγάλους καὶ ἰσχυροὺς, denique ἔχοντες memorat infra ii. 4, 13. Quare πάλιν h. l. ἔχοντες videntur dici. Plinius vi. c. 26. de Euphrate: *cursu piscium aqua in alveos fossasque ianissa circumjactis rigare campos terrarum solis aestivi vapore solebant.* Arriani Anabasis vii. 7, 6. seqq. simpliciter canales, alveos et fossas communi vocabulo δῶρυχοι significat.

τὸν δὲ καὶ i. c. ἄλλους δὲ. Comparat Zeune Cyrop. iv. 5, 46.

ii. ἰωνοῦ] Suidas interpretatur h. l. ἔχον, ἑγερμένους. Ante ἑγερμένους idem articulum.

τιταγμένους] Juntina addidit αὐτῷ, quod manus recentior in Guelf. etiam inseruit.

βλαβεύων] Arrianus Anab. iii. 6, 12. ἐπεὶ δ' Ἀρίστας παρεβόησε Σούριος Ἀνακτοῦδου ἐν Εἰνίῳ ἀσπίδι, οἱ Ἀρίστας βασιλέως Ἰώνων αὐτῷ ἐν τῇ παρασκευῇ. ubi levi mutatione scribe βλαβεύων, cujus interpretationem verbum ἐμμελῶς temere nuper reposuit Editor Halensis.

ἰωνοῦ δὲ] Juntina cum Codice Bodl. ἰωνοῦ, Aldina, Castal. Steph. Guelf. libri Regii a Larchero inspecti et mango Villot. dant ἰωνοῦ. Cum Mureto Stephanos corrigebat ἐν ἰωνοῦ ἰωνοῦ, refertus ἐν ἰωνοῦ. ad aliam rem, quam manu gestabat Clearchus. Leuncl. conjiciebat: ἰωνοῦ αὐτοῦ. Hinc Welfius et Hutchinson ἰωνοῦ δὲ ediderunt temere.

Abresch. Anab. Dilucid. Thucyd. p. 241. ἰωνοῦ interpretatur hominem Clearcho praecipue curam, et consilium Clearchi fuisse censet ostendere, quid expectandum sit aliis, nisi strenue labori incumbere. Larcherus reperit in Regio A. ἐν ἰωνοῦ τὸν, hinc coniecit πῶς ἰωνοῦ, ἰωνοῦ αὐτοῦ, atque ἐκλεγόμενος refert ad ipsum hominem ignavum, non ad Clearchum, vertens: *se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode, pour mettre le pied, il le frapport de son bâton, et le prenant par la main, il le forçoit d'entrer avec lui dans la boue.* Zeune ex Suida in ἰωνοῦ recepit ἰωνοῦ δὲ, fed ἄν seclustit, quod nullo modo ferri posse censebat. Contra particulam δὲ recte defendit Weiske referens lectionem ad Cyrop. viii. 1, 17. igitur vertit, *er schlug ihn wohl, schlug ihn nach Befinden.* Defendit vulgatum ἰωνοῦ δὲ, etiam Porson, *verberare solebat* vertens. Sed inprimis pertinet ad interpretationem loci ab Interpretibus vexati, quod monuit Buttmannus, familiarem selegisse Clearchum, quem verberaret, quoniam hominem liberum verberare non licebat, nisi per familiaritatem quandam hoc fieri videretur. Verumtamen in hac ipsa Anabasi exempla plura occurrunt hominum, quos Clearchus, severus disciplinae militaris exactor, verberibus coercet aut castigat. ἰωνοῦ igitur aliam significationem ingenii signioris continere videtur. Ceterum male Juntina ἐν πηλῷ dedit. Compositum συσπυδάζειν pro simplice recepit Zeune ex libro Guelf. et Parisiensi.

- 12 καὶ ἐτάχθησαν μὲν πρὸς αὐτοῦ οἱ τριάκοντα ὅτι γεγόνω-
τες· ἐπεὶ δὲ καὶ Κλέαρχον εὐρεῖον σπουδάζοντα, προσελάμ-
13 βατον καὶ αὐτὸν πρεσβύτερον. Πολὺν δὲ μᾶλλον ὁ Κλέαρχος
ἔσπευδεν, ὑποπαύων μὴ αἰεὶ αὐτῷ πλῆρεις εἶναι τὰς τά-
φρους ὑδατος· (οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἷα τὸ πεδίον ἄρδαν) ἀλλ',
ἵνα ἤδη πολλὰ προφαινέτο τοῖς Ἑλλησιν διὰ εἰς τὴν
παράν, τούτου ἕνεκα βασιλίᾳ ὑπάπτυσεν ἐπὶ τὸ πεδίον
τὸ ὕδαρ ἀφεικέναι.
- 14 Πορευόμενοι δὲ ἀφίκοντο εἰς κώμας, ὅθεν ἀπέδειξαν
οἱ ἡγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνῆν δὲ σίτες
πολὺς, καὶ οἶνος φοινίκων, καὶ ὄξος ἐψητὸν ἀπὸ τῶν
15 αὐτῶν. Αὐταὶ δὲ αἱ βάλανι τῶν φοινίκων, οἷας μὲν ἐν
τοῖς Ἑλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκλειντο· αἱ δὲ
τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι, θαυμάσιοι
τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος· ἡ δὲ ὄψις ἡλέκτρον οὐδὲν

12. πρὸς αὐτὸν] Quid sit, nescire se
fatetur Buttman, qui conjiciebat
πρότερον scribendum. Forte πρὸς αὐ-
τοῦ vel ἐπ' αὐτοῦ fuit olim scriptum.
Correxī πρὸς αὐτοῦ. Vulgatum πρὸς
αὐτὸν ἀρὰν ἰψὺν vertunt, sed ea sig-
nificatio et sententia ab hoc loco
plane aliena est. Ceterum Eton. an-
tecedens μὲν et sequens καὶ omittit.

13. ἄρα] Ἄστας igitur transiisse vi-
detur, qua rigari campi solebant ex
fossis et alveis.

ἵνα ἦδη—διὰ εἰς] Ita cum Paris.
Eton. et margine Villoisf. scripsi.
Vulgabatur autem ἵνα πολλὰ τὰ ἄρα-
ρα φαίνεται τοῖς Ἑλ. ἵνα εἰς. In mar-
gine tamen Villoisf. annotatur ἦδη et
πρὸ a priorē manu deleta esse. Se-
quens ἀφεικέναι Edf. vett. mutantur
in ἀφικέναι, Parisf. in ἀφικέναι, margo
Villoisf. in ἀφικέναι.

14. ὄξος ἰψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν] Margo Villoisf. in τῶν αὐτῶν habet.
Athenæi, qui h. l. excerptis libro xiv.
p. 651. Editio Aldina ὄψιν καὶ ἰψη-
τὸν habet, quam scripturam præfere-
bat Muretus. Vulgatam comprobat
locus Suidæ ex h. l. de promptus, ubi
est ὄξος ἰψητὸν τὸ ἀπὸ φοινίκων, recte
monente Brodæo Miscellan. xxvi.

24. ὄξος Morus interpretatur acida-
lum potum et daſtylis coctis paratum,
οἶνον contra dulciorem potum, et daſtylis
expresse paratum.

15. Αὐταὶ δὲ] Vulgatum αὐταὶ cor-
rexit cum Larchero Zeune præeunte
Amasæi versione; idem in Athenæo
fecit Schweighäuser.

οἷας μὲν] Hutchinson primus in
locum vulgati antea μὴ hortante Ste-
phano μὲν restituit ex libro Brodæi,
Parisf. Eton. et Suida, qui h. l. his
laudavit, sub voc. βάλανις et ἀπί-
κναι. Contra Athenæus οἷας μὲν ἐν
τοῖς Ἑλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν habet; ut
adeo negationem is item in Codici-
bus Xenophonotis scriptam reperisse
videatur. Frustra expectavi Codici-
um Athenæi auctoritatem, qui ta-
cent; et vulgatum an bene explica-
rit Schweighäuser, dubito.

ἀπὸ τῶν αὐτῶν] Suidas sub h. v. is τοῖς
διστάσις posuit. Deinceps θαυμάσιον
ex Athenæo vulgato θαυμάσιον sub-
stituit Hutchinson. Postea Parisf. et
Eton. dant τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους.
Margo Villoisf. τοῦ κάλλους καὶ τοῦ
μεγέθους.

ἡλέκτρον] Quidam electrum vulgare
vel succinum, alii metalli genus eo-

δοῦρε· τὰς δὲ τινες ξηραίνοντες τραγήματα ἀπειτίθε-
σαν. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, καφαλαγὺς δὲ.
Ἐταῦθα καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ Φοίνικος πρῶτον ἔφα- 16
γον οἱ στρατιῶται, καὶ οἱ πολλοὶ ἐθαύμαζον τό τε εἶδος,
καὶ τὴν ιδιότητα τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα καὶ τοῦτο
κεφαλαγύς. Ὁ δὲ Φοῖνιξ, ἔθεν ἐξαίρεσίην ὁ ἐγκέ-
φαλος, ὅλος ἐξημαίνετο.

Ἐταῦθα [δὲ] ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ παρὰ με- 17
γάλαυ βασιλείως ἦκε Τισσαφέρης, καὶ ὁ τῆς βασιλείας
γυναικὸς ἀδελφὸς, καὶ ἄλλαι Πέρσαι τρεῖς· δαῖλοι δὲ
πολλοὶ εἶπαντο. Ἐπεὶ δὲ ἀπήντησαν αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλ-
λῶνων στρατηγοὶ, ἔλεγε πρῶτον Τισσαφέρης δι' ἐρμηνέως
ταῦτά·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι· 18

dem nomine vocatum intelligunt. Illud præfert, ut in vulgus notius, Weiske. Ceterum *καρυτωὺς βαλά-
νος* intelligi monuerunt viri docti, imprimis Salmasius Exercit. Plin. p. 928. b. ejusque simia Bodæus a Stapel ad Theophrasti H. Pl. p. 107. Diodorus ii. 53. τῆς Συρίας παρὰ μὲν
ἐπὶ αἰλῶν αἱ *καρυτωὶ* καλούμεναι γιν-
ώσκονται διὰφορεῖ παρὰ τι τῆς γλωσσότητος
καὶ τὸ μίγνθος, ἴτι δὲ τοῖς *χημοῖς*.
Τούτων δὲ πολλὰ μίγνθος παρὰ τὴν Ἀρα-
βίαν καὶ τὴν Βαβυλωνίαν ἔχον ἴσται γινω-
σκόντες, παρὰ μὲν τὸ μίγνθος ἐξ *δαυτέ-
λου* ὄντος, τῷ δὲ *χημῷ* τοῖς μὲν *μαλί-
νοις*, τοῖς δὲ *φοναῖσις*, ἰσίου δὲ *παραφρι-
ζαντες* ὡς· ὅς αὐτὸν ἔμα καὶ τὴν
ἴσην εἰσπεσεῖν καὶ τὴν γίνεσθαι *ψυχα-
γωγῶσαι*. Ex Apollonii vita i. 21.
φοίνικος βαλάνους ἡλεπτοῦς τι καὶ
μυγάλους comparavit Schweighäu-
ser.

τὰς δὲ *εἰσας*] Hanc scripturam ex
marginis Steph. Paris. Eton. mutavit
in *εἰσας* Hutchinson, quem sequitur
Weiske. *εἰσας* verit Amasæus, habet
Athenæus Casauboni et defendit
Zonæ: ita τὰς δι dictum sit pro
ταύτας δὲ. Altera forma τὰς *εἰσας* a
Xenophonte non frequenter. Athe-
næi editio Veneta cum Codice A.
posteriores scripturam habent, quam

defendit Schweighäuser.

τραγήματα ἀπειτίθεσαν] Intellige
ὡς *τρ.* Muretus *ls tr.* scribi voluit.
Athenæus *παρετίθοντο* habet; idem
sequens *καὶ* post *ἦν* omittit. Deinde
ante Stephanum erat *πενὸν*, quam
formam ille recte mutavit ex Athe-
næo.

ἡδὺ μὲν] Intellige *χημα* vel *τραγῆ-
μα* ex antecedentibus. Rem eandem
tradit Dioscorides i. 148. et Plutar-
chus ad h. l. respiciens tom. ii. p.
133. ed. Francofurt. Plinius xxiii.
4. l. 51. et 26.

16. *ἐγκέφαλον*] *Medullam in casu-
mine palmarum* interpretatur Plinius
xiii. sect. 9. De ea vide Theophrasti
H. P. ii. 8. cum annotatione Bo-
dæi.

ἐθαύμαζον] Paris. *ἐθαύμασαν*. So-
quens *ιδιότητα* in *ἡδονῆν* mutabes
Brodæus.

ὅλος ἐξημαίνετο] Athenæus *ὅλος
ἐξαμαίνετο* habet. Vulgo h. l. legi-
tur *ἐξημαίνετο*. Scripturam marginis
Steph. Villoif. Paris. Eton. *αἰμαίνετο*
recepit primus Hutchinson, nostrum
probavit etiam Porson, quippe facili-
lime a librario mutandum in *ἐξημα-
ίνετο*.

17. Ἐταῦθα [δὲ] *ἔμειναν*] Sectiofi
δὲ in libro Eton. omisum.

καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ [κακὰ] κἀμύχανα ἐμπεπτωκότας, εὖρημα ἐποιησάμην, εἴ πως δυναίμην παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι, ἀποσῶσαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἶμαι γάρ, οὐκ ἂν ἀχαρίστως μοι ἔχειν, αὐτὲ πρὸς ὑμῶν οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἀπάσης.

- 19 Ταῦτα δὲ γνοὺς, ἡτούμην βασιλέα, λέγων αὐτῷ, ὅτι δικαίως ἂν μοι χαρίζοιτο, ὅτι αὐτῷ Κῦρον τε ἐπιστρατεύοντα πρῶτος ἤγγειλα, καὶ βοήθειαν ἔχων ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ ἀφικόμενῃ καὶ μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα, καὶ συνίμῃ βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε. Καὶ ταῖς σὺν Κύρῳ βαρβάρους εἰδῶξα σὺν τοῖσδε τοῖς παρῶσι νῦν μετ' ἐμοῦ, 20 αἵπερ αὐτῷ εἰσι πιστότατοι. Καὶ περὶ μὲν ταύτων ὑπέσχετό μοι βουλευσασθαι ἔρωςθαι δὲ με ὑμᾶς ἐκέλυσεν ἐλθόντα, τίνος ἕνεκα ἐστρατεύσατε ἐπ' αὐτόν. Καὶ συμβουλεύω ὑμῖν, μετρίως ἀποκρίνασθαι, ἵνα μοι εὖ

18. καὶ πολλὰ [κακὰ] κἀμύχανα] Ex Suida sub voc. εὖρημα vulgatum καὶ ἀμύχανα mutavit Zeune, unde etiam sequens ἱστορησάμενος restituit in locum vulgati στρατηγίας, suadente etiam Oudendorpio ad Thomam Mag. p. 394. Equidem eodem auctore seclusi κακὰ, ab aliena manu additum vocabulum; mecum sentit Porson.

εὖρημα ἱστορήσασθαι] In lucro posui vel ἀρπαγεῖν, ut recte interpretatur Zeune. Infra vii. 3, 13. est εὖρημα δίῃσι δίῃσι. Dictionem hanc Xenophonitis imitator Philostratus Apollonii v. 1, 13. Heroic. p. 751. Cf. ad Thomam M. p. 394.

αἵ ποί] Eton. ἵσπερ habet. Sequens ἐμᾶς, vulgo in extremo colo positum, cum Suida post ἀποσῶσαι repositum, quo melius numeri procederent orationis. In margine Villosi. est ἀποσῶσθαι ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Οἶμαι] Guelf. ὁμοίαι. Deinceps ante Zeunium erat οὐκ ἀχαρίστως μοι ἔχειν. Sed ἂν addunt Guelf. Eton. et

Suidas in v. ἀχαρίστως, ubi totus locus ita scriptus legitur in Editione Kusteri: οἶμαι γάρ, ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως μὲν ἔχω ὅτι πρὸς ἐμᾶς ὅτι πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. Kusterus, cum fontem ignoraret, quædam temere in eo loco tentavit. Vicia ex Codice Leidensi fustulit Suidæ Jac. Gronovius post Decreta Judæorum p. 87. Ex Suida ἂν et ἔχω recte recepit Zeune. Male Junt. cum Guelf. πρὸ ἐμᾶς—πρὸ τῆς habent. Margo Villosi. ἀπάσης Ἑλ. annotavit.

19. ὅτι δικαίως ἂν μοι] Junt. Guelf. ὅτι ἂν μοι δικαίως. Deinceps πρῶτον Eton.

διήλασα] Redi ad i. 10, 7.

20. βουλευσασθαι] Cum Stephano βουλευσασθαι præferbat Hutchinsion; sed locum similem (supra i. 2, 2. ὁπποσάμην ἀδυνάμει—μὲν πρὸς τὸν σπῆν) opposuit Zeune.

ἵ μὲ] Edd. vett. cum Guelf. μὲ omittunt. Deinceps τίνος ἵνα Pa- rif.

πρακτότερον ἢ, εἰάν τι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν παρ' αὐτοῦ διαπράξασθαι.

Πρὸς ταῦτα μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλευόντο, 21 καὶ ἀπεκρίναντο· (Κλέαρχος δὲ ἔλεγεν) Ἴμμεῖς οὔτε σιγήσομεν, ὥς βασιλεῖ πολεμήσοντες, οὔτ' ἐπρεσβύμεθα ἐπὶ βασιλέα· ἀλλὰ πολλὰς προφάσεις Κύρος εὗρισκεν, (ὥς καὶ σὺ εὖ οἶσθα) ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευάστους λάβωι, καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε ἀναγάγωι. Ἐπεὶ μέντοι ἤδη 22 ἰωρῶμεν αὐτὸν ἐν δεινῷ ὄντα, ἡσχύνημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους προσδοῦναι αὐτὸν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ Κύρος τέθεικεν, 23 αὔτε ἀντεπιούμεθα βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, οὔτ' ἔστιν, ὅτου ἔκ' ἂν βουλούμεθα τὴν βασιλείως χώραν κακῶς ποιεῖν· οὐδ' αὐτὸν ἀπακτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, πρεσβύμεθα δὲ ἂν ἅκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ λυπαίῃ· ἀδικούντα μέντοι πειρασόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι· εἰάν μέντοι τις ἡμᾶς καὶ εὖ ποιῶν ὑπάρχη, καὶ τούτου εἰς γε δύναμιν. οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες. Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρης, ἔφη· Ταῦτα ἐγὼ ἅπασι 24 γελῶ βασιλεῖ, καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ' ἐκείνου· μέχρι δὲ ἂν ἐγὼ ἤκω, αἱ σπονδαὶ μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς παρεῖχομεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἦκεν· ὥσθ' 25 οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζον· τῇ δὲ τρίτῃ ἦκων ἔλεγεν, ὅτι διαπεπραγμένος ἦκοι παρὰ βασιλέως, δοθῆναι αὐτῷ σώζειν τοὺς Ἕλληνας· καίπερ πᾶν πολλῶν ἀντιλεγόντων, ὥς οὐκ ἄξιον εἶναι βασιλεῖ, ἀφείναι τοὺς ἐφ' ἑαυτὸν στρατευσαμένους. Τέλος δὲ εἶπε· Καὶ νῦν ἔρχεσθιν ὑμῖν 26

22. ἰωρῶμεν αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν ἰωρῶμεν, minus numeroſe.

ἡμᾶς αὐτοῖς] Zeunio αὐτῷ correlative assentitior Weiske.

23. ἀντεπιούμεθα] Suidas in h. v. ex h. l. laudat ἀντιστοιχίαν τῆς ἀφ'.

χρὸς τῇ βασιλεῖ. Sequens ἔστιν pro εὖ ex Eton. adſeivt.

πρεσβύμεθα] Paris. Eton. πρεσβύμεθα habent, deinde λυπαίῃ ἀδικοῦντας.

25. στρατευσαμένους] Ita cum Siephano margo Villoii. et manus 10-

πιστὰ λαβεῖν παρ' ἡμῶν, ἥ μὴν Φιλίαν ὑμῖν παραῖξεν
 τὴν χώραν, καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγο-
 ρὰν παρέχοντας. Ὅπου δ' ἂν μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν,
 λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας εἰσόμεν τὰ ἐπιτήδεια.
 27 Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὁμόσαι, ἥ μὴν πορεύεσθαι ὡς
 διὰ Φιλίας ἀσινῶς, σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνοντας, ὅπο-
 ταν μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν· εἰ δὲ παρέχωμεν ἀγορὰν,
 28 ὠνούμενους ἔξειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ὤμο-
 σαν, καὶ δεξιάς ἔδωκαν Τισσαφέρης, καὶ ὁ τῆς βασι-
 λέως γυναικὸς ἀδελφὸς, τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς
 29 καὶ λοχαγοῖς, καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ
 δὲ ταῦτα Τισσαφέρης εἶπε· Νῦν μὲν δὴ ἄπαιμα ὡς βα-
 σιλέα· ἐπειδὴν δὲ διαπραῖζωμαι, ἂ δέομαι, ἤξω συσκευ-
 ασάμενος, ὡς ἀπάξων ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοὺς
 ἀπὼν ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν.

CAP. IV.

ΜΕΤΑ ταῦτα περιέμενον Τισσαφέρην οἱ τε Ἕλληνες
 καὶ Ἀριαῖος, ἐγγὺς ἀλλήλων ἐστρατοπεδευμένοι, ἡμέρας
 πλείους, ἥ εἰκοσιν. Ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦνται πρὸς
 Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ
 πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινες, παραθαρρύνοντές τε
 καὶ δεξιάς ἐνιοὶ παρὰ βασιλέως φέροντες, μὴ μνησικα-
 χήσιν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ
 2 ἄλλου μηδενὸς τῶν παροικημένων. Τούτων δὲ γιγνομέ-

cunda in Guelf. στρατιωμένους Edd. vett. habent.

26. *παρίξωμι ἀγορὰν*] Eton. liber habet: *παρίξω ἡμῶν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πείσασθαι καὶ λαμβάνειν*, ubi scribendum erat *παρίξω ἡμῶν—ὑμῖν, ἢ πείσασθαι καὶ λαμβάνειν*, ut verba antecedentia, *ἔπου δ' ἂν μὴ*, abrupta sint, ita fere supplenda, ut est in vulgata scriptura, *παρίξωμι ἀγορὰν*.

27. *πορεύεσθαι*] Futurum vulgato *πορεύεσθαι* substituendum esse dudum monuerat Stephanus, cui nemo paruit.

29. *ἀπάξω*] Parif. *ἰσάξω* habet.

1. *πρὸς τοὺς σὺν*] Parif. *πρὸς τῶν σὺν*. Idem deinceps cum margine Steph. et Eton. *παριθάρρυνόν τι καὶ—ἔφρον. παροικημένων*] Eton. *παροικημένων* habet. Ceterum ad h. l. respexisse

κῶν, ἐνθάλοι ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον ἦττον τοῖς Ἑλλησι
 προσέχοντες τὸν νῦν· ὥστε καὶ τοῦτο τοῖς μὲν πολλοῖς
 τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤρεσκεν, ἀλλὰ προσιόντες τῷ Κλεάρ-
 χῳ ἔλεγον καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς· Τί μένομεν; ἢ 3
 οὐκ ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς ἡμᾶς ἀπολέσαι περὶ
 παντὸς ἂν ποιήσαιο, ἵνα καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι φό-
 βος ἦ ἐπὶ βασιλέα στρατεύειν; Καὶ νῦν μὲν ἡμᾶς ὑπά-
 γεται μένειν, διὰ τὸ δισπάρθαι αὐτῷ τὸ στράτευμα·
 ἐπειδὴν δὲ πάλιν ἀλισθῇ αὐτῷ ἡ στρατιὰ, οὐκ ἔστιν
 ὅπως οὐκ ἐπιθῆσεται ἡμῖν. Ἴσως δὲ παύει ἀποσκάπτει 4
 τι ἢ ἀπστειχίζει, ὡς ἄπορος ἦ ἡ ὁδός. Οὐ γάρ ποτε
 ἐκὼν γε βουλήσεται, ἡμᾶς, ἐλθόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀπαγγεῖλαι, ὡς ἡμεῖς, τοσοῦδε ὄντες, ἐνικῶμεν τὴν βα-
 σιλέως δύναμιν ἐπὶ ταῖς θύραις αὐτοῦ, καὶ καταγελά-
 σαντες ἀπῆλθομεν.

Κλεάρχος δὲ ἀπεκρίνατο τοῖς ταῦτα λέγουσιν· Ἐγὼ 5
 ἐνδυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ, ὅτι, εἰ νῦν
 ἄκιμον, δοξομεν ἐπὶ πολέμῳ ἀπιέναι, καὶ παρὰ τὰς
 σπονδὰς ποιεῖν. Ἐπειτα, πρῶτον μὲν ἀγορὰν οὐδεὶς
 ἡμῖν παρεῖχει, οὐδ' ὁπόθεν ἐπισιτιούμεθα· αὐτίς δὲ ὁ
 ἡγήσόμενος οὐδεὶς ἔσται· καὶ ἅμα ταῦτα ποιοῦντων ἡμῶν
 εὐθὺς Ἀριαῖος ἀφιστήξει· ὥστε φίλος ἡμῖν οὐδεὶς λελεί-

puto Dionem Orationis 74. p. 399. ed. Reiskii : Τισσαφίλης δὲ οὐα ὁμοσε μιν τῶς περὶ Κλεάρχου; τί δαὶ ὁ βασιλεὺς; οὐχὶ καὶ τοὺς βασιλείους θεοὺς καὶ τὸν θεῖον ἀσπίστειλε; sed miror ibi βασιλείους θεοὺς, nec alibi deos miffo a rege fidem dante alicui commemorari meminī.

2. καὶ τοῦτο—ἤρισκιν] Liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. καὶ διὰ τοῦτο—ἤρισκον habent, sed frequentia huic scripturæ non favent.

3. ἐπὶ βασιλείᾳ] Parif. Eton. ἐπὶ βασιλία μέγα. deinceps στρατιώσθαι habet Eton. quod postferius præfero.

ὑπάγεται] Junt. Guelf. ἀπάγεται.

Sed a secunda manu Guelf. habet verum, quod est in Aldina, Steph. margine Villoif. Statim simplex ὑπαγεται est in Junt. Guelf.

4. ἀποσκάπτει] Aldina et margo Steph. κατασκάπτει. Deinceps ἀπορος ἐστὶ Parif. Eton.

ἐπὶ βασιλείᾳ δύναμιν] Margo Steph. Parif. Eton. τὸν βασιλιά.

5. ἐπὶ πολέμῳ] Liber Brodæi et Parif. ἐν πολέμῳ. Antea καὶ δοξομεν Eton.

ἰσχύει] Parif. Eton. ἰσχύει. Castalio ὅδ' ἰσχύει edidit. Ceterum ex sequenti membro intellige ἴσται.

ἀφιστήξει] Guelf. ἰφιστήξει, sed

ψεται, ἀλλὰ καὶ οἱ πρόσθεν ὄντες, πολέμιοι ἡμῖν ἔσονται. Ποταμὸς δὲ εἰ μὲν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστὶ διαβατέος, οὐκ οἶδα· τὸν δὲ οὖν Εὐφράτην ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι, κωλύοντων πολεμίω. Οὐ μὲν δὴ, ἂν μάχεσθαι δέη, ἰππεῖς εἰσὶν ἡμῖν σύμμαχοι· τῶν δὲ πολεμίω ἰππεῖς εἰσιν οἱ πλείστοι καὶ πλείστου ἄξιοι· ὥστε νικῶντες μὲν, τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; ἡττωμένων δὲ 7 μὴν οὐδένα οἶόν τε σωθῆναι. Ἐγὼ μὲν οὖν βασιλέα, ὃ πολλὰ οὕτως ἐστὶ τὰ σύμμαχα, εἶπερ προθυμεῖται ἡμᾶς ἀπολέσαι, οὐκ οἶδα, ὅ τι θεῖ αὐτὸν ἐμίσαι, καὶ δεξιὰν δῶναι, καὶ θεοὺς ἐπιρκῆσαι, καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι· Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις. Τοιαῦτα ἔλεγε πολλά.

8. Ἐν δὲ τούτῳ Τισσαφέρνης ἦκεν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ὡς εἰς οἶκον ἀπῖων, καὶ Ὀρόντας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ἐπὶ γάμῳ.
9 Ἐπεῦθεν δὲ ἤδη Τισσαφέρνης ἡγουμένου καὶ ἀγορὰν παρέχοντος, ἐπορεύοντο· ἐπορεύετο δὲ καὶ Ἀριαῖος, ἔχων τὸ Κύρου βαρβαρικὸν στράτευμα, ἅμα Τισσαφέρνηι καὶ 10 Ὀρόντα, καὶ συνεστρατοπεδεύετο σὺν ἐκείνοις. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ὑφορῶντες τούτους, αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν, ἡγεμόνας ἔχοντες. Ἐστρατοπεδεύοντο δὲ ἐκάστοτε ἀπείχοντες ἀλλήλων παρασάγγην, καὶ μείον· ἐφυλάττοντο δὲ οἱ ἀμφοτέροι ὥσπερ πολεμίους ἀλλήλους, καὶ εὐθύς

correctum habet, Castalio ἀπιστήου, Brodæi liber, Paris. Eton. ἀπιστοῦν.

ἀλλὰ καὶ εἰ] Hoc ordine Paris. Vulgo ἀλλ' οἱ καί.

6. τὸν δ' οὖν] Margo Steph. Paris. τὸν δ' αὖ, deinde οἶδαμιν Paris. Eton. οὐ μὲν δὴ] Edd. vett. οὐ μὲν δὴ.

7. τοιαῦτα ἔλεγε] Guelf. τοιαῦτα πολλά ἔλεγε habet.

8. ἀπῖων] Vulgatum ἀπῖων correxi. Sequens ἦγε δὲ pertinet ad Oron-tam.

τοῦ βασιλέως] Junt. Guelf. Paris. τὴν βασιλῆος, ut infra iii. 4, 13. De Oron-ta hoc plura Diodorus xv. 8—

11. Regis filiam Plutarchus Artax. 27. Ῥοδογούνην nominat.

9. δὲ ἤδη] Ex Paris. et Eton. ἤδη inferui. Sequens συνεστρατοπεδεύετο est a secunda manu in Guelf. Steph. margine Villois. συνεστρατεύετο in Edd. vett.

10. ἀπείχοντες ἀλλήλων] Edd. vett. Guelf. interferunt ἀπ'.

ταῦτο ὑποψίαν παρῆχεν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ξυλιζόμενοι ἐκ 11
 τῶ αὐτῷ, καὶ χόρτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα συλλέγοντες,
 πλεῖστας ἐνέτεινον ἀλλήλοις· ὥστε καὶ τοῦτο ἔχθραν παρ-
 ἔχε.

Διελθόντες δὲ τρεῖς σταθμούς, ἀφίκοντο πρὸς τὸ Μη-12
 δίας καλούμενον τείχος, καὶ παρῆλθον αὐτοῦ εἰσω. ἦν δὲ
 ἀποδομημένον πλύνθοις ὀπταῖς, ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις,
 εὖρος εἴκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατόν· μῆκος δὲ ἐλέγετο
 εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν· ἀπῆρχε δὲ Βαβυλῶνος οὐ πολὺ.
 Ἐνταῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν σταθμούς δύο, παρασάγγας 13
 ὀκτώ· καὶ διέβησαν διώρυχας δύο, τὴν μὲν, ἐπὶ γεφύρας,
 τὴν δὲ, ἐξευγμένην πλοίοις ἑπτὰ· (αὗται δὲ ἦσαν ἀπὸ
 τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ· κατετέμνητο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ

12. Μηδίας καλούμενον τείχος] Voc-
 abulum medium ex Paris. et Eton.
 adscivi. Ceterum Edd. vett. Guelf.
 Eton. Μηδίας dant. Supra i. 7, 10.
 erat: μήχει τοῦ Μηδίας τείχους, ἴδια
 δὲ εἶεν αἱ διώρυχαι ἀπὸ τοῦ Τίγρητος
 ποταμοῦ ρεῖναι· εἰς δὲ εἰς ταῖς, τὸ
 μὴ ὕδρος πλεθραῖαι, βαθύναι δὲ ἰσχυ-
 ρῆς.—εὐβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην
 ἐκκλίσσουσι δὲ ἰδιόθεν παρασάγγην γί-
 νουσι δὲ ἰσχυροῖν. Quod vero additur,
 h. l. καλούμενον, arguit, non esse ve-
 ram interpretationem vulgarem muri
 Medici; contra scriptura librorum
 Μηδίας et comparatio loci iii. 4, 11.
 eo nos ducunt, ut suspicemur, mu-
 rum a Medea vocatum fuisse, quæ
 fuisse dicitur uxor postremi Medo-
 rum regis, cui regnum victo Persæ
 acceperant. Ceterum quatuor istos
 canales i. 7, 10. extra murum Me-
 diæ versus septentrionem positos in
 ipsa Mesopotamia, hos vero duos,
 quos hic memorat Xenophon in Ba-
 bylonia sitos, ab iis diversos censuit
 Heeren *Ideen* tom. ii. p. 652. qui de
 muro Mediæ exposuit p. 171. ubi
 tamen male murus hic dicitur agger
 terrenus, ein *Erda-wall*. Mannert.
 Geogr. i. p. 330. comparavit locum
 Ammiani xxiv. 2. quem ad hunc
 murum refert: ad vicum *Maceprata*

peruenit, in quo semirata murorum ve-
 stigia videbantur, qui prius temporibus
 in spatia longa protenti tueri ab en-
 ternis incurfibus Assyriam dicebantur.
 Hinc pars fluminis (Euphratis) scindit-
 tur largis aquarum agminibus ducens
 ad tractus Babylonios interiores, usque
 agris futura et civitatibus circumiectis;
 alia Nahamalcha nomine, quod fluvius
 regum interpretatur, Clefphonta præ-
 terneat. Semiramidis διασπχισημα ab
 Eratosthene commemoratum con-
 gruere cum Mediæ muro dicitur in-
 fra ad sect. 25.

παρῆλθον αὐτοῦ εἰσω] Cum murus
 Mediæ Babyloniam intra Euphratem
 et Tigrin conclusam a latere occi-
 dentali transversus clauderet, appa-
 ret, male interpretem Halbkart h. l.
 veritasse: *kamen sie zur Medischen Mau-
 er, und setzten nun jenseit derselben
 ihren Marsch fort*. Debebat enim in-
 nerhalb derselben ponere. Male idem
malinas in seqq. vertit *die Buchmai-
 zenfelder*.

ἐλίσσιντο εἰσω] Omittunt εἰσω Edd.
 vett. Guelf. deinde ἀπὸ χειρὸς habent,
 ἀπὸ χειρὸς Paris. Eton.

13. Τίγρητος] Ita Aldina, Steph.
 margo Villois. Πίγρητος Junt. Guelf.
 hic et in seqq. Sed ipsa etiam Aldi-
 na interdum variat scripturam.

- τάφροι ἐπὶ τὴν χώραν, αἱ μὲν πρῶται, μεγάλαι, ἔπειτα
 δι' ἐλάσσους· τέλος δὲ καὶ μικροὶ ὀχετοὶ, ὥσπερ ἐν τῇ
 Ἑλλάδι ἐπὶ τὰς μελίνας) καὶ ἀφικνῶνται ἐπὶ τὸν Τί-
 γρητα ποταμόν· πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη καὶ πολυάν-
 θρωπος, ἣ ὄνομα Σιτάκη, ἀπέχουσα τοῦ ποταμοῦ στα-
 14 δίους πεντεκαίδεκα. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες παρ' αὐτὴν
 ἐσκήνωσαν, ἐγγὺς παραδείσου καλοῦ καὶ μεγάλου καὶ
 δασέος παντοίων δένδρων· οἱ δὲ βάρβαροι, διαβεβηκότες
 15 τὸν Τίγρητα, οὐ μέντοιγε καταφανεῖς ἦσαν. Μετὰ δὲ
 τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ ὄντες πρὸ τῶν ὅπλων Πρό-
 ξενος καὶ Ξενοφῶν καὶ προσελθὼν ἡρώτησεν ἀνδρῶπιός
 τις τοὺς προφύλακας, ποῦ ἂν ἴδοι Πρόξενον ἢ Κλέαρχον.
 Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, καὶ ταῦτα παρὰ Ἀριαίου ὦν, τοῦ
 16 Μένωνος ξένου. Ἐπεὶ δὲ Πρόξενος εἶπεν, ὅτι αὐτός εἰμι,
 ὃν ζητεῖς, εἶπεν ὁ ἀνδρῶπις τάδε· Ἐπεμφέ με Ἀριαῖος
 καὶ Ἀρτάεζος, πιστοὶ ὄντες Κύρῳ, καὶ ὑμῖν εὖνοι, καὶ
 κελεύουσι φυλάττεσθαι, μὴ ὑμῖν ἐπιθῶνται τῆς νυκτὸς
 οἱ βάρβαροι· ἔστι δὲ στράτευμα πολὺ ἐν τῷ πλησίον
 17 παραδείσῳ. Καὶ ἐπὶ τὴν γέφυραν τοῦ Τίγρητος ποτα-
 μῷ πέμψαι κελεύουσι φυλακὴν, ὥς διανοεῖται λῦσαι

μελίνας] Infra vi. 4, 6. similiter est
 καὶ μελίνας καὶ σήσαμιν. vi. 6, 1, ὅσ-
 τρια, μελίνας, σῦσα. Cf. supra i. 2,
 22.

πρὸς ᾧ] Eton. in ᾧ habet et verba
 καὶ πολυάνθρωπος omittit.

Σιτάκη] Situm urbi assignat eum,
 ubi hodie vetus Bagdad nominatur,
 Mannert Geogr. v. p. 384. Ctesias
 Ἐλλiani h. a. xvi. 42. Σιτάκην Περσικὴν
 ad Argadem amnem habet. Ste-
 phanus Byz. Σιτάκην Περσικὴν, alio
 loco nominat Ψιτάκην πάλιν παρὰ
 τῇ Τίγρητι.

σταδίους] Parif. liber σταδμοὺς ha-
 bet.

14. ἰσκήνωσαν] Parif. Eton. ἰσκή-
 σαν. Quæ varietas sæpenumero oc-
 currit in hoc ipso libro.

δασέος—δένδρων] Genitivus infolen-

ter jungitur vocabulo δασέος.

16. ὅτι αὐτός εἰμι] Margo Steph.
 εἰμι habet, Parif. Eton. αὐτός εἰμι, ὃν
 ζητεῖς—ἐνθροῦνος τάδε. Ἐπεμφε με
 &c. Vulgo erat ἐν ζητῷ omisso τάδε
 et ἰπτιμψαν.

Ἀρτάεζος] Infra cap. 5, 35. Ἀρ-
 τάεζος est, ut in Parif. et Eton. utro-
 bique Ἀρτάβαζος scripsit Castalio. In
 Cyropædia vi. 3, 31. pro Ἀρτάβαζι
 Codex Altorf. dat Ἀρτάεζον.

17. ἐπὶ τὴν γέφυραν] Margo Steph.
 Parif. Eton. παρὰ τὴν γέφυραν. De-
 inceptus αὐτοῦ Τίγρητος Guelf. postea
 φύλακας Juntina et Guelf. habet.

ὥς διανοεῖται] Ita margo Steph. Pa-
 rif. Eton. Vulgo legitur ὅτι διαν. de-
 inceptus male Edd. vet. Guelf. Parif.
 ἀπολειφθῆται.

αὐτὴν Τισσαφέρους τῆς νυκτὸς, ἥπερ δύνῃται, ὥς μὴ διαβῆτε, ἀλλ' ἐν μέσῳ ἀποληφθῆτε τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. Ἀκούσαντες ταῦτα ἄγουσιν αὐτὸν παρὰ 18 τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσιν, ἃ λέγει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα. Νεανί- 19 σκος δὲ τις τῶν παρόντων ἐνόησας εἶπεν, ὥς οὐκ ἀκόλουθα εἴη, τὸ ἐπιθροῦσθαι καὶ λῦσαι τὴν γέφυραν. Δῆλον γάρ, ὅτι ἐπιτιθεμένους ἢ νικᾶν δεήσει αὐτοὺς, ἢ ἡττάσθαι. Ἐὰν μὲν οὖν νικῶσι, τί δεῖ αὐτοὺς λύνειν τὴν γέφυραν; οὐδὲ γὰρ, ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν 20 ἂν, ὅποι φυγόντες ἡμεῖς σωθῶμεν. Ἄν δὲ αὖ ἡμεῖς 20 νικῶμεν, λελυμένης τῆς γεφύρας οὐχ ἔξουσιν ἐκείνοι, ὅποι ἂν φύγωσιν· οὐδὲ μὴν βοηθῆσαι, πολλῶν ὄντων πέραν, οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται, λελυμένης τῆς γεφύρας.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἤρετο τὸν ἄγγελον, 21 πόση τις εἴη χώρα ἢ ἐν μέσῳ τοῦ Τίγρητος καὶ τῆς διώρυχος. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι πολλή, καὶ κῶμαι ἐνεῖσι καὶ πόλεις πολλαὶ καὶ μεγάλαι. Τότε δὴ καὶ ἐγνώσθη, 22 ὅτι αἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες, μὴ αἱ Ἕλληνες, αὐ διελθόντες τὴν γέφυραν, μένοιεν ἐν τῇ

19. Νεανίσκος] Ipsum Xenophonem fuisse, suspicio est Zeunii.

τὸ ἐπιθροῦσθαι καὶ λῦσαι] Ita margo Steph. cum libro Brodæi habet pro vulgato τὸ τε ἐπιθροῦσθαι καὶ τὸ λύσαι.

καὶ δὴ δέησι αὐτοὺς] Edd. vett. Guelf. καὶ δὴ δέησι habent, αὐτοὺς Paris. omittit.

σωθῶμεν] Stephanus σωθῶμεν edidit, vulgatum in margine annotans.

20. ὅποι δὲ] Cum Stephano Weiske vulgatum ὅπου δὲ correxit, quod tamen est etiam in libro Paris. Deinceps πολλῶν πλεονάζει Edd. vett. Guelf.

21. πολλαὶ Guelf. καλὰ habet.

22. Τότε δὲ] Stephanus Τότε δὲ edidit, minus bene.

οὐ διελθόντες] Negationem hortatu Larcheri addidit Zeune, eandemque vertit Gallicus Interpres Ablancourt et de la Luzerne. Suidas in v. ἐννὶ et ὑποπέμψαιεν ex h. l. laudat διαβάντες—μείναιεν. Etiam Eton. habet μέναιεν.

ἐν τῇ γῇ] Pertinet huc locus Polyæni ii. 2, 4. Κλέαρχος μετὰ τὸν Κύρου θάνατον τὸν Ἕλλησιν κατασχόντων χώραν πολλὰν καὶ ἀγαθὴν (ποταμὸς Ἰουαλοῦς τὴν χώραν ἱλαχίστην διηγόμενος ἰσθμῷ, μὴ γῆσιν εἶναι) πολλοὺς ἴνδον στρατοπεδίου, ὥς οὐκ ἴσμεν, περιπλασμένοι αὐτόμαλοι καθῆσαν ἀπαγρίλλοντα, βασιλεῖς τὸν ἰσθμὸν ἀκυλῇ ἀποτυχίσαι. τοῦτο ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες καὶ περισθάνοντες Κλεάρχῳ στρατοπεδίουσιν ἱκανὸς ἰσθμῷ. Quæ vides

- νήσῳ, ἐρύματα ἔχοντες, ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· τὰ δὲ ἐπιτήδεια ἔχουσιν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης, καὶ τῶν ἐργασομένων ἐνότων· εἴτα δὲ καὶ ἀποστροφὴ γένοιτο, εἴ τις
- 23 βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνεπαύοντο· ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὁμῶς Φυλακὴν ἐπεμψαν· καὶ οὔτε ἐπέβητο οὐδεὶς οὐδαμῶθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὥς οἱ φυλάττοντες
- 24 ἀπήγγελλον. Ἐπειδὴ δὲ ἕως ἐγένετο, διέβαινον τὴν γέφυραν, ἐζευγμένην πλοίοις τριάκοντα καὶ ἑπτὰ, ὥς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως· ἐξήγγελλον γάρ τινες τῶν παρὰ Τισσαφέρνης Ἑλλήνων, ὥς διαβαινόντων μέλλουσιν ἐπιτίθεσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ψευδῆ ἦν· διαβαινόντων μέντοι ὁ Γλοῦς αὐτοῖς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων, σκοπῶν, εἰ διαβαίνειεν τὸν ποταμὸν· ἐπεὶ δὲ εἶδεν, ὥχθη ἀπελάυνων.
- 25 Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας παρασάγγας εἴκοσιν ἐπὶ τὸν Φύσκον ποταμὸν, τὸ εὖρος πλέθρου· ἐπὴν δὲ γέφυρα. Καὶ ἐνταῦθα ὠκέϊτο πόλις μεγάλη, ἥ ὄνομα Ὠπίς· πρὸς ἣν ἀπῆντησε τοῖς

ex alieno fonte ducta esse. Infunt tamen rectigia narrationis in oratione Xenophontea. Ceterum locum Polyæni si compares cum Thucydideo vi. 1. de Sicilia: *ἐν εἰκναι στασίον μίτην οὔτε θαλάσσης διέρχεται τὸ μὴ ἔτιναι οὐτα*, facile apparebit, in Polyæno *διεργαμῆται* scribi debere. Præterea apparet, scriptorem eum, quem Polyænus excerptis, diligentem Thucydidis lectorem et imitatoriem fuisse.

[Τίγρητα ποταμὸν] Posterior vocabulum omittit Paris. Eton.

[ἐργασομένων] Eton. *ἐργασαμένων*. Sequens δὲ post *εἴτα* desit in Edd. vett. et Guelf.

23. Μετὰ δὲ] Ex Eton. δὲ adscivi. Deinceps *ἐπὶ τινε* Edd. vett. Guelf.

excepta Castalionis editione.

24. διέβαινον] Ita Paris. Eton. vulgo *διέβησαν*. Deinceps *ἐπὶ τὸν ποταμὸν* dat Eton. postea *ἐξήγγελλον* Guelf.

ὁ Γλοῦς] Articulum ex Paris. et Eton. addidi cum Zeunio. deinceps *μετ' ἄλλων* Edd. vett. Guelf. Eton. et versio Amasæi. Stephani lectionem firmat margo Villoisii.

25. Φύσκον] Efficit qui hodie *Odoen* vel *Odorneh* vocatur, affirmat Mannert Geogr. v. p. 433. Stephanus Byz. in hoc nomine: *ἵστι καὶ ποταμὸς. Φύσκος, κατὰ φησι Σοφίστας ἐν Κίβρου Ἀναβάσει*.

Ὠπίς] An eadem sit, quam memoravit Herodotus i. 189. et Arriani Anabasis, disputat Mannert Geogr. v. p. 460. Herodotus quidem *ἵστι*

Ἑλλῆσιν ὁ Κύρου καὶ Ἀρταξέρξου νόθος ἀδελφός, ἀπὸ Σάισων καὶ Ἐκβατάνων στρατιὰν πολλὴν ἄγων, ὡς βοηθῶν βασιλεῖ καὶ ἐπιστήσας τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, παρερχομένους ἐθεώρει τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κλέαρχος 26 ἤγειτο μὲν εἰς δύο, ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος. Ὅσον δὲ ἂν χρόνον τὸ ἠγούμενον τοῦ στρατεύματος ἐπιστῇ, τοσούτον ἦν ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν ὥστε τὸ στράτευμα καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι δόξαι πᾶμπολυ εἶναι,

pliciter ad Tigrin positam urbem esse ait: ita tamen, ut infra Gyndis ostia positam intelligere necesse sit. Arrianus vii. 7, 11. similiter πῶλον ἐπὶ τοῦ Τίγριτος ἐπιστήσας dicit. Eratosthenes Strabonis ii. p. 215. ed. Sieb. de Euphrate: γινώσκουσιν δὲ τοῦτον ἔγχα ἐπὶ τοῦ Τίγριδος παρὰ τὸ Σεμιράμιδος διακρίχσμα καὶ πῶμον καλουμένην ὅτιν διασχόντα ταύτης ὅσον διακρίχσας σταθμούς καὶ ρίπτα διὰ Βαβυλῶνος ἐκτάσσον εἰς τὴν Περσικὴν πόλιν. Quae fere repetit libro xi. p. 802. Quod Eratosthenes Opin vocat πῶμον, non πῶλον, id impedire neminem debet in geographia regni Persici versatum, cujus urbes bene multas alii πῶμας dicunt. Sed Mannertus noster Geograph. v. p. 379. aliam rationem opposuit, qua simul errorem Strabonis convincere conatus est. Verba ipsa apponam: Im geringsten Abstände, sagt Strabo, befinden sich der Tigris und Euphrat bey dem Fleckchen Opis und der Mauer der Semiramis er beträgt nur 200 Stadien. Sed gravior errat vir doctus in eo, quod verba διασχόντα ταύτης ὅσον διακρίχσας σταθμούς ita interpretatur, quasi scriptum esset διασχόντα ταύτη: quo significaretur distantia Tigridis ab Euphrate. Sed Strabo ταύτης posuit, et Eratosthenes distantiam Opis ad oppidi, quod ad Tigrin situm vulgo dicebatur, significavit. Præterea ex verbis Eratosthenis fati apparet, murum Semiramidis ante urbem Opin ductum fuisse; igitur satis longo spatio abesse potuit ab urbe Opi. Igitur nihil impedit, quominus Eratosthenis Opin eandem cum

Xenophontea putemus esse. Murum Semiramidis ipse Mannertus cum Mediæ muro comparat, et situs congruit.

πολλὴν ἄγων] Eton. ἔχων πολλὴν, minus bene.

ἐπιστήσας] Margo Steph. cum Paris. et Eton. hoc verbum recte substituit vulgato στήσας, cujus tamen scholion illud esse opinabatur Zeune. Sed στήσας hic plane alienum sensum habet.

26. εἰς δύο] Multa de h. l. disputat germanicus interpres Halbkart, et tandem eo delabitur, ut post εἰς δύο intelligat τοὺς λόχους; itaque locum ita vertit: Klearch ließ die Arme in einer Kolonne die Kompanie zwey Mann hoch marschiren. Sed tanto conatu opus non erat ad intelligendam aciem a Xenophonte significatam, nec supplemento aliquo indiget oratio græca. Nam exercitum totum per λόχους distributum incedere, norant leviore. Breviter ut dicam, ordinem eundem Polyænus ii. 1, 24. disertius ita narrat: Ἀρχιλάος—ἰσχυρῶς τὴν φάλαγγα ἤγειν ἐπὶ δύο τάξας.

ἐπιστῇ] Scriptura Brodæi libri, marg. Steph. Paris. Eton. ἐπιστήσας potest ita probari, ut intelligatur δὲ Κλέαρχος.

ἦν ἀνάγκη] Verbum ἦν ex libro Brodæi inferui, quod Paris. liber post ἀνάγκη positum habet, margo Steph. ἂν ἀνάγκη.

ἰσίσσασιν] Male Junt. Guelf. Eton. ἰσίσσασιν scriptum habent, quod Amalæus interpretatus est.

αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι] Lestio a Leon-

27 καὶ τὸν Πέρσῃν ἐκπεπλήχθαι θεωροῦντα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Μηδίας σταθμούς ἐρήμους ἐξ παρασάγγας τριάκοντα εἰς τὰς Παρυσάτιδος κόμας, τῆς Κύρου καὶ βασιλέως μητρός. Ταύτας Τισσαφέρνης Κύρῳ ἐπεγγελαῖν διαρπάσαι τοῖς Ἑλλήσιν ἐπέτρεψε, πλὴν ἀνδραπόδων. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ
28 ἄλλα χρήματα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν σταθμούς ἐρήμους πέντε παρασάγγας εἴκοσι, τὸν Τίγρητα ποταμὸν ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ σταθμῷ πέραν τοῦ ποταμοῦ πόλις ὠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, ὄνομα Καιναί, ἐξ ἧς οἱ βάρβαροι διηγόν ἐπὶ σχεδίαις διφθερί-
ναις ἄρτους, τυρούς, οἶνον.

clavio memorata autōis τοῖς ἰχθυοῖς aliena ab hoc loco esse videtur: ἰαυ-
ταῖς est in Eton.

27. Μηδίας] Alii libri cum Paris. Μηδίας habent.

κόμας] Huc pertinet locus in Ctesiae fragmentis c. 58. ἀναχάρεσις Κλειάρχου τοῦ Λακιδαιμονίου ἔμα τοῖς εἰν αὐτῷ Ἑλλῆσι τῆς νυκτὸς, καὶ τῶν τῆς Παρυσάτιδος πόλεων μῆς κατὰ ληψις, ὥτα σποῖναι βασιλέως πρὸς τοὺς Ἑλλήνας. Etiam hinc apparet, nomen πόλεως saepenumero cum altero καμῶν in rebus Perficis permutari.

ἰππυγῶν] Ita cum Stephano Guelf. ἰππυγῶν Edd. vett.

28. πίνον] Paris. et Eton. τίτταρας habent.

ἰν ἀριστερᾷ] Male liber Eton. ἰν δεξιᾷ habet; Tigrin enim jam transierant supra sect. 25. In sequentibus articulus τοῦ ante ποταμοῦ excidit in Zeuniana.

Καιναί] Stephanus Byz. ἴσσι καὶ πόλις Κάναι τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Καινός esse locum, qui hodie Senn vocatur, ad ostium Zabati minoris situm, suspicatur Mannert. Geogr. v. p. 333. Dubitationem viro docto injicit mentio fluvii Zabati omis-

sa. Inter argumenta opinionis suae posuit, distare ex narratione Xenophontis Opim a Cænis 34 parasangis, Cænas a Zabato fluvio, quem Lycum et Zabum majorem esse statuit, 16 parasangis. Sed si Opis inter Zabum minorem et majorem sita fuit, quem situm ei assignat tabula Heereniana, Zabum minorem non transierunt Græci, nec Cænis urbi verum situm ad ostium Zabi minoris assignavit Mannert.

σχεδίαις διφθερίναις] Ita margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. Vulgo erat σχεδίας διφθερίων. Prius vitium correxit Hutchinson. Comparat Zeune Arriani Periplus maris Erythraei p. 157, ubi navigia ejusmodi (rates sunt) dicantur σχεδία διεμάστιναι ἐξ ἀσπῶν. Locus est in Editione Hudsoni p. 15. Genus ratiū hodieque in fluvii Euphrate et Tigri usitatum incolæ Kellek vocant, de quo collectas notitias habes in *Edmanni Vermischten Sammlungen zur Erklärung der heiligen Schrift, Partic. iii. No. 12.*

τυροῖς] Ita vulgatum τυρὸν ex Eton. correxi.

CAP. V.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν, τὸ εὖρος τεττάρων πλεθρών. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν δὲ ταύταις ὑποψίας μὲν ἦσαν, Φανερά δὲ οὐδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλή. Ἔδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ² συγγενέσθαι Τισσαφέρνει, καὶ εἴ πως δύναίτο, παῦσαι τὰς ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· καὶ ἐπεμψέ τινα ἐροῦντα, ὅτι συγγενέσθαι αὐτῷ χρήζοι. Ὁ δὲ εὐτοίμως ἐκέλευσεν ἥκειν. Ἐπειδὴ δὲ συνήλθον,³ λέγει ὁ Κλεάρχος τάδε· Ἐγὼ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῶν ὄρκους γεγενημένους, καὶ δεξιάς δεδομένας, μὴ ἀδικῆσιν ἀλλήλους· φυλαττόμενον δὲ σε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς, ὁρῶντες ταῦτα, ἀντιφυλαττόμεθα. Ἐπεὶ δὲ σκοπῶν οὐδὲν δύναμαι οὔτε σὲ αἰσθῆσθαι πει-⁴ ρώμενον ἡμᾶς κακῶς ποιεῖν, ἐγὼ τε σαφῶς οἶδα, ὅτι ἡμεῖς γε οὐδ' ἐπινοοῦμεν οὐδὲν τοιοῦτον, ἔδοξέ μοι εἰς λόγους σοι ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. Καὶ γὰρ οἶδα ἤδη ἀνθρώπους τοὺς⁵

1. ἀφικνοῦνται] Ita Paris. et Eton. probante etiam Porfono. Vulgo erat ἀφίστατο.

Ζάβατον] Paris. Ζάπατον. Infra iii. 3, 6. erat Ζάπην, in Leoncl. et Welfius Ζάθην, sed Hutchinsonum secutus Zeune Ζάβατον dedit, quem eundem esse utrobique putabat. Bochartus in Geogr. Sacra iv. 19. et cum eo Michaelis in Spicileg. Geogr. p. 243. statuit, eundem esse fluvium, qui Græcis Λύκος audiat, nomine Syriaco et Hebraico conveniente. Eundem etiam cum Ammiani *Diaba* vel *Diava* xxiii. 6. facit Bochartus, hodie *Zab* vocatum. Sed Mannert. Geogr. v. p. 434. seqq. docet, Lycum et Caprum, qui dicuntur a scriptoribus rerum Alexandri, esse fluvium geminum, qui hodieque no-

men vetustum *Zab* servat, majoris et minoris nomine distinctus. Majorem tantum nominat h. l. Xenophon.

2. χρήζω] Eton. liber *διωτο* habet. Orationem Clearchi sequentem Aristides tom. ii. p. 517. judicat et laudat.

3. διδομένης] Aldina, Guelf. *διδομένης*. Sequens *κακῶς ποιῶν* pro vulgato *κακοποιῶν* restituit ex margine Steph. Paris. Eton. quanquam *κακοποιῶν τὴν βασιλείας χάραν* est Memorab. iii. 5, 26. Sed et ibi *κακῶς ποιῶν* verum puto. Contra in Eton. iii. 11. *εἰ διδασκόμενην ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς ἀγαθὰ κακοποιῶν* ἢ γυνὴ veram significationem verbum habere videtur.

4. οὔτε σὲ] Juntina cum Guelf. *σὲ* omisit, et deinceps *λόγους σου* dedit.

μὲν ἐκ διαβολῆς τοὺς δὲ καὶ ἐξ ὑποψίας, οἱ φοβηθέν-
τες ἀλλήλους, φθάσαι βουλόμενοι πρὶν παθεῖν, ἐποίη-
σαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε μέλλοντας οὔτε βουλομέ-
θους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς οὖν τοιαύτας ἀγνωμοσύνας νο-
μίζων συνουσίαις μάλιστα ἂν παύεσθαι, ἤκω, καὶ
διδάσκειν σε βούλομαι, ὥς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιστεῖς.
7 Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον, αἱ θεῶν ὅρκοι ἡμᾶς κω-
λύουσι πολέμιους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων σύνοι-
δεν αὐτῷ παρημεληκῶς, ταῦτον ἐγὼ οὐποτ' ἂν εὐδαιμο-
νίσαιμι. Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ οἶδα οὐτ' ἀπὸ
ποίου ἂν τάχους αὐτὸς ὅποι ἂν τις φεύγων ἀποφύγοι, αὐτ'
εἰς ποῖον ἂν σκότος ἀποδράῃ, οὐδ' ὅπως ἂν εἰς ἐχυρὸν
χωρίον ἀποσταίῃ. Πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχα,
8 καὶ πανταχῇ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι. Περὶ μὲν
δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὀρκῶν οὕτω γιγνώσκω, παρ' οἷς
ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα· τῶν δὲ ἀν-
θρωπίνων σὲ ἐγωγε ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέγιστον ἡμῖν
9 εἶναι ἀγαθόν. Σὺν μὲν γάρ σοι πᾶσα μὲν ἡμῖν ὁδὸς
εὐπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατὸς, τῶν δὲ ἐπιτηδείων
οὐκ ἀπορία· ἄνευ δέ σου πᾶσα μὲν ἡ ὁδὸς διὰ σκότους,
(οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα) πᾶς δὲ ποταμὸς δύσπο-
ρος, πᾶς δὲ ὄχλος φοβερός· φοβερώτατον δὲ ἐρημία·

5. τοῖς δὲ καὶ] Ex Guelf. καὶ adsci-
vit Zeune.

6. ἂν παύεσθαι] Arnaldi in Anim-
adv. p. 176. vanam opinionem εἶναι
locum hic esse negantis et ἀναπαύ-
σθαι corrigentis recte improbavit
Zeune.

7. ἡμᾶς κωλύουσιν] Stobæus, qui h.
1. excerptis in Serm. p. 197. habet
καὶ. ἡμᾶς—οὐποτ' ἂν ἰγώ.

οἶδα οὐτ' ἀπὸ ποίου] Margo Steph.
cum Eton. οἶδα ὑφ' ὁποίου. Paris.
Eton. ἂν τάχους, αὐτὸς ὅποι ἂν τις φεύ-
γων ἀποφύγοι, αὐτὸς εἰς ποῖον σκότος.

Mihi etiam loci mentio necessaria
videbatur hic, ut in duobus sequen-
tibus membris, quare verba οὐτε ἴσω
ἐν vulgo omiſſa adjunxi. τις vulgo
erat post φεύγων collocatum.

εἰς ποῖον εἶ] Stobæus οὐτε εἰς ὁποῖον
ἐν σκότος ἀποδύη, αὐτὸς ὅπως—ἐχυρὸν.
Idem deinceps πάντη πάντων ἴσον ha-
bet.

8. παρ' οἷς] In locum vulgati παρ'
οὐς Mureti conjecturam recepit pri-
mus Zeune.

9. πᾶσα μὲν ἡμῖν] Ex margine
Steph. Paris. Eton. μὲν interferui.

μέσθῃ γὰρ πολλῆς ἀπορίας ἐστίν. Εἰ δὲ ἤ καὶ μα- 10
 νέντες σὲ κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν, ἢ, τὸν εὐεργέτην
 κατακτείναντες, πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον ἔφεδρον
 ἀγωνιζόμεθα; Ὅσων δὲ ἤ καὶ οἶαν ἐλπίδων ἑμαυτὸν
 ἂν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι ποιῶν,
 ταῦτα λέξω. Ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά μοι Φίλον. 11
 γενέσθαι, νομίζων τῶν τότε ἰκανώτατον εἶναι εὖ ποιῶν,
 ὃν ἂν βούλοιο. Σὺ δὲ νῦν ὁρῶ τήν τε Κύρου δύναμιν καὶ
 χώραν ἔχοντα, καὶ τὴν σεαυτοῦ ἀρχὴν σῶζοντα, τὴν δὲ
 βασιλείῳ δύναμιν, ἣ Κῦρος πολεμία ἔχρητο, σοὶ ταύτην
 σύμμαχον οὔσαν. Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, τίς οὕτω 12
 μαινεται, ὅστις οὐ σοὶ βούλεται φίλος εἶναι; Ἀλλὰ
 μὴν, (ἐγὼ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλπίδας, καὶ σε
 βουλήσεσθαι Φίλον ἡμῖν εἶναι) οἶδα μὲν γὰρ ὑμῖν Μυ- 13
 σούς λυπηροὺς ὄντας, οὓς ἐλπίζω ἂν σὺν τῇ παρούσῃ δυ-
 νάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· οἶδα δὲ καὶ Πεισίδας·
 ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι, ἀ οἶμαι
 ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντα αἰεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαιμονίᾳ. Αἰ-
 γυπτίους δὲ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς νῦν γιγνώσκω τεθυμω-
 μένους, οὐχ ὁρῶ, ποία δύναμει συμμάχῳ χρησάμενοι
 μᾶλλον ἂν κολάσεσθαι τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης. Ἀλλὰ 14
 μὴν ἐν γε τοῖς πλείοσι οἰκοῦσι σὺ, εἰ μὲν βούλοιο τῷ Φίλῳ
 εἶναι, ὥς μέγιστος ἂν εἴης· εἰ δὲ τις σὲ λυποίῃ, ὥς

ἀπορίας] Eton. ἀπορίας habet.

10. Εἰ ἢ ἢ] Edd. vett. Guelf. Eton. ἢ omittunt.

ἰφίλην] Margo Steph. Parif. Eton. ἰφίλην habent, pejus.

12. Ἀλλὰ μὴν, (ἐγὼ γὰρ] Nisi cum Leonclavio ἀλλὰ μὴν ἐγὼ γὰρ καὶ scripseris, parentheseos signa addenda erant, quod fecimus praeunte Weiskio, qui comparat locum iii. 2, 11.

13. ἰππίζω] Margo Steph. Parif. Eton. ἰππίζω.

κολάσεισθαι] Castalio κολάσσεισθαι edidit, quod mutatum in κολάσσεισθαι equidem probō. Propter additum ἂν vulgata scriptura ferri non potest. De Ægyptiorum defectione vide Diodori xi. 71. seqq.

τῆς—οὔσης] Insolens Weiskio videtur dictum pro ἢ τῆς—οὔσης; comparat tamen locum Cyrop. viii. 7, 12. ταῦτα τῷ βασιλεύοντι ἀνάγκη σου μᾶλλον συμπαρομαρτεῖν. ubi est pro μᾶλλον ἢ σοί.

- θεοπότης ἀναστρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρετάς, οἱ σοι οὐκ
 ἀν τῷ μισθῷ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν, ἀλλὰ καὶ τῆς
 χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἀν ἔχοιμεν δικαίως.
- 15 Ἐμοὶ μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ οὕτω δοκεῖ θαυμα-
 στὸν εἶναι, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιστεῖν, ὥστε καὶ ἡδιστ' ἀν ἀκού-
 σαιμι τοῦνομα, τίς ἐστὶν οὕτω δεινὸς λέγειν, ὥστε σὲ
 πεῖσαι λέγων, ὥς ἡμεῖς σοι ἐπιβουλεύομεν. Κλέαρ-
 χος μὲν οὖν τοσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρνης δὲ ᾧδε ἀπη-
 μείφθη·
- 16 Ἄλλ' ἡδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου Φρονίμους
 λόγους· ταῦτα γὰρ γινώσκων, εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βου-
 λεύois, ἅμα ἂν μοι δοκεῖς καὶ σεαυτῷ κακόνους εἶναι.
 Ὡς δ' ἂν μάθης, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασι-
- 17 λεί οὗτ' ἐμοὶ ἀπιστοίητε, ἀντάκουσον. Εἰ γὰρ ὑμᾶς
 ἐβουλόμεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκῶμεν ἱππέων
 πλῆθους ἀπορεῖν, ἢ πεζῶν, ἢ ὀπλίσεως, ἐν ἧ ὑμᾶς μὲν
 βλάπτειν ἱκανοὶ εἴημεν ἂν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυ-
- 18 νος ; Ἀλλὰ χωρίων ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτιθέσθαι ἀπο-
 ρεῖν ἂν σοι δοκῶμεν ; Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία ἡμῖν Φί-
 λια ὄντα σὺν πολλῷ πόνῳ διαπορεύεσθε, τοσαῦτα δὲ ὄρη
 ὑμῖν ὁράτε ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξῃσι προκαταλαβοῦ-
 σιν ἄπορα ὑμῖν παρέχειν ; τοσαῦτοι δὲ εἰσι ποταμοὶ, ἐφ'

14. ὃ σοι] Eton. cum Juntina ἴσου habet.

15. ἄσσι οὐ πῶσαι] Pronomen οὐ ex libro Brodæi et Paris. adjunxi.

ἐπιβουλεύομαι] Hoc ex Edd. vett. et Guelf. pro vulgato ἐπιβουλεύομαι restitui.

16. ἂν μοι δοκεῖς] Recte vulgatum δοκεῖς corrigi iussit Porson; idem vitium in Platonis Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et in Gorgia p. 514. sustulit. Minus aptum Weiskii δοκοῖς.

μάθης] Ita cum Amasæo Stephanus, μάθητι Edd. vett. Guelf.

ἀπιστοίητε] Hutchinsoni conjecturam, quam scriptura Paris. ἔπειτα ἴσι firmare videtur, recepit Zeune in locum vulgati ἀπιστοίητε. Muretus ἀπιστοίητε scribi voluit.

17. ἰστίων] Eton. ἴστων. Idem cum Paris. sequens εἴημεν ἂν dedit, ubi vulgabatur ἂν ἡμῖν.

18. ἡμῖν φίλια ὄντα] Paris. ἡ ὑμῖν φίλια habet; Weiskiana ὑμῖν, ἰστίων] Ita Paris. Eton. Guelf. Vulgatum ἰστίων correxit Muretus.

ἐφ' ὧν] Ita Paris. Eton. Vulgo est ἐξ ὧν, ubi intelligendus erat egressus e fluminibus.

ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὅποσους ἀν' ὑμῶν βουλοί-
 μεθα μάχεσθαι; Εἰσὶ δὲ αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἀν' παντά-
 πασι διαβαίητε, εἰ μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύομεν. Εἰ 19
 δὲ ἐν πᾶσι ταύτοις ἡττώμεθα, ἀλλὰ τό γε πῶρ τοῦ καρ-
 ποῦ κρεῖττον ἐστίν· ὃν ἡμεῖς θυναίμεθ' ἀν' κατακαύσαν-
 τες λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι, ὃ ὑμεῖς, οὐδ' εἰ πᾶν ἀγαθὸν
 εἴητε, μάχεσθαι ἀν' δύνασθε. Πῶς οὖν ἀν', ἔχοντες 20
 τοσούτους πόρους πρὸς τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ ταύτων μη-
 δέας ἡμῖν ἐπικίνδυνον, ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων ταῦτον ἀν'
 τὸν τρόπον ἐξελοίμεθα, ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν ἀσεβῆς,
 μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχυρός; Παντάπασι δὲ ἀπό- 21
 ρων ἐστὶ καὶ ἀμηχανῶν καὶ ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τού-
 των πονηρῶν, οὔτινες ἐθέλουσι δι' ἐπιτορκίας τε πρὸς θε-
 οὺς, καὶ ἀπιστίας πρὸς ἀνθρώπους, πράττειν τι. Οὐχ
 αὐτως ἡμεῖς, ὧ Κλέαρχε, οὔτε ἡλίθιοι, οὔτε ἀλόγιστοι
 ἐσμέν. Ἀλλὰ τί δὴ, ὑμᾶς ἔχον ἀπολέσαι, οὐκ ἐπὶ 22
 ταῦτο ἤλθομεν; Εὖ ἴσθι, ὅτι ὁ ἐμὸς ἔρως τούτου αἵτιος,

ἰσχύει—μάχεσθαι.] Zeune post βου-
 λοίμεθα ponendum comma, et ad
 μάχεσθαι ὥστε intelligendum cenfet,
 deceptus scilicet loco Cyrop. iii. 3,
 47. quem appofuit Hutchinson: πα-
 ραδόντες ἑαυτοὺς ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥσθ',
 ἰσχύει ἀν' βουλοίμεθα αὐτῶν, μάχι-
 ούμεθα. Iterum iv. i, 18. παρῆσθαι
 ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε, ἰσχύει βουλό-
 μεθα αὐτῶν, μάχεσθαι. In Hippar-
 chio vii. 11. est fimiliter: καὶ ἐν δια-
 βάσει γὰρ ἐστὶ—ταμιεύεσθαι, ὥστε,
 ἰσχύει ἀν' βουλόμεθα τῶν πολιτικῶν, ἰσι-
 τεύεσθαι. Contra Thucydides vi. 18.
 ab eodem Hutchinsono comparatus:
 οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ἰσχύει βου-
 λοίμεθα ἔρχεσθαι.

19. τό γε πῶρ.] Eton. τό γε τὸ πῶρ
 habet.

ἀν' δύνασθε.] Vulgatum δύνασθαι vi-
 tiotum esse monuit Porfion; idem
 mendum infra v. 6, 9. sustulit.

20. πρὸς θεῶν—πρὸς ἀνθρώπων.] Cf.
 dicenda ad v. 7, 12.

21. Παντάπασι.] Vulgatam hanc
 distinctionem mutavit, et hanc se-

dionem cum antecedente continua-
 vit Weiske, commate posito post αἰ-
 σχυρός. Ait: "si nova inde sequeretur
 periodus, pro di longe graviores ad
 asseverandum particulæ positæ es-
 sent, v. c. ἀλλὰ γάρ. Deinde con-
 venienter in fine diceretur πονηροὶ et
 ἀσεβεῖς, non ἡλίθιοι et ἀλόγιστοι; quæ
 nomina ostendunt, omnia cum pri-
 maria sententia πῶς οὖν ἀν'—ἐξελοίμε-
 θα in unam periodum juncta esse.
 Longiore opus esset oratione ad sin-
 gula opinionis specie veri aliqua non
 destitutæ refellenda." Mihi vulgatæ
 distinctio unice placet.

22. τί δὴ.] Ita cum Guelf. Parif.
 Eton. τί δὲ erat ante Welfum, qui
 Stephani conjecturam recepit. De-
 inceps ἡμᾶς pro ὑμᾶς habent Edd.
 vett. cum Guelf.

ἰσὶ τοῦτο.] Ita cum Hutchinsono
 Zeune. Vulgatam τοῦτο correxit
 Stephanus, conjecturam firmitate Pa-
 rif. libro.

Εὖ ἴσθι.] Weiskio hæc orationis
 pars minus placet; honestiorem

ταῦ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ πιστὸν γενέσθαι, καὶ ὃ Κῦρος
ἀνέβη ξενικῶ διὰ μισθοδοσίαν πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ
13 καταβῆναι δι' εὐεργεσίας ἰσχυρόν. Ὅσα δέ μοι ὑμεῖς
χρήσιμοι ἔσσεσθε, τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπες, τὸ δὲ μέγιστον
ἐγὼ οἶδα· τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τιάραν βασιλεῖ
μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δὲ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν
ὑμῶν παρόντων καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι.

24 Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· καὶ
εἶπεν· Οὐκοῦν, ἔφη, οἵτινες, τοιούτων ἡμῖν εἰς Φιλίαν
ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες πολεμίους ποιῆσαι
25 ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν; Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη
ὁ Τισσαφέρης, εἰ βούλεσθε μοι οἱ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ
λοχαγοὶ ἐν τῷ ἐμφανεῖ εἰλθεῖν, λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέ-
γοντας, ὥς σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοί τε καὶ τῇ σὺν ἐμοὶ
26 στρατιᾷ. Ἐγὼ δ', ἔφη ὁ Κλέαρχος, ἄξω πάντας·
καὶ σοὶ αὖ ἐγὼ δηλώσω, ὅθεν ἐγὼ περὶ σου ἀκούω.

enim causam jam significasse, quod nollet esse *πρὸς Διὶ ἀσπίς*, et sibi hastenus repugnare. Scilicet hæc referenda puto ad universum Tissaphernis confilium Græcos redeuntibus servandi, quod statim post pugnam cepisse videri vult, antequam *σπονδαὶ* iurejurando fuissent firmatæ.

τοῦ τοῖς] Parif. Eton. τὸ τοῖς habent. Deinceps *εὐεργεσίας* est in Eton. quod cum Leonclaviana dedit Welfiana. Idem Eton. *μισθοδοσίας* habet.

23. *ἴσως*] Vulgatum *ἴσως* nullo modo ferendum correxi, quod tamē Interpretes omnes præterierunt.

ἐπὶ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ] Durius merito dictum videtur Weifiko, et significare *spiritum regum e potentia regia natum*. De tiara recta compara Cyrop. viii. 3, 13. Simile quid dicere liceret ufo veteri dicto poetæ apud Stobæum Serm. 106. ubi gubernator ait: *ἐπὶ ἰσθί, Ποσειδῶν, ὅτι ἐξδὼν τὰν ναὺν παραδόντων*, quod Seneca Epist. 85. vertit: *Neptune, nunquam hanc*

Igitur licebit alicui dicere: *Neptune, si mihi navem hanc rectam perducere minus licebit, mentem certe rectam servabo*. Ad hunc modum Tissaphernes dicere videtur: *Quodsi regi solē tiaram rectam gerere licet, ego vero vobis adiuvantibus animam erectam gerere non minus potero*.

25. *ἐν τῷ ἐμφανεῖ*] Huc pertinet locus Diodori ex lacuna reliquus: *ἄλλοις γὰρ ἡγούμενοι ἐλθόντες καὶ κατὰ πρόσωπον ἀκούσαι τῶν λόγων, διότι οἱ τε στρατηγοὶ σχεδὸν ἅπαντες μετὰ Κλεάρχου καὶ τῶν λοχαγῶν ὡς ἴσκει πρὸς Τισσαφέρνην ἦλθον· καὶ στρατιωτῶν δὲ πρὸς ἀγῶνα ἐλθόντες βουλόμενοι ἀπαλῶσθαι ὡς διακρίσει. Aliunde Polyænus vii. 18. Τισσαφέρνης πρὸς Κλεάρχον ἰστίσαστο παρακαθίσταμενος τὰς παλαιότητας· τὰς δὲ αὐτὰς σπονδὰς ἴσθαι ἐλθόντες καὶ πρὸς τοὺς λαοὺς ἡγούμενους. ἦσαν οἱ λαοὶ, Πέρσιος Βασιλεὺς, Μίλων Θισσαλὸς, Ἄγις (recte vulgata Ἄγιος), Σαρδάνης Ἀρχαῖος· ἵσταντο τούτοις λοχαγοὶ καὶ στρατιῶται διακρίσει. Τισσαφέρνης τοὺς μὲν στρατηγούς θύσας ἱστύμην ὡς βασιλῆα, τοὺς δὲ ἄλλους ἀπὸ τῆς αὐτῆς πάντας.*

Ἐκ τούτων δὴ τῶν λόγων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμε- 27
 ρος τότε μὲν μένειν τε αὐτὸν ἐκέλευσε καὶ σύνδειπνον
 ἐπαίσατο· τῇ δὲ ὑστεραία Κλέαρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ
 στρατόπεδον, δηλὸς τε ἦν πᾶν Φιλικῶς οἴομενος διακεί-
 σθαι τῷ Τισσαφέρνει, καὶ ἔλεγεν, ἃ ἐκείνος ἀπήγγελ-
 λε· ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσαφέρνει, οὓς ἐκέ-
 λευσε, καὶ οἱ ἂν ἐξελεγχθῶσι διαβάλλοντες τῶν Ἑλλή-
 κων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς Ἑλλησιν
 ὄντας τιμωρηθῆναι. Ὑπώπτει δὴ, εἶναι τὸν διαβάλ- 28
 λοντα Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν καὶ συγγεγεννημένον Τισσα-
 φέρνει μετὰ Ἀριαίου, καὶ στασιάζοντα αὐτῷ καὶ ἐπι-
 βουλευόντα [αὐτῷ,] ὅπως, τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς ἐαυ-
 τὸν λαβὼν, φίλος ἢ Τισσαφέρνει. Ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ 29
 Κλέαρχος ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ἐαυτὸν ἔχειν τὴν
 γιῶμην, καὶ τοὺς παραλυπαῦντας ἐκποδῶν εἶναι. Τῶν
 δὲ στρατιωτῶν ἀντέλογόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι πάντας

27. φιλικῶς οἴομενος διακεῖσθαι] Wei-
 lke monet non recte verti: amico esse
 animo adversus Tissaphernem, five ami-
 ci ejus esse. Ita enim participium
 οἴομενος negligi. Esse igitur ait *amari*
a Tissapherne. Addit: *varius est dia-*
κείσθαι de externa conditione, sed tamem
hic obtinet. Miror ad externam condi-
 tionem referri, si quis ametur ab
 aliquo. Verum tamen esse, quod ait
διακεῖσθαι etiam de externa dici condi-
 tione, firmat locus infra vii. 3, 17.
 ἢ οἱ συμφρονῶντες, τοῦτο δύνανται δ τι
 ἔργον, καὶ ἀμεινον ὡς διανέσταιται, ἢ
 ἢν ἡδύνη τῷ πρὸς αὐτοὺς δύνανται.
 Malim tamen h. l. ἐν Τισσαφέρνη
 scriptum. De suo enim in Tissapher-
 nem animo non dubitabat Clearchus,
 sed de Tissaphernis benevolen-
 tia opinabatur, falso ille quidem.
 Præterea locus alter Xenophontis vii.
 3, 17. non satis vel aptus vel adeo
 sanus esse videtur. Videtur enim
 Xenophon ibi potius κρίσται quam
 διακείσθαι scripsisse. Reperi tamen
 in Platonis Lachete p. 182. locum,
 qui conditionem hominis externam

etiam significare videtur, sed diversa
 structura. Ita enim Laches de So-
 crate, a quo discere paratum se esse
 affirmat, judicat: οὗτω εὖ παρ' ἐμοῦ
 διακίψαι ἂν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἢ μισ'
 ἐμοῦ συνδικινδύνους καὶ ἰδούς σουτοῦ
 πύριον τῆς ἀρετῆς. quod vertunt: *sc*
certe erga te affectus sum. Malim:
tale meum de te indicium est, ita de te
et tua virtute existimo, talem opinionem
de te concepi &c.

παρὰ Τισσαφέρνη. Equidem παρὰ
 Τισσαφέρνη præfeto.

28. Μίνωνα] Ctesias Photii p. 64.
 Κλέαρχος—καὶ Μίνων αὐτὸν διάφοροι ἄλ-
 λήλους ἐνύγχανον, διότι τῇ μὲν Κλέαρχος
 ἄπαντα ὁ Κύρος συμβούλων, τοῦ δὲ Μί-
 νωνος λόγος οὐδὲν ἦν.

[αὐτῷ,] δπως] Pronomen a Paris.
 et Eton. omisum præeunte Zeunio
 seclusi.

29. ἀντέλογόν τινι] Excerpta Cte-
 sias cap. 60. ὅς Τισσαφέρνης ἐπιβουλεύει
 τοῖς Ἑλλήσι, καὶ προσεταιριζάμενος Μί-
 νωνα τὸν Θιτυαλὸν δι' αὐτοῦ Κλέαρχον
 καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς ἀπάτη καὶ
 ὀφθαλμοῖς ἐκτρέφοντες, τοῦ Κλέαρχου κα'

- τοὺς λοχαγούς καὶ στρατηγοὺς, μηδὲ πιστεύειν Τισσα-
 30 φέρνει. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἰσχυρῶς κατέτεινεν, ἔστε διε-
 πράξατο, πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, ἑκοσι δὲ λοχα-
 γούς· συνηκολούθησαν δὲ, ὡς εἰς ἀγορὰν, καὶ τῶν ἄλλων
 στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.
- 31 Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ ταῖς θύραις Τισσαφέρνης, οἱ μὲν
 στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἰσω, Πρόξενος Βοιωτίας, Μέ-
 νων Θετταλὸς, Ἀγίας Ἀρκὰς, Κλέαρχος Λάκων, Σω-
 32 κράτης Ἀχαιοί· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ θύραις ἔμμενον. Οὐ
 πολλῶ δ' ὕστερον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἱ τε ἔνδον
 συνελαμβάνοντο, καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ
 ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἰππέων, διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύ-
 νοντες, ἄτινι ἐντυγχάνοιεν Ἑλληνι ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ,
 33 πάντας ἔκτεινον. Οἱ δὲ Ἕλληνες τὴν τε ἰππασίαν αὐ-
 τῶν ἐθαύμαζον, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὀρῶντες, καὶ, ὅ τι
 ἐποίουν, ἡμφιγνόουν, πρὶν Νίκαρχος Ἀρκὰς ἦκε Φεύγων,
 τετραμένος εἰς τὴν γαστέρα, καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν
 34 ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγενημένα. Ἐκ τούτου δὴ
 οἱ Ἕλληνες ἔθεον ἐπὶ τὰ ὅπλα πάντες ἐκπεπληγμένοι,
 καὶ νομίζοντες, αὐτίκα ἥξειν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.
- 35 Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάχζος

προειδομένου καὶ ἀποκρουμένου τὴν ἰπ-
 βουλήν· ἀλλὰ τό τε πλῆθος διὰ Μίνωνος
 ἀπατηθὲν κατηνάγκασι καὶ ἔπειτα
 Κλέαρχον πρὸς Τισσαφέρνην παραγνί-
 σθαι, καὶ Πρόξενος ὁ Βοιωτὸς αὐτὸς ἤδη
 στρατοῦ ἀνατὴ συμπαρεῖν. In qui-
 bus prodicionis crimen vides pariter
 in Menonem conferri; cetera diver-
 sa sunt.

30. ἔστω] Edd. vett. Guelf. ἔστ' ἂν
 habent. Deinceps πῶντι μὲν γὰρ
 Guelf.

31. θύραις] Eton. liber θύρας ταῖς
 habet, non inepte.

εἰσω] Diodorus xiv. 26. εἰς τὴν σπη-
 νῆν—πρὸς ταῖς θύραις διέτρεβον.

32. σημείου] Diodorus: καὶ μισ'

ὀλίγον ἐκ τῆς Τισσαφέρνης σπητὸς ἀρθρί-
 σης φωνηίδος.

ἐντυγχάνουσιν] Margo Steph. ἐντά-
 χουσιν. Deinceps Ἑλλήνων στρατηγὸς
 ἢ dat Etonensis liber.

33. ἡμφιγνόουν] Liber Parif. ἡμφι-
 γνόουν habet. Videtur igitur librarius
 cum Ammonio derivasse ab ἡμφι-
 γνόειον.

Νίκαρχος] Diodorus: ἄλλοι δὲ τοὺς
 ἰσὶ τὴν ἀγορὰν ἵκοντας τῶν στρατιωτῶν
 ἀτήρουν, ἔξ ἂν εἰς φυγὸν εἰς τὴν παριμ-
 βολὰν ἰσάλλουσι τὴν συμφορὰν.

34. καὶ νομίζουσιν] Male Guelf. καὶ
 omittit.

35. Ἀρτάχζος] Castalio Ἀρτάβαζος
 edidit. Cf. ad ii. 4, 16. Deinceps

καὶ Μιθριδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι· ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεύς ἔφη καὶ τὸν Τισσαφέρην ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὄρᾶν καὶ γυγνώσκειν· συνηκαλούθουν δὲ καὶ ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι εἰς τριακοσίους. Οὗτοι, 36 ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, προσελθεῖν ἐκέλευον εἴ τις εἴη τῶν Ἑλλήνων ἢ στρατηγός, ἢ λοχαγός, ἵνα ἀπαγγείλῃσι τὰ παρὰ βασιλείᾳς. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον τῶν Ἑλλή- 37 των φυλαττόμενοι στρατηγοὶ μὲν, Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, σὺν αὐτοῖς δὲ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως μάθῃ τὰ περὶ Προξένου. (Χειρίστροφος δ' ἐτύγχανεν ἀπὸν ἐν κώμῃ τινὶ σὺν ἄλλοις, ἐπιστιζόμενος.) Ἐπεὶ δ' ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, λέγει Ἀριαῖος· 38 Κλέαρχος μὲν, ὃ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ἐπιτορκῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε· Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλήν, ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν· ὑμᾶς δὲ ὁ βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· ἐαυτῷ γὰρ εἶναι φησὶν, ἐπεὶ περ Κύρου ἦσαν τοῦ ἐκείνου δούλου.

Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλπευε δὲ 39 Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος,) ὦ κάκιστε ἀνθρώπων, Ἀριαῖε, καὶ οἱ ἄλλοι, ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, οὐκ αἰσχύνεσθε αὔτε Θεοὺς αὔτε ἀνθρώπους, οἵτινες, ὁμώσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, προσδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει, τῷ ἀδελφάτῳ τε καὶ πανουργατῳ, τοὺς

Μιθριδάτης cum Leonclaviana, Welshana, Hutchinsoniana habet Codex Paris.

ἄλλοι Περσῶν] Edd. vett. Guelf. ἄλλοι πολλοὶ Περσῶν.

36. προσελθεῖν] Ibidem est λαθεῖν.

37. ὅπως μάθῃ] Guelf. ἵσως μάθῃ habet.

38. λίγῃ Ἀριαῖος] Paris. dat ἵσως Ἀριαῖος ταῦτα.

εἰνὶ τῷ] Ita margo Steph. cum

Paris. Vulgatum αὐτῷ correxit Zeune. Deinceps ἐς λίγα τιμῆς habet margo Steph.

ὁ βασιλεὺς] Articulum. ex Paris. Eton. addidit Zeune. Ibidem libri mox αὐτῷ dant pro ἑαυτοῦ.

39. ὁ Ὀρχομένιος] Articulum omitit Juntina cum Guelf. Sequens καὶ εἰ ἄλλοι ex Eton. dedi pro καὶ ἄλλοι. Postea τῷ ἀδελφάτῳ habet Eton.

τε ἄνδρας αὐτοὺς, οἷς ᾤμνητε, [ὥς] ἀπολωλέκατε, καὶ
 τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες, σὺν τοῖς πολεμίοις ἐξ-
 40 χεσθε ἐφ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε· Κλέαρχος γὰρ
 πρὸςθ' ἐπιβουλευὼν φανερὸς ἐγένετο Τισσαφέρην τε
 41 καὶ Ὀρόντα, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς σὺν τούτοις. Ἐπὶ
 τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε· Κλέαρχος μὲν ταῦτην, εἰ
 παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυσεν τὰς σπονδὰς, τὴν δίκην ἔχει· (δί-
 καιον γὰρ, ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιорκοῦντας). Προξένος
 δὲ καὶ Μένων ἐπέειπερ εἰσὶν ὑμέτεροι μὲν εὐεργέται, ἡμέ-
 τεροι δὲ στρατηγοί, πέμψατε αὐτοὺς δούρο· δῆλον γὰρ,
 ὅτι, φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσσονται καὶ ὑμῖν καὶ
 42 ἡμῖν τὰ βέλτιστα συμβουλευεῖν. Πρὸς ταῦτα οἱ Βάρ-
 βαροι, πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπῆλθον
 οὐδὲν ἀποκρινάμενοι.

CAP. VI.

Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω ληφθέντες, ἀνέχθησαν ὡς
 βασιλεία, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν·
 εἰς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων, τῶν
 ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων, δοξάσ γενέσθαι αἰνὴρ καὶ παλε-
 2 μικρὸς καὶ φιλοπόλεμος ἐσχάτως. Καὶ γὰρ δὴ, ὥς

[ὥς] ἀπολωλέκατε] Vulgatum ὡς
 Leonclavius pro ὅτι dictum interpre-
 tatus est, Stephanus in ὅμοις muta-
 tum maluit. Abresch Auctar. Dilu-
 cid. Thucyd. p. 416. ante καὶ προδι-
 δακνίτας intelligendum οὕτω censuit.
 Larcherus ὡς in Codice Regio A.
 omisium delendum censuit, probante
 Porfono. Zeune in ὡς, pro οὕτως,
 mutavit, quem secutus Weiske ma-
 lebat tamen ὡς πολέμιους scriptum.
 Equidem cum Larchero et Porfono
 sentiens ὡς seclusi.

καὶ τοῖς ἄλλοις ἡμᾶς προδεδωκότες]
 Neque hæc sana videntur Weiskio,
 causa suspitionis non edita. Certe
 supervacanea hæc verba videntur esse

post illa superiora prodόντες ἡμᾶς.
 Sequi igitur debuisset videtur: καὶ τὸν
 ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἄλλους σὺν τοῖς πολεμίοις
 ἐχεσθαι.

40. γὰρ πρὸςθ' Ex more Xeno-
 phonteo γὰρ καὶ πρὸςθ' scribendum
 censuo.

41. ἡμέτεροι μὲν—ἡμέτεροι δὲ] Ita
 margo Steph. Paris. Eton. Vulgaba-
 tur antea ἡμέτεροί τε—ἡμέτεροί τε.

φίλοι γι] Guelf. γι φίλοι. Post
 ἀμφοτέροις comma recte reposuit
 Weiske male antea positum post δ-
 τε.

42. ἀποκρινάμενοι] Recepi Castalia-
 nis scripturam in locum vulgati ἀπο-
 κρινάμενοι.

μὴν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις πρὸς τοὺς Ἀθηναί-
ους, παρέμεινεν ἐπὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας τὴν αὐτοῦ
πόλιν, ὡς οἱ Θρᾶκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ δια-
πραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει, ὡς
κυλεμήσων τοῖς ὑπὲρ Χερρόνησου καὶ Πειρίου Θραξίν.
Ἐπεὶ δὲ μεταγνόντες πως οἱ Ἐφοροί, ἤδη ἔξω ὄντος αὐ- 3
τοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα

2. πρὸς τοὺς Ἀθηναίους] Articulum
omittunt Edd. verr. Guelf. De Cle-
archo compara Hellenica i. 1, 25. et
i. 3, 10. seqq.

παρὰ τοὺς] apud suos constanter man-
et, interpretantur, quod vereor ut
cum Hellenicis conciliari possit, i. 1,
36. ubi Clearchus Ramphii filius, si
idem est, Byzantium et Chalcedo-
nem mittitur ab Agide rege, unde al-
timum Atheniensibus commeatum in-
terciperet. Iterum ibidem i. 3, 15.
Byzantii harmofites traditur Clearchus
abuisse ad Pharnabazum, dum By-
zantium Alcibiadi proderetur. Igitur
verbum παραμένειν h. l. adjun-
ctam notionem in fide et obsequio man-
endi habere videtur. Quanquam sta-
tim sequitur ἐξῆλθε, quod ei opposi-
tum esse videtur; sed sequitur etiam
αὐτοῖς πείσας, quod licebit forte ad
παρὰ τοὺς referre. Difficultatem ver-
bi nemo Interpretum attigit.

τοῖς Ἕλλησι] Chersonesum inco-
lentes. Cf. i. 3, 4.

ὡς ἴδοντες] Weiske interpretatur
maxima dedita opera. Sed græce id
ὡς μάλλον ἴδοντες dicendum fuisset.
Xenophon igitur leviter tangere vo-
luisse videtur injustum Clearchi fa-
ctum.

3. ἐξ Ἰσθμοῦ] Isthmum, quo Cher-
sonesus Thracica cum continente co-
nnectitur, interpretatur Brodæus. Sed
recte Corinthium intelligendum cen-
suit Zeune et Weiske. Enimvero ait
Weiske rem repugnare vel ita non
modo Diodori xiv. 12. et Polyæni ii.
2. narrationibus, sed etiam ipsius Xe-
nophontis in H. Gr. i. 1, 35. et i. 3,
15. e quibus Clearchum ab Agide re-
ge ἀποστέλλειν Byzantium missum, nec
statim revocatum esse pateat, sed
damnatum demum propter tyranni-

dem ibi occupatam. Quam difficul-
tatem vir doctus in Traßatu de æsti-
manda Cyri Expeditione p. xvi. ita
expediebat, uti diceret, credere licere,
dissentisse inter se regem Lacedæmo-
niorum et Ephoros, et a rege missum
Clearchum iussu Ephorum revoca-
tum esse: nihilo autem minus iter
institutum perfecisse, regis et amico-
rum suorum gratia fretum.

Miror viro docto pugnare visam
esse narrationem Xenophontis cum
Hellenicis. Nam quæ Historia græca
refert, pertinent ad Olympiadis
92. annum extremum, quo bellum
Peloponnesiacum adhuc ferebat.
Contra quæ Anabasis narrat, ad tem-
pora inter pacem Olympiadis 94. an-
no primo compositam et bellum Co-
rinthiacum media referenda sunt.
Quod ait Diodorus xiv. 13. Clearchum
Byzantii auxilia contra Thra-
ces petentibus missum a Lacedæmo-
niis tyrannidem tandem Byzantii ex-
ercuisse; hinc submisso Panthoide e-
jectum et tandem ad Selymbriam vi-
ctum aufugisse in Ioniam ad Cyrum;
id ille refert ad Olympiadis 94. an-
num 4. In qua narratione insunt
quædam, quæ cum Xenophontea
conciliari aliter non possunt, nisi ut
statuamus, post pacem Olympiadis
194. 1. missum Clearchum perrexisse
iter Byzantium institutum, quan-
quam mox revocatum, dum adhuc
in Isthmo Corinthiaco morabatur.
Cum imperio non parvisset, Pan-
thoidem submissum ejecisse et tan-
dem vicisse Clearchum, qui postea
bellum cum Thracibus gerens ober-
rasse videtur. Quod ait Xenophon,
Clearchum ut contumacem capitis
damnatum fuisse a magistratibus
Spartanis, id quidem ex ipsa antece-

οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ὥχσθε πλέων εἰς Ἑλλάσποντον,
 4 Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελεῶν,
 ὡς ἀπειθῶν. Ἦδη δὲ Φυγάς ὢν, ἔρχεται πρὸς Κύρον,
 καὶ ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε Κύρον, ἀλλαχῇ γέγρα-
 5 πται· δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς· ὁ δὲ λα-
 βὼν, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίαν ἐτράπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν
 χρημάτων συλλέξας στράτευμα, ἐπολέμει τοῖς Θραξί·
 καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου ἔφερε καὶ ἦγεν αὐ-
 τοῦς· καὶ πολεμῶν διεγένετο, μέχρις οὗ Κύρος ἐδεήθη
 τοῦ στρατεύματος· τότε δ' ἀπῆλθεν, ὡς σὺν ἐκείνῳ αὐ-
 πολεμήσων.

6 Ταῦτα οὖν φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις,

dente narratione consequitur; sed difficulter cum alijs aliorum narrationibus conciliatur. Ita Polyænus ii. 2, 7. narrat, Clearchum, cum defecissent Byzantii, ab Ephoris multatum (ζημιωθέντα) cum quatuor navibus Lampſacum abiisse; ibi cum moraretur, Byzantios Clearchi auxilium contra Thraces petiisse; Clearchum tandem subvenisse, sed occisis Byzantium ducibus urbem occupasse. Hinc apparet, nullum alium ἀρμωστήν Byzantiis Lacedæmonium adhuc fuisse ab Ephoris submissum, cum Clearchus urbem occuparet; et Byzantium defectum videtur cum intelligere Polyænus, quo Alcibiadi fuit oppidum deditum Olympiadis 92. anno 4. Clearchus ob neglectam urbis custodiam ζημιωθείς, pecunia multatus fuisse tum videtur. Postquam in urbem rediit, bellum cum Thracibus gessit, et traxit, quamquam Thraces missis legatis pacem petissent. Polyænus enim addit: ὁ δὲ πρὶν εἰρήνην ἐπιζητήσειν ἠγορεύοντες: quod plane cum Xenophontis narratione de Clearcho convenit. Sed quod Plutarchus Artax. c. 6. narrat: Λασιδαίμονι μὲν οὖν ἐκπαλιν πρὸς Κλέαρχον ἀπίστευτον, ὑπερίτων Κύρου παντα μελιόντες: id a Ctesia traductum, ut videtur, difficillime cum Xenophontis relatione conciliatur. Clearchum exulem jam et damnatum ca-

pitis innouisse Cyro, et partim ejus pecunia partim ab urbibus Helleſpontiacis sublevatum bellum cum Thracibus gessisse refert Xenophon supra i. 1, 9.

De Isthmo aliter sensi olim ad Hellenica iii. 2, 10. ubi Xenophon Chersonesum vocat Isthmum; sed h. l. statim sequitur ὑπὲρ Κιχληνίου. Itaque Corinthiacum Isthmum intelligere est neceſſe.

4. ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε] Clearchum Cyro auctorem fuisse belli suscipiendi, supra i. 1, 9. et i. 3, 3. seqq. (ad quos locos Zeune lectorem ablegat) non legi, monet Weiske. Sed egregie fallitur. Xenophon enim minime voluit significare, Clearchum Cyro auctorem fuisse belli contra fratrem suscipiendi, sed verbum ἔπεισε refertur ad sequentia: δίδωσι δ' αὐτῷ Κύρος μυρίους δαρεικούς. Pecuniam quibus usibus petierit Clearchus et subministraverit Cyrus, satis manifesta oratione exposuit Xenophon i. 1, 9.

ἀλλαχῇ] Vulgatum ἀλλαχῶ correxi. Forma altera est Attica, eademque est infra vii. 3, 47. ubi pariter margo Steph. Paris. Eton. habent ἀλλῃ, ut h. l.

6. δοκεῖ] Eton. μὲν δοκεῖ habet. Sequens εἰρήνην ἀγιν ex libro Brodæi, Paris. et margine Steph. adſcivi in locum vulgati ἔχιν. Similiter iii. 1,

ἔξον μὲν εἰρήνην ἄγειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἰρεῖται παλεμεῖν· ἔξον δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν, ὥστε πολεμεῖν· ἔξον δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἰρεῖται, πολεμῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκεῖνος δὲ, ὥσπερ εἰς παιδικὰ ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡδονήν, ἤθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον· οὕτω μὲν οὖν φιλοπόλεμος ἦν. Πολεμικὸς δὲ αὖτ' ταύτῃ εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκινδυνός τε ἦν, καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὥς οἱ παρόντες πανταχῶ πάντες ὁμολογοῦν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὥς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου ὁ τρόπος, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἰκανὸς μὲν γὰρ, ὥς τις καὶ ἄλλος, φροντίζειν ἦν, ὅπως ἔξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἰκανὸς δὲ καὶ ἐμπήσσει τοῖς παρῶσιν, ὥς πιστέον εἴη Κλεάρχῳ. Τούτου δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ὁρᾶν στυγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· ἐκόλαζε τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ

14. ἡσυχίαν ἔχων pro ἰχυν dedi ex margine Steph. et Paris.

ὅστις παλεμεῖν] Hæc liber Eton. omisit: et potest de veritate hujus membri dubitari.

οὕτω μὲν οὖν] Ex Guelf. οὖν additum a Zeunio et Weiskio, mihi dubitationem adhuc aliquam habere videbatur.

7. Πολεμικὸς δὲ αὖ] In Edd. vett. et Guelf. αὖ deest.

καὶ ἡμέρας καὶ] Ex Castal. ἡμέρας τι καὶ adscivit Zeune, male. Prius enim καὶ pertinet ad antecedens τι; et statim repetita eadem formula τι—καὶ displicet. Pro ἄγων male Aldina ἄγῳ habet.

8. ὥς δυνατόν ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου] Vulgata interpositio, quæ comma post δυνατόν ponit, fecellit interpretes, ut monui in Epistola ad Schäferum ad Symposii iv. 57. Verte: Dicebatur etiam ad imperandum idoneus esse, quantum scilicet licet per ingenium ejusmodi et mores, quibus ille erat præditus. Sic statim sequitur τοῦτο δὲ ἰσχύει

ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι, ubi expectabas τὸ χ. εἶναι. Thucydides vi. 17. ὅτι δὲ ἴκαστος ἢ ἐκ τοῦ λίγων πείθειν δέεται ἢ στασιάζων—λαβάν—ἄλλην γῆν οἰκήσας, ubi similiter expectabas ἢ τὸ λίγων πείθειν.

ὅς τις καὶ ἄλλος] Ita est etiam supra i. 3, 15. Sed vulgo et in margine Steph. Guelf. Eton. est ὡς ἢ τις, quod Stephanus mutavit in ἢ τις. Utrumque inepte posuit Zeune, mecum facit Weiske; quæquam, si Stephanus auctoritatem libri Paris. ut videtur, secutus est, ipse ἢ τις scriptum malim.

ἔχων] Steph. Paris. Eton. ἰχυν habent. Sequens ὡς πιστέον cum Zeunio dedi præeunte Brodæo et firmante margine Villois. Edd. principes, Guelf. Eton. habent ὡς ἀπιστέον, Stephani prior et Leoncl. ὡς οὐκ ἀπιστέον, Steph. sec. ὡς πιστέον, Hutchinson et Weiske ὡς οὐκ ἀπιστέον ediderunt. Weiske tamen malebat ὡς ἔρα πιστέον. Sed ἔρα hic locum non habet.

οργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ
 γνώμη δὲ ἐκόλαζεν ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν
 10 ἡγήετο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν,
 ὡς δεῖ τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα,
 ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ Φυλακὰς φυλάζειν, ἢ
 φίλων ἀφεῖσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι πρὸς τοὺς πο-
 11 λεμίους. Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτῷ ἀκούειν
 σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ἡρῶντο οἱ στρατιῶται. Καὶ γὰρ
 τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ ἐν τοῖς πρῶτοις ἔφασαν

9. μεταμίλιν] Muretus conjiciebat scribendum: μεταμίλιν ἰσθ' ἵτι δὲ καὶ γνώμη; sententia ab h. l. plane aliena. γνώμη enim h. l. est cum ratione, ut interpretatur Weiske.

[De Clearcho est: ἐκόλαζι τι αἰὲν ἰσχυροῦς, καὶ ὁργῇ ἰσίοι, ὅντι καὶ αὐτῷ μεταμίλιν ἰσθ' ἵτι καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζι. ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγήετο ὄφελος εἶναι. In hoc loco adhæsit Muretus, vir egregius, ejusque emendationem proposuit nulla addita ratione, unde cognosci possit, quid ejus animum vel in ipsis verbis vel in eorum positione et structura offenderit. Offensum positione suspicor, et repetita formula ἰσίοι et ἰσθ' ἵτι in eodem orationis membro. Sed id membrum duabus sententiis constat, quarum unaquæque commode adjunctum habet ἰσίοι vel simile vocabulum. Qui enim vultu tristis et voce asper, tanquam Clearchus, imperio suo subiectos semper graviter castigat, non semper irascitur, indignatione nec adeo incandescit ubique, ut ad poenitentiam necessitatem provehatur. Verum vir gravis et prudens nisi cum ratione neminem castigat, quæ nisi in severitate tamen in causa poenæ apparere. Hunc equidem verborum sensum in vulgari interpunctione video et unice probo. Muretus contra Clearchum facit non ubique ratione et prudentia in castigando usum, sed interdum modo; quod addita sententia ἀκολάστου—ἴσχυρος ἵται ferre non videtur, uti ipsa hæc emendatio multum de laudibus Clearchi detrahit, adeoque id ipsum,

quod vel solum vel maxime in imperatoria virtute solet spectari. Has ego ratiunculas collectas posui, quoniam video nuper juvenem doctum in eandem conjecturam incidisse. Causam offensionis nec ipse edidit, nec eisdem reperire potui. Is est *Heusde* in Specimine Platonico p. 54. cujus tamen ratio emendandi minus commode procedit. Nam is servata particula δὲ verba ita disposita voluit: μεταμίλιν ἰσθ' ἵτι καὶ γνώμη δὲ ἐκόλαζι. Quotiescunque Xenophon formula καὶ-δὲ i. e. et vero utitur, quod facit sæpissime, copula καὶ semper membrum orationis exorditur. Quod cum bene animadversum teneret Muretus, recte is alteram particulam δὲ omisit. Denique si qui forte positione formula ἰσθ' ἵτι extrema offendantur, eorum fastidio occurrit Hutchinson et Zeune annotato loco Æliani V. H. iv. 11. αἰστανε οὖν ἰσχυτὸ Σωκράτης ἰσθ' ἵτι. Ex Epistola.]

10. φοβεῖσθαι] Frontini locum posuit Hutchinson iv. 1, 17. *Clearchus dum Lacedæmoniorum exercitui dicebat, imperatorem potius quam hostem metui debere.*

Φυλακὰς] Edd. vett. Guelf. Stobæus p. 360. φύλακας habent.

ἢ ἀπροφασίστως] Ita cum Stobæo Paris. Eton. μὴ Ald. Junt. Guelf. Steph. ἢ μὴ Castalio, καὶ μὴ margo Villoif.

11. καὶ γὰρ τὸ] Ab Edd. vett. Guelf. γὰρ abest: deinceps σφόδρην habet margo Villoif. ex Codice 1. pro φαιδρὸν.

ἰς τοῖς πρῶτοις] Liber Brodæi, Paris. Eton. Codex 2. 6. in margine

φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολε-
 μίους ἐδοκεῖ εἶναι ὥστε σωτήριον καὶ οὐκέτι χαλεπὸν
 εἶναι. Ὅτε δ' ἐξω τοῦ δεινοῦ γένοιτο, καὶ ἐξείη πρὸς 12
 ἄλλους ἀρχομένους ἀπίεσαι, πολλοὶ αὐτὸν ἀπέλειπον· τὸ
 γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ αἰεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν·
 ὥστε διέκεντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες
 πρὸς διδάσκαλον. Καὶ γὰρ οὖν Φιλία μὲν καὶ εὐνοία 13
 ἐπομένους οὐδέποτε εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τετα-
 γμένοι, ἢ ὑπὸ τοῦ δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχό-
 μενοι παρείρησαν αὐτῷ, σφόδρα πειθομένοις ἐχρήτο. Ἐ- 14
 πειδῇ δὲ καὶ ἤρξαντο νικᾶν σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους,
 μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς σὺν αὐ-
 τῷ στρατιώτας· τό τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους θάρρα-
 λέως ἔχειν παρῇν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φο-
 βῆσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους ἐποιεῖ. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρ- 15

Villois. habent in τοῖς ἄλλοις προσέ-
 τως. Videtur librarius offensus plu-
 rali numero προσέτως addidisse ἄλ-
 λως. Plutarchus locum hunc bis
 laudavit, de Discrimine Amici p. 253.
 ed. Reiskii et Sympof. i. 4. sed ver-
 bis Xenophonteis abstinuit, nisi quod
 priore in loco τοῦ Κλειάρχου τὸ πρὸς-
 τω habet.

καὶ οὐκ εἶναι] Male Eton. καὶ omit-
 tit.

12. τοῦ δεινοῦ] Guelf. τῶν δεινῶν.
 Sequens ἀρχομένους cum Hutchinso-
 no Larcherus in ἀρχομένους mutari vo-
 luit, repugnante Zeunio. Sed cla-
 rior ita fieret oratio, quæ nunc est
 ambigua.

ἀπείκετον] Edd. vett. Guelf. Parif.
 ἀπείκετον.

13. ἐπὶ τῷ δεῖσθαι] egestate adducti
 vertunt. Mihi oratio nimis brevis
 esse videtur.

14. Ἐπειδὴ δὲ καὶ] Eton. liber δὲ
 καὶ omittit.

τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι] Ver-
 tunt: jam inde haud levia quædam
 erant, quæ milites ejus ad rem bellicam
 utiles redderent. In quibus consecu-

tionem sententiarum justam equidem
 desidero. Nam antea erat: Clearcho
 semper promptos paruisse omnes, qui
 vel imperio ejus attributi essent, vel
 quos egestas vel alia necessitas ad-
 junxisset; voluntarium vero amici-
 tia benevolentiae adductum nemi-
 nem secutum esse. Subjungit nunc,
 quid acciderit, posteaquam milites
 cum Clearcho vincere hostem cœpe-
 rant. Confidebant scilicet Clearchi
 ingenio et virtute et hostem contem-
 nebant. Sed additur, eos simul ordi-
 nis et disciplinæ observantiores esse
 factos, eo quod imperatoris iram et
 poenam timerent. Jam antea dictum
 fuit, Clearchum in exigenda militari
 disciplina fuisse severum, ideoque
 gravem militibus. Quid igitur nunc
 disciplinæ observantia cum victoriæ
 consuetudine conjunctione habet no-
 vi argumenti? Videant acutiores!
 Mihi præterea verbum ὡς additum
 displicet.

Θαρράλιος] Parif. Θαρραλίος. De-
 inceps ὡς pro ὡς est in libro
 vett. cum Guelf. ὡς est in libro
 Brodæi et Steph.

- χων ἦν· ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δέ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πενήκοντα ἔτη.
- 16 Πρόξενος δὲ ὁ Βοιωτίος εὐθὺς μὲν μειράκιον ὦν ἐπέθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε Γοργία ἀργύριον τῷ Λεοντί-
17 νῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἦδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν, καὶ, φίλος ὢν τοῖς πρῶτοις, μὴ ἠτῶσθαι ἐνερgetῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ πράξεις· καὶ ὦστο κτήσεσθαι ἐκ τούτων ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν με-
18 γάλην, καὶ χρήματα πολλὰ· τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἐνδὸν αὐτῷ καὶ τούτῳ εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτῶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ὦστο δύναιτο τούτων τυγχάνειν, ἅντι δὲ τούτων μῆ.
19 Ἀρχεῖν δὲ καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν δυνατὸς ἦν· οὐ μέντοι οὐτ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἡσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ αἱ ἀρχόμενοι ἐκείνων· καὶ φοβούμενος μᾶλλον ἢ πατε-
20 ρὸς τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ αἱ στρατιῶται ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. ὦστο δὲ ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶ-

16. Γοργίας] Gorgias et Prodicus Theffaliam, Bœotiam et omnem fere Græciam peragrabant καὶ σοφισταί. In Bœotia (ἡ Βοιωτίς) Prodicum Cœum audiisse ipsum Xenophontem refert Philostratus i. c. 12. addens de Xenophonte : διδόντα—καθιστάμενα ἡγουντὴν τοῦ σώματος. Captivum igitur in Bœotia fuisse Xenophontem ponit ; cujus rei memoria etfi nullibi extat, vero tamen simile inde fit, Proxeni Thebani amicitiam et Xenophontis ab hoc initio ortam processisse. Quæritur de prælio, cui interfuit Xenophon, et in quo captus ad Bœotos fuit traductus. Deliaco prælio interfuisse, sed in fuga Atheniensium servatum a Socrate narrat Diogenes cum Strabone. Vide dicta in Disput. de Symposio p. 138. Pugnâ hæc accipit Olympiadis 89. an-

no 1. Aliud igitur prælium quærendum est, quod Xenophontem in Bœotorum potestatem redegerit, quod equidem reperire nondum potui.

17. κτήσεσθαι] Edd. vett. Guelf. κτήσεσθαι.

18. ταύτων δ'] Paris. et Eton. ταυούτων δ' habent.

19. ἱκανός] Liber Brodæi, margo Steph. Paris. Eton. δυνατός dederunt, quod recepi, ne vocabulum idem bis ponatur. Altero tamen loco mox omittit Eton.

οὐτ' αἰδῶ] Stephanianum οὐδ' αἰδῶ revocavit Weiske, nostrum ex Edd. vett. et Guelf. dedit Zeune, approbat sequens οὐτι φόβον.

ἢ πατερός] Edd. vett. Guelf. ἢ ἀπατερός, quod temere non erat spernendum.

και καὶ δοκεῖν, τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τετραγαῶν αὐτῷ οἱ μὲν καλὰ καὶ γὰρ τοὶ τῶν συνόντων εἶναι ἦσαν, οἱ δ' ἀδικοὶ ἐπεβού-
λαιον, ὥς εὐμεταχειρίστῳ ἄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκον, ἦν
εἰς ὧν ὡς τριάκοντα.

Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν μὲν πλου- 21
τῶν ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἀρχεῖν, ὅπως τελείῳ λαμβά-
νοι· ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα τελείῳ κερδαίνει· φίλος
τ' ἐβούλετο εἶναι τοῖς μέγιστον δυναμένοις, ἵνα ἀδικῶν μὴ
διδόη δίκην. Ἐπὶ δὲ τὸ καταργάζεσθαι, ὧν ἐπιθυμαίη, 22
συντομωτάτην εἶδεν ὥστε εἶναι διὰ τοῦ ἐπισημαίνει τε καὶ
ψεύδασθαι καὶ ἐξαπατᾶν· τὸ δὲ ἀπλῶς τε καὶ ἀληθῶς
ἐνόμιζε τὸ αὐτὸ τῇ ἡλιθίᾳ εἶναι. Στέργων δὲ Φατερός μὲν 23
ἦν οὐδένα, ὅτῳ δὲ Φαίη φίλος εἶναι, ταύτῃ ἐνδελος ἐχέ-

20. ὡς τριάκοντα] Castalio edidit ὡς
ἰσὺν τριάκοντα. Ex Proxeni ætate li-
cet forte indicium ætatis Xenophontis,
cum hæc scriberet, petere. In-
fra enim iii. 1, 4. Πρέξις vocatur
ἀρχαῖος ἕως Xenophontis, a quo do-
μο (οἶκος) Athenis evocatus ad Cy-
rum fuerit. Hospitii jus ab utroque
contractum fuisse in ipsa Boeotia, su-
spicatus sum in annotatione supra ad
sect. 16. Nescio vero quid spectave-
rit Ælianus V. H. xiii. 25. καὶ Πρω-
φόντος ἐπὶ ἡλυσιν Πρέξις καὶ Ἀντίγο-
νος Ζήνωνος. Forte extiterant olim
plures de Proxeni et Xenophontis
amicitia narrationes, quas si habere-
mus, facilius esset iudicium de ætate
Xenophontis.

21. Θετταλός] Thucydides, Demo-
sthenes, Diogenes alique Pharfalium
appellant; Suidas, qui hunc totum
locum transcripsit, Ἀθηναῖον, quod ci-
vitate donatus fuerat ab Athenien-
sibus, quibus Thessalorum auxiliares
copias adduxerat, teste Demosthene
adv. Aristocr. p. 686. ed. Reiske.
Ceterum iudicium de homine supra fuit
appositum.

μὴν σλόουον] Suidas μὴ omisit, sed
pessit Stobæus p. 32. ubi h. l. transf-

scripsit. Deinceps πλουτῶν dedi ex
Parif. et Eton. pro πλούτου, propter
sequentes modos infinitos similes.
Mecum sentit Zeune.

λαμβάνει] Suidas cum Stobæo λα-
βάνη—κερδαίνει. Equidem vulgatum
κερδαίνει cum Porfeno in κερδαίνει mu-
tavi.

μέγιστον] Margo Steph. Parif. E-
ton. μέγιστον. Deinceps Suidas ἵ-
ἀδικῶν μὴ δίκην habet.

22. Ἐπὶ δὲ τῷ] Suidas ἐπὶ τῷ δὲ.
Sequens ἐνόμιζε dedi fundente Porfeno.
Edd. vett. Guelph. Eton. Stobæus
habent ἐπὶ δὲ ἀπλῶς τε καὶ ἡλιθίᾳ ἰο-
μίζετο αὐτῷ ἡλιθίᾳ. Suidas l. c. et in
ἡλιθίᾳ habet: καὶ ἀληθῶς ἰομίζετο
αὐτῷ ἡλιθίᾳ. Stephanum et margi-
nem Villoif. secutus Zeune dedit ἀλη-
θῶς τὸ αὐτὸ ἐπὶ ἡλιθίᾳ omisso ἰομίζετο.
Mecum sentit Weiske. In Joannis
Stobæi Codice Parif. A. Grotius scri-
ptum reperit: ἀπλῶς καὶ αἰτηθῆς ἰο-
μίζετο τῷ ἡλιθίᾳ.

23. Φατερός] Suidas φατερός. Se-
quens ἰδελος ἰγίνοτο pro ἴν ex Suida
et Parif. recepit Zeune. Codex Pa-
rif. A. Stobæi in δελος habet pro
ἰδελος.

γνετο ἐπιβουλεύων. Καὶ πολεμίῳ μὲν οὐδενὸς καταγέλῃα,
 24 τῶν δὲ συνόντων πάντων ὡς καταγελῶν αἰεὶ διελέγετο. Καὶ
 τοῖς μὲν τῶν πολεμίων κτήρασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χα-
 λαπὸν γὰρ ᾔετο εἶναι, τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν)
 τὰ δὲ τῶν φίλων μόνος ᾔετο εἰδέναι· ὅτι ῥᾶστον ἀφύ-
 25 λακτα λαμβάνειν. Καὶ ὅσους μὲν ἂν αἰσθάνοιτο ἐπι-
 ὅρκους καὶ ἀδίκους, ὡς εὖ ὠπλισμένους ἐφοβεῖτο· τοῖς δ'
 ὁσίοις καὶ ἀληθείαν ἀσκαῶσιν ὡς ἀνάνδροις· ἐπειράτο χρεῖ-
 26 σθαι. "Ὡς περ δὲ τις ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, καὶ
 ἀληθείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ, οὕτω Μένων ἠγάλλετο τῷ ἔξα-
 πατῶν δύνασθαι, τῷ πλάσασθαι ψευδῇ, τῷ φίλους
 διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ πανοῦργον τῶν ἀπαιδύτων ἐνόμιζεν
 εἶναι. Καὶ παρ' οἷς μὲν ἐπεχείρει πρῶτεύειν Φιλίᾳ,
 διαβάλλων τοὺς πρῶτους, τούτους ᾔετο δεῖν κτήσασθαι.
 27 Τὸ δὲ πεπιθόμενος τοὺς στρατιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ
 συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο. Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θερα-
 πεύεσθαι ἤξιον, ἐπιδεικνύμενος, ὅτι πλεῖστα δύνατο καὶ

τῶν δὲ συνόντων—διελίγντο] Wytt-
 bach monet, non accipiendum cum
 plerisque Interpretibus: ita agebat ac
 differabat cum familiaribus, ac si eos de-
 sideret, quod esset διελίγντο ἐν τῷ
 τοῖς συνόντων ὡς καταγελῶν. Rectius
 aliquanto Leunclavius: de iis, qui-
 buscum esset, ita semper loquebatur, ut
 quos haberet derisui. Ipse vero inter-
 pretatur: ita sermone et dictis utebatur,
 ut qui familiares desideret: ita de fa-
 miliaribus ipse suis loqui solebat, ut qui
 eos contempneret. Addit tamen, quod
 ad hanc rationem pertinere non vi-
 detur: διελίγντο continet περι-
 φρασιν simplicioris dictio-
 nis περιγίλα δὲ πάντων τῶν συνόν-
 των.

24. τὰ δὲ τῶν φίλων] Suidas cum
 Parif. ἀλλὰ τὰ τῶν φ. deinceps ἔχον
 ὅ. habent margo Steph. Parif. Eton.
 Ita vero ὅ. abesse debebat.

25. ἂν αἰσθάνοιτο] Vulgatum αἰσθάνοιτο
 ex Parif. Eton. correxit Zeune.
 Suidas αἰσθάνοιτο habet, quod dedit

Weiske, probante Porfiono.

26. καὶ ἀληθείᾳ] Hæc omisit Sul-
 das, idem cum Parif. sequens καὶ
 post ὅσους.

πλάσασθαι] Suidas πλάσαι probat
 Porfion, comparato Sophocle Ajacis
 versu 148. Demosth. Philipp. i. p. 38.
 ed. Parif.

τῷ ἀπαιδύτων] Ita cum Parif. et
 Eton. vulgatum ἀπαιδύτων correxit
 Zeune. Eton. tamen δι. adjectum
 habet.

πρῶτον φίλῳ, διαβάλλων] Suidas
 πρῶτον, διαβάλλων φίλῳ—πρῶτος,
 τούτῳ habet. τῷ πρῶτῳ γρᾶτισθί-
 νῳι quodque interpretatur Amas-
 us.

κτῆσασθαι] Edd. vett. Guelf. κτῆ-
 σασθαι. sed ita δι. abesse debebat.

27. τοὺς στρατιώταις] Articulum
 Suidas omisit. deinceps παρασχίεσθαι
 margo Villosi. ex libro 1. 4. anno-
 tavit.

ἐπιδεικνύμενος] Suidas ἐπιδεικνύων ha-
 bet.

εἶλαι ἀν ἀδικεῖν. Εὐεργεσίαν δὲ κατέλογεν, ὅποτε τις αὐτοῦ ἀφίσταται, ὅτι χρώμενος αὐτῷ οὐκ ἀπώλεσεν αὐτὸν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ ἔχεισι περὶ αὐτοῦ ψεύδη-28 σθαι· ἀ δὲ πάντες ἴσασι, τὰδ' ἐστὶ. Παρὰ Ἀριστίππῳ μὲν, ἔτι ὥραϊος ὢν, στρατηγεῖν διεπράξατο τῶν ξένων· Ἀριαίῳ δὲ, βαρβάρῳ ὄντι, ὅτι μεираκίοις καλοῖς ἦδετο, οἰκειότατος ἔτι ὥραϊος ὢν ἐγένετο· αὐτὸς δὲ παιδικὰ εἶχε θαύρπαν, ἀγένειος ὢν γενειῶντα. Ἀποθνη-29 σκόντων δὲ τῶν συστρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα σὺν Κύρῳ, τὰ αὐτὰ πεποιηκῶς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλλων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηθεὶς ὑπὸ βασιλέως ἀπέθανεν, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς· (ὥσπερ τάχιστος θάνατος δοκεῖ εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνταυ- τόν, ὡς πονηρὸς, λέγεται τῆς τελευτῆς τυχεῖν.

εὐεργεσίαν] Suidas *εὐεργεσίας*—ἔτι habet. Idem sequens *ἀφίσταται* dedit pro vulgato *ἀφίστατο*; illam vero scripturam habent Edd. antiquæ, quam Kufferiana, ut sæpius alibi, in vulgatam convertit, testante Porfio.

28. *Ἀριστίππῳ*] De quo supra i. 1, 10. De Tharypa mihi non constat. *Θαύρπῳ* filium Alcetam facit Pausanias i. 11. Cf. V. D. ad Thucyd. ii. 80.

29. *συστρατηγῶν*] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. vulgo erat simplex *στρατηγῶν* in hoc loco.

ἔτι καλὸς] Ita margo Steph. liber Parif. et Eton. cum vulgo effert *ἔτι καλὸς*. Edd. vett. *ἔτι καλὸς* habent.

θάνατος *δεκῶ*] Ita margo Steph. Eton. Parif. Vulgo erat *θανάτου* *δεκῶ*.

αἰκισθεὶς] Abscissa fortasse manu aut pede, aut alio modo excarnificatus. Contra Weiskio Xenophon nihil aliud significare voluisse videbatur, nisi Menonem adhuc unum annum apud Artaxerxen vixisse, sed contentum, nulli muneri præfectum

nulloque in numero habitum. Tantum ut *σπερὶν*, non *ὡς κακουργῶν* eum dicere *αἰκισθῆναι*. Morbo deinde mortuum significari videri ideo, quod opposita sententia, *ἔτι καλὸς* *θανάτου* *δεκῶ* *ἔτι*, morbum potius quam supplicium indicet. Denique, si supplicio fuisset affectus, illud ipsum sententias fuisset suppeditaturum ad graviter loquendum, neque auctiorem de eo videri fuisset taciturnum. Ad quæ una est responsio, verbum *αἰκισθεὶς* supplicii genus aliquod non dubie significare. Diodorus xiv. 27. causam servati Menonis tradit: *ἔτι ἰδὲν μόνος ὄντας στασιάζειν πρὸς τοὺς συμμάχους προέδωκεν Ἕλληνας*. Quod testimonium aliunde ductum auctoritatem Xenophonteo iudicio addit, quod veterum quidam suspectum habuerunt. Marcellinus enim in Vita Thucydidis p. xiv. ed. Bipont. *Μενὼν δὲ Μένωνι λαδοῦναι τῷ Πλάτωνος ἑταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα ζῆλον*. Quæ verba repetiit Scholion, quod adscriptum ad sect. 21. extabat in Codice 1. et 3. uti annotavit margo Villois.

λίγιστον *τῆς τελευτῆς*] Articulum

- 30 Ἀγίας δὲ ὁ Ἀρκάς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς, καὶ
 ταύτῳ ἀπεθανέτην· ταύτων δὲ οὐδεὶς οὐδ' ὡς ἐν πολέμῳ
 κακῶν κατεγέλα, αἶψ' εἰς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο
 ἥστην τε ἄμφω ἄμφι τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

ἦν ex libro Paris. addidit Zeune. Sic
 est infra iii. 2, 7. ἐν ταύτῃ τῇ εἰλι-
 τῇ συγχέτην.

30. Ἀγίας] Margo Villois. Ἀν-
 σίης habet. Sequens ἥστην est pro

ἥτην, ut συνέστην Memorab. i. 2, 24.
 τετταράκοντα] Margo Steph. Pa-
 rif. Eton. τὰ πέντε καὶ τετταράκοντα ha-
 bent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ'.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου οἱ Ἕλλη-
νες ἐπραξαν μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτε-
λεύτησεν, ἐγένετο, ἀπιόντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρ-
νει, ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ δεδῆλῶται.
Ἐπεὶ δὲ οἱ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, καὶ τῶν 2
λοχαγῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ συνεπόμενοι ἀπολώλε-
σαν, ἐν πολλῇ δὴ ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, ἐνθυμούμε-
νοι, ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως θύραις ἦσαν, κύκλῳ δ' αὐ-
τοῖς [πάντη] πολλὰ καὶ ἔθνη καὶ πόλεις πολέμια
ἦσαν, ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἔτι παρέξειν ἔμελλεν, ἀπεῖχον δὲ
τῆς Ἑλλάδος πλεον ἢ μύρια στάδια, ἡγεμῶν δ' οὐδεὶς
τῆς ὁδοῦ ἦν, πωταμοὶ δὲ διεῖργον ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς

1. τῇ μετὰ Κύρου οἱ] Liber Parif. et Eton. Κύρου ἀναβάσει Ἕλληνες habent.

2. καὶ τῶν στρατιωτῶν] Articulum ex Guelf. Parif. adscivi.

ἐνθυμούμενοι] Ex Guelf. μὲν addidit Zeune, quod est etiam in margine Villoif. In Guelf. margo Steph. liber Brodæi, Parif. Eton.

[πάντη] πολλὰ] Eton. liber omisit πάντα, quod seclufi. Præcedens κύ-

κλῳ facit, ut aut tollendum aut in πάντων mutandum censeam vocabulum. Quanquam Hutchinson in Addendis comparavit locum Arriani Anab. I. 27. καὶ τὸ στρατόσιν ἐν κύκλῳ ὅσων πάντων.

πλεον] Margo Steph. Parif. Eton. οὐ μίσην habent. Sequens εἰς ἀντὶ τοῦ δεστ in Juntina. Ποταμοὶ πρὸς δὲ δάσους Edd. vet. Guelf.

οἰκαδὲ οὐδοῦ, προδεδώκασιν δὲ αὐτοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνον δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἵππεά οὐδὲνα σύμμαχον ἔχοντες· ὥστ' εὐδελον ἦν, ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν ἓνα Φεύγοντα κατακαίνουσιν, ἢ-
 3 τηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθεῖη· ταῦτα ἐννοοῦμενοι, καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἐσπέραν σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ πῦρ ἀνέκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἦλθον ταύτην τὴν νύκτα, ἀνεπαύοντο δὲ, ὅπου ἐτύγγχανεν ἕκαστος, οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ λύπης, καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, παίδων, οὓς οὐποτε ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν διακείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο.

4 Ἦν δὲ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς αὐτὴν στρατηγός, αὐτὴν λοχαγός, αὐτὴν στρατιώτης ὦν συνηκολούθει, ἀλλὰ Προξένος αὐτὸν μετεπέμψατο οἰκοῦν, ξένος ὦν ἀρχαῖος· ὑπισχενέτο δὲ αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον Κύρῳ ποιήσῃ· ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς
 5 πατρίδος. Ὁ μὲντοι Ξενοφῶν, ἀναγνούς τὴν ἐπιστολὴν, ἀνακοινᾷται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. Καὶ ὁ Σωκράτης, ὑποπτεύσας, μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιον εἴη, Κύρῳ φίλον γενέσθαι, (ὅτι ἐδόκει ὁ Κύρος

εὐδελον ἦν] Aldina ἄν omisit, et pro ἦν habet ἵστα. Post ἦν Stephanus cum Leonclavio φεύγοντα excidisse putabat, quod Hutchinson cum Wel-
 fio recepit. Deinde Aldina ἂν dant Parif. Eton. Postea κατακαίνουσιν E-
 ton.

3. πῦρ ἀνέκαυσαν] Vulgatum πῦρ ἀνέκαυσαν Brodæus, Stephanus, Hutchinson et Weiske mutarunt in πῦρ ἀνέκαυσαν. Equidem scripturam libri Parif. et Regii annotatam a Dorvillio ad Charitonem p. 633. cum Zeunio sequor. Etiam infra iv. 5, 5. πῦρ καὶν bis est, non πῦρ, quæ quidem per totam noctem in exercitu alun-
 tur, πῦρ vero h. l. ad cibum præpa-

randum excitatur.

ταύτην τὴν νύκτα] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgatum ταύτην τὴν νύκτα revocavit Weiske. ἴστα sunt ca-
 βλα. Deinceps ἀθηναῖο antiquum pariter revocavit Weiske, commate post ἢ et ἰτύγγαν posito. Eton. ἰτύγ-
 γαν habet.

4. ἢ τῇ στρατιᾷ] Plutarchus in Præceptis reipubl. gerendæ p. 255. qui h. l. laudat, ἢ τῇ στρατιᾷ posuit.

ἢ αὐτῷ] Edd. vett. cum Guelf. αὐτῷ ante Κύρῳ reponunt.

5. πόλεως ὡ] In Guelf. αὖ deest. Idem deinde cum Edd. vett. ταῖς Ἀ-
 θήναις habet.

προθύμως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ τὰς Ἀθήνας συμπο-
 λεῖσθαι) συμβουλευέει τῷ Ξενοφῶντι, ἐλθόντι εἰς Δελ-
 φούς ἀνακοινῶσαι τῷ Θεῷ περὶ τῆς πορείας. Ἐλθὼν δὲ
 ὁ Ξενοφῶν ἐπῆρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν Θεῶν θύων
 καὶ εὐχόμενος κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδόν,
 ἣν ἐπινοεῖ, καὶ καλῶς πράξας σωθεῖη. Καὶ ἀνείλεν
 αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων Θεὸς, οἷς ἔδει θύειν. Ἐπεὶ δὲ πάλιν
 ἦλθε, λέγει τὴν μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκού-
 σας ἠτιάτο αὐτὸν, ὅτι οὐ τὰυτο πρότερον ἠρώτα, πότερον
 λῶϊον αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι, ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας,
 ἵεναι εἶναι, τὰυτο ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευ-
 θεῖη. Ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἤρου, ταῦτ', ἔφη, χρὴ ποιεῖν,
 ὅσα ὁ Θεὸς ἐκέλευσεν. Ὁ μὲν δὲ Ξενοφῶν, οὕτω θυσά-
 μενος, οἷς ἀνείλεν ὁ Θεός, ἐξέπλει, καὶ καταλαμβάνει ἐν
 Σάρδεσι Προξένον καὶ Κύρον, μέλλοντας ἤδη ὁρμᾶν τὴν
 αἰὼ ὁδόν· καὶ συνεστάθη Κύρῳ. Προθυμουμένου δὲ τῷ
 Προξένου καὶ ὁ Κύρος συμπροθυμῆτο μεῖναι αὐτόν· εἶπε
 δὲ, ὅτι, ἐπειδὴν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ, εὐθὺς ἀπο-
 πέμψει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ ὁ στόλος εἶναι εἰς Πεισί-
 δας.

Ἔστρατεύετο μὲν δὴ, οὕτως ἐξαπατηθεῖς, οὐχ ὑπὸ τοῦ
 Προξένου· (οὐ γὰρ ἤδει τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμὴν, οὐδ' ἄλ-

ἀνακοινῶσαι] Margo Villois. verum
 ἀνακοινῶσθαι praeberet videtur. Nar-
 rationem excerptit Cicero de Divina-
 tione i. 52.

Θεῖς, αἷ. Διι, θύει] i. e. diis iis,
 quibus par esset, sacrificium offerre.
 Mox scd. 8. est αἷ ἀνίλων, et infra
 vi. 1, 22. Ἰθύντο τῷ Διὶ τῷ βασιλεῖ,
 ὥστε αὐτοῦ μαντινότης ἦν ἐν Δελφῶν.
 Deos igitur oraculum nominaverat,
 quibus Xenophon sacrificare deberet.
 Hinc Baumannus Θεῖς, αἷ Διι θύει
 scribendum esse recte censet; quod
 feci, et distinctionem verborum tau-
 mavi. Accedit locus de Vellig. vi.

3. οὓς δ' ἀνίλων Θεῖς, ταῦτοις εἰπὸς
 καλλιθέσθαι, ἔχεισθαι τοῦ ἔργου.

7. πρότερον] Margo Steph. πρώτον.
 Paris. αὐτοὶ τὸ πρότερον. Deinceps lau-
 τῷ dat Eton.

8. θυάμενος] Guelf. θυσάμενος ha-
 bet.

ὁρμᾶν] Comparat Hutchinsonson ex
 Cyrop. viii. 6, 20. ὁρμᾶν τὴν στρα-
 τείαν.

9. συμπροθυμῆτο] Paris. Eton.
 συνισπρεθυμῆτο.

στρατεία] Edd. vet. Guelf. στρατὶ
 habent.

- λος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Κλεάρχου) ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφές πᾶσιν ἤδη ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἴη ἐπὶ βασιλέα. Φαβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν καὶ ἄκοντες ὅμως οἱ πολλοὶ δι' αἰσχύνην καὶ ἀλλήλων καὶ
- 11 Κύρου συνηκολούθησαν ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν. Ἐπεὶ δὲ ἀπορία ἦν, ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεύδειν· μικρὸν δὲ ὕπνου λαχὼν, εἶδεν ὄναρ. Ἐδοξεν αὐτῷ, βροντῆς γενομένης, σκηπτὸς πεισεῖν εἰς τὴν πατρίαν οἰκίαν, καὶ ἐκ τούτου λάμπεσθαι πᾶσαν.
- 12 Περιφοβος δὲ εὐθύς ἀνηγέρθη, καὶ τὸ ὄναρ πῇ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν (ὅτι, ἐν πόντοις ὧν καὶ κινδύνοις, Φῶς μῆγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἐδοξε) πῇ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, (ὅτι ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλω δὲ ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ) μὴ οὐ δύναίτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλείας, ἀλλ' εἴργοιτο πάντοθεν ὑπὸ τινων ἀποριῶν.
- 13 Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. Γίνεται γὰρ τάδε εὐθύς. Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει· Τί κατὰκειμαι; ἡ δὲ νύξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐκὸς τοὺς πολεμίους ἤζειν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδὼν, μὴ οὐχὶ πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας,
- 14 ὑβριζομένους ἀποθανεῖν; Ὅπως δὲ ἀμυνόμεθα, οὐδεὶς

10. πᾶσιν ἤδη] Ex libro Parif. ἤδη adiciui.

οἱ πολλοὶ] Præter Xeniam et Pasionem i. 4. 7. pauci abierant. Sequens αἰσχύνη et pudorem ex cognito errore et reverentiam erga Cyrum significat.

11. ὕπνου] Ita Steph. et liber Parif. ἴσται Edd. vett. Guelf. Eton.

12. φῶς μῆγα] Cf. Cyrop. iv. 2,

15.

13. Ὅποιόν τι μὲν δὴ ἐστὶ] In Guelf.

τι abest; sed præterea μίνω scriptum malim. Incepte vertunt: *Ceterum quale fuit hujusmodi somnii visum.* Idem Guelferb. sequens γὰρ omittit. γίγνεται est in Aldina.

τάδε εὐθύς] Hæc est Stephaniana loci distinctio. Leonclavius ita: *τάδε εὐθύς, ἰσχυρὰ ἀνηγέρθη πρῶτον μὲν.* Tertia mihi placet: *τάδε. Εὐθύς ἰσχυρὰ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν.*

πάντα μὲν] Juntina μὲν omisit.

ὑβριζομένους] Mihi hoc verbum ab

παρασκευάζεται, οὐδ' ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα,
ὥσπερ ἐξόν ἡσυχίαν ἄγειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πό-
λεως στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δὲ
ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι
πρεσβύτερος ἔσομαι, εἰάν τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πο-
λεμίοις. Ἐκ τούτου ἀνίσταται, καὶ συγκαλεῖ τοὺς 15
Προξένου πρῶτον λοχαγούς. Ἐπεὶ δὲ συνήλθον, ἔλεξεν·
Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες λοχαγοὶ, οὔτε καθύδειν δύναμαι,
(ὥσπερ, οἶμαι, οὐδ' ὑμεῖς) οὔτε κατακεῖσθαι ἔτι, ὄρων,
ἐν οἷοις εἶσμέν. Οἱ μὲν γὰρ δὴ πολέμιοι δῆλον ὅτι οὐ 16
πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πόλεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν,
τὰ ἑαυτῶν καλῶς παρεσκευάσθαι· ἡμῶν δὲ οὐδεὶς οὐδὲν
ἀτεπιμελεῖται, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καὶ 17
μὴ εἰ ὑφ' ἡσόμεθα καὶ ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰό-
μεθα πείσεσθαι; ὅς καὶ τοῦ ὁμομητρίου καὶ ὁμοπα-
τρίου ἀδελφοῦ καὶ τεθνηκότος ἤδη ἀποτεμῶν τὴν κεφα-
λὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρωσεν· ἡμᾶς δὲ, οἷς κηδεμῶν
μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρατεύσαμεν δὲ ἐπ' αὐτὸν, ὡς
δούλον ἀντὶ βασιλείας ποιήσαντες, καὶ ἀποκτενῶντες, εἰ
δυναίμεθα, τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν; Ἄρ' οὐκ ἂν ἐπὶ 18
πάν ἔλθοι, ὡς, ἡμᾶς τὰ ἔσχατα αἰκισάμενος, πᾶσιν

interprete accessisse videtur. Copulam addidisset Xenophon. Sed in πάντα τὰ διωκόμενα multo plus ineft quam in ὑβριζόμενοι; igitur verbum lenius Xenophon multo graviore non subiunxit. Præterea numeros orationis turbat additum participium.

14. ἡσυχίαν ἄγειν] Ita margo Steph. cum libro Paris. Vulgo est ἔχειν. cf. ii. 6, 6. In Eton. est ἡσυχάζειν.

στρατηγόν] Vulgatum στρατὸν hortante Stephano corripuit Hutchinson; et verum expressit verflo Anafæi et Leonclavii.

16. εἰ μὲν γὰρ δὴ] Eton. omittit δὴ. ἡμῶν δ' οὐδεὶς οὐδὲν ἀν.] Scio sæpe orationem geminari; sed h. l. ver-

bum mihi aliquod ante οὐδὲ excidisse videbatur. Sed ecce liber Eton. παρασκευάσθαι et οὐδὲν habet, quorum alterum lubens accepi. Etiam Paris. παρασκευάσθαι habet.

17. ἡμᾶς δὲ—τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν] Solæcam orationem aliqui fortasse excusabunt vel adeo defendunt ex parenthesi plurium membrorum; mihi ἡμῖς scribendum videtur.

18. ἐπὶ πᾶν ἔλθω] Vulgatum antea οὐκ ἐπίπαν corripuit Stephanus; ex Eton. δὲ addidit Hutchinson. οὐκ ἂν ἔλθω tantum est in Paris. et Eton. Annon omnes vias tentabit, interpretatur Stephanus; annon omni adgre- dietur via Hutchinson. Larcherus?

- ἀνθρώποις φόβον παράσχει τοῦ στρατεύσασθαι ποτε ἐφ' αὐτόν; Ἄλλ' ὅπως τοι μὴ ἐπ' ἐκείνῳ γενησόμεθα, 19 πάντα ποιήτεον. Ἐγὼ μὲν οὖν, ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὐποτε ἐπαυόμεν ἡμᾶς μὲν οἰκτεῖρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων, διαδεδωμένος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν καὶ οἶαν ἔχοιεν, ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, 20 ἔσθῃτα δέ· τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν ὅποτε ἐνθυμώμεν, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετεῖη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ ὠνησόμεθα, ἥδειν ἐτι ἐλίγους ἔχοντας, ἄλλως δὲ πῶς πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια, ἢ ἄνουμένους, ὅρκους ἤδη κατέχοντας ἡμᾶς· ταῦτ' οὖν λογίζομενος ἐνίστε, τὰς σπονδὰς μᾶλλον ἐφοβούμεν, ἢ νῦν τὸν 21 πόλεμον. Ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνοι ἔλυσαν τὰς σπονδὰς, λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, ἄθλα, ὁπότεροι ἀν' ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν· ἀγωνίζεται δ' οἱ θεοὶ εἰσιν, οἱ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται. 22 Οὗτοι μὲν γὰρ αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς δὲ, πολλὰ ὀρῶντες ἀγαθὰ, στερεῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα, διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους· ὥστε ἐξεῖναι μοι δοκεῖ, ἵεναι ἐπὶ τὸν

N'aura-t-il pas recours aux tortures les plus cruelles? Stephani rationem probat Weiske et comparat ἔρχεσθαι Isrl vi. 5, 22. quod sit conari aliquid. Fecerat idem antea Hutchinson. Quidni comparavit eis πᾶν ἀξικνέσθαι Hellenicorum vi. 1, 4? Sed illic intelligendum κακόν, ut in formula Is πᾶν ἐλθῶν est omnia tentare, recte monente Valckenario ad Herodotum p. 557.

τὰ ἰσχυτὰ] Ita margo Steph. Villois. Parif. Eton. pro αἰσχυτὰ habent; deinceps παράσχει Parif. Eton.

γενησόμεθα] Edd. vett. Guelf. γενη-

σόμεθα, Eton. γινησόμεθα.

19. ἔστε μὲν—ἦσαν] Vulgatum ἔστε ἀν μὲν—ἦσαν corrigi jussit Porfion hic et infra sect. 28. Stephanus ἔστ' ἀν edidit. Sequens μὲν omittit Eton.

ἡμᾶς] Sic Ald. Castal. Steph. ἡμᾶς Junt. Guelf.

20. τὰ δ' αὖ τῶν] Aldina cum Castal. αὐτῶν dedit.

ὠνησόμεθα] Eton. ὠνησάμεθα, non inepte.

ἔτι ἐλίγους] Quod conjecerat Stephanus, ex libro Eton. recepit Hutchinson in locum vulgati ἐτι ἐλίγους. ὅρκους ἤδη κατέχοντας] Repete ex superioribus ἦσαν. Quid si vero ἦσαν scriptum attice pro ἦσαν (uisse a Xc-

ἀγῶνα πολὺ σὺν Φρονήματι μείζονι, ἢ τούτοις. Ἐτι δὲ 23
 ἔχομεν σώματα ἰκανώτερα ταύτων καὶ ψύχη καὶ θάληη
 καὶ πόνους φέρειν· ἔχομεν δὲ καὶ ψυχὰς σὺν ταῖς θεοῖς
 ἀμείνονας· οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρατοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν,
 ἢ οἱ θεοὶ, ὥσπερ τοπρέοσθην, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἀλλ' 24
 ἴσως γὰρ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἐνθυμῶνται. Πρὸς τῶν θεῶν,
 μὴ ἀναμένωμεν, ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, παρακαλῶν-
 τας ἐπὶ τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς ἀρξώμεν τῷ
 ἔξορμῆσαι καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετὴν. Φάνητε τῶν
 λοχαγῶν ἀριστοὶ, καὶ τῶν στρατηγῶν ἀξιοστρατηγότεροι.
 Καὶ γὰρ δὲ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἔξορμᾶν ἐπὶ ταῦτα, 25
 ἔπεισθαι ὑμῖν βούλομαι, εἰ δὲ ὑμεῖς τάττετέ με ἡγεί-
 σθαι, οὐδὲν προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμά-
 ζειν ἡγῶμαι, ἐρύκειν ἀπ' ἐμαντοῦ τὰ κακά.

Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ, ἀκούσαντες 26
 [ταῦτα], ἡγείσθαι ἐκέλευον ἅπαντες. Πλὴν Ἀπολλω-
 νίδης τις ἦν, βοιωτιάζων τῇ Φωνῇ· οὗτος δὲ εἶπεν, ὅτι
 Φλυαροίη, ὅστις λέγοι, ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν,
 ἢ βασιλέα πείσας, εἰ δύναιτο· καὶ ἅμα ἤρχετο λέγειν
 τὰς ἀπορίας. Ὁ μὲντοι Ξενοφῶν, μεταξὺ ὑπολαβὼν, 27

nophonte dicam, et præcedens ἦεν
 ad eandem normam corrigendum?
 De forma hac optime docuit Fischer
 animadv. ad Wellerum ii. p. 372.

23. ἔχομεν ἢ καὶ] Vulgatum ἔχο-
 μὲν τι suadente Stephano correxi.

εἰ δὲ ἄνδρες] Vitiosa hæc vel proxi-
 ma esse suspicatus Wytttenbach con-
 jecit: οἱ δ' ἄρ' εἰσὶ.

24. ταῦτα] Vulgatum ταῦτα cum
 Zeunio correxi. Nostrium vertit et-
 iam Amasæus. Orationem Xeno-
 phontis en tendere, ut Proxeni mili-
 tes palmam præripiant, recte mo-
 nuit Weiske.

πρὸς τῶν θεῶν] Recte πρὸς οὓς θεῶν
 conjecit Wytttenbach scribendum
 esse.

ἀρξώμεν] Ita cum Castalione Steph.

ἀρξώμεν Edd. vett. Guelf.

ἀξιοστρατηγότεροι] Arrianus Anab.
 iv. 11, 9. Ἀλῖκανδρον ἀνδρῶν ἀγαθῶν
 τὸν ἀριστον εἰναί τι καὶ δοκεῖν καὶ βασι-
 λῆων τὸν βασιλικώτατον καὶ στρατηγῶν
 τὸν ἀξιοστρατηγιώτατον. ubi vereor,
 ut bene habeat scriptura, quanquam
 etiam in Dione Caffio xli. 55. obvia,
 in cujus xlv. 42. altera ἀξιοστρατή-
 γητος manifesto est falsa. Veram
 ἀξιοστράτηγος habet xxxvi. 7.

26. λοχαγοὶ] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἀρχηγοὶ habent. Sequens ταῦ-
 τα omisit Eton. equidem seclusi;
 quanquam erunt fortasse, qui repeti-
 tum vocabulum ad simplicitatem
 Xenophonteam referant.

λίγοι] Paris. Eton. λίγα.

ἔλεξεν ὧδε· Ὡς θαυμασιώτατε ἄνθρωπε, σύ γε οὐδ'
 ὁρῶν γιγνώσκεις, οὐδ' ἀκούων μέμνησαι. Ἐν ταύτῳ γε
 μέντοι ἦσθα τούτοις, ὅτε βασιλεὺς, ἐπεὶ Κῦρος ἀπέθανε,
 μέγα φρονήσας ἐπὶ τούτῳ, πέμπων ἐκέλευε παραδίδ-
 28 ναι τὰ ὅπλα. Ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς οὐ παραδόντες, ἀλλ'
 ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες παρεσκηνήσαμεν αὐτῷ, τί οὐκ
 ἐποίητε πρέσβεις πέμπων, καὶ σπονδὰς αἰτῶν, καὶ
 29 παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, ἔστε σπονδῶν ἔτυχεν; Ἐπεὶ δὲ
 αὐτὸν στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὥσπερ δὴ καὶ σὺ κελεύεις,
 εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων ἦλθον, πιστεύσαντες ταῖς
 σπονδαῖς, οὐκ ἔκείνοι παῖοιμένοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμε-
 νοι, οὐδ' ἀποθανεῖν αἱ τλήμονες θύναιτο; καὶ μάλ', οἶ-
 μαι, ἐρώντες τούτου. Ἄ σὺ πάντα εἰδὼς, τοὺς μὲν
 ἀμύνεσθαι κελεύοντας φλυαρεῖν φῆς, πείθειν δὲ πάλιν
 30 κελεύεις ἰόντας; Ἐμοὶ δὲ, ὦ ἄνδρες, δοκεῖ, τὸν ἄνθρωπον
 τοῦτον μήτε προσέσθαι εἰς ταῦτόν ἡμῖν αὐτοῖς, ἀφελόμε-
 νους τε τὴν λοχαγίαν, σκεύη ἀναθέντας, ὥς τοιοῦτῳ χρῆ-
 σθαι. Οὗτος γὰρ καὶ τὴν πατρίδα καταισχύει, καὶ
 πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι, Ἕλλην ὢν, τοιοῦτός ἐστιν.
 31 Ἐντεῦθεν ὑπολαβὼν Ἀγασίας Στυμφάλιος, εἶπεν·
 Ἀλλὰ τούτῳ γε οὔτε τῆς Βοιωτίας προσήκει οὐδὲν, οὔτε

27. ἐν ταύτῳ] Eras una cum his reliquis lothagis.

28. ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες] Margo Steph. Parif. Eton. ἐξοπλισάμενοι habent; quod ferri h. l. non potest, nisi καὶ ἐλθόντες deinceps scribas. Sed locum adjectivi armati vel verborum σὺν ὅπλοις obtinet participium perfecti passivi.

παρεσκηνήσαμεν] Solus Zeune ex Guelf. παρεσκηνώσαμεν dedit, et comparat Cyrop. iv. 2, 11. iv. 5, 8. quasi forma hæc sola Xenophonti frequentata fuerit.

ἔστι σπονδῶν] Ita cum libris veteribus Steph. cum quibus faciunt 1. et 4. In margine Villouf. laudati, correxit

vulgatum ἔστ' ἐν Porfion. Cf. ad scd. 19.

29. δὴ καὶ σὺ] Edd. vett. Guelf. Parif. Eton. καὶ omittunt, ut Eton. sequens οἶμαι.

ἀμύνεσθαι] Parif. ἀμύνεσθαι habet.

30. εἰς ταῦτόν ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ἡμῖν dant. Cf. scd. 27.

ἀναδίντας, ὥς τοιοῦτῳ] Margo Steph. ἀναδίδου καὶ ὥς. Brodæus verba ὥς τοιοῦτῳ recte interpretatur ὥς σκευοθή- ζω.

31. τῆς Βοιωτίας] Parif. Eton. τῆς βασιλείας οὔτε τῆς βοιωτίας. Deinceps Demetrius de Elocutione cap. 157. pro προσήκει habet μίτιςτι et ὥςτιςτι pro ὥςτιςτι.

τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερ
 Λυδὸν, ἀμφοτέρω τὰ ὅτα τετραπλημένον. Καὶ εἶχεν οὐ-
 τως. Ταῦτον μὲν οὖν ἀπήλασαν οἱ δὲ ἄλλοι, παρὰ 32
 τὰς τάξεις ἰόντες, ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἶη, τὸν στρα-
 τηγὸν παρακάλουν· ὅπόθεν δὲ οἴχοιτο, τὸν ὑποστρα-
 τηγὸν ὅπου δὲ λοχαγὸς σῶος εἶη, τὸν λοχαγόν. Ἐπεὶ 33
 δὲ πάντες συνηλθον, εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων ἐκα-
 θεζοντο· καὶ ἐγένοντο οἱ συναλθόντες στρατηγοὶ καὶ λο-
 χαγοὶ ἀμφὶ τοὺς ἑκατόν. Ὅτε δὲ ταῦτα ἦν, σχεδὸν
 ἦσαν μέσαι νύκτες. Ἐνταῦθα Ἰεράνυμος Ἡλείος, πρεσ- 34
 βύτατος ὢν τῶν Προξένου λοχαγῶν, ἤρχετο λέγειν ὧδε.
 Ἡμῶν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, ὁρῶσι τὰ παρ-
 ὄντα ἐδοξε καὶ αὐτοῖς συνελθεῖν, καὶ ὑμᾶς παρακαλέ-
 σαι, ὅπως βουλευσάμεθα, εἴ τι δυνάμεθα, ἀγαθόν.
 Λέξον δ', εἴφη, καὶ σὺ, ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς.

Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν· Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ 35
 πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρης, οὓς
 μὲν ἐδυνήθησαν, συνειλήφασιν ἡμῶν τοῖς δὲ ἄλλοις δη-
 λον ὅτι ἐπιβουλεύουσιν, ὥς, ἢν δύνωνται, ἀπολέσωσιν.
 Ἡμῶν δ' ἐγῶμαι πάντα ποιητέα, ὥς μήποτ' ἐπὶ τοῖς

Λυδὸν] Servos in orientis regioni-
 bus aures perforatas habuisse ex Bar-
 tholino de Inauribus p. 114. et In-
 terpr. Petronii ad cap. 102. admonet
 Zeune. Sed recte Weiske annotat
 etiam liberos homines apud barbaras
 gentes aures habuisse perforatas. Ex-
 emplum Syri, Æthiopis, Arabis, Af-
 ri habent loca ab Hutchinsono lau-
 data Juvenalis i. 102. Petronii c.
 102. Macrobiani vii. 3. Saturnalium :
 Weiske posuit locum Plauti Pœnuli
 v. 2, 21. ubi Milphio ex *annulatis*
aureibus agnoscit servos. Apollonides
 igitur natione Lydus, (quod tamen
 antea Græci indicio aliquo agnovisse
 videntur, dum in Lydia cum Cyro
 versabantur) pervenerat in servitutem
 et in Bœotia sermonem græcūm di-

dicerat. Eum Proxenus secum ad-
 duxisse videtur, cum fuisset forte li-
 bertate a domino donatus et pro cive
 se gereret. Dio Chryf. Orat. xxvii.
 p. 654. οἱ δὲ τρέσαντες τὸ ἴταρον οὗς,
χρυσίῳ ἐνέβαλον—τούτῳ μιν γὰρ πάρος
 μάλ' ἔστιν Ἰσραὴλ καὶ παλαιὸν ἦ Φρυ-
 γῶν.

32. *ὑποστρατηγός*] Cum Zeunio
ταξίαρχον, certe primi ordinis, inter-
 pretatur Weiske ex sectione 37.

33. *πρὸς τῶν ὅπλων*] Locum
 Homericum Iliad. x. 198. comparavit
 Zeune. Deincept *ἐκασθίζοντο* habet
 Parif. liber.

35. *μὲν δὲ πάντες*] Ita Parif. Antea
 erat *μὲν ἅπαντες*.

Ἐ γὰρ ἡμᾶς] Vulgatum δὲ γ' αἶμα
 monente Porfiono correxi.

βαρβάρους γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον, ἣν δυνάμεθα,
 36 ἐκείνοι ἐφ' ἡμῖν. Εὖ τοίνυν ἐπίστασθε, ὅτι ὑμεῖς, τσ-
 αῖτοι ὄντες, ὅσοι νῦν συνεληλύθατε, μέγιστον ἔχετε και-
 ρόν. Οἱ γὰρ στρατιῶται οὗτοι πάντες πρὸς ὑμᾶς ἀπο-
 βλέπουσι· καὶ μὲν ὑμᾶς ὀρῶσιν ἀδυμῶντας, πάντες
 κακοὶ ἔσονται· ἣν δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ τε παρασκευαζόμενοι
 Φατεροὶ ἦτε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ τοὺς ἄλλους παρα-
 καλῆτε, εὖ ἴστε, ὅτι ἔψονται ὑμῖν, καὶ πειράσονται μι-
 37 μῆσθαι. Ἴσως δέ τοι καὶ δίκαιόν ἐστιν ὑμᾶς διαφέ-
 ρειν τι τούτων. Ἵμεῖς γὰρ ἐστὲ στρατηγοὶ, ὑμεῖς τα-
 ξίαρχοι καὶ λοχαγοί· καὶ ὅτε εἰρήνῃ ἦν, ὑμεῖς καὶ χη-
 μασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε· καὶ νῦν τοίνυν,
 ἐπεὶ πόλεμός ἐστιν, ἀξιοῦν δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς ἀμείνους τε
 τοῦ πλήθους εἶναι, καὶ προβουλεύειν τούτων καὶ προπο-
 38 νέειν, ἣν που δέη. Καὶ νῦν πρῶτον μὲν οἶμαι ἂν ὑμᾶς
 μέγα ὀνῆσαι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπιμεληθείητε, ὅπως ἀντὶ
 τῶν ἀπολωλότων ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ
 κατασταθῶσιν. Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων οὐδὲν ἂν οὔτε κα-
 λὸν, οὔτε ἀγαθὸν γένοιτο, ὡς μὲν συνελόντι εἰπεῖν, οὐδα-
 μοῦ· ἐν δὲ ἤδη τοῖς πολεμικοῖς, παντάπασιν. Ἡ μὲν
 γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς ἤδη
 39 ἀπεκλώλεκεν. Ἐπειδὴν δὲ καταστήσῃσθε τοὺς ἀρχον-
 τας, ὅσους δεῖ, ἦν καὶ τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέ-

36. ἴσθι νῦν] Castalio νῦν omisit. Sequens μίγιστον ἔχειται καὶ ἄν non est commodissima habetis occasione, uti vertunt, sed voluit Xenophon significare eos, quos saepenumero in Historia graeca et in Cyri disciplina, in primis iii. 3, 11. 12. ἰσχυρίους dicit, de quibus satis bene docet Index Zeu-
 manus.

ἀποβλέπουσι—ἀδυμῶντας] Parif. et Eton. βλέπουσι—ἀδύμους habent.

ἦν δὲ ὑμῖς] Eton. liber ei δὲ ὑμῖς αὐτοὶ παρακαλεῖτε καὶ φασὶν ὅτι παρασκευαζόμενοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους.

37. ἴσως δέ τοι] Eton. ἴσως δ' ἐστὶ.

προβουλεύειν] Comparo similem locum Cyrop. i. 6, 8.

38. πρῶτον μὲν] Primus Stephanus μὲν adjunxit.

ὀνῆσαι] Steph. Parif. Eton. ἀφελῆσαι habent, deinceps ἀντικατασταθῶσιν.

ἦν δὲ ἤδη] Edd. vett. Guelf. ἦν γὰρ ἤδη habent.

39. ἦν καὶ τοὺς] Vulgatum καὶ ἦν τοὺς ex Parif. correxit Zeune. Pro ποιῆσαι Stephanus ποιῆσαι coniecerat. Ad ποιῆσαι intellige τοῦτα. Deinceps παραδραστήηται habet Parif. liber.

γητε καὶ παραθάρρυνητε, οἶμαι, ὑμᾶς πάντῃ ἂν ἐν καιρῷ
 ποιῆται. Νῦν μὲν γὰρ ἴσως καὶ ὑμεῖς αἰσθάνεσθε, ὥς 40
 ἀδύμῳ μὲν ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀδύμῳ δὲ πρὸς τὰς
 φυλακὰς· ὥστε, αὐτῷ γε ἐχόντων, οὐκ οἶδα, ὅ τι ἂν τις
 χηρῶσιν αὐτοῖς, εἴτε νυκτὸς δύο τι, εἴτε καὶ ἡμέρας.
 Ἦν δὲ τις αὐτῶν τρέψῃ τὰς γνώμας, ὥς μὴ ταῦτο μόνον 41
 ἐνοῶνται, τί ποίουνται, ἀλλὰ καὶ τί ποιήσουσι, πολὺ
 εὐθυμότεροι ἔσονται. Ἐπίστασθε γὰρ δήπου, ὅτι αὐτε 42
 πλεῖστος ἐστὶν οὗτε ἰσχυρὸς ἢ ἐν τῷ πολέμῳ τὰς νίκας
 ποιῶντα· ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεῶς ταῖς ψυχαῖς
 ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους ὡς ἐπι-
 τοπαλὸν οἱ ἐναντίοι οὐ δέχονται. Ἐνταθύμηναι δ' ἔγω- 43
 γε, ὦ ἄνδρες, καὶ ταῦτα, ὅτι, ὅποσοι μὲν μαστεύουσι ζῆν
 ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς πολεμικοῖς, οὗτοι κακῶς τε καὶ
 αἰσχυρῶς ὡς ἐπιτοπαλὸν ἀποθνήσκουσιν· ὅποσοι δὲ τὸν μὲν
 θάνατον ἐγνώκασιν πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ ἀναγκαῖον ἀν-
 θρώποις, περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν ἀγωνίζονται,
 τούτους ὀρῶ μᾶλλον πως εἰς τὸ γῆρας ἀφικνουμένους,
 καὶ, ἕως ἂν ζῶσιν, εὐδαιμονέστερον διάγοντας. Ἄ καὶ 44
 ἡμᾶς δεῖ νῦν καταμαθόντας (ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ
 ἐσμὲν) αὐτοὺς τε ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι, καὶ τοὺς ἄλ-
 λους παρακαλεῖν. Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο.

40. αἰσθάνεσθε] Eton. αἰσθάνεσθαι.
 Idem liber geminum μὲν omittit.

ἔτι καὶ] Eton. καὶ omittit.

41. τρέψῃ] Male Parif. στρέψῃ ha-
 bet.

42. δήπου] Cum Eton. Stobæus p.
 353. simplex δὲ habet.

ἢ ἐν τῷ πολέμῳ] Male post πολέμῳ
 comma positum est in Weiskiana.

ἐπιτοπαλὸν] Stobæus cum Eton.
 ἐπιτοπλὸν, deinceps ἀντίον Parif. et E-
 ton.

43. ἀφικνουμένους] Ita cum Stephano
 margo Villois. ex libro 2. et 6. πο-
 λιμῶν Edd. vet. Guelf. Deinceps
 αὐτῶν μὲν est in Eton. Sequens ἐπιτο-

παλὸν ex Eton. in locum vulgati ἐπι-
 τοπλὸν restituit Hutchinson.

γνώμας] Qui statuerunt, vertunt
 vulgatum ἴγνωσαν, quod potius est
 cognoscuerant, vel statuerant. Noster
 de Rep. Laced. i. 10. habet de Ly-
 curgo: περὶ ταπεινοῦς οὕτω τὰν ἐν-
 γνῶν τῶν ἄλλων. Sic iterum est scd.
 2. et 5. De Equit. Præf. ταῦτα
 γνόντες ἐκείνῳ. At Thucydides iii. 16.
 ἐπὶ τῶν βουλευμένων, οἳ οὐκ ἐρῶς ἰγνώ-
 νασιν, id est, eos non recte sentire, sed
 falli. Igitur scripturam Parif. rece-
 pi. Idem liber paulo post μᾶλλον ὡς
 scriptum habet.

45 Μετὰ τούτων δὲ εἶπε Χειρίσφορος· Ἀλλὰ πρόσθεν μὲν, ὡς Ξενοφῶν, τοσούτων μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον ἤκουον Ἀθηναῖον εἶναι· νῦν δὲ καὶ ἐπαινῶ σε, ἐφ' οἷς λέγεις τε καὶ πράττεις, καὶ βουλοίμην ἂν, ὅτι πλείστους εἶναι τοι-
 46 ούτους· κοινὸν γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. Καὶ νῦν, ἔφη, μὴ μέλλωμεν, ὡς ἄνδρες, ἀλλ' ἀπελθόντες ἤδη αἰρεῖσθε οἱ θεόμενοι ἄρχοντας, καὶ ἐλόμενοι ἤκετε εἰς τὸ μέσον τῷ στρατοπέδῳ, καὶ τοὺς αἰρεθέντας ἄγετε· ἔπειτα ἐκεῖ συγκαλοῦμεν τοὺς ἄλλους στρατιώτας· παρέστω δὲ
 47 ἡμῖν, ἔφη, καὶ Τολμίδης ὁ κήρυξ. Καὶ ἅμα ταῦτα εἰπὼν ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο, ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δεόντα. Ἐκ τούτου ἡρέθησαν ἄρχοντες, ἀντὶ μὲν Κλεάρχου Τιμασίῳν Δαρδανεύς, ἀντὶ δὲ Σωκράτους Ξανθικλῆς Ἀχαιοῦς, ἀντὶ δὲ Ἀγίου Ἀρκάδος Κλεάνωρ Ὀρχομένιος,

45. ἐφ' οἷς] Præpositionem primus addidit Stephanus, firmante libro 2. et 6. in margine Villoif.

46. μὴ μέλλωμεν] Ita Castal. Steph. liber Brondæi, Guelf. iv. 6, 2. in margine Villoif. καὶ μέλλωμεν Edd. vett. Eton. μὴ μέλλωμεν Parif. καὶ δὲ καὶ μέλλωμεν conjiciebat Porfō. adhuc conflatum? vertit Amasæus.

συγκαλοῦμεν] Stephani συγκαλοῦμεν vel συγκαλλίσκομεν non opus est, si statum cum Porfōno futurum Atticum esse συγκαλοῦμεν.

Τολμίδης] Edd. vett. Guelf. Τολμίδης. Cf. ii. 2, 20.

47. Ἀγίου Ἀρκάδος] Edd. vett. Guelf. Eton. omittunt Ἀρκάδος et pro sequenti Ὀρχομένιος habent Ἀρκάς. Liber 6. et 2. in margine Villoif. articulum δ ante Ὀρχομένιος additum habent.

[Quod Edd. vett. Guelf. Eton. dant ἀντὶ δὲ Ἀγίου Κλεάνωρ Ἀρκάς pro vulgato Ἀγίου Ἀρκάδος Κλ. Ὀρχομένιος, rejeci propterea, quod Zeune affirmat, Cleanorem hunc semper aliis in locis Orchomenium cognominari. Quod quam sit verum, docet locus ii. 1, 10. Ἰδοὺ δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν δὲ Ἀρκάς πρισβύτατος ἐν στρατηγίῃ. Itaque primo loco post

Clearchum legato Tissaphernis respondet. Verum libri ii. 5, 37. Κλεάνωρ Ὀρχομένιος καὶ Σοφαινίος Στυμφάλιος στρατηγοὶ evocantur ad colloquium cum Artæo, ejusque orationi respondisse dicitur Κλεάνωρ δὲ Ὀρχομένιος. Cleanorem igitur videmus στρατηγὸν semel Arcadem, altero vero loco Orchomenium bis nominatum. At Ἀγίας Ἀρκάς item discretim στρατηγὸς vocatur ii. 5, 31. iterum ii. 6, 1. et ii. 6, 30. ubi est Ἀγίας δὲ Ἀρκάς, ubi liber aliquis Ἀνωίας scriptum habet. In hujus Agiæ Arcadis, a Tissapherne dolose occisi locum sufficitur Κλεάνωρ. Quæritur jam de patria, vel potius de ipsa persona hominis. Conqueri aliquis merito possit de Xenophontis negligentia, si eundem στρατηγὸν Arcadem, paulo post tamen iterum iterumque Orchomenium nominavit, ita tamen ut Orchomenium Arcadiæ intelligi voluerit. Sed dubium me habet id, quod video ab Interpretibus præteritum. Cleanor Arcas vel Orchomenius si in locum Agiæ Arcadis suffectus fuit, quid factum ea exercitus parte, cui præfectus antea ut στρατηγὸς fuerat? Quid opus erat στρατηγὸν, et quidem maximum om-

ἀπὶ δὲ Μένωνος Φιλήσιος Ἀχαιοῖς, ἀπὶ δὲ Προξένου
Ξενοφῶν Ἀθηναῖος.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ ἤρηντο, ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέβαινε, καὶ εἰς
τὸ μέσον ἦκον οἱ ἄρχοντες, ἔδοξεν αὐτοῖς, προφύλακας
καταστήσαντας, συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ
καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνήλθον, ἀνέστη πρῶτον μὲν
Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ ἔλεξεν ὥδε· Ὡ ἄνδρες,
στρατιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, ὅποτε ἀνδρῶν
στρατηγῶν τοιούτων στερόμεθα καὶ λοχαγῶν καὶ στρα-
τιωτῶν· πρὸς δ' ἔτι καὶ οἱ ἀμφὶ Ἀρδιαῖον, οἱ πρόσθεν
σύμμαχοι ὄντες, προδεδώκασιν ἡμᾶς. Ὅμως δὲ δεῖ ἐκ
τῶν παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν, καὶ μὴ ὑφέ-
σθαι, ἀλλὰ πειρᾶσθαι, ὅπως, ἦν μὲν δυνάμεθα, κα-
λῶς νικῶντες σωζόμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ καλῶς γε
ἀποθνήσκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μήποτε γενώμεθα ζῶντες
τοῖς πολεμίοις. Οἶμαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν,
οἷα τοὺς ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν.

Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ Ὀρχομένιος ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν

nium natu, mortuo quidem Clear-
cho, Cleanorem in locum mortui
στρατηγοῦ, et junioris quidem, suffi-
cere? In posterioribus libris, veluti
iv. 8, 18. Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος præ-
fectus dicitur militum Arcadem gra-
vis armaturæ: τὸ Ἀρκαδικὸν ὀπλιτικὸν
δὲ ἔχει Κλ. ὁ Ὀρ. Sed ecce iterum
libri vi. 4, 22. Κλεάνωρ ὁ Ἀρκὰς no-
minatur sine nota imperii. Postea
vii. 2, 2. Κλεάνωρ στρατηγὸς sine nota
patriæ nominatur; idemque est sim-
pliciter ὁ Κλεάνωρ vii. 5, 10. Quid
igitur statuendum censēs, mi Butt-
manne? Duosne Cleanoras fuisse in
exercitu Græcorum, Arcadem et
Orchomenium, an unum tantum,
quem Xenophon non sine crimine
negligentiæ modo Arcadem, inter-

dum Orchomenium nominaverit, bis
etiam sine nota patriæ memoraverit?
Ex Epistola.]

2. Ὡ ἄνδρες] Eton. δ omittit, et
deinceps στρογγύλαια habet.

3. ἄνδρες ἀγαθοὺς τε εἰλθεῖν] Wyt-
tenbach ad Plutarchum de Sera N.
Vind. p. 88. corrigebat ἐπιδεῖν, sed
in annotatione ad h. l. in Eclogis
probat εἶναι, vel ἐπιδεῖν, quod Leon-
clavius emergere e presentibus hisce
malis verterit. Weiske pro presenti
rerum statim viros fortes venire, id est
esse, interpretatur, et putat hanc verbi
vim et gratiam Latinos imitatos esse.
Mihī vero cum Wyttenbachio ver-
bum vitiosum esse videtur.

σωζόμεθα—ἀποθνήσκωμεν] Paris. li-
ber σωζόμεθα—ἀποθνήσκωμεν habet.

ὥδε· Ἄλλ' ὁρᾶτε μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλείας ἐπιτοκίαν
καὶ ἀσέβειαν· ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρους ἀπιστίαν,
ὅστις, λέγων, ὡς γείτων τε εἴη τῆς Ἑλλάδος, καὶ περὶ
πλείστου ἂν ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ ταύτοις αὐ-
τὸς ὁμάσας ἡμῖν, αὐτὸς δεξιάς δούς, αὐτὸς ἐξαπατήσας,
συνέλαβε τοὺς στρατηγούς, καὶ οὐδὲ Δία Ξένιον ἠδέσθῃ,
ἀλλὰ, Κλεάρχῳ καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος, αὐτοῖς τού-
5 τοις ἐξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν. Ἀριαῖος
δὲ, ὃν ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι, καὶ ἐδώκα-
μεν καὶ ἐλάβομεν πιστὰ, μὴ προδώσιν ἀλλήλους, καὶ
οὗτος, οὔτε τοὺς θεοὺς δείσας, οὔτε Κύρον τὸν τεθνηκότα
αἰδεσθεῖς, τιμώμενος μάλιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν πρὸς
τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστάς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου Φί-
6 λους κακῶς ποιεῖν πειρᾶται. Ἀλλὰ τούτους μὲν αἱ
θεοὶ ἀποτίσαιντο· ἡμᾶς δὲ δεῖ, ταῦτα ὁρῶντας, μήποτε
ἐξαπατηθῆναι ἐτι ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχομένους, ὡς ἂν
δυνώμεθα κράτιστα, ταῦτο, ὅ τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πά-
σχειν.

7 Ἐκ τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται, ἐσταλμένος εἰς πόλε-
μον ὡς ἐδύνατο κάλλιστα· νομίζων, εἴτε νίκην διδοῖεν αἱ
θεοὶ, τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾷν πρέπειν· εἴτε τελευ-
τᾷν δέοι, ὀρθῶς ἔχειν, τῶν καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα,
ἐν ταύτοις τῆς τελευτῆς τυγχάνειν· τοῦ δὲ λόγου ἤρχετο
8 ὥδε· Τὴν μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιτοκίαν τε καὶ ἀπιστίαν

4. αὐτὸς ὁμάσας] Guelf. αὐτὸς omit-
tit, quo facto epanaphoræ figuræ vis
omnis tollitur. Æschyli locum si-
milem ex Athenagoræ Apologia po-
suit Stephanus: Ὁ δ' αὐτὸς ὑμῶν,
αὐτὸς ἐν θοῇ παρῶν, αὐτὸς τὰδ εἰσὼν,
αὐτὸς ἵεσσι δ' κταῖναι τὸν παῖδα τὸν
ἡμῖν.

Κλεάρχῳ καὶ] Juntina, Guelf. E-
ton. Κλεάρχῳ τι, Aldina Κλ. τι καὶ
habent.

5. τὸν τεθνηκότα] Articulum omisit
Eton.

τοὺς ἰκίειν ἐχθίστους] Suspicio
olim ἰκίειν fuisse.

7. ἰσταλμένος εἰς πόλεμον] Margo
Steph. Parif. Eton. ἰπὶ πόλεμον. Æ-
lianus V. H. iii. 24. sententiam hu-
jus loci excerptit.

αἱ θεῶν] Edd. vett. excerpta Casta-
lionis, et Guelf. αἱ θεῶν τι habent.

λέγει Κλεάνωρ, ἐπίστασθε δὲ, οἶμαι, καὶ ὑμεῖς. Εἰ μὲν οὖν βουλευόμεθα πάλιν αὐτοῖς διὰ Φιλίας ἵεναι, ἀνάγκη ἡμᾶς πολλὴν ἀθυμίαν ἔχειν, ὀρῶντας τὰς στρατηγούς, οἱ διὰ πίστεως αὐτοῖς ἑαυτοὺς ἐνεχείρισαν, οἷα πεπόνθασιν· εἰ μέντοι διανοούμεθα σὺν τοῖς ὅπλοις, ὧν τε πεποιήκασι, δίκην ἐπιθεῖναι αὐταῖς, καὶ τὸ λοιπὸν διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι, σὺν τοῖς θεοῖς πολλὰ ἡμῖν καὶ καλὰ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας. Τοῦτο δὲ λέγοντος αὐτοῦ, πτάρνυταί τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται, πάντες μιᾷ ὀρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· καὶ Ξενοφῶν εἶπε· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λεγόντων οἰανὸς τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, εὐχασθαι τῷ θεῷ τούτῳ θύσειν σωτήρια, ὅπου ἂν πρῶτον εἰς Φιλίαν χώραν ἀφικώμεθα· συνεπεύχασθαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς θύσειν κατὰ δύναμιν. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτ', ἔφη, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. Καὶ ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἐκ τούτου εὐχάντο καὶ ἐπαίανισαν. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν καλῶς εἶχεν, ἤρχετο πάλιν ὧδε·

Ἐτύγχανον λέγων, ὅτι πολλὰ καὶ καλὰ ἐλπίδες ἡμῖν εἶεν σωτηρίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς μὲν ἐμπεδῶμεν τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους, οἱ δὲ πολέμιοι ἐπιωρκήκασι τε, καὶ τὰς σπονδὰς καὶ τοὺς ὅρκους λελύκασιν. Οὕτω

8. λίγυ] Parif. Eton. λίγυ μὲν habent.

βουλευόμεθα] Arnaldus Animad. Critic. p. 176. monet conjectura βουλίμεθα non esse opus; illud esse exquisitius verbum, magis convenire tali orationi, et respondere sequenti διανοούμεθα censet Weiske.

αὐτοῖς διὰ φιλίας ἵεναι] Sequitur διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἵεναι. Euripidis Andromachæ locum 416. διὰ φιλημάτων ἰὼν πατρὶ τῇ σὺ comparavit Wyttenbach.

9. καὶ Ξενοφῶν] Ex Eton. ἰ addidit Zeune.

Διὸς τοῦ Σωτῆρος] Cum ad verba πολλὰ ἡμῖν—σωτηρίας sternutasset aliquis, idem oianός vel omen a Jove Σωτῆρι missum dicitur. Præterea sternutanti solebant bene precari formula Ζεῦ σώσον.

θύσειν] Aldina verbum omisit.

ἐπαίανισαι] Parif. Eton. ἐπαίανισαν. deinceps ἤρχετο πάλιν Eton.

10. καὶ καλὰ] Parif. καὶ ἄλλαι. inepte.

καὶ τοὺς ὅρκους] Quod Guelf. inter versus habet superscriptum παρὰ pro copula καὶ, idem margo Villois. annotavit; idque equidem præfero.

- δ' ἐχόντων, εἰκὸς, τοῖς μὲν πολεμίοις ἐναντίους εἶναι τοὺς θεοὺς, ἡμῖν δὲ συμμάχους, οἵπερ ἱκανοὶ εἰσι, καὶ τοὺς μεγάλους ταχὺ μικροὺς ποιεῖν, καὶ τοὺς μικροὺς, καὶ ἐν
 11 δεινοῖς ὥσι, σῶζειν εὐπετῶς, ὅταν βούλωνται. Ἐπειτα δὲ, (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων κινδύνους· ἵν' εἰδῆτε, ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσήκει εἶναι, σῶζονται τε σὺν τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ δεινῶν οἱ ἀγαθοί,) ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς παμπληθεῖ στόλῳ, ὡς ἀφανιούντων τὰς Ἀθήνας, ὑποστῆναι αὐτοῖς
 12 Ἀθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνίκησαν αὐτούς. Καὶ εὐχόμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὅπόσους ἂν κατακάνοιεν τῶν πολεμίων, τοσούτας χιμαῖρας καταθύσειν τῇ θεῷ, ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὐρεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, κατ' ἐνιαυτὸν πεντακοσίας
 13 θύειν· καὶ ἔτι καὶ νῦν ἀποθύουσιν. Ἐπειτα ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὡν ἐστὶ μὲν τεκμήρια ὄραν τὰ τρόπαια, μέγιστον δὲ μαρτύριον ἡ ἐλευθερία τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐτράφητε οὐδένα γὰρ ἀνθρῶπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε. Τοιούτων μὲν ἐστέ προγόνων.
 14 Οὐ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐρῶ, ὡς ὑμεῖς καταισχύνετε αὐτούς·

[ὅταν βούλωνται] Inepte Eton. ὅταν δύνανται.

11. τῶν ἡμετέρων] Ex Guelf et Catal. ἡμετέρων praeiulit Zeune propter ἡμῖν et ὑμᾶς. Sed utrumque aeque commodum est in oratione civis Atheniensis. Sed fest. 13. iterum est οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι.

[ἀφανιούντων] Margo Steph. Parif. Eton. αὐτοῖς addunt, quod in altera Xerxis expeditione locum haberet.

12. Ἀρτέμιδι] Ἀργεῖαν vocatam intelligi monet Zeune.

[πεντακοσίας] Eundem numerum ponit Plutarchus de Herodoti Malignit. p. 421. ed. Reiske, p. 308.

ed. Hutten: εὐχόμενοι γὰρ φασὶ τοὺς Ἀθηναίους τῇ Ἀργεῖαν θύειν χιμαῖρας ἔσους ἂν τῶν βαρβάρων καταβάλλων, εἴτα μετὰ τὴν μάχην ἀναρίθμην πλῆθος τῶν νεκρῶν ἀναψάντος, παραιτεῖσθαι ψηφίσματι τὴν θύον, ὥπως κατ' ἱκανὸν ἵκανοὶ ἀποθύσει πεντακοσίας τῶν χιμαῶν. De eadem Diana cf. ibidem p. 307. οὐδὲ τὴν πρὸς Ἀργεῖαν πομπήν, ἣν πῖμπουσι ἐπὶ νῦν τῇ ἱερῇ χερειστικῇ τῆς νίκης ἐργαζομένης. Cf. Schol. ad Aristoph. Equit. 657. Aeliani V. H. ii. 25.

[ἀποθύουσιν] Cf. dicenda infra ad iv. 8, 25.

ἀλλ' οὕτω πολλαὶ ἡμέραι, ἀφ' οὗ ἀντιπαζάμενοι τούτοις
 ταῖς ἐκείνων ἐκγόνους, πολλαπλασίους ὑμῶν αὐτῶν ἐνι-
 κατε σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ τότε μὲν δὴ περὶ τῆς Κύρου 15
 βασιλείας ἄνδρες ἦτε ἀγαθοί· νῦν δ', ἐπότε περὶ τῆς
 ὑμετέρας σωτηρίας ὁ ἀγὼν ἐστί, πολὺ δῆπου ὑμᾶς προσ-
 ἵκει καὶ ἀμείνονας καὶ πρωθυμότερους εἶναι. Ἀλλὰ 16
 μὴν καὶ θαρραλεωτέρους νῦν πρέπει εἶναι πρὸς τοὺς
 πολεμίους. Τότε μὲν γὰρ ἄπειροι ὄντες αὐτῶν, τό τε
 πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅμως ἐταλμήσατε σὺν τῷ πα-
 τρίῳ φρονήματι ἰέναι εἰς αὐτούς· νῦν δ', ἐπότε καὶ πει-
 ραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι θέλουσι καὶ πολλαπλάσιοι
 ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, τί ὑμῖν ἐτι προσήκει τούτους
 φοβεῖσθαι; Μηδὲ μέντοι ταῦτο μείον δοξῆτε ἔχειν, εἰ οἱ 17
 Κυρεῖοι, πρῶσθεν σὺν ὑμῖν ταττόμενοι, νῦν ἀφεστήκασιν·
 ἐτι γὰρ οὗτοι κακίονές εἰσι τῶν ὑφ' ἡμῶν ἠττημένων· ἔφευ-
 γον οὖν πρὸς ἐκείνους, καταλιπόντες ὑμᾶς. Τοὺς δὲ
 ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν, πολὺ κρεῖττον σὺν τοῖς πολε-
 μίοις ταττομένους, ἢ ἐν τῇ ὑμετέρᾳ τάξει, ὁρᾶν. Εἰ δέ 18
 τις αὖ ὑμῶν ἀθυμεῖ, ὅτι ὑμῖν μὲν οὐκ εἰσὶν ἱππεῖς, τοῖς
 δὲ πολεμίοις πολλοὶ πᾶρειςιν, ἐνθυμήθητε, ὅτι οἱ μύριοι
 ἱππεῖς οὐδὲν ἄλλο, ἢ μύριοι ἄνθρωποι εἰσὶν· ὑπὸ μὲν
 γὰρ ἵππου ἐν μάχῃ οὐδεὶς πώποτε οὔτε δηχθεὶς οὔτε
 λακτισθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δ' ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες, ὅ τι
 ἂν ἐν ταῖς μάχαῖς γίγνηται. Οὐκ οὖν τῶν γε ἱππέων 19
 πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματος ἐσμέν· οἱ μὲν
 γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμονται, φοβούμενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον,

14. ὑμῶν αὐτῶν] Paris. ἡμῶν habet.

16. πατρίῳ] Margo Steph. Paris. Eton. πατρίῳ habent, solenni fere varietate.

17. μὴδὲ μέντοι] Guelf. μὴ μέντοι habet. Sequens Κυρεῖοι dedit Brodæus, Amasæi versio, Leonclavius; Κύριοι.

erat in libris plerisque editis, ut in Guelf. Eton.

σὺν ὑμῖν] Paris. σὺν ἡμῖν; deinceps Edd. vett. Guelf. ἑταρμίνων.

ὑμᾶς — ἡμετέρας] Castalio et liber Paris. ἡμᾶς — ἡμετέρας. et statim seq. seq. ὅτι ἡμῖν habent.

ἀλλὰ καὶ τὸ καταπεσεῖν ἡμεῖς δ' ἐπὶ τῆς γῆς βαβη-
 κότες, πολὺ μὲν ἰσχυρότερον παύσομεν, ἢν τις προσῇ,
 πολὺ δ' ἔτι μᾶλλον, ὅτου ἂν ἐθέλωμεν, τευξόμεθα.
 Ἐν μόνῳ προέχουσιν ἡμᾶς οἱ ἰππεῖς· Φύγειν αὐτοῖς
 20 ἀσφαλότερόν ἐστιν, ἢ ἡμῖν. Εἰ δὲ θῇ τὰς μὲν μάχας
 θαρρύνετε, ὅτι δ' οὐκέτι ἡμῖν Τισσαφέρτης ἡγήσεται, οὐδὲ
 βασιλεὺς ἀγορὰν παρέξει, τοῦτο ἄχθεσθε, σκέψασθε,
 πότερον κρείττον, Τισσαφέρτην ἡγεμόνα ἔχειν, ὃς ἐπιβου-
 λῶν ἡμῖν Φανερός ἐστιν, ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόν-
 τες ἡγεῖσθαι κελεύωμεν· οἱ εἰσονται, ὅτι, ἢν τι περὶ
 ἡμᾶς ἀμαρτάνωσι, περὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώ-
 21 ματα ἀμαρτάνουσι. Τὰ δ' ἐπιτήδεια πότερον ἀνεῖσθαι
 κρείττον ἐκ τῆς ἀγορᾶς, ἥς οὗτοι παρέιχον, μικρὰ μέτρα
 πολλοῦ ἀργυρίου, μηδὲ τοῦτο ἔτι ἔχοντας, ἢ αὐτοὺς λαμ-
 βάνειν, ἢν περ κρατῶμεν, μέτρῳ χρωμένους, ὅπως ἂν
 22 ἕκαστος βούληται. Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γινώσκετε, ὅτι
 οὕτω κρείττον, τοὺς δὲ ποταμούς ἀπορον νομίζετε εἶναι,
 καὶ μεγάλως ἡγεῖσθε ἐξαπατηθῆναι διαβάντες, σκέ-

19. προσῇ] Edd. vett. Guelf. προσῇ, Eton. προσῇ. Pro ἰσχυρότερον margo Steph. cum Parif. βουλώμεθα habet. Ποῖα ἴσθι ἀσφαλότερον habet Guelf.

Ἐν μόνῳ] Priscianus p. 1201. ed. Putschii laudat ἰν μόνον προέχοντες ἰσχυροῖς ἡμᾶς. Ita Cyrop. ii. 1, 16. οὐδὲν ἡμῖς ἡμῶν προέχον. Porfion, qui eundem Prisciani locum posuit, comparat ex Scholiis ad Sophoclis Philoct. initio: ἐκείνο μόνον διαφέρει, quod Brunckius ex conjectura Valckenarii in Diatribe p. 116. mutaverit.

20. οὐκέτι ἡμῖν] Parif. οὐκίτι ἡμῖν habet. Deinceps κελύμεν Edd. vett. et Guelf.

21. ἢ αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢν περ κρατῶμεν] Egregiam loco vulgo vitioso, (legebatur enim αὐτοὺς λαμβάνειν, ἢ, ἢν περ κρατῶμεν,) medelam attulit liber Etonensis. Weiske μηδὲ, τοῦτο ἔχοντας, αὐτοὺς λαμβάνειν distinxerat

vertens: neque nos ipsos sumere (commeatum ex agris), ubi pecunia adhuc suppetit. Malebat tamen τοῦτου scriptum pro τοῦτο. De vitio et vera lectione monuit etiam Buttmannus.

22. ὅτι αὐτῶν κρείττον] Margo Steph. Parif. Eton. ἔτι κρείττονα.

διαβάντες] *Ductu barbarorum transiitis amnes*, Zeune. Contra Weiske: *in itinere cum Cyro, in ἀνδρῶν*. Male. Quid Græci interclusi inter Tigrin et Euphraten metuerent, dixit supra Xenophon ii. 4, 4. et 6. Cur barbari Græcos ibi morantes timerent, est ii. 4, 22. Ex illis locis petenda est interpretatio hujus, in quo misere se lectorisque patientiam vanis conatibus torfit Weiske. Verba *ὡς οὐτο-πιστοῖεν οἱ βάρβαροι* significant, stulte fecisse barbaros in eo, quod dolis subegerint Græcos Mesopotamiam relinquere, et Euphraten cum Tigride transire.

ψασθε, εἰ ἄρα ταῦτο καὶ μωρότατον πεποιήκασιν οἱ βάρ-
 βαροι. Πάντες μὲν γὰρ αἱ ποταμοὶ, εἰ καὶ πρόστα τῶν
 πηγῶν ἄποροι ὦσι, προῖοσι πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ
 γίνονται, οὐδὲ τὸ γόνυ βρέχοντες. Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποτα- 23
 μοὶ διήσουσιν, ἡγεμόν τε μηδεὶς Φανεῖται, οὐδ' ὥς ἡμῖν
 γε ἀδυμητέον. Ἐπιστάμεθα γὰρ Μυσοὺς, οὓς οὐκ ἂν
 ἡμῶν Φαίημεν βελτίους εἶναι, οἱ, βασιλέως ἄκοπτος, ἐν
 τῇ βασιλείᾳ χώρα πολλὰς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαί-
 μονας πόλεις οἰκῶσιν· ἐπιστάμεθα δὲ Πεισίδας ὡσαύ-
 τως· Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ εἶδομεν, ὅτι, ἐν τοῖς πεδίοις
 τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες, τὴν τούτου χώραν καρπῶνται·
 Καὶ ἡμᾶς θ' ἂν Φαίην ἔγωγε χρῆναι μήπω Φανερεὺς 24
 εἶναι οἵκαδε ὠρηγμένους, ἀλλὰ κατασκευάζεσθαι, ὥς
 αὐτῷ που οἰκήσοντας. Οἶδα γὰρ, ὅτι καὶ Μυσοῖς βα-
 σιλεὺς πολλοὺς μὲν ἡγεμόνας ἂν δοίη, πολλοὺς δ' ἂν
 ὁμήρους τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν καὶ ὁδοποιήσῃ γ' ἂν
 αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν τεθρίπποις βούλοιντο ἀπίεναί. Καὶ
 ἡμῖν γ' ἂν οἶδ' ὅτι τρισάσμενος ταῦτα ἐποίει, εἰ εἴωρα
 ἡμᾶς μένειν παρὰσκευαζομένους. Ἀλλὰ γὰρ δέδοικα, 25

εἰ καὶ πρόστα] Ita margo Steph. Pa-
 ris. Eton. Vulgo erat ἢ πρόστα. Sen-
 tentia eadem est Hellenic. iv. 2, 11.

23. διήσουσιν] Paris. διήσουσιν habet.
 Muretus Var. Lect. xviii. 15. cum
 scribendum conjiceret διήχουσιν, ἡγι-
 μὸν δὲ, voluit sententiam et orationis
 formam parem reddere fecit. 20. et
 22. sed ita aberravit ab universa loci
 sententia.

Μυσοῖς] Eadem refert Memorab.
 iii. 5, 26. Deinceps Eton. habet ὁ
 βασιλεὺς χώραν ἄκοπτος. in qua scri-
 ptura vera vestigia inesse puto. Ge-
 minatum enim βασιλεὺς in vulgata
 vim nullam habet. Igitur scriben-
 dum puto: ὁ ἐν τῇ βασιλείᾳ χώραν
 ἄκοπτος. nullὰς τι &c. Vulgatum de-
 sendit Hutchinson ita, ut alterum
 nomen loco pronomini positum di-
 cat; sed loca Xenophontis, quæ

comparavit, non sunt similia huic
 nostro.

Πεισίδας] Edd. vet. excepta Castal.
 cum Guelf. dant Πεισίδας, Paris. Πει-
 σίδας.

ἐν τούτου—καρπῶνται.] Eton. ἐν
 τούτων χώραν οἰκῶν habet.

24. ἂν φαίην] Castalionis emenda-
 tionem vulgato ἴσθην primus substituit
 Hutchinson.

γ' ἂν αὐτοῖς] Ita cum Moro et
 Zeune scripsit Wytttenbach et Weiske
 pro αὐτοῖς vulgato. Pro τρισάσμενος
 Brodæus τρισάμενος, επιτῶν, confi-
 ciebat. Credo cum voluisse περιά-
 μενος dare.

μὲν παρὰσκευαζομένους] Codex Pa-
 ris. et Eton. κατασκευαζομένους dat,
 quod quominus recipiatur, intercedit
 observatio singularis Wytttenbachii
 hæc: Hoc quidem loco κατασκευάζει-

μὴ, ἂν ἅπαζ μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, καὶ ἐν ἀφθόνοις
βιοτεύειν, καὶ Μήδων δὲ καὶ Περσῶν καλαῖς καὶ μεγά-
λαις γυναιξὶ καὶ παρθένοις ὁμιλεῖν, μὴ, ὥσπερ οἱ Λατο-
20 φάγοι, ἐπιλαθώμεθα τῆς οἰκαδὲ ὁδοῦ. Δοκεῖ οὖν μοι
εἰκὸς καὶ δίκαιον εἶναι, πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ
πρὸς τοὺς οἰκείους πειραῶσθαι ἀφικνεῖσθαι, καὶ ἐπιδεί-
ξαι τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι ἐκόντες πένονται, ἔχον αὐτοῖς, τοὺς

οἷμαι ἐστὶν per simulationem se ad aliquod
opus instruere, cuius potestatis usum in
animadversionibus ad Plutarchum ex-
plicabimus: κατασκευάζειν δὲ ἐστὶν serio
se ad aliquod opus instruere. Quod si
vir doctus exsecutus fuerit, gratum
nobis et Weiskio fecerit. Equidem
κατασκευάζειν infinitivo junctum
nondum reperi, eamque ob causam
lectionem libri Paris. et Eton. sper-
nendam censeo. Proprie autem κα-
τασκευῇ et κατασκευάζειν dicitur de
instrumento, et instruenda domu,
arte, officina, instrumentis, vasis,
utensilibusque necessariis. Thucy-
dides ii. 17. κατασκευάσαντο δὲ καὶ ἐν
τοῖς πόλεσι τῶν τευχῶν πολλοὶ καὶ ὡς
ἱκανοί. Pro quo antea
dixerat φησαν τὰ ἱερὰ τῆς πόλεως
καὶ τὰ ἱερὰ &c. Iterum sic est v. 75.
et viii. 24. ubi est αἰ δὲ τὴν χώραν κα-
λὸς κατασκευάσαντες καὶ ἀπαθῆ ὄναι
—διπύρρην. iv. 75. Antandrus di-
citur μίλλουσα κατασκευάζειν, quod
vertitur munificenda. ναυμαχίᾳ βελτίῳ
κατασκευάζειν legitur nunc in ii.
85. sed in libris scriptis rectius πα-
ραστ. est. Vocabulo κατασκευῇ sic
utitur ii. 16. οὐ βελτίως τὰς μεταστροφάς
ἐποιεῖν, ἄλλως τι καὶ ἔργῳ ἀνιλε-
φέναι τὰς κατασκευὰς μετὰ τὰ Μηδικά.
Isocrates Panegyrici cap. 35. τῇ τῶν
Ἑλλήνων βίῳ τὴν ἀρχὴν τὴν αὐτοῦ
κατασκευάζειν Perfarum regem ait
imperium suum viribus Græcorum
firmare et veluti munire. Apud
nostrum ἡ τῶν ἰδίων κατασκευῇ Me-
morab. ii. 4, 6. et in Econ. ix. 8. τῇ
ἰαυτῶν κατασκευῇ dicitur de rei do-
mestice apparatus, instrumentis, co-
piis. De Vestig. iv. 8. οἱ μὲν ἄνθρωποι
ἀμφὶ—αἰκίας καὶ κατασκευὰς μεγαλο-
πρεπῆς βούλονται διασπᾶν. scē. 11.
ἵππας ἔτι πολλοὺς ἀνδράποδες ἐπὶ τὰ

ἔργα ἀγορεύει, διαρροῦντες δὲ κατα-
σκευάζειν ἐν αὐτοῖς. scē. 17. paulo
insolentius est δοῦναι αἰ διδοῦναι κτηνά-
μιν ἀνδράποδα πρὸς τοὺς αἰνῶναι κατι-
σκευασμένοι εἶναι. scē. ut de Equita-
tione vii. 4. καὶ κατασκευασμένους πάν-
τας, αἰ ἐν δὲ δίδωμι πρὸς πολλοὺς
ἀγορεύειν. scē. 28. πάλιν κατα-
σκευάζειν idem est quod καταπο-
μῆν de argentifodinis. In Econo-
mico est κατασκευάζειν τὴν χώραν
ἔργα iv. 15. γινώσκους ἐν παιδίῳ
ἀπομένον κατασκευάζειν iii. 10. ut Plu-
tarchus in Pericle 16. ἵδωμεν καὶ
κατασκευασμένους ὅντο τοῦ Περικλέους,
ubi est instruere et docere. In Cy-
ropædia κατασκευάζειν αὐτοῖς βουλί-
μους, ὡς βασιλεῖ ἀγύειν πρίναι vii. 5,
37. dicitur de instruenda Cyri domo,
vita et disciplina domestica et pub-
lica. vi. 1, 51. τοὺς ἱπποὺς χαλαροῖ
πᾶσι προβλήμασι κατασκευάσαντο. con-
tra vii. 1, 46. ἵπποις τὰς ἱπποὺς κα-
τασκευάζειν est v. 5, 10. αἰ οὖν τῇ ἱππῇ
παρουσία Μήδους κατασκευάσαι οὐ ἱκα-
νοὺς εἶναι κακῶς ποιεῖν. ubi scriptura
antiqua κατασκευῇ, δοῦναι ἱκανοὺς εἶναι οἱ
κ. κ. non fuit a me tentanda. Præ-
cessit enim: καὶ οἱ ἱπποὶ δούλω—κατι-
σκευασμένοι εἶναι, ὅστις δύνασθαι σπᾶ-
σαι μᾶλλον ἢ κακῶς ἢ παθῆναι ὅν-
το. viii. 1, 4. τὴν δὲ κατασκευάσαι οὐ-
τω πάντες, ὅστις ἔρχεται οἱ μὲν πλεονε-
οῖ δὲ μείων. Lysias non solum no-
tionem habitandi frequentat, veluti
p. 754. et in Fragmento 4. sed idem
τίχην μυρψικὴν κατασκευάζειν δι-
xit apud Athenæum p. 611. Itaque
in hoc loco κατασκευάζειν ὡς πᾶν
εἰκόντα idem est cum sequenti μί-
ναι κατασκευάζειν.

25. μεγάλας] Paris. μεγίστας. De
Lotophagis compara Odysseæ ix. 83.
scē. 9.

ἦν ἡκαὶ ἀκλήρους πολιτεύοντας, ἐνθάδε κομισαμένους, πλουσίους ἔρᾶν. Ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντα ταῦτ' ἀγαθὰ δηλονότι τῶν κρατούντων ἐστί. Ταῦτο δὲ δεῖ λέ- 27 γειν, πῶς ἂν πορευοίμεθα τε ὡς ἀσφαλέστατα, καὶ, εἰ μάχεσθαι δεοί, ὡς κράτιστα μαχοίμεθα. Πρῶτα μὲν ταῖνυν, ἔφη, δοκεῖ μοι κατακαῦσαι τὰς ἀμάξας, αἷς ἔχομεν· ἵνα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ, ἀλλὰ πορευόμεθα, ὅποι ἂν τῇ στρατιᾷ συμφέρῃ· ἔπειτα καὶ τὰς πηλὰς συγκατακαῦσαι. Αὗται γὰρ αὖ ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, συνωφελοῦσι δὲ οὐδὲν οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι, οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν. Ἔτι δὲ τῶν 28 ἄλλων σκευῶν τὰ περὶ τὰ ἀπαλλάξωμεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν ἢ σίτων ἢ ποτῶν ἔχομεν· ἵν' ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν ἐν τοῖς ὅπλοις ᾖσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. Κρατουμένων μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πάντα ἀλ- λότρια· ἣν δὲ κρατῶμεν, καὶ τοὺς πολεμίους δεῖ σκευοφόρους ἡμετέρους νομίζειν. Λοιπὸν μοι εἰπεῖν, ὅπερ καὶ 29 μέγιστον νομίζω εἶναι. Ὅρατε γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους, ὅτι ὡ πρόσθεν ἐξευγκεῖν ἐτόλμησαν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, πρὶν τοὺς στρατηγοὺς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν ἀρχόντων, καὶ ἡμῶν πειθομένων, ἱκανοὺς εἶναι

26. ἀκλήρους] Parif. σκληροὺς ἱκαῖ, Eton. σκληρῶς ἱκαῖ. Ceterum Xenophontem coloniam a Græcis deducendam cum armis in Asiam dicere recte monuit Halbkart.

27. Ταῦτο δὲ δεῖ] Quod probavit etiam Stephanus pro vulgato δὲ, ex Editione Castal. recepit Zeune.

ἡμῶν στρατηγῇ] Larcherus ἡμῶν malebat scriptum. Deinceps περιούμια Junt. περιούμια Guelf. περιούμια Eton. Postea ὅτη Guelf. De- nique συμφέρον Castalio.

γὰρ αὖ] Junt. γὰρ ἄν. Sed αὖ est pariter, ut τὰ ζεύγη.

28. τῶν ἄλλων σκευῶν] Polyænus i. 49, 1. Πλεονῶν ἰστανῆς τοὺς μυρίους·

τῶν δὲ περὶ τισσαφέρνην ἰππίων ἱεροχρό- των τὰ σκισφόρα, γνώμην ἀγορεύσας, τὰς μὲν ἀμάξας καὶ τὰ περισσὰ τῆς σκευῆς (καταλείπειν supplet Casaubo- nus), ὅπως μὴ συμβαίῃ τοῖς Ἕλλησι περὶ ταῦτα μαχομένοις τιλιεῖται καὶ κωλύσθαι προσωτέρω βαδίζειν.

ἀπαλλάξωμεν] Suidas sub h. v. in- terpretatur ἀφανίσωμεν.

πάντα ἀλλότρια] Ita cum Stephano et Eton. Hutchinson primus edi- dit; in aliis libris erat τὰ ἀλλότρια.

29. ἀρχόντων] Edd. vett. Guelf. ἀρχάντων. Ex vetere libro dedit no- strum Stephanus; poterat etiam ἀρ- χόντων. Deinceps i. τῶν πολέμων Eton. habet.

ἡμᾶς περιγενέσθαι τῷ πολέμῳ λαβόντες δὲ τοὺς ἀρχοντας, ἀναρχία ἂν καὶ ἀταξία ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι. Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἀρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι τοὺς νῦν τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτοτέρους καὶ πειθομένους μᾶλλον τοῖς ἀρχουσι νῦν, ἢ καὶ πρόσθεν. Ἦν δὲ τις ἀπειθῆ, ἣν ψήφισθε τὸν αἰὲ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἀρχοντι κολάζειν, οὕτως οἱ πολέμοι πλείστον ἐφεισμένοι ἔσονται τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ μυρίους ὄφονται ἀνθ' ἐνὸς Κλεάρχους, τοὺς αὐδ' ἐνὶ ἐπιτρέφοντας κακῶ εἶναι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ περαίνειν ἤδη ὥρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμοι αὐτίκα παρέσονται. Ὅ τι μὲν οὖν τούτων δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἐπικυρώσατε ὡς τάχιστα, ἵν' ἔργῳ περαίνητε. Εἰ δὲ τίς τι εἶδε τῶν ἄλλων βέλτιον, ἢ ταύτη, τολμάτω καὶ ὁ ιδιώτης διδάσκειν πάντες γὰρ κοινῆς σωτηρίας δέομαθα.

33 Μετὰ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν· Ἀλλ' εἰ μὲν τίνος ἄλλου δὴ πρὸς τούτοις, οἷς εἶπε Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα ἐξέ-

λαβόντες] Vulgatum λαβόντες correxerat jam olim Muretus, adstipulante Codice Paris. et Regio B.

ἢ καὶ] Ex Eton. recte δὲ Hutchinsonson adscivit; ita non opus cum Stephano deinceps ἀπαλύνειν scribere.

30. τῶν πρόσθεν] Ita Leonclaviana cum margine Steph. Paris. Eton. Antea erat τῶν πρόσθεν.

ἢ καὶ πρόσθεν] Guelf. Paris. Eton. καὶ omittunt.

31. ἢν ψήφισθε] Edd. vett. cum Guelf. ἢ omittunt; Guelf. etiam ψήφισσθαι habet. Paris. ἢν ψήφισσθε, Eton. εἰ ψήφισσθε. unde equidem scriberem εἰ ψήφισσθε.

τῇ ἡμέρᾳ] Articulum addidit Stephanus firmante margine Villois.

32. ὅ τι μὲν οὖν ταῦτα] Margo Steph. Paris. Eton. ἵνα οὖν ταῦτα habent; sequens περιμένει in περιμένει mutat liber Paris. et conjectura Le-

onclaviana.

εἰ δὲ τίς τι εἶδε] Edd. vett. cum Guelf. εἰ δὲ dant; Paris. Eton. εἰ δὲ το ἄλλο βέλτιον, ἢ. Pro ταύτῃ Brodæus in aliis libris ταύτη reperit.

τῶν ἄλλων] Genus neutrum esse, opponique antecedenti ταῦτων, censet Weiske; male. Sequens καὶ ὁ ιδιώτης refertur ad hoc ἄλλων. Alioquin liceret cum Paris. Eton. scribere εἰ δὲ τις ἄλλο βέλτιον, ut fecit 37. et 38.

κοινῆς] Leonclavius κοινῇ malebat scriptum. Contra Hutchinson comparat locum Thucydidis ii. 43. quem emendatorem adscribam: ἀλγιστοῖς γὰρ ἀνδρὶ γὰρ φρόνημα ἔχοντι ἢ ἐν τῷ μαλακισθῆναι πάσῃ, ἢ ὁ μετὰ βίης καὶ κοινῆς λαπίδος ἄμα γυγνόμενος καὶ ἀναίσθητος θάνατος.

33. Μετὰ ταῦτα] Interfertur vulgo δὲ cum Paris. et Eton. omisi.

ἵνα] Vulgatum λίγω mutavi ex libro Eton. uti sequens ἵσταται ex Pa-

σται ποιεῖν· ἀ δὲ νῦν εἴρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψ-
φίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατει-
νᾶτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ 34
πάλιν εἶπε Ξενοφῶν· Ὡ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν προσδεῖν
δοκεῖ μοι. Δῆλον, ὅτι πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ, ὅπου ἔξο-
μεν τὰ ἐπιτήδεια. Ἀκούω δὲ, κώμας εἶναι καλὰς, οὐ
πλεῖον εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας. Οὐκ ἂν οὖν θάου- 35
μάζοιμε, εἰ οἱ πολέμοι, ὥσπερ οἱ θεῖοι κύνες τοὺς μὲν
παριόπτας διώκουσιν τε καὶ δάκνουσιν, ἣν δύνωνται, τοὺς
δὲ διώκοντας φεύγουσιν, εἰ καὶ οὗτοι ἡμῖν ἀπιῶσιν ἐπα-
καυθῶεν. Ἰσως οὖν ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι 36
πλαίσιον πειησαμένους τῶν ὅπλων, ἵνα τὰ σκευοφόρα
καὶ ὁ παλὺς ὄχλος ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾦ. Εἰ οὖν νῦν ἀπο-
δειχθῇ, τίνα χρὴ ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ τὰ πρό-
σθεν κοσμεῖν, καὶ τίνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἐκατέρων εἶναι,
καὶ τίνας ὀπισθοφυλακεῖν, οὐκ ἂν, ὅποτε οἱ πολέμοι
ἔλθοιεν, βουλευέσθαι ἡμᾶς δεῖ, ἀλλὰ χρώμεθ' ἂν εὐ-
δὺς τὰς τεταγμένους. Εἰ μὲν οὖν ἄλλο τις βέλτιον 37
ἴρῃ, ἄλλως ἔχεται· εἰ δὲ μὴ, Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖσθαι,
ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιος ἐστί· τῶν δὲ πλευρῶν ἐκατέ-

nī. recepi in locum vulgati ξαντι, quod jam Muretus corrigi iussit.

34. ὧν προσδεῖν δοκεῖ μοι] Hanc vulgatam scripturam Viuretus mutari voluit in δοκῶ μοι, contra Hutchinsonon ante προσδεῖν intelligi censet dū, adstipulante Zeunio. Wytenbachii emendationem προσδεῖν recepi, quæ tamen Weiskio non satis explorata visa est. Is monet hæc: Quæ Xenophonē exspectanda videantur, legitur scilicet. sequenti. Sed opus erat consiliis adversus ea, quæ expectabantur a Xenophonte. Deinde in nullo modo jungi potest cum verbo προσδεῖν, optime vero cum προσδεῖν coit, quod ipsa sententia flagitat. πορεύεσθαι] Edd. vett. Guelf. πορεύεσθαι habent.

35. θαυμάζοιμε] Eton. θαυμάζοιμε dat.

εἰ καὶ οὗτοι] Ita Edd. vett. cum Guelf. si καὶ οὗτοι dedit Stephanus.

36. ἀσφαλεστέρω ᾦ] Parif. Eton. δὴ habent, quod ob numeros præferrem.

οὖν νῦν ἀποδειχθῇ, τίνα] Edd. vett. Guelf. οὖν ἀποδειχθῇ, τίνας.

οἷται] Omittit verbum Eton. deinceps τίνας ἔστω. Parif. Eton.

37. ἄλλο τις βέλτιον] Suadente Mureto et Stephano vulgatum ἄλλος τις correxi. cf. scilicet. 38.

ἡγεῖσθαι] Aldinum ἡγίσθω prætuli. Sic est statim ὀπισθοφυλακίμην. Ceterum Lacedæmonii tum principatum Græciæ obtinebant.

ἐκατέρων] Edd. vett. Guelf. ἐκατέ-

ρων δύο τῶν πρεσβυτάτων στρατηγῶ ἐπιμελοίσθην· ὀπισθοφυλακῶμεν δὲ ἡμεῖς οἱ νεώτατοι, ἐγὼ τε καὶ Τιμα-
 38 σίων, τὸ νῦν εἶναι. Τὸ δὲ λοιπὸν, πειρώμενοι ταύτης τῆς
 τάξεως, βουλευσόμεθα, ὅ τι ἂν αἰεὶ κράτιστον δοκοῖ εἶ-
 ναι. Εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω. Ἐπεὶ δὲ
 οὐδεὶς ἀντέλεγεν, εἶπεν· Ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω
 39 τὴν χεῖρα. Ἐδοξε ταῦτα. Νῦν, ἔφη, ἀπιώντας ποιεῖν
 δεῖ τὰ δεδογμένα· καὶ ὅστις τε ὑμῶν τοὺς οἰκείους ἐπι-
 θυμῇ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι· (οὐ γὰρ
 ἐστὶν ἄλλως τούτου τυχεῖν) ὅστις τε ζῇ ἐπιθυμῇ, πει-
 ράσθω νικᾶν· τῶν μὲν γὰρ νικῶντων, τὸ κατακαίνειν,
 τῶν δὲ ἡττωμένων, τὸ ἀποθνήσκειν ἐστί. Καὶ εἴ τις γε
 χρημάτων ἐπιθυμῇ, κρατεῖν πειράσθω· τῶν γὰρ νικῶν-
 των ἐστί, καὶ τὰ ἐαυτῶν σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων
 λαμβάνειν.

CAP. III.

ΤΟΥΤΩΝ λεχθέντων ἀνέστησαν, καὶ ἀπελθόντες
 κατέκαιον τὰς ἀμάξας καὶ τὰς σκηνάς· τῶν δὲ περι-
 τῶν, ὅτου μὲν δέοιτό τις, μετεδίδωσαν ἀλλήλοις, τὰ δὲ
 ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἐρρίπτουν. Ταῦτα ποιήσαντες ἡριστο-
 ποιῶντο. Ἀριστοποιουμένων δὲ αὐτῶν ἔρχεται Μισθριδά-

ρευ. Idem libri cum Eton. deinceps
 στρατηγοὶ dant. Equidem δύο τῶ
 πρεσβυτάτω στρατηγῶ malim scri-
 ptum.

ὀπισθοφυλακῶμεν] Eton. liber ἐπι-
 σθοφυλακῶμεν habet, quod erat reci-
 piendum ab illis, qui paulo antea
 Χμεροφες μὲν ἡγόνο dederunt. Sed
 modum optativum ideo h. l. spernit
 Weiske, quod Xenophon arrogato
 sibi extremi agminis ducendi loco
 audacia sua ceteros milites excitare
 voluerit; reliqua omnia ceterorum
 arbitrio permisisse, optativo modo
 usum, ne quis ambitionem ejus ac-
 cusare posset. Satis acute!

νέωτατοι] Margo Steph. cum Paris.
 Eton. νεώτεροι habet. Deinceps Edd.
 vett. Guelf. Paris. τῶ νῦν εἶναι.

38. βουλευσόμεθα] Weiskio secun-
 dum antecedentia et sequens δοκοῖ
 scribendum videbatur βουλευοίμεθα,
 non mihi.

39. Νῦν, ἔφη] Eton. liber τῶν,
 ἔφη, habet.

1. μετεδίδωσαν] Guelf. μετεδίδωσαν
 habet.

παιούντες] Male Edd. vett. Guelf.
 παιούντες. Verum dedit ex libro Bro-
 dæi Stephanus, ad stipulante libro 2.
 6. in margine Villosif.

της σὺν ἰππεῦσιν ὡς τριάκοντα, καὶ καλεσάμενος τοὺς
στρατηγοὺς εἰς ἐπήκοον, λέγει ὧδε. Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες 2.
Ἕλληνες, καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ
ἦν ὑμῖν εὖνους· καὶ ἐνθάδε εἰμι σὺν πολλῷ φόβῳ διά-
γων. Εἰ οὖν ὁράην ὑμᾶς σωτήριον τι βουλευομένους, ἔλ-
θοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, καὶ τοὺς θεράποντας πάντας
ἔχων. Λέξατε οὖν, ἔφη, πρὸς με, τί ἐν νῶ ἔχετε, ὡς
πρὸς Φίλον τε καὶ εὖνουν, καὶ βυλόμενον κοιῇ σὺν ὑμῖν
τὸν στόλον ποιῆσθαι. Βουλευομένοις τοῖς στρατηγοῖς 3
ἔδοξεν ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε Χειρίστροφος)
Ἡμῖν δοκεῖ, ἦν μὲν τις εἴα ἡμᾶς ἀπίναί αἰκάδα, διαπο-
ρεύσθαι τὴν χώραν ὡς ἂν δυνάμεθα ἀσινέστατα· ἦν δὲ
τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκωλύη, διαπολεμεῖν τούτῳ, ὡς
ἂν δυνάμεθα κράτιστα. Ἐκ τούτου ἐπειράτο Μιθριδά- 4
της διδάσκειν, ὡς ἄπορον εἶη, βασιλέως ἄκοντος, σω-
θῆναι. Ἐνθα δὴ ἐγγινώσκετο, ὅτι ὑπόπεμπτος εἶη·
καὶ γὰρ τῶν Τισσαφέρνηους τις οἰκείαν παρηκολούθει
πίστεως ἕνεκα. Καὶ ἐκ τούτου ἔδρκει τοῖς στρατηγοῖς 5
βέλτιον εἶναι δόγμα ποιήσασθαι, τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον
εἶναι, ἔστω ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν· διέφθειρον γὰρ προσιόν-
τες τοὺς στρατιώτας, καὶ ἓνα γε λοχαγὸν διέφθειραν,
Νίκαρχον Ἀρκάδα· καὶ ὄχλητο ἀπὸ τῶν νυκτὸς σὺν ἀνδρά-
ποις ὡς εἰκοσι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἀριστήσαντες, καὶ διαβάαντες τὸν 6

2. [ἔχων] Ita cum margine Steph. Parif. Eton. Zeone. Vulgatum antea ἔχων revocavit Weiske.

[ἔφα—ὡς πρὸς] Parif. Eton. omittunt [ἔφα et πρὸς].

3. [δυνάμεθα ἀσινέστατα] Aldina, Parif. Eton. δυναίμεθα.

4. ὡς ἀπορον] Eton. [ἔτι ἀπορον. ὑπόπεμπτος] Refle hoc in locum vulgati [ὑπόπεμπτος] refutavit ex libro Etonensi Weiske, qui praeterea conj-

cit scribendum καὶ γὰρ καὶ τῶν, ut sit novum argumentum (suspicionis et fraudis. Verbo ὑπόπεμπτος utitur nosse ii. 4, 22.

5. [ἀκήρυκτον] Cum Hutchinsfano Weiske interpretatur bellum, in quo praconibus ultro citroque committere non licet. Hefychius ἀπιστιάζειν. Ita esse apud Herodotum v. 81.

[ἔτι] Aldina et Guelf. [ἔτι] habent.

Ζάβατον ποταμὸν, ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ ὑποζύγια
 καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ ἔχοντες. Οὐ πολὺ δὲ προεληλυ-
 θότων αὐτῶν, ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθριδάτης, ἱππείας
 ἔχων ὡς διακοσίους, καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας ὡς
 τετρακοσίους, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους· καὶ προ-
 7 στήει μὲν, ὡς φίλος ὦν, πρὸς τοὺς Ἑλληνας. Ἐπεὶ δὲ
 ἐγγὺς ἐγένετο, ἔξαπίνης οἱ μὲν αὐτῶν ἐτόξουν καὶ ἱππεῖς
 καὶ πεζοὶ, οἱ δ' ἐσφενδόνων καὶ ἐτίτρωσκον. Οἱ δ'
 ὀπισθοφυλάκες τῶν Ἑλλήνων ἔπασχον μὲν κακῶς, ἀντι-
 8 ποιοῦν δὲ οὐδέν· οἱ τε γὰρ Κρήτες βραχύτερα τῶν Περ-
 σῶν ἐτόξουν, καὶ ἅμα ψιλοὶ ὄντες εἰσὼ τῶν ὀπλῶν κατε-
 κέκλειντο· οἱ τε ἀκοντιστὰὶ βραχύτερα ἠκόντιζον, ἢ ὡς
 9 βῆξι κνέισθαι τῶν σφενδονητῶν. Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι
 ἐδόκει διωκτέον εἶναι· καὶ ἐδίωκον τῶν τε ὀπλιτῶν καὶ
 τῶν πελταστῶν οἱ εὐτυχον σὺν αὐτῷ ὀπισθοφυλακῶντες·
 9 διώκοντες δὲ οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων. Οὔτε
 γὰρ ἱππεῖς ἦσαν τοῖς Ἑλλήσιν, αὐτε οἱ πεζοὶ τοὺς πεζοὺς
 ἐκ πολλοῦ φεύγοντας ἐδύναντο καταλαμβάνειν ἐν ἀλίγῳ
 χωρίῳ· πολὺ γὰρ οὐχ οἷόν τε ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύ-
 10 ματος διώκειν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἱππεῖς καὶ φεύγοντες
 ἅμα ἐτίτρωσκον, εἰς ταῦτιςθεν τοξέοντες ἀπὸ τῶν ἵπ-
 11 πων· ἐπὶ πόσον δὲ προδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, τοσαῦτο πάλιν
 ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει. Ὡστε τῆς ἡμέρας ὅλης
 διήλθον οὐ πλεον πεντε καὶ εἰκοσι σταδίων, ἀλλὰ δέιλῃς

6. Ζάβατον] Ita ex libro ii. 5, 1.
 cum Hutchinsono Zeune. Libri scri-
 pti et editi Ζάτη, Leonclaviana et
 Welfiana Ζάθην habent.

πολλὸν δὲ] Edd. vett. et Guelf. δι
 omittunt. Deinceps Paris. σφενδο-
 νῆτας εἰς habet.

7. ἱππῖντες] Margo Steph. cum Pa-
 ris. ἱππῖντες habent.

βραχύτερα] Edd. vett. Guelf. βρα-
 χύτερα habent.

κατεκίλινον] Abreschii in Aufla-
 rio Thucyd. Dilucid. p. 393. et Lar-
 cheri correctionem receperunt Zeune
 et Weiske. Anrea enim erat κατε-
 κίλιντο, in Regio A. κατεκίλιντο.

9. ἐκ πολλοῦ φεύγοντας] Guelf. φεύ-
 γοντας ἐκ πολλοῦ.

10. προδιώξειαν—τοσαῦτο] Liber E-
 ton. διώξειαν—τοσαῦτον habet.

11. Ὡστε] Eton. δις γα.

ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. Ἐνθα δὴ πάλιν ἀθυμία ην. Καὶ Χειρίσοφος καὶ οἱ πρεσβύτατοι τῶν στρατηγῶν Ξενοφῶντα ἡτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν ἀπὸ τῆς Φάλαγγος, καὶ αὐτός τε ἐκινδύνευε, καὶ τοὺς πολεμίους οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν.

Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι ὀρθῶς ἡτιῶντο, καὶ 12 αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυροίη. Ἄλλ' ἐγὼ, ἔφη, ἡναγκάσθην διώκειν, ἐπεὶ ἐώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀντιποιεῖν δ' οὐδὲν δυναμένους. Ἐπειδὴ 13 δὴ ἐδίωκομεν, ἀληθῆ, ἔφη, ὑμεῖς λέγετε κακῶς μὲν γὰρ οὐδὲν ποιεῖν μᾶλλον ἐδυνάμεθα τοὺς πολεμίους, ἀνεχωρῶμεν δὲ πᾶν χαλεπῶς. Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, 14 ὅτι οὐ σὺν πολλῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ σὺν ὀλίγοις ἤλθοι' ὥστε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, δηλῶσαι δὲ, ὧν δεόμεθα. Νῦν γὰρ οἱ μὲν πολέμιοι τοξέουσι καὶ σφενδονῶσιν, ὅσον 15 οὔτε οἱ Κρήτες ἀντιτοξεύειν δύνανται, οὔτε οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι· ὅταν δὲ αὐτοὺς διώκωμεν, πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, ὀλίγον δέ· ἔνθα, οὐδ' εἰ ταχὺς εἴη πεζός, πεζὸν ἂν διώκων καταλάβοι ἐκ τόξου ῥύματος. Ἡμεῖς μὲν οὖν εἰ 16 μέλλομεν ταύτους εἰργεῖν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλάπτειν ἡμᾶς πορευομένους, σφενδονητῶν τε τὴν ταχίστην δεῖ καὶ ἱππέων. Ἀκούω δ' εἶναι ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν Ῥοδῖαις, ὧν τοὺς πολλοὺς Φασὶν ἐπίστασθαι σφενδονᾶν, καὶ τὸ βέλος αὐτῶν καὶ διπλάσιον φέρεσθαι τῶν Περ-

12. ἰγὼ, ἴφη] Cum Zeunio ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἴφη addidi. Deinceps ἰσχυρὰ ἰώρον ὑμᾶς Eton. Ποῖτα οὐ δυναμένοις Paris. Eton.

13. Ἐπειδὴ] Guelf. ἰσὺ habet.

15. Νῦν γὰρ] Juntina νῦν μὲν γὰρ. Deinceps ἐν τῷ στρατεύματι habet margo Villouf.

ἰλίγον δ'] Margo Steph. Paris. Eton. ἐν ἰλίγῃ δ'. sed alia ratio est

fēct. 9.

πεζὸν δ'] Edd. vett. Guelf. δ' omittunt; deinceps Eton. habet καταλαμβάνου ἐκ τόξου ῥύματος. Æschylus Perfarum 147. versu εἴξου ῥύμα habet, et Anonymus Suidæ sub h. v.

16. Ἡμεῖς μὲν] Guelf. Paris. Eton. μὲν omittunt. Muretus ἡμῖν corrigebat ad sequens δὲ referens.

- 17 σικῶν σφενδονῶν. Ἐκεῖναι γὰρ, διὰ τὸ χειροπληθεῖσι
τοῖς λίθοις σφενδονῶν, ἐπὶ βραχὺ ἐξικινῶνται· οἱ δὲ γε
18 Ῥόδιοι καὶ ταῖς μολυβδίσις ἐπίστανται χρῆσθαι. Ἦν
οὖν αὐτῶν ἐπισκεψάμεθα τίνες πέπαιται σφενδῶνας,
καὶ τούτων τῷ μὲν αὐτῶν ἀργύριον δῶμεν, τῷ δὲ ἄλλας
πλέκειν ἐθέλοντι ἄλλο ἀργύριον τελῶμεν, καὶ τῷ σφεν-
δονῶν ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν εὐρί-
σκωμεν, ἴσως τινὲς φανοῦνται ἱκανοὶ ἡμᾶς ὠφελεῖν.
19 Ὅρῳ δὲ καὶ ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι ὄντας, τοὺς μὲν
τινας παρ' ἐμοί, τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμμένους
πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους αἰχμαλώτους σκευοφοροῦντας.
Ἄν οὖν τούτους πάντας ἐκλέξαντες, σκευοφόρα μὲν ἀντι-
δῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἵππείας κατασκευάσωμεν,
20 ἴσως καὶ οὗτοί τι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν. Ἐδοξε
ταῦτα· καὶ ταύτης τῆς νυκτὸς σφενδονῆται μὲν εἰς διακο-
σίους ἐγένοντο, ἵπποι δὲ καὶ ἵππεῖς ἐδοκιμάσθησαν τῇ
ὕστεραίᾳ εἰς πεντήκοντα, καὶ στολάδες καὶ θώρακες αὐ-

17. Ἐκίτω.] Edd. vett. et. addunt.
Sequens μολυβδίσις est ex Junt. Guelf.
Eton. μολυβδίσις Aldina, Steph.

18. καὶ τούτων] Est pro ἀντι τούτων,
scilicet σφενδονῶν.

τῷ μὲν αὐτῶν] Margo Steph. τούτω
μὲν δῶμεν αὐτῶν ἀργ. Ante Hutchinso-
num erat δῶμεν αὐτῶν ἀργ. qui secutus
est ordinem libri Eton.

ἐντεταγμένῳ] Margo Steph. ἐντε-
ταγμένῳ. Paris. ἐν τῷ ἐντεταγμένῳ. Mi-
hi sinplex ἐντεταγμένῳ præplacet.

ἐθέλοντι.] Stephanus ad ἄλλαν τινὰ
ἀτέλειαν referebat; igitur comma
post ἐντεταγμένῳ ei ἀτέλειαν posuit.
Deinceps εὐρίσκωμεν est in Edd. vett.
et Guelf.

19. καὶ ἵππους] Guelf. καὶ τοὺς ἵπ-
πους. At ita debebat sequi τοὺς ἐν τῷ
στρ. Sequens ὄντας ex Paris. addidit
Zeune.

σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν] Boves, as-
inos et mulos intellige. Eton. ἰαδι-
δῶμεν τοὺς ἵππους. Etiam Juntina δι
omittit. Vulgatam habet etiam

margo Villoisf.

εἰς ἵππείας] Locutione hac offensus
Muretus totum locum violenter ita
immutatum voluit: ἂν οὖν τούτοις
μὲν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκλέξαντες σκευο-
φορίῳ ἀναγκάζωμεν, εἰς δὲ πάντας τοὺς
ἵππους ἰστίαις κατασκευάσωμεν, ἴσως
καὶ οὗτοι τοὺς φ. ἀνιάσουσιν. A quo
acceptum ἀνιάσουσι posuit Hutchin-
son; et post οὗτοι omisit Stephanus.
Mihī quidem vulgatum ἀνιάσουσι
nulla ratione defendi posse videbatur.
Zeunii enim ratio plane inepta est,
qui ἂν intelligi posse censebat.

20. Ἐδοξε ταῦτα] Ex Paris. et Eton.
καὶ interfuerit Zeune.

ἐδοκιμάσθησαν] *Lesli et facti sunt.*
Utitur verbo Atheniensibus solemni,
qui equites quotannis recensabant,
ἰδοκίμαζον.

στολάδες] Brodæus in margine ve-
teris libri στολάδες scriptum reperit;
in Polluce i. 135. *ἴσται δὲ τῆς καὶ στο-
λᾶς ἀντι θώρακος* libri quidam στολᾶς
habent; iterum vii. 70. στολᾶς δι

τοὺς ἐπορίσθησαν καὶ ἵππαρχος δὲ ἐπεστάθη Λύκιος ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος.

CAP. IV.

MEINANTEΣ δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο πρῶταίτερον ἀναστάντες· χαράδραν γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι, ἐφ' ἣ ἐφοβοῦντο μὴ ἐπιθόιντο αὐτοῖς διαβαίνουσιν οἱ πολέμιοι. Διαβεβηκόσι δὲ αὐτοῖς ἐπιφαίνεται ὁ Μιθριδάτης πάλιν, ἔχων ἱππέας χιλίους, τοξότας δὲ καὶ σφενδονήτας εἰς τετρακισχιλίους· τοσούτους γὰρ ἤγησε Τισσαφέρην, καὶ ἔλαβεν, ὑποσχόμενος, ἦν τούτους λάβη, παραδώσειν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας, καταφρονήσας, ὅτι, ἐν τῇ πρόσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων, ἔπαθε μὲν οὐδέν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμισε ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ οἱ Ἕλληνες διαβεβηκότες ἀπέιχον τῆς χαράδρας ὅσον ὀκτὼ σταδίους, διεβαίνει καὶ ὁ Μιθριδάτης, ἔχων τὴν δύναμιν. Παρήγγελτο δὲ, τῶν τε πελταστῶν οὓς ἔδει διώκειν, καὶ τῶν ὀπλιτῶν, καὶ τοῖς ἱππεῦσιν εἰρητο Φαρρῶσι διώκειν, ὡς ἐφευρόμενης ἱκανῆς δυνάμεως. Ἐπεὶ δὲ ὁ Μιθριδάτης κατειλήφει, καὶ ἤδη σφενδοναίει

Διόραξ ἐν Νέμεσσι, κατὰ τοὺς ἄμους ἱσπατέρμους, ὡς Μισοφῶν ἴση, καὶ σκολῆς ἀπὸ Δύρακος. Denique x. 143. inter στρατιῶντος οὐκ ἐκ numeratur σκολῆς. Infra iv. 1, 18. in uno libro Paris. est σκολῆς scriptum pro σκολῆδος. Hesychius σκολῆς, χιτωνίσκος βαδὺς, οὐκ ἐστὶν, ὁ βύρηνος Διόραξ. In Aristophanis Avibus versu 933. est τὸ μίτην σκολῆδα καὶ χιτῶν ἔχει. Quare Hutchinson in Xenophonte voluit σκολῆς scribi. In Ænec Taciti c. 29. junguntur Δύρακος λισαῖν καὶ σκολῆς.

καὶ ἱππαρχος δὲ] Ex Eton. libro de cum Zeunio inferui.

1. ἐπιθόιντο] Edd. vett. Guelf. ἐπιθόιντο.

2. ἐπιφαίνεται] Paris. Eton. πάλιν φαίνεται ὁ Μιθρ. ἔχων.

ἐν τῇ πρόσθεν] Ita Paris. Eton. Antea erat ἔμπροσθεν; quamquam id de tempore positum Cyrop. iii. 3, 50. annotaverit Zeune.

3. Παρήγγελτο] Stephani correctionem pro vulgato παρεγγέλλω recte posuit primus Hutchinson. Ceterum ad h. l. et præcedentem narrationem respiciens Polyænus i. 49, 2. narrat hæc: Μισοφῶν τῶν βαρβάρων κατὰ τὴν πορείαν ἱπταμῖνον, σάξας ἀμφίστομον τὴν φάλαγγα, ὅσα ἢ ἀναγκασίᾳ κινεσόμενα λαβὼν ἵππας, ἐκτρέφοντο, καταστῆσας ἐπὶ τῆς οὐραγίας ἱππῆς, ἀποστιστάς, πηλταστὰς, ὅ τοις προσπίπτοντας τῶν βαρβάρων ἀπηρεοῦντο.

καὶ τοξοῦματα ἐξικνούντο, ἐσήμνηε τῆς Ἑλλησι τῇ σάλ-
πιγγι, καὶ εὐθὺς ἔθεον ὁμόσε, οἷς εἶρητο, καὶ αἱ ἰππεῖς
ἤλαυνον· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαρά-
5 δραν. Ἐν ταύτῃ τῇ δυνάμει τοῖς βαρβάροις τῶν τε πεζῶν
ἀπέθανον πολλοὶ, καὶ τῶν ἰππέων ἐν τῇ χαράδρᾳ ζωὴν
ἐλήφθησαν ὡς ἑκτὼ καὶ ἰδέκα· τοὺς δ' ἀποθανόντας αὐ-
τοκέλευστοι οἱ Ἕλληνες ἠκίσαντο, ὡς ὅτι φοβερώτατον
τοῖς πολεμίοις εἶη ὁρᾶν.

6 Καὶ οἱ μὲν πολεμιοὶ οὕτω πρᾶξαντες ἀπῆλθον· οἱ δ'
Ἕλληνες ἀσφαλῶς πορευόμενοι τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας,
7 ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Τίγρητα ποταμόν. Ἐνταῦθα πόλις ἦν
ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δ' αὐτῇ ἦν Λάρισσα· ᾠκουν δ'
αὐτὴν τὸ παλαιὸν Μῆδοι· τοῦ δὲ τείχους ἦν αὐτῆς τὸ εὖ-
ρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες, ὕψος δ' ἑκατόν· τοῦ δὲ
κύκλου ἡ περίοδος δύο παραστάγγαι· ᾠκοδόμητο δὲ πλίν-
θοις κεραμίαις· κρηπὶς δὲ ὑπὸν λιθίνη, τὸ ὕψος εἴκοσι
8 ποδῶν. Ταύτην βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε παρὰ Μήδων
ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, πολιορκῶν, οὐδενὶ τρόπῳ

4. ἐσήμνη] ὁ σαλπικτηὶς scilicet.
Deinceps ἰσχυρῶς est in Eton.

5. τῶν τε πεζῶν] Guelf. et omisit.
Deinceps eis ἑκτὼ καὶ ἰδέκα Parif. et
margo Villoif.

ὡς ἔτι φοβερώτατον] Quod Muretus
conjecerat pro vulgato φοβερώτατον,
ex libro Parif. dedit Zeune. Cete-
rum lector animadvertat velim, Xe-
nophontem dicere Græcos αἰνίσασθαι
captos Perfas, sed mortuos duntaxat,
τοὺς ἀποθάνοντας.

ἐπὶ ἑρῇ] Inepte Parif. liber ἦν ἑρῇ
habet.

6. Τίγρητα] Castalio Πίγρητα edi-
dit.

7. Λάρισσα] Bocharto videtur (in
Phaleg. iv. 23.) esse eadem urbs cum
ea quam memorat Genesis x. 12.
Quæ contra posuit Michaelis in Spi-
eilegio Geogr. Hebr. i. p. 247. non
movent Weiskium. Aliter sentit
Mannert Geogr. Gr. v. p. 443.

ὕψος δ'] Comparata scilicet. 10. scri-
bendum videtur τὸ μὲν εἶρος—τὸ δ'
ὕψος.

κεραμίαις] Cum Hutchinsono
Zeune et Weiske κεραμίαις dederunt,
ob analogiam linguæ, ut Zeune ait,
ᾠκοδόμηται est in Eton.

ὑπὸν] Parif. et Eton. liber ὑπὸν ha-
bent.

8. ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν] Verbum
hoc Medos sponte Persarum imperio
subjectos significat, quanquam reli-
qua narratio seditionem aliquam La-
riffensium arguere videatur. Igitur
hic nihil est diffensionis inter Cyri
disciplinam et Anabasin, quod mihi
olim visum erat ad Histor. gr. iii. 1,
2. secuto Weffelingium ad Herodo-
tum p. 64. Quod ait Weiske ad
Cyrop. i. 1, 4. Xenophontem h. l.
fabulam referre ab incolis illarum
regionum narratam, ejus rei nullum
plane indicium est in verbis græcis.

ἔδυνάτο εἰλεῖν ἥλιον δὲ νεφέλῃ προκαλύψασα, ἠφάνισε, μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλειπον, καὶ οὕτως ἔαλω. Παρ' 9 αὐτὴν τὴν πόλιν ἦν πυραμῖς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἐνὸς πλεῖθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλεῖθρων. Ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν, ἐκ τῶν πλεονεξίων κωμῶν ἀποπεφυγότες.

Ἐνταῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμὸν ἓνα παρασάγγας ἔξ 10 πρὸς τείχος θρημον, μέγα, πρὸς τῇ πόλει κείμενον· ὄνομα δὲ ἦν τῇ πόλει Μέσπιλα. Μῆδοι δὲ αὐτὴν ποτε ᾤκουν. Ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπίς λίθου ξεστοῦ κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος πενήκοντα. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπικυδομένητο πλίνθινον τείχος, τὸ μὲν εὖ- 11

Gravius est, quod Xenophon statim in simili narratione fecit. 11. posuit: ὅτι ἀπώλειαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδων. Sed ibidem scriptor incolatum fidem antecatur.

ἥλιον δὲ νεφέλῃ προκαλύψασα] Vulgatum ἥλιος δὲ νεφέλῃ προκαλύψας ita cum Brodaeō, Mureto et Stephano correxit Hutchinson et Weiske. In Regiis Codd. repertum νεφέλῃ probavit Larcherus, ita ut scriberet: ἥλιος δὲ ὡς νεφέλῃ προκαλύψας sc. *l'auvent: mais le soleil ayant disparu comme s'il fût enveloppé d'un nuage.* Vulgatum defendit Abresch Dilucid. Thucyd. p. 274. Longe ineptissime Zeune, qui ad ἠφάνισαι intelligendum censet τὴν πόλιν, secutus tamen ea in re Hutchinsonum, qui veram scripturam loci viderat. Ceterum si Xenophon hanc tanquam vera, nec tanquam fabulam sibi ab incolis narratam, retulit, vereor, ut apud peritos culpam inficitiae in causa defectus solis possit effugere. Quod enim de philosophis quibusdam antiquis narrat Mutarchus de Placitis Philos. ii. 24. eos causam deficientis solis statuiffe πρὸς τὴν ἀνάγκην τῶν ἀστέρας ἐπιτεχνοῦναι τῷ δίσκῳ, idem valet de Herodoto, qui libro vii. 37. ita narrat: ὁ ἥλιος ἐκλειπὸν τὸν ἐκ τοῦ αἵματος ἀπὸ ἀστέρος ἦν, ὅστις ἐκτεφίλει τὸν σῶμα, αἰθρίας τε τὰ μέγιστα, ἀπὸ ἡμέρας τε καὶ ἡμέρας.

μέχρις—[ἐξίληπον] Hutchinson μέ-
χρις αὖ scribendum censuit. Verbum Zeune interpretatur vel animis defecerunt, vel, quod ipse praefert, *ut re-
liqua demigrarent.* Weiske cum vulgo Interpretum animis defecerunt interpretatur. Neque enim apparere ait, cur statuamus, eos sole deficiente hoc necessarium putasse; aliquid certe auctorem ad explicandam superstitiosam demigrationem additurum fuisse. At verbum *ἐκλειπόμενος* nuspiam simpliciter positum *deficere animo* significat; deinde superstitiosa hominum opinio de deorum ira significata defectu solis erat pervulgata. Cf. Herodot. vii. 37.

9. παρ' αὐτὴν] Eton. *παρὰ ταύτην* habet. Deinceps *χωρῶν* pro *καρῶν* habent Edd. vett. cum Guelf. *καρῶν* inepte Eton.

10. Μίσπιλα] Stephanus Byz. ex h. l. posuit πόλιν Μῆδων vocans.

Μῆδοι δ' αὐτὴν] Ex Eton. cum Zenio δὲ interferui.

κογχυλιάτου] Hefychio est λίθος σκληρὸς ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίου σῆμα. Ex h. l. annotavit etiam Pollux vii. sect. 100. Inter maris reliquias et vestigia in continenti numerat Xanthus Lydius Strabonis i. p. 132. λίθους κογχυλιάτους, quos ille repererat in Armenia, Matienis et Phrygia inferiore.

- ρος πεπτήκοντα πεδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· ταῦ δὲ κύ-
κλου ἡ περίοδος ἐξ παρασάγγαι. Ἐνταῦθα ἐλέγετο
Μηδία γυνὴ βασιλέως καταφυγεῖν, ὅτε ἀπώλεσαν τὴν
12 ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι. Ταύτην δὲ τὴν πόλιν πολιορκῶν ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐκ ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἐλεῖν οὔτε βίᾳ· Ζεὺς δὲ ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ οὕτως ἐάλω.
- 13 Ἐνταῦθεν δὲ ἐπορεύοντο σταθμὸν ἓνα παρασάγγας τέτταρας. Εἰς ταῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης ἐπεφάνη, οὗς τε αὐτὸς ἦλθεν ἱππέας ἔχων, καὶ τὴν Ὀρόντου δύναμιν, τοῦ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχοντος, καὶ οὗς Κύρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους, καὶ οὗς ὁ βασιλεὺς ἀδελφὸς ἔχων βασιλεῖ ἐβοήθει, καὶ πρὸς τούτοις, ὅσους βασιλεὺς ἐδωκεν αὐτῷ ὥστε τὸ στράτευμα πάμπλουτον
14 ἐφάνη. Ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο, τὰς μὲν τῶν τάξεων εἶχεν ὀπίσθεν καταστήσας, τὰς δὲ εἰς τὰ πλάγια παραγαγὼν, ἐμβάλλειν μὲν οὐκ ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν· σφενδονᾶν δὲ παρήγγειλε καὶ τοξεύειν.
- 15 Ἐπεὶ δὲ διαταχθέντες οἱ Ῥόδιοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ

11. κύκλου] Margo Steph. cum Eton. κύκλου. Parif. τείχους ἢ. inde articulum ἢ addidi. Cf. scd. 7.

ἐλέγετο] Narrabatur Xenophonti ab incolis. Minus igitur placet λέγεται libri Parif.

Μηδία] Parif. liber Μῆδος habet. Rndem puto esse, a qua supra ii. 4, 12. τὸ Μηδίας vel Μηδίας καλούμενον εὖχος nomen habuit. Medeam, Μῆδυσιν, Media nomen suum dedisse tradit etiam Herodotus vii. 62.

καταφυγεῖν] Recepi scripturam Parif. in locum vulgati φυγεῖν. Sequens ἀπώλεσαν ex emendatione Steph. dedi cum Hutchinsono. Vulgatum ἀπώλλουσαν, inepte defendit Zeune.

12. ἐμβροντήτους] Supra scd. 8. solis defectus homines coegit urbem deferere, nunc fulmina superstitiosos

incolas expellunt.

13. ἱππεύοντες] Parif. Eton. margo Villoif. ἱππεύοντες.

οὗς τε αὐτὸς] Mureti conjecturam ὅς τε recepit Hutchinson; sed participium ἔχων repetendum esse ad ὅς τε monuit jam olim Stephanus.

Ὀρόντου] Ex Guelf. Ὀρόντα recepit Zeune.

14. ἐμβάλλειν—παρήγγειλε] Ex Parif. vulgatum παρήγγειλε correxi; idem ἐμβάλλειν præbet. Mihi præterea post παραγαγὼν colon ponendum esse videtur, et sequentia separanda, sic scripta: ἐμβάλλειν μίται οὐκ ἐτόλμουν. In Eton. nihil est præsidii, nisi quod τὰ ante πλάγια omittit.

15. διαταχθέντες] Eton. simplex ταχθέντες habet, deinde Σπυδοταχθέντα vulgatum ex Parif. correxi.

Συῦθαι τοῖσ' αὖτις ἐτόξευσαν, καὶ οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρὸς,
(οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ προῦθυμῆτο, ῥάδιον ἦν) καὶ ὁ Τισ-
σαφέρνης μάλα ταχέως ἔξω βελῶν ἀπεχώρει, καὶ αἱ
ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας 16
αἱ μὲν ἐπορεύοντο, οἱ δ' εἶποντο· καὶ οὐκέτι ἐσίνοντο οἱ
βάρβαροι τῇ τότε ἀκροβολίσει· μακρότερον γὰρ οἱ τε
Ῥόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων καὶ τῶν πλείστων τοξο-
τῶν. Μεγάλα δὲ καὶ τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστίν· ὥστε 17
χρήσιμα ἦν, ὅποσα ἀλίσκοιτο τῶν τοξευμάτων, τοῖς Κρη-
σί· καὶ διετέλουν χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύμασι,
καὶ ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω ἰέντες μακράν. Εὐρίσκοτο δὲ
καὶ νῦνρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις καὶ μάλυβδος· ὥστε
χῆσθαι εἰς τὰς σφενδόνας.

Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπεὶ κατεστρατοπεδεύοντο οἱ 18
Ἕλληνες κώμαις ἐπιτυχόντες, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι,
μείον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει· τὴν δὲ ἐπὶ αὖσαν
ἡμέραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἐπεσιτίσαντο· ἦν γὰρ
πολὺς σῆτος ἐν ταῖς κώμαις. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπορεύ-
οντο διὰ τοῦ πεδίου, καὶ Τισσαφέρνης εἶπετο ἀκροβολι-
ζόμενος. Ἐνθα δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι πλείσιον 19

προῦθυμῆτο] Guelf. προῦθυμῆτο
habet; mihi ei καὶ πάνυ προῦθυμῆτο
scribendum videbatur. Stephanus
οὐδ' εἰ πάνυ προῦθυμῆτο malebat scri-
ptum.

καὶ αἱ ἄλλαι] Articulum monente
Larchero addidi.

16. οὐκίσι ἰσίνοντο] Marginis Steph.
Parif. et Eton. scripturam recepi.
Vulgata ineptissima est et ab hoc loco
aliena ἰσίνοντο. Quare Muretus ver-
ba τῇ τότε ἀκροβολίσει ex fecit. 18. tem-
ere huc translata fuisse suspicaba-
tur.

αἱ τε Ῥόδιοι] Pertinet et ad verba
τῶν Περσῶν. Deinceps ἰσφενδόνων Edd.
vett. Stephani scripturam firmat
Guelf.

17. καὶ τὰ τόξα] Parif. τὰ omittit;

equidem καὶ omiffum malim. He-
rodotus etiam de Persis vii. 61. ἔχον
τόξα μεγάλα, ἱσίνοντες δὲ καλαμίνους.

τοῖς Κρησί· καὶ δ. χρ. τ. σ. πολ.
ταξ.] Hæc defunt in Juntina; ex li-
bro 1. 2. annotavit margo Villoif.

ἰσίνοντες] Ita Guelf. et Steph. Juntina
ἰσίνοντες, Aldina ἰσίνοντες. Ceterum ar-
tificium peculiare obiter traditur sag-
ittæ longioris ejaculandæ, quo gra-
vior decidat.

μάλυβδος] Ita Junt. et Guelf. μάλυ-
βδος] Aldina, Steph. Eton.

18. μείον ἔχοντες] Cf. ad i. 10, 8.
dicta.

19. πλείσιον ἰσίνοντον] Arriani
Tactica p. 69. Πλείσιον ἐνομαζέσται,
ὅποταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρα-
τάξῃται τις ἐν ἐπικρουσίᾳ σχήματι, πλεί-

ἔχουσι τῶν κεράτων. Ὅποτε δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ 22
 τοῦ πλαισίου, τὸ μέσον ἀνέξεπέμπλασαν, εἰ μὲν στενώ-
 τερον εἴη τὸ διέχον, κατὰ λόχους· εἰ δὲ πλατύτερον,
 κατὰ πωπηκοσῦς· εἰ δὲ πᾶν πλατὺ, κατ' ἐνωμοτίας·
 ὥστε αἰεὶ ἐκπλεων εἶναι τὸ μέσον. Εἰ δὲ καὶ διαβαίνειν 23
 τινὰ δεοὶ διάβασιν ἢ γέφυραν, οὐκ ἐταράττοντο, ἀλλ' ἐν
 τῷ μέρει οἱ λοχαγοὶ διέβαινον· κατ' εἴ που δεοὶ τι τῆς
 Φάλαγγος, ἐπιπαρήσαν οὗτοι. Τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐπο-
 ρεύθησαν σταθμούς τέτταρας.

+

lata fronte in altitudinem se collocabant post cornua, seu post extremum agmen. Atque ita vertit Halbkart: und marschirgen dann hinterher. Mihi contra verba τῶν δὲ κεράτων ἔξ. τῶν κεράτων potius motum sex lochorum indicare videntur, quo, postquam exercitus viam angustam vel montes transierat, se agmini iungebant.

22. *διάσχοιεν*] Weiske locum ita interpretatur: *Quando cornua (scilicet qui ad latera incedunt) rursus diducta eo inter se intervallo, quod antea fuerat interjectum, incedere incipiunt, primo spatium necessarium vacuum datur, simulque et qui e primo agmine antecedere et qui in extremo subsequi coacti fuerant, distrahuntur, dum illam mediam aciem, tantisper vacuum, occupare possint. Hunc secutus Halbkart vertit: Breiteten sich aber die Flanken des Viercks wieder, so füllten jene die Lücken aus. Mihi sensus loci diversus esse videtur, et si id, quod ad tacticam scientiam pertinet in eo, non plane habeam perspicuum. Λίχων dici videntur αἱ πλευραὶ vel τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, cum spatium vacuum medium relinquunt, quod τὸ λίχων dicitur.*

κατὰ λόχους] Articulum τοῦς alienum ab hoc loco, ut docent sequentia, duce codicis Paris. recte delevit Zeune, male restituit Weiske secutus Stephanum. *κατὰ λοχαγοὺς* dant Edd. vet. Eton. et Guelf. *κατὰ τοὺς λόχους* Codices Brodæi et Stephanianæ. Ceterum rationem tacticam ita interpretatur Weiske: *Ut una serie sine uno ordine totus locus incederet; et se deinceps ut in latitudinem bipi*

milites, exercitu secundum semicenturias diviso, incederent inter cornua; quaterni autem singulis locis in ἑνωμοτίας distributis. Sed hæc interpretatio nititur falsa illa ὁραδίου de toto exercitu in centum locos distributo. Halbkart ita explicat rationem: Wenn die entstandenen Lücken des Viercks nur enge waren, so füllten jene 6 Kompanien dieselben so aus, daß sie sich in der den Kompanien gewöhnlichen Frontenbreite hineinzoogen: waren die Lücken grösser, so theilte sich die Kompanie in zwey Theile und verdoppelte ihre Fronte; waren die Lücken aber sehr weit, so zog sich die Kompanie in 4 Theilen und vierfacher Fronte hinein. Hæc est ratio eadem cum Weiskiana, quæ mihi cum verbis græcis conciliari posse non videtur. Saltem addi debuisset videtur articulus τὰς, ut intelligantur, quotquot πωπηκοσῦς et ἑνωμοτίας centurias singulas efficiunt. Contra mire blanditur conjectura viri docti, qui censuram versionis Halbkartianæ dedit in Ephemeridibus litterariis Lipsiensibus anni 1804. p. 1774. qui ordinem verborum duce sect. 21. ita mutandum censuit: ἢ μὴ—λίχων, κατ' ἑνωμοτίας, ἢ δὲ πλατύτερον, κατὰ πωπηκοσῦς, ἢ δὲ πᾶν πλατὺ, κατὰ λίχους.

23. *ἢ πῶς δέοι τι τῆς φάλαγγος*] Recte Weiske: *quod si quo loco phalange opus erat, deinceps collocatæ ἑνωμοτίας frontem valde latam efficiebant, ut iv. 3, 26. Male contra Halbkart: wenn irgendwo zu dem vollen Phalange etwas fehlte.*

- 24 Ἡνίκα δὲ τὸν πρέμπτον ἐπορεύοντο σταθμὸν, εἶδον βα-
σίλειόν τι, καὶ περὶ αὐτὸ κώμας πολλὰς· τὴν τε ὁδὸν
πρὸς τὸ χωρίον τοῦτο διὰ γηλόφων ὑψηλῶν γιγνομένην, οἱ
καθῆκον ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ ἦν κώμη. Καὶ εἶδον μὲν
τοὺς γηλόφους ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες, ὡς εἰκὸς, τῶν πολε-
25 μίων ὄντων ἱππέων. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐκ τοῦ πεδίου
ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν πρῶτον γηλόφον, καὶ κατέβαινον, ὡς
ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀναβαῖεν, ἐνταῦθα ἐπιγίγνονται οἱ βάρβα-
ροι, καὶ ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρᾶνές ἔβαλλον, ἐσφενδόνων,
26 ἐτόξευον ὑπὸ μαστίγων· καὶ πολλοὺς κατετίτρωσκον,
καὶ ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων γυμνῶν, καὶ κατέκλεισαν
αὐτοὺς εἰς τὰ ὅπλα· ὥστε παντάπασι ταύτην τὴν
ἡμέραν ἀχρηστοὶ ἦσαν, ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες, καὶ οἱ σφενδον-
27 ῆται καὶ οἱ τοξόται. Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπεχείρησαν διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνού-
ται, ὁπλῆται ὄντες· οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων.
28 Ἰάλιν δὲ, ὅποτε ἀπίοιεν πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταῦτα

24. γηλόφους] Parif. Eton. λόφους
habent. Paulo antea in τοῦ ὄρους mar-
go. Villoif.

25. καὶ κατέβαινον] Copulam ex
conjectura Stephani et versione A-
mafæi restituit Zeune.

ἀναβαῖν] Parif. et Eton. καταβαίνειν
habent.

ἐπιγίγνονται] Ita margo Steph. Pa-
rif. Eton. pro παραγίνονται. Indidem
sequens in τοῦ ὑψηλοῦ ἐς τὸ πρᾶνές re-
cepi pro ἀπὸ τοῦ—ἐπὶ τὸ πρ.

ὑπὸ μαστίγων] Verberibus adacti,
more Persarum, quem docent loca
Herodoti vii. 21. vii. 56. vii. 223. et
103. ὑπὸ μαστίγῃ διεγύσσοντας τὸν Ἄδην
Plutarchus de Tranquillitate p. 840.
ed. Reiskii. Muretus cum moris ejus
non meminisset, ἀπὸ μαστίγων scribi
voluit. Tamen Valckenær ad He-
rodoti vii. 21. se non intelligere satis
fatetur, quid apud Xenophontem sit
ὑπὸ μαστίγων. Quæ dubitatio viri in
his literis principis quam causam ha-
buerit, velim equidem scire.

26. καὶ οἱ σφενδονῆται] Copulam li-
ber Eton. omittit.

[De Græcis est ad collem eniten-
tibus: ἰππὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες
ἐπεχείρησαν διώκειν (hostes barbaros in
colle collocatos, qui in τοῦ ὑψηλοῦ ἐς
τὸ πρᾶνές ἔβαλλον (est. 25.) σχολῇ μὲν
ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνούνται, ἐπλῆται ὄντες,
οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ ἀνεπήδων. Hic
pessimam scripturam cum Weiskio
dedi pro ea quam obtulit Steph. Pa-
rif. Eton. libri ἀναπαῖδων. Ut sensui
laboranti succurreret Zeune, in In-
dice ἀναπαῖδων ex h. l. interpretatus
est recurrere. Quam notionem nus-
piam reperies, non magis quam al-
teram a Stephano in Thesauro posi-
tam, *reflire*. Exemplum Aristopha-
nis Ranar. versu 566. οὐδ' αὖ διίστασαι
ἐπὶ τὴν κατάλυφα ἐξὸς ἀναπαῖδων.
In Cyri disciplina sæpissime pro *sub-
flire*, *proflire* usurpatur verbum. *Ex
Epistola*.]

27. ἀνεπήδων] Steph. Parif. Eton.
ἀναπαῖδων dant.

ἔπασχον· καὶ ἐπὶ τοῦ δευτέρου γηλόφου ταῦτα ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου ἔδοξεν αὐτοῖς μὴ κινεῖν τοὺς στρατιώτας· πλὴν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς τοῦ πλαισίου ἀπάγαγον πελταστὰς πρὸς τὸ ὄρος. Ἐπεὶ δὲ οὗτοι 29 ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν ἐπομένων πελταμίων, οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμοι τοῖς καταβαίνουσι, δεδοικότες, μὴ ἀποσμηδαῖναι, καὶ ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν γένοιτο οἱ πολέμοι. Οὕτω τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας περνούμενοι, οἱ μὲν τῇ ὁδῷ 30 κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπιπαριόντες, ἀφίκοντο εἰς τὰς κόμας, καὶ ἰατροὺς κατέστησαν ὅκτῳ. πολλὰ γὰρ ἦσαν οἱ τετραμέναι.

Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ τῶν τετραμένων 31 ἄνθρωποι, καὶ ἅμα ἐπιτήδεια πολλὰ εἶχαν, ἄλσυρα, οἶνον, κριθὰς ἔκποις συμβεβλημένας πολλὰς. Ταῦτα δὲ συνηγμένα ἦν τῷ σατραπύνοντι τῆς χώρας. Τετάρτῃ δὲ ἡμέρᾳ καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπεὶ δὲ κατέλα- 32 βεν αὐτοὺς Τισσαφέρνης σὺν τῇ δυνάμει, εἰδίδας αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη κατασκηνοῦναι, οὗ πρῶτον εἶδον κόμην, καὶ μὴ παρῆναι ἔτι μαχομένους· πολλοὶ γὰρ ἦσαν ἀπόμα-

28. ταῦτα ἐγίγνετο· δὲ ἀπὸ τ. τρ. γηλόφου] Hæc omisit lib. Eton.

29. ἀμφοτέρωθεν] Edd. vet. et Guelf. a prima manu habent ἀμφοτέρωθεν. Verum dedit Steph. et margo Villois.

30. οἱ δὲ—ἐπιπαριόντες] Sunt pelta-
stæ Græci.

31. ἡμέρας τρεῖς] Parif. et Eton. ἐνταῦθα. Sequens συμβεβλημένας con-
gruam hordeum equis vertunt. U-
sam equidem video in equorum ci-
bium, sed in verbo aliud mihi videtur
aliquid latere, quam congerendi no-
tio, quæ sequitur in verbis ταῦτα
συνηγμένα 31.

συνηγμένα] Parif. συνηγμένα ha-
bet cum Eton. Deinceps τῷ στρα-
τάρχῃ est in Edd. vet. Guelf. quod

Stephanus mutavit ex Parif. et libro
Brodæi. Satrapæ munus erat alere
milites prædiciarios. Cf. Cyrop. viii.
6, 3. (Econom. iv. 5, 6.

32. εἰδίδας αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη] Ita
cum margine Steph. Parif. Eton.
correxī vulgatam εἰδίδας τοὺς Ἕλλη-
νας τῷ ἀνάγκη, quæ quanquam inep-
tissima Zeunio tamen et Weiskio
vera fuit visa; contra librorum scri-
pturam e margine irrepsisse censebat
Zeunne.

[εἰδίδας αὐτοὺς ἢ ἀνάγκη κατασκη-
νοῦναι—κόμην. Confirmat emenda-
tionem locus Suidæ in v. εἰδίδας,
ubi præterea est αὐτοὺς ἀνάγκη κατα-
σκηνοῦναι—κόμας. In Eriphola.]

μαχομένους] Castaliois μαχομένους
locum non habet.

- χαι οἱ τετραμένον, καὶ οἱ ἐκείνους φέροντες, καὶ αἱ τῶν
 33 φερόντων τὰ ὄπλα δεξαμένοι. Ἐπεὶ δὲ κατεσκήνησάν,
 καὶ ἐπεχείρησαν αὐτοῖς ἀκροβολίζεσθαι οἱ βάρβαροι,
 πρὸς τὴν κώμην προσίοντες, πολὺ περιῆσαν οἱ Ἕλληνες·
 πολὺ γὰρ διέφερεν, ἐκ τῆς χώρας ὁρμωμένους ἀλεῖ-
 σθαι, ἢ πορευομένους ἐπὶ αὐτοῖς τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι.
 34 Ἡνίκα δὲ ἦν ἡδὴ δέιλη, ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις·
 οὐ ποτε γὰρ μείον ἀπεστρατοπεδεύοντο οἱ βάρβαροι τοῦ
 Ἑλληνικοῦ ἐξήκοντα σταδίων, φοβούμενοι, μὴ τῆς νυκτὸς
 35 οἱ Ἕλληνες ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. Πονηρὸν γὰρ νυκτός ἐστι
 στρατεύμα Περσικόν. Οἱ τε γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδνται,
 καὶ ὥς ἐπιτοπὸλὺ πέποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν
 ἔνεκα, εἰ λυθείησαν· εἰάν τέ τις θόρυβος γίγνηται, δεῖ
 ἐπιστάξαι τὸν ἵππον Πέρσῃ ἀνδρὶ, καὶ χαλινᾶσαι δεῖ, καὶ
 θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. Ταῦτα δὲ πάν-

οἱ τετραμένοι] Articulum ex Eton.
 ubi tamen ante ἀπόμεχον erat pos-
 tus, recepit Zeune, qui οἱ τε τετραμέ-
 νον malebat. Infra iv. 1, 13. est πολ-
 λὰ δὲ αὐτῶν οἱ ἐπὶ τοῖς ἐντοῖς ἀπόμε-
 χον ἦσαν.

33. πολλὸν περιῆσαν] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ἰ. ἢ περιῆσαν. Stephani lectio-
 nem habet Paris. et liber 2. t. i. in
 margine Villosif.

ὁρμωμένους] Ita pro ὁρμώνας habet
 Suidas in verbo ἐλίσσασθαι et Zonaras
 in Lexico MS. apud Alberti ad He-
 sychii ἐλίσσασθαι. Uterque articulum
 τῆς omisit; præterea Suidas τροπο-
 ρωμένους dat. Aliud est ὁρμῶν, aliud
 ὁρμῶσθαι. In Eton. est ὁρμῶντες—
 σαρκεύμενοι· οὗτοι γὰρ μῖον, reliquis
 omisiss. At ita simul διήφορον scrip-
 tum oportebat.

34. οἱ Ἕλληνες] Hæc Stephani sec.
 ex Paris. libro addidit, quæ tanquam
 ex interpretatione orta seclustit Zeune,
 omisit Weiske.

ἐπιθῶντες] Edd. vett. Guelf. ἐπὶ-
 θῶντες, Eton. ἐπὶθῶνται.

35. πονηρὸν] In Cyrop. iii. 3, 26.

est de eadem re: παραχῆς καὶ δύσ-
 χροστον. Deinceps ἐπὶ πολλὸν Eton.

πέποδισμένοι] Suidas interpretatur
 τοὺς πόδας διδμεῖν et τοὺς πόδας κα-
 τισχημένοι. Cyrop. habet: πεποδι-
 μένους γὰρ ἔχουσι τοὺς ἵππους ἐπὶ ταῖς
 φάτταις. ubi vide annotationem. Mos
 pedicis equos continendi ad præsepia
 valuit apud Persas etiam in castris;
 nam extra bellum idem fuit Græco-
 rum mos antiquissimus in equis et
 armentis. Testis Hômerica Ilias xiii.
 36. de Neptuni equis: ἄμφι δὲ ποσσὶ
 πόδας βάλλει. De vaccis in stabulo ad
 mulctram stantibus auctor Idyllii in-
 ter Theocritea xxv. 103. ἀλλ' ὁ μὲν
 ἄμφι πόδαςιν ἰσχυρῶσι καὶ ἰσχυρῶσι καλο-
 σίδιλ' ἀράσσει, παρασταδὸν ἡγυγὸς ἀρ-
 ἱλγων. Præpeditos Numidarum e-
 quos comparavit ex Taciti Annal. iv.
 25. Hutchinson.

ἐάν τι τις] Ita cum Steph. et Aldi-
 na margo Villosif. et omittunt Junt.
 Guelf. Suidas δὲ δὲ. hinc edidit Ca-
 stilio.

θωρακισθέντα] Post Πέρσῃ ἀνδρὶ in-
 solens quidem est sequi accusativum,

τα χαλσπὰ νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος ποιεῖν. Τούτου ἕνεκα πόρρω ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους 36 ἀπιέναι καὶ διαγγελλομένους, ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι συσκευάσασθαι, ἀκουόντων τῶν πολεμίων. Καὶ χρόνον μὲν τινα ἐπέσχον τῆς πορείας οἱ βάρβαροι· ἐπειδὴ δὲ ὠψὲ ἐγίγνετο, ἀπήσαν· οὐ γὰρ εἶδοκει λυσιτελῶν αὐτοῖς νυκτὸς πορεύεσθαι καὶ κατὰγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐπειδὴ δὲ σαφῶς ἀπionτας ἤδη εἴρων οἱ Ἕλληνες, ἐπο- 37 ρεύοντο καὶ αὐτοὶ ἀναζεύξαντες, καὶ διήλθον ὅσαν ἐξήκοντα σταδίους· καὶ γίγνεται τοσαῦτον μεταξὺ τῶν στρατευμάτων, ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ οὐκ ἐφάνησαν οἱ πελέμιοι, οὐδὲ τῇ τρίτῃ· τῇ δὲ τετάρτῃ, νυκτὸς προελθόντες, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ βάρβαροι, ἣ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες παριέναι, ἀκρωνυχίαν ὄρους, ὅφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπειδὴ δὲ εἴρα ὁ Χειρίσοφος προ- 38 κατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν, καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ

sed non sine exemplo. At magis insolens δὲ junctum dativo: quare verba Πύρρον ἀνδρὶ mihi suspecta sunt; quanquam Weiske insolentiam excusat ambiguitate, quam casus accusativus fecisset.

νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος] Ita cum Porfiono vulgatam scripturam ineptissimam χαλσπὸν νυκτὸς ἄτι καὶ θορύβου ὄντος correxi, non sine librorum auctoritate. Paris. Eton. χαλσπὰ νύκτωρ, omisissis verbis ἄτι καὶ θ. ὄντος ποιῶν. Eadem omittit Suidas, nisi quod χαλσπὰ ποιῶν νύκτωρ is habet. Edd. vet. Guelf. χαλσπὸν ν. ποιῶν ἔστι καὶ θ. Stephanus ἄτι edidit, Muretus ἄλλως τι καὶ maluit.

36. διαγγελλομένους] Suidas παρακλινομένους et φανερούμεους, δήλους γινόμενους interpretatur, rectius Weiske: cum inter se hoc denunciarent (quasi per παράγγελλμα), alter alteri proficiscendum esse acclamaret.

ἰσχυρῶς] Intellige ἰσχυρῶς. Sequens προκαταλαμβάνουσα ex margine Steph. Pa-

ris. Eton. adscivi. Vulgatum, προκαταλαμβάνουσα, si ὅς ἀπionτας additum esset, ut Cyrop. i. 3, 13.

λυσιτελῶν αὐτοῖς] Paris. Eton. λῦσι αὐτοὺς habent. Nolo abuti loco Sophoclis Electrae versu 1000. λῦσι γὰρ ἡμῶς οὐδὲν οὐδ' ἰσχυρῶς ubi Suidas cum Scholiaste interpretatur λυσιτελῶν ἡμῶν. sed alter habet ἀπαλλάττονται, ἐκλύονται. Euripides enim ubique λῦσι cum dativo posuit pro λυσιτελῶν; atque omnino poetis videtur peculiaris ejus verbi et notionis usus, Præterea οὕτως γὰρ Eton,

37. στρατευμάτων] Ita Steph. Paris. Eton. Antea erat στρατιωτῶν. Sequens προελθόντες pro vulgato προελθόντες ex Paris. probante Stephano et Mureto dedit Hutchinson.

ὄρους, ὅφ' ἣν] Suidas sub γ. ἀκρωνυχὸς habet τοῦ ὄρους, ὅφ' ἣν. Paris. ἰφ' ἣν.

38. Ἐπειδὴ] Paris. ἰσχυρῶς habet, et ex eodem articulum ἰ ante nomen Chersifophi adsumsit Zeune. Idem vitiosum προκαταλαμβάνουσα dat.

τῆς οὐρᾶς· καὶ κελεύει λαβόντα τοὺς πελταστὰς παρὰ
 39 γενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τοὺς μὲν
 πελταστὰς οὐκ ἦγεν (ἐπιφαινόμενον γὰρ εἶναι Τισσα-
 φέρνην, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν) αὐτὸς δὲ προσιλάσας
 ἡρώτα· Τί καλεῖς; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ· Ἐξεστὶν ὄρεᾶν
 προκατεῖληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λό-
 40 φος, καὶ οὐκ ἔστι παραλθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀπακόψο-
 μεν. Ἀλλὰ τί οὐκ ἦγες τοὺς πελταστὰς; Ὁ δὲ λέγει,
 ὅτι οὐκ ἔδοκει αὐτῷ, ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὀπίσθεν, ἐπι-
 φαινομένων τῶν πολεμίων. Ἀλλὰ μὴν ἄρα γ', ἔφη,
 βουλευέσθαι, πῶς τις τοὺς ἄνδρας ἀπειλᾷ ἐκ τοῦ λόφου.
 41 Ἐνταῦθα Ξενοφῶν ὄρεᾷ τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν ὑπὲρ τοῦ
 ἑαυτῶν στρατεύματος οὔσαν, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφθορον ἐπὶ
 τὸν λόφον, ἔνθα ἦσαν οἱ πολέμιοι· καὶ λέγει· Κράτι-
 στον, ὦ Χειρίσοφε, ἡμῖν ἴσθαι ὡς τάχιστα ἐπὶ τὸ ἄκρον
 εἶναι γὰρ τοῦτο λάβωμεν, οὐ δύνησονται μένειν οἱ ὑπὲρ τῆς
 ὁδοῦ. Ἀλλ', εἰ βούλει, μένει ἐπὶ τῷ στρατεύματι· ἐγὼ
 δὲ ἐθέλω πορεύεσθαι· εἰ δὲ χρήσεις, πορεύου ἐπὶ τὸ ὄρος,

39. *προσιλάσας*] Cum Welfio, Hutchinsono et Weiskio scripturam *προσιλάσας* librorum omnium posthabui.

προκατεῖληπται] Simplex *κατεῖληπται* habet Paris. et Eton. Deinceps *ἀπακόψομεν* Guelf. *παρὰκόψομεν* Paris. *κατακόψομεν* Eton.

ἄλλῃ—*πιλταστὰς*] Hæc defunt in Eton. qui deinceps dat ἰ δὲ αὐτῷ λί-
 γυ, et sequens τῶν ante *πολεμίων* omittit.

40. *ἀπειλᾷ* in τῷ λόφῳ] Ex margine Steph. et Villois. in addidi; *ἀπὸ τοῦ λόφου* est in Eton. *ἰσχυρᾷ* est in Castal.

41. *ὅτι* in τῷ ἰαντῶν] Recte cum Hutchinsono Weiske scripturam Paris. et Eton. in locum vulgati *ἰαντῶ* recepit, quod plane deleri voluit Muretus, cum a loco alienum esset. Xenophon enim agmen extremum

ducens nondum conspexerat collem, ad quem primum agmen pervenerit. Ineptissime vulgatam defendit Zeune.

ἴφθορον in τῷ λόφῳ] Polyænus i. 39, 3. Ξενοφῶν, τῶν βαρβάρων προκαταλαβόντων στανὸν τούτου, ἦ τὴν πύργον διαναγκάσαι ποιεῖσθαι τοὺς Ἕλλησιν εἶναι, στανὸν ἀπὸ τινος ἔκρου ἴφθορον ἔνθα τὸν λόφον, ἴφ' οὗ τὴν φυλακὴν ἔχον οἱ βάρβαροι, παραλαβὸν Ἕλληνας, ἵσους ἀπειλᾶσθαι ἰκανοὺς εἶναι, τὴν πορείαν in τούτῳ ἰσχυρῶς, κατὰ κεφαλῇς αὐτῶν βουλεύμενος γινώσκειν. Οἱ μὲν βάρβαροι τοὺς πολέμιους ὑπερέχον γινώσκοντες πο-
 ρεῖν ἴφθορον, Ξενοφῶν δὲ ἀσφαλῶς διηγεί-
 τοις τοὺς Ἕλληνας. ubi apparet ex h. l. scribendum esse ἴφθορον εἶναι in τῷ λόφῳ.

οἱ ὅτι in τῷ δῶν] Articulum οἱ ex Paris. Eton. et margine Villois. adjuvavit Zeune.

ὄγῳ δὲ μενῶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δίδωμί σοι, ἔφη ὁ Χειρίσο- 42
 Φος, ὁπότερον βούλει, εἰέσθαι. Εἰπὼν ὁ Ξενοφῶν, ὅτι
 νῶτερές ἐστιν, αἰρεῖται πορεύεσθαι· κελεύει δὲ αἱ συμ-
 πέμψαι ἀπὸ τοῦ στόματος ἀνδρας· μακράν γὰρ ἦν, ἀπὸ
 τῆς αὐρᾶς λαβεῖν. Καὶ ὁ Χειρίσοφος συμπέμπει τὰς 43
 ἀπὸ τοῦ στόματος πελταστὰς· ἔλαβε δὲ τοὺς κατὰ μέ-
 σον τοῦ πλαισίου. Συνέπεσθαι δὲ ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ
 τοὺς τριακοσίους [ὁ Χειρίσοφος,] οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπι-
 λέκτων ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πλαισίου.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο ὡς ἐδύναντο τάχιστα. Οἱ δὲ 44
 ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι, ὥς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν
 ἐπὶ τὸ ἄκρον, εὐθύς καὶ αὐτοὶ ὥρμησαν ἀμιλλᾶσθαι ἐπὶ
 τὸ ἄκρον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ 45
 Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν
 πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρην, τοῖς ἑαυτῶν
 διακελευομένων. Ξενοφῶν δὲ παρελαύνων ἐπὶ τοῦ ἵππου, 46
 παρεκελεύετο· Ἄνδρες, νῦν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα νομίζετε
 ἀμιλλᾶσθαι, νῦν πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας,
 νῦν ὀλίγον πονήσαντες χρόνον, ἀμαχεῖ τὴν λοιπὴν πορευ-
 σόμεθα. Σωτηρίδας δὲ ὁ Σικυώνιος εἶπεν· Οὐκ ἐξ ἴσου, 47

μινῶ] Edd. vett. Guelf. μίνω dant.
 42. ὁπότερος] Parif. ὁπότερον—αἰρεῖ-
 σθαι.

μακράν γὰρ ἦν] Parif. Eton. μα-
 κρον. unde Hutchinson malebat :
 μακρὸν ἂν γὰρ ἦν. Vulgatum habet
 Suidas in στόμα.

αὐρᾶς] Margo Steph. Parif. Eton.
 et Suidas ita habent. Vulgatum αὐ-
 ραγίας inepte defendit Zeunce, quem
 sequitur Weiske.

43. ὁ Χειρίσοφος] Hæc defunt in li-
 bro Etonensi, Parif. et margine Steph.
 hinc seclusi. Præterea αὐτοῖς habet
 Parif.

τριακοσίους] More regum Spartano-
 ram, de quo Thucyd. v. 12. mo-
 nente Larchero.

ἐπὶ τῷ] Eton. liber in τῷ habet.

45. Καὶ ἐνταῦθα—τοῖς ἑαυτῶν] Hæc
 usque ad πολλὰ ἢ in Eton. libro ex-
 ciderunt.

τοῖς ἑαυτῶν—διακελευομένων] Margo
 Edd. vett. Guelf. κελευομένων.

46. ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα] Ita margo
 Steph. Parif. Eton. Vulgo erat εἰς.
 Ex iisdem libris articulum τοῖς—τὰς
 deinceps addidit Zeunce.

νῦν ὀλίγον—χρόνον] Parif. νῦν, Eton.
 χρόνον omittit. Guelf. a prima manu
 παύσαντες habet.

Σικυώνιος] Ita Aldina, Steph. Guelf.
 a secunda manu, Eton. margo Vil-
 lois. Σικύνης Junt. Guelf. Σικυώνιος
 Parif. Locum hunc latine transfulit
 Frontinus Strateg. iv. 6, 2. Σικυών-
 ος est in Eton. libro.

ὃ Ξενοφῶν, ἐσμέν· σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ
 48 χαλεπῶς κάμνω τὴν ἀσπίδα φέρων. Καὶ ὃς, ἀκούσας
 ταῦτα, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, ὠθέεται αὐτὸν ἐκ
 τῆς τάξεως, καὶ τὴν ἀσπίδα ἀφελόμενος, ὡς ἐδύνατο τά-
 χιστα ἐπορεύετο. Ἐτύγχανε δὲ καὶ θώρακα ἔχων τὸν
 ἱππικόν· ὥστε ἐπιεζέτο. Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν ὑπά-
 γειν παρεκελεύετο, τοῖς δὲ ὀπισθεν, παρίεναι, μόγις ἐπο-
 49 μένοις. Οἱ δ' ἄλλοι στρατιῶται παύουσιν καὶ βάλ-
 λουσι καὶ λοιδοροῦσι τὸν Σωτηρίδαν, ὅστε ἠνάγκασαν λα-
 βόντα τὴν ἀσπίδα πορεύεσθαι. Ὁ δὲ ἀναβὰς, ἕως μὲν
 βάσιμα ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν· ἐπεὶ δὲ ἄβατα ἦν, κατα-
 λκῶν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ. Καὶ φθάνουσιν ἐπὶ
 τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους.

CAP. V.

ΕΝΘΑ δὴ οἱ μὲν βάρβαροι στραφέντες ἔφευγον, ἢ
 ἕκαστος ἐδύνατο· οἱ δ' Ἕλληνες εἶχον τὸ ἄκρον. Οἱ δὲ
 ἀμφὶ Τισσαφέρην καὶ Ἀριαῖον ἀποτραπόμενοι ἄλλην
 ὁδὸν ὥχοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον, καταβάντες εἰς τὸ
 πεδίον, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν κώμῃ μεστῇ πολλῶν ἀγα-
 θῶν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι πολλαί, πλήρεις
 πολλῶν ἀγαθῶν, ἐν τούτῳ τῷ πεδίῳ, παρὰ τὸν Τίγρητα

48. ὠθεῖται αὐτὸν] Vulgatum ὠθεῖ-
 το in ejusmodi narratione languet.
 Igitur scripturam Paris. recepi pro-
 bante Porfono.

τάχιστα] Margo Steph. Paris. E-
 ton. ἔχων addunt, quo caremus facile
 post ἀφελόμενος.

ἐπὶ ἵππῳ] Locum Plutarchi in
 Philopœmene c. 6. posuit Hutchin-
 son: σιζῆς ἐν ἱππικῇ θώρακι καὶ σκιῇ
 βαρυτέρῃ χαλκῶς καὶ ταλαιπώρους
 ἀμυλλόμενος.

ἐπιεζέτο] Paris. Eton. σιζέτο, de-
 inceps ὑπάγειν—μόλις habent.

49. καὶ βάλλουσι] Edd. vett. Guelf.
 et Amasæi versio hæc omittunt. So-
 quens Itti pro ἱππῳ dedit Paris.

ἰππὶ τοῦ ἵππου ἦγεν] Hoc ordine col-
 locavi verba cum Eton. et Paris.
 Vulgo enim erat: ἰππὶ τοῦ ἵππου, ἱππῳ
 μὲν β. ἦν, ἦγεν.

1. ἀποτραπόμενοι] Ita cum Guelf.
 margo Villoisif, pro ἀποτραπόμενοι.

εἰς τὸ πεδίον] Eton. hæc omisit, ut
 Paris. sequens μεστῇ, et πολλῶν] Edd.
 vett. cum Guelf. Πίγρητα habet Ca-
 stal.

ποταμόν. Ἠνίκα δ' ἦν δέιλη, ἔξαπίνης ἐπιφαίνονται οἱ 2
 πελέμοι ἐν τῷ πεδίῳ, καὶ τῶν Ἑλλήνων κατέκοψάν
 τινες τῶν ἐσκεδασμένων ἐν τῷ πεδίῳ κατ' ἀρπαγὴν·
 καὶ γὰρ νομαὶ πολλαὶ βοσκημάτων, διαβιβαζόμεναι εἰς
 τὸ πέραν τοῦ ποταμοῦ, κατελήφθησαν. Ἐνταῦθα Τις-3
 σαφέροντος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καίειν ἐπεχείρησαν τὰς κώ-
 μας. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἡθύμησάν τινες, ἐννοού-
 μενοι, μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ καύσειεν, οὐκ ἔχριεν ὑπόθεν
 λαμβάνοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη παρελαύνων 4
 τὰς τάξεις, ἡνίκα οἱ ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἀπήντησαν ἐκ τῆς
 βοηθείας, ἔλεγεν· Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ὑφ' ἑν-5
 τας, τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι· ὃ γὰρ, ὅτε ἐσπέν-
 δοντο, διεπράττοντο, μὴ καίειν τὴν βασιλείας χώραν, νῦν
 αὐτοὶ κάουσι ὡς ἄλλοτρίαν. Ἀλλὰ εἰάν που καταλί-

2. κατελήφθησαν] Buttmannus κα-
 τειλήφθησαν malebat scriptum.

3. καύσειεν] Edd. vett. cum Guelf.
 καύουσι, Parif. Eton. καίειν, Weiske
 καύουσι corrigit.

4. [Καὶ οἱ μὲν—ἐκ τῆς βοηθείας] δ
 ἢ Verba seclufa Zeune spuria ha-
 buit et uncis ufus damnavit. Ama-
 tius verba ἡνίκα ἀπὸ τῆς β. ἀπ. δ
 Ἑλλήνων in versione omisit. Mure-
 tus locum ita corrigi voluit: λαμβά-
 νουσιν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἰσχυρὸν κατέβη,
 παρελαύνων ἰσχυρὸν τὰς τάξεις, ἡνίκα οἱ
 ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἰσχυρὸν βοηθείας ἀπήντησαν,
 ἔλεγεν. Verbum ἀπήντησαν pro ἀπύ-
 σον est in margine Steph. Parif. E-
 ton. Recte vero monet in βοηθείας
 mentionem non antecessisse, sed de-
 buisse ante sect. 3. poni. Solet ta-
 men Xenophon interdum brevitatis
 studiosus obiter significare, quæ di-
 fertius explicata expectabas. Igitur
 Mureti mihi ratio maxime omnium
 probabilis videtur. Primus enim
 Cherisophus cum suis in campum
 descenderat et κόμης occupaverat;
 reliqui cum Xenophonte nondum
 descenderant. Igitur ἰσχυρὸν κατέβη est
 de Xenophonte ex collibus descen-
 dente. Interim vero dispersos ali-

quot milites Cherisophi in campo
 Persæ subito apparentes obtruncave-
 rant, quibus auxilio occurrit Cheris-
 ophus. Hic ibi Xenophonti descen-
 dentij occurrit. Recte igitur Cherisophus
 dicitur ἀπυύσων ἐκ τῆς βο-
 θέας. Non est igitur opus cum Mu-
 zero ἰσχυρὸν βοηθείας scribere. Sed Ἑλλή-
 νων locum hic non habent; de parte
 enim exercitus sermo est, quam
 enim exercitus sermo est, quam
 ducebat Cherisophus. Igitur non du-
 bitavi vulgatam loci scripturam
 Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Χειρίσσοφον ἀπύσων ἐκ
 τῆς βοηθείας· δὲ δὲ Ξενοφῶν, ἰσχυρὸν κατέ-
 βη παρελαύνων ἰσχυρὸν τὰς τάξεις, ἡνίκα
 ἀπὸ τῆς βοηθείας ἀπύσων οἱ Ἑλλήνων,
 ἔλεγεν mutare. In postremis ἡνίκα
 ἀπὸ τῆς βοηθείας erat ante Zeunium,
 qui ex margine Steph. et Villoif. ἰσ-
 χυρὸν dedit. βοηθείας est in Parif. ἰσχυρὸν
 ante τὰς τάξεις omisi cum Parif. et
 Eton.

5. ὑφ' ἑντας] Ald. ὑφ' ἑντας, Parif.
 ὑφ' ἑντας.

ἀπύσων] Parif. καίειν. Deinceps idem
 et Eton. καίειν, et sic in seqq.

ἀλλὰ ἰσχυρὸν] Edd. vett. Guelf. omit-
 tunt ἀλλὰ. Deinceps Parif. κατα-
 λίσσωνι habet; postea ἰσχυρὸν pro ἰσχυρὸν
 δα Eton.

πασί γε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, ὄνται καὶ ἡμᾶς ἐνταῦθα
6 πορευομένους. Ἄλλ', ὦ Χειρίσσοφ, ἔφη, δοκεῖ μοι βα-
θύν ἐπὶ τοὺς κάροντας, ὡς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας. Ὁ δὲ
Χειρίσσοφος εἶπεν· Οὐκ οὐν ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς,
ἔφη, κάρωμεν, καὶ οὕτω θάπτον παύσονται.

7 Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς σκηναὺς ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι περὶ
τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν, στρατηγοὶ δὲ καὶ λοχαγοὶ συνῆλθον.
Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπορία ἦν. Ἐνθεν μὲν γὰρ ὄρη ἦν
ὑπερύψηλα, ἐνθεν δὲ ὁ ποταμὸς τοσαῦτος τὸ βάθος, ὡς
μηδὲ τὰ δόρατα ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους.

8 Ἀπορουμένοις δὲ αὐτοῖς προσελθὼν τις ἀνὴρ Ῥόδιος, εἶ-
πεν· Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβιβάσαι κατὰ
τετρακισχιλίους ὀπλίτας, ἦν μοι, ὣν δέομαι, ὑπηρετή-
9 σθε, καὶ τάλαντον μισθὸν πορίσθε. Ἐρωτῶμενος δὲ,
ἔτου δῆσοιτο· Ἀσκῶν, ἔφη, δισχιλίῳν δῆσομαι· πολλὰ
δὲ ὄρῳ ταῦτα πρόβατα, καὶ αἴγας, καὶ βοῦς, καὶ ὄνους,
ἃ ἀποδαρέντα καὶ φυσηθέντα ῥαδίως ἂν παρέχοι τὴν
10 διάβασιν. Δῆσομαι δὲ καὶ τῶν δεσμῶν, οἷς χρῆσθε
περὶ τὰ ὑποζύγια. Τούτοις δ', ἔφη, ζεύξας τοὺς ἀσκούς
πρὸς ἀλλήλους, ὁρμίσας ἕναστον ἀσκὸν λίθους ἀρτήσας,

7. σκηναί] Atqui tentoria combu-
sta narravit iii. 3, 1. Igitur cum Zeu-
nio Weiske interpretatur sub tecta
vici se receperunt. Idem alibi, 4,
32. κατασκηνησάμενοι dixit, ubi additur ὅ
πρῶτον εἶδον κόμπην.

στρατηγῶν δ'] Weiske recte ὁ δὲ
στρατηγῶν, uti fecit. 14. scribendum
scenfit.

συνῆλθον] Paris. Eton. ἰσῆσαν, mira
varietate!

ἰσῆσαν μὲν] Edd. vett. Guelf. ἰσῆ-
σαν habent. Articulum ὁ ante ποτα-
μὸς ex Eton. addidit Zeune. Tigris
intelligitur.

8. Ἐγὼ θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες] Junti-
na ὦ ἄνδρες omisit; Eton. habet θέλω,
ὦ ἄνδρες, ἡμᾶς. Margo Villois. δὲ ὦ
ἄνδρες βιβάζσαι.

ἡ μοι] Paris. ἡν μοι ὦν δίωμαι. de-
inde Eton. μισθὸν μοι δίδου.

9. δῆσοιτο] Liber Brodæi et Eton.
δίδου dant.

ταῦτα] Paris. omittit, in ἰσῆσαν
mutabat Moretus. Sequens καὶ ante
αἴγας omittit Junt. et Guelf.

βόας] Paris. βοῦς. et sic est infra vi.
4, 12. Memor. i. 2, 32. Hellen. vi.
4, 19. et alibi. Igitur recepi.

10. αἷς] Ex Juntinæ ὡς Castalio ὡν
efficit. Deinceps χρῆσθαι ἀνάγκη
Eton. habet.

8 ἔφη] Desunt in Paris. deinde ζυ-
ξας habent Edd. vett. Guelf.

ὁρμίσας] Vulgatum ὁρμίσας ex Pa-
ris. libro correxi. Sed præterea vul-
garis distinctio verborum: ζεύξας τοὺς
ἀσκούς, πρὸς ἀλλήλους ὁρμίσας ἕναστον

καὶ ἀφ' αὐτοῦ ὥσπερ ἀγκύρας, εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀγαγὰν, καὶ ἀμφεστρώσαντες θήσας, ἐπιβαλὼν ὕλην, καὶ γῆν ἐπιφορήσας. Ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε, αὐτίκα μάλα εἴσεσθε· ὅτι γὰρ ἀσπὶς δύο ἀνδρας εἴχει τοῦ μὴ καταδύναι· ὥστε δὲ μὴ ἰλισθάνειν, ἡ ὕλη καὶ ἡ γῆ σχήσει.

Ἀκούσασι ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὸ μὲν ἐνθύμημα¹² χαρίεν ἐδοκεῖ εἶναι, τὸ δὲ ἔργον ἀδύνατον· ἦσαν γὰρ οἱ καλύπτοντες πύρας πολλοὶ ἱππεῖς, οἱ εὐθὺς τοῖς πρώτοις οὐδὲν ἂν ἐπέτρεπον τούτων ποιῆν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν¹³ ὑστεραίαν ἐπανεχώρουν, εἰς τοῦμπάλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, εἰς τὰς ἀκαύστους κώμας, κατακαύσαντες ἐνθ' ἑξῆσαν· ὥστε οἱ παλῆμοι οὐ προσήλαινον, ἀλλὰ ἐθεῶντο, καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζοντες, ὅποι ποτὲ τρέφονται οἱ Ἕλληνες, καὶ τί ἐν νῶ ἔχουσιν. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἄλλοι¹⁴ στρατιῶται ἀμφὶ τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ πάλιν συνήλθον, καὶ συναγαγόντες τοὺς

ἀσπὶς, mutanda fuit. Ita enim in-
epte repetitor, quod dictum fuerat.
ἀμφίζων enim h. l. idem significaret
quod ζυγίζονται. Præterea solœcam
orationem πρὸς ἀλλήλους ἰσχυροῦς
ἀσπὶς miror tolerasse viros doctos.
Scilicet jungenda sunt ἰσχυροῦς ἰσχυ-
ρον ἀσπὶς λίθους ἀγρήτας, lapidibus
appressis singulis utres firmabo.

ἢ ἀγαγόν] Parif. ἀγαγόν habet.
11. αὐτίκα μάλα] Eton. ἐνταῦθα
habet. Deinceps πᾶς γὰρ ἀσπὶς mar-
go Steph. Parif. Eton. habent.
ἰλισθάνει] Vulgatum ἰλισθανεῖν
cum Porfiono correxi. ἰλισθάνει habet
Parif. cum Eton.

[ἰλισθάνει] Formam verbi hujus
Atticæ nuper vindicavit litteratissi-
mus Βασίλειος in Epistola Critica p. 206.
Eκ Epistolæ.]

12. χαρίεν] In Cyrop. i. 4, 13.
omnes libri scripti et ante Hutchin-
sonum editi dabant χάρις, quod prob-
ant ut Atticum Grammatici, Hero-
dianus Etymologici M. Suidas ad lo-
cum Aristoph. Pluti versu 145. et
Eustathius. In Aristoph. etiam Ra-

nis versu 1491. χαρίεν edidit Brunck.
Bene de hac re monuit ad h. l. Hut-
chinson.

[ἐπὶ τριπτον ταύτων] Eton. ταύτων ἐπὶ-
τριπτον habet.

13. ἰσχυροῦς] Parif. ὁσπερ ἰσχυ-
ρον dat.

[τοῦμπάλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα] Via
contraria et diversa ab ea, quæ duce-
bat versus Babylonem.

ἑξῆσαν] Eton. ἀπῆσαν habet. De-
inceps Edd. vett. Guelf. θαυμάζοντες.

ἰσχυροῦς ἦσαν θαυμάζοντες] Margo
Steph. Parif. Eton. θαυμάζοντες. Ste-
phanus θαυμάζοντες, Muretus ἰσχυ-
ροῦς ἦσαν θαυμάζοντες corrigebat; Porfio-
nis qui ἦσαν θαυμάζοντες. Noster tamen in
Hist. Gr. vi. 3, 5. ἰσχυροῦς τυραννίδι
μᾶλλον ἢ πολυταίᾳσι ἀδύναται. Longus
Pastor. p. 49. ed. Villois. ἰσχυροῦς
ἰλισθάνει τὸν Δάφνι. Hæc olim ad
Hellenicam comparaveram, nunc cum
Porfiono sentio.

14. καὶ οἱ λοχαγοὶ] Omisit hæc
Eton. Deinceps cum Parif. et mar-
gine Steph. dat ἰσχυροῦς pro αἰχμα-
λώτους.

- αἰχμαλώτους, ἤλεγχον τὴν κύκλῳ πᾶσαν χώραν, τίς
 15 ἐκάστη εἶη. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι τὰ μὲν πρὸς μεσημβρίαν
 τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα εἶη καὶ Μηδίαν, δι' ἧσπερ ἤκειεν· ἡ
 δὲ πρὸς ἑώ, ἐπὶ Σούσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέροι, ἔνθα
 θριζεῖν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς· ἡ δὲ διαβάντι
 τὸν ποταμὸν πρὸς ἐσπέραν, ἐπὶ Λυδίαν καὶ Ἰωνίαν φέροι·
 ἡ δὲ διὰ τῶν ὁρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τετραμμένη ὅτι εἰς
 16 Καρδούχους ἄγοι. Τούτους δ' ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ
 ὄρη, καὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλείᾳ οὐκ ἀκούειν·
 ἀλλὰ καὶ ἐμβαλεῖν ὥστε εἰς αὐτοὺς βασιλικὴν στρατιάν,
 δώδεκα μυριάδας· τούτων δὲ οὐδένα ἀπονοστήσαι διὰ τὴν
 δυσχωρίαν· ὅποτε μέντοι πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ
 πεδίῳ σπείσαιντο, καὶ ἐπιμίγνυσθαι σφῶν τε πρὸς ἐκεί-
 νους, καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτούς.
- 17 Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ στρατηγοί, ἐκάθισαν χωρὶς
 τοὺς ἐκασταχόσε φάσκοντας εἰδέναί, οὐδὲν δῆλον ποιή-
 σαντες, ὅποι πορεύεσθαι ἔμελλον. Ἐδόκει δὲ τοῖς στρα-
 τηγόις ἀναγκαῖον εἶναι, διὰ τῶν ὁρέων εἰς Καρδούχους
 ἐμβαλλεῖν· τούτους γὰρ διελθόντας ἔφασαν εἰς Ἀρμε-
 νίαν ἔξειν, ἧς Ὀρόντας ἤρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος.
 Ἐνταῦθεν δὲ εὐπορον ἔφασαν εἶναι, ὅποι τις ἐθέλει πο-

ἄλεγχον] Suidas sub h. v. ἀνίσταται
 interpretatur.

15. τῆς ἐπὶ] Intellige αὐτῶν, ut in se-
 quenti ἡ δὲ πρὸς ἑώ.

φίρει] Edd. vett. φέρει, Guelf. φέ-
 ρον, Paris. φέρει. Verba ἔνθα—φίρει
 in Eton. exciderunt.

θριζεῖν] Cf. Cyrop. viii. 6, 22.

16. ἐμβαλεῖν] Edd. vett. Guelf. ἐμ-
 βάλλειν. Ceterum verba ἄγω—ἀκούειν
 de Carduchis hinc excerptit Stephanus
 Byz. in v. Καρδούχοι.

ἐπὶ τῷ πεδίῳ] Aldina μίτην. Se-
 quens τὸν ἐν τῷ πεδίῳ Brodæus in τὴν
 mutabat, quod frequentia σφῶν et
 ἐκείνων suadere videbantur. Sed Persa

loquitur, qui suos in campo sub sa-
 trapa degentes σφᾶς, montanos Car-
 duchos ἐκείνους dicit.

ἐπιμίγνυσθαι] Margo Steph. Paris.
 Eton. ἰσμιγνύσθαι habent; male. Cf.
 Thucyd. iv. 118. Deinceps Paris. ἰθ'
 ὅ τι πρὸς ἐκείνους καὶ ἐκείνοι πρὸς ἰσ-
 τούς. Copulam καὶ ante verbum ἰσ-
 μίγνυσθαι deleri voluit Muretus.

17. Ἀκούσαντες δι'] Omissum hic ἡ
 post οὐδὲν reponit Eton. liber. Dein-
 ceptus ἰππὴν habet Guelf. Postea ἐμπα-
 λῶν Paris.

διελθόντας] Vulgatum διελθόντας ex
 Paris. correxit Zeune; idem tamen
 liber statim vitiosum ἀπὸ τῶν habet.

ρεύεσθαι. Ἐπὶ ταύταις ἐθύσαντο, ὅπως, ὀπηνίκα καὶ 18
 δεκάτῃ τῆς ὥρας, τὴν πορείαν ποιοῦντο· (τὴν γὰρ ὑπερβο-
 λὴν τῶν ὁρέων ἐδεδοίκεσαν, μὴ προκαταληφθεῖν) καὶ
 παρήγγειλαν, ἐπειδὴ δειπνήσειαν, συνεσκευασμένους πάν-
 τας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἔπεσθαι, ἥνικ' ἂν τις παραγ-
 γείλῃ.

18. Ἐπὶ ταύταις] Suidas in ὀπηνίκα
 posuit ex h. l. αὖ δὲ. deinceps Parif.
 θύσαντες habet.

ὀπηνίκα] Parif. ὀπηνίκα καὶ, quod
 probō. ἡνίκα καὶ Eton. unde καὶ ad-
 didi.

ἔσαν] Vulgatum ἔσαν ex Parif. cor-
 rexīt Zeune; sed statim vulgatum
 ἐθίσαντες intactum reliquit, quod

cum Porfono ex libro Parif. correxī.
 Alteram enim formam antiquis prorsus
 ignotam fuisse censet, et docet
 Fischer ad Wellerum ii. p. 373.

προκαταληφθεῖν] Vulgatum πατα-
 λεφθεῖν ex margine Steph. Parif. E-
 ton. correxīt Weiske.

συνεσκευασμένους] Edd. vett. Guelf.
 συνεσκευασμένους habent.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Δ'.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, αἷς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες ἐσπέισαντο, καὶ ὅσα, παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνης, ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθῶντες τοῦ Περσῶν στρατεύματος, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδλωται. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, ἦνθα ὁ μὲν Τίγρης ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πάρος δ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Καρδύχια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ

1. *ιστάσαντο*] Brodæi liber, margo Steph. Cod. Paris. et Eton. *ιστάσαντο* dant.

2. *Ἐστὶ δὲ*] Hæc usque ad verba *καταλαβὼν τὰ ἄνω* scilicet. 4. omissa sunt in libro Paris. Eton. et Regio B. et C. eaque commodè abesse possent censebat Zeune, quoniam non nisi frigidam contineant repetitionem eorum, quæ superiore capite fuerint exposita. Igitur tanquam suspecta fecit. Miror Weiskium, qui plane eliminavit hæc ex texto et in annotationes relegavit. Quid enim? Ver-

ba πάρος οὐκ ἦν, ἀλλὰ τὰ Κ. ἔρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ σ. σ. *ιστάσαντο* nonne novam notitiam locorum habent, unde ratio itineris instituit a Græcis cognoscitur? Deinde narratio de fontibus Tigridis et Euphratis nonne eodem tendit antea non posita? Postea verba ipsa omnia loqui mihi videntur auctorem Xenophontem, non grammaticum aliquem ex superioribus jam narrata repetentem. Quare Xenophonti suum restitui, in quo assentientem habeo germanicum interpretem Halbkari.

Τίγρης] Juntina cum Guelf. hic et deinceps *Τίγρης* dat.

τὰ Καρδύχια] Strabonis locum

αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο, ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς,
 3 διὰ τῶν ὁρέων πορευτέον εἶναι. Ἦκουον γὰρ τῶν ἀλ-
 σκομένων, ὅτι, εἰ διέλθοιεν τὰ Καρδούχια ὄρη, ἐν τῇ
 Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ, ἣν μὲν βού-
 λωνται, διαβήσονται· ἣν δὲ μὴ βούλωνται, περιήσιν.
 Καὶ τοῦ Εὐφράτου δὲ τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ
 4 Τίγρητος εἶναι· καὶ ἔστιν οὗ τὸ στενόν. Τὴν δ' εἰς τοὺς
 Καρδούχους ἐμβολὴν ὥδε ποιοῦνται, ἅμα μὲν λαθεῖν
 πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι, πρὶν τοὺς πολεμίους κατα-
 5 λαβεῖν τὰ ἄκρα. Ἠνίκα δ' ἦν ἀμφὶ τὴν τελευταίαν
 Φυλακὴν, καὶ ἐλείπετο τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους διελ-
 θεῖν τὸ πεδίον, τηνικαῦτα ἀναστάντες ἀπὸ παράγγελ-
 σεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ
 6 ὄρος. Ἐνθα δὲ Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖτο τοῦ στρατεύμα-
 τος, λαβὼν τὸ ἀμφ' αὐτὸν καὶ τοὺς γυμνήτας πάντας·
 Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὀπίταις εἶπετο, οὐ-

xvi. p. 1083. πρὸς δὲ τῇ Τίγρι τὰ τῶν
 Παρδυαίων χωρία, οὗς οἱ πάλαι Καρ-
 δούχους ἱλεγον, correxit Weßeling ad
 Diodori xiv. 27. ex ipso Strabone,
 ubi ait Tigrin Gordyazam radere, et
 Plinio vi. 15. qui *lustrare montes Gor-
 dyazorum* ait. Idem Plinius l. c. *A-
 diabensis conneßuntur Carduchi quon-
 dam dicti, nunc Cordueni, præfluente
 Tigri*. Plura dabit desideranti Man-
 nert Geogr. v. p. 224.

Μένει δὲ] Ita cum Castal. vulga-
 tum ἢ correxit Zeune. Stephanus,
 quem sequitur Weiske, utrumque
 omisit.

τοῖς στρατηγοῖς] Recte vulgatum
 στρατιώταις cum vetere versione gal-
 licâ correxit Hutchinson, præeunte
 Leonclavio.

3. περιήσιν] Est pro futura περιελύ-
 σονται. Brodseus negationem infe-
 rendam censuit, nescio qua de causa.

Εὐφράτου δὲ] Vulgatum τε cum
 Castal. correxit Zeune. De fontibus
 Tigridis est infra cap. 4, 3. Euphra-
 tis cap. 5, 2.

οὐ τὸ στενόν] Vulgatum οὐτω στενὸν
 ita correxit Stephanus probante Hut-
 chinsono. Leoncl. *ἴσων τε στενὸν* ma-
 lebat. Abreschii in Dilucidat. Thu-
 cyd. p. 640. conjecturam *καὶ ἴσων*
οὕτως ἔχον recepit cum Zeunio Wei-
 ske, præeunte Larchero. Mihi vul-
 gata nihil vitii habere videbatur,
 nisi quod τὸ στενὸν dicitur singulari
 numero, cum infra cap. 4. scilicet. 18.
 sit de eo loco *ἐν τῇ διατεταλῇ τοῦ ἔργου*
ἐν τοῖς στενοῖς, et cap. 5. τὰ στενά
 iterum dicantur, sed paulo post τὰ
 ἄκρα, quo superato juxta Euphraten
 proficiscebantur Græci, eumque de-
 mum transgrediebantur, ubi non
 procul esse ejus fontes dicebantur.
στενὸν χωρίον est cap. 2, 24. Ad ἴσων
 intellige ἢ πηγὰς, nisi pro ἴσιν dictum
 malueris.

5. ἀπὸ παραγγέλλειν] Imperio per
 manus tradito, ergo tacite. Ita ad
 h. l. Weiske et ante eum Budseus.
 Idem est παραγγυῖν. Cf. nostri Hip-
 parchicum iv. 3. et 9. et ii. 6. et 7.
 iv. 9.

δὴνα ἔχων γυμῆτα· οὐδεὶς γὰρ εἶδοκε κίνδυνος εἶναι, μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τοῦ ὅπισθεν ἐπίσποιτο. Καὶ 7 ἐπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος, πρὶν τινα αἰσθῆσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δὲ ὑφ' ἡγήτο· ἐφείπετο δὲ αἰετὸ τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος εἰς τὰς κόμας τὰς ἐν ταῖς ἄγκυρσι τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

Ἐνθα δὴ οἱ μὲν Καρδῶχοι, ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, 8 ἔχοντες καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, ἔφυγον ἐπὶ τὰ ὄρη· τὰ δ' ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν· ἦσαν δὲ καὶ χαλκάμασι παμπάλλοις κατεσκευασμένοι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν ἔφερον οἱ Ἕλληνες· οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἐθελήσειαν οἱ Καρδῶχοι διιέναι αὐτοὺς ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας, ἐπεὶ περ βασιλεῖ πολέμιοι ἦσαν. Τὰ μέντοι ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγχάνοι, 9 ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν. Οἱ δὲ Καρδῶχοι αὐτε

6. γυμῆτα] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. γυμῆται dant, quod recte cum Zeunio spreuit Weiske; iidem tamen paulo antea γυμῆτας dederunt, ut supra i. 2, 3. et γυμῆται iii. 4, 26. At γυμῆτας sine varietate est v. 2, 12. contra γυμῆται editur vi. 3, 15. Cf. infra iv. 6, 17. et 20. In Hellenicis ii. 4, 25. est γυμῆται. In Cyrop. vii. 5, 5. αἱ γυμῆται sunt in libro Bodleiano et Guelph. rectius γυμῆται. Diodorus γυμῆται βίον habet iii. 8. sed βίον γυμῆται habet Epigramma Analethorum ii. p. 28. Suidas formam γυμῆται ex hoc ipso Xenophontis loco affert, in quo copulam καὶ omisit et κίνδυνος ἴλαται ὅπως scripsit.

7. πρὶν τινα] MS. Paris. πρὶν habet, et deinde iam pro καὶ dat cum margine Steph.

ὕφ' ἡγήτο] Leoncl. vertit modice praesens. Sed in Agesilao i. 31. δὲμα ὕφ' ἡγήτο est praecurrere, et in Cyrop. ii. 4, 27. ὅτι καὶ τὰ θηρία ὕφ' ἡγήτο, est simpliciter anteire et viam quasi praeparare.

καὶ τὸ ὑπερβάλλον] Intellige μέρος. Inepte enim haec interpretatur Hut-

chinson τὸ ἄκρον intelligens. Leoncl. male adverbium καὶ semper interpretatur. Recte Zeune: ut quaque subinde agminis pars iugum superabat.

8. ἰθιγγον] Male omisit verbum liber Eton.

εἴ πως ἂν ἰθαλέσαι] Ita vulgabatur, nec varietatem Codicis Eton. annotavit Zeune, ubi recte ἂν omittitur. Thucyd. iv. 11. εἴ πως ἀσάμειο ἴλαται τὸ ταίχιμα. Plura exempla vide apud Hoogeveen de Partic. p. 256. ed. Schütz. Statim sequitur sect. 21. εἴ πως δυναίμην. In Platonis Alcibiade sect. 17. οὐκ οὐ εἰ μὲν βουλοίμην εἴ ποτε αἰνῶσαι τινα περὶ αὐτῶν εἰδέναι editur, sed recte Codex Venetus βουλοίμην scriptum habet. In libro de Vespig. vi. 2. editur: εἰ λῶν καὶ ἄμεινον εἴη ἂν εἴ ποτε. sed etiam ibi ἂν delendum censeo. In Andocide Oratore p. 20. l. 26. est: εἰ ἀνδραγαθίως περὶ ἡμῶν γιγνώσκουσιν ἂν, εἴησι ἀνδρὲς εὐδαμονότατοι. ubi ἂν pariter suspectum mihi est.

9. ὅτι τις] Editi libri cum Eton. ὅτι τις, quod monente Stephano correxerunt Wellsius et Hutchinson.

- καλούντων ὑπήκουον, οὔτε ἄλλο τι φιλικὸν οὐδὲν ἐποίουν.
- 10 Ὅτε δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἅπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη σκοταῖοι, (διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἢ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ κατάβασις εἰς τὰς κώμας,) τότε δὴ συλλογνύσας τινὲς τῶν Καρδούχων τοῖς τελευταίοις ἐπέθεντο, καὶ ἀπέκτεινάν τινας, καὶ λίθοις καὶ τοξυύμασι κατέτρωσαν, ὀλίγοι τινὲς ὄντες· ἐξ ἀπροσδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέ-
- 11 πεισε τὸ Ἑλληνικόν. Εἰ μέντοι τότε πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν διαφθαρῆναι πολὺ τοῦ στρατεύματος. Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμας ἠυλίσθησαν· οἱ δὲ Καρδούχοι κύκλῳ πυρὰ πολλὰ ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὁρέων, καὶ συνεάρων ἀλλήλους.
- 12 Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθούσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε, τῶν τε ὑποζυγίων τὰ ἀναγκαῖα καὶ τὰ δυνατώτατα πορεύεσθαι ἔχοντας, καταλιπόντας τὰ ἄλλα, καὶ ὅποσα ἦν νεωστὶ αἰχμάλωτα
- 13 ἀνδράποδα ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα ἀφίεναι. Σχολαίαν γὰρ ἐποίουν τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα· καὶ πολλοὶ δὲ αὐτῶν, οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες,

ἄλλο τι] Ex Eton. libro τι inferui.

10. Ὅτι δὲ] MS. Paris. ἰσὺ δὲ habet.

διὰ γὰρ] Liber Eton. γὰρ omisit, et deinceps verba *eis τὰς κώμας*.

ἰστέθεντο] Margo Steph. cum libro Paris. et Eton. ἰστέθεντο καὶ ἀπέκτειναν dant.

ὀλίγοι τινὲς] Eton. liber τινὲς omisit.

ἰστέτοι] Weiske *ἰστέτοι* malebat, cum vulgatum *ἰσπασέντο* interpretaretur.

11. πολὺ τοῦ] Ex margine Steph. libris Brodæi, Paris. et Eton. vulgato πολλὰ prætulit hoc Zeune; idem sequens πολλὰ ex iisdem libris restituit.

12. ὑποζύγιον] In libro Eton. excidit vocabulum, idem deinde habet *ἰσπασέντο*. Postea ἀφίεναι Juntina cum Guelf. pro vulgato ἀφίεναι dedit.

13. ἰστέτοι] Ita recte MS. Paris. et Eton. Vulgatum *ἰσπασέντο* inepte defendit Zeune, hoc enim est *proficiscuntur*, *ingrediebantur*, *ἰστέτοι* contra est *iter exercitus impediabant et retardabant*.

πολλὰ δὲ αὐτῶν] Mihi postremum vocabulum suspectum est; non enim habet quo referatur, et ordinem verborum turbat. Igitur scribendum censeo πολλὰ δὲ οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες ἀνίμ. *ἰσπασέντο*. Ceterum articulum *τα* ante *ἰσπασέντο* omittit Eton.

ἀπόμενοι ἦσαν διπλάσιά τε τὰ ἐπιτήδεια ἔδει πορίζεσθαι καὶ φέρεσθαι, πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ὄντων. Δόξαν δὲ ταῦτα, ἐκήρυξαν οὕτω ποιεῖν.

Ἐπειδὴ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, ὑποστάντες ἐν 14 στενῷ οἱ στρατηγοί, εἴ τι εὐρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφιέμενον, ἀφῆρᾶντο· οἱ δὲ ἐπείθοντο, πλὴν εἴ τις τι ἔκλεψεν, οἷον ἡ παιδὸς ἐπίθυμῆσας ἡ γυναικὸς τῶν εὐπρεπῶν. Καὶ ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, τὰ μὲν τι μαχόμενοι, τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι. Εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν χειμὼν γίνεται πολὺς, ἀναγκαῖον 15 δὲ ἦν πορεύεσθαι· οὐ γὰρ ἦν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ ἤγετο μὲν Χειρίσοφος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. Καὶ οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπετίθεντο, καὶ, στενῶν ὄντων 16 τῶν χωρίων, ἐγγὺς προσιόντες ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων ὥστε ἠναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες ἐπιδιώκοντες καὶ πάλιν ἀναγκάζοντες σχολῇ πορεύεσθαι· καὶ θάμινά παρηγγειλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, ὅτε οἱ πολέμιοι ἰσχυρῶς ἐπικέοιντο. Ἐνθα ὁ Χειρίσοφος ἄλλοτε μὲν, ὅτε παρεγ- 17 γυῖτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενε, ἀλλ' ἤγε ταχέως, καὶ παρηγγυά ἔπεσθαι· ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι πρᾶγμα τι εἴη· σχολῇ δὲ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς· ὥστε ἡ πορεία ὁμοία φυγῆς ἐγένετο τοῖς ὀπισθοφύλαξι. Καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς 18 Λακωνικὸς Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ

λέξαν δὲ ταῦτα] Platonis locum in Protagora p. 95. ed. Bip. λέξαν ἡμῶν ταῦτα, ἰσχυρομένους comparavit Hutchinson. Male igitur margo Steph. λέγοντα habet.

14. Ἐπειδὴ δὲ] Eton. liber ἰσὶ δὲ habet, deinde ἰσχυρότατοι, Parif. ὑποστάντες.

ἢ τι εὐρίσκοιεν] Hoc vulgato ἰσὶν ἢ, ex margine Steph. libro Brodmi, Parif. et Eton. substituit Welfius et Hutchinson.

ἰσχυρομένους] Aldina ἰσχυρομένους. Sequens αὖ ante δὲ ex libro Parif. et Eton. inserui.

τὰ μὲν τι] Castalio τὰ μάλιστα edidit. Deinde τὰ δὲ ἀναγκά. Guelf.

16. καὶ πάλιν] Eton. πάλιν omittit. Deinde Parif. θάμινά et ἐπικέοιντο dat.

17. Ἐνθα] Eton. ἰσχυρομένους dat.

18. Κλεώνυμος] Parif. Cod. Κλεώνυμος, margo Villoif. Κλεώνυμος dat.

τῆς στολάδος εἰς τὰς πλευράς, καὶ Βασίᾱς Ἀρκᾱς,
 19 διαμπερὲς εἰς τὴν κεφαλὴν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ
 σταθμὸν, εὐθὺς ὥσπερ εἶχεν ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν
 Χειρίσοφον, ἠγιάτο αὐτὸν, ὅτι οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἠραγ-
 κάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. Καὶ νῦν δύο καλῶ
 τε καὶ γὰρ ἄνδρε τεθνάτην, καὶ οὔτε ἀνελῆσθαι, οὔτε
 20 θάψαι αὐτῶ ἐδυνάμεθα. Ἀποκρίνεται πρὸς ταῦτα ὁ
 Χειρίσοφος· Βλέψον, ἔφη, εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε, ὡς ἄβατα
 πάντα ἐστί. Μία δὲ αὕτη ὁδὸς, ἣν ὄρας, ὀρθία· καὶ
 ἐπὶ ταύτῃ ὁρᾷν ἀνθρώπων ἔξεστί σοι ὄχλον τοσούτον, οἱ
 21 κατειληφότες φυλάττουσι τὴν ἐκβασιν. Ταῦτα ἐγὼ
 ἔσπευδον, καὶ διὰ ταῦτό σε οὐχ ὑπέμεινον, εἰ πῶς δυναί-
 μην φθάσαι, πρὶν κατειληφθαι τὴν ὑπερβολήν· οἱ δὲ
 22 ἡγεμόνες, οὓς ἔχομεν, οὗ φασιν εἶναι ἄλλην ὁδόν. Ὁ δὲ
 Ξενοφῶν λέγει· Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄνδρας. Ἐπεὶ γὰρ
 ἡμῖν πράγματα παρῆχον, ἐνηδρεύσαμεν, (ὅπερ ἡμᾶς καὶ
 ἀναπνεῦσαι ἐποίησε,) καὶ ἀπεκτείνουμεν τινὰς αὐτῶν, καὶ
 ζῶντας προὔθυμήθημεν λαβεῖν, αὐτοῦ τούτου ἕνεκεν,
 ὅπως ἡγεμόσιν εἰδόσι τὴν χώραν χρῆσάμεθα.

στολάδος] Codex Paris. στολάδος.
 Voluit στολάδος dare. Cf. ad iii. 3,
 20.

κεφαλὴν] Repete τοξωδύς. Eton.
 εἰς omisit, quem haud scio an sequar.
 Infra vii. 8, 14. καὶ ἰσάταξιν ἰσάδην
 βουπύργη τις ἐβίλίσκη διαμπερὲς τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἰγγυτάου. Arrianus Anab.
 iv. 4, 7. εἰς δὲ διὰ τοῦ γίγβου τι καὶ
 τοῦ Δωρακος διαμπερὲς πλεγμαίς πίστιν
 ἀπὸ τοῦ ἰσων. Idem ii. 27, 3. βάλλ-
 λισται κατωσπίλγη διὰ τῆς ἀσπίδος διαμ-
 περὲς καὶ τοῦ Δωρακος ἐς τὸν ἄμυν. et iv.
 23, 5. ὁ γὰρ Δωρακὶ ἰσχη τὸ μὴ οὐ διαμ-
 περὲς διὰ τοῦ ἄμυν ἰσάδην τὸ βίλλος. Un-
 de suspicor, vocabulum διαμπερὲς re-
 trahendum esse et post στολάδος inse-
 rendum.

19. ἰπὶ—σταθμὸν] Hanc scriptu-
 ram dant Steph. libri Brodæi, Paris.
 et Eton. vulgatæ et Guelf. ἰσὺδὲ δ

ποτι ἀφικνῶντο σπείσασθαι. Mihi ἰπὶ
 σταθμὸν omisso articulo τὸν insolens
 videtur. Post id vocabulum inci-
 sum posui, quod vulgo est post ἰσ-
 δύς.

αὐτῶ] Omisit liber Eton.

20. πρὶς ταῦτα] Iterum omisit hæc
 liber Eton.

αὐτῇ] Guelf. ταύτῃ habet, et dein-
 ceptis cum Edd. vett. ὁμαία.

ἰπὶ ταύτῃ] Ita cum libro Brodæi
 et Paris. Zeune; vulgatum ταύτην
 revocavit Weiske.

22. τινὰς αὐτῶν] Vulgo insertum
 μὲν ante τινὰς auctore Eton. libro se-
 clusit Zeune; in ἀσπεκτείνουμεν τινὰς
 αὐτῶν καὶ ζῶντας δι' τινὰς mutari lo-
 cum totum maluit Weiske.

χρησάμεθα] Vulgatum χρῆσάμεθα
 mutavi ex libro Eton. qui additum
 αὐτοῖς habet. Attici utebantur fu-

Καὶ εὐθὺς ἀγαγόντες τοὺς ἀνδράπους, ἤλεγχον δια- 23
λαβόντες, εἴ τινα εἰδέειν ἄλλην ὁδόν, ἢ τὴν Φανεράν. Ὁ
μὲν οὖν ἕτερος οὐκ ἔφη, καὶ μάλα πολλῶν φόβων προσ-
αγομένων· ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγε, ὀρῶντος τοῦ
ἐτέρου κατεσφάγη. Ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν, ὅτι οὗτος μὲν 24
διὰ ταῦτα οὐ Φαίη εἰδέναι, ὅτι αὐτῷ τυγχάνει θυγάτηρ
ἐκεῖ παρ' ἀνδρὶ ἐκδεδομένη· αὐτὸς δὲ ἔφη ἠγήσασθαι
δυνατὴν καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Ἐρωτώμενος 25
δὲ, εἰ εἴη τι ἐν αὐτῇ δυσπάρειτον χωρίον, ἔφη, εἶναι ἄκρον,
ὃ εἰ μὴ τις προκαταλήψοιτο, ἀδύνατον ἔσσεσθαι παρελ-
θεῖν. Ἐπαυῖθα ἰδοὺ, συγκαλέσαντας λοχαγούς καὶ 26
πелταστὰς καὶ τῶν ὀπλιτῶν, λέγειν τε τὰ παρόντα, καὶ
ἑρωτᾶν, εἴ τις αὐτῶν ἔστιν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐθέλοι γε-
νέσθαι, καὶ ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. Ὑφίσταν- 27
ται τῶν μὲν ὀπλιτῶν Ἀριστῶνυμος Μεθυδριεὺς Ἀρκάς,
καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκάς. Ἀντιστασίαζεν δὲ

turi indicativo, ubi futurum tempus
copulabant cum ἴσως.

23. ἀγαγόντες] Liber Eton. εἰ ἀγα-
γόντες, unde ἀγαγόντες efficiebat
Zeune.

ἰσὺδὲ δὲ] Eton. ἰσὺ δὲ habet.

24. εἰ οὗτος] Eton. εἰ omisit. De-
inde ἰσὺ γχασι dat Paris. liber.

ἠγήσασθαι] Castalio cum Suida in
voc. δυνατὴν habet ἠγήσασθαι. Cete-
rum idem Suidas sequens καὶ omisit;
δυνατὴν dant Edd. vett.

25. δυσπάρειτον] Hoc Suidas cum
Etymol. M. dat pro vulgato δύσβατον.
In libro Eton. est δυσπάρειτον, quod
ex glossa ortum videtur. Suidas enim
nostrum interpretatur δυσπάρειτον.
Mecum sentit Porson.

ἴση, ἴσαι—δ εἰ] Edd. vett. cum
Guelf. ἴσησι καὶ ἄκρον, καὶ εἰ μὴ τις
αὐτὸ προκαλήσεται. Juntina tamen
αὐτῇ habet. Postea δυνατὸν dat Co-
dex Paris. Deinde ἴσαι pro ἴσασθαι
dant Edd. vett. cum Guelf.

26. συγκαλίσσαντας] Paris. Codex
συγκαλίσσας dat. Sequentia male
vulgo interpretantur ita, ut ad τῶν

ὀπλιτῶν intelligant τῆς. Contra
Weiske monuit, λοχαγούς πιλταστὰς
dici pro λ. τῶν πιλταστῶν, quod vi-
dit etiam Gallicus interpres Ablan-
court.

ἰσὺδὲ] Suidas in ἰθελοντὴς ex h. l.
habet ἰσὺδὲ, cum Edd. vett. Guelf.
et Eton. αὐτῶν omittit, et dat ἰσὺ
εἰ γινέσθαι ὑποστὰς. Sed αὐτῶν est
in Steph. libro Brodsei et Paris.

27. Ὑφίστανται] Ex Suida in voc.
ὑποστὰς Zeune δὲ inferuit. Eton. li-
ber ὑφίσταται habet, et nomen Ari-
stonymi omittit. Μεθυδριεὺς male scri-
ptum est in Cod. Paris.

ἀντιστασίαζεν δὲ αὐτῷ] Vulgo le-
gebatur: ἀντιστασίαζεν δὲ αὐτῷς K.
Π. Ἀρ. καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρ-
κὰς· καὶ οὗτος. Sed margo Steph.
cum Codice Paris. et Eton. dant ἀν-
τιστασίαζεν δὲ αὐτῷς (αὐτῷς Eton.)
Καλλ. Π. Ἀρ. καὶ οὗτος ἴση omittit
reliquis, quam ipsam scripturam
prætulit Muretus. Equidem vulga-
tum pluralem numerum in singula-
rem mutavi, in ceteris auctoritatem
Codicum secutus. Non est de τῶν

αὐτοῖς Καλλίμαχος Παρράσιος Ἀρκάς, καὶ οὗτος ἔφη
ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν ἐθέλοντάς ἐκ πάντος
τοῦ στρατεύματος· εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἔφονται πολλοὶ
28 τῶν νέων ἐμοῦ ἡγουμένου. Ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις
καὶ τῶν γυμνήτων ἢ ταξιμαρχῶν ἐθέλοι συμπορεύεσθαι.
Ἐφίσταται Ἀριστέας Χίος, ὃς πολλαχῶ πολλοῦ ἀξίος
τῇ στρατιᾷ εἰς τὰ τοιαῦτα ἐγένετο.

CAP. II.

ΚΑΙ ἦν μὲν δέιλη ἦδη, οἱ δὲ ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμφα-
γόντας πορεύεσθαι· καὶ τὸν ἡγεμόνα δῆσαντες παραδι-
δασιν αὐτοῖς· καὶ συντίθενται, τὴν μὲν νύκτα, ἣν λά-
βωσι τὸ ἄκρον, τὸ χωρίον φυλάττειν ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ
τῇ σάλπιγγι σημαίνειν· καὶ τοὺς μὲν ἄνω ὄντας ἰεναί
ἐπὶ τοὺς κατέχοντας τὴν φανεράν· ἐκβασιν· αὐτοὶ δὲ
συμβοηθήσειν ἐκβαίνοντες ὡς ἂν δύνωνται τάχιστα.

et contentione de illa re oborta fer-
mo, ut putabat Zeune, vulgatam
scripturam inepte defendens, sed de
studio et æmulatione virtutis, quod
inter Callimachum, Arifonymum et
Agasiam, patria etiam diversos, obti-
nebat, quodque non solum hic ostend-
dunt, sed etiam infra iv. 7, 9. et 10.
Rem declarat locus vi. 2, 11. ἦσαν
γὰρ οἱ λοχαγοὶ σλαβίοι ἀλλήλων, οἱ
πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλους περι-
γυαλίας ἀντιποιούμενοι. Deinde scēt. 15.
Agasius Symphalius cum Philoxeno
Pellenensi nominatur. Verba προσ-
λαβὼν—στρατεύματος Suidas in voc.
Ἰδιλοπῆς excerptis.

οἶδα, ἔφη] Cod. Paris. ἔφη, οἶδα.
Eton. ἰγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα.

28. γυμνήτων ἢ ταξιμαρχῶν] Vulga-
tam hanc scripturam ex libro Paris.
correxī deleta particula ἢ. sed in Co-
dice est γυμνῶν scriptum, vulgo au-
tem γυμνήτων. Pro Ariftea Edd. vett.
cum libro Eton. et Guelf. nominant
Ἀρίστουχον. Scripturam Stephani
firmat Codex Paris. et narratio infra
cap. 6, 20. ubi est: ἰὼν μὲν τινὲς Ἰδι-

λοπῆσι φαίνονται. Ἐκ τούτου Ἀριστά-
νομος Μιδυεῖνός τεχεται (Ἰδιλοπῆς
nempe) δολίκας ἔχων, καὶ Ἀριστέας
Χίος γυμνήτας, καὶ Νικόμεχος Οἰταῖος
γυμνήτας. Non opus est igitur Wei-
skii ἢ τεκτονῶν. Mecum sentire video
Halbkartum.

εἰς τὰ ταῦτα] Hoc pro vulgato
εἰς ταῦτα ex Cod. Paris. adscivi.

1. δέιλη ἦδη, οἱ δὲ ἰεῖλαιον] Vulga-
tam scripturam δέιλη, ἦδη δὲ ἰεῖλαιον
ex Etonensi et Paris. ubi est αἱ δὲ ἰεῖ-
λαιον, ita corrigendum esse conjecerat
Hutchinson.

συντίθενται] Edd. vett. cum Guelf.
συντίθενται.

συμβοηθήσειν] Mureti hanc conje-
cturam post Hutchinsonum recepe-
runt Zeune et Weiske in locum vul-
gati αὐτοὶ συμβουληθῶσιν ἰαβαίνοντες,
quod est etiam in Codd. Guelf. et
Eton. nisi quod βαίνοντες habet Eton.
αὐτοὶ δὲ συμβουλῆς τινες βαίνοντες est
in margine Steph. et Cod. Paris.
quod ipsum, mutato βαίνοντες in ἰα-
βαίνοντες, edidit Weiskius. Leoncla-
vius geminam conjecturam propo-

Ταῦτα συνθέμενοι, οἱ μὲν ἐπορεύοντο, πλῆθος ὡς δισχι-
 2 λιοι· (καὶ ὕδωρ πολὺ ἦν ἐξ οὐρανοῦ) Ξενοφῶν δὲ, ἔχων
 ταὺς ὀπισθοφύλακας, ἡγεῖτο πρὸς τὴν Φανεράν ἐκβασιν,
 ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέμιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, καὶ
 ὡς μάλιστα λάθοιεν οἱ περιϊόντες. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ 3
 χαράδραν οἱ ὀπισθοφύλακες, ἣν ἔδει διαβάντας πρὸς τὸ
 ὄρθιον ἐκβαίνειν, τηνικαῦτα ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι ὁλο-
 τρέχους ἀμαρξιαίους, καὶ μείζους καὶ ἐλάττους λίθους,
 οἱ φερόμενοι πταίνοντες πρὸς τὰς πέτρας δισφενδονῶντο·
 καὶ παντάπασιν εὐδὲ πελάσαι οἷόν τ' ἦν τῇ ὁδῷ. Ἐνιοὶ 4
 δὲ τῶν λοχαγῶν, εἰ μὴ ταύτῃ δύναιτο, ἄλλῃ ἐπειρῶντο·
 καὶ ταῦτα ἐποίουν, μέχρι σκότος ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ᾤοντο
 ἀφανεῖς εἶναι ἀπίνοντες, τότε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ δῆπνον·
 ἐτύγχανον δὲ καὶ ἀνάριστοι ὄντες αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλα-
 κήσαντες. Οἱ μὲντοι πολέμιοι, φοβούμενοι δηλονότι,

fuit: αὐτοὶ δὲ συμβλαθῆναι ἐκβαίνοντες;
 alteram: αὐτοὶ δὲ συμβολῆς ἵκειν ἱκαν
 ἐκβαίνοντες. interpretatur hanc: ipse
 ad coniungendum se pergerat adscen-
 dendo. Veruftam versionem Galli-
 cam laudat Stephanus, ubi est: et
 les autres, qui alloient en bas, cerpen-
 dant monteroient par les valtes. Mu-
 retti correctionem adjuvat similis lo-
 cus infra sect. 26. Μισφῶν ἐκισθὲν ἐκ-
 βαίνειν πρὸς τὸ ἴσον ἔστι τὴν ἀποφραξίν
 —Χυμίσφους ἐκβαίνειν— καὶ αὐτοὶ οὕτως
 ἐκείδον ἀλλήλους. Sed in eo pecca-
 vit Muretus eumque secuti Hutchin-
 son, Zeune et Weiske, quod solœ-
 cum αὐτοῖς—ἐκβαίνοντας induxerunt
 contra librorum scriptorum auctori-
 tatem.

2. συνθέμενοι] Edd. vett. cum Eton.
 συμβαίνοντες· οἱ μὲν οὖν. Leonclavii
 scripturam habet Cod. Paris. et mar-
 go Steph. item vetus versio Gallica
 et in margine Villosi. liber 2. proba-
 vit eandem Muretus.

οἱ περιϊόντες] Ita cum libro Bro-
 dæi scripsi pro vulgato παρίοντες. Pa-
 ris. περιδόντες dat. Ita sect. 5. est:
 οἱ δ' ἔχοντες τὸν ἀγχιμαῖον κύβλην περιϊόν-
 τες καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας.

3. χαράδραν α] Cod. Paris. ἰσχυ-
 ραδραῖοι ἢ. dat. Sequens ἐκστρέχους
 ex Suida addicvi in locum vulgati
 ἐκστρέχους. In libro Paris. est ἐκ-
 στρέχους testante etiam Valckenario
 ad Herodotum p. 420. Præterea
 Suidas λίθους ἐκστ. dat. et sequens
 λίθους liber Eton. cum Paris. omittit.
 De vocabulo ἐκστρέχους dictum in
 Lexico Gr. et ad Orphica Argon. v.
 957.

παρίοντες] Miror vulgatum παρί-
 οντες tam diu tolerasse Interpretes et
 Editores, quod ab hoc loco abhor-
 ret.

τῇ ὁδῷ] Scripturam Eton. libri re-
 pertam in Paris. eisδῷ probavit Ste-
 phanus.

4. ἀπίνοντες] Edd. vett. cum Guelf.
 ἀπίνοντας habent.

φοβούμενοι δηλονότι] Hæc verba ex
 libro Paris. et Eton. inserui, quæ ex
 interpolatione orta censebat Zeune:
 deinceps vulgatum οὐδ' ἀνιστάμενοι
 correxi ex Paris. οὐδ' ἰσχυάμενοι est in
 Eton. Cum participio copulatum
 ἀνιστάμενοι nūspiam reperies, ubi-
 que vero simplex verbum. Sequens
 δ' ex Paris. inserui.

οὐδ' ἐπαύσαντο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κυλινδῶντες τοὺς λί-
 5 θους· τεκμήρασθαι δὲ ἦν τῷ ψόφῳ. Οἱ δὲ ἔχοντες τὸν
 ἡγεμόνα, κύκλῳ περιϊόντες, καταλαμβάνουσι τοὺς φύ-
 λακας ἀμφὶ πῦρ καθεμένους· καὶ τοὺς μὲν ἀποκτείναν-
 τες τοὺς δὲ καταδιώξαντες αὐτοὶ ἐνταῦθα ἔμενον, ὡς
 6 κατέχοντες τὸ ἄκρον. Οἱ δὲ οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ μαστὸς
 ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ' ὃν ἦν ἡ στενὴ αὐτῇ ὁδός, ἐφ' ἣ ἐκά-
 θηντο οἱ φύλακες. Ἐφοδὸς μέντοι αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους ἦν, οἱ ἐπὶ τῇ Φανεραῇ ὁδῷ ἐκάθηντο.

7 Καὶ τὴν μὲν νύκτα ἐνταῦθα διήγαγον. Ἐπεὶ δὲ
 ἡμέρα ὑπέφαινε, ἐπορεύοντο σιγῇ συντετραγμένοι ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους· καὶ γὰρ ὁμίχλη ἐγένετο· ὥστε ἔλαθον ἐγ-
 γὺς προσελθόντες. Ἐπεὶ δὲ εἶδον ἀλλήλους, ἡ τε σάλ-
 πιγξ ἐφθέγγετο, καὶ ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες ἔεντο εἰς
 τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ καταλιπόν-
 τες τὴν ὁδόν, φεύγοντες ὀλίγοι ἀπέθνησκον· εὐζῶνοι γὰρ
 8 ἦσαν. Οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἀκούσαντες τῆς σάλ-
 πιγγος, εὐθὺς ἔεντο ἄνω κατὰ τὴν Φανεραὴν ὁδόν· ἄλλοι
 δὲ τῶν στρατηγῶν κατὰ ἀτρίβεις ὁδοὺς ἐπορεύοντο, ἡ ἐτυ-
 χον ἕκαστοι ὄντες, καὶ ἀναβάντες ὡς ἐδύναντο, ἀνίμων
 9 ἀλλήλους τοῖς δόρασι. Καὶ οὗτοι πρῶτοι συνέμιζαν τοῖς
 προκαταλαβαῦσι τὸ χωρίον. Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τῶν ὀπι-
 σθοφυλάκων τοὺς ἡμίσεις, ἐπορεύετο, ἥπερ οἱ τὸν ἡγεμόνα
 ἔχοντες· (εὐδοπάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις) τοὺς δὲ

5. κύκλῳ περιϊόντες] Vulgo antepo-
 sita verba καὶ τὰ cum Codice Paris.
 et Eton. omisi. Cf. fecit. 2.

ἀποκτείναντες] Cod. Paris. Eton. et
 Suidas in κατακτείναντες habent κατα-
 κτείναντες, sed tempus aliud sequens
 καταδιώξαντες postulare videtur.

6. αὐτῇ] Suidas in ν. μαστὸς omi-
 tit.

7. ὑπέφαινε] Eton. liber ἐνύγχανε
 dat, deinde ἐσιφθίγγετο; postea ver-
 ba οἱ Ἕλληνες omittit. Rectius vero

ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους habere videtur
 idem liber.

καταλιπόντες] Guelf. λιπόντες ha-
 bet.

8. ἀνίμων] Edd. vett. cum Guelf.
 ιαβάντες habent. Deinde ἀνίμων Sui-
 das cum libro Paris.

9. καὶ οὗτοι πρῶτοι] Vulgatum οὗ-
 τοι μόντοι πρῶτοι ex libro Eton. et ver-
 sione Amasei correxit Hutchinson.
 οὗτοι μὲν οἱ πρῶτοι malebat Porson.

ἡμίσεις ὅπισθεν τῶν ὑποζυγίων ἔταξε. Πορευόμενοι δὲ 10
ἐπιτυχάνουσι λόφῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ, κατειλημμένῳ ὑπὸ
τῶν πολεμίων, οὓς ἡ ἀποκόψαι ἦν ἀνάγκη, ἡ διεζυχθαι
ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθη-
σαν, ἤπερ οἱ ἄλλοι· τὰ δὲ ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλη ἢ
ταύτη ἐκβῆναι. Ἐνθα δὲ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις, 11
προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον ὀρθίως τοῖς λόχοις, οὐ
κύκλῳ, ἀλλὰ καταλιπόντες ἄφοδον τοῖς πολεμίοις, εἰ
βούλονται φεύγειν. Καὶ τῶς μὲν αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, 12
ὅπῃ εὐδυνάντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον,
ἐγγὺς δὲ οὐ προσίστητο, ἀλλὰ φυγῇ λείπουσι τὸ χωρίον.
Καὶ ταῦτόν τε παρεληλύθεισαν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἕτερον
ὁρῶντι ἐμπροσθεν λόφον κατεχόμενον· ἐπὶ τούτων αὖθις
ἰδὲκεῖ πορεύεσθαι. Ἐννοήσας δὲ ὁ Ξενοφῶν, μὴ, εἰ 13
ἔρημον καταλείποι τὸν ἡλωκότα λόφον, καὶ πάλιν λα-

10. λόφῳ] Is erat *montis* sect. 6. nominatus; sed si compares sect. 14. diversus. Sequens ἢ omisit Eton. liber.

11. ὀρθίως τοῖς λόχοις] Ita ut loci singuli procederent, non latam frontem facerent, *kolonnenweise*. Ita Weiske. Cf. iv. 8, 10. seqq.

ἄφοδον] Leonclavii conjecturam vulgato ἔμφοδον prætulit Weisus et Hutchinso.

12. καὶ τῶς μὲν] Vulgatam scripturam, quæ etiam est in Guelf. καὶ ἰσότης αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπῃ—οἱ βάρβαροι αὐτὴ ἰσότης αὐτὴ ἔβαλλον, ἐγγὺς αὐτῶν προσίστηντας, sensum plane frigidum et a natura barbarorum abhorrentem fundere censuit Zeune et ex Codice Brodsei, Paris. et Eton. mutavit. Contra cum vim verborum non affectum affirmat Weiske, qui verba αὐτὴ ἰσότης ad Græcos adhuc longius remotos refert, illa vero ἐγγὺς αὐτῶν προσίστηντας interpretatur *prope accedentes*. Esse enim pleonasmum, ut *παρὰ τῶν γῆς*, huc *viciniam* et similia. Quam sententiam ut cuiquam docto probet, vereor. Nuspiani

similis pleonasmus vocabuli αὐτῶν repertus est, nec, si unquam fuisset frequentatus, commode eo poterat uti Xenophon in loco, qui ambiguus ita futurus erat. Sed male Zeune ait opponi sibi τῶς et ἐγγὺς hic et infra v. 4, 16. Utrobique enim τῶς cum participio copulandum est. Index Zeunianus male ibi *ab initio* interpretatur. Cum participio est in Agefilao il. 10.

καὶ ἴσους ἰσότης] Edd. vett. cum Guelf. et Eton. καὶ ἴσους ἰσότης, sed copulam καὶ omittit Guelf. Ceterum ἰσότης cum Hutchinsone Zeune interpretatus dativum participii punctum post *κατεχόμενον* positum sustulit, ut ἰδὲκεῖ referretur ad ἰσότης. Cum Stephano punctum posuit Weiske. Equidem verterim: *videndum hunc solent præterierant Græci, cum alterum conficerent*.

αὖθις] Amasæus *sine ulla conelatione* interpretatus αὖθις legisse videtur Hutchinso. Pro τούτων margo Villois. dat τούτους.

13. καταλείπει] Eton. λίσσι. Sequens καὶ omisum malim.

- βόντες οἱ πολέμιοι ἐπιθοῖντο τοῖς ὑποζυγίοις παριαῦσιν, (ἐπὶ πολὺ δὲ ἦν τὰ ὑποζύγια, ἅτε διὰ στενῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενα) καταλείπει ἐπὶ τοῦ λόφου λοχαγούς Κηφισόδωρον Κηφισοφῶντος, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀμφικράτην Ἀμφιδήμου, Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν Ἀργεῖον Φυγάδα· αὐτὸς δὲ σὺν τοῖς λοιποῖς ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν δεύτερον λόφον, καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ τούτον αἶραῦσιν.
- 14 Ἐτι δ' αὐτοῖς τρίτος μαστὸς λοιπὸς ἦν πολὺ ὀρθιότατος, ὃ ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης Φυλακῆς τῆς
- 15 νυκτὸς ὑπὸ τῶν προελθόντων. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦγον αἱ Ἕλληνες, λείπουσιν οἱ βάρβαροι ἀμαχητὶ τὸν μαστόν ὥστε θαυμαστὸν γενέσθαι πᾶσι, καὶ ὑπώπτευν, δέισαντας αὐτοὺς, μὴ κυκλωθέντες πολιορκῶντο, ἀπολιπεῖν. Οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου καθορῶντες τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα, πάντες ἐπὶ τοὺς ὀπισθοφύλακας ἐχώρουν.
- 16 Καὶ Ξενοφῶν μὲν σὺν τοῖς νεωτάτοις ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ ἄκρον, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν ὑπάγειν, ὅπως αἱ

[ἐπὶ πολὺ] Per longum spatium procedebant. Sequens Κηφισοφῶντος pro vulgato Κηφισοφῶντος ex Guelf. et Parif. recepi. Posterior tamen liber Κηφισοφ. habet.

καὶ Ἀμφικράτην—Ἀθηναῖον] Hæc verba ex libro Parif. et Eton. restituit Zeune. Compara sect. 17.

14. λοιπὸς ἦν πολὺ] Ex Guelf. ἡ λοιπὸς καὶ πολὺ edidit Zeune, ὀρθιότατος. ἡ δὲ ὀρθὴ malebat Stephanus. Male deinceps καταληφθείσης Parif. Pro προελθόντων in Juntina, Guelf. Parif. Eton. est ἰσχυρόντων, quod Brodæus in ἰσχυρόντων mutabat. In Guelf. a secunda manu ἰσχυρόντων scriptum est.

15. ἐγγὺς ἦγον] Margo Steph. cum libro Brodæi, Parif. Eton. ἰσχυρόντων dat.

ἀπολιπεῖν] Ita liber Parif. Vulgo est ἀπολείπειν.

οἱ δὲ ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου] Weiske hæc ita copulanda censet verba, ut αἱ ἀπὸ τοῦ ἄκρου sint ii qui jugum reli-

querant, barbari. Rationem hanc edit: Nam non dicitur καθωρακίαις, sed καθορῶντες. Sed acumine majore non erat opus ad perspicendum, ἰσχυρόντων non esse ἰσχυράντων, sed ἰσχυράντων; cui tempori si perfectum καθωρακίαις junxisset Xenophon, inapte fecisset.

τὰ ὀπισθεν γιγνόμενα] Weiske affirmat non esse quæ a tergo gererentur, sed quæ a tergo essent, jumenta scilicet cum extremo agmine. De jumentis barbari non cogitabant, sed ex colle dejicere volebant Græcos, uti docet sect. 17. et 18.

16. ὑπάγειν, ἴσως] Amasæus vertit alias pedetentim usque eo consequi jussit: quasi ἴσως scriptum legisset. Index Zeunianus item pedetentim sequi vertit, sed iii. 4. 48. procedere vel προελθόντων interpretatur. Debebat προελαύνειν. Hoc ipsum h. l. significat sequens προελθόντων. Ceterum ἴσως etiam ipse scriptum malle.

τελευταῖοι λόχοι προσμίξαιαν καὶ προσελθόντας κατὰ
τὴν ὁδὸν ἐν τῷ ὁμαλῷ θέσθαι τὰ ὅπλα εἶπεν. Καὶ ἐν 17
ταύτῳ τῷ χρόνῳ ἦλθεν Ἀρχαγόρας ὁ Ἀργεῖος πεφευγώς,
καὶ λέγει, ὡς ἀπικόπησαν ἀπὸ τοῦ πρώτου λόφου, καὶ
οἱ τεθναῖσι Κηφισόδωρος καὶ Ἀμφικράτης, καὶ ἄλλοι,
οἵ τοι μὴ ἀλλόμενοι κατὰ τῆς πέτρας πρὸς τοὺς ὅπισθο-
φύλακας ἀφίκοντο. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι οἱ βάρ- 18
βαροι, ἦγον ἐπ' ἀντίπορον λόφον τῷ μαστῷ· καὶ ὁ Ξενο-
φῶν διελέγετο αὐτοῖς δι' ἐρμηνείας περὶ σπονδῶν, καὶ
τοὺς νεκροὺς ἀπῆτει. Οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν, ἐφ' ᾧ 19
μὴ καίειν τὰς κόμας. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν.
Ἐν ᾧ δὲ τὸ μὲν ἄλλο στρατεύμα παρῆει, οἱ δὲ ταῦτα
διελέγοντο, πάντες, οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνερρύνσαν,
ἐπαυῖθα ἴσταντο οἱ πολέμιοι. Καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο κατα- 20
βαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ πρὸς τοὺς ἄλλους, ἐνθα τὰ
ὅπλα ἔκειντο, ἴεντο δὴ οἱ πολέμιοι πολλῷ πλήθει καὶ
θορύβῳ· καὶ ἐπεὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ μαστοῦ,
ἀφ' οὗ Ξενοφῶν κατέβαιναν, ἐκυλίνδουν πέτρας· καὶ ἐνός

τελευταῖοι λόχοι] Ita margo Steph.
cum Codice Paris. et Eton. pro λο-
χοῖσι habent scriptum: deinceps
προμίξαιαν Paris.

προελθόντας] Ita recte Eton. liber
pro προσελθόντας, quod damnavit et-
iam Halbkart.

θίεσθαι τὰ ὅπλα] Est h. l. *confisteri*
in armis et instruēdos. Hinc sect. 20.
ἴεντο τὰ ὅπλα ἴσταντο dicitur locus, ubi
confisterant.

17. πρώτου] Omittit Cod. Paris. et
Eton. hinc seclufit Zeune. Suidas
ἐπιτομήτης interpretatur ἀνθελήθη-
ται.

Κηφισόδωρος] Recte vulgatum Κη-
φισόδωρος correxit Weisus et Hutchin-
son ex sect. 13. Veram scripturam
habet Guef. Κηφισόδωρος Paris. De-
inceps Ἰφικράτης dat Eton.

18. ἀντίπορος] Brodsei conjecturam
ἀντίπορος probant Zeune et Weiske,
non ego. Secundum et medium

collem intelligit Weiske. Equidem
ἰσὶ τὸν ἀντίπορον λόφον τοῦ μαστοῦ
malebam; sed retinuit manum Ar-
riani Anab. i. 27, 9. ubi est ἀντίπορον
ἔρος. Contra libro iv. 27, 4. γήλοφος,
ἢ ἢ ἀντίπορος τῷ τῶν Μανδίων
στρατοσίδου videtur in ἀντίπορος τῶ-
ν στρατοσίδου mutandus esse. Ceterum
est collis, de quo sect. 12.

καὶ ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex Eton.
adfcivit Zeune.

19. πάντες, εἰ] Vulgatum πάντες
οἱ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνερρύνσαν. Ἐ-
παυῖθα ἴσταντο οἱ πολέμιοι, καὶ ἰσὶ
Muretus ita corripbat: πάντες, εἰ ἐκ
τ. ε. ε. συνερρύνσαν, ἐπαυῖθα ἴσταντο,
καὶ ἰσὶ ad Græcos referens. Zeu-
nium sequimur cum Weiskio. Liber
Eton. ταύτου omittit, non inepte!

20. ἰσὶ ἤρξαντο] Græci cum Xeno-
phonte. De loco, ubi ὅπλα ἴσταντο,
vide sectionem 16. εἰ συνεταγμένοι
sunt sect. 21.

μὲν κατέαζαν τὸ σκέλος, Ξενοφῶντα δὲ ὁ ὑπασπιστής,
21 ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν· Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεύς
Ἀρκὰς προσέδραμεν αὐτῷ ὀπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν προ-
βεβλημένος ἀπεχώρει, καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοὺς συνταταγ-
μένους ἀπῆλθον.

22 Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο τὸ Ἑλληνικόν, καὶ
ἐσκήνησαν αὐτοῦ ἐν πολλαῖς καὶ καλαῖς οἰκίαις, καὶ
ἐπιτηδείοις θαυσιέσι· καὶ γὰρ οἶνος πολὺς ἦν, ὃν ἐν
23 λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν δὲ καὶ Χειρίσοφος
διεπράζαντο, ὥστε λαβόντες τοὺς νεκροὺς ἀποδοῦναι τὸν
ἡγεμόνα· καὶ πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανούσιν ἐκ τῶν
24 δυνατῶν, ὥσπερ νομίζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Τῇ δὲ
ὑστεραία ἄνευ ἡγεμόνος ἐπορεύοντο· μαχόμενοι δ' οἱ πο-
λέμιοι, καὶ ὅπη εἴη στενὸν χωρίον προκαταλαμβάνοντες,
25 ἐκώλυνον τὰς παρόδους. Ὅποτε μὲν οὖν τοὺς πρώτους
κωλύοιεν, Ξενοφῶν ὅπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη, ἔλυε
τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς πρώτοις, ἀνωτέρω πειρώ-
26 μενος γίγνεσθαι τῶν κωλύνων· ὅποτε δὲ τοῖς ὀπισθεν
ἐπιθοῖντο, Χειρίσοφος ἐκβαίνων, καὶ πειρώμενος ἀνωτέρω
γίγνεσθαι τῶν κωλύνων, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρ-

κατίαζαν] Cod. Paris. κατίαζε. Se-
quens ἀπίλιντι videtur esse, non con-
fessus erat propter celeritatem itine-
ris.

21. προσέδραμεν] Edd. vett. cum
Guelf. περιδραμεν dant. Deinceps
βεβλημένος simplex est in libro Paris.
et Eton.

22. οἰκίαις] Vocabulum deest in
Edd. vett. Guelf. ex libro Brodæi,
Paris. et Eton. inseruit Stephanus.
Deinde ἰπισθηίας Edd. vett. cum
Guelf.

δ. in λάκκοις] Vulgatum ὄντι in ex
Suida in νεκονομίας et Castal. correxi.
Brodæus δ. in malebat. De λάκκοις
(lacubus vinariis) ita Scholia ad A-
ristophanis Ecclef. vers. 154. exscri-
pta a Suida: Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ἄλλοι
οὗτοι Ἑλλήνων ἐρύγματα ὑπὲρ τῆς γῆς

πρωῶντες ἐρύγματα καὶ στερογγύλα καὶ
εὐεργάματα καὶ ταῦτα νεκονομίας οἷον
ἐπιδίχοντο καὶ ἱλασι εἰς αὐτά· καὶ
ταῦτα λάκκοις ἰσάων.

23. ὄντι λαβόντες] Insolentius di-
ctum pro ἀποδόντες τὸν ἡγεμόνα (du-
cem itineris Carduchum) λαβὼν τοὺς
νεκροὺς censet Weiske. Codex Paris.
et Eton. dant ἀπιδόντων. unde locum
lacunosum esse suspicor. Nimis enim
breviter defungitur narratione rei
Xenophon, quam Græcis cordi fuisse
valde apparet.

νομίζονται] Male Edd. vett. excepta
Castal. cum Guelf. νομίζονται.

25. παρόδου] Margo Steph. cum
Eton. παρόδοι dat.

26. ὁσέτι δὲ—κωλύοντων] Locus hic
excidit in libro Eton. propter gemi-
natum κωλύοντων.

ἑδωκέναι ταῖς ὀπισθεν. Καὶ αἱ οὕτως ἐβοήθουν ἀλλήλοις,
 καὶ ἰσχυρῶς ἀλλήλων ἐπεμελύνοντο. Ἦν δὲ ὅποτε καὶ 27
 αὐτοῖς τοῖς ἀναβᾶσι πολλὰ πρᾶγματα παρεῖχον οἱ
 βάρβαροι πάλιν καταβαίνουσιν· ἑλαφροὶ γὰρ ἦσαν,
 ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν· οὐδὲν γὰρ
 ἄλλο εἶχον ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. Ἄριστοι δὲ τοξόται 28
 ἦσαν· εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπλήρη, τὰ δὲ τοξεύματα
 πλέον ἢ διπλήρη· εἵλοντο δὲ τὰς νεύρας, ὅποτε τοξεύουσι,
 πρὸς τὸ κάτω τοῦ τόξου τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβαίνοντες.

σῆται] Ita versio Amasæi, margo Steph. Cod. Parif. Eton. pro σῆται, quod spreuit Zeune. Deinceps ἐπιλάσσο liber Parif.

28. *ωλός ἢ* Eton. *ωλός ἢ* habet. Diodoros xiv. 27. *οἱ δὲ Ἕλληες* ἰδὲ τὰ μὲν ἥλικας διακρίνοιντο ἐὰ τῶν *καρτέων* ὅτι, πολλὰ κατὰ πάθος· οἱ δὲ τῶν ἰσχυρίων ἀλίσμων τι ὄντας καὶ τῆς χώρας ἰσχυρίων, ὅσαι δὲ οὐκ αὐλίσμων μὲν τῶν βασιλέων, λιυτέρων δὲ καὶ τὰ κατὰ πόλιν ἀσφαῦντες, μέλιντα δ' ἐκαστοῦντος σφιδάιναι οὐς μεγίστους λίδους ἐμβάλλειν, καὶ τεύχεωσαν ὑπερυψηλῶς χρεῖσθαι, δι' ὧς τοῖς Ἕλληες κατακτείνουσιν ἐξ ἀσφαυρίων τόσους πολλοὺς μὲν ἀνίπτεν, οὐκ ὀλίγους ἡ καπὸς διδύσκειν, τὸ γὰρ βίλη μὲν καθιστάτω δυνάσταις ἰδὺν διὰ τι τῶν ἀσφίλων καὶ θυράσων, ὅσοι μάλιστα τῶν ἰσχυρῶν ἐπὶ βίαι ἀντὶν ὑπερίπνυν ὅτε γὰρ φασὶ μεγάλης ἀκχερεῖσθαι ἵστας, ὅσοι τοῖς Ἕλληες ἰσχυροῦσιν τὰ μνημόνια βίλην, τοῦτους σφαινοὺς χαμῶντας ἐκαστοῖν.

πῶς τὸ κάτω—προβαίνοντες] Ita recte vulgatum προβαίνοντες correxit Weiske. Leonclavius προβαλλόντες malebat, interpretatus: *pedem finifrum applicantes*. Amasæus applicato ad inum arcum lævo pede. Brodæus pejus: *lævo pede ad inum arcum prætenso*, quasi *περὶ τὸν* scriptum legisset, quod præferebat Hutchinison. Brodæus tamen recte de ratione arcum tendendi locum interpretatur. Contra Larcherus cum Toupio Emmendat. p. 205. ed. Lipf. de statu sagittarii interpretatur; sed male Toupius comparat Homericum ἰσχυρὴν προβάλλειν Iliadis xiii. versu 807.

quod non est de funditore. Statum funditoris pingere poetæ erat, non historici, ut recte admonuit Weiske, laudans Wesselingum ad Diodorum iii. 8. ubi est de Æthiopiis: *ἵστει δὲ (κατασφίζοντα) ἐκλινὸς τῶν τε τατραπήχων, αἱ τερεῖναι μὴ τῷ ποδὶ προσβαίνοντες*. ubi Wesseling annotavit hæc: *Pede in arcum, ut majore cum robore tendant, imposito. Agatharehides de Rubro mari* p. 40. *οἱ μὲν οὖς παρ' ἑχμυ τῶν ποδῶν προσβαίνουσιν*. Atque ita Strabo xvi. p. 1117. *τῶν μὲν κατασχόντων τοὺς ποδῶν προσβαίνουσιν τοῖς ποσὶ*. quamquam nunc prave ibi *προβῶς*. editum legitur. Nec aliter, *πατε*, accipere debent Xenophontis verba, (hæc ipsa) ubi potius *προσβαίνοντες* scribendum, ut hic. Utbantur barbari *ἵβη* arcibus ternum fere cubitorum, quos ut intenderent, humi collocabant, pedesque admoeto finistro, nervum summis viribus adducebant. Toupious locum Arriani Indic. 16. posuit hunc: *οἱ τὰς ποδῶν τε ἑχουσι ἰσόμενης τῷ φορέοντι τοὺς ποδῶν, καὶ τοῦτο καὶς ἐπὶ τῇ γῇ θέντες καὶ τῷ ποδὶ τῷ ἀνωτέρῳ ἀντιβάλλοντες, οὕτως ἐπιοκνεύουσιν τὴν νύκτα ἐπὶ μίγχα ὅπως ἀναγαγόντες· οἱ γὰρ νύκτας ἀβύσσου ἐλάνθοι ἀποδύναν τριπύχως*. Weiske addidit locum Anonymi apud Suidam in *Ἀρεβίς* hunc: *οἱ δὲ Ἀρεβίται—οἱ βίλιντι ἀνδρομήσαντι χρώμενοι, ἀντὶ τῶν χειρῶν τῷ ποδὶ ἐμβαίνοντες ἐπὶ τὴν νύκτα, πνεύουσιν τοὺς ποδῶν*. Sed hic modus tendendi arcum plane est diversus a priore. Pede enim imposito finistro in nervum arcus curvatur, et nervus ipse deductus tenditur. Contra ibi *βίς* impositus lævus arcum imum retinet, dum manus dextra adjuvante

Τὰ δὲ τοῦτέματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων· ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ Ἕλληνες, ἐπεὶ λάβοιεν, ἀκοντίοις, ἐναγκυλῶντες. Ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις οἱ Κρήτες χρησιμώτατοι ἐγένοντο· ἦρχε δὲ αὐτῶν Στρατοκλῆς Κρής.

CAP. III.

ΤΑΤΤΗΝ δ' αὖ τὴν ἡμέραν ὑλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμὸν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὀρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν· καὶ οἱ Ἕλληνες ἐνταῦθα ἀνεπαύσαντο ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον· ἀπέιχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἕξ ἢ ἑπτὰ στάδια τῶν Καρδούχων. Τότε μὲν οὖν ὑλίσθησαν μάλα ἡδέως, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντες, καὶ πολλὰ τῶν παρεληλυθόντων πόνων μνημο-

sinistra nervum tendit. Utramque rationem confundere visus Weiske hæc annotavit: *Non dextra manu sed sinistro pede Carduchi arcus suos tendebant. Sed etiamnum aliquid difficultatis videtur in Xenophontis loco remanere. Opinor, πρὸς τὸ πᾶν esse ad terram; ut deinde incisum ponatur, τοῦ πᾶν autem excludatur, ut ineptum glossema. Ita in προβαίνοντι intelligamus ταῖς ποταμῖς. Sed hæc extrema ut incertiora doctis lectionibus dijudicanda transmittimus. Non absurdum est inferiorem arcus partem, id est, cornua cum aervo poni, cum nervus solus intelligendus sit. Difficultatem omnem facile explicabis, si mecum et cum interprete germanico, Halbkart, statuas arcum affixum fuisse canali culicuto, qualem medium ævum arcubalistam vocabat, unde Gallicum *arbalste* originem duxit, quod telum *Armbrust* appellare solemus. Retinaculum retinet nervum summa cum vi tensum; impulsu vero manu ejaculatur telum canali impositum. Ita apparet, quomodo nervus summa cum vi, pede sinistro ar-*

cui imo imposito, adductus, retineri potuerit in arcu sublato: nec opus est conjecturis Weiskii. Ceterum qui locum de statu sagittarii interpretantur, male post τοῦ πᾶν comma posuerant. Male Guelf. liber πρὸς τοῦ πᾶν habet scriptum.

[τοῦ λάβου] Liber Brodæi et Parif. hoc dedit pro vulgato *ἐπιλαμβάνου*, quod Zeunianus Index *naði* interpretatur.

1. τοῦ παρὰ] Liber Brodæi τοῦ παρὰ habet. Centriten fluvium alibi nominatum nondum reperi; sed hodie *Kabouhr* vocari tradit *Heeren, Ideen über die Politik* ii. p. 172. secutus Danvillium cum Mannerto Geogr. v. p. 236.

[ἄσμενοι ἰδόντες πῆδιον] Hæc ex Codice Brodæi, Parif. et Eton. adscivi, quæ Zeune ex simili loco iii. 4. 24. sic et inserta esse conjiciebat.

ὡς ἕξ] Parif. et Eton. liber omittit ὡς. Ceterum τῶν ἰσίων τῶν Καρδούχων conjungenda sunt, quæ disjunct scriptor numeri causa et ut ἡμιτελείων vitaret, ut monet Zeune et Weiske.

νεύοντες. Ἐπὶ γὰρ ἡμέρας, ὅσας περ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, καὶ ἔπαθον κακὰ, ὅσα οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλείας καὶ Τισσαφέρνης. Ὡς οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων, ἡδέως ἐκοιμήθησαν.

Ἄμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁρῶσιν ἱππέας που πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἄνω τῶν ἱππέων, ὡς κωλύσοντας εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν. Ἡσαν δὲ οὗτοι Ὀρόντου καὶ Ἀρτούχου, Ἀρμένιοι καὶ Μαρδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι μισθοφόροι. Ἐλθόντες δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροι καὶ ἄλκιμοι εἶναι ὅπλα δ' εἶχον γέγρα-

1. ἐπὶ γὰρ ἡμέρας] Diodorus xiv. 27. eundem numerum posuit, et subiungit: διελθόντες οὖν τὴν σπουδαίαν χώραν ἰσχυρῶς παρεκτεταγμένοι πρὸς τὸν Κινυρῆτιν ποταμὸν, δι' διαβαίνειν ἐκβαλόντες εἰς τὴν Ἀρμενίαν. ταύτης δ' ἐν σφαιρῇσι Τριβάλλας. πρὸς δὲ σφαιρῇσι διαπαρέοντες τὴν χώραν ὡς φίλοι.
ἴσα οὐδὲ] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. libro dant pro ἴσα.

3. ἰσχυρῶς ποτ] Ex libro Eton. seu inferui.

4. Ὀρόντου] Supra iii. 5, 17. de Armenia: δι' Ὀρόντας ἔχον πολλὰς καὶ ἰσχυρὰς. Cyri disciplina v. 3, 38. Ἀρτούχου Hyrcaniorum ducem nominat, ubi tamen Brodæi libri Ἀρτόμαν dant.

Μυγδόνιος] Codex Brodæi, Guelf. Parif. Eton. cum margine Villoif. dant Μαρδόνιος. et Stephanus Byzantinus: Μυγδόνιος—καὶ Ἰέρα Φρυγίας τῆς μεγάλης—Τίσις δὲ Μάρδους αὐτοῦ φασί. Idem Μάρδου, Ἰστος Τρεμανών.—ἀρταὶ δ' οὗτοι καὶ τρέπονται. Eisdem nominat Herodotus ix. 125. Dionysius Perieg. versu 732. Ptolemæus vi. c. 2. Arrianus Anab. iii. 11, 6. αἱ Μάρδου τρέπονται. item cap. 13, 1. Regionem montuosam et Mardos pauperes nominat cap. 24, 1—7. sed finem non definit. Libro tamen iv. 6, 12. fluvium Epardum nominat,

δὲ μὴ διὰ Μάρδου τῆς χώρας. Tapuris vicinos fuisse arguit locus iv. 18, 2. Strabo libro xi. κύμαλ δὲ περὶ τὴν θάλασσαν μιστὰ τοῖς Τρεμανών Ἀμαρδούς τι. quem locum respexit Stephanus Byz. in Ἀμαρδοῖ, Ἰστος Τρεμανών ἰγγόνι—εἰσι δὲ καὶ Περσὶν Μαρδοῖ δίχα τοῦ α. Ex Nearchō Strabo tradit Mardos Persis finitimos esse et prædando vivere. Plura de Mardis Gallus doctissimus de Ste. Croix, Examen Critique des Historiens p. 212. qui tamen locum Xenophontis non tetigit, in quo librorum optimorum scripturam (in Guelf. tamen vulgata Μυγδόνιος superscripta est) restitui, cum ex Artuchæ mentione comparata cum loco Cyropædiæ apparere videatur, Artucham Hyrcaniorum ducem intelligi, quibus Mardis vel Mardonii vicini erant. Mardonios tamen qui præter Xenophontem nominavit, nondum reperi. Mygdonios Mefopotamiæ septentrionalis incolas primum a Macedonibus victoribus nomen accepisse, translatum a Mygdonibus Thraciæ, statuit Strabo xvi. p. 1083, cui frustra hunc Xenophontis locum opposuit Mannert Geogr. v. p. 260. varietatis scripturæ oblitus.

Χαλδαῖοι] Eadem de Chaldæis traduntur in Cyrop. iii. 2, 7.

5 μακρὰ καὶ λόγγας. Αἱ δὲ ὄχθαι αὐται, ἐφ' ὧν παρατεταγμένοι οὔτοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπέϊχον· ὁδὸς δὲ μία ἢ ὀρωμένη ἦν ἀγούσα ἄνω, ὥσπερ χειροποίητος· ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ ὉἙλληες. Ἐπεὶ δὲ πειρωμένοις τό τε ὕδωρ ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαίνετο, καὶ τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς, καὶ οὔτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὄπλα ἦν ἔχειν· εἰ δὲ μὴ, ἤρπαζεν ὁ ποταμός· ἐπὶ τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὄπλα εἰ τις φέροι, γυμνοὶ ἐγίγνοντο πρὸς τὰ τοξόματα καὶ τὰ ἄλλα βέλη· ἀνεχώρησαν οὖν, καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ τὸν ποταμόν.

7 Ἐνθα δὲ αὐτοὶ τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν, ἐπὶ τοῦ ὄρους εἰρῶν τοὺς Καρδούχους πολλοὺς συνειλεγμένους σὺν τοῖς ὄπλοις. Ἐνταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἑλλησιν, ὀρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὀρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὀρῶσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισμένους τοὺς Καρδούχους ὀπισθεν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα ἔμενον ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες. Ξενοφῶν δὲ ὄναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πένεσσι δεδεσθαι, αὐταὶ

5. αἱ δὲ ὄχθαι] Iterum scft. 23. ἀρσηκείνας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ ὄχθας vocat, quæ scft. 11. dicuntur πύτραι καθάρουσαι ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμόν. et scft. 23. eædem vocantur τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα. Igitur colles. In libro de re equestri 3, 7. est ἐπ' ὄχθους ἀνερῶν, ἀπ' ὄχθων καθάλλισθαι.

ἢ ὀρωμένη] Eton. liber articulum omittit. Idem deinceps cum Parif. et margine Steph. ταύτην dat. Cf. scft. 20.

6. τραχὺς] Male Edd. vett. cum Guelf. habent ταχύς.

εἰ δὲ μὴ] Similis Arriani locus Anab. iv. 4, 17. ἐπὶ τῷδε ἡ δίωξις οὐκ ἐπὶ πάντων Σκυθῶν ἐγίνετο· εἰ δὲ μὴ, δακνύειν ἂν μοι καὶ πάντες διαφθαρήναι ἐν τῇ φυγῇ. ubi ineptissime nuperus Editor ἐγίνετο. Οἱ δὲ μὴν scripsit, hic

tamen optimum librum non secutus, ex quo Arrianum innumeris in locis corripit.

γυμνοὶ ἐγίγνοντο] Vulgatum ἰβρίζοντο ex libro Brodæi, margine Steph. libro Parif. et Eton. mutavi.

ἀνεχώρησαν οὖν] Particulam οὖν, quæ post interposita verba quædam repetere solet sententiam, omisit Stephanus, casu, ut puto. Habent eam Edd. vett. cum Guelf. et Eton.

7. πένεσσι] Eton. πένεσιν omittis verbis ἐπὶ τοῦ ὄρους, post quæ male vulgo positum comma fustulit Weiske. Sequens οὖν deest in Edd. vett. recentiore manu additum in Guelf. In τοῖς ὄπλοις dant Cod. Parif. et margo Steph.

8. ἔμενον] Cod. Parif. ἔμειναν. αὐταὶ δὲ] Intellige πένεσιν repeten-

δὲ αὐτῷ αὐτόματοι περιόρῃναι, ὥστε λυθῆναι καὶ δια-
βαίνειν, ὅποσον ἐβούλετο. Ἐπεὶ δὲ ὄρθρος ἦν, ἔρχεται
πρὸς τὸν Χειρίσφον, καὶ λέγει, ὅτι ἐλπίδας ἔχει καλῶς
ἔτισθαι· καὶ διηγείται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ὁ δὲ ἡδετό 9
τε, καὶ ὡς τάχιστα ἕως ὑπέβαινεν, ἐθύοντο πάντες παρ-
όντες οἱ στρατηγοί· καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθύς ἐπὶ τῷ
πρώτου. Καὶ ἀπιοῦντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ
λοχαγοὶ παρήγγελλον τῇ στρατιᾷ ἀριστοποιεῖσθαι.
Ἀριστῶντι δὲ τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον δύο νεανίσκῳ 10
ἡδεσαν γὰρ πάντες, ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ
δυναῶντι προσελθεῖν, καὶ, εἰ καθεύδοι, ἐπεγειραντὰ εἰ-
πεῖν, εἴ τί τις ἔχοι τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. Καὶ τότε 11
ἔλεγον, ὅτι τυγχάνοιεν Φρύγανα συλλεγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ,
κῆπειτα κατίδοιεν ἐν τῷ πέραν ἐν πέτραις καθηκούσαις
ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν γέροντά τε καὶ γυναῖκα, καὶ παι-
δίσκας, ὥσπερ μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν

dum ex Ξοξίν. Sequens περιόρῃναι
ex Parif. et Eton. libro adscivi in lo-
cum vulgati περιόρῃναι, quod nimis
violentum est pro significatione fom-
nii. αὐτόματος etiam dat Parif.

καὶ διαβαίνει] Copulam omittit
Junina cum Guelf. Sequentia in-
epte tentavit Hutchinson ὅτι δὲ
βούλετο conjiciens, ineptius etiam
Zeune defendens interpretatur ita:
Intellige κατὰ, quocumque vellet. Re-
cte de pedibus diductis, divaricatis
dici verbum monet Weiske. Est igitur
gradi, ingredi.

9. ὡς τάχιστα ἕως ὑπέβαινεν] Ita
hæc distinguenda esse, recte monuit
Porfion. Vulgo ineptissime post τά-
χιστα comma positum reperitur.

ἐπὶ τοῦ πρώτου] Inepte Hutchin-
son χρόνον intelligebat. Infra vi. 5,
2. καὶ γίνεσθαι τὰ ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου
ἱερῶν. et sect. 8. καὶ ἵκνιντο ἐπὶ τοῦ
πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Quare h. l.
ἐπὶ scripsi.

10. Ἀριστῶντι] Liber Eton. Καὶ
ἀριστῶντι τῷ Ξενοφῶντι προσέτρεχον.

Etiam Parif. cum margine Steph.
προσέτρεχον dat, Edd. vett. cum
Guelf. προσέτρεχον. Equidem vulga-
tum προσέτρεχον repudiavi tanquam
ab hoc loco alienum, cum sequatur
καὶ τότε ἔλεγον. Interjecta etiam sunt
verba multa, quæ narrationem mor-
rantur. Figura contra illa, quæ præ-
sens adhibet, celeritatem solet sig-
nificare. Deinceps δὴν dedit Castal.

κατεύδοι] Suidas in ἐξείη dedit κα-
τεύδοι, deinde εἴ τίς τι ἔχοι πρὸς πολ.
Guelf. εἴ τίς τι ἔχοι τῶν πρὸς πολ.

11. Καὶ τότε ἔλεγον] Vitiosum lo-
cum esse recte suspicatus Weiske καὶ
οἷδε οὖν τότε ἔλ. malebat scriptum.

ἐν πέτραις] Cum libro Eton. omisi
ταῖς ante πίστεαις; quod si probave-
ris, tum addendum iterum ταῖς ante
καθηκούσαις.

τὸν ποταμὸν] Suidas in καθηκούσαις
habet τόπον.

γυναῖκα] Liber Eton. γυναῖκας.
Pro μαρσίπους ex Edd. vett. Polluce
7, 79. 10, 138. et Suida restitui μαρ-
σίπους.

- 12 πότερ' αὐτρώδει. Ἰδοῦσι δὲ σφισι δόξαι, ἀσφαλὲς εἶναι διαβαίνειν· αἰδῶ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἰππῶσι πρόσβατον εἶναι κατὰ ταῦτο. Ἐκδύντες δὲ, ἔφρασαν ἔχαντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὥς νευσαύμενοι διαβαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν διαβαίνειν, πρὶν βρεῖξαι τὰ αἰδοῖα· καὶ διαβάντες, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἤκειν.
- 13 Εὐθύς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτὸς τε ἔσπευθε, καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγγεῆν ἐκέλευσε, καὶ εὐχεσθαι τοῖς Φίρῃσι θεῶς τά τε ἐνείρατα καὶ τὸν πόρον καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. Σπεύσας δὲ εὐθύς ἤγε τὰς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον καὶ διηγῶνται ταῦτά. Ἀκαίσας δὲ καὶ ὁ Χειρίσοφος σπονδὰς ἐπέει. Σπείσαντες δὲ, τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ, συγκαλίσαντες τοὺς στρατηγούς, ἐβουλεύοντο, ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν, καὶ τοὺς τε ἔμπροσθεν νικῶεν καὶ ὑπὸ τῷ
- 15 ἔπισθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν. Καὶ ἔδοξε αὐτοῖς, Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν, ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν.
- 16 Ἐπεὶ δὲ καλῶς ταῦτα εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἡγῶντο δὲ οἱ

12. διαβαίνειν] Hoc ex Eton. dedi pro διαβῆναι. Compara fecit. 15. Sequens φρασαν Suidas in νευσαύμενοι omittens ἰσιγῶντα posuit ante διαβαίνειν.

νευσαύμενοι] Ita cum Suida Edd. vet. σπεισόμενοι margo Steph. cum libro Eton. et Parif. Pro γυμνοί, quod ex Suida, margine Steph. Parif. et Eton. recepit Zeune, vulgabat γυμνά.

πρόσθεν διαβαίνειν] Iterum ex Eton. hoc pro διαβῆναι recepit. Idem tamen liber male ἔστιν omisit.

13. ἰσιγῶν] Vitiose Guelf. cum libro Parif. et margine Villoif. ἰσιγῶν.

[ἰσιγῶν—ἰσιγῶν ἐκλεισθαι] Hunc locum excerptit Suidas sub verbo

ἰσιγῶν. unde vulgata lectio confirmatur. Ex Epistola.]

καὶ τὰ λοιπὰ] Hæc copulanda sunt cum ἰσιγῶναι τοῖς φ. θεῶς.

εὐθύς ἤγε] Interpositum vulgo μὲν cum Junt. Guelf. et Eton. omisit. Deinceps parva mutatione ταῦτά dedi pro ταῦτα.

14. καὶ ὁ Χειρίσοφος] Copulam, ad σπονδὰς ἰσ. pertinentem, ex Guelf. et Eton. adjecit Zeune.

ἰβουλεύοντο] Ita cum Parif. libro vulgatum ἰβουλεύοντο correxi. Sequens ἔμπροσθεν in locum vulgati πρὶν ex Parif. et Eton. adscivi.

15. ἥμισυ] Margo Steph. cum Parif. et Eton. ἴσιν addunt.

16. καλῶς ταῦτα] Guelf. ταῦτα

ναῖσκι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχοντες τὸν ποταμόν· ὁδὸς δὲ ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς τέτταρα στάδια.

Πορευομένων δὲ αὐτῶν ἀντιπαρήσαν αἱ τάξεις τῶν 17 ἰππέων. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν κατὰ τὴν διάβασιν καὶ τὰς ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ αὐτὸς πρῶτος Χειρίσοφος στοφανασάμενος καὶ ἀποδύς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε· καὶ τοὺς λοχαγοὺς ἐκέλευεν ἄγειν τοὺς λόχους ὁρθίους, τοὺς μὲν ἐν ἀριστερᾷ τοὺς δὲ ἐν δεξιᾷ ἑαυτοῦ. Καὶ οἱ μὲν μάν- 18 τας ἐσφονιάζοντο εἰς τὸν ποταμόν· οἱ δὲ πολέμιοι ἐτό- ξυν τε καὶ ἐσφονδύνον· ἀλλ' οὕτω ἐξικινῶντο. Ἐπεὶ 19 δὲ καλὰ ἦν τὰ σφάλγια, ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶ- ται καὶ ἀνῃλάαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι. Πολλαὶ γὰρ ἦσαν ἐταῖραι ἐν τῷ στρατεύ- ματι.

Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἐνέβαινε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· ὁ δὲ 20 Ἔσποφῶν, λαβὼν τῶν ἐπιστοφυλάκων τοὺς εὐζανωτάτους,

καλῶς habet. Deinceps εἰνταπλες στά- διον dant margo Steph. Parif. et Eton. Codex.

17. ἀντιπαρήσαν] In opposita ripa sequebantur equites, de quibus scd.

3. 4. ἰππὶ δὲ] Eton. ἰσιππὶ δὲ habet.

στοφανασάμενος] Hoc tempus nar- ratio et sequens ἀποδύς postulat; igitur ex margine Steph. libro Parif. et Eton. recepi pro στοφανασάμενος. Ceterum Chersiphorus facit ex more Lacedæmoniorum, quem narrat no- ster de Republ. Lacedæmoniorum xiii. 8. Hellenic. iv. 2, 12. et Plutar- chus Lycurgi c. 22.

παρήγγελλε] Intellige στοφανασάμε- ναι ἀποδύεσθαι.

18. εἰς τὸν ποταμόν] Sacrificio diis fluvium habitantibus oblato, ut in medio Hellesponto tantum Neptuno et Nereidibus machabatur Alexander Attiani i. 11. Cf. vi. 3. ubi est: αὐ- τοῖς δὲ ἰσθμὶ τῆς Θάλας, ὅς ἐστιν ἡμεῖς, καὶ τῇ

ποταμῷ τῇ 'Τέτασθ, — καὶ ἰσιππὸς εἰς τὸν ποταμόν ἐν τῇ χειρὶ φιάλης ἰστανδιν ἐν τῷ ποταμῷ, τὸν δ' Ἀλκίονον ξυμπικαλόμενος τῇ 'Τέτασθ, — καὶ τὸν 'Ισθμὸν. Idem narrat Indicorum cap. 18, 11. Hæc recte annotavit Hut- chinson.

20. σὺν αὐτῷ] Liber Parif. et Eton. εἰν ἰσιππῷ dant: deinceps ἐπιστοφυ- λακῶν Eton.

τοὺς εὐζανωτάτους] Polyænus i. 49, 4. Πικρῶν ποταμὸν περὶ αὐτοὺς δια- βάναι, ὑπὲρ τὸν βασιλέα ἀντικαθάρ- νων κολλόμενος, τὸν ἑλλάνων χιλιῶν ἰσθμὸς ἰσθμὸς καὶ ἰσθμὸν διάβασαι, αὐτοὺς δὲ κατὰ στήμα πρὸς τὸν ποταμόν ἰσθμὸν τῶν τιμωμένων διαβάντων ἰσθμὸν τοὺς ἀντικαθάρνους, καὶ γαστρί- νων ὑπὲρ πικρῶν, πολλὰς τι πληγὰς ἐμβαλόντων αὐτοῖς, οἱ μὲν Πικρῶντες ἀποδύνοντες διέβησαν. Qui videtur h. l. additum numerum χιλιῶν legisse in libro suo; ceterum sensu Xenopho- netæ narrationis plane aberravit.

- ἔθει ἀνὰ κράτος πάλιν ἐπὶ τὸν πόρον τὸν κατὰ τὴν ἔκβα-
σιν τὴν εἰς τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη· προσποιούμενος ταύτῃ
διαβὰς ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ τὸν ποταμὸν ἱππέας.
- 21 Οἱ δὲ πολέμιοι, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπε-
τῶς τὸ ὕδωρ περῶντας, ὁρῶντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα
θεύοντας εἰς τοῦμπαλιν, δέισαντες, μὴ ἀποκλεισθεῖσαν,
φεύγουσιν ἀνὰ κράτος ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔκ-
βασιν ἄνω. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐγένοντο, ἔτεινον
- 22 ἄνω πρὸς τὸ ὄρος. Λύκιος δὲ, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν ἱπ-
πέων, καὶ Αἰσχίνης, ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν πελταστῶν
τῶν ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἐπεὶ εἰδῶν ἀνὰ κράτος φεύγοντας,
εἶποντο· οἱ δὲ στρατιῶται ἐβῶν μὴ ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ
- 23 συνεκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος. Χειρίσοφος δ' αὖ, ἐπεὶ διέβη,
τοὺς μὲν ἱππέας οὐκ ἐδίωκεν, εὐθὺς δὲ κατὰ τὰς προση-
κούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐξέβαινεν ἐπὶ τοὺς ἄνω
πολεμίους. Οἱ δὲ ἄνω, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἐαυτῶν ἱππέας
φεύγοντας, ὁρῶντες δὲ ὀπλίτας ἐπιόντας σφίσιν, ἐκλεί-
πουσι τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ ἄκρα.
- 24 Ξενοφῶν δὲ, ἐπεὶ τὰ πέραν εἴρα καλῶς γιγνόμενα,
ἀπεχώρει τὴν ταχίστην πρὸς τὸ διαβαῖνον στρατεύμα.
(Καὶ γὰρ οἱ Καρδοῦχοι φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον

πάλιν] *Retro.* πῶρος est via illa, ἡδὲ
μία ἡ ἄγουσα ἄνω sect. 5. Sequens
καύση in ταύσην mutat margo Steph.
Parif. Eton. ut sect. 5. denique ἀπο-
κλεισθεῖσαι dant Parif. et Eton.

ισπίας] Vulgatum *ισπίας* ex more
Xenophonteo correxit Zeune.

21. *περῶντας*] Hoc ex Eton. pro
διαπερῶντας recepi. Ingressi enim
erant Cherisophus cum suis fluvium,
necdum evaserant ad ripam opposi-
tam, cum fugerent equites hostium.
Cf. sect. 23.

εἰς τοῦμπαλιν] Edd. vett. cum
Guelf. *εἰς* omittunt. Cf. sect. 32. Se-
quens ὡς πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ π. dedi ex
Eton. addito ὡς, quod vulgo deest;

sed idem liber cum Parif. ἀπὸ male
omittit.

22. *ἔχων*] Liber Parif. omittit. Ce-
terum hic Lycius Atheniensis intelli-
gendus, de quo iii. 3, 20. alter erat
Syracusanus i. 10, 14. Aischines erat
Acarum, infra cap 8, 18.

ἐβῶν μὴ ἀπολείπεσθαι] *Se non re-
mansuros esse* interpretatur Weiske.
Equidem deesse verba aliquot suspi-
cor.

23. *προσηκούσας ὄχθας*] Sunt, quae
supra sect. 11. *πίπται καθήκουσαι* ἐπ'
αὐτὴν τὸν ποταμὸν dicuntur et paulo
post τὰ ἄκρα τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ.

τοὺς ἄνω] Equites hostium in colli-
bus collocatos, ut supra sect. 3.

καταβαίνοντες, ὡς ἐπιθησόμενοι τοῖς τελευταίοις.) Καὶ 25
Χειρίσοφος μὲν τὰ ἄνω κατεῖχε, Λύκιος δὲ σὺν ὀλί-
γοις ἐπιχειρήσας ἐπιδιώξει, ἔλαβε τῶν σκευοφόρων τὰ
ὑπολειπόμενα, καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ
ἐκπώματα. Καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλλήνων καὶ 26
ὁ ὄχλος ἀκμὴν διέβαινε· Ξενοφῶν δὲ στρέψας πρὸς τοὺς
Καρδούχους ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο· καὶ παρήγγειλε τοῖς
λοχαγοῖς, κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἑαυ-
τοῦ λόχον, παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν
ἐπὶ Φάλαγγος· καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς καὶ τοὺς ἐνωμο-
τάρχας πρὸς τῶν Καρδούχων ἵναί, αὐραγοὺς δὲ καταστή-
σασθαι πρὸς τοῦ ποταμοῦ.

Οἱ δὲ Καρδῶχοι, ὡς εἴρων τοὺς ἐπισθοφύλακας ταῦ 27
ὄχλου ψιλουμένους, καὶ ὀλίγους ἤδη φαινομένους, θάτ-
τον δὴ ἐπῆσαν, ὥδ' αὖς τινες ἄδοντες. Ὁ δὲ Χειρίσοφος,
ἐπεὶ τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε, πέμπει παρὰ Ξενο-
φῶντα τοὺς πελταστας καὶ σφενδοήτας καὶ τοξότας,
καὶ κελεύει ποιεῖν, ὅ τι ἂν παραγγέλλῃ. Ἰδὼν δὲ αὐ- 28
τοὺς καταβαίνοντας ὁ Ξενοφῶν, πέμψας ἄγγελον κε-
λεύει, αὐτῷ μέναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ μὴ διαβαίντας· ὅταν
δὲ ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἔνθεν καὶ ἔνθεν
σφῶν ἐμβαίνειν ὡς διαβησομένους, διηγκυλισμένους τοὺς

26. ἀκμὴν] Pro ἴτι dictum a solo
Xenophonte tradit Moeris.

πρὸς τοῖς] Stephanus casu edidit
καὶ pro πρὸς.

ἑνωμοτίας ποιήσασθαι] Quid sit, in-
telligitur ex libri iii. 4, 21. seqq. ubi
est παραγυῖν ἔκωθιν τῶν πελάτων. Lo-
cum Arriani in Tafticis p. 21. posuit
Hutchinson, ubi est: Ξενοφῶν δὲ, σέ-
ντοι μὲν μίρες τοῦ λόχου ἢ ἑνωμοτία
ἵσται, οὐ διασφῆ· ὅτι δὲ μῖρος καὶ πάν-
τοις ἐν τῇ ἡμίσει, δηλοῖ ἐν ᾧ λίγαι, ὅτι
οἱ λοχαγοὶ κατ' ἑνωμοτίας ἵπαστες ἰπυ-
ῖσσαντες τὸν αὐτοῦ λόχον.

27. παραγγίλλῃ] Parif. liber πα-
ραγγίλλῃ, Eton. παραγγίλλοι.

28. καταβαίνοντας] Ita cum vett.
Edd. Guelf. Eton. διαβαίνοντας; Ste-
phanus edidit.

μὴ διαβάντας] Negationem adden-
dam viderat Brodaeus, eamque ex
Parif. libro et Regiis A et B inferuit
Zeune. Margo Steph. διαβαίνοντας
habet.

ἐμβαίνειν] Hoc pro ἰμβαίνειν ex Pa-
rif. libro recepit Zeune. Illud tamen
revocavit Weiske.

διηγκυλισμένους] Margo Steph. E-
ton. et Parif. Codex dant διηγκυλι-
μίους. Vulgatam tuetur Hefychia-
num διηγκυλισθαι, ἐν ἱστῆραι τοὺς δακ-
τύλους ἐν ἀγκυλῇ τοῦ ἀπαιτίου, et Sui-
o 3

ἀκοντιστάς, καὶ ἐπιβεβλημένους τοὺς τόξους· μὴ πρόσω
29 δὲ τοῦ ποταμοῦ πρβαίνειν. Τοῖς δὲ παρ' αὐτῶ παρήγ-
γειλεν, ἐπειδὴν σφενδόνη ἐξιμνήται, καὶ ἀσπίς ψοφῇ,
παιανίσαντας· θῆν αἰεὶ ἐς τοὺς πολεμίους· ἐπειδὴν δὲ
ἀναστρέψουσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὁ σαλ-
πιγκτῆς σημήνη τὸ πολερικόν, ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ
ἡγείσθαι μὲν τοὺς οὐραγούς, θῆν δὲ πάντας ἐπιτάχιστα,
καὶ διαβαίνειν, ἥ ἕκαστος τὴν τάξιν εἶχεν, ὥς μὴ ἐμπα-
δίξιν ἀλλήλους· ὅτι αὐτὰς ἄριστος ἔσοιτο, ἐς ἃν πρῶτος
ἐν τῷ πέραν γένηται.

30 Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὁρῶντες ὀλίγους ἤδη τοὺς λοιπούς,
(πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν μένειν τεταγμένων ἄρχοντο ἐπιμελη-
σόμενοι οἱ μὲν ὑποζυγίων, αἱ δὲ σκυῶν, αἱ δὲ ἐταῖρων)
ἐνταῦθα· ἤ ἐπέκειντο θρασείως, καὶ ἤρχοντο σφενδοῶν

31 καὶ τοξοῦσιν. Οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαντες ἄρμησαν
δρόμῳ ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' οὐκ ἐδόξαντο· καὶ γὰρ ἦσαν
ὠπλισμένοι, ὥς μὲν ἐν ταῖς ὄρεσιν, ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπι-
δραμεῖν καὶ φεύγειν, πρὸς δὲ τὸ εἰς χεῖρας δέχεσθαι

32 οὐκ ἱκανῶς. Ἐν ταύτῃ σημαίνει ὁ σαλπιγκτῆς· καὶ αἱ
μὲν παλῆμιοι ἔφευγον πολὺ ἔτι θάττον· αἱ δ' Ἕλληνες

das, qui habet: δηγυλημένον τὸ
ἀκόντισι μεταχειριζόμενον ἀπὸ τοῦ ἰο
μασχάλη κρατῶν τὸ δόρυ, ubi deinde
laudat locum nostri v. 2, 12. ubi E-
ton. pariter dat δηγυλημένους.

πρβαίνειν] Ita Eton. liber pro πρ-
βαίνειν. Sect. 34. de iisdem est:
προσώτιον τοῦ καιροῦ προῖόντες. In
Arriani Anab. vi. 26, 2. τὸ δ' ἂν πρ-
οθῆν τῆς δαῦν dederant librarii, ubi
Arrianus πρῶτον scripsisse mihi vide-
tur.

29. ἀσπίς ψοφῇ] Ab ictu telorum.
Male Weiske cum Zeunio ad pulsa-
tos a militibus clypeos refert, ut mo-
nuerat etiam Halbkart.

ἰς τοὺς πολέμους] Liber Eton. ἰσὶ
ε. πωλ. dat.

ἀναστρέψαντας] Male Edd. vet.

cum Guelf. ἀναστρέψαντες habent.
Hellenic. vi. 5, 18. τὰ ἔσλα πρὸς τοὺς
πολέμους φαίνει, ἀναστρέψαντας ἰσ-
λασι τοὺς ἀπ' οὐρῆς εἰς δόρυ ἐπισθῆναι τῆς
φάλαγγος ἡγείσθαι πρὸς αὐτόν.

30. τοὺς λαποῖς] Intelligit τοὺς ἐπι-
στροφύλακας, sect. 27. Male ὁρμηγούς
eosdem cum ἐπιστροφύλαξ, esse cen-
sebat Halbkart. Deinde ἰσμημένους
dat Eton. liber cum Paris. Postea
σκηῶν Paris, recepti in locum vulgati
σκηφίον.

ἰταῖρον] Vulgatum ἰταῖρον ita mu-
tavit Zeune. Scripturam marginis
Steph. Paris. Eton. Regii B. ἰταῖρον
vertit Leonclavius *res alias*.

ἤρχοντο] Vulgatum ἤρχοντο ex Pa-
ris. et Eton. contexti.

τὰ ἰσταντία στρέψαντες, ἔφαιγον διὰ τοῦ ποταμοῦ ὅτιτά-
χιστα. Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μὲν τινες αἰσθόμενοι, πῶ- 33
αυ ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ τοξοῦντες ὀλίγους
ἔτρασαν· οἱ δὲ πολλοὶ, καὶ πέραν ὄντων τῶν Ἑλλήνων,
ὅτι Φανερὸι ἦσαν Φεύγοντες. Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες ἀν- 34
δριζόμενοι, καὶ πρῶτον τῷ καιρῷ προϊόντες, ὕστερον
τῶν μετὰ Ξανθόαντος διεβησαν πάλιν· καὶ ἐτρώθησαν
τινες καὶ τούτων.

CAP. IV.

ΕΠΕΙ δὲ δίδίθησαν ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, συνταξάμενοι
ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν καὶ λείους
γῆλόφους, οὐ μείον ἢ πέτε παρασάγγας· οὐ γὰρ ἦσαν
ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ κῶμαι, διὰ τοὺς πολέμους τοὺς πρὸς
Καρδούχους. Εἰς δὲ ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν, 2
καὶ βασιλείῳ τε εἶχε τῷ σατραπίῃ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλεί-
σταις οἰκίαις τύρσις ἐπῆσαν· ἐπιτήδεια δ' ἦν δαψιλῇ.
Ἐνταῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο παρασάγγας 3
δύο, μέχρις ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποτα-

32. τὰ ἰσταντία] Hutchinso[n] is τὰ ἰσταντία scribing censebat, ut supra fecit. 21. εἰς τοῦ ποταμοῦ, ubi tamen Edd. vett. cum Guelf. εἰς omittunt.

33. αἰσθόμενοι] Ita liber Paris. Vulgo αἰσθόμενοι. Pro ὀλίγους Edd. vett. cum Guelf. ἀλλήλους habent.

34. ὑπαντήσαντες] Sunt milites a Cherisopho submissi fecit. 27. et 28.

1. λείους] Vel arboribus non obf-
ctis, vel minime asperis. Λίος op-
ponitur λείος de Republ. Athen. ii.
12. fecit alteram notionem recte præ-
fert h. l. Weiske.

1. γγος] Eton. liber πλησίον dat. de-
inde πρὸς τοὺς Καρδούχους Guelf.

2. τῷ σατραπίῃ] Τριβαζον nominat
σατραπὴν Ἀρμενίας Diodorus xiv. 27
at noster fecit. 4. σταθμῶν Ἀρμενίας
τῆς πρὸς Ἰωνίαν. Iterum libri viii.
cap. 8. extremo Φασιανῶν καὶ Ἐσπιρι-

τῶν Τριβαζον ἀρχῶν dicitur. Arme-
nia vero non commemoratur. Σα-
τραπὴς idem videtur esse cum ὑπαρ-
χῳ. Sed noster supra iii. 5, 17. εἰς
Ἀρμενίαν ἔξειν, ἢς Ὀρόντας ἔχει, πάλ-
λῃς καὶ ὑδαίνοντας. Igitur statuere
oportet geminos præfatos Armeniam
habuisse, Orontam satrapam et Teri-
bazum satrapam. Apud Arrianum
Anab. iii. 8, 9. Ἀρμενίαν in exercitu
Alexandri Ὀρόντης καὶ Μεδράβουτος ἡ-
χῳ.

τύρσις ἰσταν] Edd. vett. ἰσταν,
Guelf. ἰστανος.

3. παρασάγγας δύο] Male Edd.
vett. cum Guelf. et Eton. τρεῖς ha-
bent.

πηγὰς τοῦ Τίγρητος] Minius: Ori-
tur Tigris in regione Armenia majoris
fonte conspicio. Amasii verbo Πί-
γρητος reddidit.

- μῶ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταδμοὺς τρεῖς παρά-
 σάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμόν. Οὗ-
 τος δὲ ἦν μέγας μὲν αὐτῷ, καλὸς δὲ κῶμαι δὲ πολλαὶ
 4 περὶ τὸν ποταμόν ἦσαν. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία
 ἐκαλεῖτο ἢ πρὸς ἐσπέραν. Ὁ τὰρ βασιλεὺς φίλος γενόμενος καὶ ὁπότε πα-
 ρεῖν, οὐδεὶς ἄλλος βασιλεὺς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν.
 5 Οὗτος προσήλασεν ἱππέας ἔχων, καὶ προπέμψας ἐρμη-
 νέα, εἶπεν, ὅτι βούλοιο διαλεχθῆναι ταῖς ἀρχαῖς. Τοῖς
 δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· καὶ προσελθόντες εἰς
 6 ἐπήκουον, ἡρώτων, τί θέλοι. Ὁ δὲ ἔλεγεν, ὅτι σπείσα-
 σθαι βούλοιο, ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν,
 μήτ' ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τὰ ἐπιτή-
 δεα, ὅσων δέοιτο. Ἐδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς, καὶ
 ἐσπείσαντο ἐπὶ τούτοις.
 7 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταδμοὺς τρεῖς, διὰ τοῦ πε-
 δίου, παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ Τηριβαζὸς παρη-
 κολουθεῖ, ἔχων τὴν αὐτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὡς δέκα
 σταδίου· καὶ ἀφίκοντο εἰς βασιλεια καὶ κώμας πλείους
 8 πολλὰς, πολλῶν τῶν ἐπιτηδείων μεσάς. Στρατοπε-
 δευομένων δ' αὐτῶν γίνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλή· καὶ

μέγας μὲν οὐ, καλὸς δὲ] Vulgatum ordinem καλὸς μὲν, μέγας δ' οὐ ex Demetrio Phalereo sect. 6. et 121. primus mutari iussit Muretus, cui cum Hutchinsono paruerant ceteri Editores. Compara cap. 8, 2. Symposii 2, 19. Valckenae ad Herodotum viii p. 646.

4. φίλος γενόμενος] De eo compara Plutarchi Artaxerxen cap. 24. 27. 28. 29. ubi ab Artaxerxe occisus narratur homo levis et inconstans.

ἀνίβαλλεν] Suidas in h. v. laudat h. l. sed in παραίη explicatio ejus ἀνιβαλλεν occupat locum verbi ἀνιβαλλεν. Verbo utitur noster in Cyrop. vii. 1, 38. Utrouque utitur de

Re equestri vi. 12. ubi additur τὸν Περσικὸν τρόπον, de quo Hipparchici i. 17. repetit. Hinc ἀναβολὴς Plutarcho et Appiano Punicorum 106.

6. ὁ δὲ ἔλεγεν] Eton. ὁ δὲ ἔλεγε dat.

7. διὰ τοῦ πεδίου] Eton. articulum omittit, recte, puto, ut cap. 5. sect. 3. et alibi. Sequentia βασιλεια videntur Teribazi ὑπάρχον fuisse, ut supra sect. 2. erat βασιλεια τῶν σατράπων, Orontis, credo.

8. χιὼν πολλή] Diodorus xiv. 28. Ὁδοιποροῦντες δὲ διὰ τῶν Ἀρμενίων ἐρῶν ἐλήφθησαν ὑπὸ χιόνος πολλῆς καὶ παρακινδύνυσαν ἀπολίσθαι πάντες. Τῷ γὰρ ἄρως ἐνταραγμένου τὸ μὲν πρῶτον κατ' ἄλγος ἤρξατο χιὼν πύπτειν ἐν τοῦ πεδίου

ἔωθιν ἔδοξε διασκηῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγούς
κατὰ τὰς κώμας· οὐ γὰρ ἐώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ
ἀσφαλὲς ἔδοκει εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος. Ἐν-
θ ταῦτα εἶχον πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ,
ιερεῖα, σῖτον, οἶνους παλαιούς εὐώδεις, ἀσταφίδας, ὅσπρια
παντοδαπά. Τῶν δὲ ἀποσκεδαννυμένων τινὲς ἀπὸ τοῦ
στρατοπέδου ἔλεγον, ὅτι κατίδοιν στρατεύμα, καὶ νύκτωρ
πολλὰ πυρὰ φαίνοιτο. Ἐδόκει δὴ τοῖς στρατηγοῖς σὺν 10

χρῆτος, ὥστε τοὺς διαφερόντας μὴδὲν
ὑποκρίσθαι τῆς εἰς ταῦτα προεσθῆναι πο-
ρείας· μετὰ δὲ ταῦτα πνύματος ἐπι-
γινώσκοντες μάλλον αὖ κατιδέσθαι καὶ
ἐν χώρῃ ἐπιπλάσσειν, ὥστε μὴ αὖτε
δυναθῆναι μήτε τὰς ἰδούς μήτε ὁλοχρεῶς
τὰς ἰδέσθαι τῶν τῶν διαφύσθαι.
Διότι ἐνθυμία τὸ στρατιώτην ὑπὸνέτω
αὐτὸς, ἀνακρίπτειν μὲν εἰς ἀπώλειαν
οἱ βουλευμένων, προάγειν δὲ διὰ τὰ πλῆ-
θος τῶν χιόνων οὐ δυναμένον.

κατὰ τὰς κώμας.] Liber Parif. et E-
ton. π. τ. χώρας habet.

9. πάντα.] lidem libri omittunt;
deinceps ἡρῶν dant Edd. vet. cum
Guelf. postea σταφίδας Eton. σταφίδα
Parif.

10. ἰδόντι δὲ] Castalio δὲ dedit et
ἐν post πάλιν inferuit, quod recepit
Zeune.

διαφύσθαι.] Liber Parif. cum Eton.
συναφύσθαι, dedit, quod recipiendum
judicavi, quoniam vulgatum ex ana-
logia verbi διασκηῆσαι significabit sub
dio separatim agere, cum h. l. duces
copias dispersas cogere et confertas
sub dio habere paratas ad hostem ex-
cipiendum vellent.

[Ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφα-
λὲς εἶναι διασκηῆσαι, ἀλλὰ συναγαγεῖν
τὸ στρατεύμα. Πάλιν ἰσχυρῶς ἐνυπὶ-
νον, καὶ γὰρ ἰδόντι συναφύσθαι.] Pu-
det me, Buttmann, erroris sane non
levis, quem mihi obtulit Index Zeu-
nianus, dum vulgatum διαφύσθαι
interpretatur cum aliis sub dio agere;
quo nihil poterat magis alienum a
sententia loci excogitari. Rectum
interpretationem iple antea fueram
secutus in Lexico græco; sed dum
Codicum duorum Parif. et Eton.
cetera præstantissimorum lectionem
diversam nimis cupide persequor,

ipse in gravem incidi errorem. Re-
stituendum igitur est vetus verbum
διαφύσθαι, quod differere interpret-
atus est in Thesaurο H. Stephanus;
addit tamen ibidem alios exponere
sub dio agere. Quæ quidem notio
huic composito tribui non potest, et-
iam si simplex ἀφύσθαι significare
videatur in sereno caelo versari in loco
Gregorii Nazianzeni posito a Stephano:
νῦν μάρτυρες ἀφύσθαι καὶ παρα-
στῆναι. Xenophon uti dispersarum
per vicos copiarum rationem dupli-
cem ediderat antea: οὐ γὰρ ἴσμεν
πολλοὺς οἰδῆναι, καὶ ἀσφαλὲς ἰδόντι εἶ-
ναι διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος· ita nunc
pariter contrasterum et in unum lo-
cum congregatarum copiarum sub
dio rationem pariter geminam red-
dit. Hostium enim in vicinia de-
gentium ignes nocturni conspecti
fuerant, et cœlum differre vîsum
promittebat Græcis iter per montes
non adeo incommodum nec errori-
bus obnoxium. Sed spes eorum
fecellit cœlum, unde proxima nocte
copiosa iterum nix decidit. Verbum
διαφύσθαι igitur h. l. usurpatur simili
ratione, ut in ἀφύσθαι, ἀναφύσθαι,
ἐξαφύσθαι. Aliud compositi exemplum
adhuc desidero. Vocabuli διαφύσθαι pro
διαφανῆς positi exemplum ex Hippo-
crate posui in Lexico, unde deriva-
tum διαφύσθαι restitui Heraclito de Al-
legoriis in eodem Lexico sub voc.
ἐπαχλύω; nunc video Synesium de
Insomniis p. 139. verbo ἀναφύσθαι
uti, quod in vulgatis editionibus
ἀναφύσθαι scriptum legitur. Ceterum
in hoc ipso loco, quem Castalio in-
serta particula ἐν post πάλιν interpo-
laverat, superest tamen adhuc men-
dum, quod ipsum Castalioni occa-

- ἀσφαλές εἶναι διασκηρῶν, ἀλλὰ συναγαγῆναι τὸ στρά-
τευμα. Πάλιν ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ γὰρ ἐδόκει συν-
11 αἰθριάζειν. Νυκτερεύοντων δὲ αὐτῶν ἐπταῦθα, ἐπι-
πίπτει χιὼν ἄπλutos, ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τὰ ἔπλα καὶ
τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους, καὶ τὰ ὑποζύγια συνε-
πύδησεν ἡ χιὼν· καὶ πολλὸς ὄκτος ἦν ἀνίστασθαι· κατα-
κειμένων γὰρ ἀλεινὸν ἦν ἡ χιὼν ἐπιπεπτακυῖα, ὅτι μὴ
12 παραρρῦσει. Ἐπὶ δὲ Ξενοφῶν ἐτόλμησε γυμνὸς ἀν-
ἀναστὰς σχίζειν ζῦλα, τάχα ἀναστὰς τις καὶ ἄλλος
ἐκείνου ἀφελόμενος ἔσχισεν. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλ-
13 λοι ἀναστάντες τῷρ ἔκαιον καὶ ἐχρίοντο· πολὺ γὰρ ἐν-
ταῦθα εὐρίσκετο χρίσμα, ὃ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, σύειον
καὶ σησάμινον καὶ ἀμυγδάλινον, ἐκ τῶν πικρῶν, καὶ

sonem emendationis non necessariam praeuisse videtur. Verborum scilicet series aliter distinguenda est et scribendum: Ἐξοὶ δὴ—ἀλλὰ συνα-
γαγῆναι τὸ στράτευμα πάλιν. Ἐντεῦ-
θεν συνῆλθον καὶ γὰρ ἔκ. Ex Epi-
stola.]

11. ἀλεινὸν] Laudo Weiskium, qui inperitum ἱλεινὸν correxerit. Liber Eton. γὰρ ἱλεινὸν ἦν ἡ χιὼν ἔδedit pro vulgatis δὲ λεινὸν ἢ χιὼν. Denique Suidas sub voc. ἀλεινός ex h. l. laudat: χιὼν γὰρ πικρῶν καὶ ἱλεινός ἦν πολλὸν ἀνίστασθαι κατακειμένους δὲ ἀλεινός ἦν ἡ χιὼν, ὅση μὴ παραρρῦσει ἡ χιὼν. Suidae locum annotavit etiam vir doctus in Editione Cantabr. 1785. sed de diversitate lectionis non iudicavit.

12. γυμνὸς δὲ] Ex Eton. δὲ accessit: sequens τάχα idem liber retrahit et cum ὁμοί copulat post δὲ positum. Sed nosse Cypri. i. 6, 15. δὲ τοῖς τὰ τέλει ἱσχυμένους, ἡδὺς τοῦτο ἰσχυμὴν, et alibi ἱσχυὸς ἐχρῶντα sequente ἡδὺς ponit, veluti de Laod. rep. ii. 1. deinceps Edd. vett. cum Guelf. σχίσας et πῶς, σχίζον dant.

13. εὐρίσκετο χρίσμα] Vulgatam scripturam ἡδυναντο τὸ χρίσμα ex libro Parif. et Eton. correxi. Margo Vilbois. εὐρίσαντο dat. Zeuno ex Guelf.

ἡδυναντο τὸ ἐδίδit. Articulus τὸ tolerari non poterat. Comparata Theophrastum de Odoribus p. 444. ed. Heinfii: τῷ δὲ χρίσματι τῷ ἐκ τῶν πικρῶν ἀμυγδαλέων. πάλιν δὲ γίνονται πικρὰ ἱλεινός, καὶ πικρῶν ἐξ αὐτῶν χρίσμα, ubi non magis licebat scribere τὸ χρίσμα, nisi peculiarius aliquod unguentum ita appellatum intelligi voluisset scriptor. Sequens μέγας pro μῆγας dedit admonente Persone.

σύειον] Liber Parif. et Eton. σύειον dant. Brodusius σύειον, Moretus Var. Lect. 19, 5. σύειον conjiciebat scribendum. Sed iustitiam μέγας, non χρίσμα, interpretant scriptores veteres, quod ex oleo vulgari mistis floribus liliorum conficiebatur. Praeterea idem Moretus δύναντο conjecit. Weiske ablutum et ponne ridiculum iudicavit inter olorum genera et plantis confecta primo loco adipem failiam commemorari, cum omnino ad unguenta nihil fere ex animalium corporibus admiscuerint. Sed unguenta sunt μέγας, Xenophona autem hic memorat χρίσματα. Deinceps Edd. vett. cum Guelf. dant σύειον. Cf. Curtii vit. 4, 23. Pro πικρῶν est in iisdem libris πικρῶν, jani olim correctum a Tornebo ad locum Theophrasti supra laudatum p. 20.

τρεφίνων. Ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ μύρον εὐρύ-
στατο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἰδοὺς διασκευητέον εἶναι κατὰ 14
τὰς κώμας εἰς στέγας. Ἐνθα δὴ οἱ στρατιῶται σὺν
πολλῇ κραυγῇ καὶ ἡδοῇ ἔθισον ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ
ἐπιτήδεια· ὅσοι δὲ, ὅτε τοπρότερον ἀπήλασαν, τὰς οἰκίας
ἐπέπρησαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας δίκην ἰδίδεσθαι κακῶς σκη-
νῶντες. Ἐνταῦθεν ἔπεμψαν τῆς νυκτὸς Δημοκράτην 15
Τεμενίτην, ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη, ἐνθα ἔφασαν αἱ
ἀποσκευαζόμενοι καθαροῖν τὰ πυρά· οὗτοι γὰρ ἰδοὺς
καὶ πρότερον πολλὰ ἤδη ἀληθεύσαι ταυῦτα, τὰ ὅντα τε
ὡς ὄντα, καὶ τὰ μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Παραυτοῖς δὲ, 16
τὰ μὲν πυρά οὐκ ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δὲ συλλαβὸν ἤκου
ἄγων, ἔχοντα τόξον Περσικόν, καὶ Φαρέτραν, καὶ σάγα-
ριν, οἷον περ καὶ αἱ Ἀμαζῶνες ἔχουσιν. Ἐρωτώμενος δὲ 17
[τὸ] ποδαπὸς εἴη, Πέρσης μὲν ἔφη εἶναι, πορευέσθαι δὲ
ἀπὸ τοῦ Τηριβάζου στρατεύματος, ὅπως ἐπιτήδεια λά-
βοι. Οἱ δὲ ἡρώτων αὐτὸν, τὸ στρατεύμα ὅπωςον τε εἴη,

14. κατὰ τὰς κώμας] Praepositionem vulgo omiffam ex comparatis locis fecit. 8. et cap. 5. fecit. 23. addidit cum Hutchinsono Weiske, quam commodè intelligi posse censebat Zeune. Suidas in *διασκευητέον* ex h. l. laudat *εἰς τὰς κώμας*, et in Gueff. manus recentior *εἰς* addidit.

κραυγῇ] Liber Eton. omiffit, et pro *ῥῆμα* vulgato dedit *ἔθισον*, tempus commodius.

ὑπὸ τῆς αἰθρίας] Cod. Paris. *ὑπὸ ἀπασθάλιας*. Suidas h. l. ita laudat: *οἱ δὲ τὰς οἰκίας ἐπεπρήσαντες δίκην ἰδοὺς ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες*, quem verborum ordinem Xenophonti refutui voluit Porfion. Paulo antea Paris. habet *ἔνα πρότερον ἀπῆλσαν καὶ τὰς οἰκίας*.

15. Τεμενίτην] Hutchinson compavit Stephani Byzantini locum: *Τεμενίς πόλις Φρυγίας πρὸς τῇ Λοκασίᾳ*· τὸ *ἔθισον* Τεμενίς: alterum-

que: *Τίμνος τόπος Σικελίας*—*οἱ δὲ τὰς Τεμενίτης*. Zeune ex Temento urbe maritima Argolidis arcessit hominem; sed ita Τεμενίτην scriptum oportuerat ex Strahonis libro viii. et Stephano. Quid si Τεμενίτην, ex Temento, Æolidis urbe, oriundum, comjecero?

16. *ἄνστις καὶ αἱ*] Copulam καὶ ex Eton. libro inferui. Suidas *ἀναγοῖ, ἄνστις αἱ* ex h. l. laudavit in h. v. de scriptura sine s. diserte monens.

17. [τὸ] ποδαπὸς] Articulum τὸ omittit liber Eton. cum Suida in v. *ποδαπὸς*. Paris. Codex dat *ποδαπὸς*. Exemplum simile articuli post *ῥῆμα* additi desidero, et loca in Editione Cantabrig. 1785. p. xx. allata, minime similia sunt. Quare fecula. *πορευέσθαι*] Edd. vet. cum Gueff. *οργανεύεσθαι* dant.

- 18 καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένοι. Ὁ δὲ εἶπεν, ὅτι Τηριβάζος
εἷη ἔχων τὴν τε αὐτοῦ δύναμιν, καὶ μισθοφόρους Χάλυ-
βας καὶ Ταόχους· παρεσκευάσθαι δὲ αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ
τῇ ὑπερβολῇ τῶν ὅρους ἐν τοῖς στενοῖς, ἥπερ μοναχῇ εἷη
πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθρόνον τοῖς Ἕλλησιν.
- 19 Ἀκούσας τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στράτευμα
συναγαγεῖν· καὶ εὐθὺς, καταλιπόντες Φύλακας καὶ
στρατηγὸν ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπο-
20 ρεύοντο, ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἀλόντα ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ
δὲ ὑπερέβαλον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταὶ προΐοντες καὶ κατι-
δόντες τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὀπλίτας, ἀλλ'
21 ἀνακραγόντες ἔθρον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ βάρβα-
ροι, ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, οὐκ ὑπέμειναν, ἀλλ' ἔφου-
γον· ὅμως δὲ ἀπέθανόν τινες τῶν βαρβάρων· καὶ ἵπποι
ἤλυσαν ὡς εἴκοσι, καὶ ἡ σκητὴ ἡ Τηριβάζου ἔαλω, καὶ ἐν
αὐτῇ κλίνει ἀργυρόποδες, καὶ ἐκπώματα, καὶ οἱ ἀρτο-
22 κόποι καὶ οἱ οἰνοχόοι φάσκοντες εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ἐπύ-
θοντο ταῦτα οἱ τῶν ὀπλιτῶν στρατηγοὶ, δοκεῖ αὐτοῖς ἀπιέ-
ναι τὴν ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μὴ τις ἐπίθεις
γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις. Καὶ εὐθὺς ἀνακαλε-

18. καὶ αὐτὸν—ἥπερ μοναχῇ] Edd. vett. δ' αὐτὸν, deinceps cum Guelf. ἥπερ habent. Sequens μοναχῇ pro vulgato μοναχῇ, frustra defenso a Salmasio Exercit. p. 824. adfisci ex Suida h. v. qui μοναχῇ interpretatur. Idem male ἡπιθρόνον ex h. l. retulit. Recte Weiske comparat Atticorum ἀλλαχῇ, πολλαχῇ, πανταχῇ, ἡναχῇ et similes formas; et δ' μοναχῇ interpretatur quo uno loco. In Platonis Symposio est μοναχοῦ ἐνταῦθα.

21. ὡς εἴκοσι] Liber Eton. eis εἴκοσι habet; idem articulum ἡ post σκητῇ dedit, quem cum vulgatis libris neglexit Weiske.

ἀρτοκόποι] Ita margo Steph. cum libro Parif. et Eton. Ante Zeonium legebatur ἀρτοποι. Pollux ἀρτοκό-

ποι vocabulum e Xenophonte memoravit vii. 21. Vulgatum legitur ἀρτοκόποις vocabulum Hellenicorum vii. 1, 26. Ante οἰνοχῶν articulus αἰ deest in Edd. vett. et Guelf.

22. Ἐπεὶ] Eton. ἰσχυρῶς. Sequens ταῦτα pro vulgato πάντα ex eodem et Parif. libro adfisci. Ex reducibus peltastis audiverant facta.

δοκεῖ] Parif. liber Ἰωνῶν scriptum habet. Sequens γίνονται ex eodem et Eton. dedi pro γίνονται.

καταλελειμμένους] Aldina καταλειμμένους, Eton. ἰσχυρῶς καταλειμμένους dat. Sunt, de quibus fecit. 19. καταλειμμένους φύλακας καὶ στρατηγούς ἰσχυρῶς μίνουσι. et græcum στρατηγούς, non Persiarum bis intelligendum est.

σάμενοι τῇ σάλπγγι ἀπήσαν, καὶ ἀφίκαντο αὐθημερὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

CAP. V.

Τῇ δὲ ὑστεραία ἐδόκει πορευτέον εἶναι, ἣ δύναιτο τάχιστα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στρατεύμα πάλιν, καὶ καταλαβεῖν τὰ στενά. Συσκευασάμενοι δὲ εὐθύς, ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς, ἡγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθημερὸν ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἔμελλεν ἐπιτίθεσθαι Τηρίβαζος, κατεστρατοπεδεύσαντο. Ἐν-
2 τῷθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς ἐρήμους τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν. Ἐλέγοντο δὲ αὐτῷ αἱ πηγαὶ οὐ πρὸσω εἶναι. Ἐντῷθεν ἐπορεύοντο 3 διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου σταθμούς τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χαλεπός,

ἐφίκαντο.] Ita cum Parif. liber E-ton. Vulgo erat ἐφικνῶνται. Ceterum Weiske ita ad h. l. *Regressi non ad castra iter confecerunt, sed e montibus fortasse tuba excitantur reliquos, et cum his conjuncti ad castra peltastarum eodem die pervenerunt.* Quae mihi plane falsa et a narratione Xenophontis abhorrens esse videtur annotatio. Recte etiam de errore viri docti monuit Halbkart, sed is ἀνακαλιάρματα item male ad peltastas retulit. Dispersos per montes milites et e castris egressos tuba convocat, quo celerius convenirent.

2. τρεῖς, παρὰ.] Margo Steph. cum libro Brodæi, Parif. Eton. dant τρεῖς παρασάγγας πεντεκαίδεκα ἐπὶ τὸν Εὐφράτην. Vulgo omiſſa erant verba παρὰ. et παρὰ τὸν Εὐφ. legebatur. Equidem librorum præstantissimo- rum auctoritatem sequi non dubita- vi, quanquam testimonium aliud adhibere non licet, quo Græcorum iter illustretur, quod secundum fluvium Euphratem hucusque factum fuerit per montes; non magis vero appa-

ret aliunde, num recte Græci hucus- que per montes remoti ab Euphrate profecti esse dicantur. Ceterum Euphratis orientis brachium meridionale intelligendum esse monet Man- nert Geogr. v. p. 203.

3. ὁ δὲ τρίτος.] Intellige σταθμός. Diodorus xiv. 28. post verba posita supra ad sect. 8. ita pergit: τοῦ δὲ χιμῶνος ἰστίαν λαμβάνοντος, ἰσχυρή- θη πνιμάται μίγνυθαι μετὰ πολλῆς χαλάρης, ὥστε, τοῦ ευρηθῆ παρὰ πρὸ- σωπον ὄντος, ἀναγκασθῆναι καθίσθαι ἐν δύναμιν ἅπασαν ἑαστος γὰρ τὴν ἐν τῇ ὁδοποιίᾳ κατασθῆναι ὑπομένειν ἀδυνατῶν, ὅπου ποτὶ εὐχῶν, μὴτοι πάσ- κῃσι. Ἀποκρίντες δὲ πάντες τὸν ἀναγκαῖον, ἵκνυνται μὴ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα διακατεῖναι ὑπαίθριον πολ- λῶς συνεχόμενοι κακοῖς· διὰ γὰρ τὸ πλῆθος τῆς κατὰ τὸ συνεχὲς ἰσχυρομέ- νης χιόνος τὰ τι ἅλλα πάντα συνεκαλύ- φθη καὶ τὰ σώματα διὰ τὴν ἀπὸ τῆς αἰθρίας πάχυν περιψύχοντο· διὰ τι τὴν ὑπερβολὴν τῶν κακῶν ἔλην τὴν νύκτα διηγνύσθαι. Καὶ τινες μὲν πρὸ ἱκανῶ- σιν τῆς ἀπὸ τούτου βλάβος ἰσχύ-

καὶ ἄνεμος βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν ἀποκαίειν
 4 πάντα, καὶ πωγὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἐνθα δὴ τῶν
 μάντεων τις εἶπε σφαγιάζεσθαι τῷ ἀνέμῳ· καὶ σφα-
 γιάζεται· καὶ πᾶσι δὴ περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλε-
 πὸν τοῦ πνεύματος. Ἦν δὲ τῆς χιόνος τὸ βάθος ὀργυιά·
 ὥστε καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπέδων πολλὰ
 5 ἀπώλετο, καὶ τῶν στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. Διεγίνοντο
 δὲ τὴν νύκτα πῦρ καίοντες· ξύλα δὲ ἦν ἐν τῷ σταδμῷ
 πολλά· οἱ δὲ ἐφ' ἐκ προσιόντες ξύλα οὐκ εἶχον. Οἱ οὖν
 πάλαι ἤκοντες καὶ πῦρ καίοντες αὐ προσίσταν πρὸς τὸ
 πῦρ τοὺς ἐφίζοντας, εἰ μὴ μεταδοῖεν αὐτοῖς πυρούς, ἢ
 6 ἄλλο τι ὧν ἔχουσιν βρωτῶν. Ἐνθα δὴ μετεδίδουσιν ἀλ-
 λήλοις, ὧν εἶχον ἕκαστοι. Ἐνθα δὲ τὸ πῦρ ἐκαίετο,
 διατηκομένης τῆς χιόνος βόθροι ἐγίγοντο μεγάλοι ὥστε

χρον, τινὲς δὲ περιπαταλῶσθαι ἐπὶ
 τοῦ πάθους τὰ σώματα, πᾶσαι ἀπυγί-
 νασαι ἱκετεύοντες, τῶν ἀρετῶν αὐ-
 τῶν στυγνὴν ἀπάντων ἀποκαταρτίων.
 Δύσκει ὡς ἡ νύξ διήλθε, τῶν δ' ὑπερ-
 γίων τὰ πλεῖστα ἐφίση διεσπαρμένα,
 καὶ τῶν ἀνθρώπων πολλὰ μὲν τιταλευτη-
 κόντες, οὐκ ἐλίγους δὲ τὴν μὲν ψυχὴν ἔχον-
 τες ἴμφορα, τὸ δὲ σῶμα διὰ τὸ πάθος
 ἀκρίντες· ἵκται δὲ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐνυφλάσθαι διὰ τὸ τὸ ψύχος καὶ τὴν
 ἀκαύγειαν τῆς χιόνος· καὶ τιλίους ἐν
 ἀπαιτίαις διεσπάρησαν, εἰ μὴ βραχὺ διελ-
 θόντες ἴδοντο αἰμάς γιμούσας τῶν ἱππο-
 δίων. Ad quem locum scriptorum
 aliorum testimonia de Armenia situ
 et aere frigidissimo comparavit egre-
 gius Wesselingius. Diodorus sua
 partim ex Xenophonte, alia ex The-
 mistogene duxisse videtur.

ἀποκαίειν πάντα] Ex margine Steph.
 libro Paris. et Eton. πάντα adscivit
 Zeune. Latine *adurere* similiter de
 frigoris effectu dicunt, ut allatis locis
 Virgilii Georg. i. 92. Plinii xvii. 24.
 comparati cum Theophrasti h. pl. iv.
 14. docet Hutchinson. πᾶσαι malebat
 Halbkart.

4. σφαγιάζεσθαι] Ita Guelf. Vulgo

erat σφαγιάζεσθαι. Ad sequens σφα-
 γιάζεται intellige δ μάντις. De cultu
 ventorum et Boreæ apud Græcos
 et barbaros compara Perizonium ad
 Eliani v. h. xii. 61. Spanheim ad
 Callim. in Delum versu 26. Meursii
 Græc. Feriat. in Βαρσάραι, laudatos
 ab Hutchinsono.

καὶ πᾶσι δὴ] Ex Eton. δὴ adscivi
 cum Zeunio.

5. Διεγίνοντο] Eton. liber simplex
 ἰγίνοντο habet, deinde Guelf. λέοντες.

προσιόντες] Hoc cum margine Vil-
 loif. Paris. Eton. Regis A. B. pro
 vulgato προσιόντες Zeune edidit.

καὶ πῦρ] Guelf. cum Eton. libro
 habet καὶ τὸ πῦρ. Deinceps προσή-
 σαν male habent Edd. vet. cum
 Guelf.

ταὺς ἐφίζοντας] Margo Villoif. αὐ-
 τοῖς ἐφ. habet. Sequens μεταδοῖεν ex
 Paris. et Eton. recepi pro μεταδίδου.
 Castalio αὐτοῖς omisit. βρωτὸν est in
 Eton.

6. τὸ πῦρ ἱκαίετο] Ex Guelf. arti-
 culum adscivit Zeune: ibi enim scrip-
 tum legitur: ἔνθα δὲ τὸ πῦρ ἱκαίετο.
 Articulum addit etiam margo Vil-
 loif.

ἐπὶ τὸ θάπτεον· οὐ δὲ παρὴν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς
χώρας.

Ἐπαύθην δὲ τὴν ἐπιβῆσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο διὰ τὴν
χώραν, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐβουलिμύασαν. Πεινοφῶν
δὲ ἐπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων τοὺς πιπτοντας
τῶν ἀνθρώπων, ἠγνοεῖ, ὅτι τὸ πάθος αἶψα. Ἐπειδὴ δὲ
ὑπὲρ τις αὐτῶ τῶν ἐμπείρων, ὅτι σαφῶς βουλιμύωσι, καὶ
ἴαν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, περιῶν ἐπὶ τὰ ὑποζύ-
για, εἴ που τι ὀρέῃ βραπτόν, ἐδίδου, καὶ διέπεμψε διδόν-
τας τοὺς δυναμένους παρατρέχων τοῖς βουλιμύωσιν.
Ἐπειδὴ δὲ τι ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο. Πει-
νοφῶν δὲ, Χειρίσοφος μὲν ἀμφὶ κνήφας πρὸς κώμην
ἀφικνεῖται, καὶ ὑδροφορεύσας ἐκ τῆς κώμης γυναῖκας
καὶ κόρας πρὸς τὴν κρήνην καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ
ἐρύματος. Αὗται ἡρώτων αὐτοὺς, τίνες εἶεν. Ὁ δὲ ἐρ-
μηνεύς εἶπε Περσιστὶ, ὅτι παρὰ βασιλέως παρούσιοντο
πρὸς τὸν σατράπην. Αἱ δὲ ἀπεκρίναντο, ὅτι αὖτε ἐνταῦ-
θα αἶψα, ἀλλ' ἀπέχου ἔστω παρασάγγην. Οἱ δ' ἐπὶ
ὅψι ἦν, πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται εἰς τὸ ἔρυμα
σὺν ταῖς ὑδροφόροις. Χειρίσοφος μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἐδυ-
μήθησαν τοῦ στρατεύματος ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο·
τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι διατελέσας

αὐτὸν ἐπὶ τῇ Margo Villosif. ex Co-
dice 2. 1. 3. laudat παρὸν et in Co-
dice 3. deesse monet verba μετρεῖν εἰ.
In Etonensi exciderunt verba βάθρου
—χώρας.

8. περιῶν] Vulgatum παρὸν cum
Porosmo correxi. Sed in etiam παρὸν
praeferebat. Margo Steph. cum Pa-
rif. libro habet παρὸν. παρὸν. Eton.
παρὸν παρὸν. Suidas vulgatum habet.

9. αὐτῶν] Vulgatum αὐτῶν παρὸν δὲ
βραπτόν ἡρῆν ex margine Steph. libro
Parif. et Suida, qui h. l. posuit in
verbo βουλιμύω, correxit Zeune. Edd.
vett. cum Guelf. exceptis Castellonicis

dant δὲ παρὸν δὲ βρ. ἡρῆν. Eton. δ
παρὸν ἡρῆν δὲ βραπτόν. Porosmo malebat
αὐτῶν παρὸν ἡρῆν.

9. γυναῖκας καὶ κόρας] Edd. vett.
cum Guelf. καὶ copulam omittunt.
Zeune vulgatum interpretatur mulie-
res easque puellas.

10. ἀπὸ] Ex Guelf. pro vulgato
ἀπὸ] dedi cum Zeunio.

11. διατελέσας τὴν δὴν] Ita margo
Steph. liber Brodski, Parif. Eton.
Vulgatum διατελέσας, in τῇ δὴν revo-
cavit Weiske, qui opponi ita sibi
inviatam putabat ἐπεσθῆναι et in τῇ
δὴν.

- τὴν ὁδὸν, ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ ἐνταῦ-
- 12 θά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν. Ἐφείποντο δὲ τῶν
πολεμίων συνειλεγμένοι τινες, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα τῶν
ὑποζυγίων ἤρπαζον, καὶ ἀλλήλοις ἐμάχοντο περὶ αὐτῶν.
Ἐλείποντο δὲ καὶ τῶν στρατιωτῶν οἱ τε διεφθαρμένοι
ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμούς, οἱ τε ὑπὸ τοῦ ψύχους
13 τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀπασεσηπότες. Ἦν δὲ τοῖς
μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι
ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πορεύοιτο· τῶν δὲ ποδῶν, εἴ τις
κινῶιτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν ἔχοι, καὶ εἰ τὴν νύκτα
14 ὑπολύοιτο. Ὅσοι δὲ ὑποδεσμένοι ἐκοιμῶντο, εἰσεδύοντο
εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα περιεπύ-
γουντο· καὶ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα ὑπο-
δήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάξ-
15 των βοῶν. Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας ὑπελείποντο
τινες τῶν στρατιωτῶν καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον, διὰ
τὸ ἐκλελοιπέναι αὐτοῖσι τὴν χιόνα, εἵκαζον τετηκέναι.
Καὶ ἐτετήκει διὰ κρήνην τινα, ἥ πλησίον ἦν ἀτμίζουσα ἐν
νάπῃ· ἐνταῦθα ἐκτραπόμενοι ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν

13. ἐπικούρημα] Suidas sub voce χιὼν ex h. l. laudat ἐπικούρημα, deinde ἐπαρύοντο—εἰς τοὺς πόδας. De ratione oculorum aciem defendendi a splendore nivis dixi in Annot. ad Eclogas Physicas p. 149.

ἔχει] Guelf. ἔχει. deinceps σφῆς dant Edd. vett. Pro frequenti ἔχει, quod est in Suida, Castal. Codice Paris. Eton. ἔχειν dant Edd. ceteræ ante Hutchinsofomum.

καὶ εἰ τὴν νύκτα] Vulgatam hanc scripturam ideo mutavit Zeune in εἰς τὴν νύκτα ex Castal. Codice Paris. et Eton. quod εἰ propter præcedens εἰ fit prorsus supervacuum et frigidum. Mecum facit Wyttenbach: contra εἰ εἰς τὴν νύκτα dedit Weiske. Pro ὑπαλύοντο Suidæ Edd. veteres ἀπαλύοντο dabant, quod vitium ex Codice bono correxit Kufter.

14. περιεπύγουντο] Suidas ἐπύγουντο habet.

ἀπέλιπε] Suidas in καρβάτιναι habet ἀπέλιπε—καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πικ. in r. γ. β. unde αὐτοῖς recipiendum censuit Wyttenbach, nisi quis malit scribere ἦσαν—καρβάτινας πεποιημέναι. Vulgo αὐτοῖς deest. Præterea ἐπέλιπε malim.

15. Διὰ τὰς τοιαύτας] Margo Villois. dat Δι' ἄλλας τοιαύτας. deinceps ὑπαλύοντο Edd. vett.

αὐτοῖσι] Ita pro αὐτοῖσιν margo Steph. Paris. Eton.

τετηκέναι] Addita vulgo verba ἐν χιόνα cum libro Paris. et Eton. recte omisit Weiske, ut suspensa notaverat jam olim Stephanus.

ἐν νάπῃ] Ita pro νάπῃ Paris. et Eton. et plures Xenophontis locos comparavit Zeune, ubi idem genus

παύσθαι. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἔχων ὀπισθοφύλακας, 16
ὡς ᾔσθετο, εἶδετο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ, μὴ
ἀπολείπεσθαι, λέγων, ὅτι ἔπονται πολλοὶ πολέμιοι
συνειλεγμένοι· καὶ τελευτῶν ἐχαλέπαινε. Οἱ δὲ σφάτ-
τειν ἐκέλευον· οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι. Ἐν- 17
ταῦθα ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοὺς ἐπομένους πολέμιους
Φαῖσαι, εἴ τις δύναίτο, μὴ ἐπιπέσοιεν τοῖς κάμνουσι.
Καὶ ἦν μὲν ἤδη σκότος, οἱ δὲ προσήσαν πολλῶν θορύβῳ,
ἀμφὶ ὧν εἶχον διαφερόμενοι. Ἐνθα δὴ οἱ μὲν ὀπισθο- 18
φύλακες ἐξαναστάντες, ἄτε ὑγιαίνοντες, ἔδραμον εἰς τοὺς
πολέμιους· οἱ δὲ κάμνοντες, ἀνακραγόντες ὅσον ἐδύναντο
μέγιστον, τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἐκρούσαν. Οἱ
δὲ πολέμιοι δέισαντες, ἤκαν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος εἰς
τὴν νάπην, καὶ οὐδεὶς ἔτι οὐδαμῶς ἐφθέγγετο.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, εἰπόντες τοῖς 19
ἀσθενούσιν, ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἤξουσί τινες ἐπ' αὐτοὺς,
πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνου-
σιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος τοῖς στρατιώ-
ταις ἐγκέκαλυμμένοις, καὶ οὐδὲ φυλακὴ οὐδεμία καθε-
στήκει· καὶ ἀνίστασαν αὐτούς. Οἱ δ' ἔλεγον, ὅτι οἱ 20
ἔμπροσθεν οὐχ ὑποχωροῖεν. Ὁ δὲ παριὼν, καὶ παρα-

adhibetur. Vide dicenda ad v. 2, 31.

παύσθαι] Stephanus παύσασθαι corrigebat.

16. σφάττειν] Parif. et Eton. dant σφάζειν.

17. φάσαι] Verbum hoc ante αὐτοὺς δύνατο Stephanus posuit. Deinde ἰσίου Parif. dat.

ἦν μὲν ἤδη] Ex Parif. ἤδη adscivi. προσήσαν] Ald. cum Guelf. προσήσαν habent; deinde Castilio πολλὰ φέβη edidit; Eton. liber πολλῶν θορύβων habet. Postea ἀμφὶ τὰ dat margo Villois. ἀμφὶ δ' ex margine Steph. Parif. Eton. dedi pro vulgato ἀμφὶ δ. Denique μαχόμενοι pro ἀσπεράμενοι est in Eton.

18. ἔον ἰδύμενοι] Edd. vett. cum Guelf. ἀνακραγόντες εἶναι dant, Stephani scripturam firmat liber Parif. et Eton.

ἤκαν] Parif. ἤκον. Significatur verbo, si bene habet, modus aliquis ignotus, quo barbari se gemiserunt super nives elapsi in silvas.

19. εἰπόντες] Edd. vett. Guelf. εἰπὼν τε. unde Castilio in seqq. edidit τε, is' αὐτοὺς ἀσπεράμενοι καὶ πρὶν.

ἀνίστασαν] Surgere iusserunt, recte monente Weiskio.

20. παραπροπίμπαν] Ita ex Juntina et Guelf. scripsit Zeune pro παραπίμπαν, quod est etiam in margine Villois. Deinde ἰσίου Guelf.

- προπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυροτάτους, ἐκέλευε σκέφασθαι, τί εἴη τὸ κωλύον. Οἱ δὲ ἀπήγγελλον, 21 ὅτι ὅλον οὕτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. Ἐπταῦθα καὶ οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἠϋλίσθησαν αὐτῷ ἄνευ πυρὸς καὶ ἄδειπνοι, Φυλακὰς, οἷας ἐδύναντο, καταστησάμενοι. Ἐπειθὴ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ Ξενοφῶν, πέμψας πρὸς τοὺς ἀσθενούντας τοὺς νεωτάτους, ἀναστήσοντας, ἐκέλευε 22 σεν ἀναγκάζειν προΐεναι. Ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμπει τοὺς ἐκ τῆς κώμης σκεφομένους, πῶς ἔχοιεν αἱ τελευταῖοι. Οἱ δὲ, ἄσμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενούντας τούτοις παρέδωκαν κομίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο· καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέναι, 23 ἦσαν πρὸς τῇ κώμῃ, ἣ Χειρίσοφος ἠϋλίζετο. Ἐπεὶ δὲ συνεγένοντο ἀλλήλοις, ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηναῖν. Καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτῷ ἔμεινεν, οἱ δὲ ἄλλοι, διαλαχόντες ἅς εἰζων κώμας, ἐπορεύοντο, ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν ἔχοντες.
- 24 Ἐνθα δὴ Πολυκράτης Ἀθηναῖος λοχαγὸς ἐκέλευσεν ἀφιέναι αὐτόν· καὶ λαβὼν τοὺς εὐζώνους, θείων ἐπὶ τῇ κώμῃ, ἣν εἰλήχει Ξενοφῶν, καταλαμβάνει πάντας ἔνδον τοὺς κωμήτας καὶ τὸν κωμάρχην· καὶ πῶλους εἰς δασμὸν

21. αἱ περὶ] Margo Steph. αἱ ἐμφί. Deinde ἀναστήσαντας male Edd. vett. Guelf. Parif. Eton. habent.

22. τοὺς ἐκ τῆς κώμης] Qui in vico morabantur, sect. 11. deinde σκεφομένους ex Parif. et Eton. dedi pro σκεφόμενοι.

ἐν τῇ κώμῃ] Parif. et Eton. πρὸς τῇ κώμῃ dederunt; pro ἣ Eton. habet in ἣ, Parif. ἰθα.

23. συνεγένοντο] Ita Parif. Vulgo συνεγίνοντο legitur.

ἔμεινεν] Ita Parif. Vulgatum ὁπίμεινεν diversum aliquid significat.

τὰς ἰαυτῶν ἰχοντίς] Intelligo κώμας, vel signum et sortem vici, cum Larchero et Weiskio, non τάξεις cum Zetinio. Parif. liber τοὺς ἰαυτῶν.

24. Πολυκράτης] Margo Steph. Parif. Eton. Πολυβάντης habent, quem alibi nominatum non reperies. Contra Polycrates, copiarum Xenophontearum hic λοχαγὸς, ubique Xenophonti amicus et familiaris apparet.

λαβὼν] Adjectum vulgo αὐτόν cum Parif. et Eton. omisi. Elegantiæ assignabat Zeune pronomen post nomen ipsum positum!

πῶλους ἔνδον] Suidas in δασμός videtur pro ἔνδον scriptum reperisse ὄρεσιν, ut putat vir doctus, W. in Editione Cantabr. 1785, qui conjiciebat ὄρες ἔνδον κωμάτων. Eton. liber ἔνδον omisit. Pro ἰλάχῃ Edd. vett. cum Guelf. ἰλάφῃ habent.

εἰς δασμὸν] Toup. ad Suidam p.

Βασιλεῖ τρεφομένους, ἑπτακαίδεκα· καὶ τὴν θυγατέρα
τοῦ καμάρχου, ἑννάτην ἡμέραν γεγαμημένην· ὁ δὲ ἀπὸ
αὐτῆς λαγῶς ὥχετο θηράσων, καὶ οὐχ ἧλω ἐν ταῖς κώ-
μας. Αἱ δὲ οἰκίαι ἦσαν κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα 25
ὥσπερ Φρέατος, κάτω δ' εὐρεῖαι· αἱ δ' εἰσοδοὶ τοῖς μὲν
ὑποζυγίοις ὀρυκταί, οἱ δὲ ἄνθρωποι κατὰ κλίμακας
κατέβαινον. Ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες,
ὄριδες, καὶ τὰ ἐκγονα τούτων· τὰ δὲ κτήνη πάντα χιλῶ
ἐνδον ἐτρέφετο. Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ καὶ 26

74. Adriano Anab. i. 26, 5. καὶ τοὺς
ἴσους, οὓς δασμὸν βασιλεῖ ἔτρεφον, de
Aspendiis, ex h. l. restitui voluit is
dasmōn; contra Porson. auctore Ar-
adiano ex h. l. ejici voluit praepositionem,
comparans seft. 34. ἡρώων, τὴν αἰ
ἴσους τρέφοντο· ὁ δ' ἔλεγε, δε
βασιλεῖ δασμῶς. Sed illius loci ratio
grammatica diversa est. Strabo xi.
p. 365. de Nisēis equis in Armenia
natis narrat addens: καὶ ὁ σατράπης
τῆς Ἀρμενίας τῷ Πίρῳ πατ' ἴσους δι-
σμοῖς σώλους τοῖς μεδρακίνοις ἱσμεσιν.
Quem locum forte in animo habe-
bat Weiske, cum numerum Xenophontis
suspectum haberet. Putabat enim plus
centum pullos fuisse. Quomodo enim
Xenophon omnibus imperatoribus et
centurionibus pulum ex his ne septendecim
quidem, sed paucis aliquot relictis donare
potuisset? Ita ad h. l. argumentatur
Weiske. Scilicet seft. 35. est de Xe-
nophonte: αὐτοῖς δὲ τῶν σώλων λαμ-
βάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ
λεχαγῶν ἔδωκεν ἑκάστην πῶλον. Ad
quem locum Hutchinson suspicatur
στρατηγῶν et λεχαγῶν copiarum earum,
quibus Xenophon praerat, intelligendos
esse. Sed unde Weiske paucos aliquot
relictos habuit? Unum sibi deduxerat
Xenophon de septemdecim pullis.

In ταῖς κώμας] Cum Abreschio in
Dilucid. Thucyd. p. 136. in ullo vi-
cium seu in vicis usquam interpreta-
tur Zeune; ille tamen ἐν τοῖς τῆς κώ-
μας scriptum malebat.

25. κατάγειαι] Diodorus xiv. 28.
αὐταὶ δὲ (κώμας) τὰς μὲν τοῖς ὑποζυ-

γίαις καταβάσεις ἔχειν ἐκρητὰς, τὰς δὲ
τοῖς ἀνδράσι κατὰ κλίμακας· in δὲ ταῖς
οἰκίαις τὰ τι βοσκήματα τρεφόμενα
χίρην, τοῖς δ' ἀνδράσι πολλὰν ἀφθονίαν
πάντων τῶν τρεῖς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.
Margo Steph. cum libro Paris. et
Eton. ἐπὶ κλίμακας exhibent in Xe-
nophonte; Suidas vulgatum tuetur;
sed is post κατέβαινον addit εἰς τὰς
καταγίαις οἰκίας. Ceterum subter-
ranæ domus frigus melius arcent
quam sublimes.

[ἦσαν αἶγες, οἶες, βόες, ὄριδες] Bre-
viter in Indice monui scribendum
οἶς fuisse, ut Attica pronuntiandi ra-
tio observetur cum Ionica non per-
mutanda, de qua jam olim admo-
nuit Aristophanes Comicus in Pace
versu 929. dativum δὲ ionicum testa-
tus; ad quem locum scholion in ex-
emplo posuit τὴν αἶν, τὰς οἶς. Ita
τοῖς φθῶς est in Aristophanis Pluto
v. 675. quod exemplum posuit et-
iam auctor scholii ad Iliadis iii. 198.
appositi in Etymol. M. p. 620. Sci-
licet Homericum ἰών Aristarchus in
scripturam Atticam αἶων, mutaverat,
quod recte improbarunt alii Gram-
matici. Superfunt nunc βῶς in βούς
mutandi, cum aliquoties ex Codd.
βῶς in βούς mutaverim in hoc libro.
De accusativo βούς disputat Etymolo-
gicum M. p. 203. De dativo βῶς
constat ex Aristophanis loco antea
laudato, cujus rei rationem reddere
voluisse videtur auctor scholii in Et-
ymol. M. p. 203. sed posuit ineptam,
uti comparatum αἶ pro ἰ docet. Εἰς
Ἐπιστολά.]

ἱερέων] Eton. liber ἱερέων dat.

ὄσπρια καὶ οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν ἔησαν δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι ἰσοχειλεῖς καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, αἱ
 27 μὲν μείζους, αἱ δὲ ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες. Τούτους δ' ἔδει, ὅποτε τις διψῶν, λαβόντα εἰς τὸ στόμα ἀρύξειν καὶ πάνυ ἄκρατος ἦν, εἰ μὴ τις ὕδωρ ἐπιχέαι καὶ μάλα ἡδὺ πόμα συμμαθόντι ἦν.

26. κρίθινος ἢ κρατῆρσιν] Juntina, Guelf. et Eton. vocem κρίθινος omittunt; margo Villois. ex Codice 2. κρίθινος annotat, sed verba ἢ κρατῆρσιν deesse monet. Polybius Athenæi l. c. 14. Iberi regis luxum describens addit: πλὴν τοῦ τοῦ κρατῆρος ἢ μίσην τοῦ αἰκίας ἰσθάναι πλῆρες οἶνου κρίθινου, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσῶς.

καὶ αὐταὶ αἱ κρίθαι] Quid sit, nemo Interpretum dixit. Præcesserunt enim cum πυρῶς et ἰσπρίως nominatæ κρίθαι, præcessit οἶνος κρίθινος. Vitium igitur in αὐταὶ hæsisse videtur. Vocabulum ἰσοχειλεῖς Suidas interpretatur μέγχι χειλὸς πιστληρωμένοι addens exemplum: ἦσαν δὲ κρατῆρος οἶνος ἰσοχειλεῖς. quod ex loco hoc depromptum, sed pro lubitu mutatum affirmat Toupius Emend. p. 184. Votius agnovit idem locum Xenophonis apud Suidam in hoc loco: ἴστανται καὶ κάλαμοι ἰσταντο ἢ τοῖς κρατῆρσιν οὐκ ἔχοντες γόνατα. Sed idem paulo postea ita: γονίον, γονάτεον. Ἰσπανοὶ ἴσταν δὲ καὶ κάλαμοι γόνατα οὐκ ἔχοντες. De scripturæ varietate in Suida non disputo; hoc tamen ex vocabulo ἰσοχειλεῖς apparet, κρίθαι voluisse scriptorem inditas fuisse crateribus. Quare Suidas verba ἢ τοῖς κρατῆρσιν, nisi ipse de suo addidit, in Codice suo adjuncta legisse videtur; certe intelligi debent. Quid igitur sibi volunt hordea crateribus indita vel crateres hordeo repleti? Quid si voces ἢ κρατῆρσιν, quæ in Codice 2. in margine Villois. annotato decerant, suo loco motæ sunt, et pertinent ad κρίθαι? Certe οἶνος κρίθινος crateribus infusus ad convivia tantum appositus fuisse potest videri. Ita credere cogimur, sub ipsum cœnæ tempus Græcos occupasse barbarorum vicos. Relinquuntur tamen etiam sic αὐταὶ αἱ κρίθαι (ἢ κρατῆρσιν) ἰσοχειλεῖς, quarum conditionem

et naturam ad potum aliquem efficiendum exquirere oportet. Si sana sunt verba, nihil aliud expulso, nisi vinum ex hordeo confectum grana hordei pro potu macerata permixta habuisse, eaque in crateribus supernataste. Vide etiam mox dicenda.

27. ἴσταντι τις] Suidas in voc. μεζὺ habet ex h. l. εἰ τις διψῶν—μεζὺν. Hefychius habet μεζὺν, θαλάξιν, λήχιν, σιζὺν. Dio Chrysostomus Orat. vol. ii. p. 71. ed. Reiskii de planta Indica: καὶ μεζὺν ταύτας τὰς ῥίζας.

ἄκρατος ἦν] Suidas in loco laudato et in ἄκρατος addit ὁ οἶνος, quod supplementum non spernendum censuit Porson. Videtur Xenophon adhuc loqui de vino illo in crateribus servato. Huic igitur indita fuisse videri possunt grana hordei cum calamis permixta. Sed quid ita opus erat calamos separatim in os fumere stitem et exfugere? Denique quod sequitur sect. 29. οἶνος ἴσπανται, ἴσπαν δὲ καταρρυγμένους, videtur vini vitei abundantiam in his locis significare. Nam καταρρυγμένους intelligo in cellis subterraneis servatum vinum. Videtur igitur h. l. vini vitei conditura aliqua peculiaris intelligi a barbaris inventa ad sitim sedandam. Sed ita ducimur ad eam opinionem, ut vocabulum κρίθινος cum Codice Guelf. Eton. et Juntina damnemus. Calamos nodis carentes equidem interpretari non ausif, nec qui tentaverit, alium reperi.

καὶ μάλα ἡδὺ] Suidas in v. συμμαθόντι, quod interpretatur συνεθίζοντι, locum ita laudavit: καὶ πάντο ἡδὺ ἢ συμμαθόντι τὸ πόμα τὸ ἢ κρίθιν. Etiam Eton. dat πάντο, sed idem cum Junt. et Guelf. συμμαθόντι, unde Brodæus συμμαθόντι conjiciebat. Stephanus συμμαθόντι confirmat etiam Paris. liber.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης 28
 σύνδειπνον ἐποίησατο, καὶ θάρρειν ἐκέλευεν αὐτὸν, λέγων,
 ὅτι αὐτε τῶν τέκνων στερήσοιτο, τὴν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀν-
 εμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων ἀπίαςιν, ἣν ἀγαθὸν τι τῷ
 στρατεύματι ἐξηγησάμενος φαίνεται, ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ
 ἔθναι γένοιται. Ὁ δὲ ταῦτα ὑπισχνεῖτο, καὶ φιλοφρο- 29
 νούμενος οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Ταύτην
 μὲν οὖν τὴν νύκτα διασκηψάντες οὕτως ἐκοιμήθησαν ἐν
 πᾶσιν ἀφθόνοις πάντες οἱ στρατιῶται, ἐν φυλακῇ ἔχον-
 τες τὸν κωμάρχην καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλ-
 μοῖς. Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν, λαβὼν τὸν κω- 30
 μάρχην, πρὸς τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύετο· ὅπου δὲ παρίοι
 κώμην, ἐτρέπετο πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, καὶ κατε-
 λάμβανε πανταχοῦ εὐωχομένους καὶ εὐθυμουμένους,
 καὶ οὐδαμῶθεν ἀφίσταν, πρὶν παραθεῖναι αὐτοῖς ἄρι-
 στον· οὐκ ἦν δ' ὅπου οὐ παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τρά- 31
 πεζαν κρέα ἄρνεα, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, ὀρνίθια,
 σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν πυρίνοις τοῖς δὲ κριθίνοις.
 Ὅποτε δὲ τις φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν, 32
 εἵλκεν ἐπὶ τὸν κρατῆρα· ἔνθεν ὑποκύνφαντα ἔδει ροφῶντα

28. ἀπίαςιν] Pro futuro ἀπιλεύσαν-
 το dictum monet Zeune.

ἐξηγησάμενος] Ita Stephanus cum
 Guelf. Ante Zeunium erat ἐξηγη-
 σάμενος. In libro Parif. et Eton. est
 ἐξηγῶν· σι τὸ στρατεύματι πρὸς ἐξηγησά-
 μενος φ. plane ut in margine Villoif. ex
 libro 2. et 6. annotatur.

29. οἶνον] Vinum· viteum videtur
 significare voluisse, nisi anteceden-
 tem οἶνον ἀρίστην respexit, cujus ta-
 men gustus Græcis non tam gratus
 fuisse videtur. Vinum viteum in his
 ipsis locis provenisse propter frigus
 non videtur, sed Armeniæ minoris
 οἶνον Μασαρίτην ut græcorum vinorum
 nulli secundum laudat Strabo, Mel-
 tetem nominans, cujus locum ex-
 scripsit Kastathius ad Odyssæam ix.
 p. 348. ed. Basil.

πάντες οἱ στρατιῶται] Ita Codex
 Parif. et Eton. Vulgatum ἐν πᾶσι
 ἀφθόνοις ἀγαθῶς οἱ στρατιῶται debe-
 tur inepto grammatico, qui ἐν πᾶσι
 ἀφθόνοις explicare voluit. Elegancia
 narrationis et copię victus augentur
 forma hac orationis ἐν πᾶσι ἀφθόνοις
 πάντες οἱ στρατιῶται.

30. τοὺς ἐν ταῖς κώμαις] Margo Vil-
 loif. πρὸς κωμήτας annotat. Sequens
 αὐτοῖς pro vulgato ἀπὸ τῶ est ex libro
 Parif. Eton. et margine Villoif. Præ-
 terea Parif. cum Eton. παραθεῖναι do-
 dit pro παραθεῖν. Male Eton. ἀπὸ
 σαι habet.

32. βούλοιτο] Male Edd. vett.
 Guelf. Eton. εἰ βούλωτο habent; re-
 ste εἰ cum Parif. libro deleuit Ste-
 phanus.

ὑποκύνφαντα] Ita liber Eton.

πιεῖν ὥσπερ βοῦν. Καὶ τῷ κωμάρχει ἐδίδosan λαμβάνειν, ὅ τι βούλοιο. Ὁ δὲ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐδέχετο· ὅπου δὲ τινα τῶν συγγενῶν ἴδοι, πρὸς αὐτὸν αἰεὶ ἐλάμβανεν.

- 33 Ἐπεὶ δὲ ἦλθον πρὸς Χειρίσοφον, κατελάμβανον καὶ ἐκείνους σκηνοῦντας, ἐστεφανωμένους τοῦ ξηροῦ χιλοῦ στεφάνοις, καὶ διακονοῦντας Ἀρμενίους παῖδας σὺν ταῖς βαρβαρικαῖς στολαῖς· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ
34 ἐνεοῖς ὅ τι δέοι ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφροῦσαντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, κοινῇ δὴ ἀνηράτων τὸν κωμάρχην διὰ τοῦ περσίζοντος ἐρμηνέως, τίς εἴη ἡ χώρα. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι Ἀρμενία. Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνι οἱ ἵπποι τρέφονται. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι βασιλεῖ δασμός· τὴν δὲ πωλησίον χώραν ἔφη εἶναι Χάλυβας, καὶ τὴν ὁδὸν
35 ἔφραζεν, ἥ εἴη. Καὶ αὐτὸν τότε μὲν ὥχετο ἄγων ὁ Ξενοφῶν πρὸς τοὺς αὐτοῦ οἰκέτας, καὶ ἵππον, ὃν εἰλήφει, παλαιότερον δίδωσι τῷ κωμάρχει ἀναθρέψαντι καταθῆσαι, (ὅτι ἤκουσεν, αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἡλίου) δεδιώς, μὴ ἀποθάνῃ· ἐκακάκωτο γὰρ ὑπὸ τῆς πορείας· αὐτὸς δὲ τῶν πώλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ

Vulgo erat ἰσθμὸς πύφαντος. Wyttenbach comparavit locum Philostrati in vita Apollonii ii. 28. ἐισφύρονται κρατῆρις ἀγογυροῦ τι καὶ χυμεοῖ, δίπλα συμπόταις ἀποχρῶν ὕψ, ἀφ' ὧν πίνουσι πύφαντες ὅσπερ ποτίζονται. Idem locum Hermogenis de Formis orationis ii. p. 505. annotavit hunc: Ταῦτος ὁ Ξενοφῶν κῆν τοῖς ἰσθαμνοῖς, οἷος κῆν τοῖς ἄλλοις, οἷον δτι χιλὸν ἰστίψαντο, ἔσαν λίγρη, καὶ δτι τοῖς παισὶν ὡς ἰσθαῖ διαλίγρονται, (corrigit W. διελίγροντο), καὶ δτι πίνουσι ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἰστικύφαντα ἴδι καθάστερ βοῦν.

τῷ κωμάρχει] Juntina τὸν κωμάρχην dedit. Sequens στιφάνους omittunt Edd. vett. cum libro Eton. recentior manus in Guelf. adscripsit, liber Paris. in στιφάνους mutat, tanquam glossam seclustit Zeune. χιλὸν ἰστίψαντο ex h. l. laudavit Hermogenes. Equi-

dem στιφάνους prætuli vulgato στιφάνους.

33. διακονοῦντας] Liber Eton. διακονοῦντας dat. Deinceps ὁσπερ οἱ νόοις dant Edd. vett. Guelf. Eton. et Amasæi versio. Verum ex Paris. libro dedit Stephanus, ὡς ἰσθαῖ habet Hermogenes, Suidas in voce ἰσθαῖ exhibet ὅσπερ ἰσθαῖ. Postea Juntina cum Guelf. dat.

34. τίνι οἱ ἵπποι] Articulum ei de meo addidi, utpote necessarium. Significatur equi isti, de quibus est sect. 24.

35. ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex libro Eton. addidit Zeune.

εἰλήφει] Confer sect. 24. quanquam ibi de equo nihil est. Deinde ἔλασεν dat liber Eton. Persas Soli equos immolasse tradit Cyrop. viii. 3, 12.

τῶν πώλων] Liber Paris. et Eton.

λοχαγῶν ἔδωκεν ἐκάστῳ πῶλον. Ἦσαν δ' οἱ ταύτη 36
ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, θυμοειδέστεροι δὲ πολ-
λῷ. Ἐνταῦθα δὴ καὶ διδάσκει ὁ κωμάρχης, περὶ τοὺς
πόδας τῶν ἵππων καὶ τῶν ὑποζυγίων σακκία περιειλεῖν,
ὅταν διὰ τῆς χιότος ἄγωσιν· ἄνευ γὰρ τῶν σακκίων κατ-
εῦοντο μέχρι τῆς γαστροῦ.

CAP. VI.

ΕΠΕΙ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδοή, τὸν μὲν ἡγεμόνα παραδί-
δωσι Χειρισόφῳ, τοὺς δ' οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρ-
χῃ, πλὴν τοῦ υἱοῦ ἄρτι ἡβάσκοντος. Ταῦτον δ' Ἐπι-
σθένει Ἀμφιπολίτῃ παραδίδωσι φυλάττειν, ὅπως, εἰ
καλῶς ἡγήσαιοτο, ἔχων καὶ ταῦτον ἀπίοι. Καὶ εἰς τὴν
οἰκίαν αὐτῶν εἰσεφόρησαν ὡς εἰδύναντο πλεῖστα, καὶ ἀνα-
ζεύξαντες ἐπορεύοντο. Ἠγεῖτο δ' αὐτοῖς ὁ κωμάρχης 2

τὸν πῶλον. Ceterum Hutchinson recte videtur praefectis copiarum intelligere, quibus praerat ipse Xenophon; omnibus enim numerus pul-
lorum editus sect. 24. non sufficebat. Sed vide annotata ad eum locum.

36. θυμοειδέστεροι] Edd. vett. θυμοειδέστεροι, Steph. et Guelf. θυμοειδέστεροι, Zeune formam θυμοιδ. ex libro Paris. Eton. recepit, θυμοιδ. Weiske. Vegetius libri vi. cap. 6. Ad usum felle Persae provinciae omnibus meliores praestat equos, patrimoniorum censibus aestimatos, iam ad vehendum molles, et ipsius incessus nobilitate pretiosos. Sequuntur Armeni atque Saphareni. Morem tondendorum equorum Armeniorum et Persicorum idem enarrat ii. 28, 35. Oppianus Cyneg. i. 277. de equis: Ἀρμένιοι Πάρδοι τι βαθυπλίσιαμι τιλίδουσι.

πικυλῶν] Ita pro πικυλῶν, quod habet etiam Suidas sub hoc verbo, scriptum habet liber Paris. et Eton. Hutchinson comparat Montefalconii Antiquit. illustr. tom. iv. p. i. p. 79. Strabo xi. p. 772. de Caucaſo: ἀποδόμην κενερωτὰ ἀμφοτέρωθεν τῆς

πύλων πλάτια διὰ τὰς χιόνας καὶ τοὺς κροσσάλλους. Arrianus Suidae sub voc. λόγος ita narrat: οἱ δὲ πύλωνες ἐν λόγῳ τοῖς πῶσι περιερίσαντες αὐτοὶ τι ἀβλαβὲς ἐστέχοντο κατὰ χιόνος πικυλῶντος ὑπὲρ τῶν πύλων, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις παρῆχον οὐ χαλίστην τὴν παράδοσιν. ἢ δι' ἡ χιόνος ὡς δ' (16) πόδας πολ-
λαχὰ τὸ βάθος. Regio non nominatur, de qua Arrianus ista narraverit.

ἀνευ γὰρ] Edd. vett. ἀνευ δὲ, Guelf. τῶν omittit, Eton. ἰσως dat pro μίχρη. Suidas brevius: ἀνευ δὲ τὸ μὴ καταδύνεσθαι. Stephanianum ἀνευ γὰρ habet etiam margo Villois.

1. ὀγδοή] Diodorus xiv. 29. ἐλπίσαντες δὲ ταῖς πόμασι ἡμέρας ἐκτὸς παρεγινήσθαι εἰς τὸν Φάσιν.

παραδίδωσι] Cod. Eton. διδωσι. Deinceps Paris. ἡγήσαντο. Idem cum Eton. postea ἀπῶσι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῶν, ἢ ἡ εἰσεφόρησαν.

2. ὁ ἀνὴρ] Paris. Eton. ὁ ὄστος. Deinceps δὲ, pro ἴσων positum censebat Hutchinson, δὲ ad κωμάρχην refert Zeune. Praeterea Hutchinson aliam excogitavit rationem et δὲ de tempore dictum putat impersonaliter, uti i. 8, 1. probante Weiskio;

- λελυμένος διὰ χρόνος· καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ, καὶ ὁ Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, ὅτι οὐκ εἰς κώμας ἦγεν. Ὁ δ' ἔλεγεν, ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ δὲ Χειρίσοφος αὐτὸν ἐπαιστέ μεν, ἔδρασε δ' οὐ.
- 3 Ἀπὸ δὲ τούτου ἐκείνος τῆς νυκτὸς ἀποδράς ὤχετο, καταλιπὼν τὸν υἱόν. Ταῦτό γε δὴ Χειρισόφῳ καὶ Ξενοφῶντι μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις καὶ ἀμέλεια. Ἐπισθένης δὲ ἡράσθη τε τοῦ παιδὸς καὶ οἰκάδε κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρῆτο.
- 4 Μετὰ τοῦτο σταθμούς ἐπτά ἐπορεύθησαν, ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, παρὰ τὸν Φάσιν ποταμὸν, 5 εὖρος ὡς πλεθριαῖον. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμούς δύο, παρασάγγας δέκα· ἐπὶ δὲ τῇ εἰς τὸ πεδῖον ὑπερβολῇ ἀπήντησαν αὐτοῖς Χάλυβες καὶ Τάοχοι καὶ 6 Φασιανοί. Χειρίσοφος δὲ, ἐπεὶ κατεῖδε τοὺς πολεμίους ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων ὡς πεντήκοντα σταδίους, ἵνα μὴ κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολεμίοις· παρήγγειλε δὲ τοῖς ἄλλοις παράγειν τοὺς λόχους, ὅπως ἐπὶ Φάλαγγος γένοιτο τὸ στρά-

sed ibi est καὶ ἥδη τι ἦν ἀμφὶ ἀγῶνος πλεθρισμῶν. quæ nota temporis satis est nota.

ἄγει] Eton. ἡγαγεν.

3. Ἀπὸ δὲ τούτου] Parif. Eton. ἐκ δὲ τούτου.

Ταῦτό γε δὴ] Stephani conjecturam vulgato τούτῳ τι δὴ cum Hutchinsono substituit Weiske. Castal. καὶ τότε δὴ (voluit δὴ) dedit; scripturam Parif. Eton. et marginis Steph. τότε δὴ recepit Zeune, qui tamen εἶδε δὴ scriptum malebat.

4. παρὰ τὸν Φάσιν] Diodorus xiv. 29. καὶ δὲ εἴκοσις ἡμέρας διαμένοντες διαπορεύοντο τὴν Κάον (Τάον vel Τάοχον) καὶ Φασιανῶν χώραν. Araxem fluvium intelligi censent Interpretes, cum quibus facit Mannert Geogr. v. p. 212. sed hic Græcos Phasin trans-

lisse falso posuit.

ὡς πλεθριαῖον] Particulam omittunt Parif. Eton.

6. ὡς πεντήκοντα] Stephanus et cum eo Weiske τριάκοντα dedit adfulpante libro Parif. qui cum Eton. eis pro ὡς dat. Vulgatum numerum tuentur libri Eton. Guelf. Edd. et versio Amasæi.

κατὰ κέρας ἄγων] Vide dicta ad Cyrop. vii. 1, 26.

διὰ τοῖς ἄλλοις] Eton. διὰ καὶ τ. ἄλ. παραγγίλιν] Traducere ad frontem in latitudinem. Hipparchici iv. 9. καὶ τὸ μέγεθος δι' ὅπου μακίστην ἐν τῇ τάξει εἰ περιπάλαρχον παραγγίλιν. Cyrop. ii. 3, 21. ἄγοντα τὴν τάξιν ἐφ' ἑαυτοῦ, καὶ παραγγίλλοντα τοῖς ὀπίσθεν λόχοις παραγγίλιν—εἰς μέγεθος.

τευμα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε γ
τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγούς, καὶ ἔλεξεν ὥδε·

Οἱ μὲν πολέμοι, ὡς ὁρᾶτε, κατέχουσιν τὰς ὑπερβο-
λὰς τοῦ ὄρους· ὥρα δὲ βουλευέσθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα
ἀγωνιούμεθα. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ παραγγέλλειν μὲν ὁ
ἀριστοποιεῖσθαι ταῖς στρατιώταις, ἡμᾶς δὲ βουλευέ-
σθαι, εἴτε τήμερον εἴτε αὔριον δοκεῖ ὑπερβάλλειν τὸ ὄρος.
Ἐμοὶ δὲ γε, ἔφη ὁ Κλεάνωρ, δοκεῖ, ἐπὰν ὡς τάχιστα ὁ
ἀριστήσωμεν, ἐξοπλισαμένους ὡς τάχιστα ἰέναι ἐπὶ τοὺς
ἀνδρας. Εἰ γὰρ διατρίψομεν τὴν τήμερον ἡμέραν, οἱ
τε νῦν ὀρῶντες ἡμᾶς πολέμοι θαρσαλιώτεροι ἔσονται,
καὶ ἄλλους εἰκὸς, τούτων θάρρουντων, πλείους προσγενέ-
σθαι.

Μετὰ τούτον Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω· 10
Εἰ μὲν ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, ταῦτο δεῖ παρασκευά-
σασθαι, ὅπως ὡς κράτιστα μαχοίμεθα· εἰ δὲ βουλό-
μεθα ὡς ῥᾶστα ὑπερβάλλειν, ταῦτό μοι δοκεῖ σκεπτόεν
εἶναι, ὅπως ὡς ἐλάχιστα μὲν τραύματα λάβοιμεν, ὡς
ἐλάχιστα δὲ σώματα ἀνδρῶν ἀποβάλοιμεν. Τὸ μὲν οὖν 11
ὄρος ἐστὶ τὸ ὀρώμενον πλέον, ἢ ἐφ' ἐξήκοντα στάδια, ἀν-
δρες δ' οὐδαμῇ φυλάττοντες ἡμᾶς φανεροὶ εἰσιν, ἀλλ' ἢ
κατὰ ταύτην τὴν ὁδὸν· πολὺ οὖν κρεῖττον, ταῦ ἐρήμου
ὄρους καὶ κλέψαι τι πειρᾶσθαι λαθόντας καὶ ἀρπάσαι
φθάσαντας, ἢν δυνώμεθα, μᾶλλον, ἢ πρὸς ἰσχυρὰ χρι-

8. ὑπερβάλλειν] Eton. ὑπερβαλλέ-
σθαι.

9. διατρίψομεν] Guelf. στήψομεν—
πλείον.

10. δι' παρασκευάσασθαι] Edd. vett.
Guelf. Eton. διὰ παρασκευάσασθαι.
ὡς ἐλάχιστα] Auctore Hutchinsfano
ὡς inferunt Zeune et Weiske.

λάβοιμεν—ἀποβάλοιμεν] Junt. Ald.
λάβοιμεν. Liber Eton. λάβοιμεν—ἀπο-
βάλοιμεν. quam scripturam probabat

G. Hermann Obf. Crit. ad Æschyl-
lum et Eurip. p. 23.

11. ἐφ' ἐξήκοντα] Præpositionem
omittit Eton. Deinceps οὐδαμῇ Cas-
stal. Etiam Eton. habet ἡμᾶς οὐδα-
μῇ εἰσι φανεροί, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν
ὁδόν.

λαθόντας] Junt. λαβόντας. Dein-
de Edd. vett. cum Guelf. δυνάμειδε,
Eton. δυνάμειδε dant.

- 12 ρία καὶ ἄνδρας παρεσκευασμένους μάχεσθαι. Πολὺ
 γὰρ ῥᾶον, ὄρθιον ἀμαχεῖ ἵεναι, ἢ ὁμαλὸν ἐνθεν καὶ ἐκθεν
 πολεμίων ὄντων· καὶ νύκτωρ ἀμαχεῖ μᾶλλον ἢ τὰ πρὸ
 ποδῶν ὀρέῃ τις, ἢ μεθ' ἡμέραν μαχόμενος· καὶ ἡ τρα-
 χεῖα τοῖς ποσὶν ἀμαχεῖ ἰούσιν εὐμενεστέρα, ἢ ὁμαλὴ τὰς
 13 κεφαλὰς βαλλομένοις. Κλέψαι δὲ οὐκ ἀδύνατόν μοι
 δοκεῖ εἶναι, εἶχον μὲν νυκτὸς ἵεναι, ὡς μὴ ὀρασθαι· εἶχον
 δὲ ἀπελθεῖν τοσοῦτον, ὡς μὴ αἰσθῆσιν παρέχειν. Δο-
 κοῦμεν δ' ἂν μοι, ταύτῃ προσποιούμενοι προσβαλεῖν, ἐρη-
 μοτέρῳ ἢ τῷ ἄλλῳ ὅρει χρῆσθαι· μένουσι γὰρ αὐτοῦ
 14 μᾶλλον ἄθροοι οἱ παλέμιοι. Ἀτὰρ τί ἐγὼ περὶ κλοπῆς
 συμβάλλομαι; Ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω,
 τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων, εὐθὺς ἐκ
 παίδων κλέπτειν μελετᾶν· καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι, ἀλλὰ
 15 ἀναγκαῖον κλέπτειν, ὅσα μὴ κωλύει νόμος. Ὅπως δὲ
 ὡς κράτιστα κλέπτητε καὶ πειρᾶσθε λανθάνειν, νόμιμον

12. ὁμαλὸν] Parif. Eton. margo Steph. ἰμαλὶς.

ἀμαχεῖ μᾶλλον] Ita cum Parif. Stephanus, delete ὡς, quod inferunt Edd. vett. cum Guelf. et inepte defendit Zeune. ὡς μόνον malebat Brodæus. Sequens μαχόμενος male in μαχόμενοις mutant Edd. vett. cum Guelf.

ἢ ὁμαλὴ] Mihi articulus deesse videtur, ut scribatur ἢ ἢ ὁμαλὴ, ut antea est ἢ τραχεῖα.

13. Κλέψαι δὲ] Eton. καὶ κλέψαι δὲ. Deinceps ἔξιν γὰρ Edd. vett. cum Guelf.

ὡς μὴ ὀρασθαι] Vulgatum ὡς μὴ δύνασθαι ἔρασθαι damnant Parif. Eton. quod ob membrorum convenientiam servandum censebat Weiske, quam equidem non perspicio.

τοσοῦτον] Weiske intelligit μέγας στρατιώματος, præfert tamen scriptum τοσοῦτον. Assentior viro docto. Vulgo de spatio interpretantur. προσβαλεῖν] Parif. προσβάλλειν. Idem cum Eton. sequens ἄλλῳ omittit: postea ἀθροῖα deest in Eton.

14. συμβάλλομαι] Index Zeunianus ex h. l. interpretatur in medium proferre. Sed plenum λόγους συμβάλλομαι est in Cyrop. ii. 2, 21. quod imitatur auctor de Corrupta Eloquentia c. 42. de his rursus conferentibus nempe sermonem.

ἰμαλὶς] Sunt qui in Cyropædia ἰμαλὶς dicuntur. Dixi de vocabulo in Lexico Gr. dixit Wolfius ad Leptineam p. 88. dixit Weiske ad Cyrop. ii. 1, 2. De Lacedæm. Rep. x. 7. xlii. 1. et 7. Vide dicenda ad scæ. 16.

εὐθὺς] Eton. εὐθύς et. De re ipsa compara librum de Laced. Rep. ii. 7. seqq. et ibi dicenda.

ἀναγκαῖον] Parif. Eton. margo Steph. καλὸν dant, quod equidem præfero. Ita enim rectius sequitur scæ. 6. καὶ μάλα ὅντος διου τοῦ παύοντος τῷ κλίσσειν.

15. ὡς κράτιστα] Parif. ὡς τάχιστα κλίπτειν et καὶ πειρᾶσθαι. Deinde idem cum Eton. dat νόμιμον μὴ γὰρ. Alienum est μὴ; qui γὰρ dedit, ferparari voluit membra sic: ὅπως —

ἄρα ὑμῖν ἐστίν, ἐὰν ληφθῇτε κλέπτοντες, μαστιγοῦσθαι. Νῦν οὖν μάλα σοι καιρός ἐστίν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν, καὶ φυλάξασθαι μέντοι, μὴ ληφθῶμεν κλέπτοντες τοῦ ὅρους, ὥς μὴ πολλὰς πωλῆγας λάβωμεν.

Ἄλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω 16 τοὺς Ἀθηναίους δεινοὺς εἶναι κλέπτειν τὰ δημόσια, (καὶ μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι) καὶ τοὺς κρατίστους μέντοι μάλιστα, εἴπερ ὑμῖν οἱ κράτιστοι ἄρχειν ἀξιώνται ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἑτοιμός εἰμι, 17 τοὺς ὀπισθοφύλακας ἔχων, ἐπειδὴν δειπνήσωμεν, ἰέναι καταληφόμενος τὸ ὅρος. Ἐχὼ δὲ καὶ ἡγεμόνας· οἱ γὰρ γυμνήτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλωνῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες· καὶ τούτων πυνθάνομαι, ὅτι οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὅρος, ἀλλὰ νέμεται καὶ αἰξὶ καὶ βουσίν· ὥστε, ἥνπερ ἅπαξ λάβωμέν τι τοῦ ὅρους, βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔσται. Ἐλπίζω μέντοι, οὐδὲ τοὺς πολεμίους 18 μενεῖν ἔτι, ἐπειδὴν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ ἐπὶ τῶν ἄκρων· οὐδὲ γὰρ νῦν ἐθέλουσι καταβαίνειν εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπε· Καὶ τί δεῖ σε ἰέναι, καὶ 19

κλίπτεται, καὶ πυρᾶσθαι λ. Sed in vulgata πυρᾶσθαι est modus conjunctionis cum ἴσως copulatus per καί.

φυλάξασθαι μέντοι] Ita Paris. Eton. pro φυλάττεσθαι vulgato ante Zeunium. Mihi in verbis καὶ φ. μέντοι junctura dura esse videbatur.

τοῦ ὅρους] Scilicet τὴν vel μέρος. Sequens πολλὰς omittunt Paris. Eton.

16. τοὺς κρατίστους μέντοι] Et vero optimates optime, si quidem optimates apud vos sunt, qui magistratibus funguntur. Habes interpretationem ὁμοίων, qui Spartæ dicebantur.

17. γυμνήτες] Suidas in voc. κλώνφ cum Paris. et Eton. hoc pro vulgato γυμνῆται dant. Præterea Stephanus κλωνίων malebat scriptum, contra quem monuit Zeune genitivum κλω-

νίων esse a κλώνφ, quo nomine dicuntur barbari agmen Græcorum spe prædæ clam infecuti. Sed κλωνίων scribendum esse recte admonuit Porson comparato verbo κλωνιεύων infra vi. 1, 1. Postea ἰσομῖνον est in Eton.

καὶ τούτων] Vulgatam scripturam ἐνεδρεύσαντες τούτων καὶ vitiosam esse vidit primus Stephanus, quem secutus Hutchinson verba transposita duo rectius distinxit.

νέμεται] Juntina cum Eton. γίμνεται. Sequens καὶ omittit Eton.

18. μέντοι] Eton. ἢ dat. Deinceps μέντοι est in Edd. vet. et Guelf. ubi deest sequens ἔτι.

19. καὶ λίσσιν] Ex lectione Edd. vet. et Guelf. καταλίσσιν Castal. effecit καὶ καταλίσσιν.

- λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν; ἀλλ' ἄλλους πέμψον,
 20 εἰάν μὴ τινες ἐφελούσιοι φαίνωνται. Ἐκ τούτου Ἀρι-
 στώνυμος Μεθυδριεύς ἔρχεται, ὀπλίτας ἔχων, καὶ Ἀρι-
 στίας Χίος γυμνήτας, καὶ Νικόμαχος Οἰταῖος γυμνῆ-
 τας· καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὅποτε ἔχοιεν τὰ ἅκρα,
 21 πῦρὰ καίειν πολλά. Ταῦτα συνθέμενοι ἡρίστων· ἐκ δὲ
 τοῦ ἀρίστου προήγαγεν ὁ Χειρίσοφος. τὸ στράτευμα πᾶν
 ὡς δέκα στάδια πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως ὡς μάλιστα
 δεκοίῃ ταύτῃ προσάξειν.
 22 Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν, καὶ νύξ ἐγένετο, οἱ μὲν ταχθέν-
 τες ὥχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος· οἱ δ' ἄλλοι
 αὐτῷ ἀνεπαύοντο. Οἱ δὲ πολεμιοί, ὡς ἤσθοντο ἐχόμενον
 τὸ ὄρος, ἐγρηγόρεσαν, καὶ ἔκαιον πῦρὰ πολλὰ διὰ νυκτός.
 23 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, Χειρίσοφος μὲν θυσάμενος ἦγε
 κατὰ τὴν ὁδόν· οἱ δὲ τὸ ὄρος καταλαβόντες κατὰ τὰ
 24 ἅκρα ἐπήσαν. Τῶν δ' αὖ πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενον

20. Ἰρχιται] Intellige Ἰλιούσιος.
 Compara supra cap. 1. sect. 28.

Οἰταῖος] Juntina cum Eton. οἰταῖος,
 Parif. Guelf. cum Ald. et Steph. non-
 stram habent scripturam, ab OETA
 Melienfium ductam. Ceterum bis
 γυμνήτας posui pro vulgato γυμνῆ-
 τας. Cf. ad cap. 1. sect. 6. annotata.

21. Χειρίσοφος] Vulgatum Ἀριστό-
 νυμος ex Codd. Parif. Eton. regio B.
 et margine Steph. correxit Zeune.
 Deinceps ἀνὶ δέκα dat Eton.

προσάξειν] Cum Edd. vett. Guelf.
 προσέξειν dat.

22. ὥχοντο] Parif. Eton. ἀπέρχοντο.
 Deinceps ἰσὺ ἤσθοντο Eton.

23. ἔστω] Eton. ἰσὺδὲ habet. Se-
 quens ἱγρηγόρεσαν ex correctione Por-
 soni dedi pro vulgato ἱγρηγόρεσαν.
 Recte enim admonet vir doctus tem-
 pore Xenophontis formam verbi ἱγρη-
 γορεῖν nondum fuisse usu receptam.
 Probam formam annotat ex Aristophanis Pluto 744. In Ecclesiāz. 32.
 probat scripturam ἱγρηγόρεν, ubi
 Brunck ἱγρηγόρεν ex libro Regio de-

dit, antea vero erat ἱγρηγορεῖν. Sed
 membranæ aliæ habent ἱγρηγορεῖν,
 in quo verum ἱγρηγόρεον vel Porsoni
 ἱγρηγόρεν atticum latet. Libri Raven-
 natis ἱγρηγορεῖν inepte posuit Roma-
 nus Editor. In Xenophontis Cyneg.
 v. 1. editur ἔστω μὲν ἱγρηγορεῖν, ubi
 scribendum censo ἱγρηγόρεν. Ad-
 verbium ἱγρηγόρεω in Luciani Her-
 motimo tom. iv. p. 2. defendere mal-
 lunt inepte comparato loco Alciph-
 ronis 3. Ep. 38. quam, quod res
 suadet, scribere: ἢ μὴ πάντες ἱγρη-
 γορεῖς ἄνθρωποι εἰσι καὶ γοργὸν ἀναβλέποντες.
 In Alciphrone autem unice verum
 est: βυμβάλειν, καὶ ἱγρηγορεῖς βλέπον-
 τες.

κατὰ τὰ ἅκρα] Ita Juntina, Bro-
 dæi liber, Guelf. Eton. καὶ ἅκρα Ste-
 phan. Zeune verba hæc cum ἱγρηγορεῖν
 copulavit distinguendo post καταλα-
 βόντες, quod verbum cum his κατὰ
 τὰ ἅκρα jungi voluit Weiske, inciso
 posito post ἅκρα.

24. Τῶν δ' αὖ] Eton. ad omisit.
 Deinde articulum ante ἅκρα in Edd.

ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὅρους, μέρος δ' αὐτῶν ἀπῆντα ταῖς κατὰ τὰ ἄκρα. Πρὶν δὲ ὁμοῦ εἶναι τοὺς πολλοὺς, ἀλλήλοις συμμικγύνουσιν οἱ κατὰ τὰ ἄκρα, καὶ νικῶσιν οἱ Ἕλληνες καὶ διώκουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου οἱ μὲν πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθεον πρὸς τοὺς παρατεταγμένους. Χειρίστοφος δὲ βάδην ταχὺν ἐφείπετο σὺν τοῖς ὀπλίταις. Οἱ δὲ πολέμοι οἱ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐπεὶ δὴ τὸ ἄνω εἴρων ἠτῶμενον, φεύγουσι· καὶ ἀπέθανον μὲν οἱ πολλοὶ αὐτῶν, γέρεα δὲ ἀμύπολλα ἐλήφθη· ὃ οἱ Ἕλληνες ταῖς μαχαίραις κόπτοντες ἀχρεῖα ἐποίουν. Ὡς δ' ἀνέβησαν, θύσαντες καὶ τρόπαιον στησάμενοι, 27 κατέβησαν εἰς τὸ πεδῖον, καὶ εἰς κόμας πολλῶν καὶ ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον.

vett. et Guelf. omiffum ex Paris. ad-
monitu Brodæi præeunte Stephano
addidit Zeune.

ἀλλήλοις] Eton. τοὺς πολλοὺς ἀλλή-
λων dat, quod, mutatum in ἀλλήλοις,
probabat Zeune, sic interpretatus:
priusquam universæ copiæ utriusque
genitæ convenissent, hi soli, qui summa
juga tenebant (Græci et barbari) ma-
nus inter se conferunt. Quæ quidem
interpretatio quanquam falsa est,
quia Xenophon discrete ait μέρος αὐτῶν
ἀπῆντα ταῖς κατὰ τὰ ἄκρα; indicium
tamen vitii in vulgata lectione et
interpunctione latentis præbere vide-
tur Eton. Si enim ἀλλήλοις συμμι-
κγύνουσιν legas, uti scriptum extat et-
iam in Weiskiana, tum significabunt
ea verba secum junguntur, inter se con-
ferunt. Sententia vero postulare vide-
tur, ut manus conferant cum barbaris.
Ὁμοῦ ὄναι simpliciter dicitur omisso
ἀλλήλοις infra v. 6, 32. ὁμοῦ γίγνε-
σθαι iv. 2, 22. v. 4, 25. Sed est locus
in Cypri. vii. 1, 9. ἰστιάδην δ' ἰκί-
νυμαι, ὅταν ἦδῃ ἐμῷ προσόντις ἀλ-
λῶν γυνάμειδα, πᾶσινα ἰξάξω. ubi
tamen ἀλλῶν copulandum cum
προσόντις participio. Deinde οἱ κατὰ
τὰ ἄκρα non sunt Græci soli, sed bar-
bari etiam comprehenduntur; quod
ostendit sequens colon καὶ νικῶσιν οἱ
Ἕλληνες. ubi, si οἱ κατὰ τὰ ἄκρα

Græci soli essent intelligendi, verba
οἱ Ἕλληνες abesse debebant. Quare
scripturam πολλοὺς prætulī, quo vo-
cabulo copiarum utraque universæ sig-
nificantur Græcorum et barbarorum.

25. βάδην ταχὺν] Gradu pleno, inter-
pretatur Index Zeunianus. Oppo-
nitur nempe δρόμῳ ἰδίων præcedenti;
et est in gradu etiam celeritas.

26. οἱ ἐν τῇ ὁδῷ] Junt. cum Guelf.
οἱ omittit; pro ἐν in Eton. est ἰστί.
Deinde ἰστί dant Edd. vett. cum
Guelf. Postea ἡλαμίνον margo Vil-
lois.

27. πολλῶν καὶ ἀγαθῶν] Ex Paris.
καὶ inserui, solenne in formula hac
apud Atticos scriptores. Deinde idem
liber cum Eton. dedit καὶ εἰς κόμας
πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον, ubi
vulgo est καὶ κόμας omisso verbo ἦλ-
θον. Sed deesse aliquod verbum ad
absolvendam membrorum concinnita-
tem et sententiam, statim sensi;
etiam numerus fit elegantior addito
ἦλθον. Quodsi Codicum scripturam
εἰς κόμας propter antecedens εἰς τὸ
πεδῖον contemseris, poteris in fine
simpliciter εἶρον addere. Weiske post
κόμας posuit incisum. Diodorus xiv.
29. ἰστιάμειν δ' αὐτοῖς τὴν ἰχθυρίαν,
τούτους μὲν ἐν τῇ μάχῃ νικῶντας, πολ-
λοὺς ἀνέλοι, αὐτοὶ δὲ καταλαβόντες τοὺς
ἐν τῇ ἰχθυρίᾳ κτήνους γεμούσας ἀγαθῶν,

CAP. VII.

ΕΚ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Τάοχους, σταθμούς
 πέντε, παρασάγγας τριάκοντα· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέ-
 λιπε· χωρία γὰρ ὄκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ
 2 ἐπιτήδεια πάντα εἶχον ἀνακεκομισμένοι. Ἐπεὶ δὲ ἀφί-
 κοντο εἰς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν, οὐδ' οἰκίας,
 συνελλυθέντες δὲ ἦσαν αὐτοὶ καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες
 καὶ κτήνη πολλὰ, Χειρίσοφος μὲν πρὸς ταῦτο προσέβαλ-
 λεν εὐθὺς ἥκων· ἐπεὶ δὲ ἡ πρώτη τάξις ἔκαμνεν, ἄλλη
 προσήει, καὶ αὖτις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆ-
 3 ναι, ἀλλὰ ποταμὸς ἦν κύκλω. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε
 σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι καὶ πελτασταῖς καὶ ὀπλίταις,
 ἐνταῦθα δὴ λέγει Χειρίσοφος· Εἰς καλὸν ἦκαίς· τὸ γὰρ
 χωρίον αἰρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ ἔστι τὰ ἐπιτήδεια,
 εἰ μὴ ληψόμεθα τὸ χωρίον.
 4 Ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφώντος

ἰδιόγραφον ἐν αὐταῖς ἡμέραις πινυκαί-
 δικα. ἀναζητοῦντες δ' ἰκάνειν, διῆλθον
 τὴν Χαλκιδίαν παλουμένῳ χώρῳ ἐν
 ἡμέραις ἑπτὰ.

1. τριάκοντα] Hic est numerus in
 Ald. et Codice Paris. quem adscivit
 cum Stephano Zeune; contra τρι-
 τήκοντα est in Juntina, Guelf. et E-
 ton. Ita diebus fingulis decem para-
 sangæ tribuuntur.

πάντα] Omittit liber Eton. et deest
 in simillimo loco scđ. 17.

2. μὲν πρὸς] Eton. μὲν οὖν πρὸς dat.
 Deinde Guelf. ἰτιδὴ δὲ 4. Postea
 ἀπὸ τῆς αὐτῆς Paris. Eton. margo Steph.
 Denique πρὸς Junt. Guelf. πρὸς
 Eton.

ἀλλὰ ποταμὸς] Ita liber Paris. Vul-
 gatum ἀπὸ τῆς αὐτῆς in ἀπὸ τῆς αὐτῆς, ad χω-
 ρίον referendum, auctore Leunclavio
 et præeunte Welfio cum Hutchin-
 sono mutarunt Zeune et Weiske.
 Temere et falso! Ex sectione 4. ap-
 parent πρὸς μίαν fuisse; ὅταν δὲ eis

ταύτην περιῇται περιῇται, περιῇται λί-
 θους ὅτι ταύτης τῆς ὑπερχεινῆς πί-
 τρας. Aditum unum et angustum
 cingebat petra imminens per spatium
 plethri unius cum dimidio, confi-
 tum pinis per intervalla positis;
 quod cum transierant Græci, mon-
 tis cacumen adorti capiunt. Quod
 facere non potuissent, si petra undi-
 que præceps locum tutata fuisset.
 Deinde πρὸς non est simpliciter
 aditus, sed via, quæ inter petram et
 alium locum, quem fluvium fuisse
 ait Xenophon circumdatum monti,
 ducebat ad montem. Quod si vero
 monti et petræ pauci viri infige-
 bant, quanquam alias præruptæ,
 quid impediebat Græcos aliunde ten-
 tare adscensum in montem, si eos
 viri pauci in fronte apparentes terre-
 bant?

3. ἔτι] Eton. ἰτιδὴ dat et verba
 καὶ πελτασταῖς omittit. Deinde ἔτι
 est in Paris. et Eton.

ἐρωτῶντος, τί τὸ κωλύον εἴη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος·
 Ἄλλὰ μία αὕτη ἐστὶ πάροδος, ἣν ὀρᾷς· ἔταν δέ τις
 ταύτη πειράται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης
 τῆς ὑπερχούσης πύρας· ὅς δ' ἂν καταληφθεῖη, οὕτω
 διατίθεται. Ἄμα δ' ἔδειξεν αὐτῷ συντετριμμένους ἀν-
 θρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς. Ἦν δὲ τοὺς λίθους
 ἀναλώσωσιν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἄλλο τι ἢ οὐδὲν κωλύει
 παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τῶ ἐναντίου ὀρῶμεν, εἰ μὴ ὀλί-
 γους τούτους ἀνθρώπους· καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὥπλι-
 σμένους. Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὀρᾷς, σχεδὸν τρία
 ἡμίπλευρά ἐστιν, ἀ δεῖ βαλλεμένους παρελθεῖν. Τού-
 του δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι διαλειπούσαις μεγά-
 λαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχωεν ἢ ὑπὸ
 τῶν φερομένων λίθων ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; τὸ λοι-
 πὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλευρον, ὃ δεῖ, ὅταν λωφῇ-
 σωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν. Ἄλλ' εὐθέως, ἔφη ὁ
 Χειρίσοφος, ἐπειδὴν ἀρξώμεθα εἰς τὸ δασὺ παριέναι,
 φέρονται οἱ λίθοι πολλοί. Αὐτὸ ἂν, ἔφη, τὸ δεῖν εἶη·
 θάπτον γὰρ ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. Ἄλλὰ πορευώ-
 μεθα, ἔειπεν ἡμῖν μικρόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἣν θυνώ-
 μεθα· καὶ ἀπελθεῖν ῥάδιον, ἣν βουλώμεθα.

4. ἄλλὰ μία] Parif. Eton. ἀλλὰ
 omittunt. Deinde ἱσχυρᾶν male est
 in Edd. vett. Steph. Guelf. verum in
 Leoncl. libris Parif. Eton.

ἔδειξεν αὐτῷ] Parif. et margo Steph.
 omisso αὐτῷ habet ἔδειξεν.

5. τοὺς λίθους] Eton. καὶ λίθους
 dat. Deinde Castal. ἄλλο μὲν οὐδὲν
 κωλύει dedit ex conjectura inutili.
 οὐδὲ est in Eton.

6. ἡ δὲ δασὺ—παρελθεῖν] Parif. ἡ δὲ, de-
 inde idem cum Eton. et margine
 Steph. διελθῶν.

δασὺ πίτυσι] Suidas sub voc. πίτυς
 habet ex h. l. χωρίον πίτυσι διαλειπού-
 σαις μεγάλαις, ἀνθ' ὧν ἐστηκότες ἄνδρες
 τί δὲ πάσχωεν; unde vulgatum ἀνθ'

δὲ defenditur, quod in 1° δὲ Steph-
 anus, in 1° δὲ Hutchinsonus mutari
 voluit. Defendit exemplo Homeric
 Τρώων ἀνθ' ἱσχυρᾶν Toup Emendat. p.
 361.

7. παριέναι] Parif. Eton. προσεῖναι
 dant.

αὐτὸ—εἶη] Hoc ipsum nobis proderit,
 interpretatur Zeune.

θάπτον γὰρ] Sequebatur vulgo
 ἀληθῶς, quod omittunt Parif. Eton.
 et jam olim deleri iusserat Muretus,
 contra in ἄλλως mutavit Weiske.

μικρὸν τι] Vulgatum μικρὸν θυνάρον
 τι ex Parif. Eton. et margine Steph.
 correxi. Muretus etiam τι deleri vo-
 luit. Weiske in ἔσται latere suspi-

- 8 Ἐπεὺθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν καὶ Καλλίμαχος Παρράσιος, λοχαγός· (τούτου γὰρ ἡγεμονία ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ) οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ ταῦτο οὖν ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα, οὐκ ἄθροοι, ἀλλὰ καθ' ἓνα, ἕκαστος φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ οὗτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δὲ, ἐφίστασαν ἔξω τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς δένδροις εἶσθαι πλεῖον, 10 ἢ τὸν ἓνα λόχον. Ἐνθα δὴ καὶ Καλλίμαχος μηχανᾶται τι· προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτός, δύο ἢ τρία βήματα· ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροντο, ἀνεχάζεται εὐπετῶς· ἐφ' ἐκάστης δὲ προδρομῆς πλεόν ἢ δέκα ἅμα 11 ζαι πετρῶν ἀνῆλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας, ὡς ὄρᾳ τὸν Καλλίμαχον, ᾧ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν θεώμενον, δέισας, μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι εἰς τὸ χωρίον, οὔτε τὸν Ἀριστάνυμον πλεσιόν ὄντα παρακαλέσας, οὔτε Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, ἐταίρους ὄντας, οὔτ' ἄλλον οὐδένα, χωρεῖ 12 αὐτὸς, καὶ παρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος,

catur vocabulum, quod τῇ ῥῆδις respondet.

ἢ βουλόμεθα] Ita Aldina, Steph. eum libro Parif. ἀλώμεθα Juntina, Guelf. Eton. Lascarin βαλλόμεθα legisse videri, admonet Stephanus.

8. εἰς τοὺς ἐβδομήκοντα] Eton. ὡς τοὺς ἱβδ. sed Parif. et margo Steph. ὡς ἱβδ.

9. ἐφίστασαν] Parif. et Eton. ἐφίστασαν.

10. Ἐνθα δὴ] Cum Aldina Stephanus Ἐνθα δὴ καὶ dedit, nostrum habet Junt. et Guelf.

μηχανᾶται τι· προέτρεχε] Hanc Stephani scripturam (credo ex libro Parif. ductam) recepi cum Weiskio in locum vulgatæ μηχανᾶται προέτρεχε. In illa tamen diversum verbi

tempus et asyndeton displicebat Zenonio. Verum diversitas temporum superest in utraque scriptura. Ceterum ἀνεχάζεται εὐπετῶς hos tres Arcadas habes etiam supra iv. 1, 27. et infra v. 2, 11.

δύο ἢ τρία] Juntina καὶ δύο καὶ τρία, Ald. Guelf. δύο καὶ τρία. Deinceps ἰσχυρὰ δὲ dat Eton.

11. ἀπὸ τοῦ] Eton. ἀπὸ τοῦ. Deinde διώμενοι Edd. vet. Guelf.

χωρίον, οὗτοι] Zeune in οὗτοι mutatum monet, verba χωρεῖ αὐτὸς cum sequentibus καὶ παρέρχεται πάντας copulari per τι in οὗτοι inclusum: tamen sequens geminum οὗτοι mutavi in οὗτοι propter usum Xenophon-teum.

ὡς εἶρα αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτους· ἐν δὲ τούτῳ παρέθει αὐτοὺς Ἀριστάνυμος Μεθυδριεύς, καὶ μετὰ ταῦτον Εὐρύλοχος Λουσιεύς· πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιούντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους καὶ οὕτως ἐρίζοντες αἰραῦσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἄπαξ εἰσέδραμον, οὐδὲς ἔτι πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη. Ἐνταῦθα δὴ δεινὸν ἦν θέαμα. αἱ γὰρ γυναῖκες, ῥίπτου- 13σαι τὰ παῖδια, εἴτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερῖπτουν· καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἐνθα δὴ καὶ Αἰνίας ὁ Στυμφάλιος λοχαγὸς, ἰδὼν τινα θέοντα ὡς ρίψοντα ἑαυτὸν, στολὴν ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν κωλύσων. Ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφοτέροι ὥχοντο κατὰ τῶν 14 πετρῶν φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμούςς ἐπτά, 15 παρασάγγας πεντήκοντα. Οὗτοι ἦσαν, ὧν διήλθον,

12. *ἰέρα—παρεθι*] Suidas in *Ἰτους* ex h. l. laudat *ἰέρα—παρεθι*, quam scripturam probat cum Porlono. Fit enim ita narratio vividior.

ἀντεποιούντο ἀρετῆς] Imitatur Arrianus ii. 27, 9. καὶ ἴρι πολλὰ ἦν τῶν Μακεδόνων, ὅσην τι ἀρετῆς μιτιποιούντο, ὅστις πρῶτος αἰρᾶσι τὸ τεῖχος.

καὶ οὕτως—αἰρούσι] Edd. vett. Guelf. καὶ οὕτοι—αἰρούσι. sed οὕτως est etiam in margine Villois. 2.

εἰσέδραμον] Vulgatum εἰς ἰσίδραμον ex Parif. Eton. Villois. 2. et margine Steph. correxi, ubi tamen est οὐδὲς σίτρος omisso ἴτι. Non est de aggreffione (*ισιδραμῆς*) sermo, sed de itinere in locum oppugnatum. ἄπαξ est h. l. omnino, ut in Aristoph. *Acharn.* versu 307. πῶς δὲ γ' εἰ καλῶς λίγους ἄν, ὥστε ἰσάσιον γ' ἄπαξ εἰσιν αὐτοὶ βαρεῖς, οὕτι σίσις οὐδ' ἔρως μῖσις. Cf. *Vespargum* vers. 1129. Sed in *Avium* versu 343. κλαυσὶ γὰρ, ἦν ἄπαξ γι τὸ φθαλμὸν κοσπῆς, licet interpretari quam *primum*. Ita in *CE-*

conom. x. 1. ἃ μου ἄπαξ ἀκούσασα ταχὺ ἰπιδιτε, ubi statim, *prolequaquam admonueram, obsequedatur.*

13. *Αἰνίας*] Diverfus ab eo, quem Arcadium imperatorem in pugna ad Mantineam nominant *Hellenica* vii. 3, 1. et ab auctore *Polioreticorum*, qui narrat multa anno hoc postiora.

14. *ὀλίγοι πάνυ*] Ex Parif. πάνυ ὀλίγῳ dedit Zeune; deinceps Parif. Eton. et margo Steph. ὅνι πολλοὶ καὶ περιβάτα dant.

15. *Χαλύβων*] De his, diversis a Chalybibus oræ maritimæ Ponti vicinioribus, disputat Poliorceticorum. v. p. ii. p. 407. seqq. Cf. infra ad. v. 5, 17.

σταθμούςς ἐπτά] Diodorus xiv. 29. διήλθον τῇ Χαλκιδίων καλουμένην χώρῳ ἐν ἡμέραις ἑπτά. Pro *πεντήκοντα* Codex Parif. A. dat *τενταράκοντα*, quem numerum præfert Larcher. Zeuno Græci propter pabuli et frumenti penuriam festinasse videntur.

- ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν· εἶχον δὲ θώρακας
 λινούς μέχρι τοῦ ἥτρου, ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγῶν σπάρατα
 16 πυκνὰ ἐστραμμένα. Εἶχον δὲ καὶ κνημίδας καὶ κράνη,
 καὶ παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον, ὅσον ξυήλην Λακωνικὴν,
 ᾧ ἑσφαττον, ὧν κρατεῖν δύναιντο· καὶ ἀποτέμνοντες αὐ
 τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ἦδον, καὶ ἐχρ-
 ρευσον, ὅπότε οἱ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον· εἶχον
 δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν, μίαν λόγχην ἔχον.
 17 Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασιν· ἐπεὶ δὲ παρέλθοιεν εἰς
 "Ελλήνες, εἶποντο αἰὲ μαχόμενοι· ὥκουν δὲ ἐν τοῖς ὄχυ-
 ραῖς· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν ταῦτοις ἀνακεκομισμένοι ἦσαν·
 ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς "Ελληνας, ἀλλὰ
 διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.
 18 Ἐκ τούτου οἱ "Ελλήνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ἀρπασον ποτα-
 μόν, εὖρος τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν
 διὰ Σκυθινῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι,
 διὰ πεδίου εἰς κόμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ
 ἐπεσιτίσαντο.

πτερυγῶν] In locum vulgati *πτερυγῶν* ex Suida in voc. *ξυήλη* et libris Paris. et Eton. restituit Zeune. Photii Lexici MS. auctoritatem addit Porfion. Ita etiam Pollux i. 134. et nofter de Re Equestri xii. 4. *πτερὶ δὲ τὸ ἥτρον καὶ τὰ αἰδῶα καὶ τὰ κύβηλ αἱ πτερυγὲς τινάσται καὶ τισαῦται ἵστανται, ὅστις στίβειν τὰ μίλην.*

16. *ξυήλην Λακωνικὴν*] Cum Photio in Lexico MS. *ξυήλη Λακωνικὴ* malebat Porfion.

ἀποτέμνοντες αὐ] Leoncl. *αὐ* vel *ἀποτέμνοντες* καὶ *ἔχ.* malebat; Weiske *αὐ* *ραββί* reddi posse putabat; melius respondet, quod idem comparat, vernaculum *wohl, nach Befinden.*

μίαν λόγχην] Scilicet *ἱμπερσθιν*, ut infra v. 4. 12. nec *σούρακα* additum habens.

17: *ὥκουν*] Ita ex Paris. B. et Eton, correxi vulgatum *ἔχοντο*, suadente Bredæo et Mureto. *ἰλαχόντο* Stephe-

nus malebat; Leonclavius post *ἔχον* excidisse *ὄντι* putabat. Vulgatum ineptissime defendit Zeune.

ἐν ταῖς κομαῖς—ἦσαν] Supra cap. 7. scd. 1. *ἐν αἷς καὶ τὰ λασιώδη πάντα ἔχον ἀνακεκομισμένοι*, unde malim *ἔχον*.

18. *Ἀρπασον*] Diodorus *Ἀρπασον* vocat. Deinde *Σαοθῶν* Edd. vet. cum Guelf. apud Diodorum erat vulgo *Ταουοντίων*, sed Wesfeling *Σαοτίων* dedit. Stephanus Byz. *Σαοθῶν* *Ἰθνος* *ὁ στίβος τῶν Μακεδόνων* *ὡς Πινωφῶν Ἀναβ.* *τιτάστω*. Harpalum Mannert Geogr. v. p. 213. censet esse eum fluvium, qui hodie *Αρπασ* vocatur.

Σαοθῶν] *Ἐφέ*, qui Straboni xi. p. 779. *Σακασσῶν* vocantur, suspicatur Mannert Geogr. v. p. 219; Græcos enim Persarum *Σάκας* in *Σαοθῶν* mutasse, ex Herodoto constare. Idem repetit vi. p. ii. p. 416.

ἡμέρας τρεῖς] Diodorus *διήλθον διὰ σιδήν*, *ἐν ᾗ τρεῖς ἡμέρας αὐτοὺς ἔπλε-*

Ἐπαύθεν δὲ ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγ- 19
 γας εἴκοσι, πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαίμονα, οἰκου-
 μένην ἐκαλεῖτο δὲ Γυμνίας. Ἐκ ταύτης ὁ τῆς χώρας
 ἄρχων τοῖς Ἑλλησιν ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ τῆς
 ἰαυτῶν πολεμίας χώρας ἐπάγοι αὐτούς. Ἐλθὼν δὲ 20
 αὐτὸς, λέγει, ὅτι ἄξει αὐτοὺς πέντε ἡμερῶν εἰς χαρίον,
 ὅθεν ὄφονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλ-
 λετο. Καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς
 πολεμίαν, παρεκαλύετο αἰθερὶ καὶ φθείρειν τὴν χώραν
 ὧ καὶ δῆλον ἐγένετο, ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ τῆς τῶν
 Ἑλλήσων εὐνοίας. Καὶ ἀφικνούνται ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ 21
 πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ ἦν τῷ ὄρει Θήχης. Ἐπειδὴ
 δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, καὶ κατεῖδον τὴν θά-

ἐν ἰαυτῶν τοῖς ἀπὸ τοῦ τοῦ ἀναγκαίου. Sed idem itineris dies quatuor omisit, quo factio non erat operis dies tres morae annotare.

19. διὰ τῆς] Edd. vett. Guelf. διὰ omittunt, διὰ τῆς dat margo Steph.

τέτταρας] Diodorus μετὰ δὲ ταῦτα ἐκταράσσει τὴν πόλιν καὶ καταστρέφει τὴν πόλιν καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν πόλιν. In nostro Eton. liber habet ἡ ἰαυτῶν. Gesnerus in Indice Orphicorum suspicatur Gymnorum ab isto poeta Orphico Argon. 1043. memoratorum ad Phasin urbem fuisse Gymniam. Mannert Geogr. v. p. ii. p. 404. situm ejus collocat in vicinia ejus, quam hodie Gale vocatur, haud procul a fonte meridionali fluvii Cyri. Idem p. 416. suspicatur, non diversam esse ab urbe Zela feriorum scriptorum, ubi dea Anaitis colebatur.

ὁ τῆς χώρας ἄρχων] Vulgatum ἐκτα-
 ράσσει τὴν πόλιν καὶ καταστρέφει τὴν πόλιν
 Diodoro, qui sic: ἐκ τῆς πόλεως ὁ τῆς πό-
 λεως ἀρχὴν ἀφικνούμενος ἰαυτῶν πρὸς
 αὐτοὺς καὶ τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῆς πό-
 λεως ἐκταράσσει. Leonclavius, qui
 vitium vulgatum fenserat, ἐκ τῆς πό-
 λεως defendebat Zeune.

ἰαυτῶν] Guelf. ἰαυτῶν, Paris. A.
 ἰαυτῶν, Eton. ἰαυτῶν; hoc postremum

praeferebat Larcher, ἀπὸ τοῦ Weiske.

20. διὰ τῆς] Eton. διὰ τῆς. De-
 inde αὐτὸς pro αὐτῶν est in Ald.
 Steph. priore et in Leonclavianis.

εἰς τὴν πόλιν εἰς χαρίον] Germani-
 cus interpres, Becker, quem secutus
 est alter, Halbkari, recte vitium vul-
 gatæ correxit, quæ verba εἰς τὴν πό-
 λιν post ἰαυτῶν collocata habet.

καὶ ἡγούμενος, ἰαυτῶν] Vulgatum
 ἰαυτῶν καὶ ἡγούμενος ἰαυτῶν ἡ ita
 cum Leonclavio correxit Zeune.
 Mureti correctionem καὶ ἡγούμενος ἡ,
 ἰαυτῶν probavit cum Hutchinsono Wei-
 ske. Deinde ἰαυτῶν malebat Brodæus.

ἡ καὶ] Edd. vett. Guelf. Paris.
 Eton. ἡ καὶ dant.

21. σίμω] Diodorus: ἐκ τῆς πό-
 λεως ἀφικνούμενος ἰαυτῶν τὸ
 Χθονὸς ὄρος. Iterum ille vitiose nu-
 merum 15. pro 5. posuit. Ceterum
 Paris. cum margine Steph. ἡ καὶ ha-
 bet, Eton. ἡ καὶ. Idem hic liber
 verba ἐκ τῆς πόλεως omittit. Quo facto tol-
 litur erroris occasio, ne sacrum mon-
 tem oræ maritimæ Ponti huc trans-
 feramus. De quo errore monuit
 Mannert Geogr. v. p. ii. p. 382.
 quem vide etiam p. 405.

ἰαυτῶν] Eton. ἰαυτῶν. Sequens καὶ
 omisit Guelf.

22 λατταν, πολλή κραυγή ἐγένετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ᾤθησαν καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιδίψοθαι πολεμίους· εἶποντο γὰρ καὶ ὀπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τε τινὰς καὶ ἐζώγρησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέρρα ἔλαβον δασέων βοῶν ὠμοβόινα ἀμφὶ τὰ εἰκοσιν.

23 Ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλείων τε ἐγίνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ αἰεὶ ἐπίοντες ἔθρον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς αἰεὶ βοῶντας, καὶ πολλῶ μείζων ἐγίνετο ἡ βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίνοντο, 24 ἐδόκει δὴ μείζον τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. Καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, καὶ Λύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοῶντων τῶν στρατιωτῶν, θάλαττα, θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων. Ἐνθα δὴ ἔθρον ἅπαντες καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ 25 ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ στρατηγούς καὶ λοχαγούς, δακρύοντες. Καὶ ἔξα-

22. καὶ ἱμνωθῆν] Eton. καὶ omit- tit. male! Idem sequens καὶ et οἱ omittit. Vulgo erat καὶ οἱ ὀπισθεν. Vitium præeunte Hutchinsono, auctore conjecturæ Porto et Leoncl. correxit Zeune.

ὠμοβόινα] Stephani ὠμοβόια hic et sect. 26. ab eo receptum damnavit jam olim Valckenaer ad Herodoti vii. 91. p. 547. Nostrum est in Edd. vett. Guelf. Eton. σάπυλιν ὠμοβοίαις est infra vii. 3, 32.

23. πλείων τε] Vulgatum πλείον τε correxi. Deinceps ὅρμον habent Edd. vett. Guelf. quod Stephanus ex Paris. correxit.

μείζων—ἡ βοή] Vulgatum μείζον Stephanus correxit additipulantibus Paris. Eton. Guelf. Articulus ἡ ante βοή ex Eton. addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske. Scilicet primo loco βοή πλείων recte ponitur de

clamore indefinite; sed idem ille clamor antea memoratus articulum desiderare nunc videtur. Diodorus: ὡς εἶδον περιούμινα οἱ πρῶτοι τὴν θάλατταν, περιχαρῆς ἦσαν, καὶ ταυάνη ἱστίου κραυγὴ, ὅστις τοὺς ἰσὶ τῆς αὐραγίας ὄντας, ὑπολαμβάνοντας πωλείμιον ἴσθον εἶναι, χαρῆς εἰς ὅπλα· ὡς δ' ἅπαντες ἐπίβησαν ἰσὶ τὸν τόπον, ἔξ οὗ τὴν θάλατταν ἦν ἱσθίον, τοῖς θέναι ἀνατίσαντες τὰς χεῖρας, πύχαριστον ὡς ἦδη διασωσμένοι.

25. περιέβαλλον] Locum Libanii Orat. x. p. 280. a Weffelingio emendatum ad Diodorum p. 665. comparavit etiam Zeune. Plutarchus Antonii cap. 49. ἰσὶ δ' ἐπίβησαν τοῖς Ἀρμενίας, ὅσπερ ἄρτι γῆν ἰδόντες ἐκ πωλείμιου, προστάσαντες καὶ πρὸς δάκρυα καὶ περιβόλους ἀλλήλους ὑπὸ χαρᾶς ἱσθίοντες.

πίης, ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι
λίθους, καὶ ποιοῦσι κελωνὸν μέγαν. Ἐνταῦθα ἀντί-26
θεσαν πλῆθος δερμάτων ὠμοβοϊνῶν, καὶ βακτηρίας, καὶ
τὰ αἰχμάλωτα γέρρα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς τε κατέτεμνε
τὰ γέρρα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. Μετὰ ταῦτα 27
τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, δῶρα δόντες ἀπὸ
κοινοῦ, ἵππον, καὶ Φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσι-
κὴν, καὶ δαρεϊκοὺς δέκα· ἥτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυ-
λίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κώ-
μην δὲ δεῖξας αὐτοῖς, οὗ σκηπήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν, ἣν πο-
ρεύσονται εἰς Μάκρωνας, ἐπεὶ ἰσπέρα ἐγένετο, ὥχθετο τῆς
νυκτὸς ἀπῴων.

CAP. VIII.

ΕΝΤΕΤΘΕΝ ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες διὰ Μακρώ-
νων σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ πρώτῃ δὲ
ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὃς ὠρίζε τὴν τε τῶν
Μακρώνων χώραν καὶ τὴν τῶν Σκυθινῶν. Εἶχον δὲ 2
ὑπερδέξιον χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς

ἴτου δὲ] Margo Steph. οὕτω deinde
παρεγγυήσαντες Junt. Aldina, Guelf.
καλοντὸς] Diodorus: συνήγκαντες δὲ
ὡς ἴσα τόποι λίθους παμπληθεῖς καὶ
ποικίλους ἐξ αὐτῶν ἀναστήματα μεγά-
λα, σκέλα βαρβάρων ἀνίσταν βουλίμη-
ται τῆς στρατίας ἀδύναται ἐσόμενα
καταλίσσει.

26. ἀντίθεσαν] Hoc vulgato ἀντί-
θεσαν ex Sulda in voc. παρεγγυῆ et
libro Paris. prætulit. Eodem verbo
Diodorus usus est.

δερμάτων] Vulgatum δερμάτων ex
Sulda et Eton. suadente Brodæo cor-
rexit Zeune. ὠμοβοϊων Edd. vet.
Guelf. dant, alteram formam margo
Steph. cum Eton. ὠμοβοϊων Steph.
Vocabulum omisit Suidas.

27. σκευὴν] Diodorus tantum φιά-
λην ἀργυρᾶν καὶ σκευὴν Περσικὴν πο-
μίζει.

τοὺς δακτυλίους] Non solum articu-
lus additus, sed res ipsa etiam mira-
tionem facit mihi quidem, ut vitium
subesse suspicer.

οὗ σκηπήσουσι.] Eton. ἡ habet, de-
inde cum Paris. et margine Steph. ἡ
παρίστανται dedi pro vulgato ἡ ἐσπα-
ρεύσαντο. Denique Eton. ἡ δὲ ἰσπ-
ρα habet. Diodorus: δὲ δεῖξας αὐ-
τοῖς τὴν ἐπὶ Μάκρωνας ὁδὸν ἀπελάττει.

1. Μακρώνων χώραν] Posteriorem
vocem omisit Junt. et Guelf. Flu-
vium intelligendum esse *Abgarum*,
Macrones autem esse, qui postea
Tzsaï vocati fuerint, monet Man-
nert Geogr. v. p. 213. et p. 365.
405.

2. ὑπερδέξιον] Vulgatum hoc cum
Edd. et Codd. plurimis tuetur Suidas
sub h. v. ὑπὲρ δεξιῶν ex Paris. dedit
Zeune et Weiske, quod postulare iis

ἄλλον ποταμὸν, εἰς ὃν ἐνάβαλλον ὁ ὀρίζων, δι' οὗ ἔδει διαβαίνειν. Ἦν δὲ αὗτος δασὺς δένδρεϊς παχύσι μὲν αὐτῷ, πυκνοῖς δέ. Ταῦτα, ἐπεὶ προσῆλθον αἱ Ἕλληνες, ἔκοπτον, σπεύδοντες ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ χωρίου ἐξελθεῖν.

3 Οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέρρα καὶ λόγχας καὶ τριχίνους χιτῶνας, καταντιπέρας τῆς διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοις διεκλεύοντο, καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐρίπτουν· ἐξικνούντο δὲ οὐδὲ αὐτως, οὐδ' ἐβλαπτον οὐδένα.

4 Ἐνθα δὴ προσέρχεται τῷ Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν τις ἀνὴρ, Ἀθήνησι Φάσκων δεδουλευκέναι, λέγων, ὅτι γιγνώσκου τὴν Φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ αἶμαι, ἔφη, ἐμὴν ταύτην τὴν πατρίδα εἶναι· καὶ, εἰ μὴ τι καλύει,

5 ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἄλλ' οὐδὲν καλύει, ἔφη· ἀλλὰ διαλέγου, καὶ μάθε πρῶτον αὐτῶν, τίνας εἰσίν. Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνες. Ἐρῶτα ταύτην, ἔφη, αὐτοὺς, τί ἀντιτετάχεται, καὶ χρήζουσιν ἡμῖν

videbatur sequens ex *ἑριστιῶς*. Censent nempe *ὑπερβίον* simpliciter esse *superius, editum*, sine notione lateris dextri. Weiske *ὑπὲρ δεξιῶν* interpretatur in loco edito, qui erat ad dextram. Fateor, in locis omnibus, quæ potui comparare, valere illam notionem loci editi et superioris; sed vel ita scriptura vulgaris potest defendi. Ex sequenti enim ex *ἑριστιῶς* intelligi potest in priore membro situm dexter loci. Quod si Xenophon situm dextrum simul et superiorem loci significare voluisset, cur *ὑπὲρ δεξιῶν* (intellecτο *εὐν*) potius quam *ὑπὲρ περὶ αὐτῶν* dixit?

δι' αὐτῶν] Edd. vett. cum Guelf. δι' αὐτῶν dant.

ἔτι προσῆλθον] Ita Eton. pro vulgato *προῆλθον* habet. Græci arbores credunt, quibus pontis instar per fluvium stratis insistant et transeant.

3. *καταντιπέρας*] Junt. Guelf. *κατ' ἀντιπέραν*. Cum supra i. 1, 9. sine varietate scriptum *εἰς καταντιπέρας*

Ἀβδου legatur, sequum erat, eandem formam etiam hic restituere in locum vulgati *καταντιπέραν*. De Venat. ix. 3. est *εἰς τὴν ἀντιπέραν*.

οὐδὲ οὐτως] In Eton. *οὐτω* deesse apparet ex annotatione Hutchinsoni; Weiske, *clarius*, inquit, *scribatur οὐδ' ἄλλων ἰβλαπτον οὐδένα*. Vitium aliquod locus contraxisse etiam mihi videtur.

4. *προτέρησιν*] Junt. Guelf. *προτέρησιν*. Deinceps *καλὴν* Paris.

5. *καὶ μάθῃ*] Eton. *ἴθῃ, μάθῃ*. Sequens *αὐτῶν* omittit Paris.

Μάκρωνες] Straboni xii. p. 825. Sannos esse, ut Arriano Periplus p. 11. Procopio Pers. i. 15. Τζάνος docet Mannert Geogr. vi. p. li. p. 418. seqq.

ἀντιτετάχεται] Ita Eton. *ἀντιτετάχεται* Guelf. Vulgo ante Zeonium erat *ἀντιτετάχεται*. Formam Ionicam præteriti passivi ex Arriani Anabasi annotavit Weiske.

πολέμιοι εἶναι; Οἱ δ' ἀπεκρίναντο· Ὅτι καὶ ὑμεῖς ἐπὶ τὴν ἡμετέραν ἔρχεσθε. Λόγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοί, ὅτι γε οὐ κακῶς ποιήσונτες, ἀλλὰ βασιλεῖ πολέμησαντες, ἀπερχόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βυλόμεθα ἀφικέσθαι. Ἡρώτων ἐκεῖνοι, εἰ δοῖεν ἄνθρωποι τούτων τὰ πιστά. Οἱ δ' ἔφασαν, καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. Ἐνταῦθεν διδάσιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς Ἕλλησιν, οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκείνοις Ἕλληνικὴν ταῦτα γὰρ ἔφασαν πιστὰ εἶναι. Θεοὺς δ' ἐπεμαρτύρουντο ἀμφοτέρω.

Μετὰ δὲ τὰ πιστὰ εὐθύς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα συνῆξεσπον, τὴν τε ὁδὸν ὠδοπαίουσιν, ὡς διαβιβάσοντες, ἐν μέσοις ἀναμειγμένους τοῖς Ἕλλησιν καὶ ἀγοράν, οἷαν εἶδύναντο, παρῆχον καὶ διήγαγον τρισὶν ἡμέραις, ἔσπε ἐπὶ τὰ τῶν Κόλχων ὅρια κατέστησαν τοὺς Ἕλληνας. Ἐπαῦθα ἦν ὅρος μέγα, πρὸς βατὸν δὲ καὶ ἐπὶ τούτου οἱ Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ Ἕλληνες ἀντιπαρετάξαντο Φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξοντες πρὸς τὸ ὅρος· ἔπειτα δὲ ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς συλλεγεῖσιν βουλευσασθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιῶνται. Ἐλεξεν οὖν Ξενοφῶν, ὅτι δοκεῖ, παύσαντας τὴν Φάλαγγα, λόχους ὀρθίους ποιῆσαι· ἡ μὲν γὰρ Φάλαγξ διασπασθήσεται εὐθύς· τῇ μὲν γὰρ ἀνοδόν, τῇ δὲ εὐδόν

6. ἡμετέρας] Parif. Eton. et margo Steph. *χωρὰν* addunt, quod vocabulum commode etiam intelligitur.

ἀλλὰ βασιλεῖ πολέμησαντες] Hæc omittunt Junt. Guelf. Similiter liber Eton. omisit verba scd. 7. οἱ δὲ Ἕλληνας usque ad τὰς Ἕλλησι scd. 8.

7. πρὸς τὸ ὅρος] Diodorus: ταῦτα γὰρ ἔφασαν αὐτοῖς οἱ βαρβαροὶ διὰ πρὸς γῆνι παραδίδόναι πρὸς πίστιν βεβαιώτατα.

8. διήγαγον] Parif. Eton. cum margine Steph. *παρῆχον* in *εὐρίν*.

ἡ scd] Edd. vett. excepta Castal.

cum Guelf. dant *ἡ* scd *ἡ* scd *ἡ* scd. Eton. *ἡ* scd *ἡ* scd *ἡ* scd. Alterum utrum ergo est interpretamentum. Igitur auctore Porfiono vulgatum *ἡ* scd scd correx. Ceterum Parif. solus τὰ Κόλχων ὅρια dat, unde vulgatum *ἡ* scd τὰ ὅρια τῶν Κόλχων correx. Sequitur enim *ἡ* scd *ἡ* scd *ἡ* scd *ἡ* scd.

9. μέγα, πρὸς βατὸν δὲ] Haud scio an Xenophon etiam hic usurpaverit formulam μέγα μὲν, πρὸς βατὸν δὲ.

φάλαγγα] Verum puto, quod commendat Brodæus et habet margo Steph. *παρὰ φάλαγγα*, vel *ἡ* scd.

- εὐρήσομεν τὸ ὄρος· καὶ εὐθὺς ταῦτο ἀθυμίαν ποιήσει,
 ὅταν τεταγμένοι εἰς Φάλαγγα ταύτην διεσπασμένην ὁρῶ-
 11 σιν. Ἐπειτα δέ, ἣν μὲν ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι προσ-
 ἄγωμεν, περιττεύουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι, καὶ τοῖς περι-
 τοῖς χρήσονται, ὃ τι ἂν βούλωνται· εἰ δὲ ἐπὶ ὀλίγων
 τεταγμένοι ἴωμεν, οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ διακοπήν
 ἡμῶν ἡ Φάλαγξ ὑπὸ ἀθρόων πη καὶ βελῶν καὶ ἀνδρῶ-
 πων συμπεσόντων· εἰ δέ πη ταῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ Φάλαγγι
 12 κακὸν ἔσται. Ἀλλὰ μοι δοκεῖ, ὀρθίους τοὺς λόχους
 ποιησαμένους, τοσαῦτον χωρίον κατασχεῖν διαλιπόντας
 τοὺς λόχους, ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχατοὺς λόχους γενέσθαι
 τῶν πολεμίων κεράτων· καὶ οὕτως ἐσόμαθα τῆς τε τῶν
 πολεμίων Φάλαγγος ἔξω οἱ ἐσχατοὶ λόχοι, καὶ ὀρθίους
 ἄγοντες οἱ κράτιστοι ἡμῶν πρῶτοι προσίασιν, ἣ τε ἂν εὐ-
 13 δον ἦ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει ὁ λόχος. Καὶ εἰς τε τὸ δια-
 λείπον οὐ ῥάδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, ἔσθαι
 καὶ ἐνθεν λόχων ὄντων, διακόψαι τε οὐ ῥάδιον ἔσται λό-
 χον ὀρθίον προσιόντα. Ἐάν τέ τις πιέζεται τῶν λόχων,
 ὁ πλησίον βοηθήσει· ἦν τέ πη εἰς δυνηθῇ τῶν λόχων ἐπὶ

10. ὅταν τεταγμένοι] Brodæi liber, Paris. Eton. et margo Steph. dedit hanc pro vulgata scriptura ὅτι.

11. περιττεύουσιν ἡμῶν] Excedere fronte, latius extendi interpretatur Weiske; quod est alibi interpretatur Weiske; quod est alibi interpretatur Weiske.

ἐπὶ ὀλίγων] Phalangem indicari, monet Weiske. Pro ἴωμεν est in libro Brodæi et Paris. ἴωμεν.

ἀνδρῶν] Liber Brodæi, Paris. Eton. margo Steph. addunt πολλῶν. Ceterum πη pertinet ad πη, quod nescio an alibi tam procul a suo pari collocatum reperitur. Sequitur statim εἰ δὲ πη ταῦτο ἔσται. Sed fest.

13. est ἦν τι εἰς πη δυνηθῇ. ubi tamen Steph. ἦν εἰς πη dedit.

12. τοσαῦτον χωρίον] Paris. Eton. τοσαῦτον χωρίον, deinde cum libro Brodæi et margine Steph. τοῖς λόχοις dant.

καὶ οὕτως—λόχον] Inanem hanc

eiusdem sensus repetitionem censens Weiske veretur, ne hic mutatis quibusdam duplex sit in textu posita lectio. Sed potest reponi, in priore loco modum exponi, quo fieri possit id, altero, quem usum et effectum habeat ordo ille, demonstrari.

οἱ κράτιστοι] Intelligi λοχαγῶν monet Zeune, quos in prima quidem acie collocatos verisimile esse ait Weiske fortissimos fuisse. Sequens πρῶτοι pro vulgato πρῶτοι ex conjectura Stephani cum Hutchinsono recepit Weiske. Denique προσίασι Edd. vett. cum Guelf. dant.

13. ἔσται τοῖς] Vulgatum ἔσται ex Paris. Eton. correxit Hutchinson.

Deinde βοηθήσει habet Paris. πη εἰς] Stephanus hoc vulgato εἰς πη substituit, credo ex Paris. Vulgatum revocavit Zeune.

τὸ ἄκρον ἀναβῆναι, οὐδεὶς μηκέτι μείνη τῶν πολεμίων. Ταῦτα ἔδοξε, καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. Ξενοφῶν 14
δὲ ἀπαιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιῦ, εἶπε τοῖς στρα-
τιώταις· Ἄνδρες, οὗτοί· εἰσιν, οὓς ὀράτε, μόνοι ἔτι ἡμῖν
ἐμποδῶν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, ἔνθα πάλαι σπεύδομεν· τού-
τους, ἣν πως δυνάμεθα, καὶ ὤμους δεῖ καταφραγεῖν.

Ἐπεὶ δὲ ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο, καὶ τοὺς 15
λόχους ὀρθίους ἐποίησαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὀπλι-
τῶν ἀμφὶ τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν
εἰς τοὺς ἑκατὸν· τοὺς δὲ πελταστὰς καὶ τοὺς τοξότας
τριχῇ ἐποίησαντο, τοὺς μὲν τοῦ εὐωνύμου ἕξω, τοὺς δὲ τοῦ
δεξιῦ, τοὺς δὲ κατὰ μέσον, σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους.
Ἐκ τούτου παρηγγύησαν οἱ στρατηγοὶ εὐχεσθαι· εὐχά- 16
μενοι δὲ καὶ παιανίσαντες ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος
μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασταὶ ἕξω γενό-
μενοι τῆς τῶν πολεμίων Φάλαγγος ἐπορεύοντο· οἱ δὲ 17
πολέμιοι, ὥς εἶδον αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ μὲν
ἐπὶ τὸ δεξιὸν οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διεσπάρσθησαν, καὶ

μηκέτι μείνη] Dictum ut in Cyrop.
iii. 2, 8. ὡς οἷα Ἀρμένιοι οὐ μὴ δέχον-
ται τοὺς πολεμίους. Supra ii. 2, 12.
οὐκίτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς κατα-
λαβεῖν.

14. εἶπε] Eton. ἔλεγε. deinde μόνον
Edd. vett. Gueff. postea ὡμῶν dant,
sola Castal. ἡμῶν.

τοῦ μὴ ἤδη] Aldinæ τὸ μὴ transiit
in Stephanianas. Deinceps Parif.
Eton. ἰσπεύδομεν dant.

ὤμους] Formulam ex Homericis
Iliade iv. 34. ductam comparavit
jam olim Stephanus cum Hellenicis
iii. 3, 6.

16. εὐχεσθαι] Vota nunc suscepta
solvunt scēt. 25.

17. αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ
μὲν. Hanc vulgatam lectionem ex
Parif. Eton. et margine Steph. mu-
tavit Zeune in αὐτοὺς ἀντιπαράδιον-
τας, οἱ μὲν. In Eton. tamen et mar-
gine Steph. est ἀντιδίοντας. Zeune

ἀντιπαράδιοντας interpretatur: contra
cognita cursu obviam ferri. Zeunium
sequitur Weiske. Sed primum quæ-
ro, unde appareat, cursu Græcos
tendere contra hostes? Geminatum
enim illud ἰσπεύδομεν cursum non ar-
guit, in loco acclivi et difficili vix
commode adhibendum. Deinde ἀν-
τιπαράδιοντας significat barbaros in-
cepisse priores cursu ingredi contra
Græcos. At ubi tale quid narran-
tem Xenophontem monstrabis? Post-
ea falsum videtur, quod posuit Zeune,
barbaros ob ingenium suum et loci
naturam obvios Græcis non procef-
sisse. Multo enim illi commodius
Græcos ex superiori loco adoriri et
decicere poterant, quam hi ex infe-
riori et acclivi. Igitur veterem scri-
pturam restitui.

διεσπάρσθησαν] Recte Zeunium ex
Eton. Parif. et margine Steph. δι-
σπάρσθησαν recipiendum deseruit Wel-

- πολὺ τῆς ἑαυτῶν Φάλαγγος ἐν τῷ μέσῳ κερὸν ἐποίησαν.
- 18 Ἰδόντες δὲ αὐτοὺς διαχάζοντας οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταί, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ Ἀκαρνὰν, νομίσαντες Φεύγειν, ἀνὰ κράτος ἔθρον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβαίνουσι· συνεφίπετο δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν
- 19 ὀπλιτικὸν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέμοι, ἐπεὶ ἤρξαντο θῆν, οὐκέτι ἔστησαν, ἀλλὰ Φυγῇ ἄλλος ἄλλη ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἀναβάντες ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν πολλαῖς κώμαις καὶ τὰ ἐπιτήδεια
- 20 πολλὰ ἐχούσαις. Καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν, ὅ τι καὶ ἐθαύμασαν· τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, καὶ τῶν κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε

fec. Aliud enim διαστρίμειν est, aliud διαστῆναι. Locus i. 8, 25. a Zeonio comparatus est de fuga, nec aptus ad hanc narrationem. Pro ἰσχυρῶν Paris. αὐτῶν habet.

18. διαχάζοντας] Hunc locum adhibuit Leonclavius ad Cyrop. vii. 1, 31. ubi nunc est: ἄντι οὐ δυναμίτων διαχάσασθαι τῶν Αἰγυπτίων, διὰ τὸ μόνον τοῖς ἰσχυρῶν καὶ ἰσχυρῶν αὐτοῖς ex Codice Budensi et Altorfino. Antea enim erat διακρίσθαι, quod Leonclavius secutus in διαχάσασθαι mutavit temere Zeune. Διαχάζειν est dividere, in duo separare. Passivo sensu, quem vulgo ad hunc locum transerunt, adhibitum verbum posuit Suidas: ἔδη δὲ τοῦ παύματος ἀμαρτάνουσι καὶ διαχάζουσι τῆς ἡμέρας. ubi pessime διαχ. interpretatur αλλοιούσης, cum sit medio die vel meridie. Lunam divisam seu dimidiatam Aratus 799. διακρίσσει dicit. Antiquiorem equidem auctoritatem desidero; quæ tamen etsi adferri possit alicunde, ipsa notio divisionis ab hoc loco aliena est, qui intervalli relicti significationem postulat. Atque hæc inest in verbo διαχάζειν vel διακρίσθαι. Aëtiva forma si in ἀναχάζειν supra iv. 1, 16. sine varietate usus reperitur Xenophon, quidni διαχάζειν pariter dicere ei licuit? Igitur vulgatum διαχάζουσι audacter correxi.

οἱ κατὰ τὸ Ἀρκαδικόν] Eton. πρὸς

dat. Leoncl. vertit ἰσχυρῶν Arcadico more cetrati, Amasæus Arcadici pel-tati, Brodæus peltagæ aut cetrati Arcades. Weiske suspicatur scriptum fuisse οἱ κατὰ τὸ μέσον Ἀρκαδίας, alias enim non apparere, quo spectet narratio de peltastis trifariam divisus scilicet. 15. Partem veri vidit vir doctus, sed loco aberavit, quem designat nominatio Æschinis Acarnanis, qui supra iv. 3, 22. est Αἰσχίνης ὁ τῶν ἐσθίων ἰσχυρῶν πελταστῶν τῶν ἀπὸ Κερειῶν. Atqui Cherisophus et Xenophon καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς πελτασταὶ erant in cornu exercitus græci utrinque positi: ergo Æschines cum peltastis non erat in medio, sed in cornu.

Ἀκαρνὰν] Junt. Guelf. Καρπῶς, Ald. Καρπῶν.

ἀνὰ κράτος] Paris. Eton. ἀνακραγόντες dant, ut supra iv. 4, 20. Porro ἀνακραγόντες ἀνὰ κράτος ἴδιον scribendum conjiciebat.

ἂν αὐτοῖς] Eton. ὃ αὐτῶν.

19. ἰσχυρῶν] Eton. αἱ dat.

ἐπιτήδεια πολλά] Interpositum vulgo ἂν cum Paris. et Eton. omisi; seclusit Zeune, revocavit Weiske. Diodorus, nescio ex quo auctore, ita tradit: αὐτοὶ δὲ λίπον ἰσχυρῶν καταλαβόντες τὴν χώραν ἰσχύοντων, καὶ τὰς ἀφελίας αἱ τούτων ἀδραιοτάτης ἀφόνους ἑαυτοὺς ἀνελάρβανον.

20. κηρίων ὅσα] Edd. vet. Guelf.

ἐγίνοντο, καὶ ἤμουν, καὶ κάτω διεχώρει αὐτοῖς, καὶ ὀρθὸς αὐτοῖς ἐδύνατο ἵστασθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐδήδοκότες, σφόδρα μεθύουσιν ἐώκεσαν· οἱ δὲ πολὺν, μαινομένοις· οἱ δὲ καὶ ἀποθνήσκουσιν. Ἐκείντο δὲ οὕτω πολλοί, ὥσπερ τροπῆς γεγενημένης, καὶ πολλὴ ἦν ἡ ἀδυμία. Τῇ δὲ ὑστεραία ἀπέθανε μὲν οὐδείς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτὴν που ὥραν ἀνεφάνον· τρίτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἀνίστατο ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας.

Ἐνταῦθεν ἐπορεύθησαν δύο σταθμούς, ἐπὶ παρὰ-22
σάγγας, καὶ ἦλθον ἐπὶ θάλατταν, εἰς Τραπεζοῦντα, πάλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινω-

δι addunt, quod Cassialio ante ἔσω posuit, omisit Steph. Paris. Eton. Pro ἔσω in Paris. Eton. est ἔσω.

ἤκειν] Suidas ex h. l. ut videtur, ἡμεῖς πατήσαντο interpretatur.

21. γεγενημένης] Eton. γινεμένης. Deinceps πολλὰ ἢ ἀδυμία dant Junt. et Eton. Zeune comparat locum iv. 3, 7. ἰταῦθα δὲ πολλὰ ἀδυμία ἢ τοῖς Ἑλλανο. sed ibi propter sequens τοῖς Ἑλλανο articulus omitti posse commode videtur.

ἀνεφάνον] Guelf. cum libris editis ἰσχύον habet; nostrum ex Paris. et Eton. Hutchinso restituit, comprobante Diodoro: ἐφάνοντο δὲ καὶ ἐμήθη παραλαβὴ πρὸς τοὺς τίτους, ἔξ ὧν πολὺν προσέθηκεν καὶ τὸν τούτων δ' αἱ γινόμεναι παραλόγῃ περιέσταντο συμπεύματα· αἱ γὰρ μεταλαβόντες αὐτὸν ἄφρονες γίνοντο, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὴν γῆν ἡμεῖς τοῖς τοῦτοῖσι οὐκ ὀφείλομεν. Πολλὰ δὲ φασκεῖται διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ἀπολαύσεως, ταχὺ τὸ πλεῖστον ἡγνῶντων ἀποκαταλείπειν ὅλην τροφήν ἐν πολλῇ γεγενημένης. Ἐκείνη μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἀδυμῆσιν ἢ δύναμιν, παραπληροῦσιν τὸ ἐν παραλόγῳ καὶ τὸ πλεῖστον τῶν ἀνυπακούων τῇ δ' ὕστερῃ στεί τὴν αὐτὴν ὥραν ἀπαύειν ἰαυτοῖς ἀνελθόντων καὶ κατ' ὀλίγον ἀναπύμενοι τὸ φρονεῖν, ἀνίστησαν καὶ τὸ σῶμα διετίθεντο ἡμέρας τοῖς ἐν φαρμακοποσίᾳ διακονοῦσιν. De eodem melle Plinius xxi. 13. aliud genus in eodem Ponti sita gente Sannotum mellis, quod ab infamia, quam gignit, manomenon

vocant. Id existimatur contrahi flos rhododendri, quo scatent filvas. Meminit ejusdem præterea Diofcorides ii. 103. Strabo xii. p. 826. Ælianus h. a. v. 42. Procopius B. Goth. iv. 2. Ælianus quidem ita: Ἐν Τραπεζοῦντι δὲ τῇ Ποντικῇ ἐν τῇ στεί γενομένη μὲν πίπτονται, βαρὺ δὲ τὴν ἡμέραν τοῦτο ὄναι, καὶ ποτὶ μὲν τοὺς ὀφθαλμοὺς ἰσχυροῦς, τοὺς δὲ ἰσχυροῦς εἰς ὄφθαλμον ἰσχυροῦς αἰσθῆναι. Ad quæ adscripsi, quæ huc transferre nolo. Addo locum Galli Poyssonel ex libro: *Traité sur le Commerce de la Mer noire* tom. i. p. 285. *On débite à Tamaris environ cinq cents quintaux de miel d' Abaza qui est à très bon marché, et ne vaut que 4 paras l'ocque: il est d'une très-mauvaise qualité, il cause une ivresse affreuse à ceux qui en mangent, et c'est pour cela qu'on l'appelle deli-bal ou miel fol. On en compose une boisson avec le nardenk; on en mêle aussi avec la boisson de millet fermenté appelé boza, pour lui donner plus de force.* Quem locum si cognitum habuisset Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 426. potuisset errores varios cavere.

22. Ἐνταῦθεν] Edd. vett. Guelf. ἰταῦθα. deinde Paris. παρασάγγας ἰταῦθα dat.

καὶ ἦλθον] Ita cum Eton. scripsi pro καὶ ἦλθον.

Σινωπία] Diodorus: ὡς δ' ἀνελθόντες ἰαυτοῖς ἐν τοῖς ἡμέραις, ἰταῦθα τῇ Τραπεζοῦντι, πάλιν Ἑλληνίδα, Σι-

πέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν
 23 ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα, ἐν ταῖς τῶν Κόλχων κώ-
 23 μαις, καὶ ἐντεῦθεν ὁρμάμενοι ἐληίζοντο τὴν Καλχίδα.
 Ἀγορὰν δὲ παρῆχον [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ Τραπεζοῦντιοι,
 καὶ ἐδεξάντο τε τοὺς Ἕλληνας καὶ ξένια ἔδωσαν, βῶς
 24 καὶ ἄλφιστα καὶ οἶνον. Συνδιεπράττοντο δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν
 πλησίων Κόλχων, τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων.
 25 καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθον [πλέον, βόες]. Μετὰ
 δὲ τούτο τὴν θυσίαν, ἣν εὗξαντο, παρεσκευάζοντο ἦλθον
 δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες ἀποδῦσαι τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ
 τῷ Ἡρακλεῖ ἡγεμόσυνᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ θεοῖς, ἃ
 εὗξαντο. Ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει,
 ἐνθαπερ ἐσκήνουν· εἵλοντο δὲ Δρακόντιον Σπαρτιάτην (ὅς
 ἔφυγε παῖς ἔτι ὧν οἰκοῦεν, παῖδα ἄκων κατακτανὼν,

νοστίων μὲν ἄσπετον, κυμίνην δὲ ἐν τῇ
 Κόλχων χώρᾳ. Attianus initio Peri-
 pli: οἱς Τραπεζοῦντα ἦκαμεν, πῶλον
 Ἑλληνίδα, οἱς λίγυι δὲ Πισοφῶν ἱσίνους,
 ἐπὶ θαλάττῃ ὁμιμήσαν, Σινωσίαν ἄσπε-
 τον. In Diodoro cave, ne verbum
 latinum sequaris: tertio hinc die Tra-
 pezontem peruenere. Pertinent enim
 verba ἐν τῇσι ἡμέραις ad ἀνάλαβαν.

κύμεις] Brodæi liber, margo Steph.
 et Parif. cum Eton. κύμεις dant,
 quod vocabulum præferendum vul-
 gato χώραις censui. Plurali enim
 numero nullibi Xenophon usus esse
 reperitur hoc quidem sensu. Deinde
 ex iisdem libris vulgatum καὶ ἐντε-
 ρον μὲν ἐληίζοντο correxī, nisi quod in
 Codd. est scriptum πένταυθα.

23. [ἐν] τῷ στρατοπέδῳ] Præposi-
 tionem seclufi omiffam in Eton. li-
 bro, deinceps Τραπεζοῦντιοι dat Parif.
 sequens τι omittit Juntina.

24. δὲ καὶ ὅτι] Parif. cum margine
 Steph. γὰρ δὲ καὶ ὅτι dat.

καὶ παρ' ἱσίνων] Eton. καὶ omittit.
 Verba sequentia πλέον, βόες—ἱκανοὶ
 in Edd. vett. omiffa et Guelf. margo
 Steph. et liber Parif. cum Eton. sup-
 plevit. Conjecturam Leonclavii πλί-
 ονα receperunt Welfius, Hutchinson,
 Zeune. Contra Weiske post πλίον

numerus periisse boum censebat.
 Equidem vocabula duo πλέον βόες
 spuria esse censeo; hinc seclufi. De
 numero boum addito suspicari vetat
 sequens ἱκανοὶ βόες.

25. ἀποδῦσαι] Verbo utitur nofter
 in Hellenicis iv. 4, 21. Ἀγχιλαῖος
 μὲν ἐς Διελφὸς ἀφιέμενος διέστην τὸν
 ἐν τῇσι λείας τῷ θεῷ ἀπιδύσει. quæ re-
 petit in Agestilo cap. i. 34. Diphil-
 us comicus Athenæi i. p. 292. κα-
 κληρος ἀποδύει τις εὐχάν. Est idem
 quod θυσίαν ἀποδιδόναι, εὐχάν ἀποδίδ-
 ναι, recte monente Moro supra ad
 iii. 2, 12. Arrianus Anab. iv. 9, 6.
 καὶ ἐπὶ τούτοις τὸν μακρόν τινα
 μῆτον ἐν Διονύσου ἦδον, ὅτι ἡ θυσία ἐξ-
 λίσθη Ἀλεξάνδρῳ ἢ τῷ Διονύσῳ. καὶ
 Ἀλεξάνδρῳ—καὶ τῷ Διονύσῳ τὴν θυ-
 σίαν ἀπιδύκει, ubi inepte ἰπιδύκειν vul-
 gat.

ἃ εὗξαντο] Pronomen ex Parif. et
 Eton. restituit Hutchinson, formatum
 εὗξαντο pro πῦξαντο vulgato ex Guelf.
 Zeune. Diodorus: αὐτοὶ τι τῷ τι
 Ἡρακλεῖ καὶ Διὶ σωτήρι θυσίαν ἰσύν-
 σαν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα, καδ' ἐν τῷσι
 φασὶ περιπλῦσαι τὴν Ἀργεῶ καὶ τοὺς
 σιελ' Ἰάσονα.

ὅς ἐφυγε παῖς ἐν] Ineptum ἐφυγε
 ex Parif. et Suida correxi. Suidæ

ζυήλη πατάξας) δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι καὶ τοῦ ἀγῶνος προστατῆσαι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδωσαν²⁶ τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκῶς εἴη. Ὁ δὲ, δείξας, ὅπου παρεσθηκότες ἐτύγχανον, Οὗτος ὁ λόφος, ἔφη, κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἂν τις βούληται. Πῶς οὖν, ἔφασαν, δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτω; Ὁ δὲ εἶπε· Μᾶλλον τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσών. Ἡγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν²⁷ στάδιον τῶν αἰχμαλώτων οἱ πλείστοι, δόλιχον δὲ Κρήτες πλείους ἢ ἐξήκοντα ἔθρον· πάλην δὲ, καὶ πυγμὴν, καὶ παγκράτιον ἑτέροι· καὶ καλὴ θέα ἐγένετο· πολλοὶ γάρ

præterea καὶ ἴτι ἂν dat in voc. ζυήλη cum Photio in Lexico. MS. monente Porfono; igitur ἴτι restitui. Cf. i. 9, 2. Eton. liber verba καὶ ἴτι omittit.

δρόμου ἐπιμεληθῆναι] Weiske interpretatur ut *prospiceret, designaret locum ad currendum*. Scd. 26. est τὸν δρόμον ποιεῖν.

26. δέρματα] Coriis victimarum cæsarum Brodæus substitui voluit σέρματα, *pelas*, ineptissime. Monent Scholia Aristophanis ad Plutum 1186. et Vesp. 693. ἱερὴν τὰ λειψόμενα τῶν θυσιῶν, id est δέρματα καὶ πωλῆς, λαμβάνειν.

δυνήσονται] Paris. Eton. *δυνήσονται*. Deinde Edd. vett. cum Guelf. dant μᾶλλον ὅτι γι. Weiske μᾶλλον τοι malebat scriptum.

27. τῶν αἰχμαλώτων] Captivos, servorum numero habitos, cum Græcis dominis una descendere in certamen ludorum diis sacrorum, merito Weiskio insolens et Græcis moribus indignum est visum. Deinde unde dicamus barbaris pueris notitiam græcarum artium palæstricarum subito advenisse? Merito igitur conjecit vir doctus scriptum olim hic fuisse *καταδαιμονίων*, qui sæpissime propter educationis, disciplinæ et morum similitudinem junguntur Cretibus. Quod rationibus Weiskii opposuit interpres germanicus *Halbkari*, non

tam difficile esse videtur mihi explicare, Miratur enim ille tantum puerorum numerum Lacedæmoniorum in exercitu extero; igitur *παῖδες* de servis adultis interpretari mavult. Quod per usum sermonis græci an fieri possit, dubito. *Παῖδες* enim ubi servi et ministri dicuntur, domini simul nominantur. Atqui *παῖδες* apud Spartanos dicebantur usque ad ætatem annorum 18, qua ephæborum ætatem ingrediebantur, videnturque amatores suos, (et Spartani omnes suum quisque amasium, *παῖδα*, legibus non solum permittentibus sed etiam laudantibus, habebant et colebant, ut ex libro de Laced. republica constat,) in bella secuti esse. Certe hinc natæ sunt narrationes de pueris pro vitæ amantium et amantibus pro amasis in prælio pugnantibus, quibus refertæ sunt historiæ græcæ. Quid igitur mirum Spartanos in exercitu Cyri secum duxisse e patria amasios suos?

δόλιχον] Scholion Guelf. libri habet ad h. l. hæc: *δόλιχον ἵσσι τὸ ἱστιάκις ἀνελθὼν καὶ κατελθὼν, ἡγῶν σλιονέας παρακάμψαι*. Cf. Fabri Agonist. p. 96.

ἴτιον καὶ] Edd. vett. cum Guelf. et Paris. hæc verba omittunt.

καλὴ θέα] Weiske καλὴ ἡ θέα scriptum malebat; recte, puto.

κατέβησαν, καὶ, ἅτε θεωμένων τῶν εὔταιρων, πολλὴ φι-
 28 λονεικία ἐγίγνετο. Ἐθεον δὲ καὶ ἵπποι· καὶ ἔδει αὐ-
 τοὺς, κατὰ τοῦ πρηνοῦς ἐλάσαντας, ἐν τῇ θαλάττῃ ἀνα-
 στρέψαντας πάλιν ἄνω πρὸς τὸν βωμὸν ἡγεῖν. Καὶ
 κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκυλινδῶντο· ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυ-
 ρῶς ὄρθιον μόλις βάδην ἐπηρεύοντο οἱ ἵπποι. Ἐνθα
 πολλὴ κραυγὴ καὶ γέλως καὶ παρακείμευς ἐγίγνετο
 αὐτῶν.

κατέβησαν] *Ad certamen descend-*
rant, cum Larchero interpretatur
 Weiske, Suidam comparans, κατα-
 βαίνειν, τὸ εἰς ἀγῶνα χωρεῖν. Ita κα-
 θύναι τὰ δράματα dicuntur poetæ At-
 tici. Ceterum verba πολλοὶ γὰρ
 κατέβ. omittunt Junt. Basil. Guelf.

τῶν ἱππῶν] Brodæi ἱππῶν probare
 videtur Zeune, improbat Weiske ma-
 le huc referens leges, quæ mulieres
 a spectaculis ludorum gymnicorum
 excluderant. Ipse suspicatur scri-
 ptum olim fuisse θεωμένων δὲ καὶ ἱπ-
 πῶν ἄνω, conjectura acuta! Si ver-

ba πάλιν—ἵπποι de iisdem pueris in-
 telligi debet, tum ἱππῶν possunt esse,
 qui alias ἱππῶν dicuntur. Sed puto
 illud ἵπποι opponi pueris antea no-
 minatis et significare viros.

28. ἀναστρέψαντας] Eton. ἀποστρέ-
 ψαντας sequenti ἄνω omisso.

ἡγεῖν] Liber Brodæi, margo Steph.
 Parif. Eton. ἄγουν. Deinde ἐξῆς μό-
 γης dat Eton.

Ἐνθα] Ex Eton. ἢ adjecit Zeune,
 quod cum Weiskio omisi, nisi ἰσχυρῶς
 scribere malueris.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἐπραξα
αἱ Ἕλληνες, καὶ ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῇ μέχρις ἐπὶ θάλατ-
ταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς ἐπὶ Τραπεζοῦντα
πόλιν Ἑλληνίδα ἀφίκοντο, καὶ ὡς ἀπέδυσαν, αἱ εὖχαι το
σωτήρια θύσειν, ἔνθα πρῶτον εἰς Φιλίαν γῆν ἀφίκοιντο,
ἐν τῷ πρῶτῳ λόγῳ δεδήλωται. Ἐκ δὲ τούτου συνελ-2
θόντες ἐβουλευόντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ
πρῶτος Ἀντιλέων Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· Ἐγὼ μὲν
τοῖνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, ἀπειρήκα ἤδη συσκευαζόμενος,
καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ ὅπλα φέρων, καὶ ἐν
τάξει ἰὼν, καὶ φυλακὰς φυλάττων, καὶ μαχόμενος·
ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη, παυσάμενος τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ

καὶ ἴσα] Eton. ἴσα omisit, deinde
ἰσαρίη Cod. Parif.

μέχρις] Ita Zeune cum Codice Pa-
rif. et Guelf. Vulgatum μέχρι revo-
cavit Weiske.

ἐπὶ Τραπεζοῦντα] Cod. Parif. Eton.
αἱ Τραπ. dant.

καὶ ὡς ἀπέδυσαν—ἀφίκοιντο] Edd.
vett. Steph. et Guelf. hæc omittunt,
quæ ex margine Steph. recepit Le-
onclavius, Welsius, Hutchinson et
Zeune, confirmata auctoritate Codd.
Parif. et Eton. Pro θύσει ex margine
Steph. sec. et Eton. θύσει restituit

Zeune, quod voluit fieri etiam Por-
son. Compara iii. 2, 9. Idem Zeune
ἀφίκοιντο ex margine Steph. et Eton.
libro restituit in locum barbari ἵκαν-
το. Eiusdem pretii est, quod nescio
unde arreptum posuit Weiske ἀφί-
κοιντο.

2. Ἀντιλέων] Margo Steph. cum
Parif. et Eton. Λίον, deinde Θεόριος
dant Parif. et Eton.

τάξει ἰὼν] Eton. ἰὼν dat, et deinceps
verba ἐπὶ λυγρῶν—καθιδύων omittit.
Parif. καθιδύων tantum omittit. Re-
spicitur locus Odysseæ xiii. 118.

θάλατταν ἔχομεν, πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ ἑκταθεῖς,
 ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλά-
 3 δα. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατιῶται ἀνεθορύβησαν,
 ὡς εὖ λέγοι· καὶ ἄλλος ταῦτα ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ
 παρόντες. Ἐπειτα Χειρίσοφος ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε·
 4 Φίλος μοι ἐστίν, ὦ ἄνδρες, Ἀναξίβιος, ναυαρχῶν δὲ τυγ-
 χάνει· ἦν οὖν πέμψητέ με, οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις
 ἔχων καὶ πλοῖα, τὰ ὑμᾶς ἄξοντα· ὑμεῖς δὲ, ἐπεὶ περ
 πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε, ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἤξω δὲ
 ταχέως. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἡσθησάν τε
 καὶ ἐψήφισαντο, πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

5 Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε· Χειρί-
 σοφος μὲν δὴ ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενῶ-
 μεν. Ὅσα οὖν μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μνη-,
 6 σταῦτα ἐρῶ. Πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι ἐκ
 τῆς πολεμίας· οὔτε γὰρ ἀγορά· ἐστὶν ἰκανή, οὔτε ὅτου
 ἀνησόμεθα πάρεστιν, εἰ μὴ ὀλίγοις, ἢ τε χώρα πολεμία·
 κίνδυνος οὖν, πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἦν ἀμελῶς τε καὶ
 7 ἀφυλάκτως πορεύεσθαι ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια. Ἀλλὰ μοι
 δοκεῖ σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἄλλως δὲ

3. Ταῦτα ἀκούσαντες] Zeune nescio
 qua auctoritate edidit Ἀκούσαντες
 ταῦτα. Edd. vett. cum Guelf. ταῦτα
 omittunt.

ἄλλος ταῦτα] Ita cum Castalione
 Guelf. Parif. Eton. ἄλλος ταῦτα Edd.
 vett. ante Welfsum et Hutchinso-
 num.

Ἐπειτα] Ex Eton. ἡ adjecit Zeune.
 Idem liber statim ναυαρχῶν ἡ καὶ ha-
 bet.

4. τὰ ὑμᾶς] Parif. et Eton. τὰ ἡμᾶς
 dant. Deinde ἵστε πλεῖν dat Eton.
 Postea ἵστ' ἂν Guelf.

5. μὲν δὲ] Hoc cum Guelf. prætulit
 vulgato ἡδὲ. Sequens μὲν deest in
 Junt. et Guelf sed habet etiam mar-
 go V Vilof. Diodorus xiv. 30. ἐκείθεν
 Χειρίσοφον ἀπέστειλαν εἰς Βοζάντιον ἵνα

πλοῖα καὶ τριήρεις—τούτων μὲν οὐκ ἵσθι
 πλήτες ἐξέτιμψαν· λαβόντες δὲ τῶν
 ἱσχυρώων δύο πλοῖα καὶ τὴν Τρα-
 σιζουτίνην ἐλθόντι τοὺς περιμένοντας
 βαρβάρους καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θά-
 λατταν.

6. πάρεστιν] Margo Steph. cum
 Parif. et Eton. dat ὑπάρχει.

πολλοὺς] Eton. πολλοὶ cum κίνδυνος
 jungens dat. Sequens πορίζεσθαι ex
 margine Steph. Parif. et Eton. addi-
 vi in locum vulgati πορίζοντας

7. σὺν προνομαῖς] Ita Stephanus
 cum libro Parif. et Eton. συμπρονο-
 μῶν Edd. vett. Guelf. συμπρονοῶν Cas-
 talio edidit. Muretus σὺν σφοδρίαις,
 Brodæus συμπρονομαῖς corrigi voluit;
 hoc ipsum posterius est in margine
 Villoif. συμπρονομήντας conjiciebat

μη πλανᾶσθαι, ὡς σῶζοιτο· ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι. Ἐδοξε ταῦτα. Ἐτι τῶν ἀκούσατε καὶ τὰδε⁸ Ἐπὶ λείαν γὰρ ὑμῶν ἐκπορεύονται τινες. Οἶμαι οὖν βέλτιον εἶναι, ἡμῶν εἰπεῖν τὸν μέλλοντα ἐξίειναι, φράζειν δὲ καὶ ὅποι, ἵνα καὶ τὸ πλῆθος ἴδωμεν τῶν ἐξιόντων καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρασκευάζωμεν, εἴαν τι δεῇ· καὶ βοηθῆσαι τισιν ἂν καιρὸς ᾗ, ἴδωμεν, ὅποι δεήσει βοηθεῖν.

Zeune interpretatus: adro ut universi simul praedentur. Weiske primo loco posuit hoc: *Quod hic legimus, excur- sionibus parandum esse commeatum, id aliis verbis fecit. sequentis initio rursus occurrit, ut si rei prorsus nulla dum fa- cta fuerit mentio. Subjicitur autem formula ἴδοις ταῦτα, ut si res peculia- ris nec ea minimi momenti fuerit expo- sita.* Verum hoc ipsum falsum esse videtur. Aliud enim est πορεύεσθαι ἢ τὰ ἱστυῖδια, (quod ipsum voca- bulo προνομα, προνομία significari so- let) aliud ἢ τὰ λείαν ἐκπορεύεσθαι, quod singuli milites lucri cupidi facere so- lent. Pergit autem vir doctus ita: *Quid porro verba ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι sibi volunt?*—*Equidem suspicor Xenophontem tum conspisse, ut non quisque pro se cum paucis temere arreptis, sed cum binis, ternis, pluribusve centuriis et instructis quidem, ut ad praelium, pabulationem exirent, ipse autem cum reliquis castra custodiret. Nisi forte, quod fere malim, pro ἡμᾶς legendum ἡμᾶς.* Sic videtur anonymus statuisse, qui vertit: *chargés les généraux d'y veiller.* Loquor enim hic de extremis ἡμᾶς—ἐπιμελεῖσθαι, ut τούτων referatur δικτικῶς ad castra. Conjectura mea nititur iis, quae sect. 17. et cap. 2. sect. 1. narratur. Bene vir doctus summam sententiae conjectura est as- secutus comparata sect. 1. cap. 2. eoque ducunt verba ἐμῶς καὶ ἀφυλάκτους πορεύεσθαι ἢ τὰ ἱστυῖδια, quod fieri debere negat Xenophon. Polybius i. 18. 1. φυλακτικῶς χρῆ- σθαι ταῖς προνομαῖς damno doctos Ro- manos narrat. In Cyrop. vi. 1, 24. πρὸς de Cyro: *ἔργον αὐτῷ εἰς προνομαῖς, ἀρὰ μὲν πᾶσι τοῖς πλείστοι λαμβάνει τῇ στρατῇ τὰ ἱστυῖδια—ἅμα δ' ἴσως ἢ ταῖς ἀγῶναῖς τὰς εὐχὰς ὑπομνήσκου-*

το. Cura imperatoris scilicet non solum in eo spectabatur, quod ipse exercitum bene ordinatum (συνταγμαῖον) educeret ad pabulationes, sed etiam ipse querebat antea ex iis, quos regionem optime nosse compe- rat, ἰσάδην ἂν ὡς πλείστα ὀφίλοιτο τὸ στρατιῦμα. Ex hoc igitur loco apparet, προνομαῖς proprium esse λαμβάνειν τὰ ἱστυῖδια τῇ στρατῇ. A quibus diversum est πορεύεσθαι ἢ λείαν. Quid vero sit φυλακτικῶς χρῆ- σθαι ταῖς προνομαῖς, idem locus, comparatus cum sect. 1. capitis se- quentis optime docet; scilicet si dux ipse exercitum συνταγμαῖον ad pa- bulationem educit et reducit. Mihi igitur Xenophon hoc loco scripsisse videtur ἀλλὰ μοι δοκῇ συνταγμαῖον εἶναι ταῖς προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἱστυῖδια. Huic scilicet opponitur deinde recte ἄλλως πλανᾶσθαι, temere pa- lari. Illud vero faciendum ait, ὡς σῶζοιτο. Nunc vero statim apparet, eam curam pertinere ad duces. Igi- tur ἡμᾶς δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι faci- lem habent interpretationem, nec ulla ratione ad tuenda castra trahi possunt. Halbkart conjecturam hanc συμπρονομαῖς λ. σ. ἢ. ἄλλως δὲ μὴ πλ. ὡς σῶζεσθαι ἡμᾶς τι καὶ σ. ἢ. in ver- sione secutus est.

πλανᾶσθαι] Edd. vett. Guelf. πλα- νᾶσθαι. Verum dedit Castalio, sed idem statim σῶζεσθαι habet.

τούτων] Edd. vett. cum Guelf. *οὗ* τούτων habent.

8. *ἐκπορεύονται*] Juntina cum Guelf. *ἐκπορεύονται* habet; deinceps βέλτιστοι Paris. et Etón. Postea τὰ μέλλοντα Junt. cum Guelf.

ἴδωμεν] Hic et paulo post est *sci- amus, compertum habeamus*, quod vulgo dici solet *ἴδωμεν*.

καὶ ἂν τις τῶν ἀπειροτέρων ἐγχειρῇ τι ποιῶν, συμβουλεύ-
 ωμεν, πειρώμενοι εἶδέναι τὴν δύναμιν, ἔφ' οὗς ἂν ἴωσιν.
 9 Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννοεῖτε δὴ καὶ τόδ', ἔφη· Σχολῇ
 τοῖς πολεμίοις λήϊζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν ἐπιβουλεύ-
 ουσιν· ἔχομεν γὰρ τὰ ἐκείνων· ὑπερέκδηται δὲ ἡμῶν.
 Φύλακας δὴ μοι δοκεῖ δεῦν περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι·
 εἰάν οὖν κατὰ μέρος μερισθέντες φυλάττωμεν καὶ σκο-
 10 πῶμεν, ἥττον δύναιντ' ἂν ἡμᾶς θηρᾶν οἱ πολέμιοι. Ἐτι
 τοῖνυν τάδε ὁρᾷτε· Εἰ μὲν ἠπιστάμεθα σαφῶς, ὅτι ἤξει
 πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανὰ, οὐδὲν ἂν ἔδει, ὧν μέλλω
 λέγειν· νῦν δὲ, ἐπεὶ ταῦτ' ἄδηλον, δοκεῖ μοι πειραῶσθαι
 πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν. Ἦν μὲν γὰρ
 ἔλθῃ, ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονωτέροις πλευσού-
 11 μεθα· εἰάν δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε χρησόμεθα. Ἐγὼ
 δὲ ὁρῶ πλοῖα πολλάκις παραπλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμε-
 νοι παρὰ Τραπεζοντίων μακρὰ πλοῖα, κατὰγοιμεν καὶ
 φυλάττοιμεν αὐτὰ, τὰ πηδάλια παραλυόμενοι, ἕως ἂν
 ἱκανὰ τὰ ἄζοντα γένηται, ἴσως ἂν οὐκ ἀπορήσαιμεν κο-
 12 μιδῆς, οἷας δεόμεθα. Ἐδοξε καὶ ταῦτα. Ἐννοήσατε
 δὲ, ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ τρέφειν ἀπὸ κοινοῦ, οὗς ἂν κατα-
 γάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον ἡμῶν ἕνεκα μένωσι, καὶ ναῦλον

τῶν ἀπειροτέρων] Qui rerum usu et experientia carent, his proprie συμβουλεύεται. Igitur nescio quid in mentem venerit Weiskio ad h. l. ita scribenti: *An est neutrum et passiva significationis?* nam ἀπειροὶ mihi h. l. inscite et imprudenter dicere videntur. Ceterum in Eton. libro est ἐγχειρῇ πη, συμβουλεύομαι.

9. ἐπιβουλεύουσιν] Edd. vett. cum Guelf. ἐπιβουλεύουσαι dant.

φύλακας] Eton. φυλακῆς, quod probari posse, si omittatur sequens εἶναι, monuit Zeane. Deinde ἐπὶ τὸ στρατόπεδον Edd. vett.

μερισθέντες] Eton. liber μερισθῶμεν φυλάττοντες. In Hipparchici cap. 4, 2. est κατὰ μέρος τὰς φυλάς ἀναπαύειν;

idem alibi in μέρος dicit.

10. ἠπιστάμεθα] Edd. vett. cum Guelf. ἰπιστάμεθα dant; deinde ἔξω Paris. idem πλυσόμεθα.

11. κατὰγοιμεν] *Vi deducere in portum*; quod a praedonibus etiam fiebat, similiter κατὰγιναι dictum. Infra sect. 16. additur ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

παραλυόμενοι] *Dentis gubernaculis. vitiosius παραλειχόμενοι τοὺς τασσοῦς, quibus dentis erant remi*, sunt Polybio viii. 6, 2.

ἀπορήσαιμεν] Edd. vett. cum Guelf. ἀπορήσωμεν.

12. ναῦλον] Paris. et Eton. ναύοντα θραν habent. Sequentia ἀφελόντες καὶ omittunt Edd. vett. cum Guelf.

συνθῆσθαι, ὅπως ἀφελῶντες καὶ ἀφελῶνται. Ἔδοξε καὶ ταῦτα. Δοκεῖ τοῖνυν μοι, ἔφη, ἦν ἄρα καὶ ταῦτα 13 ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται, ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα, τὰς ὁδοὺς, ἀς δυσπόρους ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν οἰκουμέναις πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· πείσονται γὰρ, καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι καὶ διὰ τὸ βούλεσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι.

Ἐνταῦθα δὴ ἀνέκραγον, ὡς οὐ δεοὶ ὁδοιπορεῖν. Ὁ 14 δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπεψήφισε μὲν οὐδέν, τὰς δὲ πόλεις ἐκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδοὺς· λέγων, ὅτι θάττον ἀπαλλάσσονται, ἢν εὐποροὶ γένωνται αἱ ὁδοί. Ἐλαβον δὲ καὶ πεντηκόντορον παρὰ τῶν Τραπεζουντιῶν, 15 ἣ ἐπέστησαν Δέξιππον Λακωνικὸν περίοικον. Οὗτος, ἀμελήσας τοῦ συλλαβεῖν πλοῖα, ἀποδράς ὥχето ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θράκῃ γὰρ παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ Λακωνικοῦ. Ἐλαβον δὲ 16 καὶ τριακόντορον, ἣ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὅς, ὅποσα λαμβάνοι πλοῖα, κατήγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν ἀγώγιμα, ἀ ἐπῆγον, ἐξαιρούμενοι, Φύλακας

13. ἀκούομεν] Edd. vett. cum Guelf. ἀκούομεν habent, deinde οἰκούσας. Paulo antea ὅστις ἀρχὴ est in libro Eton.

πιστεύονται γὰρ] Margo Steph. cum Parif. et Eton. addit πιστεύονται.

βούλεσθαι ἡμῶν] Vulgatum βουλεύεσθαι ἡμῶν ex conjectura Mureti et Stephani correxit Hutchinson, conjecturam firmavit liber Parif.

14. ἀφροσύνη] Hoc cum Stephano, prolatum ex veteri Codice, cum quo facit Etonensis, probavit Zenne et Weiske; equidem dubito, an vulgatum ἀφροσύνη plane sit damnandum.

μὲν οὖν, τὰς δὲ] Acutissime, ut solent, Valckenaer ad Herodoti viii. p. 646. conjiciebat scribendum μὲν οὖν,

ἰσῆς δὲ. De modo dicendi vide ad iv. 4, 3. Deinde ἀκούσας est in Edd. vett. Guelf. Eton.

15. παρὰ τῶν] Articulum ex Eton. adscivi cum Zeunio.

Δέξιππον] Edd. vett. cum Guelf. Δέξιππον, verum Castalio dedit. Porro Λάκωνα et paulo post Λάκωνος dat margo Steph. cum Parif. et Eton.

παρὰ Σεύθῃ] Eton. habet ἐν Θράκῃ γὰρ πολυπραγμονῶν τι Σεύθῃ. Atrianus ii. 3, 13. ἵνα πλεῖστοι ὕστερον πολυπραγμονῶν τι Ἀμύντας ἀποθνήσκαι ὑπὸ τῶν ἰσχυρίων.

16. ἀ ἐπῆγον] Sanum verbum non puto; indicium vitii facit scriptura Eton. εἰ τι εἶχον, unde efficio εἰ τι ἔχον.

καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη τοῖς δὲ πλείοις ἐχρήσαντο
 17 εἰς παραγωγὴν. Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, ἐπὶ λείαν ἐξήσαν
 οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ μὲν ἐνετύγχανον, οἱ δὲ καὶ οὐ.
 Κλεαίνετος δὲ ἐξαγαγὼν καὶ τὸν αὐτοῦ καὶ ἄλλον λό-
 χον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτὸς τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

CAP. II.

ΕΠΕΙ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε
 ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἐκ τούτου λαβὼν
 ὁ Ξενοφῶν ἡγεμόνας τῶν Τραπεζούντιων, ἐξάγει εἰς Δρί-
 λας τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν
 κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλλοι, ἅτε ἐκπεπω-
 κότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ ὑπερεκά-
 2 θηντο ἐπὶ τῶν ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, ὁπόθεν μὲν
 τὰ ἐπιτήδεια ῥάδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἤγον· φίλοι γὰρ
 αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τοὺς Δρίλας δὲ προδύμως ἤγον, ὑφ'
 ὧν κακῶς ἐπασχον, εἰς χωρία τε ὄρεινὰ καὶ δύσβατα,
 καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.
 3 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὅποια τῶν

ἐχρήσαντο] Liber Paris, Eton. χρή-
 σαιτο habent; quæ scriptura nec
 cum verbis reliquis nec cum senten-
 tia bene convenit.

17. λείας] Edd. vett. cum Guelf.
 λίας. Pro ἐνετύγχανον in Paris. et
 Eton. est ἐλάμβανον.

καὶ ἄλλον λόχον] Vulgatum καὶ τὸν
 ἄλλον λ. ex libro Eton. correxi; ita
 non opus est cum Weiskio τὸν ἄλλον
 scribere. Verba πρὸς χωρίον χαλεπὸν
 idem liber Eton. omittit.

1. στρατεύμα] Edd. vett. Guelf.
 Eton. Suidæ scripturam hanc revo-
 cavit Zeune, Stephanianum στρατί-
 πιδον repetiit Weiske. Sic est στρα-
 τισμα, ut videtur, i. 5, 12. Suidas
 locum laudat in v. ἀπαυθημερίζω.

Δρίλας] Ita etiam Stephanus Byz.

fed Arrianus Periplus P. E. p. 123.
 καὶ οὗς λίγυ Ξενοφῶν τοὺς μαχηματά-
 τους καὶ ἐχθροτάτους εἶναι τοὺς Τρασι-
 ζουτίους, ἱκανὸς μὲν Δρίλλας ὀνομάζει,
 ἡμὶ δὲ δοκεῖν οἱ Σάνου εἶναι ὅτι
 καὶ γὰρ μαχηματάτοι εἶσιν εἰς ταῦτο ἵτι
 καὶ τοῖς Τρασιζουτίους ἐχθροτάτοι, καὶ
 χωρία ἰσχυρὰ οἰκῶσι καὶ ἰσχυρὰ ἀβασί-
 λιντον. Drillarum regionem hodie
 vocari Keldir, ex Danvillii Geogra-
 phia antiqua tradit ad h. l. Larcher.
 Arriani opinionem impugnât Man-
 nert Geogr. vi. p. ii. p. 425.

ἐν τῶν οἰκιῶν] Eton. ἐν οἰκίῃ: pro
 οἰκίῳ Leoncl. οἰκίῳ malebat, idque
 ab Amasæo expressum esse putabat
 fedibus suis pulsus vertente.

2. ἐπίθῃ] Edd. vett. ἐπίθῃ habent.

3. τῇ ἄνω] Vocabulum ἄνω Stephā-

χωρίων τοῖς Δρίλαις ἀλώσιμα ἐδόκει εἶναι, ἐμπιπράντες ἀπῆσαν· καὶ οὐδὲν ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ ὕς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο τι κτήνος τὸ πῦρ διαπεφυγός. Ἐν δὲ τῷ χωρίον, ὃ μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς ταῦτο πάντες συνερρήκησαν· περὶ δὲ ταῦτο ἦν χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτασταί, προτρέχοντες στάδια πέντε ἢ ἐξ τῶν ὀπλιτῶν, διαβάντες τὴν χαράδραν, ὀρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρήματα, προσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνείποντο δὲ καὶ δορυφόροι πολλοὶ, οἱ ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρημένοι· ὥστε ἐγένοντο οἱ διαβάντες πλείους, ἢ εἰς διαχιλίους ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ γὰρ τάφρος ἦν περὶ αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκόλοπες ἐπὶ τῆς ἀναβολῆς, καὶ τύρσεις πυκναὶ ξύλιναι πεποιημέναι) ἀπίεσαι ἤδη ἐπεχείρου· οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς. Ὡς δὲ οὐκ ἐδύναντο ἀπελθεῖν, (ἦν γὰρ ἐφ' ἐνὸς ἢ κατὰβασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) πέμπουσι πρὸς Ξενοφῶντα, ὃς ἡγεῖτο τοῖς ὀπλίταις. Ὁ δὲ ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἐστὶ χωρίον χρημάτων πολλῶν μεστόν· ταῦτο οὔτε λαβεῖν δυνάμεθα· ἰσχυρὸν γάρ ἐστιν· οὔτε ἀπελθεῖν ράδιον· μάχονται γὰρ ἐπεξεληλυθότες, καὶ ἡ ἄφροδος χάλεπῃ.

pus solus dedit, comprobante Cod. Paris. quod voluit etiam recipi Brodæus.

καὶ οὐδὲν] Copulam καὶ Junt. Guelf. Eton. omittunt. ἀπῆσαν δὲ οὐδὲν ἢ Aldina. Ceteræ edd. οὐδὲν δὲ ἢ præter Castal. Steph. sec. et Codicem Paris. ex quo verum dedit Hutchinson. Præterea λαμβάνουσι Eton. habet.

ἐκαλεῖτο] Brevius Eton. χωρίον μητρόπολις αὐτῶν, reliquis omittis.

4. προτρέχοντες] Eton. προσδραμόντες. Voluit προσδραμόντες, deinceps Edd. vett. cum Guelf. διαδραμόντες dant.

εἰς διαχιλίους] Eton. εἰς omittit; sed ita διαχιλίαι ἀνθρώπων scribendum est.

5. ἀναβολῆς] In Cyrop. vii. 5, 12. est ἰσὶ τῆς ἀμβολῆδος γῆς.

πυκναὶ] Ita cum margine Steph. Villoif. Paris. Eton. Zeune. Vulgatum πολλὰί revoçavit Weiske.

6. ἀπείρου] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ἀσπυρίων dant. Deinceps vitiolæ Edd. vett. cum Guelf. κατὰστασις.

7. ἡγεῖτο] Ald. cum Guelf. 2, Eton. ἰδιὸς ἡγεῖτο.

7. δυνάμεθα] Eton. δυναίμεθα. Sequens ἀφροδος pro vulgato ἀφροδος re-

- 8 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, προσαγαγὼν πρὸς τὴν χαράδραν, τοὺς μὲν ὀπλίτας ἐκέλευε θέσθαι τὰ ὅπλα· αὐτὸς δὲ διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκαπεῖτο, πότερον εἴη κρεῖττον ἀπάγειν καὶ τοὺς διαβεβηκότας, ἢ καὶ τοὺς ὀπλίτας διαβιβάζειν, ὡς ἀλόντος ἂν τοῦ χωρίου. Καὶ ἐδοκεῖ τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, ἐλεῖν δὲ ἂν ᾤοντο καὶ οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενοφῶν συνεχώρησε, τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντιες ἀποδεδειγμένοι ἦσαν, ὅτι μάχη μὲν εἴη, τὸ δὲ τέλος κα-
 9 λὸν τῆς ἐξόδου. Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς πέμπει διαβι-
 10 βάσσοντας τοὺς ὀπλίτας, αὐτὸς δὲ ἔμενεν ἀναχωρίσας ἅπαντας τοὺς πελταστὰς, καὶ οὐδένα εἶα ἀκροβολίζε-
 11 σθαι. Ἐπεὶ δὲ ἦκον οἱ ὀπλίται, ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα αἴηται ἀγωνιεῖσθαι· ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πηλείων ἀλλήλων, οἱ πάντα τὸν χρόνον ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποι-
 12 οῦντο. Καὶ οἱ μὲν λοχαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηκυλισμένους ἵεναι,

cepit Welfius et Hutchinson. Eadem varietas fuit supra iv. 2, 11.

8. προσαγαγὼν] Edd. vett. cum Guelf. προσαγαγὼν dant, deinceps ἀποσαγαγὼν Eton.

ὡς ἀλόντος ἂν] Si spes esset fore, ut expugnaretur castellum.

9. Καὶ ὁ Ξενοφῶν] Ita cum Castal. Zeune, Stephanianum ὁ Ξενοφῶν γὰρ repetiit Weiske; ceteræ Edd. cum Guelf. omittunt καί.

ἰλιὸν δ' ἂν] Edd. vett. cum Guelf. ἰλιὸν γ' ἂν habent. καὶ λοχαγοὶ est in Eton.

μάχη μὲν εἴη] Margo Steph. cum Parif. ἵστασι dant.

10. σίμωτον] Eton. ἱσμίσι. deinceps διαβιβάζοντας Guelf. postea ἀναχωρίσας Edd. vett. cum Guelf.

11. ἰσπύ—ἀγωνιεῖσθαι] Hæc omisit Eton. Verbum ἀναχωρεῖν Suidas ex h. l. interpretatur ἀναχωρεῖν ποιεῖν. ποιῆσαι] Ex hoc ordine verborum.

ἐκίλιουσιν ἕκαστον τῶν λοχαγῶν ποιῆσαι, ὡς ἂν αἴηται τὸν λ. &c. sensum hunc elicit Weiske, ut centurio quifque suis animum fortiter pugnandi oratione injicere dicatur. Negat igitur ποιεῖν vertendum struere; nec credibile esse, aliis lochis aliam concedi collocationem in re præsertim tam ancipiti. Ceterum λοχαγῶν qui fuerint isti, οἱ πάντα τὸν χρόνον—ἀντεποιεῖν, apparet ex feci. 15. ubi Agafias Stymphalius cum Philoxeno Pellenensi nominatur: quid autem verba αἱ—ἀντεποιεῖν significent, docet locus similibi supra iv. 1, 27. ubi compara adscripta.

12. οἱ μὲν λοχαγοὶ] Postremum vocabulum Eton. omittit.

τοῖς πελτασταῖς] Edd. vett. τοὺς πελταστὰς dant.

διηκυλισμένους] Eton. διηκυλισμένους dat, Brodæus διηκυλισμένους παρα-
 lebatur. Cf. supra iv, 3, 28.

ὥς, ὅπότεν σημήνη, ἀκοπίζειν δεῖπον· καὶ ταὺς τοξότας :
ἐπιβεβλήσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὥς, ὅπότεν σημήνη, το-
ξοῦν δεῖπον· καὶ τοὺς γυμνήτας λίθων ἔχειν μεστέας
τὰς διφθεράς· καὶ τοὺς ἐπιτηδέιους ἐπεμψε τούτων ἐπι-
μεληθῆναι. Ἐπεὶ δὲ πάντα παρσκευάστω, καὶ οἱ λο- 13
χαγοὶ καὶ ὑπολοχαγοὶ καὶ οἱ ἀξιῶντες τούτων μὴ χεῖ-
ρους εἶναι πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλους
μὲν δὴ συνειδῶν (μηνουσίης γὰρ ἦν ἡ τάξις διὰ τὸ χω-
ρίον) ἐπεὶ δὲ ἐπαμάνισαν, καὶ ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγετο, 14
ἅμα τε τῷ Ἑσυχάλῳ ἠλάλαξαν καὶ ἔθεν δρόμῳ οἱ
ἐπλῖται, καὶ τὰ βέλη ὁμαῦ ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα,
σφαιρόδαι, καὶ πλείστοι δὲ ἐκ τῶν χειρῶν λίθοι· ἦσαν
δὲ οἱ καὶ πῦρ προσέφερον. Ἰπὸ δὲ τοῦ πλήθους τῶν 15
βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τὰ τε σταυρώματα καὶ τὰς
τύρτας· ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόζενος
Πεληγόνες, καταθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβη-
σαν, καὶ ἄλλος ἄλλον εἶλε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει,

διῶν] Suidas sub verbo διγυμ-
λῆσιν habet διῶν, Eton. διῶν omi-
sit.

νευραῖς] Liber Paris. et Eton. inep-
tum πλειυραῖς habent.

ἐπιμεληθῆναι] *Lapides congerendos*
interpretatur Weiske. Equidem cum
Halbkartio sequor Leonclavium, qui
vertit hæc: *misit etiam quosdam ido-
nos homines, qui, hæc ut fecerint, cura-
rent.*

13. οἱ ἀξιῶντες] Male Junt. cum
Guelf. articulum omittit.

πὺρ δὲ] Ex libro Eton. δὲ inferui,
et sequens τάξιν pro vulgato παρα-
τάξιν recepi.

μηνουσίης] Vulgatum ὁμαῖς ex Cod.
Paris. Eton. et margine Steph. Zeune
mutavit in μηνουσίης, uniformis ver-
tens, quod a loci natura alienum
esse vidit et monuit Weiske. Ipse
igitur recte monet aciem potius
fuisse. *Ἰσκαρπῶ* circum oppidum,
cornibus sibi oppositis. Atque in

hunc sensum vocabulum ὁμαῖς ex
etymologia converti posse censet,
exempla tamen usus desiderat. Acu-
tam Buttmani conjecturam dedi.

14. ἅμα τι] Vulgatum καὶ ἅμα γι
correxī partim ex libro Eton. qui καὶ
omittit, unde ἀπὸθεν incipere sta-
tuit cum Zeunio Weiske. Multis in
locis Xenophon jungit particulas ἅμα
τι—καί, alibi ἅμα καί—καί, nullibi
ἅμα γι—καί. Latini similiter *simul-
lac*, *unaque* jungunt. Cf. Vigerum
Hermanni p. 380.

ἠλάλαξαν] Eton. ἐλίλαξαν dat. Cf.
ad i. 8, 18. Sequens καὶ πλείονα δ.
in τῶν dedi ex eodem Eton. Vulgo
enim erat sine copula πλείονα in c.

15. τῷ πλείοντι] Articulum ex E-
ton. addidit Zeune.

Ἀγασίας] Margo Steph. cum Pa-
ris. et Eton. dat ἔσσι Στυμφάλιος
καταθέμενος τὰ—ἐπίβη. Postea ἄλ-
λος male omittit Eton.

- 16 καὶ ἡλώπει τὸ χωρίον, ὡς ἔδοκει. Καὶ οἱ μὲν πελτα-
σταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες ἤρπαζον, ὃ τι ἕκαστος
ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν, στας κατὰ τὰς πύλας, ὁπόσους
ἐδύνατο κατεκάλυε τῶν ὀπλιτῶν ἔξω· πολέμοιοι γὰρ ἄλ-
17 λοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροισι τισὶν ἰσχυροῖς. Οὐ πολλῶν δὲ
χρόνου μεταξὺ γενομένου, κραυγὴ τ' ἐγίγνετο ἔνδον, καὶ
ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες, ἃ ἔλαβον, τάχα δὲ τις καὶ
τετραμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θυρετρα.
Καὶ ἐρωτῶμενοι οἱ ἐκπίπτοντες, ἔλεγον, ὅτι ἄκρα τις ἐστὶν
ἔνδον, καὶ οἱ πολέμοιοι πολλοὶ, οἱ παίουσιν ἐκδεδραμηκό-
τες τοὺς ἔνδον ἀνθρώπους.
- 18 Ἐνταῦθα ἀνειπεῖν ἐκέλευσε Τολμίδην τὸν κήρυκα,
ιέναι εἴσω τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν. Καὶ ἴεντο πολ-
λοὶ εἴσω, καὶ νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας· οἱ εἴσω ὠθαύμε-
νοι, καὶ κατακλείουσιν τοὺς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν
19 ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἔξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπάζθη,
καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δὲ ὀπλίται ἔθεντο τὰ
ὄπλα, οἱ μὲν περὶ τὸ σταύρωμα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν
20 ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχα-
γοὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ
οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ πάνυ χαλεπὸν ἔδοκει

16. κατεκάλυε] Vulgatum κατεκάλυ-
πται cum Stephano correxi.

17. κραυγὴ τ'] Ex Eton. τι adsci-
vit Zeune.

ἄκρα τις] Juntina τι, Guelf. τι dat.
Sequens ἔνδον habet margo Steph. li-
ber Brodæi, Paris. Eton. omittunt
Edd. vet. cum Guelf. et seclustit
Zeune.

18. βουλόμενον] Margo Villois. dat
ἰλέμενον. Sequens ἴεντο πολλοὶ εἴσω
ex margine Steph. Paris. Eton. rece-
pit Zeune; vulgatum ἰφίεντο εἴσω
πολλοὶ repetiit Weiske.

τοὺς ἐκπίπτοντας] Cum Stephano
Zeune interpretatur, qui extra erum-

pere conabantur, coacti fuerunt retro-
gredi si eorum, qui ingredi volebant.
Mibi verbum νικῶσι videtur insolens
ea de re usurpatum. Quid si su-
spicemur, verba τοὺς ἐκπίπτοντας
male ex superioribus fuisse repetita a
librario? Ceterum margo Steph.
cum Eton. dat ἰενοδύμενον.

19. ἐξεκομίσαντο] Intellige τὰ ἑλόν-
τα, prædam.

σταύρωμα] Margo Steph. Paris. E-
ton. σταυρώματα dant.

20. οὕτω σωτηρία] Guelf. οὕτως
ἀσφαλής σωτηρία, Eton. οὕτως habet,
deinceps πᾶν χαλεπὸν ex eodem re-
cepi pro παγχάλεπον.

εἶναι ἀπελθεῖν· σκοπούμενοις δὲ αὐταῖς ἔδοξε παντάπα-
 σιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον. Ἐνταῦθα παρεσκευά- 21
 ζοντο τὴν ἄφθοον, καὶ τοὺς μὲν σταυροὺς ἕκαστοι τοὺς
 καθ' αὐτοὺς διήρουν, καὶ τοὺς ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχον-
 τας ἐξεπέμποντο καὶ τῶν ὀπλιτῶν τὸ πλῆθος· κατέλιπον
 δὲ οἱ λοχαγοὶ, οἷς ἕκαστος ἐπίστευεν.

Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολ- 22
 λοὶ, γέγρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημίδας, καὶ
 κράνη Παφλαγονικά· καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας ἀνέβαι-
 νον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς εἰς τὴν ἄκραν Φερούσης ὁδοῦ·
 ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν αὐτοὺς κατὰ τὰς πύλας, 23
 τὰς εἰς τὴν ἄκραν Φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα
 ἐπερρίπτουν ἀνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν καὶ
 ἀπιέναι· καὶ ἡ νύξ φοβερά ἦν ἐπισῶσα. Μαχομένων 24
 δὲ αὐτῶν καὶ ἀπορουμένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν
 σωτηρίας δίδωσιν. Ἐξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία

21. σταυροὺς] Parif. σταυροὺς habet. Sequens διαρῖν euellere interpretatur Zeune. Noster in Hellenicis iii. 2, 3. διασπᾶντις τὸ αὐτῶν ὄχυρμα. iv. 4, 10. καὶ διασπᾶντις τὸ σταύρωμα ἵδμεν ἐν τῇ Σάλατταν. Polybius ii. 69. διασπᾶν τὰ προτιχίσματα. Hinc in Cyrop. viii. 5, 25. διασπᾶν τοὺς νόμους perfringere et euiere leges. Vallos Græci euellunt, quo facilius abeuntibus exitus esset ex eo loco, ubi stabant.

ἀχρεῖους καὶ φορτία ἔχοντας ἐξοπίσ-
 στοντο καὶ] Vulgatam scripturam ἀχρεῖους ἰδ' ἀρπαγὴν (Junt. et Guelf. εἰς ἀρπαγὴν) ἐξοπίσμων καὶ non solum nullus Interpretum suspexit habuit, sed Zeune adeo lectionem uni-
 ce veram marginis Steph. libri Brodæi, Parif. et Eton. glossēma esse censēbat vulgaris, quo quis conatus sit explicare τοὺς ἀχρεῖους. Non cogitarunt in loco tam ancipiti, ubi Græcis omnis salutis spes in habitu sapererat, de mittendis ad prædam militibus in ipso abitus momento non potuisse cuiquam sano in men-

tem venire. Contra suadebat periculum, ut per vallorum intervalla primos emitterent ἀχρεῖους et spoliis onustos cum gravis armaturæ militibus: contra lochagi cum parte copiarum, cui maxime confidebant, remanebant et hostem instantem repellere conabantur. Miror, milites gravis armaturæ junctos τοὺς ἀχρεῖους et ad prædandum emissos non statim vitii suspicionem movisse viris doctis. Aliud est ἐξοπίσμων, aliud ἐξοπίστωθαι. Similiter ἀποπίστωθαι est dimittere a se, ἀποσπίσμων, ablegare.

22. ἀποχωρεῖν] Male Eton. ἀποδαρ-
 μῶν—ἴδμεν habet.

Παφλαγονικά] Infra 4, 13. συνέτινα dicit, Herodotus vii. 72. κράνη πε-
 πλεγμένα.

ἀνέβαινον τὰς] Eton. ἀναβαίνοντες, Parif. ἀναβαίνοντες. Deinde εἰς τὰ ἄκρα habet Eton. Paulo antea pronomen αὐτοὺς omittit Eton.

24. θεῶν τις αὐτοῖς] Repetitum αὐ-
 τοῖς omitti poterat commode.

- 25 τῶν ἐν θεξίᾳ, οἰκουμένη ἀνάψατος. Ὡς δὲ αὕτη συνέπιπ-
 -τον, ἔφθυγον αἱ ἀπὸ τῶν ἐν θεξίᾳ οἰκιῶν. Ὡς δὲ ἤμαθον
 ὁ Ξενοφῶν τοῦτο παρὰ τῆς τύχης, ἀνάπτειν ἐκέλευε καὶ
 τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· αἱ δὲ ξύλιναι ἦσαν· ὥστε καὶ
 ταχὺ ἐπαιόντο. Ἐφθυγον οὖν καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰ-
 26 κιῶν. Οἱ δὲ κατὰ τὸ στόμα θῆ ἔτι μόνοι ἐλύπουν, καὶ
 δῆλοι ἦσαν, ὅτι ἐπικείμενται ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ κατα-
 βάσει. Ἐσταῦθα παρεγγέλλει φορεῖν ξύλα, ὅσφι ἐτύγ-
 χασαν ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν
 πολεμίων. Ἐπὶ δὲ ἰκανὰ ἤδη ἦν, ἀνῆλθον ἀνῆπτον δὲ
 καὶ τὰς παρ' αὐτὸ τὸ χαράκιμα οἰκίας, ὅπως οἱ πολέ-
 27 μιοι ἀμφὶ ταῦτα ἔχοιεν. Οὕτω μάλιστα ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ
 χαρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησά-
 μνοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι
 καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σταυρώματα καὶ τᾶλλα πάντα,
 πλὴν τῆς ἀκρας.
 28 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπήεσαν οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες τὰ
 ἐπιτηδεῖα. Ἐπεὶ δὲ τὴν κατάβασιν ἐφοβούντο τὴν εἰς
 Τραπεζοῦντα, (πραγῆς γὰρ ἦν καὶ στεγῆ) ψευδενέδραν
 29 ἐποίησαντο καὶ ἀνὴρ, Μυσὸς τὸ γένος, καὶ τοῦνομα τοῦτο

ἐκουδῆ] Edd. vett. Guelf. Eton. post
 ἀνάψατος addunt τοῖς, Stephanus in
 secunda Ed. ἀνάψατος dedit.

αὔτη] Vulgabatur αὐτὴ, in Edd.
 vett. Eton. et a secunda manu in
 Guelf. est αὐτὴ συνήπτων.

οἱ ἀπὸ] Stephanus articulum in li-
 bris aliquot deesse annotavit.

25. ἀνάπτειν] Steph. sec. cum
 Guelf. et Paris. ἀνάπτειν dant.

αἱ δὲ] Cod. Paris. αἱ ξύλιναι habet.

26. κατὰ τὸ στόμα] In fronte, in
 ipso viae faucibus Amaltheus interpre-
 tatur, e regione oppositi Weiske. Ar-
 ticulum τὸ ex Eton. inferui, qui μό-
 νον etiam habet.

ἐπὶ—κατεβάσει] Eton. in τῇ habet;
 deinde κατεβάναι ex Aldina dedit Steph.
 alterum est in Juntina, Guelf. Paris.

Eton. margine Steph.

ἀνῆλθον ἀνῆπτον] Ita cum Edd.
 vett. Guelf. hῆσαν ἠῆσαν cum li-
 bro Paris. dedit Stephanus.

27. ἀπὸ τοῦ χαρίου] Margo Villois.
 in τοῦ χ. annotavit. Comparant viri
 docti simile factum Bellovacorum in
 Cæsaris Comm. de B. G. viii. 15.

28. ἔχοντες τὰ ἐπιτηδεῖα] In mar-
 gine Steph. Paris. et Eton. diversa
 est lectio: οἱ τὰ ἐπιτηδεῖα, quæ vi-
 tium aliquod latens arguere mihi vi-
 detur. Ceterum capitis novi initium
 hinc fecit Weiske.

ψευδενέδραν] Suidas sub h. v. locum
 paulo diversè posuit.

29. τὸ γένος] Omisit hæc Eton.
 Deinde λαβὼν ἄνα habet cum libro
 Paris. margo Steph.

ἔχον, τῶν Κρητῶν λαβὼν τέτταρας ἢ πέντε, ἔμεινον ἐν
 λασιῷ χωρίῳ, καὶ προσποιεῖτο τοὺς πολεμίους λανθάνειν
 πειρᾶσθαι· αἱ δὲ πέλται αὐτῶν ἄλλη καὶ ἄλλη
 διαφαίνοντο, χαλκαῖ σῦσαι. Οἱ μὲν οὖν πολεμίμοι, ταῦτα 30
 ὁρῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν σῦσαν· ἡ δὲ στρατιὰ ἐν
 ταύτῳ κατέβαινε. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυ-
 θέναι τῷ Μυσῶ, ἐσήμηνε Φεύγειν ἀνὰ κράτος· καὶ ὅς
 ἔξανασταῖς Φεύγει καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ αἱ μὲν ἄλλοι 31
 Κρήτες, (ἀλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπεσόν-
 τες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς νάπας κυλινδούμενοι
 ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ, κατὰ τὴν ὁδὸν Φεύγων, ἐβόα 32
 βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετραμέ-
 νων. Καὶ αὐτοὶ ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ
 βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· οὕτως
 ἀφικνουῦνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον πάντες σῶοι ὄντες.

λανθάνειν πειρᾶσθαι] Hunc ordinem verborum vulgato π. λ. ex Gueff. prætuli.

ἄλλη καὶ ἄλλη] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλοι καὶ ἄλλοι dant; quod equidem præfero. Ita ii. 4, 26. sine varietate est ἄλλοι καὶ ἄλλοι ἰφιστάμειος. Aliter videtur Weiskio.

30. ταῦτα ἰδόντες] Simplex vulgato διδόντες prætuli ex Eton. οὖν præcedens omisit Juntina.

31. ἴφασαν] Esse dictum pro ἀλίσκεσθαι γὰρ ἂν φητο recte monuit Portus.

κυλινδούμενοι] Supra iv. 8, 28. est de equis: καὶ κάτω μιν οἱ πολλοὶ κυλινδούσιν, ἃν δὲ—μάστιγας βάδην ἱσχυρίζονται. Hoc loco liber Paris. dat κυλινδούμενοι. Ceterum νάπη saltus est in Indice Zeuniano. qui νάπος vallem interpretatur ex vi. 5, 12. At contra est. Supra enim iv. 5, 15. κρήνη ἀρμίζουσα in νάπη est fons in valle

promanans. Ibid. sect. 18. ἦσαν λανθάνειν κατὰ τῆς χιόνος εἰς τὴν νάπη est de valle similiter, depressa, quod significat verbum ἦσαν. In montibus sunt νάπη et νάπαι, sed in silvis et saltibus omnibus non sunt νάπαι, valles, sed in montibus. Hinc in Hipparchico iv. 4. ubi δυσχωρίαι nominantur, δυσποροὶ νάπαι commemorantur. Similiter τὰς νάπας Cyneg. v. 15. saltus male interpretantur, cum sint valles, ut cap. 9, 11. Contra in Cyrop. i. 6, 43. scribendum cenfeo nunc ex Codd. ἢ ὅπως νάπη ἢ ποταμούς διαβαίνουσιν, non νάπαι cum univ. verum ibi de transitu exercitus sermo fiat. In Homericis locis II. viii. 55. et xvi. 300. νάπαι sunt saltus. Sed Pindaro, Platoni et Apollonio κοίλη νάπη vallem significat. Plura dixi in Lexico Græco.

32. ἀνεχώρησαν] Liber Paris. cum Eton. ἀνεχώρουν. Deinceps ἀφίκοιτο Etonensis habet.

CAP. III.

ΕΠΕΙ δὲ οὔτε ὁ Χειρίσοφος ἦκεν, οὔτε πλοῖα ἰκανὰ ἦν, οὔτε τὰ ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. Καὶ ἐς μὲν τὰ πλοῖα τοὺς τε ἀσθενούντας ἐνεβίβασαν καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι ἐπορεύοντο· ἡ δὲ ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. Καὶ ἀφικνούν-
ται πορευόμενοι εἰς Κερασῶντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, ἐπὶ τῇ θαλάσῃ, Σινωπέων ἀποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώ-
ρα. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ ἐξέτασις ἐν τοῖς ὅπλοις γίγνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο ὀκτακισ-
χίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησαν ἐκ τῶν ἀμφι

1. ἔκιν] Cf. supra cap. 1. sect. 4. τὰ ἰσκήθια] Articulus ex Eton. libro restitui cum Zeunio. Compara cap. 2. sect. 1. et aliis locis idem adiungitur articulus. Idem Eton. ἴσι omisit. Ceterum Diodorus ex alio fonte moram definit sic xiv. 30. ἡμέρας μὲν οὖν τριάντα περιέμειναν τὸν Χειρίσοφον· οἱ δ' ἐκείνους ἰβράδυνον. πλοῖα] Paris. Codex ὅπλα dat; deinceps Castal. ἰμβίβαζον, Guelf. ἀν-
βίβασαν.

ἰδοποιούμενη] Cf. cap. 1. sect. 14.

2. τριταῖοι] Ita etiam Diodorus xiv.

30.

ἀσκηον] Idem Arrianus Peripl. P. Eux. p. 129. addens sua ætate dici Φαρνάκειον. Strabo vero Pharnaccam facit coloniam Cotyorensium a Cerasunte distinguens, recte!

3. δέκα] Diodorus non definito numero τινὰς ait.

γίγνεται] Eton. liber ἰγίνετο dat. Supra i. 2, 9. est: ἰνταῦθα Κῆρος ἰξί-
τασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἰσκήθη-
σιν ἐν τῇ παραλίῃ, καὶ ἰγίνετο οἱ
σύντασιν &c. Hellenic. vi. 4, 31. ἰξί-
τασιν πησαυκῶς καὶ δεσμοσίν τῶ ἰσ-

κηκῶ. Quod vero Hutchinson putavit scribendum τῶν ἐν ὅπλοις, negat necesse esse Zeune et comparato loco i. 7, 10. putat ἐν τοῖς ὅπλοις esse pro ἐν τῇ ὁπλισίᾳ. Sed supra l. l. est ἐν τῇ ἰξοσλίᾳ ἀριθμὸς ἰγίνετο τῶν μὲν Ἑλλήνων, et jam Larcherus inonuit ἐν τοῖς ὅπλοις esse dictum pro τῶν ὁπλιτῶν. Ita Hellenic. ii. 4, 8. ἰξί-
τασιν πησαυκῶς ἐν τοῖς ἰσκήθησι. Cy-
rop. ii. 4, 1. ἰξίτασιν δὲ πᾶσι τοῦ Κό-
ρου πάντων ποιούμενον ἐν τοῖς ὅπλοις
καὶ σύνταξιν. Thucydides iv. 74. et
vi. 96. ἰξίτασιν ὅπλων ἰσκήσαντες dixit
simpliciter pro recensere exercitum vel
corias.

ἐκ τῶν ἀμφὶ τ. μ.] Hæc verba in libro Eton. omittit Zeune putavit a librario fuisse affuta, qui commemorata ab aliis scriptoribus decem millia recordabatur. Nam tredecim millia ponere Xenophonem i. 2, 9. et i. 7, 10. Diodorum quidem xiv. 31. ἀπὸ μυσίων τρισχιλίων ἰσχυροτέρους πα-
ρμειβόμεναι narrare, sed homini non maiorem fidem habendam esse quam Frontino, qui iv. 2, 7. scripsit, ex quatuordecim rediisse decem millia.

ταὺς μυρίους· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπὸ τε τῶν πολεμίων καὶ τῆς χιόνος, καὶ εἴ τις νόσω.

Ἐνταῦθα καὶ διαλαμβάνουσι τὸ ἀπὸ τῶν αἰχμαλώ-
των γενόμενον ἀργύριον· καὶ τὴν δεκάτην, ἣν τῷ Ἀπόλ-
λωνι ἐξεῖλον καὶ τῇ Ἐφεσίᾳ Ἀρτέμιδι, διέλαβον οἱ στρα-
τηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος, φυλάττειν τοῖς θεοῖς· ἀντὶ δὲ
Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναιῖος ἔλαβε. Ξενοφῶν σὺν τὸ 5
μὲν τοῦ Ἀπέλλωνος ἀνάθημα ποιησάμενος ἀνατίθῃσιν
εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων θησαυρὸν, καὶ ἐπέ-
γραψε τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὸ Προξένου, ὃς σὺν Κλε-
άρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν αὐτῷ. Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέ- 6
μίδος τῆς Ἐφεσίας, ὅτε ἀπῆει σὺν Ἀγησιλάῳ ἐκ τῆς
Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδὸν, κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ
τῷ τῆς Ἀρτέμίδος νεώκῳ, ὅτι αὐτὸς κινδυνεύσων ἰδοῦκει
ἵεναι μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· καὶ ἐπέστειλεν, ἦν
μὲν αὐτὸς σωθῆναι, ἐαυτῷ ἀποδοῦναι· εἰ δέ τι πάθῃ, ἀνα-
θεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρτέμιδι, ὃ τι οἷοιτο χαριῖσθαι
τῇ θεῷ. Ἐπεὶ δ' ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν, κατοικαῦντος ἤδη 7

Igitur seclufit verba Zeune; cui re-
cte oppofuit Weiske locum infra v.
7, 9. ὁμοίᾳ δὲ—ἀγγὺς μυρίων.

τῶν πολεμίων καὶ τῆς] Articulum
utrumque ex Eton. adfcivit Zeune.

4. Ἐνταῦθα καὶ] Ex Eton. libro
καὶ adjeci cum Zeunio.

ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων] Ita margo
Steph. liber Brodæi, Parif. Eton.
Vulgatum διὰ τῶν inepte defendebat
Zeune.

ἦν τῷ] Edd. vett. ἦν ἐν τῷ, quod
Brodæus mutabat in ἦν ἐν τῷ. In
Guelf. ἐν erasum est a manu fecunda:
ἦν ἐν τῷ malebat Zeune.

διέλαβον] Eton. liber καὶ διέλαβον
habet.

5. ἀνατίθῃσιν] Diogenes in Vita
Xenophontis feft. 7. ita: γενόμενος δ'
ἐν Ἐφίῳ καὶ χερσεῖν ἔχων, τὸ μὲν ἡμι-
ον Μεγαβύζῳ δίδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμίδος
ἡμὶ φυλάττειν, ὡς ἂν ἐπαίλῃ· εἰ δὲ
μὴ, ἀγῶνα ποιησάμενος ἀναθεῖναι τῇ
θεῷ· τοῦ δὲ ἡμίσιος ἡμιψῆτις ἐς Δελ-

φοῖς ἀναθήματα. Ex hoc specimine
fides hominis cognosci poteft. San-
ctitatem pecuniarum, depositarum
in templo Ephesiæ Dianæ, suo adhuc
tempore testatur Dio Chryf. Orat.
xxii. p. 595.

ἐπιγράψαι] Castalio ἐπιγράψαι edi-
dit; fequens τὸ pro τοῦ ex libro Pa-
rif. adfcivi, probante Porfono.

ἦν αὐτοῦ] Ex Guelf. dativum αὐ-
τῷ tanquam exquisitiorem recepit
Zeune; item feci propter locum fu-
pra i. 1, 11. cf. ibid. feft. 10.

6. δεῖ] Juntina δεῖ habet. De re
confer Agefilai Elogium i. 36. feqq.
τῇ τῆς] Articulum τῇ omittunt
Edd. vett. Guelf.

ἵεναι—Κορωνείᾳ] Hæc omifit liber
Eton. et antecedentia ita habet scri-
pta: κινδυνεύσαι ἰδοῦκει.

εἰ—παθῇ] Eton. liber ἦν—παθῇ.
deinde ἐπειδὴ δ' ἔφυγεν dat.

7. ἔφυγεν ὁ Ξενοφῶν] Articulum ex
libro Eton. addidi.

αὐτοῦ ἐν Σκιλλωντί, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων οἰκισθέντι
παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, ἀφικνεῖται Μεγάβρυχος εἰς Ὀλυμ-
πίαν θεωρήσων, καὶ ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην
αὐτῷ. Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου
ἂν αὐτὸν ὁ θεός. Ἐτυχε δὲ διὰ μέσου ῥέων τοῦ χωρίου
ποταμὸς Σελινῶς. Καὶ ἐν Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν τῆς

Σκιλλωντί] Vulgatum Σκιλλόντι
correxuit Zeune. In libro Parif. scrip-
tum est Σκιλλωντί. Plutarchus de
Exilio p. 376. ποῖα φυγαδικὴ τῆς οὐκ
ἔστι πλεονεξίας τῆς Σκιλλωντίας χά-
ρας, ἢ ἡ Ξενοφῶν μετὰ τὴν στρατείαν
τὸ λισσάρον εἰς γῆρας. Iterum p. 382.
ed. Hutten. Θεουπόδης ἐνὶ γράμῃ τὸν
πώλεται τὸν Πελοποννησίον καὶ Ἀθα-
ναίων ἐν Θέρμῃ περὶ τὴν Σαλατίνῃ δὴν
Ξενοφῶν ἐν Σκιλλωντί τῆς Ἠλίας.
Qui posterior locus referri potest cer-
tissime ad Anabasin, quam dum scri-
bebat Xenophon, in agro Scilluntio
degisse adhuc videtur. Compara mo-
do singula verba, quibus amoenita-
tem loci pingit scriptor in hoc agre-
sti otio acquiescens! Generatim ad
historias, id est ad Hellenica et Ana-
basin, referre videtur Diogenes sect.
8. post verba paulo post referenda:
τοῦτον δὲ διέτιλι πονηγῶν καὶ τοὺς
φίλους ἔστιν καὶ τὰς ἰστορίας ἐγγρά-
φον.

οἰκισθέντι] Scripturam Castalionis
et Bryling. secundæ vulgato οἰκισθή-
τος cum Leonclavio prælatam proba-
runt Stephanus ceterique Editores.

ἀποδίδωσι] Eton. liber δίδωσι ha-
bet. Sequens ὁ θεὸς videtur esse
Apollo Delphicus, quem de loco so-
rori consecrandum consuluerat homo
in minutis etiam negotiis religiosus.

8. διὰ μέσου ῥέων τοῦ χωρίου] Ita
cum libro Parif. et Eton. vulgatum
διὰ μέσου τοῦ χωρίου correxi. Dio-
genes sect. 8. ἀφικνεῖται δὲ τοῦ Μεγά-
βρυχου κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως,
αἰματόμας τὰ χεῖματα χωρίον ἱερί-
ατο καὶ καθήκει τῇ θεῷ, δ' οὐ ποτα-
μὸς ἔβη Σελινῶς ὀνόμας τῷ ἐν Ἐφέ-
σῳ. Unde constat ludos Olympicos
tum fuisse actos. Olympiadem eam
fuisse 97. posuit Dodwellus in Anna-
lium Thucydideorum Apparatu sect.
28. cuius ipse Olympiadis anno
primo Thucydidem mortuum fuisse

probabili argumentatione idem vir
doctus collegit. Nempe cenfet Xe-
nophontem Agefilam ex Asia re-
deuntem usque ad Boeotiam comita-
tum, (qui reditus Agefilai accidit
Olympiadis 96. anno 2.) dehinc re-
lictio Agefilao venisse Scilluntem,
agri Elci villam, ut ait, *ab urbe Elide
non longe distantem*. Deinde, cum
Xenophon Thucydideam historiam
usque eo latentem primus publicasse
dicatur a Diogene, eamque ipse in
Hellenicis narratione continuaverit
sua, suspicatur Dodwellus, filios Xe-
nophonti in agro Scilluntio exulanti
cum uxore Phileia advenientes attu-
lisse Thucydideæ historiæ autogra-
phum a filio Thucydidis Timotheo
acceptum, aut ipsum adeo filium
Timotheum Xenophonti exulanti li-
bros paternos tradidisse. Quæ qui-
dem conjecturæ omnes argumento
firmo aliquo et certo non nituntur;
quare nihil exinde colligere equidem
auiam.

Σελινῶς] Nomen fluvii vulgo scrip-
tum legebatur Σιλλινῶς, in Codice
Parif. est Σελινῶς, ut in numo Per-
gameno apud Spanhemium de Usu
Numism. Dissert. v. p. 485. Cum
Larchero Zeune scripturam Eton. et
Regii B. Σελινῶς recepit, propter au-
thoritatem Strabonis libro viii. p.
309. ed. Siebenk. *ἢ δὲ διὰ τῆς Αἰγίου
πώλεως ποταμὸς Σελινῶς, ὁμώνυμος τῇ
τῇ ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτίμιδιον ἵστανται,
καὶ τῇ ἐν τῇ οὐν Ἠλίᾳ τῇ παραρρίνῃ
τὸ χωρίον, ὃ φασὶ ἀνίστασθαι τῇ Ἀρτί-
μιδι Ξενοφῶν κατὰ χρῆσιν*. ubi libri
scripti non variant, nisi quod cum
Aldina Hopperus Σιλλινῶς edidit.
Obiter tamen monendus lector, Stra-
bonem fluvium παραρρίντα dicere,
quem Xenophon διὰ μέσου τοῦ χωρίου
ῥέοντα dixit. Pausanias nunc succe-
dat, cuius locum classicum totum
adscribam, v. cap. 6. sect. 3. seqq.

[Ἐφεσσίας] Ἀρτίμεδος ναὸν Σελινεὺς ποταμὸς παρὰ ῥῆϊ, καὶ ἰχθύες δὲ ἐν ἀμφοτέροις ἔνισσι καὶ πόγχα· ἐν δὲ τῷ Σκιλλᾷντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὅποσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία. Ἐποίηκε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀργυρίων καὶ τολοπὸν αἰεὶ δεκατῶν τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ ὠρεῖα, θυσίαν ἐποίησε τῇ θεῷ καὶ πάντες αἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετέχον τῆς ἐορτῆς. Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνοῦσιν ἄλφита, ἄρτους, ὄνον, τραγήματα, καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ

Μετὰ δὲ τὸν Ἀνυγρον διδύσκας ἐστὶ μακρότερον διὰ χωρίον τὰ πλεονα ὑπὸ ψάμμων πεκαλυμμένοι καὶ ἔχοντες διδύκας πύκας ἀγρίας, ὅσους ἐστὶ ἀριστὰ Σκιλλῶντος ὅστις ἱερίστα. Τὸν μὲν δὲ πόλιον ἦν τὸν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ καὶ Σκιλλῶς· ἐστὶ δὲ τὸ πολέμιον τοῦ Πισαίων πορὸς Ἠλείους ἰσχυροὶ ἐν Πισαίων οἱ Σκιλλοῦνται καὶ διάφοροι τοῖς Ἠλείοις ἔσαν ἐκ τοῦ πατρῷου, καὶ οὗτοι οἱ Ἠλείοι τούτους Ἰνκα ἰσχυροὺς ἀναστάτους. Λαοκιδαιμόνιος δὲ ὅστις Σκιλλοῦντα ἀποτιμάμενος τῆς Ἠλείας Πισαφῶντι ἴδεναι τῷ Γρύλλου θυγατρὶ ἤδη γιγνόντι ἐξ Ἀθηναίων. Ἐδώκεν δὲ ὁ Πισαφῶν ὑπὸ Ἀθηναίων, ὅς ἐστι βασιλεία τῶν Πισαίων οἵοντι ἴδεναι ὅσα στρατιᾶς μετασχόντων Κύρη παλαιμωτάτου τοῦ δήμου. — Ἀπὸ τούτων μὲν Πισαφῶντι ἔβητο ἡ θυγάτηρ κατακίχτας δὲ ἐν Σκιλλοῦντι τιμῆς ἐν καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτίμειδος ὁποδομάσας Ἐφεσίαν. Παρίχεται δὲ ὁ Σκιλλοῦς καὶ ἄλλας θηρίας, ὅναι ἐν ἀγρίῳ καὶ ἰλάφῳ καὶ τὴν γῆν τὴν Σκιλλοῦντιαν Σελινεὺς ποταμὸς διέκυσσε. Οἱ δὲ Ἠλείοι ἔβησαν καὶ πορεύσασθαι ἐν αὐτῇ Σκιλλοῦντα ἔλθον, καὶ Πισαφῶντα, ὅτι ἔλαβεν παρὰ Λαοκιδαιμόνιον τὴν γῆν, καὶ ἔβησαν μὲν ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ βουλῇ, τυχόντα δὲ παρὰ Ἠλείων συγγνώμης ἀδίας ἐν Σκιλλοῦντι οἰκίσαι. Καὶ δὴ καὶ ἔλθον ἀπὸ τῆς τοῦ ἱεροῦ μνήμης ἐν ἰδίῳ καὶ τῆς Πισαφῶντος ἐν λισσομίας ἰκὼν ἐστὶ τῇ σάφῃ· ἐστὶ δὲ αὐτὸ Πισαφῶντος λίσσοντι αἱ προσωποῦντες. Ubi vulgatur nunc Σελινεὺς, Amasæus Σελινεὺς scriptum vertit. Sed fluvius Ἐγίσιος apud eundem vii. c. 24. sect. 3. Σελινεὺς scriptus legitur. Reliquæ, quæ ad narrationem Pausaniæ moneri posse videntur, rejeci in Epi-

metrum, quod studiosus lector consequetur. In Diogene Laertio in Vita Xenophontis sect. 8. vulgo scriptus fluvius Σελινεὺς legitur.

τῆς [Ἐφεσσίας]] Vocabulum alterum in libro Eton. omissem tanquam inutile cum Zeunio seculi.

καὶ ἰχθύες δὲ] Vulgatum ἐν ex Eton. libro correxi; sed mira est ejusdem et Paris. varietas, ubi ἰχθύες ἐν mutant ille in λειμῶντες δὲ, hic in λειμῶντες ἐν. Præterea quis junctæ unquam fluvio et conchis auditur aut legit? An latent in vitiosa scriptura λειμῶντες, latine limaces? Solus Hesychius in glossa in extremo vitiosa λειμῶντες annotavit genus cochleæ λειμῶντες vel λειμῶντες vocatum, quod commode conchis jungitur. Ceterum ἴσως pro vulgato sibi dedi ex libro Paris. et Eton,

τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ] Cum Hutchinsono Weiske ἐν inseruit ante nomen oppidi, de conjectura Leonclavii, ipse tamen malebat τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ scriptum, quod et mihi placet.

9. πρόσχωροι] Male Edd. vett. cum Guelf. πρόσχωροι habent.

Παρεῖχε δὲ ἡ θεὸς] Vulgatum παρὲν ex margine Steph. libro Paris. et Eton. correxit Zeune. Sed male idem Eton. ὁ ναὸς habet pro ἡ θεὸς. Ceterum lector ipse facile agnoscat urbanitatem piæ scriptoris, qui deæ liberalitatem suam assignat.

ταῖς σκηνοῦσιν] Aliena est Brodæi conjectura Σκιλλοῦντιαν ab hoc loco. Sub umbraculis debebant convivæ ad festum diem congregari.

ἀπὸ] Deinceps vulgo positum vo-

- 10 τῆς ἱερᾶς νομῆς λάχος, καὶ τῶν θηρευομένων δέ. Καὶ γὰρ θήραν ἐποιῶντο εἰς τὴν ἐορτὴν οἱ τε Πενοφῶντος παῖδες καὶ αἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν· οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες συνεθήρων· καὶ ἡλίσκετο τὰ μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χωρίου, τὰ δὲ ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ δορκάδες καὶ
- 11 ἔλαφαι. Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ἧ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδια ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. Ἐνὶ δὲ ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ καὶ ἄλσῃ καὶ ὄρῃ δένδρων μεστὰ, ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους, ὥστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἐορ-
- 12 τὴν ἰόντων ὑποζύγια εὐωχεῖσθαι. Περὶ δὲ αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ τρωκτὰ ὠραῖα. Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίσσινον χρυσοῦ

cabulum ἀργύρεα cum libris Paris. Eton. Regii A. et B. omisit Zeune et Weiske.

10. συνεθήρων] Subito nunc Codex Paris. συνεθήρων infert.

ἐκ τῆς Φολόης] Recte apposuit Hutchinson locum Strabonis viii. p. 145. καὶ ἡ Φολὴ δ' ἀπέκεινται τῆς Ὀλυμπίας ἡγυατῶν ἔως Ἀπαδινῶν, ὅπου τὰς ἱερὰς τῆς Πισάτιδος ἵναι. Præterea compara ea, quæ scilicet sequenti statim subiungit Xenophon. Male liber Eton. ἐξ αὐτῆς Φ. habet.

11. ὁ τόπος] Paris. ἔστι δὲ ἡ χώρα, Eton. ἔστι καὶ ἡ χώρα ix. Deinceps Paris. ἱερῷ χωρίῳ καὶ λιμῶν καὶ ὄρῃ. Eton. ἱερῷ χωρίῳ καὶ ὄρῃ. margo Steph. ἱερῷ καὶ λιμῶν καὶ ἄλσῃ καὶ ὄρῃ. Mihi additus λιμῶν iuxta ἄλσῃ non displicet, qui contra Zeunio interpretationem vocabuli ἄλσῃ habere videbatur. Ceterum nefcio quomodo mihi displicet descriptio partium loci quarundam sæpius repetita, veluti hæc: ἐν δὲ τῷ Σκ. χωρίῳ καὶ θήρῃ—θηρία, deinde illa: καὶ ἡλίσκετο—σύες καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφαι, denique hæc: ἱκανὰ καὶ σῦς καὶ αἶγας καὶ οἷς τρέφειν καὶ ἵππους: quæ nimis distracta et variata tædii aliquid lectori facere posse videntur. Pars enim eorum

comprehenditur etiam verbis τῶν θηρευομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς νομῆς.

αἶγας καὶ οἷς] Liber Eton. βούς, Paris. cum margine Steph. αἶγας καὶ βούς nominat. Hæc scilicet pecora ad convivium hospitum referuntur.

εὐωχεῖσθαι] Hutchinson locum Aristotelis H. A. viii. 6. comparavit, ubi est μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχεῖσθαι ἢ οἱ παλαιοὶ τὰς ὕς. Articulum τὰ ante τῶν omittit Eton. liber.

12. ὅσα ἔστι τρωκτὰ ὠραῖα] Hutchinson ex Æliani V. H. i. 31. locum comparavit, ubi post τρωκτὰ nominantur τρωκτὰ ὠραῖα, ubi Perizonius roma interpretatur seu fructus, qui crudi in secunda mensa apponuntur. Zeune ἔστιν scriptum malebat. Weiske ante hæc intelligebat ἐκείνων τῶν ἱερῶν, vel repetendum cogitatione ἱερῶν cenabat. Non minus enim fructus arborum quam arbores ipsas dici posse φασκίνας. Quod equidem recte fieri posse non credo.

χρυσῷ] Plinius xvi. c. 40. varietatem traditionis de eo prodidit cum Vitruvio ii. 9. Hutchinson ligneum et inauratum fuisse suspicabatur.

ἔπι, τῶ ἐν Ἑφέσῳ. Καὶ στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναόν, 13
 γράμματα ἔχουσα· ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕ-
 ΜΙΔΟΣ. ΤΟΝ ΔΕ ΕΧΟΝΤΑ ΚΑΙ ΚΑΡΠΟΤΜΕ-
 ΝΟΝ, ΤΗΝ ΜΕΝ ΔΕΚΑΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΤΕΙΝ ΕΚΑ-
 ΣΤΟΥ ΕΤΟΥΣ, ΕΚ ΔΕ ΤΟΥ ΠΕΡΙΤΤΟΥ ΤΟΝ
 ΝΑΟΝ ΕΠΙΣΚΕΤΑΖΕΙΝ· ΕΑΝ ΔΕ ΤΙΣ ΜΗ ΠΟΙΗ-
 ΤΑΤΤΑ, Τῇ ΘΕῶ ΜΕΛΗΣΕΙ.

CAP. IV.

ΕΚ Κερασῶντες δὲ κατὰ θάλατταν μὲν ἐχομίζοντο
 ὑπὲρ καὶ πρόσθεν, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ γῆν ἐπορεύοντο.
 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ τοῖς Μοσυνοίκων ὀρίοις, πέμπουσιν εἰς 2
 αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπυζούντιον, πρῶτον ὄντα τῶν
 Μοσυνοίκων, ἐρατῶντες, πότερον ὡς διὰ Φιλίας, ἢ ὡς διὰ
 πολέμίας πορεύσονται τῆς χώρας. Οἱ δὲ εἶπον, ὅτι οὐ

13. στήλη] Mirabar scriptum in
 annotatione Weiskiana ad Vitam
 Xenophontis scriptam a Diogene et
 relatum in Volumen primum Ope-
 rum Xenophontis p. xxvii. *Pausania*
statue, ut Hutchinson Dissert. i. p. 6. ex
ipse Pausania docet, eminebat propter
factum columna his inscripta verbis.
 Tum sequuntur ipsa Xenophontis
 verba ex h. l. relata. Locum Pausa-
 niae supra ad sect. 8. positum a nobis
 si inspicere ipse Weiske dignatus fu-
 isset, fucum sibi a Britanno fieri non
 passus esset. Pausanias enim μῆμα et
 εἶδος cum imagine narrat, quæ ac-
 colæ ad Xenophontem referebant.

καταθέν] Castalio addidit δι;
 deinde Paris. liber cum Eton. μέλινον
 habet.

1. θάλατταν μὲν] Edd. vett. Guelf.
 μὲν, sequens κατὰ ante γῆν omittit
 Castalio.

2. Μοσυνοίκων] Guelf. hic et in seqq.
Μοσυνόικων habet, sect. 27. pro *μοσ-*
υνόικων in Paris. Eton. est *Μοσυνόικων*.
 Variatur scriptura nominis in libris
 scriptis et editis Herodoti, Strabonis,
 Dionysii Hal. *Μόσυνος* et *Μοσυνό-*
ικων Apollonius Rhodius et Dionysius
 Periegetes dixit; in Orphicis Argon.

745. μόνον ἐν μοσύναις πῶς περιαν-
 τάσσει. ubi quod ait nuper Editor,
 primas duas vocabuli *μοσύναις* pro-
 duci, id is nunquam efficiet ex locis
 poetarum, ubi sigma geminatum le-
 gitur. Pari enim ratione et eodem
 jure posset aliquis affirmare, *τίσρος* et
ἴσρος; ubique scribendum aut *τίσος* et
ἴσος priorem productam habere, quo-
 niam in multis poetarum locis pro-
 ductum *τίσρος* et *ἴσρος* reperitur. Igi-
 tur vitium illius loci non est tam
 manifestum, ut ex vocabuli quanti-
 tate statim agnosci possit, adeoque
 corrigendi necessitas multo minus
 aperta. Quod vero *μόνον* *Μοσυνόικων*
πῶς περιαντάσσει. scripsit vir doctus, græco-
 rum scriptorum veterum auctoritate
 scriptura *Μόσυνος* firmari non poterit,
 nisi Nicolai Damasceni Excerpta p.
 517. Pliniumque cum Pomponio
 Mela satis graves testes et auctores
 pronunciare volueris. Hefychii, qui
Μόσυνος pro *Μοσυνόικων* dictum an-
 notasse videtur, exigua in rebus geo-
 graphicis auctoritas est.

ἐρατῶντες] Eton. ἢ addit, at se-
 quens ὡς, alterum duntaxat, omittit.
σπεύδοντες] Vulgatum *σπεύδοντες*
 ex Eton. correxit Hutchinson, uti

3 διοίσειεν· ἐπίστανον γὰρ τοῖς χαρίσις. Ἐνταῦθεν λέγει
ὁ Τιμησίθεος, ὅτι πολέμοι εἰσιν αὐτοῖς οἱ ἐκ τοῦ ἐπέ-
κεινα· καὶ ἰδοὺ, καλᾶσαι ἐκείνους, εἰ βούλονται συμ-
μαχίαν ποιήσασθαι· καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, ἦκεν
4 αἶψαν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνῆλθον οἱ
τε τῶν Μοσυνοίκων ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
λῶνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησί-
θεος.

5 Ὡ ἄνδρες Μοσύνοικαι, ἡμεῖς διασωθῆναι βουλόμεθα
εἰς τὴν Ἑλλάδα πεζῇ· πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κωλύ-
ουσι δὲ οὗτοι ἡμᾶς, οὓς ἀκούομεν ὑμῖν πολεμίους εἶναι.
6 Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμαχίας,
καὶ τιμαρῆσασθαι, εἴ τι πάπα· ὑμᾶς οὗτοι ἠδίκησαν.
7 καὶ τολαιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. Εἰ δὲ ἡμᾶς
ἀφήσετε, σκέψασθε, πῶθεν αὖθις ἂν τοσαύτην δύναμιν
8 λάβοιτε σύμμαχον. Πρὸς ταῦτα ἀπεκρίνατο ὁ ἄρχων
τῶν Μοσυνοίκων, ὅτι καὶ βούλονται ταῦτα, καὶ δέχοντο
9 τὴν συμμαχίαν. Ἄγγετε δὴ, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τί ἡμῶν

conjecerant Portus, Leoncl. Steph. Sequens Oī ὃ omisit Eton.

3. πολέμοι εἰσιν αὐτοῖς] Eton. πολέ-
μοι εἰσὶν αὐτοῖς οἱ. quod ferri potest, si
manu demonstrantem intelligas Ti-
mesitheum sedes alterius gentis.

4. ἀφίκοντο] Edcl. vett. Guelf. ἀφί-
κοντο. Sequens ἃ ante εἰσὶν omi-
sit Eton.

5. διασωθῆναι] Ita margo Steph.
Brodæi, Paris. Eton. Ante Zeonium
erat διαλῶν β. ἰε. Comparsa Cyrop.
v. 4, 16.

6. εἴ τι πάπα] Eton. εἴ τι πάπα.
Sequens ἀκούομεν ὑμῖν οὗτους mibi
non satis bene congruere videtur
cum antecedente ἔξεστιν ὑμῖν, quod
quidem παρῶν postulare videtur.

7. αἶψα] Omisit Eton. deinceps
Paris. ἔρμηνειον habet.

8. ὁ ἄρχων] Bis antea ὁ ἄρχων
fuerunt nominati : unde subito nunc
unus existit? et tamen βούλονται,
δέχοντο sequitur, quod ex Paris. rece-

pit Zeune, cum antea legeretur si-
gularis numerus.

9. τί ἡμῶν—χρήσασθαι] Miror hæc
silentio prætermisissæ ab Interpretibus,
quanquam folæca. Saltem ἡμῶν scri-
bendum erat.

[τί ἡμῶν δεῖται χρήσασθαι] Di-
ctionem immeritam sollicitavi. Plane
gemius locus est in libello de Re-
publica Atheniensium i. 3. οὗτων
μὲν τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δύναιτο ἔχειν με-
νῶν, οὐδὲ τῶν στρατηγῶν πλεονέ-
κτους σφίσι χρήσαι μενῶν. Paulo
diversum est ibidem ii. 3. οὐ γὰρ πῶ-
λις οὐδὲ μὲν, ἅτις οὐ δύναται εἰσάγειν
τι ἢ ἐξάγειν. Infra vii. 3, 31. est :
τί δύναιτο χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. ubi vul-
go erat τί δύναιτο. et vii. 4, 9. ἰσὺ δέ-
μαι ὑμῶν στρατεύεσθαι ἐν ἡμῶν. Infra
v. 9, 26. Codex Eton. habet scri-
ptum : ἀλλ' ἄρτι δὲ δὴ οὗτων στρα-
τῶν τι δύναιτο σκεῖ αὐτῶν. ubi vulga-
tur εἴ τι δύναιτο. En Epistola.]

δέησθε χρῆσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενώμεθα ;
καὶ ὑμεῖς τί οἰοί τε ἔσσεσθε ἡμῖν συμπράξαι περὶ τῆς
διόδου ; Οἱ δ' εἶπον, ὅτι ἱκανοὶ ἐσμεν εἰς τὴν χώραν¹⁰
εἰσβάλλειν ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ ἡμῖν
πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πῶμψαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας,
αἵτινες ὑμῖν συμμαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἡγήσονται.

Ἐπὶ ταύταις πιστὰ δόντες καὶ λαβόντες, ὥχοντο· καὶ¹¹
ἦγον τῇ ὑστεραία ἄγοντες τριακόσια πλοῖα μονόξυλα,
καὶ ἐν ἐκάστῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάιντες, εἰς
τάξιν ἔθεντο τὰ ὅπλα· ὁ δὲ εἰς ἔμνευε. Καὶ οἱ μὲν, λα-¹²
βόντες τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες ἐξετάζαντο
ἔδε· Ἔστησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροὶ,
ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέγραμμένους πάντες λευκῶν
βοῶν δασέα, εἰκασμένα κιττοῦ πετάλα· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ
παλτὸν ὡς ἐξάπηχυ, ἐμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, ὅπι-
σθεν δὲ αὐτῷ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτανίσκους δὲ¹³
ἐνεδεδύκεισαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς λινῷ στρωματοδύ-

τί αὐτοὶ τὴν ἰσχυρίαν] Hæc ex Stephani
conjectura. Edd. vett. Guelf. πῶοι
ἐν ἰσχυρίαν, Castal. omisit ei. Margo
Steph. Paris. Eton. τί ἰσχυρίαν ἰσχυρίαν.

10. ἐκ τῶν ἐπὶ θάτερα] Male Wei-
ske ait esse pro ἰσχυρίαν θ. qui ultra
nos sedes habent, et comparat fecit. 3.
οἱ ἐκ τῶν ἰσχυρίαν. At ita debebat
esse τῶν ἐκ τῶν ἐπὶ θάτερα. Scilicet
vulgo post θάτερα erat comma posi-
tum, quod impediisse videtur virum
doctum. ἐκ τ. ἰ. θ. est h. l. a tergo.

11. δόντες] Guelf. δίδοντες habet.

ὅς οἱ μὲν δύο] Eton. οἱ μὲν omittit.
Ita enim intelligi malim, quod an-
notavit Hutchinsoṇ οἱ μὲν omisissum,
sed ille ad sequens καὶ οἱ μὲν refere-
bat.

12. ἐξετάζαντο ἔδε] Edd. vett. ἐξε-
τάζαντο αὐτοὺς. Guelf. ἐξετάζαντο αὐ-
τοὺς ἰσχυρίαν, ὅσπερ. Paris. Eton. ἐξε-
τάζαντο αὐτοὺς. Brodæus et Castalio ἐξε-
τάζαντο, καὶ αὐτοὺς ἰσχυρίαν, ὅσπερ.

ὅσπερ οἱ χοροὶ] Leonclavii iudicium
secutus Weiske ita verba ordinavit,

quæ vulgo ita collocata leguntur:
ἰσχυρίαν ὅσπερ—μάλιστα οἱ χοροί.
Steph. secunda dedit οἱ χοροί. Sui-
das sub verbo ἀντιστοιχοῦντες ex h. l.
profuit: ἰσχυρίαν ὅσπερ μάλιστα χοροὶ
ἀντιστοιχοῦντες—βοῶν λευκῶν. Ita et-
iam in voc. πένταλον.

εἰκασμένα] Paris. ἡμισμένα habet,
sed ἡμισμένα voluit dare, ut Æschyl.
Suppl. 291. ἡμισμένα. Cum folio hede-
raceo peltam Amazonum comparat
Pollux l. 134. laudans obiter hunc
locum.

ὡς ἐξάπηχυ] Edd. vett. cum Guelf.
ὡς omittunt, quod tamen habet Sui-
das in vocabulo παλτόν.

ἐμπροσθεν καὶ] Paris. Eton. ἐμπροσθεν
καὶ τῷ ξύλῳ habent, Weiske αὐτὸ τὸ
ξύλον conjecit. Vulgatum habet Sui-
das l. c. Mihi quidem cum libris
scriptis scribendum videtur: ἐμπρο-
σθεν μὲν τῷ ξύλῳ λόγχην ἔχον, ὅπι-
σθεν δὲ σφαιροειδές.

13. στρωματοδύκεσσαν] Eton. habet
στρωματοὺς λιπτοῦ. Vulgaris στρωμα-

- σμου· ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κράνη σκύτινα, εἰά περ τὰ Παφλαγονικά, κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον ἐγγυάται
 14 τιαροειδῆ· εἶχον δὲ καὶ σαγάρεις σιδηράς. Ἐστῶν
 ἐξήρχε μὲν αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἄδοντες ἐπο-
 ρεύοντο ἐν ῥυθμῷ, καὶ διελθόντες διὰ τῶν τάξεων καὶ
 διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ἑλλήνων ἐπορεύοντο εὐθὺς πρὸς τοὺς
 πολεμίους, ἐπὶ χωρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι.
 15 Ἐπειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, τῆς μητροπέλεως καλου-
 μένης αὐτοῖς, [καὶ] ἐχούσης τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσυνά-
 κων· καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ αἱ τοῦ
 ἔχοντες ἐδόκουν ἐγκρατεῖς καὶ πάντων Μοσυνάκων εἶναι.
 Καὶ ἔφασαν τούτους οὐ δικαίως ἔχειν τούτο, ἀλλὰ κοινὸν
 ὃν καταλαβόντας πλεονεκτεῖν.
 16 Εἶποντο δὲ αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθί-
 τες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἀρπαγῆς ἕνεκαν. Οἱ δὲ
 πολέμιοι, προσιόντων, τέως μὲν ἡσύχαζον· ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς
 ἐγένοντο τοῦ χωρίου, ἐκδραμόντες τρέπονται αὐτούς· καὶ
 ἀπέκτειναν συγχροὺς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάν-
 των Ἑλλήνων τινὰς, καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς
 17 Ἕλληνας βοηθῶντας· εἴτα δὲ ἀποτραπόμενοι ἄρχοντο
 καὶ ἀποταμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, ἐπεδείκνυσαν

ὄφις pellicens fuit, docente Ca-
 saubono ad Athenæi i. 4.

ἰγγυάται] Paris. Eton. ἰγγύαται.
 Vulgatum habet Suidas in κρώβυλος.
 Cf. ad ii. 2, 17.

14. ἐν ῥυθμῷ] Locum Diodori v.
 34. de Lusitanis comparavit Hutchin-
 son.

ἰ δίκην] Muretus ἰ malebat, quod
 vertit Amasæus. Vulgatum tamen
 habet etiam Suidas in ἐπιμαχοι.

15. Ἐπειτο] Brodsei liber et Eton.
 Ὁ. κῆτος, quod fere prætulim. Se-
 quens καὶ omittit Etonensis liber.
 Quare seclufi.

καὶ πάντων] Copulam ex Eton. li-
 bro adijunxi.

16. προσιόντων] Ita vulgatum προ-
 νων ex Amasæi versione suadente
 Leonclavio correxit Welfius, ex E-
 tonensi libro Hutchinson.

17. ἀποτραπόμενοι] Cum Aldina
 Stephanus, Zeune et Weiske ὑπο-
 στήμην dederunt; nostrum est in Junt.
 Guelph. ἀποτραπόμενοι margo Steph.
 Paris. Eton.

ἀποταμόντες] Forma insolens et
 comparatio loci iv. 7, 16. facit, ut
 suspicer ἀποταμίσαντες scriptum fuisse
 a Xenophonte. Deinceps ἰδίωνος
 habet liber Eton. Postea τῶν τοῦ Ἑλ-
 ληνος καὶ τῶν τοῦ πολέμου habet
 Guelph.

ταῦς τε Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολέμοις· καὶ ἅμα
 ἰχόρευον, νόμῳ τινὶ ἄδοντες. Οἱ δ' Ἑλληνες μάλα 18
 ἤχθοντο, ὅτι τοὺς τε πολέμοις ἐπεποιήκεσαν θρασυτέ-
 ρους, καὶ ὅτι αἱ ἐξεληθέντες Ἑλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπαφεί-
 γεσθαι, μάλ' ὄντες συχνοί· ἃ αὖτω πρόσθεν ἐπεποιήκε-
 σαι ἐν τῇ στρατείᾳ. Πανοφῶν δὲ, συγκαλέσας τοὺς 19
 Ἑλληνας, εἶπεν· Ἄνδρες στρατιῶται, μηδὲν ἀδυμήσθε
 ἕνεκα τῶν γεγενημένων· ἔστι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθὸν οὐ
 μῖον ταῦ κακῶ γεγένηται. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπίστα· 20
 σθε, ὅτι αἱ μέλλουσες ἡμῖν ἡγήσεσθαι τῷ ὄντι πολέμοι
 εἰσιν, οὗσπερ καὶ ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἑλ-
 λάνων αἱ ἀμειλίχσαντες τῆς σὺν ἡμῖν τάξεως, καὶ ἡγησά-
 μεναι ἱκανοὶ εἶναι σὺν τοῖς βαρβάροις ταῦτα πράττειν,
 ἅπερ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥστε αὐτοῖς ἦττον τῆς
 ἡμετέρας τάξεως ἀπολείπονται. Ἄλλ' ὑμᾶς δεῖ παρα- 21
 σκευάζεσθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὗσι τῶν βαρβάρων
 δοῖτε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολέμοις ἀηλώ-
 στετε, ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχαινόμεν ἦν τε καὶ ἔτε
 τοῖς ἀτάκτοις ἐμάχοντο.

18. ἴτι τοῖς τι] Eton. ἴσι τοῖς γι.
 Sequens στρατείᾳ pro στρατῷ cum
 Amaseo dedit Leonclavius eumque
 secuti Welfius, Hutchinson, Zeune.
 αἱ ἐξεληθέντες] Ita cum Eton. scripsi
 pro ἐξεληθέντες.

19. ἀδυμήσθε] Margo Steph.
 Guelf. Eton. cum Edd. vett. ἀδυμή-
 σθαι. Verum dedit Steph. cum Bro-
 dai libro, Parif. Amasei versione.

ἴτι γὰρ, ὅ τι καὶ ἀγαθόν] Parif.
 Eton. ἴτι γὰρ habent; tum vero ὅ τι
 motum in ἴτι erit. τι παρὰ est in
 Plantina et Guelf. ἴτι malebat Por-
 tion. Equidem ἴτι, scilicet, et ἴτι
 praefecto.

20. ἡγήσεσθαι] Ita cum Eton. vul-
 gatam ἡγῶσθαι correxi. Idem ὑμῖν
 habet. Deinceps ex eodem libro

ἴσι τε καὶ—ἀμειλίχσαντες dedi. Vul-
 go erat ἴσι τε καὶ—ἀφροσύνησιν.
 Hutchinsonum secutus Weiske
 ἡ omisit. ἀμειλίχσαντες cum Eton. dat
 margo Steph. et Parif. Symposii viii.
 33. est ψῶλον ἀφροσύνης, Cypri. i.
 6, 42. ἀφροσύνης ἴσι sine casu est,
 sed utrobique sensu diverso. ἀφροσύ-
 νῃ τῶν ἐχόντων ex Platonis de Le-
 gib. 10. posuit Stephani Thesaurus.
 Ceterum Guelf. ἴσι τε collocat ante
 ἡγήσεσθαι.

ἐπὶ ταῖς] Edd. vett. Guelf. Eton.
 ταῖς; sequens ὅτι omittit Parif.

21. παρασκευάζεσθαι] Ita cum E-
 ton. vulgatum παρασκευάζεσθαι cor-
 rexi. Deinceps ἀφῆντι—ἀηλῶσιν
 dant Parif. Eton.

- 22 Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν οὕτως ἔμειναν· τῇ δ' ὕστε-
ραία θύσαντες, ἐπεὶ ἐκαλλιέρησαν, ἀριστήσαντες, ὀρ-
θίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ
τὸ εὐώνυμον κατὰ ταῦτα ταξάμενοι ἐπορεύοντο, τοὺς τοξό-
τας μεταξύ τῶν λόχων ὀρθίων ὄντων ἔχοντες, ὑπολείπο-
23 μένους δὲ μικρὸν τοῦ στόματος τῶν ὀπλιτῶν. Ἦσαν
γὰρ τῶν πολεμίων [οἱ] εὗζωνοι, οἱ κατατρέχοντες τοῖς
λίθοις ἔβαλλον. Τούτους οὖν ἀνέστελλον οἱ τοξόται καὶ
οἱ πελτασταί· οἱ δ' ἄλλοι βάθην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν
ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ' οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπη-
σαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολεμιοὶ
24 ἦσαν ἀντιτεταγμένοι. Τοὺς μὲν οὖν πελταστὰς ἐδὲ-
ξαντο οἱ βάρβαροι, καὶ ἐμάχοντο· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αἱ
ὀπλῆαι, ἐτράποντο. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθὺς εἴ-
ποντο, διάκοντες ἄνω πρὸς τὴν μητρόπολιν· οἱ δὲ ὀπλιταὶ
25 ἐν τάξει εἶποντο. Ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς τῆς μη-
τροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολεμιοὶ ὁμοῦ δὴ πά-
ντες γενόμενοι ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς·

22. οὕτως ἔμειναν] Vulgatum οὕτω
ἔμειναν ex Eton. correxī.

ἐκαλλιέρησαν] Eton. ἐκαλλιήσαντο
dat; quæ forma est in Cyrop. i. 5,
6. At iii. 3, 22. legitur nunc: ἐπεὶ
δ' ἐκαλλιήσῃσι τε καὶ ἀθρόον ἦν αὐτοῖς τὸ
στράτευμα. sed ibi scribendum censeo
ἐκαλλιήσαντο καὶ. Vulgatum enim
τε in ejusmodi sententia alienum est.
Activa forma est de Laced. Republ.
xii. 7. xiii. 2. de Vespig. vi. 3. He-
rodotus vii. 76. Media Aristophan.
Pluti 1181.

ἔντων] Omisit Parif. Eton. Se-
quens ὑπολειπόμενους Muretus in ὑπε-
λειπόμενους mutatum ivit, sententia
peffum data. Postea Parif. μικρὸν
ἐπορεύοντες habet.

23. [οἱ] εὗζωνοι, οἱ] Eton. liber αἱ
εὗζωνοι omisso οἱ, quam scripturam in
aliis etiam Codd. repertam probavit

Stephanus, ita tamen ut αἱ εὗζωνοι
παταγε. scriberet; quam correctio-
nem recepit Weiske. Mihi prius αἱ
suspectum est, igitur seclusi.

Τούτους οὖν—οἱ πελτασταί] Eton.
οὖν et οἱ omisit.

πρῶτον μὲν] Verba hæc nata esse
ex προηγούμεναι aut simili participio
censebat Weiske. At ἀπὸ τοῦ προηγούμενου
sequitur scd. 25. ἐπεὶ δ' ἄνω ἦσαν.

ἐτράπησαν] Margo Villoif. ἐτρίβθη-
σαν habet.

24. οἱ μὲν πάλιν. ἐδὲξαν] Eton. ἐδὲξ
οἱ πελτασταί, quæ structura celerita-
tem actionis melius consequitur.
μητρόπολιν] Simplex πόλιν habet
Eton.

25. ἄνω ἦσαν] Inapte margo Vil-
loif. ἀνῆσαν.

καὶ ἐξηκόντιζον] Hæc omiserunt
Edd. vett. et Eton. καὶ ἀνιόντες

καὶ ἄλλα δ' ὁρατά ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀπὲρ Φέραι μάλιστα, τοῖσι ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑφίστητο οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' ὁμόσπε ἔχον- 26
τες, ἔφυγον αἱ βάριβαροι καὶ ἐνταῦθ' ἄπαντες λιπόντες
τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, ὁ ἐν τῷ μόσυνι τῷ
ἐπ' ἀκροῦ ἀποδομημένῳ, (ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτῷ
μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν, οὐδὲ αἱ
ἐν τῷ πρώτῳ αἰραθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτῷ σὺν τοῖς μο-
σύνῳι κατεκαύθησαν. Οἱ δ' Ἕλληνες, διαρπάζοντες 27
τὸ χωρίον, εὗρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενη-
μένων [πατρῴους] περυσινῶν, ὥς ἔφασαν οἱ Μοσύνοικοι·
τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκαίμενον· ἦσαν δὲ
ζυαὶ αἱ πλείσταί. Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν ἀμφορεῦ- 28

Guelf. cum margine Villoif. πωλε-
σταις pro πωλεῖταις est in margine Vil-
loif.

[ἀρτων] Junt. et a manu prima
Guelf. ἄρτα habet.

26. καὶ ἐνταῦθ'—λιπόντες] Hæc est
scriptura Edd. vett. et Guelf. quam
peffime mutavit Stephanus, quem
secuti sunt ceteri Editores, commate
posito post ἐνταῦθ', quod cum Hut-
chinsono Zeune interpretatur *proti-*
pia, confestim, in illis.

καὶ φυλάττοντα] Brunck ad Apol-
lonium ii. 1030. φυλάττονται conjece-
rat, probante Porfiono, Zeune φυ-
λαχθῆναι. Comparat Hutchinson lo-
cum Nicolai Damasceni p. 517. Μό-
συναι τὸν ταυτῶν βασιλεὺς τρέφουσιν ἐν
πύργῳ κατέκλιοντο. et Pomponii
Melæ i. 19. Μοσύναι reges suffragio de-
ligunt, vinculisq; et arcebus custodia
tenent. Cf. etiam Dio Prusianus
Orat. xiv. p. 443. ed. Reiske.

πρώτῳ] Ita cum margine Steph.
Parif. Eton. πρώτῳ erat ante Zen-
niam. Ceterum αἱ ἐν τῷ πρῷ αἱ χ.
non sunt reges intelligendi, unus
enim erat, fed barbari.

ἐν τῷ μόσυνῳ] Cum supra fuerit
τῷ μόσυνῳ, vulgatum τοῖς μόσυνῳι cum
Buttmanno in dualem mutavi, ut
formam eandem Xenophon servet.
Male Codex Parif. et Eton. dant
Μοσύνῳι. Diodorus xiv. 30. alios

secutus auctores ita tradit: τῶν δὲ
βαρβάρων συστροφίῳσι ἐπ' αὐτῶν,
ἐκείνησαν μάχη, καὶ πολλοὶ ἀπὸ τῶν
συμφυγόντων δὲ ἐν τῷ χωρίῳ, ἐν ᾧ κατῴ-
κον ἱσχυροὺς ἔχοντες ἐλπίδας πύρ-
γους, συγχύει προβαλὼς ποταμῶν
κατὰ πρῶτος ἱλιν. Ἦν δὲ ἐν χωρίῳ
ταῦτο μαρτύρια τῶν ἄλλων ἱερμάτων,
ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν παρῆναι τὸ
ὀφελύσσεται τῶν ἔχον. Ἐδοῦς δ' ἔχον
πρώτῳ μίαν ἐν αὐτῷ τὸ πᾶντα βίον,
ἀφαιδῶν διαδύσαι τὰς ἔχον τὰ προ-
τάγματα.

27. τὸ χωρίον] Eton. τὰ χωρία,
quod Zeune reprobabat, μαρτύρια in-
terpretatus τὸ χωρίον.

παρῆναι] Ita cum Steph. Parif. et
inter versus Guelf. cum Suida, qui
sub h. v. laudat ex h. l. εἶρας γὰρ
θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἔργον παρῆ-
ναι πικρῶν. Hesychius: παρῆναι,
συγκρίναι. Edd. vett. Guelf. Eton.
παρῆναι habent.

ποταμῶν] Omisum vocabulum in
Guelf. Parif. Eton. una cum altero
πατρῴους ita defendit Zeune, ut ver-
tat: thesaurus a majoribus institutus, in
quibus reconditi erant panes proximo
anno cocti. Mihi vero vocabulum
πατρῴους ab h. l. alienum videtur,
quod Suidas omisit; igitur seculi.

28. ἀμφορεῦ] Guelf. ἀμφορεῦτον
poeticum habet.

σιν εὕρισκετο τετραρχευμένα, καὶ στέαρ ἐν τούχῃσι τῶν
 δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο αἱ Μοσύνοικοι, καθάπερ οἱ Ἕλλη-
 29 νες τῷ ἐλαίῳ. Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν ἀνωγαίων ἦν πάλᾳ
 τὰ πλατεῖα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν οὐδὲμίαν. Τούτῳ καὶ
 πλείστῳ σίτῳ ἐχρῶντο ἔφοντες καὶ ἄρτους ὀπτῶντες.
 Οἶνος δ' εὕρισκετο, ὃς ἄκρατος μὲν, ὅζυς ἐφαίνετο εἶναι
 ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος· κεραθεῖς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς.

- 30 Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες ἀμιστήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορεύοντο
 εἰς τὸ πρῶτον, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχητάσι
 τῶν Μοσυνοίων. Ὅποσα δὲ καὶ ἄλλα παρήσαν χω-
 ρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπροσδωτάτα αἱ
 31 μὲν ἔλειπον, αἱ δὲ ἐκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλε-
 οῦστα ταῖαδ' ἦν τῶν χωρίων· ἀπείχον αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλή-
 λων στάδια ὀγδοήκοντα, αἱ δὲ πλεῖον, αἱ δὲ μείον· ἀνα-
 βοῶντων δὲ ἀλλήλων συνήκουσιν εἰς τὴν ἐτέραν ἐκ τῆς ἐπέ-
 ρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν.
 32 Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐν τοῖς Φίλοις ἦσαν, ἐπεδείκνυσαν

στέαρ] Alius *ἔλαιον* δελφίνων potius
 dixerit, quam *seum*.

29. ἀνωγαίων] Junt. Guelf. ἀνω-
 γαίων. Nuces planas ex h. l. Pollux
 i. 232. interpretatur τὰ λιπτανάρεα ἢ
 μάλλον τὰ καστανία ἰσημαζόμενα. Cf.
 Salmastii Exercit. p. 425. Ex ver-
 bis Xenophontis colligebat Weiske,
 fructum Xenophonti minus cogni-
 tum fuisse; contra Salmastius ver-
 ba οὐκ ἔχοντα δ. οὐδ. addita censue-
 rat, ut distinguerentur ab amygdalia.
 Weiske igitur τὰ οὐκ ἔχοντα scriben-
 dum censebat. Equidem hoc video,
 Xenophonti castanearum nucum no-
 men postea vulgatum ignotum ad-
 huc fuisse; fructum vero tanquam
 notum sibi significat addito articulo
 τὰ πλανία, qui debebat abesse, et
 scribi *πλανία* καὶ οὐκ ἔχοντα, si fru-
 ctum ipsum ignorasset. Græci fere
 omnes antiquiores *πάρεα* vocarunt,
 Hippocrates *πάρεα πλανία*, Theo-
 phrastus ipse *πάρεα ἐλβεῖα*. Cf. di-
 cta ad Nicandri Alexiph. versu 271.
 Accedat Diodorus xiv. 30. τοὺς δὲ

παῖδας τῶν πλουσιωτάτων τρέφονθαι
 παρείς ἰσθμῶς. Ceterum locum Sui-
 dæ in v. τούχῃ—*ἐνρίπτοι*· δὲ ἀμφόρις
 καὶ ἄλλα τούχῃ περιέμειν προτὶ μισθὸν
εὐταρχικαίους ex h. l. ductum puta-
 bat Toup Emend. p. 473. ed. Lipf.

Τούτῳ] Ex Eton. libro τούτων cum
 Zeunio dedit Weiske. Leonclavii
 conjecturam τούτων καὶ σλιόντων ὡς
 εἰς τὴν receperunt Welfius et Hatcher-
 son improbante Porfono.

καὶ ἄρτους ὀπτῶντες] Hæc ex mar-
 gine Steph. Villois. Guelf. Paris. E-
 ton. addidit Zeune, quæ Leonclavii
 ad scholia referebat.

Οἶνος] Quale vinum intelligatur
 nescio; viteum fuisse non videtur.

30. εἰς τὸ πρῶτον] Edd. vett. cum
 Guelf. τὸ πρῶτον dant. Cf. ad i. 3, i.
ἔλαιον] Edd. vett. Guelf. Eton.
ἔλαιον habent.

31. αἱ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων] Ita E-
 ton. Vulgabatur antea ἀνωγίων ἀλλ.
 αἱ πόλεις.

32. ἐν τοῖς φίλοις ἦσαν] Eton. αἱ ἐν
 τοῖς φίλοις ὄντις. Ceterum φίλους ἐκ

αὐτοῖς παῖδας τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, τὰ θραμμένους
καρίους ἐφθοῖς, ἀπαλαὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ
πολὺ ὄντας ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος εἶναι· ποικί-
λους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα ἐστιγμένους
ἀνθήμιον. Ἐζήτουν δὲ καὶ ταῖς ἐταίραις, αἷς ἦγον οἱ 39
Ἕλληνες, ἐμφανῶς συγγενέσθαι νόμος γὰρ ἦν σφίσι
οὗτος. Λευκοὶ δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες.
Τούτους ἔλεγον οἱ στρατευσάμενοι βαρβαρωτάτους διελ- 34
θῆν, καὶ πλείστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων καχωρισμένους.
Ἐν τε γὰρ ὅχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ
ποιήσκειαν, ἄλλως δὲ οὐκ ἂν ταλμῶεν· μόνοι τε ὄντες
ὅμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν μετ' ἄλλων ὄντες· διελέγοντό τε

Aldina recepit Stephanus, alterum Zeune ex Junt. Gueff. Paris. Eton. et margine Steph.

σιτευτοῖς] Pollux i. 233. et vi. 36. verba quaedam singula ex h. l. posuit, utrobique τὰ θραμμένους omittens, quod ideo glossam esse putavit Larcherus. Male.

παλλῶν] Eton. παλὺν dedit. Genitivum, qui deest, supple ad εἶναι. ποικίλους] Diodorus l. c. ἅπαντας ὅτι παῖδες ἐτίγμιναι τίς τι τῶν καὶ τὰ ἐνθάδε κατασκευάζονται. nimis largus hæc ad omnes incolas retulit, quæ Xenophon de lautioribus narrat.

ἀνθήμιον] Interpretantur *picturna florida distinctis*. Larcherus ἀνθήμιον scriptum malebat. Ineptius Zeune de linea spirali explicabat, Hefychii glossam afferens: ἀνθήμιον, γραμμὴ ἐν λευκοῦς ἢ ἐν τοῖς ποικίλοις. Mihi aqua hæret in hoc loco. Amaseus *anthemii flore picta* habet, Eton. liber *ιστηγμένους* omisit. A certo herbas genere adverbialiter ἀνθήμιον dictum putat Weiske, quia distinguitur a ποικίλοις.

[καὶ τὰ ἱμασσοῦς πάντα ἱσθημένους ἀνθήμιον] Doria puerorum opulentiorum ποικίλα dixerat, pectus et anteriora proprio verbo ἱσθημένους ait, sed puncta ordine elegantiori collocata erant, ut *picturnam floridam affimularent*. Jam olim Grammatici Ho-

mericos λίθους ἀνθήμιοντος II. xxiii. 885. Odyss. iii. 440. et προῖκα σπινθηροῦς ἀνθήμιοντος Odyss. xxiv. 274. διπλομήμιοντος ποικίλους, ποικίλους, τιστηγμένους ἀπὸ ἱσθηγμένους ἀπὸ ἱσθηγμένους interpretati sunt. Recte quidem, me iudice, et si dubitari potest, flores illi aurei seri et argento alligati an agglutinati fuerint. Confirmavit me in hac sententia locus Cephisodoti comici apud Pollucem vii. 92.

συνδάλια τι τῶν λιπτοῦχων, ἢ οἱ εἰς τὰ χρυσὰ ταῦν ἱσθηγμένα.

Ubi sandalia habes variegata pictura florida aurea, vel opere phrygio et filis aureis picta instar florum. *Et Epithala.*

33. νόμος γὰρ] Diodorus l. c. καὶ ταῖς μὲν γυναῖξιν ἀνθῶς πλατιάζων ἀνδράσιν ἱσθηγμένοι.

Λευκοί] Colorem Leucocytorum affinitatem arguere, sed morem notis signandi corporis negare monet Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 428.

34. βαρβαρότατοι ὅτι ἔπραττον οἱ στρατιῶται τοῦτο διελθῆν οἱ ἱσθηγμένοι. Miror, cur Xenophon τοῖς στρατιωτικῶν ἀνθρώπων in re, quam ipse viderat.

ἄλλως ἢ οὐκ ἂν ταλμῶεν] Omittit hæc Eton. Pro ἄλλως ἐστὶ ἄλλαν in Junt. Gueff. ἀλλὰ δὲ Castal.

μετ' ἄλλων ἱσθηγμένοι] Leonclavii emendationem vulgati ἱσθηγμένοι recepit post

ἑαυτοῖς, καὶ ἐγγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ἔρχονται ἐφιστάμενοι, ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι.

CAP. V.

ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διὰ τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς Φιλίας, ἐπορεύθησαν ὁκτὼ σταδμούς· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. Οὔτοι ὀλίγοι ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσυνοίκων· καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐνταῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἥττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδύχοντο, ἀλλ' ἐπιμείναι κελεύσαντες, ὅτε βουλευσάντο, ἐθύοντο. Καὶ πολλὰ καταδυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντεις πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. Ἐνταῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ Φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Welfsum et Hutchinonum Weiske. Vulgatum non solum defendit Zeune ex loco Eustathii ad Dionysii vers. 766. ubi est ex h. l. ἰν δὲ τῇ ἰναι μόναι, πρᾶττονται, ἅπερ δὲ μὲν ἄλλῃων ἴσται, sed etiam μόναι τῇ ἴσται scriptum maluit. Margo Steph. Paris. Eton. μὲν ἄλλῃων habet.

διελθόντι τῇ Zeune γὰρ in locum copulae substitutum malebat. Deinceps ἄλλους habent Edd. vett. cum Guelf.

1. ὁκτὼ σταδμούς] Eton. αὐτοὺς τοὺς στ. Diodorus xiv. 30. ἐν ἡμέραις ὁκτὼ διαπορεύθησαν.

ὀλίγοι ἦσαν] Eton. ὀλίγοι ἦσαν. Chalybum antiquissima memoria in scriptis Græcorum cum ferri elaborandi artificio est conjuncta ubique.

De regione disputat Mannert Geogr. tom. vi. p. li. p. 429.

2. οἱ στρατηγοὶ] Margo Steph. αἱ στρατιῶται. Sequens ὀνηθῆναι comprobatur Suidas sub h. v. ὀνηθῆναι Edd. vett. Guelf. Ποσειδῶν ἰσὺ ἰσουλῶσαντο Edd. vett. ἰσὺ ἰσουλῶσαντο Guelf. ἰσὺ δὲ βουλῶσαντο Eton.

3. προσίεντο] Paris. πρῶτοντο. quod placet.

δύο ἡμέρας] Diodorus : τὴν δὲ ἡμέραν ἐν τρισὶν ἡμέραις ἢ ἐν ἑκάστῃ Τιβαρηνῶν διαπορεύθησαν.

ἀφίκοντο] Adventum mensis Julio incuntis anni 4. Olympiadis 94. A. C. 400. assignat Larcher.

ἀποίκους] Eton. ἀποικίαις ἦναι ἐν τῇ. Arrianus Periplus p. 128. et Diodorus Ἀσσυρίων legisse videntur scriptum h. l.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέστευεν ἡ στρατιά. Πληθὺς τῆς 4
καταβάσεως τῆς ὁδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι μάχης ἄχρι
εἰς Κοτύωρα, σταθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παραστάγγαι
ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. Ἐνταῦθα ἔμειναν 5
ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶ-
τον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ
ἔθος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς.
Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρ-
εἶχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενούντας εἰδέ-
χοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβού- 7
μενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πώλεως, (ἦν γὰρ ἐκεί-
νων, καὶ φόρους ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι
ἤκουον δηουμένην· καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· (προηγόρευε δὲ Ἐκατάνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν.) Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν 8
Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικάτε Ἑλ-
ληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησομένους,
ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πρα-
γμάτων σεσσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιῶμεν δὲ, Ἕλληνες 9
ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι

Sed discedens relucatur correctioni;
igitur ad πολίτας in πόλιν latentes
referendum ἀσπίων διασπῶντας. Hi-
storiam oppidi Cotyora enarrat Man-
nert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 390.
sqqq.

4. ἐνταῦθα] Edd. vett. ἐπὶ τῇσι τοῖς
ἐνταῖς ἡ στ. Guelf. Ἐπὶ τῇσι τοῖς ἐπὶ τῇσι
ἡ στ. Deinceps ἄχρις Guelf.

μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι]
Hunc numerum, quem habent Pa-
rif. Eton. Regii B. C. Larcherus et
Zeuns præferunt vulgato μύριοι ἑκα-
κισχίλιοι ἀπασσι, quoniam Xenophon

faciat parafangam stadiorum trigin-
ta. Cf. ii. 2, 6.

5. καὶ πέντε] Eton. καὶ omittit.
Diodorus posuit τετταράκοντα.

ἱασσῶν] Steph. sec. ἱασσῶν, Parif.
ἱασσῶν.

7. Ἐν δὲ τούτῳ] Eton. δὲ omisit;
quod probro.

φόρους] Ita Ald. Steph. φόροι Jun-
Guelf. Parif. margo Steph.

προηγόρευε] Suidas sub h. v. προ-
λογε, προηγόρευε interpretatur ex h. l.

- πάσχειν, κακὸν δὲ μηδὲν οὐδὲ γὰρ ἡμῖς ὑμᾶς αὐτὸν
 10 πῶποθ' ὑπὲρξάμεν κακῶς ποιῶντες. Κοτυωρίζεται δὲ αὐ-
 τοὶ εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἄπαικοι· καὶ τὴν χώραν ἡμῖς αὐ-
 τοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, βαρβαροὺς ἀφελόμενοι· διὰ
 καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οἵτοι τεταγμένον, καὶ Κορυ-
 σαῖντιοι καὶ Τραπεζοῦντιαι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅτι ἂν ταύ-
 τους κακὸν ποιήσῃτε, ἢ Σικωπέων πόλιν νομίζῃ πάσχειν.
 11 Νῦν δὲ ἀκούομεν, ὑμᾶς, εἰς τε τὴν πόλιν βίῃ παρεληλυ-
 θότας, εἰνῆς σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ ἐκ τῶν χωρίων
 12 λαμβάνων, ὧν ἂν δεῖσθε, οὐ πείθοντες. Ταῦτ' αὖν οὐκ
 ἀξιῶμεν· εἰ δὲ ταῦτα ποιήσῃτε, ἀνάγκη ἡμῖν, καὶ Κορί-
 λαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνώμεθα,
 φίλον ποιῆσθαι.
 13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Πανοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
 εἶπεν· Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σικωπεῖς, ἔχομεν ἀγαπῶντες,
 ὅτι τὰ σώματα διεσπασμένα καὶ τὰ ἔπλα· οὐ γὰρ
 ἡμῶν ἦν δυνατόν, ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ
 14 τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, ἐπεὶ δὴ εἰς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζῇ μὲν (παρεῖ-
 χον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ὠκίσταται ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια,
 καὶ ἀνδ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἕξκα ἔδωκαν τῇ στρα-
 τιᾷ, ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ εἴ τις αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν
 βαρβαρῶν, τούτων ἀπερχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐ-

10. *εισὶ μὲν*] Edd. vett. Guelf. *εισὶν*
 αὐ μὲν. Sequens ἀνατοῦς omittit E-
 ton.

11. *λαμβάνων*] Margo Steph. Pa-
 rif. Eton. *βίῃ λαμβάνων*.

12. *οὐκ ἀξιῶμεν*] Negationem omit-
 tunt Parif. Eton. Sequentia *οὐκ ἀξι-
 ῶμεν* sana equidem non praesto.
 Scio tamen esse, quibus placeant *et*
 conjunctivo junctum.

13. *ἡμῶν ἦν δυνατόν*] Ex Etonensi *de*
 interferui.

14. *ἕξκα*] Hanc scripturam Edd.

vett. Guelf. *ενοκάvit* Zeune: *ἕξ*
 Eton. *ἑξάδον* Stephanus dedit. In
 Euripidis Suppl. 1112. ex Plutarcho
 Porfion ad h. l. *seponit* ἑξάδον *μυθῶ*
ἀφελῶν γὰρ pro vulgato *ἀφίλων* *ἀφί-
 λον*.

καὶ εἰ τις αὐτοῖς] *ἔτα* cum Eton.
 foripfi. Vulgo est *καὶ μὴ εἰ τις αὐ-
 τοῖς*. Junt. Guelf. *καὶ τὸν εἰ τις*.

ἀπορχόμεθα] Liber Brodmeri *ἀπορχί-
 μεθα*. Deinde *ἔχοντες* pro *ἀγῶντες* Edd.
 vett. Guelf. Postea *καπὸς* *λαπάφης*
 Guelf. et Eton.

τῶν, ὅφ' οὓς αὐτοὶ ἠγῶντο, κακὸν ἐποιῶμεν, ὅσον ἐδυνά-
 μεθα. Ἐρωτᾷτε δὲ αὐτοὺς, ἐποίων τινῶν ἡμῶν ἔτυχεν¹⁵
 πάρασι γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῶν ἠγεμόνας διὰ Φιλίαν ἢ
 πόλιν συνέπαρψεν. Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ¹⁶
 ἔχωμεν, ἂν τε εἰς βαρβαρον γῆν ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ
 ὕβρει ἀλλ' ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ¹⁷
 Καρδαύχους καὶ Χαλδαίους καὶ Ταόχους, καίπερ βασι-
 λῆας οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως, καὶ μάλα φοβεροὺς
 ὄντας, παλεριῆας ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι
 λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον.
 Μάκρωνας δὲ, καίπερ βαρβαροὺς ὄντας, ἐπὶ ἀγορὰν,¹⁸
 οἷαν ἐδύναντο, παρεῖχον, Φίλως τε ἐνομιζόμενοι εἶναι, καὶ
 βία οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐπεικῶν. Κοτυωρίτας δὲ,¹⁹
 οὓς ὑμετέρους φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰσέφαμεν, αὐτοὶ
 αἵτιοι εἰσὶν· οὐ γὰρ ὡς Φίλιοι προσεφάροντο ἡμῖν, ἀλλὰ
 κλείσαντες τὰς πύλας, αὐτ' εἰσὼ ἐδέχοντο, αὐτ' ἔξω ἀγο-
 ρὰν ἔπεμπον· ἠτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἀρμολογῆν τούτων
 αἷτιον εἶναι. Ὁ δὲ λέγεις, βία παρελθόντας σκηναῶν,²⁰
 ἡμῖς ἠξιοῦμεν, τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξα-

15. Ἐρωτᾷ] Ita Paris. dedit pro vulgato Ἐρώτα. Xenophon enim ἄλλης Σπονδῆς initio orationis dixit. Legationis dux vel orator erat Hecatonymus. Deinceps ἱερισμῶν habet simplex Eton. liber.

17. Χαλδαίους] Nullibi Chaldaeos sed Chalybes nominavit hucusque; sed iterum extremo libro vii. 8, 25. seorsum nominantur Καρδαύχων, Χαλδαίον, Χαλδαίων, sed omittuntur Ταόχων. Obiter tantum iv. 3, 4. in exercitu Oronatæ et Artuchi commemorantur Χαλδαίον μυροδόφρον. De Chalybam fidebus vicinis Armeniæ loquitur Cyri Disciplina, cujus loca posuit Mannert Geogr. v. p. ii. p. 412. et ante eum doctissimus Gallus de Ste Croix, cujus Disputationem adjunxi Editioni meæ Cyropædiæ.

Sunt hi Plinii *Armenochalybes*, incolentes regionem, quam Menippus Stephani Byzantini Χαλδίων appellabat. Hecateus ejusdem Stephani: Χαλδῖοις πρὸς τόνον Ἀρμένιον ἰσχυρὸν καὶ οὐκ.

28. καίπερ βαρβαροὺς] Ita cum Paris. probante Porfiono vulgatum καίπερ βαρβαροὺς. Eton. καίπερ βαρβαροὺς. habet.

19. Κοτυωρίτας] Expectabas verbum huc referendum; nunc absolute ponitur nomen. Intellige quod attinet ad Col.

φίλων] Eton. φίλων. recte, puto. Sequens ἱερισμῶν ex margine Steph. et Paris. recepi pro ἱερισμῶν.

20. παρελθόντας] Eton. παρελθόντας habet; deinceps Guel. ἐξῆλθον.

- σθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέωγον τὰς πύλας, ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέ-
χοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτη εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν
βίαιον ἐποιήσαμεν· σκηναῖσι δ' ἐν ταῖς στέγαις αἱ κάμ-
νοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦ-
μεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὦσιν· οἱ κάμνον-
τες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἡ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμε-
21 θαι. Οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηναῖμεν ὑπαίθριοι ἐν τῇ
τάξει, παρεσκευασμένοι, ἂν μὲν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν·
22 ἂν δὲ κακῶς, ἀλέξασθαι. Ἄ δὲ ἠπέιλησας, ὡς, ἣν
ὑμῖν δοκῇ, Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας συμμάχους πεί-
σεσθε ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἣν μὲν ἀνάγκη ἦ, πολεμή-
σομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἦδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλα-
πλασίους ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἂν δὲ δοκῇ ἡμῖν, καὶ τὸν
23 Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ
ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπὶ
θαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῷ,
ὣν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.
24 Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν αἱ συμπρέσβεις τῷ
Ἐκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημίοις. Παρελθὼν
δ' αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι
ἤκοιεν, ἀλλ' ἐπιθείζοντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. Καὶ ξενίας,

ἀνέωγον] Similiter Thucyd. iv. 111.
ἀνέωγόντο et Plato Phædonis scē. 3.
ἀνέωγόντο.

ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο] Eton. οὐκ ομι-
fit. qua nos parte non admittēbant ver-
tunt. Hoc si ad præcedentia refera-
tur, est admodum puerile; si vero
ad sequentia referas, qui fieri potuit,
ut, qua parte non admittebantur, ea
oppidum ipsum ingrederentur? Quid
si εἰδέχοντο esse pro προσδέχοντο aut
hoc ipsum a Xenophonte scriptum
suspicer? Nam de vi adhibita ne sus-
picemur, vetat verbum lene εἰσελ-
θόντες; et quid tum opus erat adde-
re ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο?

φρουροῦμεν] Margo Steph. cum Pa-

rif. φρουροῦνται. Sequens ἡ omittunt
Edd. vett. cum Guelf.

22. ποιούμεθα] Edd. vett. Guelf. Pa-
rif. ποιήσασθαι.

τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον]
Junt. Guelf. φίλον ποιῶντα Κορύλαν
καὶ τὸν Παφλαγόνα. Aldina, Steph.
φίλον ποιῶντα Κορύλαν καὶ τὸν Πα-
φλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Ita etiam
margo Villosif. Contra φίλον ποιῶν-
ται τὸν Παφλαγόνα margo Steph.
Eton. Parif. quos secutus est Hut-
chinson. Nobiscum Weiske sequi-
tur Zeunium.

23. Πειρασόμεθα οὖν] Guelf. πειρα-
σόμεθα γού—γίγνεται.

24. ξενίας] Edd. vett. Guelf. ἀκοινοῦ

ἦν μὲν ἔλθῃτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξιόμεθα·
 οὐδὲ τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν δίδοναι, ἀ δύναται· ὁρῶ-
 μεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἀ λέγετε. Ἐκ τούτου ξενιά²⁵
 τε ὑπεμπον οἱ Κοτυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐξενίζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρῶσβεις· καὶ πρὸς
 ἀλλήλους πολλά τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο, τὰ τε
 ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐκυνθάνοντο, καὶ ὅν
 ἐκότεροι ἐδίδοντο.

CAP. VI.

ΤΑΥΤῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
 Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας,
 καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέ-
 σοντας τοὺς Σινωπέας, βουλευέσθαι. Εἴτε γὰρ πιζῆ
 ἴδαι πορεύεσθαι, χρήσιμοι ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς
 ἡγούμενοι· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε
 κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνον γὰρ
 ἂν ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρὰσχῆν ἀρκούντα τῇ
 στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρῶσβεις συνεβουλεύον-²
 το, καὶ ἤξιον, Ἑλληνας ὄντας Ἑλλήσι ταύτῃ πρῶτον

habent; sed sequitur *εἰσι*. Deinceps
 ἀλλὰ διέστη; Eton.

καὶ ξενίας] Juntina, Guelf. ξινος,
 Aldina διξινος. unde Castalio φίλοι
 εἰσι καὶ ξινος scripsit. Equidem ex
 Aldina scriptura efficio: καὶ ξινίας
 ἢ, ἢ μιν &c.

ἰδῆσαι] Eton. διὰδῆσαι. Sequens
 ἴδαι omittit Eton.

25. ἰκτινῆσαι] Margo Steph. Parif.
 Eton. φιλοῦσθαι, quam vulgatæ in-
 terpretationem esse statuit cum Zeu-
 nio Weiske, cum Grammatici voca-
 bulum ἰκτινῆσαι interpretentur per
 φίλος. Comparaverim equidem lo-
 cum Cyrop. iv. 1, 12. ἵνα ταύτων ἰ-
 σταντί τι πάσης καὶ ἰλίουσι ἵνα ἰκτινῆσαι
 ἰδῆσαι ὡς ὅτι ἵνα ἰδῆσαι. Ita etiam
 h. 1. vertit Halbhart.

καὶ ὅν ἐκότεροι] Eton. καὶ omittit.

1. Ταύτῃ μιν ὅν] Ex Guelf. ὅν
 cum Zeunio adscivi. Sequens ὅν
 omittunt Edd. vett. Guelf.

ἴδαι] Eton. ἰδῆσαι. Sequens χρῆσι-
 μοι vulgato χρῆσιμοι ex Guelf. substi-
 tuti cum Zeunio. Postea ἡγούμενοι
 deest in Eton.

γὰρ ἵνα ἰδῆσαι] Ex Eton. ἵνα adscivi;
 ita paulo antea erat: χρῆσιμοι ἵνα ἰ-
 δῆσαι ὡς ὅτι ἡγούμενοι.

2. Ἑλληνας ἴδαι] Ἑλλήσι] Struc-
 turam impeditam verborum interpretes
 varie explicare conati sunt. Step-
 hanus dativum Ἑλλήσι ad ἴδαι refe-
 rens vertebat: ut *Græcos se Græcis*
exhibentes. Cum Hutchinsone Zeune
 dativum ad ἴδαι refert per trajectio-
 nem verborum, cujus exemplum si-

καλῶς δέχσθαι, τῷ; οὐνοὺς τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλεύειν.

3. Ἀναστὰς δὲ Ἐκατόνυμος, πρῶτον μὲν ἀπελογήσατο, περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγῶνα φίλον ποιήσονται, ὅτι οὐχ, ὡς τοῖς Ἑλλήσι πολεμησόντων σφῶν, εἴποι, ἀλλ' ὅτι, ἔξον τοῖς βαρβάρους φίλους εἶναι, τοὺς Ἑλλήνας αἰρήσονται. Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὥδε εἶπεν· Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι, ἃ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, πολλὰ μοι καγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τάναντία· αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λογομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρῆναι· νῦν γὰρ δὴ, ἂν μὲν εὖ συμβουλευσας Φανῶ, πολλοὶ ἕσονται οἱ ἐπαινοῦντές με· ἂν δὲ πακῶς, πολλοὶ ἕσονται οἱ καταρώμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἔχομεν, εἰάν κατὰ θάλατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα παρῆζειν· ἢν δὲ κατὰ γῆς στέλλησθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι.
6. Ὅμως δὲ λεκτέα, ἃ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῶν Παφλαγόνων, καὶ τῆς θυσίας· ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφοτέρω, καὶ πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη γυψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐδύς, ἢ τὴν εἰσβο-

mile in Platonis Phædro p. 226. Heindorfii annotavit Buttmann. Weiskio videtur certior ratio hæc, ut verba τούτων πρῶτον referantur ad Ἑλλήνας ὄντας, hoc sensu: hanc primam et præcipuam ob causam: datus Ἑλλήνας sit commodi, aut ad διχισθαι pertineat pro ὅφ' Ἑλλήνων; denique ut pro τῇ οὐνοὺς legatur τὸ οὐνοὺς, id est εἰς τὸ οὐνοὺς &c. Mihi cum Buttmanno ratio Hutchinsoni unice placet, nec probo Valckenarii conjecturam ad Herodoti iii. 72. δύνασθαι pro διχισθαι rescribentis.

βέλτιστα] Margo Steph. Parif. Eton. κάλλιστα.

3. [εἰλάνω] Juntina, Guelf. με παλίστι. Margo Villois. μεν παλίστι.

4. καγαθὰ] Cum Zeunio copulam ex Guelf. adsumsi, antiquum ἀγαθὰ

revocavit Weiske.

ἡ ἱερὰ συμβουλὴ] Proverbio iustificatur ἱερὰ ἢ συμβουλὴ χρημα, quod habet Plato Theagis p. 5. et alii.

δοκεῖ μοι παρῆναι] Nunc mihi locus is et tempus id adesse videtur, quo licebit adhiberi vetus illud ἱερὸν ἢ συμβουλὴ.

νῦν γὰρ δὴ] Cum Zeunio δὴ ex Eton. adsumsi. Sequens ἔσονται idem liber bis in Isonas mutavit.

5. παρῆζειν] Eton. παρῆζεσθαι habet.

6. καὶ τῆς χώρας] Eton. copulam omittit, ut sequens ἢ χώρα.

7. πρῶτον μιν] Intellige ἔσονται. Pro ἢ Juntina ἢ ἔσονται habet, unde Castilio in imagine ἢ καὶ ἔσονται effecit. ἢ ἔσονται Guelf. ἔσονται Aldina, Steph. Solum ἢ habent margo Steph. Parif. Eton.

λὴν ἀνάγκη ποιῆσθαι· οὐ γάρ ἐστιν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ κέρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά· ἀ κρατεῖν κατέχοντες καὶ πάντ' ὀλίγοι δύναιτ' ἂν· τούτων δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι δύναιντο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δειξάμεν ἂν, εἰ μοι τινὰ βούλοισθε συμπεμψαι. Ἐπειτα δὲ οἶδ'α καὶ πεδιάς θ' ὅτα καὶ ἱππείαν, ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἀπάσης τῆς βασιλείας ἱππείας. Καὶ νῦν οὗτος οὐ παρογένοντο βασιλεῖ καλοῦντι· ἀλλὰ καὶ μείζον φροσῆι ὁ ἄρχων αὐτῶν. Ἦν δὲ καὶ θυηθῆτε τά τε ὄρη κλέψαι, 9 ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ κρατῆτε μαχόμενοι ταῖς τε ἱππείας τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας πλέον ἢ δώδεκα, ἥξετε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν Θερμῶδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων, ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε καὶ πολεμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὀπισθεν ἐπομένων· δεῦτερον δ' Ἴριον, τρίπλε-

ἄλλῃ, § 7] Edd. vett. Gœlf. ἄλλῃ τὰ κέρατα. Eton. ἄλλῃ κατὰ κέρατα. Mihi locus hic vitiosus esse videtur, quod et ipsa varietas scripturæ arguit et *καροφονία* vulgaræ lectionis docet. Suspicio fuisse olim οὐ γάρ ἐστιν ἄλλῃ (scilicet ποιῆσθαι τὴν ἰσβολὴν) καὶ τὰ κέρατα &c.

τῷ ὄρει τῆς ὁδοῦ] Hunc ordinem verborum ex Regiis B. C. præeunte Larchero fecit Zeune, cum prius esset τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους.

βούλοισθε] Ita Eton. Vulgo βούλοισθαι. Edd. vett. βούλισθαι.

8. καὶ πεδιάς ἑνὰ] Ex Eton. libro καὶ inserui. Idem liber verba ἦν αὐτῷ—*ἰσχυρίας* omisit.

καλοῦντι] Noster de Cotye, Paphlagoniæ rege, Hellenic. iv. 1, 3. ἦλθι Κότυς καὶ Συμμαχίαν ἰσχυροῦτο. (cum Agefilao) καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλῆος οὐκ ἀναβιβήκει. Hæc pertinent ad Olympiadis 96. annum 7. De eodem est in Agefilao iii. 4. Κότυς δὲ ὁ τῶν Παφλαγῶν ἀρχων (in Hellenicis vocatur βασιλεὺς) βασιλεὺς μὴ οὐχ ἀναβιβήκει δὲ τὴν ἀρχὴν. Co-

tys idem deinde Ariobarzanes imperio subiectam urbem Seftum oppugnavit, teste nostro Agefilai ii. 26. Ariobarzanes autem is a rege defece- rat Persarum. Corylæ imperium, quod iter Græcorum attigit, pertinet ad Olympiadis 94. annum 4. Cotyi successit Θῆς, eique Ariobarzanes. De Thyo dixi ad Xenophontis Agefilaum.

9. ἢ δὲ] Eton. εἰ habet, deinde cum Paris. et margine Steph. κρατῆσαι. Sequens *ισχυρίας* pro vulgato *ισχυίς* dedit Zeune.

τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας] Ita margo Steph. Paris. Eton. cum libro Brodæi. Vulgo erat inepte τούτους καὶ πεζοὺς, μυριάδας.

ἐπὶ ποταμούς] Eton. τοὺς interfert. quod ferri potest. Notos enim sibi et suis fluvios loquitur Hecatonymus.

Θερμῶδοντα] Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 441.

δ' Ἴριον] Margo Steph. cum Paris. δὲ Τίγειν. Hodie *Kasfalmak* audit. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 445.

- θρον ὡσαύτως· τρίτον δ' Ἄλυν, οὐ μείων δυοῖν σταδίων, ὃν οὐκ ἂν δύνασθε ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν, εἰ τὸν Ἄλυν ταῦτον διαβαίητε.
- 10 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον. Ἄν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐν-θύνδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλευσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡρακλείαν· ἐξ Ἡρακλείας δὲ οὔτε πεζῇ, οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ.
- 11 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευσον, Φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληφόμενον διὰ τὴν συμβουλήν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευσον, καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακὸν τι ἐργάζοντο. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐφῆφίσαντο, κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν
- 12 ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν· ὦ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ἤρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλεύετε· οὕτω δ' ἔχει· εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλε-

ὡσαύτως] Ex Edd. vett. Guelf. οὐτως addidit Zeune, et comparat Cyrop. i. 1, 4. ubi libri optimi scripti οὕτως additum habent, sed Stephanus omisit.

Ἄλυν] Aldina et Guelf. cum leni Ἄλυν scribunt. Hodie Kifli-Irmak. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 452. seqq.

μείων] Eton. μίω habet; quod a correctore esse putabat Zeune, comparans Cyrop. ii. 1, 5.

οὐκ ἂν δύνασθε] Vulgabatur δύνασθε. Sed vide annotata ad ii. 5, 19.

Παρθένιος] Græcis hodiernis *Bur-
tin*, Turcis *Dular*. Cf. Mannert Geogr. vi. p. iii. p. 28.

10. ὑμῖν] Eton. liber omittit; deinde habet πολλὰ γὰρ καὶ ἔστι.

11. τῆς Κορύλα] Margo Steph. τῆς

τῆς Κορύλαν, quod recepit Welfius. Ante λίγην inserit Eton. ταῦτα. Postea τριζοὶ ὄντις Paris. habet.

οὐν πορείαν] Eton. ταύτην πορείαν habet.

12. ἤρηνται] Edd. pleræque ante Zeunianam et Guelf. *ὡς ἤρηνται*, sed Castalio, Paris. Eton. *ὡς* omittunt. Muretus *ὡς* in *ὡς* vel *ὡς* mutari voluit.

οὕτω δ' ἔχει] Sed hac conditione interpretatur Zeune.

μίλλαι πλοῖα ἔσεσθαι] Eton. πλοῖα ἔσεσθαι. Sequens ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ dedi pro vulgato ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἓνα. Video nunc mecum sentire Weiskium. Præterea ὡς μὴ ἓνα malim.

ἡμεῖς δὲ πλέομεν ἂν] Hanc Castalio scripturam dedit Zeune; Edd.

οὐ μὲν ἂν εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψασθαι, οἱ δὲ πλεῖσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώσκουμεν γὰρ, ὅτι, ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθ' ἂν καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δὲ που ἦ-
τους τῶν πελεμίων ληφθησόμεθα, εὐδηλον δὴ, ὅτι ἐν ἀν-
δραπόδων χώρα ἐσόμεθα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσ-
βεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλ-
λίμαχον Ἀρκάδα καὶ Ἀρίστονα Ἀθηναῖον καὶ Σαμο-
λᾶν Ἀχαιοὺς καὶ οἱ μὲν ὤχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς
ἐπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστας,
πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἱππέας
δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ
Πόντῳ (ἐνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τσαυτὴ δύ-
ναμις παρσκευάσθῃ) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χῶ-

vett. Guelf. ἡμῖς δὲ habent. Ste-
phani ἡμῖς δὲ κλίμεν invocavit Wei-
ske.

οἱ δὲ μέλλομεν] Margo Villois. οἱ
μέλλομεν δὲ dat.

13. ἦτους Juntina cum Guelf. ἦ-
τον habet. Ceterum monet Weiske
facile vel ab initio vel in fine hujus
lectionis desiderari posse sententiam
necessariam. *Græcos conjunctis porro
viribus facile omnibus gentibus, per
quas iter faciendum sit, superiores fore
re; distractos vero fortasse fore im-
paris*: quæ est posita ig l. 32. Sed
ibi Xenophon milites ipsos alloquitur;
hic vero tam aperta oratione
non erat opus, ubi sermo fit ad lega-
tos Sinopenses. Inest tamen ea ipsa
sententia, quam desiderabat vir do-
ctus, in oratione Xenophontis, sed
verbis lectis et ambiguis recta. Vide
mihi hæc: *ἔτου δὲ κρατῶμεν—οἱ δὲ
που ἦτους τῶν πελεμίων ληφθησόμεθα*,
quæ ad numerum distracti exercitus
unice referenda videntur esse.

15. πολλοὺς δὲ] Omittunt hæc Pa-
rif. et Eton. ideo seclustit Zeune.
Fateor abesse posse nec facile deside-
rari: sed naturalem orationis Xeno-
phontæ simplicitatem decent, et

multa similia exempla in his libris
habentur.

οὐκ ἂν—παρσκευάσθῃ] In quo tan-
tus exercitus non potuisset comparari.
Ita hæc interpretatur Weiske, cum
reliqui Interpretes pro futuro poten-
tiali aoristum habuerint, veluti Lar-
cherus vertens: *où l'on ne pourroit
rassembler*. Quod rei quidem aptius
fore censet Weiske; sed ita scriptum
oportuisse *παρσκευάσθῃν*. Sed in
vulgata lectione et ea interpretatione,
quam ipse posuit Weiske, nihil equi-
dem video, quod a sententia scripto-
ris sit alienum. Xenophonti enim,
videnti tantum adhuc Græcorum
militem numerum superstitem ex
suscepta frustra expeditione, visa res
est digna gloria Græci nominis et
honore virtutis bellicæ in bello con-
tra regem Persarum declaratæ, tanto
militem numero, quantus in Ponto
non facile sine magnis sumptibus com-
parari potuisset, abuti ad ditionem
Græcorum proferendam et imperium
ampliandum.

ἰδέναι ἵνα] Edd. vett. Guelf. Eton.
ἰδοῦν, sed verba *ἵνα* καὶ omittit E-
ton.

ἑαυτοῖς, καὶ ἐγγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχαῖντο ἐφιστάμενοι, ὅπου τύχοιεν, ὥσπερ ἄλλοις ἐπιδεικνύμενοι.

CAP. V.

ΔΙΑ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διὰ τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς Φιλίας, ἐπορεύθησαν ἔκτῳ σταθμοῦ καὶ ἀφικνοῦνται εἰς Χάλυβας. Οὗτοι ὀλίγοι ἦσαν καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσυνοίκων καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς. Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἥττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἔχρηζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν ὀνηθῆναι τι καὶ τὰ ξένια, ἃ ἦκε παρὰ τῶν Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐπιμείναι καλεῦσάντες, 3 ἔστε βουλευσάιντο, ἐθύοντο. Καὶ πολλὰ καταδυσάντων, τέλος ἀπεδείξαντο οἱ μάντιες πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὥς διὰ Φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπίων ἀποίκους, οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρα.

Welfsum et Hutchinsonum Weiske. Vulgatum non solum defendit Zeune ex loco Eustathii ad Dionysii vers. 766. ubi est ex h. l. ἰν δὲ τῷ ἴσται μέντοι, πρῶτοντος, ἅπτε ἐν μὲν ἁλλήλων ἴσται, sed etiam μέντοι ἐν ἴσται scriptum maluit. Margo Steph. Parif. Eton. μὲν ἁλλήλων habet.

δαίμονός τι] Zeune γὰρ in locum copulae substitutum malebat. Deinceps ἁλλοις habent Edd. vett. cum Guelf.

1. ἐκτῷ σταθμοῦ] Eton. αὐτοῖς τοῖς στ. Diodorus xiv. 30. ἐν ἡμέραις ἐκτῷ διαπορεύθησαν.

ὀλίγοι ἦσαν] Eton. ὀλίγοι ἦντοι ἦσαν. Chalybum antiquissima memoria in scriptis Græcorum cum ferri elaborandi artificio est conjuncta ubique.

De regione disputat Mannert Geogr. tom. vi. p. ii. p. 429.

2. οἱ στρατηγοὶ] Margo Steph. αἱ στρατιῶται. Sequens ὀνηθῆναι comprobatur Suidas sub h. v. ὀνηθῆναι Edd. vett. Guelf. Postea ἴσται βουλευόμενοι Edd. vett. ἴσται βουλευόμενοι Guelf. ἴσται ἐν βουλευόμενοι Eton.

3. προσίεντο] Parif. προσίενται. quod placet.

δύο ἡμέρας] Diodorus: ἐν δὲ ἡμέραις ἐν τρισὶν ἡμέραις ἢ ἐκάλουν Τιβαρηνὴν διαπορεύθησαν.

ἀφίκοντο] Adventum mensi Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. A. C. 400. assignat Larcher.

ἀποίκους] Eton. ἀσσυρίαν ἦντοι ἐν τῇ. Arrianus Periplus p. 128. et Diodorus Ἀσσυρίαν legisse videntur scriptum h. l.

Μέχρις ἐνταῦθα ἐπέχευσεν ἡ στρατιά. Πλήθος τῆς 4
καταβάσεως τῆς οδοῦ ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλωνί μάχης ἄχρι
εἰς Κοτύωρα, στάθμοι ἑκατὸν εἰκοσι δύο, παραστάγγαι
ἑξακόσιοι εἰκοσι, στάδιοι μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι χρόνου πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. Ἐνταῦθα ἔμειναν 5
ἡμέρας τετταράκοντα καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶ-
τον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ
ἔθνος ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς.
Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγο- 6
νίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· οὐ γὰρ παρ-
εἶχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενούντας εἰσέ-
χοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρῶσβεις, φοβού- 7
μενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, (ἦν γὰρ ἐκεί-
νων, καὶ φόρους ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, ὅτι
ἤκουον δημομένην· καὶ ἐλθόντες εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· (προηγόρει δὲ Ἐκατόνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν.) Ἐπεμψεν ἡμᾶς, ὧ ἄνδρες στρατιῶται, ἡ τῶν 8
Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικᾶτε Ἑλ-
ληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνηθιστομένους,
ὅτι διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν) πρα-
γμάτων σσεσσωμένοι πάρεστε. Ἀξιῶμεν δὲ, Ἑλληνες 9
ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων ἀγαθὸν μὲν τι

Sed eisōntas reluctatur correctioni;
igitur ad πολίτας in πόλιν latentes
referendum εἰσόντας. Hi-
storiam oppidi Cotyora enarrat Man-
nert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 390.
seqq.

4. ἐνταῦθα] Edd. vett. ἐνταῦθα ἐν-
ταῦθα ἢ στ. Guelf. Ἐνταῦθα ἐνταῦθα
ἢ στ. Deinceps ἄχρη Guelf.

μύριοι ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑκατόσιοι]
Hunc numerum, quem habent Pa-
rif. Eton. Regii B. C. Larcherus et
Zeune præferunt vulgato μύριοι ἐντα-

κισχίλιοι εἰκοσι, quoniam Xenophon
faciat parasangam stadiorum trigin-
ta. Cf. ii. 2, 6.

5. καὶ πέντε] Eton. καὶ omittit.
Diodorus posuit τετταράκοντα.

ἱκανοὶ] Steph. sec. ἱκανοί, Parif.
ἱκανοί.

7. Ἐν δὲ τούτῳ] Eton. Ἐ omisit;
quod probō.

φύροι] Ita Ald. Steph. φύροι Junt.
Guelf. Parif. margo Steph.

προηγόρει] Suidas sub h. v. προέ-
λεγι, προηγόρεος interpretatur ex h. l.

- πάσχειν, κακὸν δὲ μηδὲν οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς ὑμᾶς αὐτὸν
 10 πῶποθ' ὑπὲρξάμεν κακῶς πειοῦντες. Κοτυωρίται δὲ αὐ-
 τοὶ εἰςὶ μὲν ἡμέτεροι ἄπαικοι· καὶ τὴν χάραν ἡμεῖς αὐ-
 τοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, βαρβάρους ἀφελόμενοι· διὰ
 καὶ δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν αὐτοὶ τεταγμένον, καὶ Κεραι-
 σούντιοι καὶ Τραπεζοῦντιαι ὡσαύτως· ὥσθ' ὅτι ἂν ταύ-
 τους κακὸν ποιήσητε, ἡ Σικωπείων πόλις νομίζει πάσχειν.
 11 Νῦν δὲ ἀκούομεν, ὑμᾶς, εἰς τε τὴν πόλιν βίβη παρεληλυ-
 θότας, ἐνίαις σκηναῖς ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ ἐκ τῶν χρηρίων
 12 λαμβάνων, ὧν ἂν δεῖσθε, οὐ πείθοντες. Ταῦτ' εὖν οὐκ
 ἀξιῶμεν· εἰ δὲ ταῦτα ποιήσητε, ἀνάγκη ἡμῖν, καὶ Κεραι-
 λαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον, ὅντινα ἂν δυνάμεθα,
 φίλον ποιῆσθαι.
 13 Πρὸς ταῦτα ἀναστὰς Πανοφῶν ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν
 εἶπεν· Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σικωπείς, ἔχομεν ἀγαπήντες,
 ὅτι τὰ σώματα διεσπασμένα καὶ τὰ ἔπλα· οὐ γὰρ
 ἡμῶν ἦν δυνατόν, ἅμα τε χρήματα ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ
 14 τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, ἐπειδὴ εἰς τὰς
 Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζῶντι μὲν (παρεῖ-
 χον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ἀναιμάκῃ τῶν ἐπιτήδεων,
 καὶ ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, καὶ ἕνα ἑδωκαν τῇ στρα-
 τίᾳ, ἀντετιμῶμεν αὐτούς· καὶ εἴ τις αἰτεῖς φίλος ἦν τῶν
 βαρβάρων, τούτων ἀπειχόμεθα· τοὺς δὲ πολεμίους αὐ-

10. *εἰςὶ μὲν*] Edd. vett. Guelf. *εἰςὶ
 εἰ μὲν*. Sequens ἀναστὰς omittit E-
 ton.

11. *λαμβάνων*] Margo Steph. Pa-
 rif. Eton. *βίβη λαμβάνων*.

12. *οὐκ ἀξιῶμεν*] Negationem omit-
 tunt Parif. Eton. Sequentia εἰ—
 ἴσμεν sana equidem non praesto.
 Scio tamen esse, quibus placeat εἰ
 conjunctivo junctum.

13. *ἡμῶν δὲ δυνατόν*] Ex Etonensi δὲ
 intertextui.

14. *ἑνα*] Hanc scripturam Edd.

vett. Guelf. *εὐνοκᾷτε* Zeune: *ἐν
 Eton*. *ἑνα* Stephanus dedit. In
 Euripidis Suppl. 1112, ex Plutarcho
 Porfion ad h. l. reponit *ἑνα* *μὲν*
ἀφελόμεν γὰρ pro vulgato *ἀφελόμεν* *εἰ-
 λην*.

καὶ εἰ τις αἰτεῖ] Ita cum Eton.
 scripti. Vulgo est *καὶ μὴ εἰ τις αἰ-
 τεῖ*. Junt. Guelf. *καὶ μὴ εἰ τις*.

ἀναιμάκῃ] Liber Brodici *ἀναιμά-
 κῃ*. Deinde *ἀγνοῖ* pro *ἀγνοῖτο*. Edd.
 vett. Guelf. Postea *ἀναιμάκῃ* *ἀναιμάκῃ*
 Guelf. et Eton.

τῶν, ὅφ' οὓς αὐτοὶ ἡγάγντο, κακὸν ἐποιῶμεν, ὅσον ἐδυνά-
μεθα. Ἐρωτᾷτε δὲ αὐτοὺς, ὅποιον τινῶν ἡμῶν ἔτυχεν 15
πάρασι γὰρ ἐνθάδε, οὓς ἡμῶν ἡγεμόνας διὰ Φίλιαν ἢ
πέλος συνέπαμψεν. Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ 16
ἔχωμεν, ἂν τε εἰς βάρβαρον γῆν ἂν τε εἰς Ἑλληνίδα, οὐχ
ὑβρεῖ ἀλλ' ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ 17
Καρδαύχους καὶ Χαλδαίους καὶ Ταόχους, καίπερ βασι-
λέως οὐχ ὑπηκόους ὄντας, ὅμως, καὶ μάλα φοβεροὺς
ὄντας, πωλερμίους ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι
λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον.
Μιάκρωνας δὲ, καίπερ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν, 18
εἶαν ἐδύνατο, παρεῖχον, Φίλιαις τε ἐνορίζομεν εἶναι, καὶ
βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβάνομεν τῶν ἐκείνων. Κοτυωρίτας δὲ, 19
οὓς ὑμετέρους Φατὲ εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰσέφαμεν, αὐτοὶ
αἴτιοι εἰσὶν· οὐ γὰρ ὡς Φίλιοι προσεφάροντο ἡμῖν, ἀλλὰ
κλείσαντες τὰς πύλας, αὐτ' εἰσὼ ἐδέχοντο, αὐτ' ἔξω ἀγο-
ρὰν ἔπεμπον· ἡτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν ἀρμυστήν τούτων
αἴτιον εἶναι. Ὁ δὲ λέγεις, βίᾳ παρελθόντας σκηνοῦν, 20
ἡμεῖς ἡξιοῦμεν, τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στόγας δέξα-

15. Ἐρωτᾷτε] Ita Paris. dedit pro vulgato Ἐρώτα. Xenophon enim ἄλλης Σπονδῆς initio orationis dixit. Legationis dux vel orator erat Hecatonymus. Deinceps ἱσχυρῶς habet simplex Eton. liber.

17. Χαλδαίους] Nullibi Chaldaeos sed Chalybes nominavit hucusque; sed iterum extremo libro vii. 8, 25. seorsim nominantur Καρδαύχου, Χαλδαίους, Καλλάειν, sed omittuntur Ταόχου. Obiter tantum iv. 3, 4. in exercitu Oronatæ et Artuchi commemorantur Χαλδαίον μυροδόφου. De Chalybam fidebus vicinis Armeniæ loquitur Cyri Disciplina, cujus loca posuit Mannert Geogr. v. p. ii. p. 412. et ante eum doctissimus Gallus de Sic Crinis, cujus Disputationem adjunxi Editioni meæ Cyropædiæ.

Sunt hi Plinii *Armenochalybes*, incolentes regionem, quam Menippus Stephani Byzantini Καλλάειν appellabat. Hecateus ejusdem Stephani: Καλάρβουσι πρὸς τόνον Ἀρμένιαι ἡμεῖς καλοῦμεν.

28. καίπερ βαρβάρους] Ita cum Paris. probante Porfiono vulgatum καίπερ βα. correx. Eton. καίπερ βα. habet.

19. Κοτυωρίτας] Exceßabas verbum huc referendum; nunc absolute ponitur nomen. Intellige quod attinet ad Col.

φίλιαι] Eton. φίλοι. recte, puto. Sequens ἱσχυρῶς ex margine Steph. et Paris. recepi pro ἰσχυρῶς.

20. παρελθόντας] Eton. παρελθόντας habet; deinceps Guelf. ἀξιοῦμεν.

- σθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνέωγον τὰς πύλας, ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέ-
χοντο, αὐτὸ τὸ χωρίον ταύτη εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν
βίαιον ἐποίησαμεν· σκηναῖσι δ' ἐν ταῖς στέγαις οἱ κάμ-
νοντες, τὰ ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας φρουροῦ-
μεν, ὅπως μὴ ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἀρμοστῇ ὦσιν· οἱ κάμνον-
τες ἡμῶν, ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν ἡ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμε-
21 θαι. Οἱ δ' ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηναῖς ὑπαίθριοι ἐν τῇ
τάξει, παρεσκευασμένοι, ἂν μὲν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν·
22 ἂν δὲ κακῶς, ἀλέξασθαι. Ἄ δὲ ἠπέιλησας, ὡς, ἣν
ὑμῖν δοκῇ, Κορύλαν καὶ Παφλαγῶνας συμμάχους ποιή-
σεσθαι ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἣν μὲν ἀνάγκη ἦ, πολεμή-
σομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἦδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολλα-
πλασίους ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἂν δὲ δοκῇ ἡμῖν, καὶ τὸν
23 Παφλαγῶνα ποιούμεθα φίλον. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ
ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπὶ
θαλαττίων. Πειρασόμεθα οὖν, συμπράττοντες αὐτῷ,
ὡν ἐπιθυμεῖ, φίλοι γενέσθαι.
- 24 Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ συμπρέσβεις τῷ
Ἐκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημίοις. Παρελθὼν
δ' αὖτις ἄλλος, εἶπεν, ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι
ἦκοιεν, ἀλλ' ἐπιθείζοντες, ὅτι φίλοι εἰσὶ. Καὶ ξενίας,

ἀνίμῳ] Similiter Thucyd. iv. 111.
ἀνέωγοντο et Plato Phædonis scd. 3.
ἀνέωγοντο.

ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο] Eton. οὐκ ομι-
sit. qua nos parte non admittēbant ver-
tunt. Hoc si ad præcedentia refera-
tur, est admodum puerile; si vero
ad sequentia referas, qui fieri potuit,
ut, qua parte non admittēbantur, ea
oppidum ipsum ingrederentur? Quid
si εἰδέχοντο esse pro ἀνέωγοντο aut
hoc ipsum a Xenophonte scriptum
suspicer? Nam de vi adhibita ne sus-
picemur, vetat verbum lenē εἰσελ-
θόντες; et quid tum opus erat adde-
re ἥ ἡμᾶς οὐκ εἰδέχοντο?

φρουροῦμεν] Margo Steph. cum Pa-

rif. φρουροῦντες. Sequens ὃ omittunt
Edd. vett. cum Guelf.

22. ποιήσασθαι] Edd. vett. Guelf. Pa-
rif. ποιήσασθαι.

ἐν Παφλαγῶνα ποιούμεθα φίλον]
Junt. Guelf. φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν
καὶ ἐν Παφλαγῶνα. Aldina, Steph.
φίλον ποιήσασθαι Κορύλαν καὶ ἐν Πα-
φλαγῶνα ποιούμεθα φίλον. Ita etiam
margo Villosif. Contra φίλον ποιή-
σασθαι ἐν Παφλαγῶνα margo Steph.
Eton. Paris. quos secutus est Hut-
chinson. Nobiscum Weiske sequi-
tur Zeunium.

23. Πειρασόμεθα οὖν] Guelf. σιγα-
σόμεθα γού—γύγνισθαι.

24. ἦκοιεν] Edd. vett. Guelf. ἦκου-

ἦ μὲν ἔλθῃτε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα·
 οὐκ δὲ τοὺς ἐνθάδε καλεῖσθαι διδόναι, ἀ δύνανται· ὁρῶ-
 μεν γὰρ πάντα ἀληθῆ ὄντα, ἀ λέγεται. Ἐκ τούτου ξενία²⁵
 τε ἐπεμπον οἱ Κοτυωρίται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλ-
 λήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις· καὶ πρὸς
 ἀλλήλους πολλὰ τε καὶ ἐπιτήδεια διελέγοντο, τὰ τε
 ἄλλα καὶ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο, καὶ ὡς
 ἑκάτεροι εἶδοντο.

CAP. VI.

ΤΑΥΤῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
 Τῇ δὲ ὑστεραία συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας,
 καὶ ἔδοκε αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέ-
 σαι τὰς Σινωπέας, βουλεύεσθαι. Εἴτε γὰρ περὶ
 δεῖν πορεύεσθαι, χρήσιμοι ἂν ἰδοῦναι εἶναι οἱ Σινωπεῖς
 ἡγούμενοι· (ἐμπειροὶ γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε
 κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἰδοῦναι Σινωπέων· μόνοι γὰρ
 ἂν ἰδοῦναι ἱκανοὶ εἶναι πολλὰ παρασχέειν ἀρκούντα τῇ
 στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις συνεβουλεύον-²
 το, καὶ ἤξιον, Ἑλλήνας ὄντας Ἑλλήσι ταύτῃ πρῶτον

habent; sed sequitur *εἰσι*. Deinceps
 ἀλλὰ δεῖξοντες Eton.

Καὶ ξενίας] Juntina, Guelf. ξείας,
 Aldina δεξίνας. unde Castilio φίλοι
 εἰσι καὶ ξέναι scripsit. Equidem ex
 Aldina scriptura efficio: καὶ ξενίας
 ἢ, ἢ μὲν &c.

ἰδοῦναι] Eton. διελέγονται. Sequens
 ἰδοῦναι omittit Eton.

25. ἰσχυροῦς] Margo Steph. Parif.
 Eton. φιλικὰ δάντ, quam vulgatæ in-
 terpretationem esse statuit cum Zeu-
 nio Weiske, cum Grammatici voca-
 bulum ἰσχυροῦς interpretentur per
 φίλος. Comparaverim equidem lo-
 cum Cyrop. iv. 1, 12. ἐν τούτῳ ἰ-
 σχυροῖς εἰ πάντες καὶ ἰσχυροὶ αἱ ἰσχυροὶ
 ἰσχυροὶ εἶναι ὡς ἂν ἰδοῦναι. Ita etiam
 ἢ. i. veritū Halbiari.

καὶ ὅς ἑκάτεροι] Eton. καὶ omittit.

1. Ταύτῃ μὲν ὅς] Ex Guelf. ὅς
 cum Zeunio adscivi. Sequens τὸ
 omittunt Edd. vett. Guelf.

ἰδοῦναι] Eton. ἰδοῦναι. Sequens χρῆσι-
 μοι vulgato χρήσιμοι ex Guelf. substi-
 tuti cum Zeunio. Postea ἡγούμενοι
 deest in Eton.

γὰρ ὅς ἰδοῦναι] Ex Eton. ὅς adscivi;
 ita paulo antea erat: χρήσιμοι ὅς ἰ-
 δοῦναι εἶναι ἡγούμενοι.

2. Ἑλλήνας ὄντας Ἑλλήσι] Structu-
 ram impeditam verborum interpretes
 varie explicare conati sunt. Step-
 hanus dativum Ἑλλήσι ad ἰδοῦναι refe-
 rens vertebat: ut *Græcos se Græcis*
exhibentes. Cum Hutchinsfano Zeune
 dativum ad ἰδοῦναι refert per trajectionem
 verborum, cujus exemplum si-

καλῶς δέχσθαι, τῷ εὖνους τε εἶναι καὶ τὰ βέλτιστα συμβουλευεω.

- 3 Ἀναστάς δὲ Ἐκατῶνυμος, πρῶτον μὲν ἀπειλογήσατο, περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγῶνα φίλον ποιήσονται, ὅτι οὐχ, ὡς τοῖς Ἕλλησι πολεμησόντων σφῶν, εἶποι, ἀλλ' ὅτι, ἔχον τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, τοὺς Ἕλληνας αἰρήσονται. Ἐπεὶ δὲ συμβουλευεὶν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος ὡδὲ εἶπεν· Εἰ μὲν συμβουλευόμεν, ἀ βέλτιστά μοι δοκεῖ εἶναι, πολλά μοι καὶ γὰρ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τὰναντία· αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι παρεῖναι· νῦν γὰρ δὴ, ἂν μὲν εὖ συμβουλευσας Φανῶ, πολλοὶ ἔσονται οἱ ἐπαινοῦντές με· ἂν δὲ πακῶς, πολλοὶ ἔσονται οἱ καταρώμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι πολὺ πλείω ἔχομεν, ἂν κατὰ θάλατταν κομίζησθε· ἡμᾶς γὰρ ἐθέσει τὰ πλοῖα παρίζων· ἦν δὲ κατὰ γῆς στέλλησθε, ὑμᾶς ἐθέσει τοὺς μαχομένους εἶναι.
- 6 Ὅμως δὲ λεκτέα, ἀ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι καὶ τῆς χώρας τῶν Παφλαγόνων, καὶ τῆς δυνάμεως· ἔχει γὰρ ἡ χώρα ἀμφότερα, καὶ πεδία κάλλιστα καὶ ὄρη ὑψηλότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐδύς, ἢ τὴν εἰσβο-

mile in Platonis Phædro p. 226. Heindorfii annotavit Buttmann. Weiskio videtur certior ratio hæc, ut verba τούτου πρῶτον referantur ad Ἕλληνας ὄντας, hoc sensu: hæc primam et præcipuam ob causam: dativus Ἕλληνας sit commodi, aut ad δέχσθαι pertineat pro ὅφ' Ἕλληνας; denique ut pro τῷ εὖνους legatur τὸ εὖνους, id est eis τὸ εὖνους &c. Mihi cum Buttmanno ratio Hutchinsofi unice placet, nec probo Valckenarii conjecturam ad Herodoti iii. 72. δύναισθαι pro δέχσθαι rescribentis.

βέλτιστα] Margo Steph. Parif. Eton. κάλλιστα.

3. ἐκείνων] Juntina, Guelf. με καλεῖται. Margo Villolf. μὲν καλεῖται.

4. καὶ γὰρ] Cum Zeunio copulam ex Guelf. adsumb, antiquum καὶ γὰρ

revocavit Weiske.

ἡ ἱερὰ συμβουλὴ] Proverbio καθάβεται ἱερὸν ἢ συμβουλὴ χρῆμα, quod habet Plato Theagis p. 5. et alii.

δοκεῖ μοι παρεῖναι] Nunc mihi locus is et tempus id adesse videtur, quo licebit adhibere vetus illud ἱερὸν ἢ συμβουλὴ.

νῦν γὰρ δὴ] Cum Zeunio δὴ ex Eton. adsumb. Sequens ἴσονται idem liber bis in ἴσονται mutavit.

5. παρίζων] Eton. παρίζουσαι habet.

6. καὶ τῆς χώρας] Eton. copulam omittit, ut sequens ἡ χώρα.

7. πρῶτον μιν] Intellige ἴσους. Pro ἢ Juntina ἢ ἴσων habet, unde Castilio in imagine ἢ καὶ ἴσων effecit. ἢ ἴσων Guelf. ἴσων Aldina, Steph. Solum ἢ habet margo Steph. Parif. Eton.

λὴν ἀνάγκη ποιῆσθαι· οὐ γὰρ ἐστὶν ἄλλη, ἢ ἡ τὰ κέρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἐκαστέρᾳ ἐστὶν ὑψηλὰ· ὁ κρατῶν κατέχοντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ' ἂν· τούτων δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἀνθρώποι δύναιντο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ διῆξαιμι ἂν, εἰ μοι τινὰ βούλοισθε συμπέμψαι. Ἐπειτα δὲ οἶδα καὶ πεδία ὅσα καὶ ἱππείαν, ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι κρείττω εἶναι ἀπάσης τῆς βασιλείας ἱππείας. Καὶ νῦν οὗτος οὐ παρεγένοντο βασιλεῖ καλοῦντι· ἀλλὰ καὶ μῆζον Φροσῆ ὁ ἀρχὼν αὐτῶν. Ἦν δὲ καὶ δυηθῆτε τὰ τε ὄρη κλέψαι, ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ κρατῆτε μαχόμενοι· ταῦς τε ἱππείας ταύτων καὶ πεζῶν μυριάδας πλέον ἢ δάδεκα, ἥξετε ἐπὶ ποταμούς, πρῶτον μὲν τὸν Θερμάδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων, ὃν χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε καὶ πολυμίων πολλῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὀπισθεν ἐπομένων· δεύτερον δ' Ἴριον, τρίπλε-

ἄλλῃ, § 5] Edd. vett. Guelf. ἄλλῃ τὰ κέρατα. Eton. ἄλλῃ κατὰ κέρατα. Mihi locus hic vitiosus esse videtur, quod et ipsa varietas scripturæ arguit et *καταφρονία* vulgatæ lectionis docet. Suspicio fuisse olim οὐ γὰρ ἐστιν ἄλλῃ (scilicet ποιῆσθαι τὴν ἐισβολὴν) καὶ τὰ κέρατα δε.

τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ] Hunc ordinem verborum ex Regiis B. C. præuehite Larchero fecit Zeune, cum prius esset τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους.

βούλοισθε] Ita Eton. Vulgo βούλεισθε. Edd. vett. βούλεισθαι.

8. καὶ πεδία ὅσα] Ex Eton. libro καὶ inserui. Idem liber verba ἦν αὐτῷ—ιστορίας omisit.

καλοῦντι] Noster de Cotye, Paphlagoniæ rege, Hellenic. iv. 1, 3. ἄλλῃ κότες καὶ θυμμάχιον ἰσθῆσαντο (cum Agesilao) καὶ γὰρ καλούμενος ὑπὸ βασιλῆος οὐκ ἀναβιβάσκει. Hæc pertinent ad Olympiadis 96. annum 2. De eodem est in Agesilao iii. 4. Κάτῃ δὲ ὁ τῶν Παφλαγίων ἀρχὼν (in Hellenicis vocatur βασιλεὺς) βασιλεὺς μὴ οὐκ ἐπὶ τοῦ διῆξαι τιμῶντι. Co-

tye idem deinde Ariobarzanes imperio subiectam urbem Seftum oppugnauit, teste nostro Agesilai ii. 26. Ariobarzanes autem is a rege defeceat Perfarum. Corylæ imperium, quod iter Græcorum attigit, pertinet ad Olympiadis 94. annum 4. Cotyi successit Θῆς, eique Ariobarzanes. De Thyo dixi ad Xenophontis Agesilaum.

9. "Ἦν δὲ] Eton. εἰ habet, deinde cum Paris. et margine Steph. κρατῆσαι. Sequens ἱστορίας pro vulgato ἰστορίαι dedit Zeune.

τούτων καὶ πεζῶν μυριάδας] Ita margo Steph. Paris. Eton. cum libro Brodæi. Vulgo erat inepte τούτους καὶ πεζοὺς, μυριάδας.]

ἐπὶ ποταμούς] Eton. τοὺς interfert. quod ferri potest. Notos enim sibi et suis fluuios loquitur Hecatonymus.

Θερμάδοντα] Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 441.

8 Ἴριον] Margo Steph. cum Paris. δι Τίγρι. Hodie *Kasfalmak* audit. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 445.

θρον ὡσαύτως· τρίτον δ' Ἄλυν, οὐ μείων δυοῖν σταδίων, ὃν οὐκ ἂν δύνασθε ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσται ὁ παρέχων; ὡς δ' αὐτως καὶ ὁ Παρθένιος ἀβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε ἂν, εἰ τὸν Ἄλυν ταῦτον διαβαίητε.

- 10 Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ χαλεπὴν ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντάπασιν ἀδύνατον. Ἄν δὲ πλέητε, ἔστιν ἐν-θίνδε μὲν εἰς Σινώπην παραπλευσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡρακλείαν· ἐξ Ἡρακλείας δὲ οὔτε περὶ, οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· πολλὰ γάρ ἐστι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ.

- 11 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευσον, Φιλίας ἕνεκα τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληφόμενον διὰ τὴν συμβουλὴν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευσον, καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ περὶ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακὸν τι ἐργάζεσθαι. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐφηφίσαντο, κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν

- 12 ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν· Ὡς Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ἤρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλευέτε· οὕτω δ' ἔχει· εἰ μὲν μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, ἡμεῖς δὲ πλέ-

ὡσαύτως] Ex Edd. vett. Guelf. οὐτως addidit Zeune, et comparat Cyrop. i. 1, 4. ubi libri optimi scripti οὕτως additum habent, sed Stephanus omisit.

Ἄλυν] Aldina et Guelf. cum leni Ἄλυν scribunt. Hodie *Kifli-Irmak*. Cf. *Mannert* Geogr. vi. p. ii. p. 452. seqq.

μείων] Eton. μίω habet; quod a correctore esse putabat Zeune, comparans Cyrop. ii. 1, 5.

οὐκ ἂν δύνασθε] Vulgabatur δύνασθαι. Sed vide annotata ad ii. 5, 19.

Παρθένιος] Græcis hodiernis *Baris*, Turcis *Dolap*. Cf. *Mannert* Geogr. vi. p. iii. p. 23.

10. ὑμῖν] Eton. liber omittit; deinde habet πολλὰ γὰρ καὶ ἴσσι.

11. τῆς Κορύλα] Margo Steph. τῆς

εἰς Κορύλαν, quod recepit Weisius. Ante λίγιν inferit Eton. ταῦτα. Postea τριζοί ὄντις Paris. habet.

οὗν πορείαν] Eton. ταύτην πορείαν habet.

12. ἤρηνται] Edd. pleræque ante Zeunianam et Guelf. *ἡ ἤρηνται*, sed Castalio, Paris. Eton. *ἡ* omittunt. Muretus *si in αἶθε* vel *οὕτω* mutari voluit.

οὕτω δ' ἔχει] Sed hac conditione interpretatur Zeune.

μίλλιν πλοῖα ἴσισθαι] Eton. πλοῖα ἴσισθαι. Sequens ἱκανὰ ἀριθμῷ, ὡς ἓνα μὴ dedi pro vulgato ἱκανὰ, ὡς ἀριθμῷ ἓνα. Video nunc mecum sentire Weiskium. Præterea ὡς μὴ ἓνα malim.

ἡμεῖς δὲ πλείοις ἔν] Hanc Castalioni scripturam dedit Zeune; Edd.

οὐ μὲν ἂν εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψασθαι, οἱ δὲ
πλεύσασθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώ- 12
σκομεν γὰρ, ὅτι, ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυνάμεθ' ἂν
καὶ σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δὲ πού ἦ-
ταις τῶν παλαιῶν ληφθῆσόμεθα, εὐδην δὴ, ὅτι ἐν ἀν-
δραπόδων χώρα ἐσόμεθα. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσ- 14
βεις, πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλ-
λίμαχον Ἀρκάδα καὶ Ἀρίστωνα Ἀθηναῖον καὶ Σαμο-
λᾶν Ἀχαιοὺν καὶ οἱ μὲν ὤχοντο.

Ἐν δὲ ταύτῃ τῷ χρόνῳ Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς 15
ἐπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ πολλοὺς πελταστας,
πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἰππίας
δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ
Πόντῳ (ἐνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τεσαύτη δύ-
ναμις παρεσκευάσθῃ) καλὸν αὐτῷ ἐδόκει εἶναι καὶ χώ-

vett. Guelf. ἡμῖς δὲ habent. Ste-
phani ἡμῖς δὲ ἀλλοίμην revocavit Wei-
ske.

οἱ δὲ μέλλοιμεν] Margo Villois. οἱ
μέλλοιμεν δὲ dat.

13. ἡττους Juntina cum Guelf. ἡ-
ττω habet. Ceterum monet Weiske
facile vel ab initio vel in fine hujus
lectionis desiderari posse sententiam
necessariam. *Græcos conjunctis porro
viribus facile omnibus gentibus, per
quas iter faciendum sit, superiores fore;
distractos vero fortasse fore im-
pares:* quæ est posita in lect. 32. Sed
ibi Xenophon milites ipsos alloquitur;
hic vero tam aperta oratione
non erat opus, ubi sermo fit ad legatos
Sinopenfes. Inest tamen ea ipsa
sententia, quam desiderabat vir do-
ctus, in oratione Xenophontis, sed
verbis lectis et ambiguis restis. Vide
mihi hæc: *ἴπου δὲ κρατῶμεν—εἰ δὲ
πὺ ἡττους τῶν πολέμιων ληφθῆσόμεθα,*
quæ ad numerum distracti exercitus
unice referenda videntur esse.

15. πολλοὺς δὲ] Omittunt: hæc Pa-
rif. et Eton. ideo seclisut Zeune.
Fateor abesse posse nec facile deside-
rari: sed naturalem orationis Xeno-
phontæ simplicitatem decent, et

multa similia exempla in his libris
habentur.

οὐκ ἂν—παρεσκευάσθῃ] In quo tam-
tus exercitus non potuisset comparari.
Ita hæc interpretatur Weiske, cum
reliqui Interpretes pro futuro poten-
tiali aoristum habuerint, veluti Lar-
cherus vertens: *où l'on ne pourroit
rassembler.* Quod rei quidem aptius
fore censet Weiske; sed ita scriptum
oportuisse παρασκευασθῆναι. Sed in
vulgata lectione et ea interpretatione,
quam ipse posuit Weiske, nihil equi-
dem video, quod a sententia scripto-
ris sit alienum. Xenophonti enim,
videnti tantum adhuc Græcorum
militem numerum superstitem ex
suscepta frustra expeditione, visa res
est digna gloria Græci nominis et
honore virtutis bellicæ in bello
contra regem Persarum declaratæ, tanto
militem numero, quantus in Ponto
non facile sine magnis sumptibus
comparari potuisset, abuti ad ditionem
Græcorum proferendam et imperium
ampliandum.

ἴδουσι εἶναι] Edd. vett. Guelf. Eton.
ἴδουσι, sed verba εἶναι καὶ omittit E-
ton.

ραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι, πάλω
 16 κατοικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἰδοὺ αὐτῷ μεγάλη,
 καταλογιζομένῳ τό τε αὐτῶν πλῆθος, καὶ τοὺς περι-
 κύντας τὸν Πόντον. Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐδύετο, πρὶν τι
 εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, Σιλανὸν παρακαλέσας, τὸν Κύ-
 17 ρου μάντιν γεγόμενον, τὸν Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλα-
 νὸς, δεδιὼς, μὴ γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμεινείη που ἡ
 στρατιὰ, ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον, ὅτι Ξανοφῶν
 βούλεται καταμεινῆναι τὴν στρατιάν, καὶ πόλιν οἰκίσαι,
 18 καὶ εἰαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. Αὐτὸς
 δὲ ὁ Σιλανὸς ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα
 ἀφικέσθαι· οὗς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους
 δαρεικούς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἡγήθευσε θνύμενος Κύρῳ,
 19 διισεσώκει. Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲν
 ἰδοὺ βέλτιστον εἶναι καταμεινῆναι, τοῖς δὲ πολλοῖς οὐ.
 Τιμασίῳ δὲ ὁ Δαρδανεύς, καὶ Θάραξ ὁ Βοιωτίας, πρὸς
 ἐμπόρους τινὰς παρόντας, τῶν Ἡρακλεωτῶν καὶ Σιω-
 πέων λέγουσιν, ὅτι, εἰ μὴ ἐκποριῶσι τῇ στρατιᾷ μισθόν,
 ὥστε ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅτι κινδυνεύσει με-
 ναι τοσαύτῃ δυνάμει ἐν τῷ Πόντῳ· βουλευέται γὰρ Ξε-
 νοφῶν, καὶ ἡμᾶς παρακαλεῖ, ἐπειδὰν ἔλθῃ τὰ πλεῖα,
 20 τότε εἰπεῖν ἐξαίφνης τῇ στρατιᾷ· Ἄνδρες, νῦν μὲν ὀρῶμεν
 ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας, καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ἐπιτή-

16. Ἀμβρακιώτην] Guelf. Ἀβρακιώ-
την.

17. γίνετο] Eton. γίγνεται. at ita
debebat etiam sequi καταμεινῆναι.

ἐκφέρει] Eton. ἐκφέρειν habet; dein-
ceps Guelf. βουλίσκειται, non inepte.
Sed pejus idem cum Edd. vett. εἰκῆ-
σαι habet.

18. διισεσώκει] Eton. διίσταται. De
danicis illis cf. i. 7, 18.

19. τῶν δὲ στρατιωτῶν] Eton. ἐκ τῶν
δὲ στρατῶν.—τοῖς δὲ πλείοσι.

ὁ Δαρδανεύς] Eton. hæc omittit, sed
idem mox ἰμπίστους μὲν εἶναι habet.

ἐκποριῶσι] Margo Steph. cum libro
Parif. et Eton. ἐξιοποριῶσι dant. Sed
vide annotanda ad v. 8, 25.

ἔτι κινδυνεύει] Post longiorem pa-
renthesin iterat ἔτι scriptor, ne lector
a sensu aberret. Hæc recte contra
Leonclavium monet Zeune; ille enim
priori loco ἔτι, deleri voluit.

20. ἡμᾶς ἀπόρους ὄντας] Primum
vulgatum ἡμᾶς mutavi sententia po-
stulante, quæ multo fit efficacior ad
movendum militum animum, si or-
ator ipse et dux inopiam suam reli-
quorum angustiis equiparat. Dein-

δεῖα, καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀησαί τι τοὺς οἴκοι. Εἰ δὲ βούλεσθε τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης ἐκλεξάμενοι, ὅπῃ ἂν βούλησθε, κατασχεῖν, καὶ τὸν μὲν θέλοντα, ἀπιέναι οἴκαδε, τὸν δὲ ἐθέλοντα, μένειν αὐτοῦ, πλοῖα δὲ ὑμῖν παρέσθιν, ὥστε, ὅπῃ ἂν βούλησθε, εἰσέρχωνται ἂν ἐπιπέσοιτε.

Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔμποροι ἀπήγγελλον ταῖς πό-²¹λεσι· συνέπεμψε δ' αὐτοῖς Τιμασίῳ ὁ Δαρδανεὺς Ἐρύμαχόν τε τὸν Δαρδανέα, καὶ Θώρακα τὸν Βοιάτιον, τὰ

de Edd. vett. Guelf. Eton. ἐπύρουν δαπν. Male. ἐπύρουν ὅπως est pro ἀπαρτύναι, sequente infinitivo, ut ἀπαρτύνειν χρῆσθαι in (Economico. Quare est, quod ante οἴκαδε inferit margo Steph. cum Parif. merito repudiavit Zeune.

καὶ τὸν μὲν θέλοντα] Ex Parif. θέλοντα recepit Zeune propter sequens θέλοντα. Sed vix mihi persuadebit aliquis, græce verba δὲ θέλοντα ita pronuntiatione fuisse distincta, ut geminatum; audiri posset. Ceterum hucusque sententia bene processit. Nunc vero sententia fit cum oratione obscura, intricata et difficilis; in qua Interpretes ceteri apodosin quæsierant in verbis πλοῖα δ' ὑμῖν παρέσθιν, ubi Zeune ex conjectura Stephani πλοῖα γ' ὑμῖν posuit, quam recte non recepit Weiske; reliquam orationis difficultatem silentio transierunt. Unde enim pendent verba καὶ τὸν μὲν θέλοντα—μένειν αὐτοῦ? Certe non a præcedente εἰ δὲ βούλησθε! Solus Weiske vidit vitium loci, cui mederi voluit ita, ut scriberet κατασχῆν, ἔσθιναι τὸν μὲν θέλοντα &c. Tum nova sententia infit a verbis πλοῖα δ' ὑμῖν παρέσθιν, ubi de Leonclavii sententia πλοῖα δὲ posuerunt Weiske et Hutchinson. Medicinam meliorem equidem nondum reperi. Sed præterea vitium orationis latius patere suspicio. Quid enim? Post illud initium εἰ δὲ βούλεσθαι τῆς κύκλῳ χώρας ἐκλεξάμενοι κατασχεῖν, quam inepte intruditur ὅπῃ ἂν βούλησθε? Quæ mihi formula repetita videtur ex membro sequenti, ubi est ὅπῃ ἂν βούλησθαι, sed Eton. ὅπῃ ἂν βούλησθαι habet, quod

debet mutari in ὅπῃ ἂν βούλησθε. Si retinentur verba hoc loco ὅπῃ ἂν βούλησθε, tum vero sequens κατασχεῖν interpretari oportet *appellare*: quamquam vulgo *occupare* interpretantur; quod tum certum locum habet, si formula ὅπῃ ἂν βούλησθε hinc tollatur. Sed fateor, ita singularem quidem prioris membri difficultatem levare; sed sententiarum consequentia, etiam si Weiskianam emendationem probaveris, tamen laborabit. Cum proposita enim terræ Ponticæ optione nihil habet commune concessa simul libertas domum abeundi. Accedit, quod oratio definit in consilio terræ Ponticæ occupandæ: ὅστις, ὅπῃ ἂν βούλησθε, εἰσέρχωνται. Quare plura orationi vitia inesse videntur. Germanicus interpres *Halkleri* difficultatem non annotavit, sed vertendo quasi promontorium flexit ita: *wenn ihr daher in dem Umkreise des Pontus eine Landschaft, die ihr noch Belieben wählen könnt, einnehmen und dann jedem freystellen wollt, nach Hause zu reisen oder da zu bleiben, so habt ihr jetzt Schiffe* &c. Hæc tamen versio rationem mihi aliam suggestit, qua tentabam verbum εἰσέρχων mutare in ἀφίκασι, *dimittere*, et totum locum ita ordinabam: ἐκλεξάμενοι, τὸν μὲν θέλοντα ἀφίκασι οἴκαδε, τὸν δὲ θέλοντα μένειν αὐτοῦ, κατασχεῖν, πλοῖα δὲ ὑμῖν παρέσθιν, ὅστις, ὅπῃ ἂν βούλησθε, —εἰσέρχωνται. Videant acutiores!

21. ἀπήγγελλον] Ita cum Edd. vett. Guelf. Zeune. ἀπήγγελλον cum Stephano Weiske. Sequens τὰ αὐτὰ omittit Eton.

- αὐτὰ ταῦτα ἐροῦντας. Σινώπεις δὲ καὶ Ἡρακλεῶται
ταῦτα ἀκούσαντες πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, καὶ κε-
λεύουσι προστατεύσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ
22 ἡ στρατιά. Ὁ δὲ, ἄσμενος ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν
στρατιωτῶν ὄντων, λέγει τάδε· Οὐδεὶς προσέχειν μοῦν, ὡς
ἄνδρες, οὐδὲ τῆς Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος ποιεῖσθαι.
Ἀκούω δὲ τινὰς θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας.
23 Ὑπισχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, εἰάν ἐκπλήτε ἀπὸ νομηνίας, μι-
σθοφορὰν παρεῖχειν ὑμῖν Κυζικηνὸν ἐκάστῳ τοῦ μηνός·
καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ Φυγάς·
καὶ ὑπάρξει ὑμῖν ἢ ἐμὴ πόλις· ἐκόντες γὰρ με δεῖσονται.
24 Ἠγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ, ἔνθεν πολλὰ χρήματα λήψε-
σθε. Ἐμπειρος δὲ εἰμὶ τῆς Αἰολίδος καὶ τῆς Φρυγίας
καὶ τῆς Τρωάδος καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρχῆς πάσης· τῆς
μὲν, διὰ τὸ ἐκείθεν εἶναι, τῆς δὲ, διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν
αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερκυλλίδῃ.
25 Ἀναστὰς δ' εὐθύς Θώραξ ὁ Βοιωτίας, (ὃς αἰεὶ περὶ
στρατηγίας Ξενοφῶντι ἐμάχετο) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ
Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χερρόνησον, χώραν καλὴν καὶ
εὐδαίμονα· ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βου-

ἀκούσαντες] Ex Eton. anteposui
ταῦτα.

22. ποιῖσθαι] Eton. ποιῆσαι. Sed
περὶ πάντος ποιῖσθαι est ii. 4, 3.

23. μισθοφορὰν] Eton. μισθόν. Se-
quens ὑμῖν omittit Paris.

ὑπάρξει ὑμῖν] Paris. Eton. ὑμᾶς.
male!

24. τῆς μὲν—τῆς δὲ] Eton. τὰ μὲν
—τὰ δὲ—εὐστρατεῖσθαι. Contra
Edd. vett. Guelf. στρατιώεσθαι ha-
bent.

Κλεάρχῳ] Cum esset harmostes
Byzantii. Cf. ad ii. 6, 3. et fortasse
etiam postquam in Asia exsul cum
exercitu oberrabat.

Δερκυλλίδῃ] Cum esset Abydo prae-
fectus. Cf. Hellenic. iii. 1, 9.

25. εὐδαί] Paris. αὐτῇ, Eton. αὐτῇ
habet.

εἰς αὐ] Paris. et Eton. αἰεὶ omit-
tunt; praeterea Paris. ζῶντι ἰμχα-
νῶτε, Eton. Ξενοφῶντι ἐμάχετο ha-
bet.

καλὴν] Eton. μεγάλην, quod supra
in descriptione Asiaticarum urbium
frequenter junctum reperimus cum
εὐδαίμονι.

τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ] Paris. Eton. μὴ
omittunt. Quo facto fieri orationem
similem superiori fecit. 10. ait Zeune.
Contra Weiske ad ὅστις et sequentia
repetendum censet ex superiori mem-
bro verbum ἔσεσθαι. Quae quidem
ratio mihi videtur non magis elegans
esse, quam illa fecit. 20. εἰ δὲ βούλοισθε
τῆς κύκλῳ χώρας λαλεῖσθαι, ὅτι ἐν
βούλοισθε, κατασχεῖν. Mihi vero lo-
cus ita corrigi debere videbatur: αἰ-
λὴν καὶ εὐδαίμονα, τῷ μὲν βουλομένῳ

λομένῳ, ἀπίεσαι οἶκαδε· γελοῖον δὲ εἶναι, ἐν τῇ Ἑλλάδι
 οὗσης χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων μα-
 στεύειν. Ἔστε δὲ ἂν, ἔφη, ἐκεῖ γένησθε, καὶ γὰρ, κα- 26
 θάπερ Τιμασίῳ, ὑπισχυῖμαι ὑμῖν τὴν μισθοφορίαν.
 Ταῦτα δ' ἔλεγεν, εἰδὼς, ἃ Τιμασίῳ οἱ Ἡρακλεῶται
 καὶ οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλοιντο, ὥστε ἐκπλεῖν. Ὁ δὲ 27
 Ξενοφῶν ἐν τούτῳ ἐσίγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλίσιος καὶ
 Λύκων, οἱ Ἀχαιοὶ, ἔλεγον, ὥς δεινὸν εἶη, ἰδίᾳ μὲν Ξενο-
 φῶντα πείθειν τε καταμένειν, καὶ θύεσθαι ὑπὲρ τῆς
 μοῆς, μὴ κοινούμενον τῇ στρατιᾷ· εἰς δὲ τὸ κοινὸν μηδὲν
 ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀνα-
 στήναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν, (ὥς ὁρᾶτε) ὅπῃσιν δύνα- 28
 μαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅπως ταῦτα
 τυγχάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὅπῃσιν μέλ-
 λει τε ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί.
 Καὶ νῦν ἐθύμην περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἶη ἄρχε-
 σθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων, ἢ παν-
 τάπασι μὴδ' ἄπτεσθαι τοῦ πράγματος. Σιλανὸς δὲ 29
 μοι ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ
 εἶναι· (ἦδε γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ
 παρῆναι τοῖς ἱεροῖς) ἔλεξε δὲ, ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό
 τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί, ὥς ἄρα γινώσκων, ὅτι

ἰσχυρῶν, τῇ δὲ μὴ βουλευμένῳ, ἀφίεται οἰ-
 καδι.

26. "Εσθι"] Guelf. ἔσθι habet, deinceps μισθοφορίαν Eton.

ταῦτα δ' ἔλεγεν] Guelf. ταῦτ' ἔλεγεν
 μιν. Sequens εἰδὼς omittit Eton.

ἱπαγγέλλονται] Junt. Guelf. ἱπαγγ-
 γέλλονται, quod præfero. Paris. Eton.
 ὑπισχυόμενος.

27. κοινόμενος] Ita cum Paris. scri-
 psi pro κοινόντα. Castalio et Guelf.
 a secunda manu habet κοινονόντα.
 Cf. dicenda ad sect. 36. Stephanus

eandem veteris Codicis a se inspecti
 scripturam probavit; cui locum Thu-
 cydidis iv. 4. καὶ τοῖς ταξίρχοις κο-
 νίσας opposuit Hutchinson.
 εἰς δὲ τὸ κοινόν] Ita recte Guelf. et
 Eton. Articulum vulgo omittunt.

29. οὐκ ἄπειρον ὄντα] τὸν ἱερὸν nem-
 pe, ex præcepto Cyrop. i. 6, 2. Ste-
 phanus tamen scriptum malebat ἱ-
 ρῶν pro ἱεροῖς.

ἰμοί, ὥς ἄρα] Vulgatum ἐμῶς ἄρα,
 γινώσκων, erat ex Hutchinsoni di-
 stinctione, ut ἐμῶς referretur ad ἱε-
 ρῶν

αὐτὸς ἐπεβούλευε διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς. Ἐξήνεγκε
 γὰρ τὸν λόγον, ὡς ἐγὼ πρᾶττειν ταῦτα διανοίμην ἤδη,
 30 οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἀπορῶντας ὑμᾶς
 εἴρων, ταῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο, ὥστε λα-
 βόντας ὑμᾶς πόλιν, τὸν μὲν βουλάμενον, ἀποπλεῖν ἤδη,
 τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, ἐπεὶ κτήσαιοτο ἱκανὰ, ὥστε καὶ
 81 τοὺς ἑαυτοῦ οἰκίους ὠφελῆσαι τι. Ἐπεὶ δ' ὅρῳ ὑμῶν
 καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινωπεῖς,
 ὥστε ἐκπλεῖν, καὶ μισθὸν ὑπισχυμένους ὑμῖν ἄνδρας
 ἀπὸ νομηνίας, καλὸν μοι δοκεῖ εἶναι, σωζομένους, ἔνθα
 βουλάμεθα, μισθὸν τῆς σωτηρίας λαμβάνειν καὶ αὐτὸς
 τε ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς διανοίας, καὶ ὅποσοι πρὸς με
 προσήσαν, λέγοντες, ὡς χρὴ ταῦτα πρᾶττειν, ἀναπαύ-
 32 σασθαι φημί χρῆναι. Οὕτω γὰρ γινώσκω ὁμοῦ μὲν
 ὄντες πολλοὶ, ὥσπερ νυνὶ, δοκεῖτε ἂν μοι καὶ ἔντιμοι εἶναι,
 καὶ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια· (ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν ἐστὶ καὶ τὸ
 λαμβάνειν τὰ τῶν ἡττωμένων) διασπασθέντες δὲ, καὶ
 κατὰ μικρὰ γενομένης τῆς δυνάμεως, οὗτ' ἂν τροφὴν
 δύνασθε λαμβάνειν, οὔτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάξαιτε.

ξί; antiquam distinctionem ἱερῶς
 ἄρα γινώσκων, ubi ἱερῶς cum γινώ-
 σκων copulandum, revocavit Weiske.
 Ratio prior mihi prior videtur, quia
 in conscientia Silani nihil est, quod
 possit ἱερῶς appellari. Ferrem, si
 esset id ἄρα γινώσκων. Verum libri
 scripti optimi Paris. et Eton. ἱμοί, ὡς
 ἄρα dederunt, quod recipere non du-
 bitavi.

διαβάλλει.] Equidem διαβάλλον
 praefero.

30. ἀπορῶντας.] Margo Villois. ἀρ-
 γυντας. Male Zeune si μὲν inter-
 pretatur quandoquidem.

ἤδη—ἰπὶ πτόλιν.] Statim—tum
 demum, quum. Male Paris. habet
 ἰπὶ πτόλιν.

31. ὄντες ἱκανοί.] Hæc verba ex
 Paris. adfici; contra margo Steph.
 et Eton. ὄντες ἱκανοί, ὃ ἄνδρες post
 ὑπισχυμένους ὑμῖν reponunt. Zeune

præcunte Hutchinsone additamen-
 tum tanquam ex sect. 26. repetitum
 a librario damnavit. Verum hoc in
 loco repositum id bene habere et ne-
 cessarium mihi videbatur.

σωτηρίας.] Liber Brodæi παρίας,
 margo Steph. παρίας, Paris. Eton.
 ἀπαρίας. Leonclavius παρίας vertit,
 Welfius et Hutchinson receperunt,
 σωτηρίας cum Edd. vett. Guelf. Re-
 gius A. habet.

ἀναπαύσασθαι.] Mihi scriptura E-
 ton. ἀναπαύσασθαι placet.

32. ὁμοῦ μὲν ὄντες.] Cum Hutchin-
 sono delevit Zeune interfertur vulgo
 γὰρ post μὲν, quod omitti voluit jam
 olim Stephanus et abest a Codice E-
 tonensi.

ἡττωμένων.] Eton. liber ἡττωμένων ha-
 bet; idem deinceps διασπασθέντες ὃ
 ἔν.

δύνασθε.] Edd. vett. δύνασθε,

Δοκεῖ οὖν μοι, ὥπερ ὑμῖν, ἐκπαρεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλά- 33
δα· καὶ ἂν τις μείη, ἢ ἀπολιπὼν τινα ληφθῇ, πρὶν ἐν
ἀσφαλῇ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρῖνεσθαι αὐτὸν ὡς
ἀδικῶντα. Καὶ ὅτω δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, ἀράτω τὴν χεῖ-
ρα. Ἀνέτειναν πάντες.

Ὁ δὲ Σιλανὸς ἀβία, καὶ ἐπεχέρει λέγειν, ὡς δίκαιον 34
εἶη ἀπιέναι τὸν βουλούμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠγά-
χοντα, ἀλλ' ἠπέλουν αὐτῷ, εἰ λήφοντα ἀποδιδράσκον-
τα, ὅτι τὴν δίκην ἐπιδήσειεν. Ἐνταῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν 35
οἱ Ἡρακλεῶται, ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἶη, καὶ Ξενοφῶν
αὐτὸς ἐπεψηφικῶς εἶη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπουσι, τὰ δὲ
χρήματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίῳ καὶ Θάρακι, ἐψευ-
σμένως ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ἐνταῦθα ἐκπεπληγμέ- 36
νοι ἦσαν, καὶ ἐδεδίδεσαν τὴν στρατίαν, εἰ τὴν μισθοφορὰν
ὑπέσχημένοι. Καὶ παραλαβόντες οὗτοι καὶ τοὺς ἄλ-

Guelf. *δυνάμιθα*. Stephani scriptu-
ram firmant Paris. Eton.

ἀπαλλάξαι] Vulgatum *ἀπαλλά-
ξῃ*σι. Eton. *ἀπαλλάξῃ*σι. ex Step-
hani correptione mutavit Hutchinson.

33. *ἂν τις μείη, ἢ ἀπολιπὼν*] Mar-
go Steph. et Eton. *ἂν τις μὲν τι ἀπο-
λιπὼν*, unde Hutchinson efficiebat *ἂν
τις μίμῃ ἀπολιπὼν*, satis infelici con-
jectura. Ceterum Xenophontis ora-
tio contenta erat contra Silani consi-
lium abeundi seorsum.

καὶ ὅτω] Eton. addit *ἢ*. Sequens
ἀράτω ex libro Brodæi, Paris. Eton.
praetulit Zeune; vulgatum *αἰρήτω* re-
vocavit Weiske. Sed supra iii. 2, 9.
33. 38. est *ἀνατινάτω τὴν χεῖρα*. In-
fra vii. 3, 5. est ipsum *ἀράτω τὴν
χεῖρα*.

34. *διαίοντι εἷη*] Edd. vett. Guelf.
ἰπῶσι—*ἰπιδῶσι*. Castalio *ἰπιδῶσι*
dedit.

35. *καὶ Ξενοφῶν—εἷη*] Hæc desunt
in Junt. et Guelf. αὐτὸς ἐπεψηφικῶς
est in margine Villosi.

τῆς μισθοφορᾶς] Cum verbis *τὰ
χρήματα* copulanda vidit et monuit
Hutchinson, qui tamen deleri ma-
luit hoc alieno loco additum mem-

brum.

36. *καὶ παραλαβόντες*] Liber Eton.

οὖν adjungit. Sequens *ἀνακαίνοντα*
dedi pro vulgato *ἀνακαίοντα*. Guelf.
habet propius a vero scriptum *ἀνα-
καίνοντο*. Supra sect. 27. *μὴ κοι-
νῶντα τῇ στρατίᾳ* ex Paris. et libro
Stephani in *κοινῶν* mutavi. Ibi
tamen Thucydidis auctoritatem iv.
4. opposuit Hutchinson. Supra iii.
1, 5. sine varietate est *ἀνακαίνονται*
Σικεράσι περὶ τῆς πορείας. sed statim
sequitur *ἀνακαίνονται τῇ διαίᾳ περὶ τῆς
πορείας*. ubi tamen margo Villosi.
ἀνακαίνονται annotavit. Sed infra
vi. 1, 22. sine varietate est *τοῖς θείοις
ἀνακαίνονται*. Cyrop. v. 4, 15. *οὗτοι
ἀνακαίνονται τοῖς θεοῖς οὐδὲν τῇ Κύ-
ρῳ*. In Hellenicis vii. 1, 27. *τῇ μὲν
διαίᾳ οὐδὲν ἱκανώσαντο*. vii. 2, 20. *ἀνα-
καίνονται τοῖς θεοῖς θυμῶν*. vi. 3, 8.
οὐκ ἀνακαίνονται τοῖς συμμάχοις. Me-
morab. iii. 7, 3. *ὅταν τι ἀνακαίνονται*
οὐ. Vana igitur est annotatio Moer-
idis: *ἀνακαίνονται Ἀστικῶς, ὡς Θεουδι-
δης, ἀνακαίνονται τοῖς φίλοις* ἀνακαίνονται
ἐπὶ Ἑλληνικῶς. ubi Isocratis locum
ad Demonium p. 18. opposuerunt
Interpretes. *κοινῶν τινι πρᾶγμα* est in

λους στρατηγούς, οἷς ἀνεκεκοίνωντο, ἀ πρὸςθεν ἔπραττον, (ἅπαντες δ' ἦσαν, πλὴν Νέωνος τοῦ Ἀσιναίου, ὃς Χειρί-
σόφῳ ὑπεστρατήγει· Χειρίσοφος δὲ αὐτῷ παρῆν) ἔρχον-
ται πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ λέγουσιν, ὅτι μεταμέλοι αὐ-
τοῖς, καὶ δοκοῖη κράτιστον εἶναι πλεῖν εἰς Φάσιν, ἐπεὶ
πλοῖα ἐκεῖ ἐστί, καὶ κατασχεῖν τὴν Φασιανῶν χώραν.
37 Αἰήτου δ' υἱὸς ἐτύγχανε βασιλεύων αὐτῶν. Ξενοφῶν δ'
ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατείαν·
ὁμοῖς δὲ συλλέξαντες, ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ἐν-
ταῦθα ἀποδείκνυται Τιμασίων ὁ Δαρδανὸς γνώμην,
μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγοὺς
πρῶτους πειρᾶσθαι πείσαι. Καὶ ἀπελθόντες ταῦτα
ἔποιοι.

CAP. VII.

Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα.
Καὶ ὁ Νέων λέγει, ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικῶς τοὺς ἄλ-
λους στρατηγούς, διανοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς

Aristophanis Nub. 197. sed ἀνακοινού-
σθαι versu 470. Lystr. 1177. ἀνα-
κοινῶν. Æschyli Suppl. 370. ἀστῶν
δι πάσι τῶνδε κοινῶς πῆρι. Secutus
igitur sum in Xenophonte librorum
optimorum auctoritatem.

Νίανος] Paris. Μίανος. deinceps Ἀ-
σινίως margo Steph. Villois. Guelf.
quam formam Stephanus Byzant. ut
vitiosam improbat.

οὐκ παρῆν] Ita liber Brodæi et
Eton. Vulgatum οὐ παρῆν correxit
Zeune.

ἰστί πλοῖα ἰστί ἰστί] Miror Inter-
pretum silentium, et versionem vul-
gatam quandoquidem ibi adsunt *navi-
gia*. De Phaside enim mentio ante-
cessit. Heracleotæ vero naves sub-
misferant postulas. Quid hæc ad
Phasin attinent? Solus Halbkart po-
suit: *da man jetzt Schiffe hätte*; quasi
scriptum sit: ἰστί πλοῖα ἤδη πάριστι.

Mihi *ιστί* vitiosum videtur, et *πλοῖα*
vel τὰ πλοῖα πάριστι scribendum.

37. *οὐκ*] Ita cum Juntina Guelf.
Eton. *οὐκ* Aldina, Steph. *οὐδὲν* mar-
go Steph. et Paris. Pluribus Colcho-
rum regibus commune nomen Ἰε-
τæ fuisse testatur Strabo libro i. καὶ
ἰστί τοῖς ἰστί τοῦτ' ἰσχυρῶς τοῦτομα.

μὴ ἐκκλησιάζειν] Eton. οὐκ ἐκκλ.
habet, deinceps *πᾶσι* cum Parisi-
ensi.

1. ἀνεπύθοντο] Herodotus ἀπασ-
θάνομαι τὸν πᾶσαντα, Aristophanes
Pacis versu 693. ἀναπύθου σου ha-
bet, notione querendi. Sed h. l. vi-
detur eo sensu verbum positum esse,
quo poetæ ἀπύθοντα fieri dicunt, *qua*
vulgantur, in *vulgi* *effugantur*, *pub-*
licantur. Ceterum liber Eton. h. l.
habet ita scriptum: Ταῦτα οὐκ στρα-
τιῶται ἀνεπύθοντο τὰ πραττόμενα.
Guelf. habet ἀνεπύθοντο.

στρατιῶτας πάλιν εἰς Φάσιν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶ-
ται χαλεπῶς ἔφερον· καὶ σύλλογοι ἐγίνοντο, καὶ κύκλοι
συνίσταντο· καὶ μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν, οἷα
καὶ τοὺς τῶν Κόλχων κήρυκας ἐποίησαν, καὶ τοὺς ἀγορα-
νόμους· ὅσοι γὰρ μὴ εἰς τὴν θάλατταν κατέφυγον, κατα-
λείσθησαν. Ἐπεὶ δὲ ἡσθάνετο ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν αὐτῷ 3.
ὡς τάχιστα συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν, καὶ μὴ εἶσθαι
συλλεγῆναι αὐτομάτους· καὶ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα συλ-
λεῖξαι ἀγορὰν. Οἱ δὲ, ἑπεὶ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, συνέ- 4
δραμον καὶ μάλα ἐτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τῶν μὲν
στρατηγῶν οὐ κατηγόρει, ὅτι ἤλθον πρὸς αὐτὸν, λέγει δὲ
ὧδε·

Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὧ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα 5
ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φάσιν. Ἀκούσατε
οὖν ἐμοῦ, πρὸς θεῶν· καὶ εἰ μὲν ἐγὼ φαίνωμαι ἀδι-
κῶν, οὐ χρεὶ με ἐνθὲνδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τὴν δίκην·
ἂν δὲ ὑμῖν φαίνωνται ἀδικούντες οἱ ἐμὲ διαβάλλοντες,
οὕτως αὐτοῖς χρῆσθε, ὥσπερ ἄξιον. Ἵμεις δὲ ἐπίστα- 6
σθαι δῆπου, ὅπόθεν ὁ ἥλιος ἀνίσχει, καὶ ὅποι δύεται·
καὶ ὅτι, εἰ μὲν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ ἰόναι, πρὸς
ἐσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· εἰ δὲ τις βούληται εἰς τοὺς
βαρβάρους, τοῦμπάλιν πρὸς ἑω. Ἔστιν οὖν, ὅστις ταῦτο
δύναται· ἂν ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, ὡς ὁ ἥλιος, ἐνθα μὲν
ἀνίσχει, δύεται δὲ ἐνταῦθα· ἐνθεν δὲ δύεται, ἀνίσχει δὲ

2. ἀκούσαντες δι] Eton. ἀκούσαντες ταῦτα.

Κόλχων κήρυκας] Nihil de Colchorum legatis antecessit; sed respicit Xenophon narranda demum fecit. 13. et seqq.

ἐνι γὰρ] Eton. γὰρ omittit.

3. συναγαγεῖν αὐτῶν ἀγορὰν] Est hoc uno in loco pro ἐκκλησίᾳ. Antecedens αὐτῷ deest in Guelf. Articulum ante Ξενοφῶν omittit Eton. Deinceps συλλεῖξαι Eton.

4. λίγην δὲ ἄδι] Edd. vett. Guelf. λίγην δ' ὅτι.

5. οὖν ἐμοῦ] Ita cum Guelf. Zeune. Vulgatum μου revocavit Weiske.

6. ἐπίστασθαι] Margo Steph. εἰδῆσθαι. Paris. εἰδῆσθαι. deinde εἰδῆσθαι. Paris. Eton. ἀνίσχει Edd. vett. Guelf.

ἰσθῆναι δὲ δύεται, ἀνίσχει δ' ἰσθῆναι;] Hæc mihi inepta et spuria videntur verba. Primum enim repetitur, quod jam antea dictum erat; sed inepte repetitur. Antea erat ἰσθῆναι ἀνίσχει.

γίνεσθαι; Ἀλλὰ μὴν καὶ ταῦτό γε ἐπίστασθε, ὅτι ὁ
Βορέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ἑλλάδα φέρει, Νότος
δὲ εἰσω εἰς Φάσιν καὶ λέγεται, ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς
καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ταῦτο οὖν ἐστὶν
ὅπως τις ἀνὴρ ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ, ὥστ' ἐμβαινεῖν, ὅπταν
8 Νότος πνέῃ; Ἀλλὰ γὰρ ὑμᾶς, ὅπταν γαλήνῃ ἢ ἐμ-
βιβῶ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐν ἐνὶ πλοίῳ πλουταῦμαι, ὑμεῖς

ἰσταῦθα δύναι. recte hoc dicitur;
non minus bene fecit. 6. ἴδιν ἀνίσχυ,
ἴπιν δύναι. Sed minime probari pot-
est ἴδιν δύναι, etiam si probari possit
ἰστυῖδιν ἀνίσχυ. Deinde finge tibi
simul animo Xenophontem digito
una demonstrantem cæli regionem
occidentis, dum ait ἴδιν μὲν ἀνίσχυ,
et conversum ad orientem subjun-
gere δύναι δ' ἰσταῦθα. Quod si vim
aliquam repetendæ eidem orationi et
demonstrandis iisdem cæli regionibus
inesse putaveris, tum Xenophon
consistens et ad orientem etiamnum
conversus repetet non, ut vulgo est,
ἴδιν δ' δύναι, (variata oratione, re
manente eadem, et incepte variata;
nam sol non ἴδιν sed ἰσταῦθα δύν-
ομαι dicitur) sed repetitis iisdem ver-
bis, sed ordine inverso: ἴδιν μὲν δύν-
ται, ἀνίσχυ δ' ἰσταῦθα. Contra repe-
tendum δ' ἴδιν in hac inversione locum
plane alienum occupat. Sed nego
vim inesse aliquam repetitæ et inver-
sæ orationi; idemque video sensisse
mecum Interpretes. Vertunt enim:
*solem iſthic oriri, ubi occidit; ibi occi-
dere, qua oritur.* Sic etiam Halbkart.
Ita vero perit omnis vis demonstra-
tionis διπλοῦς, quæ inest vocabulis
ἰσταῦθα, ἰστυῖδιν, quam tamen agno-
vit etiam Weiske; contra tribuitur
illis notio aliena. Dicendum enim
fuiſſet: ἴδιν μὲν ἀνίσχυ, ἴπιν δύναι,
ἰσταῦθα δ' δύναι, ἴδιν ἀνίσχυ. Sed
video Weiskium ad h. l. posuisse:
*Deinde commode, quam brevissime ta-
men, idem illud repetitione urgetur: ἴ-
διν δ' δύναι &c. ex quo etiam oritur
figura ἰσταῦθου, quæ ab interrogatione
plus gravitatis nanciſcitur.* Pudebat
me pæne infantie meæ, cum hæc
legerem in annotatione satis longa
scripta, nec tamen intelligere possem,
quid ea faceret ad locum explican-

dum et difficultatem verborum ex-
peditendam. Tandem suspicari cœ-
pi, virum doctum et acutum rei magis
quam verbis animum habuisse
attentum, cum hunc locum tracta-
ret; quod ei sæpiuscule in Xeno-
phonte interpretando accidisse doleo.
Equidem verba, uti dixi, ἴδιν δ' δύν-
ται—ἰστυῖδιν spuria esse cenſeo et de-
lenda.

7. ἰστυῖδιν] Ita cum Paris. Eton.
Zeune. Antiquum ἰστυῖδιν revo-
cavit Weiske.

καὶ λίγισσι] Hanc Stephani lectio-
nem ductam ex Paris. (ubi tamen
λίγισσι est) prætulit Zeune et Wei-
ſke. Edd. vett. Guelf. Eton. margo
Steph. habent καὶ λίγισσι, ὅτι ὁ βορρᾶς
πνέει, ὅταν καλὸν πλοῖον ὦσι καὶ ἀπλ-
θύν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Mihi contra
καλοὶ πλοῖ vehementer displicent, et
in plurimorum librorum scriptura ita
leviter correctæ, καὶ καὶ λίγισσι, ὅτι ὁ
βορρᾶς πνέει, καλὸν πλοῖον ὦσι, ὅταν
καὶ ἀπλθύν εἰς τὴν Ἑλλάδα, nihil
equidem esse video, quod possit im-
probari aut reprehendi.

ὁμᾶς ἐξαπατήσῃ] Ex Eton. Paris.
ὁμᾶς adjecit Zeune.

8. Ἀλλὰ γὰρ ὁμᾶς] Ita Stephanus
cum Paris. scripsit; in Paris. tamen
et Eton. ὁμᾶς abest. Equidem Edd.
vett. Guelf. et Etonensis scripturam
ἀλλ' ἄρα præfero, sine interrogatio-
nis notæ, quam etiam in vulgata fu-
istuli.

ἐμβιβῶ] Mæris: διαβιβῶ, Ἀργαῖος
διαβιβῶμαι, Ἑλληνικός.

οὐκοῦν] Ita sublata notæ interroga-
tionis cum Stephano scripsit Weiske
pro οὐα οὐ.

πλουταῦμαι] Paris. πλούτομαι, Eton.
πορεύομαι. Pro ἰστυῖδιν Edd. vett.
Guelf. ἰστυῖδιν habent. Sequens οὐ
omittit Eton.

δὲ ταυλάχιστον ἐν ἑκατόν. Πῶς ἂν οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ
βιασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν, μὴ βουλομένους, ἢ ἐξαπατή-
σας ἄγοιμι; Ποιῶ δὲ ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας καὶ κατα-9
γοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἥκειν εἰς Φάσιν· καὶ δὴ καὶ ἀπο-
βαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώσεσθε δὴπου, ὅτι οὐκ ἐν τῇ
Ἑλλάδι ἐστέ· καὶ ἐγὼ μὲν ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς εἰς
ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατημένοι ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες
ὄπλα. Πῶς ἂν οὖν εἰς ἀτὴρ μᾶλλον δόιη δίκη, ἢ οὕτω
περὶ αὐτοῦ τε καὶ ὑμῶν βουλομένους; Ἄλλ' οὗτοι εἰσιν 10
οἱ λόγοι ἀνδρῶν ἡλιθίων, καὶ ἐμοὶ φθονούτων, ὅτι ἐγὼ
ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι. Καίτοι οὐ δικαίως γ' ἂν μοι φθε-
νοῖεν. Τίνα γὰρ αὐτῶν ἐγὼ καλύω ἢ λέγειν, εἴ τις τι
δύναται ἀγαθὸν ἐν ὑμῖν, ἢ μάχεσθαι, εἴ τις ἐθέλει,
ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυτοῦ, ἢ ἐγρηγορεῖν περὶ τῆς ὑμετέ-
ρας ἀσφαλείας ἐπιμελούμενον; Τί γάρ; ἄρχοντας αἰ-
ραμένων ὑμῶν, ἐγὼ τίνοι ἐμποδῶν εἰμι; Παρίημι, ἀρχέ-
τω· μόνον ἀγαθόν τι ποιῶν ὑμᾶς φαινέσθω. Ἄλλα 11
γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ τούτων τὰ εἰρημένα· εἰ δὲ τις
ὑμῶν ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἶσται ταῦτα, ἢ ἄλλον.

9. πῶς δ' ὑμᾶς] Ponam vero. Valckenæ ad Herodoti vii. 184. malebat scriptum πῶς δέ. Sed Euripideum καὶ δὴ Medæ 386: Helenæ 465. diversum est; quo ipso Xenophon statim utitur.

καὶ δὴ καὶ] Ponamus etiam nos descendere. Hunc usum particulæ καὶ δὴ docuit Valckenæ l. c. p. 591. et Hermann ad Vigerum p. 793. Vana igitur Hutchinsoni est conjectura ei δὴ καί.

εἰς ὑμᾶς] εἰς ὑμᾶς Junt. Guelf. εἰς ὑμᾶς Aldina, margo Villosif. εἰς plane deest in Eton.

ἢ ὅττω] Porson malebat ἢ ἐγὼ ὅττω. Ita quidem sententia generalis converteretur in specialem; quod num voluerit facere Xenophon, an illud, dubitari potest.

10. δικαίως γ' ἂν μοι φθονοῖεν] Edd. vett. Guelf. ε' δ', Castalio τε omisit.

deinceps Welsius et Hutchinson φθονοῖεν, quod vitium corrigi jussit Porson.

ἐγὼ καλύω] Ex Eton. ἐγὼ addidit Zeune. Sequens τις idem liber omittit.

ἰδίω] Ita cum Guelf. Zeune. alii ἰδίω dederunt. Deinceps ἐπιμελούμενον habet liber Brodæi.

τί γάρ] Edd. vett. Guelf. εἰ γὰρ δ' ἄρχοντας. sequens ὑμῶν omittit Juntina cum Guelf. postea ἐροῦμαι ἂν Παρίφ. verum exhibit margo Villosif.

ποιῶν ὑμᾶς] Ex Eton. ὑμᾶς adjuncti, necessarium ad sententiam loci absolvendam.

11. Ἄλλα γάρ] Sed verbum amplius non addo: nam adversus malevolorum criminationes satis dixisse videor. Ita h. l. interpretatur Zeune.

ἢ αὐτὸς] Hæc omisit Eton. Verba Guelf. ita ordinat, ut ἢ ἐκ. εἰ αὐτὸς

- 12 ἔξαπατήσαι ταῦτα, λέγων διδασκῶ. Ὅταν δὲ τούτων ἄλλος ἔχητε, μὴ ἀπέλθῃτε, πρὶν ἂν ἀκούσητε, οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ ἀρχόμενον πρᾶγμα· ὃ εἰ ἔπεισι, καὶ ἔσται, οἷον ὑποδείκνυσιν, ὥρα ἡμῖν βουλευέσθαι περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ κάκιστοί τε καὶ αἰσχιστοὶ ἄνδρες φανῶμεν καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων καὶ φιλίων
- 13 καὶ πολεμίων, καὶ καταφρόνηθῶμεν. Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται, ἐθαύμασαν τε, τί εἶη, καὶ λόγειν ἐκέλευον. Ἐκ τούτου ἀρχεται πάλιν· Ἐπίστασθέ μου,

ponat. Stephanus scribendum con-
jecit ἡ αὐτὴ ἀκούω, quia λίγων se-
quens cum ἔξαπατήσαι copulabat.
Zeune vulgatam interpretatur: Si
quis vero vestrum putat, vel fieri posse,
ut ipse in hoc genere decipiatur, vel
alium jam in eo deceperit, is oratione
doceat. Weiske posteriori ταῦτα in
παντὶ mutandum censens aut plane
tollendum verba λίγων διδασκῶ in-
terpretatur profiteatur et doceat; re-
ste. Totum locum ita vernacule
vertit: Wenn jemand glaubt, dass er
wohl in diesem Punkte möchte betrogen
werden, oder dass jemand in diesem
Punkte auf Betrug umgehe, der sage
und beweise es. Plane diversus ab-
it. Halbkart ita vertens: Glaubst aber
Jemand von euch, dass er sich, entwe-
der durch eignen Irrthum, oder durch
fremde Ueberredung in seiner guten
Meinung von mir geirrt habe, der be-
weise dies öffentlich. Sed ea senten-
tia ex verbis græcis nullo modo pot-
est excipulpi, in quibus vir doctus
non animadvertit adjunctum αὐ infinitivo
ἔξαπατηθῆναι postulare, ut
cum Zeunio veritas fieri posse, ut ipse
ita (ταῦτα respicit ad sect. 5.) deci-
piatur aut alium ita decipiat. Scilicet
ad sequens ἔξαπατηθῆναι repeten-
dum est αὐ, quod egregie monuit vir
doctus, qui censuram dedit versionis
Halbkartianæ in Ephemerid. litterariis
Lipfensibus anni 1804. p. 1775.

12. ὃ τι ἔπεισι. Quod facimus si la-
tius scripserit et tale fuerit, quale ex
specimine edito cognitum habemus. Ita
Zeune interpretatur. Contra Wei-
ske: quæ res si ingruet seu late vaga-
bitur: ἐπιδεικνυσιν, se ostendit. Halb-

kart: wenn dies (Verfahren) in der
Art, wie wir schon ein Beyspiel haben,
fortgesetzt wird, und sich weiter ver-
breitet. Mihi viri docti a vera sen-
tentia aberrasse videntur, fallam le-
xionem ἐπιδεικνύναι secuti, et vix
verbo ἔπεισι facere, quod accedit, in-
gruet in exercitum significat. ἐπιδεί-
κνυσιν vero, quod est in libro Eton. et
Parisenfibus, dicitur de rebus et ho-
minibus, qui subito exsunt et offen-
dunt se non opinatis, et significatio-
nem aliquam futuri habent. Sensu
neutro Polybius ii. 39, 12. τῷ μὴ δό-
νασθαι οἷον προστάται ἔξω τῆς προ-
αίρεως, καὶ διὰ τὸν ἐπιδεικνύναι ποτὶ
μὴν ὑπὸ τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς ἐπι-
στυγέσθαι καὶ καλύεσθαι, ποτὶ δὲ μέλ-
λον ὑπὸ τῆς Μακεδόνων. Xenophon
sæpius verbum adhibet ita, ut signi-
ficet exemplo operis vel facti propo-
sito docere aliquem.

ἔρα ἡμῖν] Edd. vett. Guelf. ὅμν, et
mox ὅμν habet Eton.

καὶ πρὸς θεῶν καὶ π. ἀνθρώπων] Er-
ga deos et homines interpretatur Zeu-
nianus Index. Sæpenumero Arriani
Anabasis habet ὅσα δίκαια καὶ δίκαιά
ἵστι πρὸς θεῶν καὶ ἀνθρώπων; et sic
Æschylus Choeph. 119. καὶ ταῦτα
μοῦ ὅτιν μισθὸς θεῶν πάρα. in quo
loco adhæsit postremus Editor. Su-
pra ii. 5, 20. ὃς μόνος μὲν πρὸς θεῶν
ἀειδὴς, μόνος δὲ πρὸς ἀνθρώπων αἰσχρὸς.
Æschyli Suppl. 397. ξέρμαχος ἰλό-
μινος δίκαια καὶ εὖβας πρὸς θεῶν.
καὶ φίλων] Guelf. καὶ φίλων; plane
hæc omisit Eton. qui ἀποφανόμεθα
habet pro φανόμεν, et verba καὶ κατα-
φρονηθῶμεν omittit.

ὅτι χωρία ἦν ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς Φίλια τοῖς Κερασούντιοις, ὅθεν κατιόντες τινὲς καὶ ἱερεῖα ἐπώλουν ἡμῶν, καὶ ἄλλα, ὧν εἶχον. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ ὑμῶν τινες, εἰς τὸ ἐγγυτάτῳ χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσαντές τι, πάλιν ἐλθεῖν. Ταῦτο καταμαθὼν Κλεάρε- 14
τος ὁ λοχαγὸς ὅτι καὶ μικρὸν εἴη, καὶ ἀφύλακτον, διὰ τὸ Φίλιον νομίζειν εἶναι, ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς τῆς νυκτός, ὡς παρρησῶν, οὐδεὶ ἡμῶν εἰπών. Διενεόητο δὲ, εἰ λά- 15
βοι τὸ χωρίον, εἰς μὲν τὸ στράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν, ἐμβὰς δὲ εἰς τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ ἐτύγχανον οἱ σύσκηνοι αὐτοῦ παραπλέοντες, καὶ ἐνθήμενος, εἴ τι λάβοι, ἀποπλέων ὄχρεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου. Καὶ ταῦτα συνωμολόγησαν αὐτῷ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύσκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰσθάνομαι. Παρακαλίσας οὖν, ὅπόσους ἔπειθεν, ἤγεν ἐπὶ τὸ χωρίον. 16
Πορευόμενον δὲ αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ συστάντες οἱ ἀνδρωποὶ, ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίοντες, τὸν τε Κλεάρετον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συγχούς· οἱ δὲ τινες καὶ εἰς Κερασούντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δὲ ἦν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἡμεῖς δεῦρο ἐξωρμώ- 17
μεν πεζῇ. Τῶν δὲ παραπλέοντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασούντι, οὓς πω ἀνηγμένοι. Μετὰ ταῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, ἀφικνοῦνται τῶν ἐκ τοῦ χωρίου τρεῖς ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, πρὸς τὸ κοινὸν τὸ ἡμέτερον χρή-

13. τοῖς βαρβαρικοῖς] Eton. βαρβαρικά habet. deinde ἐπώλουν ὑμῶν Guelf.

χωρίον] Leonclaviana et Welfiana χωρίον habent.

ἐλθόν] Paris. ἀπῆλθον habere dicuntur.

14. Κλεάρετος] Ita Guelf. hic et infra, ubi vulgo est Κλεάρετος.

καὶ μικρὸν] Ex Guelf. Eton. καὶ et sequens τῆς ante νυκτός addidit Zeune.

15. τὸ χωρίον] Eton. τοῦ τὸ χωρίον —ισβάς.

εἰς τὸ πλοῖον] Articulum ex Castal. adsumsi cum Zeunio.

οἱ ἐν τῷ πλοίῳ] Margo Steph. et Paris. οἱ ἐκ τοῦ πλοίου.

17. ἐν τῇ ἡμέρᾳ] Ita Eton. Vulgo deest ἐν præpositio. Deinde ἐξωρμώμεν Guelf.

τῶν δὲ παραπλέοντων ἔτι τινὲς] Eton. τῶν πλείοντων εἴ τις λέγουσιν, ἀφικνοῦνται, mediis omiſſis multis. Intelliguntur, qui v. 4. 1. dicuntur ἐκ Κερασούντος κατὰ θάλατταν νομίζεισθαι.

- 18 ζῶντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς Κερασσούντιους ἔλεγον, ὅτι θάυμαζοιεν, τί ἡμῖν δοῖται ἐλθεῖν ἐπὶ αὐτοὺς. Ἐπεὶ μὲντοι [σφᾶς λέγειν] ἔφασαν, ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γένοιτο τὸ πρᾶγμα, ἥδεσθαι τε αὐτοὺς καὶ μέλλειν πλεῖν δεῦρο, ὥς ἡμῖν λείπει τὰ γενόμενα, καὶ τοὺς νεκροὺς θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν λαβόντας τοὺς τούτου δεομένους. Τῶν δὲ ἀποφυγόντων τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερασσούντι· αἰσθόμενοι δὲ τοὺς βαρβάρους, ὅποι ἴοιεν, αὐτοὶ τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς ἄλλοις παρεκαλύοντο. Καὶ αἱ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι, τρεῖς ὄντες οἱ πρῶτοι, καταλευσθέντες. Ἐπεὶ δὲ ταῦτο ἐγένετο, ἔρχονται πρὸς ἡμᾶς αἱ Κερασσούντιοι, καὶ λέγουσι τὸ πρᾶγμα· καὶ ἡμεῖς αἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες ἠχθόμεθα τοῖς γεγενημένοις, καὶ ἐβουλευόμεθα σὺν τοῖς Κερασσούντιοις, πῶς ἂν ταφείησαν 21 οἱ τῶν Ἑλλήνων νεκροί. Συγκαθήμενοι δ' ἔκωθεν τῶν ὅπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν θορύβου πολλοῦ, παῖε, παῖε,

18. ἐπὶ αὐτοὺς] Ita Eton. Vulgo est πρὸς αὐτοὺς.

Ἐπεὶ μὲντοι σφᾶς λέγειν ἔφασαν] Stephanus ἱστοῖα μὲντοι corrigebat; vulgatam Zeune ita defendi posse censet, ut verba σφᾶς λέγειν in Paris. et Eton. libro omiſſa deleantur. Igitur secluisse. Weiske ferri posse putabat, si veritas se credere, ita de se pronuntiare.

ἥδεσθαι τι αὐτοὺς] Repete αἱ Κερασσούντιοι λέγουσιν, non ἔφασαν, quod facere jubet Zeune.

πλεῖν δεῦρο] Ex Paris. et Eton. ἰταυθᾶ dedit Zeune.

ὥς ἡμῖν λείπει] Aldina, Steph. Guelf. ἰμῖν habent; deinde vulgatum λείπει ex Eton. et Paris. correxit Zeune.

αὐτοὺς κτελεῖν] Propinquos occisorum intelligit, et barbaris opponi censet Weiske, quibus sensum humanitatis tantum tribuerit Xenophon, quo gravius crimen Græcorum istorum apparet. Sed αὐτοὺς in αὐ-

τῶν mutat Guelf. Idem cum Castal. θάπτειν omittit; Juntina habet αὐτοὺς θάπτειν.

τοὺς τούτων διαμένοντες] Hæc absunt a Paris. et Eton. τούτων edidit Steph. quod habet a prima manu Guelf. et margo Villosi.

19. τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες] Paris. et Eton. habent τινὲς Ἕλληνας τυχόν ἔτι ὄντας. sed ita sequentia etiam mutanda fuerint.

ἴσω ἴσως] Eton. ἴσω ἴσως. Sequens παρακαλύοντο ex margine Steph. Paris. et Eton. dedi pro διακαλύοντο, quod sensu diverſo et alieno ab h. l. dicitur.

20. ἠχθόμεθα] Ex Eton. et Guelf. τι adjunct Zeune. Deinceps ἴσως ἂν habet Eton.

21. ἔκωθεν τῶν ὅπλων] Extra vel ante castra, ἱμπεροῦντι τῶν ὁπλων alibi, ubi conciliabantur duces exercitus.

παῖε, παῖε] Alterum παῖε omittit Eton.

βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα δὴ ὀρῶμεν πολλοὺς προσ-
 θεύοντας, λίθους δ' ἔχοντας ἐν ταῖς χερσὶ, τοὺς δὲ καὶ
 ἀναιρουμένους. Καὶ οἱ μὲν Κερασούντιοι, ὡς ἂν καὶ ἐν-22
 ρακότες τὸ παρ' ἑαυτοῖς πρᾶγμα, δέισαντες ἀποχωροῦσι
 πρὸς τὰ πλοῖα. Ἦσαν δὲ, νῆ Δία, οἱ καὶ ἡμῶν ἔδεισαν.
 Ἐγώ γε μὴν ἤλθον πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἠρώτων, ὅ τι ἐστὶ τὸ 23
 πρᾶγμα. Τῶν δ' ἦσαν μὲν, οἱ οὐδὲν ἤδεσαν, ὅμως δὲ
 λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν. Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδότε τινὶ
 ἐνέτυχον, λέγει μοι, ὅτι οἱ ἀγορανόμοι δεινότατα ποιοῦσι
 τὸ στρατεύμα. Καὶ ἐν τούτῳ τις ὄρᾳ τὸν ἀγορανόμον 24
 Ζήλαρχον, πρὸς τὴν θάλατταν ἀποχωροῦντα, καὶ ἀνέ-
 κραγεν' οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, ὥσπερ ἡ σὺς ἀγρίου ἢ ἐλά-
 φου φανέντος, ἵενται ἐπ' αὐτόν. Οἱ δ' αὖ Κερασούν-25
 τιοι, ὡς εἶδον ὀρμῶντας καθ' ἑαυτοὺς, νομίσαντες ἐπὶ
 σφᾶς ἴεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, καὶ ἐμπίπτουσιν εἰς τὴν
 θάλατταν. Συνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν τινες, καὶ
 ἐπνίγετο, ὅστις μὴ ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν. Καὶ 26
 ταῦτας τί δοκεῖτε; ἡδίκουν μὲν οὐδὲν, ἔδεισαν δὲ, μὴ
 λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτῶκοι. Εἰ οὖν ταῦτα
 τοιαῦτα ἔσται, θεάσασθε, οἷα κατὰστασις ἡμῖν ἔσται
 τῆς στρατιᾶς. Ἑμεῖς μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔσεσθε κύριοι 27
 αὐτ' ἀνελεῖσθαι πόλεμον, ὃ ἂν βούλησθε, οὔτε καταλῦ-

22. παρ' ἑαυτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐτοῖς. Deinceps ἦσαν δ' ἰδιῶται καὶ ἡμῶν δ' Paris. Eton.

23. καὶ εἰδότε τινὶ ἐνέτυχον] Eton. omisso καὶ et τινὶ habet ἐνέτυχον.

24. καὶ ἐν τούτῳ] Eton. καὶ omisit; ex eodem vulgatum ἀποχωροῦντα cor-
 texi.

ἐσπερ ἡ σὺς] Ex Eton. ἢ adscivi euphonie et numeri causa.

25. οἱ δ' αὖ] Ex eodem Eton. vul-
 gatium Oī δ' Kie. correxat Zeune.

νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς] Stephanus me-
 morat scripturas has: νομίσαντες σα-
 φῆς ἐπὶ σφᾶς ἴεσθαι; alteram: σαφῆς

νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι. Paris.
 habet σαφῆς νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς γί-
 νεσθαι. Eton. etiam γίνεσθαι habet.

ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος] Guelf. ἰσχυρ.
 ἐτύγχανεν.

26. τί δοκεῖτε] Paris. et Eton. ad-
 dunt δῆσαι δηλονότι. quod idem addi-
 tamentum in libris scriptis repertum
 a grammatico aliquo profectum esse
 censuit Stephanus.

λύσσα] Ita cum Stephano margo
 Villosi. λυσσῶν Edd. vett. Guelf.

27. ἀνιλεῖσθαι] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ἀν' ἰλεῖσθαι. deinceps βούλεισθε,
 —βίλει Eton.

σαι· ἰδίᾳ δὲ ὁ βουλόμενος ἄξει στρατεύμα, ἐφ' ὃ τι ἂν
 ἐθέλῃ. Καὶν τινες πρὸς ὑμᾶς ἴωσι πρέσβεις, ἡ εἰρήνης
 δεόμενοι ἢ ἄλλου τινὸς, κατακαίνοντες τούτους οἱ βουλό-
 μενοι, ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκούσαι τῶν πρὸς
 25 ὑμᾶς ἰόντων. Ἐπεὶτα δὲ, οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες ἔλθοιτε
 ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χάρα ἔσονται· ὅστις δ' ἂν ἑαυτὸν
 ἔλθαι στρατηγὸν, καὶ ἐθέλῃ λέγειν, βάλλε, βάλλε,
 οὗτος ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα κατακαίνειν καὶ ἰδιώτην
 ὑμῶν, ὃν ἂν ἐθέλῃ, ἄκριτον, ἂν ὥσιν οἱ πεισόμενοι αὐτῷ,
 30 ὥσπερ καὶ νῦν ἐγένετο. Οἷα δ' ὑμῖν καὶ διαπεπράχα-
 σιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοὶ, σκέψασθε. Ζήλαρ-
 χος μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲν ἀδικεῖ ὑμᾶς, οἴχεται
 ἀποπλῆων, οὐ δούς ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ, Φεύγει
 ἐκ τοῦ στρατεύματος, δέισας, μὴ ἀδίκως ἄκριτος ἀπο-
 30 θάνῃ. Οἱ δὲ καταλεύσαντες τὰς πρέσβεις διεπρά-
 ζαντο, ὑμῖν μόνοις μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασσῆντα μὴ
 ἀσφαλὲς εἶναι, εἰὰν μὴ σὺν ἰσχυρί, ἀφικνεῖσθαι· τὰς δὲ
 νεκροὺς, οὓς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ κατακαίνοντες ἐκέλευον
 θάπτειν, τούτους διεπράζαντο μηδὲ σὺν κηρυκίῳ ἔτι ἀσ-
 φαλὲς εἶναι ἀνελίσθαι. Τίς γὰρ ἐθέλῃσι κήρυξ εἶναι,
 31 κήρυκας ἀπεκτονᾶς; Ἄλλ' ἡμεῖς Κερασσυντίων θάψαι
 αὐτοὺς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν αὖν καλῶς ἔχει ταῦτα, δο-
 ξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσομένων, καὶ Φυλακὴν ἰδίᾳ

ἢ ἄλλου τινος] Eton. ἔστι οὐδενίαι
 κατακτείναντες.

28. κατακαίνουσι καὶ ἰδιώτην ὑμῶν] Eton. κατακαίνουσι οὐδὲν ὑμῶν; deinde idem περὶ δέμου habet.

29. Οἷα δ' ὑμῖν] Ex Parif. vulgatum ἡμῖν correxit Zeune, et πεπράχον mutavit ex margine Steph. Parif. Eton. Ego praeterea καὶ ex Parif. adjunxi post ὑμῶν.

μὴ γὰρ] Eton. liber γὰρ omittit, et deinceps ἡμῶς habet, ut postea

ἡμῶν Guelf.

δέισας] Abeft a libro Etonens.

30. ὑμῖν μόνοις] Eton. ἡμῖν μόνοις ἀφανῆσθαι. Edd. vett. Guelf. ἀφανῆσθαι.

31. Ἄλλ' ἡμεῖς] Redi ad feft. ap. Senfum non vidit loci Zeune, quem Weiske his verbis aperuit: *denique nos quidem neminem fore censuimus, qui illam legationem suscipere vellet, rogavimusque Cerasuatis, ut est.* Ceterum Eton. θάψαι αὐτῶν habet.

ποιήσῃ τις, καὶ τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδύξια πειράται ἔχων σκη-
νῶν. Εἰ μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θηρίων, ἀλλὰ μὴ ἀνθρώ- 32
πων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε παῦλάν τιν' αὐ-
τῶν· εἰ δὲ μὴ, πρὸς Διὸς, πῶς ἢ θεοῖς θύσομεν ἡδύας,
ποιῶντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς πολεμίοις πῶς μαχούμε-
θα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνωμεν; Πόλις δὲ Φιλία τίς 33
ἡμᾶς δέχεται, ἥτις αὖν ὁρᾷ τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν;
Ἀγορὰν δὲ τίς ἄξει θάρρων, ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα
ἐξαμαρτάνοντες φαινόμεθα; Οὐ δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα
ταῦτο εἶναι ἐπαίνου, τίς αὖν ἡμᾶς τοιοῦτους ὄντας ἐπαινε-
σκει; ἡμεῖς μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι ποτηροὺς αὖν φαίημεν εἶναι
τὰς τὰ τοιαῦτα ποιῶντας.

Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες ἔλεγον, τοὺς μὲν τούτων 34
ἄρχοντας δοῦναι δίκην, τῷ δὲ λοιπῷ μηκέτι ἐξεῖναι ἀνο-
μίας ἄρξαι· εἰς δὲ τις ἄρξῃ, ἄγεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ θανά-

αὐτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐτοῖς.

32. μέντοι] Guelf. μέντοι habet.

33. τίς ἔξω] Edd. vett. Guelf. τίς.
Deinceps Stephanus coniecit feri-
bendum: πρὸς τοὺς ἄλλους τὰ μέγ-
ιστα. Weiske contra monet τὰ μέγ-
ιστα esse h. l. τὰ ἐν τῇ ἀγορῇ. Ad
hæc autem, quorum maximum fit
in foro momentum, pertinere τοὺς
ἀγορεύοντας, ad quorum iniquam con-
ditionem respicere Xenophontem.
Vitium loci bene sensisse videtur Ste-
phanus, cui Weiskiana interpretatio
nullo modo mædetur. Aliam ratio-
nem iniiit Halbkart scribendo ἢ πρὸς
τὰ μέγιστα τοιαῦτα—φανόμεθα; con-
tra quem monuit Censor Lipsiensis
in Ephemeridibus anni 1804. p.
1775. ita ἀγορὰν gemina notione po-
ni, deinde debere esse φανόμεθα. Ipse
πρὸς τὰ μέγιστα in rebus maximis mo-
menti interpretatur, et τοιαῦτα sensu
adverbi dictum censet. Mihi vero
locus lacunosus esse videtur, et post
verba τίς ἄξει θάρρων excidisse videntur
verba aliquot, quæ injuriam ἀγορεύ-
οντος illatam, deinde vero eandem le-
gatorum vel præconum significabant.
Cædes præconum, utpote gravissima

juris gentium violatio, cum imple-
tate conjuncta, inprimis significari
videtur verbis πρὸς τὰ μέγιστα.

δὴ πάντες] Edd. vett. Guelf. δὴ πάντες
οἰόμεθα. Eton. οὐ δὴ πάντων οἰόμεθα
ταῦτο εἶναι ἐπαίνου. Zeune cum Hut-
chinsono intelligit ante ἰστέον præ-
positionem πρὸς, Jam quod attinet ad
laudum, quam nos omnino consecuturos
esse speramus. Contra Weiske πάν-
τες præferebat: difficultatem ver-
tendo obscuravit Halbkart. Mihi
πάντων præplacet, et structura verbo-
rum naturalis talis esse debuisse vi-
detur: πάντων δὲ (τούτων) ὅτι τοῦ ἰστέ-
ου δὴ οἰόμεθα ταῦτο εἶναι ἐπαίνου—
ἰστέον; Sed Xenophon οὐ dixit
referens ad ἰστέον, cum exspectares
ὅτι ad πάντων relatum. Pro ἡμῶς alii
libri præter Edd. vett. Steph. secun-
dam, Codd. Parif. et Guelf. dant
ἡμῶς.

34. ἄρχοντας] Edd. vett. Guelf. E-
τον. ἄρχοντας. Sequens μηκέτι vul-
gato οὐκέτι cum Parif. et Eton. præ-
tulit Zeune.

ἀγορᾶν—θάρρων] Juntina, Guelf.
Eton. θάρρων sine ἰστέον. Aldina, Steph.
θάρρων. Parif. ἀγορᾶν—θάρρων.

τῶν τούτων δὲ στρατηγούς εἰς δίκας πάντας καταστήσας
εἶναι δὲ δίκας, καὶ εἴ τι ἄλλο τις ἠδίκητο, ἐξ αὐτοῦ Κυ-
ρος ἀπέθανε· δικαστὰς δὲ τούτους λοχαγούς ἐποιήσαντο.
35 Παραίνυντος δὲ Ξενοφώντος, καὶ τῶν μάντεων συμβου-
λευόντων, ἔδοξε καὶ καθαῖραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγ-
γεστο καθαρμοί.

CAP. VIII.

ΕΔΟΞΕ δὲ καὶ τοὺς στρατηγούς δίκην ὑποσχέσθαι τῷ
παρεληλυθότος χρόνου. Καὶ διδόντες, Φιλήσιος μὲν
ἑφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρη-
μάτων τὸ μίσμα, εἴκοσι μνᾶς· Σοφαίνετος δὲ, ὅτι ἀρ-
χῶν αἰρεθεὶς κατημέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφώντος δὲ
κατηγορήσαντινες, φάσκοντες παῖσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ
2 αὖς ὑβρίζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιεῖντο. Καὶ ὁ Ξενοφών

Margo Steph. ἀξιοῖται—θανάτου. Ex Mureti emendatione ἰσὶ θανάτῳ dedit primus Hutchinson, comparans i. 6, 10.

εἰς δίκας] Edd. vett. Guelf. δίκας omittunt. Sequens τις abesse malim.

35. καθαρμοί] Eton. liber καθαρὸν habet, quod ex κάθαρμα ortum habere censet Zeune.

1. δίδοντες] sc. δίκην. Contra Eton. et Paris. δίδονται dant.

γαυλικῶν] Prætulit hanc scripturam confirmatam a libro Eton. vulgatæ γαυλιτικῶν, quod est etiam in Guelf. (γαυλιτῶν in Paris.) Leonclavius, Welfius et Hutchinson. Hefychius hunc ipsum locum respicere videtur, ubi docet: Γαῦλοι—καὶ τὰ Φωνικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. Schol. ad Aristophanis Aves versu 599. Γαῦλοι Φωνικῶν ἐκάλεσαν, καὶ οὗτοι ἀποκρινομένοι ἰσὶ δὲ τοῦ ἀγγείου ἔμμενοι. Καλλιμάχης Κοσμάδι Σιδονίῳ με κατήγαγεν ἰσθὰς γαῦλος. Hefychii interpretationem ad merces navibus vetas recte refert Weiske, de quibus est v. 1, 16. comparans Hel-

lenicorum i. 6, 38. τὰ χρήματα ἱερμίωνος ἰς τὰ πλοῖα. Cum aliis Zeune de naulo (cf. v. 1, 12.) interpretatur nauclesis solvendo. Alii intelligunt pecuniam de navigiis coactam. Γαυλιτικῶν tamen exhibet Lexicon MS. rhetoricum a Ruhkenio ad Hefychium comparatum, et Etymologicum M. p. 221. l. 48. ubi pars interpretationis extat. Lexicon rhetoricum disertè Xenophontem auctorem nominat. In Aristophane γαῦλοι editum habet Editio Brunniana.

τὸ μίσμα] Defectum interpretatur Index Zeunianus, imminutionem mercium Weiske, qui totam locutionem explicat: nullatus est ob imminutionem mercium. Genitivum casum τῶν φυλακῆς refert ad intelligendum ἵππων vel δίκην, ut ἵπποι μνᾶς per appositionem jungantur.

ἀρχῶν αἰρεθείς] Ex Eton. libro ἀρχῶν primus restituit Hutchinson, quod vocabulum tamen jam olim Amasæns vertendo exprexit: sed hic male κατημέλει reddidit recusasse, cum sit de negligentia in munere obeundo. Cf. v. 3, 1. Leonclavius αἰρεθείς εἰς τὰς conjecerat.

ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν τὸν πρῶτον, πρῶτον λέξαντα, πᾶσι καὶ ἐπλήγῃ. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται· Ὅπου καὶ τῷ ῥίγῃ ἀπωλλύμεθα, καὶ χιῶν πλείστη ἦν. Ὁ δὲ εἶπεν· 3 Ἀλλὰ μὴν καὶ χειμῶνός γε ὄντος, οἷου λέγεις, σίτου δὲ ἐπιλελοιπότες, οἴνου δὲ μηδ' ὁσφραίνεσθαι παρόντος, ὑπὸ δὲ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων δὲ ἐπομένων, εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ καὶ τῶν ὄνων ὕβρι- στότερος εἶναι· οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως κόπον οὐκ ἐγ- γίγνεσθαι. Ὅμως δὲ καὶ λέγον, ἔφη, ἐκ τίνος ἐπλή- 4 γης. Πότερον ἤτουν τι σέ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, ἔπαιον; ἀλλ' ἀπήτουν; ἀλλὰ περὶ παιδικῶν μαχόμενος, ἀλλὰ μεθύων παρόρησα; Ἐπεὶ δὲ ταύτων οὐδὲν ἔφησεν, 5 ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὀπλιτεύοι. Οὐκ ἔφη· πάλιν, εἰ πελ- τάροι· Οὐδὲ ταῦτ' ἔφη· ἀλλ' ἡμίονον ἤλαυνον, ταχθεῖς

2. ἀναστὰς] Liber Eton. omittit. alterum πρῶτον omittunt Castal. Codex Paris. Eton. Regius B. et in Regio A. crasum erat.

πᾶσι καὶ ἐπλήγῃ] Male Dorville ad Charit. p. 295. vertit: qua in corporis parte percussus fuerit.

τῷ ῥίγῃ] Eton. articulum omittit. Deinceps ἀπωλλύμεθα Edd. vett. et Guelf. Ceterum compara de tem- pore iv. 4, 11.

3. παρόντος] Margo Steph. cum Paris. et Eton. libro παρὸν dat. Por- son comparat Philemonem Stobæi Serm. 86. σιτάριον μισρὰ προσφέρειν ὁ- νοι S' ἴσον ἰσμήν. et Alexin Athenzæi iv. p. 134. ἀπαντες ἰσχυρὸν ἰσθῆς, ἢ οἶνου μόνον ἰσμήν ἴδασιν.

ὁβριστότερος] Proverbium repetit Lucianus in Pseudologista, ubi est ὁμοῦ ἀπάντων ὁβριστότατος. In Piscatore est ἀσπιδιοφόρος τῶν ὄνων. Proprie asini libidine exardescentes dicuntur lascivire, ὁβεῖζιν, atque ita verbo de asinis utitur Herodotus iv. 129. Plinius viii. 69. scribit, *asinas mares fatigatos melius implere*. Cf. ad Columellæ vi. 37. Ceterum verba οἷς φασὶν—ὅσα ἰγγίγνεσθαι Moro visa sunt spuria, quocum sentit Zeune.

Hæc est viri docti annotatio: *Plane incongruum est, cum, qui proverbio utitur, quod omnibus notum esse debet, explicationem ejus ex ipsa natura historia et observatione repetitam addere*. Contra Weiske: *Hæc verba in Xenophonte me quidem non offendunt, præsertim cum proverbium explicetur minus vulgo frequentatum*. Mihi ita videtur. Proverbium quidem vulgo notum esse debet, quo quis in oratione ad vulgus utitur; itaque interpretationem ejus addere, ineptum foret. Sed utitur Xenophon proverbiali locutione *ὄνων ὕβριστότερος* non sensu proprio de libidine, sed de animi impotentia hominis in ipsis malis suis alienisque insultantis. Opus igitur erat interpretatione brevi, ut doceretur, apte comparari ejusmodi hominem cum asinis ὁβριστότάτους.

κίτων] Margo Steph. κίτων, Paris. κίτων habet.

4. ἴφη, ἐκ τίνος] Ex libro Brodæi et Eton. ἴφη addidit Zeune. ἐκ τίνος est quam ob causam. Deinceps Junctina παρόρημα, Eton. ἰπαρόρημα.

5. ἡλαυνοι] Paris. ἡλαύνειν. quod ferri potest, si repetatur ἴφη. Deinceps ἐπὶ συνεκτῶν dat Eton.

ὅτι τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ὢν. Ἐσταῦθα δὲ ἀνα-
γιγνώσκει τε αὐτὸν, καὶ ἤρετο· Ἡ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμπωνα
ἀπάγων; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ
7 τῶν ἐμῶν συσκήνων σκευὴ διεύριψας. Ἄλλ' ἡ μὲν διά-
ριψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλ-
λοις ἄγειν, καὶ ἐκέλευσα πρὸς ἐμὲ ἀπάγειν· καὶ ἀπο-
λαβὼν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμὰ
ἀπέδειξας τὸν ἄνδρα. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο, ἀκού-
σατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

8 Ἀπὸρ κατελείπετο, διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι παρῆ-
σθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν ἄνδρα τοσαῦτον ἐγγινώσκον, ὅτι
εἰς ἡμῶν εἴη· ἠνάγκασα δὲ σε ταῦτον ἄγειν, ὥς μὴ ἀπό-
λογο· καὶ γὰρ, ὥς ἐγὼ οἶμαι, πολέμοιοι ἐφείποντο.

9 Συνέφη ταῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν,
ἐπεὶ προὔπεμφά σε, καταλαμβάνω αὐτίς, σὺν τοῖς
ἐπισθοφύλαξι προσίων, βόθρον ἐρύττοντα, ὥς κατορύ-

10 ζοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπιστὰς ἐπάρουν σε. Ἐπεὶ δὲ
παρεστηκότων ἡμῶν συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ ἀνὴρ, ἀνέ-
κραγον οἱ παρόντες, ὅτι ζῇ ὁ ἀνὴρ· σὺ δὲ εἶπες· Ὅποσα

6. Ἡ σὺ εἶ] Vulgatum *Ei σὺ εἶ* re-
cte vertunt *Tunc is es?* sed *si* in tali
questione nusquam adhibitum vidi;
quare solenne ἢ repositum.

διέριψας] Eton. *διέριπας*, margo
Villoif. *ἔριψας*. Simplex verbum
præfero, sed sequitur *διέριψας*.

7. ἀπάγων] Ex Paris. *ἀπαγωγῶν* rece-
pit Zeune, propter Thomæ observa-
tionem, qui monet verbum *αἰλιῶν*
infinitivum aoristi junctum solere
habere.

8. *ὅτι σὺ τοῦτον*] Pronomen *σὺ* ex li-
bro Brodæi, Paris. Eton. et Step-
haniana adjunxit Zeune.

ἐπιστῶντα] Eton. liber anteponit
pronomen *ἡμῶν*. Deinceps Edd. vet.
Guelf. *συνίφη γ' αὐτῶν*. margo Villoif.
συνίφη γὰρ αὐτῶν habet.

9. *κατορύζοντα*] Male Paris. *κατο-
ρύττοντα* habet scriptum.

10. *συνέκαμψε*] Margo Steph. *συν-
αίκαμψε* dat.

Ὅποσα γὰρ βούλειται ὡς ἔγωγε] Vul-
gatum *ἵστις ἵστίος γ' ἰσούσας*, ὡς cum
Mureto et Codicibus Regiis A. B.
mutavi. Muretus interpretatur: *V-
vat sane, quantum vult: nam ego qui-
dem cum hinc non evadam*. Sed Lar-
cherus ita: *Quelque chose qu'on dise,
je ne le porterais point*. Intellegit nempe
ἵδι ἀνὴρ, id est Xenophon, ad ver-
bum *βούλειται*; sed plura intelligere
oportet, ut sententia ista ex verbis
possit extundi. Quare equidem simpli-
citer Mureti interpretationem amplec-
tor, in qua refertur *βούλειται* ad præ-
cedens *ζῇ ὁ ἀνὴρ*, quod simul omnes
præsentēs milites conclamaverant.
Accedit tertius liber Regius C. in
quo tamen est *βούλειται*. Zeunio le-
ctio vulgaris elegantior videtur, quam

γι βούλει· ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. Ἐπταῦθα
ἔπαισά σε· ἀληθῆ λέγεις· ἔδοξας γάρ μοι εἰδοῖσι εὐκεί-
ναι, ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἥττόν τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγὼ 11
σε ἀπέδειξα αὐτόν; Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενο-
φῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας
ἡμᾶς δεῖ πατορυχθῆναι; Τούτου μὲν ἀνέκραγον πάντες 12
ὡς ὀλίγας παίσισιν· ἄλλους δὲ ἐκέλευον λέγειν, διὰ τί
ἕκαστος ἐπλήγη. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνίσταντο, αὐτὸς ἐλε-
γεν·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δεῖ ἄνδρας πολλοὺς 13

ita interpretatur: *δοῦναι cupide, in-
petere, non quia debebas, sed quia cupis-
bas.* Weiske in Mureti ratione re-
prehendit, quod ita saltem *ἰσίων*
scriptum oportuerat. Ipse vulgatum
ita tuetur, ut *ἰσίων* positum putet
pro *ἰσούσας*; idque cum *ἰσέλου*
iunctum significare ait *quam scripsis-
set.* Tu vero *portinaciter idem illud*
σπερδας: Ego tuum non portabo. Ex-
emplum simile non posuit vir do-
ctus; nec usquam tale repertum in-
puto. Distinctionem etiam mutavit
et posuit: *ἰσέλου, ὡς ἔγωγε.* Sed
qui græce sciunt, norunt particulam
ὡς in ejusmodi oratione non antepo-
ni; in altera vero ratione Mureti *ὡς*
solenni more positum sequitur et
causam reddit præcedentis orationis.

[*Πῶς*] Male Eton. [*Πῶς*].

11. καὶ γὰρ καὶ] Cum Hutchinso-
no et Weiskio Stephani conjecturam,
qui alterum καὶ addidit, recepi. *πάν-
τες* omittit Eton. Deinceps *πατορυχ-*
θῆναι dedi ex libro Brodsei et Eton.
pro vulgato *πατορυχῆναι*.

12. *Τούτου μὲν*] Stephanus *οὐδὲν*
adjuungi voluit; recte, puto. Sequens
πάντες, omittit Eton. Ad *ὀλίγας* in-
tellige *πολλὰς*, sed margo Villois.
ὀλίγας habet.

[*παίσεων*] Edd. vett. Guelf. *παί-
σεων*.

[*ἄλλους δὲ ἰσέλου*] Vulgatum *ἄλ-
λων δὲ ἰσέλου* Stephanus corrigebat
ἄλλων δὲ ἰσέλου. Paris. Eton. *ἄλλος δὲ*
ἰσέλου habent. unde Hutchinso-
n fecit *ἄλλος δὲ ἰσέλου*, quod recepit

Zeune. Amasius etiam venit: *Tunc*
alii dicere jussimus. Sed recte mo-
nuuit Weiske ita scriptum oportuisse
ἄλλων δὲ ὁ Ξενοφῶν ἰσέλου. Ipse igitur
Weiskium secutus sum, ita ta-
men, ut locum nondum perfunctum
esse statuam. Suspicio fuisse olim:
Ξενοφῶν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἰσέλου
λέγουσιν—*ἰσέλου δὲ οὐδὲν ἀνίσταντο*. Certe
liber Brodsei et Eton. habent *ἀνίσταν-
το*.

13. πολλῶν] Omittit Paris. et E-
ton. deinceps *ἰσίων* ob *ἰσέλου* dedit
Zeune ex Guelf. et Paris.

[Oratio Xenophontis non solum
modestior erit et prudentior, sed ipsa
etiam periodus verborum artius col-
ligabitur, si scripturam recipiamus
Codicum Paris. et Eton. hanc: Ἐγὼ,
ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δεῖ ἄνδρας
ἵνα ἀταξίας, ἵνα σάξινθαι μὲν ἔσται
δὲ ἡμᾶς, ἵν ἑκάστῳ τι ἴσται καὶ μαχο-
μῆται, ἵνα οὐ δίκαι. ubi vulgo editur:
ἄνδρας πολλοὺς ἵνα ἀταξίας, ὡς et
reliqua. Sed offendunt me meaque
aures genitivi subsequentes *ἴσται* *μα-
χομῆται* post pronominis accusativum
ἡμῶν, nec video, quid lucrum in-
telligendo *ἡμῶν* cum Zeunio ad ge-
nitivos illos tam dure accusativo pro-
ximo reluctantes emolliendos. Quid
enim impedit Xenophontem, quo-
minus subjungeret *ἴστας μαχομῆται*?
Exemplum similis inverfionis ca-
suum, cujus ratio commoda aut pro-
babilis non appareat, equidem alibi
in Xenophonte reperire non memini.
Ἐν Ἐπιστολῇ.]

- ἔνεκα ἀταξίας· οἷς σώζεσθαι· μὲν ἤρκει δι' ὑμᾶς, ἐν
τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων, ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λι-
πόντες τὰς τάξεις, προθέοντες ἀρπάξιν ἤθελον, καὶ
ὑμῶν πλονεκτεῖν. Εἰ δὲ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἅπαν-
14 τες ἂν ἀπωλόμεθα. Ἦδη δὲ καὶ μαλακίζόμενον τινα,
καὶ οὐκ ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλλὰ προΐεμενον ἑαυτὸν
τοῖς πολεμίοις, καὶ ἔπαισα, καὶ ἐβιασάμην πορεύεσθαι.
Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτὸς ποτε ἀναμείνων
τινὰς συσκευαζομένους, καθιζόμενος συχρὸν χρόνον, κατ-
έμαθεν ἀναστὰς μόγις, καὶ τὰ σκέλη μόγις ἐκτείνας.
15 Ἐν ἑμαυτῷ οὖν πείραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον,
ὅποτε ἴδοιμι καθήμενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· τὸ
γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρίζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ
καὶ ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι καὶ ἡσυχίαν ἔχειν εἴρων
ὑπουργὸν ὃν τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀπο-
σῆπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους· ἅπερ πολλοὺς
16 καὶ ὑμεῖς ἴστε παθόντας. Ἄλλον δὲ γε ἴσως ὑπολει-
πόμενον που διὰ ραστώνης, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς τοὺς
πρόσθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς ὀπίσθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα
17 πῦξ, ὅπως μὴ λόγχη ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. Καὶ
γὰρ οὖν νῦν ἔξεστιν αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπα-
θον παρὰ τὸ δίκαιον, δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς

οἷς σώζεσθαι] Parif. Eton. ἴσους σώζ.,
deinceps ἡμᾶς Eton. habet.

ἤρκει] Leonclavii versionem laudat
Zeune: *quibus satis fiebat, quod opera
vestra salvi essent*. Rectius Hutchin-
son: *qui satis quidem habuerunt vestra
opera incolumes evadere*. Halbhart
venuste: *die es sich zwar gefallen lief-
sen, durch euch geschützt zu seyn*.

ὑμῶν πλονεκτεῖν] Eton. ἡμῶν habet.
Deinde ἀπωλόμεθα Edd. vett.
Guelf. ἀπολώμεθα Castalio.

14. μαλακίζεσθαι] Eton. μέλα πι-
ζόμενοι. Sequentia comparabam cum
Cyrop. vii. 5, 76. ἐπὶ τὸ αὐτίκα ἡδὺ

πραῖναι αὐτόν. ubi προΐεσθαι scri-
ptum malo.

καθιζόμενον ἀναστὰς] *Senf me diffi-
cilem surgere*, Zeune. Contra Wei-
ske ad h. l. ἀναστὰς scilicet ἵσται, pro
ἡμῶν ἀναστῆναι.

μόγις] Alterum μόγις abest a libro
Etonensi.

15. ἴδοιμι] Edd. vett. ἰδοίμυ.

16. ὑπολειπόμενον σου] Parif. ὑπε-
λειπόμενον, Eton. ὑπολειπόμενον. Se-
quens σου ex marginē Steph. Parif.
Eton. addidit Zeune.

17. νῦν ἔξεστιν] Eton. νῦν omittit.

πυλαμίοις ἐγόνοντο, τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον, ὅτου δίκη
 ἂν ἤξιον λαμβάνειν; Ἀπλαῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος. Ἐγὼ 18
 γὰρ, εἰ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ ἐκόλασά τινα, ἀξίῳ ὑπέχειν
 δίκην, οἷαν καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισί. Καὶ
 γὰρ καὶ οἱ ἱατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ.
 Εἰ δὲ ὑβρεῖ νομίζετε με ταῦτα πράττειν, ἐνδυμήθητε, ὅτι 19
 νῦν ἐγὼ θαρρῶ σὺν τοῖς θεοῖς μάλλον, ἢ τότε, καὶ θρα-
 σύτερός εἰμι νῦν, ἢ τότε, καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ'
 ὅμως οὐδένα παίω· ἐν εὐδία γὰρ ὀρῶ ὑμᾶς. Ὅταν δὲ 20
 χειμῶν ᾗ, καὶ θάλαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, οὐχ ὁρᾶτε,
 ὅτι καὶ νηύματος μόνου ἔνεκα χαλεπαίνει μὲν πωρωρὺς
 τοῖς ἐν πρῶρᾳ, χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ;
 Ἰκανὰ γὰρ ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ μικρὰ ἀμαρτηθέντα,
 πάντα συνεπιτρίψαι. Ὅτι δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, 21
 καὶ ὑμεῖς κατεδικάσατε τότε· ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους
 ἀλλ' ὅπλα παρείσθηκατε, καὶ ἔξην ὑμῖν ἐπικουρεῖν αὐ-
 τοῖς, εἰ ἐβούλεσθε. Ἀλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἐπε-

ἔτου δίκην ἔ] Edd. vett. Guelf. K.
 son. ἔ. habent; sequens ἂν ex Eton.
 addidit Hutchinson. Amasæus h. l.
 vertit: quod si in hostium potestatem
 venissent, quid tam grave passi essent,
 ut eo nomine cum, a quo violati essent,
 iudicio persequi possent. Contra inep-
 tissime interpretatur Zeune: quod si
 mea culpa et incuria non servati in ho-
 stium potestatem venissent, nomine in gra-
 vissimam ita calamitatem incidissent,
 cuius nomine ab audire (modo possent)
 expetere pœnas cuperent? Weiske ita:
 Si vero in hostium venissent potestatem,
 quæ mea castigatio tam gravis esse pos-
 set, cuius nomine pœnas (redemti) ex-
 petere vellent? Cum Amasæo recte,
 ut mihi videtur, Halbkart: wegen
 welcher Beleidigung, und wenn sie auch
 noch so groß war, hätten sie dann Ge-
 nugthunung fordern können?

18. Ἐγὼ γὰρ] Hæc verba desunt
 in Eton. libro, et abesse commodè
 poterant. Idem liber deinceps ha-
 bet οἷα γονεῖς υἱοὶ καὶ διδασκάλους

παῖδες.

καὶ γὰρ καὶ οἱ ἱατροὶ] Vulgatum
 καὶ γὰρ ἱατροὶ Zeune auxit articulo
 οἱ addito ex Eton. Sed jam olim
 Stephanus vitium loci vidit gravius.
 Aut enim omisissum esse aliquid mo-
 net, cuius causa reddatur verbis καὶ
 γὰρ οἱ ἱατροὶ, aut scribendum fuisse:
 καὶ ἱατροὶ δὲ vel ἄλλὰ καὶ ἱατροί.
 Zeune difficultatem silentio præter-
 iit, cui medetur correctio Weiskii,
 quam interim adhibui, addito altero
 καί.

20. μεγάλη] Magnum mare Lucre-
 tii ii. 554. comparat Hutchinson.

τούτοις καὶ μικρὰ] Eton. liber τού-
 τῳ δικαίως καὶ μικρὰ habet.

21. κατεδικάσατε] Vestro iudicio de-
 clarastis, recte vertit Hutchinson.

ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους] Parif. ἔχον-
 τες ἔϊφιν οὐ ψήφους παρείσθησι. Eton.
 similiter ἔχοντες ἔϊφιν οὐ ψήφους habet.
 unde facile efficias ἔχοντες γὰρ ἔϊφιν
 οὐ ψήφους. quam paronomasiam an
 quaesierit Xenophon, potest dubitari.

- 22 *κουρείτε, οὔτε σὺν ἐμοὶ τὸν ἀπακτοῦντα ἐπαίετε. Τετραγ-
αὺν ἐξουσίαν ἐποίησατε τοῖς κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἰσ-
τες αὐτούς. Οἶμαι γὰρ, εἰ ἠθέλετε σκοπεῖν, τοὺς αὐ-
τοὺς εὐρήσεσθαι τότε κακίστους, καὶ οὖν ὑβριστοτάτους.*
- 23 *Βοίσκος μὲν οὖν ὁ πύκτης ὁ Θατταλὸς τότε μὲν διεμά-
χτο, ὡς κάμνων, ἀσπίδα μὴ φέρειν οὖν δὲ, ὡς ἐγὼ*
- 24 *ἀκούω, Κοτυωριτῶν πολλοὺς ἀποδίδυκεν. Ἄν οὖν σω-
φρονῆτε, ταύτῃ τάναντία ποιήσετε, ἢ τοὺς κύνας ποιῶσι
τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεποὺς τὰς μὲν ἡμέρας δι-
δεάσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιαῖσι· ταῦτον δὲ, ἂν σωφρονῆτε,*
- 25 *τὴν νύκτα μὲν θῆσετε, τὴν δὲ ἡμέραν ἀφήσετε. Ἄλλὰ
γὰρ, ἔφη, Θανμάζω, ὅτι, εἰ μὲν τινι ὑμῶν ἀπηχθόμην,
μέμνησθε, καὶ εὐ σιωπᾶτε· εἰ δὲ τῷ ἡ χειμῶνα ἐπικού-
ρησα, ἢ πολέμιον ἀπήρξα, ἢ ἀσθενοῦντι ἢ ἀποροῦντι
συνεξεπόρισά τι, τούτων οὐδεὶς μέμνηται· οὐδ' εἴ τινα*

22. ἀφιαῖσι — ἐυρήσεσθαι] Aldina, Castal. Guelf. ἐυρήσει, Eton. ἐυρή-
σιν. Weiskio pro ἐυρήσεινδαι pos-
itum videtur; idem simul ἂν deside-
rat ante id verbum. Recte! sed si
ἀφιαῖσι scripseris mecum, ἐυρήσεινδαι
pro ἐυρήσειν posittum recte habere vi-
detur.

23. μὲν οὖν — ἀσπίδα μὴ φέρειν] Eton.
γού — τὴν ἀσπίδα φέρειν. Idem se-
quens ἰσὺ omittit. Deinceps ἄτη
ἀσπίδων margo Steph. et Paris.

24. τούτῃ τάναντία] Stephanus τού-
των, certe ταῦτον scriptum voluit; re-
cte, puto. Sequens μὲν ante ἡμέρας
omisit Castalio.

ἰδίασι.] Hanc libri Paris. scriptu-
ram, quam tamen nullibi annotatam
reperi, nec Larcheri versio nunc est
ad manus, vulgate δισμύουσι prae-
tulit Porson ad h. l. et ad Odyssaeam
Oxoniensem anno 1800. editam cum
Scholliis ineditis. Comparat Hesyehii
ἰδίασι, δισμύουσι, et Homericam Ili-
ada A. 105.

25. πολέμιον] Eton. πόλεμον. dein-
ceps ἀπικήρξα Edd. vett. Guelf. E-
ton.

συνεξεπόρισα.] Vulgatum, quod est

etiam in Guelf. συνεξεπόρισα, prae-
cunte Stephano, in συνεξεπόρισα mu-
tarunt Welfius, Hutchinson, Zeune
et Weiske. Paris. συνεξεπόρισα, Eton.
dat συνεξεπόρισα. Supra v. 6, 19. ὡς
ἐπικουρήσει τῇ στρατιῇ μου, ubi mar-
go Steph. cum libro Paris. et Eton.
dant ἐξεπικουρήσει. Porson ad h. l. haec
annotavit: In Lexicis nec compararet nec
comparare debet verbum συνεξεπόρισα.
Est enim plane barbarum. Ex MS.
Paris. scribendum συνεξεπόρισα. Supra
v. 6, 19. recte editur ἐπικουρήσει, idem
MS. perperam habet ἐξεπικουρήσει. In
Aristoph. Eccles. 820. extabat ἐπικήρξα,
sed contra metrum, quod vitium dactilo
notarunt viri docti et super sustulit
Brunckius. Hucusque Porson. ἐμὸς
ἀπικουρὸς διὸ ἐπικουρήσας est in libro
Nostri de Vossig. iv. 38. ἐπικουρὸς χρί-
ματα Cyrop. iii. 1, 30. sine varietate
scripturae. Similiter est in Hellenicis
vii. 4, 33. Contra in Platonis de Legi-
bus xi. p. 132. est τῶν ἐπικουρήσων τῶν
χρίσας ἐπικουρῶν καὶ ἐμαλίσσων τῶν ἐ-
πικουρῶν. ubi nescio quid varietatis sit in
Editionibus veteribus et libris scri-
ptis. ἐπικουρήσας recentioris aevi testatur
derivatum inde vocabulum ἐπικουρήσας

καλῶς τι ποιῶντα ἐπῆνεσα, οὐδ' εἴ τιν' ἄνδρα ἀγαθὸν
ὄντα ἐτίμησα, ὥς ἐδυνάμην, αὐτὸς τούτων μέμνησθε.
'Αλλὰ μὲν καλὸν γὰρ καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον καὶ ἡθιον, 26
τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον, ἢ τῶν κακῶν μεμνήσθαι.

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμίμησκον· καὶ
περιγένετο, ὥστε καλῶς ἔχειν.

medicamentorum. In Athenæi ix. p. 367. 6. est: ἡμῶς μὲν οὖν οὐ ταῦτα ποιοῦντι συνιστοῦσθῆσαι, ubi nihil varietatis annotavit nuperus Interpres. Puto tamen συνιστοῦσθῆσαι scriptum olim ibi fuisse. Sed iterum me dubium faciunt loca plura Demosthenis, veluti c. Apaturium p. 894. ἰδιῶς μου συνιστοῦσθαι τριάκοντα ρῆας, et paulo postea: ἀμολογηκὸς δ' ἐπαρῆσεν αὐτῷ δίκαι μῦθος. p. 980. τοὺς ταῦτα συνιστοῦσθῆστας καὶ γινώσκοντες αἰτίους τοῦ πᾶ δίκαιου ποῦσθαι τοῖς συμβαλλούσιν. Sed p. 1369. συνιστοῦσθῆστας ἀπαλωμένων est cum genitivo casu. In quibus locis omnibus nihil varietatis enotatum e Codicibus reperio. Isæus orator p. 290. ὡς ἐγὼ οὐδὲ μὲν τοῖς συνιστοῦσθῆστας περικλῶς, i. e. præbere de meo dotem.

τούτων] Stephanus τούτων δὲ edidit, quem sequitur Weiske.

καλῶς τι] Paris. et Eton. omittunt τι, deinde habent οὐδὲν τούτων.

26. καλὸν γὰρ] Male Paris. Eton. καλὸν τι habent scriptum. Semper enim ἀλλὰ μὲν hoc sensu cum γὰρ copulare solet Xenophon.

ἀνεμίμησκον] Commemorabant beneficia Xenophontis. Amasæus: se memores esse testificati sunt.

καὶ περιγίγντο—ἔχον] Vulgatum περιγίγντο ex margine Steph. et Paris. præcunte Welfio et Hutchinsono correxit Zeune. Eton. liber ἔχοντες habet. Brodæus interpretatur: et huc ad ultimum res evasit, ut pulcre se haberent omnia. Amasæus: Atque in proferum inita ratio est, ut multo omnia commodius gererentur. Stephanus: et res ipsa hanc exitum habuit, vel huc evasit, vel hic exitum fuit. Muretus:

et vixit Xenophon eos, qui sibi calamitatem intendebant. Morus: Xenophon hac oratione perpicit, ut hæc omnia bene se habere et probanda viderentur. Weiske apposuit Ablancurtii versionem: ils s'en allerent donc alors chantant sa louange au delà même de la portée, de sorte qu'il eut sujet d'être content. Ipse Weiske novam interpretationem addidit hanc: res contra cecidit, atque illi Xenophontis accusatores sperarant, Budæi auctoritate confusus, qui περιγίγντο ait etiam significare eis inavertis συμβαίνειν. Sed exemplum nullum additum, igitur significationem incertam esse, ipse agnoscit. Igitur antiquum περιγίγντο revocavit, interpretatus: vicerunt hi illos, qui Xenophontem accusarant. In quo verbo si intelligas τοσούτοι, reliqua ὅσους ἔχον reddere possis: sat magno numero. Nam καλῶς ἔχον passim idem est, quod ἀπέχον, inavertis locis. Sed malim reddere: ut recte (et e Xenophontis sententia) res haberet. In nostra ratione, si ad περιγίγντο intelligatur ἐπὶ πρᾶγμα, huc res rediit, cum habuit exitum, desiderat Weiske usum loquendi, et significationem vix usitam esse putat. Mihi Brodæi et Stephani ratio unice vera visa est. De conversione rerum in contrarium dicitur hic περιγίγντο, ut alibi περιστασθαι. Thucydides vi. 24. καὶ τούτων περιστασθαι αὐτῶν, i. e. res ipsi cessit aliter ac speraverat. i. 32. καὶ περιστασθαι ἡ δοκῶσα ἡμῶν πλείονος εὐφροσύνη—οὖν ἀβουλία καὶ ἀεθίμια φαινομένη. iv. 12. ἰς τούτοις τι περιστασθαι ἡ τύχη, ὅσους Ἀθηναίους μὲν ἐκ γῆς ἀμύνεσθαι ἰαίνους ἰαπελλοντας. Plura exempla apposui in Lexico Gr.

CAP. IX. (VULGO VI. CAP. I.)

ΕΚ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἔζων, οἱ δὲ, ληϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. Ἐκλώ-
πευον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσπεσαν-
υμένους, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τοὺς πρόσω σκηπῶντας ἐπει-
ρῶντο κακουργεῖν· καὶ πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους
εἶχον ἐκ τούτων. Ὁ δὲ Κορύλας, ὅς ἐτύγχανε τότε Πα-
φλαγονίας ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἕλληνας πρέ-
σβεις, ἔχοντας ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας,
ὅτι Κορύλας ἔτοιμος εἴη, τοὺς Ἕλληνας μὴτ' ἀδικεῖν αὐ-
τὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο,
ὅτι περὶ μὲν τούτων σὺν τῇ στρατιᾷ βουλευσίοιντο, ἐπὶ
ξενία δὲ ἐδέχοντο αὐτούς· παρεκάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλ-
λων ἀνδρῶν, οὓς ἐδόκει δικαιοτάτων εἶναι. Θύσαντες δὲ
βοῦς τῶν αἰχμαλώτων καὶ ἄλλα ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν
ἀρκοῦσαν παρῆχον, κατακείμενοι δὲ ἐν στιβάσιν ἐδεί-

Cap. ix. feci, quod vulgo primum fertur libri vi. Rationem reddam ad caput iii. libri vi. quod primum est in nostra Editione.

1. Ἐκλώπενον] Vulgatum ἐκλώπενον ex Suida in h. v. corrigendum esse monuit Porfion ad iv. 6, 17. ubi vulgatum κλοπῶν eodem auctore correximus ex Suida, cujus C. C. C. Oxon. Manuscriptos inspexerat vir doctus. Similiter De Lacedæmon. Republica ii. 8. scribendum, ubi fine varietate scriptum legitur κλοπῶν.

πολεμικώτερον] Margo Steph. Paris. Eton. πολεμικώτατα habent.

2. αὐτὸς, μὴτ' ἀδικεῖσθαι] Eton. liber αὐτὸς, omittit, eumque secutus Weiske distinxit verba ita: ὅτι K. ἔτοιμος εἴη, τοὺς Ἕλληνας μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' ἀδικεῖσθαι. Ad quæ annotat, verba τοὺς Ἕλληνας videri ponenda post μὴτ' ἀδικεῖν, quia non pertineant communiter ad ἀδικεῖν et ἀδικεῖσθαι. Sed posse etiam accusativum absolutum esse κατὰ τοὺς Ἕλληνας, quod

attinet ad Græcos, αὐτὸς autem ideo omisisse ait, quod desit in libro Etonensi, nec sect. 14. sit: μὴτ' αὐτὸς ἀδικεῖν; maxime vero, quia formula μὴτ' ἀδικεῖν μὴτ' ἀδικεῖσθαι elliptica videatur esse, similisque formulæ ἰδὲ πωλεῖν καὶ ἰδὲ πᾶσιν. Tanto conatu opus non erat, si mecum αὐτὸς, ante alterum μὴτ' reposeris. Abeffe enim non potest.

[In Annotatione omisi monere, vulgatam lectionem verba habere hoc ordine collocata: μὴτ' ἀδικεῖν, μὴτ' αὐτὸς ἀδικεῖσθαι. Ex Epistola.]

3. οὓς ἐτύγχανον] Ita Paris. Eton. margo Villois. Vulgo est ἐν τῇ συ-

νέσει δικαιοτάτους] Paris. Eton. ἰδὲ πᾶσι δικαιοτάτους.

4. βοῦς τῶν αἰχμαλώτων] Ita idem libri habent. Vulgo est τῶν αἰχμαλώτων βοῶν.

στιβάσιν] Margo Steph. Paris. Eton. σπείρωσιν habent; sed Athenæi libri editi et manuscripti libro xi. p. 476. vulgatam scripturam habent.

πνουν, καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο καὶ ἐπαίωνισαν, ἀνέ- 5
στησαν πρῶτον Θραῖκες, καὶ πρὸς αὐτὸν ὠρχοῦντο σὺν
τοῖς ὅπλοις, καὶ ἤλλοντο ὑψηλά τε καὶ καύφως, καὶ
ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον
παίει, ὡς πᾶσι δοκεῖν πεπληγέναι τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ
ἔπεσε τεχνικῶς πῶς. Καὶ ἀνέκραγον οἱ Παφλαγόνες. 6
Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξήει ἄδων
Σιτάλκαν· ἄλλοι δὲ τῶν Θρακῶν τὸν ἕτερον ἐξέφερον ὡς
τεθνηῶτα· ἦν δὲ οὐδὲν πεπονθώς. Μετὰ τοῦτο Αἰνιᾶνες 7
καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἱ ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν κα-
λουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν ὅ-
δε· Ὁ μὲν παραδέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγη-
λατεῖ, πικρὰ μεταστρεφόμενος, ὡς Φοβούμενος· ληστής

ἐκ κερατίνων] Edd. vett. Guelf. Eton. *κερατίνους ποτηρίους*. Stephanus ἐκ κερατίνων ποτηρίων cum libro Paris. dedit, quem cum Weiskio sequor, quamquam Zeune vulgatam etiam Athenæi librorum auctoritate defendat, et elegantiores affirmet. Laudat eam in rem Cuperi Observ. ii. 8. et P. Burmannum ad Phædri Fab. i. 25. 3.

5. ἐπαίωνισαν] Paulo antea Athenæus i. 13. dat *ἐπιπλῖ σπονδαί*, hic vero Juntina cum Guelf. *ἐπαίωνισαν*. Deinde πρῶτοι Athenæus, πρῶτον μὲν liber Eton.

ἐχρῶντο] Ita cum Athenæo scriptū pro *ὠρχήσαντο*. Sequens vulgo *τε* cum eodem, Edd. vett. et Guelf. omisi. Ex eodem et Junt. cum Guelf. vulgatum *ἤλλοντο* correxi; et sic esse in MS. Paris. ait Porson.

ὡς πᾶσι δοκεῖν] Edd. vett. cum Guelf. *ὡς πᾶσι οἷαι δοκεῖν*. Sequens *πιστλαγίται* ex Athenæo et libris Paris. Eton. dedi pro *πισπληγίται*. Deinde τὸν ἄδρα iisdem auctoribus pro τὸν ἄδραπτον rescipit Zeune; alterum revocavit Weiske.

ἰ δ' ἴσται] Vulgatum *ἴσται* recte

jam olim Muretus correxerat; verum habet Athenæus cum libro Paris.

6. οἱ Παφλαγόνες] Athenæus καὶ πάντες ἀνέκραγον, sed in Codice A. Schweighäuser inter lineas adscriptum reperit οἱ σπιδυπῶντες Παφλαγόνες.

Σιτάλκαν] Ita cum margine Steph. Brodæo, libris Paris. Eton. Athenæus. Ante Hutchinssonum vulgabatur *σιτάλκα*, quod est etiam in Guelf. Videtur Sitalcas rex Thracum intelligi, forte is, de quo Diodorus xii. 50. Pro *τεθνηῶτα* Athenæus *τεθνηκῶτα* habet, sed idem recte copulam καὶ post ἄλλοι δὲ omittit cum Edd. vett. Guelf. Eton. quam Stephanus cum Paris. Codice adiecit.

πισπληγίται] Junt. Guelf. *μὴ τεθνήσκω*. Ald. *μὴν τεθνήσκω*.

7. Μιστὰ τούτου] Eton. *μιστὰ τούτους*. In Athenæo τούτοις habent libri omnes. Deinde Αἰνιᾶνες MS. Paris. et *πισπληγίται* scribitur in Athenæo, qui sequens ἰ δ' omisit.

8. μεταστρεφόμενος] Cod. Paris. *ἐκ μεταστρεφόμενος*. Sequens *πισπληγίται* cum

δὲ προσέρχεται ὁ δὲ, ἐπειδὴν προΐδῃται, ἀπαντᾷ ἀφ' ἅσας τὰ ὅπλα, καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους (καὶ οὗτοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος ὁ ληστής δῆσας τὸν ἄνδρα καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει· ἐνίστη δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἴτα παρὰ τοὺς βούς ζεύξας, ὀπίσω τὰ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει.

- 9 Μετὰ ταῦτο Μυσοῦς εἰσῆλθον, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην· καὶ τότε μὲν ὡς δύο ἀντιπαττομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, τότε δὲ ὡς πρὸς ἓνα ἐχρήτο ταῖς πέλταις, τότε δὲ ἐδινεῖτο καὶ ἐξεκυβίστα, ἔχων τὰς πέλτας· ὥστε
- 10 ὅψιν [ἔχων] καλὴν φαίνεσθαι. Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, προτῶν τὰς πέλτας· καὶ ἄκλαζε, καὶ αἰύστατο· καὶ ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει.
- 11 Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπίοντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκάδων ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύναντο κάλ-

Athenæo et Cod. Paris. edidit Stephanus, *προΐδῃ* Castalio, *προΐδῃ* et Edd. vet. Guelf. Eton.

ἀπαντᾷ—καὶ *μάχεται* Junt. Guelf. *ἀπαντα*, plane omittit vocabulum Aldina cum Athenæo; igitur etiam copulam καὶ omittit Athenæus et Castalio. Præterea *ἰσὺν* dat Athenæus, qui sequentia ita retulit: *πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν.*

καὶ τὸ *ζεύγος*] Athenæus copulam omisit, et pro *ζεύξας* dedit *δήσας*. Ceterum hunc locum imitatus est Maximus Tyrius Or. xxviii. 4.

εἴτα παρὰ] Weiske ita ad h. l. "Num est *tamen*, ut post *ληστήν* nihil interpungatur? An est corruptum? Mihi videtur insolentius." Si repetas *δήσας ἀπάγει*, nihil desiderabis, aut insolentius reperies.

9. *ταῖς πέλταις*] Guelf. cum Castalio. *ταῖς πέλταις* et paulo post *τοὺς πέλτας*, quasi effect a *πέλτης*, a quo *καταπέλτης*, catapultæ, nominatur.

ὅψιν [ἔχων]] Participium a MS. Paris. omisissum seclusi, quod sententiam turbat.

10. *τὸ Περσικόν*] Athenæus omisissis antecedentibus: *Καὶ τις, φησι, τὸ Π. ὠρχεῖτο καὶ προτῶν τὰς πέλτας ἄκλαζε*

καὶ ἱκανίστατο. Paulo post ibidem Veneta editio habet: καὶ ταῦτα πάντα *ῥαθύμως* πρὸς τὸν *ῥυθμόν* *ἰσάμει*. libri scripti: καὶ τ. π. *ῥαθύμῳ* πρὸς τὸν *ῥυθμόν* *ἰσάμει*. Ex Athenæo Steph. temere scribi voluit *τίλος* δι τὸ Π. *ἀρχιτέ τις*. Saltationem hanc Persicam alii auctore Polluce iv. 100. nominabant *ἐλασμα*, eamque Heliodorus iv. 17. describit, auctore Zenio. Heliodorus tamen *ἵσταν* *ἄσταν* *ῥισον* vocat; nec descriptio plane congruit. *ἐρχόμενοι* τὸ *Περσικόν* nominatur obiter in Cyrop. viii. 4. 12.

προτῶν] Cod. Paris. et margo Steph. *προῦν*, sed Eton. hoc idem *προῦν* ante posuit, et cum Athenæo *ἱκανίστατο* dedit.

11. *ἰσάμει*] Vulgatum *ἱσάμει*, quod est etiam in Guelf. ex Codice Brodæi, Paris. et Eton. correxit Hutchinson. Athenæus brevius: καὶ *Ἀρκάδεις* δι, *φησι*, *ἀναστάντες*, *ἐξοπλισάμενοι* *ἦσαν* ἐν *ῥυθμῷ*, πρὸς τὸν *αὐλόν* *ῥ. αὐλ.* καὶ *ἰσχυρίσσαντο* καὶ *ἐρχίσσαντο*. Edd. vet. cum Guelf. *ἰσχυλόν*. deinde Junt. Guelf. et margo Steph. *ἰσχυρίσσαν* dant; in libro Eton. est *ἰσχυρίσαν*, ut in Athenæi libris et Editione Veneta *ἰσχυρίσσαντο*.

λιστα, ἤσαν τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐ-
 λαύμενοι, καὶ ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο, ὥσπερ ἐν ταῖς
 πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις. Ὁρῶντες δὲ οἱ Παφλαγό-
 νες, θεινὰ ἐποιῶντο, πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι.
 Ἐπὶ ταύτῃ ὁρῶν ὁ Μυσοῦς ἐκπεπληγμένους αὐτοὺς, πεί- 12
 σας τῶν Ἀρκάδων τινα, πεπαμένον ὀρχηστρίδα, εἰσάγει,
 σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα θεὸς καύ-
 φην αὐτῇ. Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυρρίχην ἐλαφρῶς. Ἐν- 13
 ταῦθα κρότος ἦν πολὺς· καὶ οἱ Παφλαγόνες ἡρώτων, εἰ
 καὶ γυναῖκες συνεμάχοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλθον, ὅτι
 αὐταὶ καὶ αἱ τρεψάμεναι εἰς βασιλέα ἐκ ταῦ στρατο-
 πίδου. Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ ταῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.

Τῇ δ' ὑστεραία προσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ στρατεύμα· 14
 καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, μήτε ἀδικεῖν Παφλαγόνας,
 μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ ταῦτο οἱ μὲν πρὸς βεῖς ἔχοντο·
 οἱ δ' Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἔδοκει παρεῖναι,
 ἀναβάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν
 ἀριστερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφι- 15
 κνῶνται εἰς Σινώπην, καὶ ὠρμίσαντο εἰς Ἀρμήνην τῆς
 Σινώπης. Σινωπῆς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ,

προσόδου] Ubi pœanes, præcipue
 Apollini, musicæ juncti diis canta-
 bantur; hinc genus hoc carminum
 ὁσαρχήματα dictum fuit. Cf. dicta
 in Collectione Pindaricorum Frag-
 mentorum Heyniana p. 38—42. et
 p. 54.

ἰνὰ ἱσχυρῶτα] Inepte Zeunianus
 Index cum Hutchinsono in difficiili-
 mis et periculosissimis rem habere. Morus
 mirum et insensitum judicare. Weiske
 malebat: ἰνὰ ἱσχυρῶτα ἐν σάσαι &c.
 hoc sensu: miris gestibus agitant, mi-
 ris modis admirationem suam prodebant.
 Sed ἰνὰ πᾶσι, longe diverso sensu est
 in Aristophanis Ranis versu 1093. in
 Nubibus versu 388. et 583. ἰνὰ πᾶσι
 est in Nostri Symposio iv. 36.

12. Ἐπὶ ταύτῃ] Eton. ἐπὶ ταύταις.
 Deinde cum MS. Paris. et margine
 Steph. ἰσχυρῶτα vulgatum cor-
 rexi.

13. ἡρώτων] Eton. ἡρῶντο habet.
 Responsi Paphlagonibus dati ratio-
 nem bene explicat Demetrius de E-
 locutione §. 131. qui verba Xeno-
 phontis memoriter recitavit. — Se-
 quens οὖν omittit Eton.

14. ὑστεραία] Junt. cum Guelf.
 ἀριστερᾷ addit, et deinde Παφλαγονίαν
 dat.

15. ὠρμίσαντο] Edd. vett. ὠρμίσαν-
 το. Sequens nomen urbis Ἀρμήνη ex
 h. l. memoravit Stephanus Byzant.
 Alii Ἀρμένη scripserunt. Cf. Maspert
 Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 16.

Μιλησίων δ' ἄποικοι εἰσίν. Οὗτοι ξένια πέμπουσι τοῖς Ἑλλησιν, ἀλφίτων μὲν μεδίμνους τρισχιλίους, οἶνου δὲ 16 κεράμια χίλια καὶ πεντακόσια. Καὶ Χειρίσοφος ἐν ταῦτα ἦλθε τρήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων, ἄγοντά τι σφίσιν ἤκειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδὲν, ἀπήγγελλε δὲ, ὅτι ἐπαινοῖσιν αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι, καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Ἀναξίβιος, εἰ ἀφικνοῖντο ἔξω τοῦ Πόντου, μισθοφορὰν αὐτοῖς ἐσσεσθαι.

- 17 Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἀρμῇ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἤδη μᾶλλον ἢ πρόσθεν εἰσῆει αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχον- 18 τές τι οἶκαδε ἀφίκωνται. Ἠγήσαντο οὖν, εἰ ἓνα ἔλοιτο ἄρχοντα, μᾶλλον ἂν ἢ πολυαρχίας οὕσης δύνασθαι τὸν ἓνα χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· καὶ εἴ τι θεοὶ λανθάνειν, μᾶλλον ἂν καὶ κρύπτεσθαι· καὶ εἴ τι αὐτοὶ φθάνειν, ἦττον ἂν ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δοῖαν τῷ ἐν περαίνεσθαι ἂν· τὸν δὲ πρόσθεν χρόνον ἐκ τῆς νικώσης 19 ἐπραττον πάντα οἱ στρατηγοί. Ὡς δὲ ταῦτα διανοοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον

Οὗτοι ξένια] Eton. δι' interserit.
κεράμια] Certam mensuram fuisse conjicit Weiske ex h. l. et capitis frequentis sect. 3. ubi tamen polentæ medimni 3000. cum vini κεράμιας 2000. mittuntur. Ex diversa igitur proportionē nihil arguere licet. Fortasse tamen κεράμιας vocabulum generale fuit mensuræ incertæ.

16. Χειρίσοφος] Redi ad v. 1, 4. deinceps τρήρη habet margo Steph. cum Parif. libro.

ἀπήγγελλε δι] Miror omnes Interpretes vulgatum ἀπηγγέλλειν tam patienter tulisse, quod aperte vitiosum est.

ἀφικνοῦντο] Junt. Guelf. ἀφικνοῦντο. Castal. Parif. ἀφικνοῦντο. deinceps μισθοφορὰν habet Eton.

17. ἐσθὲν αὐτοῖς] Is mentem illis vult, intellige ἵνα cum Zeunio vel ἱσθμῶ. Deinceps cum Aldina Steph. et Weiske ἀφικνοῦντο dederunt, nostrum est in Juntina, Guelf. Parif. Eton.

18. λανθάνειν] Edd. vett. Guelf. λαμβάνειν habent. Sequens καὶ ante κρύπτεσθαι omittit Eton. postea ἀπέρχονται χρόνον Parif.

νικώσης] Intellige γήρας. Sequens τε post ἵνα omittit Eton.

προσίοντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω γινώσκει· καὶ εὐ-
νοιαὶ ἐνδεικνύμενος ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι
τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα, νομί- 20
ζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίγνεσθαι, καὶ
πρὸς τοὺς φίλους καὶ εἰς τὴν πόλιν τὸν ὄνομα μείζον ἀφί-
ζεσθαι αὐτοῦ· τυχὸν δὲ καὶ ἀγαθοῦ τίνος ἂν αἴτιος τῇ
στρατιᾷ γενέσθαι.

Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῆρεν αὐτὸν, ἐπιθυ- 21
μῆν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἀρχοντα. Ὅποτε δ' αὖ ἐν-
θυμῶτο, ὅτι ἄθλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ, ὅπῃ τὸ μέλλον
ἔξει, διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἴη, μὴ καὶ τὴν προειρ-
γασμένην δοξάν ἀποβάλοι, ἠπορεῖτο. Ἀπορουμένῳ δὲ 22
αὐτῷ διακρίναι ἔδοξε κράτιστον εἶναι, τοῖς θεοῖς ἀνα-
κoinῶσαι· καὶ παρασθησάμενος δύο ἱερεῖα, ἐθύετο τῷ
Διὶ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν·

20. καὶ πρὸς τοὺς φίλους] Amicos in
Græcia et Athenis reliquos. Ita tue-
tur Weiske copulam καὶ omittam in
Parif. et Eton.

μῆζον] Edd. vett. Guelf. μιλζόνος.
unde Abrechthaus ad Æschylum p.
463. effecit μῆζον ἐισφάξινθαι. Zeune
μῆζον αὖ conjiciebat.

καὶ ἀγαθοῦ] Eton. καὶ omittit: ἂν
sequens deest in Edd. vett. Guelf.

21. καὶ κίνδυνος] Copulam ex Parif.
Eton. addidit Zeune.

[διὰ τοῦτο δὲ καὶ κίνδυνος εἴη, μὴ καὶ
τὴν προειργασμένην δοξάν ἀποβάλοι] Co-
pulam καὶ ex Parif. et Eton. addidit
Zeune; præterea haud scio, an præ-
ferenda sit scriptura Parif. κίνδυνος εἴη
καὶ τ. σ. δ. ἀποβαλεῖν. Ecce enim
notat infra vii. 7, 31. Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ
πᾶσι γε ἡμῶν λεφθόντες ὕπαιξαν σοί,
ἀλλὰ προστατῶν ἀπορίας οὐκ οὖν νῦν καὶ
τοῦτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστάτης
αὐτῶν τινος τούτων, εἰ νομίζουσιν ὑπὸ
ἐνὸς ἀδικεῖσθαι. Qui locus primum
confirmat copulam καὶ additam ex
libris scriptis; deinde monstrat prior
locus rationem corrigendi vitii, quod
in posteriore indicavi, sed sanare non
potui. Scribendum nempe erat: οὐκ

οὖν νῦν διὰ τοῦτο καὶ κίνδυνος. Præter-
ea Edd. veteres cum libro Guelf. et-
iam in posteriore loco structuram
mutant ita, ut scribant: κίνδυνος, λα-
βεῖν προστάτης τινος αὐτῶν. Si vul-
garem nunc lectionem sequaris, du-
bitari potest, an hic etiam ad simili-
tudinem prioris loci scribendum sit
μὴ λάβωσι. Sed est tertius locus in
Memorab. ii. 7, 9. ἐκ δὲ τούτων κίνδυ-
νος, μῆζω τι ἀπὶ χθονὸς γίγνεσθαι καὶ
τὴν προειργασμένην χάριν μισεῖσθαι. Ita
Euripides Hecubæ versu 5. ἰστί Φρυ-
γῶν πόλιν κίνδυνος ἴσχι δορὶ πασιῖν Ἑλ-
λησι. Aristophanes Pluti versu 348.
ἴνι γὰρ τις, ἴνι κίνδυνος ἐν τῷ πρᾶγματι.
πῶς τις;—ἦν μὲν παρὰ θεῶν μιν, εἰ
πράττειν αὐτῷ ἦν δὲ ἀπαλαῖμιν, ἰστί τρι-
φθαι τὸ παράπαν. Ex Epistola.]

μὴ—ἀποβαλεῖν] Parif. omisso μὴ ha-
bet ἀποβαλεῖν.

22. ἀπορουμένῳ] Eton. διαπορουμέ-
νῳ.

ἱερῶν] Ita liber Brodæi et Parif.
Vulgarum ἱερῶν recte damnavit Zeune,
annotans, non ἱερῶν sed μάντις di-
cendum fuisse. Comparat etiam libri
vi. cap. 3, 1. et viii. 7, 6. et 7, 1.

[ὅσπερ αὐτῷ μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελ-

καὶ τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ ἐνόμιζεν ἐωρακέναι, ἃ
 εἶδεν, ὅτε ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμαλῆσθαι τῆς στρατιᾶς
 23 καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ὤρματο, Κύρου
 συσταθισόμενος, αἰετὸν ἀκημιμνήσκετο ἑαυτῷ δέξιον
 φθογγόμενον, καθήμενον μέντοι, ὥνπερ ὁ μάντις προ-
 πέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη καὶ οὐκ
 ἰδιωτικὸς, καὶ εὐδοχὸς, ἐπίπονός μέντοι· καὶ γὰρ τὰ ἔρ-
 νεα μάλιστα ἐπιτίθεται τῷ αἰετῷ καθήμενῳ· οὐ μὲν-
 24 τοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· τὸν γὰρ αἰετὸν παρ-
 θυομένῳ αὐτῷ διαφανῶς ὁ Θεὸς σημαίνει, μήτε προσδέ-
 σθαι τῆς ἀρχῆς, μήτ', εἰ αἰροῦντο, ἀποδέχασθαι. Ταῦτο
 25 μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο. Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ
 πάντες ἔλεγον ἓνα αἰρεῖσθαι· καὶ ἐπὶ ταῦτο ἔδοξε, προσ-

φῶν] Omisi cum Zeunio annotationem Mori positam in Indice Editionis Lipsiensis hanc: *Si ad Jovem referatur, videtur significare, qui ab eo consuli solebat: in quo conferri fortasse poterit iii. 1, 9. sed ita verba in Διελφῶν obscura sunt. Sim legatur: ὅστις ἦτορ ἦτορ αὐτῷ μαντινῶν ἦν in Διελφῶν, et verba haec resonant post τοῖς θεοῖς ἀνακινῶνται, sensus erit: quod illi oraculi responso Delphis praescriptum fuerat, nempe ut in quavis re deos consuleret, qui in quavis re consulendi essent: idque convenit historia ipsi. Vide iii. 1, 4. Recte dubitasse videtur vir doctus de loci integritate. Delphicus enim Apollo consulenti Xenophonti responderat, uti est iii. 1, 6. ἀπὸ αὐτοῦ—θεοῖς αἷς ἰδοι, ὅτι. ubi suavis 'Tuo, Buttmann, scripti θεοῖς, αἷς ἰδοι θεῶν, quam emendationem firmare videbatur lect. 8. ἰ μὲν δὲ Xenophῶν οὕτω συνεμίμνητο, αἷς ἀπὸ αὐτοῦ ὁ θεός, ἐξ-πλου. Plures igitur deos Xenophonti colendos sacrificio Apollo nominaverat. Statim tamen lect. 12. somnium, quod viderat, a Jove rege sibi missum interpretabatur tunc, et repetit eandem interpretationem hoc in loco. Alter vero locus vii. 8, 4. quem Zeune comparavit cum loco iii. 1, 8. minime pertinet ad Jovem regem,*

sed ad Jovem μολίχην. Nunc igitur Xenophon obiter annotare voluit, inter plures deos ab oraculo Delphico editos, disertim Jovem regem nominatum fuisse. Itaque etiam hinc emendationi Tuam auctoritatis aliquid accedere videtur. Verba ipsa interpretor: quem Apollo Delphicus illi inter plures deos consulenti nominaverat. Manebit tamen vel ita Mori sagacitati honos salvus et integer. *En Epistola.*

ἀπὸ τούτου τοῦ Θεοῦ] Missum a Jove rege sibi.

ἰ δὲ αὐτοῦ, ἰτο] Eton. liber habet ἰτο αὐτοῦ αἷς ἔρχεται. De re confer iii. 1, 12.

23. ὅστις ἦτορ] Vulgatum ὅστις correxit Huthinson: ὅστις malebat Leonclavius.

ἰδοῖς] Margo Steph. Paris. Eton. ἰδοῖς habent. Xenophon verbum ἰδοῖς et ἰδοῖς frequentavit.

καὶ γὰρ τὰ ἔρνεα] Ita ex Eton. vulgatum τὰ γὰρ ἔρνεα correxi. Sequens αὐ μὲντοι pro vulgato αὐτοῦ μὲντοι ex margine Steph. Paris. Eton. recepi. *συνεμίμνητο*] Simplex *συνεμίμνητο* habet Eton.

24. λαφάραι] Edd. vett. Guelf. λαφάραι dant. Deinceps μὲν λαφάραι Eton.

βάλλοντο αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐδόκει δῆλον εἶναι, ὅτι αἰρήσονται αὐτόν, εἴ τις ἐπιψήφισι, ἀνέστη, καὶ ἔλεξε τάδε·

Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἤδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος, εἴ- 26
περ ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὐχομαι, δοῦναί
μαι τοὺς θεοὺς αἰτίον τινος ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι· τὸ
μέγιστον ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμο-
νίου ἀνδρὸς παρόντος, οὗθ' ὑμῖν, οὗτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον
εἶναι, ἀλλ' ἥττον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε,
παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δ' αὖ οὐ πᾶν τι νομίζω ταῦτο ἀσφα-
λὲς εἶναι. Ὅρῳ γάρ, ὅτι καὶ τῇ πατρίδι μου οὐ πρό- 27
σθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν πᾶσαν τὴν
πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγεμόνας
εἶναι. Ἐπεὶ δὲ ταῦτο ὁμολόγησαν, εὐθὺς ἐπαύσαντο 28
πολεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν τὴν πόλιν.
Εἰ οὖν, ταῦτα ἐγὼ ὁρῶν, δοκίην, ὅπου δυναίμην, ἐνταῦθ'
ἄκυρον ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο ἐννοῶ, μὴ λίαν
[ἀν] ταχὺ σωφρονισθεῖην. Ὁ δ' ὑμεῖς ἐννοεῖτε, ὅτι ἦτ- 29
τον ἂν στάσις εἴη ἐνὸς ἀρχόντος, ἢ πολλῶν, οὗ ἴστε, ὅτι
ἄλλον μὲν ἐλόμενοι οὐχ εὐρήσετε με στασιάζοντα· νομίζω
γάρ, ὅστις ἐν πολέμῳ ὦν στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, ταῦ-
τον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζει· ἂν δ' ἐμὲ ἔλη-
σθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι, εἴ τινα εὐροίτε καὶ ὑμῖν καὶ
ἐμοὶ ἀχθόμενον.

25. Ἐπειδὴ δὲ] Juntina, Eton. καὶ habent; deinde si ti Edd. vett.

26. τοὺς θεοὺς] Edd. vett. Guelf. τοὺς θεοῖς, quod cum εὐχομαι, nisi data trajectione, copulari non potest. τινος ὑμῖν] Mureti hanc correctionem vulgato ὅμῳ substituit Hutchin-son.

οὗθ' ἐμοὶ, οὗτ' ἐμοὶ δοκεῖ] Eton. οὗτ' ἐμοὶ δοκεῖ, et sequens ii ante τι omit- tit. Postea ἐμοὶ τι αὐτὸ habet.

28. μὴ λίαν [ἀν]] Cod. Paris. cum

Eton. μὴ ὦν. Sed Porson monuit, ἀν, utpote ex syllaba præcedenti natum, esse delendum. Insolens est, jungi ἀν cum μὴ et optativo modo. Igitur seclufi.

29. ἦτ- ἦτον] Deest ἦτι in Edd. vett. et Guelf.

γὰρ, ἴστε] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. Vulgatum ante Zeunianam γὰρ ἴστε, ἴστη—ἀρχοντα, πρὸς τῇ i. σ. στασιάζει revocavit Weiske.

ἀχθόμενον] Cautè non στασιάζοντα

- 30 Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' εἶπε, πολὺ πλείους ἑξάνιστατο, λέγοντες, ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν, ὅτι γελοῖον εἴη, εἰ οὕτως ἔχοι· ὡς ὀργιῶνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ εἰαν σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ Λακεδαιμόνιον συμποσίαρχον αἰρῶνται· ἐπεὶ εἰ οὕτω γε τοῦτ' ἔχει, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Ἀρκάδες ἐσμέν. Ἐνταῦθα δὴ, ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Ἀγασίου, ἀνεθορύβησαν.
- 31 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ ἰώρα πλείονος ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν· Ἀλλ', ὦ ἄνδρες, ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, ὁμνῶν ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἢ μὴν ἐγὼ, ἐπεὶ τὴν ὑμέτεραν γνώμην ἡσθάνομην, ἐθυόμην, εἰ βέλτιον εἴη ὑμῖν τε, ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχὴν, καὶ ἐμοὶ, ὑποστῆναι· καὶ ἐμοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐσήμηναν, ὥς καὶ ἰδιώτην ἂν γινῶναι, ὅτι ταύτης τῆς μοναρχίας ἀπέχεσθαι
- 32 με δεῖ. Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἰροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ ἡρέθη, παρελθὼν εἶπεν· Ἀλλ', ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε, ὅτι οὐκ ἂν ἐγὼ γε ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἴλεσθε. Ξενοφῶντα μέντοι, ἔφη, ὠνήσατε, οὐχὶ ἐλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δεξιππος ἤδη διέβαλεν αὐτὸν πρὸς Ἀνα-

dicit, sed ἀχθόμενον. Ipse vero de se antea στασίαζοντα dixit.

30. εἶπε, πολὺ πλείους] Ita cum Stephano liber Paris. Vetus ἱλεγε, πολὺ μᾶλλον revocavit cum Zeunio Weiske. Hic quidem πολὺ μᾶλλον λέγοντες interpretatur pluribus verbis majorique contentione dicentes. Liber Eton. deinceps dat ἀνίστατο simplex.

εἰ οὕτως ἔχει] Ita ex libro Paris. scripsi pro ἔχει. Ita antecedens γελοῖον εἴη scribendum esse clamat.

ὡς ὀργιῶνται] Paris. Eton. omittunt ὡς; Leonclavius ὡς οὐκ scriptum maluit. Deinceps Λακεδαιμόνιος erat in Edd. vett. Guelf.

ἔτι εἰ οὕτω—ἔχει] Ex libro Eton.

ita vulgatum ἐστὶ οὕτω γε τοῦτ', ἴφω correxit Hutchinson. ἔχει est etiam in Guelf. et Paris.

Ἐνταῦθα] Margo Steph. πρὸς ταῦτα annotavit.

31. ἰωρῶν] Guelf. Eton. ἰωρῶν. Sequens πλείους ἰδὼν interpretatur Weiske rem pluribus verbis eger.

γνώμην] Liber Brudæi χάριν; Eton. χάριν dat. Deinceps ἰμὶ ὑποστῆναι Eton. liber habet.

ὡς καὶ] Eton. ὅτι καὶ habet. Deinceps Edd. vett. Guelf. ἀναγινῶται. Sequens ταύτης; omittit Eton.

32. Ἀλλ', ἴφω] Eton. liber ἴφω omittit; sequens μίντω ex eodem libro adfoivi cum Zeunio; vulgatum μὲν revocavit Weiske.

ἕξιον, ὃ τι ἐδύνατο, καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. Ὁ δὲ ἔφη νομίζειν, αὐτὸν Τιμασίῳνι μᾶλλον συνάρχειν ἰδεῖσθαι, Δαρδανεῖ ὄντι, τοῦ Κλεάρχου στρατεύματος, ἢ αὐτῷ, Λάκωνι ὄντι. Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἰλεσθε, ἔφη, 33 καὶ ἐγὼ πειράσομαι, ὃ τι ἂν δύνωμαι, ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιεῖν. Καὶ ἡμεῖς οὕτω παρασκευάζεσθε, ὥς αὔριον, ἰὰν πλοῦς ᾖ, ἀναξόμενοι· ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἅπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε πειράσθαι ἥκειν· τὰ δὲ ἄλλα, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἔλθωμεν, βουλευσόμεθα.

CAP. X. (VULGO LIB. VI. CAP. II.)

ENTETΘEN τῇ ὑστεραία ἀναγόμενοι πνεύματι καλῷ ἐπλεον ἡμέρας δύο παρὰ τὴν γῆν. Καὶ παραπλέοντες ἐθεώρουν τὴν τ' Ἰασονίαν ἀκτὴν, ἐνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται

καὶ μάλα ἐμοῦ] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgatum μάλιστα ita poni non solet. De Dexippo compara v. 1, 15.

σιγάζοντος] Margo Steph. Parif. Eton. sicut δεξάζοντος. Sed Hefychius: σιγάζοντος Πισοφῶν ἐν Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾶν ληπαρόντος. Contra δεξάζω pro laudare, prædicare non frequentavit ætas Xenophontea Atticorum, quamquam Index Zeunianus ex Cyropædia v. 5, 46. exemplum hujus significationis posuit hoc: ὁ πλείστους χειροτάμνος αἰμαλώτατος δεξάζεται ἱ-καί· sed oppositum illi in altero orationis membro ὅστος—πρίνους εἰς ἰσθμὸν satis demonstrat, vulgarem significationem etiam ibi præferendam esse.

συνάρχειν] Eton. ἔρχιν αὐτόν. Quod ait Weiske, verba τοῦ στρατεύματος pendere a verbo συνάγειν, id verum quidem est; sed præterea monere debebat, in vulgata lectione ad ἰδιότησιν supplendum esse εἶν, quod librarii culpa excidisse videtur.

33. ἥκειν] Eton. κατασχῶν ἥκειν, ubi duplex scripturæ varietas simul annotatur; quod apparet ex Parif. libro, qui solum κατασχῶν habet, id est appellere.

1. Ἐντιῶθιν] Eton. ἐνταῦθα. Ex eodem deinceps παρὰ τὴν γῆν dedi. Articulus vulgatis in libris deest.

Ἰασονίαν] Vulgatum Ἰασονίαν corrigi iussit Porson ex analogia, idque præcunte Weiskio fecimus. Præterea ἄρα scribi voluit Larcher, quoniam ita vocent Strabo et Ptolemæus. Cf. Mannert Geogr. vi. p. ii. p. 394. Ceterum Larcherus idem monuit præpostere hic commemorari promontorium Iasionum cum ostiis fluviorum Thermodontis, Irios et Halyos, quippe quæ inter Cotyora et Sinopen sita antea commemoranda fuerint. Observat idem Mannert Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 445. Contra monet amicissimus Buttmann, quando Xenophon voluerit navigationem Græcorum cum Argonautarum itinere comparare, id illi faciendum fuisse aut antea, aut nunc demum. Antea si fecisset, tunc occupanda erant ea, quæ postea demum Græci viderant. Igitur nunc simul omnia repetere, et lectori quasi ob oculos ponere, ut uno velut obtutu Argonautarum iter secundum litus Ponti possit consequi. Idem fere sentientem postea Halbkartium deprehendi

- ὀρμίσασθαι, καὶ τῶν ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τοῦ Θερμώδοντος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἰρριος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἄλως, μετὰ δὲ ταῦτον τοῦ Παρθενίου· ταῦτον δὲ παραπλεύσαντες, ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πάλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἀποικον, οὗσαν δὲ ἐν τῇ Μαριανδυνῶν χώρᾳ.
- 2 Καὶ ὀρμίσαντο παρὰ τῇ Ἀχερουσιάδι Χερρόνησῳ· ἐνθα λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κύνα καταβῆναι, οὗ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως, τὸ βάθος 3 πλεόν ἢ ἐπὶ δύο στάδια. Ἐνταῦθα τοῖς Ἑλλησιν αἱ Ἡρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ ὄνου περάμια δισχίλια, καὶ βῶυς ἑκασι, καὶ οἷς ἑκατόν. Ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ρεῖ ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλεῖθρων.
- 4 Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέστες ἐβουλεύοντο, τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ πορεύεσθαι ἐκ τοῦ Πόντου. Ἀναστὰς δὲ Λύκων Ἀχαιοὺς εἶπε· Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄνδρες, τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρώνται ἡμῖν ἐκπορίζειν σιτηρέσιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν σίτα· ὅπόθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πορευσόμεθα, οὐκ ἔστιν, ἔφη. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ, αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας μὴ ἔλαττον ἢ τρισχιλίας 5 Κυζικηνούς. Ἄλλος δὲ εἶπε, μὴνός μισθόν, μὴ ἔλατ-

Ἰριος τοῦ Ἰρριος] Hæc ex Aldina, libro Brodæi, Paris. Regiis B. C. margine Villosi. recte restituit vulgo ommissa Zeune, sed ibi Ἰγριος scriptum legitur, verum Ἰριος est in margine Steph. Cf. supra v. 6, 9.

Μεγαρέων] Solus Strabo libro xii. Μιλαρίων πτόσμα esse dixit. Cf. Wesseling ad Diodori xiv. 31. Scholia ad Apollonii Argon. ii. 747. ὅθεν αἱ Ἡρακλεῶται Μεγαρίων ἐσὶν ἄπαντα καὶ βασιλῶν πατακνοῦσι διὰ τὴν Μαριανδυνῶν χώραν.

Μαριανδυνῶν] Vulgatum Μαριανδυνῶν correxit Zeune ex consensu alio-

rum scriptorum, ex Cyrop. i. 1, 4. et testimonio Eustathii ad Dionysii Perieg. versu 787.

2. παρὰ τῇ] Margo Villosi. τῇ τῇ annotavit. Male Gœlf. ἀπὸ τῆς. Deinceps ἢ οὐκ ἐστὶν ἐν libro Eton.

3. εἰς] Gœlf. εἰς habet. Nomen fluvii Paris. liber Ἀλως, Eton. Ἀλως scriptum habet. Cf. Mansueti Geogr. Gr. vi. p. ii. p. 444.

4. πορεύεσθαι] Eton. πορεύεσθαι. deinceps σίτα dat.

5. μισθὸς μισθόν] Verba hæc omitunt Paris. et Eton. Sane post μισθόν commodiorem haberent locum.

τοὺς ἢ μυσίους· καὶ ἐλομένους πρέσβεις αὐτίκα μάλα, ἡμῶν παθήμενων, πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰδέναι, ὅτι αὖ ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλευέσθαι. Ἐπιῦθον προὐβάλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσο-6 φον, ὅτι ἄρχων ἦρητο· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δὲ ἰσχυρῶς ἀπεμαύχοντο· ἀμφοῖν γὰρ ταῦτα ἰδοῦσι, μὴ ἀναγκάζειν πόλιν Ἑλληνίδα καὶ Φιλίαν, ὅτι μὴ αὐτοὶ ἐθέλοντες διδοῖεν. Ἐπεὶ δὲ οὖν οὗτοι ἰδοῦσαν ἀπρόθυμοι 7 εἶναι, πέμπουσι Λύκωνα Ἀχαιοὺν, καὶ Καλλίμαχον Παρράσιον, καὶ Ἀγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες ἔλεγον τὰ δεδογμένα· τὸν δὲ Λύκωνα ἔφασαν καὶ ἐπ-8 ατυλεῖν, εἰ μὴ ποιήσωσιν ταῦτα [πάντα]. Ἀκούσαντες θ δ' οἱ Ἡρακλεῖται, βουλευέσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθὺς τὰ τε χρήματα ἐκ τῶν ἀγρῶν συῆγον, καὶ τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν, καὶ αἱ πύλαι ἐπέκλειντο, καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

Ἐκ τούτου οἱ ταράξαντες ταῦτα τοὺς στρατηγοὺς 9 ἠτιῶντο διαφθεῖρειν τὴν πρᾶξιν· καὶ συνίσταντο οἱ Ἀρχά-δος καὶ οἱ Ἀχαιοί· προσισκήκει δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλ-λίμαχος τε ὁ Παρράσιος καὶ Λύκων ὁ Ἀχαιός. Οἱ δὲ 10 λόγοι ἦσαν αὐτοῖς, ὥς αἰσχρὸν εἶη ἄρχειν ἓνα Ἀθηναῖον Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν

6. [ἔπειτα] Eton. liber Χειρίσοφον ὁ ἄρχων ἦρητο habet. Sequens caetera pro caetera debetur Hutchinsono.

8. [τι μὴ] Zeune cum Hutchinsono putat [τι μὴ] esse positum pro εἰ μὴ, contra Stephanus 7, τι edidit, quod tenendum censuit Weiske. Nam [τι μὴ] pro εἰ μὴ græcum non esse. Ita enim scriptum oportuisse: [τι μὴ] εἰ αὐτοὶ vel [τι μὴ] εἰ αὐτοί. Recte! Ad verbum ἀναγκάζειν repete ex sequenti membro διδοῖεν.

διδοῖεν] Edd. vett. Guelf. διδῶν scribunt.

7. εἰ οὐκ ὄντι] Eton. οὐκ omittit.

πυλῶν] Ita Castal. et Steph. πυ-

λων Edd. vett. Guelf. πυλῶν margo Steph. Parif. Eton. Sequens πάντα omittunt Parif. Eton. igitur seclusti.

8. βουλευέσθαι] Edd. vett. Guelf. βουλευέσθαι, deinceps ἀγορῶν Eton. habet. ἀγορὰ h. l. dicitur pro τὰ ὅνα vel potius ἰσχυρίσθαι. Cyrop. vi. 2, 25. οὐδὲ ἰσχυρίσθαι τῶν ἰσχυρίων ἀπεσιό-ασται γὰρ τὰ μὲν ὅφ' ἡμῶν, τὰ δὲ ὅσα τῶν πειλημίων.

9. τοὺς στρατηγοὺς] Margo Steph. Parif. Eton. λαχαγοὺς nominant.

10. ἓνα Ἀθηναῖον] Non nomine sed re Xenophontem imperium temere, criminabantur.

- παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τοὺς μὲν πόρους σφᾶς ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλους, καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιοὺς· τὸ δ' ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι· (καὶ ἦν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπερήμισυ τοῦ ἄλλου στρα-
- 11 τύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ) εἰ οὖν σωφρονοῖεν οὗτοι, συστάντες, καὶ στρατηγοὺς ἐλόμενοι ἑαυτῶν, καθ' ἑαυτούς τε ἂν τὴν πορείαν ποιοῖντο, καὶ πειρῶντο ἀγαθόν τι
- 12 λαμβάνειν. Ταῦτα ἑδόξε· καὶ ἀπολιπόντες Χειρίσοφον, εἴ τινες ἦσαν παρ' αὐτῷ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενοφῶντα, συνέστησαν· καὶ στρατηγοὺς αἰρῶνται ἑαυτῶν δέκα· τούτους δ' ἐψηφίσαντο ἐκ τῆς νικώσης, ὃ τι δοκῇ, ταῦτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρίσοφον ἐν ταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἑκτῇ ἢ ἐβδόμῃ, ἀφ' ἧς ἤρθε.
- 13 Ξενοφῶν μὲντοι ἐβούλετο κοινῇ μετ' αὐτῶν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι, νομίζων, οὕτως ἀσφαλέστερον εἶναι, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἔπειθεν αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν πορεύεσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρίσοφου, ὅτι Κλέανδρος ὁ ἐν Βυζαντίῳ ἀρμοστὴς Φαίῃ, τρίηρεις ἔχων ἤξειν εἰς
- 14 Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς μετὰσχοι, ἀλλ' αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν ἐπὶ τῶν τρίηρων, διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀδυμῶν τοῖς γεγεννημένοις, ἅμα δὲ μισῶν ἐκ τούτου τὸ στρά-
- 15 τευμα, ἐπιτρέπει αὐτῷ ποιεῖν, ὃ τι βούλεται. Ξενοφῶν δὲ ἔτι μὲν ἐπεχείρησεν ἀπαλλαγεῖς τῆς στρατιᾶς ἐκ-

ὑπερήμισυ] Equidem articulum το addendum cenleo.

11. ἱαντούς τι ἂν] Copulam τι omittunt Juntina, Guelf. Eton.

12. Χειρίσοφον] Edd. vett. addunt καί, quod anteponi debebat; Guelf. addit τι καί. Ceterum ἡ τῶν εἰς pro ἡ τῶν. Attice dictum.

13. Κλέανδρος δ'] Articulum cmitunt Edd. vett. Guelf.

14. μετὰσχοι] Eton. μετὰσχοι habet. το στράτευμα] Juntina, Guelf. το στρατιώματος.

ἱαντρέϊν αὐτῷ] Xenophontem intelligit Zeune cum Hurchinsono; equidem Xenophonti mentionem et nomen nōnis remotum esse patet; igitur exercitum intelligo.

15. τῆς στρατιᾶς] Guelf. la τῆς στρατιᾶς.

πλεῦσαι· θυομένῳ δὲ αὐτῷ τῷ Ἠγεμόνι Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ, ὥστερα λῶον καὶ ἄμεινον εἶη στρατεῦσθαι, ἔχοντι τοὺς παραμείναντας τῶν στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς τοῖς ἱεροῖς, συστρατεῦσθαι. Οὕτω γίνεται τὸ στράτευμα τριχῇ· Ἀρκάδες μὲν καὶ 16 Ἀχαιοὶ πλείους ἢ τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι, ὅπλῃται πάντες· Χειρισόφῳ δὲ ὅπλῃται μὲν εἰς τετρακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θράκες· Ξενοφῶντι δὲ ὅπλῃται μὲν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς τριακοσίους· ἵππικόν δὲ μόνος οὗτος εἶχεν, ἀμφὶ τοὺς τετταράκοντα ἱππέας.

Καὶ οἱ μὲν Ἀρκάδες, διαπραξάμενοι πλοῖα παρὰ 17 τῶν Ἡρακλεωτῶν, πρῶτοι πλεύουσιν, ὅπως ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες τοῖς Βυθυνοῖς, λάβοιεν ὅτι πλείστα· καὶ ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, κατὰ μέσον πῶς τῆς Θράκης. Χειρισόφος δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν 18 Ἡρακλεωτῶν ἀρχάμενος, πεζῇ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας· ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Θράκην ἐνέβαλε, παρὰ τὴν θάλατταν ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἡσθάνει· Ξενοφῶν δὲ, πλοῖα λα- 19 βῶν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὄρια τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἡρακλεωτίδος, καὶ διὰ μεσογαίας ἐπορεύετο.

ἴχοντι — συστρατεύεσθαι] Juntina cum Guelf. hæc omisit, quia librarii oculus a verbo simili ad alterum aberravit.

16. τριχῇ] Guelf. τριχά. Verba καὶ πεντακόσιοι defunt in libro Brodæi, Paris. Eton.

ὅπλῃται πάντες] Exciderunt hæc in Juntina.

μόνος οὗτος] Edd. vett. Guelf. οὗτος μόνον. sequens τοὺς post ἀμφὶ omittit Eton.

18. ἱββαλι] Guelf. ἱββαλλι. Deinceps Paris. Eton. habet: ἦν· καὶ γὰρ ἡσθάνει, omisso ἦν, quod Guelf. post ἡσθάνει reponit. Chirifophus ἀσφάλειαν itineris secutus esse dicitur libri sequentis cap. 1. sect. 10.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΤΡΟΤ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ 5'.

CAPUT I.

ΟΝ μὲν οὖν τρόπον ἢ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ στράτευμα ἐσχίσθη, ἐν τοῖς ἐπάνω εἰρηται. Ἐπραξαν δὲ αὐτῶν ἕκαστοι τάδε·² Οἱ μὲν Ἀρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τὰς πρῶτας κώμας, στάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς πενήκοντα. Ἐπεὶ δὲ Φῶς ἐγένετο, ἦγον ἕκαστος στρατηγὸς τὸ αὐτοῦ λάχος ἐπὶ κώμην· ὅποια δὲ μίζων κώμη ἐδόκει εἶναι, σύνδυο λόχους ἦγον οἱ στρατηγοί. Συνεβάλλοντο δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δόιο πάντας· ἀλίζεσθαι· καὶ, ἅτε ἐξαίφνης ἐπιπесόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρέβατα πολλὰ περιεβάλλοντο.

Οἱ δὲ Θραῖκες ἠθροίζοντο οἱ διαφυγόντες· πολλοὶ δὲ⁴

1. Ὅς μὲν οὖν τρόπον] Ab hoc capite initium novi libri Xenophontem exoritur fuisse, formula solennis proemii loco posita arguit, et jam olim monuit Muretus, cui nullus Editorum ante me paruit. Mirum tamen, in libro Parif. et Eton. omnium optimis, qui hucusque comparati fuerunt, deesse formulam hanc initialem a verbis inde Ὅς μὲν οὖν τρόπον usque ad ἔρηται.

2. πενήκοντα] Parif. et Eton. τριάντα habent. Deinceps τὸν αὐτοῦ

λόχον dat Stephaniana secunda cum libro Brodæi et Parif.

μίζων κώμη] Alterum vocabulum omittit Parif. et Eton. sed recte descendit ex ingenio Xenophontis Zeune.

3. Συνεβάλλοντο] Guelf. συνεβάλλοντο habet, quod mihi præferendum videbatur. Paulo post collis hic dicitur τὸ συγκαίμενον.

ἀλίζεσθαι] Ita Steph. cum Parif. libro. ἀλλίζεσθαι Edd. vett. Guelf. Eton. deinde περιεβάλλοντο Guelf.

4. οἱ διαφυγόντες] Hoc vulgato δια-

διέφυγον, πελτασταὶ ὄντες, ὀπλίτας, ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ συνελήθησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκρητος λόχῳ, ἐνὸς τῶν Ἀρκάδων στρατηγῶν, ἀπionti ἤδη εἰς τὸ συγκεείμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, ἐπιτίθενται.

5 Καὶ τῶς μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ἕλληνες· ἐπὶ δὲ διαβάσει χαράδρας τρέπονται αὐτούς· καὶ αὐτὸν μὲν τὸν Σμίκρητα ἀποκτινύουσι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· ἄλλου δὲ λόχου τῶν δέκα στρατηγῶν, τοῦ Ἡγήσανδρου, ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς Ἡγήσανδρος βέσῳθη. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν λοχαγοὶ συνῆλθον, οἱ μὲν σὺν πράγμασιν, οἱ δ' ἄνευ πραγμάτων, οἱ δὲ Θρᾷκες, ἐπεὶ εὐτύχησαν ταῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβῶν τε ἀλλήλους, καὶ συνελέγοντο ἐρῳμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο, ἐτάττοντο καὶ ἱππεῖς πολλοὶ καὶ

7 πελτασταὶ, καὶ αἰεὶ πλείονες συνέρρεον· καὶ προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὀπλίτας ἀσφαλῶς· οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον οὔτε ἀκοντιστήν οὔτε ἱππέα· οἱ δὲ προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες ἠκόντιζον· ὅποτε δὲ αὐτοῖς ἐπίοιεν, ῥαδίως ἀπέφευγον· ἄλλοι δὲ ἄλλη ἐπετίεθοντο. Καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδεῖς·

φύγοντες substituit Weiske. Deinceps ὄντας Edd. vett. Guelf.

ἱππιτίθονται] Ita Eton. cui vulgatum ἱππιτίθονται postponit mecum Porson. Idem liber sequens δὲ post ἱπ) omittit.

5. τρῖπονται] Barbari vel Thracæ; quod a Xenophonte non additum miratur Weiske.

αὐτὸν μὲν τὸν] Ita Edd. vett. Guelf. Vulgo est αὐτὸν τι τὸν. Etiam Eton. habet τὸν μὲν Σμίκρητα.

ἀποκτινύουσι] Ita Guelf. et Paris. magis Attice, quam quod vulgatur ἀποκτινύουσι.

ἄλλου δὲ λόχου] Ita Steph. cum libro Brodæi, Paris. et Amasæi versione. Vulgatum λοχαγοῦ revocavit

Weiske.

6. Καὶ οἱ ἄλλοι μὲν] Ita liber Eton. habet scriptum, ut voluit Leonclavius vulgatum καὶ ἄλλοι δὲ corrigi. Zeune hanc varietatem cum multis aliis neglexit.

πράγμασι] Recte Amasæus prædam interpretatur, id est χρήματα, uti Hellenic. i. 6, 13. Usum hanc Atticis vindicat Mæris.

ἱππὶ εὐτύχησαν] Ita ex libro Eton. correxi vulgatum εὐτυχεσάντες.

τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ] Junt. Guelf. κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ, Aldina ἡσὶν κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ. Deinceps ἐστρατοπεδεύοντο Edd. vett. Guelf. Eton.

ἐτάττοντο] Eton. antepōnit huic verbum ἐμάχοντο.

ὥστε κινήσθαι οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ τελευ-
τῶντες καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτοὺς οἱ Θραῖκες.
Ἐπὶ δ' ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπονδῶν καὶ 9
τὰ μὲν ἄλλα ὠμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ' οὐκ ἐδίδοσαν
οἱ Θραῖκες, αἰτοῦντων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ' ἐν ταύτῃ ἴσχε-
το. Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀρκάδων οὕτως εἶχε.

Χειρίσοφος δὲ, ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατ- 10
ταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. Ξενοφῶντι δὲ διὰ
τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἱππεῖς προκαταθέοντες ἐν-
τυγχάνουσι πρεσβύταις πορευομένοις ποι. Καὶ ἐπειθὴ
ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτοὺς, εἴ που ἤσθην-
ται ἄλλου στρατεύματος ὄντος Ἑλληνικοῦ. Οἱ δ' ἔλε- 11
γον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκεῖνται ἐπὶ
λόφου, οἱ δὲ Θραῖκες πάντες περικεκυκλωμένοι εἰεν αὐ-
τούς. Ἐνταῦθα τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους ἐφύλατ-
τεν ἰσχυρῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἰεν, ὅπη δέοι σκοποὺς
δὲ καταστήσας δέκα, συνέλεξε τοὺς στρατιώτας, καὶ
ἔλεξεν·

Ἄνδρες στρατιῶται, τῶν Ἀρκάδων οἱ μὲν τεθνήσκουσιν, οἱ 12
δὲ λοιποὶ ἐπὶ λόφου τινὸς πολιορκεῖνται. Νομίζω δ'
ἔγωγε, εἰ καὶ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδε-
μίαν σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω

10. προκαταθέοντες] Eton. liber simplex προκαθίστης habet; verbum cum nomine οἱ ἱππεῖς refertur ad dativum Ξενοφῶντι πορευομένῳ, quem male interpretatur Zeune absolute positum effec.

πρεσβύταις] Ita ex margine Steph. et Paris. cum Brodæo, Mureto, Larchero vulgatum πρεσβυταῖς correxit Zeune.

ἰσχυρῶς] Eton. ισχύ. Sequens ὄντος ex Guelf. receptum Zeune Attice abundare ait, et comparat locum Platonis in Phædone sect. 58. ὡς δὲ ταύτῃ οὐρανὸν ὄντος τὰ ἄστρα χωρεῖντα.

Quem locum qui propius inspiciet, falso hoc positum a Zeunio statim animadvertet. Igitur Weiske struthura verborum Attica ὄντος positum ait pro εἰ ἤσθηνται ἄλλο στρατεύμα Ἑλληνικόν που εἶναι. Mihi ὄντος displicet.

11. ἐφύλαττον] Hoc vulgari ἰσχυρῶς ex Guelf. prætulit Zeune. Idem liber deinceps habet ἱππ.

δέκα] Numerum omisit Eton. et Paris.

12. εἰ καὶ ἐκεῖνοι] Ex Guelf. καὶ adscivi.

- 13 δὲ τεταρασκηκότων. Κράτιστον οὖν ἡρῶν, ὡς τάχιστα
βοηθεῖν τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως, εἴ τι εἰς τῷ σῶσι, σὺν ἐκείνοις
μαχώμεθα, καὶ μὴ, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ κινδο-
14 νεύσωμεν. Νῦν μὲν οὖν στρατοπεδεύομεθα, προελθόν-
τες, ὅσον ἂν δοκῇ καιρὸς εἶναι εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι·
ἕως δ' ἂν πορευώμεθα, Τιμασίων, ἔχων τοὺς ἱππέας,
προελαυνέτω, ἐφορῶν ἡμᾶς, καὶ σκεπείτω τὰ ἔμπροσθεν,
15 ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ. Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνῆ-
των ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ εἰς τὰ
ἄκρα, ὅπως, εἴ που τι ποθὲν καθορῶεν, σημαίνουσιν· ἐκέ-
λευε δὲ καίειν ἅπαντα, ὅτω ἐντυγχάνουσιν καυσίμῳ·
16 Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἀποδραΐημεν ἂν οὐδαμῷ ἐνθένδε· πολλή
μὲν γὰρ, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλή δὲ,
εἰς Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς
Κάλπης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον εἰκάζομεν εἶναι, εἰ
σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν οὔτε πλοῖά
ἔστιν, οἷς ἀποπλευρούμεθα· μένουσι δὲ αὐτῷ οὐδὲ μίαν
17 ἡμέρας ἐστὶ τὰ ἐπιτήδεια. Τῶν δὲ πολιορκουμένων ἀπο-
λομένων, σὺν τοῖς Χειρισόφου μόνοις κάκιόν ἐστι διακιν-

13. *κατακινούμενοι*] Parif. liber præ-
sens *κατακινούμεν* habet.

14. *στρατοπεδεύομεθα*] Ita Parif.
liber. *στρατοπεδισόμεθα* Edd. vett.
Guelf. *στρατοπεδισόμεθα* vulgabatur.
Deinceps *περιελθόντες* est in Parif. E-
ton. Antecedens μὲν post nūn omittit
Eton.

ἴσθι—*διανοοῦν*—*θεῖναι*] Non respicere
ad coenæ tempus Xenophontem, sed
ad justum exercitationis modum, ut
non defatigati salubrem tamen et ju-
cundam coenam capiant, monet
Weiske.

ἱππίας] Vulgatum *ἱππῶς* correx-
it Zeune. Deinde *προελαυνέτω* habet
Parif.

ἐφορῶν ἡμᾶς] Ita ut nos *observet*,
Hutchinson.

15. *εἰς τὰ ἄκρα*] Ex Brodæi libro et
Eton. *εἰς* adscivit Zeune.

16. Ἡμεῖς μὲν γὰρ] Eton. μὲν omi-
sit. Deinde *οὐδαμῷ ἐνθένδε* σὺν μὲν
Parif. σὺν μὲν γὰρ, ἴσθι, Eton. unde
vulgatam scripturam et distinctionem
loci: *οὐδαμῷ ἐνθένδε* ἢ *πλοῖά μιν*,
ἴσθι, mutavi.

Χρυσόπολιν] Parif. Eton. *ισχὺς ἐν*
πάλιν. sequens *εἰκάζομεν* ex libro Pa-
rif. Eton. et margine Steph. vulgato
νομίζομεν substitui.

Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ] Edd. vett. Guelf.
ἀλλ' ἔθι ἐκεῖ. Sequens *οὐδὲ μίαν*
cum Parif. et Hutchinsono dedit
Zeune pro *οὐδὲ μίαν*.

17. ἀποκινούμενοι] Ita cum Stephano
Zeune. ἀποκινούμενοι Junt. et Guelf.
ἀποκινούμενοι Castal. ἀποκινούμενοι Al-
dina, ἀποκινούμενοι Parif.

κάκιον—*ἢ σωθίον*] Parif. Eton.
κακόν. deinceps Edd. vett. Guelf.
dabant *σωθίον* ἢ *πάντας*. Parif. ha-

δυναίειν, ἢ σωθύντων πάντας εἰς ταυτὸν ἐλθόντας κοινῇ
τῆς σωτηρίας ἔχεισθαι. Ἀλλὰ χρὴ παρασκευασαμέ-
νους τὴν γνώμην πορεύεσθαι, ὡς νῦν ἡ εὐκλειῶς ταυτη-
σαί ἐστιν, ἡ κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι, Ἕλληνας
ταυταύτους σώσαντας. Καὶ ὁ Θεὸς ἴσως ἄγχι οὕτως, ὅς 18
ταὺς μεγαλληγορήσαντας, ὡς πλείον φρονούντας, ταπει-
νῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν Θεῶν ἀρχομέ-
νους, ἐπιμεινέστερους ἐκείνων καταστήσασθαι. Ἀλλ' ἔσθαι
χρὴ, καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς αἰν τὸ παραγγελλόμενον
ἀποσθε παῖν.

Ταῦτ' εἰπὼν, ἤγατο. Οἱ δ' ἰππῶς, διασπυρέμενοι 19
ἐφ' ὅσον καλῶς εἶχεν, ἔκαιον, ἢ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πει-
τασταὶ ἐπιπαριόντες κατὰ τὰ ἄκρα, ἔκαιον πάντα, ὅσα
καί τιμα εἴωρον· καὶ ἡ στρατιὰ δὲ, αἱ τινι παραλειπο-
μένῳ ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα αἰΐεσθαι ἐδόκει,
καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι. Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατε- 20
στρατοπεδεύσαντο ἐπὶ λόφῳ ἐκβάντες, καὶ τὰ τε τῶν
πυρρῶν πυρρὰ εἴωρον, (ἀπειχον γὰρ ὡς τετταράκοντα
στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύναντο πλείωτα πυρρὰ ἔκαιον.

bet ἢ τῶνδε σαδύνων, πάντας. Margo
Villoif. ἰκαίνον ἢ σαδύνων. Sed ita
præcedentia aliter scribenda fuerunt,
ita fere: Τῶν δὲ πολεμουμένων ἀπολα-
μίων μὲν οὖν οὕτως X. καπὼν ἰσσι διαπ.
σαδύνων δὲ (addito etiam ἰκαίνον)
πάντας ἰσσαι εἰς ταῦτ' ἐλθόντας—
ἔχεισθαι. Equidem cum Zeunio et
Weiskio scripturam marginis Steph.
et libri Eton. secutus sum.

ὡς νῦν] Edd. vett. Guelf. ὡς omit-
tunt. Deinceps εὐκλειῶσαι habet E-
ton.

18. ὡς πλείον] Edd. vett. Guelf.
ὅτι πλείον. Ad πλείον intellige τοῦ
παρῶν.

ἔσθαι] Paris. Eton. δυνάσθαι ha-
bet.

19. διασπυρέμενοι] Male Eton. σπυ-
ρέμενοι, et deinceps cum Guelf. et

Edd. vett. ἔχον.

ἔκαιον, ἢ ἐβάδιζον] Exciderunt hæc
in Junt. Guelf. Eton. habet Aldina,
Steph. Paris. ἢ ἐβάδιζον margo Vil-
loif.

ἐπιπαριόντες] Male Paris. Eton.
simplex παριόντες habent. Sequens
ἀκρα ex margine Steph. Paris. Eton.
pro vulgato μακρὰ recepit Welfius et
Hutchinson.

τινι παραλειπομένῳ] Edd. vett.
Guelf. τι παραλειπόμενον. Sequens
ἐντυγχάνουσιν Zeune ex Edd. vett. et
Guelf. in ἐντυγχάνουσιν mutavit.

αἰΐεσθαι] Ita liber Brodæi, Paris.
Eton. margo Steph. Ante Hutchin-
sonianam legebatur καίεσθαι.

20. ἐπὶ λόφῳ] Eton. ἐπὶ τῷ λόφῳ.
Idem deinceps δὲ pro γὰρ habet.
Postea σταδίων Paris.

- 21 Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν τάχιστα, παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβενῆναι πάντα. Καὶ τὴν μὲν νύκτα Φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς Θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ἢ 22 ἐδύναντο τάχιστα. Τιμασίῳν δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες τοὺς ἡγεμόνας καὶ προελαύνοντες, ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκῶντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὀρῶσιν αὐτε τὸ Φίλιον στράτευμα, οὔτε τὸ πολέμιον (καὶ ταῦτα παραγγέλλουσι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ στράτευμα) γραιδία δὲ καὶ γερόντια καὶ προβάτια ὀλίγα 23 καὶ βῆς καταλελειμμένους. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν, τί εἴη τὸ γεγενημένον· ἔπειτα δὲ καὶ τῶν καταλελειμμένων ἐπυνθάνοντο, ὅτι οἱ μὲν Θραῖκες εὐθὺς ἀφ' ἐσπέρας ὥχοντο ἀπίοντες· ἔωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι· ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι.
- 24 Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπὶ ἡρίστησαν, συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο, βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμμῖξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι εἰσὼν τὸν στίβον τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κατὰ τὴν ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς τὸ αὐτὸ, ἄσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἡσπάζοντο ὥσπερ 25 ἀδελφούς. Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Ἀρκάδες τῶν περὶ Ξενο-

21. *Ἰδείσθην τάχιστα*] Male vulgo distinguitur *Ἰδείσθην, τάχιστα*, recte monente Abreschio in Auctario Dilucid. Thucyd. p. 346. cuius locum annotavit Porfion, addens rariorem formam ex Dromone Comico Athenæi ix. p. 409. F. *ἰσθὶ δὲ θάττον ἄμιν ἡμετηρόντες*. Liber Eton. *τάχιστα* omisit.

πάντα. Καὶ] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgo legitur *παντας*.

22. *προελαύνοντες*] Eton. *προελαύνοντες—ἐλάθοντες*.

παραγγίλλουσι] Eton. *ἰσαγγίλλουσι*, quod præferendum puto, aut *ἀπαγγίλλουσι* scribendum.

προβάτια] Margo Steph. Paris. Eton. *πρίβατα* habent.

23. *ἰσθὶ δὲ καὶ*] Ex Eton. καὶ adieci. Sequens *μιν* omittunt Edd. vet. cum Guelf. ut postea *ἰσθὶς* et *ἰσθὶν* ἢ defunt in Eton.

24. *τὴν ἰσθὶν*] Eton. *ἰσθὶν* male omisit. Sequens *εἰς τὸ αὐτὸ* ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. receipt Zeune, cum antea esset *εἰς τὴν ἰσθὶν*. Pro *στίβον* Amasæus *στίφος* legit et *στίφος* vertit.

25. *τῶν περὶ*] Male Junta cum Guelf. *τῶν ἰσθὶν—εἰσθὶν*—*ἰσθὶν* τὸ πρῶτον habet.

ῥῶτα, τί τὰ πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, ὥμεθα, ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπεὶ τὰ πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν, τῆς νυκτὸς ἤξειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ πολέμιοι δὲ, ὥς γ' ἡμῖν ἐδοκουν, ταῦτο δέισαντες ἀπῆλθον· σχεδὸν γὰρ ἀμφὶ ταῦτον τὸν χρόνον ἀπῆσαν.) Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀφίκεσθε, ὁ δὲ χρόνος ἐξηκεν, ὥμεθ', 26 ὑμᾶς, πωθομένους τὰ παρ' ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· καὶ ἐδοκεῖ ἡμῖν, μὴ ἀπολείπεσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

CAP. II.

ΤΑΥΤΗΝ μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ὑλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον ταῦτο, ὃ καλεῖται Κάλπη λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θράκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἀρχαῖα δὲ ἡ Θράκη αὕτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ τριῆρι μὲν ἐστὶν εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κώπαις ἡμέρας μάλα μακρᾶς πλοῦς· ἐν δὲ τῷ μίσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε Φιλία, οὔτε Ἑλλη-

καὶ οἱ πολέμιοι δὲ] Particulam δὲ ex Eton. inferuit Zeune.

26. ἀφικνῶσθε] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀφικνῶσι dedit, quod recepi, eoque magis relinquendum erat antiquum ἔξειν, quod in ἔξιν mutavit Zeune, ut temporum consecutio constaret. Suidas enim ex h. l. ἔξιν referens παρῶντων interpretatus est. Deinceps πωθομένους pro πωθόμενους est in Edd. vet.

1. πρὸς τῷ λιμένι] Ita Stephanus ex libris scriptis sine dubio edidit. Vulgatum ἐν τῷ λ. revocarunt Zeune et Weiske, eodem tamen sensu, quem addita ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ suadent. Sed id ipsam membrum impedit, quominus dictionem obscuriorem subjunctam ferre liceat, ubi distincta locorum notatione opus erat. Scio

μάχην ἐν Κερύθῳ Agesilai vii. 5. esse signatam ad Corinthum, ἐν Κερυνίῳ in Memorab. simileque notationes locorum licet multis in scriptorum locis reperire, ubi tamen notatione generali nec distincta loci notatione defungi licebat. Comparat Weiske τὸ ἔξιν τὸ ἐν τῷ λιμένι idque ait esse pro πρὸς τῷ λιμένι. Sed unde didicerat vir doctus, montem extremum fuisse; non ipso portu inclusum?

δὲ πωλῶσθαι] Eton. omittit %. Deinceps ἐπὶ δεξιᾷ Guelf. Arrianus in Periplo de eadem re ἐν δεξιᾷ habet.

2. τριῆρι] Ita Paris. Eton. et margini Villosi. Vulgatum τριῆρας ferri non poterat. Sed statim pejus μακρᾶς habet Eton. cum margini Steph.

σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ παπτοδαποῖς καὶ μεγάλοις
 ζύλοις. Ἡ δ' ἄλλη χώρα καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶ-6
 μαι ἐν αὐτῇ εἰσι πολλαὶ καὶ εὖ οἰκούμεναι· φέρει γὰρ ἡ
 γῆ καὶ κριθὰς καὶ πυροὺς καὶ ὄσπρια πάντα καὶ μελί-
 νας καὶ σῆσαμον καὶ σῦκα ἀρκούντα καὶ ἀμπέλους πολ-
 λὰς καὶ ἡδυσίους, καὶ τᾶλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν.
 Ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη.

Ἐσκήνουν δὲ ἐν τῷ αὐγιαλῷ ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς δὲ 7
 τὸ πάλισμα ἂν γενόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύε-
 σθαι· ἀλλὰ ἐδοκεὶ καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς

6. εὖ οἰκούμεναι] Eton. εὖ omittit,
 cuius tamen rationem reddit sequens
 γὰρ.

σῆσαμον] Edd. vett. Guelf. σῆσαμον,
 Paris. Eton. σῆσαμα. Pollux iii. 22.
 ex h. l. vites ἡδυσίους posuit.

7. ἐπὶ τῇ] Margo Steph. Paris. E-
 ton. πρὸς τῇ habent.

εἰς δὲ τὸ πάλισμα ἂν γινόμενον] Vul-
 gatum γινόμενον ex Paris. libro muta-
 vit Zeune, qui εἰς τὸ πάλ. positum ait
 pro ἐν δὲ τῇ πάλισματι ἂν γινόμενον.
 Vulgatum vertunt: in oppidum vero
 licet pervenissent, castra tamen ibi lo-
 care volebant. Quæ sententia ex
 græcis verbis extorqueri non potest.
 Zeone hunc eorum sensum refert:
 sed in urbem se venissent, non ibi castra
 fixissent. Weiske vulgatum ita inter-
 pretari etiam licere ait: ita vero, ut
 facile in civitatem coalescerent. Ipse
 cum Zeonio εἰς γινόμενον ἂν πάλισμα
 vertit: in loco, qui facile futurus fuisset
 oppidum; sive in loco urbi condenda
 apto. Priusquam de sensu loci
 disputemus, locus ipse, ad quem in
 vicinia castra habebant Græci, dili-
 gentius erit examinandus. Χωρίον dicit
 Xenophon portum Κέλης, isthmi
 genos, quem μυρίους ἀνδράσις ad ha-
 bitandum sufficere ait. Extra isthmum
 in terra continenti et remotæ
 a portu videntur fuisse κῶμαι illæ, de
 quibus sect. 6. Xenophontem crimi-
 nantur sect. 14. velle cum τὸ χω-
 ρίον οἰκίσαι. Hoc idem esse videtur,
 quod τὸ ἱρμῶν χωρίον, in quo depo-
 nere impedimenta jubet milites Xe-
 nophon sect. 21. Sed milites refor-

midant locum, sect. 22. Eo tamen
 ducunt duces reliquos ex infelici ex-
 peditione milites cap. 3, 1. εἰς τὸ ἱρ-
 μῶν χωρίον, quod fossa et vallo mu-
 niunt. De eodem est cap. 4, 4. ὅτι
 παλῆμι τὸ χωρίον. Vix igitur dubi-
 tare licet, ipsum Κέλης λιμένα esse
 illud χωρίον ἱρμῶν, quod Xenophon-
 tem velle occupare et colonis græcis
 ibi collocatis exstruere suspicabantur
 milites. Tota vero narratio docet,
 locum tum fuisse vacuum et deser-
 tum. Hunc ipsum portum intelli-
 gendum cenfeo in verbis illis, de
 quibus dubitatur: εἰς δὲ τὸ πάλισμα
 ἂν γινόμενον οὐκ ἐβούλοντο στρατοπεδεύ-
 εσθαι. Sed antequam verba πάλισμα
 ἂν γινόμενον adjungeretur, nominan-
 dus erat ipse locus. Igitur εἰς δὲ τὸ
 χωρίον excidisse puto. Sequentia vero
 nec ipsa integra esse cenfeo, sed de-
 esse quædam, quibus Xenophontis
 opinio de loco urbi exstruendæ com-
 modo contineretur. Verba enim,
 uti nunc habent, nimis brevia et
 abrupta sunt, quam ut commodam
 inde sententiam extendere liceat.
 Omnino verba hæc πάλισμα ἂν γινό-
 μιν mihi hoc in loco spuria et alie-
 na esse videntur. Causa enim de-
 mum redditur timoris militum ver-
 bis illis: ἀλλὰ ἰδέμεν βουλόμενον τι-
 νῶν κατακτείναι πόλιν. Mentio igitur
 illa prior πάλισματος ἂν γινόμενον in-
 tempestiva et ab illo loco aliena esse
 mihi videtur.

στρατοπεδεύεσθαι] Eton. στρατοσι-
 δύναι habet; deinde Edd. vett. Guelf.
 Eton. κατακτείναι.

8 εἶναι, βουλομένων τινῶν κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν οἱ πλείστοι ἦσαν οὐ σπάνει βίου ἐκπελευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, αἱ μὲν καὶ ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δὲ καὶ προσηλωκότες χρήματα, καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδοδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, οἱ δὲ καὶ τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἤζοντες πάλιν, ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρὰ Κύρῳ πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. Τοιαῦτοι οὖν ὄντες, ἐπεψύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σῶζεσθαι.

9 Ἐπειδὴ δὲ ὑστεραία ἡμέρα ἐγένετο τῆς εἰς ταῦτο συν-

8. ἄνδρας ἄγοντες] Juntina et Guelf. ἄνδρας, Aldina ἄνδρας omittit, Castalio cum Brodæo ἄνδρας posuit.

οἱ δὲ καὶ προσηλωκότες] Junt. Guelf. ἄγοντες πρὸς ἀνηλωκότες, Aldina ἄνδρας προσηλωκότες. Castalio ἄνδρας πρὸς ἀνηλωκότες. et sic Amasæus: ad eam quam impenderant pecuniam, viros etiam secum traxerant. προσηλωκότες cum Stephano dedit Zeune: προσηλωκίσις recepit Weiske ex libro Paris. et Eton. Equidem simplicem et brevissimam emendandi rationem secutus sum, quam idem liber Paris. et Eton. offerunt, ut verba οἱ δὲ καὶ adsumerem et hoc in loco infererem. Deinde, ubi vulgo erat οἱ δὲ καὶ τούτων ἴσμεν, vitio orationis manifesto, quod mihi artificio in crustare conatus est Weiske, iidem illi Codices verba priora οἱ δὲ recte omittunt. Ita apparet origo corruptelæ totius loci. Librarii scilicet verba οἱ δὲ καὶ posteriorem in locum retulerunt, quæ ad priorem pertinent.

πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Edd. vett. Guelf. πολλὰ ἄγαν. De hoc genere Græcorum est in Isocrati Panegyrico sect. 40. de Cyri mercenariis militibus: οὐκ ἀριστίνδην μὲν ἱππικολογίμους, ἀλλ' οἱ διὰ φανόνητα ἐν ταῖς ταυτῶν πράξεσιν οὐχ οἱ τ' ἦσαν ἔξην.

Τοιαῦτα οὖν] Eton. οὖν omittit. Idem deinceps cum Paris. et margine Steph. ἰσάδων dat pro ἰσάδωμον.

9. ἡμέρα ἰγίνετα] Pernoctasse Græcos sub dio in litore maris, monuit sect. 1. ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐκλίπente ἡμερᾷ τῷ αἰγλαῷ. Nunc dies illucescit: ἡμερᾷ δὲ ἡμέρα ἰγίνετα. Hucusque bene. Sed sequitur in vulgata, quam sequitur Weiske: τῆς εἰς ταῦτό (Eton. αὐτόν, Paris. ταῦτόν) ἐνόςου, quæ unde pendeant, non apparet. Recte. igitur ex libro Paris. et Eton. ὑστεραία inferuit Zeune, quamquam in Paris. est ὑστερία. Quod ait Weiske, hunc esse puerilem verborum ambitum pro τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, quem nemo intelligentior probaverit; hanc enim brevitatem solius dativi in ἰσάδων et ὑστεραία usum postulare, quæ in numeris majonibus minus sit necessaria; vereor ut multis approbaturus sit; multo minus, quod ipse conjecit, ἡμερᾷ δὲ ἡμέρα τισάκρη ἰγίνετα. Nam ita addendum erat ἀπὸ τῆς—ἐνόςου. Quod numerum hunc confirmat; ait a sequentibus, ἥδη γὰρ ἦσαν πεμνηταῖοι (αἱ πεμνη), in eo gravem viri docti errorem animadvertit etiam Halbkart. Weiske enim posuit hæc: Nam postridie ipsi diei, quo cæsi erant Arcades, reliqui Græci se cum iis ad Calpes portum rursus conjunxerant. Itaque de tribus aut certe duobus diebus antea nihil narravit. At cap. 1. sect. 6. narrat Arcadum eadem, quos congregatus in colle ἄμα τῇ ἡμέρᾳ (igitur postridie) iterum aggrediuntur Bithyni; tandem foedus initur hoc altero die.

ὄδῳ, ἐκ' ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· ἀνάγκη γὰρ ἦν, ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν· ἐπενόει δὲ καὶ τοὺς νεκροὺς θάψαι. Ἐπὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγένετο, εἶποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκροὺς τοὺς μὲν πλείστους ἐνθαπερ ἔπεσον, ἐκάστους ἔθαψαν (ἤδη γὰρ ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐχ οἷόν τε ἀναίρεϊν ἔτι ἦν) ἐνίοις δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες, ἔθαψαν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο κάλλιστα· οἷς δὲ μὴ εὕρισκον, κενotáφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, [καὶ πυρὰν μεγάλην,] καὶ στοφάνους ἐπέθεσαν. Ταῦ- 10
τα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες ἐκοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραία συνῆλθον οἱ στρατιῶται πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγός, καὶ Ἰερώνυμος Ἡλείος λοχαγός, καὶ ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Ἀρκάδων)· καὶ δῶγμα ἐποίησαντο, ἐάν τις τοῦ λοιποῦ μνησθῇ 11
δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, θανάτῳ αὐτὸν ζημιῶσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπέναι, ἥπερ πρόσθεν εἶχε τὸ στρά-

Nocte infrequenti Blithyni timentes Græcorum cum Xenophonte adventum diffugiunt, sect. 23. mane vero die tertio Arcades oppugnati antea ex colle abeunt; quos consequuntur Græci, eodem, ut videtur, die inclinato tamen, sect. 24. Nam dicuntur abiisse a colle, ἡμεῖς ἤριστον. Noctem igitur aut una transegerunt in itinere, aut in litore prope portum Calpæ. Ibi etiam diem sequentem vel quartum commemorati sunt. Huc enim pertinet initium capitis 2. καὶ οὕτως μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ ἡλίζοντο. Quod si hæc reputaveris, dies certe erat quartus, nisi quintus, ut ait Xenophon, quo copias educebat ad mortuos sepeliendos.

Ἐξῶς] Male Paris. Ἐξῶς, deinceps idem cum Eton. Ἐξῶς habet.

ἱερὰ] Edd. vett. Guelf. ἱερὰ. Liber Brodæi et Eton. ἱερὰ καλὰ, Paris. ἱερὰ καλὰ habet.

Ἰθαστε ἱσίων] Edd. vett. Guelf. omisso verbo ἱσίων habent ἱσίων-

τά τις.

ἐκ τῶν ὑπαρχόντων] Hæc Eton. liber omittit, et deinceps cum Paris. dat μέλιστα pro κάλλιστα.

καὶ πυρὰν μεγάλην] Hæc verba defunct in Codice Paris. suspecta Zeunio, quoniam rogam cum cenotaphiis extructum apud alium scriptorem non legerat. Igitur seclusi, probante etiam Halbkartio. Forte in anteriori narratione lacuna alicubi est, ex qua verba exciderint, ab hoc loco aliena.

10. ἐκοιμήθησαν] Verbo hoc omisso Eton. reliqua ita continuat: τῇ δ' ὁ συνῆλθον οἱ στρατιῶται· συνῆγι δὲ μάλιστα. Idem καὶ ante δῶγμα omittit.

11. κατὰ χώραν ἀπέναι] Leonclavius vertit: formam exercitus in abitu eandem retinendam esse, quæ prius fuisset. Hutchinson: ut item in eum redirent ordinem, quem antea tenuerat exercitus. Halbkart: ferner sollte die letztere ihre vorige Verfassung bekommen. Mihi verbum ἀπέναι suspe-

ταυμα, καὶ ἄρχειν τοὺς πρόσθεν στρατηγούς. Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἤδη τετελευτήκει, Φάρμακον πίων, πυρέτται· τὰ δ' ἐκείνου Νέων ὁ Ἀσινάϊος παρέλαβε.

- 12 Μετὰ δὲ ταῦτα ἐξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν· Ὁ ἄνθρωπος στρατιῶται, τὴν μὲν πορείαν, ὡς εἴκει, δηλονότι περὶ ποιητέον· οὐ γὰρ ἐστὶ πλοῖα· ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι ἤδη· οὐ γὰρ ἐστὶ μένουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ἡμεῖς μὲν οὖν, εἶφη, θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευάζεσθαι ὡς μαχόμενους, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι ἀνατεταρσθήκασιν. Ἐκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοί, μάντις δὲ παρῆν Ἀρηζίων Ἀρκάς· ὁ δὲ Σιλανός ὁ Ἀμβρακιώτης ἤδη ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ἡρακλείας.
- 14 Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καὶ τινες ἐτόλμων λέγειν, ὡς ὁ Ξενοφῶν, βουλόμενος τὸ χωρίον οἰκίσαι, πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερά οὐ γίγνεται ἐπὶ ἀφόδῳ.
- 15 Ἐντεῦθεν κηρύξας Ξενοφῶν, τῇ αὐρίῳ παρῆναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βουλόμενον, καὶ, μάντις εἴ τις εἴη, παραγγείλας παρῆναι, ὡς συνθεασόμενον τὰ ἱερά, εἶπυ·
- 16 καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. Θυομένων δὲ πάλιν εἰς

Etum est; quod si ad abeuntēs e con-
cione milites referas, tum κατὰ χώ-
ραν minime convenit.

στρατιωτῶν] Edd. vett. (excepta
Castal.) et Guelf. στρατιωτῶν hab-
ent; deinceps τὰ δὲ τούτου habet
Eton.

παρελάμβαναι] Vulgatum hoc ex
margine Steph. Parif. Eton. correxi
cum Weiskio.

12. ἔξαναστὰς] Simplex ἀναστὰς
habet Eton. deinceps ἀναγκάϊον.

οὖν, εἶφη] Verbum εἶφη ex libro Bro-
dæi et Eton. addidit Zeune. Dein-
ceps μαχόμενος est in Juntina et
Guelf. Postea ἀνατεταρσθήκασιν Parif.

13. Ἀρηζίων] Ita Juntina cum
Guelf. Vulgo est Ἀρεζίων. in margi-
ne Villois. est Μαζίων. Sed infra iii.
2. Edd. vett. omnes cum Guelf. et

Editione Stephani dant verum Ἀρε-
ζίων, male contra ibidem margo
Steph. cum Parif. habet Παρσίον
pro Παρσίον.

ἀποδεδράκει] Eton. ἀποδεδράκει hab-
bet. Post ἱερά vulgo additum καλὰ
de sententia Stephani præeunte libro
Parif. et Eton. omisit Hutchinon.

14. οἰκίσαι] Ita Steph. cum Cod.
Parif. et Eton. οἰκίσαι Edd. vett. cum
Guelf.

εἴπικαι] Valckenaer Annot. ad
Nov. Test. p. 400. corrigebat ἐπιτί-
κναι, ut supra sed. 11. στρατιωτῶν est
sine augmento.

17. Ξενοφῶν] Nomen omittit Eton.
et deinceps μάντις in μάντιν mutat.
Postea συνθεασόμενον Edd. vett. cum
Guelf.

16. Θυομένων] Eton. θυομένων. sed

τρὶς ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον αἱ στρατιῶται· καὶ γὰρ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπεν, ἃ ἔχοντες ἦλθον, καὶ ἀγορὰ οὐδεμία παρῆν.

Ἐκ τούτου συνελθόντων, εἶπε πάλιν Ξενοφῶν· Ὡς ἂν-17
δρες, ἐπὶ μὲν τῇ πορείᾳ, ὡς ὁράτε, τὰ ἱερά οὕτω γίγνε-
ται· τῶν δ' ἐπιτηδίων ὁρῶ ὑμᾶς δομένους· ἀνάγκη οὖν
μοι δοκεῖ εἶναι, θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἀναστὰς 18
δὲ τις εἶπε· Καὶ εἰκότως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά·
ὡς [γὰρ] ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου χθρὲς ἡκοντος πλοίου,
ἤκουσά τινος, ὅτι Κλέανδρος ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής μέλ-
λει ἤξειν, πολλοῖα ἔχων καὶ τριήρεις. Ἐκ τούτου δὲ ἀνα-19
μένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια ἀναγκαῖον
ἦν ἐξέναι· καὶ ἐπὶ τούτῳ πάλιν ἐθύετο εἰς τρεῖς, καὶ οὐκ
ἐγίγνετο τὰ ἱερά· καὶ ἤδη καὶ ἐπὶ σκηπὴν ἰόντες τὴν Ξενο-
φῶντος, ἔλεγον, ὅτι οὐκ ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ' οὐκ
ἂν ἐφ' ἐξαγαγεῖν, μὴ γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ σχεδὸν τι πᾶσα ἡ 20
στρατιὰ, διὰ τὸ μέλειν πᾶσιν, ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά·
τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἐξῆγον
μὲν οὐ, συνεκάλεσαν δέ. Εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν· Ἴσως αἱ 21
πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ
οὖν, καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς

αἱ στρατηγοὶ θύονται scd. 13. deinde
eis τρεῖς Edd. vett. hic et infra scd.
19. denique eadem Edd. vett. cum
Guelf. ἴχοντες δ' ἱλπτον habent.

19. πορείᾳ] Paris. ἀπορίᾳ. Post δε-
καὶ Eton. δεκα addit, quod recepi.

18. χθρὲς] Edd. vett. ἰχθρὲς habent;
praecedens γὰρ cum Zeunio, sua-
dente etiam Buttmanno meo, seclu-
si. Stephanus ἰσι deleri aut in ἰ mu-
tari maluit.

μίλλαι ἤσαν] Juntina cum Guelf.
μᾶλλον ἤσαν.

19. ἀναγκαῖον] Eton. ἀνάγκη dat.
Deinceps Edd. vett. Guelf. ἰσι εἴνετε.

καὶ ἤδη καὶ] Ex Etonensi libro al-
terum καὶ adjunct.

20. ἐκυκλοῦντο] Eton. ἐκύκλου. Hel-
lenic. vii. 2, 8. οἱ μὲν Ἀρκάδες περι-
στῆν πάλιν ἐκυκλοῦντο. Ceterum pro
μίλειν Weiske malebat μίλλιν, quo-
niam illi μίλειν frigidius videbatur.
Sed μίλλαι μοι, mihi longum est, quod
vir doctus ad Cyrop. v. 5, 37. adstru-
ere conatus est, exemplis certis desti-
tuitur, et μίλειν hic et in Cyropædia
loco sensum aptum habet.

μὲν οὐ] Edd. vett. male distinguunt
μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ.

21. τὰ σκεύη] Hæc vulgo omissa,

μάχην παρσκευασμένοι ἴομεν, ἴσως ἂν τὰ ἱερὰ κάλλιστα
 22 προχωρήῃ ἡμῖν. Ἀκούσαντες δὲ αἱ στρατιῶται ἀπέκρα-
 γον, ὡς οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν, ἀλλὰ θύειν ὡς
 τάχιστα. Καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν, βῶν δὲ ὑφ'
 ἀμάξης περιάμενοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορος ἐδεί-
 ξθη τῷ Ἀρκάδος προθυμῆσθαι, εἴ τι ἐν ταύτῃ εἴη. Ἀλλ'
 οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ ἱερὰ.

23 Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χαιρσούφω μέρος·
 ἐπεὶ δὲ εὔρα τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον δεινῶς τῇ ἐνδομίᾳ,
 βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὐρών τινα ἀνδραπαῶν
 Ἡρακλεάτην, ὃς ἔφη κόμας ἐγγὺς εἰδέναι, ὅθεν εἴη λα-
 βεῖν τὰ ἐπιτήδεια, ἐκήρυξε, τὸν βουλόμενον εἶναι ἐπὶ τὰ
 ἐπιτήδεια, ὡς ἡγεμόνος ἐσομένου. Ἐξέρχεται δὲ σὺν.

ex Edd. Castal. et Bryling. et ver-
 sione Amasæi recepit cum Leoncla-
 vio Hutchinso. Sequens μᾶλλον
 deest in libro Eton.

προχωρήῃ] Male Eton. προχωρήει.
 Thucydides locum v. 54. ὡς δ' αὐτοῖς
 τὰ διαβατήρια θυμῶν οὐ πρόχωρη,
 comparavit Hutchinso.

οὐδὲν δέον] Mihi οὐδὲν δέον scriben-
 dum videtur. Milites portum, Zeu-
 ρίον, formidabant propter causas di-
 ctas ad sect. 7.

θύειν] Eton. θύειναι habet, de quo
 dubius hæreo.

εἴ τι ἐν ταύτῃ εἴη] Cum Hutchin-
 sono Zeune interpretatur καλόν: si
 extra nunc boni aliquid portenderent.
 Weiske: ut studiose rem urgeret, si
 quid ominis in utramvis partem in hoc
 sacrificio ostenderetur. Centet nempe,
 Xenophontem jam se a sacrificiis re-
 movisse, ne milites crederent, eum
 condendæ urbis causâ falsi aliquid
 de omnibus extorum pronuntiare.
 Sed in ταύτῃ simpliciter dici pro hoc
 in sacrificio nemini paulo peritiori
 persuadebunt viri docti. Addi solet
 ἱερῶν in locis similibus vel ἰσὶ τοῦ
 ἱερῶν. Sed video Interpretes negle-
 xisse locum Arriani in Periplo Ponti,
 ubi est p. 3. ed. Hudsoni: ὡς ἰσὶ
 καὶ ἱεροθύοντα ἰταῦδα, οὐκ ἄρα ἰ

πενοφῶν in Κάλπῃ λιμὴν, ὅς ἀρβύ-
 λων λαβὼν δι' ἀπορίαν ἱερῶν, ἀλλὰ
 τὸν Τρῆσιζωντίαν αὐτὸν παρρησιάζο-
 σάντων ἱερῶν οὐκ ἔργον. Igitur quod
 Arrianus olim in hoc loco scriptum
 legit, et sententia flagitat, βῶν scripti
 pro βούς. Ad taurum igitur hunc
 redit oratio in verbis in ταύτῃ. Video
 equidem, posse mihi regere ali-
 quem locum sect. 25. ubi est λαβὼν
 βῶν ἐκὼ ἀμάξης, ad eumque respec-
 xisse Arrianum. At non minus inde
 apparet, sacrificio unum tantum bo-
 vem adhibitum fuisse; itaque vel sic
 est manifestum, in ταύτῃ pertinere ad
 illum bovem.

τὰ ἱερὰ] Edd. vett. Guelf. καλὰ τὰ
 ἱερὰ δηλονότι, manifesto scholii indi-
 cio. Steph. et Leoncl. καλὰ τὰ ἱερὰ,
 ediderunt.

23. θυμῶς] Paris. διδύως. deinceps,
 Aldina cum Guelf. κόμας habet.

ἡγεμόνος ἐσομένου] Intellige αὐτῶν
 se ducem futurum esse.

Ἐξέρχεται δὲ] Vulgarum ἐκέρχ-
 ονται, quod ex Eton. correxi, ita
 defendebat Zeune, ut diceret signifi-
 cari ita, præter arma secum tulisse
 etiam δαμάτω, δασαίν, θυλάκων, ἀρ-
 γύρων. Ridicule! Weiske præpositiones
 ait significari contra ἄρβους. Cum per-
 ticiis scilicet vel contra!

δοράτιαις, καὶ ἀσπίσιν, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀργύροις, εἰς διαχλίαντες ἀνθρώπους. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν ταῖς 24 κώμαις, καὶ δισποεῖοντο ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπτουσιν αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἰππεῖς πρῶτοι, (βοηθηκότες γὰρ ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυνοῖς, εἰ δύναιντο, ἀποκαλῦσαι τοὺς Ἕλληνας, μὴ εἰσελθεῖν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἰππεῖς ἀποκτείνουσι τῶν Ἑλλήνων οὐ μείον ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέβηγον.

Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγόντων 25 εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγγεγνητο τὰ ἰσραὴ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βῶν ὑπὸ ἀμάξης, (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα ἰσρεῖα) σφαγιασάμενος ἐβοήθει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ μέχρι πενήκοντα ἐτῶν πάντες. Καὶ 26 ἀναλαβόντες τοὺς λοιποὺς ἄνδρας, εἰς τὸ στρατόπεδον ἀφικνεῖνται. Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμᾶς ἦν, καὶ οἱ Ἕλληνες μάλα ἀδύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο. Καὶ ἐξαπίνης διὰ τῶν λασίων τῶν Βιθυκῶν τινες ἐπικρυνομένοι τοῖς προφύλαξι τοὺς μὲν κατέκτανον, ταῖς δὲ ἐδίωξαν 27 μέχρις εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ κραυγῆς γενομένης, εἰς τὰ ὅπλα πάντες συνέδραμον οἱ Ἕλληνες· καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφα-

δοράτιαις] Brodseus δοράτιαις scribi volebat; Zeune δοράτια interpretatur cotiae, periticas. Quasi milites ad praedam paratam sine armis exiissent! Zeunijam tamen sequitur Weiske. Milites redeuntes cap. seq. dicuntur ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σιμῆ.— Deinceps ὡς διαχλίαντες Eton.

24. Ἐπεὶ] Guelf. ἰτιδὴ habet. Ἑλλήνων οὐ μείον 2] Margo Steph. Parif. Eton. τῶν ἀνδρῶν. Sequens 8 omittit Eton.

25. ἀποκαλυφθέντων] Guelf. Eton. ἀποβιγνόντων.

πενήκοντα] Ita Juntina, Guelf. Eton. τριάντα Aldina, Steph. Parif. margo Villoif.

26. λοιποὺς ἄνδρας] Qui barbaros effugerant. Eton. liber ἀπαντας dat pro ἀνδρας; sed puto voluisse libarium ἀπαντας dare.

κατέκτανον] Vulgatum κατέκτανον ex Cod. Guelf. correxi. Parif. Eton. et margo Steph. habent κατέκτανον.

27. συνέδραμον] Compositum simpliciter δραμον ex Eton. substituit Zeune.

λὲς ἐδόκει εἶναι· δασέα γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ ταῖς
ὅπλοις ἐνυκτέρευον, φυλαττόμενοι ἰκανῶς Φύλαξι.

CAP. III. (VULGO V.)

ΤΗΝ μὲν νύκτα οὕτω διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ οἱ
στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἤγαγον· οἱ δὲ εἶποντο,
ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ σκεύη. Πρὶν δὲ ἀρίστου
ᾧραν εἶναι, ἀπετάφρυσαν, ἥ ἡ εἰσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον,
καὶ ἀπεσταύρωσαν ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας.
Καὶ πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας ἦκεν, ἄλφιτα ἄγον καὶ ἱερῆα
2 καὶ οἶνον. Πρῶτ' οὖν ἀναστὰς Ξενοφῶν ἐθύστο ἐπ' ἐξόδῳ,
καὶ γίγνεται τὰ ἱερὰ ἐπὶ ταῦ πρώτου ἱερείου. Καὶ ἤδη
τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὅρᾳ αἰετὸν αἴσιον ὁ μάντις Ἀρη-
ξίων Παρράσιος, καὶ ἠγείσθαι καλεῖται τὸν Ξενοφῶντα.
3 Καὶ διαβάντες τὴν τάφρον, τὰ ὅπλα τίθενται, καὶ ἐκ-
ρῆξαν, ἀριστήσαντας ἐξίεναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς
ὅπλοις, τὸν δὲ ὄχλον καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτῶν καταλι-
4 πεῖν. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι πάντες ἐξῆσαν, Νέων δὲ οὐ
ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, ταῦτον Φύλακα καταλιπεῖν
τῶν ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ. Ἐπειδὴ δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ

λίσια] Liber Brodæi, margo Steph.
Parif. Eton. λασία dederunt, quod va-
riandæ orationis causa adhibuit Xe-
nophon.

φύλαξι] Vulgo additum μέχισθαι,
cujus in loco Muretus καὶ repositum
voluit, omisi cum Parif. Eton. Regijs
B. C. nam in Regio A. lacunam re-
perit Larcher.

1. ἀπεσταύρωσαν] Junt. Eton. ἀπε-
στρώρυσαν. Guelf. ἀπώστρωσαν, sed in
margine est ἀπεστράβωσαν. verum de-
dit Ald. Steph. liber Brodæi, Parif.

ἅπαντα] Margo Steph. cum Parif.
ἅπαν habet; deinceps Juntina ἱερῆα
mutavit in ἱερὰ.

2. ἐπ' ἐξόδῳ] Vulgatum ἐπεξῆσαν cor-

rexī audacter, cum toties ἐπ' ἐξόδῳ
et ἐπ' ἐξόδῳ hucusque scriptum lege-
rimus.

γίγνεται] Vulgo additum καλεῖται
cum Parif. Eton. omisit Zeune.

Ἀρηξίων] Vide dicta ad li. 13. Vul-
go hic et sect. 8. est Ἀρεξίων.

3. καταλιπεῖν] Juntina omisit, hinc
margine supplevit Castalio. In Guelf.
in margine additum legitur.

4. ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ] Articolum
τῷ ex Guelf. addidit Zeune. Parif.
στρατοπέδου habet, unde καταλιπεῖν
ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου malim scriptum,
Weiske τῶν ἐπὶ τῷ στ.

Ἐπειδὴ δὲ] Eton. ἐπει δ' α. deinceps
αὐτοῖς pro αὐτῶν ex margine

στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτὸν, αἰσχυρόμενοι μὴ ἔπρεσθαι, τῶν ἄλλων ἐξιώντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ οὗτοι μὲν ἔμενον· οἱ δ' ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα στάδια διελη-
 5 λυθέναι, ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὴν οὐρὰν τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους φανέντας νεκροὺς, ἔθαπ-
 τον πάντας, ὁπόσους ἐπελάμβανεν τὸ κέρας. Ἐπειδὴ δὲ 6
 τοὺς πρώτους ἔθαψαν, προαγαγόντες, καὶ τὴν οὐρὰν αὐ-
 ρις ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους τῶν ἀτάφων, ἔθαπ-
 τον τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά.
 Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὁδὸν ἦγον τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο
 ἀφροῖ, συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

Ἦδη δὲ πέρα μεσοῦσης τῆς ἡμέρας προαγαγόντες τὸ γ
 στρατεύμα ἐξω τῶν κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, ὅ-
 τι τις ὁρῶν ἐντὸς τῆς Φάλαγγος. Καὶ ἐξαίφνης ὁρῶσι
 τοὺς πολεμίους ὑπερβάλλοντας κατὰ λόφους τινας ἐκ
 τοῦ ἐναντίου, τεταγμένους ἐπὶ Φάλαγγος, ἱππίας τε

Steph. Parif. Eton. recepit Hutchinson.

ἀτίλισον] Cum relinquere vellent, interpretatur Weiske. Contra Muretus totum locum ita refingit: ἵππια δ' αἱ στρατιῶται αἰσχυρόμενοι μὴ ἵστασθαι τ. ἀ. ἐπιζώντων, κατέλισον αὐ-
 τῶ τοὺς ἐντὶ. sed rectius alterum κατέλισον ad reliquos Græcos de uni-
 verso exercitu refert Weiske.

ἐζιώντων] Ita Eton. vulgo est ἱσ-
 ζόντων. Cf. fecit. 23. cap. anteceden-
 tis. Idem Eton. ἱσίζωνται habet.

αὐτῶ] Ex libro Brodæi, margine Steph. Parif. Eton. addidit Zeune, iterum omisit Weiske. Sequens μὲν
 post αὐτῶ omittunt Edd. vet. Guelf.

5. ἱέντυχον] Edd. vet. Guelf. ἱέν-
 χον. Sequens οὐρὰν τοῦ κέρατος
 Hutchinson vertit *extremam cornu
 partem*, Zeune *partem postremam, or-
 dinem postremum*. Weiske ad τοῦ κί-
 ρατος intelligit in et interpretatur:
 quod fuerat corneo, id fecerunt extre-

um agmen. Nam propter ambigui-
 tatem dici non potuisse τὴν οὐρὰν τὸ
 κέρας ποιησάμενοι. Substitisse, qui in
 cornu erant collocati, ut quasi ἱσ-
 καμῆς φάλαγγ' existeret; atque ita
 exercitum inclusisse cadavera cre-
 manda. Quam quidem rationem
 plane non intelligo; igitur cum
 Halbkartio Zeunium sequor.

ἀτίλισον] Margo Steph. Parif. ἰθ' ἵππιας habet.

6. Ἐπειδὴ] Eton. ἱππ. Deinceps
 Aldina ἀπὸ ἐλάμβανον.

εἰς τὴν] Præpositio deest in Edd.
 vet. Guelf. deinceps συνιόντων
 Eton.

7. πέρα] Edd. vet. Guelf. παρὰ,
 quod in περι mutari voluit Brodæus.
 ἐντὸς τῆς φάλαγγος] Vulgatum in
 τ. φ. ex margine Steph. et Parif. cor-
 rexerit Zeune. ἐντος est in Eton. Inter-
 pretatur Zeune *citra aciem seu post
 aciem*. Weiske *post phalangem*, non
 ipsa in via, sed a latere.

- πολλοὺς καὶ πλεονέκτας· καὶ γὰρ Σπιθιδάτης καὶ Ραδί-
8 ης ἦσαν παρὰ Φαρναβάζου ἔχοντες δύναμιν. Ἐπεὶ δὲ
κατεῖδον τοὺς Ἕλληνας οἱ πολέμιοι, ὄστησαν ἀπέχοντες
αὐτῶν ὅσον πεντεκαίδεκα σταδίου. Ἐκ τούτου οὖν
Ἀρξίαν ὁ μάντις τῶν Ἑλλήνων σφαγιάζεται, καὶ ἐγ-
9 νετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. Ἐνταῦθα δὲ
Ξενοφῶν λέγει· Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοί, ἐπιτά-
ξασθαι τῇ Φάλαγγι λόχους φύλακας, ἵνα, ἢν που δέη,
ὥσιν οἱ ἐπιβουλήσαντες τῇ Φάλαγγι, καὶ οἱ πολέμιοι
τεταραγμένοι ἐμπίπτωσιν εἰς τεταγμένους καὶ ἀκεραίους.
10 Συνδύκει ταῦτα πᾶσιν. Ἵμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, προ-
γῆισθε τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ὡς μὴ ὀσθήκωμεν, ἐπεὶ
ἠφθίμεν καὶ αἰδοῦμεν τοὺς πολέμους· ἐγὼ δὲ ἤξω, τοὺς
τελευταίους λόχους καταχωρίσας, ἥπερ ὑμῖν δοκεῖ.
11 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἡσυχῶς προῆγον· ὁ δὲ, τρεῖς ἀφε-
λὼν τὰς τελευταίας τάξεις, ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, τὴν
μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι, ἀπολιπόντας ὡς
πλεῖστον· Σαμόλας Ἀχαιοὺς ταύτης ἤρχε τῆς τάξεως·
τὴν δὲ ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι· Πυρίας Ἀρξίαν

Σπιθιδάτης] Ald. Ἐπιθιδάτης, Eton. Ἐπιθιδάτης ἀπὸ Ραδίνης. deinceps ἐπὶ δύναμιν habet Eton. liber.

Ραδίνης] Cyrop. viii. 3, 32. Cadufiorum dux Ραδινίης Phileipho et Codici Guelf. est Ραδίνης, Altorfino Ραδίνης, in margine Steph. et Leoncl. Ραδινίης. Weiske h. l. Ραδίνης dedit.

8. ἀπὸχοντες] Guelf. ἀπὸχοντας.
ἐπὶ τοῦ πρώτου] Intellige ἱερίου, ut scd. 2.

9. Ἐνταῦθα] Eton. Ἐ.θα δὲ habet. Deinde dant Edd. vett. cum Guelf. διηδῶσιν οἱ ἐπιβουλήσαντες. Castalio διηδῶσιν, ἐπιβουλήσαντες.

εἰς τεταγμένους] Male Eton. οἱ εἰς τεταγμένους. Deinceps ἐμπίπτουσιν Edd. vett. excepta Castal.

Συνδύκει—πᾶσιν] Interpositum vulgo πάντα omisi cum Paris. et Eton. παντάσιν Edd. vett. Guelf.

10. τὴν πρὸς] Deest ἐπὶ in Edd. vett. et Guelf. deinde Πρὸς Castalio et Guelf. postea καταχωρίσας Edd. vett. Guelf.

ἤρχε] Ita cum Hutchinsono, margine Steph. Paris. Zeune. ὡς Edd. vett. Guelf. Steph. Eton.

11. ἡσυχῶς] Eton. ἡσυχῶς. Sequens ἰσχυρῶς recepit in locum vulgati ἰσχυρῶς ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. Welfus et Zeune, suadente Dorvillio ad Charitonem p. 630. et Abreschio in Aufar. Dilucid. Thucyd. p. 217. ἰσχυρῶς dedit de suo Hutchinson. Mihi tamen verbum id displicet, nec convenit sequens ἰσχυρῶς.

ἀπολιπόντας] Refertur ad milites τάξιν complentes. Deinceps ἐπὶ τὸ μέσον habet Eton. Verba ἰσχυρῶς ἰσχυρῶς abesse maluit Muretus.

ταύτης ἤρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῷ εὐανίμῳ Φρασίᾳ
 Ἀθηναῖος ταύτῃ ἐφειστήκει. Περειόντες δὲ, ἐπεὶ ἐγένοντο 12
 αἱ ἡγούμενοι ἐπὶ νάπει μεγάλη καὶ δυσπόρῳ, ἔστησαν,
 ἀγχοῦντες, εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος. καὶ παρεγγυῶσι
 στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς παριέναι ἐπὶ τὸ ἡγούμενον.
 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας, ὅτι τὸ ἰσχον εἴη τὴν πορείαν, 13
 καὶ τάχα ἀκούων τὴν παρεγγυήν, ἐλαύνει ἢ ἐδύνατο τά-
 χιστα. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, λέγει Σοφαιντος, πρεσβύ-
 τatos ὧν τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη διαβαίνειν
 τοιοῦτον ὄν τὸ νάπος.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπουδῇ ὑπολαβὼν ἔλεξεν. Ἄλλ' ἴστε 14
 μέν με, ὦ ἄνδρες, οὐδένα πῶς κίνδυνον προξενήσαντα ὑμῖν
 ἐφελάσσιον· οὐ γὰρ δοῆξ ὁρῶ δομένους ὑμᾶς εἰς ἀν-
 θρωπότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δὲ οὕτως ἔχει· ἀμα- 15
 χεὶ μὲν ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἦν γὰρ μὴ ἡμεῖς
 ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν,
 ἔβρονται καὶ ἐπιπρασύνται. Ὅρατε δὴ, ὡς ἄλλοι κρείττον 16
 ἵεναι ἐπὶ τοὺς ἄνδρας, προβαλλομένους τὰ ὅπλα, ἢ
 μεταβαλλομένους, ὅπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὺς πολεμί-
 ους θεάσασθαι. Ἰστε γε μέντοι, ὅτι τὸ μὲν ἀπίεναι 17

ταύτης] Liber Brodæi et Eton. ταύ-
 της τῆς ταύτης.

12. δυσπόρῳ] Suidas in νάποι habet
 ex h. l. διαβάτω. deinceps ἰσχυρῶς
 idem cum Edd. vett.

διαβατέον] Ita Suidas et Guelf. a
 secunda manu. Vulgo est διαβατέον.
 Verba τὸ νάπος ut superflua deleri vo-
 luit Porfion.

13. θαυμάσας] Is etiam hac in ex-
 peditione extremum agmen duxisse
 videtur. Sero igitur accepit τὴν παρ-
 εγγυήν, quæ duces et λοχαγοὺς ad
 agmen præcedens convenire jubebat.
 Pro παριέναι iterum inepte Parif. ἀπο-
 ριστὴν habet.

τάχα] Liber Brodæi, margo Steph.
 Parif. ταχῶ. Sequens ἐδύνατο primus
 addidit Stephanus, et est in Eton. li-
 bro. Cum Edd. vett. Guelf. et Pa-

rif. iterum omisit Weiske.

συνῆλθον] Parif. συνῆλθον. Deinceps
 margo Steph. et Eton. ὅτι βουλῆς οὐκ
 ἔστιν εἴη διαβατέον τοιοῦτον ὅν τὸ νάπος.
 eamque scripturam, inter εἴη et δια-
 βατέον posito εἰ, probat Stephanus.
 Ita plane est in Parif. præterea δια-
 βατέον ἰσχυρῶς τοιοῦτον νάπος. Muretus
 corrigebat: ὅτι βουλῆς ἔστιν, εἰ δὲ δια-
 βατέον. Zeune οὐκ ἔστιν interpretat-
 ur, non opera pretium est, consen-
 tiente Weiskio.

14. ἐδύνατο] Cum vocabulo κίν-
 δυνον jungendum monuit Weiske. de-
 inde δόξα εἰς ἀνθρωπότητα est nove di-
 ctum pro δόξα ἀνθρωπότητος. Hinc
 Weiske putabat scribi melius: οὐ γὰρ
 ἀνθρωπότητος εἰς δόξαν.

16. θεάσασθαι] Eton. θεῶσθαι. Mi-
 hi verbum suspectum ideo est, quod

- ἀπὸ πολεμίων οὐδενὶ καλῶ ἔοικε· τὸ δὲ ἐφέπεισθαι καὶ τοῖς κακίοσι θάρρος ἐμποιοῖ. Ἐγὼ γ' οὖν ἡδίων ἂν σὺν ἡμίσεσιν ἐποίμην, ἢ σὺν διπλάσιοις ἀποχωροῖην. Καὶ τούτους οἶδ' ὅτι, ἐπιόντων μὲν ἡμῶν, οὐδ' ὑμεῖς ἐλπίζετε θῆξασθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες ἐπιστάμεθα, ὅτι
- 18 τολμήσουσιν ἐφέπεισθαι. Τὸ δὲ διαβάντας ὁπισθεν νάπος χαλεπὸν ποιήσασθαι, μέλλοντας μάχεσθαι, ἀρ' οὐχὶ καὶ ἀρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις ἔγωγε βουλοίμην ἂν εὖπορα πάντα φαίνεσθαι, ὥστε ἀποχωρεῖν ἡμᾶς δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεσθαι, ὅτι
- 19 οὐκ ἔστι μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δ' ἔγωγε καὶ τὸ νάπος τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων, ὣν διαπεπορεύμεθα χωρίων. Πῶς μὲν γὰρ διαβατὸν τὸ πεδίον, εἰ μὴ νικήσομεν τοὺς ἱππέας; πῶς δὲ ἂν διελθούμεθα ὄρη, ἣν πελτασταὶ τοσοῦδε ἐφέπωνται;
- 20 Ἦν δὲ δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, πόσον τι νάπος ὁ Πόντος; ἔνθα οὔτε πλοῖά ἐστι τὰ ἀπάζοντα, οὔτε σῖτος, ὃ θρεψόμεθα μέροντες· δεήσει δὲ, ἂν θᾶττον ἐκὼ γενώμεθα, θᾶττον ἐξίεναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια.
- 21 Οὐκοῦν νῦν κρεῖττον ἡριστηκότας μάχεσθαι, ἢ αὖριον ἀναρίστους. Ἄνδρες, τὰ τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἱ τε οἰωνοὶ

fugientes hostem nec respiciunt nec aspiciunt.

17. ἰρίσκεισθαι] Eton. ἱσκεισθαι. deinde ἀποχωροῖμην.

θῆξασθαι ἡμᾶς] Parif. et Eton. αὐτοῖς interfecerunt.

18. ἂν εὖπορα πάντα] Male Edd. vett. præter Castal. Welfianam et Hutchinsonianam ἀνύπορα παντάπασσι. Sed πάντα Steph. cum Parif.

ὑπὸ τοῦ χωρίου] Liber Brodæi, Parif. Eton. ἀπὸ τ. χ.

19. διαβατὸν] Scripturam Castal. et Bryl. recepit hanc Zeune et Weiske. Antea erat δυδιάβατον, ex correctione Stephani εὐ δυδιάβατον Welfiana et Hutchinsoniana habet.

οὐδὲν] Ita margo Steph. Parif. Eton. χωρίον erat ante Zeunianam. Deinceps καίτοι Guelf.

ὄρη, ἢ] Ita cum Parif. libro ex correctione Stephani habent Edd. Welfii et Hutchinsoni. Antea erat ὄρη ἢ.

ἰρίσκονται] Ita cum Parif. et Eton. Hutchinson. ἱσονται Edd. vett. Guelf. contra ἰρίσονται edidit Stephanus.

20. ἰθα οὐκ] Juntina ἰθα δὲ, Castal. ἰθα δὲ οὐκ, in reliquis est ἰθα οὐκ, in margine Villois. Πόντος; οὐκ πλοῖον. Cum Brodæo οὐκ dedit Zeune. Deinceps ἀναλλήματα habent Edd. vett. Guelf.

αἷσιν, τὰ τε σφάγια κάλλιστα. Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἀνδρας. Οὐ δὲ ἔτι τούτους, ἐπεὶ ἡμᾶς πάντας εἶδον, ἥδεως διειπῆσαι, οὐδ' ὅπου ἂν ἐθέλωσι σκηῆσαι.

Ἐπαύθεν οἱ λοχαγοὶ ἡγῆσθαι ἐκέλευον, καὶ οὐδείς 22 ἀνέλεγε. Καὶ ὅς ἡγεῖτο, παραγγείλας διαβαίνειν, ἥ ἕκαστος ἐτύχανε τοῦ νάπους ἂν. Θᾶπτον γὰρ ἂν ἀθρόον εἶδοκει οὕτω πέραν γενέσθαι τὸ στράτευμα, ἢ εἰ κατὰ τὴν γέφυραν, ἢ ἐπὶ τῷ νάπῃ ἦν, ἐξημερύνοντο. Ἐπεὶ δὲ 23 διέβησαν, παριὼν παρὰ τὴν φάλαγγα, ἔλεγεν Ἄνδρες, ἀναμνησέσθε, ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς ὁμόσε ἰόντες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολεμίους Φεύγοντες· καὶ τοῦτ' ἐννοήσατε, ὅτι ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς Ἑλλάδος ἐσμέν. Ἄλλ' ἔπεισθε Ἠγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ, 24 καὶ ἀλλήλους παρακαλεῖτε ὀνομαστί. Ἠδὺ τοι, ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νῦν εἰπόντα καὶ ποιήσαντα, μῆμην, ἐν οἷς ἐθέλει, παρέχειν ἑαυτοῦ.

Ταῦτα παρελαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα ὕφηγετο ἐπὶ φά- 25 λαγγος, καὶ τοὺς πελταστὰς ἐκατέρωθεν ποιησάμενοι ἐπορεύοντο ἐπὶ τοὺς πολεμίους. Παρηγγέλλετο δὲ, καὶ μὲν

21. τὰ τε σφάγια] Cf. dicta ad i. 8.

15. Οὐ δὲ ἴω] Edd. vett. Guelf. οὐ δὲ ἰω. Castalio οὐ δὲ ἰω edidit. Deinde πάντως ἰδον malebat Brodæus.

22. καὶ οὐδείς] Juntina, Guelf. δ οὐδὲ. deinceps καὶ δὲ liber Brodæi.

γὰρ εἶ] Eton. ἂν omittit; deinde Edd. vett. Guelf. ἢ γ' α. τ. γέφυραν, ἢ ἰω τ. νάπου, ἢ ἰξίμ.

23. παριὼν] Eton. παρελθὼν habet.

24. Ἠδὺ τοι] Juntinæ et Guelf. ἡδὺ τὸν prætulit Zeune, inepte ad ἰσχύοντα referens. ἡδὺ τι etiam alicubi legi monet Hutchinson.

ἰν οἷς ἰσχύον] Si sequeretur καταλείπειν, ferret; nunc præpositionem ἰν vitiose additam esse cenfeo.

25. ἐπὶ φάλαγγος] Ex libro Brodæi, Parif. Eton. ἐπὶ adjeci. Vulgatum Zeune interpretatur: mediam

aciem, quæ densata conflabat gravi armatura, pedetentim procedere jubet. Quæ unde homo arripuerit, ignoro. Sed vulgatam scripturam vitiosam arguit absentia articuli. Contra ἐπὶ φάλαγγος ἄγιν est in Cyrop. i. 6, 43. Supra iv. 6, 4. ἴσως ἐπὶ φάλαγγος γίνωτο τὸ στράτευμα. ubi opponitur κατὰ κίρας ἄγιν, ut Cyrop. vi. 3, 21. ἐπὶ φάλαγγος καθίστασθαι. Opponuntur sibi eis κίρας ἡγῆσθαι et ἄγιν ἐπὶ φάλαγγος in Hipparchico iv. 3. Compara dicta ad Cyrop. vii. 1, 26. p. 427.

ποιησάμενοι ἰσχυόντες] Welfius et Hutchinson ex conjectura Leonclavii ediderunt ποιησάμενοι ἰσχυόντες.

καὶ μὲν] Ex Eton. μὲν addidit Zeune, repudiavit Weiske. Ad σημαιναι intellige δ σαλπικητής. Pro ἴω male Eton. ἴων habet scriptum.

δρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὤμον ἔχειν, ὥς σημαίνει τῇ σάλ-
 πγγι· ἔπειτα δὲ εἰς προβολὴν καθέντας ἔπεσθαι βά-
 δην, καὶ μηδὲνα δρόμῳ διώκειν. Ἐκ τούτου σύνθημα
 26 παρήει, ΖΕΤΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ
 δὲ πολέμοι ὑπέμενον, νομιζόντες, καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον.
 Ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, ἀλαλάζαντες οἱ Ἕλληνες πελτα-
 σταὶ ἔβρον ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ὥρην τινα κελεύειν· οἱ δὲ
 πολέμοι ἀντίοι ὤρμησαν, οἱ τε ἱππεῖς καὶ τὸ στίφος τῶν
 27 Βυθυνῶν· καὶ τρέπονται τοὺς πελταστάς. Ἄλλ' ἐπεὶ
 ὑπηγίαζεν ἡ Φάλαγξ τῶν ὀπλῶν ταχὺ παρευμένη, καὶ
 ἅμα ἡ σάλπιγξ ἐφθέγγετο, καὶ ἐπαιάνιζον, καὶ μετὰ
 ταῦτα ἡλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίσσαν· ἐπαυ-
 28 θα οὐκ ἔτι ἐδέξαντο οἱ πολέμοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ
 Τιρασίων μὲν ἔχων τοὺς ἱππείας ἐφείπετο, καὶ ἀπεκτί-
 νυσαν, ὅσους περ ἐδύναντο, ὡς ὀλγόοι ὄντες. Τῶν δὲ πο-
 λεμίων τὸ μὲν εὐώνυμον εὐθὺς διεσπάρη, καθ' ὃ οἱ Ἕλ-
 ληνες ἱππεῖς ἦσαν τὸ δὲ δεξιόν, ἅτε οὐ σφόδρα διωκό-
 29 μενον, ἐπὶ λόφου συνέστη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες
 ὑπομένοντας αὐτοὺς, ἐδύκει ῥᾶστόν τε καὶ ἀκινδυνότατον
 εἶναι, ἰέναι [ἥδη] ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθὺς
 ἐπέκειντο· οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πελ-
 τασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν αὐτῶν διεσπάρη ἀπέθανον

προβολήν] Hanc scripturam reli-
 quorum vitioso προσβολήν praeferen-
 dam esse recte admonuit divinus ille
 H. Stephanus; tamen ex Paris. cum
 Welfio et Hutchinsono pravam προ-
 βολήν recepit Zeune et Weiske. Ille
 etiam negat *hæsta projectionem* hic sig-
 nificari; hanc enim ineffe verbo καθ-
 ἵεντας; contra requirit *impressionem*.
 Ineptissime hæc disputantur, quasi
 καθίεναι τι δέον non possit miles, nisi
 simul is προβολήν projecerit. Miroz
 Weiskii obsequiosum silentium!

ἱσίομαι.] Eton. πορεύομαι habet.
 27. Ἄλλ' ἱσίο] Ineptissimam scri-
 pturam τρέπονται τοὺς πελταστάς

ἅμα. Ἐπεὶ δὲ correxi ex libro Paris.
 ἅμα, quod nihil hic significat, etiam
 Eton. omisit. Paulo antea συνέβη est
 in Edd. vett. et Eton.

ἱπαιάνιζον] Paris. Eton. ἱπαιάνιζον.

28. ἱστίαις] Vulgatum ἱστίαις cor-
 rexerit Zeune. Sequens εὐθὺς Juntina
 omisit.

29. ἰέναι [ἥδη] ἱσ' αὐτούς] Liber E-
 ton. ἥδη omisit; hinc seclusi.

ἱσικύνον] Ex libro Paris. Eton. et
 margine Steph. posui pro languido
 illo ἱσικύνον, quod vulgo legitur.
 Sequens αὐτῶν omittit Eton.

διεσπάρη] Eton. Guelf. et Edd. vett.
 διεσπάρη.

δι' ὀλίγοι· τὸ γὰρ ἰππικὸν φόβον παρῆιχε, τὸ τῶν πολε-
 μίων, πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες τό τε Φαρ-30
 ναβάζου ἰππικὸν ἔτι συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἰπ-
 πίας πρὸς τούτους συναΐθροισμένους, καὶ ἀπὸ λόφου
 τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, ἀπειρήκεσαν μὲν,
 ὅμως δι' ἐδόκει καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως
 δύναίτο, ὡς μὴ τεθαρρήκοτες ἀναπαύσαιντο. Συνταξά-
 μενοι δὴ πορεύονται. Ἐντεῦθεν οἱ πολέμιοι ἰππεῖς Φεύ-31
 γουσι κατὰ τοῦ περαινῶς, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἰππέων διω-
 κόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπεδέχετο, ὃ οὐκ ἤδισαν οἱ
 Ἕλληνες, ἀλλὰ προαπετράποντο διώκοντες· ὅψ' ἔτι γὰρ ἦν.
 Ἐπανελθόντες δὲ, ἐνθα δὴ ἡ πρώτη συμβολὴ ἐγένετο,32
 στησάμενοι τρόπαιον, ἀπήεσαν ἐπὶ θάλατταν περὶ ἡλίου
 δυσμᾶς· στάδιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἐξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατό-
 πεδον.

CAP. IV. (VULGO VI.)

ΕΝΤΕΤΘΕΝ οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν,
 καὶ ἀπήγοντο καὶ τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα, ὅπη
 ἐδύναντο προσωτάτω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἀνέμενον μὲν Κλέ-
 ανδρον, καὶ τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἤζοντα·
 ἐξιώντες δὲ ἐκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς
 ἀνδραπόδοις, ἐφέροντο ἀδεῶς ἤδη πυρρὺς, κριθᾶς, οἶνον,

τὸ τῶν πολεμίων] Edd. vett. Guelf. τὸ οὐκ ἔστιν, πολὺ δ' ἰ. Paris. et Eton.

30. πρὸς τούτους] Refertur ad ἰππίας latentes in vocabulo ἰππικόν, nisi τοῦτο malis scribere cum libro Paris. τοῖς est in Eton. Sequens καὶ ante ἰππίας οὐκ ἔστιν Guelf.

31. νάπος] Vallem cum Zeunio interpretatur Weiske; et sane γήφυρα ἐπὶ τῇ νάπῃ scilicet. 22. vallem arguit.

ἤδισαν] Hutchinsoni conjecturam ἰδυσαν reprobavit Zeune, et ἰ referri ad νάπος, non ad totam sententiam, monuit Weiske.

ὅψ' ἔτι γὰρ ἦν] Ita margo Steph. Paris. Eton. vulgo est ὅψ' ἔτι, ad quod intelligunt ὅρα, quidni διὰ λη?

32. ἐγένετο] Abest ab Edd. vett. et Guelf. ut sequens γὰρ ab Eton. pro quo ὅ est in Guelf.

1. καὶ τοὺς οἰκέτας] Ex Paris. Eton. καὶ adjecit Zeune. Statim ὅτι ἰδύναντο προσωτάτω scriptum malebat H. Stephanus.

ἀνέμενον] Margo Steph. Paris. Eton. προσέμενον. sed hoc verbo non utitur Xenophon.

ἀδεῶς ἦδη] Paris. ἦδη οὐκ ἔστιν, dein-

ὄσπρια, μελίνας, σῦκα· πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν
 2 ἐλαίου. Καὶ ὁπότε μὲν καταμένοι τὸ στράτευμα ἀνα-
 παύομενον, ἔξῃν ἐπὶ λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον οἱ ἐξίον-
 3 τες· ὁπότε δὲ ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς
 ἀπελθὼν λάβοι τι, δημόσιον ἔδοξεν εἶναι. Ἦδη δὲ ἦν
 πολλὴ πάντων ἀφθονία· καὶ γὰρ ἀγοραὶ πάντοθεν
 ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ παραπλέον-
 4 τες ἄσμενοι κατῆγον, ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοιτο πόλεις, καὶ
 ἄλιμν ἔει. Ἐπεμπεν δὲ καὶ οἱ πολέμιοι, οἱ πλησίον
 ἄκουον, πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες, ὅτι οὗτος πολίζει τὸ
 5 χωρίον, ἐρωτῶντες, ὅ τι δέοι ποιούντας φίλους εἶναι. Ὁ
 δὲ ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. Καὶ τούτῳ
 Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο τριήρεις ἔχων, πλοῖον δ' οὐδέν.
 Ἐτύγχανε δὲ τὸ στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἐπὶ
 λείαν τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφesan
 πρόβατα πολλά· ὀκνοῦντες δὲ μὴ ἀφαιρεθεῖεν, τῷ Δε-
 ζίπῳ λέγουσιν, (ὅς ἀπέδρα τὴν πεντηκόντην ἔχων ἐκ

de habet πάντα γὰρ ἀγαθὰ εἶχε sine
 ἡ χώρα. Atque ita etiam Guelf. E-
 ton. cum Juntina. Sed Aldina,
 Steph. margo Villois. et Guelf. a se-
 cunda manu πάντα γὰρ εἶχεν ἡ χώρα,
 omisso ἀγαθὰ, quod seclufit Zeune,
 omisit Weiske.

2. οἱ ἐξόντες] Articulum addidi, ut
 appareat, prædam ad eum pertinui-
 sse, qui ceperat. Etiam Hutchinson
 vertit: et qui exierant, prædam capie-
 bant.

3. πολλή] Omittit Paris. Eton. de-
 inceps ἀφικνοῦνται Edd. vett. Guelf.
 ἀφίκετο corrigebat Brodæus.

κατῆγον] Aldina, Steph. κατίσμι-
 πον, Junt. Guelf. κατίχον; ex mar-
 gine Steph. Paris. Eton. κατῆγον de-
 dit Hutchinson.

4. πολέμιοι, οἱ πλησίον ἄκουον] Vul-
 gatam πολέμιοι ἦδη πλησίον οἰκούντες
 mutavit Stephanus adiecto ἦδη, quod
 omittit Guelf. et Eton. sed hic habet
 οἱ πλησίον ἄκουον, unde Weiske effecit
 ἦδη οἱ πλησίον οἰκούντες. Zeune edi-

dit καὶ οἱ πολέμιοι ἦδη πλησίον οἰκοῦ-
 ντες.

πολίζω] Puto fuisse πολίζω, ut scilicet.
 3. ἀκούοντες, ὡς οἰκίζοντο πόλεις καὶ λι-
 μν ἔει.

ἐπιδείκνυεν] Xenophon igitur non-
 dum desperaverat fore, ut tandem
 militibus persuaderet, manere in loco
 et oppidum condere.

5. τὸ στράτευμα] Ita Paris. liber.
 Vulgo est τότι, vel τό τι.

οἰχόμενοι, ἄλλοι] Edd. vett. Guelf.
 Eton. οἰχόμενοι, ἄλλοι. Stephanus di-
 stinxit οἰχόμενοι, ἄλλοι. Zeune ad
 οἰχόμενοι repetit ἐτύγχανον. Leoncla-
 vius ita vertit: et scorsim nonnulli præ-
 datum iuerant in montem. Weiske
 opinatur hic quædam esse turbata,
 omisiss et depravatis verbis. Nec
 mihi locus sanus esse videtur, sed
 scribendum conjicio: καὶ οἰχόμενοι
 ἄλλοι ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος εἰλήφesan πρό-
 6 βατα πολλά. In Eton. πρόβατα non
 apparet.

Τραπεζῶντος) καὶ κελεύουσι διασώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

Εὐθύς δ' ἐκεῖνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν στρατιωτῶν, καὶ λέγοντας, ὅτι δημόσια ταῦτ' εἴη· καὶ τῷ Κλεάνδρῳ εὐθύς ἐλθὼν λέγει, ὅτι ἀρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ δὲ κελεύει τὸν ἀρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ μὲν λαβὼν ἄγει τινὰ περιτυχὼν δ' Ἀγασίας ἀφαιρεῖται· καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ὁ ἀγόμενος λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι βάλλειν τὸν Δεξιππον, ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἐδείσαν δὲ καὶ τῶν τριηρετῶν πολλοὶ, καὶ ἔφευγον εἰς τὴν θάλατταν· καὶ Κλεάνδρος δ' ἔφευγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ κατεκώλυόν τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον, ὅτι οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, ἀλλὰ τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, τὸ τῷ στρατεύματι, ταῦτα γενέσθαι. Ὁ δὲ Κλέανδρος, ὑπὸ τῷ Δεξιππου τε ἀνερειζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθειςθεὶς, ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλευσεῖσθαι ἔφη καὶ κηρύζειν, μηδεμίαν πόλιν δέχεσθαι αὐτοὺς, ὥς πολε-

μισάσαντα] Eton. αὐτοῖς ex sequenti membro retractum huc collocat. De Dexippo compara v. 1, 15.

6. τῶν στρατιωτῶν] Ex Juntina, Guelf. et versione Amasæi στρατιωτῶν recepit cum Zeunio Weiske, quod vocabulum plane ineptum est hoc loco. Eleganter dici milites eos, qui decretum exercitus defendebant et adversabantur secus sentientibus, censet Zeune; quod equidem fieri posse nego. Recte vero στρατιῶται dicuntur Hellenic. vii. 1, 43. et statim de iisdem est οἱ παρόντες τῶν στρατιωτῶν. ταῦτ' εἴη] Parif. Eton. omittit ταῦτ', ut sequens εὐθύς Parif. quod seclufit Zeune.

7. ἄγει] Eton. ἦγι habet. Deinde post ἀνακαλοῦντες margo Steph. Parif. Eton. βάλλειν repetunt.

[ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην] Verbum βάλλειν, quod Codices boni deinceps post participium insertum offerunt, dubium facere potest lecto-

rem de loci integritate. Sed solum id sensum non perficit eum, ut dicantur milites seditiosi reliquis adstantibus vel occurrentibus acclamasse, cædite proditorem. Potius aliud verbum eidem erat adjungendum, velut in simili loco Cyrop. iii. 3, 42. καὶ οἱ ἔμπροσθεν ἀνακαλοῦντες ἵπποισι παρεγγυῶσιν. Igitur de mutando loco non cogitandum cenfeo; sed comparo ex eadem Cyri disciplina similem nostro locum iii. 3, 4. ὁ δ' Ἀρμί- νιος συμπεροῦπιμασι καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἀνδρασαι, ἀνακαλοῦντες τὸν ὑπερβήτην, τὸν ἀνδρα τὸν ἀγαθόν. Ex Epistola.] καὶ Κλεάνδρος δ'] Ex Eton. καὶ ad- jecit Zeune. recte!

8. κατεκώλυόν τι, καὶ] Edd. veterum et Guelf. scripturam κατεκώλυον τίτι καὶ revocavit Zeune. Articulum τὸ ante τοῦ στρατεύματος omittit Junt. et Guelf.

9. δίχισθαι αὐτοὺς] Ex Eton. pro- nomen adjecit Zeune.

μίους. Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

- 10 Ἐνταῦθα πωπῆρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα [ἐκεῖνο] εἶναι τοῖς Ἑλλησι, καὶ ἐδόντο, μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μὴ τις ἐπιδώσει τὸν ἄρχαντα
- 11 βάλλειν καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ἦν δὲ, ὃν ἐζήτει, Ἀγασίας, διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· ἐξ οὗ καὶ διεβάλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. Καὶ ἐντεῦθεν, ἐπεὶ δὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στράτευμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν παρ' ὀλίγον ἐποιῶντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι οὐκ ἐδόκει Φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἀναστὰς ἐλεξεν·
- 12 Ὡς ἄνδρες στρατιῶται, ἐμοὶ δὲ οὐ Φαῦλον δοκεῖ εἶναι τὸ πρᾶγμα, εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. Εἰσὶ μὲν γὰρ [ἤδη] ἐγγὺς αἱ Ἑλληνίδες πόλεις· τῆς δὲ Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι προεστήκασιν· ἱκανοὶ δὲ εἰσι καὶ εἰς ἕκαστος Λακεδαιμόνιον
- 13 ἐν ταῖς πόλεσιν, ὃ τι βούλονται, διαπράττεσθαι. Εἰ οὖν οὗτος πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει, ἔπειτα δὲ τοῖς ἄλλοις ἀρμостаῖς παραγγελεῖ, εἰς τὰς πόλεις

10. [ἐκεῖνο] ἴσται] Omisum a Parif. pronomen seclusi.

11. φίλος τῷ Ξενοφῶντι] Mihi γνώμης vel simile participium deesse videtur; et recte post Agasias nomen comma posuit Weiske. Deinde διβαλλῶν habet Guelf.

καὶ ἐντεῦθεν] Ita Eton. Vulgo καὶ deest.

παρ' ὀλίγον] Junt. Guelf. Eton. παρὰ λόγον, Aldina παρὰ λόγον. Deinceps negationem ante ἰδίῳ omittit Eton.

12. [ἐμοὶ δ' οὐ φ.] Juntina ἐμοὶ δ' οὐν, unde Brodæus efficiebat ἐμοὶ μὲν οὐν οὐδὲν φ. alii libri ἐμοὶ οὐ φ. quod restituit Weiske: equidem Castal. et Guelf. cum Zeunio sequor. Sequens ἴσται omisit Castalio.

αὐτοὶ ἴχον τὴν γνώμην] In Memporab. iv. 8, 7. est ἀλλὰ καὶ οἱ ἐμοὶ φίλοι οὗτοι ἴχοντες γνώμης περὶ ἐμοῦ διατιλούσιν. Supra il. 2, 10. et 12. est γνώμην τίνα ἴχουσιν περὶ τῆς πατρίδος. Diversum est il. 5, 29. ἰβούλετο δ' ἐκταχῆς ἅπαν τὸ στράτευμα πρὸς ταῦτα ἴχον τὴν γνώμην. Thucydides iii. 25. πρὸς τοῖς Ἀθηναίοις ἦσαν ἴχον τὴν γνώμην; ὥστε συμβαίνει. Quare hic τῆς γνώμης scriptum malim.

[ἤδη] ἐγγὺς αἱ] Omisum in Eton. ἤδη seclusi. Articulum αἱ omittit Guelf. Deinde περιεστήκασιν Eton. περιεστήσαν Parif. habet.

13. πρῶτον] Edd. vett. Guelf. πρῶτος. Sequens παραγγελεῖ ex Parif. in locum vulgati παραγγίλη substituit Zeune.

μὴ δέχεσθαι, ὡς ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ ἀνό-
 μους ὄντας· ἐτι δὲ πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ
 λόγος περὶ ἡμῶν ἦξει· χαλεπὸν ἐστὶ καὶ μένειν καὶ
 ἀποπλεῖν· καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακεδαιμόνιοι καὶ
 ἐν τῇ θαλάττῃ τὸν νῦν χρόνον. Οὐκ αὖν οὔτε ἐνὸς ἀν- 14
 δρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς Ἑλλάδος
 ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ πειστέον, ὃ τι ἂν κελεύωσι· καὶ
 γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμέν, πείθονται αὐτοῖς.
 Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ γὰρ ἀκούω, Δεξιππον λέγειν πρὸς 15
 Κλέανδρον, ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ
 ἐγὼ αὐτὸν ἐκέλευσα) ἐγὼ οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς αἰ-
 τίας, καὶ Ἀγασίαν, ἃν αὐτὸς Ἀγασίας Φῆσῃ, ἐμέ τινας
 τούτων αἴτιον εἶναι, καὶ καταδικάζω ἑμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ
 πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης
 δίκης ἄξιός ἐστιν, καὶ ὑφ᾽ ἑξω τὴν δίκην. Φημὶ δὲ, καὶ 16
 εἴ τινα ἄλλον αἰτιάται, ἑαυτὸν χρῆναι παρασχεῖν Κλεάν-
 δρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας
 εἴπτε. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ, οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλ-
 λάδι καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι, ἀντὶ τούτων μὴδ'
 ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐσόμεθα, ἀλλ' εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλ-
 ληνίδων πόλεων.

Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ ἀν- 17
 δρες, ὁμνυμι θεοὺς καὶ θεὰς, ἣ μὴν μήτε ἐμὲ Ξενοφῶντα
 κελεύσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα, μήτε ὑμῶν ἄλλον μη-
 δένα· ἰδόντι δὲ μοι ἄνδρ' ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν
 λοχιτῶν ὑπὸ Δεξιππου, (ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προ-

ἀπιστοῦντας] Leonclavius ἀπιστοῦ-
 τας scriptum maluit. Deinde ἀπί-
 στους pro ἀπίστους habet Eton.

χαλίστιν ἔσσι] Ita cum Eton. Zeune
 conpexit vulgatum ἔσσι χαλίστιν ἔσσι.
 Ex eodem libro νῦν χρίναι posuit
 Zeune.

14. ἀποσχίσθαι Parif. Eton. ἀπείχι-

σθαι. deinceps πιστίον Parif.

15. ἐγὼ οὖν] Ex Junt. Guelf. Eton.
 μὴν interposuit Zeune.

Ἀγασίαν] Eton. αὐτὸν habet, dein-
 de τι τούτων ἔστιν.

ἔξω] Male Parif. ἔξω habet.

16. ἀντὶ τούτων] Eton. importune
 ἢ interferit.

- δόντα) δεινὸν ἔδοξεν εἶναι· καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ.
- 18 Καὶ ὑμεῖς μὲν μὴ ἐκδῶτε· ἐγὼ δὲ ἑμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν λέγει, παρασχῆσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, ὃ τι ἂν βούληται ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε πολεμεῖτε Λακεδαιμονίοις, σῶζεσθ' τε ἀσφαλῶς, ὅπῃ θέλει ἕκαστος. Συμπέμψατε μέντοι ὑμῶν αὐτῶν ἐλόμενοι πρὸς Κλεάνδρον, ὅτινες, εἰάν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ λέξουσιν ὑπὲρ
- 19 ἐμοῦ καὶ πράξουσιν. Ἐκ τούτου ἔδωκεν ἡ στρατιὰ, οὐστίνας βούλοιτο προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προείλετο τὰς στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα ἐπορεύοντο πρὸς Κλεάνδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοί, καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀπὸ ἡγῆς ὑπὸ Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοί·
- 20 Ἐπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρὸς σε, ὦ Κλεάνδρε· καὶ κελεύουσί σε, εἴτε πάντας αἰτιά, κρίναντα σεαυτὸν χρῆσθαι, ὃ τι ἂν βούλῃ· εἴτε ἓνα τινὰ, ἢ δύο, ἢ καὶ πλείους αἰτιά, τούτους ἀξιῶσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς κρίσιν. Εἴτε οὖν ἡμῶν τινὰ αἰτιά, πάρεσμέν σοι ἡμεῖς· εἴτε καὶ ἄλλον τινὰ αἰτιά, φράσον· οὐδεὶς γάρ σοι ἀπέσται,
- 21 ὅστις ἂν ἡμῖν ἐφελήσῃ πείθεσθαι. Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι, ὦ Κλεάνδρε, ὁ

18. ἐκδῶτε] Parif. ἐκδοῖς. Sequens ὃ τι pro ὃ ex Guelf. et Eton. dedit Zeune.

πολεμεῖτε] Ita liber Brodæi et Parif. probante Porfono. Ante Zeupianam erat πολεμήτε, quod revocavit Weiske.

σῶζεσθ' τε] Margo Steph. liber Brodæi, Parif. σῶζεισθ' τε.

ἔση] Parif. ἔπου θλίει. Ex Guelf. ἔσαι θίλω posuit Zeune, quem non secutus est Weiske.

μέντοι ὑμῶν] Ex Guelf. Eton. et margine Villois. μοι interposuit Zeune.

19. βούλοιτο] Eton. βούληται—ἐπορεύιστο habet.

20. καὶ κελεύουσι] Margo Steph. Parif. Eton. καὶ κελεύουσι, quod rece-

pit Welfius et Hutchinson.

κρίναντα—αἰτιά] Hæc in Eton. omiffa sunt.

ἔτσι οὖν] Ita Castalio, quem sequitur Zeune. In aliis erat ἔτσι οὖν. Deinceps ἔτσι δὲ pro ἔτσι καὶ est in Eton.

αἰτιά, φράσον] Ex Eton. repetitum αἰτιά adjecti, quod repudiabat Zeune tanquam inutile glossema. Sed idem Eton. ἔτσι δὲ ἄλλον habet.

γάρ σοι] Eton. σοι omisit. deinceps ἐφελήσῃ cum Guelf. Stephanus. θίλω margo Steph. Parif. ἐθαλάσσει Edd. vett. Welfius, Hutchinsf.

21. Κλεάνδρε] Edd. vett. Guelf. ἐλδρε. Verum nomen est in margine Steph. Parif. Eton.

ἀφελόμενος Δεξιππου ἄγοντος ταῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ
παίειν κελεύσας Δεξιππον. Ταῦτον μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα 22
ἀγαθὸν ὄντα· Δεξιππον δὲ αἰρεθέντα οἶδα ὑπὸ τῆς στρα-
τιᾶς ἄρχειν τῆς πεντηκοντόρου, ἧς ἡγησάμεθα παρὰ Τρα-
πεζουντίων, ἐφ' ᾧ τε πλοῖα συλλέγειν, ὡς σωζόμεθα·
καὶ ἀποδράντα Δεξιππον, καὶ προδόντα τοὺς στρατιώ-
τας, μεθ' ὧν ἐσώθη. Καὶ τοὺς τε Τραπεζουντίους ἀπε- 23
στερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ δοκοῦμεν εἶναι
διὰ ταῦτον· αὐτοὶ τε, τὸ ἐπὶ τούτῳ, ἀπολώλαμεν πάντες.
Ἦκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἴη, περὶ ἀπίοντας
τοὺς παταμούς τε διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς τὴν Ἑλλά-
δα. Ταῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. Εἰ δὲ σὺ 24
ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν παρὰ σοῦ, καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν
ἀποδράντων, εὖ ἴσθι, ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. Νό-
μιζε δὲ, ἐὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνης, δι' ἄνδρα δειλὸν τε καὶ
πονηρὸν ἄνδρα ἀγαθὸν ἀποκτενῶν.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος ἔφη, ὅτι Δεξιππον μὲν 25
οὐκ ἐπαινεῖ, εἰ ταῦτα πεποιηκὼς εἴη· οὐ μέντοι ἔφη νομίζειν,
οὐδ' εἰ παμπόνηρος ἦν Δεξιππος, βίαν χρῆναι πάσχειν
αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιούτε) τῆς
δίκης τυχεῖν. Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες τοῦτον 26

23. ἀπολώλαμεν πάντες] Parif. Eton. πάντες omittunt.

24. ἦγες, ἢ ἄλλος τις] Parif. Eton. ἦγ' ἄλλως ἢ τις τῶν. deinceps παρὰ εἰ Aldina, Steph. margo Villoif. Nostrum habent Junt. Guelf. Parif. Eton.

καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν] Parif. ἢ καὶ τῶν παρ' ἡμῶν. Sequens ἄνδρα ante ἀγαθὸν ex margine Steph. Parif. Eton. adjecit Zeune. Postea ἀποκτείνων scripsi monente etiam Porfiono. Vulgo est ἀποκτείνων; sed recte infra vii. 1, 17. editur ἰμβαλῶν.

25. ἴφην] Ita Aldina, Steph. Parif. Eton. Omisit Junt. et Guelf. deinde ἰσπανῶ Guelf.

βίαν χρῆναι] Ita Parif. Eton. margo

Steph. Ante Zeunium erat δίκαια, quod cum Mureto Stephanus in βίαια χρῆναι mutari voluit, Leoncl. in διὰ βίαια, in διὰ βίαν Wytttenbach in Biblioth. Critica Amfiedol. βίαια χρῆναι Regii Codices B. C. habent. νῦν ἀξιούτε, τῆς] Ita Parif. Eton. Guelf. Regius B. C. νῦν ἀξιούται τῆς ante Hutchinssonum erat, quod in νῦν, ἀξιούσθαι τῆς mutari voluit Stephanus.

τυχεῖν] Juntina λαχῶν, ceterae Edd. vett. Guelf. margo Villoif. λαχῶν.

26. τοῦτον τὸν] Parif. Eton. τόνδε τόν. Agasiam intellige. Deinde παρ-ίσταται Parif.

τὸν ἄνδρα· ὅταν δὲ ἐγὼ κελεύσω, πάρεστε πρὸς τὴν κρί-
 σιν. Αἰτιῶμαι δὲ οὔτε τὴν στρατιὰν, οὔτε ἄλλον οὐδένα·
 27 ἐπεὶ γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελῆσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ
 δὲ ἀφαιρεθεὶς εἶπεν· Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἶε με
 ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὐτ' ἔπαιον οὐδένα, οὐτ' ἔβαλλον,
 ἀλλ' εἶπον, ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· ἦν γὰρ τῶν
 στρατιωτῶν ὄγμα, εἴ τις, ὅποτε ἡ στρατιὰ ἐξίει, ἰδίᾳ
 28 ληΐζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. Ταῦτ' εἶπον· καὶ
 ἐκ τούτου με λαβὼν οὗτος ἦγεν, ἵνα μὴ φθέγγοιτο μη-
 δεὶς, ἀλλ' αὐτὸς, λαβὼν τὸ μέρος, διασώσκει τοῖς λη-
 σταῖς παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ
 Κλέανδρος εἶπεν· Ἐπεὶ τοῖνυν τοιοῦτος εἶ, κατάμμενε, ἵνα
 καὶ περὶ σοῦ βουλευσώμεθα.
 29 Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἡρίστων· τὴν δὲ
 στρατιὰν συῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε, πέμψαι ἄν-
 δρας πρὸς Κλέανδρον, παραιτητομένους περὶ τῶν ἀνδρῶν.
 30 Ἐκ τούτου ἔδοξεν αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγούς καὶ
 λοχαγούς καὶ Δρακόντιον τὸ Σπαρτιάτην, καὶ τῶν ἄλλων
 οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ
 31 πάντα τρόπον, ἀφείναι τὸν ἄνδρα. Ἐλθὼν οὖν Ξενοφῶν
 λέγει· Ἐχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας· καὶ ἡ
 στρατιά σοι ἐφέητο, ὅτι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ τούτων,
 καὶ περὶ ἐαυτῶν ἀπάντων. Νῦν δὲ σε αἰτοῦνται καὶ

ἄλλον οὐδένα] Steph. ἄλλον οὐδένα,
 Eton. ἔτι addit. Castalio ἄλλον μη-
 δένα edidit, propter fecit. 17. ἄλλον
 μηδένα.

27. Κλέανδρε] Edd. vett. Guelf. E-
 ton. ἄνδρε, ut fecit. 21.

28. Ταῦτ' εἶπον· καὶ ἐκ τούτου] Mar-
 go Villosif. ἔπειτα. Sequens καὶ omisit
 Eton. Pofica μεταλαβὼν dedit Casta-
 lio.

ταυτοῦτος] Edd. vett. Steph. prior,
 Leoncl. Guelf. ταυτοῖς, quod Amasæus
 vertit iam argutus; plane omittit Pa-

rif. αὐτοῖς habet Eton. ταυτοῦτος ex libro
 Brodæi dedit Steph. altera Editio.
 Mihi cum Weiskio vera lectio adhuc
 latere in vitiosa videtur.

εἶπεν] Parisf. Eton. αὐτοῦ habent.

29. παραιτητομένους] Aldina, Guelf.
 παραιτητομένους habent.

30. τὸν Σπαρτιάτην] Articulus deest
 in Edd. vett. et Guelf.

δεῖσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τῶν
 31. ἰδίᾳ] Cf. dicenda ad libri vii. 2, 8.

31. ἰδίᾳ] Margo Steph. et Parisf.
 ἰδίᾳ habet.

δέονται, δαῖναι σφίσι τῷ ἄνδρῃ, καὶ μὴ κατακαίνειν
 πολλὰ γὰρ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ περὶ τὴν στρατιὰν
 ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σοὶ τυχόντες, ὑπισχνῶνται σοι 32
 ἀπὲρ τούτων, εἴαν βούλῃ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, καὶ εἴαν οἱ θεοὶ
 ἴλεω ᾖσιν, ἐπιδείξειν σοι, καὶ ὡς κόσμιοί εἰσι, καὶ ὡς
 ἱκανοὶ, τῷ ἄρχοντι πευθόμενοι, τοὺς πολεμίους σὺν τοῖς
 θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δὲ σου καὶ ταῦτο, παρὰ 33
 γενόμενον καὶ ἄρξαντα ἑαυτῶν πείραν λαβεῖν καὶ Δεξιπ-
 που καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ
 τὴν ἀξίαν ἑκάστοις νείμαι. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαν- 34
 δρος· Ἄλλὰ ναὶ μὰ τῷ Σιώ, ἔφη, ταχύ τοι ὑμῖν ἀπο-
 κρινεῖμαι. Καὶ τῷ τε ἄνδρῃ ὑμῖν δίδωμι, καὶ αὐτὸς
 παρέσομαι· καὶ εἴαν οἱ θεοὶ παραδιδῶσί τι, ἐξηγήσομαι
 εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσιν,
 ἣ οὗς ἐγὼ περὶ ὑμῶν ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στρατεύμα ἀφι-
 στάτε ἀπὸ Λακεδαιμονίων.

Ἐκ τούτου οἱ μὲν ἐπαινούντες ἀπῆλθον, ἔχοντες τῷ 35
 ἄνδρῃ Κλέανδρος δὲ ἐθύετο ἐπὶ τῇ παρεῖμῃ, καὶ συῆν
 Ξενοφῶντι Φιλικῶς, καὶ ξενίαν συνεβάλλοντο. Ἐπεὶ δὲ
 καὶ εἴωρα αὐτοὺς τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιούν-
 τας, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμῶν γενέσθαι αὐτῶν.

πρόσθεν] Paris. ἱεροσθεν habet. pro
 χάριτος margo Villois. χωρίον.

33. ἄρξαντα ἑαυτῶν] Ita Edd. vett.
 et Eton. αὐτῶν cum Stephano Weiske.
 οἷος—νείμαι] Junt. Guelf. Eton. οἷς
 —είμαι.

34. τῷ Σιώ] Ita Aldina, Steph. Pa-
 rif. τοῖς θεοῖς Juntina, τῶς εἰς Guelf.
 sed in margine τῶς θιῶς habet. ἢ τῷ
 σῷ Eton. Intelliguntur Castor et
 Pollux. Cf. Hellenic. iv. 4, 10. Meur-
 sii Miscell. Lacon. ii. 8. τῷ σῷ est in
 margine Villois.

παραδιδῶσί τι] Si aliquid boni in ex-
 titis dederint, interpretatur Weiske. ἢ
 latum aliquod profectumque portenda-
 rint, Hutchinson. Mihi locus hic
 non sanus esse videtur.

πολὺ οἱ λόγοι] Paris. πολλὰ ἔλεγα,
 Eton. Guelf. Edd. vett. πολλοὶ οἱ λ.

ἐφίσταται] Margo Steph. et Paris.
 ἐφίστατο. Videtur ἐφίστατο voluisse
 dare librarius.

35. ἔχοντες] Omisit Juntina. De-
 inde τι post ἐθύετο cum Stephano
 omisit Hutchinson et Weiske, resti-
 tuit ex Edd. vett. Guelf. Zeune.

ξενίαν συνεβάλλοντο] Paris. ξίνα συ-
 βάλλοντο. Posterius cum Stephano
 recepit Hutchinson et Weiske. Nos-
 trum est in Aldina. συγκαταβάλλοντο
 Juntina cum Guelf.

καὶ μᾶλλον] Margo Steph. Paris.
 Eton: ἴτι adjungunt. indidem γινέ-
 σθαι dedi pro vulgato ὡς.

36 Ἐπεὶ μέντοι θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν· Ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐθέλει γενέσθαι τὰ ἱερὰ ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι μὴ ἀθυμεῖτε ταύτου ἕνεκα· ὑμῖν μὲν γὰρ, ὡς εἶπε, δέδοται ἐκκομίσαι τοὺς ἄνδρας· ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡμεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὴν ἐκεῖσε ἤκητε, δεξόμεθα, ὡς ἂν δυνάμεθα κάλλιστα.

37 Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις, δοῦναι αὐτῷ τὰ δημόσια πρόβατα. Ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπέδωκε· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται, διαθέμενοι τὸν σῆτον, ὃν ἦσαν συγκεκομισμένοι, καὶ τὰ λ-
38 α, ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο διὰ τῶν Βιθυνῶν. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶ ἐνέτυχον πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ὥστ' ἔχοντες τι εἰς τὴν Φιλίαν διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς, τοῦμπαλιν ὑποστρέψαντας ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα. Ταῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ πρόβατα· καὶ ἀφίκοιτο ἐκταῖοι εἰς Χρυσόπολιν τῆς Χαλκηδονίας, καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ, τὰ λάφυρα πωλαῖντες.

36. οὐκ ἐγίγνετο] Edd. vett. (excepta Castal.) Guelf. ὡς οὐκ ἐγίγνετο. Deinde Parif. οὐ τιλίθι habet.

ἔξάγειν] Sic supra ii. 2, 3. θυομένῳ ἵκει ἐπὶ βασιλίᾳ. ubi vide annotata.

δεξόμεθα] Male Guelf. δεξόμεθα.

37. συγκεκομισμένοι] Aldina συγκεκομισμένοι, Eton. κεκομισμένοι.

38. ἐνέτυχον] Ita ex Parif. vulga-

tum ἐνέτυχον correxi.

ἔχοντες τι εἰς] Verba et εἰς omisit Eton. deinceps Brodæus scriptum malebat διελθὺν aut ἐλθὺν.

Χρυσόπολιν] Parif. liber Χρυσώπολιν — λαφυροπωλοῦντες. Locus hodie apud Græcos Skudari vel Eßkudar audit. Mannert Geogr. Gr. vi. p. iii. p. 592.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζ΄.

CAPUT I.

ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου πεζοὶ ἐξιόντες καὶ πλέαντες ἐποίησαν, μέχρις ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν Χρυσόπολει τῆς Ἀσίας, πάντα ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται.

Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, φοβούμενος τὸ στράτευμα, 2 μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀρχὴν στρατεύηται, πέμψας πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὃ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὦν) ἐδεῖτο, διαβιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνεῖτο, πάντα ποιῆσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Ἀναξίβις 3 μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν στρατιωτῶν εἰς Βυζάντιον, καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, μι-

1. *μίχμ*] Omittunt Edd. vett. Guelf. deinde ὅσα μὲν ἐκ τοῦ Πόντου. sed Steph. et Guelf. μὲν omittunt.

τιζῶ] Guelf. Eton. *τιζῶ*. Deinceps *ἐκπλόντες* margo Steph. Paris. Eton. postea *ἐκπλόντες* Edd. vett. Guelf. Eton. *ἔξω τοῦ στόματος*] P. Gyllius de Bosporo Thracio p. 23. *ἔξω* vel *ἔσω* scribendum esse ex consensu Geographorum veterum monet.

πάντα] Omittit Paris. Eton. Deinceps mallet scriptum *ἐν ταῖς ἱστίαις*

ut initio libri sexti. Nam *ὁ πρόσθεν λόγος*, si volumen antecedens intelligitur, nihil habet de iis, ὅσα ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες μέχρι τῆς μάχης.

2. *ἀρχὴν*] Margo Steph. Paris. Eton. *χώραν*. Sequens *διὰ* Weiskio minus aptum videbatur; igitur *διὰ* *σο* conjiciebat, quæcunque a Pharnabazo sibi fieri cuperet. Idem vertisse videtur Larcher.

3. *τῶν στρατιωτῶν*] Omittit Eton. deinde *μισθοφορῶν* habet.

4. σφοδρὰν ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. Οἱ μὲν δὲ ἄλλοι ἔφασαν βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῷ, ὅτι ἀπαλλάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιάς, καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν, συνδιαβάντα, ἔπειτα οὕτως ἀπαλλάττεσθαι. Ἐφη οὖν ταῦτα ποιήσιν.

5. Σεύθης δὲ ὁ Θράξ πέμπει Μηδοσάδην, καὶ κελεύει Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι, ὅπως διαβῇ τὸ στράτευμα, καὶ ἔφη αὐτῷ ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμελῆσειν. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου ἕνεκα μηδὲν τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί· ἐπειδὴν δὲ διαβῇ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι πρὸς δὲ τοὺς διαμένοντας καὶ ἐπικαιρίους ὄντας προσφερέσθω, ὡς ἂν αὐτῷ δοκῇ.

7. Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες εἰς Βυζάντιον αἱ στρατιῶται· καὶ μισθὸν μὲν οὐκ ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος· ἐκῆρυξε δὲ, λαβόντας τὰ ὅπλα καὶ σκευὴ τοὺς στρατιώτας ἐξίεναι, ὡς ἀποπέμψων τε ἅμα καὶ ἀριθμὸν ποιήσων. Ἐνταῦθα οἱ στρατιῶται ἤχθοντο, ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

4. οἱ μὲν δὲ ἄλλοι] Eton. οἱ δὲ ἑλληνισ. idem deinde cum Guelf. et Edd. vett. βουλευόμενοι habet. Cum Stephano facit Parif. Sequens ἀπαγγελεῖν est e Stephani emendatione pro ἀπαγγέλλειν.

Ἐφη οὖν—ποιήσιν] Mihi persona Xenophontis respondentis nominanda fuisse videtur.

5. Μηδοσάδην] Margo Steph. et Parif. ubique Δημοσάδην habet. Idem nomen videtur, quod Polyænus viii. 56. posuit: Ἀμάχη γυνὴ Μηδοσάκου βασιλέως Σαρματῶν τῶν ἐπὶ τὴν Ποντικὴν παραλίαν καθηκόντων.

ταῦτα συμπρ.] Eton. πάντα habet.

6. διαβήντα] Negationem αὐ addunt Juntina, Guelf. Eton. unde στράτευμά μου scribi voluit cum Stephano Muretus. αὐ relatum ad sequens εὐτόντο ἵνα potuisset poni in tali oratione ab alio scriptore putabat Weiske. Rectius cum Aldina et Parif. libro delevit negationem Stephaniana. Cf. ii. 27.

δευτῇ] ἀσφαλῆς addunt margo Steph. Parif. Eton.

7. εἰς Βυζάντιον] Articulum εἰ interferit Eton. deinde ἱεράδην habet Juntina cum Guelf. Postea ἀποσπένοντα—ποιήσονται Eton.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν, Κλεάνδρῳ τῷ ἀρμυστῇ ξένος γεγενη-
 μένος, προσελθὼν ἡσπάζετο αὐτὸν, ὡς ἀποπλευρούμενος
 ἦδη. Ὁ δὲ αὐτῷ λέγει· Μὴ ποιήσῃς ταῦτα· εἰ δὲ μὴ,
 ἔφη, αἰτίαν ἔχεις· ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἦδη σὲ αἰτιῶνται,
 ὅτι οὐ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στράτευμα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἀλλ' 9
 αἴτιος μὲν ἔγωγε οὐκ εἰμὶ τούτου, αἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ,
 ἐπισιτισμαῷ δεόμενοι, καὶ οὐκ ἔχοντες, διὰ τοῦτο ἀθυ-
 μοῦσι πρὸς τὴν ἐξοδον. Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγὼ σοι συμ- 10
 βουλεύω, ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὰν δὲ ἐξῶ
 γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα
 τοῖνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον διαπρα-
 ξόμεθα. Οὕτως ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δὲ ἐκέ- 11
 λυσεν οὕτω ποιεῖν, καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι συνεσκευασ-
 μένους, καὶ προσανειπεῖν, ὅς ἂν μὴ παρῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν
 καὶ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ὅτι αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται. Ἐν- 12
 ταῦθεν ἐξήσαν οἱ τε στρατηγοὶ πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι.
 Καὶ ἄρδην πάντες πλὴν ὀλύγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος
 εἰσῆλκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς, ὅποτεν ἔξω γένωνται
 πάντες, ἀποκλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβα-
 λῶν.

8. ξένος γιγενήμενος] Respice libri vi. 4, 35. ξένιος συνιβάλλοντο.

προσελθὼν] Eton. ἀντὶ addit; se-
 quens ἀποπλευρούμενος debetur Parif.
 libro pro vulgari forma ἀποπλευρού-
 μενος.

9. καὶ οὐκ ἔχοντες] Omittit Parif.
 et Eton. Mallet ἀργύριον additum
 suppeditaissent.

10. ὅμως] Juntina ἰ μὴν habet, de-
 inde Guelf. διαπραξόμεθα. Vulgo le-
 gebatur: διαπραξόμεθα οὕτως. Ἐλ-
 θόντες. Verior distinctio verborum
 debetur Weiskio.

11. συνεσκευασμένους] Eton. συνεκ-
 αμαίνους. Sequens εἰς τὸν ἀριθμὸν
 dedi ex Parif. Vulgo alterum εἰς
 abest.

12. πρῶτον] Parif. πρῶτον. Deinde
 liber Brudæi et Eton. καὶ ἄρδην τι

πάντες. Eadem scriptura omisso τι
 est in Parif. et margine Steph.

καὶ ἄρδην πάντες] Quid margo
 Steph. liber Brudæi, Parif. Eton. va-
 rietatis hoc loco habeant, modo di-
 ctum est. Vulgo erat καὶ ἦδη τι πάν-
 τες. Aristophan. Theopomp. 274.
 Euripides jurat: ὁμοῦ μοι τοῖνυν πάντας
 ἄρδην τοὺς Διούς. Hesychius nescio
 unde sumtum φροῦδην ἄρδην inter-
 pretatur παντελῶς ἀφανίς.

ἐσώσαν—γίνονται] Parif. ἐσώσαν—
 γίνονται—συγκλείουσιν. Sequens ἐμβα-
 λῶν vulgato ἐμβαλὼν cum Steph-
 aniana secunda et Guelf. recte substi-
 tuit Zeune. In Arriani Anabasi vii.
 27, 4. Ἀλεξάνδρος ἐς τὸν Εὐφράτην πο-
 σάμενος ἦν ἐμβαλὼν scribendum erit si-
 militer, non ἐμβαλόν.

- 13 Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς λοχαγούς, ἔλεγε· Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμβάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν (εἰσὶ δὲ αὐτοῖσι πολλὰ κριθαὶ καὶ πυροὶ, καὶ ἄλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πορεύεσθε εἰς τὴν Χερρόνησον, ἐκεῖ δὲ Κυνίσκος ὑμῶν μισθοδοτήσιν. Ἐπακούσαντες δὲ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα ἢ καὶ τῶν λοχαγῶν τις, διαγγέλλει εἰς τὸ στρατεύμα. Καὶ οἱ μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα παλέμιος εἴη ἢ φίλος, καὶ πότερα διὰ τοῦ ἱερῶ ὄρους δεοὶ πορεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θράκης.
- 15 Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα διελέγοντο, οἱ στρατιῶται ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, ὡς πάλιν εἰς τὸ τεῖχος εισιόντες. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὀπλίτας, συγκλείουσιν τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ δὲ στρατιῶται ἐκόπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον, ὅτι ἀδίκωτατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἐκόντες ἀνοίξουσιν.
- 17 Ἄλλοι δὲ αὐτῶν ἔθενον παρὰ τὴν θάλατταν, καὶ παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τείχους ὑπερβάλλουσιν εἰς τὴν πόλιν.

13. Κυνίσκος] Parif. Eton. Κυνήος. deinde μισθοδοτῆς εἴη Eton. Verbo μισθοδοτῶν sine adjecto casu habet Hellenic. iv. 8, 21. Cyniscum Laconem fuisse, qui in Chersoneso bellum cum Thracibus gereret, opinatur Zeune. Cyniscam Agesilai sororem memoravit Noster in Agesilai encomio.

14. περὶ τοῦ Σεύθου] Juntina, Guelf. περὶ τοῦ Σεύθου.

ἱερῶ ὄρους] Diversum a cognomine supra iv. 7, 21. de quo multa Polybii aliiq. scriptores.

15. οἱ στρατιῶται] Ita Parif. Vulgatum δὲ τι στρ. cum Stephano in δὲ γὰρ mutavit Hutchinson, Zeune, Wei-

ske. Sequens ut ἐπὶ τοῦχος vulgato περὶ τὸ σ. ex libro Brodæi, Guelf. Eton. substituit Zeune.

16. κατασχίσειν] Eton. τι addit, quod in δὲ mutatum verum puto. deinde ἀνοίξουσιν dat Parif.

17. ἄλλοι δ' αὐτῶν] Parif. Eton. αὐτῶν omitunt; deinde ἐπὶ θάλατταν Parif. unde ἐπὶ τὴν θ. malim.

παρὰ τὴν χηλὴν] Quidam intelligunt brachia, moles, aggeres portuum, qui portum Byzantium clauderent, laudantque locum Dionis Cassii libro lxxiv. p. 1251. de Byzantii portubus: ὅς τι λιμένες ἱππείας τείχεος ἀμφοτέρω πλευρῶν ἀλώεσιν ἵσαν, καὶ αἱ χηλαὶ αὐτῶν πύργους ἐπ' ἑαυτῶν.

ἄλλοι δ', οἱ ἐτύγγανον ἔνδον ὄντες τῶν στρατιωτῶν, ὡς ὁρῶσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, διακρίναντες ταῖς ἀξίαις τὰ κλεῖθρα, ἀναπετανύουσι τὰς πύλας· οἱ δ' εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δέισας, μὴ ἐφ' 18 ἀρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γένοιτο τῇ πόλει καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ συνεισπίπτει εἰς τὴν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ 19 Βυζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βία εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ οἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγγανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ καθεῖλκον τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοντο· πάντες δὲ ὦντο ἀπολωλέναι, ὡς ἐαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνι- 20 κος εἰς τὴν ἄκρην ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, κατα-

ρα πολλὴν προίχοντας ἴφικον. Verum hic χηλὴ τοῦ τείχους memoratur, quam Morus interpretatur *marginem lapideum eminentium, qui infimum murum ambit*. Scholia Thucydidis ad librum i. c. 63. χηλὴ καλεῖται οἱ ἡμετέροιον τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους περιβλήματος λῖθου, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τείχος βλάπτεται· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ λοιπὸν χηλὴ βεός. Similitudinem ungulæ bovis perspicere equidem non possum. Sed quum portus duo Byzantii mœnibus urbis concluderentur, potest χηλὴ esse simul τοῦ τείχους et portuum, λμίνων. In loco Thucydidis ipso laudato est de urbe maritima Pontica: καὶ περιῆλθε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς θαλάσσης βαλλόμενός τι καὶ χαλίσως. Altero loco vii. 53. est de Syracusis: περιβόηθι ἐπὶ τὴν χηλὴν. Utrobique ad portus crepidinem vertunt. Περιβόλους Demosthenis interpretatur Harpocration, eisdemque intelligi voluisse videntur Scholia Thucydidea. Arrianus Anab. ii. 21. de muro Tyri urbis loquens: ἐπὶ λίθου πολλοῦ ἐς τὸ πύλαος περιβλημένοι ἐξῆγον τὴν ἰγγὺς (τῶν ναῶν) περιβόλῃ. Eisdem scet. 11. περιβόλους vocat: ἵππου δὲ καθαρὸν πισπῆντο τῶν περιβόλων τὸ τεῦχε, οὐ χαλίσως ἦδη

ταύτη αἱ νῆες προσῆχον. Sed dum ipsum Dionis locum comparo, video in eo nihil esse præsidii, ut cum Morus τὴν χηλὴν τοῦ τείχους crepidinem muri interpretari liceat. Ante urbis pomeria (τείχη) erat περιβόλος, de quo sic Dio: τοῦ δὲ δὴ περιβόλου τὰ μὲν πρὸς τῆς ἡπείρου μέγα ὕψος, ὅστε καὶ τοὺς συχίντας ἀπ' αὐτῶν ἀμύνεσθαι· τὰ δὲ πρὸς τῇ θαλάττῃ ἥσσον· αἷ τι γὰρ πίπτει, ἀπ' οὗ ἐκφυλάσσονται, καὶ ἡ τοῦ Βοσπόρου διείσης θαυμαστῶς σφίσι συνμάχουν. Tum sequuntur verba de portibus mœnibus urbis comprehensis, quæ supra posui. Sufpicor igitur Xenophontem loqui de promontiorum aut saxorum brachiis in mare iuxta urbem projectis, et χηλὴν referentibus, aut ipsas portus alterius moles, χηλὴν referentes, intelligi voluisse. περιβόλον enim urbis a latere marino minus altum fuisse exstructum in prominentibus in mare rupibus, significat Dion.

ὑπερβάλλουσιν] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. ὑπερβαίνουσι. Deinde διακρίναντες Paris.

18. αὐτῶν] Paris. ταυτῶν.

19. ὅσοι δὲ ἔνδον] Opponi τῷ εἰσπῆναι, recte monuit Weiske.

20. ἀκρην—ἀκρόπολιν] Leonclavius utramque artem interpretatur, Ama-

δραμῶν ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἀλιευτικῷ πλοίῳ περι-
πλεῖ εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ
Χαλκηδόνος Φρουρούς· οὐ γὰρ ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν
τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

- 21 Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον τὸν Ξενοφῶντα, προσπί-
πτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι· Νῦν σοι ἔξοστιν, ὦ
Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. Ἐχεις πόλιν, ἔχεις τριῆρεις,
ἔχεις χεῖματα, ἔχεις ἄνδρας τοσαύτους. Νῦν ἂν, εἰ
βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαιο, καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιά-
22 σαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· Ἄλλ' εὖ τε λέγετε, καὶ
ποιήσω ταῦτα· εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, θέσθε τὰ ὅπλα
ἐν τάξει ὡς τάχιστα. (Βουλόμενος αὐτοὺς κατηρεμῆ-
σαι, καὶ αὐτοὺς παρεγγυᾶ ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκ-
23 λευσε παρεγγυᾶν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα.) Οἱ δὲ,
αὐτοὶ ὑφ' αὐτῶν ταπτόμενοι, οἱ τε ὅπλῃται ἐν ὀλίγῳ
χρόνῳ εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ
24 κέρας ἐκάτερον παραδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον οἷον
κάλλιστον ἐκτάξασθαι ἐστὶ, τὸ Θράκιον καλούμενον,

saes contra recte illud *promontorium*,
hoc vero *arctem*. ἄρα ἐστὶν quam Po-
lybius iv. 43. προσχὴν ἀκρωτηριάζουσαν
vel, ut alii libri habent, ἀκρωτηριάζου-
σαν dicit, cum fano Mercurii, putat
Zeune; quæ opinio quam sit aliena
ab ipso locorum situ, docebit inspe-
cta tabula Galli *Barbié*, adjuncta Iti-
neri Anacharsidis No. 2. Ceterum
male Paris. liber ἀγορὰν habet pro
ἄρα.

23. τὸν Ξενοφῶντα] Articulum o-
mittunt Edd. vett. Guelf. Eton.

Νῦν ἂν, εἰ βούλοιο] Vulgo omis-
sum ἂν ex Paris. et Eton. adjeci cum Zeu-
nio, probante etiam Porfono. Solæ-
cam orationem omisso iterum ἂν præ-
tulit Weiske.

ποιήσωμεν] Eton. libri ποιήσωμεν
equidem præfero.

22. θίεθε—ἐν τάξει] Quod Xeno-
phon armatos consistere in acie jubet,
id fieri, ne discurrere per urbem
et tumultuari possint, monet Wei-

ske, addens merito hoc factum Xe-
nophontis laudari in Chionis quæ
fertur ad Matridem Epistola.

καὶ αὐτοὺς παρεγγυᾶ ταῦτα] Junti-
na hæc omisit; Guelf. cum Aldina
κατηγγυᾶ, margo Villois. κατηγγυᾶ.
Ex Paris. αὐτοῖς τι dedit Zeune. Mibi
verba male distincta legi videntur,
et malim ita scripta: τάχιστα· βου-
λόμην αὐτοὺς κατηρεμῆσαι. (ut parti-
cipium jungatur cum antecedente ἰ-
δι ἀπεκρίνατο.) Deinde scribo: καὶ
αὐτοῖς—τὰ ὅπλα, sublato parenthe-
seos signo.

23. πεντήκοντα] Margo Steph. Pa-
ris. Eton. ἐκτὼ habent. Vulgatum
de latitudine, non de altitudine aciei
interpretatur Weiske, uti ii. 4, 26.
Male, uti censet Halbkart. Sequens
ἐκάτερον ex versione Amasei ductum
vulgato ἐκάτεροι prætulit Leoncl.
Postea παραδεδραμήκετις habet Junti-
na cum Guelf.

24. Θράκιον] Hellenicorum i. 3.

ἔρημον οἰκῶν καὶ πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ ἔκειτό τὰ ὅπλα,
καὶ κατηρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιάν,
καὶ λέγει τάδε·

Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομί- 25
ζετε δεινὰ πάσχειν ἑξαπατῶμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἐὰν
δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα, καὶ Λακεδαιμονίους τε τοὺς
παρόντας τῆς ἑξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν
τὴν οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, ἐνθυμήθητε, ἃ ἔσται ἐν-
ταῦθεν. Πολέμιοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακε- 26
δαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμμάχοις· οἷος δὲ ὁ πόλεμος ἂν
γένητο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν, ἑωρακότας καὶ ἀναμνη-
σθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθη- 27
ναῖοι εἰσῆλθομεν εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαι-
μονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριῆρεις, τὰς μὲν ἐν
θαλάττῃ, τὰς δ' ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους τετρακο-
σίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ
προσόδου αὐτῆς κατ' ἐνιαυτὸν ἀπὸ τε τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ

extremo: ἀνοίξαντες τὰς πόλεις τὰς
ἐπὶ τοῖς Θερπείοις καλουμένας. Thracias
portas Byzantii, ante quas septem
vocales turres fuerunt, nominat Dio
Cassius libro lxxiv. p. 1255. Pro
πολίων Edd. vett. Guelf. πιδίων. De-
inde κατηρεμήθησαν habent; quam
ipsam formam jam olim ex h. l. an-
notavit Stephani Thesaurus, ubi ἡρε-
μίζω ex Themistio annotatur. κατη-
ρμίζω habet Plutarchus vii. p. 508.
Reiskii.

25. τιμωρησώμεθα] Eton. τιμωρη-
σώμεθα habet; deinceps Paris. ἰνδυ-
μώμεθα.

26. οἷος δ' ὁ πόλεμος δν] Edd. vett.
Guelf. δν omittunt, sed ex iisdem et
libro Brodæi articulum δ addidit
Zeune, quem iterum omisit Weiske.
τὰ νῦν δὴ] Refte Zeune in Indice
non ita pridem interpretatur, sed male
comparat locum v. 6, 4. In Euripidis
Hippolyto versu 233. νῦν δὴ μὴ ἔρος
βαῖν] ἐπὶ θάλασσαν πρὸς τὴν ἰσθμὸν. Scholia
ἀγρίως, Suidas et Photius ἀγρίως ἢ μι-

πρὸς ἱμπεροδὸν interpretantur.

27. εἰσῆλθον] Eton. ἡλθον. de-
inde cum Paris. τριακοσίων habet.
Vulgarem numerum Diodorus fir-
mare videbatur Zeunio, cum libri
xii. 40. numerat τριῆρεις τὰς παρούσας
τριακοσίας. Ita enim omitti τὰς ἐν
τοῖς νεωρίοις, quas Xenophon adjicit
trecentis illis.

ἐν τῇ πόλει] i. e. ἀκροπόλει, ubi sex
millia talenta argenti recondita et
servata fuisse tradit Thucydides ii.
24. movente Zeunio.

ἐνδήμων] Paris. Eton. ἐν δόμῳ καὶ
τῇς ὑπερσείας. In Thucydide v. 47.
est: ἐμύνησαν δὲ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἐνδημοὶ
ἀρχαί. Lex Attica apud Æschinem
contra Timarchum haud longe ab
initio: μηδὲ ἀρχὴν ἀρχίτω μηδὲ μίαν
μήτε ἰνδήμων μήτε ὑπερσειον, μήτε πλη-
ρωτὴν μήτε χυροτονητὴν. Alia ratione
τὰ ἱγγυαία opponuntur τοῖς ὑπερσειοῖς
in Convivio iv. 31. de redivus pri-
vatorum. Index Zeunianus ἐνδήμων
ineptissime omnium inquietos inter-

τῆς ὑπερορίας, οὐ μείον χιλίων ταλάντων ἄρχοντες τι
 τῶν νήσων ἀπασῶν, καὶ ἐν τε τῇ Ἀσίᾳ πόλεις πολλὰς
 ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ
 ταῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν ἐσμέν, ἔχοντες, κατεπολεμή-
 28 θημεν οὕτως, ὥς πάντες ὑμεῖς ἐπίστασθε. Νῦν δὲ δι
 τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαιμονίων μὲν καὶ τῶν
 Ἀχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων, Ἀθηναίων δὲ, καὶ ὅσοι
 ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι, πάντων προσγεγενημένων,
 Τισσαφέρους δὲ, καὶ τῶν ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων
 πάντων πολεμίων ἡμῶν ὄντων, πολεμιστάτου δὲ αὐ-
 τοῦ τοῦ ἄνω βασιλέως; ὃν ἤλθομεν ἀφαιρεσόμεναί τε τὴν
 ἀρχὴν, καὶ ἀποκτενῶντες, εἰ δυναίμεθα. Τούτων δι
 29 ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Μὴ, πρὸς θεῶν, μαινώμεθα,
 μηδὲ αἰσχυρῶς ἀπολώμεθα, πολέμιοι ὄντες καὶ τοῖς πα-
 τράσι, καὶ τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν φίλοις τε καὶ οἰκείοις.
 Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσιν εἰσὶ πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς
 στρατευομέναις καὶ δικαίως· εἰ βάρβαρον μὲν πᾶσι

pretatur; Hutchinson male citat. Sunt ἱερῆμα redditus ex portitorio, *κατασταῖς* aliisque similes. Idem Zeune ad h. l. refert summam tributi annui talentorum 460. ab Aristide sociis imperati, quod Pericles redegerat ad talenta sexcenta. Cf. præter Thucydidem Diodori xi. 47. xii. 40. Meursii de Fortuna Atheniens. c. 7. Rectius comparasset locum Aristophanis in Vespis versu 657. seqq. καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φαύλους—τὴν φέρει ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων ἐλλείβετο τὴν περιέντα, πᾶσι ταῦτον τὰ εἴδη χωρὶς καὶ τὰς ἄλλας καταστάς, πρυτανίαι, μίταλλ', ἀγοραί, λιμναί, μισθοί, καὶ δημόσια. Τούτων πλήρωμα τάλας! ἰγγὺς διαχίλια γίγνεται ἡμῖν.

νήσων ἀπασῶν] Aristophanes Vesp. 700. ὅστις πύλιον ἔχει πλείστον ἀπὸ τοῦ Πόντου μέχρι Σαρδῶν, et versu 707. εἰς γὰρ πύλιον χίλια, αἱ νῦν τὴν φέρει ἡμῖν ἀπάγουσιν.

πάντες ἡμεῖς] Ex libro Brodæi, Paris. Eton. ἡμεῖς adjecit Zeune.

28. τί ἂν οἰόμεθα παθεῖν] Particula δὲ ex libro Paris. et Eton. recte adjeit Weiske. Paris. præterea ἡμεῖς habet, Eton. αἱ pro ἡμεῖς sequente.

προσγεγενημένοι] Ita Steph. et Paris. προσγεγενημένοι Edd. vett. Guelf. cum Amaseo. προσγεγενημένοι Eton. Ἀχαιῶν alicunde commemoravit Stephanus.

29. μηδὲ αἰσχυρῶς] Juntina cum Guelf. μηδὲ αἰσχυρῶς habet, deinde ἀπολώμεθα Edd. vett.

ταῖς πατράσι] Paris. ταῖς πατρίσι habet.

εἰς πάντας] Intelligunt omnes quos consului Interpretes patres, amicos, familiares antea nominatos; sed ita additum oportebat ὅσοι.

στρατευομέναις] Ita cum Paris. Eton. Hutchinson. Antea erat στρα-

οὐδὲμίαν ἡδεήσαμεν κατασχεῖν, καὶ ταῦτα, κρατοῦν-
τες Ἑλληρίδα δὲ, εἰς ἣν πρῶτον ἤλθομεν πόλιν, ταύτην
ἔξαλαπάξομεν. Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὐχομαι, πρὶν ταῦτα 30
ἐπιδεῖν ὑφ' ὑμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς
ὀργυίας γενέσθαι. Καὶ ὑμῖν δὲ συμβουλευέσσω, Ἑλλη-
νας ὄντας, τοῖς Ἑλλήνων προεστηκόσι πειθόμενους πειρᾶ-
σθαι τῶν δικαίων τυγχάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνηθε ταῦ-
τα, ἡμᾶς δεῖ ἀδικουμένους τῆς γαῖν Ἑλλάδος μὴ στέρε-
σθαι. Καὶ νῦν μοι δοκεῖ, πέμψαντας Ἀναξιβίῳ εἰπεῖν, 31
ὅτι ἡμῖς οὐδὲν βίαιον ποιήσοντας παρεληλύθαμεν εἰς τὴν
πόλιν, ἀλλ' ἣν μὲν δυνάμεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὐ-
ρίσκεσθαι· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ δηλώσοντας ὑμῖν, ὅτι οὐκ
ἔξαπατώμενοι, ἀλλὰ πειθόμενοι ἐξερχόμεθα.

Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν Ἰερώνυμόν τε Ἡλείον, 32
ἐρῶντα ταῦτα, καὶ Εὐρύλοχον Ἀρκάδα, καὶ Φιλήσιον
Ἀχαιοῖν. Οἱ μὲν ταῦτα ᾗχοντο ἐρῶντες.

Ἔτι δὲ καθημένων τῶν στρατιωτῶν, προσέρχεται Κοι- 33
ρατάδης Θηβαῖος, ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα περιήει,
ἀλλὰ στρατηγῶν, καὶ ἐπαγγελλόμενος, εἴ τις ἢ πᾶσις
ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν,
ὅτι ἔτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον

νικηταίαι. Deinceps πρώτη offert
margo Steph. quod probō. Postea
ἑλλαπατάξομεν Edd. vett.
καὶ δικαίαι] Intelligē στρατιώτουσι
ἢ ἡμῶν.

30. ἐφ' ὑμῶν] Ita vulgatum ἢ
ἡμῶν ex Parif. correxi.

Καὶ ὑμῖν δ] Ex libro Brodæi et
Eton. δ inferui. Deinceps τοῖς τῶν
Ἑλλήνων malebat Brodæus; quod et
ipse probō.

31. ἣν μὲν δυνάμεθα] Stephanus et
Leoncl. post δυνάμεθα, Hutchinson
etiam post ἀλλὰ, comma posuerunt,
quod recte suffulit Zeune. Oratio-
nem esse ἀναρτισμένην, et post ἡγε-
σιμῶσαι intelligi ἢ ἔχει vel similem

formulam, recte monuit Weiske.

δηλώσοντας ὑμῖν] Pronomen omisit
liber Eton.

32. Εὐρύλοχον] Eton. Θρύλοχον—
αὶ μὴ τοιαῦτα habet.

33. Κορατάδης] Ita Parif. Eton.
Κυρητάδης Guelf. Κυρητάδης erat ante
Zeunianam. De homine vide anno-
tata ad Hellenica i. 3.

περιήει] Juntina, Guelf. περιήειν.
deinde στρατηγῶν dant liber Parif.
Eton. margo Villoif. Verbum e Jo-
sepho annotavit Suidas. De scri-
ptura tamen hujus loci dubitare vi-
detur egregius Valckenaer Observ. ad
N. T. p. 345.

Δέλτα] Cf. infra cap. 5.

τῆς Θράκης, ἔνθα πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήφοντο· ἔστι δὲ ἂν μόλωσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ σῖτα καὶ ποτά.

- 34 Ἀκούουσι ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ παρὰ Ἀναξίβιου ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ, ὅτι πιθόμενοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ τοῖς τε οἴκῳ τέλει ταῦτα ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς βουλευέσσοιτο περὶ αὐτῶν, 35 ὅ τι δύναιτο ἀγαθόν. Ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τὸν τε Κοιρατάδην δέχονται στρατηγόν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κοιρατάδης συντίθεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα, ἔχων καὶ ἰε- 36 ρεῖα καὶ μάντιν, καὶ σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἐκλείσει τὰς πύλας, καὶ ἐκήρυξεν, ὅτι, ὅστις ἂν ἀλῶ ἔνδον ὦν τῶν στρατιωτῶν, πεπρά- 37 σεται. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ὁ Κοιρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἰερεῖα καὶ τὸν μάντιν ἦκε, καὶ ἄλφιστα φέροντες εἶποντο αὐτῷ εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, καὶ σκορόδων εἰς ἀνὴρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ καταθέμενος ὡς ἐπὶ δάσμευσιν, ἐθύετο.
- 38 Ξενοφῶν δὲ, μεταπεμφόμενος Κλέανδρον, ἐκέλευεν αὐτὸν διαπρᾶξαι, ὅπως εἰς τὸ τεῖχος τε εἰσέλθοι, καὶ ἀπο-

μύλωσιν] Stephani πωλῶσιν ex Edd. vett. Guelf. Parif. Eton. primus Hutchinson in μολῶσιν mutavit, quod ab Ἰμολιν ductum vitiose sic scribitur. Itaque contexti. Deinceps οἷα habet Parif.

34. ἀπαγγελλῶ] Parif. ἀπαγγίλλω βουλευέσσοιτο. Mihi βουλεύεται scribendum videbatur.

35. δέχοντα.—Ὁ δὲ Κοιρατάδης] Hæc usque ad nomen repetitum Κοιρατάδης exciderunt in Eton.

συντίθεται] Ita margo Steph. Parif. Eton. probante Dorville ad Charitonem p. 291. ed. Lipf. Vulgatum συν-

τάσσεται, vel, ut cum Zeunio scripsit Weiske, συντάσσεται Polybii auctoritate defendit Zeune, qui iv. 15. συντάσσεται περὶ Λακεδαιμονίων dixerit. Sed Xenophontis ætati fuit hæc verbi significatio adhuc inusitata.

ἴχον] Male Eton. ἴχοντα habet.

36. ἴσι] Parif. liber reponit ante πινέσεται.

37. ἄλφισι ἄλφισι] Eton. ἄλφισι et sequens αἷς omittit.

38. οἱ ἀποπρᾶξαι] Eton. οἱ omisit. deinceps αἰσῆλαξ—ἀποπρᾶξαι edidit Castalio, quam scripturam equidem probo.

πλεύσαι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλεάνδρος, Μάλα 39
 μάλις, ἔφη, διαπραξάμενος ἤκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον,
 ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἶη, τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι
 τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· τοὺς Βυζαντίους δὲ
 στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ
 εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, εἰ μέλλοι σὺν ἑαυτῷ ἐκπλεῖν.
 Ὁ μὲν οὖν Ξενοφῶν, ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἶσω 40
 τοῦ τείχους ἀπῆει σὺν Κλεάνδρῳ. Ὁ δὲ Κοιρατάδης τῇ
 μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ διεμέτρησεν οὐδὲν
 τοῖς στρατιώταις· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἰστήκει
 παρὰ τὸν βωμὸν, καὶ Κοιρατάδης ἐστεφανωμένος, ὡς
 θύων· προσελθὼν δὲ Τιμασίῳ ὁ Δαρδανεύς καὶ Νέων
 ὁ Ἀσιναῖος καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος ἔλεγον Κοιρα-
 τάδῃ, μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ
 δώσει τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ 41
 δὲ πολλῶν ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῖτον ἐκάστω γενέ-
 σθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῆει, καὶ
 τὴν στρατηγίαν ἀπειπῶν.

CAP. II.

ΝΕΩΝ δὲ ὁ Ἀσιναῖος καὶ Φρυνίσκος Ἀχαιοὺς καὶ Φι-
 λήσιος Ἀχαιοὺς καὶ Ξανθικλῆς Ἀχαιοὺς καὶ Τιμασίῳ
 Δαρδανεύς ἐπέμενον τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κόμας τῶν

39. τοὺς Βυζαντίους] Articulum Eton. liber omisit. Sequens μέλλω pro vulgato μέλλω ex Guelf. et Eton. recepit Zeune. Intellige ὁ Ξενοφῶν, de quo similiter antecessit Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον.

40. Ὁ μὲν οὖν] Parif. εἰ μὲν δὲ dat, æque bonum. Deinceps τῇ πρώτῃ omisso μὲν Guelf.

διεμέτρησεν] Vulgatum διεμέτρουσιν ex libro Brodæi, Parif. Eton. correxi. Statim sequitur ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι forma media. Sic sequiores scriptores de duce μετρεῖν, de militi-

bus dimensum accipientibus τὸν σῖτον μετρεῖσθαι dicunt. Sed etiam ipse Demosthenes verbo μετρεῖσθαι ita usus est. Sic item διάμετρος dicitur, uti docui in Lexico Gr.

Κοιρατάδῃ] Castalio Κοιρατᾶδην edidit; quod ob sequens ἡγησόμενον fecisse videtur. Forte fuit ἡγησομένου, intellexo αὐτοῦ.—Verba ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι desunt in libro Parif. Eton.

41. ἐνέδει] Male Parif. et Eton. simplex ἰδὲ habent.

1. ἐπόμενον] Eton. ἐπόμενον τῇ στρα-
 A a 3

Θρακῶν προελθόντες, τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπε-
 2 δύνοντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν
 καὶ Φρυνίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι ἄγειν (ἐπειδὴ
 γὰρ αὐτοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα)
 Νέων δὲ εἰς Χερρόνησον, οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίους
 γένοιτο, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος· Τι-
 μασίων δὲ πρᾶνθυμεῖτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν δια-
 βῆναι, οἰόμενος ἂν οἵκαδε καταλθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶ-
 3 ται ταῦτα ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου,
 πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι
 κατὰ τοὺς χώρους, ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ [καὶ δι-
 δόντες τὰ ὅπλα κατὰ τοὺς χώρους] εἰς τὰς πόλεις κατε-
 4 μίγνυντο. Ἀναξίβιος δ' ἔχαιρεν ἀκούων διαφθειρόμενον
 τὸ στράτευμα· τούτων γὰρ γιγνομένων, ᾗτεο μάλιστα
 χαρίζεσθαι Φαρναβάζω.

5 Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρί-
 σταρχος ἐν Κυζίκῳ, διάδοχος Κλεάνδρῳ, Βυζαντίου δὲ
 ἀρμοστής· ἔλεγε δὲ καὶ, ὅτι ναύαρχος διάδοχος Πάῳλος
 ὅσον οὐ παρέϊη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος

τιῇ καὶ εἰς π.—προελθόντες κατὰ Βυ-
 ζάντιον. Etiam Edd. vett. Guelf. τὰς
 omittunt. Ante Zeonium legebatur
 προελθόντες, quod jam olim Leoncl.
 damnaverat. Ceterum nomina καὶ
 Φιλῆσιος Ἀχ. καὶ Πανδικλῆς Ἀχαιὺς
 ex libro Brodæi, margine Steph. et
 Villois. Paris. Eton. adiecit Zeune.

2. Χερρόνησον] Guelf. ubique Χερρό-
 νησον scriptum habet.

γίνοιτο] Pro vulgato γίνετο ex Pa-
 ris. Eton. dedit Zeune. Sequens
 ταῦτα pro ταῦτα idem reposuit.

3. καὶ δίδοντες—χώρους] Brodæus
 verba κατὰ τοὺς χώρους veluti super-
 vacua deleri voluit, Muretus præ-
 terea quatuor præcedentia καὶ δίδοντες
 τὰ ὅπλα, quæ plane cassâ sensu sunt.
 Hutchinson, qui servari ea maluit,
 quemadmodum sint explicanda, non
 docuit. Vitium agnovit etiam Wei-
 ske, qui conjecit olim fuisse scriptum

πρώτοις vel δίδοντες seu τιθέντες τὰ
 ὅπλα ἐνίχυρα. Oppignatorum armo-
 rum exemplum posuit vir doctus ex
 Aristophanis Pluto 452. μὴ θῶμαι τὰ
 ὅπλα ἐνίχυρα. Sed si miles peregrī-
 nus vendendorum armorum occa-
 sionem non reperisset, quis oppigno-
 randis locum fuisse credat per agros
 terræ peregrinæ? Nimis manifesta
 est repetitio verborum periodi ante-
 cedentis, sensu mutilata, quam ut
 religioni mihi ducendum putarem
 verba inepta secludere. Ceterum E-
 ton. κατιμυγνόντο scriptum habet.

5. Κλεάνδρῳ] Male margo Steph.
 Κλεάνδρῳ. deinceps Brod. Paris. E-
 ton. ἔλεγε δὲ ὅτι καὶ, postea χωλὸς
 pro Πάῳλος Paris. Pollis navarchus
 Hellenic. v. 4, 61. an idem sit, du-
 bium adhuc hæreo. Vide de eo dicta
 ad eum locum.

Ἰονν δὲ ναυάρχῃ] Margo Steph.

τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ ἐπιστέλλει, ὅποσους ἂν εὖροι ἐν Βυζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν ὑπολελειμμένους, ἀποδόσθαι· ὁ δὲ Κλεάνδρος οὐδὲνα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνοντας ἐθεράπευεν, οἰκτεῖρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκία δέχασθαι· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπεὶ ἤλθε τάχιστα, οὐκ ἐλάττους τετρακοσίων ἀπέδοτο. Ἀναξίβιος δὲ, παρὰ-7 πλέυσας εἰς Πάριον, πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Ὁ δὲ, ἐπεὶ ἦσθετο Ἀρίσταρχόν τε ἦκοντα εἰς Βυζάντιον ἀρμοστήν, καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχαῦντα, Ἀναξίβιου μὲν ἡμέλησε, πρὸς Ἀρίσταρχον δὲ διεπραίττετο τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξίβιος, καλίσας Ξενοφῶντα, κε-8 λυεῖ πᾶσιν τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στράτευμα ὡς τάχιστα, καὶ συνέχειν τε τὸ στράτευμα, καὶ συναθροίζειν τῶν δισπαρμένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ

cum Paris. *ἔστι ὅσον* habet, sed ita sequens *ἦδη* debet abesse. Noster Hellenic. vi. 2, 16. et 24. altero loco est καὶ γὰρ ἰλίγιστο, *ἔτι ἰσχυρότερος ἔστι οὐκ ἦδη παρὶς*. Ita etiam Euripides Hecubæ 138. *ἄξι δ' Ὀδυσσεὺς ἔστι οὐκ ἦδη*. In Thucydidis libro viii. c. 26. *ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς—ταῦς ἔστι οὐκ ἔτι* ubi vulgatum legit Thomas Magister, sed Codd. plurimi cum Edd. Ald. Flor. Bas. *ἔστι ὅσον* scriptum habent. *ἔστι οὐ* cum latino *tantum non* convenit.

6. *εὖροι* iv.] Guelf. una voce *εὖροι*. deinde *ἀπαιτωμένους* Paris. et Eton. habent.

οὐκ ἐλάττους] Edd. vett. Guelf. *οὐκ ἐλαχίστους*. deinde *τετρακοσίων* habet Guelf. Postea *ἀπιδόντο* Paris.

7. *Πάριον*] Juntina, Guelf. *Πάριον*. Eandem scripturam habet cum Edd. vett. in sequentibus Guelf.

διεπραίττετο cā] Vulgatum antea *διπραίττετο* et in *διπραίττετο* cōti mutatum voluit cum Steph. Muretus:

sed Paris. liber et omittit, quem sequitur Zeune.

8. καὶ μηχανῇ] Hæc ex libro Brodæi, margine Steph. Paris. Eton. probante Hutchinsono adjecit Zeune. Ita iv. 5, 16. *δύται πᾶσιν τέχνῃ καὶ μηχανῇ*. Thucyd. v. 18. *ἅπαντα δὲ μὴ ἔξιστα ἰσχυρίσιν—μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδὲ μῆ*. Lyfias p. 655. ed. Reiskii, *δύομαι δ' ὑμῶν πᾶσιν τέχνῃ καὶ μηχανῇ, ἰλιγίστα*. p. 512. *μηδὲ μῆ μήτε τέχνῃ μήτε μηχανῇ μηδὲ μῆ θάνατον ἰσχυρῶν—καταψηφίσθη*. Demosthenes p. 1350. *ὁ νόμος οὐκ ἔστι τῇ ἐξῆς τῇ ἀσπὶ ἔτοιμα*—*τέχνῃ οὐδὲ μηχανῇ οὐδὲ μῆ*. Addit Hutchinson, cui hæc debentur pleraque exempla, locum Platonis Legum vi. p. 251. Bip. *ἵσται ἐπὶ τρεῶν καὶ μηχανῇ γίνονται*. Noster vi. 4, 30. *δύσθαι Κλεάνδρου κατὰ πάντα τρεῖς, ἀφύται τῶ ἀδρι*. *et τὸ στράτευμα*] Ita cum Edd. vett. Guelf. Eton. Weiske. Ex secunda Steph. et Paris. libro et autē dedit Zeune.

παραγαγόντα εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὅτι τάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολὴν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει, κελεύοντα τοὺς Περινθίους ὡς τάχιστα Ξενοφῶντα προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στρατεύμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στρατεύμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἠδέως, καὶ εὐθὺς εἶποντο ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

- 10 Ὁ δὲ Σεύθης, ἀκούσας ἦκοντα πάλιν Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν Μηδοσάδην, ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτὸν ὑπισχνούμενος αὐτῷ, ὅτι ὧστε λέγων πείσειν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο αὐτῷ, ὅτι οὐδὲν οἶόν τε εἴη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ὤχετο. Οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν ἀποσπάσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δὲ ἄλλο στρατεύμα πᾶν ἐν τῷ αὐτῷ παρὰ τὸ τεῖχος τῶν Περινθίων ἦν.
- 12 Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὅτι τάχιστα διαβαῖεν εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος ἐκ Βυζαντίου ἀρμοστής, ἔχων δύο τριῆρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπέειπε μὴ διάγειν, ἐλθὼν τε ἐπὶ τὸ στρατεύμα,

παραγαγόντα] Fdd. vett. Guelf. Eton. παραγαγόντας habent. deinceps εἰς τὴν Πέρινθον Eton. postea διαπεράσει habet pro προτίμψαι.

10. Ξενοφῶντα] Nomen omisit Eton. deinde πρὸς αὐτὸν margo Villois.

πίσειν] Male Parif. Eton. πείσειν. γένεσθαι] Infra sect. 28. ad Medofaden Xenophon: Τί γὰρ ἔλεγον, ὅτι κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα αὖτ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρινθον ἐλθόντας διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν. unde membrum orationis posterius huc transferendum et inferendum esse censebat

Weiske. Humanitatem enim, prudentiam et gravitatem adversus legatum demonstrandam tale quid additum postulasse. Recte! Addiderat in colloquio Xenophon, sed in narratione non erat necessarium.

11. παρὰ τὸ τεῖχος] A prima manu περὶ scriptum habet Guelf. deinde Parif. τὸ Περινθίον, probante Porfiono.

12. εἰς τὴν Ἀσίαν] Haec defunct in Eton. libro.

μὴ διάγειν] Eton. Parif. μὴδὲν ἄγειν habent, et deinceps ἐλθὼν εἰ dederunt pro vulgato ante Hutchinsonum δι.

εἶπε τοῖς στρατιώταις, μὴ περαιῶσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔλεγεν, ὅτι Ἀναξίβιος ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ 13 πρὸς τῷτο ἐπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ' Ἀρίσταρχος ἔλεξεν· Ἀναξίβιος μέντοι νῦν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ τῇδε ἀρμοστής· εἰ δὲ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταθύσω. Ταῦτα εἰπὼν, ὤχθετο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ μεταπέμπεται τοὺς στρατηγοὺς καὶ 14 λοχαγοὺς τοῦ στρατεύματος. Ἦδη δὲ ὄντων πρὸς τῷ τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι, εἰ εἴσεσι, συλληφθήσεται, καὶ ἡ αὐτοῦ τι πείσεται, ἡ καὶ Φαρναβάζῳ παραδοθήσεται. Ὁ δὲ, ἀκούσας ταῦτα, τοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δ' εἶπεν ὅτι θῦσαί τι βούλοιο. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο, εἰ προεῖεν αὐτῷ οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι 15 πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευμα· ἑώρα γὰρ οὔτε δια-

13. ἐαίλιον] Edd. vett. Guelf. ἐαίλιον.

μῆνται νῦν οὐκ ἔστι] Vulgatum μὲν οὐκ ἔστι. revocavit Weiske. Ex scriptura Paris. Eton. μὲν τῶν οὐκ ἔστι nostrum effecit Zeune, praelucente Leonclavii versione. In vulgato tamen orationem Laconis graviolem esse statuit Weiske, et convenientiorem alteri membro ἰσὺ δὲ τῷδε ἀρμοστής.

εἰς τὸ τεῖχος] Ex Edit. Ifingr. πρὸς annotavit Abresch. Dilucid. Thucyd. p. 400. quod probabat Porson.

14. μεταπέμπεται] Ita Paris. quod vulgato μεταπέμπεται substitui suadente Porson.

τῷ τείχει] Ita Steph. Guelf. τὸ τεῖχος Edd. vett.

συλληφθήσεται—παραδοθήσεται] Paris. Regii B. C. συλλήψεται. deinde margo Steph. Paris. Eton. παραδοθήσεται habent.

τοὺς μὲν] Ita cum Paris. Zeune. Vulgo erat αὐτοὺς μὲν.

προπέμπεται] Praecedere jubet. Male Index Zeunianus comitari, deducere interpretatur, deducit Hutchinson. Hoc erat προπέμπειν. Similiter Cyrop. v. 3, 53. τὸν μὲν προεῖντα προ-

στέμπειν.

θῦσαί τι] Castalio τι omisit.

15. προεῖν αὐτῷ] Ita pro αὐτῷ scripsit Zeune ex margine Steph. Paris. Eton. *permittere* verbum interpretatur Index Zeunianus a *προεῖν* derivans. At ita debebat esse *προεῖν*, ut i. 9, 10. *προεῖν* editum legitur de Venat. xii. 11. Similis fere locus est in Cyrop. v. 2, 9. ubi *προεῖν* *εἰν* *χρήματα, τυραγνίδα, τίχην, τίχνη* est, quod postea *ἰσχυρίζαι* dicitur, potestati alicujus et fidei committere et dedere. In Aristophanis Nub. 1216. *ἔσ' ἔδρα τῶν αὐτῶν τι χρὴ προεῖναι*, expectabam *προεῖναι*; vulgatum Scholia interpretantur *πιστῶν, ἀπολίσσαι, σκοπεῖν*. Convenit vernaculum *forschmeissen, wegwerfen*. Hoc vero in loco equidem verbum *ἰσχυρίζαι* commodius positum fuisse suspicor, quod de legibus, diis, oraculis *permittentibus, concedentibus* dici solet. Miror Interpretum ad h. l. silentium. De eodem verbo dicitur iterum ad cap. vii. 47. ubi *προεῖναι ἰσχυρίζαι* *εἰν* rara significatione est. Sed ubique verbo *προεῖναι* inest imprudentiæ vel negligentiae notio, quæ huic loco non convenit.

βαίνειν ἀσφαλὲς ὄν, τριήρεις ἔχοντας τοῦ κωλύσαντος· οὗτ' εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν κατακλεισθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα ἐν [πολλῇ] σπάνει πάντων γενέσθαι· ἐνθα δὴ πείσεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ ἀρμωστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἔχειν τὸ στράτευμα.

- 16 Καὶ ὁ μὲν ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἦκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου, ἀπήγγελλον, ὅτι νῦν μὲν ἀπείναι σφᾶς κελεύει, τῆς δέλης δὲ ἤκειν·
- 17 ἐνθα καὶ δῆλη μᾶλλον ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἐαυτῷ καὶ τῷ στρατεύματι, ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἵεναι, παραλαβὼν Πολυκράτην τὸν Ἀθηναῖον, λοχαγὸν, καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἐκάστου ἄνδρα, (πλὴν παρὰ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ὥχθετο τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στρα-
- 18 τευμα ἐξήκοντα στάδια. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτοῦ, ἐπιτυγχάνει πυροῖς ἐρήμοις. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ὤπτο μεταπεχωρηκέναι ποι τὸν Σεύθην. Ἐπεὶ δὲ θορύβου τε ἦσθετο, (καὶ, σημαίνοντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σαύθην, κατέμαθον, ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ προκακαυμένα εἴη

ἔχοντας] Margo Steph. ὄντος. deinde ἰαὶ Χιρρ. Paris. postea κατακλεισθῆναι Eton. habet.

[πολλῇ] σπάνει πάντων] Omisissum in Eton. πολλῇ seclusi; idem sequens δὲ omittit, non male.

πεύσεσθαι μὲν] Edd. vett. Guelf. πείσεσθαι omisso μὲν, unde vulgatum correxi. Quodsi enim πείσεσθαι servandum statuas, tum ἀνάγκη δι' scribendum erit. Nunc vero verbum πείσεσθαι pendet ab ἡμελλει.

16. ἀμφὶ ταῦτα] In Eton. ἀμφὶ deest, ut verba καὶ οἱ λοχαγοὶ in Junta. καὶ λοχαγοὶ pendet ab ἡμελλει.

τῆς δέλης] Eton. τῇ δέλῃ. Deinceps ἡ καὶ Paris. Sequens εἶναι omittunt Eton. et Guelf.

17. γενέσθαι] Margo Steph. Paris. Eton. παλὸν εἶναι habent. Deinde Πολυ-

κράτη τι Ἀθηναῖον Guelf. τι pro τὸν habent etiam Edd. vett.

18. πυροῖς] Ita Guelf. in litura, Paris. et Steph. πύργους Edd. vett. Guelf. Eton. ἰgneis desertis, ἱερήμοις φολάκων, interpretatur Stephanus.

ἦσθε] Paris. ἦσθε—ἦσθετα. Deinceps ἰαὶ δι Guelf.

σημαίνοντων] Eton. κλειόντων habet, et deinde κλειονίας simplex. Ceterum Weiske post καὶ comma posuit, ut verba σημαίνοντων—Σαύθην absolute ponantur, et apodosis demum sequatur, ubi est: προσιόντων ἐπὶ ἱερήμοις. Solemnis repetitionis formula post longiorem interpositionem, ἰαὶ δι ἦσθετα, facit, ut transeam in viri docti sententiam; sed praeterea signa parentheos, ut alibi fecit idem, apponenda censui.

τῷ Σεύθῃ πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν Φύλακες
μὴ ὀρῶντο ἐν τῷ σκότει ὄντες, μήθ' ὅπου εἴεν, οἱ δὲ προσ-
ῶντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ Φῶς καταφανεῖς
εἶεν) ἐπεὶ δὲ ἤσθητο, προσέμπει τὸν ἐρμηνέα, ὃν ἐτύγ- 19
χανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελύει Σεύθῃ, ὅτι Ξενοφῶν
παρεῖη, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤρποντο,
εἰ ὁ Ἀθηναῖος, ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' 20
ἔφη αὗτος εἶναι, ἀναπληθύναντες ἐδῶικον καὶ ὀλίγον ὕστε-
ρον παρήσαν πελτασταὶ ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόν-
τες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἤγον πρὸς Σεύθην.
Ὁ δὲ ἦν ἐν τύρσει μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ 21
αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλινωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς
μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ νύκτας ἐφυλάτ-
τετο. Ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν Τήρης, ὁ ταύτου πρό- 22
γονος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ, πολὺ ἔχων στρατεύμα, ὑπὸ
τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπυλῆσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα

πρὸ τῶν] Steph. πρὸς τῶν, margo
Steph. ἵπποι τῶν φυλάκων. Verum
habet Justina, Guelf. Parisf. Eton.
Hutchinson et Zeune. Cf. Hellenic.
vi. 2, 29. et Cyrop. iii. 3, 25.

μήθ' ὅπου εἴεν] Eton. μήτι ὅση εἴσι,
μήτι ὅση μὴ εἴσι.

οἱ δὲ] Edd. vett. Guelf. οἱ τι. De-
inde καταφανεῖς εἶναι habet Parisf.

19. παρεῖη] Ita Eton. Vulgatum
παρήσαν correxit Zeune.

21. ἦν] Verbum omittit Guelf. De-
inceps τύρση Edd. vett. Guelf. σιυθῇ
Parisf. Postea περὶ αὐτῇν margo Steph.
et Parisf.

νύκτας ἐφυλάττετο] Vitium latens
arguit ἀπὸ τοῦ orationis claudicans.
Quid enim est, quod respondeat
membro: ἐχίλου τοὺς ἵππους? Nihil
equidem video. Verba quidem τὰς
δὲ νύκτας conveniunt cum illis τὰς
μὲν ἡμέρας, sed inutiliter repetitur ἐφυ-
λάττετο, quod tamen cum verbis an-
tecedentibus non bene coit, nec sen-
sum ceptum absolvit. In margine
Steph. Parisf. Eton. insertum legitur

ἐγκεχαλινωμένους. quo quidem sup-
plemento admonemur de vitio, et
proficinus aliquid ad lacunam in-
terpolantiam. Verbum enim ἐφυλάτ-
τετο aut plane tollendum aut parti-
cipium νεῦσι παραστησάμενος adden-
dum est: ἐγκεχαλινωμένους παραστη-
σάμενος ἐφυλάττετο. Quod ait Wei-
ske, ἐφυλάττετο esse h. l. custodiendos
sibi equos curabat, id primum exem-
plo simili erat irmandum, quod nul-
liam extare pub. Deinde sicubi re-
periretur verbum φυλάττεσθαι ita po-
situm, tamen id verbum ab hoc
loco alienum esse censeo. Equi prope
habentur et quidem frenati; quod
est longe diversum ab eo, quod ait
Weiske, equos custodiendos sibi curare.
Alii verbum interpretantur ἐκτενέας
agebat, Amasæus ad ὑποδίας paratos
effe volebat.

22. Τήρης] Hutchinson censet esse
eum, quem Thucydides ii. 29. Sital-
cæ patrem dicit, qui Odyrsaram im-
perium primus amplaverit. Cf. He-
rodoti iv. 80. vii. 137.

ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν δὲ οὗτοι Θυνοὶ, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικάτατοι.

- 23 Ἐπεὶ δὲ ἄγρυς ἦσαν, ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα, ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιο. Ἐπειδὴ δὲ ἔνδον ἦσαν, ἡσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θράκιον νόμον κέρατα οἶνου πρῶπινον· παρῇν δὲ καὶ Μηδοσάδης τῷ
- 24 Σεύθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε. Ἐπειτα δὲ Ξενοφῶν ἤρχετο λέγειν· Ἐπεμψας πρὸς ἐμὲ, ὦ Σεύθῃ, εἰς Καλκηδὸνα πρῶτον Μηδοσάδην ταυτοῖ, δεόμενός μου, συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσεις, ὥς
- 25 ἔφη Μηδοσάδης αὐτοσί. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρτετο τὸν Μηδοσάδην, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' εἶπεν. Ὁ δὲ ἔφη. Αὐτίς ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σέ, τᾶλλα τέ σοι φίλῳ χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ, καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ μοι χωρία, ὧν σὺ κρα
- 26 τεῖς, ἔσσεσθαι παρὰ σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρτετο Μηδοσάδην, εἰ ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἴθι νῦν, ἔφη, ἀφῆγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν
- 27 Καλκηδόνι. Πρῶτον ἀπεκρίνω, ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυζάντιον, καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δύοι τελεῖν, αὐτε σοί, αὐτ' ἑλλῶ· αὐτός τ', ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι
- 28 ἔφησθα· καὶ ἐγένετο οὕτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ

Θηαι¹ Liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. Βυζαντιοὶ habent.

23. ἐκίλειον¹ Castal. ἐκίλειον, Eton. ἐκίλειον. Deinde ἰγγὺς pro ἰνδον dat Eton.

πρῶπινον¹ Ithenæus xi. c. 7. p. 476. ex h. l. πρῶπινον habet, nec varietatis quicquam ex libris scriptis annotavit nuperus Editor.

24. ὑπισχνόμενος¹ Eton. μοι addit.

Cf. de re vii. 1, 5.

25. ταῦτ' εἶπεν¹ Eton. ταῦτ' ἦν. Deinde αὐτίς Guelf. De re cf. sect. 10.

σοι φίλῳ¹ Parif. εἰ φίλῳ μοι, Eton. φίλῳ μοι. Deinde χρήσεσθαι Edd. vett. Guelf.

καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ¹ Margo Steph. Parif. Eton. καὶ ὅσα παρὰ θαλάττῃ.

ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κατὰ Σηλυβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφη-
σθα οἷόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς Πέρνητον ἐλθόντας διαβαί-
νειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Νῦν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πᾶρ-29
εἰμι καὶ ἐγὼ καὶ οὗτος Φρυγίτικος, εἰς τῶν στρατηγῶν,
καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἰς τῶν λοχαγῶν· καὶ ἔγω εἰσὶν
ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἐκάστω, πλὴν Νέωνος
τῷ Λακωνικῷ. Εἰ οὖν βούλει πιστοτέραν εἶναι τὴν πρᾶ-30
ξιν, καὶ ἐκείνους κάλεσον. Τὰ δὲ ὅπλα σὺ ἐλθὼν εἰπέ,
ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς
ἐπεὶ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν εἰσιθι.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν, ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστή-31
σειεν Ἀθηναίων· καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι, καὶ
φίλους εὐνοὺς ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ' εἰπεὶ εἰσῆλ-
θον, οὗς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, τί δεοίτο
χρῆσθαι τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' εἶπεν ὧδε· Μαισάδης ἦν32
μοι πατήρ· ἐκείνου δ' ἦν ἀρχὴ Μελανδέπται, καὶ Θυνοὶ,
καὶ Τρανίφαι. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ

28. Σηλυβρίαν] Ita Edd. vett. Guelf. Eton. Σηλυβρίαν cum aliis margo Villois. *Silybrian* Turcis hodieque audire testatur Leonclavius. De nominis etymologia tradit Strabo vii. p. 437. Sieb. quæ priorem scripturam firmare videntur. *Συλαβρίαν* est in Eton.

29. Νῦν τοίνυν] Cum mutato confilio in Asiam non trajecerit, sed ad Seuthen se converterit, causam redditam Seuthæ expectabat lector. Alioquin superiora supervacanea videri posse recte monet Weiske, qui quædam ante hanc sectionem excidisse suspicabatur.

30. σὺ ἐλθὼν] Edd. vett. Guelf. *συνελθὼν*. Sequentia verba *καταλιπεῖν καὶ αὐτὸς* lxxi omisit Eton.

31. συγγενεῖς] Cognationem a Tere, diverso a Tere, qui repetunt, eos refellit Thucydides ii. 29. a Sadoco Sitalcæ filio, civitate donato ab Atheniensibus (cf. Schol. Aristoph. ad *Achæna*. 145.) repetit Valckenaer ad

Herodoti iv. 80. Ceterum γὰρ et paulo post καὶ ante φίλους omittit Eton.

τί δεοίτο] Margo Steph. Paris. *τί δεοίτο*, Eton. *τί δεοίτο*, quod posterius suadente Stephano recepit Hutchinson et Weiske. Hic etiam vulgatum *δεοίτο* insolentius ait dictum pro *ἄξιον*, βούλομαι, et rectius fuisse *χρησισθαι*. Ita infra vii. 4, 19. *ἴλινον, ὅτι δεοίτο τιθιμῶντος πολλοὺς εὐρήσιν*, ubi est de expectatione. Igitur Weiskium sequor. Similis videtur esse locus de Republ. Atheniensium i. sect. 3. *τούτων μὲν τῶν ἀρχῶν οὐδὲν δίδται ὁ δημὸς μεταίνα* sc. *αὐτῶν*.

32. Μελανδέπται] Margo Steph. Paris. Eton. *Μελανδέπται*, quod probat Holstein ad Stephani Byz. *Μελανδία*, χώρα Σιδωνίας, ut est in libris scriptis pro *Σικωνίας*.

Τρανίφαι] Ita Edd. vett. Guelf. *Θρανίφαι* Steph. *Τρανίφαι* margo Steph. Paris. Eton. Apud Herodotum iv. 93. inter populos Thraciæ memoran-

Ὀδρυσῶν πράγματα ἰνόησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατήρ, αὐτὸς
 μὲν θνήσκει νόσῳ· ἐγὼ δ' ἐξστράφην ὀρφανὸς παρὰ Μη-
 33 δοκῶ τῷ νῦν βασιλεῖ. Ἐπεὶ δὲ νεανίσκος ἐγενόμην, οὐκ
 ἐδυνάμην ζῆν, εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων· καὶ
 ἐκαθεζόμεν ἐνδίφριος αὐτῷ ἰκέτης, δοῦναί μοι, ὅποσους
 δυνατὸς εἴη, ἀνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ
 τι δυναίμην, κακὸν ποιοίην, καὶ ζῶην, μὴ εἰς τὴν ἐκείνου
 34 τράπεζαν ἀποβλέπων, ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δι-
 δωσι τοὺς ἀνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε,
 ἐπειδὴν ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων,
 ληϊζόμενος τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. Εἰ δὲ μοι
 ὑμεῖς παραγένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ραδίως

tur Νηψίῳ, quos comparavit Zeune. Quidni Hefychii Τρανψῶ, Ἰδνός Θρά-
 κισι?

Ὀδρυσῶν] Ita vulgatum Ὀδρυσῶν
 ex consensu scripturae apud reliquos
 auctores graecos correxisse se ait
 Zeune.

Θνήσκω] Guelf. Paris. ἀπαθνήσκω
 habet.

Μηδοκῶν] Leonclavius scripturam
 nominis mutari voluit ex Hiflor. Gr.
 iv. 8, 26. ubi est de Thrasybulo A-
 theniensium duce: καταμαδὸν στα-
 σιάζοντας Ἀμαδόκῳ ἐν τῷ Ὀδρυσῶν βα-
 σιλεῖ καὶ Σιδῶνι, τὸν ἰσὶ θαλάσσει ἔρ-
 χοντα, ἀλλήλοις μὲν διήλλαζεν αὐτοὺς,
 Ἀθηναίους δὲ φίλους καὶ συμμάχους
 ἰκύνει. Isocrates ad Philippum p.
 118. ed. Lang. εἰσανεὶ ἱσχομένῳ Μηδοκῶ
 τῷ παλαιῷ (ἰνυίῳ) διὰ τοῖς ἐν Κασσι-
 οπῶν γινομένοις, ubi Mausiacus ex
 Harpocrate Ἀμαδόκῳ scribe voluit.
 Ejus imperium pertinuit usque ad
 Cherfoneum Thracicam. Aristoteles
 Politic. v. 10. p. 465. Victorii, Scu-
 then Thracem insidiantem Amadoco
 nominat Σιδῶνις ὁ Θράξ Ἀμαδόκῳ
 στρατηγὸς ἐστίν. Diodorus xiii. 105.
 Μηδοκῶν καὶ Σιδῶνι τοὺς τῶν Θρακῶν
 βασιλεῖς Alcibiadi amicos nominat,
 et xiv. 94. similiter, ubi Thrasybuli
 res gestas narrat. Westeling Amado-
 cum, antiquissimum Thracem, ex
 Pausaniae i. c. 4. comparat; sed Pau-

sanias Ἀμαδόκῳ cum ex Hyperboreis
 advenisse refert; contra libri x. c. 23.
 Αμαδόκῳ idem vocatur. Licebit mihi
 comparare Ἀμαδόκῳ montes et po-
 pulos Thraciae apud Ptolemaeum
 Geographum, quos ad Volhyniae au-
 stralis partem orientalem refert Gat-
 terer.

33. ἐνδίφριος] Juntina, Paris. Eton.
 ἐν δίφρῳ, Aldina, Steph. Guelf. vul-
 gatam habent, quae sine varietate re-
 dit sect. 38. Capitis 3. sect. 29. ἐν
 τιμώμενος ἐν τῷ πλεοναυτῶν δίφρῳ
 Σιδῶνι καθήμενος. Thracæ coenæ affi-
 debant, non accumbant graeco
 more. Weiske ita ad h. l. Si sumus
 est locus, vis verborum videtur esse:
 non amplius cum eo conveniam, ut ali-
 na mens quotidianus afficere, sed ut
 homo, qui aliunde propter calamitatem
 supplex (nuper admodum) accessisset,
 petens &c. Aliam viam ingressus
 Halbkart vertit h. l. und ich bei daher
 täglich über der Tafel den König. At
 ita adjungi debuisset videtur adver-
 bium aliquod, veluti ἐνδίφριος ἐν αὐτῷ
 πίπτει.

δυνατὸς] Eton. δυνατός. deinde συ-
 οίμην Edd. vett. Guelf.

ζῶν, μὴ] Transposita verba esse,
 cum deberent μὴ ζῶν esse, monet
 Zeune. Sequentia δοτικῇ αὐτῷ omit-
 tunt Paris. Eton.

ἀπαλαβεῖν τὴν ἀρχήν. Ταῦτ' ἐστίν, ἀ ἐγὼ ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἂν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δύναιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ 35
τε στρατιᾷ διδόναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατη-
γοῖς, λέξον ἵνα οὗτοι ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο 36
τῷ μὲν στρατιωτῇ Κυζικηνόν, τῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν,
τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν καὶ γῆν, ὅποσῃν ἂν βού-
λωνται, καὶ ζεύγη, καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμέ-
νον. Ἄν δ', ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα πειρώμενοι μὴ δια- 37
πράξωμεν, ἀλλὰ τις φόβος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἤ, δεῖξῃ
εἰς τὴν σαυτῷ, ἂν τις βούληται ἀπιέναι πρὸς σε; Ὁ δ' 38
εἶπε· Καὶ ἀδελφούς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ
κοινωνούς ἀπάντων, ὧν ἂν θυνώμεθα κτήσασθαι. Σοὶ
δ', ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, καὶ εἴ τις σοί ἐστι
θυγάτηρ, ἀνήσομαι Θρακίᾳ νόμῳ· καὶ Βισάνθην οἰκησιν
δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ τῶν ἐπὶ θα-
λάττῃ.

CAP. III.

ΑΚΟΤΣΑΝΤΕΣ ταῦτα, καὶ δεξιάς ὄντες καὶ λα-
βόντες, ἀπήλαινον καὶ πρὸ ἡμέρας ἐγένοντο ἐπὶ τῷ
στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν.

34. ὁμῶν ἵεσαι] Pronomen deest in libro Eton.

35. ἀπαγγείλωσιν] Vitium Leoncl. παγγ. transiit in Welfianam.

57. σιμῶμενοι—διαπράττομεν] Ita ex margine Steph. Parif. Eton. vulgatum σιμῶμενοι—διαπράττομεν correxit Zeune.

Λακεδαιμονίων] Parif. Eton. alienos Macedonas nominant, Μακεδόνων scribentes. Deinde παρὰ οἱ Parif. habet.

38. κτήσασθαι] Eton. πῶσθαι.

ἠήσομαι] Herodotus de Thracibus τ. 6. ὁρίσεται τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν

γυναικ. χρημάτων μεγάλων. Eundem morem olim populos orientia habuisse, nec non Græcos antiquos, ex Aristotelis Polit. ii. 8. monet Weiske, ubi est: τοὺς γὰρ ἀρχαίους νόμους λίαν ἀπλοῦς εἶναι καὶ βαρβαρικοῦ· ἰσχυροφροῦντί τι γὰρ οἱ Ἕλληνες, καὶ τὰς γυναῖκας ἰσχυρῶς παρὰ ἑλλήνων. Græci antiqui ἴδια vocabant pretium, quo sponfus fillam redemptam a parentibus acceperat.

1. ἰγίνοντο] Omisit Juntina cum Guelf. παρῖγινοντο supplet margo Castal. Sequens ἴσασιν in ἴσασιν mutatum voluit Porson.

- 2 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Ἀρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγούς καὶ λοχαγούς· τοῖς δ' ἔδοξε τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν εἶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ 3 ἀπέιχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε· Ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν, ἔνθα βουλόμεθα, Ἀρίσταρχος ὁδὸν, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστ' εἰς πλοῖα οὐκ ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς εἰς Χερρόνησον κελεύει βία διὰ τοῦ ἱερῷ ὄρους πορεύεσθαι· ἣν δὲ κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι Φησὶν ὑμᾶς, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι ἔτι ὑμᾶς, ἀλλὰ λήψεσθαι μισθὸν [μᾶλλον], οὔτε 4 περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων. Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δὲ Φησιν, ἂν πρὸς ἐκῶνον ἦτε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν σκέψασθε, πρότερον ἐνθάδε μένοντες ταῦτο βουλευσέσθε, ἢ εἰς τὰ ἐπιτή- 5 δεια ἐπανελθόντες. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐνθάδε οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ ἀργυρίου

2. καὶ λοχαγούς] Omittit hæc Eton. et sequens μὲν Juntina cum Guelf.

ἀπέιχον] Ita margo Steph. Brodæi liber, Eton. Parif. προῖχον Edd. vett. Guelf. Verum dedit Hutchinson primum.

3. Πη] Omittit Parif. Eton. recte puto. Gravitationem orationis eo augeri censebat Zeune.

οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς] Articulum δὲ ex Edd. vett. Guelf. adjecit Zeune, quem cum Stephano omisit Weiske. Cyrop. ii. 2, 8. locum comparavit Zeune, ubi est: καὶ τὰ Μηδικὰ δὲ ἀρματα—eis τὸν αὐτὸν ἑρπύσσει τοῦτον μετακινῶντας, sed ibi Edd. pr. omitunt τοῦτον. Similis est locus Memorab. iv. 4, 6. ἔτι γὰρ σὺ λαίνα τὰ αὐτὰ λίγεις, δὲ ἡγὼ πάλαι ποτὶ σου ἤκουσα; Dicitur tamen sæpiusculum a Platone αὐτὸ τοῦτο, ἔτι αὐτὸ τοῦτο. Sed οὗτος αὐτὸς ποτὶ est hic ipse fa-

cit, οὗτος ὁ αὐτὸς ποτὶ, hic idem facit. Similiter ἡγὼ αὐτὸς εἰμι, ego ipse sum, ἡγὼ ὁ αὐτὸς εἰμι, ego idem sum.

Χερρόνησον] Guelf. Χερρόνησον δαα. Deinde bis ἡμᾶς habet Eton.

δοτιε ἐν Βυζαντίῳ] Edd. pleraque ante Hutchinsonianam δοτιε ὁ ἐν B. habent cum Guelf. Sed idem est Aristarchus, de quo cap. 2, 6.

λήψεσθαι] Eton. λήψωσθαι. Sequens μᾶλλον feclufi, quoniam in Eton. et Parif. omiffum est, et ab h. i. alienum videtur.

4. ἦτε] Vulgatum ἦτε ex Eton. et Parif. correxuit Hutchinson.

τούτοις βουλευόμενοι] Juntinae τούτων Castalio mutavit in τῶν τούτων. Male Leoncl. βουλευόμενοι dedit.

εἰς τὰ ἱερῶνα ἐπανθίστει] Weiske interpretatur: tum demum cum veneritis ad loca, κάμας, ἔστιν αἱ ἱερῶνα ἰσοι λαμβάνειν τὰ ἱερῶνα, scilicet frequentia.

ἔωσι λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπανελθόντας εἰς τὰς κώμας, ὅθεν οἱ ἥπτους ἔωσι λαμβάνειν, ἐκεῖ ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια, καὶ ἀκούοντας, ὅ τι τις ὑμῶν δεῖται, αἰρεῖσθαι, ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ κράτιστον εἶναι. Καὶ ὅτω, ἔφη, 6 ταῦτα δεκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα. Ἀνέτειναν πάντες. Ἀπίοντες τοῖνυν, ἔφη, συσκευάζεσθε, καὶ ἐπειδὰν παρ-αγγυίῃ τις, ἔπεσθε τῷ ἡγουμένῳ.

Μετὰ ταῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγείτο, οἱ δ' εἶποντο. Νέων 7 δὲ καὶ παρὰ Ἀριστάρχου ἄλλοι ἔπειθον ἀποτρέπεσθαι· οἱ δὲ οὐχ ὑπήκουον. Ἐπεὶ δὲ ὅσον τριάκοντα σταδίους προεληλυθεσαν, ἀπαντὰ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν αὐτὸν, προσελάσας ἐκέλευσεν, ὅπως ὅτι πλείστων ἀκούον-των εἴποι αὐτῷ, ἃ ἰδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ προσῆλ-8 θεν, εἶπεν ὁ Ξενοφῶν· Ἡμεῖς πορευόμεθα, ὅπου μέλλει τὸ στράτευμα ἔχειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σὺ καὶ τῶν τῷ Λακωνικῷ, αἰρησόμεθα, ἃ ἂν κράτιστα δοκῇ εἶναι. Ἦν οὖν ἡμῖν ἡγήσῃ, ὅπου πλείστά ἐστιν ἐπιτήδεια, ὑπὸ σου νομιῶμεν ἐξενίσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης 9

5. οἱ ἥπτους] Incolae barbari vicorum a nobis victi vel inferiores numero.

ἔ τι τις ὑμῶν δεῖται] Ad quam rem uterque, Scuthes et Aristarchus, opera vestra uti velit. Ita Zeune. rectius quam Weiske, qui germanice vertit: was man von euch begehrt. Cyrop. i. 4, 1. ἢ τι τοῦ βασιλέως δεῖναι, τοὺς παῖδας ἐκείνου Κύρου δεῖσθαι, διαπρά-ξασθαι σφίσιν. Ibid. ii. 1, 3. ἀτὰρ οἷον τι αὐτῶν; viii. 3, 19. δέονται Κύρου ἄλλος ἄλλης πράξεως.

6. ἔφη, ἔφη] Ita cum Parif. Eton. Hutchinon. Antea erat ὅτω ὑμῖν, quod Muretus in ὅτω ὑμῶν mutatum voluit.

7. Μετὰ ταῦτα] Parif. μετὰ ταῦτα. Deinceps περιτρίσθαι habet Juntina.

τριάνκοντα] Juntina, Guelf. σιτη-νονα. deinde προελύθεισαν Aldina.

προελάσας] Hutchinon ad Thra-

ces, et sequens προσῆλθιν ad Xenophontem refert; contra alii utrumque verbum ad Scuthen referunt, quod facere suadet verbum προελά-σαι, de equitibus usitatum, quibus carebat exercitus Græcorum.

συμφίρειν] Weiske intelligendum censet: πλείστους ἀκούειν. Ad πλεί-στων ex libro Eton. ὅτι adjuncti.

8. προσῆλθιν] Edd. vett. Guelf. προσῆλθιν.

τῶν τοῦ Λακωνικῷ] Sunt qui antea dicebantur παρὰ Ἀριστάρχου ἄλλοι.

δοκῇ εἶναι] Ita Parif. quod cum Porfono prætulit vulgato δοκοῖν. Eton. habet δεκεῖ. Cf. sect. 5.

ὑπὸ σου] Castalio ἀπὸ σου edidit. Sequens ἐξινέσθαι cum Edd. vett. Guelf. Eton. prætulit Zeune cum V. D. in Observ. Miscell. Belgicis vol. iii. p. 427. In Steph. et mar- gine Villois, est ξυζεύσθαι.

- εἶπεν· Ἀλλὰ οἶδα κόμας πολλὰς ἀφ' ὧρας, καὶ πάντα
 ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια, ἀπεχούσας ἡμῶν, ὅσον διελθόντες
 ἂν ἡδέως ἀριστῶμεν. Ἦγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν.
- 10 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐτὰς τῆς δαίλης, συηλθόντες αἱ
 στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης τοιαύτη· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες,
 δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν ἐμοί· καὶ ὑποσχεσθαι
 ὑμῖν τοῦ μηνὸς δώσειν Κυζικηνὸν, λοχαγοῖς τε καὶ στρα-
 τηγοῖς τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τούτων, τὸν ἄξιον τιμῆσ' αὐ-
 τῶν δὲ καὶ ποτὰ, ὥσπερ καὶ νῦν, ἐκ τῆς χώρας λαμ-
 βάνοντες ἔχετε· ὅποσα δὲ ἂν ἀλίσκηται, ἀξιώσω αὐτὸς
 ἔχειν, ἵνα ταῦτα διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν πορίζω.
- 11 Καὶ τὰ μὲν φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ
 ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν· ἣν δὲ τις ἀντίστηται,
- 12 σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι. Ἐπήρξτο Ξενοφῶν·
 Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέσσεσθαι σοὶ τὸ
 στράτευμα; Ὁ δ' ἀπεκρίνατο· Οὐδαμῇ πλεῖον ἢ τὰ
 ἡμερῶν, μεῖον δὲ πολλαχῇ.
- 13 Μετὰ ταῦτα ἐδίδoto λέγειν τῷ βουλομένῳ· καὶ ἔλε-
 γον πολλοὶ κατὰ ταῦτα, ὅτι πάντος ἄξια λέγει Σεύθης·
 χειμῶν γὰρ εἷη, καὶ αὐτὲ οἵκαδε ἀποπλεῖν τῷ βουλομένῳ
 δυνατόν εἷη, διαγενέσθαι τε ἐν Φιλίᾳ οὐχ οἷόν τ' εἷη, εἰ
 δεοὶ ὠνούμενους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ
 τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους, ὅτων
 ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, εὖρημα

9. [δοσι διελθόντες] Edd. vett. *ἴσαν*. Eton. *ἀπιδιόντες ἀριστῶντι*. Hutchinsonson putabat recepto *ἀριστῶντι* scribi etiam debere ὑμῖν pro ἡμῖν.

10. [τοῦ μηνὸς δώσειν] Margo Steph. *τοῖς στρατιώταις δώσειν*. Parif. *δώσει τοῖς στρατιώταις*. Eton. *τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς στρατιώταις*. unde malim *τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς μὲν στρατιώταις Κυζικηνὸν, λοχαγοῖς δὲ καὶ ἄ.*

τὰ νομιζόμενα] Cf. cap. præced. fca. 36. infra 6, fca. 1.

ἀλίσκηται] Parif. Eton. *ἀλίσκηται habent, et deinde αὐτὸν ἴχιν*.

12. *πλεῖον ἢ τὰ ἡμερῶν*] Intellige ἢ *ἰστέον—δὲν*, ut fca. 16.

13. *Μετὰ ταῦτα*] Steph. *μετὰ δὲ ταῦτα* edidit, ex libro Parif.

χειμῶν γὰρ εἷη] Eton. *χειμῶν μὲν γὰρ*, non male. Latina ratio fundebat *χειμῶνα γὰρ εἶναι*.

τῷ βουλομένῳ] Eton. *τῷ τούτῳ βουλομένῳ*. deinde *δίδωμι* ἢ pro *εἰ δίδωμι*. Edd. vett. Guelf. Paulo antea *οἷον* et ἦν Eton.

ἰδοῦναι εἶναι. Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν· Εἴ τις ἀντι-14
λέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μὴ, ἐπιψήφίζετε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ
οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψήφισαν, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθὺς
δὲ Σεύθῃ εἶπεν, ὅτι συστρατεύσονται αὐτῷ.

Μετὰ ταῦτο οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν· 15
στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθῃς ἐκά-
λεσε, πωλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ θύραις ἦσαν, 16
ὡς ἐπὶ δεῖπνον ἰόντες, ἦν τις Ἡρακλείδης Μαρωνείτης·
οὗτος προσιών ἐν ἐκάστῳ, οὐστίνας ᾤετο ἔχειν τι δοῦναι
Σεύθῃ, πρῶτον μὲν πρὸς Παριανούς τινας, (οἱ παρῆσαν
Φιλίαν διαπραξόμενοι πρὸς Μήδοκον, τὸν Ὀδρυσῶν βα-
σιλέα, καὶ δῶρα ἄγοντες αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικί) ἔλε-
γεν, ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ Θα-
λάττης ὁδῶν· Σεύθῃς δὲ, ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴλη-
φεν, ἄρχων ἔσται ἐπὶ Θαλάττῃ. Γείτων οὖν ὦν, ἰκανῶ-17

14. *ἐπιψήφίζετε*—*ἐπιψήφισαν*] Ita libri omnes editi et scripti; nisi quod Eton. priore loco *ἐπιψήφίζεω* habet, unde Hutchinson *ἐπιψήφισαν*—*ἐπιψήφισαν* scriptis. Idem sensit Kuster de Verbis Medii ii. 9. Infra sect. 14. de eadem re est: πάντες δ' ἐπιψήφισαν ταῦτα; sed ibi margo Steph. cum libro Paris. *ἐψήφισαν* habet. Mihi scriptura Eton. placet *ἐπιψήφίζω*; ita enim scribendum puto, intellecto *τις*; ut supra vi. 1, 25. *ὅς τις ἐπιψήφισεν*. Index Zeunianus *ἐπιψήφίζω* interpretatur *suffragiis comprobare*. Sed hæc notio non convenit huic loco; sequitur enim καὶ ἰδοῦναι ταῦτα. Similis est ratio locorum in Hellenicis, i. 1, 34. καὶ ἐπιψήφισαντο ὅλως τι αὐτὸν καταλέξασθαι. et iv. 2, 4. πάντες δ' ἐπιψήφισαντο βοσθίῳ. ubi de populo in suffragia misso nihil antea dictum erat. Quare etiam ibi recte margo Steph. *ἐψήφισαν* scriptum habet. Equidem non negaverim extitisse olim verbum *ἐπιψήφίζω*, sed multam diversam significationem, et quæ huic loco non convenit. Igitur librorum omnium scripturam restitui,

qua significatur, Xenophontem noluisse ipsum exercitum in suffragia mittere, sed alios id facere iussisse, ut omnem rei culpam a se alienaret, si quid in posterum minus placuisset Græcis.

Σεύθῃ] Edd. vett. Guelf. Σεύθης habent.

15. *ἐσκήνησαν*] De cœnatione interpretatur recte Larcherus; ita *διασκενῶν*, a *σκηνα* abire, est in Hellenicis.

16. *ἰόντες*] Margo Steph. Paris. Eton. *παριόντες* dant. Deinde Eton. *Μαρωνείδης* habet. Postea Σεύθῃ habet ex h. l. Demetrius de Eloc. sect. 155. denique *Παριανούς* Edd. vett. cum Guelf.

διαπραξόμενοι] Edd. vett. Guelf. *διαπραξέμενοι*. Deinde τὸν pro τῶν Ὀδρυσῶν dedit Hutchinson ex Guelf. Eton. Paris. Ἀδρυσιῶν est in Paris. denique ἄγον διδόντες Edd. vett. Guelf. ἰλγῶν Eton. idem *ἐπὶ τὸ στ.*

ἄρχων ἔσται ἐπὶ Θαλάττῃ] Mihi præsens ἄρχων εἴη placet, quod magis convenit cum *ἐπὶ τῇ ἰλγῶν*, et vim majorem habebat apud legatos Parianos. Deinde τῶν ἐπὶ Θαλάττῃ scribendum putabam, sed locus Hel-

- τατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν ἦν οὖν σω-
φρονῆτε, τούτῳ δώσετε, ὅ τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον ὑμῖν
διακρίσεται, ἢ εἰν Μηδόκῳ τῷ πρόσω οἰκαῦντι δῶτε.
- 18 Τούτους μὲν οὕτως ἔπειθεν. Αὐτοῖς δὲ Τιμασίῳ τῷ
Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώ-
ματα καὶ τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν, ὅτι νομίζοιτο,
ὅποτε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς
κληθέντας· οὗτος δὲ ἦν μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς
ἔσται σε καὶ οἰκαδὲ καταγαγεῖν, καὶ ἐνθάδε πλούσιον
19 ποιῆσαι. Τοιαῦτα προὔμνᾳτο, ἐκάστῳ προσιών. Προ-
ελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε· Σὺ καὶ πόλεως μεγί-
στης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι·
καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως ἀξιώσεις, καὶ τείχη λαμβά-
νειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ χώραν
ἄξιον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθην.
- 20 Εὐνοὺς δὲ σοι ὧν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ, ὅτι, ὅσω ἂν
μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ
πίσῃ. Ἀκούων ταῦτα ὁ Ξενοφών, ἠπόρει· οὐ γὰρ δια-
βεβήκει ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφοδίων.
- 21 Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῶν τε Θρακῶν οἱ

Ienicorum iv. 8, 26. Σεύθην, τὸν ἐπὶ
Θαλάττῃ ἄρχοντα, me retinuit. Ce-
terum opportune posuit Hutchinson
locum Thucydidis ii. 97. de Thraci-
bus: κατιστήσαντο γὰρ τοῦναντίον τῆς
Περσῶν βασιλείας τὸν νόμον, ὅντα μὲν
καὶ τοῖς ἄλλοις Θραξ, λαμβάνειν μάλ-
λον ἢ δίδοναι, καὶ αἰσχίον ἢ αἰτηθῆναι
μὴ δοῦναι ἢ αἰτησάντα μὴ τυχεῖν ὁμοῦ
δὲ κατὰ τὸ δύνασθαι ἰσχυρίσασθαι αὐτῶν
ἰσχύσαντο. οὐ γὰρ ἦν πρᾶξι οὐδὲν μὴ
δίδοντα δῶρα.

17. ὅ τι ἄγετε] Parif. Eton. ὅ τι ἂν
αἰτῶται. sed sequentia non confen-
tunt. Deinceps διακρίσεται Juntina
cum Eton. Equidem κρίσεται præ-
fero, quod dictum interpretor, ut la-
tine beneficium bene collocari dicitur.
Cf. ad ii. 5, 21.

πρόσω οἰκαῦντι] Brodæi conjecturam
προσηκούντι merito repudiat Zeune.
οὕτως ἰσχυρίσθαι] Eton. οὕτω ἰσχυρῶς ha-
bet.

18. τάπιδας] Guelf. ταπίδας. Do-
inde vulgatum οὐτως] ὃ δὲ ex Eton.
concepi. Ex eodem Eton. vulgatum
κατάγειν correxerat Zeune.

19. καὶ χώραν] Margo Steph. χώ-
ρας. Ceterum in verbis ἄλλοι τῶν
ὑμετέρων respicitur ad Alcibiadem, de
quo Nepos c. 7. Cf. Nostri Hellenica
ii. 1, 25. et ibi annotata. Ibi simili-
ter Alcibiadis εὐχῇ memorantur is
ora Thraciæ.

21. Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον] Athenæus,
qui h. l. excerptit iv. p. 151. habet
ἰσχυρῶς δὲ εἰσῆλθον ἰσχυρῶς δὲ δύναντο
οὐδὲ δὲ δύναται ἢ καθαρμῶς οὐκ ἔστι.

ἡρώτιστοι τῶν τότε παρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων, καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δειπνον μὲν ἦν καθήμενοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσπνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δὲ ἦσαν κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι ζυμίται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ αἱ 22 τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους αἰετὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. Καὶ πρῶτος ταῦτο ἐποίει Σεύθης· ἀνελόμενος τοὺς παρakaiμένους αὐτῷ ἄρτους, διέκλα κατὰ μικρὸν, καὶ διεῖρίπτει, οἷς αὐτῷ ἐδόκει· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ 23 κατὰ ταῦτα ἐποιοῦν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρχὰς δὲ τις, Ἀρύστας ὄνομα, Φαιγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαῖριπτεῖν εἰς χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον τριχοῖνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνει. Κέρατα δ' οἴνου περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· 24

τῶν τότε] Parif. et Eton. τότε omit- tit. Deinde καὶ οἱ λοχαγοὶ cum Stephano dedit Weiske, ubi articulum ei cum ceteris Edd. omiserat Zeune.

τρίποδες] Mensæ tripedes, ut τράπεζαι proprie quadripedes mensæ, τιστράπεζαι, ut ex h. l. docet Athenæus ii. p. 49.

οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν] Margo Steph. Parif. Eton. οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν dederunt, quam scripturam recipiendam censui, quamquam Athenæus vulgatum repræsentet utroque loco. Falsam tamen eam esse arguit cum insolens usus τῶν ἄρτων, tum præcipue antecessens oratio τρισπόδες εἰσπνέχθησαν πᾶσιν, ubi si numerum conviviarum Xenophon edere voluisset, dicendum erat εἰσπνέχθησαν ὥς vel αἰς ἀρτοι.

ζυμίται μεγάλοι] Parif. Eton. ζυμίτης. Athenæi editio Veneta cum Codd. ζύμητις, Basf. ζύμηται. Formam ζύμητις suspicatur nuper Editor Athenæi corruptam ex ζυμίτης; Hesychium enim annotasse Athenis vocatum ζυμίτητα, qui alibi esset ζυμίτης. Etiam in Polluce vi.

32. et 72. Codices ζυμίτης dant. Ety- mol. M. ex h. l. repetiit verba αἰετὶ ἄρτοι ζυμίται οἱ μεγάλοι.

πρὸς τοῖς] Præpositionem omisit Guelf.

22. ταῦτο ἐποίει] Quod statim narrabitur. τοὺς παρakaiμένους—κατὰ μικρὸν habet Athenæus, quam scripturam equidem præfero.

διαῖριπτεν] Edd. vett. Guelf. Eton. ἰρίπτει habent cum Edd. Athenæi Basf. et Casaub. διαῖριπτεν ex Veneta et Codd. restituit Schweighäuser.

κατὰ ταῦτα] Vulgatum ταῦτα recte corrigi iussit Hutchinson. τὰ αὐτὰ habet Athenæus. Deinceps καθ' οὓς καὶ αἱ τε. dant Codices Athenæi, quod probavit Editor.

Ἀρύστας] Ita margo Steph. Parif. Athenæi libri editi et scripti cum Eustathio ad Iliad. p. 591. ed. Basf. Vulgo erat Ἀρετῆς. Guelf. Ἀρετῆς habet.

διαῖριπτεν] Vulgatum διαῖριπτεν ex Athenæo correxit Zeune, comparans Convivii locum ii. 8. Deinceps τριχοῖνικον habent Edd. vett. et Guelf.

- ὁ δ' Ἀρύστας, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνο-
 χόος ἤκειν, εἶπεν, ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα·
 Ἐκεῖνῳ, ἔφη, ὅς· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' οὔπω.
 25 Ἀκούσας ὁ Σεύθης τὴν φωνήν, ἡρώτα τὸν οἰνοχόον, τί λέ-
 γοι. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἑλληνίζειν γὰρ ἡπίστατο.
 Ἐνταῦθα μὲν δὴ γέλως ἐγένετο.
 26 Ἐπεὶ δὲ προὔχῳρει ὁ πότος, εἰσῆλθεν ἀνὴρ Θραῶξ, ἵπ-
 πον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, εἶπε· Πρό-
 πίνω σοι, ὦ Σεύθῃ, καὶ τὸν ἵππον ταῦτον δωροῦμαι, ἐφ'
 οὗ καὶ διώκων, ὃν ἀν' ἐθέλης, αἰρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ
 27 μὴ δείσης τὸν πολέμιον. Ἄλλος, παῖδα εἰσαγαγὼν,
 οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυ-
 ναικί. Καὶ Τιμασίῳ προπίνων ἐδωρήσατο Φιάλην τε
 28 ἀργυρεάν καὶ τάπιδά ἄξιαν δέκα μνῶν. Γησίσιππος δὲ

24. ἡσπ] Ita vulgatum ἡ, quod est etiam in libris Athenæi, ex libro Brodæi, Parif. Eton. correxit Zeune. οὔπω] Eton. οὐδέπω. Idem mox verba τὸν οἰνοχόον omisit.

25. μὲν δὴ] Vulgatum μὲν ἦν ex Veneta et Codd. Athenæi correxi. Eton. liber verba hæc ἐνταῦθα—ἔγχετο omisit.

26. Ἐπει δὲ] Eton. ἐπειδὴ. Sequens δὲσι omittit Athenæus et post Σεύθῃ interponit ἔφη, quod equidem ex more Xenophonteo etiam insertum malim.

ταῦτα] Athenæi Veneta et Codd. omittunt.

27. εἰσαγαγὼν] Ita cum Athenæo margo Steph. et Parif. Simplex εἰσαγὼν dant Edd. vulgatæ.

προπίνων ἰδωρήσατο] Athenæi libri verbum alterum omittunt; Porfion etiam prius deletum voluit.

φιάλην τε] Stephanus τε omisit, Edd. vet. Guelf. post Τιμασίῳ rejiciunt, cum Parif. libro et Athenæo huc reposuit Zeune et Porfion, iterum omisit Weiske.

τάπιδά] Athenæi Editio Basil. et Casaub. τάπιδά, Veneta cum Codice A. ποσίδα habet, quod reposuit in Athenæo et hic etiam Xenophonti

restitutum voluit nuperus Editor, cujus festinantis nimis imprudentiam etiam hoc argumento cognoscere licet. Supra enim sect. 18. memoratas non recordabatur τὰς αὐτὰς βαρβαρικὰς Τιμασίον.

28. Γησίσιππος] Edd. vet. Γησίσιππος. Verba ἵνα κλέψῃ—εὐμῆν omisit Athenæus: eaque offenderunt etiam Weiskium, cui primum displicet et ἵνα ἔχῃ, durum et fere Hebraicum. Sequi enim debere: ὅστις—ἔχῃ. Deinde quaerit, unde exploratum illud Gnesippo fuerit, regem Thracum pauperibus in convivio munera dedisse? Postea Gnesippum ait sibi ipsum repugnare. Nam si honoris tantum causa regi donum offerebatur, licuisse illi vel aquam hausitam manu Scythæ offerre, ut ille Persa regi suo. Suspicabatur igitur vitium hæsisse in verbis, quæ sic corrigere tentabat: ὅτι κάλλιστος μὲν εἶναι ἑρχαῖς νόμος, τοὺς ἔχοντας—ταῖς δὲ μὴ ἔχουσι δὲ δίδοναι τ. β. Ego quidem nec Hebraice scio, nec Hebraici quid saporis gustare potui. Hoc video, Gnesippum, cum mori Thracio satisfacere non posset, facete memorare legem antiquissimam, auctoritate morem Thracium antecedentem, quæ

τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν, ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλ-
 λιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας δίδοναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα·
 τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι δίδοναι τὸν βασιλέα· ἵνα καὶ γὰρ, ἔφη,
 σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἠπορεῖτο, 29
 ὅ τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ
 πλησιαιτάτῳ δίφρῳ Σεύθῃ καθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρα-
 κλείδης ἐκέλευσεν αὐτῷ τὸ κέρας ὀρεῖσθαι τὸν οἰνοχόον.
 Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἥδη γὰρ ὑποπεπωκὼς ἐτύγχανεν) ἀνέ-
 στη, θαρράλέως δεξάμενος τὸ κέρας, καὶ εἶπεν· Ἐγὼ δὲ 30
 σοι, ὦ Σεύθη, δίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμούς τούτους
 ἐταίρους, φίλους εἶναι πιστούς· καὶ οὐδένα ἄκοντα,
 ἀλλὰ πάντας μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ σοὶ βουλομένους φίλους
 εἶναι. Καὶ νῦν πάρεσιν οὐδέν σε προσαιτούντες, ἀλλὰ 31
 καὶ προΐεμενοι καὶ πονεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ προκινδυνεύειν
 ἐθέλοντες· μεθ' ὧν, ἂν οἱ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν

præciperet, ut beatiore regi suo munus offerant, pauperioribus contra rex ipse munera donet. Deinde emendationes propositæ a viro docto minime mihi aptæ et ingenio vel dictioni Xenophontis convenire videntur: ὅστις—ἔγω.—ἔτι κάλλιστος μὲν εἴη ἀρχαῖος νόμος. Debebat enim esse ὡς ὁ ἀρχαῖος νόμος.

29. ὅ τι ποιήσοι] Margo Steph. Paris. Eton. τί ποιήσοι. Deinceps πλησιαιτάτῳ Paris.

Σεύθῃ] Omissum in Edd. Guelf. nomen tanquam suspectum seclustit Zeune, omisit Weiske. Hic tamen ad vocabulum πλησιαιτάτῳ intelligendum censet Σεύθῃ, quod ait incommode loco post ἄφρον additum legi in Edd. elegantius vero abesse.

ὑποπεπωκὼς] Pessime Edd. vett. Guelf. ὑποπεπωκώς. Cf. Leopardi Emendat. ix. 23.

Θαυράλιος] Athenæus Θαυραλῖος καὶ δεξάμενος τὸ κέρας εἶπαι. Idem sequens δὲ post Ἐγὼ omisit. Comparavit Hutchinson locum Diogenis ii. 34. ubi Ἐσχines ad Socratem: σίγησι μὲν, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δὲ

σε ἑμαυτόν. Seneca de Benefic. i. c. 8. Nihil, inquit, dignum te, quod dare tibi possim, invenio—Itaque dono tibi quod unum habeo, me ipsum.

30. φίλους εἶναι] Eton. φίλους σοι εἶναι. Verba ἀλλὰ πάντες—εἶναι omisit Athenæus.

μᾶλλον ἔτι] Omissum vulgo et a Weiskio ἔτι ex margine Steph. Paris. Regio B. et Eton. addidit Zeune.

31. οὐδὲν σε] Pronomen omisit Athenæus. Sequens vulgo προσαιτῶμαι omisit, sed βουλόμενοι post προκινδυνεύειν collocatum habet. Liber Brodmi et Eton. προΐεμενοι—προκινδυνεύειν ἐθέλοντες habent: quam scripturam non modo elegantiores et numerosiores, sed veram etiam et necessariam esse censeo. Vitium vulgatæ arguit geminatum καὶ sine ulla efficaciæ accessione. Deinde verbum προσαιτούντες postulare videtur oppositum προΐεμενοι, sua profundentes, impendentes in usum tuum. Itaque vulgatum προσαιτῶμαι correxit et ἐθέλοντες addidi post προκινδυνεύειν.

ἂν οἱ θεοὶ] Guelf. ἂν οἱ θεοὶ, deinde καλὰς καταστάσῃ Edd. vett. Guelf.

τὴν μὲν ἀπολήψῃ, πατρώαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ· πολλοὺς δὲ ἵππους, πολλοὺς δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καλὰς κτήσῃ, οὓς οὐ λήξεσθαι δεήσει, ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες 32 παρέσονται πρὸς σε δῶρα. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς συνεζέπει καὶ συγκατεσκεδάσατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρα.

δήσει] Parif. Eton. *ei* anteponunt, et mox ante δῶρα omittunt pronomen.

32. Καὶ ὁ Σεύθης ἀναστὰς] Ita vulgatum Ἀναστὰς ὁ Σεύθης correxi ex Athenæo, suadente Weiskio.

συνζέπει] Athenæus et Suidas sub ν. κατασκευάζειν habent simplex συν-
πει.

συγκατεσκευάζει] Edd. vett. Guelf. Athenæus *συγκατεσκευάζει τῷ μετ' αὐτοῦ*. Parif. Eton. *συγκατεσκευάζατο μετὰ τούτου τὸ κέρα*. Suidas *συγκατεσκευάζατο μετὰ τὸ αὐτοῦ κέρα*. Cum Leonclavio Stephanus et Gramm. secutus auctoritatem Eustathii scribit: *συγκατεσκευάζατο τῷ*, interpretatus: *porrigebat ei, qui proximus ab eo erat*. Kuster ad Suidam *συγκατεσκευάζατο εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ*; Hutchinson *συγκατεσκευάζει μετὰ τοὺς μετ' αὐτοῦ*. Contra Pierfon ad Mœrin p. 217. Toup ad Suidam p. 215. Larcher, Porfon et Zeune *συγκατεσκευάζει τὸν μετ' αὐτοῦ* corrigunt. Omnes vero hi Interpretes fundum habent emendationis locum Platonis Leg. i. p. 31. Bip. *Σεύθῃ καὶ Θρακῶν ἀκράτη παντάπασιν χροῖμενοι γυναῖκες τε καὶ αὐτοὶ, κατὰ τῶν ἱματίων καταχίμνιοι, παλόν καὶ ὑδαίμονι ἐπιτήδιον ἐπιτηδίων νεμίσκασιν*. Suidas Scholion Platicum excerpisse videtur in voc. *κατασκευάζειν*, ubi est: *Ἔδος ἢ Θρακῶν ἐν τοῖς συμπόσις, ἵνα, ὅταν πίωσι τοῦ οἴνου εἰ συμπόται ἴσως δύναται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνου καταχίμνισιν κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποσίων ὥστε ἔλγιν κατασκευάζειν* οὕτω *Πεισοφῶν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρου Ἀναβάσεως*. Hinc Toupius locum hunc interpretabatur: *quod reliquum erat vini in convivas effudit*. Sane non eleganter! Rediit tamen ad antiquum τῷ Weiske, qui locum ita expedire conatur: *τῷ μετ' αὐτοῦ* scilicet *ἐκπίνοντι καὶ συγκατεσκευάζοντι Πεισοφῶντι*. In hac vero ratione dubium est τῷ μετ' αὐτοῦ intelligere

ἐκπίνοντι, atque adeo inutile est additamentum hoc; quoniam in verbo *συνζέπει* lector quivis animadvertit respici Xenophontem. Deinde verbum *συγκατεσκευάζειν* nullo casu nominis adjecto sensum habet aut nullum aut mancum. Quod Zeunianæ scripturæ opposuit Weiske, redit ad votum, ut libris commendaretur. Sed librorum auctoritate in mutatione tam levi τῶν pro τῷ non est opus! In Athenæo nuperus Editor ex edit. Veneta et Codice A. posuit *συγκατεσκευάζατο μετ' αὐτοῦ τὸ κέρα*, quam verissimam ait esse scripturam, eamque vertit: *simulque cum eo reliquum poculi in terram profudit*. Videlicet hoc est sapere ex libris scriptis, non ex ingenio. Mihi ita videtur. Platonis locum obscure vertunt *eo vero vestes perfundunt*. Suasne an convivarum? Græca habent *suas sibi vestes perfundunt*, vel potius *in vestes suas effundunt*. Si de alienis intelligi voluisset, dixisset *κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποσίων καταχίμνιοι*. Pessime igitur locum interpretatus est is, quem Suidas excerpserat, nisi is in Xenophonte scriptum legerat: *συνζέπει αὐτοῦ καὶ κατασκευάζει τὸν μετ' αὐτοῦ*, ubi τοὺς μετ' αὐτοῦ interpretatus esse videtur τοὺς συμποσitas. Sed id locum habere in Xenophonte non posse videtur. Nam *οἱ μετ' αὐτοῦ* sunt non omnes convivæ, sed Thracæ soli intelligendi sunt. Græcis enim insultare et *ἐμπαρασύν* voluisse videri poterat Seuthes, quippe qui morem hunc ignorabant. Præterea *οἱ μετ' αὐτοῦ* more solenni dicuntur, *qui cum eo erant*. Ita vero Seuthes vinum effuderat in Thracæ suos, quem quidem morem universæ genti adscribit Suidas. Sed, uti jam dixi, is sensum loci Platonici depravavit, ad quem scriptura optimorum librorum Xenophontis exigenda est. Igitur a sententia vino-

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον κέρασί τε, οἷοις σημαίνουσιν, αὐ-
λῶντες καὶ σάλπιγγιν ἁμοβοῖταις, ρυθμούς τε καὶ οἶον
μαγάδι σαλπίζοντες. Καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέ- 33
κραγέ τε πολεμικόν, καὶ ἐξήλατο, ὥσπερ βάλος φυλατ-
τόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσῆσαν δὲ καὶ γελοῦστοι.

rum doctorum omnium disceden-
dum mihi fuit, et restitui librorum
optimorum scripturam *συνηκιδάσαντο*
μιτ' αὐτῷ τὸ κίρας. unde quidam alii
libri fecerunt : *συνηκιδάσαι τῷ μιτ' αὐ-*
τῷ. Xenophon gratificatur Seuthæ
in eo, ut morem Thracum imitatus
vinum reliquum ex cornu in vestem
sibi effundat.

Μετὰ ταῦτα] Athenæus interferit
δι. Deinceps vulgatæ Edd. cum
Guelf. et Paris. dant *Κερασούνταις, ὃ*
σημαίνουσι αὐλαῖς τι καί. Eton. ha-
bet : *Κερασούνταις, ὃ σημαίνουσι αὐ-*
λῶντες καί. Regius B. *κίραςί τι οἷοι*
σημαίνουσι αὐλῶντες καί. unde Lar-
cher efficiebat : *ὃ κίραςιν ἰσήμενον αὐ-*
λαῖς τι καί, sed aliter vertit : *dont les*
uns sonnent une charge avec des flûtes
comme si c' eût été avec des cornes. Re-
cte vidit Larcherus Cerasuntios ab
hoc loco alienos esse, non tam, quod
putabat vir doctus, quoniam nimis
hinc erant remoti, (artifices enim
scenici et tibicines ex longinquo sæpe
arcescebantur) sed forma ista no-
minis est inusitata, et dicendi potius
erant *Κερασούνταις*, ut alibi vocat ipse
Xenophon v. 7, 13. Zeune edidit :
κίραςί τι αὐλῶντες καὶ σ. ἁμοβοῖταις,
omissis verbis *ὃ σημαίνουσι αὐλαῖς*,
quæ putabat esse glossema participii
αὐλῶντες. Itaque locum vertit : *post-*
ea ingressi sunt alii, qui cornibus canen-
bant, alii, qui tibiis e crudo bovis corio
saëtis ad numerum et tanquam magadi
carmen modulabantur. Weiske edidit
Κερασούνταις, ὃ σημαίνουσι αὐλαῖς τι
καὶ σάλπιγγιν. sed pluribus rationes
Zeunianas refellit, quam scripturam
a se propositam confirmavit. Ex le-
ctione Codd. Buttannus meus effi-
ciebat *κίραςί τι οἶον αὐλαῖς σημαίνου-*
σι. Mihi tamen omnium optima
visa est scriptura Venetæ editionis et
Codicis A. Athenæi, quam probavit
etiam Schweighäuser et vertit : *qui*
οἶονα, quilibet ad signa danda vinu-

ter, (malim qualibus classicum ca-
nunt) *inhabant, et tibiis ex crudo bovis*
corio confectis modulate ac veluti ma-
gadin pulsarent, canebant. Accedit
locus infra cap. 2. sect. 19. ubi Seu-
thes Græcis subsidio accurrit *σαλπιν-*
κτὴν ἔχον τὸν Θράκιον—τοσούτων καὶ
τὸ κίρας ἰσήμενον αὐτῷ. Habes Thra-
cium tubicinem cornu *σημαίνοντα* seu
classicum canentem.

ἁμοβοῖταις] Athenæi Editio Veneta
ἁμοβοῖταις, Codex A. *ἁμοβοῖταις*, unde
ἁμοβοῖταις proculd nuperus Editor.

οἶον μαγάδι] Athenæus *οἶον*. Eton.
μαγάδιν. Hutchinison locum Athe-
næi ex libro 4. apposuit hunc : *ὁ δὲ*
μαγάδης καλούμενος αὐλῶς, ὃ καὶ πα-
λαιόμαγάδης ὀνομαζόμενος, ἰν ταύτῃ ἔξῃ
καὶ βαρὺν φθόγγον ἐκδίδουσαι. qui
mihi huc pertinere non videtur, ubi
de tuba sermo est, vel potius de ge-
nere aliquo *ἀσκαύλου*. Tamen Weiske
deceptus illo Athenæi loco compar-
ationem cum magadæ refert ad sonum
gravem, quem tibia, et acutum,
quem tuba ediderit. Illud tamen
bene vidit concentum musicum soni
gravis et acuti per *ἀντιφωνίαν* signifi-
cari, illum scilicet, quem verbo *μα-*
γαδίζων indicabant. Dixi ea de re
in Lexico Gr. sub verbo *ἀντιφωνία*.
Male igitur Interpretes Latini : *in nu-*
merum et tanquam magadæ tibiis canen-
tes, et Halbkart : *nach dem Takte*
bliesen, eine Musik, die den Tönen der
Magadis gleich, cum debuisset : nach
dem Takte und gleichsam in der Odtave
auf der Trompete bliesen und accom-
pagnirten. Fateor tamen me non-
dum satis illud *ρῦθμούς σαλπίζων* in-
telligere.

33. Καὶ αὐτὸς] Guelf. *κρῶς* ha-
bet, deinde Castalio *τι πολεμικόν* de-
dit. Ex motu Seuthæ recte arguit
Weiske, instrumentorum concentum
bellicum quid sonasse, cum quo sal-
tus Seuthæ congrueret.

34. Ὡς δὲ ἦν ἡλιος ἐπὶ δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες, καὶ εἶπον, ὅτι ὥρα εἴη νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα παραδίδόναι. Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι, ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρακῶν εἰσεῖσι νυκτός· οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῶν, 35 καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι. Ὡς δ' ἐξήρσαν, συνανέστη ὁ Σεύθης, οὐδέν τι μεθύοντι εἰκώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας· ὦ ἄνδρες, αἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασί πω τὴν ἡμετέραν συμμαχίαν· ἦν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς, πρὶν φυλάξασθαι, ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι, ὥστε ἀμύνασθαι, μά- 36 λιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνθρώπους. Συνεπῆνουν ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε· Παρασκευασάμενοι ἀναμενεῖτε· ἐγὼ δ', ὅπταν καιρὸς ἦ, ἥξω παρ' ὑμᾶς· καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ 37 ὑμᾶς ἀναλαβὼν, ἡγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε· Σκέψαι τοῖνυν, εἴπερ νυκτὸς πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· μεθ' ἡμέραν μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις ἡγεῖται τοῦ στρατεύματος, ὅποιον αἰ

34. *δυσμαῖς*] Edd. vett. Guelf. *δυσμαῖς* habent. Sequens *εἴη* omittit Eton.

εἰσεῖσι] Stephanus *εἰσεῖσι* aut *εἰσεῖσι* scribendum censebat. Futurum, cuius vim verbum *εἰσεῖσι* habet, cum *δυσμαῖς* μὴ et *μηδὲ* copulatum defendit Zeune ex Cyrop. iii. 3, 42. et iv. 2, 39.

οἱ τε γὰρ πολέμιοι Θραῖκες ἡμῶν, καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι.] Juntina, Guelf. Eton. habent *δυντὶ γὰρ*, praeterea Eton. *Θραῖκες ὑμῶν καὶ ἡμῶν οἱ φίλοι.* Parif. et margo Steph. *οἱ τε γὰρ σ. Θ. ὑμῶν καὶ ἡμῶν οἱ φίλοι.* Vulgatum defendit et vertit Zeune: nam non minus Thracas sunt hostes quam vos amici. Weiske πολέμιοι ἡμῶν Θραῖκες scriptum malebat et vertebat: Nam et hostes nostri e Thracum genere sunt, et vos amici nostri e Thracum item estis genere.

35. *ἐξήρσαν*] Eton. *ἀνίστασθαι*. Deinceps idem cum Parif. et margine Steph. οὕτως *εἶ* habet.

αὐτοὺς τοὺς στρατηγοὺς] Parif. Eton. αὐτὸς αὐτοῦ. sed vulgatum bene habet, *seu vocatis folis ducibus*.

ἡμεῖς] Ita Castalio, Amaseus, Hutchinson, ceteri libri *ὑμεῖς* habent.

μάλιστα ἂν] Eton. omisit haec, et statim verbum *ἀγαθῶν*.

36. *ὅπταν*] Margo Steph. *ὅπταν* habet. Sequens *ἢ* vulgato *εἴη* ex Parif. Eton. substitui probante Porfomo. Deinde *πρὶν ὑμᾶς* liber Brodæi et Eton.

37. *πορευσόμεθα, εἰ*] Edd. vett. Guelf. *πορευσόμεθα ἢ*. Deinde *παρ' ἡμῶν* liber Brodæi, Parif. Eton. Sed vide iv. 6, 12.

ἀγαθῶν] Vulgatum *ἀγαθῶν* ex li-

πρὸς τὴν χώραν συμφέρει, εἴαν τε ὀπλιτικὸν, εἴαν τε πη-
 λαστικὸν, εἴαν τε ἵππικόν· νύκτωρ δὲ νόμος τοῖς Ἑλλησίν
 ἐστὶν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶ- 38
 ται τὰ στρατεύματα, καὶ ἥκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδρά-
 σκοντες ἀλλήλους· οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ
 περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνοῦντες κακῶς ποιῶσι
 καὶ πάσχουσιν. Εἶπεν οὖν Σεύθης· Ὁρθῶς τε λέγετε, 39
 καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγε-
 μόνας δώσω, τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς
 χώρας, αὐτὸς δ' ἐφύομαι τελευταῖος, τοὺς ἵππους
 ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέη, παρέσομαι. Σύνθημα
 δ' εἶπον Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες
 ἀνεπαύοντο.

bro Brodæi et Eton. correxit Hut-
 chinson et Weiske, male defendit
 Zeune. Deinde *ἐπείον ἂν δι* habet
 Eton. Sequens *ἑλληνικὸν* male Eton.
 in Ἑλληνικὸν mutavit.

ἴαν τι πηλαστικόν Hæc omisit
 Steph. incuria, ut videtur, opera-
 rum; habent enim libri omnes editi
 et scripti.

39. καὶ τῷ νόμῳ Brodæus male-
 bat: καὶ ἰσὺς τῷ νόμῳ.

Ἀθηναῖον. Vargo Steph. Parif. E-
 ton. habent Ἀθηναῖον. Guelf. a pri-
 ma manu scriptum Ἀθηναῖον habet.
 Ἀθηναῖον probavit etiam auctor ver-
 sionis Anglicæ, Bingham, et Porson.
 Cui scripturæ, quominus probari
 possit, obflare censebat Zeune verba
 sequentia κατὰ τὴν συγγένειαν. Quid
 tamen in iis esset contrarium, non
 dixit. Cum eo sentiens Weiske cen-
 sebat locum, si probaveris Ἀθηναῖον,
 hunc se sum habere posse: *Thracæ*
hanc tesseram proposuisse, quod essent
cognitione cum Atheniensibus Minervæ
cultoribus juncti. Subdit tamen: *ve-*
rum clarius et pluribus verbis talia
Xenophon eloqui solet. Præterea si so-
lum Ἀθηναῖος nomen, sine aliquo verbo
boni omnis causa adjecto, non displicet,
est auctor alibi tesseram nominativo
usus commemorat. Denique, si sana

fiat verba, censet omnia hæc ad for-
 mulam tesseræ pertinere: Ἀθηναῖον
 κατὰ τὴν συγγένειαν. Quod Zeune
 secutus Hutchinsonum et Larcherum
 statuit, Atheniensibus propter cognat-
 ionem hunc honorem habitum fu-
 isse, ut ipsi dicerent tesseræ formu-
 lam, ei opinioni Weiske monet ob-
 stare verba ipsa, quæ tum ita scripta
 oportuerat: Τὸ δὲ σύνθημα εἶπεν οἱ
 Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Quin
 omnino omiffurum fuisse videri Xe-
 nophontem totam sententiam, certe
 verba extrema κατὰ τὴν συγγένειαν.
 Porson ad confirmandam lectionem
 Ἀθηναῖον nihil aliud attulit, nisi quod
 formam vocabuli ex Aristophanis
 Avibus versu 829. Equit. 760. firma-
 vit et Platonis Euthydemo p. 82. ed.
 Oxon. ex Eustathio ad Odyss. p.
 1456. l. 50. restituit. Mihi in utra-
 que scriptura displicet verbum εἶπεν,
 cum a Scuthe Græci tesseram po-
 poscissent sect. 34. σύνθημα παραδίδ-
 ναι. Ducis hoc ad officium pertine-
 bat. Deinde tessera cum Græcis et
 Thracibus erat communicanda; ea
 itaque brevis esse debebat, præcipue
 si Græca esset, quo facilius Thraces
 eam memoria retinerent Græci ser-
 monis ignari. Itaque minime assen-
 tiri possum Weiskio, Ἀθηναῖον κατὰ

- 40 Ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σαῦθης,
ἔχων τοὺς ἱππείας τεθωρακισμένους, καὶ τοὺς πελταστὰς
σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας, οἱ
μὲν ὀπλῖται ἡγούντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἶποντο, οἱ δὲ ἱπ-
41 πείς ὠπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν, ὁ Σαῦθης
παρήλαυνεν εἰς τὸ πρόσθεν, καὶ ἐπήνεσε τὸν Ἑλληνικὸν
νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις
πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν
πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ δεῖ, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
Φαινόμεθα. Ἄλλ' ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ, καὶ
42 ἀναπαύεσθε· ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἤζω. Ταῦτ' εἰπὼν
ἤλαυνε δι' ὄρους ὁδὸν τινα λαβών. Ἐπεὶ δ' ἀφίκετο εἰς
χιόνα πολλήν, ἐσκέφατο ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἵχνη ἀνθρώ-
πων ἢ προηγούμενα, ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτρίβῃ εἶδρα
43 τὴν ὁδόν, ἦκε ταχὺ πάλιν, καὶ ἔλεγε· Καλῶς, ὦ ἄνδρες,
ἔσται, εἰάν θεὸς θελήῃ· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομαι
ἐπιπεσόντες. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως,
ἂν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις·
ὑμεῖς δ' ἔπεσθε καὶ λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων
ἔπεσθε· ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἤξομεν εἰς τὰς κόμας
πολλὰς τε καὶ εὐδαίμονας.
- 44 Ἡνίκα δὲ ἦν μέσον ἡμέρας, ἦδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις,
καὶ κατιδὼν τὰς κόμας, ἦκεν ἐλαύνων πρὸς τοὺς ὀπλί-
τας, καὶ ἔλεγεν· Ἀφήσω ἥδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἱππείας

τὴν συγγένειαν formulam fuisse tesse-
ræ. Meliores igitur libros expectan-
dos censeo.

40. παρίδωκε] Edd. vett. Guelf.
παρίδωκεν.

41. ἀναπαύεσθε] Eton. liber ἀνα-
παύεσθαι habet.

42. ἐν τῇ ὁδῷ] Hæc defunt in libro
Etonensi.

προηγούμενα] Eton. πρὸς ἡγούμενα.
Sequens ἔστι ex Eton. et Paris. rece-

pit Zeune in locum vu'cati ἔκω,
quod revocavit Weiske. Πραττετα
Eton. ταχὺ omisit.

43. καλῶς, ὦ ἄνδρες] Eton. ἄνδρες,
καλῶς. Deinde ἦν θεὸς Paris.
λειφθῆτε] Paris. Eton. ἰφθῆ ἔα-
bent. Deinde ὑπερβάλλοντες w.
sed dicendum erat ὑπερβαλόντες.

πολλὰς] Inepte Eton. τινάς.
44. πρὸς τοῖς] Eton. εἰς τοῖς
bet.

εἰς τὸ πεδίον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κώμας.
 Ἄλλ' ἔπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἂν τις
 ὑφιστῆται, ἀλέξῃσθε. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, 45
 κατέβη ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο· Τί καταβαίνεις,
 ἐπεὶ σπεύδεις δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι οὐκ ἐμοῦ μόνον δεῖ· αἱ
 δ' ὀπλῖται θάπτον δραμούνται καὶ ἡδίων, ἂν καὶ ἐγὼ πε-
 ζὼς ἡγῶμαι.

Μετὰ ταῦτα ὥχετο, καὶ Τιμασίῳ μετ' αὐτοῦ, ἔχων 46
 ἱππέας ὡς τετταράκοντα τῶν Ἑλλήνων. Ξενοφῶν δὲ
 παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παρίεναι ἀπὸ τῶν λό-
 χων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐτρόχαζε, τούτους ἔχων·
 Κλεάνωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐν 47
 ταῖς κώμας ἦσαν, Σεύθης, ἔχων ὅσον πεντήκοντα ἱπ-
 πέας, προσελάσας εἶπε· Τάδε δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σὺ
 εἶπες· ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἔρη-
 μοι οἷχονται μοι, ἄλλος ἀλλαχῇ διώκων· καὶ δέδοικα,
 μὴ συστάντες ἀθρόοι που κακὸν τι ἐργάσωνται οἱ πολέ-

45. διη] Male conjunctivum verbi impersonalis διῷ cum Hutchinsono putavit Zeune. Recte Amasæus *te non mea unius opera indigere*. Deinde ἀνὶ ἐγὼ omisso καὶ Eton.

46. ἔχων, καὶ] Post ἔχων, quod ad Seuthen refertur, comma posui, monente Halbkartio.

τοὺς εἰς τριάκοντα] Juntina, Guelf. Eton. *πεντήκοντα* numerant. Hint satis certum argumentum nos habere ætatis Xenophontis, fere triginta annos tum nati, recte monet Weiske. Paulo antea *ἱππεῖς* habet Eton.

λόχων] Ita cum Steph. secunda et Paris. Hutchinso. *λοχαγῶν* est in reliquis Edd. Guelf. Eton. Sequens ἄλλων omittunt Edd. vett. et Guelf.

47. *πεντήκοντα*] Margo Steph. Villois. Paris. Eton. *τριάκοντα*. Sequens *προελάσας* ex iisdem libris dedit Hutchinso pro *προελάσας*.

Τάδε δὴ] *ἱστῖν* vel *γίγνεται* supplebat Zeune, et referebat cum Larchetio ad monitum Xenophontis fact.

38. quod displicet Weiskio, quod Xenophon de itinere nocturno monuisset, res autem hic medio die agantur adversus hostes. Deinde particulas ἀλλὰ γὰρ novi aliquid annexere. Igitur, inquit, aut intelligere debemus κατὰ τὸ σιωπῶμενον, Xenophontem dixisse, hostes haud dubie oppressum iri, aut antecessit aliquid fecit.

43. aut 45. ab eo dictum. Nam alias vehementer animosus aliis animum addere studet: hoc autem capite extremo has partes fere demandasse videtur Seuthæ. Verum Xenophon fecit. 37. de itinere nocturno et diurno dixerat, et ordinem ducendi exercitus enarraverat; ad utrumque pertinent etiam verba *οὐτὼν γὰρ ἡκιστα δισσώσται—πάσχειν*. Igitur Seuthen ad ista respicere nunc puto, nec aliquid a Xenophonte omissum esse, quod ex Seuthæ oratione nunc primum intelligamus.

ἄλλαχῃ] Margo Steph. Paris. Eton. ἄλλος ἄλλῃ. quod non minus probat poterat in hac narratione.

μιοι. Δεῖ δὲ καὶ ἐν ταῖς κώμας καταμένειν τινὰς
 48 ἡμῶν· μεστὰι γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν,
 ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ
 δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν Φά-
 λαγγα παρὰ τὰς κώμας. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν,
 συνηλίσθησαν ἀνδράποδα μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχι-
 λιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτὰ
 ἠλίσθησαν.

CAP. IV.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ κατακαύσας ὁ Σεύθης τὰς κώμας
 παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπὼν, (ὅπως φόβον ἐν-
 θείῃ καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷα πείσονται, ἀν μὴ πείθωται)
 2 ἀπῆγε πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε διατίθε-
 σθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, ὅπως μισθὸς γένηται τῷς
 στρατιώταις· αὐτὸς δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες ἐστρατοπεδεύσαντο
 ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. Οἱ δ' ἐκλιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ
 ὄρη.

3 Ἦν δὲ χιὼν πολλή, καὶ ψύχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ,
 ὃ ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγγυτο, καὶ ὁ οἶνος ὃ ἐν τοῖς
 ἀγγείοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ ῥῖνες ἀπακαίοντο
 4 καὶ ὕδα. Καὶ τότε δῆλον ἐγένετο, οὐ ἔνεκα οἱ Θραῖκες
 τὰς ἀλαπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φορεῦσι καὶ τοῖς

ἡμῶν] Castalio et Amaseus ἡμῶν.

48. συνηλίσθησαν] Edd. vett. Guelf. συνηλίσθησαν. Brodæus corrigebat συνηλίσθησαν. Deinde εἰς χίλια Eton.

2. ἵππας μισθὸς γένηται] Eton. liber habet ἵππας ἐν μισθὸς γένηται. deinde ἐστρατοπεδεύοντο Parif. Eton.

ἀνὰ τὸ Θυνῶν] Parif. omittit ἀνὰ τὸ.

3. ὁ οἶνος ὃ ἐν ταῖς] Ita Codex Eton. Alter articulus vulgo aberat. Ovidius Tristium iii. 10, 23. *udaque con-*
stanti formam servantia testis Vitis,

neo lausba meri, sed data frustra bi-
bunt.

ἀπακαίοντο] Edd. vett. Guelf. ἀπα-
 καίοντο, sed in Guelf. supposito pun-
 θο, notatum est. Parif. ἀπακαίοντο.
 Margo Steph. ἀπακαίοντο et ἀπακαί-
 οντο habet. Suidas in verbo ἀπα-
 καίω habet locum hunc: *συνεπὶ δὲ*
ὕπὸ κρύου ἀπακαύθησαν χύμας καὶ πύ-
δας.

4. δῆλον] Juntina, Guelf. a prima
 manu δὴ habet, verum dedit Castalio.
 ἀλαπεκίδας] Herodotus vii. 75.

ὥσὶ, καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς μηροῖς· καὶ ζεῖρας μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ἀφιεῖς δὲ τῶν αἰ-
 χμαλάτων ὁ Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, ἔλεγεν, ὅτι, εἰ μὴ κατα-
 βήσονται [οἰκήσοντες] καὶ πείσονται, ὅτι κατακαύσει
 καὶ τούτων τὰς κόμας καὶ τὸν σῖτον, καὶ ἀπολοῦνται τῷ
 λιμῷ. Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες
 καὶ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κό-
 μαῖς ἠλύζοντο. Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε
 τὸν Ξενοφῶντα τῶν ὀπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα
 συνεπισπένθαι. Καὶ ἀναστάντες τῆς νυκτὸς ἅμα τῇ
 ἡμέρᾳ παρήσαν ἐπὶ τὰς κόμας· καὶ οἱ μὲν πλείστοι
 ἔξεφυγον· (πλησίον γὰρ ἦν τὸ ὄρος) ὅσους δὲ ἔλαβε, κατ-
 ἠρόντισεν ἀφειδῶς Σεύθης.

Ἐπιοθένης δὲ ἦν τις Ὀλύνθιος παιδευαστής, ὃς ἰδὼν γ-

Ορῆις δὲ ἐπὶ μὲν τῆσι κεφαλῇσι ἀλω-
 τικίας ἔχοντας ἰσχυροῦντο, περὶ δὲ τὸ
 σῶμα κινῶντας, ἐπὶ δὲ ζεῖρας περιβεβλη-
 μέναι σκεῖλαι· περὶ δὲ τοὺς πόδας τι
 καὶ τὰς κόμας πύλαι νεβρῶν. Ovi-
 dius l. c. pellibus et futeis arcant male
 frigora bracciis; Oraque de toto corpore
 sola patent.

ζεῖρας] Eadem Herodotus vii. 69.
 Arabibus tribuit: ζεῖρας ὀνομαζόμενοι
 ἵππων. Harpocratio: Ζεῖρα ἢ ζεῖρα, ἢ
 τσις, ἢ ἰδυμά τι, ἢ ἰπιδύνοντο μετὰ
 τοῖς χιτῶνας, ὥστε ἱφαστίδας. Ety-
 mol. M. Ζεῖραι, χιτῶνες ἀνακινου-
 μέναι ἢ ἀνέκωλοι. Ante Hutchin-
 sonum ζεῖρας h. l. erat.

μέχρι τῶν ποδῶν] Articulum ex
 Eton. et Ety. M. adjunxi.

5. [οἰκήσοντες] καὶ] Hanc scriptu-
 ram reddidit Amaseus: οἰκίσονται
 habet margo Villois. Lectionem mar-
 ginis Steph. καταβήσονται καὶ σπέν-
 σονται interpretatus est Leonclavius;
 eamque ipse etiam probō propter
 fec. 12.

κατακαύσει] Eton. κατακαύονται,
 omisso ἔνι. Voluit, credo, κατακαύ-
 σονται. Repetiti ἔνι exemplum ex v.

6, 19. positum a Zeunio, non est
 plane simile nostro, sed amplius ver-
 bis.

Ἐκ τούτου] Edd. vett. Guelf. in
 τούτοις habent. Articulum αἰ ante
 πρεσβύτεροι omisi cum Eton.

6. συνεπισπένθαι] Vulgato συνέπι-
 σθαι ex margine Steph. Parif. Eton.
 substituit Zeune.

ἐπὶ τὰς κόμας] Ita Parif. Vulgo est
 ταῖς κόμας. Cyrop. i. 4, 6. ἐπὶ τὰς
 ταῦτων χώρας ἵπαστοι πάρεσιν. ii. 4,
 21. παρίσιν πρὸς αὐτόν.

κατέλαβον] Margo Steph. Parif.
 Eton. dedit ἔλαβι, et sequens ἀφειδῶς
 Σεύθης pro vulgato ἀπαντας ἢ Σιδῶν.
 Weiske Zeunii conjecturam ἀπαντας
 ἀφειδῶς ἢ Σιδῶν recepit.

7. Ὀλύνθιος] Eundem esse, qui su-
 pra Ἀμφιπολίτης dicitur peltastarum
 dux, putabat Hutchinson, qui Neo-
 nem comparabat Asinæum, qui alibi
 Λακωνικός vocetur. Sed non est par
 ratio in utroque, nisi Amphipolitas
 imperium in Olynthiis exercuisse ad-
 stitueris. Ceterum Suidas sua hinc
 duxit in voc. Ἐπιοθένης.

καλὸν παῖδα ἡβάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα ἀποθνήσκειν, προσδραμὼν Ξενοφῶντα ἰκέτευσε βοηθῆσαι 8 παιδί καλῷ. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ δεῖται, μὴ ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· καὶ τοῦ Ἐπισθένης διηγεῖται τὸν τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν ἄλλο, ἢ εἴ τινες εἴεν καλοί· καὶ μετὰ τούτων ἦν ἀνὴρ 9 ἀγαθός. Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο· Ἡ καὶ ἐθέλοισ ἀν, ὦ Ἐπίσθενες, ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ' ἐπανατείνας τὸν τράχηλον· Παῖς, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλ- 10 λει χάριν εἰδέναι. Ἐπήρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα, εἰ παΐσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἶα ὁ παῖς, ἀλλ' ἰκέ- τευε μὴδ' ἕτερον κατακαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθέ- νης, περιλαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν· Ὡρα σοι, ὦ Σεύθη, περὶ τοῦδε μοι διαμάχεσθαι· οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖ- 11 δα. Ὁ δὲ Σεύθης γελῶν, ταῦτα μὲν εἰα· ἔδοξε δ' αὐτῷ αὐτοῦ αὐλισθῆναι, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν οἱ ἐπὶ τῷ ὄρους τρέφοντο. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ ὑπο- καταβὰς ἐσκήνου· Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους, ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος ἀνωτάτῳ κώμῃ· καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἐν τοῖς ὄρειοῖς καλουμένοις Θραξὶ πλησίον κατεσκήνησαν.

πέλτην ἔχοντα] Additum hoc, ut intelligamus, Episthenem non minus animi virtutem spectasse quam formam corporis, censet Weiske. Nam puer ille non abjecerat, ut ignavi fo- lent, sed, ut homo fortis, peltam re- tinebat, qua fuerat armatus. Recte hæc vir doctus monuit!

προσδραμὼν] Deest in Juntina et Guelf. deinde ἰκίταις dat Paris.

8. δύναι] Vulgatum δύναι, quod Ionibus proprium est, ex Eton. correxit Zeune, probante Porfano. Sic est infra sect. 20. Convivii ii. 9. δύναι tamen revocavit Weiske.

λόχον] Cf. Plato Symposii c. 6. Nostri Symp. viii. 32. deinceps Guelf. § omisit, margo Steph. cum Eton. § εἶναι habet.

9. Ὁ δὲ Σεύθης] Eton. καὶ ὁ Σεύ-

θης.

10. Ἐπήρετο—ἰκίταις] Omisit hæc Eton. Deinde ὦρα μοι Edd. vett. Guelf. ὦρα omisso σοι Eton. habet.

11 ἵνα μὴ] Margo Steph. Paris. Eton. ἵνα μὴδ' habent. Sequens εἰ ante ἰαί τοῦ ὄρους deest in Eton.

αὐτὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν omittunt; deinde καταβὰς dat Guelf. postea Eton. ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔχων.

ἀνωτάτῳ] Guelf. ἀνωτάτη habet.

ὄρειοῖς] Brodæi liber ὄρειος, Paris. Eton. ὄρειος καλουμένους. Muretus, de- leto iv, ex sect. 21. scribendum puta- bat τοῖς ὄρειοῖς καλουμένοις. Articulu- lum τοῖς ante καλουμένους de senten- tia Stephani et auctoribus Codicibus, quos antefatur Stephanus, delendum censuerat Hutchinson, secluserat Zeune, omisit Weiske.

Ἐκ τούτου ἡμέραι οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ 12
 τοῦ ὄρους Θρᾶκες, καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην, περὶ
 ὁμῆρων καὶ σπονδῶν διεπράττοντο. Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν
 ἔλεγε τῷ Σεύθῃ, ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις σκηνοῶεν, καὶ
 πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι· ἡδίων δὲ ἂν ἔξω αὐλίζεσθαι
 ἔφη ἐν ἐχυροῖς ἂν χωρίοις μᾶλλον, ἢ ἐν τοῖς στεγνοῖς,
 ὥστε ἀπολέσθαι. Ὁ δὲ θάρρειν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν 13
 ὁμήρους παρόντας αὐτῷ. Ἐδέοντο δὲ καὶ τοῦ Ξενοφῶν-
 τος καταβαίνοντες τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους, συμπράξαι
 σφίσι τὰς σπονδάς. Ὁ δ' ὠμολόγει, καὶ θάρρειν ἐκέ-
 λευε, καὶ ἡγγυᾶτο μηδὲν αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πει-
 θομένους Σεύθῃ. Οἱ δ' ἄρα ταῦτ' ἔλεγον κατασκοπῆς
 ἕνεκα.

Ταῦτα μὲν τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν 14
 ῥύκτα ἐπιτίθενται ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ
 ἡγεμῶν μὲν ἦν ὁ δεσπότης ἐκάστης τῆς οἰκίας· χαλεπὸν
 γὰρ ἦν ἄλλω τὰς οἰκίας, σκοτούς ὄντος, ἀνευρίσκειν ἐν
 ταῖς κόμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκαὶ κύκλῳ περιεσταύρωντο
 μεγάλοις σταυροῖς τῶν προβάτων ἕνεκα. Ἐπεὶ δ' ἐγέ- 15
 νοντο κατὰ τὰς θύρας ἐκάστου τοῦ οἰκῆματος, οἱ μὲν εἰς-
 κκόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, ἃ ἔχειν ἔφασαν,

12. οὐ πολλαί] Margo Steph. Parif. Eton. ἡμέραι τι πολλαί. Quid si fu-
 isse suspiceret ἡμέραι τ' οὐ πολλαί?

ἐλθὼν] Steph. et Parif. habet partici-
 pium omiffum in Edd. vett. Guelf. Eton.

σκηνοῶν] Guelf. σκηνοῶν. Deinde
 ἱερίαι χωρίαι dant margo Steph. Pa-
 rif. Eton.

στεγνοῖς] Ex Guelf. hoc dedit
 Zeune pro στεναις. Ita ἔξω (τῆς κό-
 μαι) αὐλίζεσθαι opponitur τῷ σκηνοῶ-
 ναι ἐν στεγνοῖς i. e. sub tectis vici. Ita
 τὸ στεγνόν est in Œconom. vii. 19.
 seqq.

13. παρόντας αὐτῷ] Ita Aldina et
 Hatchinf. cum margine Villoif. αὐ-

τῶν Juntina, Steph. Guelf. Parif. E-
 ton. Sequens τῶν post τινος deest in
 Parif. libro.

μηδὲν αὐτοῖς] Edd. vett. Guelf. αὐ-
 τοῖς μηδὲν.

14. ἐκάστης τῆς] Ex Parif. articu-
 lum adjecit Zeune hic et sect. 15.
 Deinde ἄλλως pro ἄλλῃ dat Eton.
 non male!

15. ἐκάστου τοῦ] Suadente Brodæo
 τοῦ adjecit Zeune.

ἃ ἔχειν] Parif. pro his ἔχειν habet.
 Ad ἔφασαν Weiske intelligit Græcos;
 sed ita sequi debebat ἀσκηνοῦντας.
 Igitur videntur Thyni captivi intelli-
 gi. Deinde ἱερίσσαναι Aldina, ἱερί-
 σίμψαναι Guelf.

ὡς ἀποκόψαντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐν ἐπιμ-
πρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξίστα
ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθῆσθαι αὐτόν.

16. Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθω-
ρακισμένοι οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ
μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακεστίος,
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθὺς
ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων
17 σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θραῖκες Φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρέ-
πος αὐτοῖς, ὅπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ
αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησάν τινες
κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς·
οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτύντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἑλ-
18 λητες ἐδίδωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστρα-
φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰ-
κίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ Φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ
ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε καὶ Ἐνοδίαν τὸν λοχαγόν, καὶ

16. ἀσπίδας καὶ μαχαίρας] Omisit Juntina cum Guelf.

ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν] Eton. liber Eton. ἄδη ὡς ἐκτοκαίδεκα ὢν habet. Quod ætatem adolescentis annotavit Xenophon, videtur causam eam habuisse, quod ad inflandam tubam corporis adulti viribus opus esse videbatur.

17. ὑπεραλλομένων] Castalio ὑπεραλλομένων edidit. deinde Juntina εὐλήφθησαν.

ἐνισχομένων] Parif. Eton. ἐνισχομένων — τοῖς σταυροῖς omisso in. πελταστῶν male Juntina cum Guelf.

18. παρ' οἰκίαν] Guelf. cum Aldina οἰκίαν ἠκόντιζον καὶ οἱ μὲν εἰς. quæ fortasse est eadem varietas scripturæ, sed vitata. Mirum interpretes omnes de vitio hujus loci aperto tacere. Primum reversi Thyni per tenebras, ex his ipsis tenebris et late-

bris, ex τῷ σκότει ἠκόντιζον εἰς τὸ Φῶς. Hucusque bene procedit verborum structura. Sed unde pendent verba τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην? Mihi videntur hæc conjungenda cum sequentibus hoc fere modo: καὶ παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην ἔτρωσαν Ἰερώνυμόν τε ἔκ.

τι καὶ Ἐνοδίαν] Margo Steph. cum Parif. Εὐδία dat. Zeune Ἐνοσία, ex urbe Messenizæ Ἐνόση, scribendum conjecit. Weiske plura vulneratorum nomina excidisse recte conjecit, cum nominibus gentilibus et notatione dignitatis. Primum enim καὶ δι non sequi nisi post repetitum καὶ et post plura hominum nomina. Deinde, si Hieronymum et Theagenem solos nominare voluisset Xenophon, utrumque lochagum, didurum fuisse τοὺς λοχαγούς. Hanc equidem opinionem ipse etiam amplector. Atque ita apparet totam hanc sectio-

Θεαγένην δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς·
κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. Σεύθης 19
δὲ ἤκε βοηθήσαν σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν
σαλπικτην ἔχων τὸν Θράκιον. Καὶ ἐπέιπερ ἦσθετο,
ὅσον περ χρόνον ἐβοήθει, τοσαῦτον καὶ τὸ κέρως ἐφθέγ-
γτο αὐτῷ· ὥστε καὶ τούτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πο-
λεμίοις. Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν, ἐδεξιούτο τε καὶ ἔλεγεν, ὅτι
αὐτοί τεθνεώτας πολλοὺς εὐρήσειν.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δέεται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ 20
παράδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύε-
σθαι· εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν εἶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραία παρα- 21
δίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας,
τοὺς κρατίστους, ὡς ἔφασαν, τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρ-
χεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἦδη δὲ εἶχε καὶ τριπλασίαν
δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες, αἱ
πράττοι ὁ Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι.
Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὀπλί- 22
τας, πολλοὺς δὲ πελταστας, πολλοὺς δὲ ἱππέας, κατα-
βάντες ἰκέτευον σπεύσασθαι· καὶ πάντα ὁμολογοῦν

nem miris modis pluribus in locis
esse vitiatam.

Θεαγένην] Paris. Θεαγένην, Guelf. a
prima manu Θεογένην habet.

καὶ ἐσθῆς τινων καὶ] Ita cum mar-
gine Steph. liber Brodæi, Paris. Eton.
Hutchinson, sed ἴσθην ὦν καὶ σκεῦή
Edd. vett. Guelf. quod in ἴσθην ὦν τὰ
σκεῦή mutatum voluit Muretus, sim-
pliciter probavit Porson.

19. τοῖς πρώτοις] Qui primi ad Sen-
thes redierant, antea dispersi, interpre-
tatur Hutchinson; qui primi ad o-
perem ferendam Græcis advolaverant,
Zeune.

ἰατίπερ ἦσθετο] Mureti conjectu-
ram ἰαυὶ παρίστατο videtur Amasæus
secutus vertisse: et ubi in conspectu
fuit. Weiske locum lacunosum esse
censens, hoc supplementum propo-
suit participii φεύγοντας vel διακομί-
νον post ἦσθετο additi. Sed sana his

omnia esse recte monet Halbkart.
Periculum Græcorum ex incendio
Seuthæ facile cognoverat.

ἰβόθην] Muretus μετὰ βοῆς ἰβὺ in-
terpretatur. Est simpliciter *accurrete
auxilio*.

καὶ αὐτῷ] Edd. vett. αὐτῷ, Guelf.
ταύτῃ. Zeune αὐτὸ τοῦτο conjiciebat.
Cum Stephano facit margo Villoif.

ἰδεῖν αὐτὸν τε] Edd. vett. et Guelf. τε
omittunt. Sequens εὐρήσειν in locum
vulgati ἰδεῖν αὐτὸν recepi ex Paris.

21. πρεσβυτέρους ἄνδρας] Eton. πρε-
βυτέρους ἦδη. Deinceps Ὀρυζῶν Edd.
vett. Guelf. cf. ad sect. 11.

τριπλασίαν] Quam antea, cum
Græci advenirent.

κατέβαινον] Odrýas mediterraneas
regiones incoluisse ita significat.

22. ἀπὸ τοῦ ὄρους] Prepositionem
omittunt Edd. vett. Sequens ἰατίπερ
dedit Zeune pro vulgato ἰατίπερ.

G & 2

ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ ἐνενήμι-
πρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλαῦντες, ἐξίστα
ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἣ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθῆ-
σθαι αὐτόν.

16. Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθω-
ρακισμένοι οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, ἀσπίδας καὶ
μαχαίρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακεστίας,
ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐδὺς
ἐκπηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων
17 σκηνωμάτων. Οἱ δὲ Θραῖκες Φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρέ-
πος αὐτοῖς, ὅπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ
αὐτῶν ὑπεραλλομένων τοὺς σταυροὺς ἐλήφθησαν τινες
κρεμασθέντες, ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς·
οἱ δὲ καὶ ἀπέθανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἑλ-
18 λητες ἐδίωκον ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστρα-
φέντες τινὲς ἐν τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰ-
κίαν καιομένην ἠκόντιζον εἰς τὸ Φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ
ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν τε καὶ Ἑνοδίαν τὸν λοχαγόν, καὶ

16. ἀσπίδας καὶ μαχαίρας] Omisit Juntina cum Guelf.

ἐτῶν ὀκτωκαίδεκα ὢν] Eton. liber lxxv ἤδη ὡς ὀκτωκαίδεκα ὢν habet. Quod ætatem adolescentis annotavit Xenophon, videtur causam eam habuisse, quod ad inflandam tubam corporis adulti viribus opus esse videbatur.

17. ὑπεραλλομένων] Castalio ὑπερβαλλομένων edidit. deinde Juntina ἐλάφθησαν.

ἐνισχομένων] Parif. Eton. ἐνισχομένων — τοῖς σταυροῖς omisso in. πελταστῶν male Juntina cum Guelf.

18. παρ' οἰκίαν] Guelf. cum Aldina οἰκίαν ἠκόντιζον καιομένην. Etonensis post ἠκόντιζον adjungit καὶ οἱ μὲν εἰς. quæ fortasse est eadem varietas scripturæ, sed vitata. Mirum interpretes omnes de vitio hujus loci aperto tacere. Primum reverſi Thyni per tenebras, ex his ipsis tenebris et late-

bris, ἐκ τοῦ σκότους ἠκόντιζον εἰς τὸ φῶς. Hucusque bene procedit verborum structura. Sed unde pendent verba τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην? Mihi videntur hæc conjungenda cum sequentibus hoc fere modo: καὶ παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν καιομένην ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν τε &c.

σι καὶ Ἑνοδίαν] Margo Steph. cum Parif. Eudæia dat. Zeune Ἑνοδία, ex urbe Messeniæ Ἑνότιον, scribendum conjecit. Weiske plura vulneratorum nomina excidisse recte conjecit, cum nominibus gentilibus et notatione dignitatis. Primum enim καὶ δὲ non sequi nisi post repetitum καὶ et post plura hominum nomina. Deinde, si Hieronymum et Theagenem solos nominare voluisset Xenophon, utrumque lochagum, dicturum fuisse τοὺς λοχαγούς. Hanc equidem opinionem ipse etiam amplector. Atque ita apparet totam hanc sedio-

Θεαγένην δὲ Λοκρὸν τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδεὶς·
κατεκαύθη μέντοι καὶ ἐσθῆς τινων καὶ σκεύη. Σεύθης 19
δὲ ἤκε βοήθησάν σὺν ἑπτὰ ἱππεῦσι τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν
σαλπικτην ἔχων τὸν Θράκιον. Καὶ ἐπέειπερ ἦσθεο,
ὅσον περ χρόνον ἐβοήθει, τοσαῦτον καὶ τὸ κέρας ἐφθέγγετο
αὐτῷ· ὥστε καὶ ταῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πολέμοις.
Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν, ἐδεξιούτο τε καὶ ἔλεγεν, ὅτι
αὐτοῖς τεθνεώτας πολλοὺς εὕρησιν.

Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δεῖται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ 20
παράδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύεσθαι·
εἰ δὲ μὴ, αὐτὸν ἑᾶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραία παρα- 21
δίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους ἄνδρας,
τοὺς κρατίστους, ὡς ἔφασαν, τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἐρχεται
σὺν τῇ δυνάμει. Ἦδη δὲ εἶχε καὶ τριπλασίαν δύναμιν ὁ
Σεύθης· ἐκ γὰρ τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες, αἱ πράττοι ὁ
Σεύθης, πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι. Οἱ δὲ Θυνοὶ,
ἐπεὶ εἶδον ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὀπλί- 22
τας, πολλοὺς δὲ πελταστας, πολλοὺς δὲ ἱππείας, κατα-
βάντες ἰκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὡμολόγουν

nem miris modis pluribus in locis esse vitiatam.

Θεαγένης] Parif. Θεογένης, Guelf. a prima manu Θεογένης habet.

καὶ ἐσθῆς σινων καὶ] Ita cum margine Steph. liber Brodæi, Parif. Eton. Hutchinifon, sed ἱστῶν ὦν καὶ σινὼν Edd. vett. Guelf. quod in ἱστῶν ὦν τὰ σινὼν mutatum voluit Muretus, simpliciter probavit Porfion.

19. τοῖς πρώτοις] Qui primi ad Seuthem redierant, antea disperi, interpretatur Hutchinifon; qui primi ad opus ferendam Græcis advolaverant, Zeune.

ἱστίαις ἡσθεο] Mureti conjecturam ἱστίαις περιεσπαστο videtur Amataus secutus veriffisse: et ubi in conspectu fuit. Weiske locum lacunofum esse censens, hoc supplementum proposuit participii περιεσπαστος vel διακομίσσης post ἡσθεο additi. Sed sana his

omnia esse recte monet Halbkart. Periculum Græcorum ex incendio Seuthes facile cognoverat.

ἱστίαις] Muretus μετὰ βοῆς ἱστίαις interpretatur. Est simpliciter accurrere auxilio.

καὶ αὐτῷ] Edd. vett. αὐτῷ, Guelf. ταυτῷ. Zeune αὐτὸ τοῦτο conjiciebat. Cum Stephano facit margo Villoif. ἰδιωτῷ τε] Edd. vett. et Guelf. te omittunt. Sequens ἐνέσιον in locum vulgati ἐνέσιον recepi ex Parif.

21. πρεσβυτέρους ἄνδρας] Eton. πρεσβυτέρους ἦδη. Deinceps Ὀρυτῶν Edd. vett. Guelf. cf. ad sect. 11.

τριπλασίαν] Quam antea, cum Græci advenirent.

κατέβαινον] Odryfas mediterraneas regiones incoluisse ita significat.

22. ἀπὸ τοῦ ὄρους] Præpositionem omittunt Edd. vett. Sequens ἱστίαις dedit Zeune pro vulgato ἱστίαις.

G 2

23 ποιήσιν, καὶ τὰ πιστα λαμβάνειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ
 Σεύθης, καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυν, ἃ λέγων
 καὶ οὐκ ἂν ἔφη σπείσασθαι, εἰ Ξενοφῶν βούλετο τιμω-
 24 ρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ δ' εἶπεν Ἄλλ'
 ἔγωγε ἱκανὴν νομίζω καὶ νῦν δίκην ἔχειν, εἰ αὐτοὶ δούλῳ
 ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων· συμβουλευεῖν μέντοι ἔφη αὐτῷ,
 τὸ λοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακοὶ τι
 ποιῶν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι εἶν. Οἱ μὲν οὖν ταύτη
 πάντες δὴ προσωμολόγουν.

CAP. V.

ΤΠΕΡΒΑΛΛΟΤΣΙ δὲ πρὸς τοὺς ὑπὲρ Βυζαντίου Θρά-
 κας, εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκ ἐτι ἀρχὴ
 Μαισάδου, ἀλλὰ Τήρου τοῦ Ὀδρυσῶ, ἀρχαίου τινός.

23. ἃ λέγων.] Eton. ἃ λέγων. Se-
 quens σπείσασθαι posui pro vulgato
 σπείσασθαι, monente Porfono.

24. καὶ νῦν] Hæc ex margine Steph.
 libro Brodæi, Paris. Eton. adjecit
 Zeune, quæ mihi disionem Xeno-
 phonteam minime redolere videntur.
 Expectabam equidem idem.

πάντες δὴ] Ex Eton. δὴ adjuncti
 vulgo omisium.

1. ἐπιβέλλουσι.] Montes trajecisse
 arguit verbum. Sed mallet addi-
 disset nomen Græcorum et Seuthæ
 Xenophon.

δσιρ.] Paris. ὅτι habet. Δίλτα ex h.
 1. memorat Eustathius ad Dionysii
 Periegesin versu 242. de quo audi P.
 Gyllium de Bosporo Thracico p. 153.
*Evidens a Bosporo obvi pedibus ad
 Salmydessum oram Ponti importuosam,
 longe lateque apertam septentrionibus
 ventis; in medio itinere vidi locum,
 quem Xenophon appellat Delta, cæteri
 scriptores Delcon sive Delconem: hodie
 nominant Dercon; id oppidum est,
 quod ab urbe Byzantio abest iter pede-
 stre unius diei. En tribus partibus
 clauditur lacu dulci, nisi cum tempesta-
 tibus mare incitatum exiguo Euripo in-
 tromittit, a quo piscis Delcon appellat-
 ur, ab Athenæo commemoratus. Is qua-*

*lis fit, in nostris piscationibus informa-
 bitur.* Hucusque Gyllius. Athenæus
 libro iii. p. 118. ex Euthydemo me-
 dico memorat διλανόν—ἀπὸ Δίλτα-
 νος τοῦ ποταμοῦ. ad quem Casaubo-
 nus ex Hesychio Δίλτα, λίμνη ἰχθυο-
 φέρον πρὶ τὴν Θρᾷαν, comparavit.
 Gyllii locum ignoravit etiam aupe-
 rus Editor Athenæi.

Μαισάδου] Junt. Steph. Μαισάδου,
 Castal. Μαισάδου, Guelf. Μαισάδου,
 Eton. Μαισάδου, Paris. Μαισάδου. Cf. ad
 vii. 2, 32.

Τήρου] Edd. vett. Guelf. Τηρίου, Pa-
 ris. Τήρου.

ἀρχαίου τινός] Zeune putat eundem
 esse, de quo supra vii. 2, 22. ubi Τή-
 ρης Seuthæ πρόγονος vocatur. Quidam
 igitur Xenophon repetit τοῦ Σεύθου
 πρόγονου. Deinde mirum genus di-
 cendi mihi videbatur esse hoc ὅτι δ'
 ἦ οὐκ ἐτι ἀρχὴ Μαισάδου, viventis tum,
 ἀλλὰ Τήρου, qui tum diu mortuus
 inter antiquos censebatur. Dicendum
 potius fuerat, incolas ejus regionis
 olim paruisse Teri, tunc excussio re-
 gum jugo liberos fuisse et ἀποσπῆσαι.
 Hutchinson Teren putat eundem, de
 quo Thucydides ii. 29. ἰδὲ Τήρου αὐ-
 τοῦ τοῦ Σιγάδου πατρὸς πρώτου Ὀδρύ-
 σης τῶν μεγάλων βασιλέων ἐπὶ πλῆθος

Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας 2
παρῆν. Καὶ Σεύθης, ἐξαγαγὼν ζεύγη ἡμιονικὰ τρία,
(οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοεικὰ, καλέσας Ξενο-
φῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διανεῖμαι τοῖς
στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ τὰδ' εἶπεν· 3
Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ καὶ αὐτῶς λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς
στρατηγοῖς δωρῶν, οἱ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχα-
γοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν λαμβάνει ἐν μὲν Τιμασίῳ ὁ Δαρ- 4
θανεὺς, ἐν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἐν δὲ Φρυνίσκος ὁ
Ἀχαιοῦς· τὰ δὲ βοεικὰ ζεύγη τοῖς λοχαγοῖς κατεμερί-
σθη. Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξηληλυθὸς ἤδη τοῦ
μηνὸς, εἰκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ἡρακλείδης ἔλεγεν,
ὅτι οὐ πλεῖον ἐμπολήσαι. Ὁ οὖν Ξενοφῶν ἀχθесθεῖς 5
εἶπε· Δοκεῖς μοι, ὦ Ἡρακλείδη, οὐχ ὡς δεῖ κηδεσθαι
Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκῆδου, ἦκες ἂν πλῆρη φέρων τὸν μι-
σθὸν, καὶ προσδανεισάμενος, εἰ μὴ γ' ἄλλως ἐδύνα, καὶ
ἀποδόμενος τὰ σαυτοῦ ἱμάτια.

Ἐνταῦθεν ὁ Ἡρακλείδης ἠχθέσθη τε, καὶ ἔδεισε, μὴ 6
ἐκ τῆς Σεύθου Φιλίας ἐκβληθεῖν· καὶ ὅ τι ἐδύνατο ἀπὸ
ταύτης τῆς ἡμέρας Ξενοφῶντα διέβαλλε πρὸς Σεύθην.

τῆς ἄλλης Θέρμης ἰσότησι. Recte!
Sed ita Xenophon dicere debebat τοῦ
τῶν Ὀδρυσῶν ἀρχαίου βασιλέως. Sed
articulus τοῦ post Τήρου additus mo-
net, Teren filium Odrysi, antiqui il-
lius, a quo Odrysi populi appellati
fuerint, intelligi voluisse Xenophonem.
Igitur post Ὀδρύσου comma po-
sui. Inter Thraciæ ὑπαγεῖδας nu-
meratur Τίρης καὶ Δερμικαίτης Polyæ-
no iv. 16. Τήρης ὁ Σινάλευ πατὴρ est
in Plutarchi Apophthegm. p. 87. ed.
Hutten.

4. λαμβάνει] Male Guelf. λαμβά-
ναι scriptum habet.

Φρυνίσκος] Parif. Eton. Φίληξ ha-
bent. Sequens κατεμερίσθη recepi ex
iisdem libris in locum vulgati κατι-
μέρισι.

οὐ πλεῖον ἐμπολήσαι] Guelf. cum
Edd. vet. οὐτι. Deinde ἐμπολήσαι
Eton. Vulgatum ἐμπολήσαι monente
Pierfano ad Moerin. p. 156. et Porfio-
no correxi.

5. ἀχθесθεῖς εἶπεν] Margo Steph.
Parif. Eton. εἶπεν ἰσότησας plenius ha-
bent; sed mihi ἰσότησας, quod ab
h. l. alienum est, videtur inferendum
in narratione de Heraclide ἱσότη-
σας. Digna enim hominis fraudu-
lenti ingenio affirmatio juramento
addito videtur.

σαυτοῦ] Edd. vet. Guelf. ἑαυτοῦ.
quod ubique ut magis Atticum præ-
ferendum cenfebatur Porfion.

6. Ἐνταῦθεν εἰ] Edd. vet. Guelf. ἰ-
ταῦθέν τι habent. Deinde διίβαλε Pa-
rif.

- 7 Οἱ μὲν δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθης δὲ ἤχθετο αὐτῷ, ὅτι ἐντόνως ταῖς στρατιώταις ἀπῆτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν αἰεὶ ἐμέμνητο, ὥς, ἐπειδὴν ἐπὶ Θάλατταν ἀπέλθῃ, παραδῶσαι αὐτῷ Βισάνθην καὶ Γάνον καὶ Νέον τεῖχος· ἀπὸ δὲ τούτου ταῦ χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. Ὁ μὲν γὰρ Ἡρακλείδης καὶ τούτο διαβεβλήκει, ὥς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη, τείχη παραδιδόναι ἀνδρὶ δύναμιν ἔχοντι.
- 9 Ἐκ τούτου ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο, τί χρὴ ποιεῖν περὶ τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ἡρακλείδης, εἰσαγαγὼν τοὺς ἄλλους στρατηγούς πρὸς Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτούς, ὅτι οὐδὲν ἂν ἦττον σφεῖς ἀγαγοίεν τὴν στρατιάν, ἢ Ξενοφῶν, τὸν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐν τὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνῶν.
- 10 συστρατεύεσθαι τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν Ἐγὼ μὲν τοῖνον, οὐδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς μέλλῃ εἶναι, στρατευσάμεν ἂν ἄνευ Ξενοφώντος. Καὶ ὁ Φρυνίσκος καὶ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίῳ.
- 11 Ἐντεῦθεν Σεύθης ἐλοιδῶρει τὸν Ἡρακλείδην, ὅτι οὐ

7. οἱ μὲν δὴ] Eton. οἱ μὲν οὖν. - Ex eodem sequenti sectione ἀπείλθῃ repositum Zeune; solæcum ἀπείλθῃ revocavit Weiske.

8. παραδῶσαι] Ita cum Guelf. Zeune. παραδῶσω Juntina. Vulgatum παραδόναι revocavit Weiske.

Βισάνθην] Guelf. Βισάνθην. Plinius iv. scd. 18. *At in ora amnis Erginus oppidum fuit Ganos: deseritur et Lyfmachia jam in Cherroneſo.* ubi antea *legebatur Gonos.* Scylacis Periplus p. 28. ed. Hudsoni: *Μετὰ τὴν Χιρρόνησον ἐστὶ Θράκια τείχη τὰδε· πρῶτον Λευκὴ ἀκτὴ, Τυρίστασις, Ἡράκλεια, Γάνος, Γανίαι, Νίον τεῖχος, Πιρίνδος πόλις καὶ λιμὴν, Δαρμινὸν τεῖχος, Σηλυμβρία πόλις καὶ λιμὴν.* Æschines c. Ctesiph. p. 474. *nominat Σίρριον τεῖχος καὶ Δαρμόκον καὶ Ἐργίσκην καὶ Μαυρογίσκην καὶ Γάνος καὶ Γανίαν.* Cf. Valeſius ad

Harpocrat. p. 16.

9. ἐβουλεύετο] Merito Weiske desiderat mentionem arceſſiti a Seuthe Xenophontis et propositi belli per superiorem Thraciam gerendi. Idem ἔτι ἀνωτέρω scriptum malebat.

ἑκπλεων] Omisit liber Eton. recte puto; aut excidisse verba plura putandum. Dehebatur enim militibus stipendium (vide scd. 4.) plurimum dierum mensis præteriti; huc referatur ἑκπλεων μισθόν; sed quod additur *δυοῖν μηνῶν*, novam spem militibus et ducibus facere vult Heraclides, quasi stipendium in duos menses paratum et in promptu sit.

10. μέλλῃ] Castalio μέλλω dedit. Sequens ἂν ante ἄνω omisſum malim, quanquam repeti interdum ὁ bene sciam.

παρακαλεῖ καὶ Ξενοφῶντα. Ἐκ δὲ τούτου παρακα-
 λαῖσιν αὐτὸν μόνον. Ὁ δὲ γνούς τοῦ Ἡρακλείδου τὴν
 πανουργίαν, ὅτι βούλοιστο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τοὺς
 ἄλλους στρατηγούς, παρέρχεται λαβὼν τοὺς τε στρατη-
 γούς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς. Καὶ ἐπεὶ πάντες 12
 ἐπέσιθσαν, συσστρατεύοντο, καὶ ἀφικνεῦνται, ἐν δεξιᾷ
 ἔχοντες τὸν Πόντον, διὰ τῶν Μελινοφάγων καλουμένων
 Θρακῶν, εἰς τὸν Σαλμυδησσόν. Ἐνθα τῶν εἰς τὸν Πόν-
 τον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι·
 τέναγος γάρ ἐστιν ἐπὶ πᾶμπόλῃ τῆς θαλάττης. Καὶ οἱ 13
 Θραῖκες οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες, στήλας ὀρίσάμενοι, τὰ
 καθ' αὐτοὺς ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λήζονται· τέως δ' ἐλέ-
 γοντο, πρὶν ὀρίσασθαι, ἀρπάζοντες πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων
 ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα εὐρίσκοντο πολλαὶ μὲν κλίνας, 14

11. καὶ Ξενοφῶντα] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgo erat τὸν Ξενοφῶντα.

12. Πόντον] Aldina, Guelf. τόπον. Melinophagos ex h. l. et Theopompi Chii historiis commemorat Stephanus Byzantinus. Qui fuerint, mox videbimus.

Σαλμυδησσόν] Libri antiquiores Σαλμυδιεσσόν, Parif. Eton. Ἀλμυδησσόν.

ὀκέλλουσι] Edd. vett. ὀπύλλουσι habent. Sequens ἰσὶ πᾶμπόλῃ pro vulgato ἰσὶ πολὺν dedit Parif. Eton. Scymnus Chius: ἵστ' αἰγιάλος τις Σαλμυδησσὸς λιγύμενος ἢ ἰστανόσιμα στάδια τιναγῶδης ἔργον καὶ δυσπρόσιτος ἄλμιμος· τι παντὶλῶς παρατίταται, καὶ αὐτὰς ἰχθυότατος τόσος. Strabo vii. p. 438. ed. Siebenk. de Salmydeffo: ἵστοι δὲ οὗτος ἱερμὸς αἰγιάλος καὶ λιθώδης, ἄλμιμος, ἀναπισσάμενος πάλος πρὸς τοὺς βορέας, σταδίῳ ἵστοι ἰστανόσιμα μέχρι Κυανίων τὸ μήκος, πρὸς δὲ οἱ ἰσπύσσοντες ὑπὸ τῶν Ἀσπῶν διασπάζονται τῶν ὑπερυμνίων, Θρακίῳ Ἰθνεῖ. Idem p. 442. Ὑπὲρ τοῦ Βυζαντίου τῶν Ἀσπῶν Ἰθνεῖς, ἢ ὅτι Καλλύβη πέλις, Φιλίσσου τοῦ Ἀμύντου τοὺς πανηροτάτους ἰστανό-

θα ἰδεύσαντες. Hos igitur Aftos esse putō Μελινοφάγους Θραῖκας Xenophon- tis. Hinc Africe regio Plinii, Ἀσπία καὶ στρατηγία Ptolemæi. Æschylus Promethei versu 732. Σαλμυδησσὸς γνάθος τραχὺς Πόντου, ἰχθυόειντος καὶ τῆσι, μητροῦ καὶ νῶν.

13. στήλας ὀρίσάμενοι] Hutchinson Iurisdictio et deinceps ὀρίσασθαι maluit, Morus στήλαις, vulgatum Zeune interpretatur columnas tanquam ἰστανόσιμα statuere. Deinceps ἱστανόσιμα habent Edd. vett. Guelf.

ἰλίζοντο] Margo Steph. Parif. Eton. ἰλίζοντο πρὶν ὀρίσασθαι ἀρπάζοντες πολλούς.

ἀποθνήσκον] Arrianus Periplus Ponti p. 25. de Salmydeffo: τούτου τῷ χωρίῳ μήμηρ σπασίεται Ξενοφῶν ὁ πρῶτος, καὶ μέχρι τούτου λίγῃ τῇ στρατιᾷ Ἰθνεῖ τῶν Ἑλλήνων, ἧς αὐτοὺς ἠγάσαστο, ὅτι τὰ τελευταῖα τῶν Σαῶν τῇ Θρακίᾳ ἰστανόσιμα καὶ πρὸς τῆς ἀλμιμότητος τοῦ χωρίου πολλὰ ἀνίστασιν, ὅτι ἰστανόσιμα ἰσπύσσον τὰ πλεῖστα χυμῶν βιαζόμενα, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ πρῶτοι οἱ ὑπὲρ τῶν ναυαγίων ἰσπύσσον διασπάζονται. In Fragmento Periplusi Ponti p. 15. ed. Hudsoni primum Θυνῶς dicitur ἰλίζοντες ἀπὸ τῆς Ἀσπίας.

- πολλὰ δὲ κιβώτια, πολλὰ δὲ βίβλοι, καὶ τάλλα πολ-
λὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις τεύχεσι ναύκληροι ἄγουσιν. Ἐν-
15θεν ταῦτα καταστρεφόμενοι, ἀπήσαν πάλιν. Ἐνθα
δὴ Σεύθης εἶχε στρατεύματα ἤδη πλεον τῷ Ἑλληνικῷ· ἐκ
τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ ἐτι πλείους καταβεβήκεσαν, καὶ
οἱ αἰὲ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατηλύσθησαν δὲ
ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ Σηλυβρίας, ὅσον πενήκοντα σταδίας
16ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν οὐδεὶς πα-
εφαίνετο· πρὸς δὲ τὸν Ξενοφῶντα οἱ τε στρατιῶται πάν-
χαλεπῶς εἶχον, ὃ τε Σεύθης οὐκέτι οἰκείως δέκετο,

αἷς Θράκης ὑπάρχουσα. deinde repe-
tuntur verba supra posita, quibus ad-
duntur hæc: οὗτος δ' ὁ Ἄλμυδιος
αἰγυαλὸς ἢ ἰσπακεία σταδία τιναγώ-
δης ἄγει καὶ et reliqua, quæ supra ex
Scymno posui, nisi quod hic est τὰς
ναυεὶς ἐχθρότατας τῆς. Denique
Diodorus partem narrationis Xeno-
phontæ sed mutilatæ retulit in libri
xiv. c. 37. his verbis: οἱ δὲ πλείους
στρατιωτικὴν ἐπιστάμην ζῆν βίον, καὶ
σχιδὴν ὄντας παντακίχλους, στρατηγὸν
αὐτῶν εἰλοντο Ξενοφῶντα, οἱ ἀνελαβὸν
τὴν δύναμιν ἄρμασι πολισήσαντο Θρᾷκας
τοὺς περὶ τὸν Σαλμυδρῶντα οἰκούντας·
οὗτος δ' ἵσκει μὲν ἢ ἄριστος τοῦ Πέν-
του, παρικτινῶν δ' ἢ τοῦ πλείους
σουλ ναυάγιοι. Οἱ μὲν οὖν Θρᾷκες ἐύ-
διστοι περὶ τοσούτους τοὺς εἰσπύοντες
οὗτος τοὺς ἐκπύοντες τὴν ἰσπύον αἰ-
χμαλωτίζουσιν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν μετὰ τῶν
αὐτοθροασμένων στρατιωτῶν ἰμβαλὸν αὐ-
τῶν ἐς τὴν χώραν, μάχη τε ἐποίησε καὶ
τὰς πλείους τῶν πομπῶν ἐνίκησε, ubi
vides res antea gestas cum posteriori-
bus turpiter misceri. Præterea Xe-
nophon ipse infra cap. 7, 23. ἔκασ-
τοχίλους ponit Græcos.

14. ἐνέκοντο] Ita Paris. Eton.
Vulgatum ἐνέκοντο decebat potius
στρατηγὸν, non rerum a se gestarum
paratorem.

βίβλοι] Liber Brodæi et Paris. γι-
γραμμῶν habet, quod supplemen-
tum ideo repudiat Larcher, quod li-
brorum scriptorum tum magna fue-
rit raritas, nec verosimile sit, eos a
mercatoribus fuisse in oras barbaro-

rum transvectos. Ipse igitur scribi
voluit βυβλία πολλά, fasciculos, vulgo-
tes, restes interpretatus. Cui respon-
dit Zeune ita, ut moneret naves eje-
ctas tempestate in oram barbarorum
fine dubio iter instituisse in alteram
Ponti oram, ad Cherfoneum Tauri-
cam et Bosporum Cimmerium, quæ
loca coloniis Græcis frequentarentur.
Deinde suspicatur βίβλοι esse non
tam libros scriptos, sed fasciculos
chartæ, cum in loco Theopompi hi-
storici apud Longinum c. 43. inter
dona Ægyptiorum regi Persarum ob-
lata numerentur etiam χάρται βιβ-
λίων. Addit varium usum papyri ex
Theophrasti loco: καὶ ἐκ τῆς βίβλου
ἰστία τι πλύνουσι καὶ ψάδιον καὶ
ἰσθῆτάς τινος καὶ στρωμνὴς καὶ σχοπία
καὶ ἴτιρα πλείον. Opinionem hanc
posteriorem amplectitur Weiske.

15. ἢ πλείον] Ex libro Brodæi,
Guelf. Paris. Eton. ἢ adiecti cum
Weiskio; compara cap. 4. sect. 21.

ἴτι πλείον] Edd. vet. Guelf. πλείον
habent. deinde ἢ αὐτὸν πειθόμενοι.

Σηλυβρίαν] Ita vet. Edd. Guelf.
Σηλυβρίας Steph. Σηλυβρίας dedi-
cum Paris. Eton.

πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.
Eton. τριάκοντα numerant. Præterea
ἴσον Eton. omittit.

16. πρὸς δὲ τὸν] Edd. vet. Guelf.
καὶ πρὸς μὲν habent. Sequens πᾶν
χαλεπῶς ex Guelf. recepi. Margo
Steph. Paris. Eton. πανχαλεπῶς dant.
Vulgatur πᾶν χαλεπῶς.

ἀλλ' ὅποτε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλὰ ἤδη ἀσχολίας ἐφαίνοντο.

CAP. VI.

ΕΝ δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, σχεδὸν ἤδη δύο μηνῶν ὄντων, ἀφικνοῦνται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πελούνεικος παρὰ Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν, ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ στρατεύεσθαι ὡς ἐπὶ Τισσαφέρην, καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέγει, ὅτι δαρεικὸς ἐκάστῳ ἔσται μισθὸς τῷ μηνὸς, καὶ τοῖς λοχαγοῖς διμοιρία, καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετραμοιρία. Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ὁ Ἡρακλείδης, ² πωθόμενος, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει τῷ Σεύθῃ, ὅτι κάλλιστον γεγνηται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι δύνανται τῷ στρατεύματι, σὺ δὲ οὐκ ἔτι δὴ· ἀποδιδούς δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριεῖ, σὲ δὲ οὐκ ἔτι ἀπαιτήσονται τὸν μισθόν, ἀλλ' ἀπαλλάσσονται ἐκ τῆς χώρας.

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει παράγειν· καὶ ³ ἐπεὶ εἶπον, ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἤκουσι, λέγει, ὅτι τὸ στράτευμα ἀποδίδωσι, φίλος τε καὶ σύμμαχος βούλεται εἶναι, καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενία. Καὶ ἐξένιζε μεγα-

ἰφαίνοντο.] Vulgatum *ἰγίνοντο* ex margine Steph. libro Brodæi, Paris. Eton. cum Weiskio correxi. *ἰγίνοντο* est in Edd. vet. et Guelf.

1. Θίμβρωνος.] Edd. vet. Guelf. Θίμβρωνος. Cf. ad Hellenic. lii. 1, 3. seqq.

ὡς ἰσὶ] Paris. Eton. omittunt ὡς. Verba καὶ τοῖς στ. τετραμοιρία defunt in Iustina.

2. ἰσὶ τὸ στράτευμα] Ad arcessendum et avocandum exercitum.

κάλλιστον] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. Vulgo est κάλλιον. iidem libri sequens οὐκ ἰσὶ δὴν dederunt pro οὐ δὴν, quod erat ante Zenonianam.

ἀπαιτήσονται] Ita Eton. pro ἀπα-

τήσονται, quod vulgabatur.

ἐκ τῆς χώρας] Vulgatum ἐκ τῆς γῆς ex margine Steph. Paris. Eton. correxi, cum propter auctoritatem optimorum librorum, tum maxime ob numeros orationis.

3. παράγειν] Lacedæmonios legatos jubet adduci. Deinde σύμμαχος ὡς λέγεται ἵνα habet margo Villois. in qua scriptura forte ὡς βούλεται ἵνα latet.

ἰσὶ ξενία. Καὶ] Vulgatam distinctionem ἵνα καλεῖ τε—ἰσὶ ξενία, καὶ ἐξένιζε mutavi, ut priora verba ad orationem Scythæ referantur: tempus etiam præfens καλεῖ suadet ita. Vulgatum ἰσὶ ξενία correxit Hutchinson.

λοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ οὐ καλεῖ, οὐδὲ τῶν ἄλλων
 4 στρατηγῶν οὐδένα. Ἐρωτῶντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων,
 τίς αὐτῆς εἶη Ξενοφῶν, ἀπεκρίνατο, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἶη οὐ
 κακός, φιλοστρατιώτης δὲ καὶ διὰ ταῦτο χεῖρόν ἐστιν
 αὐτῷ. Καὶ οἱ εἶπον· Ἄλλ' ἢ δημαγωγεῖ ὁ αὐτὴς τοὺς
 5 ἄνδρας; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης· Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἄρ'
 οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται περὶ τῆς ἀπαγω-
 γῆς; Ἄλλ' ἦν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες
 αὐτοὺς ὑπόσχησθε τὸν μισθόν, ὀλίγον ἐκείνῳ προσχόντες
 6 ἀποδραμοῦνται σὺν ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν
 συλλεγεῖεν; Αὐρίον ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, πρῶτ'
 ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, ὅτι, ἐπειδὰν ὑμᾶς
 ἰδῶσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὕ-
 τως ἐληξε.

7 Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἄγουσιν ἐπὶ τὸ στράτευμα τοὺς Λά-
 κωνας Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ
 στρατιά· τῷ δὲ Λάκωνε ἐλογέτην, ὅτι Λακεδαιμονίως
 δοκεῖ πολεμεῖν Τισσαφέρνει, τῷ ὑμᾶς ἀδίκησαντι· ἦν οὖν

4. τίς αὐτῆς] Edd. vett. Guelf. ἵτι
 τίς αὐτῆς.

χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ] Weiske senten-
 tiam non satis claram, ut in Xeno-
 phonte, esse censens ex sect. 39. addi
 volebat: πρὸς τι τῶν Λακεδαιμονίων καὶ
 πρὸς αὐτῷ. *deteriori est conditione grae-*
ca interpretatur.

5. Ἄρ' οὖν—μή] Ut in Platonis
 Gorgia sect. 34. est: Ἄρ' οὖν οὐ δικαιο-
 σσύνη τινι χροῖται καλῶνται οἱ ἐρῶντες
 καλῶντες; et sect. 35. Ἄρ' οὖν οὐ περὶ
 τούτου ἡμφισβητήσαμεν; ita in media
 oratione Memorab. ii. 6, 34. Ἄρα μὴ
 διαβάλλεσθαι δεῖται ὑπ' ἡμῶν; Formulæ
 Ἄρ' οὖν οὐκ exempla alia Platonica
 posuit Hoogeveen Schützii p. 101.
 Ἄρα μὴ ex loco Memorab. habet p.
 97. sed Ἄρ' οὖν μὴ omisit. Locum
 Sophoclis Antigonaë 632. ὦ παῖ, τι-
 λειαν ψῆφον ἄρα μὴ πλῆνιν τῆς μελλο-
 νύμφου, πατρὶ λυσταίνων πάρι; recte

correxit G. Hermann. ad Vigerum p.
 789. Ἄρα μοι scribens. Addo nunc
 simillimum Platonis locum in Prota-
 gora p. 90. ed. Bip. ἄλλ' ἄρα μὴ οὐ
 τοιαύτην ὑπολαμβάνεις σου τὴν παρὰ
 Πρωταγόρου μάθησιν ἵστασαι, ἄλλ' οὐκ
 αἶσαρ ἢ παρὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἱστῶντα
 quem locum frustra tentavit Step-
 hanus ἔπε pro ἄρα coniciens, quod ip-
 sum ex Ficini versione ductum est.

περὶ τῆς] Eton, præpositionem o-
 misit.

ὑπόσχησθε] Eton. ὑποσχέσθε, quod
 cum ἦ non coit.

ἐκείνῳ προσχόντες] Leonclavius et
 Hutchinson commate post partici-
 pium posito referunt hæc ad legatos,
 rectius Stephanus ad milites. Cete-
 rum in τῶν habent Paris. Eton. πα-
 ροσχόντες Juntina et Guelf. Deinde
 σὺν ἡμῖν Eton.

6. ἴφην, ἵτι] Guelf. ἴφην, ὅς habet.

ἴητε σὺν ἡμῖν, τὸν τε ἐχθρὸν τιμωρήσεσθε, καὶ δαρεῖκόν
 ἕκαστος αἴσει τῷ μνητὸς ὑμῶν· λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλαῦν
 στρατηγὸς δὲ, τὸ τετραπλαῦν. Καὶ αἱ στρατιῶται ἄσμε- 8
 νοὶ τε ἤκουσαν, καὶ εὐθὺς ἀνίσταταιί τις τῶν Ἀρκάδων,
 τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορήσων. Παρὴν δὲ καὶ Σεύθης,
 βουλόμενος εἰδέναι, τί πρᾶχθήσεται· καὶ ἐν ἐπηκόῳ
 εἰστήκει, ἔχων τὸν ἐρμητέα· συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνι-
 στὶ τὰ πλείοστα. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Ἀρκάς· Ἄλλ' ἡμεῖς 9
 μὲν, ὧ Λακεδαιμόνιοι, καὶ πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν, εἰ
 μὴ Ξενοφῶν δέῃ ἡμᾶς πείσας ἀπήγαγεν· ἐνθα δὴ
 ἡμεῖς μὲν τὸν δεινὸν χειμῶνα στρατευόμενοι καὶ νύκτα
 καὶ ἡμέραν οὐδὲν πεπάμεθα· ὁ δὲ τοὺς ἡμετέρους πόνους
 ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδία μὲν ἐκείνον πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ
 ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· ὥστε, ὅ γε πρῶτος λέγων, ἐγὼ 10
 μὲν, ἔφη, εἰ ταῦτον ἴδοιμι καταλευσθέντα, καὶ δόντα
 δίκην, ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε, καὶ τὸν μισθὸν ἂν μοι δοκῶ
 ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἂν ἔτι τοῖς πεπονημένοις ἄχθεσθαι.
 Μετὰ τοῦτον ἄλλος ἀνέστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Ἐκ δὲ
 τούτων Ξενοφῶν ἐλέξεν ὧδε·

Ἄλλα πάντα μὲν ἄρα ἀνθρώπων ὄντα προσδοκᾷν δεῖ, 11

7. ἴητε—τὸν τι] Edd. vett. Guelf. Eton. ἴησι. Sequens τι omittit Eton.

9. Ἄλλ' ἡμεῖς μὲν] Hæc verba omittit Eton. Deinde margo Villois. habet ἴσθα γι μὲν τὸν δεινόν.

πιστάμεθα] Vulgatum πιστάμεθα ex libris scriptis Stephani præeunte Weiske et Hutchinsono correxit Zeune.

πεπλούτικεν] Edd. vett. Guelf. Paris. Eton. male πεπλούτηκεν.

10. ὅ γε πρῶτος λέγων] Xenophon-tis hæc esse narrantis, non Arcadis accusantis verba, docet ipsa structura eorum. Weiske in iis vim nescio quam inesse putabat, ut demonstraretur, quam inique cum Xenophonte egerint milites, cum is, qui primo loco dicebat, nondum exploratis aliorum sententiis, neque inflamma-

tus aliorum invidiosa oratione, aufus sit ipsum turpi morte dignum pronuntiare. Mihi vero verba aliena ab h. l. et spuria esse videbantur.

πιστάμενοις] Hoc pro vulgato πιστάμενοις Hutchinso dedit ex Paris. et Eton. Sed in Paris. est καὶ οὐδὲν ἰσὶ τοῖς πιστάμενοις. Margo etiam Steph. ἰσὶ commemoravit.

ἄλλος ἀνίστη] Edd. vett. Guelf. ἄλλος ἀνίστη ἂν. Hinc suborta est Zeunio conjectura satis inficeta: ἀνίστη, ἀνίστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. Re-gius Weiske comma vulgo positum post ἀνίστη sustulit.

Ἐκ δὲ τούτων] Guelf. in δὲ τούτων habet, quod præfero. Alia ratio est supra i. 3, 11. ὅ τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων.

11. μὲν ἄρα] Ex Paris. ἄρα addidi.

ὅποτε καὶ ἐγὼ νυνὶ μὲν ὑφ' ὑμῶν αἰτίας ἔχω, ἐν ᾧ πλεί-
 στην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε δοκῶ συνειδέναι περὶ ὑμᾶς
 παρεσχημένους. Ἀπετραπόμην μὲν γε ἤδη οἵκαδε ὤρ-
 μημένος, μὰ τὸν Δία, οὗ τι πυνθανόμενος ὑμᾶς εὖ πρᾶτ-
 τειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπέρους εἶναι, ὡς ὠφελή-
 12 σων, εἴ τι δυναίμην. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον, Σεύθου ταυταὶ
 πολλοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ ὑπ-
 σχνουμένου ἐμοὶ, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν,
 ταῦτο μὲν οὐκ ἐπεχείρησα ποιεῖν, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἐπίστα-
 σθε· ἦγον δὲ, ὅθεν ὤμην τάχιστ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν
 διαβῆναι. Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμιζον ὑμῖν εἶ-
 13 ναι, καὶ ὑμᾶς ἡδεῖν βουλομένους. Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρχος,
 ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν, ἐκώλυσε διαπλεῖν ἡμᾶς, ἐκ τούτου
 (ὅπερ εἰκὸς ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως βουλευσάι-
 14 μεθα, ὅ τι χρὴ ποιεῖν. Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκούοντες μὲν
 Ἀριστάρχου ἐπιτάττοντος ὑμῖν εἰς Χερρόνησον πορεύεσθαι,
 ἀκούοντες δὲ Σεύθου πείθοντος ἑαυτῷ συστρατεύεσθαι,
 πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δὲ ἐψηφί-
 σασθε ταῦτα. Εἴ τι οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα ἡδίκησα, ἀγα-
 15 γὼν ὑμᾶς, ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἴπατε. Ἐπεὶ γε
 μὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ τοῦ μισθοῦ, εἰ μὲν
 ἐπαινῶ αὐτὸν, δικαίως ἂν με καὶ αἰτιῶσθε καὶ μισοῦτε·

Sequens *νυνὶ* ex Junt. Guelf. Parif.
 recepit Zeune. *αἰτίαν* cum Hutchin-
 fono dedit Weiske.

ἐμαυτῷ γε] Vulgo additum δὲ *μου*
 ut solœcum damnat liber Eton. igitur omisi.

ὀρμημένος] Margo Steph. Parif. Eton. *ὀρμημένος* οὐ, μὰ τὸν Δία. unde tempus unice verum accepi.

12. *αὐτοὶ ὑμεῖς*] Ex libro Brodæi et Eton. *ὑμεῖς* addidit Zeune.

ἦγον] Margo Steph. cum Parif. *ἦγον*. deinde *ὤμην* Eton. habet.

13. *βουλευσάμεθα*] Edd. vett. Guelf. *βουλευσάμεθα*. Ceterum verba *ἔπε* *εἰ-*

περὶ δῆπου ἢ alienum locum occupasse suspicor, et reponenda statim post *ἡμᾶς*. Hic enim, ubi nunc sunt, otiosa videntur esse.

14. *ἐψηφίσασθε*] Ita margo Steph. cum Parif. Vulgo est *ἐψηφίσασθε*.

Εἴ τι οὖν—εἴπατε] Eton. liber *ὁ* cum verbo *εἴπατε* omisit.

15. *Ἐπεὶ γε μὴν*] Margo Steph. *ἐπεὶ δὲ γε ὑμῖν*. Parif. Eton. *ἐπεὶ ἡ ὑμῖν*.

ἂν με καὶ] Ex Guelf. *καὶ* addidit Zeune. Sequens *πάντων* primus addidit Stephanus.

εἰ δὲ πρόσθεν αὐτῷ πάντων μάλιστα φίλος ὦν, νῦν πάντων διαφορώτατός εἰμι, πῶς ἂν ἔτι δικαίως, αἰρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύθου, ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ ὧν πρὸς ταῦτον διαφέρομαι; Ἄλλ' εἰποιτε ἂν, ὅτι ἔξεστι, 16 καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα παρὰ Σεύθου τεχνάζειν. Οὐκ ὦν δῆλον τοῦτο γε, ὅτι, εἴπερ ἐμοὶ ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ οὕτως ἐτέλει δῆπου, ὥς ὦν τε ἐμοὶ δαίη στεροῖτο, καὶ ἄλλα ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἄλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου, ἐπὶ ταύτῃ ἂν ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δούς μείον, μὴ ἀποδοῖη ὑμῖν τὸ πλεῖον. Εἰ τοίνυν αὐτως ἔχειν ᾤεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν αὖ- 17 τίκα μάλα ματαίαν ταύτην τὴν πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆσαι, εἴαν πρᾶττετε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γάρ, ὅτι Σεύθης, εἰ ἔχω τι παρ' αὐτοῦ, ἀπαιτήσῃ με, καὶ ἀπαιτήσῃ μέντοι δικαίως, εἴαν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ, ἐφ' ἣ ἐδωροδόκουν. Ἀλλὰ πολλῷ μοι δοκῶ δεῖν 18 τὰ ὑμέτερα ἔχειν· ὁμνύω γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ, ἃ ἐμοὶ ἰδία ὑπέσχετο Σεύθης, ἔχειν· πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων σύνοιδός μοι, εἰ ἐπιερκῶ. "Ἵνα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε, συνεπέμνυμι, μηδὲ, ἃ οἱ 19 ἄλλοι στρατηγὰ ἔλαβον, εἰληφέναι, μὴ τοίνυν μηδ' ὅσα

πῶς ἂν ἴτι] Ex Guelf. ἂν inferui, in quo est πῶς ἂν τι.

16. τοῦτό γε, ἴτι, εἰσι] Eton. liber τοῦτό γε ἴστι, εἰσι habet.

ὅς ὦν τι] Edd. vett. Guelf. ὅς, ὅστις ἂν habent; deinceps ἴσι τοῦτο—τὸ πλείονος.

17. παρ' αὐτοῦ] Ita cum margine Villosi. Steph. Hutchinson et Weiske. ἀπ' αὐτοῦ dedit Zeune. Male ἔχω τι Hutchinson.

με, καὶ ἀπαιτήσῃ] Hæc ex libro Paris. et Eton. acceperunt, vulgo omisso, unde legitur solæce: αὐτοῦ, ἀπαιτῆται μίντι δικαίως. In Edd. vett. est, ut in Guelf. ἀπαιτῆται μίν τι, in Castal. ἀπαιτῆται μίν γε.

βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτῷ] Vulgatum αὐτοῦ correxi. βεβαιῶν h. l. est idem, quod ἰμπεδοῦν. Cyprip. v. 1, 22. ἄλλα

καὶ Ἑρκαίους τοὺς ἱερους καὶ τὰς δαίμνας, ὅς ἰδουα, ἰμπεδοῦν. viii. 8, 2. ἴτι πρότερον βασιλεὺς καὶ οἱ ὑπ' αὐτῷ καὶ τοῖς τὰ ἰσχυρὰ πιστωμένοι, εἰ τι ἱερους ἰμπεδοῦν, ἡμπεδοῦν, εἰ τι δαίμνας δαῖν, ἰβριβαῖον.

ἰδωροδόκουν] Ita margo Steph. cum Paris. Vulgabatur ἰδωροδοκούμεν. Utrumque eodem sensu dici, falso ait Zeune; ἰδωροδοκῶναι enim, quo utitur Demosthenes aliquoties, significat corruptum munusculum facere aliquid. Contra ἰδωροδοκῶν eidem, ut Aristophani aliisque Atticis scriptoribus, est munusculum accipere.

18. σύνοιδι] Junt. cum Guelf. συνίω δὲ habent.

19. μὴ τοίνυν μηδ'] Frequentius dicitur μήτι γε ἔσται, ποδάμ, πο δὲ cap.

- 20 τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί δὴ ταῦτα ἐποίαν; Ὁρῶντες, ὅσω μᾶλλον συμφέροισι τούτῳ τὴν τότε πενίαν, τοσούτῳ μᾶλλον αὐτὸν φίλον μοι ἔσεσθαι, ὅποτε δυνηθεῖς. Ἐγὼ δὲ ἅμα ὁρῶ αὐτὸν εὖ πράττοντα, καὶ
- 21 γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ τὴν γνώμην. Εἴποι δὴ τις ἄν. Οὐκ οὐκ αἰσχύνη οὕτω μωρῶς ἐξαπατῶμενος; Ναὶ μὰ Δία ἡσχυρόμην μέντοι, εἰ ὑπὸ πολεμίου γε ὄντος ἐξηπατήθην. Φίλῳ δὲ ὄντι ἐξαπατᾶν αἰσχρόν μοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἐξα-
- 22 πατᾶσθαι. Ἐπεὶ, εἰ γε πρὸς φίλους ἐστὶ Φυλακῇ, πᾶσαν οἶδα ὑμᾶς Φυλαξαμένους, ὥς μὴ παρασχῶν τούτῳ πρόφασιν δικαίαν, μὴ ἀποδίδοναι ὑμῖν, ἀ ὑπέσχετο· οὔτε γὰρ ἡδίκησαμεν τοῦτον οὐδὲν, οὔτε κατεβλακεύσαμεν τὰ τούτου, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδὲν,
- 23 ἐφ' ὃ τι ἡμᾶς οὗτος παρεκάλεσεν. Ἀλλὰ φαίητε ἂν, ἔδει τὰ ἐνέχυρα τότε λαβεῖν, ὥς μηδὲ, εἰ ἐβούλετο, ἐδύνατο ἂν ταῦτα ἐξαπατᾶν. Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκαύσατε, ἀ ἔγὼ οὐκ ἂν ποτε εἶπον τούτου ἐναντίον, εἰ μὴ μοι παντάπασιν ἀγνώμονες ἐδοκεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάριστοι.
- 24 Ἀναμνήσθητε γὰρ, ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμασιν ἐτυγχάνετε, ἐξ ὧν ὑμᾶς ἐγὼ ἀνήγαγον πρὸς Σεύθην. Οὐκ εἰς μὲν Πέρηνθον, εἰ προσήτε τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος

20. φίλον μοι ἔσεσθαι] Margo Steph. Parif. Eton. φίλον ποιήσεσθαι, ὅποτε δυνηθεῖς.

καὶ γιγνώσκω—γνώμην] Verbis mitibus et oratione iusto brevior utitur, ut Seuthæ præfenti parcat, recte monente Weiskio.

21. μωρῶς] Parif. μωρῶς habet; deinde Edd. vett. Guelf. αἰσχύνομαι.

πολεμίου γε ὄντος] Ita liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. Vulgo erat οὕτως.

22. εἰ γε—φυλακῇ] i. e. qua quidem sola erga amicos cautione opus esse videtur.

πᾶσαν—φυλαξαμένους] Ita margo Steph. cum Parif. et Eton. διαφυλ.

erat antea. Præterea πάντας ex margine Steph. receperunt Welfius et Hutchinson.

οὐδὲ μὴν] Margo Villoif. οὐδὲ μὴν annotavit.

23. ὥς—ιδύνατο δὲ ταῦτα] Verba ἂν ταῦτα ex libro Eton. addicvi. Superest tamen, quod mihi dubitationem facit, ὥς—ιδύνατο δὲ, nisi comparare vuleris lectionem antiquam scilicet. 26. ἡμῖν ἐπαινεῖν μὲν ἔν, ὥς ἀξίον μὲν ἵστας ἐπὶ τὰς κόμας ἵστας εὖ ἰδυάμεθα σίτων λαμβάνον.

μοι παντάπασιν] Vulgo interfertur & cum libro Eton. omiffi; quam varietatem silentio præterit Zeune.

24. εἰ προσήτε] Edd. vett. Guelf.

ὑμᾶς ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ αἰεὶ εἰσιέναι, ἀποκλείσας τὰς
 πύλας· ὑπαίφριον δὲ ἔξω ἐστραταπαθεύετε· μέσος δὲ χει-
 μὼν ἦν· ἀγορὰ δὲ ἐχρῆσθε, σπάνια μὲν ὀρώντες τὰ ὄνια,
 σπάνια δὲ ἔχοντες, ὅτων ὠνήσεσθε. Ἀνάγκη δὲ ἦν μένειν 25
 ἐπὶ Θράκης· (τρίηρεις γὰρ ἐφορμαῖσαι ἐκώλυον διαπλεῖν).
 εἰ δὲ μένοι τις, ἐν πολεμίᾳ χώρα· εἶναι, ἔνθα πολλοὶ μὲν
 ἵππεῖς ἐναντίον ἦσαν, πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ 26
 ὀπλιτικὸν μὲν ἦν, ὥ, ἀθροοὶ μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κόμας,
 ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα σίτον λαμβάνειν οὐδὲν τι ἄφθονον·
 ὅτε δὲ διώκοντες ἂν ἡ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα κατελαμ-
 βάνομεν, οὐκ ἦν ἡμῖν· αἷτε γὰρ ἵππικόν οὔτε πελταστι-
 κὸν ἔτι ἐγὼ συνεστηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, 27
 ἐν ταιαύτῃ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ἀντισταῖν μισθὸν
 προσαιτήσας, Σεύθην σύμμαχον ὑμῶν προσέλαβον, ἔχοντα

Eton. *πρόσιτοι* habent. Ita memorat Zeune. Sed ex Eton. libro annotatum reperi Πίρηνδον *πρόσιτοι πόλιν*, Ἀρίσταρχος. Locum fanum equidem non praeficit. Monuit me God. Hermannus, virum doctum in Ephemeride Anglicana *Critical Review*, Januarii 1803. p. 8. corrigere si *προσῆντι σὴ πόλιν*, *if ye had arrived before the city*.

ἀγορῇ δὲ ἐχρῆσθαι] Si bene habet locus, significat: *visum et commeatum, nemine praebente, emere coacti eratis*. An dicitur ut ἀγορῇ δίδωσθαι τὸ στρατόπεδον apud Thucydidem?

ἔσαν ὠνήσιοι] Ita Stephanus. *ἔσαν ὠνήσιοι* margo Steph. Paris. Eton. Contra *ἔσαν* Edd. vett. Guelf. quod probat Abresch Animadv. ad Aeschylum p. 186. et Porfion.

25. ἰφορμαῖσαι] Edd. vett. Guelf. *ἰφορμαῖσαι*. deinde *μίνι* Guelf. Sequens *χώρα* omittit Eton. liber.

26. ὥ, ἀθροοὶ] Aldinum *ὡς, ἀθροοὶ* cum Stephano revocavit Weiske, quod cum verbis *ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα* non convenit. Quare cum Zeunio sequor scripturam Juntinae, Guelf. Paris. marg. Steph. Accedit sequens *ἔτα*.

καταλαμβάνομεν] Vulgatum *κατα-*

λαμβάνομεν correxī ex scriptura Eton. unde καταλαμβάνομεν posuit Hutchinson, omissum a Zeunio. Convenit antecedens *ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα*.

οὐκ ἦν ἡμῖν] Edd. vett. *οὐκ ἦν ὑμῖν*. Sequens *συνιστηκός* male Index Zeunianus *equitatum congregatum* interpretatur. Ita et alii, quos merito reprehendit Weiske; ipse vero vertit: *equitum et peltastarum copiae juxta descriptae, censuratae et instructae*. Aliud enim esse *συνθροισμένον*, aliud *συνιστηκός*. Nam, inquit, si tantum dispersae fuissent ad quodcunque vel otium vel negotium illae copiae, quantumque quae laboris fuisset, illas cogere et congregare? Putat igitur, equites post abitum Xenophonis rursus inter *παλίους* lectos militasse, peltastas quoque in reliquis cohortes distributos fuisse. Verum equidem potius peltastas cum equitibus abiisse puto cum iis, quos memorat Xenophon vii. 2, 3. Praeterea est in graeco *ἴσι* *συνιστηκός*, quo significari videtur equitatum plane dissolutus. Ita noster Cyrop. vi. 1, 54. *ἴσι δὲ πάντα συνιστάναι αὐτῷ τὰ στρατὸς τοὺς πύργους, βοηθῶναι τωρίων κομητηρίο* *esset conficienda*.

ἰππείας καὶ πελταστας, ὧν ἑμεῖς προσεδίδομε, κακῶς
 26 ἂν ἐδόκουν ὑμῖν βεβουλαῦσθαι πρὸ ὑμῶν; Τούτων γὰρ
 δήπου κοιωνήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κώ-
 μαις εὐρίσκετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θρᾷκας
 κατὰ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν· καὶ προβάτων καὶ ἀ-
 29 δραπόδων μετέσχετε. Καὶ πολέμιον οὐκέτι οὐδένα ἐωρῶ-
 μεν, ἐπειδὴ τὸ ἰππικὸν ἡμῖν προσεγένετο· τέως δὲ θαρ-
 σαλέως ἡμῖν ἐφείποντο οἱ πολέμιοι καὶ ἰππικῶ καὶ πελ-
 ταστικῶ, καλύοντες μηδαμῇ κατ' ὀλίγους ἀποσκευασ-
 30 μένους τὰ ἐπιτηδεια ἀφθονώτερα ἡμᾶς περιζέσθαι. Εἰ
 δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, μὴ
 πάνυ πολὺν μισθὸν προστελεῖ τῆς ἀσφαλείας, ταῦτο δὴ
 τὸ πάθημα τὸ σχέλιον; καὶ διὰ ταῦτο οὐδαμῇ αἴσθε
 31 χρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι; Νῦν δὲ δὴ πῶς ἀπέρχεσθε;
 Οὐ διαχειμᾶσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς ἐπιτηδείοις,
 περιττὸν δ' ἔχοντες ταῦτο, εἴ τι ἐλάβετε παρὰ Σεῦθου;
 τὰ γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε· καὶ ταῦτα πράττον-
 τες, οὔτε ἄνδρας ἐπείδετε ὑμῶν αὐτῶν ἀποθανόντας, οὔτε
 32 ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δὲ τι καλὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ
 Ἀσίᾳ βαρβάρους ἐπέπρακτο ὑμῖν, οὐ καὶ ἐκείνο σὺν
 ἔχετε, καὶ πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην εὐκλειαν προσελη-
 φατε, καὶ τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θρᾷκας, ἐφ' οὓς ἐστρα-
 τεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς Φημὶ δικαίως

27. πρὸ ὑμῶν] Ita Steph. cum Guelf. et Paris. et sic est βουλαῖσθαι πρὸ Cyrop. i. 6, 42. πρὸς est in Edd. vet. et Eton. libro.

28. μετίσχετε] Margo Steph. Paris. Eton. μᾶλλον μετίσχετε.

29. οὐκ εἶσι οὐδὲνα ἐωρῶμεν] Vulgo est παλῖνοι οὐδὲνα ἴσι ἐωρῶμεν, sed mecum facit Paris. Eton. nisi quod in Eton. Junt. et Guelf. est ἐωρῶμεν.

εἴως] Eton. εἴλος — ὑμῖν. Postea ὑμᾶς Paris. ἡμᾶς vero omittunt Edd. vet. Guelf. Eton.

30. ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι] Vulgatum

ζῶντά μ' εἶναι, quod sensu plane omni destituitur, ex Paris. et Eton. correxi, ubi tamen χαρῆται est scriptum pro χρῆται.

31. εἴ τι ἐλάβετε] Ita margo Steph. cum libro Brodæi, Paris. Eton. Vulgo erat εἰ, et in Eton. præterea est λάβετε.

εὐὰ γὰρ σὺν] Male Juntina cum Guelf. τὰ γὰρ παρὰ σὺν habet.

32. ἐμῖν, οὐ καὶ ἐμῖν] Vulgatum οὐκ ἐμῖν ex Guelf. mutavit Zeune. In Paris. est οὐκ ἐμὲ, in Eton. ἐμὲ ἐμῖν, οὐκ ἐμῖν.

ἀν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς θεοῖς χάριν εἶδέναι,
ὡς ἀγαθῶν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ὑμέτερα τοιαῦτα. Ἄγεται 33
δὲ πρὸς τῶν θεῶν, καὶ τὰ ἐμὰ σκέψασθε ὡς ἔχει.
Ἐγὼ μὲν γὰρ, ὅτε πρῶτον ἀπῆρα οἶκαδε, ἔχων μὲν ἔπαι-
νον πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπεπορευόμεν, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς καὶ
ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὐκλειαν· ἐπιστευόμεν δὲ ὑπὸ
Λακεδαιμονίων· οὐ γὰρ ἂν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς
ὑμᾶς. Νῦν δ' ἀπέρχομαι πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους, 34
ὑφ' ὑμῶν διαβεβλημένος, Σπύρην δὲ ἀπηχθήμενος ὑπὲρ
ὑμῶν, ὃν ἡλπιζον, εὖ ποιήσας μεθ' ὑμῶν, ἀποστραφὴν
καὶ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ γένοιτο, καταθήσεσθαι.
Ἱμεῖς δ', ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλεῖστα, καὶ 35
ταῦτα πολὺ κρείττοσιν ἐμαυτοῦ, πραγματευόμενός τε οὐδὲ
νῦν πῶ πέπαυμαι ὃ τι δύναμαι ἀγαθὸν ὑμῖν, τοιαύτην
γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Ἄλλ' ἔχετε μὲν με, αὐτε Φεύ- 36
γοντα λαβόντες, αὐτε ἀποδιδράσκοντα· ἦν δὲ ποιήσητε,
ἀ λέγετε, ἵστε, ὅτι ἄνδρα κατακάνοντες ἔσοσθε, πολλὰ
μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ σὺν ὑμῖν
ποιήσαντα καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ μέρει καὶ

33. τὰ μὲν δὴ] Ex Eton. δὴ inferui,
et deinde vulgatum ἀγεται δὴ, πρὸς
θεῶν correxi.

τὰ ἐμὰ] Cum Junt. et Guelf. τὰ
ἐμαυτοῦ dedit Zeune.

πρῶτον] Margo Steph. Parif. Guelf.
πρώτην. Deinceps ἀπῆρα Edd. vett.
cum Guelf. Postea ἰστί τῶν ἄλλων
Juntina habet.

34. πρὸς μὲν] Edd. vett. Guelf. μὲν
omittunt. Sequens ἀπηχθήμενος dedi-
t ex libro Eton. ubi tamen ἀπηχθήμε-
νος scriptum esse dicitur. Vulgo erat
ἀπηχθήμενος.

ἡλπιζον] Ita cum Eton. Zeune.
Vulgatum antea ἡλπισεν δ', quod so-
lucum est, revocavit tamen Weiske.

εἰ γένοιτο] Stephani conjecturam
in locum vulgati γίνετο recepi cum
Weisio et Hutchinsono. Eandem
probavit etiam Weiske, ita tamen,

ut vulgatam scripturam excusaret ex-
emplis locorum, ubi nomina vel
masculina vel feminina verbis sin-
gularis numeri junguntur. Zeune
verba hæc ineptissime ad ἀποστραφὴν
referebat. Ex hoc vero loco apparet,
Xenophonti tum (Olympiadis xciv.
anno 4. vel Ol. xcv. 1.) necdum con-
jugem liberosve fuisse.

35. ἀγαθὸν ὑμῖν] Miror pronomen
ad sensum absolvendum necessarium,
oblatum a libris Brodæi, Parif. Eton.
sprevisse cum Zeunio Weiskium,
quoniam ille antecedens ὑμῖν δὲ re-
ferebat etiam ad πρ. ἀγαθόν. Contra
si ὑμῖν omittendum censeas, tum
vero copulam τε ante εὖ δὴ delendam
censeo, comparato loco in Hierone
viii. 8. ἵτι καὶ ἐξ ὧν ἀπηχθάνονται εἰ
ἀνδρες, ἡμῶς πολὺ πλείον τῶν ἰδιω-
τῶν ἀνάγκη ἰστί πραγματιεύεσθαι.

παρὰ τὸ μέρος· θεῶν δὲ ἴλεων ὄντων καὶ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν ὑμῖν στησάμενον ὅπως δέ γε τῶν Ἑλλήνων μηδενὶ πολέμιοι γένοισθε, πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, 37 πρὸς ὑμᾶς διατεινόμενον. Καὶ γὰρ οὖν νῦν ὑμῖν ἔστιν ἀνεπιλήπτως πορεύσθαι, ὅποι αὖν ἔλησθε, καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὑμεῖς δὲ, ὅτι πολλὰ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, καὶ πλεῖτε, ἔνθα δὴ ἐπιδυμεῖτε πάλαι, δέονται δὲ ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον δυνάμενοι, μισθὸς δὲ φαίνεται, ἡγεμόνες δὲ ἤκουσι Λακεδαιμόνιοι, οἱ κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι, νῦν δὴ καιρὸς δοκεῖ ὑμῖν εἶναι, 38 ὡς τάχιστα ἐμὲ κατακτανεῖν; οὐ μὴν, ὅτε γε ἐν ταῖς ἀπόροις ἦμεν, ὧ πάντων μνημονικώτατοι· ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ αἰεὶ ὡς εὐεργέτου μεμνησθαι ὑπισχεῖσθε. Οὐ μέντοι ἀγνώμονες οὐδ' αὐτοὶ εἰσιν, οἱ νῦν ἡκοντες ἐφ' ὑμᾶς ὥστε, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ ταύτας δοκεῖτε βελτίονες εἶναι, τοιαῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ. Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

39 Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστὰς εἶπεν αὐτοῖς· Ἄλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὧ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτῷ μαρτυρῆσαι· Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ Πολυτίμου

36. παρὰ τὸ μέρος] Weiske cum Zeunio interpretatur: et ex officio et prater officium, comparans Arriani Anab. iii. 26, 8. de Parmenione: ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ζήτων, ὧν πολλάκις καὶ ἐν μέρει καὶ παρὰ τὸ μέρος κατὰ πρόστασιν τῆν Ἀλεξάνδρου ζῆν χρέεται ἱεργύται. ubi ex nostro loco scribendum esse liquet in τῷ μέρει.

γίνωσθαι] Guelf. Eton. γίνωσθαι.

πρὸς ὑμᾶς] Eton. liber hæc omisit, ad sententiam tamen necessaria. contra vos recte interpretatur Weiske, comparans locum vii. 1, 25. seqq. Guelf. deinde διατινόμενον habet.

[πρὸς ὑμᾶς διατινόμενον] In annotatione Mori ingenio honos erat suus

tribuendus, qui primus in Indico monuerat: πρὸς ὑμᾶς, scilicet terra est Ictio, significabit apud vos seu vestra causa. Ex Eriphola.]

37. νῦν ὑμῖν] Eton. liber νῦν omisit. ἴλησθε:] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ante Zeunium Silius revocavit Weiske.

οἱ πρόσταται] Articulum αἱ ex Guelf. restituit Zeune.

38. βελτίονες ὄνται] Eton. β. ὄντι habet.

39. οὐτως] Edd. vett. ἀλλ' οὕτως, ἄνδρες, ἰσχυρὸν μὲν οὐ. Guelf. οὕτως· ἀλλ' ἰσχυρὸν μὲν οὐ. Deinde Πολυτίμου ubique dat Guelf. Πολυτίμου sunt. Eton. ἀλλ' οὕτως· ἰσχυρὸν.

περὶ Ξενοφώντος, τίς ἀνὴρ εἴη, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε μέμφοσθαι, ἄγαν δὲ φιλοστρατιώτην ἔφη αὐτὸν εἶναι· διὸ καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων, καὶ πρὸς αὐτοῦ. Ἀναστὰς ἐπὶ τούτῳ Εὐρύλοχος ὁ Λαυ-40 σιάτης Ἀρκὰς εἶπε· Δοκεῖ γέ μοι, ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, τοῦτο ὑμᾶς πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν ἀναπράττειν ἢ ἐκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀπασταγεῖν. Πολυκράτης δὲ Ἀθη-41 ναῖος εἶπεν ἀναστὰς ὑπὲρ Ξενοφώντος· Ὁρᾷ γεμῖν, ὦ ἄνδρες, ἔφη, καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὃς παρὰ λαβὼν τὰ χρήματα, ἃ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, ταῦτα ἀποδόμενος, οὕτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν, οὕτε ἡμῖν τὰ γινόμενα, ἀλλ' αὐτὸς κλέψας πέπαται. Ἦν οὖν σωφρονῶμεν, εἴκομεθα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θραῖξ ἐστίν, ἀλλὰ Ἕλληνας ὧν Ἕλληνας ἀδικεῖ.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλείδης μάλα ἐξεπλάγῃ καὶ 42 προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει· Ἡμεῖς, ἦν σωφρονῶμεν, ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, ὥχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθης πέμπει 43 Ἐβοζέλιμον τὸν ἑαυτοῦ ἐρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ

μέμφοσθαι] Parif. μέμψασθαι habet.

40. Ἀναστὰς] Castalio edidit Ἀναστὰς ὁ. Deinceps Δουσίτης Aldina, Δουσιώτης Parif. Eton.

Δοκεῖ γί μοι] Ita Eton. liber. Vulgo erat nimis abrupta oratione καὶ δοκεῖ γί μοι, ὦ ἄνδρες. Weiske tamen interpretatur: mihi quodque ut Xenophonti videtur. Post Λακεδαιμόνι Zeune ex Edd. vet. et Guelf. ἴση inseruit.

πρῶτον ἡμῶν] Aldina ὑμῶν, Castalio πρὸ τοῦ ἡμῶν edidit. Sed ita τοῦτο abundat. Eton. στρατηγῆσαι omittit. Videtur Xenophon rudem hominis sermonem imitari voluisse. Zeune verit: τοι πρῶτον in τοι imperio hoc

primum efficere oportere.

ἀναπράττει—ἀπασταγεῖν] Ita margo Steph. Parif. Eton. Vulgo πρᾶττει—ἀπασταγεῖν legitur.

41. ἀναστὰς] Quid in scriptura libri Parif. αἰνσιῶς lateat, nondum excogitavi.

ὁ γὰρ δὴ] Weiske interpretatur: quod inprimis tenendum est, totam vero sententiam reddit: Adde hic ne Thraas quidem est.

42. μάλα] Margo Steph. Parif. Eton. μάλλον habent. Eton. etiam ἀκούσας omittit.

43. Ἐβοζέλιμον] Guelf. Ἐβολζέλιμον, Eton. Ἀβροζέλιμον, margo Steph. εὐρη Parif. Ἀβροζέλιμον.

κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι παρ' ἑαυτῷ, ἔχοντα χιλίους
ὀπλίτας· καὶ ὑπισχνεῖται αὐτῷ ἀποδώσειν τὰ τε χωρία
τὰ ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ὑπέσχετο. Καὶ ἐν
ἀπορρήτῳ ποιησάμενος, λέγει, ὅτι ἀκῆκος Πολυνείκου, ὡς,
εἰ ὑποχείριος ἔσται Λακεδαιμονίοις, σαφῶς ἀποθανόντο
44 ὑπὸ Θίμβρωνος. Ἐπέστελλον δὲ ταῦτα καὶ οἱ ἄλλοι
πολλοὶ ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἴη, καὶ
φυλάττεσθαι δεῖοι. Ὁ δ' ἀκούων ταῦτα, δύο ἱερεῖας
λαβὼν, ἔφυε τῷ Διὶ τῷ Βασιλεῖ, πότερὰ οἱ λῶιον καὶ
ἄμεινον εἴη μένειν παρὰ Σεύθῃ, ἐφ' οἷς Σεύθης λέγει, ἢ
ἀπιέναι σὺν τῷ στρατεύματι. Ἀναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπιέναι.

CAP. VII.

ENTETΘEN Σεύθης μὲν ἀπεστρατοπεδεύσατο πρῶ-
τωτέρω· οἱ δὲ Ἕλληνες ἐσκήνησαν εἰς κώμας, ὅθεν
ἔμελλον, πλεῖστα ἐπισιτισάμενοι, ἐπὶ θάλατταν ἦξεν.
Αἱ δὲ κῶμαι αὗται ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδο-
2 σάδῃ. Ὅρῶν σὺν ὁ Μηδοσάδης δαπανώμενα τὰ ἐν ταῖς
κώμας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν
ἄνδρα Ὀδρύσην, δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκό-
των, καὶ ἱππέας ὅσον πεντήκοντα, ἔρχεται καὶ προσκα-

παρ' ἑαυτῷ] Eton. παρ' ἑαυτόν. Se-
quens ὑπισχνῆται ex Parif. dedit
Zeune pro vulgato antea ὑπισχνέτο.

ἢ ἀπορρήτῳ ποιησάμενος] Cf. Hero-
doti ix. 45. Aristoph. Equ. 648.

ἀποθανόντο] Ita Parif. et Eton.
Vulgatum ἀπαθάνω nullo modo grae-
cum tamen defendit Zeune, quod
saltem ἀποθανῶ scriptum oportebat.
Quamquam etiam ex libris Parif. et
Eton. ἀποθάνω male scriptum lau-
dari video. Deinceps Θίμβρωνος ha-
bent Edd. vet. cum Gueif. Cum
Stephano facit margo Villoif.

44. ταῦτα] Hoc vulgato ταῦτα tan-
quam melius substitui. Verbum ἐπι-
στελλον cum Stephano recepit ex Pa-

rif. Hutchinson, improbante tamen
Abreschio in Dilucid. Thucyd. p.
259. Ισχυρον est in Edd. vet. Gueif.
Eton.

ἔξω] Omittit cum Parif. Eton. li-
ber.

ἀναιρεῖ] Verbum de extorum signi-
ficatione rarum, in oraculorum re-
sponsis frequens. Sequens ἢ omittit
Eton.

1. ἀπεστρατοπεδεύσατο] Eton. ἀπο-
στρατεύσατο. Sequens ἔξω pro vul-
gato ἔξω idem cum libro Brodski de-
dit. Pro σκαπῶσι alibi Xenophon
κατασκαπῶν dixit.

ἐπὶ θάλατταν] Eton. ἐπὶ θ. habet.

2. πεντήκοντα] Margo Steph. Parif.

λαΐται Ξενοφῶντα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος· καὶ ὅς, λαβὼν τινὰς τῶν λοχαγῶν καὶ ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδίων, προσέρχεται. Ἐνθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης· 3 Ἀδικοῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς ἡμετέρας κώμας πορθεῖντες. Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγὼ τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ ὅδε ὁ ἀπὸ πατρὸς, παρὰ Μηδόκου ἥκων τοῦ ἄνω βασιλέως, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας· εἰ δὲ μὴ, οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ' εἰάν ποιεῖτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους ἀλεξήσόμεθα.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν· Ἀλλὰ σοὶ 4 μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπὸν· τοῦδε δὲ ἕνεκα τοῦ νεανίσκου λέγω, ἵν' εἰδῇ, οἷοί τε ὑμεῖς ἐστέ, καὶ οἷοι ἡμεῖς. Ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφη, πρὶν φίλοι γενέ- 5 σθαι ὑμῖν, ἐπορευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας, ὅποι ἐβουλόμεθα, ἣν μὲν ἐθέλοισιν πορθεῖντες, ἣν δ' ἐθέλοισιν κατακαίοντες. Καὶ σὺ, ὅποτε πρὸς ἡμᾶς ἦλθες 6 πρεσβεύων, ὑπὲρ παρ' ἡμῖν, οὐδέν· φοβούμενος τῶν πολεμίων. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς τήνδε τὴν χώραν, ἢ, εἰ

Eton. *τριάντα*. Sequens *ἐνθα* post ἄλλους, omittit Eton.

3. *ἔτι* i] Articulum i ex Guelf. addidit Zeune, quem iterum omisit Weiske. Sect. 7. *ἔχοντες τὴνδε τὴν χώραν*. et sect. 4. *τοῦδε ἵππου τοῦ*. sect. 9. *τόνδε τὸν ἄνδρα*. οὗτοι αἱ στρατιῶται cap. 7, 33.

Μηδόκου] Margo Steph. Δημόκου. Cf. vii. 2, 32. vii. 3, 16. Deinde Edd. vett. Guelf. *Μηδοῦ*. Verum dedit Steph. cum Paris. Eton.

ἀλεξήσόμεθα] Liber Brodæi, Paris. Eton. ἀλεξόμεθα habent. Supra i. 3, 6. *ὅν* *ἐν ἀλεξήσασθαι* erat, quod cum Castallione mutavi in ἀλεξασθαι. Sed dubitavi hic etiam sequi librorum optimorum auctoritatem; alia enim ratio est prioris loci, ubi aoristus adhibetur, cuius forma ἀλεξασθαι a Xenophonte frequentatur.

4. *τοῦδε δὲ ἵππου τοῦ*] Liber Brodæi, Eton. *τοῦτον*. Similis varietas est in

Cyrop. vi. 1, 2.

ἔτι] Ita cum margine Leoncl. et Guelf. Welfius, Hutchinson, Zeune. *ἔτι* Edd. cum Paris. Eton.

5. *Ἡμεῖς μὲν γὰρ*] Ex Paris. et Eton. γὰρ addidit Zeune et Weiske, sed hic dubitabat adhuc, recte an fecus id fecerit. Observasse enim sibi videbatur, in oratione brevi et vehementi fere γὰρ omitti, uti Cyrop. iv. 5, 29. contra in oratione sedata et copiosiore adhiberi. Sed libri scripti mire variant locorum ejusmodi lectionem, ut firmum inde argumentum observationi, si quid colligere velis ex comparatione locorum, accedere non possit.

ἔτι] Guelf. *ἔτι* dat.

6. *ἔλθεις*] Juntina, Guelf. *ἔλθεις*. Cf. vii. 2, 10. Post *ὑπὲρ* liber Brodæi *τίς* addit.

ὅν *ἔτι*] Plusquamperfecti medii formam pro *ἦτε* ab *ὑμῖν*, *veniebatis*,

D d 3

ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρείττονων χώρᾳ ὑπὸ λίσσῃ ἐγχεσθῆναι
 7 λινωμένοις τοῖς ἵπποις. Ἐπεὶ δὲ ἡμῖν φίλοι ἐγένεσθε,
 καὶ δι' ἡμᾶς σὺν θεοῖς ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, νῦν δὴ ἐξε-
 λαύνετε ἡμᾶς ἐκ τῆς χώρας, ἣν παρ' ἡμῶν ἐκόντων κατὰ
 κράτος παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶσθα, οἱ πολέμιοι
 8 οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ ἡμᾶς ἐξελαύνειν. Καὶ οὐχ ὅπως δῶρα
 δοὺς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς
 ἀποπέμψασθαι, ἀλλ' ἀποπορευομένους ἡμᾶς οὐδ' ἐναν-
 9 θισθῆναι, ὅσον δύνασαι, ἐπιτρέπεις. Καὶ ταῦτα λέγων
 αὐτὸν θεοὺς αἰσχυρήσας οὐτε τόνδε τὸν ἄνδρα, ὅς νῦν μὲν σε
 ὁρᾷ πλουτῶντα, πρὶν δὲ ἡμῖν φίλον γενέσθαι, ἀπὸ λη-
 10 στείας τὸν βίον ἔχοντα, ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ἀτὰρ τί
 καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις; ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ εἶμι ἄρχη,
 ἀλλὰ Λακεδαιμόνιοι, οἷς ὑμεῖς παρεδώκατε τὸ στράτευ-
 μα ἀπάγειν, οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες, ὥς θαυμαστό-
 τατοι, ὅπως, ὥσπερ ἀπηχθάνομεν αὐτοῖς, ὅτε πρὸς ὑμᾶς
 ἦγον, οὕτω καὶ χαρισαίμεν νῦν ἀποδιδούς.

annotarunt Zeune et Weiske. Aristophanes Pluti 659. ἰσχυρὰ πρὸς τὸ σίμωτον ἡμῖν τοῦ Διῶ. Ecclesi. 490. ἡμῖν ἡμῖν. Ex ejusdem Γηροσύνης affert Etymol. M. p. 420. ἦσαν εὐδὲ τοῦ Διοσκουρίου. Idem p. 121. posuit προῆμι, et ὅτι σὺν ἐχθροῖς ἀπῆμι βεβουλομένοι. Cf. Fischeri Animadv. ad Wellerum ii. p. 508.

ἐνδεῖ] Eton. ταύτην. Sequens δ Juntina in ᾧ mutavit.

7. ἐν Διῶ] Ex Paris. et Eton. hæc adjecit Zeune: egregium et pietate Xenophontis dignum supplementum neglexit Weiske.

νῦν δὲ] Vulgatum νῦν δὲ recte correxit Leonclaviana.

παρελάβετε] Eton. παρελαύνετε. Verba ταῖς ἡμῶν ἐκόντων opposita sequentibus κατὰ κράτος non convenire et posteriora aliena ab hoc loco esse vidit et monuit Weiske, qui ad antecedentem sententiam νῦν δὲ—χώρας pertinere putabat. Sentio equidem vim oppositi ἐκόντων ἡμῶν suadere, ut illa κατὰ κράτος priori mem-

bro inferamus; sed ita nimis violenta fit distinctio ἐκλαύνετε ἡμᾶς κατὰ κράτος. Malim itaque in primo membro ita collocare: καὶ δι' ἡμᾶς σὺν Διῶς κατὰ κράτος ἔχιντε τήνδε τὴν χώραν.

ἡμᾶς ἐκλαύνετε] Eton. ἡμᾶς παρελαύνετε dat.

8. ἀλλ' ἀποπορευομένους] Vulgatum ἀλλὰ παρεπορευομένους ex Guelf. correxit Zeune. Deinceps οὐδένα καταλυθῆναι Paris. οὐδένα κατακλυθῆναι Eton. habent. Postea δύνασθαι Edd. vet. Guelf.

9. ἐς νῦν μὲν σι] Ex Eton. μὲν adjeci. Idem tamen ἐνδεῖ male omisit. Deinceps φίλος Guelf. De re compara supra vii. 2, 34.

10. Λακεδαιμόνιοι, αἶ] Ita ex margine Steph. Paris. Eton. correxi vulgatum Λακεδαιμονίους.

ἀπᾶντων] Zeunium ex Paris. ἀπᾶντων scribentem imitari non sum ausus. Deinceps οὐδένα ἐπὶ Eton. habet. Postea πρὸς ἡμᾶς Guelf. Paris.

ἔπαυσε—χαρισαίμεν] Refertur ἐπᾶν-

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν ὁ Ὀδρύσης, εἶπεν· Ἐγὼ μὲν, 11
 ὦ Μηδόσαδες, κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰ-
 σχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμην,
 οὐδ' ἂν συνηκαλούμην σοι· καὶ νῦν ἄπειμι· οὐ γὰρ ἂν
 Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐ-
 εργέτας. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήλαυσε, 12
 καὶ σὺν αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, πλὴν τεττάρων, ἣ πέντε.
 Ὁ δὲ Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἡ χώρα πορθου-
 μένη) ἐκέλευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὸ Λακεδαιμο-
 νίω. Ὁ δ' ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδαιοτάτους, προσῆλθε 13
 τῷ Χαρμίνῳ καὶ τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν, ὅτι καλῶ
 αὐτοὺς Μηδοσάδης, προερῶν ἅπερ αὐτῷ, ἀπίναι ἐκ τῆς
 χώρας. Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ὑμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρα- 14
 τιᾷ τὸν ὀφειλόμενον μισθὸν, εἰ εἴπωτε, ὅτι δεοίτο ὑμῶν ἡ
 στρατιὰ συναναπράξαι τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἐκόντος ἢ
 παρὰ ἄκοιτος Σπύθου· καὶ ὅτι τούτων τυχόντες, προθύ-
 μως μὲν ἂν συνέπεσθαι ὁμῖν φασί· καὶ ὅτι δίκαια
 ὑμῖν δοκῶσι λέγειν· καὶ ὅτι ὑπέσχεσθε αὐτοῖς τότε
 ἀπίναι, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται. Ἀκού- 15
 σαντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν ἐρεῖν, καὶ ἄλλα,

σι ad solum verbum παρακαλίσαντες
 excluda negatione, monente Weiskio.

11. καταδύομαι] Cyrop. vi. 1, 35.
 καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης. Cete-
 rum Eton. habet Ἐπὶ ταῦτα omisso
 δι.

οὐδ' ἂν] Ita margo Steph. Vulgo est
 οὐκ ἂν. Deinceps Eton. οὐκ γάρ.

12. πλὴν τεττάρων] Edd. vett. Guelf.
 πλὴν ἢ τεττάρων.

13. ὁ δ' ἀπολαβὼν] Eton. καὶ ὁ λα-
 βὼν. Deinceps Πολυνείκῳ margo Vil-
 lois.

προερῶν] Ex margine Steph. hoc
 fuisse Zeunio recepi pro προεῖπον,
 quod miror a Weiskio retentum.
 Supra sect. 3. est περιλόγιον. In Pa-
 rif. est προερῶν, Junt. Guelf. προ-
 εῖπον.

14. ὁμᾶς] Vulgatum ἡμᾶς ex Guelf.

Parif. correxit Zeune. Deinceps Pa-
 rif. εἰπῶτε, διδόνται ὑμᾶς. Etiam E-
 ton. ὁμᾶς habet.

[Pro vulgatis nunc verbis: εἰ εἴ-
 πῶτε, ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἡ στρατιὰ συνα-
 ναπράξαι τὸν μισθόν, ex Parif. libro 3ῳ
 διδόνται ὑμῶν scribendum fuisse, nunc
 demum animadverto. Ex Epistola.]

συναναπράξαι] Cap. antec. sect. 40.
 παρὰ Σπύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πρᾶξαι ἢ
 ἐκόντος ἢ ἄκοιτος. sed sect. 17. de ipsis
 militibus, quibus debebatur stipen-
 dium, idem πρᾶτται αὐτὸν τὰ χρή-
 ματα. ubi fortasse rectius πρᾶτται
 scribatur. Infra vii. 7, 31. de Lacedæ-
 moniis: idem τὰ σπασά τοῦ νῦν ἀνα-
 πράξωσι. ubi male Eton. ἀναπράττονται
 habet.

προεῖπον] Omisit Eton. liber.

15. Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν] Leon-
 d d 4

- ὅποια ἂν δύνωνται κράτιστα· καὶ εὐθὺς ἐπαραύοντο ἔχον-
τες πάντας τοὺς ἐπικαιρίους. Ἐλθόντων δὲ ἔλεξε Χαρ-
μῖνος· Εἰ μὲν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς λέ-
16 θγειν· εἰ δὲ μὴ, ἡμεῖς πρὸς σε ἔχουμεν. Ὁ δὲ Μηδόσα-
δης μάλα ὑφειμένως· Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, λέγω, καὶ
Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιοῦμεν, τοὺς φίλους ἡμῶν γεγενη-
μένους μὴ κακῶς πάσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅ τι γὰρ ἂν τού-
τους κακῶς ποιῇτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γὰρ εἰσιν.
17 Ἡμεῖς τοίνυν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπίοιμεν ἂν, ὅποτε
τὸν μισθὸν ἔχοιεν οἱ ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες· εἰ δὲ
μὴ, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις, καὶ
τιμωρησόμενοι ἄνδρας, οἱ τούτους παρὰ τοὺς ὅρκους ἡδέ-
κησαν· ἦν δὲ καὶ ὑμεῖς τοιαῦτοι ἦτε, εἰδένδε ἀρξόμεθα
18 τὰ δίκαια λαμβάνειν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἐθέλωτε
δὲ ἂν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ Φατὲ
φίλους εἶναι ὑμῖν) ἐν ᾗ τῇ χώρᾳ εἰσμεν, ὅποτερα ἂν
ψηφίσωνται, εἰδ' ὑμᾶς προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας ἀπιέναι
19 εἰδ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ

clavius Λάκωνι, ταῦτα ἴθυσαν edidit, quæ distinctio mihi propter sequens καὶ ἄλλα præplacet.

ἰπῶα] Edd. vett. Guelf. scripturam ἴμοια Castilio in ἴμοια ὡς mutavit.

Ἐλθόντων] Quod est in margine Steph. Parif. Eton. λαθὼν minime præfero vulgato; quoniam plures cum Charmino profecti erant. Atticis genitivi ejusmodi, omisso pronomine αὐτῶν, admodum sunt familiares.

μῖν τι] Guelf. μίντι. Post λίγων intellige λίγες δῆ. Stephanus ipsum λίγων mutandum suspicabatur in λίγαι.

16. λίγω, καὶ Σεύθης ταῦτα] Ita vulgo scriptum hunc locum Weiske correxit. Debebat enim esse ἀλλ' ἰγὼ μιν, ἔφη, καὶ Σεύθης λίγωμι ταῦτα. φίλους ἡμῖν] Edd. vett. Eton. plane omisit. Specioso nomine appellat incolæ Scythæ imperio nunc

subjectos. Deinde τούτοις pro τούτοις Edd. vett. Guelf.

17. ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντι] Male Eton. ταῦτα πρᾶξαντις.

καὶ νῦν] Ordo nativus erat νῦν καὶ βοηθήσοντις ταῦτοις.

τὰ δίκαια λαμβάνειν] Supra sect. 14. ἴται τὰ δίκαια ἴχουσι erant τὰ δ. iusta, stipendium; de qua notione dictum ad Hellenica vii. 4, 4. quibus adde locum Plutarchi in Dione c. 40. τὰ δίκαια τοῖς ξίνοις πωλῖν. Sed h. l. ambigue dictum, quasi simul δίκαια λαμβάνειν minituntur Lacones. Pro ἴρκους margo Steph. ἰρῶναι dat.

φίλους—ἡμῖν] Ita Parif. Eton. pro ὑμῖν. Præterea Eton. φίλους ἴφαι ὑμῖν habet. Deinde ἰπῶα τῶν ψηφ. Parif. habet.

προσῆκεν] Ita ex margine Steph. Parif. Eton. vulgatum πρὶν τοῦ κοπῆν xit Hutchinson.

μάλιστα μὲν αὐτὸ ἐλθεῖν τὰ Λάκωνε παρὰ Σπύθην
περὶ τοῦ μισθοῦ, καὶ ὀφείσθαι αὖ Σπύθην πείσσαι· εἰ δὲ
μὴ, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ πέμπειν, καὶ συμπράξειν ὑπὶ
σχεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κόμας μὴ κείειν. Ἐντεῦθεν 20
πέμπουσιν τὸν Ξενοφῶντα καὶ σὺν αὐτῷ, οἱ ἐδόκουν ἐπι-
τηδεύοντες εἶναι. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς τὸν Σπύθην·

Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σπύθη, πάρεμι, σέ, ἀλλὰ δι- 21
δάξων, ἣν δύναμαι, ὥς οὐ δικαίως μοι ἤχθεις, ὅτι
ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν ἀπῆλθον σε, ἀ ὑπέσχου αὐτοῖς προ-
θύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐχ ἥττον ἐνόμιζον εἶναι συμφέρον
ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδα 22
μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ Φανερόν σε τούτους καταστήσαν-
τας, ἐπεὶ γε βασιλείᾳ σε ἐποίησαν πολλῆς χώρας καὶ
πολλῶν ἀνθρώπων· ὥστε οὐχ οἷόν τ' ἐστὶ λανθάνειν,
οὔτε ἦν τι καλόν, οὔτε ἦν τι αἰσχρὸν ποιήσης. Τοιοῦτῳ 23
δ' ὄντι ἀνδρὶ μέγχι μὲν μοι δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχα-
ρίστως ἀποπέμψασθαι ἀνδρας εὐεργέτας, μέγα δ', εὖ
ἀκούειν ὑπὸ ἐξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ δὲ μέγιστον,
μηδαμῶς ἄπιστον σαυτὸν καταστήσαι, ὃ τι λέγεις.
Ὅρῳ γὰρ, τῶν μὲν ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ 24

19. *μάλιστα μὲν*] Ex Guelf. et Eton. *μὲν* adjecti, quod sequente *εἰ δὲ* μὴ Atticus usus postulat, uti bene docuit Vigerus p. 416. ed. Hermann. Plato Gorgiae sect. 63. καὶ παρασκευασθέντες μάλιστα μὲν μηδὲν δεῖσθαι τοῦ παλάστρου· ἰὰν δὲ δεῖσῃ ἢ ἀντὶ—πιστεύοντες δίκην καὶ πολεσέντες. Sed etiam non sequente *εἰ δὲ* μὴ, nec ἰὰν, adhibet idem ibidem sect. 82. ἰστέον δὲ ἄλλων ἰστέον ὅτιως βιβιωμένοι (ψυχὴν) καὶ μετ' ἀληθείας ἀνδρὲς πλούτου ἢ ἄλλου τιπὸς, μάλιστα μὲν φιλοσόφου—ἡγάσθη τι καὶ εἰς μακάριον νήσου ἀπὸ πεινῆς. Cf. ad librum de Equitat. vi. 14. πῦσαι] Ita Margo Steph. liber Brodae, Parif. Eton. Vulgo est ἀκούσαι. πείμην] Propter sequens συμπράξην Stephanus πείμην malebat; sed

praefens hoc tempus pendet adhuc a verbo ἰστέον. Recte etiam Weiske monuit. Deinde πρὸς Σπύθην Eton.

21. *πάρεμι, σὶ*] Pronomen omitunt Parif. Eton. equidem post ἰδίδξην repositum malim.

ἣν δύναμαι] Ita Parif. Vulgo ὡς δὲ δύναμαι.

ἀπολαβεῖν] Male Margo Villoif. καταλαβεῖν habet.

22. *αἰσχρόν*] Eton. κακόν. deinde Edd. vett. κακόν.

23. *μοι δοκεῖ*] Margo Steph. Parif. Eton. ἰδίδξαι.

ἐξακισχιλίων] Diodorus πεντακισχιλίων posuit, in loco supra allato ad Caput 5. sect. 13.

ὃ τι λέγεις] Eton. ἢ τι λέγεις. quod fere probaverim.

ἐπίμους τοὺς λόγους πλανημένους· οἱ δὲ ἐν φασὶν
 ἔσιν ἀλήθειαν ἀσκαῖντες, τούτων οἱ λόγοι, ἣν τι δέονται,
 οὐδὲν μῖον δύνανται ἀνύσασθαι, ἢ ἄλλων ἢ βίαι· ἣν τε
 τινὰ σωφρονίζον βούλωνται, γηγνώσκαι τὰς τούτων ἀπει-
 λὰς οὐχ ἥττον σωφρονιζούσας, ἢ ἄλλων τὰς ἤδη καλὰ-
 σεις· ἣν τὲ τῶν τι ὑπιοχῶνται οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν
 μῖον διαπράττονται, ἢ οἱ ἄλλοι παραχρῆμα δίδόντες.
 25 Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ, τί προτελέσας ἡμῖν συμμάχους
 ἡμᾶς ἔλαβες. Οἷόςθ', ὅτι οὐδὲν· ἀλλὰ πιστεύεις ἀλη-
 θεύσειν, ἃ ἔλεγες, ἐπῆρας τοσαύτους ἀνθρώπους συστρα-
 τεύσασθαι τε καὶ συγκατεργάσασθαι σοι ἀρχὴν, οὐ
 πεντήκοντα μόνον ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα οἶσται δὲν οὗτοι
 26 κῶν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ πολλαπλασίαν. Οὐκαὶν τοῦτο
 μὲν πρῶτον, τὸ πιστεύεσθαι σε, τὸ καὶ τὴν βασιλείαν

24. ἐπίμους] *Consequi*. Valke-
 narii emendationem, propositam ad
 Theocriti Idyll. xviii. 17. vulgato ἐν
 τοῖσδε substituit Zeune. Liber Eton.
 hæc omnia ἣν τι δύνανται—ἢ ἄλλων
 omisit. Ceterum vulgatum δύνανται
 cum Weiskio correxi.

γινώσκαι] Liber Brodæi γινώσκων.
 Deinde Steph. cum libro Paris. cum-
 que secutus Zeune et Weiske dede-
 runt τὸ ἥδη καλὰς. Edd. vett.
 Guelf. Eton. ἄλλων τι δὴ καλὰς.
 Castalio ἄλλων δὴ καλὰς. Mihi li-
 brorum editorum scriptura vera visa
 est, quam, quia rarior est dicendi for-
 ma, librarii mutarunt. Thucydidis
 libro i. τὰν τῶν γενομένων οὐ δύνανται, et
 libri v. c. 50. κατὰ τὰν οὐκ ἐξουσίαν
 τῆς ἀγαπίου licet comparare. Sed
 plane uti noster Demosthenes p. 664.
 τὴν ἥδη χεῖρ σὺ μετὰ ταῦτα χεῖρ
 σκεπτεῖς ἀπὸ πλείους ἡγνίσθαι.

ἣν τὲ τῶν τι] Paris. ἣν τότε. Deinde
 διανοχῶνται Edd. vett. Guelf.

οὐδὲν μῖον διαπράττονται] Vulgatum
 διαπράττονται ex Paris. correxit Zeune,
 sed mihi reliquit cum Weiskio. μῖον
 ex Eton. recepi. οὐδὲν esse pro οὐ pos-
 tum censet Zeune. Ita paulo an-
 tea est οὐδὲν μῖον δύνανται ἀνύσασθαι.

Weiske vulgatum διαπράττειν revoca-
 vit, alienum ab h. l. quia sibi ipsi di-
 cuntur præcipue διαπράττειν, non
 aliis διαπράττειν, ut antea οἱ λόγοι
 eorum ἐπίμους ipsis, non ἐπίμους aliis.
 Alioquin διαπράττειν possis referre ad
 antecedens γινώσκω. Ceterum ἃ
 ante ἄλλων deest in Edd. vett. Guelf.

25. Οἷόςθ', &c.] Vulgatum ὅτι
 corrigi iussit Muretus, quod fecit
 Weiske. Egregiam Mureti annota-
 tionem omisit Zeune.

συγκατεργάσασθαι] Simpliciter κατε-
 γάσασθαι ex Eton. substitui.

πεντήκοντα] Margo Steph. Paris.
 Eton. τετριάκοντα. Deinceps ἵνα οὐ
 τι Paris. Postea πολλαπλασίαν Edd.
 vett. Guelf.

26. πιστεύεσθαι σε] Eton. σε in τι
 mutat; sequens σε omittunt Edd.
 vett. Guelf. habet Steph. cum Paris.
 deinde κατεργασμένοι est in Edd.
 vett. Guelf. κατεργασμένοι Eton.
 κατεργασμένοι Paris. Leonclavius
 κατεργασμένοι edidit, et ante eum
 Castalio, quod in annotationibus E-
 dit. secundæ probavit Stephanus. τι
 τὴν—κατεργασμένοι conjecerat etiam
 Muretus. Equidem ex Paris. et E-
 ton. κατεργασμένοι præstuli.

σοὶ κατεργασάμενον, τούτων τῶν χρημάτων ὑπὸ σαῦ πι-
 πράσκειται. Ἴθι δὴ, ἀναμνήσθῃτι, πῶς μέγα ἡγάσθαι
 τότε καταπράχσασθαι, ὃ νῦν καταστρεφάμενος ἔχεις.
 Ἐγὼ μὲν οἶδ', ὅτι εὖξω ἂν, τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον
 σοὶ καταπραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρη-
 μάτων γενέσθαι. Ἐμοὶ τοίνυν μείζον βλάβος καὶ αἰ- 28
 σχιον δοκεῖ εἶναι, τὸ ταῦτα νῦν μὴ κατασχεῖν, ἢ τότε μὴ
 λαβεῖν, ὅσῳ περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου πένητα γενέ-
 σθαι, ἢ τὴν ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσῳ λυπηρότερον
 ἐκ βασιλείας ἰδιώτην φανῆναι, ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι.
 Οὐκ αὖν ἐπίστασαι μὲν, ὅτι οἱ νῦν σοι ὑπήκοοι γεγόμενοι 29
 οὐ Φιλία τῇ σῇ ἐπέσθῃσαν ὑπὸ σαῦ ἀρχεσθαι, ἀλλ'
 ἀνάγκη· καὶ ὅτι ἐπιχειροῖεν ἂν πάλιν ἐλευτέροι γίγνε-
 σθαι, εἰ μὴ τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. Ποτέρως οὖν 30
 οἶει, μᾶλλον ἂν φοβεῖσθαι τε αὐτοὺς, καὶ φρονεῖν τὰ
 πρὸς σε, εἰ ὀρῶέν σοι τοὺς στρατιώτας οὕτω διακειμένους,
 ὡς νῦν τε μένοντας ἂν, εἰ σὺ κελεύοις, αὐτοῖς τ' ἂν ταχὺ
 ἐλθόντας, εἰ δέοι, ἄλλους τε, τούτων περὶ σαῦ ἀκούοντας
 πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἂν σοι, ὅποτε βούλοιο, παραγενέ-
 σθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν, μήτε ἂν ἄλλους σοι ἐλθεῖν,

27. Ἴθι δὴ] Alterum argumentum exorditur simili ratione, ut prius fecit.

25. ἀναμνήσθῃτι δι. Deinceps ἡγάθαι τότε καταπράχσασθαι dedi pro vulgato ἡγάθαι τότε καταπράχσαι. In Paris. enim est ἡγάθαι τότε, in Eton. ἡγάθαι τότε καταπράχσασθαι νῦν. Opponuntur sibi τότε (non τότε) et νῦν; et καταπράχσαι dicitur, qui alteri quid perficit.

28. τὰ ταῦτα] Guelf. ταῦτα, deinde μεταχρῆν Paris. Eton.

ἢ τὴν ἀρχὴν] Articulum ex Eton. adjeci.

29. ὑπήκοοι] Vulgatum ὑπήκοοι ita correxit Leonclavius, eamque scripturam in Codicibus reperisse se testatur Muretus.

ἀρχεσθαι] Paris. Eton. ἀξασθαι. deinde ἐλθεῖν γινόμενοι Eton.

30. Ποτέρως οὖν] Edd. vett. Guelf. οὖν omittunt, habet etiam margo Villois. φρονεῖν τὰ πρὸς σε] Paris. Eton. σφρονεῖν τὰ πρὸς σε. Præterea Eton. φοβεῖσθαι ἂν εἰ αὐτοῖς. Deinde si ἡρώς Edd. vett. Guelf.

ἐλθόντας] Vulgatum ἐλθόντας ex libris aliis ita correxit Muretus.

ἄλλους τε] Edd. vett. Guelf. ἄλλους τε. deinde ἵνα βούλοιο pro vulgatis πρὸς δ σὺ βούλοιο dedi ex margine Steph. Paris. Eton. Tot enim monosyllaba vocabula orationem non celerem sed scopos faciunt.

παραγινόμεναι] Ita liber Paris. quod postulat tempus toties antecedens ἂν. Miror vulgatum παραγινόμεναι a Weiskio etiam toleratum.

ἄλλους σε] Pronomen emittunt

δι' ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν γεγενημένων, τούτους τε αὐτοῖς
 31 εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί; Ἀλλὰ μὴν οὐδὲν πλῆθει γε
 ἡμῶν λειφθέντες ὑπεῖξάν σοι, ἀλλὰ προστάτῶν ἀπορία.
 Οὐκοῦν νῦν καὶ τούτο κίνδυνος, μὴ λάβωσι προστάτας
 αὐτῶν τινὰς τούτων, οἱ νομίζουσιν ὑπὸ σοῦ ἀδικεῖσθαι, ἢ
 καὶ τούτων κρεῖττονας τοὺς Λακεδαιμόνιους, εἰαν οἱ μὲν
 στρατιῶται ὑπισχῶνται προθυμότερον αὐτοῖς συστρα-
 τεύεσθαι, εἰαν τὰ παρὰ σοῦ ἀναπράξωσιν, οἱ δὲ Λακε-
 δαιμόνιοι, διὰ τὸ δεῖσθαι τῆς στρατιᾶς, συναινεώσωσιν
 32 αὐτοῖς ταῦτα. Ὅτι γεμὴν οἱ ὑπὸ σοι Θρᾷκες γεγόμενοι
 πολὺ ἂν προθυμότερον ἴοιεν ἐπὶ σε ἢ σύν σοι, οὐκ ἄδηλον.
 σοῦ μὲν γὰρ κρατούντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρα-
 33 τουμένου δὲ σοῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προ-
 νοῦσθαι ἤδη τι δεῖ ὡς σῆς οὔσης, πωτέρως ἂν οἶε ἀπαθῆ
 κακῶν αὐτὴν εἶναι μᾶλλον, εἰ οὔτοι οἱ στρατιῶται, ἀπο-

Edd. vett. Guelf. Sequens γιγνη-
 μίων ex libro Brodæi et Eton. posui
 pro γιγνημίων solæco, quod toleravit
 tamen Weiske. Infra sect. 32. οἱ νῦν
 ὑπὸ σοι γιγνόμενοι erat, ubi νῦν cum E-
 ton. libro omisi.

31. οὐδὲν πλῆθει.] Guelf. Paris. E-
 ton. οὐδὲ πλῆθει. deinde λεφθέντες E-
 ton.

τούτους κίνδυνος.] An bene dicatur,
 dubius hæreo. τούτοις abesse malim.

[Οὐκοῦν νῦν καὶ τούτο κίνδυνος. Cor-
 rigendum esse inserta præpositione
 διὰ ita: νῦν καὶ διὰ τούτου κίνδυνος, mo-
 nui supra in annotatione ad v. 9, 21.
 ubi est etiam de varietate scripturæ
 Codicum. Ex Epistola.]

λάβωσι πρ. ἀ. τινὰς.] Edd. vett.
 Guelf. λαβῶσι προστάτας τινὰς ἀ-
 τῶν.

ἀναπράξωσιν.] Eton. ἀναπράξονται
 habet, quod ad milites relatum pro-
 bari possit, sed vulgatum præfero, ad
 Lacedæmonios referendum. Cete-
 rum τὰ ex Paris. recte inseruit Zeune;
 idem ex eodem νῦν post σοῦ addidit,
 quod cum Weiskio omisi.

διὰ τὸ δεῖσθαι.] Vulgatum δεῖσθαι,

tanquam Ionicum, non Atticum,
 mutavi. Ita supra vii. 4, 8. δίνται
 corrixit Ζεῦνε. δεῖσθαι est ii. 6, 13.
 vi. 4, 30. et alibi.

32. οἱ ὑπὸ σοι.] Edd. vett. Guelf.
 Eton. ὑπὸ σοι, quam scripturam ex-
 emplo Thucydidis i. 110. defendere
 conatur Abresch Dilucid. Thucyd.
 p. 113. sed Stephanus σοι ex Paris.
 dedit. Vulgo interfertur ὡν cum
 Eton. omisi. Cf. ad sect. 30.

προθυμότεροι.] Guelf. προθυμότεροι.
 33. παπῶν.] Eton. omisit; sequens
 ἱγκάλωσι de creditore debitum repo-
 scente coram iudice dici notum et
 docui in Lexico Gr. Isocratis exem-
 pla duo ex Trapez. p. 367. τὰς μὴν
 τραποῖας δραχμὰς ἱγκάλωσιν ἱππῶι. et
 contra Euthyn. p. 402. οὐ χρεῖς ἱγκά-
 λων posuit Hutchinson. Locus om-
 nium clarissimus est Demosthenis
 contra Apaturium p. 900. διὰ τὸ πῶ-
 ροις ἰσθημῶν μὴ εἶναι διὰσσεσθαι, ἀλλ'
 οὐδ' ἱγκάλωσαι μὴ ἰσθλῶσαι; — τὴν
 γὰρ ταύτην ἱγκλημάτων πρότερον τὰς
 ἀπαιτήσεις πωσύνται ἀπαντες ἢ διὰζῶ-
 νται. Ceterum ἱγκάλωσιν habet E-
 ton.

λαβόντες ἀ ἐγκαλοῦσιν, εἰρήνην καταλιπόντες αἰχιοῦντο, ἢ εἰ οὗτοί τε μένοιεν ὡς ἐν πολεμίας, σύ τε ἄλλους περιῶο πλείονας τούτων ἔχων ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, δεομένους τῶν ἐπιτηδείων; Ἀργύριον δὲ ποτέρως ἀν πλείον ἀναλω- 34 θείη, εἰ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη, ἢ εἰ ταῦτά τε ὀφείλοιτο, ἄλλους τε κρείττονας τούτων δύοι μισθοῦσθαι; Ἀλλὰ γὰρ Ἑρακλείδῃ, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πᾶμπολυ 35 ταῦτο δοκεῖ τὸ ἀργύριον εἶναι. Ἡ μὲν πολὺ γὰρ ἐστὶν ἔλαττον νῦν σοι καὶ λαβεῖν ταῦτο καὶ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν πρὸς σε, τὸ δέκατον τούτου μέρος. Οὐ γὰρ 36 ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ δύναμις τῶν τε ἀποδιδόντος καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ δὲ νῦν ἡ κατ' ἐνιαυτὸν πρόσδοδος πλείων ἐστίν, ἢ πρόσθεν τὰ παρόντα, ἀ ἐκέκτησο. Ἐγὼ μὲν, ὦ Σεύδη, ταῦτα, ὡς 37 Φίλου ὄντος σαῦ προενοούμην, ὅπως σύ τε ἄξιος δοκοῖς εἶναι, ὧν οἱ θεοὶ σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν, ἐγὼ τε μὴ διαφθαρείην ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὐ γὰρ ἴσθι, ὅτι νῦν οὐτ' ἀν 38 ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι δυνηθείην σὺν ταύτῃ τῇ στρατιᾷ, οὐτ' ἀν, εἰ σοι πάλιν βουλοίμην βοη-

ὡς ἐν πολεμίας] Parif. et Eton. omit-
tunt ὡς. Præterea antecedens τι omit-
tit Eton.

34. ποτέρως] Eton. πότερον. deinde
εἰ ταῦτο Parif. et margo Steph.

ταῦτά τι ὀφείλοιο] Margo Steph.
Eton. ταῦτά σοι ὀφείλοιο. Parif. con-
tra habet ταῦτά σοι ὀφείλοιο. sed ni-
hil mutandum. Ita enim præce-
dente scissione erat εἰ οὗτοί τε μένοιεν,
σύ τε ἄλλους περιῶο &c. Sequens τοῦ-
τοι omittit Eton.

35. Ἑρακλείδῃ] Eton. Ἑρακλίδης.

36. Οὐ γὰρ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων]
Ita cum Eton. scripsi. Vulgo erat
ὁ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὀρίζων ἵσθι τὸ πολὺ.
Saltem ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων scriben-
dum erat. Quid interest inter ὁ ἀρ-
θμὸς ἐστὶν ὀρίζων τὸ πολὺ καὶ τὸ ὀλίγον
et inter ὁ ἀριθμὸς ἐστὶν ὁ ὀρίζων τ. σ.
σ. τ. δ. sciunt, qui Græce callent.

Scilicet deinceps malim etiam καὶ τὸ
ὀλίγον, repetito articulo. Contra τοῦ
ante λαμβάνοντος mox omisit Junta
cum Guelf.

πρόσθεν τὰ παρόντα] Eton. ἱμαρ-
σθαι habet. Equidem τὰ πρόσθεν
παρόντα malim: τὰ παρόντα mole-
stum est cum πρόσθεν et δ ἐκείνης
iunctum. Quid si δ τὰ πάντα πρό-
σθεν δ ἐκείνης fuisse conijciam? Vi-
deo nunc etiam Weiskium incidisse
in τὰ πάντα.

37. φίλου ὄντος σοῦ] Vulgatum φίλοφ
σου ὄντος, σοῦ ex Parif. correxi.

δοκοῖς] Eton. δοκῆς habet, sed se-
quitur διαφθαρείην.

38. ἵτι νῦν οὐτ' ἀν ἐχθρὸν] Ita Eton.
liber orationem vincit, quæ vulgo ita
magis dissipata legitur: νῦν ἰγὼ, οὐτ'
ἀν ἐχθρὸν κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος, δυ-
νηθείην σὺν &c.

θῆσαι, ἱκανὸς ἂν γυνοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἢ
 39 στρατιὰ διακείται. Καίτοι αὐτὸν σε μάρτυρα σὺν ταῖς
 θεαῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, ὅτι οὔτε ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς
 στρατιώταις οὐδὲν, οὔτε ἤτησα πώποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ
 40 ἐκείνων, οὔτε ἂν ὑπέσχου μοι ἀπήτησα. Ὅμνυμι δέ σοι,
 μὴδ' ἀποδιδόντος δέξασθαι ἂν, εἰ μὴ καὶ οἱ στρατιῶται
 ἐμελλον τὰ ἐαυτῶν συναπολαμβάνειν. Αἰσχρὸν γὰρ ἦν
 τὰ μὲν ἐμὰ διαπεπραχθῆαι, τὰ δὲ ἐκείνων περιεορᾶν ἐμὲ
 κακῶς ἔχοντα, ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων.
 41 Καίτοι γε Ἡρακλείδῃ λῆρος πάντα δοκεῖ εἶναι, πρὸς τὸ
 ἀργύριον ἔχειν ἐκ παντὸς τρόπου· ἐγὼ δὲ, ὦ Σαῦθι, οὐδὲν
 νομίζω γε ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι
 κτῆμα, οὐδὲ λαμπρότερον, ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ
 42 γενναϊότητος. Ὁ γὰρ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων
 φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ καὶ ἄλλων βουλομένων γενέ-
 σθαι· καὶ οὗ μὲν πρᾶττων ἔχει τοὺς συνησθησομένους,
 43 εἰάν τις σφαλῇ, οὐ σπανίζει τῶν βοηθησόντων. Ἀλλὰ
 γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων κατέμαθες, ὅτι σοι ἐκ
 τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν λόγων δύνασαι
 ταῦτο γινῶναι, ἀλλὰ τοὺς τῶν στρατιωτῶν λόγους πάντας
 κατανόησον· παρῆσθαι γὰρ, καὶ ἤκουες, ἃ ἔλεγον αἱ ψέ-
 44 γειν ἐμὲ βουλόμενοι. Κατηγόρου μὲν γάρ μου πρὸς

39. ὥτι ἔχω] Ita Eton. Vulgo est
 ὅτι ἔχω. Sequens ἰσὶ ταῖς στρα-
 τιώταις *militum causa* vertit Hutchin-
 son, quem sequitur Halbkart. Equi-
 dem malim *militum nomine mihi da-
 tum*. Dictio paulo rarior et insolens
 mihi videtur.

40. γὰρ ἦν] Fuitne olim scriptum
 γὰρ ἦν? Deinceps περιῶδιν habet
 liber Brodæi, margo Steph. Parif.
 Eton. περιῶν Juntina. Postea καλῶς
 ἔχοντα Juntina.

41. πάντα δοκῶ] Ita Parif. Vulgo
 δοκέω. deinde οὐδὲ νομίζω Juntina cum
 Gueif.

42. καὶ ἄλλων] Copulam omittunt
 Edd. vet. Gueif. Deinde συναδ-
 μένους Eton.

43. λόγους πάντας] Ex margine
 Steph. Villosif. Gueif. Parif. Eton.
 πάντας addidi, πάντων adjuncti liber
 Brodæi. Paulo antea τοῖς γὰρ τῶν mal-
 lim.

44. ἔλεγον] Ita liber Brodæi, margo
 Steph. Parif. Eton. Vulgo est εἶ-
 πεν, Muretus δὲ malebat.

44. κατηγόρου] Eton. κατηγόρου-
 ς, quam formam pluribus in locis
 habet idem liber et mox fecit. 48.

Λακεδαιμονίους, ὥς σὲ περὶ πλείονος ποιήσῃ, ἢ Λακε-
 δαιμονίους· αἱτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, ὥς μᾶλλον μέλει
 μοι, ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχῃ, ἢ ὅπως τὰ ἐαυτῶν ἔφα-
 σαν δὲ καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ δῶρα 45
 ταῦτα πότερον αἶε αὐτοὺς, κακονοίαν τινα ἐνιδόντας μοι
 πρὸς τε, αἰτιάσθαι με ἔχειν παρὰ σοῦ, ἢ προθυμίαν
 πολλὴν περὶ σὲ κατανήσαντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι πάντας 46
 ἀνθρώπους νομίζουσιν, εὐνοίαν δεῖν ἀπακείσθαι ταύτῃ, παρ'
 οὗ ἂν τις δῶρα λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαι
 τι σοὶ, εἰδὼς ἐμὲ ἡδύως καὶ ὄμμασι καὶ Φωνῇ καὶ ξε-
 νίοις, καὶ ὅσα ἔσονται ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλαστο
 ἐπὶ δὲ κατέπραξας, ἀ ἐβούλου, καὶ γεγένησαι, ὅσον
 ἐγὼ ἐδυνάμην, μέγιστος, νῦν οὕτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς
 στρατιώταις τολμᾷς περιρᾶν; Ἀλλὰ μὲν, ὅτι σοὶ δοῖται 47
 ἀποδοῦναι, πιστεύω καὶ τὸν χρόνον διδάξειν σε, καὶ αὐτὸν
 γὰρ σε οὐκ ἀνέξουσιν ταῖς σοὶ προεμέμεναις εὐεργεσίαις ὁρᾶν-

μᾶλλον μίλοι μοι] Ita liber Brodæi, margo Steph. Parif. Eton. μᾶλλον ἰλοῖμην vulgo erat.

ἔφασαν δὲ καὶ] Omisi με, quod vulgo post δὲ interpolant, cum Eton.

49. ἰδόντας μοι] Vulgatum με ex Parif. et Eton. correxit Hutchinson.

46. νομίζω, εὐνοίαν δὲν ἀπακείσθαι] Vulgatum ἀνθρώπους εὐνοίαν δὲν ἀπακείσθαι ex libris scriptis correxi. Scilicet margo Steph. Villoif. Parif. Eton. νομίζουσιν addunt. Pro δὲν Junctina cum Guelf. Eton. et margine Villoif. δὲ dant, Castalio δὲ. denique ἀπακείσθαι dedit margo Villoif. Vulgatum ἀπακείσθαι olim in ἀπακείσθαι mutandum censueram ad Memorab. iv. 4. 18.

εἰ σοὶ, ἰδὼς μοι] Ita cum Eton. correxi vulgatum εἰ σοὶ μοι, ἰδὼς ἄλλως. Zeune Codicis varietatem hanc omiserat.

ἴσα ἴσους] Brodæi correctione ἴσους facile caremus. deinceps μὲν οὕτως ἄτιμον habent Edd. vet. Guelf. Postea ἐγὼ ante ἰδὼς μοι omittit Eton.

47. διδάξειν εἰ] Weiske pronomen

abesse malebat.

προεμέμεναις εὐεργεσίαις ἰδόντας] Edd. vet. Guelf. ἰδόντας dant. προεμέμεναις olim mihi suspectum, nunc tentare non auiam propter locum Platonis in Gorgia sect. 75. καὶ προεμεναι γὰρ δὲ σοὶ τὴν εὐεργεσίαν ἔστιν μισθὸς μόνος τούτοις ἰσχυροῦ. ἄλλοι μὲν γὰρ εὐεργεσίαν τις εὐεργετηθεὶς, οἷον ταχὺς γνώμων διὰ παιδοσεβείας, ἴσους ἂν ἀποσεβείας εἶναι χάριν, αἱ προεμεναι αὐτῇ ἐ παιδοσεβείας, καὶ μὴ ἐπιδέμεναι αὐτῇ μισθόν, δεῖ μάλιστα ἅμα μεταδιδόναι τοῦ τάχους λαμβάνει τὸ ἀργύριον—ἀλλὰ μόνον ἀσφαλὲς ταύτην τὴν εὐεργεσίαν προεμεναι, ἵσους τῇ ἐπὶ δυνάμει τις ἀγαθὸς ποιῇ. Unde apparet significanter dici προεμεναι τινὶ εὐεργεσίαν, cum quis prior beneficium confert in aliquem, incertus an gratiam apud illum sit initurus. Male igitur Index Zeunianus phrasin interpretatur: liberalissimum erga aliquem esse. Hutchinson vertit locum: qui sua in te profuderunt beneficia.

[τοῖς σοὶ προεμέμεναις εὐεργεσίαις] Zeuniana interpretatio est ducta ex ἰσα-

τα ἐγκαλοῦντάς σοι. Δέομαι οὖν σοῦ, ὅταν ἀποδίδας, προθυμεῖσθαι ἐμὲ παρὰ ταῖς στρατιώταις τοιοῦτον ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες.

- 48 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης κατηράσατο τῷ αἰτίῳ τῷ μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν (καὶ πάντες τὸν Ἡρακλείδην ὑπώπτουσιν εἶναι) Ἐγὼ γάρ, ἔφη, αὐτὶ 49 διενεώθηεν πῶποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Ἐσταῦθαι πάλιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν Ἐπεὶ τοῖνυν ἀποδιδόναι βούλει, οὐκ ἐγὼ σοι δέομαι δι' ἐμοῦ ἀποδιδόναι, καὶ μὴ περιιδεῖν με διὰ σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ οὐκ ἐγώ, καὶ ὅτε 50 πρὸς σε ἀφικόμην. Ὁ δ' εἶπεν Ἀλλὰ αὐτὲ τοῖς στρατιώταις ἔσθ' ὅτι ἐμὲ ἀτιμότερος ἂν τε μένης παρ' ἐμοῖ, χιλίους μόνους ὀπλίτας ἔχων, ἐγὼ σοι τὰ τε χωρία ἀπο- 51 δώσω καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ἃ ὑπεσχόμην. Ὁ δὲ πάλιν εἶπε Ταῦτα μὲν ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ Σεύθης, καὶ ἀσφαλέστερόν γέ 52 σοὶ οἶδα ὅν, παρ' ἐμοῖ μένειν, ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν πρόνοιαν ἐπαινῶ ἐμοῖ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε ὅπου δ' ἂν ἐγὼ ἐντιμότερος ᾶ, νόμιζε, καὶ

dice Mori ad Editionem Lipsiensem anni 1775, quo utinam Zeune sapius usus fuisset! Comparaverat Morus Demosthenem de Corona cap. 34. et Thucydidem ii. 43. ubi est de mortuis pro patria civibus: κάλλιστον ἔργον αὐτῶν πράμειναι. En Epistola.]

48. κατηράσατο] Parif. Eton. κατηγόρησεν. Sequens τῷ omittunt Edd. vett. Guelf. Post Ἡρακλείδην Eton. addit τῶν. In Edd. vett. Leoncl. Steph. est ἔσθην, verum dedit ex Eton. Hutchinsonson.

49. βούλει] Margo Steph. cum Parif. διακτῇ ἀποδιδόναι. deinde ἐγὼ σοι δεομαι Edd. vett. Guelf.

περιιδεῖν] Ita liber Brodæi. Vulgo est περιιδεῖν, quod non magis quam παρερεῖν hac significatione frequenter ab Atticis.

ἀφικόμην] Vulgatum ἀφαικόμην cum Castalione correxi, consentiente margine Villois. ἀφαικόμην dedit Stephanus. Zeune solœcisum defendere conatus est, quem sequitur Weiske, dubius tamen.

50. ὅτι τοῖς] Edd. vett. Guelf. ὅτι τῶν. Sequens τὰ ἄλλα πάντα ex Eton. recepi. Vulgo erat πάντα omisso πάντα. Quæ post ὑπεσχόμεν sequuntur usque ad illa ἃ δὲ πάλιν ὁ σὺ Ἀλλὰ, desunt in Eton. libro.

51. ἔχων οὕτως οὐχ οἷόν τε] Vertunt: non jam mihi est integrum parere. Hutchinsonson: fieri non potest, ut hæc ita se habeant. Contra Weiske sensum esse ait: Hæc (a te mihi promissa) loca ut hac conditione obtineant, fieri non potest. Quem sequitur Halbkart.

σοὶ τὸ αὐτὸ ἀγαθὸν ἔσσεσθαι. Ἐνταῦθ' ἐλέγει Σεύθης· Ἄρ- 53
γύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἡ μικρὸν τι, καὶ ταῦτό σοι δίδω-
μι, τάλαντον· βοῦς δ' ἐξακοσίους καὶ πρόβατα εἰς τετρα-
κισχίλια καὶ ἀνδράποδα εἰς εἴκοσι καὶ ἑκατόν. Ταῦτα 54
λαβὼν, καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων σε ὁμήρους προσλαβὼν,
ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν· Ἦν οὖν μὴ ἐξικνῆται
ταῦτα εἰς τὸν μισθόν, τίνος τάλαντον φήσω ἔχειν; Ἄρ'
οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστιν ἀπίοντι ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέ-
τρους; Ἦκουες δὲ τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὐτοῦ ἔμειναν.

Τῇ δ' ὑστεραία ἀπέδωκεν αὐτοῖς, ἃ ὑπέσχετο, καὶ 55
τοὺς ταῦτα ἐλάσσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται
τέως μὲν ἔλθογον, ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο πρὸς Σεύθην οἰκή-
σων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀποληφόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐ-
τὸν ἤκοντα εἶδον, ἤσθησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν 56
δ', ἐπεὶ εἶδε Χαρμῖνον καὶ Πολύνεικον· Ταῦτα, ἔφη,

53. ἀδικησάντων] Thynorum. Cf. cap. 4, 14. 21.

54. ἔλασσε] Parif. Eton. ἔλασσε
habent, quod recipere antea non au-
debam, quoniam simile exemplum
nondum repereram. In Thucydide
i. 70. ad verba καὶ ἔργη οὐδὲ σάου-
καῖα ἔλασσε, annotat Scholiaſtes
græcus quorundam Codicum non
optimorum ἔλασσε esse positum pro
ἀρκεῖν, sed notio illa ibi locum non
habet, et annotationem non habent
libri præcipui scripti. Helychius ἔ-
λασσε etiam ἔλασσε, εἰσδύμενον in-
terpretatur. Stephanus Thesaurus ex
Budæo retulit Luciani ἔλασσε
πρὸς τὸν χειρὶν et πρὸς τὸ δῖον, etiam
ex Basilii Hexaemero affert pro ἔλα-
σσε positum: sed exempla vetustiora
desiderabam. Tandem reperi in Pla-
tonis Protagora p. 89. ἂν μὲν ἔλασσε
τὰ ἡμέτερα χεῖρματα—εἰ δὲ μὴ, καὶ τὰ
τῶν φίλων προσαναλίσσονται.

Ἄρ' οὐκ, ἰαυδὴ μοι καὶ ἰαυκίνδυ-
νον ἀπίοντι] Quoniam mihi abeundi
periculum imminet, vertunt. Mihi
græca nec satis integra, et languere
oratio videtur. Codices Brodæi et

Eton. offerunt: ἄρ' οὐκ ἔτι δὴ μοί ἐστι
ἀπίοντι ἄμεινον. in quo me ἔτι offen-
dit, quod alienum videtur esse ab
h. l. Malim ἄρ' οὐ τότε δὴ μοι ἀπίοντι
ἄμεινον. Interim scripturam Codic-
um ut meliorem adſcivi. Vulgata
enim est inepta. Loquitur enim de
abitu Xenophontis ex Seuthæ castris
et periculo imminente abeundi, cum
ipsa Xenophontis oratio antecedens
repræſentet eum in exercitu Græco-
rum et mercedis exigua partem
militibus afferentem et distribuen-
tem.

τοὺς πείρους] Ex Parif. libro vul-
gato ἰχθρὸς substituit Stephanus.
Cf. vii. 6, 10.

ἱμῖνας] Margo Steph. liber Bro-
dæi, Parif. Eton. ἱμῖνοι. quod ad Xe-
nophontem referendum effert. At ſe-
quens ἀπὸ δυνάμει, ad Seuthen refe-
rendum, ſit ambiguum.

55. ἀπὸ δυνάμει] Ex libro Eton. ἀπὸ
δυνάμει te ſcripſit Zeune. Deinceps ὡς
Σεύθην ἂν οἰκῇσιν Parif.

56. Χαρμῖνον καὶ] Ex Eton. Χαρμῖ-
νόν τι καὶ dedit Zeune.

καὶ σέσωσται δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδομι
αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ διατρίβοντες διάδοτε τῇ στρα-
τιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ λαφυραρχάλας
καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ πολλὴν εἶχον αἰτίαν.
57 Ξενοφῶν δὲ οὐ προσήει, ἀλλὰ φανερὸς ἦν οἰκαδὲ παρα-
σκευαζόμενος· οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀθήνῃ
περὶ Φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐπιτήδαιοι ἐν τῷ
στρατεύματι, εἶδοντο μὴ ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν ἀπαγάγῃ τὸ
στράτευμα, καὶ Θίμβρωνι παραδοίῃ.

CAP. VIII.

ENTEΘΕΝ διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπα-
τᾷ τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης, μάντις Φλιάσιος, Κλεαγέ-
ρου υἱός, τοῦ τὰ ἐνύπνια ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Οὕτως

δι' ὑμᾶς] Paris. δι' ὑμᾶς, quod prudentia Xenophontis indignum.

διαδίδωμι] Ita vulgatum διαδίδωμι ex Eton. correxi.

57. περὶ φυγῆς] De exilio Xenophontis dixi in Epimetro ad v. 3, 8. Addo nunc locum Scholii ad Dionis Orat. 63. ubi brevitatis Laconicæ exempla plura refert, inter quæ est etiam hoc : καὶ Ξενοφῶντος φυγαδιεύσεως· Ξενοφῶν ἐφυγαδίσθη. Idem Dio Orat. viii. p. 275. refert Diogenem Sinopensem Athenas advenisse οὐκ ἐκ τῆς καταλαβάνης συγχρόνως τῶν Σακράτους ἱταίρων καὶ γὰρ Πλάτων καὶ Ἀριστοτὴς καὶ Λίοντι καὶ Ἀντισθένης καὶ τὸν Μαγαρίαν Εὐκλείδην· οὗτοι δ' ἔφυγον διὰ τὴν μὲν Κέρου στρατείαν. Unde discimus Euclidem philosophum cum Xenophonte Cyri castra secutum et pariter a patria, ut Xenophon ab Atheniensibus, exilio multatum fuisse. Ad quem locum Scholiastes a Morellio exscriptus hæc habet : Κέρου λίγυι, ὃ συνεστράτευεν Κλέαρχος, οὗ δολοφονήσαντος Ξενοφῶν ἐ Γρύλλων τὴν περιλειπὴν στρατίαν ἐκ μίσθου Περσίδος τοῦ Ἑλληνικοῦ διέσωσας ἡδίστου. ubi vitiosum Codicis περὶ Λίοντι inepite Morellius in Σύνθεσι mu-

tari voluit.

στρατεύματι] Paris. Eton. στρατιᾷ. Deinde πρὶν ἐν ἀπαγάγῃ recepi ex Eton. Vulgo decrat ἐν, quod etiam absque librorum auctoritate addendum fuit, poscente usu scriptorum Atticorum, quem exemplis postarum docuit Vigerus p. 443. Addo igitur locum Thucydidis ii. 6. πρὶν δὲ τι καὶ αὐτοὶ βουλεύσασθαι περὶ αὐτῶν. Platonis in Gorgia sect. 18. πρὶν ἐν πρώτοις ἀποκρίσασθαι ὅτι ἐστίν.

1. τὰ ἐνύπνια] Qui scripsit librum de somniis in Lyceo, interpretatur Brodæus. Involua in Cod. Regis B. C. scriptum reperit Larcher, unde Toop Epist. Critic. p. 48. exsculpit ἐνύπνια receptum a Zeunio, quod ille interpretatur partes adium anteriores, Larcher la façade du Lycée, quas, cum adspiciui prætereuntes paterent, ornare opere thesorio seu pistorio condecorare soliti sint veteres. Laudant Casaubonum ad Theophrasti Char. 21. Hic posuit loca Homericæ Iliadis Θ. 435. Odyssææ Δ. 42. X. 121. et locum Hesychii Ἑνύπνια, τὰ καταντηρὰ τοῦ ἐνὸς φασμάτος μίση, ἃ καὶ διακρίσονται ἐκ τῶν σφαιρῶν. Ex locis Homericis diligenter

συνήδeto τῷ Ξενοφῶντι, ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἡρώτα αὐτὸν, πῶσον χρυσίον ἔχει. Ὁ δὲ αὐτῷ ἐπομόσας εἶπεν, ἥ μὲν 2 ἐσσεσθαι μὴδ' ἐφόδιον ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοῖτο τὸν ἵππον, καὶ ἃ ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ὁ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐπίστευεν. Ἐπεὶ δὲ ἔπεμψαν Λαμφακηναὶ ξένους 3 τῷ Ξενοφῶντι, καὶ θύων τῷ Ἀπόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ ἱερεῖα ὁ Εὐκλείδης εἶπεν, ὅτι πείθοιτο αὐτῷ, μὴ εἶναι χρήματα. Ἀλλ' οἶδα, ἔφη, ὅτι, καὶν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, φαίνεται τι ἐμπόδιον, εἰ μὴδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. Ὁ 4 δὲ εἶπεν· Ἐμπόδιος γάρ σοι ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπῆρετο, εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι καὶ ὀλοκαυτεῖν. Ὁ δὲ οὐκ ἔφη, ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε, τεθυκέναι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβού-

comparatis ab Heynio ad Il. viii. p. 491. apparet parietes et muros domus, cubiculi, tentorii esse interiores, qui per fores apertas lucem accipiebant. Auctoritatem scriptoris profaici nondum vidi allatam. Contra Weiske: *Egregius artifex esse potuit, qui præclara facultate et arte somnia e portis corneis et eburneis Odysseas* T. 562. segg. *vel pedibus egressa* (Iliad. B. 8. et 16.) *vel alis elata* (Eurip. Hecubæ 71.) *pinxerit. Donec* Iliad. aliquo Codice confirmetur, *ινύπνια, ut materiam arte pictoris in primis dignam, servanda censco*: Somnia Homericæ in Lyceo picta quid sibi voluerint, aliis querendum transmittito; Somni simulacra et picturas a scriptoribus antiquis, præcipue Pausania, commemoratas novi, sed et ipsius Ὀπίου ἀγαλμα in templo Ἐσκαυλπίου habet in Corinthiacorum cap. 10. sect. 2.

2. Ἰών] Eton. ἴση, et deinceps habet ἡ μὲν αἰεσθαι μὴδ' ἱππῶν ἱκανὸν οἴκαδε ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδοῖ. unde ἀπείκει in locum vulgati ἀπείοντι recepi.

τὸν ἵππον] Ælianus variorum historiae lib. 24. Λίγισται ὁ τοῦ Γρύλλου τὴν μὴ

ἀσπίδα ἀργυροῦν ἔχειν, τὸν δὲ θύρανας ἀπείον, τὸ δὲ πρῶτος βοιωτοεργεῖ, τὸν δὲ ἴππον ἱπποδαύριον. Quæ narratio an ad expeditionem Asiaticam hanc referri possit cum Interpretibus Xenophontis, dubito.

3. ὁ ἱππῶν Λαμφακηναῖ] Edd. vett. Guelf. δὲ ἱππῶν Λαμφακηναῖων.

καὶ θύων] Liber Eton. καὶ ἰθύων habet; quod ferri potest.

τὰ ἱερεῖα] Ita margo Steph. Paris. Eton. Vulgatum ἱερεῖα cum Zeunio servavit Weiske, tamen interpretatus: *victimæ neque neque eximias neque multas*. At hæ dicendæ erant *ἱερεῖα*. Vulgatum si retineas, tum statuas necesse est vatem ex inspectis demum extis paupertatem Xenophontis intellexisse. Ferrem, si vates inde coniecisset de statu futuro Xenophontis.

4. Ἐμπόδιος γάρ] Margo Steph. Paris. Eton. ἱπποδίου habent. Deinde *ἵππῳ αἰεσθαι* margo Steph.

ἰππῶν] Philastus ergo Euclides Athenis debebat cum Xenophonte, ejusque sacris adesse ut vates solebat. Hinc amicitia utriusque et familiaritas orta fuisse videtur.

λευσεν οὖν αὐτῷ θύεσθαι καὶ αἰ εἰώθει, καὶ ἔφη συνά-
δσειν ἐπὶ τὸ βέλτιον. Τῇ δὲ ὑστεραία ὁ Ξενοφῶν προελ-
θὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὠλοκαύτει χοίρους τῷ πα-
τρὶ τῷ νόμῳ· καὶ ἐκαλλιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφι-
κνείται Βίτων καὶ ἄμα Εὐκλείδης, χρήματα δῶσόντες τῷ

καὶ δ εἰώθει] Hæc verba ex mar-
ginæ Steph. Paris. Eton. adjeci.

5. Ὀφρύνιον] Viri docti comparant
Ophrynum Troadis, de quo Herodo-
tus vii. 43. de Xerxe ab Illo abeunte:
ἰδιῶτιν ἰσχυρόν, ἰν ἁριστέῃ μὲν ἀνέ-
γων ῥέτιον πῶλον καὶ Ὀφρύνιον καὶ
Δάρδανον, ἵστιν δὲ Ἀβύδον ἱμωρὴς ἵστιν,
ἰν δὲ ἔξ ἢ Γίργουδος Τισαφρούς. Quod si
Xenophon Lampaco profectus huc
fuit, satis longum iter fecisse putan-
dus est; eumque id iter ob ceremo-
niarum solemnitate aliquam nobis
ignotam hodie fecisse, conicere licet
ex pietate hominis satis nota in deos.
Græcus tamen exercitus potuit spa-
tio satis longo remotus ab urbe
Lampaco castra posuisse in vicina
Ophrynii: vel sic tamen causa pec-
uliaris aliqua Xenophonti fuisse vi-
detur, ut sacrificium Jovi Milichio
in urbe Ophrynio perageret. Oppi-
dum Troadis nominat etiam Demo-
sthenes p. 899. et Harpocraton ex
Androtione.

ὠλοκαύτει] In Cyrop. viii. 3, 24.
bis est ἱθύειν καὶ ὠλοκαύτουν ταύρους
—ἱθύειν.

χοίρους] Larcher putat esse placen-
tas (speciem porcorum referentes.
Thucydidem enim tradere i. 126.
Jovi Milichio sacrificata esse non ἱ-
θύειν, sed θύματα ἱπυχύρια, quæ Scho-
lia interpretantur τινὰ πῖμακα εἰς
ζῶον μωρὸς ἐπισπυρμένα. Addit He-
rodotum ii. 47. de Ægyptiis narran-
tem: οἱ δὲ πάντες αὐτὸν ὑπὸ ἀσθίνους
βίον στακίνας πλάσαντες δις καὶ ἑκα-
σάντες ταύτας θύουσι. Pollux vi. 76.
genus placentæ, βεῖς nominatum,
memorat, quod offerebant Apollini,
Dianæ, Hecatæ et Selenæ. Plura
ejusmodi habet exempla Toup. E-
mend. p. 36. ed. Lips. Sed quid est,
cur diutius immorèr conjecturæ levi
vel illustrandæ vel refellendæ? Le-
vitatē enim arguit ipse locus Thu-
cydidi, ubi est ἰν ἡ πανδημὶ θύουσι,

πολλὰ οὐχ ἱθύειν, ἀλλὰ θύματα ἱπ-
χύρια. Scilicet jam olim movit
egregius Hemsterhusius ad Luciani
Timonem p. 78. ubi est παρ' ἡ λαμ-
πρὸς εἰώθαιεν ἱεράζειν τὰ διέστα,
Scholiasten græcum in Thucydide
scriptum reperisse πανδημὶ ἱεράζειν,
θύουσι δὲ πολλοί. Præterea suspicatur
Pollucem i. 26. in Thucydide pro
ἄλλα θύματα scriptum legisse ἄγνα
θύματα. Certe vulgatum πολλοί fig-
nificat non omnes, sed antiquioris
ritus tenaces vel pauperiores θύματα
ἱπυχύρια sacrificasse Jovi. Scholia et-
iam τὰ ἱθύειν oves, πρέβια, inter-
pretantur, quod cum Xenophonti
narratione non convenit. Cum igitur
constet, Diasis Jovi Milichio non
ab omnibus Atheniensibus, sed a
pauperibus tantum aut antiquarum
ceremoniarum observantibus fuisse
πῖμακα vel θύματα sacrificata, quid
cogit nos in Xenophonte porcos in-
telligere στακίνας vel genus placen-
tæ (speciem porcorum referentes? Ri-
tum patrium, quem Xenophon me-
morat, (πατρίῳ νόμῳ, Eton. liber
πατρίῳ habet) censere ad verbum
ὠλοκαύτει referendum esse. In cete-
ris enim sacrificiis partes victimarum
opimæ tantum diis oblatæ comburi
solebant.

6. Βίτων καὶ—Εὐκλείδης] Paris. E-
ton. Bίτων et mox Eton. Εὐκλείδης.
qui Euclides si idem, uti videtur, est,
qui capitis initio nominatur, bene
notus et familiaris Xenophonti fuisse
debet, quod arguit ipsa narratio an-
tecedens. Sequens igitur ξυνόνται,
si de inita hospitii necessitudine in-
telligendum est, non tam ad Eucli-
dem quam ad Bitonem referendum
videtur. Fortasse etiam hospitii jus
Euclides solenne adjungere voluit
veteri familiaritati, ut amico nomine
ξυνόν equum sua pecunia redemptum
posset reddere. De verbo ipso dice-
tur ad sect. 8.

στρατεύματι· καὶ ξενούνται τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πενήτηντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἡδυσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδωκαν, καὶ τὴν τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν Ἰδὴν, εἰς Ἀντανδρὸν ἀφικνῶνται πρῶτον· εἶτα παρὰ θάλατταν πορεύόμενοι τῆς Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. Ἐντεῦθεν δι' Ἀτραμυττίου καὶ Κερτονίου παρ' Ἀταρνείας εἰς Καῖκου πεδίον ἐλθόντες, Πέργαμον καταλαμβάνουσι τῆς Μυσίας.

Ἐνταῦθα δὲ ξενῶνται Ξενοφῶν παρ' Ἑλλάδι, τῇ Γογ-

7. Τροίας] Margo Steph. Paris. Eton. Regii B. C. Τρωάδες. Sed viri docti opposuerunt locum Stephani Byz. Τροία χώρα Ἀσίας, ἡ πρῶτη ἐστὶν Ἰδαία, ὅσα Τισαρίδ, ὅσα Τροία.

Λυδίας] Margo Steph. liber Brodæi, Paris. Eton. Ἀσίας. Strabo libro xiii. τὸ Θήβης πεδίον post bellum Trojanum a Lydis occupatum fuisse refert, et Scylax in Lydiæ urbibus numerat Adramytium, Atarneæ &c.

Θήβης πεδίον] Nominat item Hellicor. iv. 2, 41. juxta Pergamum Polybius xvi. 1. Accuratius designat Aristoteles de Ventis, Cæciam referens a Lesbii vocari Θεβαίαν, quod a Thebæ campo faret: ἀπὸ Θήβης πεδίου τοῦ ὅτι τὸν Ἑλλαστικὸν πύλλον τῆς Μυσίας.

8. Ἐντεῦθεν] Guelf. δι' addit, et cum Junta deinceps Ἀδραμυτιῶν dat. In Thucydidi v. 1. Ἀδραμυτιῶν libri scripti et editi habent, item viii. 108. Varietatem scripturæ in hoc urbis nomine annotavit olim Stephanus Byzantinus.

Κερτονίου] Edd. vet. Guelf. Κερτονίου. Paris. Regii B. C. Κερτονῶ διώσαντες εἰς Καῖκου πεδίον. Eton. pariter Κέρτων διώσαντες εἰς Κ. Urbem Certonium præter nostrum nemo nominavit; hinc Hutchinson in ejus loco nomen Καρίην ex Herodoti vii. 42. vel Κιτάνιον, quod Theopompus

apud Steph. Byz. ὡς μισαῦ Μυσίας καὶ Λυδίας esse ait, reponendum esse suspicatur. Locus Herodoti hic est de Xerxe Sardibus profecto: ἰσχυρίζομαι τὴν ἰδὴν ἐκ τῆς Λυδίας ὁ στρατὸς ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς Καῖκου καὶ τὴν γῆν τὴν Μυσίην ἀπὸ δι' Καῖκου ἰσχυρίζομαι, Καρίης ἔρος ἔχου ἐν Ἀριστιῇ, διὰ τοῦ Ἀταρνείας ἐς Καρίην πύλλον, ἀπὸ δι' ταύτης διὰ Θήβης πεδίου ἰσχυρίζομαι, Ἀδραμυτιῶν ἐκ πύλλον καὶ Ἀντανδρὸν τὴν Πιλαργίδα παραμειβόμενος· τὴν Ἰδὴν δὲ λαβὼν ἐς Ἀριστιῇν χεῖρα εἶς ἐκ τὴν Ἰλιδά γῆν. Vides situm egregie convenire. Carinem et Certonium in Mannerti Geographia omisissæ video. Sed in Xenophontis loco hoc mira librorum optimorum varietas vitii nescio quid arguere mihi videtur.

Μυσίας] Ita liber Brodæi, Paris. Eton. Ante Hutchinssonum erat Λυδίας, quod in Ἀσίας de conjectura Leonclavii mutavit Welfiana.

ξενῶνται] Index Zeunianus *deveriti apud hospitem* interpretatur; Hutchinsono *hospitio excipit*. Supra sect. 6. καὶ ξενούνται ἐκ τῇ ξενόφῶντι Amasæus vertit *invitarunt Xenophontem*, Leonclavius *hospitii necessitudinem iniunctam*, Atque ita Plato Legum i. p. 41. ed. Bip. *ἐπεὶ οὖν ξενώσθαις ὑμῶν οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι, καὶ ὁδοὶ ἐκ τούτων ἔργου ὑμῶν καὶ οἱ ἀρίστεροι ἔχουσι γούνη*. ubi Ficinus male vertit: *hospitales ef-*

- γύλου τοῦ Ἑρστρεῖως γυναικί, καὶ Γοργίαινος καὶ Γοργύ-
 9 λου μητρί. Αὕτη δὲ αὐτῷ φράζει, ὅτι Ἀσιδάτης ἐστὶν
 ἐν τῷ παδίῳ, ἀνὴρ Πέρσης· τούτων ἔφη αὐτὸν, εἰ ἔλθῃ
 τῆς νυκτὸς σὺν τριακοσίοις ἀνδράσι, λαβεῖν αὐν καὶ αὐτὸν
 καὶ γυναῖκα καὶ παῖδας καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ
 πολλά. Ταῦτα δὲ καθηρησομένους ἔπεμψε τὸν τε αὐ-
 τῆς ἀντιφίον καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ πλείστου ἐπαεῖτο.
 10 Ἐχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῷ, ἐθύετο. Καὶ
 Ἀγασίας ὁ Ἡλείος μάντις παρὼν εἶπεν, ὅτι κάλλιστα
 εἶεν τὰ ἰσθὰ αὐτῷ, καὶ αἱ ὁ ἀνὴρ αὐν ἀλώσιμος εἴη.
 11 Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τοὺς τε λοχαγοὺς τοὺς μά-
 λιστα φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγενημένους διαπαν-
 τος, ὅπως εὖ ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῷ
 καὶ ἄλλοι βιασάμενοι, εἰς ἑξακοσίους· αἱ δὲ λοχαγοὶ
 ἀπῆλαινον, ἵνα μὴ μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὥς ἐτοίμων δι
 χρημάτων.
 12 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν
 πέριξ ὄντα ἀνδράποδα τῆς τύρσιος καὶ χρήματα πλεῖστα

facti complexi sunt. Moeris Atticista
 Platonium ἱερώδησαν interpretatur
 ἱερώδησαν καὶ ἱερωμάδησαν. Aeschylus
 Suppl. 940. οὐ γὰρ ξινῶμαι τοὺς Διὶ
 συλλήτας. i. e. in ξινῶν numero non
 habeo nec recipio. Hesychius ξινώ-
 σισαι interpretatur ἀπαρτίζεσθαι. Euripides
 Alceste. 69. ξινώθης τοῦδ' ἐν
 Ἀθήνῃ δέμῃς, ubi est hospitio excipi
 et deserti in hospitium. Sed Ionis
 versu 820. ξινωμῆνος δὲ τῷ Διὶ φῶν δι-
 δωκεν ἱερωφῶν ἐστ' hospitii jus contrahere
 cum aliquo et sub ejus fide tradere rem
 servandam. Puer hospiti traditus ἱε-
 ρωμῆνος dicitur. In fragmento X. Ae-
 gei πῶς ἐν φῶν γαῖαν ἱερωφῶντα
 πάλῃ ξινῶσαι; est hospitii necessitudi-
 nem petere et contrahere cum aliquo.
 Idem Hippolyti 1085. ξινῶσαι po-
 suit pro ἀπεξινῶσαι peregre abduci.
 Herodoti locum in Eratone posuit
 Budæus: πάλῃ γὰρ αὐτῷ μάλιστα
 ἀλλὰ φῶν ἱερωμάδησαν i. e. inter se hos-

pitii jure conjuncti fuerunt.

τοῦ Ἑρστρεῖως γ. καὶ Γορ. καὶ Γορ-
 γύλου] Hæc in Junt. desunt; in
 margine Guelf. manus secunda addi-
 dit. De his nominibus dictum fuit
 ad initium libri tertii Hellenicorum.

9. Ἀσιδάτης] Cyropædia vi. 3, 32.
 Ἀσιδάτης, Codex Altorf. Ἀσιδάτης,
 Ctesiae Persica c. 9. Ἀσπαδάτης no-
 minant, Ἀσπαδάτης ex Ctesia Diodorus
 ii. 34.

καὶ αὐτὸν] Guelf. αὐτὸν τὴν habet.

10. Ἀγασίας] Margo Steph. Paris.
 Eton. Βασίας habent. Forte librarii
 nomen Agasias Symphalii notius,
 etiam ex sect. 19. huc transfulerunt
 Βασίας Ἀγασίας supra iv. 1, 18. inter
 milites nominatur.

11. φίλων] Margo Steph. ineptum
 φίλους offert.

εὖ ποιήσαι] Equidem ποιῶν vel
 ποιῶν scriptum malim.

ἀπέδρα αὐτοὺς παραμελῶντας, ὡς τὸν Ἀσιδάτην αὐτὸν
 λάβοιεν καὶ τὰ ἐκαίνο. Πυργομαχεῦντες δὲ ἐπεὶ οὐκ 13
 εἶδοντο λαβεῖν τὴν τύρην, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγά-
 λη, καὶ προμαχεῶνας καὶ ἄνδρας πολλοὺς καὶ μαχί-
 μους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν τὸν πύργον. Ὁ δὲ 14
 τοῖχος ἦν ἐπὶ ἑκτῷ πλίνθων γήινων τὸ εὖρος. Ἄμα δὲ
 τῇ ἡμέρᾳ διωρώρυκτο· καὶ ὡς τὸ πρῶτον διεφάθη, ἐπά-
 ταξεν ἔνδοθεν βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μη-
 ρὸν τοῦ ἐγγυκάτω· τὸ δὲ λοιπὸν ἐκτοξεύοντες ἐποίουν μὴδὲ
 παρίεναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγόντων δὲ αὐτῶν καὶ 15
 πωρυσσόντων, ἐκβοηθῶσιν Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἐαυ-
 τοῦ δύναμιν, ἐκ Κομανίας δὲ ὀπλῖται Φρουροί, καὶ ἰπ-

13. *προμαχεῶνας*] Ex Guelf. hoc vulgato *προμαχέας* substitutum. Eandem formam libri scripti habent in Polluce i. 170. vii. 120. et apud Herodotum. Utramque formam annotavit Suidas.

14. Ὁ δὲ τοῖχος] Margo Steph. τοῦ δὲ τοῖχος habet.

γήινων] Supra iii. 4, 7. *παραμαχέας* πλίνθων dicuntur. Ita γήινος τοῖχος, ἐγγυῶν et similia dicuntur. Weiske γήινος eandem esse censet, quæ ἰσχυρὰ dicuntur; quoniam in pertendendo mure dimidiam fere noctem hibernam Græci transegerint.

τοῦ εὖρος] Certæ mensuræ nomen πλίνθος h. l. esse censuit Weiske, miratus neminem interpretum mensuræ rationem tetigisse vel indicasse. Ipse ex loco Vitruvii ii. 3. et Plinii xxxiv. 14. ubi est: *quæ sunt publica opera, pentadactylæ*, (latere) *quæ privata, tetradactylæ struuntur*, colligit murum turris, (quam ad publica opera refert) fuisse decem pedum seu 5 X 8. palmorum. Horum nempe quartam partem decem esse pedes; pedem enim continere 16. digitos seu 4. palmos. Equidem πλίνθου nomen mensuræ genus certum significasse unquam, non credo: nec laterum eandem ubique mensuram fuisse mihi persuadeo; et quique Xenophon crassitudinem muri satis claro argumento laterum octo deinceps in

latitudinem positorum significavit græcis lectoribus, accuratam mensuram indicare aut extraneos lectores quærere noluit. Idem Vitruvius ii. 8. *lateritii parietes, nisi diplinthii aut triplinthii fuerint, sesquipedali crassitudine non possunt plus quam unam sustinere contignationem*. Xenophon igitur parietem oediplinthium memoravit.

Ἰταβῶν] Suidas in v. ἰταβὴς habet ἰταβὸν ex h. l. deinde *βουπόρῳ* Junt. Guelf.

15. ἐκ Κομανίας δὲ] Edd. vett. Guelf. omisso δὲ referunt ad antecedentia; deinceps *ἐκ λίνται Ἀσσύροι καὶ Τραπεζοῖ ἰσχυρὰ* dant margo Steph. Paris. Eton. Comaniam sive castellum sive oppidulum ignorant Geographi. Parthenium nominat in Mysia Plinius v. cap. 30. Xenophon sect. 21. *Παρθίνιον πῶλισμα* nominare videtur idem: ubi tamen Edd. vett. scripturam *Παρθινίων* re-vocavit Weiske, nec quidquam annotationis adjecit. Ex Paris. libro Zeune *Παρθίνιον* dedit, quem sequor. Idem Plinius cum Apollonia Teuthraniam oppidum Mysiæ nominat. Κομανία Weiskio regio videtur esse castello *Κόμανα* dicto adjecta. Videtur vir doctus *Comana* Cappadociæ, Pisidiæ et Ponti cogitasse. Sed mos *Τραπεζία* oppidum nominatur.

πείς Ἑρκάνιοι, καὶ οὗτοι βασιλέως μυθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δὲ ἐκ Παρθενίου, ἄλλοι δ' ἐξ Ἀπολλωνίας καὶ ἐκ τῶν πλεονέκτων χωρίων καὶ ἰππεῖς.

- 16 Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν, πῶς ἔσται ἡ ἀφοδος, σκοπεῖν καὶ λαβόντες, ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, ἤλαυνον, καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς πλαισίου πωρησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἀφοδος, εἰ καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἱ τε πολέμοιοι θρασύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπήσαν ὡς περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι.
- 17 νοι. Ἐπεὶ δὲ ἑώρα Γογγύλος ὀλίγους μὲν τοὺς Ἕλληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς βία τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων, βουλόμενος συμμετασχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ Προκλῆς ἐξ Ἐλισάρνης καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου. Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πάντες ἤδη ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ σφενδονῶν, πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὅπλα ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, μόλις διαβαίνουσι τὸν ποταμὸν.
- 19 Κάϊκον ποταμὸν, τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ἐνταῦθα καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς τιτρώσκεται,

16. καὶ τὰ ἀνδράποδα] Liber Eton. τὰ omittit. Quò indicio vitium loci latens agnovisse mihi videor. Pertinent enim βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα ad illas res, quæ deinceps χρήματα vocantur; quas omnes Græci abeuntes agmine quadrato inclusas abigebant. Igitur voces translocatæ ita cum ceteris jungendæ et scribendæ videntur: καὶ λαβόντες οὗτοι βόες καὶ πρόβατα καὶ ἀνδράποδα, ἤλαυνον, ἐντὸς πλαισίου πωρησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν οὕτω προσέχοντες et reliqua.

οὕτω προσέχοντες] Ita margo Villois. Vulgo est ἐν, nullo sensu.

17. Γογγύλος] Edd. vett. Guelf.

Γογγύλος μὲν.

Ἐλισάρνης] Hanc marginis Steph. et Parif. scripturam vulgatæ Ἐλισάρνης prætulit Zeune, quæ cum Hellenicis iii. 1, 6. ubi Ἀλωναρίου vulgo erat, Strabone et Stephano Byz. convenit.

18. Κάϊκον] Juntina, Guelf. Parif. Eton. margo Steph. Κάικον habent. Præter Caicum Myfiæ fluvium Strabo Myfium nominat in Caicum effluentem. Sed potuerunt plures minores fluvii fuisse in regione ea, quam hodie minus cognitam habemus, nec Xenophon locorum situm accurate designavit.

τὸν πάντα χρόνον μαχόμενος πρὸς τοὺς πολεμίους. Καὶ διασώζονται, ἀνδράποδα ὡς διακόσια ἔχοντες, καὶ πρόβατα ὅσον θύματα.

Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ 20 πᾶν τὸ στράτευμα, ὅπως ὅτι μακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, ὥστε μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ' ἀφυλακτεῖν. Ὁ δὲ Ἀσιδάτης, ἀκούσας, ὅτι πάλιν 21 ἐπ' αὐτὸν τεθυμένος εἶη Ξενοφῶν, καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι ἤξει, ἐξαυλίζεται εἰς κόμας ὑπὸ τὸ Παρθέριον πόλισμα ἐχούσας. Ἐνταῦθα οἱ περὶ Ξενοφῶντα συμ- 22 περιτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβάνουσιν αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ πάντα τὰ ὄντα· καὶ αὐτὰ τὰ πρότερα ἰερά· ἀπέβη. Ἐπειτα πάλιν 23 ἀφικνωῦνται εἰς Πέργαμον. Ἐνταῦθα τὸν θεὸν οὐκ ἠρίασατο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε ἐξαίρετα λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ τάλλα· ὥστε ἰκανὸν εἶναι καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

Ἐκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ 24 στράτευμα, καὶ συμμίζας τῷ ἄλλῳ Ἑλληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον.

19. ἴσον θύματα] Quot pecora satis essent ad sacrificium pro felici reditu, atque adeo pauciora. Ita Weiske.

20. ὥστε μὴ—ἀλλ' ἀφυλακτεῖν] Parif. Eton. εἰς τὸ μὴ—ἀλλὰ φυλάττειν.

21. ἤξει] Hoc vulgato ἤξω ex Guelf. Parif. substituit Zeune.

Παρθένου] Edd. vett. Παρθένου γενεοῦσιν Weiske; nostram scripturam ex Parif. libro recepit Zeune. Pro ἰχθύωνσι malim εἰσπορεύσιν. Comparabat quidem Hutchinson Herodoteum iv. 42. τὴν ἀνέρονα τὴν ἐν τοῦ Νεῖλου ἰχθύων ἐν τῷ Ἀράβου πύσσιν. sed diversum; multo magis Thucydideum vi. 62. ἰχθον ἐν Ἰμῶν.

22. συμπεριτυγχάνουσιν] Margo

Steph. Parif. Eton. συνετυγχάνουσιν, deinde Parif. γυναῖκας habet.

23. τὸν θεόν] Jonem Milichium cum Hutchinsono Zeune, numen divinum omnino Weiske interpretatur; quem sequor.

οὐκ ἠρίασατο] Edd. vett. Guelf. Eton. negationem omittunt, quam Leonclavius addendam censuit, et recepit Welfiana, Hutchinsoniana, Weiskiana. ἠρησάμενος Stephani ex libro Parif. et Brodeur dudum dedit Zeune, interpretatus coluit, amavit, pacem fecit, contentus fuit. Postremum satis convenit, minus reliqua.

λαμβάνειν] Eton. λαβὼν dat.

- 25 Ἀρχόντες δὲ οἶδε τῆς βασιλείας χάρας, ὅσην ἐπῆλθε-
 μαν, Λυδίας, Ἀρτίμας Φρυγίας, Ἀρτακάμας Λυκα-
 νίας καὶ Καππαδοκίας, Μιθριδάτης Κιλικίας, Σύν-
 νοσις Φοινίκης καὶ Ἀραβίας, Δέρσης Συρίας καὶ Ἀρ-
 συρίας, Βέλεις Βαβυλῶνος, Ῥωπάρας Μηδίας, Ἀρ-
 βάκας Φασιανῶν καὶ Ἑσπεριῶν, Τηρίβαζος (Καρδῶ-
 χοι δὲ, καὶ Χάλυβες, καὶ Χαλδαῖοι, καὶ Μάκρωνες,
 καὶ Κέλχοι, καὶ Μοσύνοικοι, [καὶ Κάται,] καὶ Τιβαρη-
 τοί, αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, Κορύλας Βιθυνῶν, Φαρ-
 νάβαζος τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρακῶν, Σαύτης.
- 26 Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς οὐδῶ τῆς ἀναβάσεως καὶ
 καταβάσεως, σταθμοὶ διαπόσει δεκαπέντε, παρασάγγ-
 γαι χίλιοι ἑκατὸν πενήκοντα πέντε, στάδια τρεῖς μύρια
 τετρακισχίλια ἑξακόσια πενήκοντα. Χρόνου πλῆθος
 τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἑναιὺς καὶ τρεῖς
 μῆνες.

25. Ἀρτίμας] In Cyrop. ii. 1, 5.
 Ἀρτίμαν Phrygiæ majoris regem no-
 minat, ubi alij libri Ἀρτακάμας ha-
 bent. Ἀρτάμας Perfa est vii. 1, 3. 8.
 Sed v. 3, 38. pro Ἀρτίμα, Hyrcani-
 orum ducem Ἀρτίμαν nominat
 Brodæi Codex. Ἀρτίμαν Darii lega-
 tum nominat Arriani Anabasis ii. 14,
 5.

Ἀρτακάμας] Cyrop. viii. 6, 7.
 Phrygiæ majoris satrapam eodem
 nomine habet. Ἀρτακάμαν femi-
 nam nominat Arriani Anab. vii. 4,
 8.

Ῥωπάρας] Puto eandem esse cum
 Gobrya i. 7, 12. Cyrop. iv. 6, 1.

Ἑσπεριῶν] Videntur Armenis oc-
 cidentales, de quibus iv. 4, 4.

[καὶ Κάται.] Ex Edd. vett. et
 Guelf. Κάται edidit Zeune. Nomen
 nuspiam in libris Xenophonteis me-
 moratur populi, quod debebat fieri.
 Nam ducum nomina seorsim posuit
 ideo Xenophon, quod pauca fuerant
 antea commemorata. Nec apud al-
 ios scriptores fit mentio *Catarum* vel
Catarum; quare animus inclinat ad

opinionem Bostmanni mei, nomen
 natum ex mera repetitione finitima-
 rum syllabarum *αι* καὶ *αι* censentis, et
 gentem hanc nullam unquam fu-
 isse.

26. πέντε, στάδια] In Edd. et libris
 scriptis πέντε deest. deinde Edd. ha-
 bebant: *εἰς τετρακισχίλια διαπόσει πέντε-
 κοντα πέντε*. In Eton. deest *διαπό-
 σε*, in Paris. et Regiis a Larchero
 inspectis est *μέγε* pro *τριμύρια*. Ra-
 tionem itineris inlit et comparatio-
 nem parasangarum cum stadiis inlit
 ex locis ii. 2, 6. et v. 5, 4. Hut-
 chinson, ejus exemplum secutus
 verba Xenophontis constituit Zeune
 et Weiske. Hic postremus summam
 itineris mensuram comparavit cum
 1039. miliaribus Saxonis cum di-
 midio.

καὶ τρεῖς] Copulam omittunt Edd.
 vett. Guelf. Eton.

ἑναιὺς καὶ τρεῖς μῆνες] Secundum
 Diodorum et Diogenem Laertium
 expeditio suscepta fuit anno quarto
 Olympiadis 94. Contra Larcher po-
 suit Olympiadis 94. annum tertium,

mensē Martium extremum aut Aprilem ineuntem in Dissertatione inserta Actis Gallicis Academiæ Regiæ Inscriptionum vol. xlv. Pugnæ ad Cunaxa commissæ mensē Octobrem extremum anni 4. Olympiadis 94. assignat; adventum redeuntis exercitus in Armeniam adscribit Januario extremo vel Febuario ineunti anni 4. Olympiadis. Adventum Cotyoris mensi Julio ineunti anni 4. Olympiadis 94. Militarem operam Seuthæ præstitam refert ad exeun-

tem mensē Novembrem. Cum Seuthe Græcos militare menses duos, totidemque in exercitu Thimbronis ponit, id est usque ad exeuntem Martium vel ineuntem Aprilem A. C. 399. id est mensē nonum exeuntem vel decimum ineuntem anni primi Olympiadis 95. Itaque summam harum expeditionum facit biennem. Argumenta, quibus rationes suas confirmare conatus est vir doctus, excerpere nec vacat, nec locus hic patitur.

EPIMETRUM

AD

OBSERVATIONEM

AD LIBRUM V. 3, 8.

DE SCILLUNTIO AGRO XENOPHONTI A LACEDÆMONIIS DONATO.

PRIMUM, quod in loco Pausaniæ ibi posito lectori diligenti mirationem facere potest, pertinet ad possessionem agri in disceptationem vocati a senatu Eliensium post recuperatum Scilluntem, confirmatam tamen ita, ut Xenophonti venia data fuisse dicatur. Itaque eum secure in agro Scilluntio habitare perrexisse. Scilicet hæc Pausanias ex fide interpretum Eliensium narrat : quod, si historicum aliquem scriptorem appellare in testimonio potuisset, facturum fuisse non videtur. Simile est, quod addit ex narratione, non interpretum Eliensium, sed accolarum (*προσποιούτων*) monumentum sepulcrum non longe a templo Dianæ Ephesiæ conspici cum imagine ex marmore Pentelico facta, quod Xenophonti dedicatum affirmabant accolæ. Unde non solum narratio prior confirmari videtur, Xenophontem possessionem agri Scilluntii ex sententia senatus Eliensium propriam retinuisse, sed vitam etiam ibidem obiisse. Contra fuerunt, qui contraria his narrent. Diogenes enim Laertius in Vita Xenophontis sect. 8. ita narrat, auctorem non edens, sed incertos quasi rumores præfatus solemnem formulam φασίν : Ἠλαίους τε στρα-

τευσκμένους εἰς τὸν Σκιλλοῦντα καὶ βραδυνόντων Λακεδαιμονίων
 ἐξελεῖν τὸ χωρίον, ὅτε καὶ τοὺς υἰέας αὐτοῦ εἰς Λέπρεον ὑπεξελεῖν
 μετ' ὀλίγων οἰκετῶν, καὶ αὐτὸν Ξενοφῶντα εἰς τὴν Ἥλιν πρότερον,
 εἶτα καὶ εἰς Λέπρεον πρὸς τοὺς παῖδας, κἀκεῖθεν σὺν αὐτοῖς εἰς
 Κόρινθον διασπαθῆναι καὶ αὐτόθι κατοικῆσαι. In hoc quidem
 narratio hæc consentit cum Pausania, quod Elei in pos-
 sessionem Scilluntis rediisse dicuntur; sed iidem agrum
 Xenophonti donatum excidisse simul narrantur. τὸ χωρίον
 enim de Scillunte ipso intelligere vetat sequens relatio.
 Xenophon enim cum filiis Lepreum atque inde Corin-
 thum abiisse ibique habitasse narratur. Auctorem narra-
 tionis Diogeni fuisse Demetrium Magnetem suspicari licet
 ex eo, quod idem sect. 11. addit: τέθηκε δὲ ἐν Κορίνθῳ, ὡς
 φησι Δημήτριος ὁ Μάγνης, ἥδη δηλαδὴ γηραιὸς ἰκανῶς. Fidem
 Demetrii quasi non dubiam secutus Diogenes hæc scripsit
 in Epigrammate de Xenophonte:

Ἄλλὰ Κόρινθος ἔδεκτο φιλόξενος, ἧ σὺ φιληδὼν οὕτως ἀρέσκη,
 κεῖθι καὶ μένειν ἔγνως.

Sed longe maiorem mirationem lectori merito faciet,
 quod idem Diogenes sect. 15. refert fidem Istri historici
 antestatus, Xenophontem φυγεῖν κατὰ ψήφισμα Εὐβούλων καὶ
 κατελθεῖν κατὰ ψήφισμα τοῦ αὐτοῦ, id est, in exilium abiisse
 ex plebiscito conscripto ab Eubulo et rediisse in patriam
 eodem Eubulo revocante. Quem quidem Eubulum de-
 magogum Atheniensem Xenophon in Hellenicis nuspiam
 nominavit, nec ab alio rerum ejus temporis scriptore no-
 minatum adhucdum reperi.

Redeo ad locum Pausaniæ, ut quæram de Scillunte, quo
 tempore excisus ab Eleis, restitutusque a Lacedæmoniiis
 iterum in possessionem Eleorum venerit. Mirum est in
 Xenophontis Hellenicis de Scillunte nihil memorari, nisi
 uno in loco vi. 5, 2. ubi est de pace Antalcidæ Olympiade
 102 $\frac{2}{3}$. Ἡλεῖοι δὲ ἀντέλεγον, ὡς οὐ δέοι αὐτὸν αὐτὸν ποιεῖν οὔτε
 Μαργανεῖς οὔτε Σκιλλουντίους οὔτε Τριφυλίους σφετέρας γὰρ εἶναι
 ταύτας τὰς πόλεις.—Καὶ ὤμοσαν πάντες πλὴν Ἡλείων. Unde
 sequitur, Scilluntem eo tempore in possessione Eleorum
 fuisse. Pausanias v. 9. narrat, Olympiade 103. decem
 Eleorum fuisse φυλάς, totidemque Hellanodicas. Tum ad-

dit hæc: πεισθέντες δὲ ὑπὸ Ἀρκάδων πολέμῳ μοῖραν τε ἀπέβα-
 λον τῆς γῆς καὶ ὅσοι τῶν δῆμων ἦσαν ἐν τῇ ἀποτμηθείσῃ χώρῃ·
 καὶ οὕτως ἐς ὅκτῳ τε ἀριθμὸν φυλῶν ἐπὶ τῆς τετάρτης συνεστάλη-
 σαν Ὀλυμπιάδος καὶ ἑκατοστῆς καὶ Ἑλλανοδίκαι σφίσιν ἴσοι ταῖς
 φυλαῖς ῥέδισαν· ὁγδόῃ δὲ ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν Ὀλυμπιάδι ἐπανῆλθον
 αὖτις ἐς ἀνδρῶν δέκα ἀριθμὸν· καὶ ἦδη τὸ ἀπὸ τούτου διαμεμένηκεν
 ἐς ἡμᾶς. De hoc Arcadum cum Eleis bello iterum narrat
 vi. 20, 3. De decem tribubus si locum Pausaniæ hunc
 tenueris, alterum v. 16, 5. facile vitiosum agnosces, ubi
 οὐκ οὐκ tribus memorantur. Quod ait Pausanias, Eleos
 Olympiade 104. ad οὐκ οὐκ tribus fuisse redactos, amissa
 parte aliqua terræ in bello cum Arcadibus gesto, cum
 Olympiade 103. adhuc decem tribus numerarentur, id ar-
 guit, Eleos pacis Antalcidæ conditiones duras Olympiade
 102½. quidem rejecisse et Scilluntem cum Triphylis et
 Marganenfibis retinuisse in sua potestate, sed tandem
 bello ab Arcadibus illato fuisse κοάτος αὐτονομίαν conce-
 dere oppidis et populis tribus nominatis. Alio loco Pau-
 sanias vi. c. 4. narrat, Olympiadem 104. Eleos non nu-
 merasse, sed inter Ἀνολυμπιάδας retulisse, διότι μὴ αὐτοὶ τὸν
 ἀγῶνα, ἀλλὰ Πισαῖοι καὶ Ἀρκάδες ἔδυσαν αὐτῶν. idque re-
 petit cap. 22, 2.

Xenophon bellum inter Eleos et Arcades ortum narrat
 libri vii. cap. 4. sect. 12. seqq. Elei scilicet Lasionem
 oppidum communi Arcadum tum contributum oppugna-
 bant, sed pugna victi ab Arcadibus abierunt. Pugnam
 accuratius narrat Diodorus xv. 77. Refert Dodwellus
 hanc pugnam cum belli initio ad Olympiadis 103. an-
 num ½. Altero anno novo prælio victi Elei advocant so-
 cios Lacedæmonios, Arcadibus contra suppetias ferunt
 Athenienses. Tum Pylios et Marganenses receperunt
 Elei teste Xenophonte sect. 26. dum Lacedæmonii Crom-
 num Arcadum oppidum oppugnabant. Victis Lacedæ-
 moniis Arcades redeunt contra Eleos, quam expeditionem
 Dodwellus ad Olympiadis 104. annum ¾. refert. Recte
 quidem. Nam Olympia tum fuisse acta moderantibus
 Arcadibus cum Pisæis testatur Xenophon his verbis sect.
 29. αὐτοὶ δὲ (οἱ Ἀρκάδες) σὺν Πισάταις διετίδυσαν τὴν πανήγυριν.

Victi tandem Arcades pacem cum Eleis componunt, referente Xenophonte sect. 35, qui pacis condiciones commemorare omisit. Pacem ad Olympiadis 104. annum $\frac{1}{2}$. refert Dodwellus. Ex Diodoro xv. 77. apparet, a multis inde annis diffidium fuisse inter Arcades et Eleos de Triphylis vicinis, quorum possessio et dominatio variabat cum fortuna alterutrius populi. Arcadum quidem initio belli tum orti Olympiade 103. exeunte in potestate erant Triphylia, ad quos Scilluntem etiam pertinuisse aliunde constat. Belli finem et pacem inter Eleos et Arcades compositam nullibi memoravit Diodorus.

Hoc unum igitur conficitur ex testimonio Xenophontis comparato cum Pausania, penes Eleos dominium fuisse videri Olympiadis 102. anno $\frac{2}{3}$, iterum tamen amissum Olympiade 104.

Supereff ut de excidio Scilluntis a Pausania memorato l. c. quæramus. Id ipse altero in loco vi. cap. 22. refert ad regem Pyrrhum post Damophontem Pisæorum imperium tenentem. Commune id infortunium acciderat etiam Macistis ex eadem Triphylia, qui cum Pisæis defece- rant ab Eleis. Pyrrhus filius fuit Pantaleontis; hic ipse Pantaleon Eleis bellum intulit Olympiade 34. ut ibidem narrat Pausanias. Excidium igitur Scilluntis ad antiquis- sima tempora pertinet. Ruinas Scilluntis (*ἰσχύρια*) memo- rat Pausanias in loco posito ad textum Xenophontis. Sed Strabo viii. p. 72. Junonis Scilluntiae templum superstes commemorat post mentionem Pyli Triphyliae his verbis : καὶ τὸ τῆς Σκιλλουντίας δὲ Ἀθηνᾶς ἱερὸν τὸ περὶ Σκιλλοῦντα τῶν ἐπιφανῶν ἐστίν, Ὀλυμπίας πλεονέον κατὰ τὸν Φίλλανα. Phello- nem montem aut montis verticem aliquem esse opinor, alibi non memoratum. Nam Pausanias v. 6, 5. in via du- cente ad Olympiam ex Scillunte, antequam Alpheus flu- vius transeatur, eunti occurrere ait montem præcipitem Τυπαῖον vocatum, quod ex Pausania repetiit Stephanus Byzantinus. De Junonis Scilluntiae templo idem Pau- sanias v. cap. 16. narrat, sed ita, ut potius ad reliquias Olympiae quam Scilluntis, uti fecit Strabo, referat. Λέγει- ται, inquit, δὲ τὸ μετὰ τοῦτο ἡμῖν τῆς τε Ἥρας ὁ ναὸς—λέγεται

ὅ ἐπὶ Ἡλείῳ, ὡς Σκυλλούντιοι τῶν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ πόλεων εἰσιν
 οἱ κατασκευασάμενοι τὸν ναὸν ἐκ τῶ μάλιστα ἔτερον ἢ τὴν
 βασιλείαν τὴν ἐν Ἡλίδι ἐκτίσαστο Ὀξύλοιο. Pertinet igitur
 templi exstructio ad antiquissima Græciæ tempora ante
 certamen Olympicum institutum. In eo templo Pausanias
 Cypseli arcam visam descripsit accurate. Sed ibidem
 Cypselidarum colossium aureum dedicatum memorat Plato
 in Phædro p. 236. ed. Steph. p. 215. edit. Heindorfianæ.
 Scilicet is ait: παρὰ τὸ Κυψελιδῶν ἀνάθημα σφρηγίστατο; ἐτάθητι.
 Ad quem locum quæ commentatur auctor scholii editi in
 Anecdotis Siebenkeesii p. 58. et in Collectione Ruhnke-
 niana p. 57. valde jejuna sunt. Contra vetus et doctum
 scholion extat apud Suidam sub ν. Κυψελιδῶν ἀνάθημα, unde
 hæc exscribo: ἀλλ' οὐ τῶν Κυψελιδῶν, Κυψέλου δέ φασι τὸ ἀνάθη-
 μα, ὡς Ἀγάκλυτος, ὃς ἐν τῇ π' (ΙΧΧ.) Ὀλυμπιάδι φησὶν ἵστας· Ναὸς
 τῆς Ἡρæς παλαιὸς ἀνάθημα Σκυλλουντίων· οὗτοι δέ εἰσιν Ἡλείων
 ἵπποισι δὲ ἐν αὐτῷ χρυσοῦς κολοσσός, ἀνάθημα Κυψέλου τοῦ Καριν-
 διου, et quæ sequuntur. Additur ratio Didymi, qui Pe-
 riandrum colossium ait dedicasse, quem sequitur Diogenes
 in Vita Periandri. Contra Theophrastus cum Platone
 Κυψελιδῶν κολοσσὸν vocat in loco posito apud Suidam, cum
 quo facit Epigramma ibidem relatum. Agacli scripto-
 ris mentio si forte alibi facta fuerit, quod equidem ignoro,
 forte ex ejus ætate arguere licebit de tempore Scilluntis
 excisi aut restituti. Is enim cum dicat οὗτοι δέ εἰσιν Ἡλείων,
 videtur Scilluntem restitutum agnoscere, nisi forte ab eo
 scriptum ἦσαν fuerat. Hoc ipsum Κυψέλου ἀνάθημα Strabo
 viii. σφρηγίστατον ἀνδριάντα εὐμεγέδη dedicatum fuisse ait Ὀλυμ-
 πιάσι, et Pausanias v. 2, 4. tradit, Cypselum ἄγαλμα ἀνα-
 θεῖναι τῷ Διὶ χρυσοῦν ἐς Ὀλυμπίαν. Quod Olympiam nomi-
 nant scriptores plerique omnes in hac narratione, non
 Scilluntis Junonis templum nec ipsos Scilluntios, inde
 factum puto, quod Elei post Scilluntem excisum agrum
 oppidi Olympico contribuisse videntur. Vicinum Olym-
 piæ fuisse Scilluntem docet locus Xenophontis, ubi ait :
 οἰκισθέντι· ἐπὶ τῶν Λακεδαιμονίων παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν. Diogenea
 sect. 8. χωρίον τῆς Ἡλείας ὀλίγον τῆς πόλεως ἀπέχον vocat.

Supereſt, ut de tempore restaurati Scilluntis a Lacedæ-

moniis quæramus; in quo parum nos adjuvant historici scriptores qui supersunt. Thucydides quidem uno in loco v. 31. contentionem Eleorum de Lepreo cum Lacedæmoniis narrat. Lepreatas enim ex pacto Eleis vel Jovi Olympio talentum annuum tributum loco solvere solitos ad bellum usque Atticum vel Peloponnesiacum, id ipsum bellum causatos desisse pendere. Cum Elei Lepreatas urgerent, hi Lacedæmoniis cognitionem controversiæ permiserunt; illi vero, spreto Laconum arbitrio, Lepreatarum agrum vastarunt. Lacedæmonii contra, arbitrio suo vindicantes Lepreatarum *αἰροπόλιν*, præsidio Lepreum occuparunt. Hinc iræ Eleorum contra, Lacedæmonios memoratæ a Thucydide v. 49. et 50. quæ durarunt usque ad Olympiadis 94, annum $\frac{3}{4}$, quo bellum contra eos extulerunt Lacedæmonii narrante Xenophonte Hellenicorum iii. 2, 21. seqq. Cum iterum Olympiadis 95 $\frac{1}{4}$ Lacedæmonii aggredierentur Eleos per Aulonem ingressi, statim Lepreatæ (in Eleorum igitur potestatem iterum tunc redacti) defecerunt ab Eleis cum Macistiis et Epitaliensibus. Bellum finitum est conclusa pace Olympiadis 95 $\frac{1}{4}$, qua Elei coacti *αἰροπόλιν* dimiserunt civitates Triphylicas, Phrixam, Epitalium, Letrinam, Amphidolos, Marganenses, præter eas Cyllenen, Acrocrios, Lasionem, Epion (*Ἐπίον*). Vides nullam hic mentionem inter urbes Triphylicas fieri Scilluntis vel agri Scilluntii. Igitur recte conijcimus tum demum temporis Scilluntem a Lacedæmoniis iratis fuisse in odium Eliensium restauratum. Fœdus cum Lacedæmoniis eodem tempore initum Elei fideliter observarunt aliquamdiu. Ad pugnam enim ad Corinthum commissam Lacedæmonios secuti memorantur Elei cum Triphyliis Acroriis et Lasionensibus a Xenophonte iv. 2, 16. Accedunt Marganenses cum Amphidolis et Letrinis ibidem nominati. Iterum Lepreatæ cum Lacedæmoniis contra Mantinenfes profecti narrantur vi. 5, 11. quod factum Olympiadis 102. anno 3. Denique Elei cum Atheniensibus conjuncti Lacedæmoniis opem tulerunt contra Thebanos in pugna ad Mantineam commissa, teste Xenophonte vii. 5, 18. ad quam ipsam pugnam filios

Xenophon in gratiam et opem Lacedæmoniorum cum Atheniensibus misit. Diogenes sect. 10. *ἔπειθε τοὺς παῖδας εἰς τὰς Ἀθήνας στρατευομένους ὑπὲρ τῶν Λακεδαιμονίων.* Ex pugna salvus rediit Diodorus, qui filium cognominem fratri genuit. Gryllus autem cum equitibus Atticis pugnans fortiter occidit. Testem Diogenes Ephorum appellat. Pater filii mortem quam fortiter tulerit, narrant præter Diogenem Valerius Maximus v. 10. Ælianus V. H. iii. 3. Stobæus Serm. 106. Seneca Consol. ad Polyb. c. 30. Pugna ad Mantineam commissâ fuit Olympiadis 104. anno 7. Euphranoris pictura in Ceramico Atheniensium exposta exhibuit pugnam illam, ibique Gryllus agnoscebatur Epaminondam sua manu occidens, teste Pausania ix. 15, 3. qui alibi, viii. 11, 4. addit Gryllum publice sepultum Mantinenses statua equestri honorasse. Sed ex his narrationibus nullum argumentum elicere mihi licuit, quo Xenophontis sedes et habitatio possit agnosci. Manet igitur dubia propter diversitatem auctoritatis scriptorum veterum. Quodsi vero unquam Athenienses redierunt in gratiam cum Xenophonte eumque revocarunt, factum id puto paulo ante vel post pugnam ad Mantineam, in qua filius Gryllus strenue cum Atheniensibus pugnans occubuit.

Formulam accusationis contra Xenophontem editam ignoramus, sed refert Ister apud Diogenem, Eubulo demagogo referente plebiscitum fuisse factum, quo Xenophon exilio multaretur, alterumque eodem referente, quo revocaretur in patriam. Eubulum Anaphlystium, oratorem inprimis gratiosum apud populum, fuisse suspicor; argumenta suspicionis edam ad Librum de Vectigalibus, in quo populum Atheniensem sæpius alloquitur; itaque in gratiam tum rediisse cum populo Atheniensi videtur. Scriptus enim ille liber est Olympiade 107. exeunte, ut ad eum demonstrabitur.

Xenophontem Athenas rediisse arguere licet etiam ex narratione Diogenis, ubi ex Dinarchi oratione contra Xenophontem in causa ἀποστασίῃ dicta refert, Xenophontem ad Scylluntem sequutos esse filios duos, Diodorum et

Gryllum ; οἱ καὶ Διδόπουροι ἐπεκαλοῦντο addit quasi ex Dinarcho. Credo, ita appellatos fuisse filios per cavillationem studii equestris in patre conspiciui.

Eandem Dinarchi orationem inter genuinas Dinarchi commemoravit Dionysius Halicarnassensis, ex quo discimus, Æschylo liberto contra Xenophontem patronum scriptam fuisse Dinarchi orationem. Ἀποστασίον autem causa qualis fuerit, docet Harpocratio et Valerius Maximus ii. 1. ubi est : *convictus a patrone libertus ingratus jure libertatis exuitur*. Liberti clientis officia erga patronum enarrat Plato Legum xi. p. 125. ed. Bip. Quæro nunc, qui potuerit Xenophon Æschylum libertum ex lege Attica accusare, nisi ex exilio revocatus Athenas ?

Hyperidis orationem contra Epiclem de domo memoravit Harpocratio in voc. διάγραμμα et Γρύλλος, unde refert Xenophontis Socratici filios duos, Diodorum et Gryllum, quorum hic in pugna ad Mantineam occiderit. Si quid aliud de rebus Xenophontis domesticis ibi traditum fuit, id hodie ignoramus.

Gryllum tum cum Cephisodoro Atheniensi hipparcho occubuisse, tradit Harpocratio sub v. Κηφισόδορος ita : ἕτερος δ' ἂν εἴη Κηφισόδορος, ὃς Ἰππαρχος ὢν ἐν Μαντινείᾳ μετὰ Γρύλλου τοῦ Ξενοφώντος ἀπέθανεν, οὗ μνημονεύει Δειναρχος ἐν τῇ κατὰ Καλλιόσχρου. Hanc eandem orationem iterum laudat sub v. κύκλοι. Dionysius autem Halicarnassensis inter genuinas Dinarchi et quidem publicas referens κατὰ Καλλιόσχρου περὶ τῶν τιμῶν inscriptam fuisse testatur.

Ex priori Dinarchi oratione excerpta videntur, quæ Diogenes deinceps narravit ; veluti hoc : Φησὶ δ' ὁ Δειναρχος, ὅτι καὶ οἰκίαν καὶ ἀγρὸν αὐτῷ ἴδουσαν Λακεδαιμόνιοι, domum cum agro donatam fuisse a Lacedæmoniiis Xenophonti. Quod unde rescierit Dinarchus, hodie ignoramus. Verum ipse Xenophon nihil aliud narravit, nisi se Scillunte habitasse, et postquam a Megabyzo pecuniam depositam accepisset, Dianæ agrum sua pecunia emtum consecrasset, item templum cum ara extruxisset. Agrum vocat χαρίων sect. 7. et 8. Separatim τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ αἰράια nominat sect. 9. ἱερὸν χαρίων sect. 10. Denique τόπων sect. 11. ubi

fitum accuratius definit ita : Ἔστι δὲ ὁ τόπος, ᾧ ἐκ Λακεδαιμόνος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στάδιοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. ubi Codd. Paris. et Eton. χώρα habent pro τόπος, ut deinceps, ubi est ἐν τῷ ἱερῷ τόπῳ, scriptum habent ἱερῷ χώρῳ, nullo tamen sententiæ discrimine.

Scilluntem oppidum intelligi voluisse videtur Xenophon, ubi narrat omnes cives et vicinos adfuisse festo annuo, et venationem cum Xenophontis filiis instituisse reliquorum civium filios : καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι, οἳ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν. Igitur ubi est in Xenophonte sect. 8. ἐν δὲ τῷ Σκιλλοῦντι χωρίῳ καὶ δῆραι πάντων, ὅποια ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία, non est de Scillunte vico cogitandum, sed potius aut cum Leonclavio ante Σκιλλοῦντι inferenda aut intelligenda est præpositio ἐν. Inferuit quidem Hutchinson, intelligi voluit Zeune. Numerum et nomina filiorum Xenophon non edidit. Ceterum matrem eorum ignoramus. Nam quod Demetrius Magnes apud Diogenem sect. 8. ait : εἶπετο δ' αὐτῷ καὶ γύναιον, ὄνομα Φιλησία, id una ejus auctoritate nititur, et verba ipsa, præcipue vocabulum γύναιον, significare videntur, uxorem non fuisse legitimam. Idem monuit Weiske. Quid ? quod in Epistolæ Xenophonti adscriptæ fragmento apud Stobæum Joannem Serm. p. 618, consolatur Xenophon Sotiram (Σότειραν) super morte Grylli, quam matrem Grylli voluisse intelligere nos videtur auctor Epistolæ, quam retulit etiam Zeune post Agefilaum p. 342. Ex loco Anabaseos vii. 6, 35. apparet, Xenophonti Olympiadis 95. anno 1. nondum conjugem liberosve fuisse,

Sed nondum satis est fabularum. Idem enim Diogenes post narrationem e Dinarcho relatam addit : Ἀλλὰ καὶ Φιλοπιδαν τὸν Σπαρτιάτην φασὶν αὐτῷ πείψαι αὐτῷ δωρεὰν ἀνδράποδα ἀρχιμάλωτα ἐκ Δαρδάνου καὶ τὸν διαδέσθαι αὐτὰ, ὡς ἐβούλετο. Ubi si forte scripserat Diogenes φησί, idem Dinarchus narrationis erit auctor,

[Adjicio locum Eustathii ad Odyssæam A. p. 438. ed. Basil. ἱστορία δὲ ἡ λέγουσα—παράδοσαι καὶ ἔτι οἱ ἐξ ἐκείνου καὶ Φιλησίας υἱοὶ Γρύλλος καὶ Διόδωρος Διόσκουροι ἐπακαλοῦντο. Loquitur de Xenophonte. Hic merito dubites, quantum

fidei homini non ex fontibus scriptorum antiquissimorum puris sapienti, sed ex rivulis sæpe impurissimis notitias derivanti tribuendum censeas. Qui si locum Demetrii apud Diogenem exstantem respexit, vix malæ fidei crimen effugiet; quodsi vero alium narrationis auctorem habuit, tum concidit conjectura ex vocabulo γυναικον de uxore non legitima ducta, nec minus altera de Soteira Grylli matre, quam propinat nobis Fragmentum Epistolæ Xenophontæ a Joanne Stobæensi servatæ.

Philesiam ex Asia, et Ionia quidem, infecutam et junctam Xenophonti matrimonio fuisse, possit aliquis calidior fortasse conjicere ex Fragmento Dialogi Æschinei, quod servatum ab auctore Libri de Inventione i. 30. in compendium missum repetiit Quinætilianus Instit. v. 11, 27. et 28. Athenæus enim p. 220. posuit, Æschinem in eo dialogo, Aspasiæ nomine inscripto, feminas Ionicas omnes in crimen impudicitiae adduxisse. Verba Ciceronis sunt hæc: *Apud Socraticum Æschinem demonstrat Socrates cum Xenophontis uxore et cum ipso Xenophonte Aspasiam locutam: Dic mihi quæso, Xenophontis uxor, si vicina tua melius babeat aurum, quam tu babes, utrum illius an tuum malis? Illius, inquit. Quid si vestem et ceterum ornatum muliebrem pretii majoris babeat, quam tu babes, tuumne an illius malis? Illius vero, respondit. Age, inquit, si virum illa meliorem babeat, quam tu babes, virumne tuum an illius malis? Hic mulier erubuit. Aspasia autem cum ipso Xenophonte sermonem instituit. Quæso, inquit, Xenophon, si vicinus tuus equum meliorem babeat, quam tuus est, tuumne equum malis, an illius? Illius, inquit. Quid si fundum meliorem babeat, quam tu babes, utrum tandem fundum habere malis? Illum, inquit, meliorem scilicet. Quid si uxorem meliorem babeat, quam tu babes, utram malis? Atque hic Xenophon quoque ipse tacuit. Post Aspasia: Quoniam uterque vestrum, inquit, id mihi solum non respondit, quod ego solum audire volueram, egomet dicam, quid uterque cogitet. Nam et tu, mulier, optimum virum mavis habere, et tu, Xenophon, uxorem habere lectissimam maxime vis. Quare, nisi hoc perfeceritis, ut neque vir melior, neque femina lectior in terris sit, profecto id*

semper, quod optimum putabitis esse, multo maxime requiretis, ut et tu maritus sis quam optimæ, et hæc quam optimo viro nupta sit. Socratem hæc narrantem fecerat Æschines. Igitur Xenophon uxorem ante Socratis mortem et ante abitum in Asiam duxerat. Socratis autem mors contigit Olympiadis 95. anno primo. Unde conjectura facilis sequitur de secundis nuptiis Xenophontis, ex quibus nati fuerunt Gryllus et Diodorus. Nam in Anabasi vii. 6, 34. testatur ipse Xenophon, sibi liberos tum nullos adhuc fuisse : *ὃν ἤλπιζον—ἀποστροφὴν καὶ ἡμεῖς καλὴν καὶ παλαιάν, εἰ γένοιτο, καταδήσασθαι.* Philefiam igitur si secum ex Asia et Ionia adduxit sibi que matrimonio iusto junxit, uti ex Demetrii Magnetis narratione consentiente cum notitia Eustathii licet conjicere, tum iterum falsitatis convincitur Epistola Xenophontea, quæ Soteiram Grylli matrem facere videtur. *Ex Epistola.]*

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PORSONI NOTÆ BREVES

IN

XENOPHONTIS EXPEDITIONEM CYRI.

QUÆCUNQUE harum notarum literas *B. C.* subscriptas habent, desumptæ sunt ex Bibliotheca Critica part. iv. p. 98. seqq. Amstelodami anno MDCCCLXXIX. edita. Larcherianæ versionis, cuius ibi censura agitur, mihi copia, sedulo licet expetenti, nondum obtigit. [Notæ, quibus *W.* adscripta est, auctorem habent V. D. Gualtherum Whiter.]

LIB. I.

1, 2. *Μεταπίμπωτο*. Mirum in modum genuinas lectiones passim negligunt editores. Futuro certe Xenophontis editori magnopere auctor sum, ut ex Aristide, Stephani et Leunclavii margine, MSSque Paris. Eton. veram lectionem *μεταπίμπεται* in textum recipiat. Recte etiam mox 2, 1. *παραγγίλλει* pro *παράγγειλε* præbent iidem Codices Paris. Eton. sed bonis oblati uti aut nescivit aut noluit Hutchinsonus. Rursus ii. 5, 1. ex MS. Etonensi *ἀφικνούσται* libenter admiserim, cum Parisiensis adstipuletur. Forsan igitur rescribendum iv. 7, 12. *ἔφα* et *παραδίδω* auctoritate Suidæ v. *ἔφας*. et vi. 1, 4. *ἰπιδύονται* ex MSto Etonensi.

1, 5. Magis quidem Atticam formam, non tamen ideo Xenophonteam, *ἴπ*, exhibet Aristides ab Hutchinsono in Addendis laudatus. Sed videor mihi de hac ipsa voce apud Grammaticum antiquum observationem legisse, unde didicerim vulgarem formam prætulisse Xenophontem. Certum autem est et doctis omnibus notum plurima verba eum, quæ *κοινὰ* vocant grammatici, libenter

usurpasse, posthabitis iis, quæ Attici sibi vindicarent. Ad Nostri Memorab. i. 4, 19. hæc notat Vir summus, qui in his literis regnat, Ruhnkenius. *Hic pro forma Attica ἰόν restituenda est communis ἰήσαν, auctoritate Grammatici veteris in Bibliotheca Sangarmanssi. Ἰήσαν. ἀπὸ τοῦ ἰόν. Προσφών Ἀπομνημονεύματόν α΄. Vulgaris forma etiam est in Sympof. p. 153. Sic ἡμῶν pro Attico ἡ Κυρ. vi. p. 149. E.*

1, 7. Κατάγειν, inquit Suidas, τὸ τοὺς περιουγέτας εἰς τὰς ἰατρῶν πατρίδας ἀποκαθιστᾶν. Deinde locum hunc Xenophontis laudat. *W.*

2, 6. Καλόσσα; præfert Wesselingius ad Herodot. viii. 30. quomodo edi debuerat ex MStis Eton. Paris.

2, 8. Dignus omnino est qui adscribatur elegantissimus locus Claudiani in Eutrop. ii. 265. *Icarium pelagus Mycaleaque litora juncti Marfya Maeanderque petunt; sed Marfya velox Dum suus est, fleuque carens, jam fluminis misto Mollitur, Maandre, tuo.* Paullo ante dixerat, 257. *Hic et Apollinea victus testudine pastor Sufferse memores illustrat pelle Ciconas.*

2, 9. In *Tauromenitana Inscriptione* ΕΠΙ ΕΤΑΘΕΟΥ ΤΟΥ ΣΩΣΙΟΥ, α ΣΩΣΙΣ, quod nomen Siculis notum. ut in eadem Inscriptione *Tauromenitana* ΣΩΣΙΣ ΝΥΜΦΟΔΩΡΟΥ etiam occurrit. sic ΣΩΣΙΣ in *tergo nummi Syracusani*, editi *Museo Pembrok.* p. ii. tab. 78. n. ult. et *Sofis Leontinus*, unus ex interfectoribus tyranni Hieronymi, memoratur *Livio lib. xxiv. cap. 21, 22. et lib. xxv. 25. et alius Sofis Syracusanus lib. xxvi. 21. et forte id nomen restituendum Xenophonti lib. i. de Exp. Cyr. p. 246. Σώσις ὁ Συρακοῦσιος. ubi in vulgatis Σωσίας. in margine pro diversa lectione Σωπάρις.* BURMANUS SECUNDUS ad *Syllogen Inscript. Vet.* post *Dorvillii Sicula*, p. 504. quem vide etiam p. 553. *W.*

2, 20. Citatur hic locus ab Hesychio v. φοινικιστὴς sine ulla explicatione. Recte autem exponit *If. Vossius, purpurea tinctor. W.*

3, 5. Εἶναι habent omnes, quas inspexi, editiones; omnino tamen reponendum videtur, ἰῖναι.

3, 6. Lege ex MSS. Eton. Paris. ὅσον αὖ δ, sicut conjecerat *Muretus.* Quod enim *Hutchinsonus* post *Stephanum* dixit, vellem ex antiquioribus Hellenismi auctoribus probasset. Sed hoc labore sapienter supersedit, sex locis tantummodo ex Novo Fœdere laudatis. Haud igitur abs re erit *Pierisoni* verba præf. ad *Mœrin* p. xliv. apponere. *Nollem Viros eruditos—toties tam cupide Magistros Atticistas sibi sumfisse refellendos; et omnia adeo, quæ in S.*

literis occurrant, pro Ἀττικωτάτως vendidisse. Demosthenes Falsi. Leg. p. 219. ed. Taylor. ex Hermogene et MSS. corrigendus est.

4, 8. Quantocyus particula *ἀν* ex Stephani sententia deletur. Quæ dixit Hutchinsonus de vi potentiali cum quadam indignatione conjuncta nihil ad rem sunt. *ἰόντων ἀν* solæcismus est, qui nullis nisi æque mendosis exemplis defendi potest.

4, 9. Locis allatis hæc etiam adde, lector erudite, quæ forsitan magis sunt ad rem. Diod. Sic. i. 52. *Τῇ δ' ἐκ τῆς λίμνης ἀπὸ τῶν ἰχθύων γινομένην πρὸς τοὺς ἰδὼναι τῇ γυναικὶ πρὸς μύρα καὶ τὸν ἄλλοις καλλωπισμένον.* Philostr. Vit. Apoll. ii. 31. *Ἐν κόμῳ ἐπὶ τὰ ἐδουήμοισιν, ἃς ἐπιδόκει τῇ ἀδελφῇ ὁ βασιλεὺς εἰς ζώνην.* Qui locus imprimis huc facit. *W.*

5, 1. De hoc loco consulendus Vir *σελεύστης*, Edvardus Gibbon, historiæ scriptorum, quotquot vernaculam linguam ornarunt, sive ad sententiarum gravitatem, sive ad styli suavitatem spectas, facile princeps, vol. ii. p. 430. *W.*

5, 2. Legendum videtur, divisis literis, *προδραμόντες ἀν εἰστέκισαν. πρᾶττετε et deinde resistite solebant.* Ista vis est particulae ejus, quam post alios nuper illustravit Brønckius ad Sophoclis Philoct. 290.

5, 7. De *ἦν* pro *ἦσαν* adde Euripid. Ion. 1165. Valekenær. ad Herodot. v. 12.

5, 9. Lege, *νομίζων ἀν, ὅση μὲν θάττοι ἴλδοι—μάχεσθαι—cum Dawesio Misc. Crit. p. 79. seqq.*

5, 11. Citat Suidas v. *ἀμφιβεβάντων*, et mox 13. v. *παρεγγέλονταις.* *W.* •

5, 15. Σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείστον *ἦν* *ἰλαύνων.* Codex B. habet *τῶν πιστῶν ἦ. i.* quam recte veram judicat lectionem Larcherus et nos antea ita correxeramus. Est hæc solennis fatraparum et amicorum Regis apud Persas appellatio. Vid. Spanhem. ad Julian. Or. i. p. 174. *Bibl. Crit.* Πιστῶν etiam probat Abreschius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 363. Cæterum illud obiter monebo codicem, quem B. nominat Larcherus, eundem esse, cujus variæ lectiones in Hutchinsoni majori editione exstant. Laudanda est tum industria tum sagacitas doctissimi Critici; industria, quod collationem hanc editionis suæ paginis accommodare neglexerit; sagacitas, quod cum passim speciosas lectiones Codex iste præbeat, ne unam quidem, quam vulgatæ præponeret, selegerit.

5, 17. Mirum est adeo tritam locutionem *κατὰ χάριν* Hutchin-

sonum minus intellexisse. Vide Kusterum ad Aristoph. Plut. 367. Valckenaer. ad Herodot. iv. 135. Recte vertit et exponit Spelmannus.

6, 7. Μεταμιμήλῃται σοι ἔφησθα. Welfius i. 6, 7. habet μεταμιλῶσαι σ. i. Melior est lectio Codicis B. μεταμίλῃν τι σ. i. B. C.

6, 10. Ἐλάβοτο τῆς ζώνης τὸν ὄροσταν. Codex B. habet ἔλαβον, quod tamen vulgato non est præferendum. B. C. Miror hominum doctorum sententiam. Nisi enim me omnia fallunt verum et necessarium est ἔλαβον; solæcum ἔλάβοτο.

8, 1. MS. Eton. legit ἀνακρέτος. Atque ita scilicet legitur apud Suidam v. "Ἀνα σημαίνει, et v. "Ἀγκρέτος. Vide eum tom. i. pp. 30. 180. W.

8, 3. Hunc locum Xenophontis habet Suidas v. πωλὰ, et pro εἰς τὰς χεῖρας legit ἐν τὰς χεῖρας. W.

8, 10. Aliter representat hunc locum Suidas v. δραστηφύρα. W.

8, 11. Viros doctos Leunclavius et Stephanus miror, Hutchinsonum non adeo. "Pro ὡς αἱ οἰστοὶ" (inquit Stephanus) "si reponam ὡς ἀνυστοὶ, viros acri judicio præditos mihi assensuros spero." Ignoravit vir cl. lectionem quæ in ed. Bas. 1540. invenitur. Ibi est ὡς αἱ οἶόν τε, quæ sine dubio vera et genuina lectio. W.

8, 14. Τὸ δ' Ἑλληνικὸν ἐστὶ ἐν τῇ αὐτῇ μέσῃ, συνιστάται. Welfius i. 8, 10. habet, ἄτ' ἐστὶ ε. τ. α. μ. σ. Sed ἐστ' quod sensum impedit, abest a Codice B. B. C.

8, 20. Dicitur de Græcis, qui impetum æurruum falcatorum eludebant, οἱ δὲ, ἐνὶ προῖδον, ἴστατο. Pro varia lectione in margine Steph. est δίστατο, quod et verum est et confirmatur auctoritate Codicis B. B. C. Eandem lectionem diserte prætulit et in versione expressit Spelmannus.

8, 27. Respexit huc Ælianus Hist. Animal. vi. 25.

9, 5. Multi Manuscripti et in his unus apud Ruhnkenium ad Memorab. iii. 9, 6. αἰδημονίστατος pro εἰμαδίστατος habent. Sed qui primus εἰμαδίστατος in textum intulit, non αἰδημονίστατος, sed δαημονίστατος in suo codice invenit, cujus alterum est explicatio.

9, 6. Φιλοκινδυνότατος. Lege, quod recte exhibent edd. Ald. Junt. φιλοκινδυνότατος, ut Grammatici canones postulant. Altera licentia ut in poetica oratione aliquando conceditur, in soluta tolerari non potest. Ne quis autem Alexidis locum apud Athe-

næum xiv. p. 655. F. arripiat, sciat mendosum esse, ita fortasse legendum: Τριωβόλου κρήσκει ἀστῆϊον φάνη, "Τυιοι, δατὸν, διεμὲν, εὐχυλον, τέρεν, Ὅταν ᾗ τι, πρὸς φεῖ". Similis error, quanquam levis, mirum quot loca insedit. Supra 3, 19. oblitus sum monere ἐπικινδυνότερα restituendum ex MS. Par. Ed. Junt. ἀκινδυνότερας ex MS. in Thucydide iv. 62. de quo ita Abreschius Dikuc. Thucyd. p. 433. 'Ακινδυνότερας legatur, sive ἀκινδυνότερας ut est in C. Reg. perinde est, quum media in κίνδυνος inveniamur quoque correpta. Quæ profecto mira sunt. Idem mendum adhuc relictum est in Platonis Gorg. p. 477. ed. Steph. et in Stobæo xli. ubi pro ἀναρτάτων legi debet ἀναρτάτων. in Strabon. ii. p. 152. xv. 713. mendosa sunt εὐκρατότεροι et ἐπιμωτάτους. 'Ακρατότεροι apud Moerin p. 25. pro ἀκρατότεροι, ut recte Pollux vi. 24. quem frustra ex Moeride corrigit Pierfonus. Eodem tamen morbo laborat Suidas tom. ii. p. 15. Apud Athenæum hoc mendi genus passim occurrat. εὐχλωτέρας iii. p. 80. F. εὐχλωτέρας vii. p. 313. A. ἀχλωτέρας 314. B. εὐχλωτέροι 320. C. εὐχλωτέροις 321. A. In Plutarcho βαρυνωτάτοι tom. ii. p. 114. E. ἀναρτάτου p. 119. D. 121. E. in Photio clxii. p. 393, 55. ἀτιμώτερος. Sed hæc sunt infinita. Recte vulgatur ἀκινδυνότεροι infra vi. 3, 29.

9, 11. Lege ex Suida, quicquid contradicat Hutchinsonus, τοσοῦτοι ἐπεξῆν, nisi malis cum vulgatis χρεῖνοι retinere.

9, 16. Negligenter exscripsit Suidas v. περὶ πάντος.

9, 25. Laudat Suidas v. βίος. W.

Ibid. Τοῦτο οὐ σοὶ ἱκεμῆς. Codex B. habet τοῦτον, quod forte natum est ex τοῦτον. B. C.

10, 6. Rex cum ex averſa parte exercitum contra Græcos duceret, illi παρασκευάζονται ὡς ταύτῃ προσιόντες καὶ δεξιμένοι. Ita est in Codice A. vulgo male προσιόντες. B. C.

10, 8. Verba in margine post ἀπαλλάγη adjecta, πάλιν μὲν οὐκ ἀποστρέφει, sunt etiam in Codicibus A. B. B. C.

10, 12. Ἐπὶ οὐλῆς solummodo retinet et ἐπὶ ξύλου sive ξυστοῦ pro glossa ejicit Toupius in Suid. iii. p. 26.

LIB. II.

1, 14. Legendum omnino ex duobus MS. Eton. sc. et Paris. ὡς καὶ Κέρκω πιστοὶ ἰγίνοντο, καὶ βασιλεῖ γ' αἱ πολλοῦ ἄξιοι γίνοντο. 1, 16. ex vestigiis MS. Eton. τοσοῦτοί τε, elicere possis, τοσοῦτοί γε δευτεῖς, quod malim.

2, 5. Legitur hic locus apud Suidam v. Ἐλόμοις, quod notare

neglexit Kufterus. Exponit ille *βουλόμενοι*, alio, ut videtur, sensu, quam solent interpretes. Quasi dixisset, "*Non volentes* ducem "*habere Clearchum*"—" cum potius præ necessitate quam amore "*sequentes*"—Quod sane cum descriptione Clearchi infra data pulchre convenit 6, 10. *W.* Melius, meo saltem iudicio, est quod Suidas præbet, *ἴδι*, certe temporibus convenientius.

2, 6. Ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλθόντες εἶναι εἰς Βαβυλῶνα στρατοὺς ἐξήκοντα καὶ τρισχίλιοι. Secutus est Larcherus Codicem B. in quo verisimilior est numerus ἐξήκοντα καὶ τριακόσιοι. *B. C.*

2, 8. Negligenter hunc locum, respectu ad sensum potius quam ad verba habito, exscripsit Suidas v. *συνδήκη*.

2, 15. Cl. Arnaud ex isto *ἔσαν* non suum *ἔλασαν* confecit. Ita enim plane exstat in editt. Basill. 1540. 1555. *W.*

2, 17. De voce *σκοταῖος* vide Toupium in Suid. i. p. 33. ubi hujus loci mentionem facit, Suidæque lectionem æque commodam ac nostram putat. Sed Suidæ Codex MS. quem ipse Oxonii inspexi, pro *σκοταῖος* habet *σκοταῖος*.

2, 20. Callidum fuit commentum Clearchi ad sedandum Panicum terrorem, qui in Græco exercitu ortus erat, cum iussit præcones exclamare per castra, ὅς ἀν τὸν ἀφῆντα τὸν ὄντι εἰς τὰ ὅπλα αὐταμνησόν, ὅτι λήφεται μισθὸν τάλαντον ἀργυρίου, *cum qui indicaverit, a quo fuerit immixtus in exercitum asinus, talentum argenti accepturum.* Interpretes plerique in voce *ὄντι* hæserunt: quæ tamen verissima est, et confirmatur codicum consensu. Hoc commentum Iphicrati tribuit Polyænus iii. 9, 4. qui ex Xenophonte corrigendus est. Conferendi sunt Heringa Obf. p. 125. et Toupius Em. Suid. tom. ii. p. 174. *B. C.*

3, 11. Laudavit Suidas v. *πιστάται*. *W.*

Ibid. Καὶ εἰ τις αὐτῷ δοκοῖη τῶν πρὸς τοῦτο πεταγμένων βλαβερίων, ἐκλεγμένους τὸν ἐπιτήδειον ἱππασιν αὐτῷ. Ita est in Codice B. et ed. Steph. Alii habent *ἱππασιν*. Larcherus ex conjectura ita legit *ἐκλεγμένους τόποις ἐπιτήδειον, ἱππασιν αὐτόν*: et vertit, *S'il voyoit quelqu'un de ceux qu'il avoit chargés de la construction de ces ponts, se conduire avec nonchalance et choisir un lieu commode pour mettre le pied, il le frappoit de son bâton.* Quæ conjectura et acuta et verisimilis nobis videtur. *B. C.* Difficillimus locus, in quo me non expedit. Magis tamen in doctissimi Larcheri sententiam propendeo. Suidas ab Abreschio Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 241. indicatus, *ἱππασιν αὐτῷ* habet v. *ἐπιτήδειος*. Sed ibidem Abreschius totius loci mirificam et contortissimam præbet explicationem, indignam sane quæ hæc

transferatur. Obiter monebo frustra à a Larchero sollicitari, cujus vim supra explicui ad lib. i. 5, 2.

3, 16. Lege, fere cum Athenæo, ὥς ἐξηραίνετο. Tardus sit oportet, qui quantam vim addat præpositio, non sentiat. Aristophanes apud Suidam v. αὐαίνομαι. Ἐσταῦθα δὲ παιδάριοι ΕΞΑΤΑΙΝΕΤΑΙ. Herodotus iv. 173. Ὁ Νότος σφί πνίγει αἶμας τὰ ἕσπερα τῶν ὑδάτων ΕΞΗΤΗΝΕ. Alterum istud ἐξηραίνετο dubites glossane sit, an veræ lectionis depravatio. Huc respexit Plutarchus tom. ii. p. 133. C. ubi male κεφαλαλγὸν pro κεφαλαλγῇ vulgatur.

3, 18. Recte in Suida v. εὐρημα restituit ἰμπεριτωπίας Oudendorpius ad Magistrum pp. 21. 394. sed quod κακὰ male omitti putat, falli cum existimo. Πολλὰ κἀμύχανα Atticis idem est quod simplex πολλά ἀμύχανα. Confer Brunckium ad Aristophanis Nub. 1332.

4, 8. ἦγε referri ad Orontam, non ad Tissaphernem recte monet Wesselingius ad Diodor. Sic. xiv. 26. W.

4, 22. Ex conjectura non minus verisimili additur negatio, ὁκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες (οὐ) διελθόντες τὴν γέφυραν μείοιεν ἐν τῇ νήσῳ : *de crainte que les Grecs ne passassent point le pont, et qu'ils ne restassent dans l'isle.* B. C. Citatur hic locus a Suida v. ὁκνοῦντες, ubi pro διελθόντες legitur διαβάντες et pro μείοιεν μείνισαν. Qua de re Cl. noster editor Hutchinsonus ne verbum quidem. W.

5, 16. Lege δοκῆς pro δοκῆς, collato Dawesio Misc. Crit. p. 79. 80. Similiter δοκῆ Platoni reddendum pro δοκῇ de Republ. iv. p. 422. B. 430. A. et ex MS. Regio Gorg. p. 514. E.

5, 19. Solæcum est δύνησθαι. Legendum δύνασθαι, idemque postea restituendum lib. v. 6, 9.

5, 39. Τοῖς τε ἀνδράσι οἷς ἄμυνται, ὡς ἀπολλώμεναι. Larcherus fecutus est codicem A, in quo abest ὡς. B. C. Et omnino expungendam voculam istam crediderim, nisi cum Stephano quis præferat ὅμως. Quam enim constructionem vulgata admittat, ne post eruditos quidem Abreschii conatus Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 416. intelligo.

6, 10. Recte rescripsit vir Cl. ex MS. Etonensi ἡ ἀποφρασίτως. Atque ita locus hic citatur a Stobæo de Imperatoribus Serm. lii. p. 581. ed. Francfurt. W.

6, 21. Lege κερδαῖνοι. Suidæ Edd. Med. et Ald. κερδαίνω exhibent, partim recte. Mox 22. ex MSS. et Suida proculdubio in-

ferendum *ἰνόμει*. 25. *αἰσδάνοιτο* non male Suidas et MS. Parif. (quanquam hic perperam *αἰ* addit) 26. *πλάσαι* pro *πλάσασθαι* Suidas, quod facile se tutari possit ex Sophoclis Aj. 148. *Τουόσδε λόγους ψιδύρους πλάσσαν*. Demosthenes Philip. i. p. 38. ed. Par. *οἱ δὲ λόγους πλάττοντες ἱκαστος περιεχόμεθα*. Photius Lex MS. *Λογοποιῶν. πλάττων λόγους ψευδῆς*. Deinde 27. *ἄφισταίτε* pro *ἀφίστατε* recte habet Suidas sed in iis tantum editionibus quæ Kusterianam præcefferunt. Kusterus enim pessimo exemplo veterum scriptorum loca a Suida prolata semper fere ad vulgatorum exemplarium fidem reformavit.

L I B. III.

1, 19. Contra regulas grammaticas peccat *ἴστ' αἰ—ἴσαν*. Modum subjunctivum postulat *ἴστ' αἰ*. Dele igitur *αἰ* hic et mox cum Stephano 21. Non abſimilis corruptela inolevit lib. v. 5, 14. ubi reponendum *ἔπειδῃ*. *Ἐπειδῇ* enim semper subjunctivum regit. In Euripidis Suppl. 1112. pro *ἔπειδῇ μὴδὲν ὀφίλουι πόλιν*, recte Plutarchus, *ἔπειδῇ μὴδὲν ὀφειλῶσι γῆν*. Ex uno MS. *ἔπειδῇ δ' ἐπομοδιόσασθαι* imperite probat Taylorus ad Æschinem c. Timarch. p. 13.

1, 35. Potius legerim, *Ἡμῖν δ' ἰγῶμαι*—.

1, 46. Cum *μίλλομαι* det MS. Parif. forſan legendum eſt, *καὶ δὴ καὶ μίλλομαι*—Deinde *συγκαλοῦμαι* futurum eſt, non præſens pro futuro, quod ſomniat Hutchinſonus.

2, 19. Corrupte citat hæc Prifcianus xviii. p. 1201. ita tamen ut legiſſe videatur *Ἐν μόνον* pro *ἐν μόνῳ*. Quod quidem, ſi MSS. addicerent, facile defendi poſſet. In Scholiis ad init. Sophoclis Philoct. edebatur, *ἐκείνο μίντοι διαφίρει*, quod temere ex Valckenaerii conjectura Diatrib. p. 116. mutavit Brunckius. Sed in his rebus valde ſuſpecta eſſe debet Prifciani Codicum auctoritas.

2, 27. *Ἴσα μὴ τὰ ζεύγη ἡμῶν ſτρατηγῶν*. Larcherus malit *ἡμῖν*. B. C.

2, 28. *Ἀπαλλάξομαι*] *Ἀφανίſωμαι* exponit Suidas ſub voce, ubi hunc locum citat, ad quem nos non retulit Cl. Editor. W.

2, 29. *Λαβόντας δὲ τοὺς ἄρχοντας*. Verior eſt lectio Codicis B. *λαβόντες*. B. C.

3, 7. *Οἱ τε γὰρ Κρῆτες βραχύτερα τῶν Περσῶν ἐτόξευον, καὶ ἅμα ψιλοὶ ὄντες εἰς τὴν ὄπλιν κατεκίλιντο*. In Codice A. eſt *κατεκίληντο*; unde vere corrigi Larcherus, *κατεκίλιντο, incluſi erant*,

et locum ita vertit; *Car les archers de Crete ne tiroient pas si loin que les Perfes; et d'ailleurs comme ils étoient armés à la légère, ils se tenoient au milieu des troupes pesamment armées.* B. C.

4, 8. Locum difficilem ita corrigit interpres: ἤλιος δὲ ὡς νεφέλη προκαλέσας ἡφάνισεν; ex ingenio addens ὡς, cæterum νεφέλη pro νεφίλη ex Codice A. assumens. Sed gravius subesse videtur vulnus. B. C. Vulgatam lectionem, nescio quam bene, contra Hutchinsononum tuetur Abreschius Dilucid. Thucyd. p. 274. Illud autem recte observat, perperam verti, *homines animis defecissent*, cum debebat, *homines reliquissent*.

4, 15. Καὶ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν. Addit ex conjectura ai post καί. B. C.

4, 31. Suidas cum aliqua varietate: Ἀλίξασθαι. ἱπαμύνειν. Ἐποφῶν. Πολλὸν γὰρ διάφειν, ἐκ χάριτος ἡμευμένους ἀλίξασθαι, ἢ προπορευομένους ἐπιούσαι τοῖς πολέμοις μάχεσθαι. W.

4, 33. Omnino reponendum ex marg. Steph. et Leunclav. ex MSS. Paris. Eton. et ex Suida v. ἐπιστάξαι, χαλεπὰ ἔντυμα καὶ θορόβου ἔστος, ποιεῖν. Thucydidi in historiæ initio reddendum ἀδύνατα pro ἀδύνατων ex plerisque MSS. et in his uno qui in Biblioth. publica Cantab. servatur; et Agathiae ἀνεκτὰ p. 9. ed. Vulc. pro ἀνεκτὸν ex Suida. Confer Toupium in Suid. i. p. 40.

4, 48. Ὡδιῦται pro ὠδιῦτο recte præbet MS. Par. ut et infra lib. vii. 2, 14. μεταπίμπεται pro μετιπίμπητο. Vide quæ supra notavi ad i. 1, 2.

4, 49. Veram lectionem ἵσоти ἠγάγασαν conservavit MS. Paris. ἵως merum glossema est. Idem fere evenit infra iv. 8, 8. ubi edidit Hutchinsonus, ἵως οὐ ἐπὶ τὰ ἔρη. MS. autem Eton. habet ἵως ἵσоти, edd. Ald. et Flor. ἵως οὐ ἵσоти. Quid igitur planius aut evidentius quam legi oportere, ἵσоти ἐπὶ τὰ ἔρη?

5, 11. In accentibus pingendis ubique peccatur. Hic scribe ὀλισθάειν. iv. 4, 13. μέρον. vi. 1, 21. κατασβινύναι. 4, 24. ἀποκτινῶν. vii. 1, 12. ἐμβαλῶν.

5, 13. MS. Paris. et Eton. uterque θαυμάζειν. Equidem persuasum habeo legendum, καὶ οἱ ἦσαν θαυμάζειν. Et mirari videbantur.

5, 14. Citat hunc locum Suidas v. ἤλεγχον. W.

5, 18. Citat et hunc locum Suidas v. ἐπηρίκα. W.

Ibid. Lege cum MS. Paris. ἰδιδοίμεσαν. Hæc enim legitima est forma; altera veteribus Græcis prorsus incognita.

LIB. IV.

1, 4. Ingenioſe ſaltem, ſi non vere, ἴστω οὕτως ἔχει, emendat Abreſchius Dilucid. Thucyd. p. 640. Aberrandi, inquit, cauſam præbuit, quod in ſequentibus οτιῶν χωρίων fit mentio.

1, 6. Omittit καὶ Suidas. *W.*

1, 25. Pro δυνάστητος MS. Eton. δυσπείστον, certiffima emendatione mutandum in δυσπάριον. Confer Etymologum p. 292, 30. δυσπάριον χωρίον ex Xenophontis Anabaſi citantem; quem ſi non mihi credis affirmanti ad hunc locum reſpexiſſe, crede Suidæ, qui ipſa verba citat, v. δυσπάρειτος. Nempe hic, quod millicies alias contigit, gloſſa in genuinæ vocis ſedem inſaſerat.

1, 27. Laudat Suidas v. ὑποστάς, monente Toupio iii. p. 264. Laudat etiam v. ἰδιουότης. Quod obſervare debebat Hutchinſonus. *IV.*

2, 9. Forſan non incommode legeretur, Καὶ οὕτω μὲν οἱ πρῶτοι— Vocem μόνι eiecit Hutchinſonus, quam literula mutata ipſe retinere malim.

2, 13. Lege cum MS. Par. Κηφισοφῶντος. Barbarum eſt alterum.

2, 28. Hunc locum imperite admodum ſollicitarunt editores. Nam quod Cl. Hutchinſonus legendum malit, τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προτινόντις, vereor equidem ut ſatis Græcum ſit. Eleganter dicitur, τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνειν. *Pede ſiniſtro anteriori procedere.* Quod quidem ſchema ſagittarii eſt. Strabo lib. xvi. Τῶν μὲν κατεχόντων τὸ τόξον καὶ ΠΡΟΒΕΒΗΚΟΤΩΝ ΤΟΙΣ ΠΟΣΙ. Ὑπασπίδια προποδίζουσιν vocat Homerus Il. N. 807. Toup. in Suid. ii. p. 70. Cl. Weſſelingius ad Diodor. Sicul. iii. 8. legere vult, προσβαίνοντις, exponitque, *Quoties ſagittas miſſuri erant, adducebant ſiniſtro pede in imam arcus partem impoſito.* Fallitur vir doctus. Retinenda eſt vox προβαίνοντις, totuſque locus ita explicandus. *Quoties ſagittas miſſuri erant, nervos trahabant, promouentes pedem ſiniſtrum ad imam arcus partem.* Arcus ſcilicet tantæ erat magnitudinis, ut nervos trahere cogerentur, impoſito pede ſiniſtro in imam arcus partem. *W.*

3, 9. Senſum prava interpunctione obſcuratum minus percepit Hutchinſonus. Diſtingue ὡς τάχιſτα ἰς ὑπὸ φανιν. Ἐως nomen eſt, non adverbium. Verti oportebat, *Quamprimum Aurora illuſcere ceſpiſſet.*

3, 10. Legitur hic locus apud Suidam v. ἐξίη. ubi pro καθύδου est καθύδου et εἴ τις τι ἔχει πρὸς τοὺς πόντους. *W.*

3, 26. Ἀκμήν improbat etiam Thomas Magister v. ἔτι, Phryni-
chi, ut opinor, auctoritate permotus.

3, 28. Καλεῖται αὐτοῦ μῦθος ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ, μὴ διαβάτας. Ita legendum, revocata negandi particula μὴ, ex codicibus A. B. *il leur fit dire de se tenir sur le bord de la rivière, sans la passer. B. C.*

3, 30. Ἐπιμαρτυρούμενοι, οἱ μὲν ὑποζύγιον, οἱ δὲ σπυροφόρον, οἱ δὲ ἰταίρων. Codex B. habet ἰτέρων, quod sequitur Larcherus. *B. C.*

4, 11. Pro ἱλαίων legit Suidas ἀλειούς. Ecce locum : Ἀλει-
ούς. Θερμός. Θερμὸς. Πιστοφῶν. Χιόνος γὰρ πιστοφυίας, ἕως ἢν πάλιν
ἀνίστασθαι. κατακειμένων δὲ ἀλειούδων ἢ ὁ χειμὼν ἔτη μὴ παραξέσειν ἢ
χιών. *W.*

4, 14. Recte monuit Toupius in Suid. i. p. 117. male hæc ex-
plicuisse Hutchinsonum, et ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦντες archif-
sime copulanda. Sed auctore Suida, voces transponere malim et
lege, ὅσοι δὲ—ἀνίστασθαι, διακινῆσαι, ὑπὸ τῆς αἰθρίας κακῶς σκηνοῦ-
ντες.

5, 5. Οἱ δὲ ἐπὶ προΐοντες ξύλα οὐκ εἶχον. Codices A. B. habent
προϊόντες, quod verum est. *B. C.*

5, 8. Ista ἢ ποτὲ in MSS. larem mutant, neque agnoscuntur a
Suida v. βουλιμίαν. βρωτόν. nec a MS. Paris. Deinde MS. περιῖον
σὺν τὰ ὑποζύγια, quod verum videtur. Totum locum hoc modo
constituerim : Περιῖον σὺν τὰ ὑποζύγια, εἴ τις σου ἐρεῖ βρωτόν,
ἰδίδου.

5, 24. Videtur Suidas v. δασμός, pro ἵδου legisse εἶρον. For-
san ita refingendus est locus : καταλαμβάνει πάντας, οὓς εἶρον, κυμῆτας
καὶ τὸν κυμάρχη. *W.* Ex hoc loco Toupius in Suid. i. p. 84. ἐς
Arriano restitutum it ; ipse quidem libens ex Xenophonte εἰς eje-
cerim, auctore Arriano. Noster infra 34. Καὶ πάλιν ἡρώτων, τίνοι
ἵπποι τρέφονται. Ὁ δ' ἔλεγε, ὅτι βασιλεὺς δασμός. Confer nos infra
ad v. 4, 29.

Ibid. Scribendum videri posset ἵππας τῆς κόμης : nam de uno
tantum vico præcedit ; verum intelligere licet, uti accepit inter-
pres, nec in vicis usquam captus est. Abresch. *Dilucid. Thucyd. p.*
136.

5, 25. Citat Suidas v. κλίμακες, addito post πατίβαινον, εἰς τὰς
παταγίους οἰκίας. *W.*

5, 27. Citat Suidas v. μύξαι. Ἐδὲ δὲ, εἴ τις διψῇ, λαβόντα εἰς
τὸ στόμα μύξαι τοὺς καλάρμους. καὶ πάλιν ἄκρατος ἢ ὁ οἶκος, εἰ μὴ

τις ὕδαρ ἐπιχρίσι. W. Μύξιν, sine dubio verum est; neque ego invitus addiderim ex Suida ὁ οἶος, quæ habet etiam v. ἀκρωτος.

6, 17. Legendum est, quomodo habent Suidæ editiones et MS. C. C. C. Oxon. Grammatica jubente, κλωπῶν; et ἐκλάπτουσιν. lib. v. 9, 1. ut κλοπῶν adhuc sine auctore relinquatur.

6, 21. Larcherus in *Aristophani* locum reposuit *Chirifophum*, cuius nomen est in margine Steph. et Codicibus A. B. B. C.

6, 23. Xenophontis tempore nondum usu receptum erat verbum γρηγορεῖν. Repone probam formam *ιγρηγόρεσας*, qua utuntur cum alii, tum Aristophanes Plut. 744. In Ecclesiæ. 32. tres lectiones præbent edd. et MSS. *ιγρηγορῶ*, *ιγρηγόρειν*, et *ιγρηγόρευσι*. Vera lectio est *ιγρηγόρειν*, cui vulgatiorem formam *ιγρηγόρειν* supposuit librarius.

7, 6. Editam lectionem defendit Toupius in Suid. iii. p. 59.

7, 15. Larchero verior videtur lectio codicis A. *παρασάγγας μ'*, quam vulgatum *παρασάγγας συντήκοιτα*. B. C.

Ibid. Πιτρίων etiam Photius Lex. MS. Mox. l. 5. ξυῆλην Λακωνικὴν scio quomodo defendi possit; malim tamen cum Photio rescribere, ξυῆλη Λακωνική.

7, 19. Pro *ἐπάγοι* Codex B. habet *ἐπάγοι*. Sed Larchero magis placet *ἄγοι*, quod in libro Etonensi reperit Hutchinsonus. B. C.

8, 18. Cum *ἀνακραγόντες* pro *ἀνὰ κράτος* habeant MSS. Par. Eton. in suspicionem venire possis, utramque lectionem conjungi debere: *ἀνακραγόντες*, *ἀνακράτος* ἔδειοι.

8, 25. Ὁς ἴφθυγα παῖς ὦν οἴκοθεν. Forte inserto vocabulo ex Photii Lexico MS. et Suida, rescribendum, *παῖς* ETI ὦν.—Supra i. 9, 2. Πρῶτος μὲν γὰρ *παῖς* ἔτι ὦν—ἀράτιστος ἰνομίξετο.

L I B. V.

1, 1. Ἀφίκοντο MS. Par. quod Græcum quidem est; ἔποιον enim nusquam exstat. Sed recte MS. Eton. *ἀφίκοντο*, et *θύσιον*—.

1, 14. Intacta viri docti prætermiserunt hæc Xenophontis: *ἐπιψήφισι μὲν οὐδὲν τὰς δὲ πύλαις ἰκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδοὺς. nihil sanxit*, Leunclav. mirifice vertit ista Hutchinson. Xenophon de omnibus ante memoratis milites sententiam rogaverat; de hac una re noluit illos in suffragia mittere: unius ferme tantum literæ omissione vetusta restitui poterit scriptura legendo: ὁ δὲ ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, ἐπιψήφισι μὲν οὐδὲν πύλαις ἰκούσας ἔπεισε.

Xenophonteum illud μὲν οὐ. [iv. 4, 3.] Verbum ἐπιψηφίζω sic usurpat Xenophon v. 6, 35. vi. 9, 25. Valckenaerius *ad Herodot.* viii. 6.

3, 5. Τό τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ τοῦ Προξένου. Scribe ex MS. Paris. τὸ Προξένου, itemque vii. 2, 11. τὸ Περιούσιον pro τῶν Περιούσιον, eadem auctoritate. Rarissime enim hominum aut populorum propriis nominibus articulum præfigit Noster.

4, 19. Malim, litera mutata, ἴσθι γὰρ ὅτι καὶ ἀγαθόν—.

4, 26. Pomponius Mela i. 19. *Messyni turres ligneas subeunt, no-
tis corpus omne perfignant, propatulo vescuntur, promiscue concumbunt
et palam: reges suffragio deligunt, vinculisque et arctissima custodia
tenent, atque ubi culpam præve quid imperando meruere, inedia diu to-
tius afficiunt.* Unde satis probabiliter in Xenophonte pro φυλάτ-
τορτα corrigit φυλάττουσι Brunckius ad Apollonii Rhodii Argo-
naut. ii. 1030. Locus Nicolai quem laudavit Hutchinsonus, ex-
stat etiam apud Stobæum xlii. p. 292. ed. Genev.

4, 29. Cum nullus, ut videtur, MS. ὥς agnoscat, deleatur. In
hujusmodi locutionibus hanc vocem Attici libenter omittunt.
Innumera loca proferre possem, si isthoc ageretur, quæ corrupti
tantillæ rei ignoratio; sed uno contentus ero exemplo Aristopha-
nis apud Pollucem x. 162. Καὶ τὴν κυρὴν ἔχειν με κυρβασίαν ἱρις.
Quod perinde est ac si dixisset, ὥς κυρβασίαν. Eandem fere phra-
sin contra Muretum ipse defendit Hutchinsonus ii. 3, 15. pro-
bante Abrechio Dilucid. Thucyd. p. 612.

5, 4. Numerum verisimiliorem præbent Codices B. C. παρα-
σάγγαι ἑξακόσιοι καὶ εἴκοσι, στάδιοι μύριοι καὶ ὀκτανισχίλιοι καὶ ἑξα-
κόσιοι. B. C.

5, 18. Melius et elegantius MS. Par. Μάκρωνας δὲ, καὶ περ βαρ-
βάρους ὄντας—

6, 3. Si Codex scriptus præferret: ἡξίου "Ελλήνας ὄντας "Ελλήσι
τούτῃ πρῶτον καλῶς διεικνύσθαι, τῷ εὖρους εἶναι, ego quidem vulga-
tum verbum huic postponerem. Valckenaerius *ad Herodot.* iii.
72.

6, 7. Recte in Codicibus B. C. est: οὐ γὰρ ἴστιν ἄλλη, ἢ ἢ τὰ
κίρατα τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ καθ' ἑκάτερά ἴστιν ὑψηλά. In reliquis
omnibus libris perperam τῆς ὁδοῦ est ante τοῦ ὄρους. Igitur vere
redditum est: *ce passage est unique et se trouve entre deux sommets
très-élevés de montagnes, qui bordent le chemin des deux côtés.* B. C.

7, 9. Ποιῶ ΔΗ ὑμᾶς mavult Valckenaerius *ad Herodot.* vii. 184.
Mox lege καὶ δὴ καὶ—Deinde excidisse videtur pronomen; ἢ

ΕΓΩ οὐτω περι αὐτοῦ τι καὶ ὑμῶν βουλευόμενος. 10. φθονεῖς τοι
est nihili. Recte καὶ ΔΗ καὶ et φθονοῖς habet ed. Juntina 1516.

8, 1. Γαυλικῶν probat quoque Ruhnkenius, quem vide Anctar.
Emendat. in Hefychium ad tom. i. p. 804. γαυλιῶν proxime
vero, MS. Parif.

8, 3. Οἶνου μὴδ' ὀσφραίνεσθαι παρόντος. Videtur hæc phrasis in
proverbium abiisse. Philemon Stobæi ιxxvi. Σιτάρια μισρὰ προσ-
φέρειν, οἶνον δ' ὅσον Ὀσμήν. Alexis Athenæi iv. p. 134. Α. Ἀπαν-
τες ἐρχοῦντ' εὐδύν, ἢ οἶνον μόνον Ὀσμήν ἴδουσιν.

8, 10. Σὺ δ' εἰπας ὅπως γ' ἰβούλου. Codices A. B. habent, σὺ
δ' εἰπας ὅπως γὰρ βούλῃται. C. βούλῃται. Neque tamen difficul-
tas tollitur. B. C.

8, 24. Pro δισμήνουσι genuinam, mea quidem sententia, lectio-
nem διδίαςι dat MS. Par. Ut a τίδημι formatur τιδίαςι in tertio
plurali sic a διδῃμι, verbo Homérico (Il. A. 105.) διδίαςι. Hefy-
chius. Διδίαςι. δισμήνουσι. Corrige ex hoc loco διδίαςι. Ve-
riffima est summi Hemsterhusii observatio ad Thomam Magistrum
p. 26. Apis illa Attica (Xenophon) voces phrasisque tum poeticas,
tum Doricas, quarum in aliis scriptoribus Atticis nullum est vestigium,
si virtutem orationi adjungant, non aspernatur.

8, 25. In lexicis nec comparet nec comparere debet verbum
συνεξυπόρισα. Est enim plane barbarum. MS. Par. συνεξυπόρισα.
Legendum igitur συνεξυπόρισα. Supra 6, 19. ubi recte editur ἐκ-
ποριοῦσι idem MS. perperam habet ἐξυποριοῦσιν. In Aristophan.
Eccl. 820. exstabat εὐπόρισα, sed contra metrum, quod vitium du-
dum notarunt Viri docti et nuper sustulit Brunckius.

9, 5. Scribitur, inquit Hutchinifonus, et ἤλλοτο. Male. Nam
ἤλλοτο est aor. 2. med. Egregium vero argumentum! Imo pro-
pter istud ἐχρῶντο lege cum Athenæo, ἔρχοῦντο—ἤλλοτο. ἤλλοτο
quoque recte MS. Par. Mox ex MS. eodem et Athenæo repone,
συνεληγῆναι τὸν αὐδρα' ὃ δ' ἔπειτα—quod ultimum bene viderat Mu-
retus.

9, 20. Edd. quædam et margo Stephani μιλζῶνς ἀφικέσθαι,
unde non improbabili conjectura μιλζῶν εἰσαφικέσθαι exculpit
Abreschius Animadv. in Æschyl. ii. p. 463.

9, 28. Delendum est istud ἀν, ex præcedenti syllaba natum.

10, 1. Ἰασωνίαν ἀκτὴν, Larcherus malit Ἰ. ἄκραν; quod ita Geo-
graphi veteres eam vocant. B. C. Lege ex analogia, Ἰασονίαν.

Ibid. Quod additur in margine Steph. ἔπειτα δὲ τοῦ Τίγριος est
quoque in Codicibus B. C. Sed pro Τίγριος legendum esse Ἰριος

recte vidit Interpres. *B. C.* Supra 6, 9. pro "Ιερὺν habet Τίγρησιν MS. Paris.

10, 1. Strabo vocat Heracleam Μιλησίῳν κτίσμα. *Pro quo quis dubitabit, inquit Palmerius, debere Μεγαρίῳν legi?* quum Suidas Arrianus, Diodorus aliiq̃ue cum Xenophonte nostro consentiant. Vide Strabonem xii. p. 542. et doctissimos viros Palmerium atq̃ue Casaubonum ad locum. *W.*

10, 2. Ἐπὶ τὸν Κέρβερον καταβῆναι male vertit Hutchinsonus *ad Cerberum descendisse*, quod esset, πρὸς Κέρβερον. Verte, *ad Cerberum petendum descendisse*, quam præpositionis vim plurimis exemplis, hujus loci non oblitus, illustrat Valckenaerius ad Herodot. vii. 193.

LIB. VI.

1, 21. Distingue cum Abreschio Dilucid. Thucyd. Auſtar. p. 346. Ἐπὶ δ' ἰδιώτησαν τάχιστα, παρεγγέλθη τὰ πύργα κατασβεῖναι—Quæ satis trita locutio est. Paulo rarius est quod habet Dromo Comicus Athenæi ix. p. 409. F. ΕΠΕΙ Δ' ΘΑΤΤΟΝ ἦσαν ἡριστηρότεροι.

2, 2. Ἄλλ' ἢ Θράκας ἢ Βιθυνοί. Codices *B. C.* ἀλλὰ Θράκας Βιθυνοί, quod verius judicat Interpres. *B. C.*

2, 14. Πικτίαι emendat Valckenaerius Adnotat. in Nov. Fœd. p. 400.

2, 27. Μάχεσθαι, quod delendum censuerat Muretus, abest etiam a Codicibus *B. C.* In Codice *A.* hic locus habet majorem lacunam. *B. C.*

3, 11. Perperam ἐπίτρεψιν in ἐπίταξιν ab Hutchinsono mutari censet Abreschius Dilucid. Thucyd. Auſtar. p. 217.

3, 12. Hunc locum citat Suidas v. νάπος, et pro δυσπώρου δυσβάτην, pro διαβάτων διαβατίων legit. *W.* Cum Suida διαβατίων reposuerim, et τὸ νάπος, quod superfluum est, ejecerim.

3, 13. Lectio marginis Steph. ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἶναι διαβατίων, confirmatur consensu Codicis *B.* et augetur, addito εἰ post εἶναι. *B. C.*

4, 18. Syntaxis postulat futurum παραγγελαί, quomodo recte exhibet MS. Paris. qui et mox 21. πολεμήτε obtulit, sed nemo existit, qui reciperet.

4, 21. Solœcum est ὅστις ἀνὶ ἰθαλήσι. Corrigendum aut ἰθαλήσῃ aut cum MS. Paris. ἰθαλή.

4, 25. Οὐ μίντοι, ἴφην, νομίζουσιν, οὐδ' εἰ παμπρότερος ἦν Διξίππος,

κ h

βία χρεῖναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κρινέσθαι, ὥστε καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιούτε, τῆς δίκης τυχεῖν. Hæc est scriptura Codicum B. C. In editis est —Δίξιππος, δίκαια πάσχειν αὐτὸν—ὥστε καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιούται δίκης τυχεῖν. Forte δίκαια ortum est ex διῖν βίας, quod a Xenophonte profectum videtur. Bene Interpres: *Je pense cependant, ajouta-t-il, que, quand même il seroit le plus méchant des hommes, on ne devoit point lui faire violence, mais le juger, comme vous demandez à l'être actuellement, et le punir, après l'avoir trouvé coupable.* B. C.

LIB VII.

1, 8. Lege ex MS. Parisiensi, ἀποπλευρούμενος.

1, 21. Particulam interjectam omnino requirit sensus, qua hunc locum augent MS. Eton. Paris. Nūn AN, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαις καὶ ἡμεῖς σὲ μέγαν ποιήσοιμεν.

2, 13. Περὶ τὸ τεῖχος habet ed. Iſingrina, observante Abreschio Dilucid. Thucyd. p. 400. quod nec probat nec improbat; mihi autem verum videtur.

2, 14. Pro συλληφθήσεται Codices B. C. habent συλλάψεται. B. C.

3, 1. Malim quod sensus postulare videtur, ἕκαστα.

3, 8. Pro δοκοῖν rescribendum δοκῇ, fide MS. Paris.

3, 27. Totum locum, partim Athenæi auctoritate, sic constituo: "Ἄλλος παῖδα ἀγαγὼν, οὕτως ἰδωρῆσατο προσπίπναι, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί, καὶ Τιμασίῳ φιάλῃ τι ἀργυρεῖν καὶ τάπηδα ἀξίαν δῖκα μῦν. Ista προσπίπναι ἰδωρῆσατο lassas impedire aures nemo non sentit. Ἐδωρῆσατο omittit Athenæus. Sed utrumque supervacuum est et Grammatico ellipsin supplere volenti debetur. Τὶ addit etiam MS. Paris. similiter inferendum i. 5, 3. πότερταί TE γὰρ βραχὺ—ex Athenæo ix. p. 390. D. et vii. 1, 22. καὶ αὐτός TE παρηγγύα ταῦτα—ex MS. Paris.

3, 32. Lege, præeuntibus quodammodo Athenæo et Suida, Καὶ ἀναστὰς ὁ Σειῶθης συνίπναι καὶ συγκατισκιδάσει τῶν μετ' αὐτοῦ τὸ κίρακ. ΤΩΝ μετ' αὐτοῦ est ex certissima emendatione Pierſoni ad Mærin. p. 217. probata Toupio in Suid. ii. p. 78.

Ibid. Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον Κερασουρταῖοι, οἱ σημαίνουσι αὐλοῖς τε καὶ σάλπιγγιν ὁμοβοῖναις. Habet omnino *Ceraphuntæorum* mentio aliquid vel vitii vel obscuritatis. In Codice B. est—εἰσῆλθον κίρασι τε οἱ σημαίνουσι αὐλοῦντες καὶ σάλπιγγιν ὁμοβοῖναις. Atque ita etiam habet Codex C. nisi quod pro οἱ est οἷς. Larcherus hanc ponit conjecturam, μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον οἱ κίρασι ἐσθμάνου,

αὐλοῖς τε καὶ σ. υ. Aliam correctionem secutus est vertendo : *On fit entrer ensuite des gens, dont les uns sonnerent une charge avec des flûtes, comme si c'étoit été avec des cornes, et les autres avec des trompettes de peaux de bœufs crues.* B. C.

3, 36. Εἴη pro peritia sua non mutandum statuit Hutchinso-
nus. Tu repone, ὁπότεναι καιρὸς ἢ ex MSS. Paris. Eton. Idem er-
ror hic irrepsit, qui paullo ante 3, 8.

3, 39. Rem acu tetigisse cenfeo Binghamum, qui Minervæ
nomen tesseram fuisse suspicatur. Ἀθηναίαι enim plane dant MSS.
Paris. Eton. Neque obstat forma vocis, quæ forsan ποικιλιαντήρα
cui videri posset, quin eam Xenophon usurparit. Vide supra ad
v. 8, 24. Sed et Aristophanes hoc vocabulum non dedignatus est
Av. 829. Τί δ' οὐκ Ἀθηναίαι ἰῶμεν Πολιάδα ; 1652. Ἐπίκληρον εἶναι
τὴν Ἀθηναίαν δοκεῖς. Eq. 760. Τῇ μὲν διοποίνῃ Ἀθηναίῃ. Nec
Plato Euthydemo p. 82, 12. ed. Oxon. cui restituendum Ἀθηναίῃ
ex Eustathio ad Odyss. Γ. p. 1456, 50.

4, 8. Lege δῖται, ut recte exstat post paullo 4, 20.

4, 18. Mihi ed. Florentinæ et MS. Paris. lectio satisfacit :
κατικαύδη μέντοι ἵστιν ὧν καὶ σκεῖν. Hæc enim vox et vestes et
omnem armaturam sive ornatum complectitur.

4, 23. Aut delendum αἰ, aut legendum σπείσασθαι, quod præ-
tulerim.

5, 4. Verbum nullius pretii ἔμπελῆσαι omnes, quantum sciam,
editiones obsedit. Reducenda genuina vox ἔμπελῆσαι, ab ἔμπελῆν,
quæ vera est scriptura, ut jamdudum, sed frustra, monuit Pier-
sonus ad Mœrin p. 156. In Polluce idem mendum hic illic reli-
ctum, ut vi. 191. ubi MS. alteram formam obtulit. Emendatam
scripturam dederunt Apollodori Codices, quibus obtemperare no-
luit Criticorum Deus, Heynius. Sed aquila non captat muscas,
et Critici majorum gentium adeo rebus intenti hærent aliquando,
ut verba negligent. Διεμπελόµεθα in Sophoclis fragmento tacite
correxuit Valckenærius ad Euripidis Hippolyt. 628. sed anti-
quum διεμπελόµεθα retinuit Brunckius Fragm. p. 30. ἀπεμπελῶ-
σαι scripserat Eusebius Præp. Evang. iv. p. 162. E. pro minime
Græco ἀπεμπελοῦσαι, quod tamen concoxit Abreschius Dilucid.
Thucyd. p. 584. ἀπεμπελόαι vitiose habet Suidas v. Πουφῖνος. Mi-
ror Brunckium, qui suum de hac ipsa voce errorem correxerit ad
Aristoph. Pac. 448.

5, 5. Ἐαυτοῦ pro σαυτοῦ dat editio Florentina, quod verum
puto. ἰαυτοῦ, ἰαυτῷ, ἰαυτὸν, ἰαυτῶν, ἰαυτοῖς, ἰαυτοῦς sine discrimine

personarum usurpant Attici, quos tamen sua lingua uti noluerunt librarii.

5, 14. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται πολλὰ μὲν κλίνας, πολλὰ δὲ κιβήτια, πολλὰ δὲ βίβλοι καὶ τὰλλα ὅσα ἐν ξυλίοις τεύχεσι παύλαροι ἄγουσι. Larchero displicet βίβλοι, pro quo malit βυβλία, et vertit : *beaucoup de cordages : funiculorum, rudentium, restium*. De quo non statuimus. Venit nobis in mentem similis loci ex Theopompo, quem Longinus servavit, de Subl. sect. 43. de quo vid. Bibl. Crit. p. iii. p. 40. B. C.

6, 24. Lectionem veterum editionum recte, opinor, præfert Abreschius in Æschyl. i. p. 186. οὗ ἀνήσσει. Mox 6, 44. rectius facturum fuisse Hutchinsonum, si veterem lectionem retinisset, iudicat Idem Dilucid. Thucyd. p. 259.

7, 24. Optime Valckenaerius ad Theocritum p. 149. si bene memini, emendat : οὐδὲν μῦθον δύνανται ἀνύσασθαι. Ultimam vocem recte ad interpretandam Latinam vocem *consequor* adhibet Priscianus viii. p. 791.

8, 1. Hesychius : Ἑνώπια, τὰ κατ' ἀντικρὺ τοῦ σπυλῶτος φαινόμενα μέρη, ἃ καὶ δικόσμουσι ἵεκα τῶν παριόντων. ΤΑ ΕΝΩΠΙΑ sunt *partes anteriores ædium*. THE FRONT of the house, quas ornare atque opere tectorio sive pictorio condecorare solebant veteres : de quo i πάντι Casaubonus ad Theophrasti Characteres. Hinc ἐνώπια *σάμφανοντα* vocat Homerus. Atque hinc restituendus videtur insignis locus apud Xenophontem, ubi ita legitur : Καὶ ἀπαγγέλλει τῷ Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ἐνώπια ἐν Λυκίῳ γιγναφότος. *Ac Xenophonti obvius fit Euclides vates Phliasius, filius Cleagoræ, qui somnia in Lyceo pinxit.* Hem! *Cleagoras the dream-painter.* egregium sane artificem, qui somnia etiam depingere noverat. Tu vero, vir eruditissime, qui Musam Atticam amas, ita lege, meo periculo : Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ τὰ ΕΝΩΠΙΑ ἐν Λυκίῳ γιγναφότος. *qui partes Lycæi anteriores opere pictorio ornauit.* Cleagoras, ut videtur, τοιχογράφος, et in sua arte celebris. *Tour. Epist. Crit. p. 59, 60.*

8, 7. Ἐπορεύοντο δὲ τῆς Τροίας. Lectionem, quæ est in margine Steph. Τρωάδης, habent etiam Codices B. C. *Bibl. Crit.*

INDEX GRÆCITATIS

ZEUNIANUS,

AUCTIOR ET EMENDATIOR.

A

ΑΒΑΤΟΣ, inaccessible, qui superari nequit, *de monte* iv, 1, 20: 6, 17.
 qui transiri nequit, *de amne* v, 6, 9.
Άγας, fortis, strenuus i, 9, 29. iv, 1, 18. vii, 6, 24. vii, 4, 8. *eis πολέμους*, bellica virtute praeditus i, 9, 14. *χώρας*, fertilis regio ii, 4, 22.
Άγαμαι τινα, magnifico, admiratione alicujus capior i, 1, 9.
Άγαπᾶν, αγαπῶντες εἶναι, rati bene nobiscum actum esse, quod v, 5, 13.
Άγασσῆς, laude et admiratione dignus i, 9, 24.
Άγγῶν, vas vi, 4, 23.
Άγγιλλαι πρὸς τινα, nunciare alicui i, 7, 13.
Άγγιλος, legatus ii, 1, 5: 3, 6.
Άγειν, vehere i, 5, 5. *de equis* i, 9, 27. pergere iv, 8, 12. ad judicem ducere vi, 6, 7. 17. 27. producere in quaestionem iv, 1, 23. *εγγύς*, propius accedere iv, 2, 15. *τὴν σφῆν*, ducere copias vii, 5, 9. *ἐπὶ τοὺς πολ.* adversus hostes ducere, *sc.* copias i, 3, 21. ii, 2, 16: 6, 7. *ἀγειν καὶ φέρειν χρέματα*, diripere opes v, 5, 13. ii, 6, 5. *ἀγει εἰς θεὸς οὐτως*, sem sic venire passus est vi, 3, 18. *eis ὄντα*, demittere in aquam iii, 5, 10. *ἀγισθαί*, ad se adducere i, 10, 17.
Άγιος, imberbis ii, 6, 28.
Άγρος, οὐ, convallis iv, 1, 7.
Άγνομενῆσαι, errores, vanæ formidines ii, 5, 6.
Άγνομαι, iniquus iudex vii, 6, 23. 38.
Άγορά, rerum venalium forum i, 5, 12. *παρίζων*, res venales afferre ii, [Anab]

3, 24. 26. lii, 2, 20. iv, 8, 13. *συνάγειν στρατιωτῶν*, et συλλέγειν, concionem advocare v, 7, 3. *πᾶς ἀγειν*, res venales proponere v, 9, 33. *πλάθουσα*, tempus diei inter mane et meridiem i, 8, 1. ii, 1, 7. *αἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς*, turba forensis, *ἀγοραῖσι* i, 2, 18.
Άγοράζειν, emere i, 3, 14: 5, 10.
Άγορεύειν, qui curam fori gerunt rerum promercialium v, 7, 2. 23. 29.
Άγρεύειν, venando capere v, 3, 8.
Άγρώγματος τῆς, onus navis, merces quæ navibus vehuntur v, 1, 16.
Άγωνίζεσθαι στάδιον, in stadio certare iv, 8, 27.
Άγωνοθέτης, agonotheta iii, 1, 21.
Est iudex s. magistratus, penes quem jus est ludorum ordinandorum et præmii tribuendi.
Άδυστος, incoenatus i, 10, 19.
Άδιως, secare i, 9, 13. impune vi, 6, 1.
Άδιάβατος ποταμός, qui transiri nequit ii, 1, 11. iii, 1, 2.
Άδικῶν, lædere i, 4, 9.
Άδικος, injustus, qui homines fallit ii, 6, 25.
Αἰ ἔχοντες, qui quolibet tempore obtinebant, *die jedesmaligen Inhaber, Besitzer derselben* v, 4, 15. *ὁποῖον αὐτὸ πρὸς τὴν χώραν συμφέρον*, quæ eunque pars exfectus loco cuius convenit vii, 3, 37.
Άδωτατος, maxime impius, *de per juro* ii, 5, 39.
Άθλον, præmium victoris in ludis i, 2, 10.
Άθροίζειν στρατός, copias cogere, evocare ii, 1, 1.
Άσφῆς, confectus, non dispersus, *νοή*

INDEX GRÆCITATIS.

- finguli aut bini i, 10, 13. vi, 5, 22. *πῶμαι πολλὰ*, vici multi uno in loco f. traclu vii, 3, 9.
- Ἀθυμῶν*, animum demittere, animo esse demisso iiii, 2, 18 : 5, 3. *σπῆς τὴν ἑξῆς*, ad exeuendum esse animo segni vii, 1, 9. *τῶς γογγῆν*, animo esse commoto et perturbato rebus quæ acciderant v, 10, 14.
- Ἀθυμῶν ἔχων πολλὰν*, magno in metu esse iiii, 2, 8.
- Ἀθυμότερος ἢ πρὸς τὴν ἀνάβ.* i. e. *ἀσθενέστερος* i, 4, 9.
- Ἀθύμως ἔχων*, in metu esse iiii, 1, 3. *Ἀθύμως*, timide iiii, 1, 40.
- Αἰδῶς*, reverentia ii, 6, 19. *Αἰδῶν*, verecundus, qui palam nihil turpe committit i, 9, 5. *Αἰδίσθαι τὸν τῶν*, mortui dignitatis habere rationem iiii, 2, 5.
- Αἰδῶν*, urere iv, 17, 20. *αἰδῶσθαι*, ardere vi, 1, 19.
- Αἰδρία*, ὑπὸ τῆς αἰδρῆς. sub dio iv, 4, 14.
- Αἰολίζεσθαι*, fœde mutilare, excruciare ii, 6, 29. ubi *αἰολοῖς* passivè dicitur iiii, 1, 18. *αἰολιστῶν* 4, 5.
- Αἶψα*, tollere i, 5, 3. *τὴν χεῖρα*, id. qd. *ἀνατίθειν* v. χ. tollere manum v, 6, 33.
- Αἶψιν*, capere i, 6, 2. *αἶψινδαι*, malle ii, 6, 6. *σινὰ*, præferre v, 6, 3. i, 3, 5. *ἀντὶ*, præferre alicui i, 7, 3. 4 : 9, 9. creare iv, 8, 25. *Αἶψας*, de lectus i, 3, 21.
- Αἰσθῆσιν παρῆχων*, sentire iv, 6, 13.
- Αἰσὺς αἰσὺς*, aquila portendens fausta vi, 3, 2.
- Αἰσχύνεσθαι* *Θεοῖς προσδύναμι* *αἰσὺν*, Deorum reverentia prohibeor, quo minus deferam eum ii, 3, 22. revereri ii, 5, 39. *Αἰσχύνῃ*, metus justæ reprehensionis iiii, 1, 10.
- Αἰσὺν* c. *dupl. acc.* petere abs al. i, 1, 10 *pot.* i, 3, 14. *παρὰ σινος* i, 3, 16. *αἰσὺνδαι παρὰ σινος*, impetrare ab al. ii, 3, 18. *καὶ δύνδαι*, petere et rogare vi, 4, 31.
- Αἰσὺν ἔχων*, reum fieri vii, 1, 8 : 6, 15. *ἔχων πολλὰν*, accusari gravissime vii, 7, 56.
- Αἰτιῶσθαι*, accusare, reprehendere i, 2, 20. iiii, 1, 7. vi, 4, 20. *οὐκ ἔτιδασκε τὸν Διὸς* vii, 8, 23. *pot.*
- Αἰσὺς οὐδὲν*, culpæ expers vii, 1, 25. *τὸ αἰσὺν*, causa iv, 1, 17. *intelligitur* i, 9, 22.
- Ἀκαιοὺς*, non exustus iiii, 5, 13.
- Ἀκραια*, non confusi, quorum ordines non sunt perturbati vi, 3, 9.
- Ἀκρήκτος πόλεμος* iiii, 3, 5.
- Ἀκτινίστατοι* vi, 5, 29.
- Ἀκλῆρος*, pauper iiii, 2, 26.
- Ἀκμάζω*, vigeo ætate, satis roboris superest mihi iiii, 1, 25.
- Ἀκμῶν*, cum maxime iv, 3, 26. *pot.*
- Ἀκίλαστον στρατ.* exercitus protervus et dissolutus ob neglectam disciplinam ii, 6, 9.
- Ἀκίλουδα (οὐα)* inter se pugnancia ii, 4, 19.
- Ἀκοντίζων σινὰ*, petere al. jaculis vii, 4, 18. *Ἀκόντιον*, jaculum, quod amento regitur, quo emittitur et rursus retrahitur iv, 2, 29.
- Ἀκούειν τινὸς εἶναι* vel comperire ex aliquo i, 10, 5. iv, 1, 3. *vel* parere alicui, obtemperare ii, 6, 11. iiii, 5, 16. *sed ὡς ἀκούειν ὑπὲρ τ. εἶναι* laudari ab al. vii, 7, 23.
- Ἀκρῶς*, h. arx v, 2, 17. *segg. sed aliud significat* vii, 1, 20. *vid. not.*
- Ἀκρον*, jugum montis i, 2, 21. iiii, 4, 17. iv, 7, 24. *Ἀκρότατον*, castrum in celsissimo loco situm v, 4, 15.
- Ἀκρότης οἶνος*, merum vinum, validum iv, 5, 27. v, 4, 29.
- Ἀκρότης*, indormatus v, 7, 28.
- Ἀκροβαλίζεσθαι*, velitatione uti, tela emittere h. e. vel sagittas, vel jacula, vel saxa iiii, 4, 33. v, 2, 10.
- Ἀκροβάτης*, velitatio, pugna quæ fit eminens arcibus et fundis iiii, 4, 18.
- Ἀκρόπολις*, arx, locus munitus in loco edito i, 2, 9.
- Ἀκρονυχία ὄρεος*, montis cacumen iiii, 4, 37-38.
- Ἀκροῦσιν παύειν*, imminuere, reddere irritum v, 9, 28.
- Ἀλαλάζω*, conclamare, tollere clamorem belluorum in honorem Martis iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 26. 27. Vide *λαλίζω*, et ad i, 8, 18.
- Ἀλκινός*, calefaciens iv, 4, 11. ubi antea erat *ἰλκινός*.
- Ἀλέξασθαι*, injuriam propulsare v, 5, 21. *ἀλέξασθαι* et *ἀλέξασθαι*, ulcisci i, 3, 6. *pot.* *ἀλέξασθαι* vii, 7, 3. par pari referre i, 9, 11. repellere vii, 3, 44. hostium impetum propulsando se tueri iiii, 4, 33.
- Ἀλέσθης ὄρεος*, lapis molaris i, 5, 5. *pot.*
- Ἀλιμα*, τὰ i, 5, 6. i, 10, 18. *pot.*
- Ἀλήθεια*, varacitas, integritas ii, 6, 26. *ἀσπύν*, virum bonum et integrum esse *ib.* §. 25. *τῇ ἀληθείᾳ*, revera vi, 2, 10.
- Ἀληθείαν*, verum dicere i, 7, 18. vera referre iv, 4, 15. *τὰς δέκα ἀπὸ* decem illis diebus verum prædicere v, 6, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

***Ἀλκιδὸς** *στρ.* exercitus firmissimus et fidelissimus i, 9, 17.
 ***Ἀλιντινὸν πλοῦον**, cymba piscatoria vii, 1, 20.
 ***Ἀλίζον**, congregare ii, 4, 3. vi, 1, 3.
 ***Ἀλίδον**, lapidum expertus vi, 2, 5.
 ***Ἄλιν ἔχον τούτων**, mihi in his rebus satisfactum est v, 7, 12.
 ***Ἀλίσκιν**, capere, de urbe iii, 4, 8. 12. *ἡ δὲ λίσκιν*, si capti fuerint i, 4, 7. *ἡ λίσκιν* τὸ χ. occupatus erat locus v, 2, 15. *ἡ λίσκιν* λίσκος, collis occupatus iv, 2, 13.
 ***Ἀλλὰ**, certe, tamen vii, 7, 43. utique, vero iii, 2, 4. iii, 1, 35. ii, 2, 2. imo iii, 5, 6. saltem *ποσὶ* ἢ *μὴ* vii, 1, 31. igitur v, 1, 7. an *ποσὶ* *πάντων* v, 8, 4. potius ii, 1, 10. aegedum iii, 2, 33. *redundat ante* *οὐδὲ* i, 3, 3. **Ἀλλὰ** *ἡ γὰρ*, verumenimvero v. n. iii, 2, 32. v, 7, 11. 8, 25. **Ἀλλὰ** *—γε*, certe, *ἦτοι*. ἢ *ἢ* quodsi ii, 5, 19. iii, 2, 3. **Ἀλλὰ** *μὴν*, veruntamen i, 9, 18. verumenimvero iii, 2, 16. ii, 5, 12. **Ἀλλὰ** *μὴν* *—γε*, atqui certe ii, 5, 14. **Ἄλ** *ἡ*, nisi iv, 6, 11. vii, 7, 53.
 ***Ἀλλὰ** *χρῆ*. **Ἄλλος** *ἄλλα* *χρῆ*, *sc.* *ἄλλο*, *διώνων*, alio alia hostes persequente vii, 3, 47.
 ***Ἀλλὰ** *χρῆ*, alio loco ii, 6, 4.
 ***Ἀλλὰ** *παῖ*, *ἥ* *ταῦτα* erat v, 9, 15. ubi *ἄλλο* *το* *ἔδω*.
 ***Ἄλλος**, de cæteris rebus, quod ad cætera attingit i, 5, 5. 7, 4. **Ἄλλο** *σφάττονται*, reliquus exercitus, reliqua pars exercitus iii, 3, 9. 4, 28. vi, 2, 10. **Ἄλλο** *ἢ*, præterea autem i, 7, 11. **Ἄλλο** *πρὸ* *οἱ* *τῶν* **ἄλλων** i, 3, 7. **Ἄλλο** *τι* *ἢ*, v. n. iv, 7, 5. **Ἄλλο** *πῶς* *εὐδαιμονία*, **ἄλ** *ἢ* *Θεῶν* vi, 2, 2. *not.* *ποσὶ* **ἄλλος** *intelligitur* *συνῆν*, v. n. ii, 5, 10. **Ἄλλος** **ἄλλο** *λίγυ* ii, 1, 15. **Ἄλλος** *καὶ* **ἄλλος** i, 5, 12. **ἄλλο** **ἄλλο** *διν*, passim alii alio, diffugientes qua quis poterat i, 10, 13. **ἄλλο** *καὶ* **ἄλλο**, ex alia atque alia parte v, 2, 29. **ἄλλο**, postredie ii, 1, 3. iii, 4, 1.
 ***Ἄλλοι**, alias *seq.* *τότε* iv, 1, 17. **ἄλλοι** *καὶ* **ἄλλοι**, subinde ii, 4, 26. **ἄλλο** *καὶ* **ἄλλο** v, 3, 1. *not.*
 ***Ἄλλος**, alias, cæteroqui v, 2, 20. 4, 34. *πλανῶσθαι*, vagari temere, *syn.* *ἀμύλως* *καὶ* *ἀφολάκτως* v, 1, 7. **ἔχον**, aliud fieri iii, 2, 37. *πῶς*, alia qua ratione iii, 1, 20. **ἄλλος** *τι* *καὶ*, præsertim v, 6, 9. vii, 7, 40.
 ***Ἀλίγιονος**, inconsideratus ii, 5, 21.

***Ἄλσος**, lucus v, 3, 11. 12.
 ***Ἀλφίτα**, τὰ i, 5, 6.
 ***Ἀλωναίς**, pellis vulpina vii, 4, 4.
 ***Ἀλώσιμος**, qui expugnari potest v, 2, 3. vii, 8, 10.
 ***Ἄμα** *τῇ* *ἡμέρᾳ*, *int.* *σὺν*, cum prima luce i, 7, 2. ii, 2, 16. iv, 1, 5. *ἄμα* *πορευόμενοι* *ἰμαίνοντο*, inter eundem pugnant vi, 3, 5. *ἄμα* *γὰρ* *καὶ* v, 2, 14. *not.*
 ***Ἀμαξα**, plaustrum, quo vehitur comestus i, 7, 19. 10, 18. iii, 2, 27.
 ***Ἀμαξιαῖος**, de saxo ingentis magnitudinis, q. d. quod plaustrum replet iv, 2, 3.
 ***Ἀμαξίτης ὁδὸς**, via non nisi singulis plaustris pervia, via tam angusta, ut non nisi unum capiat plaustrum i, 2, 21.
 ***Ἀμαρτάνειν** *συνὸς*, ictu aberrare ab al. i, 5, 12. iii, 4, 15. *περὶ* *τὰς* *ἰαυτῶν* *ψυχὰς*, delinquere cum periculo suæ vitæ iii, 2, 26.
 ***Ἀμαχίλ**, sine pugna i, 7, 9. iv, 2, 15. 6, 12.
 ***Ἀμύλιν** *ἰαυτῶν*, suam salutem negligere i, 3, 11. **Ἀμύλιν**, in custodiendo negligentia iv, 6, 3.
 ***Ἀμύλτος**, immensus iii, 2, 16.
 ***Ἀμύλτος**, opibus destitutus se expediendi ex difficultatibus ii, 5, 21. *ἰστέλλειν*, inaccessus i, 2, 21. *ἀμύλτος* *κακὰ*, mala summa, ex quibus quis vix se expedire potest ii, 3, 18.
 ***Ἀμύλτος** *ἰαυτῶν* *ἐν* *τῷ* *ἄκρῳ*, certatim contendere in castrum iii, 4, 44. *ἐν* *τῇ* *ἑλλῶ*, de reditu in Gr. contendere: *πρὸς* *τοὺς* *πατέρας*, de reditu ad liberos *ibid.* §. 46.
 ***Ἀμύλτος** *ἰαυτῶν* iv, 4, 13.
 ***Ἀμύλτος**, fugere iv, 5, 27. *not.*
 ***Ἀμύλτος**, se defendere iii, 1, 14. v, 4, 25. vii, 3, 35. *ἀδικῶντες*, injuriam alicujus propulsare ii, 3, 23.
 ***Ἀμύλτος** *de numero*, circiter i, 2, 9. iv, 7, 22. *de tempore*, sub i, 10, 17. *οἱ* *ἀμύλτος* *Ἀρῆων*, Aræus cum suis iii, 2, 2. *ἀμύλτος* *Μίλητον* *σφραγίσθαι*, Mileto oppugnanda occupatum esse i, 2, 3. *ἀμύλτος* *ἔχον*, re occupari v, 2, 26. vii, 2, 16. *ἀμύλτος* *τὰ* *ἰαυτῶν* *ἔχον*, res suas curare vi, 6, 1.
 ***Ἀμύλτος**, dubitare ii, 5, 33.
 ***Ἀμύλτος** *τι*, de re rixarii i, 5, 11.
 ***Ἀμφορεύς**, amphora v, 4, 28.
 ***Ἀμφορεύς**, utrimque iii, 4, 29.
 ***Ἀν** *c. imperat.* *ἰστέων* *δὲ* *ἰ*, 4, 8. *not.* *πρᾶξ.* *et* *αὐτ.* *ἰστέων* *mutat* *in* *στέων* *B* 2

INDEX GRÆCITATIS.

- Digitized by Google

INDEX GRÆCITATIS.

- 7, 10. se recipere. Ita συγχάσαι; συγχάσασαι, Helych.
- *Αναχωρίζω, recedere jubeo v, 2, 10.
- *Ανδράσδην, mancipium iv, 1, 12.
- *Ανδρίζωδαι, virum se præstare iv, 3, 34. vires intendere, se agitare v, 8, 15. *opp.* βλαπύειν.
- *Ανυσίν, pronunciare, de præcone ii, 2, 20. v, 2, 18.
- *Ανιστίμω, expleo iii, 4, 22.
- *Ανισιλήσας, sine reprehensione, tuto vii, 6, 37.
- *Ανισθίζω, irritare vi, 4, 9.
- *Ανιστοῦμαι ii, 3, 4.
- *Ανίσχισθαι, se continere, iram cohibere i, 8, 26. v, 6, 34. sustinere, non pati se terri i, 7, 4. *ἀντὶ βασιλεύοντες*, ferre ut ipse potiatum reum ii, 2, 1.
- *Ανυσίος, confobrinus vii, 8, 9.
- *Ανίστω, procurrit, porrigitur vi, 2, 3, 5.
- *Ανίσσωνται κακόν, malum summum, quod omnem medicinam respuit ii, 5, 5. vii, 1, 18.
- *Ανὴρ, vir fortis i, 7, 3. 4. vir potens et clarus vii, 1, 21. *pro* εὖτος i, 3, 12. *πίστια* fides additur nominibus, ut ἰχθὺς ἀνὴρ i, 3, 20. ἀνὴρ Πίστες i, 8, 1.
- *Ανδρίμων v. n. v, 4, 32.
- *Ανὴρ τι τοῖς φεύγονται, aliquam molestiam exhibere iii, 3, 19. ἀνίσθαι, dolere iv, 8, 26.
- *Ανίστα, dimittere, remittere vii, 6, 30.
- *Ανίστα τοῖς ἔρμασι, hastis porrectis levare adscendentem iv, 2, 8.
- *Ανίστημι, invado i, 5, 3. ἀνίστημι, subfisto, non ulterius progredior i, 5, 2.
- *Ανίσχυι ὁ ἥλιος, sol oritur ii, 1, 3. vii, 7, 6.
- *Ανδρὸς id. qd. ἀνάβασις, expeditio in Asiam superiorem ii, 1, 1.
- *Ανδρὸν ἔρος, *Suid.* ἀνδρῶν, invius, inaccessible iv, 8, 10.
- *Ανείρω, ἀνέρω v, 5, 20. *not.*
- *Ανείρω, effrenis ac dissoluta vita v, 7, 33. *Ανείρω*, violentus, legum institutorumque contemtor vi, 4, 13.
- *Ανείρω ἰχθυὶν ὦν καὶ ἔτι, alio loco esse nunc quam tum, quum vii, 7, 49.
- *Ανταγορεύω, vicissim emere i, 5, 5.
- *Αντάμω, vicissim audi ii, 5, 16.
- *Αντιμολόγηται, remunerandi causa replere et instruere iv, 5, 28.
- *Αντισιμολόγηται, vicissim operam dare iii, 1, 16.
- *Αντιστοιχίω, gratiam referre v, 5, 21.
- *Αντι, pro, loco i, 1, 4: 7, 16. e regione v. n. iv, 7, 6. *intelligitur* iii, 3, 18.
- *Αντιδιδόναι, substituere pro iii, 3, 19.
- *Αντίος, adversus i, 8, 24. ἵνα, ire contra i, 8, 17. ἀντίος ἦ, diversi ab iis quos vi, 6, 34.
- *Αντιπαρεδίν v. n. iv, 8, 17.
- *Αντιπαρετάττω, contra aciem instruere iv, 8, 9.
- *Αντισαρίσκω v. n. iv, 3, 17.
- *Αντιστάσκειν, vicissim accipere calamitatem ii, 5, 17.
- *Αντιστοιχίω, vicissim nocere iii, 3, 7. 12. ἀντιστοιχέω ἀρχῇς τινι, cum aliquo contendere de regno ii, 1, 11. ii, 3, 23. ἀλλήλοις περι ἀνταγορεύω, certare inter se de fortitudinis laude v, 2, 11. ἀντίος, de fortitudinis laude contendere invicem iv, 7, 12.
- *Αντιστοιχέω iv, 8, 17. *not.*
- *Αντίπαρος λίθος, ex adverso situs, oppositus iv, 2, 18. *not.*
- *Αντιστοιχίζω ἑαυτοῖς, inter se diffidere, rixari iv, 1, 27. *Αντιστοιχίζω*, factio contraria i, 1, 10.
- *Αντιστοιχίζοντες ἀλλήλους, alii aliis respondentes, de choris v, 4, 12.
- *Αντιστοιχοποιέω, ex adverso castra ponere, bellum gerere vii, 7, 33.
- *Αντιτάττειν λιμὸν τινι, famem alicui opponere tanquam hostem ii, 5, 19. *Αντιτάττω*, aciem instruere contra iv, 8, 5. ἀντιταγμαῖς, qui acie instructi stant ad hostes excipiendo v, 4, 23. ἀντιτάτταται iv, 8, 5. *not.*
- *Αντιστοιχίω, vicissim beneficiis ornare v, 5, 14.
- *Αντρώδης, cavernosus iv, 3, 11.
- *Ανίστασθαι, consequi vii, 7, 24. *not.*
- *Ανυσίν, ὡς ἀνυσίν, quantum fieri potest i, 8, 11.
- *Ανω, sursum iv, 8, 28. ἀνέωσθαι, ascendere, sursum tendere iv, 1, 6. ἀνέωσθαι v. n. vii, 5, 9. versus loca mediterranea i, 7, 15. in locis mediterraneis, remotis a mari, *opp.* ἐπὶ θαλάττῃ vii, 3, 16. ἀνωτέρω τῶν μαρδῶν, supra mamillas i, 4, 17. ἡ ἀνωτάτω κόμη, vicus supremus vii, 4, 11. *Ανω*, e locis mediterraneis scil. Thraciæ vii, 7, 2.
- *Ανώγειν, cella in superiori ædium parte v, 4, 29.
- *Αξίαν ἵμαιν, suum cuique tribuere -five præmium sive poenam vi, 6, 33.

INDEX GRÆCITATIS.

- Ἀΐνα, bipennis, ascia i, 5, 12. vii, 1, 17.
 Ἀΐος πολλῶ, utilissimus iv, 1, 28. ii, 1, 14. Ἀΐος seq. inf. operæ pretium est vi, 5, 13. 18. Ἀΐος βασιλῆ, ex regis dignitate ii, 3, 25.
 Ἀΐος τρεῖς, dignus qui dupcis munere fungatur iii, 1, 24. not.
 Ἀΐων, dignum judicare i, 9, 15. iii, 2, 7. æquum cœcere v, 5, 9. 12. vii, 3, 10. existimare, statuere iii, 1, 37. velle i, 7, 8. v, 2, 13. vi, 4, 20. petere, orare i, 1, 8. v, 5, 20.
 Ἀπαγγέλλω, renunciare i, 10, 14. ii, 1, 20: 3, 4: 4, 23. apertire decretum consilii ii, 3, 9.
 Ἀπαγορεύω, fatigari, confici i, 5, 3. v, 8, 3.
 Ἀπαθῆς κακῶν, expers malorum, illæsus vii, 7, 33.
 Ἀπαίδευτος, rudis, simplex, parum callidus ii, 6, 26.
 Ἀπαίρω, solvo navigaturus, proficiscor vii, 6, 33.
 Ἀπαυτῶν, postulare i, 2, 11. v, 8, 4. τὰ ἴσλα τῆς, arma postulare ab al. ii, 5, 38. ἀπαυτῶσιν τὸν μισθὸν vii, 6, 2.
 Ἀπαλὲς, tener, mollis i, 5, 2.
 Ἀπαλλάττω, amovere, e medio tollere iii, 2, 28. discedere, dæmon hominem v, 6, 32. ἀπαλλάττωσιν ἐς τῆς γῆς, discedere, abire e terra vii, 6, 2. τῆς στρατῶς, imperium exercitus abdicare v, 10, 15. ἀπὸ τῆς στρ. discedere ab exercitu vii, 1, 4. liberari v, 1, 13. κακῶν, a malis liberari iv, 3, 2.
 Ἀπαμείβωμαι, respondere ii, 5, 15. verbum Homericum.
 Ἀπαυτῶν, obviam prodire ii, 3, 17. iv, 6, 24. casu obviam fieri ii, 4, 25.
 Ἀπαῖ, ὡς ἀπαῖ εἰσδραμῶν iv, 7, 12. not.
 Ἀπαρκευώσασθαι, imparatus i, 1, 6. not. 5, 9. ii, 3, 21.
 Ἀπαυθιμίζω, eodem die redire v, 2, 1.
 Ἀπαυτῶν, interdicare vii, 2, 12. τὸν στρατηγίαν, munus imperatorum abdicare vii, 1, 41.
 Ἀπαυθιμῶν, fessus de via ii, 2, 16. ἀπαυθιμῶν, fatigatus sum v, 1, 2. ἀπαυθιμῶν, defatigati erant vi, 3, 30.
 Ἀπαυθι, rei gerendæ imperitus, nullum rerum usum habens ii, 2, 5.
 Ἀπαλῶν τοῦ λόφου, de colle vi dejicere iii, 4, 40.
 Ἀπαλαύω, proficisci, abire, de castris, fortiter i, 4, 5. ii, 3, 6.
 Ἀπαύω, egredere v, 8, 25.
 Ἀπέρχουσαι ποταμοῖν, tanto intervallo ab illis iter facere iv, 6, 13.
 Ἀπέρχου, distare i, 8, 17. vi, 3, 8. ἀπέρχουσαι ποταμοῖν, abstinere iii, 1, 22. φίλων, abstinere ab injuria amicis inferenda ii, 6, 10. τῆς Ἑλλάδος, carere Græcia, a Græcia prohiberi vi, 4, 14.
 Ἀπέρχουσαι, inivsum esse vii, 6, 34. τὸ ἀπέρχου. ne odio esset ii, 6, 19.
 Ἀπείκω, desicere ad al. i, 9, 29.
 Ἀπειτῶ, diffidere ii, 5, 6. non parere vi, 6, 13. parum dicto audientem esse ii, 6, 19.
 Ἀπειρία, diffidentia ii, 5, 21. vii, 7, 30. perfidia, fidei violatio ii, 5, 21. iii, 2, 4.
 Ἀπειρεῖς, infidus, cui fides parum haberi potest vii, 7, 24.
 Ἀπειρεῖς, copiosus, ingens iv, 4, 11.
 Ἀπλοῦν, τὰ, simplicitas, integritas ii, 6, 22. ἀπλοῦς ὁ λόγος, res non eget verborum ambagibus et fraudibus v, 8, 18.
 Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου, de uno signo dato ii, 5, 32. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, hac de causa iv, 6, 3. de, pro ἅ i, 1, 9. i, 9, 6. ἀπὸ ἵσταται στρατῶν, de equo venari i, 2, 7. ἀπὸ παραγγέλλων, iussu, ut prescriptum erat iv, 1, 5. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ, sua sponte, sine iussu ducis i, 2, 17. ἀπὸ κοινῶν τρέφω, communi suorum alere v, 1, 12. ἀπὸ κοινῶν γίγνεται, sit publico consilio v, 7, 18. ὁ ἀπὸ τοῦ στρατηγῆματος, qui præest exercitui vii, 2, 19. πάλιν ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατοῦ, longo spatio a cæteris copiis iii, 3, 9.
 Ἀπεβαίνω, e navibus egredi v, 10, 17: 3, 2. eventum habere vii, 8, 22. τὰ ἱερὰ ἀπέρχου.
 Ἀπεβάλλω, amittere iv, 6, 10. v, 9, 21.
 Ἀπεβιβάζω, trajicere i, 4, 5.
 Ἀπεβλέπω, respicere aliqueam, imitandi causa iii, 1, 36. oculos convertere in al. i, 8, 14.
 Ἀπεργινώσκω τοῦ μάχου, pugnandi consilium abjicio v, 7, 19. not.
 Ἀποδίδωμι στρατηγῶν, imperatorem facio, constituo i, 1, 2. i, 9, 7. ἀποδίδωμαι ἰσχυρῶν, benevolentiam declaro vii, 7, 46. γράμματα, mentem sententiam declaro v, 5, 3. ἀποδίδωμαι ἱσχυρῶν, sc. γράμματα v, 2, 9.

INDEX GRACITATIS.

- B 4**

INDEX GRÆCITATIS.

- Ἀποσπερὰ, refugium ii, 4, 22. vii, 6, 34.
 Ἀποσώζειν, salvos deducere in ii, 3, 18.
 Ἀποταφρεύειν, fossa ducta munire vi, 3, 1.
 Ἀποτίμειν. ἀποτιναμένα εἰς πλάγιον ἐκ τῶν ἀξίων, falces ex axibus in obliquum porrectæ i, 8, 10.
 Ἀποτιχίζειν, muro castruendo viam intercludere ii, 4, 4.
 Ἀποτίμειν, abscindere iii, 4, 29. ii, 6, 1. ἀποτιμώντις v, 4, 17. *not.*
 Ἀποτίσιδαι, ulcisci iii, 2, 6.
 Ἀποτίθηναι, ad usum futurum recon-
 dere ii, 3, 15.
 Ἀπίναμις, præruptus iv, 1, 2.
 Ἀποτίσιδαι, a via cepta deflectere
 iii, 5, 1. vii, 3, 7: 6, 11.
 Ἀποφαίνεσθαι γνώμην, dico sententiam
 i, 6, 9.
 Ἀπόφραξιν τοῦ παρόδου λύνειν, occlusum
 iter aperire, transitum patefacere
 iv, 2, 25. 26.
 Ἀποχωρεῖν, dilabi i, 10, 13. se reci-
 pere v, 7, 16. vi, 3, 17.
 Ἀποψυφίζομαι, secus decerno i, 4, 15.
 Ἀπρόθυμος, minus alacer ad rem ge-
 rendam v, 10, 7.
 Ἀπροσβέβητος, promte ii, 6, 10.
 Ἄρα, ergo i, 7, 18. ἄρ' οὐκ ᾔδῃ vii, 5, 5. *not.*
 Ἄρδην πάντις vii, 1, 12. ubi erat ἦδη
 τι, *not.* Plato Legg. iv. p. 169. πύ-
 λιν ἴδρην ἄρδην κρείττεον κρεττωτέρα
 πολέμῳ.
 Ἄρετὴ Κύρου, liberalitas Cyri vi, 2, 8.
 περὶ τινα, merita erga al. i, 4, 8.
 Ἀρετήν, defendere i, 10, 5.
 Ἄρειδος τῆς ἰδοῦ, mensura itineris ii,
 2, 6. ἀρειδὸν ποσσῶν, numerare ex-
 ercitus vii, 1, 7. παρεγγυλιν ἀρει-
 δμὸν καὶ ἰδράσιον τοῖς στρατηώταις
 Polyæni 5, 27.
 Ἀριστῶν, prandere, de primo diei cibo
 iii, 3, 6. iv, 3, 10. v, 4, 22. vi,
 1, 24.
 Ἀριστον, cibus qui primus die quoque
 sumitur, prandium iv, 5, 30.
 Ἀριστοποιεῖσθαι h. e. ἀριστῶν iii, 3, 1.
 iv, 3, 9.
 Ἀριστος, fortissimus iv, 3, 29.
 Ἀρετὴν, sufficere ii, 6, 20. ἀρετῶν, sat
 multus, largus vi, 4, 6. οὐς σώζει-
 ρθαι ἔχειν—ἀλλὰ v, 8, 13.
 Ἄρμα, currus bellicus i, 2, 16: 7,
 12.
 Ἀρμάματα, harmamata, vehiculum
 Perficunt, quo mulieres vehuntur i,
 2, 16. 18.
 Ἀγούρας ἀρὰν erat iii, 5, 10. ubi ἐρ-
 μίας dedi.
 Ἀρμοστής, harmosta, *magistratus, qui*
in urbem aut provinciam mittitur ad
gubernandum v, 5, 19. vi, 2, 13:
 4, 18: 6, 13. *vid. Murs. Miscell.*
Lacon. p. 113. seqq.
 Ἀρπάζειν, avidè arripere rei occasio-
 nem vi, 5, 18. ἀρπάζειν φάσμα,
 prior vi præripio iv, 6, 11.
 Ἀρσῆν, suspendere lapides ex utribus
 iii, 5, 10.
 Ἀρτοκόμος, pistor iv, 4, 21. *not.*
 Ἀρχαίος, priscus vii, 5, 1. Κύρος, ma-
 jor Cyrus i, 9, 1. νέμος vii, 3, 28.
 εἶνος, antiquus hospes iii, 1, 4. τὸ
 ἀρχαίος, olim i, 1, 6.
 Ἀρχὴ c. gen. facere initium atque
 ita aliis exemplum præbere, præire
 i, 4, 15. iii, 2, 17. ἀρχισθαι λόγον,
 coepi dicere iii, 2, 7. *times, aucto-*
rem rei existere v, 7, 34.
 Ἀρχὴ τοῦ warῆς, imperium sum-
 mum vi, 1, 1. regio alicujus di-
 ctioni subiecta i, 9, 13. vii, 1, 2.
 satrapia i, 1, 2. ii, 3, 29. ἀρχὴν
 μὴ, omnino non vii, 7, 28.
 Ἀρχιεὺς, artis imperatoris peritus ii,
 6, 8. 20.
 Ἀσίβια, impietas, contemptus deorum
 iii, 2, 4.
 Ἀσθινεῖν, egrotare i, 1, 1. v, 5, 6.
 Ἀσέως πορεύεσθαι, sine injuria, sine
 maleficio iter facere ii, 3, 27. iii,
 3, 3.
 Ἀστεος, jejunos, non sumto cibo ullo
 iv, 5, 11. debilitatus inedia ii, 2,
 16.
 Ἀσκήν ἀλήθειαν, veritati studere vii,
 7, 24.
 Ἀσποι, utres iii, 5, 9.
 Ἀσπάζεσθαι, salutare vii, 1, 8: 2,
 28. valedicere vii, 1, 40. amplecti
 vi, 1, 24. τὸν θῖον vii, 8, 23. ubi
 οὐκ ἔτιόσαστο dedi.
 Ἀσπίς, h. e. ἀσπίδοει, clypeati i, 7,
 10. παρ' ἀσπίδας, sinistrorsum iv,
 3, 26.
 Ἀσταφίς, uva passa iv, 4, 9.
 Ἀστράπτειν, fulgere i, 8, 8.
 Ἀσφάλμα, securitas vii, 6, 30.
 Ἀσφαλτος, bitumen ii, 4, 12.
 Ἀσχολία, negotia, impedimenta vii,
 5, 16.
 Ἀτακτος, imparatus i, 8, 2.
 Ἀταξία, ordinis perturbatio iii, 1,
 38.
 Ἀτι, *seq. part.* quia, quippe iv, 3,
 13: 8, 27. v, 2, 1. vi, 1, 3: 3,
 28.
 Ἀτίμια, immunitas iii, 3, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἀετός, qui contemnitur vii, 7, 24.
Ἀεμάζων, ignominia notare i, 9, 4.
Ἀερίζων, fumare, vapores exhalare iv, 5, 15.
Ἀερίβας ὁδός, via non trita, ubi nulla cernuntur vestigia iv, 2, 8. vii, 3, 41.
Ἀδ, contra i, 10, 11. ii, 4, 20. iii, 4, 19. v, 9, 21. vicissim, pari modo ii, 5, 26: 6, 5. 7. vi, 3, 29.
Ἀδαινέσθαι, exarescere ii, 3, 16.
Ἀδύριτος, qui sua sponte arrogat sibi imperium v, 7, 29.
Ἀδύμηρον, eodem die iv, 4, 22. iv, 5, 1.
Ἀδύς, iterum, rursum v, 8, 9. vi, 3, 6. vii, 2, 25. deinde ii, 4, 5. vii, 3, 18. posthac, in posterum v, 4, 7. vii, 5, 3.
Ἀδύλιστα, commorari iv, 3, 1. 2. vi, 2, 1. vii, 4, 5. 11. pernoctare ii, 2, 17. iv, 1, 11. vii, 3, 48: 7, 6.
Ἀδύλον, alveus, canalis ii, 3, 10. *not.*
Ἀδύτητα, austeritas v, 4, 29.
Ἀδύτικα μάλα, extemplo, sine ulla mora v, 10, 5.
Ἀδύτης, inde, ex eo loco iv, 2, 6: 7, 17. v, 1, 10. *Ἀδύτης*, ibi, ibidem i, 4, 6. iv, 5, 15: 8, 20. vii, 1, 13.
Ἀδύτικόν, sua sponte, non iussu iii, 4, 5.
Ἀδύτικόν, qui solus summum imperium obtinet v, 9, 21.
Ἀδύτικος, sua sponte v, 7, 3. *ἐπὶ τοῦ ἀδύτικου*, sponte, sine iussu ducis i, 2, 17. casu vi, 2, 18.
Ἀδύτικόν, transfugere i, 7, 13.
Ἀδύτης, solus, pro *μῦθος* ii, 3, 7. iv, 7, 10. 11. vii, 3, 35. ipse, sua sponte ii, 1, 5. ipse, non alius iii, 5, 5. *repetitur*, v. a. i, 8, 20. *αὐταῖς ταῖς γε. iul. εὐν. v. n. i*, 3, 17. *αὐτοὶ ἰσχυροὶ*, soli, seorsum ab aliis ii, 4, 10.
Ἀδύτης, illuc iv, 7, 2.
Ἀδύτης, ibi, eo ipso loco ubi quis est ii, 2, 3. i, 10, 17. ii, 1, 21. vi, 3, 3. vii, 3, 41.
Ἀδύτης, *ὡς δ' αὐτῶς*, et similiter v, 6, 9.
Ἀδύτης, cervix, de isthmo vi, 2, 3.
Ἀδύτικόν, *ἐν τῇ*, eripere alicui ali- quid i, 9, 19. iv, 1, 14. *τὰ ἐκιν- ούμενα*, exui impeditis vii, 2, 21.
Ἀδύτης, qui non conspici potest iv, 2, 4. *ὡμί*, c conspectu discessi i, 4, 7.
Ἀδύτης, conspectui eripere, obsequi

fare iii, 4, 8. *delere* iii, 2, 11.
Ἀδύτικόν, *ἐν τῇ*, severissime punire i, 9, 13.
Ἀδύτης i, 9, 19. ubi Edd, ant. *ἀ- φύλατα* habent.
Ἀδύτης, copia i, 9, 15. vi, 4, 3.
Ἀδύτης, *χώρα*, ager fertilis, fructibus abundans v, 6, 25. *ἐν πᾶσι ἀδύ- τῶς*, in copia rerum vivere iii, 2, 25. *ἐν πᾶσι ἀδύτης* iv, 5, 29. *not.*
Ἀδύτης, emittere ii, 2, 20: 3, 13. dimittere impune ii, 3, 25. *ἐν τῇ*, occasionem alicujus opera utendi dimittere v, 4, 7.
Ἀδύτης, equo revehi i, 5, 12.
Ἀδύτης, impellere ad defectionem vi, 6, 34. contra *ἀδύτικόν* defi- cere i, 1, 6: 6, 7. unde *ἀδύτικόν* ii, 4, 5. *ἀποσταλὴς ἐκ χυρῶν χυρῶν*, secedere ii, 5, 7.
Ἀδύτης, discessus iv, 2, 11. v, 2, 7. 21. vii, 8, 16.
Ἀδύτης, contemnere, negligere, erat v, 4, 20. ubi *ἐμὲν* dedi.
Ἀδύτης, dementia, *ὅτις* qui *πρὸς οὐ- πιδιτῆ* sententiam meliorem repudiat v, 1, 14.
Ἀδύτικόν, incustoditus ii, 6, 24.
Ἀδύτικόν, temere, minus caute v, 1, 6.
Ἀδύτης, ingratus—*ὡς ἀποσταλὴς*, *σῶν* vii, 6, 23. *πρᾶξις* carens, ex- pers præmii i, 9, 18. *ὡς ἀχρη- στως* *μοι* *ἐν ἰσχυρῇ*, gratiam haud mediocrem inibo apud ii, 3, 18.
Ἀδύτης, hoc me male habet, moleste, ægre fero i, 1, 8. iii, 2, 20. *ἐν*, succenseo vii, 5, 7.
Ἀδύτης, v. n. v, 2, 21.
Ἀδύτης, donec ii, 3, 2.
Ἀδύτης i, 5, 1.

B.

Βάδων, lento gradu iv, 8, 28. *παρῆν- εσθαι*, pedetentim procedere, sine cursu v, 4, 23. *παρῆν*, gradu pleno iv, 6, 25. *not.*
Βάδων, *πλῆθος*, locus profundior v, 10, 2.
Βάδων, *βιβηκίς* *ἐν τῇ* *γῆς*, terræ in- nixi iii, 2, 19.
Βάδων, virga, baculus ii, 3, 11.
Βάδων, *τῶν φανίων*, glandes palma- rum, palmulæ, sequioribus *δάδων- λα*, *δάδων*, *Datteln* i, 5, 10. ii, 3, 15.
Βάδων, telis petere v, 2, 32. lapidi- bus petere i, 3, 1. vulnerare emi-

INDEX GRÆCITATIS.

nus v, 7, 21. βαλλόμενος ὡς ἀσφ.
 λος, quorum caput foras iactatur; 6,
 12.
 Βάρευν, intingere li, 2, 9.
 Βάρευνος γῆ, barbarorum terra v, 5,
 16. βάρευνος πόλις vii, 3, 29.
 Βαρεῖος φῆρ, graviter dentis li, 2, 4.
 Βασιλεύς, sedes regis; sc. βασιλεῖος; 4,
 24. sedes prætoris sc. βασιλεῖος; 4,
 2, 7. ὁ βασιλεύς, sedes regis i, 2,
 23. 26. prætorium i, 4, 10. iv, 4,
 1.
 Βασιλεὺς μέγας, sic dicitur Rex Persarum
 ob imperii amplitudinem, cum
 ipsi reges essent eidem subiecti i, 4,
 11: 2, 8.
 Βασιλεύς, indole et dotibus regis præ-
 ditus i, 9, 1.
 Βάσιμα, loca equo pervia iii, 4, 49.
 Βασί, loca pervia iv, 6, 17.
 Βίβαιος, constans, qui fidem datam
 non fallit i, 9, 30.
 Βιβαίου ἐν πρᾶντι vii, 6, 17. not.
 Βίλος, testudo, quicquid e manu emit-
 titur, ut jaculum, sagitta, lapis,
 glans funda librata iii, 3; 16. v, 2,
 14.
 Βία, vis, quicquid alicui invito sit vi,
 4, 25. βίη ἐν πρᾶντι, invita matre,
 repugnante frustra matre vii, 8,
 17.
 Βαίσιος, vi summovere, vi deicere
 i, 4, 5. cogere increpando, mimi-
 cando, verberando i, 3, 1. βασιό-
 μων, invitis aliis viii, 8, 11.
 Βίαιος πούρι, vi uti vii, 3, 31.
 Βίβλος, v. n. vii, 5, 14.
 Βίαιος, vas vinarium i, 9, 25. Hesych.
 ἐστὶν οἶκος ὅσα ἔχον. Pollux vii,
 162. refert βίαιος ad vasa figulina,
 ut ἀμφορέας et οἰάκους etc. ad quem
 locum laudat Kuhnii ex Herodot. in
 Clio: βίαιος ποσειδῶνος παράγοντι
 ὄνει πάλους. Idem Pollux vii, 14.
 inter vasa vinaria refert quoque βί-
 αιος, et ἔχον αἶψα esse νεκρῶν πο-
 σεϊδῶνος ὅτι βίαιος, nempe autem Hesychio
 ἔχον quoque habuit ὄνει πάλους.
 Casaubonus autem ad Athen. iii, 31.
 βίαιος explicat h. l. per orcas fideles
 magnas, in quibus salsamenta habe-
 bantur.
 Βίος, victus v, 5, 1. βίος ἔχον ἀπὸ λη-
 στίας, ex latrocinio vivere vii, 7,
 9.
 Βλάβος, τὸ, damnum vii, 7, 28.
 Βλακίσιος, segnem esse, non fortem,
 non promptum et expeditum ii, 3,
 11. not. v, 8, 15.
 Βονδύρι vii, 4, 19.
 Βάρερ, scrobes iv, 5, 6. v, 8, 9.

Βονδύριος ἐστὶν ὁ, suffragio votis fons
 uti, plene guttate loqui iii, 1, 26.
 Βία ὑπὸ βασιλέως ἡ βασιλεία. Interpr.
 Theocriti ad xv, 88.
 Βουσίαν κατὰ ἀνὰ πύλιναν μόλις
 κατὰ πύλιναν ὡς ἔστιν 16. Βουσίαν
 ὅδαι, consules, tutares vii, 3, 34.
 ἐν πρᾶντι, de itinere transire
 vi, 2, 4. ἐν vii, 3, 4. Βουσίαν
 sibi consilere vi, 7, 9. Βουσίαν
 ex his consiliis paretur, ὅτι 5.
 suos consilere ii, 3, 8.
 Βουσίαν, hanc dicitur vii, 3, 7.
 Βουσίαν, ὅδαι ὡς ἔστιν 16. vi, 8,
 10. Βουσίαν ὅδαι, tutares, ut
 ceteris anteverteret iii, 4, 30. ὁ
 Βουσίαν, quilibet v, 7, 29.
 Βουσίαν, ἡ Βουσίαν, verum vii, 8,
 14. Herodoti Εὐκλείαν ὅδαι, no-
 minat; sed Σειδῶν ὅδαι, Βουσίαν
 ὅδαι h. v. Μαυρίαν ἔχοντι ὅδαι
 Βουσίαν ὅδαι ὅδαι, si scriptura vi-
 tio caret.
 Βοῦς, corium bovis v, 4, 2. ὁ Βοῦς
 ὅδαι, boves jugales vi, 27. 28. actus.
 Βίος erat iii, 5, 9. cf. v, 9, 4.
 Βραχὺ, paulum i, 5, 3. Βραχὺ, non
 longe jaculari iii, 3, 7.
 Βραχὺ, madefactos iv, 4, 17: iii, 2,
 22.
 Βραχὺ, stultitiam iv, 5, 8.
 Βραχὺ, ara iv, 8, 28. In statio ad aram
 sacrorum ponebantur, unde emittaban-
 tur equi, et ad quos tanquam ad sta-
 tionem erat revertendum. 2.

R.

Ραλήν, tranquillitas maris v, 7, 8.
 Ραλήν, γυναικίσι, nupta iv, 5, 24.
 Ραχ, ab initio narrationis videlicet iii,
 2, 29. v, 6, 6. vii, 7, 5. servit in-
 terrogationi, ὅτι γὰρ, num vero pu-
 tas? i, 7, 9. refertur ad sententiam
 omissam i, 6, 8. vii, 3, 47. καὶ γὰρ
 οὐκ id. qd. τὸ γυναικίσι, igitur v, 8, 17.
 Ραλήν, χαράματα v. n. v, 8, 1.
 Ρι, certe, ὅτι γι, unum certe iii, 3, 5.
 Ραχὺ γι, celeriter certe ii, 3, 9. ὅτι
 γι, certe volens ii, 4, 4.
 Ριλήν ὅτι ἰαυτός, secum ridere v, 4,
 34.
 Ριλασιός, scurra, qui didis risum
 movet vii, 3, 33.
 Ριμα, refectum esse iv, 6, 27.
 Ριμά, natales ii, 6, 30.
 Ριμαί, barbatus esse ii, 6, 28.
 Ριμαίος, liberalitas vii, 7, 41.
 Ριμαίος, seniores v, 7, 17.

INDEX GRÆCITATIS.

Γαρόνιον, vetulus vi, 1, 22.
Γάρνιον, scutum Persicum ii, 1, 6. iv, 3, 4. *hinc γάρνιον*, acetum i, 8, 9.
Γαστρίδα, comedere i, 9, 26. vii, 3, 22. *σόνον*, cibum fumere iii, 1, 3.
Γάστριν, latere vi, 6, 22. *not.*
Γαῖον, terrenus vi, 4, 5.
Γῆ, regio, ager i, 3, 4. vii, 2, 36.
Γῆνός, terrenus vii, 8, 13.
Γέλοφος, collis i, 5, 2. 10, 11. iii, 4, 24.
Γήγνησθαι, nasci iii, 2, 13. *γίγνησις ἀπὸ Δαμ.* ex posteritate Damarati ostus, v. κ. ii, 3. *ἐγείσθαι*, liebat i, 9, 13. *καλῶς*, rem bene geri iv, 3, 24. *ἐπὶ βασιλῆς*, in regis potestate esse iii, 1, 13. 17. *ἐπὶ βασιλῆς*, ad se redire, impetum animi et iram reprimere i, 5, 17. *ἐπὶ γίγνημιν*, pecunia que venditione conficitur v, 3, 4. vii, 6, 41. *οἱ γιγνημένοι βασιλεῖ*, tributum debitum, legibus constitutum i, 1, 8. *γίγνησθαι τὰ ἐξ ἑαυτῶν*, *scil.* *καλῶς* *χρησθῆναι*, lata esse exta, fausta portendere, litare ii, 2, 3. vi, 2, 9. 13. 16. vii, 2, 17. *not.*
Γήγνησθαι, statueret ii, 5, 8. vi, 1, 19. *ἐπίστω* *ἐγνώσθαι* iii, 1, 43. sed Paris. Cod. *ἐγνώσθαι*, *not.*
Γνώμη, consilium i, 8, 10. permisum, voluntas i, 3, 13. *γνώμην ἔχειν*, censere ii, 2, 10. 12. *πρὸς τινος*, alicujus partes sequi ii, 5, 29. *γνώμην παλάμῃ*, deliberato punire ii, 6, 9. *αἴσως ἔχον* *ἐπὶ γνώμην* vi, 4, 12. *not.*
Γόνατα, genicula, calamorum nodi, ganglia iv, 5, 26.
Γόνυ, saltum vii, 1, 30.
Γραῖδιον, anicula vi, 3, 22.
Γραγγορίον, unde erat *ἐργαγγορίων* iv, 6, 23. *not.*
Γυμνάσιον, exercere i, 2, 7.
Γυμνὸς, nuda, h. e. sine veste exteriori i, 10, 3.
Γυμνὸς, miles levis armaturæ i, 2, 3. iv, 1, 6. *not.* v, 2, 12. vi, 3, 15.
Γυμνότης *idem* iii, 4, 26. cf. ad iv, 1, 6.

Δ.

Δάκρυον, lacrima i, 1, 8.
Δάκρυον, solutivum iv, 5, 6.
Δαρυμὸς, nummus aureus, viginti drachmas continens, f. trecentissimæ pars talenti i, 7, 18. i, 1, 9. i, 3, 3. vii, 6, 1.
Δάσκαλος, distributio vii, 1, 37. *ὡς δασκῶν* iv, 5, 24.
Δασὺς, hirtus, non depilatus v, 4, 12. hirsutus iv, 7, 22. arboribus et fruticibus oblitus et asper iv, 8, 2, 26. vi, 2, 26. *δασὺς ἔχων* vi, 2, 5. *δασὺς διδόναι* ii, 4, 14. *not.*
Δασυλὴ ἰσχυρήδαι, largus comitatus iv, 2, 22. 4, 2.
Δι, contra, potius, v. κ. v, 5, 22. nam, γὰρ ii, 4, 16. v, 6, 36. vi, 2, 13. *καὶ*—*δι*, et præterea i, 1, 2.
Δαί c. *gen. rer.*, opus est iii, 2, 33. 3, 16. v, 1, 10. c. *dat. personæ* iii, 4, 39. *διὸ πολλοῦ*, multum abesse vii, 6, 18. *ὅτι πολλοῦ διότις*, propemodum v, 4, 32. *ἐλπίου δὲ κατελευσθῆναι*, parum abest quin lapidibus obruar i, 5, 14. *ὡς ἐπὶ δὲ*, ut decet i, 3, 8. *διὸ* intelligitur i, 3, 14.
Διδόναι, *δίδωμι* τοῦς θεοῦς, vindictam deorum metuere iii, 2, 5. *ἰδιδόναι* erat iii, 5, 18. *not.*
Διδόναι *ἐπιστολὴν*, trado epistolam i, 6, 3.
Δίλη *sc.* *θεα*, tempus pomeridianum, quod est duplex, vel *δίλη* *πρωτῆς*, h. e. interprete Hesychio, ἡ μὲν *ἀγισσὸν* *θεα*, vel *δίλη* *ἑξῆς*, h. e. ἡ *πρὶν* *δοῦναι* *ἄλλω*. Prior pars intelligitur i, 8, 8. ii, 2, 14. vii, 3, 10. sed posterior iii, 4, 34.
Διπλὸς εἰκονίμης, bonus paterfamilias i, 9, 19. *λίγυς*, facundus, dicendo valens ii, 5, 15. v, 5, 7. *φωγῶν*, voracissimus vii, 3, 23. *ἀλίστητος* *ἐὰν* *δημόσιον*, solertia valens furandi pecunias publicas iv, 6, 16. *διπλὸν δῖπμα*, triste spectaculum iv, 7, 13. *ἐὰν* *διπλὸν*, pericula, summæ rerum difficultates ii, 3, 22. 6, 7. 12. iii, 2, 10. *διπλὸς ἔχων* *τῇ* *ἰδὲ*, misere premi et affligi commeatu penuria vi, 2, 23. *διπλότατα αὐτῶν* *ἐπὶ* *στρ.* foedissime tractare exercitum v, 7, 23. *διπλὸν* *πρωτῶν* v, 9, 11. *not.* *syn.* *est* *ἐκαστά* *ἐκαστῶν*.
Διόδοι *τινος*, rogare i, 2, 14. 9, 25. vii, 4, 13. *αἰτῶνται* *καὶ* *διδόναι* vi, 6, 31. *δύναται* *πάση* *εἰρήνῃ* *καὶ* *μηχανῇ* iv, 5, 16. cf. ad vii, 2, 8. *διδόναι* *κατὰ* *πάντα* *πρῶτον* vi, 4, 39. cupidum esse, v. κ. v, 7, 18. *φιλεῖν*, opus sibi esse amicis i, 9, 21. *ὅτι* *τοῦ* *διδόναι*, egestate adducti ii, 6,

INDEX GRÆCITATIS.

13. *εἰ ἄνθρωπος δόξασθαι θέλει* v, 4, 9 *not.* in Epistola ad Buttm. *εἰ θέλοιτε χρεῖσθαι τῇ σαρκαὶ* vii, 35. 31. *not.*
- Δεκατίον**, partem decimam eximere v, 3, 9. **Δεκάτη**, decima prædæ pars v, 3, 4.
- Δεξιός**, dexter, *h. e.* faustus v, 9, 23. **Δεξιὰς φέρειν παρὰ βασιλῆα, fidem a rege datam nunciare ii, 4, 1. **δεξιὰν δίδουαι**, fidem firmare data dextra ii, 5, 3. **δεξιὰν λαβὴν καὶ δούναι**, fœdus facere i, 6, 6..**
- Δεξιόσθαι**, salutare dextra data vii, 4, 19.
- Δέρμα**, pellis i, 2, 8.
- Δίχρησθαι**, probare, non spernere i, 8, 17. v, 4, 8. impetum alterius sustinere, non fugere i, 10, 11. iii, 4, 4. v, 4, 24. vi, 3, 17.
- Δὴ**, jam, *pro* ἤδη i, 10, 8. ii, 3, 1. vii, 6, 20. *καὶ* δὴ, jam nunc i, 10, 10. igitur, inquam i, 7, 16. *δὴ τότε*, eo ipso tempore i, 8, 23. tum, *scilicet* *apud* i, 10, 13. iv, 3, 27. iii, 1, 2. sane i, 9, 18. *εἰ* δὴ; cur quæso? ii, 5, 22. *μὴν* δὴ, igitur ii, 1, 20. 21. *ἔσται* δὴ *π. n.* iv, 7, 25. *ἔσθ'* δὴ *πλείους*—*ἰδοὺ* δὴ *μυῖον* iv, 7, 23. *δήπου*, haud dubie, sane iii, 2, 15. v, 7, 6.
- Δόλος ἢ ἰσχυρισμός**, constabat eum cupere ii, 6, 21. *δόλος ἢ σπουδὴν*, patebat, eum festinare i, 5, 9. *ἢ δόλος*, *π. n.* iv, 7, 20. **Δολῶν**, exponere iii, 1, 1. vii, 1, 1.
- Δημαγωγίη**, blanditiis et aliis artibus homines ad se pellicere vii, 6, 4.
- Δημόσιος**, publicus, ad usum communem vi, 4, 2.
- Διὰ σκότους**, obscurus, ignotus ii, 5, 9. **διὰ πείρας**, fide freti iii, 2, 8. **διὰ ταχέως**, celeriter i, 5, 9. **τίλως φίλος**, constanter amicus vi, 6, 11.
- Διὰ** intelligitur *c. gen. temporis* i, 7, 18. iii, 3, 11. *in πολλῷ χρόνῳ*, post longius intervallum i, 9, 25. *in ταῦτα* iv, 1, 21. *in ὧ* τι, quam ob rem ii, 4, 7.
- Διαβαίνειν**, trajicere i, 5, 10. divaricari pedibus stare, ingredi iv, 3, 8. *not.*
- Διαβάλλειν**, traducere, criminari i, 1, 3. v, 6, 29: 7. 5. vii, 5, 6.
- Διαβάσις**, trajectus, locus ubi trajiciunt flumen i, 5, 12. iv, 3, 16. 17. vi, 1, 5. **διαβάσις**, pons, trabes ad trajiciendum ii, 3, 10. iii, 4, 20. 23.
- Διαβασίς**, transeundus ii, 4, 6. **Διαβατὴς**, qui transiri potest i, 4, 18. vi, 3, 12.
- Διαβιβάζειν**, transire jubeo, trajicio. iii, 5, 7. v, 2, 8, 10.
- Διαβολή**, criminatione ii, 5, 5.
- Διαγγέλλειν** eis τὸ σπέρμα. divulgare per exercitum vii, 1, 14. de inter-nuncio **διαγγέλλασθαι** iii, 4, 36. *not.*
- Διᾶγειν**, trajicere, transportare ii, 4, 28. vii, 2, 12. *ἐν νύκτι*, noctem exigere iv, 2, 7. **ἐλατῶς λέγοντες** *δύο* i, 2, 11. *not.* Arnaldi interpretationem improbavit etiam Elſner in Schediasm. Critico p. 56, qui comparat ex Hieronis cap. 4, 2. *ἐπεὶ εἰς τοὺς οὐρανούς τοὺς κρατίστους σπένδουσιν διὰ γὰρ: ὑδαμινότερον*, majori felicitate semper fri iii, 1, 43. Ita *μυθῶν* διᾶγειν in Hierone i, 8. *not.*
- Διαγλαφῆν**, irridere ii, 6, 26.
- Διαγίγνεται**, morari diu vii, 3, 13. *ἐν νύκτι*, noctem transigere omnem i, 10, 19. **διαγίνονται ἐν δυνάμει**, omni tempore nihil nisi carnibus vescabantur i, 5, 6. **δωγ**. —*καίρις*, per totam noctem habebant ignes iv, 5, 5.
- Διαγκυλίω** vel —*λῶν* *ἐν*, 3, 28. v, 1, 12. *not.* Vide in *ἐπαγκυλίω*.
- Διαδίδουσι τοῖς ἵπποις**, alii alios recentibus equis excipientes i, 5, 2.
- Διαδίδωμι**, distribuō i, 10, 18.
- Διαζέωγνεται ἀπὸ τῶν ἄλλων**, includi cæteris iv, 2, 10.
- Διαδιᾶσθαι**, considerare iii, 1, 19.
- Διαδιμάζειν**, differere, erat recte iv, 4, 10.
- Διαρεῖν τοὺς σπονδὰς** v, 2, 21. *not.*
- Διακίεσθαι**, animo affectum esse iii, 1, 3. ii, 6, 12. **φιλοῦντες** *τοὺς* ii, 5, 27. *not.* **ἄριστοι ὄντες** *διακίεσθαι*, magis in rem vestram collocabitur vii, 3, 17.
- Διακινῶσθαι**, invicem hortari iii, 4, 45. iv, 8, 3. v, 7, 19. sed hic *παρεκ*. dedi.
- Διακινδυνεύειν**, belli aleam subire vi, 1, 17. *ἐν τῷ πολέμῳ*, pugnare i, 8, 6.
- Διακλῆν κατὰ μικρόν**, minutim frangere vii, 3, 22.
- Διακομῆν**, ministrare vinum iv, 5, 33.
- Διακόπτειν**, perrumpere iv, 8, 13. i, 8, 10. erat etiam i, 10, 9. ubi *παρεκ*. dedi.
- Διακρίνειν**, eligere v, 9, 22.
- Διαλαμβάνειν**, alterutrum, remoto altero, seducere singillatim iv, 1, 23. de singulis qui distributæ pecuniae portionem auferunt v, 3, 4.

INDEX GRÆCITATIS.

- 5, 11. *not.* *Διφ. μαχίμηναι*, quod-
die, nullo die intermissis, pugna-
runt iv, 3, 2. *χρίμηναι*; perpetuo
usque sunt iii, 4, 17.
Διατίθημι αὐτοῖς, hoc sensu imbuo i,
15 5. vendere vi, 4, 37. vii, 3, 18:
4, 21.
Διατρέφω, ali non nisi pecoribus iv,
7, 17:
Διατρέφω, morari; cunctari i, 5, 9
ii, 3, 9. *διατρέβομαι τοῦ χρόνου*,
dum terebatur tempus vii, 2, 3.
Διατρέφωμαι v. n. vii, 8, 14.
Διατρῆναι, peripicue v, 9, 24.
Διατρέφω, praestare iii, 4, 33. *ὅτι δια-*
τρέφω effice, nihil interesse v, 4, 2.
διατρέφωμαι πρὸς τὸ ἀμῆναι, con-
dere, certare, digladiari iv, 5, 17.
vii, 6, 15. *Διατρέφοντες τμήναι*, ex-
egis praemiis ornare i, 9, 14.
Διατρέφωμαι τὰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, affu-
jus manibus clabi vi, 1, 4.
Διαφθίρειν, corrumpere, alicujus ani-
mum abalienare iii, 3, 5. *διαφθί-*
ρεισθαι, dissipari, dilabi, *de exercitu*
vii, 2, 4. *διαφθαίρειν τὴν στρατῶν*
vii, 7, 37. opprimere vertit Hux-
chinton.
Διάφραξ, adversarius vii, 5, 15. *διάφ-*
ραξ, diffiduum iv, 6, 3.
Διαφύ, fissura v, 4, 29. H. l. *τραχέ-*
σε, sed infestiter, Wakefieldium in
Sylv. Critic. iv. p. 67. annotavit
Schaefer ad Longi i. p. 12, ubi di-
versa est notio vocabuli, *τρήσις τὰς*
τῶν γυάτων διαφύς (*τῶν καλῶ-*
των).
Διαχμῆζειν, administrare i, 9, 17.
Διαχμῆζειν, i. e. *διαχμῆναι* iv, 8, 18.
not.
Διαχμῆναι πάντα διαχμῆναι αὐτοῖς, alvi
dejectio accedebat ipsis iv, 8, 20.
Διδάσκω, docere, argumentis offen-
dere ii, 5, 6. iii, 3, 4.
Δίδωμι, unde *δίδωαι* v, 8, 24. ubi erat
διδωμῶναι.
Δίδωαι, facere potestatem ii, 3, 25.
vi, 4, 19. vii, 3, 13. optionem dare
iii, 4, 42. alicui gratificari in reo
abolvendo, *opp.* occidere vi, 4, 31.
Δίδωμι ἵνα, constituo ut sit i, 6, 6.
pro διδιδῶναι, distribuere i, 9, 22.
Δίδωται ὑμῖν, vobis a Diis est tribu-
tum vi, 4, 36.
Διέργω *τῆς οἰκᾶς διῶ*, arcere reditu
iii, 1, 2.
Διυλάνω, pertrumpere, *de equitatu* i,
10, 7.
Διέρχινθαι, transire vi, 4, 38.
Διέρχινθαι ὅσον, emetiri spatium iii, 4,
37.

διόχου, distans i, 10, 4. *διδέει* iii, 4, 20, 28.
Διόνει, transmittere, transitum concedere, *ei σωματὰ διόνει* iii, 2, 23. iv, 1, 8.
Διόνευσαι, laxare ordines i, 8, 20. i, 10, 7. *διονεύεις*, per intervalla dispositi i, 5, 2.
Δίακται, τὰ, *ἐχουσ*, justa vel mercetem accipere vii, 7, 14. *Δίακται λόγων* ibid. recte dicere: *λαμβάνουσ* ibid. 17. *not.*
Διαστέλλει, qui qui jus dicit v, 7, 34.
Δίαισι *λεγάται*, *κρυπτικόν* extremum vi, 4, 15. *Δίαισι* *ἀδύναται*, pœnas dare ii, 6, 21. v, 4, 20. *ἐκτινίδιαι*, ulciscer iii, 2, 8. *eis* *Δίαισι* *καταστροφῆς*, in iudicium vocare, ad munera sui rationem reddendam impellere v, 7, 34. *Δίαισι* *ἐχουσ* *κατὰ*, satis pœnæ mihi dederunt vii, 4, 24.
Διμορία, dupla portio vii, 2, 36: 6, 1.
Δυνῶ, circumagere v, 9, 9.
Διέδωκε, transitus v, 4, 10.
Δυσκόντες, erat v, 3, 1. ubi *δυσκόντες* dedi.
Διπλάσιοι, duplo majores iv, 1, 13. vi, 3, 17. *διπλάσιον* *φίρειται* *βίλοι*, telum duplo longius fertur iii, 3, 16.
Δυσδίερα, saccus pellicæus, *πετα*, *quæ funditores lapides gestant* v, 2, 12.
Δυσδίετοι, *σχιδίαι* *δυσδίετοι* i. e. *δερμάτιναι* i, 5, 10. *not.*
Δίφρος, fella aurigæ i, 8, 10. *de* *fella* *in convivio* *Thracico* vii, 3, 29.
Δίχα *ποιῶν*, disjungere, distrahere vi, 2, 11.
Διχαζῶν erat iv, 8, 18. ubi *διαχάζων* dedi.
Διώνει, celeriter currere vii, 2, 20. *δύμω* *διώνει*, cursu contendere vi, 5, 25.
Διορυξ, alveus, canalus i, 7, 15. ii, 4, 13.
Δέγμα, decretum iii, 3, 5. vi, 4, 8. *ποιῶν* *δαι*, decernere vi, 2, 11.
Δοκῶν, putare, opinari i, 7, 1. ii, 2, 10. 14. *καὶ* *τοῦτοις* *τί* *δοκῶντι*; v, 7, 26. *not.* *δοκῶντι* *μοι*, cenfeo, nos etc. i, 3, 12. iv, 6, 13. *δοκῶν* *ἀδυνατ*, ut *δοκῶ* *μοι* *αἰσχυνέσθαι*, potest me dicere i, 7, 4. cf. i, 9, 1. τὸ *δέ* *ἐστιν*, quod visum est v, 9, 18. *δέξασθαι*, cum hæc visa essent iv, 1, 13. *not.* *ἀδωγμῶν*, decretum iii, 2, 39. v, 6, 35. *ποσὶ* *δοκῶ* *σᾶπε* *intelligitur* *δύς*, ut vii, 3, 5. c. *dat. simul et acc. cum inf.* vi, 4, 30. *ἰδοὺ* *διανοηθῆναι* et *διανοηθῆναι* iv, 4, 8. et

14. *ἰδοὺ* *τοῦτοις* i, 3, 20.
Δοκίμαζῶν *ἴστανται* *καὶ* *ἴστανται*, examinare, probare, eligere equos et facere equites iii, 3, 20. *not.*
Δόλοχος v. n. iv, 8, 27.
Δόξα, opinio ii, 1, 18. *eis* *ἀνδραγαθῆς*, gloria fortitudinis vi, 3, 14. *not.*
Δοξάζω, de eo vide ad v, 10, 32.
Δοράτιον, pertica, contus vi, 2, 23.
Δορυδα, caprea i, 5, 2. v, 3, 10.
Δορυπύτος, coenæ tempus i, 10, 17. ubi *Codd.* *δωρηπύτος* dant.
Δορυφόρος, hastati v, 2, 4.
Δούλος, servus. *sic dicebantur et habebantur* *quibusque regis Persarum imperio erant subiecti* i, 9, 29. ii, 5, 38.
Δουρὶν *τοῦ* *ἀστ.* *αἶ.* v. 2. *clipeos* et *hastas* collidere i, 8, 18. *Δούσας*, strepitus ii, 2, 19.
Δριτανήφρα *ἀρματα*, falcati currus i, 7, 10: 8, 10.
Δρόμος, curriculum, *locus ubi cursu certatur* iv, 8, 26. *δρόμον* *δύς*, cursu pergere i, 8, 18. 19.
Δύω *δαι*, occidere, *de sole* v, 7, 6. *Δύνειν*, *idem* ii, 2, 3.
Δύναμαι, valeo, *de munitio* i, 5, 6. *de* *re*, quæ valet eo, vim habet ii, 2, 13. *validus* sum iv, 5, 11. 12.
Δύναμις, copiæ i, 3, 12. v, 4, 7. *opes*, potentia ii, 5, 11.
Δυσβάτων *χωρ.* locus transitu difficilis iv, 1, 25. ubi *δυσβάτων* dedi.
Δυσμῶν, occasus solis vii, 3, 34.
Δυσπάρτες iv, 1, 25. *not.*
Δυσπάρτες, non sine difficultate pervius i, 5, 7.
Δυσπάρεια, difficultas in transendo iv, 3, 7. *Δύσπαρες*, transitu difficilis vi, 3, 12.
Δύσχερστους, cujus usus vix ullus est iii, 4, 19.
Δυσχορία, locorum difficultas iii, 5, 16.
Δυσκοδονῶν, pecunia corruptum esse vii, 6, 17. sed ibi erat *ἐκδοδονῶν*.

E.

Ἐὰν *χαίρειν*, misum facere, non curare vii, 3, 23. *ἔδω*, non ize vii, 3, 2.
Ἐὰν *ἴδω* erat olim i, 3, 6. *ἰδὼν* *ἐπὶ* *τι*, five—five vii, 3, 37. sine addito verbo, quod mihi verba illa facit suspecta.
Ἐπεί *ζῶν*, ver transigere iii, 5, 15.
Ἐγγυῶσθαι, spondere vii, 4, 13.

¹Εργάζομαι, e isto propriamente, 27.

Εγγυς, in propinquo, 2, 13. et ly-
gymata il, 2, 19. see *linghet* iv, 2,
28. v, 7, 9.

Εὐχαλίς τι, ἀπαλαβόντες ἀίτημαλῶσι,
 poſcere vii, 2, 83. omi; accuſare,
 queri deral. vii, 8, 12: 7, 124.

Εγκυκλοπαίδεια, τομή β' σελ. 49.

·Εγείλισται, ἰαβὺς ἰ, 3, 13.

Ψαλλοειδές *Græcæ*: ii, 3, 16. Valgo
medullæ palmarum interpretan-
tur, sed est genus graminis in ver-
tice palmarum folia postrema te-
nella cum floribus includens, et
fere decennium durans, antequam
explicet florem, docente ex notitia
Galli *De Petit-Thouars* cive ejus
Bory de St. Vincent Itinerarii t. i. p.
223. vers. germanicæ. Galli vo-
cant *Glaux*, i. s. caulum, Nostris
Kohl.

Ἐγὼ δὲ ἵνα ἴδω, facio ut quis re
potiamur i. 9. 2.

*Eugenius, restitui iv, 6, 22. pro-

Ἐγχαλινεύ, fregate osseum vñ, 2,

*Εὐχὴν τινί, vinum alicui infundere
ad libandum* ix. c. 231.

'Εγχεῖζον ταυτὸν, se aliqui permitt-

"Εδω, ἰσηγορόεις, qui comederant iv,

8, 20.
Ἐφίλουτος, sponte, libens i, 6, 9. iv,
1, 26. 27. Ἰφίλουτος, sua sponte v,
10, 6.

Ei, num? i, 3, 5 : 8, 15. ab initio interrogationalis erat *ei* *en* *i* v, 8, 6. ubi *ei* dedit: *ai—ēi*, utrum—an i, 10, 17. *ei*, quia iii, 2, 17. *d* *eis* *σπερβέλα*, si qua legatio h. r. qomacunque legatio vii, 3, 21. *i* *μὲν* v, 6, 30. *e* *ἐπὶ* *καί* i, 7, 9. *εἴ* quandoquidem : *ι* *τις*—*ι* *τις*, five—five ii, 1, 14. *ι* *αὖ*, si forte, *refertur ad ellipsis αὐτοῦμαι*, tentantes, eo consilio iv, 1, 21. et iv, 1, 8. ubi male edebatur *ι* *αὖ* *δὲ* *ἐκείνηται*. *not.* Quancumque *αἰνε* *παθὶ* Ζεύς *ἐξοποιᾷ* *τὸν* *παύση* *ἀκούει* est Odysseæ 4, 34. ubi alii *ι* *αὖ* habent; et 17, 60. *αἰνε* *παθὶ* Ζεύς *ἀντίτα* *ἐργα* *εὐλόγει*. Interdum *ι* *αὖ* optativo junctum legitur in utroque carmine Homericō ; sed dubito equidem de prosaica oratione. *i* *μὲν*, nisi, c. *fut. indic.* vi, 3, 19 : 6, 10. sed in i, 7, 18. Codd. dant *ι*—*οὐ* *μαχῆται*. Contra *ι* *μὲν*, nisi, præterit ii, 1, 12. *ι* *δὲ* *μή*, cæteroquin

iv, 3, 6.

Estos, forma, species ii, 9, 16.

Edd., unde B¹ li, 1, 20. not. ad R vi
v. B¹ li, 2, 32. ubi Edd.
vett. ad habent. B¹ li, schamus v,
1. 8. not.

Emilia, conjicere, fufpicari, opinari,
opp. *Blas* i, 6, 11: 10, 16. *Itas-*
pites, famis v, 4, 12. ubi Codd.
argueret dant. cf. vi, 1, 16. not.

Εἰς τὴν ἐκείνην φιλοσοφίαν, spectem philo-
sophi prae te fers ii, 1, 13. οὐδὲν
παλὴ ἵκεν, nullo modo est honorifi-
cum vi, 3, 17.

Εἰς (ὡς) merito, non injuria iñ, 4, 24. εἰς αὐτὰ λέγειν, aequa postulare ii. 3. 6. εἰς αὐτὸς, merito ii. 8. 3.

Εἰς, 30: ἵνα τοῦ ἀνέμου, βρα. προήλκυ, ultcrius pergere i, 3, 1. *nos. ἵνα τι-
νι διὰ φιλίας, amice se gerere erga*
al. iii, 2, 8. nos. διὰ παντός ἀντήκω,
*omni ratione atque bello perse-
qui ibid. ἦτις ἐς τήνδε χάριν vii, 7,*
6. nos.

Epi, sum : *ἐπι-στροφῆς τανύ.* hujusmodi majoribus prognatam effe iii, 2, 3. *επι-τὸ ἰερθεύς,* in comparsatione comitatu occupatum effe iii, 5, 7. *αὐθις,* pro nihilo duci, nullo loco numerari vi, 2, 10. *σερ- vit periphrasti verbi finiti :* at *ἡ δύναμις δ. ε. ὁμοιωτο,* valebat, efficiebat ii, 2, 13. *abundant in τὸ κατὰ τοῦτον αἶμα i,* 6, 9. *in τὸ πῶν αἶμα iii,* 2, 32. *οὐκ ἐστὶ, sunt qui,* alli vi, 2, 6. Contra *ἡ—οὗς ἐστὶ i,* 5, 7. *not. ἵσχυς ἔχεις,* non nemo i, 8, 20. *δυνατός pro αἷν,* *ἵσχυς att. pro δυνάμει* Heindorf ad Platonis Theæt. pag. 298. *ἥσυχος—ii,* 6, 30. pro *ἥσυχος not.* Habet eandem formam Hefychius cum Suida.

Εἶργειν, cohibere, prohibere i, 1, 5.
 nes. iii. 1. 12 : 3. 16.

Εἰρήνην κατέλειπτον, regionem pacatam relinquere vii, 7, 33.

Εἰς καλόν, opportune iv, 7, 3. εἰς ἀρ-
 θούριαν, copiose, satis vii, 1, 33. εἰς
 γὰρ δόξαν, pro viribus, summo stu-
 dio adhibito ii, 3, 23. εἰς δικαιοσύ-
 νην, quod attinet ad iustitiam i, 9,
 16. εἰς φιλίαν, quod ad amicitiam
 attinet ii, 6, 30. εἰς χιλίους, ad
 mille i, 8, 5. εἰς ἄρις, ter vi, 2, 16.
 19. εἰς δύο ἡγούμενους, binos ducere
 ii, 4, 26. εἰς πνευματικόν, in quin-
 quagenos, de altitudine aciei vii, 1,
 23. εἰς τὴν σφραγίδα, in usus exer-
 citus i, 2, 27. εἰς τὸ ἴδιον, in usus
 meos vii, 7, 99. εἰς ὅρας λίγους,
 dicere ad vos v, 6, 28. εἰς τὴν σφρ.

INDEX GRÆCITATIS.

- είπον*, referre ad exercitum v, 6, 37. *ἡς τὴν ἑσπέραν*, sub vesperam iii, 1, 3. *εἰς τὴν νύκτα*, nocte iv, 5, 13. *εἰς ταῦτα*, in his rebus iv, 1, 28. *εἰς ἰσχυροὺς οὐρανούς*, flare e quo loco audiri possent ii, 5, 38. *εἰς πωλείους*, contra hostes iv, 5, 18. *ἡς τοὺς βαρβάρους*, in terram barbarorum i, 3, 5. *εἰς Ταχχούς*, in agrum Taochorum iv, 7, 1.
- Εἰς ἑκάστους*, unusquisque vi, 4, 12. *εἰς γὰρ ἕνα ὢν*, ille unus omnium maxime i, 9, 22. *ἑνὶ γὰρ ἄνδρι*, ei uni, h. e. foli, non ulli alii i, 9, 12.
- Εἰσπεννέειν*, intro mittere jacula vii, 4, 15.
- Εἰσβάλλειν*, intrare i, 2, 21. *infundi, sicē ergießen* i, 7, 15. *Εἰσβαλὴ*, aditus, fauces i, 2, 21. *εἰσβαλὴν ποιῶν*, intrare v, 6, 7.
- Εἰσδιδόναι*, intrare, se insinuare in cutim iv, 5, 14.
- Εἴσωμι*, *εἰρήνην αὐτοῦς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντες τὴν αἰκαδιὰ ἀφαικίσω* v, 9, 17. *ποτ.*
- Εἰσελαύνειν εἰς τὴν πόλιν*, intrare i, 2, 26.
- Εἰσέχυσθαι εἰς τὸν πάλ.* bellum suscipere vii, 1, 27.
- Εἰσῆμι*, vide *εἴσωμι*.
- Εἰσόδος*, aditus vi, 3, 1.
- Εἰσπίπτειν*, irrumpere vii, 1, 18.
- Εἰσπαρῖσθαι*, erat iv, 8, 1. ubi simplex reposui.
- Εἶτα*, tum i, 5, 10. 12 : 6, 10. *πραε. αὐτόν* i, 3, 2.
- Ἐκ τοῦ δικαίου*, iuste i, 9, 19. *ἐκ παντός τρόπου*, quovis modo iii, 1, 43. *ἐκ τῶν δυνατῶν*, pro viribus, pro praesenti copia iv, 2, 23. *ἐκ χειρὸς*, cominus v, 4, 25. *ἐξ ἰσχυροῦς*, insidiose vi, 2, 7. *ἐξ ἀριστερῶς*, a sinistra iv, 8, 2. *ἐξ ἀπροσδοκήτου*, ex improvviso iv, 1, 10. *ἐκ αἰετός*, longius, v. π. i, 10, 11. *ἐκ πολλοῦ*, ex longo intervallo iii, 3, 9. *ἐκ τοῦ ἰναντίου*, ex adverso i, 8, 23. *ἐκ τοῦ* i, 3, 11. vii, 6, 10. *ἐκ τοῦ* i, 3, 13. post hæc : *τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἐκ τοῦ χαλεπῶς εἶναι* ii, 6, 9. *ὡς δυνατὸν ἐκ τοῦ ταύτου τρόπου* vi, 6, 8. *ποτ.* cf. ad Symposii 4, 57. in Epistola ad Schaeferum. *ἐκ τίνος* *ἐκλήγη* quapropter v, 8, 4. *ἐκ τοῦ* *του*, hinc, quo facto i, 6, 8. i, 2, 17. tum, *ἐκ ἀποδοφῆ* v, 2, 1. *ἐξ ἴσου* *ισμῶν*, eadem sumus conditione iii, 4, 47. *ἐκ τούτου*, hac de causa ii, 6, 4. iii, 3, 5. 8. *ἐξ οὗ*, quapropter vi, 4, 11. *ἐκ τίνος*, qua de causa v, 8, 4. *ἐκ διαβολῆς*, propter crimina-
- tionem ii, 5, 5. *Ἐὰν προ ἦ, v. ἂ.* i, 2, 18. iv, 7, 19. *ἐκ τοῦ στρατοῦ*, e castris videre, h. e. in castris videre ea, quæ fiebant in campo ii, 5, 33. *οἱ ἐκ τοῦ ἵππου ἔδωκεν*, qui erant in campo, inde currebant iv, 6, 25. *οἱ ἐκ τοῦ ἵππου καταβαίνοντες*, qui erant in monte cum descendērent vii, 4, 12. cf. iv, 3, 29. *ἐκ intelligitur* i, 8, 5. ii, 4, 28. iv, 5, 33.
- Ἐκπαραχάσει φάσποντος ἰδίου*, qui singulas regionis partes, in quascunque iter foret, se nosse dicebant iii, 5, 17.
- Ἐκπένει τις, v. π. v, 9, 19. Ἐκπένει intelligitur* i, 3, 21. *Ἐκπένει*, semper ii, 4, 10.
- Ἐκπαραδύν*, utrimque i, 8, 13. vi, 2, 3.
- Ἐκβαίνειν*, evadere, emergere iv, 3, 3.
- Ἐκβάλλειν*, projicere v. π. ii, 1, 6. *ἐκβάλλομαι*, cum exclusi urbe hostibus objicerentur vii, 1, 16.
- Ἐκβασίς*, aditus ad montis jugum iv, 1, 20 : 2, 1.
- Ἐκγονοί*, posteri iii, 2, 14. *τὰ ἔκγονα*, foetus, pulli iv, 5, 25.
- Ἐκδίδωμι*, cutim detrahare i, 2, 8.
- Ἐκδίδωμι*, dedere vi, 4, 18. *ἐκδίδωμι παρ' ἄνδρι*, nuptum data iv, 1, 24.
- Ἐκῶ*, eo v, 6, 16.
- Ἐκσλίσθισθαι*, apta premi, ut de loco tuo detrueris iii, 4, 19. 20.
- Ἐκπαρῖσθαι ἀσπίδας*, clypeis tegmenta detrahare i, 2, 16.
- Ἐκπαρῖσθαι* v, 6, 38. *ἐκπαρῖσθαι* i, 3, 2. *ἐκ ἐκπαρῖσθαι* i, 4, 12. concionem habere.
- Ἐκπλίττειν*, ad fugam inclinari i, 1, 19.
- Ἐκπαρῖσθαι*, exportare v, 2, 19. sine casu.
- Ἐκκύνωμι*, excindere, *de arboribus* i, 4, 10.
- Ἐκκυβισθῆναι*, in caput se præcipitem projicere v, 9, 9.
- Ἐκκυμαίνειν* i, 8, 18. de exercitu procedente *no. κυμαίνειν τῇ πορείᾳ* est in Aristot. H. A. ζ, 19.
- Ἐκλείπειν*, deficere, *de πύκι* *liquefacta* iv, 5, 15. sedes suas relinquere vii, 4, 2. iv, 1, 8. *πῶλον εἰς χειρὸς*, ex urbe migrare in i, 2, 24. cf. ad iii, 4, 8.
- Ἐκμυρῖσθαι*, explicari, *de flumine*, *de agmine transeunte per pontem, valem, angustias, opp. ἀσπίδος* *παρῖν* *σθαι* vi, 3, 22.
- Ἐκπύπτειν* v, 2, 21. *ποτ.*
- Ἐκπυρῖσθαι*, perfici, succedere v, 1, 13.
- Ἐκτίειν*, exhibere i, 9, 25.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἀναίστηναι, naufragio factio in littus ejici vi, 2, 2. vii, 5, 12. 13. *ἐκ τῶν αἰμάτων*, expelli ex ædibus v, 2, 1. expelli ex regione vii, 2, 32. *ἐκστρατευθέντες*, exules i, 1, 7. humi jacentes ii, 3, 10. erumpere v, 2, 17. *ἐκ τῆς ὁδοῦ*, defleſcere a via v, 2, 31.
Ἐκπλῆναι, e Ponto navigare v, 6, 21. 23. v, 10, 15.
Ἐκπλῆναι, integer vii, 5, 9.
Ἐκπλήττεισθαι, percuti ut loco movearis i, 8, 20. commoveri valde re inopinata et periculo i, 5, 13. ii, 2, 18. vii, 6, 42.
Ἐκπλῶν κοῦσθαι, e medio tollere i, 6, 9. *εἶναι*, amotum eſſe ii, 5, 29.
Ἐκπορεύειν, præbere v, 6, 19. ubi Codd. *ἔκπορεύειν* dant. *ποτ. τροφῆς ἄλλης ἄλλας ἔκπορεύει* Plato Protagoræ p. 108.
Ἐκπόματα, pocula iv, 3, 25.
Ἐκπύπναισθαι, aciem inſtruere v, 4, 12. vii, 1, 24. Proprie eſt de exercitu caſtris eduſto vel ex anguſtiis loci et explicato, ut in loco poſteriore. Cf. Cyrop. vi, 3, 11. et vi, 3, 33. In priore loco Codices *ἔκπύπναισθαι* dant, quo verbo de ordinibus militariſus nuſpiani uſus Xenophon reperitur.
Ἐκπύπναι, extendere v, 8, 14. *ἐκπύπναις*, porrectus v, 1, 2.
Ἐκπύπναισθαι, de via defleſcere iv, 5, 15. v, 4, 17.
Ἐκπύπναισθαι, excuſſionem facere v, 2, 17: 4, 16.
Ἐκπύπναισθαι *τὸν πόλεμον*, aperte ſe hoſtem gerere iii, 1, 16.
Ἐκπύπναισθαι *λόγον*, divulgare rumorem v, 6, 17. 29. *εὐχὴν* i, 9, 11.
Ἐλπεῖν, irruere, agitari i, 8, 10.
Ἐλαφρὸς, expeditus, quem nihil oneris impedit, quo minus facile fugiat iv, 2, 27. *ἐλαφρὸς μάλα*, ſumma cum agilitate vii, 3, 33.
Ἐλέγχων, percontari iii, 5, 14. examinare iv, 1, 23.
Ἐλευνός, miſerabilis iv, 4, 11. ſed *ἐλευνός* dedil.
Ἐλελίξειν i, 8, 18. *ποτ.* Vide *ἐλαλέειν*.
Ἐλληνίζειν *ἠπίσταναι*, græce ſciebat vii, 3, 25.
Ἐλπίζειν, opinari vi, 3, 17. *omnino dicitur de rei futura eventu ſive proſpero ſive malo, ut ſperare ap. Latinos.*
Ἐμβάλλειν, invadere, impetum facere in hoſtem cum copiis i, 8, 24. in regionem irruptionem facere iii, 5,

16. 17. intrare iv, 7, 20. v, 10, 18. *de pabulo obſidiendo equis* i, 9, 27. *πληγὰς*, pulſare i, 5, 11. *μολχλόν*, peſſulum obdere vii, 1, 12.
15. influere, *de ſtudio* i, 2, 8. iv, 8, 2. *Ἐμβολὴν κοῦσθαι*, intrare iv, 1, 4.
Ἐμβιβάζειν *ἐς πλ.* navibus imponere v, 3, 1.
Ἐμβιβᾶν, aſcendere jubeo v, 7, 8.
Ἐμβροντήτους κοῦν, *vel tonitru et fulmine vel alio modo ita terrere et ſtupidos ſeu attonitos reddere, ut vel plane ſuam ſalutem negligant vel perverſa et ſibi pernicioſa inane conſilia* iii, 4, 12.
Ἐμῶν, vomere iv, 8, 20.
Ἐμψιδόν τοῖς ὅρκους, fidem ſervare jurejurando datam iii, 2, 10.
Ἐμψύρεος ἔχων ἐπὶς, uſu cognitum habere aliquem ii, 6, 1.
Ἐμψιπλάναι ἀπάντων τὴν γνώμην, omnium animos replere ſpe et promiſſis i, 7, 8. *ποτ. οὐκ ἠνέμωλας ὑποσχεσόμενοι*, non ſatiabaris pollicendo, identidem pollicebaris et ſpe lætabas animos noſtros vii, 7, 46.
Ἐμψιπύρην, incendio v, 2, 3.
Ἐμπλῆς, plenus i, 2, 22.
Ἐμπόδον εἶναι, obſtare iv, 8, 14. v, 7, 10. *τί ἐμπόδον μὴ εὐχ*, quid obſtat quo minus iii, 1, 13.
Ἐμψοῦν, inducere in animum alterius ii, 6, 19.
Ἐμψύρειν χωρεῖν i, 4, 6.
Ἐμψύρειν 1) *de loco*: *τὰ ἔμπροσθεν*, quæ ante nos ſunt v, 1, 14. *οἱ ἔμπροσθεν* iv, 5, 20. 2) *de tempore*: *ἡ ἔμπροσθεν*, nuperus impetus iii, 4, 2.
Ἐμψόλιν, vendere vii, 5, 4.
Ἐμψόλιν, raptim edere iv, 2, 1: 5, 8.
Ἐν τοῖς φίλοις εἶναι, in agro amicorum eſſe v, 4, 32. *ἐν* *de vicinia loci* v. n. i, 9, 2. vi, 2, 1. *ἐν τῇ θαλάττῃ*, ad mare v. n. i, 4, 6. *κόμην*, apud vicum iv, 5, 22. *cf.* vi, 3, 24. *ἐν* *φ*, dum iv, 2, 19. v, 1, 17. *ἐν τοῖς*, interim i, 10, 6. v, 2, 30: 6, 27. *ἐν τῇ στρατιᾷ βουλευόμεναι*, referre ad exercitum v, 9, 3. *ἐν τοῖς σκευαῖς*, tempore induciarum iii, 1, 1. *ἐν ῥυθμῷ*, ad numerum v, 4, 14. v, 9, 8. *ἐν τῷ φαιεῖ* i, 3, 21. *et ἐν τῷ ἔμφαντι* ii, 5, 25. *palam*: *ἐν* *pro* *eis* v. n. iv, 7, 17.
Ἐναγκολᾶν, amentare, amentum alligare iv, 2, 29. Servius ad *Æneid.* ix. 665. *lorum* interpretatur amen-

INDEX GRÆCITATIS.

- tum, quo media hasta religatur et jacitur. Ita græca *μισόγυαλα* interpretantur Scholia ad Eur. Androm. 1134. aliter ad Phœn. 1148. Pro ἀγκυλῇ baculo utuntur ingeniose aptato incolæ infularum maris australis, quem pinxit et descripsit *White Reise nach Südwallis* p. 62. et *Hunter* p. 20. versionis Forsterianæ.
- Ἐναντίον τινός, coram aliquo vii, 6, 23. Ἐναντίον, ex adverso iv, 3, 28. τὰ ἑναντία στρέφειν, convertere se retro *ibid.* §. 32. τὰναντία τοῦτον ἢ, hunc longe aliter tractare quam v, 8, 24.
- Ἐστωλυσθῆναι vii, 7, 8.
- Ἐδνεια σφοδρά, gravis penuria com-
meatus i, 10, 18.
- Ἐδνῆν, egere v, 9, 31. ἰδναι πολλῶν αὐτῷ, decrant ei non pauca vii, 1, 41.
- Ἐπὶ ἡμῶν, ἀπὸ τῶν vii, 1, 27. *not.*
- Ἐπίθροος, qui ab aliquo cœna excipitur, conviva, apud *Thracas*, qui non *lectis*, sed *sellis* utebantur in conviviis vii, 2, 33. 38.
- Ἐνδον, intus, in urbe, intra moenia vii, 1, 17. 36. in sedibus *ibid.* §. 19.
- Ἐπίος, furdus iv, 5, 33.
- Ἐπίχρους, pignus vii, 6, 23.
- Ἐνθα, istic ii, 2, 11. unde, a quo loco i, 7, 15. quo, quem in locum ii, 3, 19. v, 6, 31. quo facto, ab eo tempore vii, 5, 15. tum v. n. iv, 1, 17. ii, 1, 10.
- Ἐνθιν καὶ ἰνθιν, hinc illinc iv, 6, 12. 8, 13. iii, 5, 7. ii, 4, 22. τῆς ἰδοῦ, ex utraque parte viæ v, 2, 22. *cf.* iv, 3, 28.
- Ἐνθυμίσθαι, cogitare ii, 4, 5. iii, 1, 2. ἰνθυμίσθαι, animadverti iii, 1, 43. Ἐνθύμημα, inventum iii, 5, 12.
- Ἐνθυρακίζω vii, 4, 16.
- Ἐν, h. e. ἐνστι v, 3, 11.
- Ἐνδὺν εἶναι, videre esse in aliquo vii, 7, 45.
- Ἐνίσχυσθαι, hære, impediri vii, 4, 17.
- Ἐνοεῖν, intelligere ii, 4, 5. ἰνοεῖσθαι, cogitare iii, 1, 3. vereri, *seq.* μὴ v, 9, 28.
- Ἐνόςμιλος μυθός, numerus ad quem saltant armati v, 9, 11.
- Ἐνός πολλὰ, multa in hac re deprehendo, quare i, 3, 15.
- Ἐνσχλῆν τῇ ἰδναιμονίᾳ, turbare alterius felicitatem ii, 5, 13.
- Ἐνταῦθα, huc, illuc, eo i, 10, 13. 17. iii, 5, 6. tum i, 10, 5: 3, 21.
- iv, 1, 18. *μίχρην ἰνταῦθα*, huc ul-
que v, 5, 3.
- Ἐνταῦθα πλῆγῆς, verbera intendere ii, 4, 11.
- Ἐνταῦθι μισθός, integrum stipendium i, 4, 13.
- Ἐνταῦθα, intestina ii, 5, 33.
- Ἐνταῦθιν, hinc, ab eo loco i, 2, 19. ii, 2, 7. v, 4, 26. a quo tempore vi, 6, 1. quapropter vi, 2, 15.
- Ἐνταῦθιν φόβον, metum immittere vii, 4, 1.
- Ἐνταῦθα ἰδοῦ v, 6, 32. et ἰνταῦθα ἴχιν ii, 1, 7. *est* in honore esse, valere auctoritate. Contra Plato Rep. 7. p. 155. ἰνταῦθα ἴχιν et ἄγαν ἄδιστα notione posuit, nisi utrobique ἄγαν scribendum est.
- Ἐνταῦθα, exire vii, 5, 7. *not.*
- Ἐντὸς c. gen. intra ii, 1, 11. vi, 2, 3. citra, post v. n. vi, 3, 7.
- Ἐντογχεῖν, nancisci v, 1, 17. forte reperire i, 2, 27. εἶθροος, incidere in fossas ii, 3, 10. incidere, casu offendere i, 8, 10. ἰντογχεῖν αὐτὸν ὁμῶν, qui ex vobis quovis tempore casu affuerit iii, 2, 31.
- Ἐντάλλος, Mars i, 8, 18. v, 2, 14.
- Ἐνταῦθα, quarta pars centuriæ *vid.* iii, 4, 22. *cf.* iv, 3, 26. Hinc ἰν-
μοτάχης iii, 4, 21.
- Ἐνταῦθα v. n. vii, 8, 1.
- Ἐξαγγέλλω, enunciare ii, 4, 24.
- Ἐξάγισθαι, impelli, adduci *seq.* *inf.* i, 8, 21.
- Ἐξαίρειν, eximere, excicare ii, 3, 16. eximere, seligere, *præda partem præcipere, antequam distributio fiat, eamque tribuere Deis aut Ducī* v, 3, 4. Hinc ἔξαίρετον, eximium, præcipuum vii, 8, 23.
- Ἐξαπατῶμαι τινα, rogo ut alter mihi condonetur, non puniatur, s. pre-
cando alicujus vitam servo i, 1, 3.
- Ἐξαίφην, subito, præter opinionem v, 6, 19.
- Ἐξαπατῶντι τὴν πάλαιαν, jactura emit-
tere v, 4, 25.
- Ἐξυλασάσθαι, vastare vii, 1, 29. *He-
schius hoc poeticum explicat per ἰσχυ-
σθῆναι.*
- Ἐξυπατάειν, decipere, alteri impruden-
ti injuriam inferre ii, 6, 22. *not.* *cf.* *h. e. πατάει*, in aliqua re ali-
quem fallere v, 7, 6. Ἐξυπατάειν, fraus vii, 1, 25.
- Ἐξαπνίς, repente, præter opinionem iii, 3, 7. v, 2, 24. vi, 2, 26.
- Ἐξάχυν, præire cantum et incessum v, 4, 14. *ενός*, auctorem esse rei vi, 4, 15.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἐξακίστου, ἑξακίστου ii, 3, 16. ubi antea erat ἑξακίστου, *not.*
 Ἐξαυλίζωμαι *eis*, castra movere in vii, 8, 21.
 Ἐξέλαιον, expellere vii, 7, 7. pergere, progredi i, 2, 5. 10.
 Ἐξελίγγωμαι διαβάλλων, convincor calumnizans ii, 5, 27.
 Ἐξιστοῦμαι σάλασιν, bellum inferre iii, 2, 29.
 Ἐξίστασθαι *id. qd.* ἔξιναι, egredi vii, 1, 8. Lacon loquitur ibi.
 Ἐξέρχωμαι, exire, *h. e.* finem habere vii, 5, 4.
 Ἐξίστασθαι ἐν τοῖς ὅπλοις γίνεσθαι καὶ ἀριθμῶν, recensentur et numerantur armati v, 3, 3. ἔξισταν ποιεῖσθαι i, 2, 14. i, 7, 1. et ἔξιν. καὶ ἀριθμῶν ποιεῖν i, 2, 9. recensere copias.
 Ἐξιστοῦμαι v, 6, 19. *not.*
 Ἐξήρωςθαι, monstrare iv, 5, 28.
 Ἐξίστασθαι, exire, præterire, *de tempore* vi, 1, 26. *not.*
 Ἐξικνίσθαι, pertinere, assequi, *de telo quod missum ferit hostem* i, 8, 19. iii, 3, 7. 17. i, 4. iv, 3, 18. 29. pro ἑξακίστου dant Codd. vii, 7, 54.
 Ἐξίστασθαι ἐν τῷ μίον, discedere i, 5, 14.
 Ἐξὶν cum liceat v, 6, 3. *absolute*, cum sit in nostra potestate situm ii, 5, 22. *συνταξ.* ἔξιν, quasi liceat iii, 1, 14.
 Ἐξορλίζωμαι, arma capere i, 8, 3. *Εν τῇ ἑξορλίσῃ*, cum exercitus castris educus esset i, 7, 10. Vide in *εἰς* θάμ. Addo locum *Æliani* V. H. viii. 16. καὶ διζήμενος Σέλον ἀπὸ τῆς οἰκίας, οὗν ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ παραδίδμενος ἔλγειν, ὅτι ἑξορλίσταται καὶ βασιλεὺς τῇ πατρίδι. *i. e. se cum armis prodidisse, ut opistularetur patriæ.* Sed in *Anabasi* iii, 1, 27. ἑξορλίσταται videtur esse idem quod *ἐν ὅπλοις*, *not.* ἑξορλίσταται ὡς ἰδύνατο κάλλιστα v, 9, 11. de armatura videtur dictum.
 Ἐξορμῶν, incitare iii, 1, 24. 25. egredi, proficisci v, 2, 4. 7, 17.
 Ἐξω, extra, in latere agminis eo, quod *oppositum est hostium impetui* ii, 2, 4. ultra v. n. vi, 3, 7. ἔξω ἵναι, domo profectum esse ii, 6, 3. ἔξω βιῶν ἀποχωρεῖν, extra telorum jacuum se recipere iii, 4, 15. ἔξω τούτων, præter hæc vii, 3, 10.
 Ἐπαγγέλλομαι, operam meam ultro offero vii, 1, 33. ἑπαγγέλλομαι ἐπιδόω, ipse sui occidendi faciebat potestatem iv, 7, 20.
 Ἐπάγειν ἐνὶ ψήφῳ περὶ φυγ. de exilio

sententiam ferre vii, 7, 57. *Thucyd.* i, 119. et 125. τὰ ἀγέγισμα, ἀπὸ τῶν τὰ σπείρα v, 1, 16. *not.*
 Ἐπαίρειν, incitare, impellere v, 9, 21. vii, 7, 25.
 Ἐπακούω, forte audire vii, 1, 14.
 Ἐπὰν, postquam i, 4, 13.
 Ἐπαπατῖναι, porrigere vii, 4, 9.
 Ἐπιγγεῶν Κύρη, in contumeliam Cyri ii, 4, 27.
 Ἐπὶ, cum, postquam i, 5, 8. 9, 6. 7. v, 8, 9. a quo tempore i, 9, 29. vii, 2, 33. quotiescunque *c. opt.* i, 5, 2. iv, 7, 10. simulatque *c. opt.* iv, 7, 17. i, 5, 15. i, 8, 20. quandoquidem vii, 6, 22. ἑπὶ τάχιστα, simulatque vii, 2, 6. ἑπὶ sequente τάχα iv, 4, 12. *not.* Ἐπὶ γὰρ, quandoquidem i, 3, 9.
 Ἐπιδὼν τάχιστα, simulatque iii, 1, 9.
 Ἐπιδὼν, postquam i, 2, 26. 7, 16. simulatque *c. opt.* iv, 5, 8.
 Ἐπιστρίβωμαι, pontes sunt facti in illis i, 7, 15. ἑπιστρίβω, progreditur latius v, 7, 12.
 Ἐπιστρίβω, tamen ii, 5, 20.
 Ἐπίσταται, ultra: ἀπὸ τῶν ἑ. qui ultra eos habitant v, 4, 3.
 Ἐπιστάδιον, procurrere hostiliter v, 2, 22.
 Ἐπιτίμω, proficisci contra hostes vi, 3, 4.
 Ἐπιτίμω vi, 3, 2. erat.
 Ἐπιστάδιον, incedere ordine, non extra ordines procurrere vi, 3, 25.
 Ἐπὶ τῶν τῆς περὶας, *sc. ἑκαστῶν*, insistere, restare iii, 4, 36.
 Ἐπὶ τῶν *sc. τῶν*, locus unde aliquid exaudiri potest ii, 5, 38. iii, 3, 1. vii, 6, 8. *eis ἑκαστῶν φθίγγουσιν* Dio Orat. 62. p. 321.
 Ἐπὶ 1) *c. genit.* *ei ἑ* ἡμῶν, nostræ ætatis homines i, 9, 12. *intelligitur in genit. temporis* iii, 3, 11. vii, 4, 14. ἑπὶ τοῦ σπασμαῦ, in ripa amnis iv, 3, 28. ἑπὶ ἰωνίας, in Ionia ii, 1, 3. ἢ ἑπὶ Κάλων δόξ, via quæ fert ad Calpen vi, 1, 24. ἑπὶ φάλαγγος, in phalangem, ut acies recta sine ulla intervallum hosti opponatur, nach einer vollen Linie ohne einige Zwischenräume iv, 3, 26. 6, 6. vi, 5, 7. ἑπὶ ἑνὶ ἀποτάξει ἢ, singuli tantum poterant descendere v, 2, 6. ἑπὶ τιστάδων, quaterni v. n. i, 2, 15. ἑπὶ τῶν περ. ἑπὶ, in prima hostia vi, 3, 8. 2) *c. dat.* juxta, propter vi, 2, 4. ἑπὶ τῇ ἰσθμῷ, in cornu sinistro i, 8, 10. ἑπὶ τῇ ἐπὶ ὁρμῇ τοῦ πλ. in fronte agminis

INDEX GRÆCITATIS.

quadrati iii, 4, 43. *ἐπὶ τοῖς ποταμοῖς*,
ad fontes i, 2, 8 *ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ*,
ad mare situs v, 3, 2. *ἐπὶ θυμῷ*
ἡλίου ἦν, sol prope occasum erat vii,
3, 34. *ἐπὶ τῇ ἑξέσει*, exeuntibus ex
oppido v, 2, 26. ob iii, 1, 45. *ἐπὶ*
τοῦτο, hanc ob causam i, 3, 1. *ἐπὶ*
τοῖς στρατ. militum causa vii, 7, 39.
ἐπὶ ἀγῶνι, sui commodi causa v,
8, 18. *ἐπὶ τῇ συνουσίᾳ*, qua de causa
coactus iv, 4, 17. *ἐπὶ τοῦτοις*, his
conditionibus v, 4, 11. *ἐπὶ τῇ*, *seq.*
infinit. ea conditione ut iv, 2, 6,
19. vi, 4, 22. *ἐπὶ αἵς*, qua condi-
tione vii, 6, 44. *τὸ ἐπὶ τοῦτο*, quod
in isto fuit vi, 6, 23. *ἐπὶ θανάτῳ ἀ-*
γῶν i, 6, 10. v, 7, 34. *ἐπὶ ξενίᾳ κα-*
λῶν, ad cœnam vocare hospitem
vii, 6, 3. *ἐπὶ πολέμῳ*, ad bellum
inferendum ii, 4, 5. apud, ad i, 2,
13 : 7, 19. *de hoc significatu vid.*
Abresch. Aulic. Dilucid. Thucyd.
p. 247. de tempore, v. n. ii, 2, 4.
ἐπὶ τοῦτοις, post hæc iii, 5, 18. vii,
3, 14. *ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ*, in alicujus po-
testate esse i, 1, 4. iii, 1, 35. v, 5,
20. Sed primo in loco Codex
Eton. rectius *ἐπὶ* habere videtur,
quod significat imperio alicujus
subjectum esse, sensu latiore multo,
quam *ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ*. *οἱ ἐπὶ τοῦτοις ὄν-*
τες, qui in his custodiendis occu-
pati erant iv, 1, 13. *ἐπὶ γάμῳ*, ma-
trimonio sibi juncta ii, 4, 8. *ἐπὶ*
ἑξέσει, de educendis copiis vi, 4, 9.
ἐπὶ τοῖς στρατιώταις vii, 7, 39. *ποτ.*
ἐπὶ ἀφῆδον, de discessu vi, 2, 13. 14.
16. cf. vi, 4, 35. 3) *c. accus.* ad,
propter i, 4, 11. ii, 4, 13. iv, 7,
18. versus, contra i, 2, 17 : 4, 14.
de consilio : ut *ἐπὶ τοῦτο ἔρχεσθαι*,
ad hoc faciendum accedere ii, 5,
22. *ἐπὶ τὸν Κίβη*, ad Cerberum pe-
tendum vel educendum v, 10, 2.
cf. Valcken. ad Herodoti vii. 193.
ἐπὶ τὸ στρατ. ad exercitum arces-
sendum vii, 6, 2. 3. cf. v, 1, 5. 6. vi,
2, 19. *ἐπὶ πολὺ ἴσ.* διάστημα, in
longum spatium porrectus, f. ex-
plicatus i, 8, 8. iv, 2, 13. vii, 5,
12. *ἐπὶ πολλοῖς τεταγμένοις*, acies
latus iv, 8, 11. *ἐπὶ δεξι.* dextror-
sum iv, 3, 29. *ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἵπτα-*
σθαι, post cornu dextrum subsequi
vi, 3, 11. *ἐπὶ τῇ μέσῃ ἵστ.* aciem
mediam sequi *ibid.* *ἐπὶ πόδα ἀναχω-*
ρεῖν, pedem referre v, 2, 32. *ἐπὶ*
ὤμων ἔχων, humero gestare vi, 3,
25. *ἐπὶ ὄντι*, quousque vi, 1, 19.
Ἐπιβάλλων, imponere iii, 5, 10. *ἐπι-*
βαλμαίνος τρέφοντι, qui sagittam im-

posuit nervo, adeoque paratus est
ad jaculandum iv, 3, 28. v, 2,
12.
Ἐπιβουλῇ, insidiæ ii, 5, 1. vii, 2, 16.
ἐπιβουλεύει διαβάλλει v, 2, 9.
Ἐπιγίγνεται τινι, repente invadere
vi, 2, 26. sine casu iii, 4, 25. ubi
erat antea *παρεγίγνοντο*.
Ἐπιγράφειν, inscribere v, 3, 5.
Ἐπιδίκνυμι, declaro, constituo i, 9,
7. *scil.* *ἰσχυρῶς*, se ostendere v, 7,
12, ubi *ἐπαδίκνυμι* dedi : *στράτιον*,
ma, ostentare exercitum i, 2, 14.
τοῖς πρυμνοῖς τοῖς στρατ. legatos
producere ad milites, ut ipsi expo-
nant cur venerint vi, 4, 4. *ἐπαδει-*
κνύσθαι, ingenium et facultatem
suam ostentare i, 9, 16. ii, 6, 27.
v, 4, 34. *τῇ παιδείᾳ*, edere speci-
men disciplinæ, qua quis usus est
iv, 6, 15.
Ἐπαίρειν, videre, experiri suo ipsius usu
i, 3, 13. vii, 1, 30 : 6, 31.
Ἐπαίρειν, persequi iv, 3, 25.
Ἐπαίρειν, ire contra hostem, invadere
i, 2, 17 : 7, 4 : 10, 10. iv, 3, 23 :
6, 23. *ἰσχυρῶς ἡμέρας*, dies sequens
i, 7, 2. iii, 4, 18. iv, 5, 7. *νῆς*,
nox insequens, instans v, 2, 23.
vii, 4, 14.
Ἐπαίσσαςθαι, ποτῖς, sequi iv, 1, 6.
Ἐπιθαλάσσιος, maritimus v, 5, 23.
Ἐπιθῆναι, impetus iv, 4, 22.
Ἐπιταίρειν, rei agendæ idonei, prin-
cipes vii, 1, 6 : 7, 15.
Ἐπιτάττειν ὡς εἰς πύλωνα, cornu
aciei suæ antrofurum ducere, ut
hostes cingantur i, 8, 23.
Ἐπιταταρῖσθαι, insuper dejicere iv,
7, 13.
Ἐπιτιθεσθαι, instare, insequi iii, 4, 16.
iv, 3, 7. 30. v, 2, 5. 26. vii, 8,
17.
Ἐπιτινύσκειν i, 3, 19. *ποτ.* *ἰσχυρῶς*
ἐπὶ τῇ ἀκρίᾳ vii, 7, 54. *ποτ.*
Ἐπιτινύειν τινι, opem ferre v, 8, 21.
ἐπὶ χυμῶν, tueri aliquem ab in-
juria frigoris v, 8, 25.
Ἐπιτινύειν τῇ χιόνι, remedium ni-
vis iv, 5, 13.
Ἐπιτρέψαι, ditio vi, 2, 4. vii, 6,
42.
Ἐπιτροντόμος, clam, consilium su-
um diffimulans i, 1, 6.
Ἐπιτρονῶν, ratum facere iii, 2, 32.
Ἐπιλαμβάνειν, amplecti, comprehen-
dere vi, 3, 5. 6. *ἐπιλαμβάνειν* iv,
2, 29. ubi *ἐπὶ λαβῶν* dedi : *εἶναι*,
apprehendere manu aliquid iv, 7,
12.
Ἐπιλύειν, desiccat i, 5, 6. iv, 7, 1. vi,

INDEX GRÆCITATIS.

- 2, 16. *ἰαλιπρόμος*, de parte aciei
valida i, 8, 18.
**Ἐπὶ λυτῷ*, delecti vii, 4, 11.
**Ἐπιμαρτυρεῖσθαι θεοῖς*, Deos testes fa-
 cere iv, 8, 7.
**Ἐπίμαχος*, qui expugnari potest v, 4,
 14.
**Ἐπιμυῖσθαι*, diligenter observare i,
 8, 21.
**Ἐπιμύγεσθαι πρὸς τ.* commercio mu-
 tuo uti iii, 5, 16.
**Ἐπινοῦν*, meditari, excogitare ii, 5, 4.
 in animo habere iii, 1, 6.
**Ἐπιπρῶν*, pejerare ii, 6, 22. vii, 6,
 18. violare jusjur. ii, 5, 38. *θεῶν*,
 offendere Deos perjurio ii, 4, 7. iii,
 1, 22.
**Ἐπιρροία*, perjurium, violatio jurisju-
 randi ii, 5, 21. iii, 2, 4.
**Ἐπισάριον* iii, 4, 23.
**Ἐπισαρίαι*, accedere deinceps iii, 4,
 30. *κατὰ τὰ ἄκρα*, per juga mon-
 tium tendere vi, 1, 19.
**Ἐπισείπειν τινι*, adoriri, invadere re-
 pente al. i, 8, 2. vi, 2, 24: 5, 15.
 locum invadere repente v, 6, 20.
**Ἐπίσπας*, laboriosus, molestus i, 3,
 19. v, 9, 23.
**Ἐπίρρους*, irriguus i, 2, 22.
**Ἐπισάττων*, equum sternere iii, 4,
 35.
**Ἐπισπίζεσθαι*, frumentare, commea-
 tum sibi comparare i, 5, 4. iii, 4,
 18. v, 10, 4. vii, 7, 1 *εἰς τὴν πο-
 ρεῖαν*, victum sibi coemere ad iter
 vii, 1, 7. **Ἐπισπείσμις*, frumentatio
 i, 5, 9. commeatu vii, 1, 9.
**Ἐπισπύζω τὸν ναὸν*, fanum reficere
 v, 3, 13.
**Ἐπισπουῖν*, inspicere ii, 3, 2.
**Ἐπισπᾶσθαι*, secum rapere iv, 7, 14.
**Ἐπίσπασις γίγνεται*, insistant ii, 4, 26.
**Ἐπισπᾶται*, ducis munere fungi, cu-
 ræ et diligentis specimen in im-
 perando dare ii, 3, 11.
**Ἐπισπύλλω*, mandare v, 3, 6. vii, 2,
 6. per epistolam facere certiozem
 vii, 6, 44.
**Ἐπιστρατία*, expeditio adversus al.
 ii, 4, 1. **Ἐπιστρατεύειν τινι*, bellum
 parare alicui ii, 3, 19.
**Ἐπισφάττειν τινι*, jugulare in i, 8, 29.
**Ἐπιστάττειν*, mandare, committere ii,
 3, 6. *ἐπιστάττεισθαι τῇ φ.* a tergo s.
 post aciem primam collocare vi, 3,
 9.
**Ἐπισυδής*, idoneus, opportunus ii, 5,
 18. rei agendæ idoneus vi, 4, 30.
 vii, 7, 2. 13. *sq. inf.* v, 2, 12.
 qui in exercitu auctoritate pollet
 vii, 7, 57. aptus, strenuus, impi-
- ger ii, 3, 11. sed vide *not.* *τὸ ἐπι-
 συδῆν*, commodum vii, 1, 39: *τὰ
 ἐπισυδῆα*, vitæ necessitates i, 5, 10.
 ii, 2, 3. v, 9, 23.
**Ἐπιστάσαι δικὴν τινι*, punire, animad-
 vertere in al. i, 3, 20. v, 6, 34.
τινός, ob aliquid punire i, 3, 10.
**Ἐπιστάσθαι τινι*, adoriri alicquem,
 aggredi ii, 4, 3. 16. 19. iii, 4, 1.
 29. 34. iv, 2, 26: 4, 18.
**Ἐπιστρέφειν τὴν ἀρχὴν*, imperium alicui
 committere v, 9, 31. sincere, non
 vetare vii, 7, 8. jubere vi, 3, 11.
οὐκ ἐπιστρέφειν, non inultam ferre
 alicujus injuriam vii, 7, 3. *ἐπιστρι-
 πόμενος*, alterius curæ commissus
 i, 9, 8.
**Ἐπιτυχάειν*, nancisci i, 9, 25. iii,
 4, 18.
**Ἐπιφάινεσθαι*, se offendere, in con-
 spectum prodire iii, 3, 6: 4, 2. *τινι*
 13. 39. 40: 5, 2.
**Ἐπιφύγεισθαι*, irruere, de urfa i, 9, 6.
 insurgere, attolli, de mari ventis
 agitato v, 8, 20.
**Ἐπιφέρειν*, imponere, ingerere iii, 5,
 10.
**Ἐπίχαρι*, τὸ, gratia, morum suavitas,
quæ aliorum amorem conciliat ii, 6,
 12.
**Ἐπιχωρεῖν*, adv. hostem pergere i, 2,
 17. *sq. ἰσχύειν, not.*
**Ἐπιψηφίζω*, in suffragia mittere, ro-
 gare sententias v, 1, 14: 6, 35.
 v, 9, 25. *ἐπιψηφίζεσθαι*, suffragiis
 comprobare vii, 3, 14: 6, 14. sed
 vide *not.*
**Ἐρῶν*, cupidum esse iii, 1, 29. *ἐρα-
 σθῆναι πᾶσι*, puerum adamare iv,
 6, 3.
**Ἐργάζεσθαι*, agrum colere ii, 4, 22.
κακὸν τὴν χώραν, agro detrimentum
 afferre v, 6, 11.
**Ἐρήμη πόλις*, urbs ab incolis deserta
 i, 5, 4. iii, 4, 7. *ἔρηος*, mons non
 occupatus et defensu iv, 6, 11.
πυρὰ ν. π. vii, 2, 18. *σταδμοί*, ca-
 stra in locis desertis i, 5, 5. *ἐρημος*,
 auxilio destitutus iii, 4, 40. iv, 2,
 13. vii, 3, 47. sine jumentis ii, 1,
 6.
**Ἐρημία*, solitudo, *οὐρ.* *ἔχλος* ii, 5, 9.
**Ἐρημοδίαις ἡμῶν*, sine vobis, destitutus
 a vobis i, 3, 6.
**Ἐρίζω*, contendere de gloria fortitu-
 dinis iv, 7, 12. *στρεβύτης*, de mu-
 sicæ peritiis certare i, 2, 8.
**Ἐρμηνεύς*, interpret i, 8, 12.
**Ἐρμηνεύς*, firmo et constanti animo
 vi, 1, 6.
**Ἐρύκειν*, arcere, propulsare iii, 1, 25.

INDEX GRÆCITATIS.

- Digitized by Google

INDEX GRÆCITATIS.

**ἔχω* τὴν *δίκην*, pœnas dedisse ii, 38. 41. *αἶψα*, cornu præcisse i, 2, 15: 8, 4. *μύρον* τὸ *λαυροῦ*, in media sua acie esse i, 8, 13. tenere, in sua potestate habere vii, 1, 27. in matrimonio habere iii, 4, 13. *θάλασσαν*, potitum esse mari v, 1, 2. pro *ἀνίσχιν*, sustinere, *vel ne fugias*, at vii, 1, 20. *vel ne submergatur* iii, 5, 11. *ἔχον ἀνόμενος*, emendo comparo ii, 3, 27. *ἔχιν ἐννοικῶς τινι*, bene velle alicui i, 1, 5. *καλῶς ἔχιν*, commodum esse vi, 3, 19. *ἔχον ὁδὸν τὴν γαίμην*, hoc cum animo vi, 6, 12. *ἔχιν μύρον τι*, de- teriore loco propterea esse, *ut*, quod iii, 2, 17. *ἰσθλοὶ ἔχιν*, præ se ferre ii, 6, 18. *ἔχον ὄσσε μὴ*, impedio quo minus iii, 5, 11. pro *παρίχιν* v, 9, 9. *ὄσσε ἔχιν*, ut erat, sine ulla mora aut mutatione iv, 1, 19. *πῶμαι ὅσοι τὸ πῶμα ἔχουσι*, vici qui adjacent oppido vii, 8, 21. **ἔχισθαι*, captum, f. occupatum esse iv, 6, 22. vii, 3, 47. *ἀνόγη*, impediri et retineri rerum difficultate ii, 5, 21. *τινός*, non dimittere aliquem, non pati ut elabatur vii, 6, 41. *τῆς σωτηρίας*, continuo de sua salute laborare, consulere semper saluti vi, 1, 17. *ἔχίματος*, proximus alicui i, 8, 4. 9. **ἔχθρῶς*, inimicus, qui odit, in senso est animo i, 3, 12. **ἔχρησιν ἄρσεν*, locus munitus, castellum ii, 5, 7. **ἔψιν*, elizare ii, 1, 6. v, 4, 29. **ἔψηνος* v. n. ii, 3, 14. **ἔως*, aurora ii, 4, 24. *εἰς τὴν λαοῦσαν ἰω*, postridie mane i, 7, 1. *de plaga orientali* v, 7, 6. **ἔως*, quamdiu ii, 6, 2. *ἰως ἄν*, donec v, 1, 11. *ἰως ὅς*, donec, usque quo iv, 8, 8. *ἰως ἐνίφαισι*, interim dum illuosccebat iv, 3, 9.

Z.

Ζυὰ v. n. v, 4, 27. *Ζυὰ* v. n. vii, 4, 4. *Ζυγαλατῦν*, arare v, 9, 8. *ἵναι ζυγαλάτης*, arator, *ibid.* *Ζυγνύναι*, connectere, conjungere iii, 5, 10. jungere, *παρὰ τοὺς βῶτες* v, 9, 8. *Ζύγη*, equi et boves jugales iii, 2, 27. boum juga vii, 2, 36. *τὸ ζ.* v, 9, 8. boum. *Ζαλωτὴς τοῖς δίκαι*, cujus opes populares domi inuidebunt i, 7, 4.

Ζῆν ἀπὸ τῆς *ἀγορᾶς*, emere victum in foro v, 9, 1. *Ζητῶν τινι*, quaerere ubi quis sit ii, 3, 2. petere aliquem *ad nocendum* vi, 4, 11. *Ζομῆτος ἄρτος*, fermentatus vii, 3, 21. *Ζωγρεῖν*, vivum capere iv, 7, 22. *Ζώνη* v. n. i, 4, 9.

H.

**ἢ μὴν*, utique, *hæc formula jurandi et omnino asseverandi ponitur vel cum indic.* v, 9, 31. *vel c. infinit.* ii, 3, 26. initio periodi vii, 7, 35. **ἢ*, qua parte c. *gen.* vi, 3, 22. *ἢ ἰσάδίζον*, qua vadebant vi, 1, 19. *ἢ δυετὸν μάλισσα*, quam possum maxime i, 3, 15. *ἢσπερ*, prout vi, 3, 10. eadem via qua iv, 2, 9. **ἠβάσκιν*, pubescere vii, 4, 7. **ἠγιάσθαι*, viæ ducem esse ii, 2, 8: 4, 5. iii, 2, 20. *additur τὴν ἰδὲν* v, 4, 10. *πρᾶιρε* iv, 3, 29. *πρᾶεσσι* i, 4, 2: 7, 1. *arbitrari* v, 9, 18. *τὸ ἠγούμινον*, primum agmen vi, 3, 12. **ἠγμόσυνα*, sacra, quæ sunt Deo, quod itineris dux propitius fuit iv, 8, 24. **ἠγμῶν*, dux itineris i, 3, 14. iv, 2, 1. 5. *additur τῆς ἰδὲν* iii, 1, 2. **ἠδῖος Διὸν Διῶς*, sine metu, cum spe placandi sacra facere v, 7, 32. **ἠδὴ ἤκειν τῆς νυκτὸς*, hac ipsa nocte ii, 2, 1. *ἠδὴ τι καὶ* i, 8, 1. 8. iv, 6, 2. *τῆς ἠδὴ καλᾶς* vii, 7, 24. *pol.* **ἠδονή*, suavitas, *de cibo* ii, 3, 16. **ἠδὲς*, dulcis sapore v, 4, 29. *ῥδωρ*, aqua dulcis, *opp. aqua marina* vi, 2, 4. **ἠδύνοντι ἄμπιλοι*, vites vini dulcis feraces vi, 2, 6. **ἠλιν*, redire ii, 1, 9. 15: 2, 1. **ἠλεκτρον*, electrum, succinum ii, 3, 15. **ἠλίσσασσι πύτρη*, rupes celsæ et inaccesse i, 4, 4. **ἠλίδιος*, vecors ii, 5, 21: 6, 23. v, 7, 10. **ἠλᾶξ*, æqualis i, 9, 5. **ἠμῖρα γίγνηται*, dies illucescit ii, 2, 13. vii, 2, 34. **ἠμῖρα δίδωρα*, arbores fativæ, pomiferæ v, 3, 12. **ἠμίσρεωτος*, semesius i, 9, 26. **ἠμίδαρικὰ τρία*, *h. e.* Daricus ἠμῖολις scilicet i, 3, 21. **ἠμῖδις*, semiplenus i, 9, 25. **ἠμοβόλιον*, dimidius obolus i, 5, 6. **ἠμῖολος*, v. n. i, 3, 21.

INDEX GRÆCITATIS.

Ἡμισυκὸν ζυγος, jugum mulorum vii, 5, 2.
 Ἡμισπλιθρα τρία, sequiplethrum iv, 7, 6.
 Ἡμισυς, dimidius i, 8, 22.
 Ἡνυχάζειν, quiescere, se non loco movere v, 4, 16.
 Ἡνυχίαν ἔχων, otium agere iii, 1, 14. καὶ ἡνυχίαν, pacate ii, 3, 8. Ἡσυχως, sine strepitu et convicio vi, 3, 11.
 Ἡτρον, abdomen, imus venter ab umbilico ad pudenda iv, 7, 15.
 Ἡττάσθαι τινος ἢ ποιῶντος, superari beneficiis ab al. ii, 3, 23.

Θ.

Θαμνὰ, subinde iv, 1, 16.
 Θανατοῦν, capitis damnare ii, 6, 4.
 Θάρραλος, confidens, plenus spei, sine metu ullo iii, 2, 16. Θάρραλιως ἔχων πρ. τ. π. fiducia contra hostes ii, 6, 14.
 Θάρρῳ, bono animo esse v, 8, 19. vii, 4, 13. τὰς μάχας, sine metu subire pugnas iii, 2, 20.
 Θάρρος ἰμπνῶν, animos addere vi, 3, 17.
 Θάσις, ex τοῦ ἰσθίου θάσις, ex altera parte v, 4, 10.
 Θάττον, ἢ θάττον—θάττον, simulate—statim vi, 3, 20.
 Θαυμάζειν τινος, admirari de v, 10, 4.
 Θαυμάσιος, cujus stultitia tanta est, ut non satis mirari possis iii, 1, 27. θαυμάσιος τὸ πάλλος, admirandæ, h. e. inusitatae, formæ ii, 3, 15.
 Θία, spectaculum iv, 8, 27.
 Θίον δρόμον, cursu tendere iv, 7, 23. v, 2, 14. vii, 1, 15.
 Θιόν ἴσθιν, divinitus accidit i, 4, 18.
 Θιός, ἢ, Apollo v, 3, 7. ἢ Θιός, Dea, Diana iii, 2, 12. templi reditus v, 3, 9.
 Θισπιῶν φίλον, colere, observare i, 9, 20.
 Θιρίζειν, ætatem exigere iii, 5, 15.
 Θιῶν, spectare ludos i, 2, 10. v, 3, 7.
 Θρηῶν, intercipere, de hostibus insidiantibus v, 1, 9.
 Θρηύειν, capere i, 2, 13.
 Θρησκαῖς, cella, qua quid reconditur v, 4, 27.
 Θρήσκον, mori. Αἰμωπ. τιθῆναι πάλαι μιν, ἀπὶ θανάτου δὲ νῦν. ii, 1, 3. τιθῆναι i, 6, 11.

Θρηῶν, morti obnoxius iii, 1, 23.
 Θρόσος, tumultus, fremitus i, 8, 16. ii, 2, 19. iii, 4, 35. iv, 4, 21.
 Θρασὺς, confidens v, 8, 19.
 Θύειν τὰ Δύκαλα sacrificare ob Lycæa i, 2, 10. Θύειν de daco rem sacram facere ii, 1, 9, iv, 3, 9. ἰσθίου vi, 3, 2. exta consulere de copiis educendis vi, 2, 9. Κάρι, Cyri nomine exta consulere v, 6, 18. Θύειν ἰσθίου, sacrificio ob expeditionem contra ii, 2, 3. καὶ.
 Θύλακος, sacculus vi, 2, 23.
 Θύματα, victimæ vi, 2, 20.
 Θυμῶνθαι, irasci ii, 5, 13.
 Θύρα, ἰσθίου τῶν Δύκαλων ante prætorium Tisaphernis ii, 5, 31. ἰσθίου τῶν Δύκαλων. τῆς Ἑλλ. in conspectu Græciæ, proxime Græciam vi, 3, 23. τοῦ βασιλείου i, 9, 1. καὶ. cf. ii, 4, 4. Cyrop. viii, 1, 33. viii, 8, 13. in aula regis.
 Θύρετρον, porta v, 2, 17.
 Θωρακίζεσθαι, thoracem induere ii, 2, 14.

I.

Ἰατρὴς, medicus, de eo qui vulnera curat i, 8, 26. iii, 4, 30.
 Ἰδῆν. πῶς ἂν ἴδω, convenire ii, 4, 15. ἴνα ἴδωμεν τὸ πλῆθος pro ἰδωμεν v, 1, 8. bis.
 Ἰδίῳ, privato consilio, sine auctoritate publica v, 7, 13. πρὶς τῶν, non toti exercitui, sed nonnullis tantum suadere v, 6, 27. seorsum v, 10, 13.
 Ἰδιός. εἰς τὸ ἴδιον αἰνῶν, petere in usum meum vii, 7, 39.
 Ἰδιότης τῆς ἡδονῆς, propria dulcedo, quæ hujus rei propria erat, singularis ii, 3, 16.
 Ἰδιότης, miles gregarius i, 3, 11. iii, 2, 32. v, 7, 28. privatus vii, 7, 28. extispicii ignarus v, 9, 31. Οὐκ ἰδιότης, haud vulgaris, sed ad eum pertinens, qui est cum imperio v, 9, 23.
 Ἰδρῶν, sudare i, 8, 1.
 Ἰῆναι, jaculari i, 5, 12. ἰαυτὸν, se demittere iv, 5, 18.
 Ἰῆναι εἰς τ. congregari c. al. iii, 2, 16. μὲν ἄλλων, c. aliis ambulare v, 4, 34. Ἰσθίου, impetu ferri i, 5, 8. ἰσθίου, irrumpere v, 2, 18. εἰς τ. iv, 2, 7. et ἰσθίου. i, 8, 26. v, 7, 24. 25. invadere aliquem.
 Ἰερά, exta ii, 1, 9. v, 2, 9 : 6, 29. ἰερά συμβουλή v. π. v, 6, 4. τὰ ἰερά

INDEX GRÆCITATIS.

ἀντίβα vii, 8, 22. junguntur ὁπα-
γίαι i, 8, 15. vi, 3, 21. *not.*
ἱερμία, hofie vii, 1, 35. beftiæ quæ
machantur victus caufa iv, 4, 9. v,
7, 12.
ἱ9, ἀν, agedum vii, 7, 26.
ἱανός, v. n. v, 6, 15.
ἱαν, turma i, 2, 16.
ἱμδς, lorum iv, 5, 14.
ἱσπαρχος, magifter equitum iiii, 3,
20.
ἱσπαρία, curfus equitum ii, 5, 33.
ἱσπαρία v, 6, 8. et ἱσπιδόν vi, 3, 29.
equitatus.
ἱσπαρμος, locus, ubi curfu equeftri
certatur i, 8, 20.
ἱσπαι, equites vii, 3, 39. 43.
ἱσδι ἄν, v. n. ii, 1, 13.
ἱσπ, pariter, æque ii, 5, 7. In ἱσπ, ἴσ.
βάματι, æquabili gradu i, 8, 11.
eis τὸ ἱσπ ἡμῖν, in locum æquum,
ubi commodis locis fimus pares iv,
6, 18.
ἱσχυλδς, labra æquans, ad margi-
nem ufque cumulatus iv, 5, 26.
not.
ἱσπαι, jubeo fubfiftere copias ii,
4, 25. ἄρ. fufcino. currum i, 2,
17. ἱσπαι, reficito, ὀφρ. φινγν i,
10, 1. ἱσπαι i, 8, 5. *not.*
ἱσχν, impedire vi, 3, 13. In v. ἱσχν-
α, hic res hærebat, ob negatos
obfides induciæ non perficiebantur
vi, 1, 9.
ἱσχνς, potens ii, 5, 22. ἱσχνς,
valde ii, 5, 30.
ἱσχνς, robur exercitus i, 8, 22.
ἱσχν, ora clypei, margo clypeum am-
biens iv, 7, 12.
ἱχνα i, 6, 1. ubi erat ἱχνη.

K.

καθαμδς, luftratio v, 7, 35.
καθίςθαι, confidere i, 5, 9 : 3, 12.
iii, 1, 33.
καθίλιπν τρ. triremes deducere vii,
1, 19.
καθίπν, dormire h. e. fegnem effe i,
3, 11.
καθίπνθαι, abfumere luxu et vo-
luptatibus i, 3, 3.
καθίπν, pertinere, in *geogr. fenfu* iii,
4, 24. iv, 3, 11. vi, 2, 3.
καθίπνθαι, federe h. e. otiofum effe
vii, 1, 33.
καθίπν τὰ δόρατα, demittere hume-
ro haftas, die Piquen fällen vi, 3,
25, 27.
καθίπν χωρς, feorfum collocare iii,

5, 17. eis τὸν θρόνον τὸν β. collocare
in folio regio ii, 1, 4.
καθίπνθαι τὸ στρ. inftituere exerci-
tum ii, 3, 3. eis τὸ φανερὸν, illuftri
in loco ponere vii, 7, 22. καθίπν-
θαι eis τὸν μάχην, prælium inire
i, 8, 6.
καί, igitur i, 10, 9. ii, 2, 14 : 3, 18 :
5, 2. vii, 3, 6. pro δι iv, 1, 16.
hoc effe iv, 5, 9. tum, etiam, in
apodofi iiii, 1, 39 : 5, 16. intendit,
καὶ ὁδός, hic idem iii, 2, 5. καὶ
πάντες, ad unum omnes i, 10, 13.
καὶ ἅλιος ἰδύτο, jam fol occidebat
i, 10, 15. καὶ ἄλλος, alius quicun-
que i, 3, 15 : 4, 15. καὶ μάλα πο-
λδς, quamvis multus iv, 1, 23.
abundat, πολλὰ καὶ ἐγαδὰ, multa
bona vii, 1, 33. cf. i, 2, 18. καὶ
ταῦτα, præfertim i, 4, 12. v, 10,
10. vii, 1, 29. καὶ ταῦτα ἄν, quam-
quam miſſus erat ii, 4, 15. εἰ τις
καὶ, etiamſi i, 4, 9. καίτοι, c. par-
tic. quamquam i, 6, 10. v, 5, 17.
ii, 3, 25. καὶ γὰρ, etenim ii, 5, 5.
καὶ—δι, imo i, 8, 2. καὶ δι, jam
i, 10, 10. καὶ δι, ponamus v, 7, 9.
καὶ μὴν, at vero i, 7, 5. καὶ pro
καὶ in vi, 4, 5. καὶ pro καὶ ἰδν i, 8,
12. καὶ τι—καὶ iv, 2, 12. *not.*
καίς ἱσπν, commodum effe ii, 3, 9.
προσπντὶς τοῦ πνρῶ, longius quam
tutum erat iv, 3, 34. μίγιςτον πν-
ρὸν ἱχνν iiii, 1, 36. *not.*
καποσπνν τνα ii, 5, 3. erat, ſed πα-
πὸς πννν dedi. Ita v, 5, 14. recte
Codices habent τοὺς δι πνλμῖν—
παπὸς ἱσπννν, τὸν ἱσπννν, ubi
vulgatur παπνν.
καπδς, ignavus, timidus i, 3, 18 : 9,
15. iii, 1, 36. n. In πνλμν, miles
malus ii, 6, 30.
καποπνν, maleficus i, 9, 13.
καποπνν, debilitari iv, 5, 35.
καπὸς ἱχνν, male affectum effe, de-
bilitatum effe i, 5, 16. vii, 7, 40.
πννν τνα, vide καποπνν.
κάπνν, caſtigatio iv, 6, 3.
κάλαμος, arundo i, 5, 1.
καλλίπνν, litare v, 4, 22. ſed Codex
—εἶσθαι.
καλλνπννδς, elegantia veſtitus i, 9,
23.
καλδς, pulcher vii, 4, 7. 8. amœnus,
de loco i, 2, 22 : 4, 10. ii, 4, 14.
v, 6, 25. vi, 2, 6. τίλς, finis fau-
ſtus v, 2, 9. χωρς, locus oppor-
tunus, commodus vi, 3, 26. ἱερὰ,
ſacra læta ii, 2, 3. κάλλνπνν γν-
γνπνν vii, 6, 2. optime res eve-
nit.

INDEX GRÆCITATIS.

Καλῶς σιδαρχῶν, honeste, non lucri causa, dicto audientem esse i, 9, 17. **καλῶς ἔχων**, de sacris, quæ rite peracta sunt iii, 2, 9.

Κάμναι, defatigari iii, 4, 47. vi, 7, 2.

Κάππος i, 5, 8. *vid. Ind. Cypor.*

Καπηλίον, caupona, taberna cauponaria, ubi venalia proponuntur ea, quæ ad victum pertinent i, 2, 24.

Καπίδου, v. n. i, 5, 6.

Καρθαίναι, crepidæ carpatinæ, calcei viliores fere rusticorum, qui uno corio et una solea confabulant iv, 5, 14.

Καρταία, saltatio mimica, quæ agricolam ruri cum latrone de bobus pugnantem imitatur v, 9, 7.

Καρπώνδαι, fructus percipere v, 3, 13. **ἐν χάριτι**, agere prædam ex agro iii, 2, 23.

Κάρου πλατρία, castanæ, v. n. v, 4, 29.

Κάρου i, 5, 10.

Κατὰ 1) c. gen. **κατὰ γυλίου**, de colle decurrere i, 5, 8. n. **ἐν σέτραις ἄλλ.** de rupe defilire iv, 2, 17. n. **ἐν πρᾶντι**, per locum declivem vi, 3, 31. n. **ἐν γῆς**, infra terram vii, 1, 30. 2) c. accus. **κατὰ γυλίου** iii, 4, 30. **et n. λόφους** vi, 3, 7. per colles: n. **γίφους**, per pontem vi, 3, 22. **κατὰ τὰς πύλας**, apud portas v, 2, 16. n. **ὁδῶν**, in via iv, 6, 11. n. **ἐν τῷ**, hac parte iv, 3, 12. **κατὰ πύρας**, longo agmine iv, 6, 6. n. **πύρας ἰόντων**, adversus cornu sinistram collocatum esse vi, 3, 28. *cf.* i, 10, 7. n. **ἐν Ἀρεαδ.** v. n. *servit periphrasi* iv, 8, 18. quod attinet ad i, 6, 9. *et hoc sensu intelligitur* v, 5, 19. 22. **Κ. κρώτος**, summa vi i, 8, 19. n. **πάντα τρώσιν διένδαι**, maximopere etiam atque etiam rogare vi, 4, 30.

Κ. μικρὰ γίγν. in minores partes distrahi v, 6, 32. **Καθ' ἑα**, singuli iv, 7, 8. n. **ἰθὺς**, per singulas nationes distinctis Græcis v, 5, 5. **κατ' ἑαυτὸν**, quotannis iii, 2, 12. n. **μῆνα πύρας**, mensurum lucrum i, 9, 17. n. **ἡλας**, turmatim i, 2, 16. n. **τοὺς ζῖτους**, singulis hospitibus vii, 3, 22. *cf.* not. iii, 5, 8. **Κ. ἑαυτοὺς**, scorum, soli v, 10, 11. 13. **οἱ κατ' ἑαυτοὺς**, oppositi sibi, adversi i, 8, 21: 10, 4. v, 2, 21. *Intelligitur in τὰλλα*, in aliis rebus vii, 2, 25.

Κατάβασις, reditus e Persia v, 5, 4.

Καταβλαπτεῖν τὰ τινα, segnitie et ignavia prodere commoda alterius

vii, 6, 22.

Καταγγέλλαι, deferre ii, 5, 38.

Κατάγω, reducere exules in patriam i, 1, 7. *additur ὁπασθ* i, 2, 2. vii, 3, 18. appellere vi, 4, 3. **πλάω**, subducere v, 1, 11. *not.* 12. **ἐπὶ τὸ στρατόσιν** v, 1, 16. **Κατάγωμαι ἐπὶ τὸ στρατόν**, devenire ad castra iii, 4, 36.

Κατάγωγος, subterraneus iv, 5, 25.

Καταγγέλλειν, irridere al. ii, 6, 23. *de eo qui injuria illata impune discedit* i, 9, 13. ii, 4, 4.

Κατάγωμι, frango iv, 2, 20.

Καταγορεύειν, præstigia deludere v, 7, 9.

Καταδυλάξιν τι, præ metu aliquid detrachere vii, 6, 22.

Καταδυλάξιν ἔτι, iudicio suo declarare v, 8, 21. *not.*

Καταδελῶξιν, sinistram opinionem habere vii, 7, 30.

Καταδύνειν, demergi iii, 5, 10. iv, 5, 36. **κατὰ τῆς γῆς ὁπὸ τ. αἰσῆς**, præ pudore mergi f. occultari terra vii, 7, 11. **καταδύνειν** vii, 2, 13.

Καταδιᾶσθαι, despiciere (ex loco edito) i, 8, 14. vi, 3, 30.

Καταδύνειν πολλὰ, multas victimas mactare v, 5, 3. **ἐν δειπνῷ**, decimam consecrare v, 3, 13.

Κατασχρύνειν τινά, dedecori esse alicui iii, 1, 30: 2, 14.

Κατακτείνειν, interficere iii, 1, 2. **κατακτείνω** i, 10, 7. *not.* et i, 9, 6. i, 10, 7.

Κατακύνειν, jacere, de iis qui fecerit et otiosi sunt iii, 1, 14.

Κατακρύπτειν σιγήν, iudicere silentium, de præcone ii, 2, 20.

Κατακτείνειν, κατεκτείνω *ἑαυτὸν ἐπ' αὐτῶν*, intra gravem armaturam recipere iii, 4, 26: 3, 7. ubi Edd. *vett.* κατεκτείνω.

Κατακοντιζέιν, jaculis configere vii, 4, 6.

Κατακύνειν, cædere i, 2, 25: 5, 16: 8, 24. i, 10, 9. iii, 5, 2.

Κατακτείνω, vide **Κατακτείνω**.

Κατακτείνω ἔξω, foris morari, prohibere aditu v, 2, 16.

Καταλαμβάνειν, assequi, fugientem aut præconem cursu assequi, einholen ii, 2, 12. iii, 4, 32. **πύλας**, pervenire in urbem vii, 8, 8. offendere, casu reperire i, 10, 16. v, 7, 18: 8, 9. **Καταλαμβάνωμαι**, saxia dejectis ferri iv, 7, 4.

Καταλείπειν, relinquere, non occidere vi, 1, 5. **ἐπὶ τῷ**, relinquere ut præstet iv, 4, 19. **Καταλείπωμαι**,

INDEX GRÆCITATIS.

relinqui, non una itineris comitem assumi v, 6, 12. relinqui, non adjuvari iii, 1, 2.

Καταλίωσιν, lapidibus obruere v, 7, 2. 19. vii, 6, 10.

Καταλλάττειν *τινι*, reconciliari alicui i, 6, 2.

Καταλογίζεσθαι, secum reputare v, 6, 16.

Καταλύειν, castra ponere i, 8, 1. *πύλιναν*, bello imponere finem v, 7, 27. *π. πρὸς ἄριστον*, deverti, f. subsistere in itinere ad prandium sumendum i, 10, 19. *π. πρὸς τινά*, in gratiam redire cum aliquo i, 1, 10.

Καταμαρδύνει ἀναστὰς μόγης v. n. v, 8, 14.

Καταμιλίω, *ἴτι ἀρχὴν αἰριδὴς καταμίλῳ* v, 8, 1. *not.*

Καταμερίζειν, distribuere vii, 5, 4.

Καταρραήναι, indicare ii, 2, 20. ubi *μν.* dedi.

Καταμίγνυσθαι *eis τ. πόλιν*, incolis oppidorum se immiscere vii, 2, 3.

Καταμύειν, animadvertere vii, 7, 45.

Καταντιστρεῖν, *c. gen.* e regione i, 1, 9. idem dedi iv, 8, 3.

Καταστρεφῶν, lapidibus obruere i, 3, 2.

Κατασολιμῶν, debellare vii, 1, 27.

Κατασπράττειν, ad finem perducere vii, 7, 46. *κατασπράττει παλῶς ἢ ὁ στρατιώτης*, bellum ex sententia conficio quod fulcipo i, 2, 2.

Κατασπῆσθαι, devovere diris v, 6, 4. vii, 7, 48.

Κατασφραγίσαι vi, 1, 21. ita enim, non — *ἵνα* scribendum monet Porson.

Κατασκευάζειν, bene constituere i, 9, 19. *ἵστανται eis ἱππίας*, adornare equos equitibus iii, 3, 19. *κατασκευασμένοι*, instructus iv, 1, 8. *κατασκευάζεσθαι ὡς αὐτοῦ πον ἀπέσταται* iii, 2, 24. *not.*

Κατασκοπεῖν, inspicere i, 5, 12.

Κατασκευῶν *εις κάμας*, in vicos deverti v. n. ii, 2, 16. iii, 4, 32. *ubi est κατασκευῶν*, sed in loco altero Suidas *κατασκευῶσαι* habet in *ἰδιᾶσιν* : ii, vii, 4, 11. commorari. Vide Σημῆν.

Κατάστασις, status, conditio v, 7, 26.

Καταστῆσαι ἰσχυρότερον, clariorem reddere vi, 1, 8.

Καταστρατοειδύνεσθαι (*in ταῖς κάμας*) castra ponere, deverti, *cantonieren* iii, 4, 18.

Κατασφραγίσθαι, in suam potestatem redigere i, 9, 14. vii, 7, 26.

Κατασπράττειν, jugulare iv, 1, 23.

Κατασχιζῶν, perfringere vii, 1, 16.

Κατατίνα, contendere, niti ii, 5, 30.

Κατατίμνεται τάφρῳ *ἐν διόρυχῳ* *ἰσθ.* *τ. χάραξ*, e canali ducuntur fossiæ per regionem ii, 4, 13.

Κατατίθεσθαι, humi deponere vii, 1, 37. *τὰ ὅπλα*, arma deponere v, 2, 15. *κατατίθ.* sibi parare vii, 6, 34. alterius fidei et curæ tradere ii, 5, 8.

Καταυλίζεσθαι, confidere, commorari vii, 5, 15.

Καταφάγειν ὧμους, devorare crudos v. n. iv, 8, 14.

Καταφανῆς, conspicuus, in conspectu i, 8, 8. ii, 4, 14. vii, 2, 18.

Καταφύγειν, fuga se recipere, perfugere eo v, 7, 19. iii, 4, 11.

Καταχωρίζειν, disponere, suo quemque loco collocare vi, 3, 10.

Καταργάζεσθαι, efficere ii, 6, 22. *ἀρχῆν τινι*, imperium alicui conciliare, efficere ut accipiat vii, 7, 25. 26.

Κατέχειν, occupare iv, 8, 12. v, 6, 20. ii, 6, 13. iii, 1, 20. impedire, *ἔχειν κατέχουσι ἀνάγκη*, premere, urgere : *κατασχῶν*, appellere v, 9, 33. *not.*

Κατηρεμῶν, tranquillare vii, 1, 22. 24. sed in loco posteriore Codices optimi, etiam quos H. Stephanus inspexerat in *l. hef. Gr. L.* *κατηρεμῶμεθα* habent a forma *κατηρεμίζω*.

Κατιδῶν, despiciere (ex loco edito) iv, 7, 21. animadvertere i, 10, 14. iv, 3, 11 : 4, 9.

Κατακίλειν πόλιν, condere urbem v, 6, 15. vi, 2, 7.

Καύσιμον, quod comburi potest vi, 3, 15.

Κίχχρος, siliam i, 2, 22.

Κίεσθαι, situm esse, *τὸ χωρῆν* v, 4, 15. *not.* *ἰσθ. τινι*, interfectum jacere super al. i, 8, 27. *αὐτῶν τὰ ὅπλα*, armati sunt omnes vii, 1, 24. iv, 2, 20. Vide in *τίθεσθαι*.

Κιλιῶν, petere iv, 5, 24. *intelligitur δὲν πρὸς illud* i, 4, 14.

Κινεῖσθαι, tumultus inanis vi, 2, 9.

Κινεῖ φέβος, vanus terror ii, 2, 21.

Κινεῖν, pungere iii, 1, 29.

Κιράμμαι *πλίνθιν*, lateres ex argilla cocti iii, 4, 7. alii *κεράμειν* dederunt.

Κιράμω, *vid.* v, 9, 15 : 2, 3.

INDEX GRÆCITATIS.

- Κέρας**, cornu bovis, ex quo olim bibebant vii, 2, 23: 3, 23. Cornu, *de tuba*: *quia, αὐθιγε Varro, veterum tubæ ex cornu bubulo fiebant* ii, 2, 4. *Κέρατα τοῦ ἔρους v. n. v, 6, 7.*
- Κεφαλαλγίης**, dolorem capiti afferens ii, 3, 15.
- Κηδεύων**, tutor, qui alterius commoda et salutem curat et tuetur iii, 1, 17.
- Κηδεύει τις**, rationibus alicujus consulere vii, 5, 5.
- Κηρίον**, favus iv, 8, 20.
- Κηρύκειον**, caduceus: *Schol. Thucyd. et ex eo Suidas h. v. Κηρύκειον ἔστι ζύλον ἐξ ὁδοῦ, ἔχει ἑκατέρωθεν δύο ἔρμους περισπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπωντας ἀπὸς ἀλλήλων κηρύκειος: ἵνα ἐλάθαι φέροι αἱ κήρυκες μὴ τ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐξ ἑαυτοῦ ἀδικίῃ, παρ' οὗ ἀπέρχονται. συμβολὴν δὲ ἦν τὸ μὴ ἐξ ὁδοῦ εἶλαι τοῦ ἐξ ὁδοῦ λόγου τὸ δὲ παρ' ἐκείνου αἰδοῦ τῶν ἔρμων, τὰ ἀντιπροσώπωντας στρατηγικά. ἡ γὰρ ἐξ ὁδοῦ λόγος δι' ἀμφοτέρων χειρῶν. Hinc v, 7, 30. οὐκ ἀνευκλίῃ ἐστὶν μίσθω caduceatore, qui alias sacrosanctus esse solet.*
- Κήρυξ**, caduceator, præco, legatus ii, 1, 7: 3, 2. *intelligitur* iii, 4, 36.
- Κηρύττων**, per præconem edicere vi, 2, 23.
- Κιβώτιον**, arcula vii, 5, 14.
- Κίνδυνος** ἔστι μὴ vii, 7, 31. *not. μὴ ἀσφάλεια v, 9, 21. sed Codd. infinitivum junctum habent. Vide Epistol. ad Buttmannum.*
- Κιστὶς**, hedera v, 4, 12.
- Κλῆδρον**, pectus vii, 1, 17.
- Κλίσταν**, furtim secum auferre iv, 1, 14. *τὰ ἐρη, clam occupare montes* iv, 6, 11. v, 6, 9.
- Κλίμαξ**, scala iv, 5, 25.
- Κλωπιόν**, furari, clam intercipere v, 9, 1. *not.*
- Κλώψ**, fur iv, 6, 17. *πλωπῶν, not.*
- Κνίφας**, crepusculum iv, 5, 9.
- Κρημίδις**, oreæ, tegumenta tibiærum i, 2, 16. iv, 7, 16.
- Κόγχαι**, conchæ v, 3, 8.
- Κογχυλάτης**, v. n. iii, 4, 10.
- Κόλη χάρα**, vallibus distincta v, 4, 31.
- Κοιμᾶσθαι**, ad somnum capiendum decumbere ii, 1, 1. iv, 3, 2.
- Κοινός**, communis, ad omnes pertineas iii, 1, 43. 45. *ἀπὸ κοινοῦ, publicis sumptibus v, 1, 12. sed v, 7, 17. ἐστὶν publica auctoritate et consilio. Κοινῇ, communis sumtu v, 4, 26. κοινῇ σὺν f. μετὰ, una cum* iii, 3, 2. v, 10, 13.
- Κοινοῦν τῇ σφε.**, communicare cum exercitu v, 6, 27. *κοινοῦσθαι, consulere deum v, 10, 15.*
- Κοινοῦν τις**, socio aliquo uti vii, 6, 28.
- Κολάζειν**, coërcere, ad officium redire cogo ii, 5, 13. *τὰς ἡδὴ κολάζουσιν vii, 7, 24. ubi alii habent τὸ ἡδὴ κολάζειν, not.*
- Κολοῖς**, tumultus iv, 7, 25.
- Κομιδὴ**, vectura. *οὐκ ἀποχρήσμεν κομιδῇ, poterimus inde navigare v, 1, 11.*
- Κομιζέσθαι**, secum exportare v, 5, 20. *κατὰ θάλατταν, navigare v, 4, 1: 6, 5. ἡθάδε κομιζομένους huc profectos* iii, 2, 26.
- Κομωρίς**, pulvis i, 8, 8.
- Κόπρος**, de stercore equino i, 6, 1.
- Κόπτει βάσις**, mactare ii, 1, 6. *σώλας, pulsare vii, 1, 16.*
- Κορυφή**, vertex iv, 2, 20.
- Κοσμεῖν**, regere, gubernare iii, 2, 36.
- Κόσμιος**, modestus, dicto audiens vi, 4, 32.
- Κόσμος**, ornamentum i, 9, 23.
- Κράνος**, galea i, 2, 16.
- Κρατεῖν**, in sua potestate habere ii, 5, 7. vi potiri, superare iii, 4, 26. vii, 1, 29: 7, 32. *τοῦ ἔρους, superare montem vii, 3, 3.*
- Κράτιστος θεραστίων**, peritissimus colendi i, 9, 20. *εὐνεργῆς, habundantem adjutor ibid. §. 21. πάντα πάντων ἔχει, omnibus in omni genere excellere i, 9, 2. Κράτιστος, optimates iv, 6, 16.*
- Κράτος**, ἀνὰ πρ. λαίανον ἴσταν i, 8, 1. *not. παρὰ πρ. i, 8, 19.*
- Κραυγὴ**, clamor i, 2, 17. iii, 4, 45.
- Κρεῖντων**, utilior iii, 1, 4. *potentior i, 2, 26.*
- Κρεμάννυμι**, suspendo i, 2, 8. *ἐκρέμαντο ὅτις τοῦ ποτ. immanebant fluvio* iv, 1, 2.
- Κρήνη**, fons iv, 5, 15.
- Κρηπίς**, basis, crepidio iii, 4, 7. 10.
- Κρίνιν**, eligere, delectum habere i, 9, 30. *existimare i, 9, 20.*
- Κρίσις τινός**, judicium de aliquo i, 6, 5.
- Κρέμνυμι**, cepa vii, 1, 37.
- Κροεῖν**, collidere v, 9, 10. *ubi Codd. κρούειν habent.*
- Κρότος**, plausus vi, 1, 13.
- Κρούειν**, configere, collidere iv, 5, 18.
- Κρόβυλος**, complicatio capilli subduda a fronte in verticem, spica tortilis v, 4, 13. *cf. Perizon. ad Aelian. V. H. iv. 22.*

INDEX GRÆCITATIS.

Krāsai rna, sibi conciliare al. ii, 6,
26:

Κρίνω, occidere ὕ, 5, 32.

Κτήμα, res quam quis possidet vii, 7, 41.

Ксѣни, песога ііі, 1, 19. іv, 7, 17.

Кубаровъ, gubernator v. v, 8, 20.

Kylinos sc. *crane* V, 6, 23. *erat* *nummus aureus*, qui *caput mulieris, quam Larcherus V. D. habet pro Cybele, referebat, et parte altera leonem: vid. Hesych. et Suid. valebat drachmas Atticas 28. vid. Demosth. adv. Phorm.* p. 914, 11. *ed. R. Erat stipendium mensurum militis gregarij* vij. 3. 10. cf. v. 10. 4. vij. 2. 36.

Κύκλοι περιόδου, ambitus iii, 4, 7. κύ-
κλοι συνίστανται, circuli hominum
et conciliabula consistunt v, 7, 2.
κύκλῳ, undique i, 5, 4. iii, 1, 2.
12. iv, 7, 2. κύκλῳ περιῶ, circa v,
6, 20. κύκλῳ περιεσπύμαι, in orbem
agmine converso vii, 8, 18.

κυκλῶν, cingere, circumvenire i, 8,
13. **κυκλῶσθαι**, spiffo orbe circum-
fifere vi, 2, 20.

Καταδῶν, devolvere iv, 2, 3 : 7, 4.
καταδῶσαι, devolvi v, 2, 31. v. π.
iv, 8, 28.

Kuwaitia cupressinus V, 3, 12.

Κύριον. κύψας, pronō capite iv, 5,
32. ubi ἐπικύψασα dedi.

**Κύριος πόλεμον ἀρτίζειν, penes quem
est potestas et arbitrium bellum
suscipiendi v, 7, 27.**

Kuṣṣān, Cyriani, Cyri partium Persæ
iii, 2, 17.

Καλὴν τοῦ καίου, prohibeo ne incendant agros i. 6, 2.

Κῶμαι iv, 8, 22. ubi erant χῶραι.

Κομάρχης, vico praefectus iv, 5, 10.
Κομάρτης, vici incola, paganus iv,
5, 24.

A.

Δαγχένι ὕπνου, obdormire iii, 1, 11.
fortiri iv, 5, 24.

Λάκκος κοιητὸς, cisterna, f. fovea, f.
lacus gypfatus, opere tectorio indu-
ctus iv, 2, 22.

Λαπτισμός, calce caesus iii, 2, 18.

Δαψάμηναι, accipere quod offertur i, 9, 22. capere ut suum, non ului communi concedere vi, 4, 2. gratis fumere ii, 3, 27. potiri i, 10, 2. comprehendere iii, 2, 29. opprimere aliquem imparatum ii, 3, 21. eripere ii, 1, 10. iii, 4, 8. ἀδρας, milites conscribere i, 1, 6.

ἀγασθῆναι, emolumento frui v, 10, 11. *τὰ δίκαια*, jus suum persequi vii, 7, 17. *σπε. πρὸς ἑαυτὸν*, ad suas partes traducere exercitum ii, 5, 28. *c. gen. rei, v. n. i*, 5, 7. *λαβόντων τῆς ζωῆς* i, 6, 10. *ποτ. λαβόντων ἰδύα*, incessit penuria i, 10, 18.

Δάμπασις, coruscare iii, 1, 11. Δαμ-
πρότης, splendor i, 2, 18

Λαλῶντι περιφόμενος, clam alitur i, 1,
9. 10. ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λ. γε-
όμενος, prius in collem evaserunt,
quam eo se pervenisse animadver-
terent v, 1, 22. *seq. infinit. vid.* v,
2, 20.

Λάσιον χαρίον, virgultis obfitum v, 2,
29. vi, 2, 26. 27.

Λαφροπέλνι, qui prædas vendit vii,
7, 56.

Λάχας, pars v, 3, 9. vi, 1, 2.

Δίγυμ, censere, sententiam dicere ii,
1, 15. 20.

Asís, praeda v, i, 8.

Δίαι γήλοφαι, colles leves, non asperi
virgultis iv, 4, 1. *nos.*

Λίανθου, reliquum effe ii, 4, 5. vi-
vum relinqui iii, 1, 2. τιν, re al.
inferiorem effe vii, 7, 31.

Alnus incana, albis loriceis induti i, 8,
9.

Am̃iŋŋaw, praedari iv, 8, 23. v, 9, 1.
vi, 4, 27.

Аñçes, nugæ, res nihili vii, 7, 41.

Λινός, lineus v, 4, 13.

Λόγος διηλθεν, rumor dispersus est i,
4, 7. λ. *ἔμπερσεν*, oratio superior
ii, 1, 1. iii, 1, 1. vii, 1, 1. *εἰς λό-
γους τοῖν ἐρχεσθαι*, ad colloquium
c. aliquo convenire ii, 5, 4. iii, 1,
29.

Λόγχη, cuspidis iv, 7, 16. v, 4, 12.
vii, 4, 15. hasta ii, 2, 9. iv, 8,

3.

Λαίλαριον, objurgare vii, 5, 11.
Λαίπρον (τὸ) postea, in posterum ii, 2,

5. iii, 2, 8. 38.

7, 34. vi, 2, 11. ...

Δάφης, collis i, 10, 12. iii, 4, 39. Δάφης, cohors, ordo, manipulus. Est numerus militum apud diversos di-versos. vid. n. i, 2, 25. ubi 100 sunt duo δάφης: iii, 4, 21. Ejusmo-di ordinis prefectus dicitur λαχάρις i, 7, 2. iii, 4, 21. manus ejus vocatur λαχάρις i, 4, 15. iii, 1, 30. et λαχάρις est qui est ex eadem co-horte vi, 4, 7. Δάφης φύλακας, co-hortes subfidariæ, corps de reserve vi, 3, 9.

Δύει γίφουαν, rescindere pontem ii,

INDEX GRÆCITATIS.

4, 17. 19. *συνδεδε, ἔβρι, ὀνοψίαν*,
tollere iii, 1, 21. *λυένθαι*, redi-
mere vii, 8, 6. *τοῦς ἔρπον* iii, 2,
10. *sed vide not.*
Λύπαια, v. n. i, 2, 10.
Λυμαινέσθαι τὴν πρᾶξιν ἐνν, incepta al-
terius irrita reddere i, 3, 16.
Λυσιῶν, lacerare, injuria afficere ii, 3,
23: 5, 14.
Λυπηρός, molestus, gravis ii, 5, 13.
Λύσσα, rabies v, 7, 26.
Λύσιον, melius iii, 1, 7.
Λωφῶν, deficere iv, 7, 6.

M.

Μάγadis, οἷον μαγάδι σαλπίζοντες, ma-
gadis vii, 3, 32. *not.*
Μακαριστὸς πολλὰς, ornatissimus opib-
us, unde multi beatum eum præ-
dicant i, 9, 6. ubi *μακαριστότατος*
dedi, *not.*
Μακρὰν τοξάνην, longe ejaculari iii, 4,
17. *μακρὰν ἦν*, longum erat, *de spa-*
tio iii, 4, 42.
Μαλακίζουσας, desidens præ ignavia
v, 8, 14.
Μάλιστα, cum numeralibus, admodum,
gerade, non amplius, *f. ad summum*
v, 4, 12. vi, 2, 3. *μάλιστα μὲν—ἰ*
δὲ μὴ vii, 7, 19. *not.*
Μάλλον, c. compar. iv, 6, 11. *οὐδὲν*
μᾶλλον, h. e. οὐδ' ὅλως, nullo modo
iii, 3, 11.
Μανθάνειν τινὸς, discere ex al. iv, 8,
5.
Μαντιᾶ, de Apollinis responso iii, 1,
7.
Μαντιυτὸς ἐκ Διελθῶν, significatus ora-
culo Delphico, *f. cui ut sacra face-*
ret, admonitus erat ab Apolline
Delphico v, 9, 22.
Μάντις, haruspex, qui extis inspectis
respondet deliberantibus i, 7, 18.
iii, 3, 18. v, 2, 9. vi, 2, 13.
14.
Μαρσούριον, marsupium, facculus iv, 3,
11. *not.*
Μαρτυρεῖν ἐνν, alicujus sententiam
comprobare iii, 3, 12. testimonio
suo alterius causam defendere vii,
6, 39.
Μαστεύειν, quærere iii, 1, 43. v, 6,
25. vii, 3, 11.
Μαστοί, papillæ pectoris, *de sexu maf-*
cul. i, 4, 17. *eadem plane scribun-*
tur μαστοί iv, 3, 6. *μαστὸς* de tu-
mulo montis iv, 2, 6.
Μαστιχῶν, ὑπὸ μαστίγων ἐνέξιναι iii, 4,

25. *not.*
Μάταιος, vanus, mendax vii, 7, 24.
irritus vii, 6, 17.
Μάχαιρα, gladius vii, 2, 30.
Μάχη, locus ubi pugnatum est ii, 2,
6.
Μεγαλοχερεῖν, magna jactare vi, 1,
18.
Μεγαλοπρεπῆ δῶρα, munera magnifica
i, 4, 17. vii, 3, 19.
Μέγας, magnus, potens iii, 2, 10. vii,
1, 21. vii, 3, 18. *μέγα τοῦτοσθ' ἀν-*
δρὶ εἶναι vii, 7, 23. *μεγάλα ἦν*, ma-
gnam vim habebant ii, 6, 14. *μεγ-*
θάλασσα, mare tumidum et com-
motum v, 8, 20. *τὰ μεγάλα πῶ*
σταιν, magnis beneficiis ornare i,
9, 24. *τὸ μὲν μέγιστον*, maxime i,
3, 10.
Μεδίοντημι. μεταστροφάμενος ἀντιος, re-
motis illis, *f. cum eos discedere*
jussisset ii, 3, 8. *μεταστάντες*, cum
secessissent *ibid.* 21.
Μελίχιος Ζεύς vii, 8, 4. Plutarchus
Thefei 12. Theseum redeuntem in
patriam a Phyalidis purgatum et
post facta sacra Jovi Melichio, *Με-*
λίχια δόσαντες, domo receptum
narrat.
Μεῖον ἔχειν, inferiorem discedere i, 10,
8. *not.* iii, 4, 18.
Μειράμιον, adolescentulus ii, 6, 16.
Μείωμα, summa defectus v, 8, 1. ut
πλήρωμα summa plena Aristoph.
Vesp. 660.
Μιανία, nigredo, atra nubes i, 8, 8.
Μιλῆσις ἐπὶ Θιῶν, Dea vindex crit v, 3,
13.
Μιλοῦν, se exercere iii, 4, 17. *Μιλοπο-*
ρεῖς, qui multum rem exercet i, 9,
5.
Μίλλειν, moliri, parare ii, 5, 5. *con-*
stari iii, 1, 46. *μίλλεσθαι*, disserri,
ibid. 47.
Μίλιν, panicum i, 2, 22. ii, 4, 13.
vi, 2, 6: 6, 1. *εἶναι μίλιν* i, 5,
10.
Μίμνησθαί τινα ἐς φίλιαν, amicitiae fi-
dem in aliquo desiderare ii, 6,
30.
Μὲν—ἔρως δὲ i, 3, 21. *et μὲν—μέντοι*
ii, 3, 9. *et si—tamen: μὲν ἄλλω—δὲ*,
cum alii—tum ii, 1, 7. *μίντω προ*
δὲ προείδ. μὲν ii, 2, 16: 6, 19. *et*
σερε. μίντων—μίντων ii, 3, 23. *μίντω*
ἔρως, veruntamen ii, 4, 23. *μίντων*,
veruntamen ii, 3, 22. quidem,
quod probe tenendum est i, 9, 29.
μὲν δὲ, igitur iii, 1, 8.
Μίρος. ἰν τῷ μίρει, deinceps iii, 4, 23.
ἰν μίρει v. n. vii, 6, 36. *παντὰ μίρει*

INDEX GRÆCITATIS.

v, 1, 9. ubi additum *μερῶν* a glossatore profectum videtur.
Μεσόγαια, ð, loca mediterranea v, 10, 19. vi, 2, 5.
Μέσην ἡμέραν, merides i, 8, 8. *ἡ μέση*, intra ii, 4, 17. *ἡ μέση κῆνται*, in medio proposita esse dicuntur ea, ad quæ omnibus patet aditus iii, 1, 21. *ἡ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι*, e medio discedere, non impedimento esse i, 5, 14.
Μεσά. μισ' ἡμέραν, interdiu iv, 6, 12. vii, 3, 37.
Μεταβάλλεσθαι sc. τὰ ὅπλα, armis ab hostibus averfis, tergo dato hostibus vi, 3, 16.
Μεταγινώσκω, sententiam mutare ii, 6, 3.
Μεταλλῆσθαι ἀλλήλους, inter se communicare iii, 3, 1.
Μεταμίλλω ἑμῶι, pœnitet me i, 6, 7. ubi antiqu. Edd. medium habent.
Μεταξὺ γινώσκου οὐ πολλοῦ χρόνου, nec longo tempore interjecto v, 2, 17.
μεταξὺ ὑπολαμβάνω, interpellare iii, 1, 27.
Μεταστρέφεισθαι πρὸς ἀλλήλους, identidem se convertere v, 9, 8.
Μεταχωρεῖν, abire vii, 2, 18.
Μίνιστον ἡμῶν οὐδὲν τῶν ἀγαθῶν, nobis nullius boni copia est iii, 1, 20.
Μισέχων, participem fieri v, 10, 14.
Μισνέως τὰς ἀμύξας ἐκπορίζω, plaustra sublata exportare i, 5, 8.
Μισέριος ἀποκρ. temperate et leniter respondere, ne ira alterius excitetur ii, 3, 20.
Μίχρη, absolute, donec vi, 3, 29. usque ad ii, 2, 6. *μίχρη ὅσον*, usque ad ea loca ubi i, 7, 6. *not. μ. εἰς*, usque ad f. in vi, 2, 26. vii, 1, 1. *μίχρη ἄν*, donec i, 4, 13. ii, 3, 7. 24.
Μῆ, ne, c. imper. pres. i, 3, 3. c. aor. conj. vii, 1, 8. seq. inf. pro ὥστε μὴ ii, 5, 3. *refertur ad ellipseν φοβούμαι* ii, 2, 12. *μὴ ταῖναι* vii, 6, 19. *not. nedum* : *μὴ οὐ*, ne non i, 7, 7. iii, 1, 12. *μὴ οὐ*, ne iv, 7, 11. *c. inf. nisi* ii, 3, 11. *μὴ ἂν σωφρονεῖν* v, 9, 28. *not. διῆς μὴ παταμένῃ* i, 8, 24. *not.*
Μὴν, οὐ μὴ—ἀλλὰ, est elliptica ratio, quæ facile ex antecedentibus in singulis locis intelligi potest, v. vii, 6, 38.
Μηνοειδὲς v, 2, 13. *not.*
Μηνών ii, 2, 20.
Μητροπόλιν v, 4, 15.
Μηχανάσθαι iv, 7, 10. *not.*

Μηχανὴ σωτηρίας, modus salutis ad piscendam v, 2, 24.
Μικρὸς, humilis, imbecillus iii, 2, 10. *μικρὸν ἐξίθρησεν τοῦ μὴ πατακτεῖσθαι*, parum absuit quin lapidibus obrueretur i, 3, 2.
Μισθόδοτος, qui dat stipendium i, 3, 9.
Μισθόδοτος ἡμῶν vii, 1, 13.
Μισθός, stipendium militum i, 2, 11. 12. vii, 5, 9.
Μισθοφορὰ id. qd. μισθός v, 6, 23. 26. v, 9, 16 : 4, 8. *ἡ πάλιν ἐπὶ μισθοφορᾷ* vi, 2, 8. *Μισθοφορεῖ*, qui stipendia merent iv, 2, 4.
Μισθοῦσθαι, conducere vi, 2, 13.
Μνήμη παρέχειν ἑαυτοῦ ἐν τῇ, memoriam sui excitare apud al. vi, 3, 24. *εἰ μέμνηται* i, 7, 5. *not.*
Μνημονεύω, probe memor vii, 6, 38.
Μνησικακεῖν ἐνὶ τῇ, int. *ἵνα* ii, 4, 1.
Μόγη, tarde iii, 4, 48. vix v, 8, 14.
Μολύν, proficisci vii, 1, 33.
Μόλις, vix iv, 8, 28. sed ibi *Ετόν. μόλις*, quod Atticis proprium, *μόλις* Ionibus et Æolibus, facit *Ἑλλadius* : v, 2, 27 : 4, 25. *μάλα μόλις*, non sine summa difficultate vii, 1, 39.
Μολυβδῆς, glans plumbea iii, 3, 17.
Μολυβδός, plumbum iii, 4, 17.
Μοναχῇ iv, 4, 18. *not.*
Μονή, commoratio v, 1, 5.
Μονοειδὲς, erat v, 2, 13. ubi *μνησικακεῖν* dedi.
Μόνον, intelligitur i, 4, 18. ii, 5, 35. iii, 2, 13.
Μονόφυλλον πλοῖον, lintres, navigia ex singulis arboribus cavata v, 4, 11.
Μόνον, turris lignea, *plur. τὰ μόνον* v, 4, 26. *not.*
Μοχθεῖν σὺν τ. στρατῷ, pro exercitu labores tolerare vi, 4, 31.
Μοχλὸν ἱμβάλλω, pectus obdere vii, 1, 12.
Μύζω, vide *ἀμύζω*.
Μυρίον, de numero permagno, ut *Lat. sexcenti* ii, 1, 19. iii, 2, 31.
Μύρον, unguentum, oleum odoratum iv, 4, 13. *not.*
Μυχῶι, recessus iv, 1, 7.

N.

Νάπη, vallis iv, 5, 15. 18. v, 2, 31. *not.* *Νάπαι*, saltus, silva vi, 3, 12. *seqq.*

INDEX GRÆCITATIS.

Ναύαρχος, classi præfectus i, 4, 2.
Ναύκληρος, navicularius, dominus navis, qui mercede homines et merces trajicit vii, 2, 12: 5, 14.
Ναῦλον, nautum, merces quæ pro trajectu a navigantibus solvitur v, 1, 12.
Ναυπηγήσιμα ὕλη, ad naves fabricandas apta vi, 2, 4.
Ναυσιπόρος ἀνατολὸς, in quo navigari potest ii, 2, 3.
Νεανίσκος, v. n. ii, 1, 13. **νην. γήγνηται**, adolefco, mei juris fio vii, 2, 33.
Νέων, accumulare v, 4, 27. Vide **Νέω**, nato.
Νέμω, κρίματα νιμημένα, carnes in frusta dissectæ vii, 3, 21.
Νίμωμαι, pascere ii, 2, 15.
Νέδαρτος, recens excoriatus iv, 5, 14.
Νέωμα, nutus v, 8, 20.
Νευραὶ, nervi arcus iv, 2, 28. v, 2, 12.
Νεύρον, nervus e bobus iii, 4, 17.
Νέω, nato, unde **νεοσύνουσι** iv, 3, 12. *not. cf. v, 7, 25.*
Νεωπόρος, ædituus v, 3, 6.
Νεώριον, statio navium vii, 1, 27.
Νεωστί, recens iv, 1, 12.
Νικᾶν, v. n. v, 2, 18. **ν. πάντα**, omnibus partibus vincere i, 10, 4. ii, 1, 1. **in τῆς νικῆσεως** sc. ψήφου, de sententia plurium v, 9, 18: 10, 12.
Νέστος ἀδελφός, frater spurius, h. l. non eadem matre et legitima uxore natus ii, 4, 25.
Νομαὶ βοσκημάτων, greges pascentes iii, 5, 2. **νομὰ ἱερὰ**, pecora quæ pascuntur in agro templi v, 3, 9.
Νομίζω, fulpicari vi, 1, 16. ubi **ἐνέδοξον** dedi. **Νομίζεσθαι**, consueſſe, in more esse et usu i, 2, 27. iv, 2, 23. vii, 3, 10. 18.
Νόμιμον ἔμνην, lege apud vos sancitum est iv, 6, 15.
Νόμος, mos, institutum i, 2, 15. vii, 2, 23: 3, 22. **νόμος φθιν**, numeroſe canere v, 4, 17.
Νοστί τὰ πράγματα, res publica laborat ob diffidia interna vii, 2, 32.
Νουμηνία, novilunium v, 6, 23.
Νυκτερεύειν, pernoctare iv, 4, 11: 5, 11.
Νύκτις μέσση, nox media iii, 1, 33.
Νυκτοφύλακας, nocturni excubitores vii, 2, 18: 3, 34.
Νέκτωρ iii, 4, 35.
Νῦν δὲ, non ita pridem vii, 1, 26. *not. τὸ νῦν ἔστι*, in præſenti iii, 2, 37.

III.

Πένη, munera hospitalia iv, 8, 25. v, 5, 2. **ἐπὶ ξενίᾳ** sc. **παραλῆξ** δέχεσθαι, epulo excipere hospitem vi, 1, 3. **ξῖνος Ζεὺς**, Jupiter hospitalis, violati hospitii vindex iii, 2, 4.
Πενίαν συμβάλλεσθαι vi, 4, 35.
Πενίζω, convivio hospitem excipere v, 5, 25. vii, 6, 3.
Πενιὸν, τὸ, h. e. **σπράγισμα** **μυθοφρόν** i, 2, 1.
Πένη, milites externi, mercede conducti i, 1, 10: 3, 18. ii, 6, 28.
Πενεθεδαί τινι et **παρά τινι** vii, 8, 6. 8. *not.*
Πιστός λίθος, lapis politus iii, 4, 10.
Πίανον, simulacrum v, 3, 12.
Πύλη, gladius brevis et instar falcis incurvatus iv, 7, 16: 8, 25.
Πύλα, arbores, materia vi, 2, 4-5.
Πυλίζεσθαι, lignare ii, 4, 11.

O.

Ὁ, ἢ, τὸ *de re nota et celebri*: ut ἢ **ἀναριθμητός** **σύν**, ille exercitus innumerabilis iii, 2, 13. **προ ἱκανός**, ut ἢ **ἁπλός**, quisque uter iii, 5, 11. **οἱ δὲ** **προ αὐτοῦ** δὲ ii, 3, 2. *etc.* **προ ἁλλοῦ** δὲ ii, 3, 10. **προ τίνος** **πρὸς**, **τίνος**, alii, alii vii, 4, 17. **οἱ μὲν**—**οἱ δὲ**, alii—alii c. **genit. nominis** v, 6, 19. c. **nominat. participii** iii, 4, 30. **τάδε**, hæc et illa, **das und das** ii, 1, 17. **τὰ μὲν**—**τὰ δὲ**, partim—partim iv, 1, 15. **τῇ μὲν**—**τῇ δὲ**, alibi—alibi iv, 8, 10. **τὰ μὲν**—**δὲ** ii, 6, 28.
Ὀδωπαρεῖν, pedestri itinere uti v, 1, 14. sed ibi Edd. vett. **ὀδωπαρῖν**.
Ὀδοποιὸν ἔδω, viam munire iv, 8, 8. v, 1, 13: 3, 2. **ὀδοποιὸν αὐτοῖς**, ipsis viam munire iii, 2, 24. **Αἰτῖαν** **Anab.** iv, 30, 13. **ἢ σπράγισμα** **αὐτοῦ** **ὀδοποιήσε** **πρὸς** **τοῦ** **ἰσθμοῦ** **ἄλλα** **ὄντα** **τὰ** **ταύτη** **χωρία**.
Ὀδὸς, expeditio bellica i, 4, 11. **via** **urbis**, platea v, 2, 22. **omittitur** **in πολλὰ** vi, 1, 16.
Οἰκᾶν, incolere iii, 2, 23. iv, 7, 1. **οἰκουμένη** **ἁλῆς**, urbs habitata, **opp. urbs deserti** i, 2, 6. 10. **scqq.** i, 4, 1. 6. ii, 4, 25. 28.
Οἰκίον, familiares ii, 6, 28. **propinqui** vii, 1, 29. **fui** iii, 2, 39. **οἰκίως διακίεσθαι**, familiariter uti vii, 5, 16.

INDEX GRÆCITATIS.

Οἰσίου, servi ii, 3, 15. domestici, sui iv, 5, 35: 6, 1.
Οἰκίζων πόλιν, condere urbem vi, 4, 3.
Οἶκος, domi. *οἰ οἶκος*, qui domi manserunt i, 7, 4. domestici v, 6, 20.
Οἶνος κριθίνος, vinum hordeaceum iv, 5, 26.
Οἰονίζω ἑμῶς, fortunam nostram miseror iii, 1, 19.
Οἶός τε εἰμι, possum v, 4, 9. *οἶόν τε*, licet, fieri potest ut ii, 2, 3. iii, 3, 9. 15. *οἶον*, quam, *servit superlativo* iv, 8, 2. 8. vii, 1, 24. *ἔρα οἶα ἄρδιν*, anni tempus aptum ad rigandum ii, 3, 13.
Οἷς ἰκανόν v, 10, 3. nisi *οἷς* scribendum. *δύς* Codex Guelc.
Οἶσός, sagitta ii, 1, 6.
Οἰχισθαι, abire iii, 5, 1. ii, 4, 24. iv, 6, 22. v, 4, 11. proficisci v, 6, 14. *οἷς τὸ πρόωθεν*, ulterius progredi i, 10, 5. *οἰχμαὶ ἀπὸν*, abeo iii, 3, 5. iv, 7, 27. *οἰχισθαι*, perisistē, *opp. εὐὸν εἶναι* iii, 1, 32.
Οἰωνός, augurium v, 9, 23: 5, 21. omen iii, 2, 9.
Οσάλλιν, in brevia impingi vii, 5, 12.
Οκλάζω, in genua procumbere vi, 1, 10.
Οκνῶ, metuere ii, 3, 9: 4, 22. nolle i, 3, 17. *Οκνῶς*, cunctatio, tarditas iv, 4, 11.
Ολίγος, *εὐτὸς οἷς ὀλίγος παύσειν*, iusto pauciores plagas ei dedisse v, 8, 12.
Ολιωδάμην, de lubrico delabi iii, 5, 11. ubi Codd. *ὀλιωδῆναι* dant. *Ολιωδῆς*, lubricus iv, 3, 6.
Ολκὰς, navis oneraria i, 4, 6.
Ολίτροχος, saxum rotundum iv, 2, 3.
Ομαλός, æquabilis, æquus i, 5, 1. *ὀμαλὸν εἶναι*, via plana ire iv, 6, 12. sed Cod. *ὀμαλός*. *ὀμαλὸς προϊέναι*, eodem gressu procedere i, 8, 14.
Ομπερ, obsecro iii, 2, 24. vii, 4, 12.
Ομιλεῖν γυναι, consueisse cum mul. iii, 2, 25.
Ομίχλη, nebula iv, 2, 7.
Ομοῖον iv, 6, 14. *not. in τῇ ὁμοίᾳ*, loco æquo, *adeo ut loco non sint superiores* iv, 6, 18. *ἴσως τῆς φύγης* pro *φυγῇ* iv, 1, 17. *ἴσως ἔσαν θαυμάζοντες* iii, 5, 13. *not.*
Ὁμολογῶντες ἀντοῖς, inter ipsos venire de vi, 1, 9. *ὁμολογῶνται παρὰ πάντων*, inter omnes constat i, 9, 1. *Ὁμολογουμένως ἐκ πάντων*, ut constat inter omnes ii, 6, 1.
[Anab.]

Ὁμομήτριος, eadem matre natus iii, 1, 17.
Ὁμοῖοι χαρῶν, congredi v, 4, 26. *ὁμοῖοι δύναι*, cursu petere hostem iii, 4, 4.
Ὁμοστέσις i, 8, 25. iii, 2, 4.
Ὁμοῦ, simul, conjunctim i, 10, 8. *ὁμοῦ εἶναι*, una esse, non dispersos esse, coisse in unum iv, 6, 24. v, 6, 32. *ὁμοῦ γίγνισθαι*, in unum convenire iv, 2, 22. v, 4, 25.
Ὁμω, tamen, *proced. participio* iii, 1, 10: 2, 16.
Ὁσημι, profum. *μίγα ὀψῆσαι τὸ σπῆμα* iii, 1, 38. vii, 1, 21. *ὀψῆσαι*, commodo frui v, 5, 2. *ὀψῆσαι* *τε τοὺς οἶκον* v, 6, 20.
Ὁσημα μίγα, de gloria magna ii, 6, 17.
Ὁσος ἀλίτης i, 5, 5. *δ. ἄγριος*, onager, asinus agrestis i, 5, 2.
Ὁξος ἰψήτων, v. n. ii, 3, 14.
Ὁξὺς, acidus v, 4, 29.
Ὁση, quonam modo v, 9, 21.
Ὁσηνικα τῆς ἄρας, quocunque tempore iii, 5, 18.
Ὁσιωδῶν, a tergo iv, 3, 7. v, 6, 9. *δ. ἰαντῶν*, a tergo ipsorum i, 7, 9. *ἰα τῷ ὀσιωδῶν*, a tergo iv, 1, 6.
Ὁσιωδοφύλακιν, in extremo agmine esse, a tergo cursare ii, 3, 10. iii, 2, 36. *Ὁσιωδοφύλακιν*, agmen extremum v, 8, 9. iv, 1, 6.
Ὁπλῆ 1) castra ii, 2, 20. iii, 1, 3. 40. *πρὸ τῶν ὀπλῶν* ii, 4, 15. *ἔχοντες* v, 7, 21. *et eis τὸ πρὸθεν* v. *δ.* iii, 1, 35. pro castris. 2) armati, gravis armaturæ militis. *i. qd. ὀπλίσται* ii, 2, 4. iii, 2, 36: 3, 7: 4, 26. v, 4, 14. 3) *ἔξισται* *in τοῖς ὀπλοῖς γίγνισται* i, 3, 3. *not.* 4) *ἔπλα τίσσισθαι*, vide in *τίσσισθαι*.
Ὁπλις, arma, armatura ii, 5, 17.
Ὁπλιτεύων, esse *ὀπλίτην* v, 8, 5.
Ὁπλίτης, miles gravis armaturæ i, 1, 2. etc.
Ὁπλομαχία, exercitatio in armis, tractatio armorum. *Hinc ὀπλομαχίας τῶν πλεῖστων* v. *δ.* *ὅς* qui armorum doctrinam tenet ii, 1, 7.
Ὁτιδιν, unde, e quibus locis v, 2, 2.
Ὁτίτι, cum, *c. ind. aor. vii, 7, 6. c. imperf. ii, 1, 1. ἢ ὁτίτι*, nonnunquam iv, 2, 27. *ὁτίτι* *c. optat.* quotiescunque i, 5, 7: 9, 25: iii, 4, 28. vii, 3, 18.
Ὁπου μὴ, nisi ubi i, 5, 9.
Ὁσπερ, igne torrere v, 4, 29.
Ὁπως, quo pacto i, 6, 21. *ἴσως ἐν, ἴσως αὐτοῖς, ἴσως ἐκ καὶ ἑχρόνους* *τε*

INDEX GRÆCITATIS.

ἐπιπλεονάζοντα. ita enim rectius Ald. et Steph. quam *ἐπιπλεονάζοντα*, quod dedi ex libris scriptis. Cyrop. ii, 1, 4. *βουλευόμεθα*, *ἴσως ἐν ἀριστοῖς ἐκτιμώμεθα*, ut c. fut. indic. iii, 1, 14. v, 4, 21. c. opt. aor. i, 4, 5. *ἴσως μὴ*, ne, c. fut. indic. iii, 1, 18. vii, 3, 34. *ἴσως elliptice ponitur* i, 7, 3. *οὐκ ἴσως ἴσως οὐκ*, omni modo, dubium non est quin ii, 4, 3. *οὐχ ἴσως*—ἀλλὰ οὐδὲ, non modo, sed ne quidem vii, 7, 8.

Ὀργυῖα, passus i, 7, 14. iv, 5, 4. etc.

Ὀργίην, præbere, in manum tradere vii, 3, 29.

Ὀρεινός, montanus, montes incolens vii, 4, 11. 21.

Ὀρῆς, arduus, præceps i, 2, 21. iv, 1, 20. *Ὀρῆς ἵπαι* iv, 6, 12. *et πρὸς τὸ Ὀρῆς ἱσθμίου* iv, 2, 3. *est* niti per locum acclivem. *Ὀρῆς λέχει*, v. n. iv, 2, 11. *cf.* iv, 3, 18: 8, 12. v, 4, 22. *Ὀρῆς τὰς τάξεις βαδίζοντες καὶ περὶ τὰς ἐκτατάς τινος οὐρανίου καὶ περὶ τινος* Polyæni v, 16, 1.

Ὀρῆς, rectus iv, 8, 20. i. *ὁδὸς* vi, 4, 38.

Ὀρῆς, diluculum ii, 2, 21. iv, 3, 8.

Ὀρῆς, distinguere, definire, fines constitutere iv, 3, 1: 8, 1. vii, 7, 36. *Ὀρῆς τὰς ἐκτατάς* v. n. vii, 5, 13.

Ὀρῆς, τὰ, fines iv, 8, 8. *not.* v, 10, 19.

Ὀρῆς, *ἱερὸν*, iusjurandum per deos ii, 5, 7.

Ὀρῆς (*sc.* *λατὸν*) *εἰς τὸ δῶκεν*, se dare ad insequendum i, 8, 25. *παρὰ τινά*, tendere contra al. v, 7, 25. *δρόμῳ*, cursu contendere iv, 3, 31. *sc.* *λατὸν*: *Ὀρῆς τὴν δῶκεν*, ingredi, proficisci in superiorem Asiam iii, 1, 8. *seq. inf.* coepisse iii, 4, 44. *Ὀρῆς*, proficisci, se dare in viam, *aufbrechen*, *abmarschieren* i, 2, 5. i, 10, 1. *not.* ii, 1, 3: 2, 24. iii, 4, 30. *not.* v, 9, 23. vii, 6, 11.

Ὀρῆς, in statione esse i, 4, 3. 6.

Ὀρῆς, expeditio iii, 1, 10. *Ὀρῆς* *ἐν δρόμῳ*, cum in eo essent ut proficiscerentur ii, 1, 3. *Ὀρῆς* *μὴ*, uno impetu iii, 2, 9.

Ὀρῆς, appellere v, 9, 15: 10, 1, 2. *Ὀρῆς* *ἀπὸ* iii, 5, 10. ubi erat antea *Ὀρῆς*.

Ὀρῆς, gallina iv, 5, 25. *hinc* *Ὀρῆς* *ἐκ* *ἱερῶν* 5. 31.

Ὀρῆς, tectum vii, 4, 16.

Ὀρῆς *pro* *Ὀρῆς* iii, 4, 48. v, 2, 30. vi, 3, 22. *Ὀρῆς*, qui, ut is i, 3, 14. 2.

Ὀρῆς, quod attinet ad id quod dicis, v. n. v, 5, 20. *Ὀρῆς*, ubi ii, 1, 6. iii, 4, 32.

Ὀρῆς, qui servat iusjurandum, *opp.* *ἱερῶν* ii, 6, 25.

Ὀρῆς *δύματα*, tantum pecoris, quantum sufficiebat ad sacrificia vii, 8, 19. *Ὀρῆς* *ἱερῶν*, quantum pecuniae satis esset ad viaticum vii, 3, 20. *Ὀρῆς* *γινώσκοντες*, quantum sibi opus erat ad comedendum vii, 3, 22. *præced.* *τὸν* *ἐν* *seq. inf.* tantum —ut iv, 8, 12. *Ὀρῆς* *ἱερῶν*, tanto spatio, quanto confecto vii, 3, 9. *Ὀρῆς*, circiter iii, 4, 3. iv, 5, 10. vi, 3, 8. vii, 3, 7. 47. *Ὀρῆς* *ἱερῶν* *μύστητον*, quam possent maxime iv, 5, 18. *Ὀρῆς* *ἐκτατάς*, magnitudine gladioli falcati iv, 7, 16. *Ὀρῆς* *ὁ*, propemodum vii, 2, 5.

Ὀρῆς, legumen iv, 4, 9: 5, 26. vi, 2, 6.

Ὀρῆς *c. optat.* *in oratione obdignus* ii, 1, 3. iv, 5, 10. vii, 2, 19. *servit rei citationi in oratione recta*, scilicet i, 6, 7. *bis in eadem orationis membro ponitur* v, 6, 19. vii, 4, 5. *pro* *δύει*, quia i, 2, 21. ii, 6, 29. iv, 8, 11. *Ὀρῆς* *ἐκτατάς*, quam celerissime v, 6, 18. *c. comparat.* v. n. iii, 4, 5. *Ὀρῆς* *μὴ*, nisi v, 10, 6.

Ὀρῆς *δὲ* *seq. particip.* v, 2, 24. *Ὀρῆς* *ἐκτατάς*, nulla ex parte ii, 4, 23. *Ὀρῆς*, nulla in re iii, 1, 38. *Ὀρῆς* *μύστητον* *μύστητον* iv, 8, 13. *not.* *Ὀρῆς* *pro* *ὁ* i, 1, 8. *Ὀρῆς* *ἐκτατάς* v, 9, 28. *Ὀρῆς*, nullo modo iii, 5, 6. *Ὀρῆς*, igitur iii, 2, 19. *Ὀρῆς*, igitur, inquam, *servit repetitioni*, v. n. i, 4, 5. iii, 1, 20. *Ὀρῆς* *et* *τὰ* *Ὀρῆς*, agmen extremum iii, 4, 38. *Ὀρῆς* *τὸν* *ἐκτατάς* vi, 3, 5. *not.* *Ὀρῆς*, erat ubi nunc *Ὀρῆς* iii, 4, 42. *Ὀρῆς*, qui claudit agmen, et qui idem, conversione facta, ducit agmen iv, 3, 29. *Ὀρῆς*—*καὶ*, v. n. iv, 7, 11. *Ὀρῆς*, præfens v. n. iii, 5, 9. *iste, in sensu contentus* iii, 1, 30. *de re nota*, ille v. n. i, 5, 8. *Ὀρῆς* *eleganter* *ponitur post nomen aut participium* i, 6, 6. ii, 5, 11. iii, 2, 5. *ταῦτα*, *sc.* *ὁ*, his de causis iv, 21. *Ὀρῆς* *ὁ* *αὐτός*, hic idem vii, 3, 3. *Ὀρῆς*, ita, hanc ob causam iii, 5, 6. vi, 1, 26. *Ὀρῆς* *Ὀρῆς*, ita ut vi, 3, 30.

INDEX GRÆCITATIS.

Ὀφαίλω. ἔφαλε ζῆν, utinam vivat ii, 1, 4. Ὀφίλος, τὸ, ufus i, 3, 11.
 Ὀφλιν, de eo, qui condemnatus solvere debet v, 8, 1.
 Ὀχλῶσθαι ἐφ' ἵππου, vehi equo iii, 4, 47.
 Ὀχλῶς, rivulus ii, 4, 13.
 Ὀχημα, vehiculum iii, 2, 19.
 Ὀχθαί, colles iv, 3, 3. et 5. *not.*
 Ὀχλος, hominum multitudo, *opp.* ἱερμία ii, 5, 9. ἢ ὄχλῳ ὄναι, in hominum multitudine esse v, 4, 34. turba castrifensis, ut mulieres, servi, *lixa*, der Trofs iii, 2, 36: 3, 6: 4, 26. iv, 3, 26. 27.
 Ὀχυρὸς, bene munitus i, 2, 22.
 Ὀψι, sero ii, 2, 16. serum diei iii, 4, 36.
 Ὀψια, pomeridianum tempus vi, 3, 31.
 Ὀψίζω, sero venire iv, 5, 5.
 Ὀψις, adspetus, color ii, 3, 15. καλὴ, pulchrum et gratum spectaculum v, 9, 9.

Π.

Παγκράτιον, certaminis genus, cum idem est et luctator et pugil iv, 8, 27.
 Παγχέλιστος, perdifficilis v, 2, 20. ubi πάν χαλ. dedi.
 Πάθμα σχίστων, res misera et minime ferenda vii, 6, 30.
 Πάθος, morbus iv, 5, 7. π. αὐτοῦ, injuria sibi illata i, 5, 14.
 Παιανίζω, pæna canere, de militibus *prælium ingredientibus, auxilium Martis implorantibus conclamatione* i, 8, 17: 10, 10. iv, 3, 19. 29. 31. iv, 8, 16. v, 2, 14. vi, 5, 27. pæna canere grati animi declarandi causa, f. laudare deum iii, 2, 9. sed ibi Codd. duo optimi *ἱστανισαν* habent. Παιανίζω, hymnum canere deo, ut in *sacris* v, 9, 5. *not.* 11. cf. *Cuper. Observatt.* p. 8.
 Παιδαριστής, puerorum formosorum amator *honeſtus, ut videtur* vii, 4, 7.
 Παιδικὰ, τὰ, amores, adamatus alteri ii, 6, 6. v, 8, 4. τὰ παιδικὰ ἔχουσιν, aliquem habere in deliciis li, 6, 28.
 Παιδική, ancilla iv, 3, 11.
 Πάινω, ferire, cædere, vulnerare cominus, *opp.* βάλλω i, 10, 7. v, 7, 21. vi, 4, 27. π. λόγχῃ, πύξ v, 8, 16. π. ὀλίγας, emdere verberibus

paucis v, 8, 12. π. πρὸς τὰς ἀτάκας, ad saxa allidi iv, 2, 3. ubi *πταίωντες* dedi.
 Πάλαι, dudum iv, 8, 14. ctius, ante, *opp.* ἐνὶ, ferius aliis iv, 5, 5.
 Παλαίον, luctari iv, 8, 26. Πάλη, lucta §. 27.
 Παλαιὸν (τὸ), olim, prisca temporibus iii, 4, 5. 7.
 Πάλιν λαμβάνειν, recuperare iv, 2, 13. π. δύνω, recurrere iv, 3, 20. π. ἄγωιν, reducere v, 7, 1.
 Παλτόν i, 8, 3. 27. v, 4, 12. duo παλτὰ equites gestabant, breviora et firmiora, quam δέμα, quod unum alii gestabant. cf. ad lib. de re equeſtri 12, 12.
 Παμπληθὴς στόλος, exercitus numerosissimus iii, 2, 11.
 Παμπύνητος, homo perditus vi, 6, 25.
 Πανούργος, versutus, qui in malis artibus et rebus est versatissimus ii, 5, 29: 6, 26. Πανουργία, calliditas vii, 5, 11.
 Πανταχῶ, ubique ii, 5, 7.
 Πάντη, omni ex parte, undique i, 2, 22. ii, 3, 3.
 Πάντοτε, quoquoque vii, 2, 23.
 Πάσμαι, lucror, acquirō vii, 6, 9. *πίπατο*, acquisiverat i, 9, 19. ubi Codd. *πίπαστο* dant. *πίπασται*, habet, *id. qd. κίπνται* vii, 6, 41. iii, 3, 18. *πιπαμίνοις, h. e. κτπσάμνοις* v, 9, 12.
 Παρά 1) c. *genit.* ab i, 7, 13. v, 1, 11. π. *Ξανίου*, deserto Xenia i, 3, 7. ἢ παρ' ὑμῶν ἀρμαστῆς, a vobis missus v, 5, 19. 2) c. *dat.* παρὰ βασιλῆϊ ὄντις, qui regem sequuntur i, 5, 16. 3) c. *acc.* ad, pro πρὸς, ἐστὶ i, 2, 12. 17. ii, 2, 3. 8. juxta, prope i, 9, 13. iii, 4, 9. π. ὁδῶν, juxta viam i, 2, 13. π. θάλασσαν, propter mare, in ora maritima i, 2, 24. v, 10, 18: 3, 10. π. τῶν τιχῶν, ad urbem vii, 2, 11. π. γῆν πλείω, oram legere v, 10, 1. π. τὸν ποταμὸν, secundum fluvium iii, 5, 1. π. ποτὶν π. n. ii, 3, 15. contra, ut παρὰ τὸ δίκαιον v, 8, 17. π. τὴν ῥήτραν, contra pactum vi, 4, 28. π. τοὺς ὀγκους ii, 5, 41. π. τὴν δόξαν ii, 1, 18. π. σπονδὰς ii, 4, 5. παρ' ἀσπίδας, ad sinistras iv, 3, 26.
 Παραβονδύν, ad opem ferendam accurrere iv, 7, 24.
 Παραγγίλλω, jubere, de imperatore, qui ex tempore imperat, quid fieri debeat, adeo ut imperium non cum clausico aut a præcone edicatur, sed per

INDEX GRÆCITATIS.

αδ. sedere, permittere v, 7, 10. præterire iv, 7, 12.
**Παρίστασαι, παραστήματα δύο ἰσ-
 ρύα**, victimas ad aram adducere
 vi, 1, 22. **παριστήματα** v, 8, 22.
not.
Πάρος, aditus iv, 7, 4. transitus i,
 4, 4. iv, 1, 2.
Παραιών, ex ebrietate petulantem esse
 erga al. v, 8, 4. cf. *Sympos.* vi. 1.
Παραχρήματα, antegressas offensiones
 ii, 4, 1.
Παρίστα, τὰ, opes inde a multis an-
 nis collectæ vii, 7, 36.
Πᾶς, omnis generis vi, 2, 6. **πάντα**
scil. **κατὰ**, omnino i, 3, 10. **ἐπὶ πᾶσι**
ἔρχεσθαι, omnes vias tentare, om-
 nia sedulo facere iii, 1, 18. **ἐπὶ πᾶσι**
τὸ εἶναι ἰλιουθρίας ἵσαι Plato Reip.
 8, 12. libertatem omnia pervagari,
 per omnia grassari.
Πάσχειν ἀγαθόν v, 5, 9. **ἢ πάσχειν**
 i, 3, 4. amice et benevole tractari:
πάσχειν τι, aliquid mali perpeti i,
 8, 20. **κακῶς**, laborare, telis hosti-
 um expositum esse et adeo vulne-
 rari iii, 3, 7. **π. ἀδικήματα** vii, 1,
 16. **et π. δικά, ibid.** 25. gravi affici
 injuria : **π. δίκαια**, poenas luere v,
 1, 15. **ἢ τι ἂν δῆρ, πείσονται**, quic-
 quid fors tulerit, feram i, 3, 5. 6.
Πατήρ, pater, *de beneficio* vii, 6, 38.
Πάτριος, v. n. v, 4, 27.
Πατρῆος, patrius, a patre relictus i,
 7, 6.
Παύειν τὴν φάλ. omittre phalangem
 iv, 8, 10. **παύσθαι τοῦ πολ.** belli
 finem facere i, 6, 6. **πῶν**, liberari
 a laboribus v, 1, 2.
Παύλα, cessatio, finis v, 7, 32. **σκο-
 πῶντι παύλιν τὴν αὐτὴν (ἔργον)** op-
 primate, defendite talia.
Πάσαι, compedes iv, 3, 8.
Πιδνός, campester v, 5, 2. vii, 1, 24.
Πιζεύειν v, 5, 4. **πιζῆν παύσθαι** v, 6,
 1. v, 10, 18. terra iter facere, *opp.*
navigacioni. **Πιζῆ δύναμις** i, 3, 12.
Πείθειν, persuadere conari v, 9, 19 :
 10, 13. vii, 3, 7. persuadere vii, 3,
 17. **πείσονται** v, 1, 13. a **πείθωμαι**.
Πείραν τινος λαμβάνειν, periculum de
 al. facere vi, 4, 33. **πῆρ. λαμβ.** in
ἰσότη, iplum expertum effc. di-
 scere ex his, quæ quis ipse expertus
 est v, 8, 15. in **πῆρ. τινος γίγν.**
 consuetudine alicujus uti, ejusque
 adeo animum habere cognitum i,
 9, 1.
Πειράσθαι τινος, periculum rei facere
 iii, 2, 38. **τοῦ βάδους**, explorare al-
 titudinem iii, 5, 7.

Πιλάζων, appropinquare iv, 2, 3.
Πίλτα, hasta, jaculum i, 10, 12. *not.*
 v, 2, 29. scutum parvum ii, 1, 6.
 In loco v, 9, 9. **ταῖς σίλταις et ταῖς**
πίλταις dat. Guelph. Codex. *not.* **Hinc**
πίλταται, peltari *f.* cetrati, **ποδῖ-
 τες ἰσῶς a matura cetra instructi,**
ragnant equinus jaculis mittendis v,
 2, 12. i, 10, 7. **Πιλάζων**, pelta-
 stam esse v, 8, 5. **Πιλάστους scil.**
στράτιον, h. e. πιλταται i, 8, 5.
Πιμπταίος, qui quintum diem jacuit
 mortuus vi, 2, 9.
Πίνωμαι, pauper sum iii, 2, 26.
Πιστανοτήρ, qui præest τῇ σιστανο-
 σῶ, femicenturiæ iii, 4, 21. 22.
Πιστανοτάτος, navis quinquaginta ro-
 morum v, 1, 15. vi, 4, 5.
Πέρα et πέραν, ulterius, **ὀπίκει** π. v, 9,
 28 : 2, 2. **π. γίγνεται**, ulterius
 progredi, **στανεῖται** vi, 3, 22. **πῆ-
 ραν τοῦ ποτ.** ripa ulteriori fluvii iii,
 5, 2. **πῆρ. μῆρ.** τῆς ἡμ. pomeridie
 vi, 3, 7.
Περαιών, exsequi, perficere iii, 1, 47.
Περαιώσθαι, trajicere vii, 2, 12.
Πέρων, τὸ ὄρος iv, 3, 21.
Περί τι εἶναι, occupari aliqua re iii, 5,
 7. **π. ἐπὶ ἄλλω**, injurius erga me
 i, 6, 8. **π. πλείοντος ποιεῖσθαι μῆδον**
ψεύδεσθαι, fide nihil antiquius duc-
 cere i, 9, 7. **π. παντός ποιεῖσθαι**,
 antiquissimum ducere *ibid.* 16. **περὶ**
c. acc. intelligitur i, 6, 1.
Περυβάλλειν ἑλλήλους, amplecti iv, 7,
 25. **περυβάλλεσθαι**, potiri vi, 3, 3.
περιβαλλόμενοι ὅπασιν τὰς σίλταις,
 peltis in terga rejectis vii, 4, 17.
Περιγίγνεται τινος, vincere aliquem
 i, 1, 10. ii, 1, 13. *etc.* **καὶ περιγί-
 νου, ὥστε καλῶς ἔχων** v, 8, 26. *not.*
Περιυλῶν τανκία περὶ τοὺς πόδας iv, 5,
 36. ubi antea erat **περιδύειν**.
Περικύπτει τινος, vincere, superare i, 9,
 24. iii, 4, 33.
Περικύπτειν, circumducere, per mille
 itinera trahere vii, 6, 10.
Περιέχων, cingere i, 2, 22.
Περικύπτειν ἔχοντα vii, 7, 49. *not.*
Περικυκλῶσθαι, cingere vi, 1, 11.
Περικυκλῶσθαι, complecti vii, 4, 10.
Περικύπτειν, opperiri, expectare ii, 1,
 3 : 3, 2 : 4, 1.
Πίρεξ. οὐ πίρεξ οἰκῶντος, finitimi ii, 5,
 14.
Περίεδος τοῦ πόλου, ambitus in cir-
 cuitu iii, 4, 7.
Περίοικος, qui est ex urbe vicina et
 serva Spartanorum v, 1, 15.
Περίοπτεισθαι, negligere vii, 3, 3.
Περικῶν, id. vii, 7, 40.
 D 3

INDEX GRÆCITATIS.

Περίπατος. *in περιπάτω ἵναι*, obambulare ii, 4, 15.
 Περιπετόμενος ἀτόν v, 9, 23.
 Περιπατήναι. *περιπατήντο*, gelu adfricti pedi adhærebant calcei iv, 5, 14.
 Περιπίπτειν τινί, procumbere super aliquem i, 8, 28.
 Περιπλῆν, navigare i, 2, 21.
 Περιποιεῖσθαι ὄνομα καὶ δύν. gloriam et potentiam sibi comparare v, 6, 17.
 Περιπόρυσσιν, circumvenire, cingere i, 10, 9.
 Περιπύλλω. *πύλλω περιπύλλω κύκλῳ*, aliebat undique i, 5, 4. *περιπύλλωμαι*, de vinculis sponte solutis iv, 3, 8. *not.*
 Περιπρήννυμι, dirumpo iv, 3, 8. ubi *περιπρήνναι* dedi.
 Περιστατορῶν, munire, circumvallare vii, 4, 14.
 Περιττόειν ἄλλων, alios superare multitudinem iv, 8, 11. *not.*
 Περιτυχάνειν, forte adesse vi, 6, 7.
 Περιφανῆς, perspicue iv, 5, 4.
 Περιφόβος, metu vehementer perculsus iii, 1, 12.
 Περιζῆιν, Perfice scire iv, 5, 34.
 Περυσινῆς, proximo anno factus v, 4, 27.
 Πέπονται i, 5, 3. *not.*
 Πετροβολία, lapidatio vi, 4, 15.
 Πέτρος, saxum iv, 7, 12.
 Περιυλαγμένως, caute, circumspecte ii, 4, 24.
 Πῇ μὲν—πῇ δὲ, partim—partim iii, 1, 12. *ση*, aliqua parte iv, 8, 11.
 Πῆγνυμι, constringo frigore iv, 5, 3. *πήγνυμαι*, concreasco, gelaſco vii, 4, 3.
 Πηδάλια *παρεκλίσθαι*, gubernacula resolvere v, 1, 11.
 Πίεζιν, premere onere iii, 4, 48. vexare, molestia afficere i, 1, 10. *πίεζεσθαι*, laborare, urgeri, *de militibus qui vix resistere amplius possunt* iii, 4, 27. iv, 8, 13.
 Πίνω ποτηρίως, v. n. vi, 1, 4.
 Πίσκω, cadere, *de militibus, qui interficiuntur in proelio* i, 9, 31. vi, 2, 9.
 Πιστεύειν τοῖς χωρίοις, fretum esse locis munitis v, 4, 2. *τί τινι*, alicui fidem aliquam habere i, 3, 16.
 Πιστεύουσιν αὐτῇ *ἐπιστάμεναι*, non dubitabant se ejus fidei tradere i, 9, 8. *πιστεύομαι*, mihi fides habetur vii, 6, 33.

Πίστης ἴλασθαι, fides ei data erat i, 2, 26.
 Πιστός, fidelis, certus i, 5, 15: 6, 5. *π. γίγνομαι τινι*, habetur mihi fides ab aliquo ii, 5, 22. *πιστά*, ea quæ faciunt fidem: *ut πιστά ἴδωμαι καὶ λαμβάνω*, fidem dare et accipere i, 6, 7. iii, 2, 5. v, 4, 11. *τὰ πιστά ἰγνίτω*, fœdus ictum erat ii, 2, 10.
 Πιστότης, fides i, 8, 29.
 Πλάγια, latera agminis vi, 3, 15.
 Πλαίσιον i, 8, 9. iii, 2, 36. *ἰσώλυσεν* iii, 4, 19. *not.*
 Πλανῶσθαι, aberrare a scopo; *de oratione, quæ, quod spectat, non efficit* vii, 7, 24.
 Πλάττειν *ψυδῇ*, mendacia fingere ii, 6, 26.
 Πλῆθρον, *mensura pedum centum Græcorum, qui efficiunt pedes Parisienses 94 cum 5 digitis et 4 lineis* i, 2, 5. iii, 4, 9. *Hinc πλεθρῖαιος*, unius plethri i, 5, 4: 7, 15.
 Πλίκιν, texere, *de fundarum loris* iii, 3, 18.
 Πλοισιπτόν εἶναι, potiorum esse alio cum ejus detrimento v, 4, 15: 8, 13. præstare iii, 1, 37.
 Πλευρά, costa iv, 7, 4. *latus* iii, 4, 28.
 Πλῆν, unde *πλευρούμεθα* v, 1, 10.
 Πληγῇ, intelligitur v, 8, 12.
 Πληθος χάρας καὶ ἀνδρ. amplitudo finium et multitudo hominum i, 5, 9.
 Πλην, veruntamen i, 8, 25. *verum* iii, 1, 26: 4, 28. *nisi quod* i, 8, 20. *extraquam* i, 2, 24. iv, 1, 14. *præter c. genit.* i, 9, 9. ii, 4, 27. *etc.*
 Πλήρης, plenus i, 5, 1.
 Πλησιον, non procul ii, 2, 15. 18. *δ πλησιον*, vicinus iii, 4, 9. *πλησιαι- τος*, proximus vii, 3, 29.
 Πλήσσω, unde *παραπλήσσει* v, 9, 5. ubi erat *παραπλήσει*.
 Πλίσθος ὁπλῆ, later coctus ii, 4, 12. *γῆναι* vii, 8, 14. *not.* *περαταί* iii, 4, 7.
 Πλοῖον, navigium, *maxime de navibus onerariis* i, 7, 15. *opp.* *τρεῖς* vi, 4, 1.
 Πλοῦς, καλὰ πλοῦ v, 7, 7. *not.* *ἰὰ πλοῦς ἦ* v, 10, 33.
 Πλούμα καλόν, ventus secundus v, 9, 14: 10, 1.
 Πνίγειν, suffocare v, 7, 25.
 Πόδας, cujas iv, 4, 17.
 Πόδιον ἀσπίδος, clypei ad talos usque protensi i, 8, 9.

Παλίζω, τοὺς ἰσχυροὺς, pedibus constringere iii, 4, 35.
Παθεῖν, ulla ex parte vi, 1, 15.
Παύειν φόβον, terrere i, 8, 18. **τὸν λόχον**, cohortem instruere v, 2, 11.
προσόδους, redditus augere i, 9, 19.
παυὴς εἶναι, incommodis afficere ii, 4, 22. **παυὴς τὸν χώρον**, infestare agrum ii, 3, 23. **εὖ**, bene mereri i, 9, 11. **πάντα**, omnem operam dare iii, 1, 35. **παῦν μὴ ἀκούσαι**, impedio quo minus audiat v, 7, 27. **παῦν αἰρήσασθαι** erat i, 7, 4. ubi **ἐλίσθαι** dedi. **παῦν**, pono, fingo v, 7, 8. **Ποιεῖν** τὴν **πορείαν**, iter facere i, 7, 19. iii, 5, 18. iv, 1, 13. **πόλεμος**, bellum inferre, excitare i, 5, 9. v, 5, 24. **μάχην**, pugnare i, 7, 2. **φίλον**, sibi amicum facere v, 5, 12. 22: 6, 3. **σὺν ἡμῖν**, ignem excitare inter v, 2, 27. **παρ' ὀλίγον**, parvi facere vi, 4, 11. **περὶ πλείονος** v, 6, 22. **περὶ πάντος**, nihil impensius cupere quam ii, 4, 3. **σ. διεσθῆναι κάσας χαλκ.** a tergo relinquere saltum impeditum vi, 3, 18. **εἶ**, i, 10, 9. **σ. ἵππας** **πλευσίου**, recipere intra agmen quadratum vii, 8, 16. **σ. ἱπποσύνην**, utroque in cornu disponere vi, 3, 25. **σ. κατὰ τοὺς παρούς**, jubeo consistere contra mortuos vi, 3, 5, 6.
Παιλῖλοι τὰ ὦτα, quorum terga vario colore picta erant v, 4, 32.
Πολιμικός, rei militaris peritus ii, 6, 1. **τὸ πολυμικὸν σημαίνει**, clasticum canere iv, 3, 29. **τὰ πολυμικά** et **πολύμια** permutantur i, 6, 2. iii, 1, 43.
Πολίμμος, infestus i, 5, 16.
Πόλεμος θεῶν, vindicta divina ii, 5, 7.
Πολίζω τὴν **χωρίον**, eo loco urbem condere vi, 4, 4.
Πολιορκεῖν, obsidere vi, 1, 11.
Πόλις, civis ii, 6, 2. **πρὸ ἀποστάλει** vii, 1, 27.
Πόλισμα, oppidum iv, 7, 17. **εἶ**. **πολ.** vi, 2, 7.
Πολυτίμω, versari in civitate, civem esse iii, 2, 26.
Πολλαπλάσιοι, c. gen. multo plures quam iii, 2, 14. v, 5, 22.
Πόλλαχ' ἢ et **πολλαχού**, sæpe iv, 1, 28. vii, 3, 12. **Πόλλα**, multum, sæpe iv, 3, 2. **παλλὰ** **sc.** ὁδὸς vi, 1, 16.
Πολυάνθρωπος πόλις, incolarum multitudinem abundans ii, 4, 13.
Πολυαρχία, multorum dominatio v,

9, 18.
Πολυπραγματεῖν **εἰ**, temere se alienis negotiis immiscere v, 1, 15.
Πομπὰς παύειν, ducere pompas v, 5, 5.
Ποῦν τὰ χρήματα, labore suo parere prædam vii, 6, 41.
Πονεῖν, scelestus, qui malo est animo et infenso ii, 5, 21: 6, 29. v, 7, 33. vii, 1, 39. ineptus ad usum iii, 4, 35. **πρώγμα**, res periculosa vi, 4, 10. **τόπος**, locus iniquus, minus tutus vii, 4, 12. **Πορεύσασθαι** **εἰς** **πρὸς** procedere iii, 4, 19.
Πόντος ἡμιστεῖρος **ἔχον**, fructum laborum nostrorum percipit vii, 6, 9.
Πόντος. **ἢ** **ἐν τῷ Πόντῳ** **θάλασσα** v, 1, 1.
Παρεία, ratio itineris faciendi ii, 2, 10.
Παρεύσασθαι, terra iter facere **opp.** **navigationi** v, 3, 2. **πρὸς βασιλ.** proficisci, **f.** expeditionem fuscipere adv. regem ii, 3, 21.
Παρεύω, dare ii, 3, 5. iii, 5, 8. **παρὰ** iii, 3, 20.
Πέρας, vadium, locus fluvii, qui pedibus transiri potest iv, 3, 13. **ἢ κατὰ τὴν ἵππασιν σέρας**, via qua adscendebatur iv, 3, 20. **πέρας**, modi rei efficiendæ, adminicula ii, 5, 20.
Πέρας αἰνέου, procul ab eo i, 3, 12.
Πότερος, utrum vii, 7, 30. **πότις**—**ῆ**, utrum—**en** ii, 1, 10.
Πόντος, compotatio vii, 3, 26.
Πον, aliquo loco ii, 2, 15. **ἢ** **συν**, scubi i, 2, 27. fortasse v, 6, 17.
Πρώγμα, res molesta iv, 1, 17. **πρώγματα**, difficultates vii, 6, 24. **πρ.** **ἔχον**, negotiis implicatum esse v, 6, 5. **πρ.** **παρέχον** **τῇ χώρῳ**, infestare agros i, 1, 11. **πρώγματα**, præda vi, 1, 5. **πολ.**
Πραγματεύεσθαι ἀγαθὸν, curare, efficere commoda vii, 6, 35.
Πραῖς, præceps i, 5, 8. v, 2, 28. **ἢ** **σραῖς**, deorsum iii, 4, 25. **κατὰ τοῦ πρανὸς ἱλαίνω**, decurrere pos declivia collis iv, 8, 28.
Πράξις, res gerenda, inceptum i, 3, 16. 18. 19. ii, 6, 17. v, 10, 9. vii, 2, 30. dolus, fraudulenta machinatio, proditio vii, 6, 17.
Πράττειν τινὰ τὰ χρήματα, exigere pecunias vii, 6, 17. 40. **πρ.** **ἀγαθὰ**, bona sibi acquirere vi, 4, 8. **πρ.** **περὶ** **πλ.** operam dare ut naves conquirit vii, 2, 12. **πρ.** **πάντων**, fortuna adversa magis uti i, 9, 10. **πρ.** **ἀγὰρ**, **apud judicem** vi, 4, 18. **referre** ad militem v, 6, 28.

INDEX GRÆCITATIS.

Πράος, mansuetus, *de piscibus* i, 4, 9.
Πράως λέγειν τι, emollire verbis aliquid i, 5, 14.
Πράσι, convenit i, 9, 6.
Πρασιβίου *παρὰ βασιλ.* legatum regis esse ii, 1, 18.
Πρασιβύτης, senex vi, 1, 10. *not.*
Πρίν, donec *c. indic.* ii, 5, 33. *c. opt.* *πρίν ἀπαγάγοι* vii, 7, 57. *not.* *πρίν δὲ*, antequam i, 10, 9.
Πρὸ, de tempore: *πρὸ τῆς μάχης*, ante pugnam i, 7, 13. *de loco*: *πρὸ βασιλέως*, proxime ante regem i, 7, 11: 8, 24. *πρὸ τῶν ὁπλων*, pro castris ii, 4, 15. *πρὸ τῆς Κιλικίας*, obversus in Ciliciam, ubi aditur Cilicia i, 4, 4. *πρὸ τοῦ ποταμοῦ*, juxta fluvium ii, 2, 4. *πρὸ τοῦ ζεύγους μάχεσθαι*, ad jugum boum defendendum pugnare vi, 1, 8. *πρὸ τινος βουλευσθαι*, alicujus rationibus consulere vii, 6, 27.
Πρωγορεύω, loco et nomine aliorum verba facere, *de legationis principe* v, 5, 7.
Πρωγορεύειν, edicere, *de ducibus* ii, 2, 20.
Προεισένθαι, deligere vi, 4, 19.
Προεπιστρέφειν διώκον, ante ab inse- quendo abstinere vi, 3, 31.
Προβαίνειν νύξ, magna pars noctis exacta est iii, 1, 13. *προβαίνοντες τῷ δρισηρὶ πηδ.* finistro pede projecto iv, 2, 28.
Προβάλλειν, eligendum proponere vi, 1, 25: 2, 6. *προβ.* *τὰ ὄπλα*, clypeos prætereundere i, 2, 17. vi, 3, 16. *προβιβληρῆος* *πρὸ ἀμφῶν*, qui objecto clypeo tegit ambos iv, 2, 21.
Πρόβατα, pecora, *quæ pasuntur* ii, 4, 27. vi, 1, 3. *Προβάτιον*, ovicula vi, 1, 22. sed Codd. *πρόβατα* habent.
Προβουλεύειν, *v. n.* iii, 1, 37.
Πρόγονος, progenitor vii, 2, 22. *πρόγονοι*, majores iii, 2, 13.
Προδιδάσκω, progredi iv, 3, 28. ubi *προδιδάσκω* dedi.
Προδίδωμι, prodere ii, 3, 22.
Προδιώκειν, persequendo progredi iii, 3, 10.
Προδρομὸν, procursus iv, 7, 10.
Προεμνῆν, edicere i, 2, 17.
Προεργασμένη δόξα, ante laboribus par- ta gloria v, 9, 21.
Προελάνθω, provehi equo i, 10, 16. iii, 4, 39.
Προερεῖν vii, 7, 13. ubi erat *προερεῖν*, edicturus, denuntiaturus.
Πρόχην εἶναι, præstare iii, 2, 19. *not.*
Προηγεῖσθαι, præcedere vi, 3, 10.

Προθυμῶσθαι, cupere ii, 4, 7. iii, 4, 15. flagitare iii, 1, 9. operam dare iv, 1, 22. vii, 7, 47. alacrem prom- tumque esse ad rem suscipiendam vi, 2, 22. *προθυμῶσθαι χαρίζεσθαι*, studium bene merendi i, 9, 24.
Προθυμία, studium imperata facile faciendi i, 9, 18. *πρὸς τινα*, studi- um erga al. vii, 6, 11: 7, 45.
Πρόθυμος, libens i, 3, 19. *πολλὸν ἵτε προθυμότερον*, multo etiam alacrius i, 10, 10.
Προϊδέναι, *ἰσχυρὰν* v, 9, 8. *not.*
Προῖσθαι vii, 2, 15. *ὡς προῖεν ἀντὶ*, *not.* dedere i, 9, 9. 10. 12. *ἰσχυρὰν* *τοῖς πολ.* hostibus se ipsum tradere v, 8, 14. *ἰσχυρὰν* *ἐνὶ* vii, 7, 47. *not.*
Πρόμνη, *προϊόντης τῆς νυκτὸς*, proce- dente nocte ii, 2, 19.
Προκαλύπτειν, prætereundere, obducere iii, 4, 8. *ἢ λίσιν* *νήφειν* *προκαλύψασα*.
Προπαταδίσιν, præire vi, 1, 10.
Προπαταλαμβάνειν, occupare i, 3, 14. 16. ii, 5, 18. iii, 4, 38.
Προπίσθαι ἐν τῇ θαλά. in mare porrigi vi, 4, 3.
Προπρίν, præferre vi, 1, 26.
Προπρίν *seq. inf.* edicere, denuntiare vii, 7, 3.
Προμαχίαν, projectio turris vii, 8, 13. *not.*
Προμνηστῆριον, munimentum frontis i, 8, 7.
Προμυῶσθαι, captare benevolentiam vii, 3, 19.
Προνοῖσθαι τῆς χώρας, prospicere commodis regionis vii, 7, 33.
Προνομαι, pabulationes v, 1, 7. *not.*
Προϋνῆν, auctorem existere vi, 3, 14.
Προϋνῆς, hospes publicus, *h. e. qui hospitium habet cum alia civitate aut populo* v, 4, 2. v, 6, 11. *cf. Val- ckenar. Observat. ad Asinon. p. 201.*
Προσέμικται, præmittere vii, 2, 19. *προσέμικται*, præcedere jubere vii, 2, 14. comitari, deducere v, 9, 23. vii, 2, 8.
Προσπίνειν, propinare iv, 5, 32. vii, 2, 23: 3, 26. 27.
Προσπνῆν, *v. n.* iii, 1, 37.
Πρὸς 1) *c. genit.* *πρὸς τῶν Καρδοχῶν* iv, 3, 26. *π.* *τοῦ ποταμοῦ*, secun- dum, versus flumen *ibid.* *πρὸς τῷ ποταμῷ* pro *πρὸ* dedi ii, 2, 4. *π.* *Διῶν*, erga deos v, 7, 12. sed vide *not.* ii, 5, 20. In Appiani Libycis c. 51. editum est: *ἵνα καὶ πρὸς τοῖς Διῶνι ἀναμάρτυρα ἢ τὰ ἐμάρτυρα ἦν*

INDEX GRÆCITATIS.

καὶ πρὸς ἀνθρώπων ἀξιώματα πάντων, sed Codd. plurimi cum Edd. prioribus ἀνθρώποις πάντας habent, quod restituendum Appiano cen-
 fisco. per deos immortales ii, 1, 17. vii, 1, 29. οὐκ ἂν πρὸς τοῦ τρέπου, alienum erat ab ejus ingenio i, 2, 11. apud ii, 3, 18. vii, 6, 33. μή τι πρὸς τῆς πόλεως οἱ ὑπαίτιοι εἴη, ne quam in offensionem incurreret apud suos iii, 1, 5. πρὸς πάντων ὁμολογῶται, inter omnes constat i, 9, 20. πρὸς Διὸν καὶ Ἄνδρ. δικάσιον, quod Diis hominibusque probari possit i, 6, 6. πρὸς Διὸν ἀσιβῆς σφύ-
 σος, ratio impia, si spectas Deos; πρὸς ἄνδρ. αἰσχροί, turpis hominum examinatione ii, 5, 20. cf. ii, 3, 18. not. 2) c. dat. πρὸς τῇ τέ-
 χῃ prope urbem vii, 2, 14. οὐ πάνν πρὸς, modico intervallo ab i, 8, 14. juxta i, 8, 4. 3) c. accus. πρὸς αὐλὴν ἐρχόμενοι, ad tibiam saltare v, 9, 5. πρὸς τὸν ὀμφ. usque ad um-
 bilicum iv, 5, 2. πρὸς ἡμίαν ἦν, sub lucem iv, 5, 21. πρὸς τὸ ἀργύ-
 ριον ἔχων ἐν π. τε. prae argento qua-
 vis ratione comparato vii, 7, 41. πρὸς ταῦτα βουλευόμενοι, deliberare de his i, 3, 19. 20. ii, 3, 21. πρὸς δ' ἱνι, et præterea iii, 2, 2.
 Προάγειν πρὸς τὸ κέρα, adoriri cor-
 nu, in die Flanken fallen i, 10, 9.
 Προσκαίτω μισθόν, petere, ut stipen-
 dium augeatur i, 3, 21.
 Προβάλλειν πρὸς τὸ χ. invadere ca-
 stellum v, 2, 4. iv, 6, 13.
 Προβήσθαι, in quem ascendi posset iv, 8, 9.
 Προβέλλῃ, impetus iii, 4, 2. vi, 5, 25.
 Προσγίγνομαι, accedere vii, 1, 28.
 Προσδύνειν σινος, opus esse aliquo v, 6, 1.
 Προσδύσθαι τῆς ἀρχῆς, imperium ex-
 petere v, 9, 24.
 Προσδιδουμι, addo i, 9, 19.
 Προσδοκῶν, expectare σινε δοματ σινε
 αἰαλατ iii, 2, 34.
 Προσλαύνειν, adequitare vi, 3, 7. ap-
 propinquare cum exercitu i, 7, 16.
 Προσίχων ἐλίγος τι, parum alicujus
 auctoritatem revereri, contemnere
 vii, 6, 5. πρ. ἡτύν τι τὸν κύν, mi-
 nus curare aliquem ii, 4, 2.
 Προσῆται, par est iii, 2, 15. πρ. σούτη
 τῆς Βιοτίας οὐδὲν, nihil cum Βεο-
 tia commune habet iii, 1, 31. πρ.
 γίνε, cognatione conjunctus cum
 i, 6, 1.

Προσδύνειν, accurrere v, 7, 21.
 Πρόσδιν, olim vii, 2, 22. ante ii, 4, 5. τῇ πρόσδιν ἡμέρῃ, pridie ii, 3, 2. ἢς τὸ πρόσδιν παραλαύνειν, provehi
 ad primum agmen vii, 3, 41. δ
 πρόσδιν λόγος, libri superiores iv, 1, 1.
 Προσίσταμαι, admittere iii, 1, 30. iv, 2, 12. comprobare v, 5, 3. cupere
 vii, 3, 31.
 Προσκαίτω, v. n. iii, 2, 13.
 Προσλαμβάνειν, manum operi admo-
 vere ii, 3, 11. 12.
 Προσμίγνυμι, me conjungo iv, 2, 16.
 Πρόσδοτος, aditus v, 2, 3. reditus, ve-
 ctigalia vii, 1, 27. πρόσδοι πρὸς τοῦς
 Διούς, Deorum supplicationes v, 9, 11.
 Προσπικεῖν, annexere vii, 3, 21.
 Προσπίπτειν, accurrere vii, 1, 21.
 Προσποιέσθαι, simulare i, 3, 14. ar-
 rogare sibi ii, 1, 7.
 Προσπαύειν δυνον, auctoritate sua effi-
 cere ut v, 6, 21.
 Προσπικεῖν, munimentum pectoris
 i, 8, 7.
 Προστίθεσθαι τῇ γνώμῃ ἐνὸς scil. τῷ
 ψήφον, alicujus sententiam com-
 probare i, 6, 10.
 Προσφίρεσθαι τινι seu πρὸς τινα, se ge-
 nere erga aliquem v, 5, 19. vii, 1, 6.
 Προσχωρῶν ἑόντος, sua sponte se de-
 dere v, 4, 30.
 Πρόσχωρος, finitimi v, 3, 9.
 Πρόσω, procul ii, 2, 15. iv, 5, 2. πρ.
 τῶν πηγῶν, procul a fontibus iii, 2, 22. πρ. τοῦ ποταμοῦ v. n. iv, 3, 28.
 ἔς τὸ πρόσω περιέσθαι, ulterius pro-
 gredi v, 4, 30. ἵσαι τοῦ πρῶου i, 3, 1. not. προσωτάτω, longissime vi, 4, 1.
 Πρόσωπα, τὰ, vultus ii, 6, 11.
 Προσλαύν, priorem dare vii, 7, 25.
 Προτίεσθαι, pridie ii, 1, 3. ubi προστιεῖσθαι
 dedi.
 Προτιμῶν πλέον ἐνὸς, plus honoris tri-
 buere alicui i, 4, 14. προτιμωθέντι
 σινος, dignitate antecellere alicui i, 6, 5.
 Προτρέχειν ἐνὸς, cursu antevertere ali-
 quem v, 2, 4.
 Προφαινεσθαι, prospici i, 8, 1.
 Προφασίζομαι τὴν ἡλικίαν, ad rem de-
 trechandam utor excusatione ætatis
 iii, 1, 25.
 Πρόφασις, titulus, causa ficta quam
 quis prae se fert i, 1, 7. causa vii, 6, 22. πρόσφασιν ποιεσθαι, simulare
 i, 2, 1.
 Προφύλακας, primi exhibitores, statio

INDEX GRÆCITATIS.

ante castra ii, 4, 15. iii, 2, 1. vi, 4, 26.
Προχωρεῖν, bene procedere vi, 2, 21.
προχωρεῖν ἐς πέντες, primis mensis remotis venit ad pocula vii, 3, 26.
ἔχοντι δ' ἐν προχωρεῖν i, 9, 13. *not.*
Πρωϊνότερον, maturius iii, 4, 1.
Πρωτεύς, proteta, qui navis in prora praest, estque sub imperio gubernatoris qui obtinet puppim v, 8, 20.
Πρώτοι, principes ii, 6, 17. qui principem locum in amicitia obtinent ii, 6, 26. *νῦν πρώτοι*, statim hoc tempore; ab initio rerum gerendarum iii, 1, 38. primum, nunquam antea ii, 3, 16. priori loco quam alter *ibid.* 17. *τοὺς αὐτοῦ ἱπποὺς λαχαγὰς πρώτους περᾶσαι σιδήρι* i. e. antea v, 6, 37.
Πταίνει πρὸς τὰς πτέρας iv, 2, 3. ubi erat antea *πταίνοντι*.
Πταένουσαι, sternutare iii, 2, 9.
Πτερίξ, ala iv, 7, 15. *not.*
Πυγμα, pugilatus iv, 8, 27.
Πυκνός, frequens, de multis quæ uno loco sunt iv, 8, 2.
Πυνθανομαι, comperire, cognoscere ii, 2, 3. vi, 1, 23.
Πῶς παύει, pugno percutere v, 8, 16.
Πυρὰ ἔρημα, v. n. vii, 2, 18. *πῦρ ἀνακαίει*, ignem accendere iii, 1, 3. *σπρὰ καίου* iv, 1, 11.
Πυρὰ, rogas vi, 2, 9.
Πυραμῖς, pyramis, moles cu lata basi paulatim in acutum verticem assurgens iii, 4, 9.
Πυργομαχεῖν, turrim oppugnare vii, 8, 13.
Πυρρίχη, saltatio quæ fit cum armis vi, 1, 12.
Πυρρύνει, igne incenso aut face sublata signum dare vii, 8, 15.
Πω, unquam i, 2, 26. vi, 3, 14. usquam vii, 5, 16. *οὐκ ἔσσι πω*, nondum sciunt vii, 3, 35.
Πως, circiter, fore iii, 1, 43. v, 10, 17. *ἄλλως πως*, ullo alio modo iii, 1, 20. *τεχνικῶς πως*, cum arte quadam v, 4, 5.

P.

ῥαθυμαῖν, otio se dedere, *opp.* *πονῖν* ii, 6, 6. *ῥαθυμία*, socordia ii, 6, 5.
ῥατάκη, διὰ ἥσασ. respirandi causa et requiescendi v, 8, 16.
ῥιαν ἰδανος, fluere aqua vi, 2, 4.

ῥήρη, scitum, quod communi exercitus consensu est constitutum vi, 4, 28.
ῥιστῶν, conjicere iii, 3, 1. abjicere i, 5, 8.
ῥοφῶν, sorbere iv, 5, 32.
ῥοδμῖς, *ἰν ῥοδμῶν*, numeroſe, ad numerum v, 4, 14. v, 9, 10. 11.
ῥύμα, *ἰν τόξῳ ῥύματος*, intra teli jagitum, ex tanto spatio quantum sagitta mittitur iii, 3, 15. ubi Codex Eton. *ἰρύματος* dat.
ῥύμη, copiae iii, 3, 14.

Z.

Σάγαις, bipennis iv, 4, 16.
Σακκίον, facculus iv, 5, 36.
Σαλπιγγῆς, tubicen, intelligitur iiii, 4, 4.
Σατραπείνους χώρας, satrapæ dignitate præfite loco i, 7, 6. *εὐρε. τῶς χώρας* v. n. iii, 4, 31.
Σάτυρος, de Sileno i, 2, 13.
Σαφῶς, luculenter i, 4, 18.
Σημαίνων, signum dare *de adventu hostium* vii, 3, 43. *σημ. τῇ σάλπιγγι*, tuba signum dare iv, 2, 1.
Σήταρον, lesamum, genus leguminis in oriente i, 2, 22. vi, 2, 6. *Σητάρον* v. n. iv, 4, 13.
Σιγάτω, silere jubeo v, 10, 32. *not.*
Σίγλος, v. n. i, 5, 6.
Σιδηρία, ars, ferrum effodiendi v, 5, 1.
Σίνουαι, *οὐκίτι ἰσίνουσι* iii, 4, 16. ubi erat ante *ἰσίνουσι*.
Σιταγωγός, frumentarius, *de nave frumentum vehente* i, 7, 15.
Σιτινός, saginatus v, 4, 32.
Σιτηρίον, viaticum, *id. qd. ἰσίδιον* v, 10, 4.
Σίτων, *τῶ*, cibus i, 4, 19. *μυλῆς* ii, 1, 6. vii, 1, 33. 35. 41. *Σίτων*, frumentum ii, 4, 27. iii, 4, 18.
Σιώ, duo Dii, Dioscori, Castor et Polux vi, 4, 34.
Σιδιασμένοι καὶ ἀρπαγὴν, sparsi ad prædam agendam iii, 5, 2.
Σκίλος, crus iv, 2, 20.
Σισάσματα i, 5, 10. ubi antea erant *στυγάσματα. not.*
Σίστησθαι, considerare vii, 3, 37.
Σιναῶν τινά, induere, ornare v, 9, 12.
Σικῶν, ἡ, vestitus, stola iv, 7, 27.
Σκῶν, *τὰ*, sarcinæ, impedimenta vi, 2, 21. vii, 4, 18.

INDEX GRÆCITATIS.

Σκιοφορεῖν, portare et vehere impedimenta exercitus iii, 2, 28.
Σκιοφορεῖν, calones farcinas portantes i, 10, 3. iii, 2, 28. iv, 3, 30. **Σκιοφόρα**, *sc.* θηρία, iumenta impedimentis onerata, impedimenta i, 3, 7. iii, 3, 19. iv, 3, 25. 26.
Σκηνῶν, epulari, convivio uti iv, 5, 33. v, 3, 9. vii, 3, 15. *σκηνῶν et σκηνοῦν*, tendere, castra ponere ii, 4, 14. iv, 2, 22. vi, 2, 7. vii, 4, 11. *σκ.* *ἐν ταῖς στίγαις*, sub tectis degere v, 5, 20. *ἐν κούρῃ* iv, 7, 27. *et κατὰ τὰς κώμας*, in vicis commorari, *κατοικεῖν* iv, 5, 23. *σκ.* *ἐν ταῖς οἰκίαις*, habitare sub tectis v, 5, 11. *σκ.* *εἰς κώμας*, in vicos divertit vii, 7, 1. **Σκηῶσθαι** *κατὰ τὸν ποταμὸν* in Platonis Reip. 10, 14. p. 379. ed. Ast. mutat Cod. Reg. in *σκηῶσθαι*. uti cap. 12. *εἰς τὸν λιμένα ἑπιστάτας πατασκηῶσθαι* in *κατασκηῶσθαι*.
Σκήνωμα, tabernaculum ii, 2, 17. domicilium vii, 4, 16. **Σκηναί**, tecta vici, sub quibus milites commorantur iii, 5, 7.
Σκηπτὸς, fulmen iii, 1, 11.
Σκηπτούχης, sceptriger: *sc.* dicuntur *ευνυχοὶ* in aula regis, et Cyri, fratris regii, quia sceptrā gestant i, 6, 11 : 8, 28. cf ad Cyrop. vii, 3, 17. qui locus propter lectionis varietatem dubitationem habet, *σκηπτούχῃ* ubique pro eunuchis habendi sint, an pro cognatis regis. De utroque genere disputavit *Heeren Idem* ii. p. 436 et 438. ed. prior.
Σκίμματος, Codices in *σκιμματος* habent v, 9, 4. ubi editi libri *σκιβάσι*.
Σκληρὸς τόπος, locus asper iv, 8, 26.
Σκίλοψ, fudes v, 2, 5.
Σκοπεῖν, in speculis esse v, 1, 9. **Σκοπιῶσθαι**, loci naturam situmque speculari v, 2, 8. 20.
Σκοπεῖς, speculator, in specula constitutus, qui observat quid rerum geratur ii, 2, 15. vi, 1, 11.
Σκέρδον, allium vii, 1, 37.
Σκοταῖος ἔρχ. venit nocte ingruente ii, 2, 17. cf. iv, 1, 5. 10.
Σκῆτος, τὸ, locus obscurus, ubi quis lateat ii, 5, 7.
Σκωδορεῖται, sagittarii Scythas imitantes sagittarum jactu iii, 4, 15. ubi *Σκίδει* τ. dedi.
Σκῦταλον, clava vii, 4, 15.
Σκῦτος, coriaceus v, 4, 13.
Σμῆνος, alveare iv, 8, 20.
Σοφῆ, prudens i, 10, 2.
Σοφία, musica perita i, 2, 8.
Σοσιζεῖν τὸν ἱερεῖδιον, commeatu

penuria laborare ii, 2, 12.
Σπάνος, penuria vii, 2, 15. *σκ.* *βίος*, rei familiaris inopia vi, 2, 8.
Σπάρτον ἱστραμῖνον, funis tortus iv, 7, 15.
Σπᾶσθαι, stringere i, 8, 29. *ἱστραμῖναι τὰ ξίφη*, ensibus districtis vii, 4, 16.
Σπείδον, libare iv, 3, 13. **Σπείδωσθαι**, foedus facere i, 9, 7. iii, 5, 5. 16. iv, 4, 6. *σκ.* *σπείδω*, foedus facere iv, 1, 1. *σπείδωσθαι τινι*, beneficium foederis concedere alicui ii, 3, 7.
Σπῆλός, vide ad iii, 3, 20.
Σπῆσαι, pacta, foedus i, 9, 8. ii, 1, 21. *σπείδω* *σπῆναι*, *syn.* *σπείδω*, libare iv, 3, 14.
Σπουδαιολογεῖσθαι, gravibus de rebus sermonem habere, gravia deliberrare i, 9, 28.
Σπουδῇ, festinatio iv, 1, 17. celeritas, studium i, 8, 4. *σπουδῇ*, illico vi, 5, 14.
Στάδιον et στάδιος, mensura 125. passuum i, 4, 1. 4. ii, 4, 13. iii, 4, 3. vi, 2, 5. *στάδιον ἀγωνίζεσθαι*, in stadio decertare *h. e.* semel decurrere stadii spatium designatum iv, 8, 27.
Σταθμός, mansio, castra : quando exercitus unam noctem aliquo loco pernoctat, aut plures dies commoratur i, 2, 5 : 7, 14 : 8, 1. ii, 4, 12. iter inter bina castra i, 5, 5. 7. ii, 2, 12.
Στασιάζειν τινι, diffidere ab al. ii, 5, 28.
Στασιότης, v. n. vi, 4, 6.
Σταυρός, vallus, palus, *id. qd.* *στέλεψ* v, 2, 21. *coll.* §. 5. vii, 4, 14.
Σταύρωμα, circumvallatio, agger *sc.* vallum palis infixis munitum v, 2, 15. 19.
Στιγῆ, sebum, *διλφίτων*, *Θήραν* v, 4, 28. *not.*
Στιγᾶσματα, erant i, 5, 10. ubi dedi *στυγᾶσματα*. *not.*
Στιγῶν, tectum vii, 4, 12.
Στυβόμεναι ὀδοί, viæ tritæ i, 9, 13.
Στίλλεσθαι, ornari, indui iii, 2, 7. iter facere v, 10, 13. *κατὰ γῆς*, terrestre iter facere v, 6, 5.
Στινά, loca angusta iv, 5, 1. *στυνωρίζαι* iii, 4, 19. *not.* *εὐ τὸ στυνόν* iv, 1, 3. *not.* *Στυνοχρεία*, angustiae i, 5, 7.
Στιργεῖν, diligere animo ii, 6, 23.
Στίριεσθαι, privatum esse, carere iii, 2, 2.
Στίρεσι, pectus i, 8, 26.

INDEX GRÆCITATIS,

- ἄνθρωπος**, constanter, forti animo iii, 1, 22.
- ἄνθραξ**, cippus, pila v, 3, 13.
- ἄνθος**, totus herbaceus, frues frondium et foliorum v, 9, 4.
- ἄνθος**, vestigia i, 6, 1. vi, 1, 24. vii, 3, 43.
- ἄνθρον** ἀνθρῶν τὰ ἴμπερ. partes corporis anteriores lineis spiralibus notare v, 4, 32.
- ἄνθος**, globus, densum agmen, manibus equitum i, 8, 13. 26. vi, 5, 26.
- ἄνθρον**, h. e. interprete Suida, ἔσπερα, strigilis i, 2, 10. Hujus usus erat in balneo ad sordes et strigmenta amercitatorum a corpore radenda. Vid. *Mercur. de Arte gymnast.* i, 8. p. m. 31.
- ἄνθρος** iii, 3, 20. not. cf. iv, 1, 18.
- ἄνθρος**, exercitus i, 2, 5. ii, 2, 12. expeditio v. n. ii, 2, 10. iii, 1, 9. 10. ὁδὸν ποιεῖν, iter facere iii, 3, 2. ὁδὸν ποιεῖν πάλιν, in itinere pergere i, 3, 16.
- ἄνθρος**, ostium, aditus aedium iv, 5, 25. ostium fluminis v, 10, 1. ostium Ponti vi, 2, 1. vii, 1, 1. primum agmen iii, 4, 42. 43. frons aciei v, 4, 22. παρὰ τὸ ὄμμα v. n. v, 2, 26. Arrianus *Tactic.* ubi explicat Μῆκος φάλαγγος, τὸ πρῶτον ἐκ τῶν λοχαγῶν σύνταγμα, ὃ ἐπὶ μὲν ἰσθμῷ ἀσπάζεται ἀπὸ πλάτος εἰς πλάτος διακύνει καλῶνται δὲ τοῦτοι καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα καὶ πρῶτον ζυγῶν et cet.
- ἄνθρος**, expeditio iii, 1, 9.
- ἄνθρος**, expeditionem suscipere ii, 1, 14. ἐπὶ ὅμα, arma capere adv. al. iii, 1, 18. ἄνθρος, expeditionem suscipere, bellum inferre, arma capere ii, 1, 1: 3, 20. 25. v, 4, 34: 6, 24. vii, 1, 29. ὅμα. εἰς τ. τ. χάρας, exercitum ducere in hæc loca i, 9, 14.
- ἄνθρος**, exercitus i, 2, 18. castra i, 5, 12.
- ἄνθρος**, c. genit. ducem esse i, 4, 3. ἡμῶν iii, 2, 27. vii, 6, 40. ὅμα. ὅμα. ἔ. præfectura mercenariorum ii, 6, 28. cogere eligere iter illud, in quo jumenta incedere possunt iii, 2, 27. ὅμα. ἀλλῶν, honestius suppeditare consilium ii, 2, 13.
- ἄνθρος**, munus imperatoris vii, 1, 41. consilium imperatoris ii, 2, 13.
- ἄνθρος**, muneris imperatorii avium esse vii, 1, 33. not. Hesychius ὀνθροῦν τὸ ἐπιθυμῶν τῶν
- ὀνθροῦν**, Suidas rectius ὀνθροῦν, Photii Lexic. MS. ὀνθροῦν habet.
- ἄνθρος**, castra ponere ii, 4, 10. castra habere ii, 2, 15. iv, 4, 8. in vicis commorari ii, 2, 17. iv, 5, 11. ὅμα. παρὰ τινι, castra aliquis sequi i, 3, 7.
- ἄνθρος**, exercitus i, 10, 18.
- ἄνθρος**, torques i, 2, 22: 8, 29.
- ἄνθρος**, suos convertere iv, 3, 26.
- ἄνθρος**, conversi iii, 5, 1.
- ἄνθρος** ἢ μυγᾶλη, struthiocamelus v. n. i, 5, 2.
- ἄνθρος**, saccus, in quo vestes stragule reconduntur, isque lorica confringitur v, 4, 13.
- ἄνθρος**, vultu torvus ii, 6, 9. opp. φαδρῶν ἐν πρῶτον §. 11.
- ἄνθρος**, cognatus, de iis qui eadem civitate sunt donati, v. n. vii, 2, 31.
- ἄνθρος**, convenire aliquem ii, 5, 2. vii, 2, 19. ἀλλῶν, congregari i, 2, 27. consuevit de coitu i, 2, 12. v, 4, 33.
- ἄνθρος**, crura inflectere v, 8, 10.
- ἄνθρος**, vultu torvus v. n. vii, 3, 32.
- ἄνθρος**, aliquem adjuvare in subigendis aliis ii, 1, 14.
- ἄνθρος**, in locum constitutum vi, 1, 4. παρὰ τὸ ὅμα. v. n. vii, 2, 7.
- ἄνθρος**, adjuvare in cædendo iv, 8, 8.
- ἄνθρος**, coire propius, se contraire iii, 4, 19.
- ἄνθρος**, concedere v, 2, 9.
- ἄνθρος**, comprehendere, in vincula conjicere i, 1, 3: 6, 4. iii, 1, 2.
- ἄνθρος**, convocare concionem militum v, 6, 37.
- ἄνθρος**, ὅμα. ἀνθροῦν, delectum militum habere i, 1, 6.
- ἄνθρος**, conventus v, 6, 22. conventiculum v, 7, 2.
- ἄνθρος**, intellego λόγους iv, 6, 14. not. λέγειν, constituere collem, de colle inter ipsos conveniebat vi, 1, 3. χεῖρα ἐπὶ τινι, pecunias conferre alicui i, 1, 9. ἐν τινι, hospitium inire vi, 4, 35. χεῖρα ἐπιβλημένη ἴστωι, hordeum in usum equorum congestum iii, 4, 31. sed vide annot.
- ἄνθρος**, τῶντα συμβαίνοντες iv, 2,

INDEX GRÆCITATIS.

α. habent Codd. ubi editur συνδίνω.
Συμβολῆν ἀλλήλους, inclamare se mutuo, clamore excitare vi, 1, 6.
Συμβολῆσαι iv, 2, 1. ex conjectura Mureti.
Συμβολή, congressus *pugnantium* vi, 3, 32.
Συμβουλίσαι, consilium dare ii, 1, 12. vi, 4, 29. τὴν πορείαν, itineris esse auctorem v, 6, 12. συμβουλεύειν δαίτην, consilium petere abs al. v, 6, 2, 1, 10. sine casu i, 7, 2.
Συμβολή ἡμέρα, v. n. v, 6, 4.
Συμβολῆν, adfectum esse iv, 5, 27. *not.*
Σόρμαχα, auxilia, commoda, ea quæ adjuvant conatus alicujus ii, 4, 7.
Συμμετέχειν, una participem fieri vii, 8, 17.
Συμμεγνῆσαι τινι, se conjungere cum al. iv, 2, 8. vi, 1, 24.
Σύνπαντα, vñ, universa, omnia in unum collecta iv, 3, 2. τὸ σύνπαν, omnino i, 5, 9.
Συμπεδοῖν, confringere iv, 4, 11.
Συμπίπτειν, congruere i, 9, 6.
Συμπεσιέειν, magister bibendi v, 9, 30.
Συμπεράττειν τινι, adjuvare aliquem i, 1, 8. v, 4, 9: 5, 23. vii, 4, 13.
Συμπερθεραπεύειν, una operam dare vii, 1, 5: 2, 24.
Συμπεῖν τινι τῶν πόνων, tolerare c. al. egestatem vii, 6, 20.
Σύμφων, ita esse dico, aio v, 8, 8.
Σὺν τῇ δικαίᾳ καὶ παλῇ, iustis et honestis artibus ii, 6, 18. *ὅν* δαίσις, Deorum immortalium beneficio iii, 2, 8. 11. v, 8, 19. *ὅν* τὰς ἐνολαίς, amici stolis iv, 5, 33. *ὅν* intelligitur i. 7, 14. ii, 2, 12.
Συνάγειν, convocare i, 3, 9. coarctare, contrahere i, 5, 10.
Συνάγειν αἰνους (ἢ τῶν), scelerum societate cum iis inita ii, 6, 27.
Συναδράζειν, dedi iv, 4, 10. *not.*
Συναπνῆναι τι, concedere alicui aliquid vii, 7, 31.
Συναποῖν, exaudire v, 4, 31.
Συναλίσσειν, congregare vii, 3, 48.
Συναλλάττειν δαίτην τινι δαίτην, cum civibus in gratiam redire i, 2, 1.
Συναπαράττειν τινι μισθὸν vii, 7, 14. *not.*
Συναστάναι μάχην, pugnam committere i, 5, 15.
Σύνδουσι πωλίσθαι, jubeo apud me cenare ii, 5, 27.
Συνδιασπένδειν, pacisci iv, 8, 23.

Σύνδου λόχου, binæ cohortes vi, 3, 2.
Συνιστέειν, una ingredi iv, 5, 10.
Συνεπιβιβάζειν, adjuvare ut emergant i, 5, 7.
Συνεπιπαροῖζειν, adjuvare in se comparanda v, 8, 25. *not.*
Συνιστάνειν, comprobare vii, 3, 36.
Συνισπένδειν, v. n. vii, 4, 6.
Συνισπένδειν, adjuvare quo celestius emergant i, 5, 8.
Συνισπένδειν πάντα, omnia omnino perdere v, 8, 20.
Συνέχειν, convenire deliberandi causa iii, 5, 7.
Συνισπένδειν, de hoc verbo vide dicta ad v, 8, 25.
Συνέχειν, continere ne dilabatur vii, 2, 8.
Συνῆδον, collatari, gratulari v, 5, 8. vii, 7, 42.
Σύνθημα, tessera militaris i, 8, 16. vi, 3, 26. vii, 3, 34. de quo convenit inter plures iv, 6, 20.
Συνδῆν ὃν ἡ βασις ἀρχὴ ἰσχυρὰ ὄντα, licebat intelligere Regis imperium esse firmum i, 5, 9.
Συνίστημι, contrasendo iii, 1, 8. v, 9, 23. *συνίστασθαι*, conspirare, societatem inire v, 10, 9. *συνίστασθαι* ἀδελφούς, conglobati, collecti in unum vii, 3, 47. *συνιστάναι* vii, 6, 26. *not.*
Σύνδον, congressus, *de militum* *congregatu* i, 10, 7.
Συνείδειν ἑαυτῷ πάντα ἐπιμαρτυρεῖν αὐτὸν, scio eum a me omnino esse deceptum i, 3, 10.
Συνολοβύζειν, conclamare iv, 3, 19. *proprie de mulieribus cum clamore precantibus in saceris. vid. Casaubon. ad Athen. vii. 10.*
Συνεῖν ἀλλήλους, intueri se iv, 1, 11. v, 2, 13.
Συνουσία, colloquium ii, 5, 6.
Συντάττειν δαίτην, aciem instruere i, 3, 14. dispersos et confusos in ordinem redigere i, 10, 5. *συντάττειν*, instruere vi, 3, 30. pacisci v. n. vii, 1, 35.
Συντίθεται, pacisci i, 9, 7. constituere, *verabrenden* iv, 2, 1. 2. *φιλίας*, amicitiam inire ii, 5, 8. *καὶ* λαν, pro trajectu mercedem pacisci v, 1, 12.
Συντομονάτη ὁδὸς, maxime compendiarια via ii, 6, 22.
Συντρέφειν, conviciare i, 9, 31.
Συντρέφειν, confringere iv, 7, 4.
Σύμφων et *σύνφων*, consuere iv, 2, 19. v, 2, 3.

INDEX GRÆCITATIS.

ἄν, aper v, 3, 10.
Συμυλάσθαι, colligere vasa i, 3, 14.
 ii, 1, 2. iii, 4, 36. ubi erat antea
παράση.
Σύνεσθαι, contubernales v, 7, 15.
Συνεσθῆναι, confuere, confringere futu-
 ris i, 5, 10.
Συνεπαράσθαι, conglobari i, 8, 21.
Συνεπαράξαι, una celeritatem adhi-
 bere ii, 3, 11.
Συνερατύνεσθαι, una cum copiis suis
 proficisci i, 4, 3. vii, 3, 14: 4, 20.
 21.
Συνερίβηναι i, 10, 6. ubi vitio opera-
 rum relictum *συνεραβήναι* veri
συνεραβήναι locum occupavit.
Συχνόν, complures v, 4, 16. *συχνόν*
χρόνον *δουραον*, longo tempore post
 i, 8, 8. *συχνόν*, multum, magno
 spatio i, 8, 10.
Σφαγιάσθαι, victimam mactare iv,
 3, 18: 5, 4. vi, 2, 25: 5, 8.
Σφάγια, τὰ, exta i, 8, 15. iv, 3, 19.
 vi, 3, 8. 21. vide in *ισφά*.
Σφαίρειναι, in modum sphaeræ v, 4,
 12.
Σφάττειν, jugulare iv, 5, 16. *σφ. εις*
δυσίδα, sanguinem victimæ clypeo
 excipere ii, 2, 9.
Σφιδόνειν, fundis uti iii, 3, 7. ubi
 Edd. vet. *ισφιδόνειν*.
Σφιδόνειν, funda iii, 3, 18. saxum
 funda emissum iii, 4, 4. v, 2, 14.
 vii, 8, 18.
Σφιδόνειν, funditor iii, 3, 6. 16.
Σφιδόνειν, ingens rerum penuria
 i, 10, 18.
Σχιδία, ratis, navigium ex tempore
 structum ii, 4, 28. i, 5, 10.
Σχιδόνειν, propemodum vi, 2, 20.
Σχίσμα, forma aciei i, 10, 10.
Σχίζειν *ξύλα*, findere ligna i, 5, 12.
 iv, 4, 12.
Σχολαία *πορεία*, tardum iter i, 5, 9.
Σχολαίως, segniter, tarde i, 5, 8.
Σχολά, tarde iii, 4, 27. iv, 1, 16.
Σχολά, otium est mihi ii, 3, 2.
Σχίσθαι, se servare ii, 1, 19. saluum
 redire in patriam iii, 1, 6. saluum
 discedere vi, 4, 18. *ισφ. δαλ.* saluum
 pervenire ad mare vi, 3, 20. *ις*
ἑλλάδα, incolumem redire in Græ-
 ciam vi, 2, 8.
Σός, saluus vii, 6, 32.
Συντηγίας *μισθός*, merces pro reditu
 salvo v, 6, 31.
Συντήρια *θύνα*, ob salutem acceptam
 sacra facere iii, 2, 9. v, 1, 1.
Συμφέρειν, corrigere, ad meliorem
 frugem reducere, in officio conti-
 nere v, 9, 28. vii, 7, 24.

Συμφέρειν, modestia, moderatio i, 9,
 3.

T.

Ταμίανθαι, pro arbitrio institueret ii,
 5, 18.
Τάξις iv, 1, 28. *ταξίς*.
Τάξις, ordo i, 2, 18. *ις τῇ τάξει*, suo
 quisque ordine v, 5, 21. *ις τάξει*
ταμιανθαι, sequi ordine servato v, 4,
 24. i, 8, 19. *ις τάξει* *ἔχων* *πρὸς αὐ-*
τῷ ἰλίχον, paucos ante se habere
 qui ordinem servarent i, 7, 19. *τῇ*
τάξει *ἔχων*, constitutum esse ordine
 iv, 3, 29. ratio agminis iii, 4, 19.
 48. *τάξις*, agmina secundum na-
 tiones v. n. i, 8, 8. Certus nume-
 rus peditum, cohors i, 2, 16. i, 5,
 14. iv, 7, 2.
Ταπεινὸν *παράχων*, factum et insolent-
 tiam alicujus frangere ii, 5, 13.
Ταπεινόν, deprimere alicujus factum
 et jactantiam vi, 1, 18.
Τάπηδες, tapetes vii, 3, 18.
Ταρατύνειν, turbare motuumque au-
 ctorem esse v, 10, 9.
Τέρας, tumultus i, 8, 2.
Ταρχύειν, sale condire v, 4, 28.
Τάττειν, locum capere in acie i,
 7, 9. *τὸν τιν*, a partibus alicujus
 stare iii, 2, 17. *ταταγμέναι*, instru-
 ti iii, 3, 6. *ταχθείς*, iussus i, 6,
 6. *πορ.* iv, 6, 22. v, 4, 16: 8, 5.
Ταύτην, hoc loco iv, 5, 36. hac iv, 6,
 21. hac via et ratione iii, 2, 32.
ταύτην—δτι, propterea—quod ii, 6,
 7.
Τάφος, sepulcrum i, 6, 11.
Τάφους, fossa cum aggere vi, 3, 3. *τ.*
δυσπότη, fossa ducta i, 7, 14. *τ. ἀνα-*
βιβλημένης, fossa ducta humo egesta
 v, 2, 5.
Τάχος, fortasse v, 2, 17. mox illico
 iv, 4, 12. *πορ.* ut Cyrop. iii, 3, 66.
 vi, 5, 13.
Ταχὺ *ἔσται*, brevi redire ii, 3, 6. *τὴν*
ταχύτητα, quam primum i, 3, 14.
ὡς τάχιστα *ἵως διεσπαστο* iv, 3, 9.
πορ.
Τι, absolute pro *καὶ* i, 9, 5. iii, 2, 16:
 4, 24. *respondet αὐτῇ* iv, 5, 28.
Τις, quadrigæ iii, 2, 24.
Τίτιν *ἔσται*, sursum tendere iv, 3, 21.
Τυχίζειν, munire vii, 2, 36.
Τῦχος, castellum i, 4, 4. iii, 4, 10.
 vii, 3, 19: 5, 8. moenia urbis v,
 5, 6. vii, 1, 38. 39: 2, 13.
Τιμαίρειν *τιν*, conjecturam capere
 ex aliqua re iv, 2, 4.

INDEX GRÆCITATIS.

Παραδείκτον, indicium, signum iii, 2, 13. *seq. μὴν* i, 9, 29.
Τίλων, solvere vii, 1, 6: 2, 27.
Τίλωνται, vitam finire i, 9, i. ii, 1, 1. *τίλωνται*, tandem iv, 5, 16. vi, 1, 8.
Τίλας, τὰ, ephori, magistratus Spartanorum ii, 6, 4. vii, 1, 34.
Τίλος, tandem i, 10, 13. ii, 3, 26. v, 5, 3.
Τίμαχος, frustum *proprie* *salsamentorum* v, 4, 28.
Τίταρος, vadum palustre vii, 5, 12.
Τιριβιδιον, v. n. iv, 4, 13.
Τιτραμυρία, quadruplum vii, 2, 36: 6, 1.
Τῶχος, vas v, 4, 28. vii, 5, 14.
Τεχνάζειν, callide agere vii, 6, 16.
Τίτη πάσι καὶ μηχανῇ, summo studio, v. n. vii, 2, 8.
Τίως vii, 7, 55. primum vi, 1, 5. antea vii, 5, 8. 13: 6, 29. participio junctum iv, 2, 12. *not.* v, 4, 16.
Τῆς, hoc loco vii, 2, 13. *τῇ μὲν*, hæcenus, ex hac parte, ita v, 9, 20.
Τίσις, liquefieri iv, 15.
Τήμερον, hodie i, 9, 25.
Τίαντα ἔσθαι ἰχθυὶν ii, 5, 23. *not.*
Τιαροῦται ἰγγυτάτω, proxime accedens ad tiaræ figuram v, 4, 13. *de figura tiaræ vid. Briffon. de R. Pers.* i. 48. *segg.*
Τίθιναι ἀγῶνα, certamen proponere i, 2, 10. *τίθισθαι* τὰ ὅπλα, armatos consistere i, 6, 4. iv, 2, 16: 3, 17. v, 2, 8. 19. vi, 3, 3. vii, 1, 22. i, 5, 14. *δίδωμι* τὰ ὅπλα *ἀντιστάμενοι*, sub armis et acie instructa conquirecebant i, 10, 15. *τίθ.* τὰ ὅπλα *εἰς τάξιν*, instructis ordinibus consistere ii, 2, 21. v, 4, 11. *τίθ.* τὰ ὅπλα *ἐν τάξει* ii, 2, 8. *τίθ.* τὰ ὅπλα *κατὰ χώραν* i, 5, 17. *τίθ.* ἀντία τὰ ὅπλα iv, 3, 26. In *Æliani* v. h. 3, 43. *Κροτωνίδαυς γὰρ ἰσχυρία ὅπλα δίδωμι ἀνίσταται ὅτι αὐτοὶ ἰγνύντο*. male ex Codd. mutavit in *ισχυρία* Perizonius, et qui ducem cum secuti sunt. In formula hac interpretanda multifariam errarunt vetustissimi etiam Interpretes Homeri, Thucydidis et aliorum scriptorum. Rectam in viam inducere eos aggressus est primus recentiorum Franc. Vigernus, Gallus, in Commentariis ad Eusebii Præp. Evang. 13. c. 19. p. 68. ed. sec. qui præcepta eadem paulo accuratior posuit in libro de Gr. Diſt. Idiotismis p. 297—300. Sunt tamen adhuc loca non pauca

scriptorum, in quibus lector attentus adhæreat, quibusque interpretationem illam quadruplicem a viro docto positam nullo modo accommodare liceat. De locis Xenophonteis nunc mihi dispiciendum est; antea tamen veterum Interpretum errorem annotare lubet, qui recentiores nonnunquam transversos etiam egit. Scholiastes quidem Thucydidis triplicem attulit interpretationem dictionis. Primum igitur *τίθισθαι* τὰ ὅπλα libri 4. cap. 44. et libro 8. interpretatur *ἀποτίθισθαι*; sed in libri 2. cap. 2. *δίδωμι* *εἰς τὴν ἀρχὴν* τὰ ὅπλα explicaturus adhibet verbum *παρατίθισθαι*, quod est arma inducere. Idem libri 2. cap. 2. *τίθισθαι* *παρ' αὐτοῦ* τὰ ὅπλα interpretatur *ὅτι αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν* τὰ ὅπλα, quæ non est diversa a priore (*παρατίθισθαι* τὰ ὅπλα) interpretatio. Hanc eandem secutus est Harpocratio et qui eum exscripsit Suidas, ubi ponit: *δίδωμι* τὰ ὅπλα *ἀπὸ τοῦ παραδίδωμι καὶ ἐπιτάσσω*. *Δημοσθένης καὶ Ὀμήρου καὶ Διοχίτης*. Oratorum quidem loca posuerunt Interpretes; Homericus autem extat Iliadis 2. versu 382.

οὐδ' ἔρχεσθ' ἰσὶ δῶσαν, ἵνα ἐπὶ
 γαμῶν ἄρσεν
 οὐ μὲν τις λόγῳ θηξέσθω, οὐδ' ἀ-
 σίδα δίδω,
 οὐδ' ἂν τις ἰσχυροὶ δίδωσι δότω ἀνυ-
 πώδισσι.

ubi male Scholia Veneta *παρατίθισθαι* interpretantur, paulo rectius Scholiorum brevium auctor *ἐπιτάσσω*, recte Heyne *instruere, mundum* *se ad pugnam milites hortatur imperator*, et similis est locus Xenophontis Hellenicorum 7, 5, 20. *ὅτι παραγγίλιν αὐτοῖς παρασκευάζεισθαι ὡς μάχης ἱστορίας, παραδίδωμι μὲν ἰσχυροῦντο οἱ ἰσχυροὶ τὰ πρῶτα—σάντες δὲ ἀποπύοντο καὶ λίγχα καὶ μαχαίρας, καὶ ἱλαμμένοντο τὰς ἀσπίδας*. Affinis est sententia loci in Cyri disciplina .vi. 5, 3. ubi Cyrus milites sociorum hortatur, ut in tentoriis cœnam apparatus capiant: *τὰ δ' ἐν ταῖς σκεναῖς αὐτοὶ ἱσχυροὶ* (i. e. curate et custodite) *καὶ τὰ ὅπλα οὐ τίθισθαι*: οἱ γὰρ ἐν ταῖς σκεναῖς ὄσων φίλοι ἡμῖν. ubi Zeunianus Index *expedire arma, in promptu habere* interpretatur. Posterior ratio verior est.

INDEX GRÆCITATIS.

Utile erit meminisse, ὄπλα interdum simpliciter poni pro castris, ut in Cyrop. vii. 2, 5. *ὡς ἴδε τὰ τῶν Καλδαίων ὄπλα ἔρημα.* ubi tamen tentoria vertere maluit Muretus. Rationem significationis ex Gallico Anabases interprete explicare conatus sum ad Hellenicorum ii. 4, 6. ubi est: *Θίμειος δὲ τὰ ὄπλα ἔσεν πρὸς τὴν εἰσοδὸν ἐπὶ τὰς ἀπὸ τῶν φρουρῶν, ἡσυχίας ἔχον.* ubi statim sequitur: *ἰς ταύτην ἀναλαμβάνοντες οἱ πρὸς Θερασίου τοῦ ὄπλα, δέσμευον προσήκοντα.* Ex verbo ἀναλαμβάνοντων apparet arma militum deposita fuisse antea, et ad impetum faciendum deinde resumta. ὄπλα τιθέναι igitur cum de quiete et castris militum ponitur, ita videtur interpretandum, ut cum Gallo supra nominato intelligamus simul arma militum deposita et ordine ante tentoria in castris collocata. Hinc *πρὸς τῶν ὄπλων* Anab. ii. 4, 15. *ἀντὶ τοῦ καστὰς*, *ἔκδοον τῶν ὄπλων* v. 7, 21. *ἐντὸς τοῦ καστὰς*, et ubi deliberant duces et centuriones congregati, *ὡς τὸ πρὸς τοῦ τῶν ὄπλων ἐκδοθέντων* iii. 1, 33. ut Homerici duces ante castra et fossam circum castra ductam deliberant ibi, 10, 201.

Paulo diversa est ratio, cum milites aliquo profecti subito conficiunt in armis, et *τίθενται τὰ ὄπλα* dicuntur. Ita Anab. i, 5, 13. Clearchus injuriam passus a Menonis militibus *καταφύγου ὡς τὸ ἰαυτοῦ ἐργάσιμα καὶ ἰσθὺς παραγγέλλου ὡς τὸ ὄπλα*, quem locum ipse Xenophon omnium optime interpretatur, dum cap. 8. sect. 3. ait: *ταῖς τι ἄλλαις πᾶσι παραγγέλλειν ἔξω τίθενται καὶ καθίστασθαι ὡς τὸ ἰαυτοῦ τῶν ἰαυόντων.* Menon ipse, ubi turbas concitari videt, *ἰπὶ τὰ ὄπλα τρέχον* dicitur; Proxenus sedare turbas volens *ὡς τὸ μόνον ἀμφοτέρων ἔχον ἴδον τὰ ὄπλα καὶ ἰδόντο τὸν Κλέαρχον μὴ ποιῆν ταῦτα.* Cyrus denique accurrens Clearchum et Menonem sedat; itaque *σπονδάμενοι ἀμφοτέρω κατὰ χώραν ἴδοντο τὰ ὄπλα*, i. e. *regressus uterque ad castra cum in locum, ubi antea positi fuerant, armis depositis conquiescit.* Hinc apparet, Interpretes veteres, qui *τίθεναι τὰ ὄπλα* interpretati sunt *ἀπατίθεναι*, *deponere arma*, non omnino a sensu dictionis aberrasse; verum addita opus erat annotatione, *ἀποτίθεναι*

mis castra castra et custodia fuisse a milite. Sequitur dictio *τίθεναι τὰ ὄπλα ἀντία*, quam ex Herodoti i. cap. 62. posuit Vigerus, ubi est: *ἀπικνίσονται ἐπὶ Παλλανίδος Ἀδριατικῆς ἰσθμὸς καὶ ἀντία ἴδοντο τὰ ὄπλα*: quæ vir doctus interpretatur: *castris positis obfidere cepit.* Sed dicitur etiam de agmine hostibus opposito et ad eos converso apud nostrum Anab. iv. 3, 26. *Πρωτόν δὲ ἐνερψας πρὸς τοὺς Καρδοχίους, ἀντία τὰ ὄπλα ἴδοντο.* ubi satis bene Zeune: *acies instructa adversus eos.*

Cum milites sumtis armis in ordines rediguntur, *ὡς τῶν τὰ ὄπλα τίθενται* dicit Xenophon Anab. ii. 2, 21. ubi terrore panico nocturno sed vano turbatum exercitum Clearchus *παραγγέλλει ὡς τῶν τὰ ὄπλα τίθενται*, *ἡμεῖς ἔχον, ἵνα ἂν ἡ μάχη.* Similiter v. 4, 11. milites navibus advecti: *οἱ μὲν δὲ ἐπὶ τῶν ὡς τῶν ἴδοντο τὰ ὄπλα, ἡ δὲ ἡμεῖς—οἱ δὲ μόνον ἐπὶ τῶν ὡς τῶν.* Denique ubi in ordines redacti milites in armis consistunt, *ὡς τῶν τὰ ὄπλα τίθενται* dicuntur, Anab. ii. 2, 8. *καὶ ἀπικνίσονται—σπᾶν Ἀρμίων καὶ τὴν ἐκείνου στρατιὴν ἀμφὶ μέσας τὰς νύκτας* καὶ *ὡς τῶν ἴδοντο τὰ ὄπλα ἐπὶ τῶν ὡς τῶν καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων σπᾶν Ἀρμίων.* Similiter vii. 1, 22. *τίθενται τὰ ὄπλα ὡς τῶν ὡς τῶν.* quæ Vigerus vertit: *ordine armati constitite.* Cui dictioni respondet verba sect. 24. *ἵνα ἂν ἴδοντο τὰ ὄπλα καὶ κατηγεμίσθοντο, ἐν γὰρ τῷ Πρωτόν τῇ στρατιᾷ καὶ λίγῃ ταύτῃ, quæ Vigerus vertit: robustam ordinem acies et quietam constituit.* Zeune: *ubi armati sunt omnes, minus commode.* Superest locus Xenophonis in Hellenicis ii. 4, 12. *ὡς δὲ προῖσθαι οἱ ἰαυτοῖς, Θερασίου τοῦ τῶν μὲν ἀντὶ τῶν καλίστης τῶς ἀντίας, καὶ ἀντὶς θίμειος, τὰ δ' ἄλλα ὄπλα ἔχον, κατὰ μίσην τοῦδε, ἴλεον.* Sequitur ibi sect. 19. *ἀλλ' ἰπὸν ἀπὸ τοῦ τὰ ὄπλα, unde clarissime apparet, τίθεναι τὰ ὄπλα esse interdum simpliciter *deponere arma*.*

Quod ἀναλαμβάνον dicit Xenophon, idem ἀνακνίσθαι τὰ ὄπλα alii voluerunt esse. Locus est clarissimus Platonis septimo de Legibus p. 373. ed. Bipont. ubi muliebri genus in armis exercendum esse præcipit: *γυναικες δὲ λαβόντες*

INDEX GRÆCITATIS.

καὶ ταῖς καὶ Σίτων καὶ ἀναγίστας
δούλων ἀμύκτας. ubi Ficini versio-
nem: mulieres autem castra ponere,
bedines struere et arma sumere atque
deponere, merito taxavit Vigerus ad
Eusebium l. c. ipse vero Σίτων in-
terpretatur cum armato militi con-
sistendum est, nec invadendus sed en-
trelandus hostis, militari tamen or-
dine studiose diligenterque servato.

Denique ἑσπλίζων dicitur impe-
rator, qui milites armatos castris
educit ad praelium, et recte Hefy-
chius ἑσπλίζων interpretatur ἑσπλί-
σασθαι πάλιστας. Ita est in Cyrop.
iii, 3, 11. ἑσπλίζων τὴν στρατιάν καὶ
παύταξ ἀλλοτρετά. Cf. iv, 5, 22.
vii, 4, 16. Zeunianus Index satis
bene iudeo arma capere vertit; sed
educitio e castris adjungenda erat.
Hinc male idem ἑσπλίζουσαι ver-
tit arma capere, induere: multo
vero ineptius in τῇ ἑσπλίζουσιν Anab.
i, 7, 10. dum arma expediunt, dum
expeditus armatur. quod addita do-
ceat ἀμύκτας ἱγίστε τῶν Ἑλλήνων.
Milites enim dura armantur, non
recensentur: ἑσπλίζουσαι καὶ παύ-
σασθαι εἰς τὴν λαόν τὰς jungit
Anab. i, 8, 3. In loco Cyrop. i, 4,
28. ἑσπλίζων Codex Gudianus in simplex ἑσπλίζουσαι mu-
tat. Contra recte habet quod sta-
tim sequitur: οὕτω δὲ ἑσπλίζου-
σας προσέλασιν τῷ ἱστωρ. Sed etiam
in priore loco nativam obtinet no-
tionem verbum, et pessime Zeu-
nianus Index ἑ. ἑσπλίζων interpreta-
tur arma induere. Græce hoc ip-
sum eodem in loco Xenophon di-
xerat πρῶτον τότε δούλα ἰδύς. Ita-
que verba οὕτως ἑσπλίζουσαι αὐτοῖς
(ταῖς δούλαις) ἑσπλίζουσαι signifi-
cant: tam cupiebat cum istis armis
in praelium eire! Ita paulo post est
προσέλασιν τῷ ἱστωρ, advectus est equo,
intellecta præpositione aliqua σὺν
vel ἰστί. Ita est in Euripidis Herc.
Fur. v. 466. de spolio leonino Her-
culis: ἦτοι αὐτὸς ἑσπλίζου, i. e.
quocum ipse in pugnam prodire
solebat. Item in Iphig. Taur. ver-
su 302. πῶς τοι—ἑσπλίζου. Re-
ctius igitur in Xenophontæ Ana-
baseos loco verbum Budæus inter-
pretatur accingi ad praelium, alibi
in prociendum eire, ad arma currere.
Vulgo pessime cum H. Stephano
armis se instruere, armare se vertunt.
Τυμφο, præmio ornare v, 8, 25. vii,
3, 10.

[Anab.]

Τυμφὴ τῆς λείας, argentum quod ex
vendita præda rediit vii, 5, 2.
Τίμιος, carus, in pretio i, 2, 27.
Τιμωριεῖσθαι ἐνὰ τινας, ulcisci aliquem
ob al. poenas sumere de aliquo ob
vii, 1, 25: 4, 23. τιμωρηθεὶς ἀπὸ-
δου, supplicii genere sublatus est
ii, 6, 20.
Τίς, quisque, πρό ἑκατος v, 7, 31. αυ-
γετ τίς: ὅστις ἂν τις, quicquid ii,
2, 2. πόσον τις πόσις, quantus tan-
dem saltus vi, 3, 20. εἴ τις σίσις,
quicquid cibi erat i, 10, 18. τίς
intelligitur iii, 5, 16. vii, 4, 5.
Τάλμων, miser iii, 1, 29.
Ταυγαρῶν, quapropter i, 9, 18.
Ταῖνον, μὴ ταῖνον μὴ δὲ σα, imo ne qui-
dem, nedum vii, 6, 19.
Ταῖνον, v. n. iii, 1, 30.
Ταξίον, sagitta confodere i, 8, 20.
Τάξιμα, sagitta iii, 4, 4. 17. iv, 2,
28.
Ταξὴ, ars sagittas mittendi i, 9, 5.
Τοσίδι, tanti, tam exigui numero ii,
4, 4.
Τοσόντων, tantillum, hoc unum, non
nisi hæc pauca i, 3, 15. hæcenus
v, 8; 8. τοσόντων—ἑσπλίζουσαι, ita—quod
iii, 1, 45.
Τότε, hoc tempore, ὅρρ. τὸ ἀρχαῖον i,
1, 6. τοτὶ μὲν—τοτὶ δὲ, τοκ—τοκ
v, 9, 9.
Τοῦμπαλιν ὑποστρέφειν, reverti vi, 4,
38. εἰς τοῦμπαλιν ἀπέρχου, redire i,
4, 15. φεύγειν εἰς τοῦμπαλιν, re-
vertere iv, 3, 21. εἰς τοῦμπαλιν ἢ v. n.
iii, 5, 13. τοῦμπαλιν, e contrario
v, 7, 6.
Τραγάρματα, bellaria v, 3, 9. cf. ii, 3,
15.
Τραπέζαι, κατὰ τοὺς ξίνοις τεινόμεναι
diverse a τράπεζαι vii, 3, 22. 23.
Pollux: τραπέζης δὲ ἑκαλουν καὶ τὰ
ἑσπλίζουσαι ἐν αὐτῶν τεινόμενα.—ἑσπλίζουσαι
ἀλλοτρετά τραπέζας ἀποβλήτων, ad
alienam mensam respicere, h. e.
victum ab alio expectare vii, 2,
33.
Τραχὺς φωνή, voce asper ii, 6, 9.
Τρίων, metu fugere i, 9, 6.
Τρίων εἰς φωνήν, in fugam conver-
tere i, 8, 24. τρε. τινὲς τὴν γράμην,
animum alicuius stectere iii, 1, 41.
Τρίωνεσθαι, in fugam se dare v, 4,
23. 24. vi, 1, 5. se vertere, νίαν
capere iii, 5, 13. τρε. φωνή, fuga
dilatari iv, 8, 19. τρε. ἰστί τινα, ani-
mum adjicere ad aliquem se ducem
creandum v, 9, 19. τρίωνεσθαι, de-
verti iv, 5, 30. in fugam dare al-
quem v, 4, 16. vi, 1, 5: 3, 20.

2

INDEX GRÆCITATIS.

ejicere v, 9, 13. ὁδὸς τιτραμμένη, via quæ vergit iii, 5, 15.
 Τριαντόροισι, navis triginta remorum v, 1, 16. vii, 2, 8.
 Τριβή, longior usus v, 6, 15.
 Τριετής, qui triremi vehitur vi, 4, 7.
 Τρίσημος, ternum cubitorum iv, 2, 28.
 Τριτάτους ἡμεῖς, libentissime faceret iii, 2, 24.
 Τριτάτος, tertio die v, 3, 2. τὸ τρίτον, tertium, καὶ τρίτην μάχην i, 6, 8.
 Τριχῆ, trifariam iv, 8, 15. v, 10, 16.
 Τρίχινος χιτὼν, e pilis ac fetis animalium contexta tunica iv, 8, 3.
 Τρίχινος ἄρτος, v. n. vii, 3, 23.
 Τρόπαιον iv, 6, 27.
 Τρόπῃ, strages proelio facta iv, 8, 21.
 Τρόπος, via, modus ii, 5, 20. mores, vitæ ratio i, 9, 22.
 Τροχάειν, celeriter currere vii, 3, 46.
 Τρυπεῖν, perforare, τὰ ὅσα τρυπημῖνοι iii, 1, 31. *not.*
 Τρωπὰ ὅραϊν v, 3, 12. *not.*
 Τρωπὸς, vulneribus obnoxius iii, 1, 23.
 Τυγχάνειν τινός vi, 4, 32, et παρὰ τινος v, 9, 26. impetrare ab aliquo, *cf.* *not.* i, 4, 15. τυγχάνω ἔχων, forte habeo i, 10, 3. ii, 2, 20. ἔτι χι θυμῶν, forte sacrificabat ii, 1, 9. ὅπου ἐτύγχανον, loco quem quisque casu occuparat iii, 1, 3. v, 4, 34. ὡς ἐτύγχανον ἰπαστοι, quem quisque nactus est loco ii, 2, 17. τυγχάνειν, attingere, non aberrare a scopo iii, 2, 19. τυγχ. τιλιουτῆς, exstingui, de morte violenta ii, 6, 29. τυγχ. τῶν δικαίων, jus suum obtinere vii, 1, 30.
 Τυρῆς, caesus ii, 4, 28. τυροὶ dedi.
 Τύρρις, turris iv, 4, 2. v, 2, 5. et 15. vii, 2, 21: 8, 12. 13. ibidem est ἄνεργος.
 Τυχὸν, fortasse v, 9, 20.

T.

*Τβορίζειν, ex petulantia aliquem injuria contumeliosa afficere iii, 1, 29. v, 8, 1. 3. 22. ὕβρις διὰ τῆς, foedissime aliquem tractare vi, 2, 2. ὑβριζόμενος ἀπαθνήσκου, foedissimo mortis genere perit iii, 1, 13.
 *Τβρις, injuria, cum contumelia alterius conjuncta, quæ ex insolentia, petulantia, etiam ex ebrietate in-

terdam, infertur v, 8, 19. iii, 1, 21. v, 5, 16.
 *Τβρις, ex petulantia injurius v, 8, 3. 22.
 *Τγρίσις, agilitas et mollities v, 8, 15.
 *Τδωρ ἢ οὐρανῶ, pluvia, aquæ coelestes iv, 2, 2.
 *Τλῆ, frutices i, 5, 1. frondes,amenta iii, 5, 10.
 *Τπάγειν, προάγειν iii, 4, 48. iv, 2, 16. præcedere: ὑπάγεσθαι, suggerendo impellere ii, 1, 18. *not.* ducere, eludere moras neſcendo ii, 4, 3.
 *Τπαῖθρις, sub dio v, 5, 21. vii, 6, 24.
 *Τπαίσιόν ἐστιν, crimini verti potest iii, 1, 5.
 *Τπαυνοῦν, v. *gen.* audire, morem gerere iv, 1, 9.
 *Τπαντῶν, obviam ire iv, 3, 34. ὑπαντάειν, occurrere vi, 3, 27.
 *Τπαρχειν, præſto eſſe alicui, non deſſe favere i, 1, 4. ii, 2, 11. v, 6, 23. ὑπάρχει ἡμῖν ὃ ἐκὸν πόλεμος vii, 1, 27. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων, pro præſentis copia vi, 2, 9. ὑπαρχόντων τιμῶν ἡμῖν εἰς φιλίαν, cum nobis ejusmodi cauſæ amicitiam colendi adſint ii, 5, 24. ὑπάρχω παυλὸς πωλὸν, auctor ſum injuriæ v, 5, 9. ὑπάρχω ἐδ πωλὸν, beneficiis provooco ii, 3, 23.
 *Τπαρχος, ſatrapa, quæ provincie quidem præſt, ſed tamen regis imperio ſubeſt iv, 4, 4. *not.* *cf.* i, 2, 20. i, 8, 5.
 *Τπαρτιότης, protector, armiger, qui clypeo corpus ducis regit iv, 2, 21.
 *Τπίκειν, cedere, ſe dedere vii, 7, 31.
 *Τπιλάττειν, adequitare i, 8, 15.
 *Τπίε, propter i, 7, 3. vii, 6, 34. ſupra iii, 4, 29. ὑπὲρ τῆς ἀπὸ τοῦ γάλοπος ἥν, vico imminet collis i, 10, 11. ὑπὲρ τῆς ἰδοῦ λῆπος, collis viæ imminens iv, 2, 10. ὑπὲρ Σεύθου, verbis Scuthæ vii, 7, 3. ὑπὲρ τινος ἀπαθ. pro aliquo mori vii, 4, 9. ὑπὲρ ἰπαστῆρον, ad utrumque tegendum i, 8, 27. ὑπὲρ Κύρου μάχ. ad Cylum regendum pugnare i, 9, 31. ὑπὲρ διζών v. n. iv, 8, 2.
 *Τπερβάλλειν, ſuperare *id.* *qđ.* ὑπερβαίνειν iv, 4, 20. vii, 1, 17. *transire*, tranſcendere iv, 6, 8. ἐν τῷχῳ vii, 5, 1.
 *Τπερβὰν τοῦ ὄρους, cacumen montis iii, 5, 18. iv, 4, 18: 6, 24. traje-

INDEX GRÆCITATIS.

- Etus: ut in τῇ διατελει τῶν ἑρῶν,
 in superandis montibus i, 2, 25.
 διατελει εἰς τὸ πῶδιον, iuga mon-
 tium, per quæ transeundum erat in
 planitiem iv, 6, 6.
 Ὑπερῶν χωρίον, locus superior iii,
 4, 37. v, 7, 31. *not.*
 Ὑπερῶν εἰς τὰς π. τοῦ Τίγρε. ultra
 fontes Tigridis progredi iv, 4, 3.
 Ὑπερῶν, supra aquam exstare iii,
 5, 7.
 Ὑπερῶν εἰς τὸς τινος, dimidio supe-
 rare aliquem v, 10, 10.
 Ὑπερῶν, desuper i, 4, 4.
 Ὑπερῶν εἰς τὸν ἄκρον, sedere
 in montibus et observare, ut aggre-
 diantur v, 2, 1. Ὑπερ. τινος, immi-
 nere alicui v, 1, 9.
 Ὑπερῶν, δ, loca extra Articæ fines
 vii, 1, 27.
 Ὑπερῶν, altissimus iii, 5, 7.
 Ὑπερῶν, procedere v, 2, 30.
 Ὑπερῶν βουλεύσασθαι ii, 3, 20. *not.*
 cf. i, 2, 2.
 Ὑπερῶν εἰς τὸν, pœnas dare alicui.
 v, 8, 18.
 Ὑπερῶν τινος, imperio alicujus sub-
 jedi v, 5, 1.
 Ὑπερῶν, navasse operam suam ii,
 5, 14. Ὑπερ. εἰς τὸν, aliquam ope-
 ram dare alicui vii, 7, 46. Ὑπερ-
 ῶν, suppeditare iii, 5, 8.
 Ὑπερῶν, administer, qui operam
 suam navat i, 9, 18. ii, 1, 9.
 Ὑπερ. 1) c. gen. ὑπὸ λαμῶν, fame ii, 2,
 11. ὑπὸ μαστίγων iii, 4, 25. *not.*
 2) c. dat. sub i, 2, 8. iii, 4, 24.
 ὑπὸ τῶν γίγν. sub alicujus ditionem
 venire v, 10, 2. 3) c. acc. ὑπὸ τὸν
 λίθον, sub collē, ad radices collis
 i, 10, 14.
 Ὑπερῶν τινος, qui inferiores sunt
 conditione ac fortuna i, 9, 5.
 Ὑπερῶν v, 7, 12. *not.*
 Ὑπερῶν, ὑπερῶν, calceati, qui sub-
 ligatos habent pedes iv, 5, 14.
 Ὑπερῶν, jumentum, quod sarcinas
 vel portat vel vehit i, 3, 1: 5, 5,
 ii, 1, 6.
 Ὑπερῶν, paulum descendere
 vii, 4, 11.
 Ὑπερῶν, de iis, qui divitias
 suas occultant i, 9, 19. ubi Codd.
 ἀποκρ. dant, quod præfero.
 Ὑπερῶν iv, 5, 32. ubi erat κρύ-
 ψαντα. Hermogenes ἐκρύψαντα
 legisse scriptum videtur.
 Ὑπερῶν τοῖς φύγαντες i, 1, 7.
 ubi Suidas in verbo ὑπερῶν pes-
 sime interpretatur ὑπερῶν: ex-
 cipere dicentem ii, 1, 15. iii, 1,
 31. ὑπερῶν, interpellare ali-
 cujus sermonem iii, 1, 27.
 Ὑπερῶν, resistere, non progredi
 v, 8, 16. a tergo relinqui iv, 5, 15.
 τινος, post aliquem esse, abesse ab
 al. v, 4, 22.
 Ὑπερῶν, secundi λοχαγοὶ v, 2,
 13. videntur esse qui alias dicuntur
 πινθηκοστῆρες, qui dimidia centuria
 præstant.
 Ὑπερῶν, solvere calcæamenta iv,
 5, 13. *not.*
 Ὑπερῶν, paulo timidior ac
 lenior ii, 1, 14.
 Ὑπερῶν, subsistere vi, 3, 26. iv, 3,
 15.
 Ὑπερῶν, commynefacio i, 6, 3.
 Ὑπερῶν, allegare, subornatum
 mittere ii, 4, 22.
 Ὑπερῶν iii, 3, 4. *not.* ubi erat
 Ὑπερῶν.
 Ὑπερῶν, largius bibere, subbibere
 vii, 3, 29.
 Ὑπερῶν, suspicari ii, 3, 13.
 Ὑπερῶν, suspectæ fidei iii, 3, 4. ubi
 Ὑπερῶν dedi.
 Ὑπερῶν, secundum στρατηγὸν
 esse v, 6, 36.
 Ὑπερῶν, v. n. iii, 1, 32.
 Ὑπερῶν, v. n. ii, 1, 18.
 Ὑπερῶν τῷ ἀποσπῶνται, quod
 causam præbet v, 8, 15.
 Ὑπερῶν (sc. ἐκ τῶν) ἡμῶν; illuce-
 scit iii, 2, 1. iv, 2, 7.
 Ὑπερῶν, parcere iv, 1, 8.
 Ὑπερῶν γίγνεται τοῖς πολ. in ho-
 stium potestatem venire iii, 2, 3.
 Ὑπερῶν τῷ θεῷ, quod in dei est po-
 testate et arbitrio ii, 5, 7. cum ge-
 nitivo Æschyli Persæ 25. βασιλεὺς
 Ὑπερῶν μεγάλου.
 Ὑπερῶν, cedere i, 4, 18. retro ce-
 dere i, 7, 17. procedere, antee-
 dere iv, 5, 20.
 Ὑπερῶν, suspicio ii, 4, 10.
 Ὑπερῶν (τῷ) ii, 2, 18. et eis τῷ
 Ὑπερῶν ii, 3, 25. postridie.
 Ὑπερῶν τῷ μέλει ἡμῶν πέντε,
 quinque diebus serius post pugnam
 advenire; quinto die demum, post-
 quam pugnatum erat, venire i, 7,
 12.
 Ὑπερῶν, lentius agere vi, 1, 18.
 Ὑπερῶν μάλα, perquam demisse
 vii, 7, 16.
 Ὑπερῶν, ducere vi, 3, 25. præire,
 agmen ducere iv, 1, 7. *not.*
 Ὑπερῶν, cedere, non urgere v, 4,
 26. remissis esse animis iii, 2, 3.
 concedere iii, 5, 5.
 Ὑπερῶν, se submittere, animam
 2

INDEX GRÆCITATIS.

despondere iii, 1, 17. *ὑποσπῆσαι αὐτοῖς*, resistere ipsis iii, 2, 11. *ὑποσπῆσαι*, cum substitissent iv, 1, 14. *ὑποσπῆσαι τὴν ἀρχὴν*, suscipere imperium v, 9, 19. 31. *ὑποσπῆσαι*, qui in se recipit, se offert iv, 1, 26. *Ἐφίστασθαι*, se offerre iv, 1, 27. *Ἐφῆρξεν*, suspectum habere ii, 4, 10.

Φ.

Φάγειν κυρίων, de favis comedere iv, 8, 20.
Φαίνομαι, ostendere iv, 3, 13. *φαίνεσθαι*, se ostendere, in conspectum prodire ii, 1, 2. v, 7, 24. conspici, apparere i, 6, 1 : 9, 15. ii, 2, 15 : 5, 1. iv, 3, 27. esse i, 3, 19. ix *βασιλείας ἰδῶσθαι φαίνεσθαι* vii, 7, 29. i. e. γινώσθαι vii, 5, 16. *ἀσχελίας ἰφαίνοντο*, ubi erat ἰγίνοντο : *στεινωχρίας καὶ πηλοῦ φανόντες*, angustiis lutoque objectis i, 5, 7.
Φάλαγγξ, acies instructa i, 2, 17 : 8, 17 : 10, 10. ii, 3, 3. quæ acies ? iv, 8, 9. ubi 10. est *τάσσειν εἰς φάλαγγα* : vi, 3, 25. *ἐπὶ φάλαγγος ἰσηγύτο. πολ.*
Φανερὸς ἢ περιφανής, manifeste conabatur i, 9, 11. *φανερὸς γίγνομαι ἱππευομένων*, aperte insidior i, 6, 8. *φανερὰ αἰδῶς*, via quæ esset in conspectu iv, 1, 23. *φανερὸς πλουτοῦντες*, qui divitias suas non diffimulant i, 9, 19.
Φάρμακον πίνων πυρετῶν, sumto medicamento cum febre laboraret vi, 2, 11.
Φαρμακοποσία, medicamenti potio iv, 8, 21.
Φαῦλοι (οὐ) πρῆγμα, res haud contemnenda vi, 4, 11.
Φερεῖν, ferre, ducere, *de via* iii, 5, 15. auferre, *de prædatoribus* iv, 1, 8. *φιε. καὶ ἔγινον*, prædari, populari ii, 6, 5. *φιεῖν τιμὴν*, honorem adferre ii, 1, 17. *φιε. μισθὸν*, stipendium accipere i, 3, 21. *φιεῖν χρημάτων ταῖς παραῖσι περ.* status rerum, qui nunc est, me male habet i, 3, 3.
Φεύγειν, exulem esse i, 9, 9. v, 3, 7. vii, 1, 33. *φευγόντες*, fuga clapsus iv, 2, 17.
Φημί, puto, *ἴφασαν ἁλίσκωσθαι. πολ.* v, 2, 31. statuo, censeo vi, 4, 16. *ἴφασαν*, rumor erat ii, 1, 14.
Φθάσει καταλαμβάνων syn. προκαταλαμβάνων, occupo i, 3, 14. *φθάσει*

λαβὼν, prior potior v, 6, 9. *φθάσει*, prius quam hostes, occupant iv, 1, 4. *φθάσει* *ἐπὶ τῷ ἔ. γινόμενοι τοὺς σολιμίους*, citius, quam hostes, perveniunt in cacumen iii, 4, 49. *φθάσει ἡμέρα γινώσκον αὐτὸν πορευόμενον*, prius illuxit, quam eo perveniret v, 7, 16. *φθάσει βουλόμενοι πρὶν σαθεῖν*, ut caverent, ne injuria afficerentur ii, 5, 5. iii, 4, 20. *φθάσει βουλόμενος πρῶτος : φθάσει*, promissum ac celeriter peragere v, 9, 18.
Φθίγγεσθαι, clangere, *de aquila* v, 9, 23. *canere, de tubæ sono* iv, 2, 7. v, 2, 14. vi, 3, 27. *conclamare, de militibus in prælium evocandis* i, 8, 18. iv, 5, 18. *muffitare, de rem in vulgus proferentibus* vi, 4, 28.
Φθίρειν, vastare iv, 7, 20.
Φίλιος, amicus i, 6, 3. *φίλοι*, sui i, 8, 14. *φίλια χώρα*, terra pacata, ager amicorum i, 3, 14. *πρὸς φίλιον* i, 3, 19. *ποτ. ii, 3, 26. 27. iv, 1, 8. ἢ φίλια id. vii, 3, 13. φίλια Κορύλλα*, amicitia erga Coryllam v, 6, 11.
Φιλόδηρος, venandi studiosus i, 9, 6. *Φιλοκέρειν* *ἐκ τοῦ ἀλλοῦ*, lucrum capere ex rebus injustis i, 9, 16.
Φιλοκίδνους, ad pericula subeunda promptus ii, 6, 7.
Φιλομαθὴς, discendi cupidus i, 9, 5.
Φιλοποικία, æmulationis studium alios superandi virtute et certamine iv, 8, 27.
Φιλοπόλεμος, belli studiosus ii, 6, 1.
Φιλοστρατιώτης, dux militum amans vii, 6, 4. 39.
Φιλοσημύεσθαι, æmulatione duci i, 4, 7.
Φιλοφρονεῖσθαι ἀλλήλους, se invicem benigne excipere iv, 5, 34. *φιλοφρονούμενοι*, ut benevolentiam suam declararet iv, 5, 29. 32.
Φλουρεῖν, nugari iii, 1, 26. *φλουρεῖς*, nugæ i, 3, 18.
Φοβῆν, terrere iv, 5, 17. *ἐν φόβῳ* *ἐπὶ τῷ. i. τιμωρεῖται*, metus ne punirentur ab illo ii, 6, 14.
Φοβεῖται ἔσαν, sequente *μη ποσῶσθαι*, metum incutiebat Xenophonti v, 7, 2.
Φόβος τινὲς, metus in quo quis est ; *sed ἐν τινὲς εἰς τινά*, quem quis alteri incutit i, 2, 18. *φόβον προσεγόμενον*, rebus ad terrendum adhibitis iv, 1, 23.
Φονικιστής, v. n. i, 2, 20.
Φονικὸς χιτῶνας i, 2, 16. *ποτ.*
Φοίνιξ, palma arbor ii, 3, 10.

INDEX GRÆCITATIS.

Φερίζειν, monere ii, 3, 3. indicare iv, 5, 29-34.
 Φρίαζ, τὸ μὴ στίμα ἄντις φρίατος iv, 5, 25.
 Φροῖν σπῆν vi, 1, 18. φρ. μέγα ἐπὶ τινι, aliqua re inflari iii, 1, 27. φρ. τὰ πρὸς τινι, a partibus alicujus flare vii, 7, 30.
 Φρόνημα, animus interritus, confidentia iii, 1, 22. φρ. πάτρων, animi magnitudo majoribus vestris digna iii, 2, 16.
 Φρόνιμος ἐγίνετο i, 10, 7. ποτ.
 Φρονηζέιν, sollicitum esse ii, 3, 25.
 Φρούραρχος, militum prædioriorum præfectus i, 1, 6.
 Φρούριον. εἰς φρούρια, ad locorum præfidia i, 4, 15.
 Φρύγαντα, farmenta iv, 3, 11.
 Φυγᾶς, exul i, 2, 9.
 Φυλακή, præsidium i, 4, 4. ii, 4, 17. φυλακαί, excubiae iii, 1, 40. φυλακᾶς ποιεῖσθαι, excubias constituere vi, 1, 21. φυλ. φυλάττειν, excubias agere ii, 6, 10. φυλακή, cautio vii, 6, 22.
 Φυλάττειν τινά, observare aliquem, adoriendi causa iv, 6, 11. φυλάττειν τὴν ἰσθμὸν, præsidio tenere aditum i, 2, 21. φυλάττεσθαι, cavere i, 6, 9. ii, 2, 16. vii, 3, 35. curare se custodiendum vi, 2, 27. vii, 2, 21.
 Φυσᾶν, inflare iii, 5, 9.
 Φωνή, lingua, sermo iv, 8, 4.

X.

Χαλσιπύην, ægre ferre i, 5, 11. v, 5, 24.
 Χαλσιπὸς, durus, cujus mores aliis sunt molesti ii, 6, 9. 12. χαλ. ἰχθύρις, gravis inimicus i, 3, 12. χαλ. κύων, ferox canis v, 8, 24. χαλσιπὸν τοῦ ἀνιούσαντος, vis ac sævitia status iv, 5, 4. χαλ. difficilis factu v, 6, 10. χαλ. χυρίον, locus captu difficilis iv, 8, 2. v, 1, 17. χαλσιπὸ μὴ τὰ παρόντα, tempora, in quæ nunc incidimus, sunt plena periculorum iii, 2, 2. Χαλσιπὸς πᾶν, maxima cum difficultate iii, 3, 13. χαλσιπὸς ἔχων πρὸς τ. succensere alicui vii, 5, 16.
 Χαλσιπύην, frenare iii, 4, 35.
 Χαλσιπύοντα, vasa ænea iv, 1, 8.
 Χαράδρα, alveus vallis iii, 4, 1. 5. iv, 2, 3. v, 2, 3. 4. v, 3, 5.
 Χαράκωμα, vallum, septum v, 2, 26.

Χαρίν ἰσθόμενα, lepide inventum iij, 5, 12. ποτ.
 Χαρίζεσθαι, gratificari ii, 3, 19. χαρ. τῷ θανάτῳ, iræ obsequi vii, 1, 25.
 Χάριν ἰδῆναι, gratiam habere, ἀπῆκο, sed ἀποδιδῆναι, gratiam referre, re i, 4, 15.
 Χυμὸν, tempestas, procella iv, 1, 15. v, 8, 3. 20. frigus i, 7, 6. v, 8, 14.
 Χίρ. εἰς χυῖρας δίνει, manus conferere iv, 7, 15. accedere ad aliquem, convenire i, 2, 26. εἰς χυῖρας δίδεσθαι, hostium impetum cominus sustinere, ita ut manus conferant iv, 3, 31.
 Χυρὸν ἰσθῆν αὐτῷ πρὸς αὐτῷ vii, 6, 4. et 39. ποτ.
 Χυροπλήθης λίθος, lapis magnus, qui manum implet iii, 3, 17.
 Χυροποίητος ὁδὸς, via munita iv, 3, 5.
 Χυροῦσθαι, in suam potestatem redigere vii, 3, 11.
 Χηλὴ τοῦ τυχούτος, v. n. vii, 1, 17. τὰ τυχῶ ἀντιβάλλοντο καὶ τὴν ἱστορίαν χηλὴν Claudius in historia Phœnicia ap. Steph. Byz. v. Δύρος.
 Χίλος, pabulum i, 5, 7. 6, 1. 9. 27. iv, 5, 25. χίλος ἔρως, fœnum iv, 5, 33.
 Χιλοῦν, in pascua mittere, pascere vii, 2, 21.
 Χιτὼν περὶ τοῦς μηρούς, braccæ vii, 4, 4.
 Χλαμύς, pænula vii, 4, 4.
 Χάινξ, v. n. i, 5, 6.
 Χαρίων, tripudiare v, 4, 17.
 Χόρτον, gramen, pabulum jumentorum i, 5, 5. χ. κούφος, fœnum i, 5, 10.
 Χερζεῖν, velle i, 3, 20. 8, 22. ii, 5, 2. iii, 4, 41. iv, 8, 5. v, 5, 2. 7, 17.
 Χρήματα, pecuniæ i, 2, 27. vii, 1, 27. χρήματα τοῦς μισθοφόροις v. n. v, 6, 35. χρήματα intelligitur iii, 2, 21.
 Χρηματιστικὸς δεινός, augurium quo questus portenditur v, 9, 23.
 Χρησθαί τινι τι, alicujus opera uti in aliqua re iii, 1, 40. χρησθαί τινι ὅς ἀνάδρα, aliquem tractare ut hominem imbecillum et effeminatūm ii, 6, 25.
 Χρίεσθαι, se inungere iv, 4, 13.
 Χρίσμα, oleum iv, 4, 13. quo perficitur et ungitur corpus, diversum a μύσῳ. ποτ.
 Χρυσίον, aurum de numis aureis i, 1, 9.

INDEX GRÆCITATIS.

Χρυσός, propriè aureus, ex auro, sed v, 3, 12. videtur esse *ἐπιχρυσος*, inauratus, *vid. not.*

Χρυσόχαιμος, frenis aureis ornatus i, 2, 27.

Χώρα, locus quem quisque obtinet in ordine s. acie iv, 8, 15. *κατὰ χώραν ἀπαιῖναι*, in eundem ordinem redire vi, 4, 11. *ἐν τῇς χώραις*, e statione pro castris iii, 4, 33. *ἐν ἀνδρ. χώραν εἶναι*, servorum numero et loco esse v, 6, 13. *ἐν οὐδαμῇ χώρῃ εἶναι*, nullo loco et numero esse, sine ulla auctoritate et imperio v, 7, 28. *χώραις*, agri iv, 8, 22. sed ibi *κώμαι* dedi, quæ vocabula in libris scriptis Xen. sæpe permutata reperiuntur. *χώρῃα* intelligitur iv, 8, 6.

Χωρεῖν, capere, *de mensuris* i, 5, 6. penetrare, *de telis* iv, 2, 29. iter facere ii, 4, 10. accedere, sc. conferre i, 10, 13. contendere iv, 7, 11.

Χωρίζω, collocare, locum assignare vi, 3, 11.

Χωρίον, ager, prædium v, 5, 11. locus iv, 2, 1: 7, 3. vi, 2, 3. *χωρεῖν*, locus munitus i, 2, 24. *χωρίον*, urbs v, 4, 30.

Χωρίς, seorsum, sine aliis vi, 4, 2. c. *gen.* sine i, 4, 13.

Χῶρος, fundus v, 3, 13. *κατὰ τοὺς χώρους*, passim per agros vii, 2, 3.

Ψ.

Ψάλλον, armilla i, 2, 27: 5, 8: 8, 29.

Ψυδιδεῖναι *ψυιδεῖναι*, insidias simulare v, 2, 28.

Ψυιδεῖναι, fidem datam fallere vii, 6, 15. *πρὸς τινα*, fallere aliquem i, 3, 5. *ἐψυιδεῖν τοῦτο*, in hac re cum sua sefellit opinio i, 8, 11. *τοῦτο ἐψυιδεῖν*, in hac re errarunt ii, 2, 13. *πλεῖστον ἐψυιδεῖν*, spes fallit hostes maxime iii, 2, 31.

Ψυρίζεσθαι, decernere i, 4, 15. iii, 2, 33. v, 1, 4. vii, 7, 18.

Ψάλη χώρα, regio nuda, gramine, arbore, frumento destituta i, 5, 5. *ψ. αἰσφαλῆ*, caput non galea munitum v. n. i, 8, 6. *ψάλη*, milites levis armaturæ iii, 3, 7. sine clypeis qui sunt v, 2, 15.

Ψάλλω, nudare, deferere i, 10, 13.

Ψοφίω, sonare iv, 3, 29.

Ψόφος, fragor, *de sono ex saxis devolutis* iv, 2, 4.

Ψυχά. *ἐν τῇς ψυχῇς φίλος*, verus et sincerus amicus vii, 7, 43.

Ω.

Ὡδαί, carmina iv, 3, 27.

Ὡδέ πως, hunc fere in modum i, 7, 9.

Ὡθεῖσθαι, pellere, urgere iii, 4, 48.

Ὡθισμός *πολύς ἄν*, alter alterum urgebat v, 2, 17.

Ὡμβίνος, ex crudo bovis corio factus iv, 7, 22. *not.* vii, 3, 32. *ὀμβρίβινος* dederat Stephaniāna.

Ὡμός, sævus, severus ii, 6, 12.

Ὡρα, tempus i, 3, 11. 12. anni tempus i, 4, 10. ii, 3, 13.

Ὡραίος, qui est florente ætate ii, 6, 28. *ἀραιὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ*, fructus, quicunque quovis anni tempore in agro maturefcebant v, 3, 9. *ἀραιὰ τραπέζα* v, 3, 12. *sunt, interprete Perizonio ad Ælian. V. H. i. 31.* poma seu fructus, qui crudi in secunda mensam apponi solent, *ut poma, uvæ, bacca, nucci.*

Ὡς *pro ὅτι* ii, 5, 6. *refertur ad ἐλπίδα* i, 3, 15. c. *opt.* ii, 6, 10. *ὡς pro ὅπως*, *ita*, c. *opt.* i, 3, 14: 6, 9: 9, 21. ii, 1, 2. iii, 4, 25. c. *infinit.* i, 8, 10. v, 6, 12: 7, 18. nimirum, *ante orationem rectam*, v. n. v, 8, 10. postquam, *pro ὅτι* i, 8, 18: 10, 5. iv, 3, 27: 8, 17. v, 9, 17. quemadmodum i, 6, 3: 9, 1. ii, 1, 4: 23. quia v, 2, 6. *ὡς δὲ ἐν ἰσχυρόντι*, quippe qui jam viderant v, 7, 22. *ὡς ἱπποφύκωντος ἐν δυν.* quia copiae sat magnæ subsecuturæ essent iii, 4, 3. *ὡς πολέμιον οἶσαν*, quia erat hostium terra i, 2, 19. *ὡς διήκον ἀπονεύζων*, ut essent parati ad jaculandum v, 2, 12. c. *genit. absol.* v. n. i, 3, 6. *ὡς ἰσχυρὸν οὐκ ἴσους*, *not.* ii, 1, 21. c. *partic. genit. fut.* v. n. v, 2, 8: 6, 3: 7, 31. *ὡς c. part. fut.* de consilio, *ut ὡς διαβουόμενοι*, eo consilio, ut trajicerent vii, 2, 9. *ὡς παλύνων*, ut impediret iv, 7, 13. *ὡς πολέμωσεν*, ut bellum inferret ii, 6, 2. *ὡς ἀναξίμων*, ut solvamus v, 9, 33. *ὡς ἐπαθροόμενοι*, ut a tergo adorarentur iv, 3, 24. *ὡς ἀπών*, ut abiret ii, 4, 8. *ὡς ἀπαζών*, ut deducam ii, 3, 29. *ὡς ἀπώκωντες πάλιν εἰς Ἑλλά.* ut redirent in Græciam i, 4, 7. *ὡς παλύνοντας διαβ.* ut viderentur transitum impedire velle iv, 3, 3. *ὡς ἀφανισθέντων*, *eq*

INDEX GRÆCITATIS.

confilio, ut delerent iii, 2, 11. *etc.*
ὡς c. partic. præf. *ὡς κἀμνον*, simulans morbum v, 8, 23. *ὡς βουλίμνος*, simulans se velle i, 1, 11. *ὡς cum præpositione*: ut *ὡς εἰς πόλεμον*, eo confilio, ut usui belli intervirent i, 9, 23. *ὡς εἰς ἀγορὰν*, ut emerent res necessarias ii, 5, 30. *ὡς ἐπὶ*, adversus vii, 6, 1. *ὡς ἐπὶ πῦρ*, ut ignem incenderent iv, 3, 11. *ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν*, ad prædam agendam vi, 2, 24. *intellecta præpos.* *ἐπὶ seu πρὸς*: ut *ὡς βασιλῖα*, ad regem i, 2, 4. ii, 3, 29: 6, 1. *ὡς post comparat.* *ἢ ὡς*, quam ut i, 2, 4. *Θᾶτον ἢ ὡς τις ἂν ᾔστα*, celerius omnium opinione i, 5, 8. *ὡς c. superlat.*

ὡς μέγιστος ἂν εἴης, longe potentissimus eris ii, 5, 14. *c. numer.* circiter i, 6, 1: 7, 16. v, 3, 11: 4, 12. *ὡς μὴ*, ne *seq. infinit.* i, 5, 10. *c. conjunct.* ii, 4, 17.
Ὡς, sic, ita i, 8, 21. iii, 2, 23.
Ὡς, *c. indicat.* ergo i, 7, 7. ii, 2, 17: 3, 25: 6, 12. iii, 1, 40: 3, 11: 4, 26. v, 2, 23: 5, 10. *c. infinit.* ergo ii, 4, 26. adeo ut iii, 3, 14. *intelligitur* ii, 1, 6. vi, 4, 36. *Ὡς ἀπολείδης* unde periculum esset, ne perirent vii, 4, 12.
Ὡς, cicatrix i, 9, 6.
Ὡς, avis tarda, *outarde* Francis, *ein Trappe* i, 5, 2. 3. *mol.*

INDEX NOMINUM.

ABRAZELMIUS Thrax vii, 6, 43.
aliis Ebofelmus.

Abroctinas, qui *Harpocrati* dicitur
Satrapa Artaxerxis regis Persarum,
hostis Cyri ad Euphratem i, 3, 20.
ab eo Græci mercenarii deficiunt
ad Cyrum i, 4, 3. nec Ciliciæ
portas nec Phœnicen defendit i, 4,
5. comburit naves, ne Cyrus Eu-
phratem trajiciat i, 4, 18. quinto
die demum, postquam pugnatum
est ad Cunaxa, advenit cum suis
copiis i, 7, 12.

Achæi, incolentes *Achaïam Peloponnese*
partem Arcadiæ finitimam, multi
fuerunt in exercitu v, 9, 10.

Acherusia Cherrhonesus, *peninsula in*
ora Ponti prope Heracleam. Ibi Her-
cules descendit ad Cerberum edu-
cendum v, 10, 2.

Ætæ filius rex Phasianorum v, 6,
37.

Ægyptii hostes Persarum ii, 5, 13.

Æneas Symphalius, *h. e. oriundus*
Symphalo oppido Arcadiæ prope Te-
geam, lochagus perit iv, 7, 13.
not.

Ænians, habitantes ad *Ætam montem*
finitimi Thessalis. Hinc sunt in co-
piis Menonis Thessali i, 2, 6. Ho-
rum saltatio v, 9, 7.

Æolis, regio *Asiæ minoris maritima ab*
Ionia usque ad Troadem seu Helle-
spontum v, 6, 24.

Æschines Acarnan, *h. e. ex Acarna-*
nia Graciæ regione inter Ambracium
sinum et Acheloum amnem, præest
cohorti peltastarum Arcadicorum
iv, 3, 22: 8, 18.

Agasias Eleus, haruspex vii, 8, 10.
ubi Codd. *Baelas* habent.

Agasias Symphalius, lochagus gra-
vis armaturæ iv, 1, 27. indicat ser-
vilem statum Apolloniadis iii, 1,

31. rem strenue gerit iv, 7, 11. v,
2, 15. ridet Lacedæmoniorum re-
gnandi aviditatem v, 9, 30. lega-
tus mittitur ad Heracleotas v, 10,
7. suadet, ne exercitus separaretur
vi, 2, 10. eripit Dexippo militem
vi, 4, 7. ultro se sistit Cleandro ad
judicium vi, 4, 17. vulneratur,
dum fortiter pugnat vii, 8, 19.

Agessilaus, *Lacedæmoniorum rex*, redit
ex Asia adversus Boeotios v, 3,
6.

Agias Arcas strategus cum cæteris
ducibus dolo capitur a Tissapherne
ii, 5, 31. obtruncatur ii, 6, 1. lau-
datur ii, 6. *extr.*

Amadocus, vide Medocus.

Amazonum securis iv, 4, 16.

Amphicrates occiditur iv, 2, 17.

Amphipolitanus, vid. Episthenes.

Anaxibius Spartanzæ classis præfectus
Byzantii, a Pharnabazo corruptus,
spe stipendii facta pellicit Græcos
ex Asia Byzantium v, 1, 4. v, 9,
16. vii, 1, 3. sed fidem fallit, et
Græcos Byzantio fraudulenter e-
mittit vii, 1, 11. quorum metu fu-
git in arcem §. 20. decedit Byzan-
tio vii, 2, 5. mittit Xenophontem
ad exercitum §. 8.

Antandrus, *urbis maritima Troadis* vii,
8, 7.

Antileon Thurius, *h. e. ex Thurio urbe*
maritima Calabria, quæ olim Syba-
ris dicta est, pertæsus itineris terre-
stris mavult navigare v, 1, 2.

Apollo cutim detrahit Marfæe i, 2,
8. ei duces consecrant decimas
prædæ v, 3, 4. sacra facit Xeno-
phon vii, 8, 3.

Apollonia, *oppidum Lydiæ juxta Thy-*
atira vii, 8, 15.

Apolloniades Lydus, auribus pertusis,
ob ignaviam abigitur ab exercitu
iii, 1, 31.

Arabia, *pars Mesopotamiæ juxta Es-*

INDEX NOMINUM.

- phratem inter Araxen et Mascan amnes* i, 5, 1. vii, 8, 25.
- Araxes**, quantum ex i, 4, 19. colligere licet, est amnis Mesopotamiae, qui se effundit in Euphratem. Sed secundum Plutarchum in Anton. c. 49. est amnis altitudine et violentia difficilis trajectu et Mediam ab Armenia distinguens. Sitne vero Ptolemai Chaboras, uti nonnulli putant, est incertum. Z.
- Arbaces**, seu **Arbacas**, dux in exercitu Artaxerxis i, 7, 12. Mediae Satrapa vii, 8, 25.
- Arcades**, ex Arcadia regione Peloponnesi mediterranea, multi fuerunt in exercitu Gr. v. 10, 10. eorum saltatio vi, 1, 11. cum Achæis se separant a cæteris v, 10, 12. sed mox suæ temeritatis dant poenam vi, 1, 1—9. Arcas quidam temere accusat Xenophontem vii, 6, 8. *seqq.*
- Archagoras Argivus**, Argis urbe Argolidis in Peloponneso oriundus, exul, lochagus iv, 2, 13. 17.
- Arexio Arcas**, idem dicitur Parrhasius a parte Arcadiæ, haruspex vi, 2, 13 : 3, 2. 8.
- Argo**, navis Argonautarum vi, 2, 1.
- Arizus** Cyri amicus præest cornu sinistro i, 8, 5 : 9, 31. fugit interfecto Cyro i, 9, 31. imperium Persarum oblatum non accipit ii, 2, 1. rationem itineris proponit ii, 2, 11. impetrata venia a rege minus curat Græcos ii, 4, 2.
- Aristarchus harmosta** Lacedæmonius Byzantiæ vendit quadringentos amplius Græcos vii, 2, 5. 6. corruptus a Pharnabazo prohibet Cyriacos a trajectu in Asiam vii, 2, 12 : 6, 13. 24. insidiatur ipsi Xenophonti vii, 2, 14.
- Aristeas Chius**, centurio levis armaturæ, vir fortis iv, 1, 28 : 6, 20. *not.*
- Aristippus Theſſalus**, civis Larissæ, a Cyro hospite accipit pecuniam et quatuor millia militum contra seditiosos cives i, 1, 10. his præficit Menonem ii, 6, 28.
- Aristo Atheniensis** legatus mittitur ad Sinopenſes v, 6, 14.
- Aristonymus Methydrieus Arcas**, ex Methydris urbe Arcadiæ, lochagus præest gravi armaturæ iv, 1, 27 : 6, 20. rem strenue gerit iv, 7, 9. *seqq.* Eundem pro Chirifopho nominant Edd. veteres iv, 6, 21.
- Aristus Arcas**, vide **Aryſtas**.
- Armenia**, regio Asia finitima Mediæ versus septentriones, ejus satrapa Orontas iii, 5, 17. in ea sunt fontes Tigridis et Euphratis iv, 1, 3. eam Centrites amnis distinguit a Carduchorum regione iv, 3, 1. ejus montes iv, 3, 20. eam peragunt Græci iv, 4, 1. Armeniæ occidentalis satrapa Teribazos iv, 4, 4. 5. Armeniorum pueri vicem pincernarum sustinent iv, 5, 33. eorum equi describuntur iv, 5, 36.
- Artacamas Phrygiæ satrapa** vii, 8, 25.
- Artæzus** seu **Artaozus** Cyri amicus ii, 4, 16 : 5, 35.
- Artagerſes** præest sex millibus equitum in Artaxerxis exercitu i, 7, 11. occiditur ab ipso Cyro in pugna i, 8, 24.
- Artapatas eunuchus** Cyri fidelissimus i, 6, 11. immoritur Cyro i, 8, 28.
- Artaxerxes**, **Mnemon**, filius Darii et Paryſatidis, frater Cyri major, sed natus antequam pater regnum adeptus esset i, 1, 1. succedit patri §. 3. Cyrum non necat exoratus a matre *ibid.* ejus frater spurius ii, 4, 25. vulneratur a Cyro in acie i, 8, 26. occisi Cyri castra diripit i, 10, 1. metuit Græcos victores §. 6. ii, 2, 18 : 3, 1. poscit a Græcis arma ii, 1, 8. inducias facit cum Græcis ii, 3, 25. obtruncat Græcorum duces ii, 6, 1.
- Artimas** Lydiæ satrapa vii, 8, 25.
- Artuchas**, ejus mercenarii iv, 3, 4. *Videtur fuisse satrapa : sed cujus regionis, incertum est.*
- Aryſtas Arcas**, homo vorax vii, 3, 23. ubi erat *Ἀγέστας*.
- Aſides**, nobilis et opulentus Persa oppugnatur a Xenophonte frustra vii, 8, 9. 15. tandem capitur cum suis §. 22.
- Aſpasia** Phocensis, h. e. ex Phocidæ Græciæ regione, Cyri concubina capitur ab Artaxerxe, pulchra et prudens mulier i, 10, 2.
- Aſpendii**, civis Aſpendi urbis Pamphyliae ad Eurymedontem amnem i, 2, 12.
- Atarneus urbis Myſæ ad mare Ægæum** vii, 8, 8.
- Athenienſes** furantur pecunias publicas iv, 6, 16. horum opes magnæ franguntur a Lacedæmoniis vii, 1, 27. fidem laudat Scuthes vii, 2, 31. et suos cognatos vocat *ibid.*

INDEX NOMINUM.

Atramyttium, urbs maritima Mysæ
vii, 8, 8.

B.

Babylon, urbs maxima et opulentissima
Asia ad Euphratem, quantum distet a loco, ubi pugnatum est ii, 2, 6. quantum distet a Cotyoris Pontii v, 5, 4. ad eam pugna inter Cyrum et Artaxerxem accidisse dicitur *ibid.*

Babylonia regio i, 7, 1. ii, 2, 13.

Basias Arcas occiditur a Carduchis
iv, 1, 8. cf. vii, 8, 10. *not.* ubi *Basias* *Βάσις* *παύρις* est in Codicibus.

Belesus Syriæ et Assyriæ satrapa i, 4, 10. vii, 8, 25.

Bisanthe, urbs maritima Thraciæ inter
Perinthus et Ganum ad Propontidem, (*Hellepontii urbem dicit Herodotus vii. 137. eadem auctore Ptolemæo dicta est Βιάντων*: hodie vocatur *Rodosto* vii, 2, 38 : 5, 8. Z.

Bithyni, in ora Ponti, iidem dicuntur
Thracas Asiatici v, 10, 17. horum satrapa erat Pharnabazus vii, 8, 25.

Bito affert pecunias exercitui vii, 8, 6.

Boiscus, Thessalus pugil, homo ignavus et improbus v, 8, 23.

Byzantium, urbs in Bosporo Thracio
celeberrima, in eam vi irrumpunt Græci vii, 1, 16. ante bellum Peloponnesiacum fuit Atheniensium vii, 1, 27.

C.

Cænæ urbs magna Mesopotamiæ ad
Tigrim ii, 4, 28.

Caici Campus, pars Mysiæ fertilissima
et optima ad Caicum amnem, qui in sinum Elaiticum fluit vii, 8, 18.

Callimachus Parrhasius Arcas, lochagus gravis armaturæ iv, 1, 27 : 7, 8. rem strenue gerit *ibid.* §. 10. legatus mittitur ad Sinopenfes v, 6, 14. it. ad Heracleotas v, 10, 7. seditioe sibi arrogat imperium Arcadium et Achæorum v, 10, 9. 10.

Calpes portus Ponti in Bithynia sive
Thracia Asiatica v, 10, 13. 17. vi, 1, 2. describitur vi, 2, 1. 2. ubi

vide annotata.

Cappadocia, regio Asia inter Taurum
et Antitarum propinqua Ciliciæ et Phrygiæ i, 2, 20. vii, 8, 25.

Carduchi, f. Cardueni, Cordæi, Gordi, Gordiæi, hodie Curdes, populi ad
ripam finistram Tigris in Armenia et Assyriæ confiniis, liberi, bellicosi, montani iii, 5, 16. v, 5, 17. vii, 8, 25. horum montes petunt Græci iii, 5, 17. iv, 1, 2. frustra eos sibi amicos reconciliare student iv, 1, 8. 9. urgent agmen extremum Græcorum iv, 1, 16 : 3, 7. seqq.

Castoli Campus i, 1, 2 : 9, 7. *not.*

Caystri Campus, urbs i, 2, 11. *not.*

Celænæ urbs magna Phrygiæ majoris
i, 2, 7. ibi erat Cyri prætorium et paradisus, per quem fluit Mæander *ibid.* arcem ejus cæstruxit Xerxes §. 9.

Centrites, amnis qui fluit in Tigrim et
distinguit Armeniam a Carduchorum regione iv, 3, 1. hunc tandem trajiciunt Græci §. 15.

Cephsodorus Cephsiphontis filius
Atheniensis, lochagus iv, 2, 13. occiditur §. 17.

Ceramorum Forum urbs in finibus
Mysiæ i, 2, 10. *not.*

Cerasus, hodie Keresoun, urbs Græca
et maritima in Colchide, Sinopensium colonia v, 3, 2. quibus et tributum pendebat v, 5, 10. *Incolæ vocantur Cerasuntii* v, 7, 13. seqq.

Cerberus v, 10, 2.

Cerfus, seu Carfus, amnis Ciliciæ i, 4, 4.

Certonium urbs Mysiæ v. not. vii, 8, 8.

Chalcedon, urbs Bithyniæ e regione
Byzantii, Turcis hodie vocatur Kadi
— *Kevi* vii, 1, 20 : 2, 24. 26.

Chalcedonia ager Chalcedonis vi, 4, 38.

Chaldæi, populi finitimi Armeniis, li-
beri, forices, mercenarii; eorum arma iv, 3, 4. v, 5, 17. vii, 8, 25.

Chalus, amnis Syriæ piscosus i, 4, 9.
Chalybes, duo hujus nominis apud No-
strum populi occurrunt, alii liberi vii, 8, 25. finitimi Armeniæ iv, 5, 34. qui stipendia merent apud Teribazum iv, 4, 18. occurrunt Græcis iv, 6, 5. landantur ob fortitudinem, et eorum arma describuntur iv, 7, 15. seq. alii vero in Ponto Mosynæcorum imperio parentes v, 5, 1.

INDEX NOMINUM.

- Charmanda, urbs magna ad Euphratem i, 5, 10.
- Charminus Laco, legatus Thimbronis vii, 6, 1. defendit Xenophontem vii, 6, 39.
- Cheronefus *Thraciae* e regione Abydi i, 1. 9. ii, 6, 2. regio amœna et fertilis v, 6, 25. *cf.* vii, 1, 13.
- Chirifophus Lacedæmonius adducit septingentos milites gravis armaturæ i, 4, 3. mittitur ad Ariæum ii, 1, 5. laudat Xenophontem iii, 1, 45. hortatur duces iii, 2, 2. cur femel a Xenophonte sit vituperatus iv, 6, 3. false perstringit Athenienses *ibid.* §. 16. Trapezunte navigat ad naves afferendas v, 1, 4. sed redit cum una triremi v, 9, 16. imperium totius exercitus in eum confertur §. 32. sed mox eo privatur v, 10, 12. medicamento sumto perit vi, 2, 11.
- Chrysopolis, *hodie Scutari, urbs Bithyniæ* propinqua Chalcedoni, e regione *Byzantii*, in *Bosphoro Thraciæ* vi, 4, 38. vii, 1, 1.
- Cilicia, regio *Asia minoris contra Cyprum*, aditu difficilis i, 2, 21. ejus situs et natura §. 22. pylæ ejus i, 4, 4.
- Cleænetus perit cum aliis v, 1, 17.
- Cleagoras pioxit frontispicium Lycei vii, 8, 1.
- Cleander, harmosta Byzantii Laco vi, 4, 18. venit Calpen vi, 4, 5. hospitium init cum Xenophonte vi, 4, 35. vii, 1, 8. imperium exercitus oblatum non recipit religione impeditus vi, 4, 36.
- Cleanor Arcas, natu maximus dux secundum Clearchum ii, 1, 10. Orchomenius, graviter vituperat Ariæum ii, 5, 39. sufficitur in locum Agiæ Arcadis iii, 1, 47. *not.* hortatur duces ad perfidiam Persarum ulciscendam iii, 2, 4. præest Arcadibus gravis armaturæ iv, 8, 18. Arcadem rogat Xenophon, ut sacra diligenter inspiciat vi, 2, 22. Cleanor simpliciter nominatus cum Phrynisco contendit ire militatum apud Seuthen vii, 2, 2. honorifice sentit de Xenophonte vii, 5, 10. Vide Epistolam ad Buttmannum.
- Clearetus lochagus temere perit v, 7, 14—16.
- Clearchus exul Lacedæmonius comparat copias pecunia, quam a Cyro acceperat i, 1, 9 : 3, 3. ii, 6, 4. venit ad Cyrum Celenas cum 1000. militibus gravis armaturæ, 800. peltastis Thracibus et 200. Cretenfibus sagittariis i, 2, 9. præest cornu sinistro i, 2, 15. faxis petitur ab exercitu i, 3, 1. sedat milites i, 3, 3. 9. *segg.* a Menonis militibus faxis petitur i, 5, 12. præest cornu dextro in pugna i, 8, 4. minus auscultat Cyro i, 8, 13. cum maximi fecit Cyrus i, 1, 9 : 6, 5. et suum consilium de bello inferendo regi communicavit iii, 1, 10. laudatur ut bonus imperator ii, 3, 11 : 6, 8. colloquitur cum Tissapherne de metu insidiarum ii, 5, 3—15. dolo capitur a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus vita et mores describuntur *ibid.*
- Cleonymus Laco, vir fortis, interficitur a Carduchis iv, 1, 18.
- Cœratades Thebanus artem imperatoriam profitetur et vult præesse Græcis vii, 1, 33. *vid. not.*
- Cœti videntur esse gens *Pontica libera* inter Tibarenos et Mofynacos vii, 8, 25. *sed vide notam.*
- Colchi, populus Ponti Euxini versus orientem, resistunt Græcis iv, 8, 9. sed fugantur §. 18. Græci ibi vescuntur melle infaniam inferente §. 20. illorum legati lapidantur v, 7, 2. sunt liberi vii, 8, 25.
- Colossæ urbs opulenta et magna Phrygiæ majoris i, 2, 6.
- Comania videtur esse castellum non procul Pergamo vii, 8, 15.
- Coronea, urbs *Bœotiæ*, pugna ad eam v, 3, 6.
- Corfote, urbs deserta ad Maseam amnem i, 5, 4.
- Corylas, satrapa Paphlagoniæ vii, 8, 25. v, 5, 12. 22 : 6, 11. fœdus facit cum Græcis vi, 1, 2. *cf.* ad v, 6, 8.
- Cotyora, urbs Græca, Sinopensium colonia in regione Tibarenorum ad Pontum Euxinum v, 5, 3. 4.
- Crætenfium arcus iii, 3, 7. 15. eorum opera multum prodest iv, 2, 29.
- Ctesias, medicus, sanat Artaxerxem vulneratum i, 8, 26. laudatur ejus testimonium §. 27.
- Cydnus amnis Tarsum mediam influens i, 2, 23.
- Cyniscus vii, 1, 13. *not.*
- Cyrus minor, Artaxerxis frater, constituitur a Dario parte satrapæ i, 1, 2. mortuo patre ab Artaxerxe, calumnia Tissaphernæ, conjicitur

INDEX NOMINUM.

in vincula §. 3. fed mox precibus matris liberatus remittitur in satrapiam. Inde bellum parat clam §. 6. elemens erga Xeniam et Pasionem i, 4, 8. liberalis erga Silanum i, 7, 18. nudo capite prolium committit i, 8, 6. occidit Artagersem in acie §. 24. vulnerat Artaxerxem §. 26. interficitur §. 27. ejus encomium i, 9.
Cyzicus urbs Myſiæ ad Propontidem vii, 2, 5.

D.

Damaratus Lacedæmonius v. n. ii, 1, 3. vii, 8, 17.
Dana, urbs major Cappadociæ i, 2, 20.
Daphnagoras vii, 8, 9.
Daradax, amnis parvus Syriæ, qui in Euphratem effunditur i, 4, 10.
Darius Nothus, Rex Perſarum, frater Xerxis ſecundi, pater Artaxerxis Mnemonis et Cyri minoris i, 1, 1.
Delphico in templo Apollinis habent theſaurum Athenienſes v, 3, 5.
Delta Thraciæ vii, 1, 33 : 5, 1.
Democrates Temenites, homo diligens et certus iv, 4, 15. not.
Dercyllidas, Laco, bellum gerit cum Pharnabazo v, 6, 24.
Dernes ſatrapa Phœnicæ et Arabiæ vii, 8, 25.
Dexippus Laconicus periceus, nave a Trapezantiis accepta fugit v, 1, 15. vi, 4, 5. calumniatur Xenophontem apud Anaxibium v, 9, 32. accuſat exercitum apud Cleandrum vi, 4, 9. et ipſe accuſatur ab Agafia §. 22. occiditur in Thracia a Nicandro Spartano v, 1, 15.
Dianæ partem manubiarum conſecrant duces Græcorum v, 3, 4. ei fanura, locum et ſacra inſtituit Xenophon v, 3, 9. ſeqq.
Dolopes, populi Epiri i, 2, 6.
Dracontius Spartiates, exul ob homicidium, præſt certaminibus curſus iv, 8, 25. mittitur ad Cleandrum deprecandi gratia vi, 4, 30.
Drilæ ſ. Drillæ v. n. v, 2, 1.

E.

Eboſelmus, interpres Seuthæ vii, 6, 43.

Ecbatana, urbe Media celeberrima ii, 4, 25. iii, 5, 15.
Enodias, lochagus vulneratur vii, 4, 18. Euodeus Cod. Vide Hieronymus Enodias.
Enyalius, nomen Martis v, 2, 14.
Ephesus, urbs Ionia maritima ii, 2, 6.
Episthenes Amphipolitanus h. e. ex urbe Amphipoli Macedonia, præſt peltæſtis i, 10, 7. vir prudens ibid. ei committit Xenophon puerum cuſtodiendum iv, 6, 1. quem domum ſecum abducit §. 3.
Episthenes Olynthius, puerorum amator formoſorum vii, 4, 7. ſeqq.
Epyaxa Syenneciſis regis Cilicum conjux i, 2, 12.
Erymadius Dardaneus v, 6, 21.
Eteonicus claudit portas Byzantii vii, 1, 12. fugit §. 20.
Euclides Philafius, h. e. ex Phliunte urbe Achaia in Peloponneſo, Cleagoræ pictoris filius, haruſpex vii, 8, 1. ſeqq.
Euodeus vii, 4, 18. not.
Euphrates, Aſia fluvius celeberrimus, ejus latitudo i, 4, 11. Cyrus cum copiis tranſiit §. 17. 18. eundem Græci non procul a fontibus trajiciunt iv, 5, 2.
Eurylochus Luſiens ſive Luſiates, h. e. ex Luſis oppido Arcadia, haud dubie lochagus gravis armaturæ, protegit Xenophontem clypeo iv, 2, 21. rem ſtrenue gerit iv, 7, 11. 12. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32. cenſet de ſtipendio Seuthæ extorquendo idem quod Xenophon vii, 6, 40.

G.

Ganus, oppidum ſive caſtellum maritimum Thraciæ ad Propontidem vii, 5, 8.
Gaulites, exul Samius, h. e. ex Samo inſula maris Ægæi, Cyro fidelis i, 7, 5.
Glus, filius Tami ii, 1, 3. verbis Cyri promittit Græcis præmia i, 4, 16. juſſu Cyri plauſtra trahit e locis paluſtribus i, 5, 7. mortem Cyri nunciat Græcis ii, 1, 3. obſervat Græcos ii, 4, 24.
Gneſippus, lochagus Athenienſis, facere petit munus a Seuthæ vii, 3, 28.

INDEX NOMINUM.

Gobryas, dux copiarum Xerxis i, 7, 12. Assyrius est in Cyrop. 4, 6. ubi Guelf. *Γοβρίας*. Vide Rhoparas.

Gongylus Eretrienfis vii, 8, 8. 17.

Gorgias Leontinus, *h. e. ex Leontio urbe Siciliae maritima, Sophista celeberrimus et antiquissimus fere rhetor*; Proxehus ejus auditor fuit ii, 6, 16.

Gorgio, frater Gongyli vii, 8, 8.

Græci, quot ascenderint cum Cyro i, 2, 9: 7, 10. nolunt contra Artaxerxem ascendere i, 3, 1: 4, 12. vincunt et fugant barbaros i, 8, 21: 10, 11. redeunt in castra sua i, 10, 17. mortem Cyri ægre ferunt ii, 1, 4. redeunt ad Ariæum ii, 2, 8. non uno loco cum Ariæo castra ponunt ii, 4, 1. perveniunt ad Zabatum amnem, ubi eorum duces dolo Tissaphernis capti interficiuntur ii, 5, 31. eorum animos excitat Xenophon iii, 1, 15. *segg.* iter faciunt pugnantes iii, 3, 7. fugant Persas iii, 4, 15. pellunt Persas de colle §. 25. 44. iter molestissimum faciunt per montes Carduchorum, quibuscum per septem dies continuo pugnare coguntur iv, 3, 2. vadunt per Armeniam iv, 4, 1. vexati nive et frigore iv, 5, 3. superant Chalybes, Taochos et Phasianos iv, 6, 24. pergunt per Scythinorum fines iv, 7, 18. cum Macrochibus foedus faciunt iv, 8, 7. vincunt Colchos iv, 8, 19. perveniunt Trapezunta iv, 8, 22. aggrediuntur Drilas v, 2, 1. Molyndecorum metropolin expugnant v, 4, 26. Cotyris navigant Sinopen v, 9, 14. inde Heracleam Ponti v, 10, 2. seditione orta, exercitus trisariam dividitur v, 10, 16. sed inox rursus se conjungunt vi, 2, 1. Bithynos acie vincunt vi, 3, 31. perveniunt Chrysopolin vi. *extr.* trahunt Byzantium vii, 1, 7. apud Seuthen stipendia merent et vincunt Thraces vii, 3, 14. *segg.* tandem conjungunt se cum Thimbronis exercitu vii, 8, 24.

Gymnias, urbs magna in regione Scythinorum iv, 7, 19.

II.

Halifarnes, oppidum Mysiæ vii, 8, 17. Halys, amnis Paphlagoniæ v, 6, 9.

v, 10, 1.

Harmene, *vicius Paphlagoniæ cum portu prope Sinopen* v, 9, 15.

Harpasus, *amnis qui distinguit Chalybes a Scythinis* iv, 7, 18.

Hecatonymus, legatus Sinopenfium v, 5, 7. 24: 6, 3.

Hegelandier, lochagus vi, 1, 5.

Hellas Gongyli Eretrienfis uxor vii, 8, 8.

Heraclea, urbs Ponti Græca, Megarenfium colonia, in Mariandynorum regione v, 10, 1. quantum distet a Byzantio vi, 2, 2. multæ ibi appellant naves v, 6, 10.

Heracleotis, ager Heracleotarum v, 10, 19.

Heraclides Maronites, *h. e. ex Maronea urbe maritima Thraciæ ad mare Ægæum*, hortatur convivas, ut Seuthæ dent munera vii, 3, 15. ei traditur præda vendenda vii, 4, 2: 5, 5. calumniatur Xenophontem §. 6. vii, 6, 5. Græcus dicitur vii, 6, 41.

Herculi viæ duci sacra fiunt iv, 8, 24. v, 10, 15. ubi descenderit ad Cerberum educendum v, 10, 2.

Hesperitæ, *populi partem Armeniæ occidentalem incolentes* vii, 8, 25.

Hieronymus, lochagus vii, 4, 18. Vide *Enodias*.

Hieronymus Eleus, *h. e. ex Elide regione Peloponnesi*, Proxeni lochagorum natu maximus iii, 1, 34. vi, 2, 10. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32.

Hyrcanii, *proprie populi Asiæ majoris ad mare Caspium: sed fortassis vii, 8, 15. intelliguntur populi Hyrcaniæ oppidi in Lydia prope Thyatira.*

I.

Iasionium litus, *quo et promontorium dicitur, est inter Cotyris et Sinopen medium: ibi Argo appulit* v, 10, 1.

Iconium, urbs Phrygiæ extrema *versus Lycæoniam* i, 2, 19.

Ida, *mons Trojæ* vii, 8, 7.

Ionicæ urbes, *(duodecim recensentur ab Harpocratiene)* deficiunt a Tissapherne ad Cyrum i, 1, 6.

Iris, *amnis Paphlagoniæ, qui inter Thermodontem et Halyn influit in Pontum Euxinum* v, 6, 9.

Illi, urbs Ciliciæ maritima, magna et opulenta i, 2, 24: 4, 1.

INDEX NOMINUM.

Isthmus v. n. ii, 6, 3.
 Imbelius opem fert Afidatæ vii, 8, 15.
 Jupiter *Minos* s. hospitalis iii, 2, 4.
Σωτήρ, s. servator iii, 2, 9. iv, 8, 44. Rex; huic sacra facit Xenophon de imperio oblato recipiendo vi, 1, 22. cf. vi, 4. extr. Mili-chius h. e. *placidus*, *placidus* vii, 8, 4.

L.

Lacedæmonti; horum principes in pueritia furari discunt, sed in furto deprehensi virgis cæduntur iv, 6, 15. contendunt cum Atheniensibus de principatu v, 9, 27. quem quoque consecuti sunt vi, 4, 12. quæ loca ipsorum imperio subiecta erant vii, 1, 28.
 Lampſacus, *urbis Myſiæ minoris cum portu commodo ad Helleſpontum, inter Parium et Abydum e regione Callipolis* vii, 8, 1. 6.
 Lariffa, urbs magna, sed deserta, ad Tigrim, v. n. iii, 4, 7.
 Lotophagi iii, 2, 25.
 Lycæa, ludi Arcadum v. n. i, 2, 10.
 Lycaonia, *regio Asiæ minoris*, vaſtatur a Cyro i, 2, 19. Satrapa ejus est Mithridates vii, 8, 25. Lycæones non parent regi Perſarum iii, 2, 23.
 Lyceum, *gymnaſium Athenarum* vii, 8, 1.
 Lycius Polyſtrati filius Athenienſis præeſt equitatu iii, 3, 20. iv, 3, 22. 25: 7, 24.
 Lycius Syracuſanus eques ſpectatum mittitur a Clearcho i, 10, 14.
 Lyco Achæus adverſatur Xenophon-ti v, 6, 27. reſert ſtulte ad exerci-tum, ut pecuniam poſcant Hera-cleotas v, 10, 4. legatus hanc ob cauſam Heraclæam mittitur §. 7. auctor ſeditionis §. 9.
 Lycus, *amnis Paphlagoniæ* v, 10, 3.
 Lydia, *regio Asiæ minoris* vii, 8, 20.

M.

Macrones, *gens Asiæ conſinis Colchis et Armeniis* iv, 8, 1. v, 5, 18. ſuis legibus utuntur vii, 8, 25.
 Mæander, *ſtævius Asiæ minoris valde*

ſtævioſus i, 2, 5. 6.
 Mæſades pater Scuthæ rex Thraciæ vii, 2, 32: 5, 1.
 Magnetes, *civies Magnetiæ urbis mari-timæ Theſſaliæ*: horum ſaltatio v, 9, 7.
 Mantinenſes, *ex oppido Arcadiæ Man-tinea*: horum ſaltatio v, 9, 11.
 Mardonii iv, 3, 3. ubi erant ante Mygdonii. *not.*
 Mariandyni, *gens Paphlagoniæ aut Bithyniæ in ora Ponti Euxini*: ho-rum in regione ſita fuit Heraclæa v, 10, 1.
 Maronites *vid.* Heraclides.
 Marſyas, amnis exiguus, oriens non procul Celænis inſluit in Mæan-drum: hic Apollo dicitur cutim detraxiſſe Marſyæ i, 2, 8.
 Maſcæa, amnis Meſopotamiæ influens in Euphratem i, 5, 4. *putatur eſſe Ptolemæi Saocoris.*
 Media, *regio Asiæ celeberrima*: per hanc redeunt Græci ii, 4, 27. iii, 5, 15. Medorum feminæ pulcræ et magnæ laudantur iii, 2, 25. eo-rum imperio potiuntur Perſæ vi iii, 4, 8. 11.
 Media regis Medorum uxor iii, 4, 11.
 Mediæ murus i, 7, 15. ii, 4, 12.
 Medocus, *ſeu Amadocus*, rex Odryſarum vii, 2, 32. *not.* 3, 16: 7, 3. 11.
 Medoſades mittitur a Scuthe ad Xe-nophontem vii, 1, 5: 2, 10. 24: 7, 1. 11. *ſeqq.*
 Megabyzus, Dianæ Epheſiæ ædituus v, 3, 6. *ſeqq.*
 Megaphernes, Perſa purpuratus re-gius occiditur a Cyro i, 2, 20.
 Melandæptæ, gens Thraciæ vii, 2, 32.
 Melinophagi, populi Thraciæ, *ſe di-ſci a μελίφῳ, h. e. panico, quo veſce-bantur* vii, 5, 12.
 Meno Theſſalus, *ex Lariffa urbe*, ducit ad Cyrum mille pedites gravis armaturæ et quingentos cetratos i, 2, 6. mittitur a Cyro in Ciliciam §. 20. primus cum ſuis tranſit Eu-phratem i, 4, 13. ejus milites in-juria afficiunt Clearchum et hujus milites i, 5, 11. cornu ſiniſtro Græcorum præeſt i, 7, 1: 8, 4. hoſpes Ariæ ii, 1, 5. remanet apud Ariæum ii, 2, 1. ſuſpectus eſt ob proditionem ii, 5, 28. capi-tur a Tiſſapherne §. 31. miſere trucidatur ii, 6, 29. ejus mores peſſimi ii, 6, 21. *ſeqq.*

INDEX NOMINUM.

Mespila, urbs olim Medorum, capta a Persis iii, 4, 10—12.

Midas, Brigum vel Phrygum rex, capit Satyrum i, 2, 13. *not.*

Mileſia, Cyri pellex fugit ad Græcos i, 10, 3.

Miletus, urbs maritima Carie antiquissima, sed ab Ionibus habitata, obsidetur i, 1, 7: 4, 2. cur non defecerit ad Cyrum i, 9, 9.

Miltocythes Thrac cum suis transfugit ad regem ii, 2, 7.

Minervæ vovent Athenienses ante pugnam Marathoniam tot capras, quot hostes interfecuri forent iii, 2, 12.

Mithridates Cyri amicus ii, 5, 35. iii, 3, 2. 4. adoritur Græcos abeuntes iii, 3, 6. iterum adoritur iii, 4, 2. 3. *idem esse videtur qui satrapa Lycaoniæ et Cappadociæ dicitur vii, 8, 25.*

Molynœci, populi Asiae minoris ad Pontum Euxinum, finitimi Colchis et Tibarenis v, 4, 2. *segg.* v, 5, 1. non parent Persis vii, 8, 25.

Mygdonii iv, 3, 4. *ubi dedit Mardonii. not.*

Myriandrus, urbs Syriæ ad mare mediterraneum i, 4, 6.

Myſia, regio Asiae minoris ad Hellespontum et mare Ægeum vii, 8, 8. *Hinc dicuntur.*

Myſi; populantur Cyri satrapam ii, 6, 7. bellum gerit Cyrus cum his i, 9, 14. non parent regi Persarum iii, 2, 23. 24.

Myſus quidam saltat v, 9, 9. 12. alius insidias simulat v, 2, 29.

N.

Neo Aſinæus, ab oppido Laconia Aſine *ſe dictus*, vicem absentis Chirioſphi imperatoris gerebat v, 6, 36. calumniatur Xenophontem v, 7, 1. malitiose suadet eidem, ut seorsim iter faciat v, 10, 13. succedit in locum Chirioſphi vita defuncti vi, 2, 11. temere educit nonnullos prædatum vi, 2, 23. affectat imperium totius exercitus vii, 2, 2. diffidet a cæteris vii, 2, 17. 29: 3, 2. 7.

Neontichos, Νεοντιχος, caſtellum maritimum Thraciæ vii, 5, 8.

Nicander Laco occidit Dexippum v, 1, 15.

Nicarchus Arcas, lochagus, vulneratus nunciat calamitatem ducum ii, 5, 33. cum viginti hominibus transfugit ad Persas iii, 3, 5.

Nicomachus Cæſæus, *ſe dictus ab Æta urbe*, præſt peltaſtis iv, 6, 20.

O.

Odryſæ, gens Thraciæ Europæ vii, 2, 32: 3, 16: 4, 21: 5, 15.

Odryſas, antiquus, cujus filius Teres vii, 5, 1.

Olympia, urbs Elis in Peloponneſo, ubi ludi Olympici celebrantur menſe quoque quinquagesimo v, 3, 7. 11.

Olynthus, urbs Macedoniae maritima. *Hinc dicuntur* Olynthii i, 2, 6.

Ophrynum vii, 8, 5. *not.*

Opis, urbs magna ad Phyſcum amnem ii, 4, 25. *not.*

Orontas, Perſa generis regii, insidias ſtruit Cyro i, 6, 1. *segg.* mortis damnatur §. 10.

Orontas, gener regis ii, 4, 8. iii, 4, 13. comitatur Græcos redeuntes ii, 4, 9: 5, 40. ſatrapa Armeniæ iii, 5, 17. iv, 3, 4.

P.

Paphlagonia, regio Asiae min. ad Pontum Euxinum Bithyniæ finitima, deſcribitur v, 6, 6. *segg.* Corylas eſt ejus ſatrapa vii, 8, 25. Paphlagonicæ galeæ v, 2, 22: 4, 13.

Parium, hodie Camanar, urbs Asiae min. ad Propontidem inter Cyzicum et Lampſacum cum porta vii, 2, 7. 25: 3, 20. *Hinc dicuntur* Pariani vii, 3, 16. Z.

Parthenium, urbs Myſia vii, 8, 15. 21.

Parthenius, fluvius inter Paphlagoniam et Bithyniam influens in Pontum Euxinum v, 6, 9. v, 10, 1.

Paryſatis, filia Ochi ex Andia Babylo-nica, ſoror Bagapæi, uxor Darii, mater Artaxerxis et Cyri i, 1, 1. Cyrum magis amat quam Artaxerxem i, 1, 4. ejus prædia in Syria i, 4, 9. in Media ii, 4, 27.

Pafio Megarenſis, h. e. ex Megaris urbe inter Atticam et Iſthmum, præſt ſeptingentis i, 2, 3. a quibus deſertus fugit domum i, 4, 7.

INDEX NOMINUM.

Patagys, Persa, Cyri amicus i, 8, 1. *not.*

Peluz, urbs Phrygiae majoris i, 2, 10.

Pergamus, urbs Mysiae majoris celeberrima vii, 8, 8. 23.

Perinthus, urbs Thraciae cum portu ad Propontidem ii, 6, 2. vii, 2, 8. 11. 28 : 4, 2.

Persee, populus Asiae ; horum feminae laudantur ob formam iii, 2, 25. arcus magni iii, 4, 17. iv, 4, 16. equitatus nocte est inutilis iii, 4, 35. saltatio v, 9, 10.

Phalynus Zacynthius, h. e. ex Zacyntho insula maris Ionii, Tissapherni carus ii, 1, 7. artem certandi armis et taciturni profitebatur *ibid.* negat, Graecos invito rege salvos redire posse ii, 1, 18.

Pharnabazus Bithyniae satrapa vii, 8, 25. *sed idem et Phrygiae praefuit* vi, 2, 24 : 5, 30. ejus equites clade afficiunt Graecos palantes vi, 2, 24. praemiis et pollicitationibus sollicitat Anaxibium, ut Cyrianis liberat Asiam vii, 1, 2. similiter postea Aristarchum vii, 2, 7.

Phasis, fluvius Asiae, *not.* iv, 6, 4.

Phasiani videntur habitasse ad ripas Phasidis in Colchide iv, 6, 5. v, 6, 36. referuntur ad satrapiam Tiribazi, h. e. ad Armeniam occidentalem vii, 8, 25.

Philecius Achaeus sufficitur in locum Menonis iii, 1, 47. idem et Sophænetus dicuntur natu maximi duces v, 3, 1. adversatur Xenophonti v, 6, 27. damnatur repetundarum v, 8, 1. legatus mittitur ad Anaxibium vii, 1, 32.

Philoxenus Peleneus, ex Pelene oppido Achaiae, rem fortiter gerit v, 2, 15.

Phocais, Cyri pellex prudens et pulcra, capitur in castris i, 10, 2.

Phoenice, regio Asiae maritima ad mare mediterraneum, pars Syria vii, 8, 25.

Pholoë, mons Arcadicus, cujus radices in Elide sunt prope Olympiam, est silvofus v, 3, 10.

Phrausias Atheniensis vi, 3, 11.

Phrygia, regio Asiae minoris v, 6, 24. vii, 8, 25.

Phrynisclus Achaeus vii, 2, 1. strategus vii, 2, 29 : 5, 4. negat, se sine Xenophonte militaturum esse vii, 5, 10.

Physcus, amnis Assyriae, qui in Tigrim influit ii, 4, 25.

Pigres Car, Cyri interpret i, 2, 17 :

5, 7 : 8, 12.

Pitidae incolebant regionem Asiae min. inter Pamphyliam, Phrygiam et Lycæoniam : hos bello se petere simulabat Cyrus i, 2, 1. cum iis olivæ bellum gesserat i, 9, 14. hostes erant regi Persarum ii, 5, 13. iii, 2, 23.

Polus Laco, navarchus succedit Anaxibio vii, 2, 5.

Polyboten Atheniensem pro Polycrate nominant Codices iv, 5, 24.

Polycrates Atheniensis, lochagus occupat vicum iv, 5, 24. mittitur ad naves conquirendas v, 1, 16. cum Xenophonte it ad Seuthen vii, 2, 17. 29. defendit Xenophontem vii, 6, 41.

Polynicus legatus Thimbronis vii, 6, 1. 39. 43. vii, 2, 13. 56.

Pontus, ora maritima Ponti Euxini v, 6, 15. pontus Euxinus ipse §. 16.

Procles a Damarato Lacedaemonio ortus, Teuthraniae praefectus ii, 1, 3 : 2, 1. vii, 8, 17.

Proxenus Boeotius, Thebanus amicis Cyri, cujus consilio milites conscribit adversus Pisidas i, 1, 11. ducit ad Cyrum 1500 milites gravibus armaturæ et 500 levis armaturæ i, 2, 3. studet Clearchi et Menonis rixas componere i, 5, 14. invitat Xenophontem et commendat Cyro iii, 1, 4. 8. respondet legatis regis de armis tradendis ii, 1, 10. captus dolo a Tissapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. ejus mores describuntur ii, 6, 16. *segg.* v, 3, 5.

Pylæ Ciliciæ et Syriae i, 4, 4.

Pylæ Babyloniae ad Euphratem i, 5, 5.

Pyramus, amnis Ciliciæ i, 4, 1.

Pyrias Arcas vi, 5, 11.

Pythagoras Lacedaemonius, praefectus classis, quam Lacedaemonii Cyro miserunt auxilio i, 4, 2.

R.

Rhathines missus a Pharnabazo cum copiis contra Graecos vi, 3, 7. *not.*

Rhodi laudantur ut boni funditores iii, 3, 16 : 4, 15. Rhodius quidam promittit pontem ex utribus insulis iii, 5, 8.

Rhoparas, satrapa Babyloniae vii, 8, 25. idem cum Gobrya.

INDEX NOMINUM.

S.

Salmydeffus, *urbs Thraciæ in ora Ponti Euxini, inter Byzantium et Apolloniam*, v. n. vii, 5, 12.

Samolus Achæus mittitur legatus ad Sinopenfes de navibus v, 6, 14. præest ducentis hominibus subsidiariis vi, 3, 11

Sardes, *metropolis Lydiae ad Pactolum fluvium*. Illuc cogit Cyrus contra fratrem i, 2, *segg.* huc venit Xenophon arceffus a Proxeno iii, 1, 8.

Sarus, amnis Ciliciæ v. n. i, 4, 1.

Satyrus capitur a Mida i, 2, 13.

Scillus, *urbs Triphyliaci non procul ab Elide urbe*, prope Olympiam. Hanc Lacedæmonii exstructam (*five potius restauratam*) Xenophonti exuli dederunt v, 3, 7.

Scythini, *populi Asiae liberi, Armenia occidentali finitimi* iv, 7, 18.

Scythotoxotæ iii, 4, 15.

Selinus, amnis templum Dianæ Ephesiæ præterfluens: it. amnis Peloponnesi prope Olympiam, ad quem Xenophon exfruit templum et lucum Dianæ v, 3, 8. *segg.*

Selybria, seu Selymbria, *urbs Thraciæ ad Propontidem, inter Byzantium et Perinthum* vii, 2, 28: 5, 15.

Seuthes Thraciæ rex invitat Græcos ad stipendia facienda vii, 1, 5: 2, 10. sortem patris marrat vii, 2, 32. Athenienses vocat cognatos suos §. 31. Græcorum duces vocat ad cœnam vii, 3, 15. incendit vicos hostium vii, 4, 1. captivos ipse jaculo configit §. 6. conatur corrumpere duces vii, 5, 2. 9. fit alienus a Xenophonte vii, 5, 7. 16. agit cum Lacedæmoniorum legatis de remittendis Græcis vii, 6, 3. Xenophontem tantum ob studium erga milites accusare potest vii, 6, 4. 39. tandem oratione Xenophontis commovetur, ut reliquum stipendium solvat militibus vii, 7, 55. promissâ Xenophonti non præstat vii, 5, 8: 6, 18: 7, 39. conatur retinere Xenophontem vii, 6, 43: 7, 50.

Silanus Ambraciota, *h. e. ex Ambracia urbe Thesprotiæ in Epiro ad flumen Ambracium*, haruspex accipit decem talenta a Cyro i, 7, 18. v. [Anab.]

6, 18. divulgat arcasum Xenophontis v, 6, 17. 29. minitantur milites ei, si solus domum abire audeat §. 34. sed Heraclea, nave conductâ, clam domum aufugit vi, 2, 13.

Silanus Maceffius, *h. e. ex Macisto oppido Elidis in Peloponneso*, signum dat tuba vii, 4, 16.

Sinope, *urbs Græca maritima Ponti Euxini in Paphlagonia*, Milefiorum colonia v, 9, 15. legatus hujus civitatis superbe loquitur cum Græcis v, 5, 12.

Sitace, *urbs Babylonis magna ad Tigrim* ii, 4, 13.

Sitalcas, *rex Thraciæ* v, 9, 6.

Smicres dux cohortis Arcadum perit cum suis vi, 1, 4. 5.

Socrates Achæus Cyri hospes conscribit milites i, 1, 11. ducit ad Cyrum 500 milites gravis armaturæ i, 2, 3. dolo captus a Tisapherne ii, 5, 31. trucidatur ii, 6, 1. laudatur ii, 6, 30.

Socrates Atheniensis, interrogatus a Xenophonte de itinere ad Cyrum, quid responderit iii, 1, 5. 6.

Sol Deus, cui equos nutriunt et immolant Armenii iv, 5, 35.

Soli, *urbs maritima Ciliciæ, inter Lamum fluvium et Tarsum, postea a Pompeio instauratore Pompeiopolis dicta* i, 2, 24.

Sophænetus Arcas ducit ad Cyrum Celænas mille pedites gravis armaturæ i, 2, 9.

Sophænetus Stymphalius, *h. e. ex Stymphalo oppido Arcadiæ*, hospes Cyri i, 1, 11. cum mille peditibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. foras prodit ad Ariæum ii, 5, 37. relinquitur ad castra tutanda iv, 4, 19. natu maximus ducum v, 3, 1. sed ibi sine cognomine patriæ vi, 3, 13. damnatur muneris neglecti v, 8, 1.

Sofias Syracusanus venit ad Cyrum cum mille peditibus gravis armaturæ i, 2, 9. *not.*

Sofis. Vide ad i, 2, 9.

Soteridas Sicyonius, *ex Sicyone urbe antiquissima Peloponnesi prope Isthmum*, homo ineptus et iniquus erga Xenophontem iii, 4, 47.

Spithridates a Pharnabazo mittitur adversus Græcos vi, 3, 7.

Stratocles Cretensis præest sagittariis Cretensibus iv, 2, 29.

Susa, *urbs regionis Susiane præcipua* ii, 4, 25. eorum situs iii, 5, 15.

F

INDEX NOMINUM.

Syenneſis Cilicum rex i, 2, 12. cuſtodit aditum Ciliciæ i, 4, 4: 2, 21. ſe tradit Cyro commotus ab uxore i, 2, 26. adjuvat Cyrum pecunia et donatur ab eo i, 2, 27.
 Syria i, 4, 6. *ſenſu latiffimo eſt regio inter mare mediterraneum et Tigrim*: Syriæ portæ i, 4, 4. 5. Syri colunt piſces majores et columbas ut Deos i, 4, 9.

T.

Tamòs Ægyptius præeſt navibus Spartanorum et Cyri i, 2, 21. cum claſſe Cyri obſidet Miletum i, 4, 2. *Secundum Diodorum Siculum hic fideſus Cyri amicus natione Memphites, occiſo Cyro, Tiſſaphernis metu cum claſſe fugit in Ægyptum ad Pſammiticum regem, a quo una cum liberis jugulatus ſit. Z.*

Taochi, *populi Aſiæ inter Armeniam et Pontum Euxinum*, ſtipendia merent apud Teribazum iv, 4, 18. reſiſtunt Græcis iv, 6, 5. horum caſtellum expugnant Græci iv, 7, 1. non parent regi Perſarum v, 5, 17.

Tarſus, urbs Ciliciæ magna et opulenta, per quam fluit Cydnus amnis i, 2, 23. diripitur a Menonis militibus i, 2, 26.

Teleboas, amnis exiguus Armeniæ occidentalis, *putatur influere in Euphratem* iv, 4, 3.

Teres, unus e majoribus, *αργύρεος*, Seuthæ vii, 2, 22. Odryſæ filius 6, 1.

Teribazus ſatrapa Armeniæ occidentalis iv, 4, 4. *ſive* Phaſianorum et Heſperitarum vii, 8, 25. regi carus iv, 4, 4. inducias facit cum Græcis *ibid.* vult adoriri Græcos iv, 4, 18. ejus tentorium capitur iv, 4, 21.

Teuthrania, *civitas Myſiæ ad Caicum amnem, a Teuthrante Telephi patre, qui ibi olim regnavit, dicta* ii, 1, 3. vii, 8, 17.

Thapſacus urbs Syriæ ad Euphratem, *poſtea Amphipolis dicta*. Hic tranſit Cyrus Euphratem i, 4, 11. *ibidem poſtea quoque Darius ab Alexandro victus trajecit.*

Tharypas, amaniſus Menonis ii, 6, 28.

Theagenes Locrenſis, lochagus vulnèratur vii, 4, 18.

Theches, mons ſacer, unde Græci Pontum Euxinum ſumma cum lætitia deſpexerunt iv, 7, 21. *mar.*
 Theopompus Ath. ii, 1, 12. ubi erat Xenophon.

Thermodon, fluvius Paphlagoniæ in Pontum Euxinum influens v, 6, 9. v, 10, 1.

Thimbro arceſſit Cyrianos contra Tiſſaphernem vii, 6, 1. 7. tradito exercitu bellum gerit contra Tiſſaphernem et Pharnabazum vii, 8, 24.

Thorax Bœotius adverſatur Xenophonti v, 6, 19. 21. 25.

Thracia Aſiatica, *ſeu* Bithynia deſcribitur vi, 2, 1. Thraces Aſiatici obſident Arcadas vi, 1, 4. *ſeqq.*

Thracia Europa vii, 1, 15. Thracum ſaltatio v, 9, 5. convivium vii, 3, 16. *ſeqq.* veſtitus adverſus frigus vii, 4, 4. *ignem vel ignem* *Θρηναίος* vii, 4, 11. modus fugiendi vii, 4, 17.

Thracium, locus Byzantii vii, 1, 24. Thranipſæ *ſive* Tranipſæ, *populus Thraciæ Europææ* vii, 2, 32.

Thymbrium urbs Phrygiæ ſuperioris i, 2, 13. hic eſt ſons Midæ *ibid.*

Thyni, populus Thraciæ in Europa nocte bellicoſiſſimus vii, 2, 22. *cf.* vii, 4, 1. 14. 18.

Tibareni, populus Aſiæ liber ad Pontum Euxinum finitimi Chalybibus v, 5, 2. vii, 8, 25.

Tigris, *ortus in montibus Armeniæ inſiſtit in ſinum Perſicum*: ex hoc fluvio canales ducti ſunt in Euphratem i, 7, 15. ii, 4, 13. per portem trajiciunt cum Græci ii, 4, 24. fontes ejus prætereunt Græci iv, 4, 3.

Timafio Dardaneus, *h. e. ex Dardano urbe Troadis ad Helleſpontum*, in locum Clearchi ſufficitur iii, 1, 47. vi, 1, 32. exul Troadis v, 6, 23. cum Clearcho et Dercyllida antea militaverat in Aſia *ibid.* §. 24. cum Xenophonte eſt natus minimus ducum iii, 2, 37. impedit, ne Xenophon urbem condet in Ponto v, 6, 19. 21. præeſt equitibus Xenophontis vi, 1, 12: 5, 28. vii, 3, 46. habet multa pocula et tapetes Perſicos vii, 3, 18. negat, ſe ſine Xenophonte eſſe militaturum vii, 5, 10.

Timeſitheus Trapezuntius v, 4, 2. 4. Tiſſaphernes, *loniæ et Caria ſatrapa*, cum Cyro adſcendit ad Darium i, 1, 2. calumniatur Cyrum apud

INDEX NOMINUM.

fratrem §. 3. Milesiorum alios occidit, alios expellit §. 7. aperit regi consilium Cyri i, 2, 4. ii, 3, 19. unus ex quatuor Artaxerxis ducibus i, 7, 12. ab eo deficiunt omnes civitates ad Cyrum i, 9, 9. homo impius et subdolos ii, 5, 39. iactat suam erga Græcos benevolentiam ii, 3, 18. facit foedus cum Græcia ii, 3, 26. amoliri a se studet suspicionem insidiarum ii, 5, 16. dolo capit duces Græcorum ii, 5, 32. adoritur Græcos iii, 4, 13. decernunt Lacedæmonii bellum contra eum vii, 6, 1. 7: 8, 24.

Tolmides Eleensis, præco optimus ii, 2, 20.

Tralles, urbs *Lydiæ ad Mæandrum fluvium* i, 4, 8.

Trapezus, urbs Græca ad Pontum Euxinum, Sinopensium colonia, in Colchorum regione iv, 8, 22. pendebat tributum Sinopensibus v, 5, 10.

Troas et Troia, regio *Phrygiæ minoris ad mare Ægeum* v, 6, 24. vii, 8, 7.

Tyriæum, urbs Phrygiæ i, 2, 14.

U.

Ulysses dormiens rediit in patriam v, 1, 2.

X.

Xanticles Achæus sufficitur loco Socratis Achæi iii, 1, 47. repetundarum damnatur v, 8, 1.

Xenias Parrhasius *frater* Arcas ascendit antea cum Cyro ad patrem i, 1, 2. nunc cum quatuor millibus gravis armaturæ venit ad Cyrum i, 2, 3. celebrat Lycæa §. 10. desertus a militibus clam aufugit domum i, 4, 7.

Xenophon Atheniensis, invitatus a Proxeno hospite, ut Cyrum sequeretur, impellitur a Socrate, ut Apollinem de hoc itinere consulat iii, 1, 4. venit ad Cyrum Sardes §. 8. Cyro aperit Græcorum tesseram ante pugnam i, 8, 15. respondet fortiter Phalyno, a quo ridetur ut philosophus et juvenis ii, 1, 12. respondet Ariæo ii, 5, 41. valde sollicitus vidit somnium iii, 1, 11. surgit et convocat lochagos Proxeni §. 15. a quibus dux creatur

loco Proxeni §. 26. 47. abigit Apollonidem §. 30. ostendit ducibus, quid fieri debeat iii, 1, 35. hortatur milites iii, 2, 7. rationem itineris proponit §. 34. præest agmini extremo §. 37. persequitur hostes frustra iii, 3, 8. igitur instituit funditores et equites §. 20. celeritate occupat montem iii, 4, 44. lenis erga militem iniquum §. 47. fallit hostes strategemate iv, 2, 2. magna cum arte ducit copias per montes Carduchorum iv, 2, 9. seqq. deseritur ab armigero §. 21. iterum valde sollicitus somnio spem bonam accipit iv, 3, 8. strategema ejus iv, 3, 20. transfigit noctem sine igne et cibo sub dio iv, 5, 21. perhumane tractat vici præfectum Armenium §. 28. de eodem fit rixa inter Xenophontem et Chirisophum iv, 6, 3. ejus consilium de hostibus aggrediendis §. 10. idem de oppugnando castello Taochorum iv, 7, 4. mutat prudenter aciem iv, 8, 10. suadet, quomodo tempus recte transfigat exercitus, quamdiu sit Trapezunte v, 1, 5. oppugnat Drilarum castellum v, 2, 8. cum Agefilao ex Asia redit, et interest pugnae ad Coronæam v, 3, 6. exul habitat Scillunte §. 7. ex præda ibi exstruit fanum Dianæ §. 9. conatur urbem condere in Ponto v, 6, 15. defendit se contra criminationem ducum v, 7, 5. lustrat exercitum §. 35. defendit se contra crimen insolentiae et petulantiae v, 8, 2. imperium exercitus oblatum repudiat v, 9, 19. consulit Herculem, propterea ei apud exercitum manere v, 10, 15. auxilio proficiscitur Arcadibus obseffis vi, 1, 19. adhortatur milites ad hostes aggrediendos vi, 3, 14. sedat tumultum militum vi, 4, 8. hortatur milites, ut Cleandro gratificentur §. 12. iram militum contra Byzantinos sedat vii, 1, 22. valedicit exercitui et cum Cleandro discedit §. 40. sed iussu Anaxibii redit ad exercitum vii, 2, 8. ei insidiatur Aristarchus §. 14. 16. proficiscitur ad Seuthen §. 17. refert ad milites, velintne stipendia mereri apud Seuthen vii, 3, 3. in convivio Seuthæ donat se et suos §. 30. defendit suam innocentiam, et docet, se non esse in culpa, quod Seuthes stipendium promissum non solvat vii, 6, 11. fortiter re-

INDEX NOMINUM.

spondet Medosadæ vii, 7, 4. persuadet tandem Seuthæ, ut stipendium hic solvat §. 21. vendit equum, ut viaticum habeat vii, 8, 2. capit Afidatem cum multis opibus: hinc locupletatus discedit §. 23.
Xerxes victus terra marique a Græcis
iii, 2, 13. post cladem in Græcia

acceptam ædificat Celenarum arcem et regiam i, 2, 9.

Z.

Zabatus, *fr:* Zates, amnis *Affyrie*
ii, 5, 1. iii, 3, 6.
Zelachus, curator fori rerum promercalium v, 7, 24.

FINIS.

